

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

SUPERNATURAL
BULLIES & BEASTS
BOOK 7

ZODIAC ACADEMY

HEARTLESS SKY

CAROLINE
PECKHAM

SUSANNE
VALENTI

ZODIAC AKADEMİ

Kalpsiz

Gökyüzü by

Caroline Peckham & Susanne Valenti

OceanofPDF.com

Bu kitap, ona verdiğimiz ruhumuzun bir parçasına adanmıştır. Burada ruh kırıntısı Clive yatıyor. Bu kitabı tamamlamak için harcadığımız zahmetli günler ve geceler sırasında yontuldu.

Sabah 3'te başlayıp gece yarısı bitene kadar.

Gözyaşları, kahkahalar, acı, kalp ağrısı, neşe.

Sıcak çörekler, tereyağlı tostlar, sayısız çaylar ve bizim Ofisimize girip çıkan ve iyi olup olmadığımızı soran ebeveynler ve bizi alkışlayan ve Clive'ın bu hikayeye kurban edilmesini sabırla bekleyen okuyucular.

Elimizden geleni yaptık. Umarız yeterli olmuştur.

Bu sonun başlangıcı.

Diğer tarafta görüşürüz.

OceanofPDF.com

İçindekiler

Kampüs Haritası

Bölüm 1

Bölüm 2

Bölüm 3

Bölüm 4

Bölüm 5

Bölüm 6

Bölüm 7

Bölüm 8

Bölüm 9

Bölüm 10

Bölüm 11

Bölüm 12

Bölüm 13

Bölüm 14

Bölüm 15

Bölüm 16

Bölüm 17

Bölüm 18

Bölüm 19

Bölüm 20

Bölüm 21

Bölüm 22

Bölüm 23

Bölüm 24

Bölüm 25

Bölüm 26

Bölüm 27

Bölüm 28

Bölüm 29

Bölüm 30

Bölüm 31

Bölüm 32

Bölüm 33

Bölüm 34

Bölüm 35

Bölüm 36

Bölüm 37

Bölüm 38

Bölüm 39

Bölüm 40

Bölüm 41

Bölüm 42

Bölüm 43

Bölüm 44

Bölüm 45

Bölüm 46

Bölüm 47

Bölüm 48

Bölüm 49

Bölüm 50

Bölüm 51

Bölüm 52

Bölüm 53

Bölüm 54

Bölüm 55

Bölüm 56

Bölüm 57

Bölüm 58

Bölüm 59

Bölüm 60

Bölüm 61

Bölüm 62

Bölüm 63

Bölüm 64

Bölüm 65

Bölüm 66

Bölüm 67

Bölüm 68

Bölüm 69

Bölüm 70

Bölüm 71

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

Zodiac Akademi'ye hoş geldiniz, işte kampüs haritası.

Tüm öğrencilere not: Vampir ısırıkları, uzuv kaybı veya Ağlayan Orman'da kaybolmak derse geç kalmak için geçerli bir mazeret olarak sayılmayacaktır.

Haritayı daha yakından incelemek için üzerine tıklayın.

Adrenalin, korku ve rahatlama güçlü bir karışım halinde içimde yuvarlanırken, kalbimin çılgınca atışını sakinleştirmeye ve iyi olduğumuz gerçeğine tutunmaya çalıştım. Burada, şimdi, her şeye rağmen bu dünyada en çok değer verdiğim insanların neredeyse tamamı etrafımı sarmıştı ve bir kez daha Lionel Acrux ve Gölge Prenses'in ulaşamayacağı bir yerdeydik. Yine de onları çalıntı tahtlarından indirmeyi ve Solaria'yı ancak onların sonunun getirebileceği barışa geri döndürmeyi başarana kadar kaç kez daha onlardan kaçmak zorunda kalacağımızı merak ediyordum.

Dante kabarık beyaz bulutların arasından aşağıya doğru daireler çizdi ve ben bir Ejderha'ya binmenin verdiği inanılmaz duyguya hayret ederken düşüncelerim dönüp durdu olan her şey. Gece mavisi pulları hafif ama sürekli bir elektrik ürpertisiyle vızıldıyordu ve devasa büyüklüğü inanılmazdı. Bir Ejderha'nın sırtına bindiğim diğer tek sefer İmparatorluk Yıldızı'nı geri aldıktan sonra mezarlıktan kaçtığım zamandı ama

Kaçış ve uçuşun aniden sona ermesi, onu takdir etmek için bir an bile bulamayacağım anlamına geliyordu. Şimdi uçsuz bucaksız bir gökyüzünde süzülüyorduk.

Yıldızlar tepemizde parlıyor ve ay sessizce geçişimizi izliyordu, yardım edemedim ama bu anın saf büyüsunü hissettim.

Ölümlüler dünyasında evlatlık sisteminde büyümüş bir kızdım. Tiranlarla savaşmak ve Ejderhalara binmek, gerçeğe dönüştürmeyi denemeye bile cesaret edemeyeceğim türden hayallerdi. Ama işte buradaydık.

Her türden büyülu yaratık ve kaderin acımasız cilveleri arasında hükmetmek için doğduğumuz bir dünyanın ortasında kalmıştık ve yardım edemiyordum ama gerçekten ait olduğumuz yeri bulduğumuzu hissediyordum.

Ona sarıldığımda Tory elimi sıktı ve ben de sonunda o canavara olan bağından kurtulduğu gerçeğiyle yıkanırken ona rahatlama gözyaşlarıyla örülü bir gülümseme verdim. Gölgelerden, onu ve Darius'u ayrı tutan lanetten kurtulmuştu. Kahretsin, o kadar çok şey değişmişti ki nereden başlayacağımı bile bilmiyordum ama onu kollarımın arasına aldığım için çok mutluydum. Ve asla Lionel'ın yanına dönmek zorunda kalmayacağını bilmek bir daha asla.

Bugün birçoğumuz kaybolmuş olabilirdik ama bir şekilde buradaydık, ciğerlerimizde nefes ve kalplerimizde umutla efsanevi bir canavarın sırtında düşmanlarımızdan uzaklaşıyorduk. En azından şimdilik.

Hava buz gibiydi ama Anka kuşum soğuğu yok etmek için uyanmıştı ve bana sarılan Orion'un sıcaklığını tenimden onunkine aktarıyordum. Onun kollarının beni sardığı, ellerimin kız kardeşimin ellerinde olduğu, gecenin her yanımızı sardığı ve bu affetmez gökyüzünde huzurdan başka bir şeyin olmadığı o anda, orada öylece kalmak istedim.

"Lionel'ın elini tuttun, Tor," dedim sert kız kardeşime hayranlıkla.

Omzunun üzerinden bana baktı, siyah saçları etrafında dalgalanıyordu ve gözlerinde yaşlar gördüm, biraz rahatlama, biraz korku, ama

Rüzgâr bize doğru sürerken onları ondan çaldı.

"Karşılığında benden çok şey aldı," diye karanlık bir şekilde cevap verdi, gözlerinde anlatılmamış bir dehşetin titreşimi vardı ve etrafımızı saran diğerlerine bakarken gözlerini sertçe kırıştırdı.

Onu son gördüğümde beri neler olduğu hakkında daha fazla şey sormak istiyordum. Lionel'ın, kızın onun üzerindeki baskısından kurtulduğunu anladığında korkunç bir şey yapmış olması gerektiğini biliyordum ama kız kardeşimi de tanıyordum ve susturucu bir baloncunun yardımıyla bile

Etrafımızda bu kadar çok insan varken bunları burada tartışamayız.

Yine de diğer tarafında oturan Max'in elini tutma şeklini fark etmeden edemedim ve kaşlarındaki çatıklar bana onun kontrol altına almasına yardım ettiği duyguların ipuçlarını verdi, bu da içimi durmak bilmeyen bir acıyla çalkaladı. Hepimiz o zalimin ellerinde acı çekmiştik. Ama sanırım şu anda yapabileceğimiz en iyi şey, ondan almayı başardığımız özgürlüğe odaklanmaktır.

"Star Crossed yüzüklerin gitmiş," dedim ona inanmayarak ve o da sanki biliyormuş, hissediyormuş gibi başını salladı. "Belki de birlikte olabilmeniz için bir şey yapmıştır?"

"Belki, ama... Mildred'le evlendi," diye mırıldandı, bu gerçeğin acısına karşı çenesini sıkarken bakışları kucağına düştü ve bunun gerçek olduğunu bilmeme rağmen başımı sallayarak parmaklarını daha da sert sıktım.

Xavier, Dante'nin sırtına indiğinde ve bir süre dinlenmek için Fae formuna geçtiğinde bizi bu konuda bilgilendirmişti. Varisler, Orion ve ben onu her ayrıntı için sorguya çekerken Tory ufka doğru bakmış ve hiçbir şey söylememişti. Herhangi birimizin hikayesinde bulmayı başardığı tek teselli

Gabriel'in Mirasçılarla temasa geçerek onlara

Lionel'e Orion ve beni Nymph'lerden kurtarması için saldırmış, o da onlara Darius'u güvenli bir yere götüreceğine dair güvence vermişti.

Ancak hiçbirimiz bağların koptuğu gerçeği dışında bundan daha fazlasını bilmiyorduk.

İkisinden de hala tek bir kelime bile duymamıştık ve sadece kardeşimize ve onun hediyelerine olan inancım bana her neredelerse iyi olduklarına dair bir tür güvence verdi.

"Darius ne yaptı?" Tory nefes aldı, ses tonundaki endişe göğsümün ağrımasına neden oldu ve ona daha sıkı sarıldım.

"Bilmiyorum, ama öğreneceğiz," diye söz verdim ve o da başını sallayarak bana yaslandı, onca yıkımın ardından birbirimize sarıldık.

Her an başıma korkunç bir felaketin gelmesini beklerken, aklımın bana yapılan lanette dolaşmasına izin vermedim, şimdi bir şekilde yokmuş gibi hissediyordum. Ama hiçbir şey olmadı. Sırtımızda rüzgâr ve etrafımızı saran küçük zaferimizin duygusuyla özgürlüğe doğru yol almaya devam ettik.

"Artık ona dair hiçbir şey hissedemiyorum," dedi Orion korkuyla ve Tory omzumun üzerinden ona baktı.

"Ölmüş olsaydı hissederdim," dedi kararlı bir şekilde ve Orion'un bana olan tutuşu hafifçe gevşedi, vücudundaki gerginlik arkadaşının hayatı için ne kadar korktuğunu anlatıyordu.

"Emin misin?" diye homurdandı ve başını salladı, gözleri Tarikatının ateşiyle parlıyordu ve ben de ona inandım. Yıldız Haçlı olsun ya da olmasın, onun eşiydi. Darius'un kaderiyle ilgili gerçeği bilen biri varsa, o da oydu.

"Tüm düşmanlarımız savaştaydı," diye onayladım, parmaklarımı Orion'un bana kenetlenmiş kolunun üzerinde gezdirdim, parmaklarım Leo damgasının bir zamanlar işaretlediği çıplak teni buldu. "O iyi olmalı."

"Evet," dedi ağır bir sesle. "Öyle olmalı." Gerçi bu sözlerin arkasında Darius'u kendi gözleriyle görene kadar rahatlamayacağını gösteren bir ağırlık vardı ama kız kardeşime güveniyordum. Eğer onun iyi olduğundan eminseydi, öyledir. Belki de gittiğimiz yerde bizi bekliyordu.

Onun öleceği düşüncesine dayanamıyordum. Tory'nin ona ihtiyacı vardı, arkadaşlarının ona ihtiyacı vardı. Ve Orion bugün zaten Clara'yı kaybetmişti, yıldızlar ondan daha ne kadarını alacaktı? Bizden?

Xavier yanımızda uçarken kişnedi, kanatları havayı kesiyordu. bulutlar ve arkasında mor parıltılar saçan yelesi. Dante ona yumuşak bir kükreyle karşılık verdi ve Xavier peşimizden koşarken, toynakları havada hızla alçalarak bulut kütlelerinin içinden inerken içim ürperdi.

Beyaz örtünün altına girdiğimizde, bakışlarım inişli çıkışlı tepelerin üzerinde her yöne uzanan karlı bir alana takıldı. Uçsuz bucaksız bir orman ufku çevreliyordu, çamlar karla kaplanmıştı ve dalların arasında karanlık kalındı.

Aşağıya doğru indikçe üzerimize bir büyü çöktü, kollarımdaki tüyler diken diken oldu ve aşağıda, bir yanında büyük bir ahırın durduğu eski bir çiftlik evi görüldüğünde ürperdim.

Evin içinde bir Fae kalabalığı vardı, yarısı yeni yer değiştirdiği için çıplaktı ve diğerleri kan sıçramış, savaş izleri taşıyan kıyafetler içindeydi.

Hamish kapının girişinde durmuş, insanları yanına çağırıyordu. İri cüssesi, gür siyah bıyıkları, koyun pırzolası ve kel kafasıyla kalabalık arasında dikkat çekiyordu. "İşte bu kadar! Nelly Nancy'lerinizi içeri getirin. Herkese sıcak duş ve tereyağlı simit!"

"Bu kadar insan küçük bir eve nasıl sığabiliyor?" Savaştan sağ kurtulanların sayısı arttıkça dehşet içinde sorguladım.

"İşin içinde bir büyü olmalı," dedi Orion kulağıma.

"Merhaba savaşçı dostlar - iyi günler - gerçek kraliçelerin aranızda indiğini görmek için gökyüzüne bakın!" Geraldine seslendi ve tüm kalabalık başını kaldırıp inişimizi izlerken yanaklarım ısındı ve bir grup tezahürat yapmaya başladı.

Aniden Dante'nin sırtında ayağa kalktı, gümüş göğüs plakasını çekip çıkardı ve Max'a doğru fırlattı, onu yakalamaya zorladı, ardından zincir zırhı, zırhının geri kalanı ve savurma aleti geldi, ta ki çırılçıplak kalana kadar ve Max ona küfrediyor, tekrar örtünmesini istiyordu.

Ama Geraldine onu görmezden geldi, Dante yere yaklaşırken sırtından atladı ve devasa Cerberus formuna büründü, patileri karda kayarken devasa köpek düzeninin üç başı gökyüzüne yükseldi ve ulumaya başladı.

Bunu nasıl başardığı hakkında hiçbir fikrim yoktu, ama onun ulumaları arasında

Üç kafa, bir şekilde kraliyet tantanasına çok benzeyen bir melodi söylemeyi başardı ve asilerin hepsi bizi gördüklerinde daha da yüksek sesle tezahürat yaparken kızarmam yoğunlaştı.

Dante yere çarpmadan hemen önce hazırlandım, bir sarsıntı toprağı salladı ve kanatlarını güçlü bedenine sımsıkı sararken ve hepimizin üzerinden inmemize izin vermek için alçalırken yanımızdaki ahırın çatısından bir miktar karı yerinden oynattı.

Dante'nin sırtından aşağıya doğru indik, çoğumuz kendimizi yere indirmek için hava büyüü kullanırken Caleb Tarikatının çevikliğiyle aşağıya sıçradı.

Xavier leylak rengi Pegasus formuyla yanımıza hafifçe indi, hareketsiz düşerken vardiyası üzerinde dalgalandı ve bir saniye sonra Fae formuyla çıplak olarak önümüzde durdu.

"Acrux yedek!" diye bağırdı bir adam yakınlarda, onu işaret ederek. "Çabuk - sahte Kral'a yerimizi ifşa etmeden önce biri onu yakalasın!"

Birisi - abuk!"

Orion parmağıyla bir fiske vurarak adamın ağızına bir kartopu gönderdi ve onu susturarak kendi ayakları üzerinde tökezleyip kışının üzerine düşmesine neden oldu ve Tory saklamaya bile çalışmadan bir kahkaha attı.

Dürüst olmak gerekirse, ikisi de birbirlerini kötü etkiliyorlardı, ama yine de küçük arkadaşlıklarını sevmekten kendimi alamadım.

Orion, Xavier'e korkuyla bakan herkese ters ters bakarak, "O bir müttefik," diye bağırdı.

En yakınımızdaki insanlar bakışlarını değiş tokuş ettikten sonra Orion'dan başka bir yere baktılar, aralarında dehşet dolu mırıldanmalarla 'Güçten Utanma' kelimeleri geçti. Boğazımda bir hırıltı yükseldi ve onu görmezden gelmelerine duyduğum öfke arttıkça ateş büyüğü içime işledi.

"Görünüşe göre görünmezsin, kardeşim." Seth'in eli Orion'un omzuna çarptı, tam yanında siki dışarıda duruyordu - görünüşe göre yaprak pantolonları rüzgârda uçup gitmişti - ve Orion onu o kadar hızlı itti ki, Caleb'e doğru tökezledi.

"Xavier bizim müttefikimiz," diye onayladı Tory kalabalığa ve hemen ona kulak verip başlarını eğerek onayladılar.

"Aynen öyle." Geraldine seslendi, önümüze geçti ve ellerini kalçalarına koyarken göğsünü dışarı çıkardı. Varışımızı gökyüzüne haykırmayı bitirdiğinde Fae formuna geri dönmüştü ve birinin omuzlarına örttüğü kapüşonlu ceketini yere düştü.

Kar, onu onların önünde çırılçıplak bıraktı, kış yanakları sıkıca kenetlenmişti. "O bizim temiz kalpli Pegasus dostumuz, bir kimmenfrog kadar nazik bir Fae ve tam da bugün yanımızda cesurca savaştı."

"Ay aşkına, Gerry," diye homurdandı Max, kapüşonu kapmak için öne atıldı ve tekrar üzerine örtmeye çalıştı, ama o dirsek atmaya devam etti

konuşmasına devam ederken onu uzaklaştırdı.

"Ve evet, o bir Acrux olabilir, tahtı gerçek kraliçelerden çalan serseri serseri tarafından yetiştirilmiş olabilir ve evet, ona bakabiliriz ve bir sümüklüböcek kadar kaygan bir omurgaya sahip korkak bir yaratık olmakla suçladılar. Ama bugün beni dinleyin ve her zaman dinleyin, çünkü Xavier Acrux leydim Tory ve leydim Darcy adına savaşacağını kanıtladı. O özünün her bir parlak zerresinin gerçek davaya, haklı davaya adanmış olduğunu göstermiştir-"

"Acele edebilir miyiz? Burada sikim donuyor," diye seslendi Seth ve yapraklardan kendine yeni pantolonlar yaparken ona baktım.

Caleb uzanıp onun koluna dokundu, parmaklarının altında parlayan ateş elementinin sıcaklığı Seth'in içine akarken ürpermesine neden oldu ve gözlerinde o kadar büyük bir hayranlıkla aşkına sıırttı ki Caleb'in bunu nasıl olup da henüz fark etmediğini merak etmek zorunda kaldım.

Xavier'in yanakları üzerindeki tüm ilgiden dolayı pembeleşmişti ve ellerinin altında tuttuğu aletiyle garip bir şekilde bir kenarda duruyordu. "Ortaya çıkın - ortaya çıkın! Gerçek kraliçelere yol açın!"

Hamish

diye bağırarak kalabalığın arasından hızla ilerledi ve Geraldine konuşmasını yarıda bırakarak kocaman babasını kucaklamak için öne doğru koştu.

Bıyıkları kar taneleriyle doluydu ve dev bir kunduz görüntüsü veren tüylü bir kürk giymişti. Elinde bir Kucağında bir yığın eşofman altı ve kazak, arkadaşlarımız giyinebilsin diye onları ihtiyacı olanlara dağıttı. Varislerin hepsi, sanki bu insanlar tarafından bekletilmeyi bekliyorlarmış gibi, Anka silahlarını isyancılardan birinin kollarına yığmak için ilerledi. Adamın dizleri neredeyse hepsinin ağırlığı altında bükülüyordu, ama Caleb silahları yere bıraktığında bile onları bırakmadı.

Orion'un kılıcını kapıp onu da yığının üstüne fırlattı ve adamdan küçük bir efor gıcirtısı çıktı.

Pislikler.

Dante Fae formuna büründü, eşofmanlarını giydi ama kaslı göğsünü açıkta bırakarak bize başıyla selam verdi ve kalabalığın içine doğru ilerledi Sanki birini arıyormuş gibiydi ve ailesinin burada olup olmadığını merak ettim. "Ah babalık, orada gizli bir takırtı gibi dövüştün,"

Geraldine fişkırdı.

"Sevgili Gerrykins, gerçek bir Naggaluff savaşçısı gibi dövüştün," diye haykırdı Hamish.

"Xavier?" bir kadın sesi kalabalığı yarararak bize ulaştı ve ona doğru koşan yabancıya baktım. "Benim," dedi, bir elini yüzünde gezdirerek gerçek yüz hatlarının kısa bir süreliğine ortaya çıkmasını sağladı ve Xavier annesi Catalina'yı tanıyınca nefesi kesildi, onu karşılamak için koştu, ikisi sımsıkı kucaklaştı ve kalbim sıkışmaya başladı. "Kardeşin nerede?" diye yalvardı, sesinde bir dehşet notası vardı.

"Bilmiyorum," dedi kararsızca, kız alnına ve saçlarına öpücük üstüne öpücük kondururken, insanlar onları izlerken daha da kızarmasına neden oldu, açıkça kim olduğunu merak ediyordu. Gerçi o anda gerçek yüzünü saklayan gizliliğe rağmen onunla olan bağlantısını ya da kendi kimliğini saklamayı umursamadığını tahmin ettim.

Tory de ona sarılmak için ilerledi ve Catalina onun gözlerindeki halkaların eksikliğini, yüz hatlarındaki şaşkınlık ve umudu fark ederken sessizce birkaç kelime konuştular. Bir an için Catalina'nın kız kardeşime bakışını, yanağını okşayışını ve iyi olup olmadığını kontrol edişini kıskandım. Bu neredeyse bir annelikti, hayatım boyunca hiç deneyimlemediğim bir şeydi. Ama sonra ben

Her ikisinin de yaşadığı her şeyi hatırladı ve bu duyguyu derinlere gömdü. Tory bunu benden daha çok hak ediyordu.

Orion'a bir göz attım ve onun da onları izlediğini gördüm.

Gözlerinde aynı özlem vardı ve benim içimde yaşayan acıyı onun içinde de hissettim. Annesi Lionel Acrux'un yanında olduğu için yetim sayılırdı ve babasının bu kadar genç yaşta ondan alınmamış olmasını diledim.

Catalina'nın

Gözleri ona takıldı ve ona doğru koşarken parladı, kollarında hareketsiz kalırken ona sıkıca sarıldı.

"İyi olmana çok sevindim," diye fısıldadı ve Orion'un kaşları, sanki kendi oğullarından biriymiş gibi onu yaraları açısından kontrol ederken şaşkınlıkla kalktı. Onlara biraz yer açmak için geri çekildim ve onları izlerken parmaklarımı birbirine düğümledim.

"Sana sunabileceğim en derin özrü borçluyum," dedi Catalina'yı geri iterek ve elini sıkarak.

Catalina reddederek başını salladı. "Beni kontrol ettiğini bilmiyordun."

"Yapmalıydım," diye homurdandı Orion, kaşları pişmanlıkla çatılmıştı. "Seni çocukken tanıdığım zamanki kadın değildin. Sadece düşündüm... Ne düşündüğümü bilmiyorum. Ama yardıma ihtiyacın olduğunu fark etmeliydim." Utanç içinde başını eğdi ve Catalina onun yanağını tutarak gözlerini tekrar kendisiyle buluşturdu.

"Sakin kendini suçlama, Lance," diye ısrar etti. "Bunu yapan Lionel'dı."

Orion başını salladı, ancak onu bırakıp Tory ve Xavier'e döndüğünde, gözlerinde mutluluk gözyaşları yüzerken suçluluk ifadesi yüzünden silinmedi.

Orion niyetli bir şekilde bana doğru ilerledi ve elini uzatıp parmakları parmaklarıma değdiğinde kalabalığın içinde bir soluk dalgalandı.

Durakladı, bakışları

Kendisine bakarken yüz hatlarında korku ve tiksinti karışımı bir ifade beliren isyancılara doğru hareket etti ve hemen elini geri çekti.

Ona öyle bakmaya cüret ettikleri için onlara çıkışmak üzereydim ki Tory adımı seslendi.

"Darcy?" Gözlerindeki endişeyle beni yanına çağırdı ve tereddütle ona doğru ilerledim, Catalina'yı yanında bana sıcak bir şekilde gülümserken buldum.

"Her şey yolunda mı?" diye sordum.

"Xavier'de hâlâ gölgeler var ama sanırım artık onları yok edebilirim. Ve bence birlikte daha da kolay olabilir."

Bana elini uzattı ve ben de tuttum, Anka'm aynı ruhun iki yarısı gibi onunkiyle buluşmak için yükseldi ve belki de öyleydiler. Aramızdaki his hep böyleydi; sanki aynı şeyden yapılmıştık, birbirimizden ayrılmıştık ama asla birbirimiz olmadan tam anlamıyla bütün olamıyorduk. Sakinlik üzerime çöktü ve Tory elini göğsüne koymak için uzandığında Xavier endişeyle aramıza baktı. Kalbim korkuyla çarpıyordu, onu Lavinia'dan korumak için gölgeleri ondan uzaklaştırmamız gerektiğini biliyordum, böylece onu kontrol etmek için onları kullanamazdı ya da daha da kötüsü - bizi burada bulamazdı.

"Sadece korkma," diye uyardım ve sertçe başını salladı.

"Anladım," dedi, yine de küçük bir endişe mırıltısı onu terk etti. Ama bunu şimdi yapabileceğimizi biliyordum. Orion'un içindeki gölgeleri yaktıktan sonra, bunu nasıl yapacağımı hissedebiliyordum, içimdeki en iyi ve en parlak duygulara bağlanmak ve onları ileriye doğru yönlendirmek gibiydi. Bu sevgi, umut ve Lionel'ın bizden almasına asla izin vermeyeceğimiz her şeydi.

Tory'nin Anka ateşinin benimkinin etrafında döndüğünü hissettim ve Catalina endişeyle yaklaşırken avucunun altında yandı, açıkça oğlu için endişeliydi.

Ama Xavier'in gözleri ona bize güvenmesini söyledi ve bir dakika sonra ateş dalgalandı

Damarlarındaki her gölgeyi bulup bedeninden kovarken etinin üzerinde ve gözlerinin içinde yandı.

Beşinci Element onu terk ederken içini çekti, Lavinia'nın kontrolünden kurtulduğumuzda yüzündeki rahatlama açıldı ve Tory elini bıraktığında biraz öne doğru sarktı.

"Teşekkür ederim," diye nefes aldı, ikimize de sıkıca sarıldı ve aniden Catalina da kollarını bize doladı ve başımı kaldırdığımda gözyaşlarının yüzüne aktığını gördüm.

"Sen yıldızlardan gönderilmiş bir hediyesin," diye fısıldadı ve ben bu sözleri inkâr edercesine başımı sallarken yanaklarımı bir kızarıklık kapladı.

Bizi bıraktıklarında bir tutam mavi saçımı kulağımın arkasına sıkıştırdım, sıcaklık enseme yakıyordu.

Max kolumdan çekiştirdi, ben de ona döndüm. "Hadi küçük Vegas, siz ikiniz önden gitmezseniz bizi içeri almayacaklar."

Kalabalığın Tory ve beni yakından izlediğini fark ettim ve Max'in bu konuda haklı olup olmadığını merak ettim.

Hamish bizi tekrar ileriye doğru çağırdı ve asilerin arasından onu takip ederken Tory'nin yanında yürümek için hareket ettim. Orion arkamda yürüyordu, bana o kadar yakındı ki onu her yerde hissedebiliyordum ve orada olduğunu bilmek beni rahatlatıyordu, özellikle de yaşadığımız onca şeyden sonra, ama ne zaman arkama dönüp onu kendime çekmeye çalışsam, daha da uzaklaşıyor, aramızdaki mesafe kalbimi acıtıyordu. Ve içimde bunun kasıtlı olduğuna dair korkunç bir his vardı.

İnsanlar Tory ve benim önümde başlarını eğerek yıldızlara teşekkür mırıldanıyordu ve isyancıların gözleri bizi takip ettikçe nefeslerim düzensizleşiyordu. Görünüşe göre bu insanların çoğu kralcı, Vega soyunun sıkı destekçileriydi ve aynı anda bu kadar çok ilgiye maruz kalmak garipti. Hatta

A.S.S. kulübü bana bu kadar incelendiğimi hissettirmemişti.

Çiftlik evine vardığımızda kalbim daha çok çarpmaya başladı ve Hamish burnu neredeyse yere değecek kadar eğildi, sağ kolunu kapıdan geçmemizi işaret edecek şekilde uzattı.

Hamish gururla, "Burrows'a hoş geldiniz ekselansları," dedi.

Bir tezahürat daha yükseldi ve Tory bana baktı, ruhlarımız bizi bir araya getirirken ellerimiz içgüdüsel olarak birbirini buldu. Bu an bir şekilde sonsuz derecede önemli hissettiriyordu. Sanki önümüze serilmiş ve kabullenmemizi bekleyen bir geleceğe adım atıyorduk. Sanki sonunda geleceğe gerçekten sahip çıkmak istiyorsak izlememiz gereken yolda ilerliyorduk.

Kendimiz için bir taht. Ve şimdi Lionel pullu kışını onun üzerine oturttuğuna göre, onu her zamankinden daha çok istiyordum.

Tory bana doğru eğilerek fısıldadı, "Eğer kraliçe olursak, ilk kanunum kimsenin bize bakmasına izin verilmemesi olacak. Ve bu muhtemelen senin küçük takipçi sorununun da üstesinden gelecektir."

"Ha?" Güldüm ve omzumun üstünü işaret etmek için çenesini salladı.

Arkama baktığımda Orion'un yine peşimde olduğunu ve bana doğru baktığını gördüm.

"Ne yapacaksın, beni hapse mi atacaksın?" Orion ona alaycı bir şekilde sordu.

Tory sırtarak, "Hayır, bu suçun cezası saatlik sık tekmeleridir," dedi ama sonra gözleri gökyüzüne kaydı ve eğlencesi bir anda yok oldu, düşünceleri yine Darius'un üzerindeydi. "Buraya nasıl geleceğini biliyor mu?" diye sordu endişeyle.

"Ona mesaj atabiliriz," dedim kararlılıkla, Hamish'e bakarak. "Ödünç alabileceğimiz bir Atlas'ınız var mı?"

"Kesinlikle," dedi başıyla onaylayarak. "Ama önce içeri gelip yıldız yeminlerinizi etmeniz gerekecek. Elimizde bir süredir

yerimizi tamamen gizli tutmak için büyüldü. Yerini paylaşabilecek olanlar sadece resmi Gizli Muhafızlar Çemberi'dir."

"Kim bunlar?" Ben sordum.

"Onlar başkalarına Burrows'u nasıl bulacaklarını gösterebilecek çok sadık kraliyet mensupları. Bize zarar vermek isteyenler tarafından asla bulunamayacağından emin olmak için yerimizi sadece seçilmiş birkaç kişi biliyor. Elbette siz hanımlar da, eğer arzu ederseniz Varisler gibi Çember'e hoş geldiniz diyeceksiniz," diye açıkladı Hamish, biz arkamızdan takip ederek içeri girerken.

"Cidden C.O.C.K'lara katılacak mıyız?" Tory bana tısladı ve boğazımdan bir kahkaha patladı.

Ahşap zeminli ve maun bir dede saatinin mekâna hâkim olduğu küçük bir girişe vardık. Hepimiz sıraya girerken Hamish etrafımızda dolaştı ve ön kapı arkamızdan kapanarak hepimizi küçük bir alana hapsetti.

Orion, "Beni de Çember'den biri yap," diye ısrar edince Hamish'in gözleri ona doğru kaydılar ama sonra yine boş verircesine uzaklaştı ve Seth bir kahkaha attı.

"Onu görmezden gelme," diye hırladım, tüylerim bir anda diken diken oldu ve Hamish telaşla bana bakıp eliyle ağzını kapattı.

"Ama leydim, o *Güçten Utanıyor*," diye fısıldadı bu iki kelimeyi dehşet içinde, zar zor konuşabiliyordu.

"Bana göre değil," diye homurdandım.

"I-I-I-" Hamish bununla başa çıkmaya çalışarak kekeleydi.

"Bu onun bana bakmasını sağlayacak," diye mırıldandı Orion, sonra başparmağını dişinin üzerinde yararak kolunu ters çevirdi ve kolunun iç kısmına kan bulaştırdı.

ön kolunda. Zodyak Loncası'nın işareti etinin altında canlı bir dövme gibi görünüyordu, gümüş kılıç takımyıldızlarla kazınmıştı ve o kadar ruhani görünüyordu ki neredeyse parlıyordu.

Hamish boğulmuş bir kazın korna sesine benzeyen bir ses çıkardı ve sonra dizlerinin üzerine düştü, bayılıp garip bir yığın halinde yere yığılırken gözleri kafasının içine doğru döndü.

Tory ve Geraldine'le birlikte onun ayağa kalkmasına yardım etmek için aceleyle ilerlerken Orion, "Bu geri tepti," dedi.

Bilinci yerine geldiğinde, "Yıldızların meme uçlarıyla," diye mırıldandı. "Aydın üzerinde pantolonlar - aman Tanrım, dilimi bağışlayın hanımlarım. Zodyak Loncası'nın işaretini uzun yıllardır görmemiştim ve onu Güçten Utanan bir F'den başkasının taktığını görmek-" Bu sözler üzerine şaha kalktı ve öğürdü. "Bağışlayın beni, Güçten Utanmış bir F-" Tekrar yüksek sesle öğürdü ve Varislerin hepsi gülerken Orion nefesinin altından küfretti.

"Sen oradaki." Geraldine dönüp suçlayıcı bir parmakla Max'i işaret etti, Max şaşkınlıkla ona baktı, kahkahası bir anda kesildi, şaşkınlıkla parmağıyla kendini işaret etti. "Evet, sen, seni görgüsüz, hemen babama bir sandalye getir!"

Birkaç kez başını salladı, etrafta bir sandalye aradı, Caleb'e çarptı, sonra odadan koşarak çıktı ve elinde üç tahta tabureyle geri döndü.

Bir dakika sonra silahlar.

Geraldine onu uzaklaştırırken onları yere bıraktı ve Hamish onlardan birinin üzerine düşerek gücünü toplarken alnını sildi.

"Daha fazla oyalanmamalıyız. Yıldız yeminlerine devam etmeliyiz," diye ısrar etti Hamish, beni ve Tory'yi öne doğru çağırarak. Birer elimizi tuttu, sonra uzun bir nefes aldı ve bize gülümsedi. "Siz Tory ve Darcy Vega, buranın yerini Lionel Acrux'a ya da onun sadık takipçilerine asla söylemeyeceğinize ve buranın derinliklerinde gördüğünüz hiç kimseden bahsetmeyeceğinize yıldızlar üzerine yemin ediyor musunuz? Ayrıca Burrows'da tek bir kişiye bile zarar vermeyeceğinize ya da öldürmeyeceğinize yemin ediyor musunuz?"

İkimiz de aynı fikirdeydik ve Varisler sıradaki sözü vermek için öne çıkmadan önce aramızda bir büyü şakırtısı koptu. Herkes söz verdiğiinde ve Hamish sonunda Orion'la söz vermeyi bitirdiğinde, sözlerinin arasında öğürdü ve pencereden dışarı bakmak zorunda kaldı Hamish doğrudan ona bakmak yerine tekrar ayağa kalktı ve hepimizi süslü dede saatine doğru yönlendirdi.

Boyu ve eni benim iki katımdı, ahşabın her tarafındaki zarif oymalar ve alçak ışıktaki parıldayan yaldızlı detaylarla bir peri masalından çıkmış gibi görünüyordu. Altın kadrana daha yakından baktığımda, sadece zamanı değil, ayın evrelerini, ayın kaç gösterdiğini de fark ettim. takımyıldızların gökyüzündeki konumları ve dört yıldızın evreleri ekinoksları da. Cam bir pencerenin arkasında güneş şeklinde güzel bir sarkaç sallanıyor, sürekli tik, tik, tik sesleri odayı dolduruyor ve yakından daha da gürültülü görünüyordu.

"İçeri girmek için sadece Vegas'a karşı niyetinizi söylemelisiniz. Saat ruhunuzdaki gerçeği tespit edecektir," dedi Hamish dramatik bir şekilde. "Kötü niyetli hiç kimse sevgili güvenli sığınağımıza giremez."

Önce Geraldine öne çıktı, başını geriye eğdi ve doğrudan saatin yüzüne konuştu. "Gerçek kraliçelerimize zarar vermek istemem." Babasının cesaretlendirmesiyle bir adım öne çıktı ve saatin kapısını açtı; kapının ardında, duvarlarda yanan apliklerin aydınlattığı karanlık bir geçit vardı. İçeri adımını attı ve kapı hemen arkasından kapandı.

Sıra Tory'ye geldi ve kaşlarını çatarak alaycı bir ifadeyle saate baktı bir saatle konuşması gerektiğine ikna olmamıştı ama yine de konuştu. "Vegas'a zarar vermek istemiyorum."

Kapıyı açıp içeri adımını attı ve ben de kelimeleri tekrarlayarak ilerledim ve onun peşinden gittim.

Geniş bir tünel bizden uzaklaştı, toprağın altında bir yol açarak uzakta kayboldu, yanan meşalelerle aydınlatıldı, duvarlar toprağın kendisinden oyulmuştu. Kız kardeşimi serin tünele kadar takip ederken hemen en yakındaki fenere doğru ilerledim, diğerlerinin bize yetişmesini beklerken ateş büyü rezervlerimi besliyordu.

Varisler geldiğinde, önümüzde durdular ve az önce söyledikleri sözlerin ağırlığını karanlıkta oturmuş, içimizden birinin onları kabul etmesini beklerken hissettim.

Caleb orantısız bir sırtışla, "Sanırım bu her şeyi kesin olarak kanıtlıyor," dedi ve gerginliği bozdu.

"En iyi arkadaş olduğumuzu mu?" Seth parmak uçlarında sallanarak heyecanla aramıza bakarken sordu.

"Bunun olacağını hiç düşünmemiştim," dedi Max, bir elini kısa saçlarının üzerinde gezdirip bize sırtarak.

"nk Vegas'la tanıştığında alçak bir köpek balığıydın," diye belirtti Geraldine. "Ve köpekbalığı alışkanlıklarının henüz geride kaldığına tam olarak ikna olmuş değilim, Maxy oğlum."

"Hadi ama Gerry, kendimi kanıtlamak için daha ne yapmam gerekiyor?" Max yakındı.

"Sanırım daha az sorun çıkaran bir alabalık olmayı deneyebilirsin." Ona sırtını döndü ve kalçalarını sallayarak tünelde ilerlemeye başladı. Herkes onu takip ederken ben orada kaldım ve geçidin en karanlık köşesinde zar zor görülebilen Orion'u aradım.

Hamish onun yanından koşarak geçti, beni selamladı ve onu takip etmem için seslendi, ama ikimiz geride kaldığımızda ayaklarımın yere sabitlendiğini fark ettim.

"Beni mi bekliyorsun Mavi?" Orion sesinde bir parça eğlence ile sordu.

"Gölgelerin içinde biraz yalnız görünüyorsun," diye işaret ettim. "Gölgelerin arkadaşlığından her zaman keyif almışımdır," diye karşı çıktı. "Ayrıca, ben bir Vampirim. Yalnızlık çekmem. Yalnızlık en iyi yaptığım şeydir."

"O zaman sanırım tek başıma yürüyeceğim," dedim hafifçe ve o kadar hızlı yanıma geldi ki başım döndü, kolumu tutarken ağzının kenarları sırtıyordu.

"Görünüşe göre, senin gölgenin arkadaşlığından diğerlerinden daha çok hoşlanıyorum."

Nabzımı hızlandıran alçak bir sesle söyledi. "Öyleyse devam et ve benden uzaklaş Mavi, ama ben hemen arkada olacağım."

İkimiz de hareket etmedik, parmakları tenimde sıkılaştı ve bu tek, masum temas noktasının sıcaklığı vücudumda bir volkan patlamasına neden oldu. Bu adam şimdiye kadar tanıdığım en sarhoş edici şeydi, tarçın kokusu havayı kaplayan bir uyuşturucu gibiydi, beni o kadar uçuruyordu ki doğru düzgün düşünemiyordum.

"Teşekkür ederim," diye nefes aldım. "Bugün yaptığın her şey için. Sen olmasaydın ölmüş olurdum."

Gözleri karanlık bir duyguyla parlıyordu ve ruhumun dokusunun ona yaklaşmam için haykırdığını hissettim.

"Sen iyi misin?" Clara'yı düşünerek fısıldadım. "Kız kardeşin..." Tory'ye veda etme fikri karşısında duygularım boğazımı yaktı. Orion nasıl hâlâ ayaktaydı?

Başını eğdi, aramızda ağır bir sessizlik geçerken alnına bir kırıksıklık yerleşti.

"Dürüst olmak gerekirse, Blue, onu tekrar kaybetmekten dolayı paramparça olacağımı düşünmüştüm. Ama ben... rahatlamış hissediyorum." Yüzünde suçluluk ifadesi belirdi ve gözlerini yerden ayırmadan devam etmesini beklerken nefesimi tuttum. "Kız kardeşimin yasını uzun zaman önce tuttum ve bugün gerçeği gördüm. Onun ruhu, o bedenin içine hapsolmuştu."

gölge canavar ve şimdi, şey... şimdi özgür. Ait olduğu yerde, Perde'nin ötesinde. Babamla birlikte."

Sözlerindeki çatışma bir elimi kaldırıp çenesini tutmama neden oldu ve dikkatini çekerek bakışlarının benimkilerle buluşmasını sağladı.

"Bu beni kalpsiz mi yapar?" diye sordu, dile getirdiğinden çok daha büyük görünen bir sorunun cevabını arıyordu gözlerimde.

"Hayır," diye yemin ettim, gözlerinde ailesini kaybettiği için duyduğu o eski kederi görüyordum, ama orada da bir kabulleniş vardı, sanki sonunda üzerinden bir yük kalkmış gibiydi. Ve bunu anladım. Kız kardeşim yanımda olmadan bir hayat yaşamayı düşünmek bile beni ne kadar korkutuyorsa, onun acı çektiğini ve ölmek için can attığını kabul etmek zorunda kalmak çok daha kötü olurdu. Gölge Prenses'in pençelerine hapsolmuşken Clara için bir umut vardı ama en azından şimdi bu işkenceden kurtulmuştu. Peçe'nin ötesinde bir kez daha kendisi olabilirdi ve belki orada da huzur ve mutluluğu bulabilirdi. "Anlıyorum."

"Çünkü günahlarımı fazlasıyla affediyorsun," diye mırıldandı ve parmakları kolumda gezindi, Lavinia'nın lanetinin bıraktığı siyah el izini ortaya çıkarmak için kolumu kenara iterken tüylerim diken diken oldu. Ama keskin bir nefes aldığı anda, aşağıya baktığımda o izin artık orada olmadığını gördüm; tenim sanki Lavinia bana hiç dokunmamış gibi pürüzsüz ve el değmemişti. Gözlerimi bana bakan imkânsızlığa diktiğimde içimdeki şok sarsıldı. Nasıl gitmiş olabilirdi? Bu ne yaptı
Ne demek istiyorsun?

Orion küfür ettikten sonra beni belimden tutup bir lambanın yanına götürdü ve hareketlerine çılgınca bir hava katarak çıplak bedenimi incelemek için beni ışığın altına yatırdı.

"Gitti," diye homurdandı, bu iki kelimedede mırıldanan bir umut notası iliklerime kadar yankılanıyordu.

Lavinia'nın derimin altına ittiği o karanlık gücün herhangi bir hissi, herhangi bir izi için içime ulaşmaya çalıştım ama hiçbir şey yoktu. Ne gölgelerin fısıltısı, ne de beni derinliklerine çekmeye çalışan pençeli bir karanlık.

"Sence... Anka kuşum onunla savaşmış mıdır?" Bunun doğru olması için çaresizce sordum. şu anda içimdeki ateşli yaratığın yandığını hissedebiliyordum. Tamamen uyanıktı ve o kadar güçlüydü ki bunun gerçekten mümkün olduğundan emindim. Neler yapabildiğini görmüştüm. Bedenimdeki gölgeleri yakıp yok etmişti, o halde neden bir gölge laneti de olmasındı?

Orion bana gökten düşmüş bir yıldızmışım gibi baktı, o kadar güçlü bir yaratıktım ki büyünün kendisinden yapılmıştım.

"Evet... Sanırım yle oldu," dedi, yeteneklerime olan inancı yüz ifadesinden belli oluyordu. "Anka kuşlarının yapabileceği her şeyi bilmiyoruz ve sen beni o kadar çok şaşırttın ki bunu yapmaya devam edeceğinden eminim. Yani evet Mavi, eğer hissedemiyorsan ve bir işaret yoksa, o zaman kesinlikle artık lanetli değilsin."

Bir i çektim, mutluluk denize dökülen bir nehir gibi göğsümden taşarken omuzlarımdan imkânsız bir ağırlık kalktı.

Darius hâlâ kayıpken onun endişelenmesini istemediğimden, dudaklarım sırtırken, "O zaman yarın Tory'yle konuşurum," diye karar verdim.

Orion'un koyu renk gözleri kolumdan yüzüme kaydđ, yüz hatlarını rahatlama kapladı ve dudaklarında genç bir gülümseme belirdi. Sağ yanağındaki gamze patladı. ne doğru fırladı, beni duvara yapıřtırdđ, nefesleri benimkilere karıştı, ikimizin de göğsü birbirimize yakın olduğumuz için kabardı.

"Sıra dışısın amına koyayım," diye homurdandı, kaslarının sertliği beni oraya mıhladı ve parmaklarımı gömleğinin içine sokarak onu kendime çektim, sadece-

"Üzgünüm, ben-" Xavier boğazını temizledi ve Orion geri adım atarak saatin içinden geçerken ona bakmak için döndü. "Ayakkabı bağcıklarımı bağlıyordum, sonra herkes gitti ve ben de herkesin söylediği sözleri unuttum. Ama sonra anladım ki..."

"Sorun değil," dedim, Orion gözlerinde öfkeli bir özlemle bana bakarken biraz kızarmıştım, bu da içime sıvı bir sıcaklık yayılmasına neden oldu. Ama fırsatını bulur bulmaz onu yalnız bırakacaktım. Ona söylemek istediğim çok şey vardı ama önce ona yapmak istediğim çok şey vardı.

Diğerlerinin peşinden gittik, tünel ayaklarımızın altında dik bir şekilde alçalarak geniş bir mağaraya açılıyor ve her yöne başka tüneller açılıyordu. Zemini yumuşak yeşil bir yosun kaplamıştı ve duvarların her yerinde Ejderha formundaki Lionel'in Pegasuslar, Griffinler, Manticorlar ve Harpiller tarafından patlatıldığı altın oyma resimler vardı. Bir resimde Tiberya Fareleri kuyruğuna tırmanıp onu ısırıyor, bir diğerinde ise Sirenler onu sayısız Su Değiştirenle birlikte bir gölde boğuyordu.

Kemerli girişin üzerinde 'Kraliyet Odaları' yazan ve her iki yanında iki taç bulunan tünellerden birine yönlendirilen grubu yakalamak için acele ederken bir kahkaha attım.

"Korkarım ikişer ikişer ayrılmanız gerekecek," diye karşılık verdi Hamish. "Her odada ya bir çift kişilik yatak ya da iki aptal tek kişilik yatak var ve toprak elementallerimizden bazıları yeni tünelleri kazmayı bitirene kadar biraz yer sıkıntısı çekiyoruz. Ama bu tüneli sadece sizin için ayırdık. iyi arkadaşlar, böylece biraz mahremiyetiniz olabilir."

İlerideki kız kardeşime baktım, sonra Orion'a göz attım. Savaşta olanlardan sonra ona karşı daha fazla kin besleyemeyeceğimi biliyordum. O beni hâlâ seviyordu ve ben de onu öyle şiddetli seviyordum ki canım acıyordu. Geriye kalan tek şey bu sözleri söylemek ve aramızdaki uçurumu onarabileceğimizi ve eskisinden daha kırılmaz bir şey inşa edebileceğimizi ummaktı.

"Şimdi uzun çoraplarınızı ve alt çukurlarınızı tazelemek istediğinize eminim, bu yüzden buradaki kraliyet hamamlarına gidin. Sol taraf kızlar ve erkekler için sağ." Hamish işaret etti ve sonunda çatallaşan kısa taş geçide doğru ilerledik. Kurumuş kan giysilerime yapışmıştı ve ben de üzerime sinen duman, kum ve ölüm kokusunu temizlemek için çaresizdim.

Yollarımızı ayırmak üzereyken bakışlarım Orion'unkilerle buluştu, gözlerinde ayrılmak istemediğini belirten acil bir talep vardı ama savaştan kirlenmiş olarak kalmak istemiyorsak buna mecburduk. Kızların hamamına dönene kadar gözlerimiz kilitli kaldı ve dudaklarım, aralarında avuç içleri büyüyen fokurdayan kaplıcalarla dolu devasa mağarayı görünce ayrıldı, Kayaların üzerinden yuvarlanan şelaleler ve havada salınan Faelight'lar her şeyi kehribar rengi bir parıltıyla aydınlatıyor.

Kıyafetlerimi çıkardım ve en yakın şelalenin akışının altına girdim, Gözlerimi kapatıp sıcak akıntının içinde öylece dururken suyun sıcak akıntısı bir nimet gibiydi. Tory fokurdayan havuzlardan birine tırmandı ve yüzeyin altında yüzdü, saçlarını durularken diğer tarafta ortaya çıktı ve rahatladığını inledi.

"Bu bitkiler Washalilies," diye haykırdı Geraldine. "Bir yaprağı böyle köpürtün. Şampuan olarak bile kullanılabiliyor." Palmiye olduğunu sandığım bir bitkiden bir yaprak kopardı ve koltuk altını ovmaya başladı. Yaprak beyaz bir köpük saldı ve en yakın bitkiden kendi yaprağını kapmadan önce kaşlarım kalktı. Onu tenime sürdüğüm anda yumuşak, bal gibi tatlı bir köpük oluştu ve saçımı yıkamadan önce her tarafıma sürdüm ve sonunda kendimi yeniden Fae gibi hissettim.

Temizlendiğimizde, kurulanmak için hava sihrini kullandım ve duşların kapısında yeni kıyafetler buldum, gri eşofman altı ve beyaz bir atlet giydim. Tory kıyafetlere hiç bakmadan aldı, hatta

Saçlarını kurutma zahmetine katlanmadan, kendisinden yaklaşık üç kat büyük bir adam için olduğu belli olan bir eşofman altı ve bir sweatshirt giymişti. Kız kardeşime kaşlarımı çatarak baktım ve Geraldine odadan çıkarken, yüzündeki endişeyi görünce Tory'nin elini tutarak onu takip etmesini engelledim.

"O iyi olacak," diye yemin ettim. "O Darius Acrux."

Başını salladı, ama gözleri duyguyla yanıyordu ve onu kollarımla sardım. "O gelene kadar uyanık kalabiliriz," diye söz verdim.

"Orion'la kalmalısın." Geri çekildi, gözyaşları düşmeye cesaret edemeden önce hızla gözlerini ovuşturdu. "Clara'yı daha yeni kaybetti, şu anda sana benden daha çok ihtiyacı var."

"Seni yalnız bırakmayacağım," dedim hemen.

"Yalnız kalmak istiyorum," diye fısıldadı dudağını ısırarak. "Yalnız kalmaya ihtiyacım var, tamam mı? Sanırım yalnız kalırsam onun hayatta olduğunu hissedebilirim. O zaman onu aramak için burayı terk etmek yerine bekleyebilirim."

"Tor..." Nefes aldım, o böyle hissederken bu gece onunla olamama fikrinden nefret ediyordum. Onunla ilgili daha fazla şey olduğunu söyleyebilirdim.

Darius için endişelenmekten çok daha fazlasıydı. Lionel beni ve Orion'u yakaladığından beri onu kendi merhametine bırakmıştı ve son birkaç gündür yaşadıklarının en kötüsünü bana anlatmadığını biliyordum. Ama kız kardeşimi de tanıyordum ve ancak yalnız kaldığımızda bana açılacaktı.

"Onunla birlikte olmalıyım.
sen."

Kolumu sıkarak, "Onunla birlikte olman gerek," diye ısrar etti. "Çok uzun zamandır ayrısınız ve bu gece birbirinizi kaybedebilirdiniz. Onu seviyorsun, değil mi?"

"I-" Başladım ama Geraldine'in duş odasının ötesinden bağırın sesi beni susturdu.

"Seni yarasa kulaklı ibne!" diye bağırdı, sesini yüksek bir gümbürtü takip etti.

"Geri  ekil, Grus," diye homurdandı Orion.

"Siz burada durup gerçek kraliçelere laf atıyorsunuz ve ben de son nefesime kadar onların mahremiyetini savunacağım!"

Hamamdan  ıktığımızda Geraldine'i Orion'a kendi yaptığı patlıcanla vururken bulduk ama patlıcan Orion'u çevreleyen hava kalkanından sekip duruyordu.

"Kulak misafiri değildim," dedi Orion gözleri bize kayarken. "Sadece sizi bekliyordum."

Bakışları beni delip geçti ve birden kendimi çok ateşli hissettim, ona yaklaşma dürtüsü beni çılgına çevirdi.

Erkekler hamamından sıçrama ve kahkaha sesleri geliyordu ve Tory ile ben bakmak için öne çıktık.

Seth havuzun ortasından kaçmaya çalışırken Caleb, Tarikatının armağanlarıyla havuzlardan birinde hızla dolaşıyor ve suyu bir girdaba dönüştürüyordu. Max bir kayanın üzerinden Caleb'a su fişkırtmaya çalışırken Xavier de gözlerine ışıltılı baloncuklar fırlatıyordu.

" ocuklar!" Geraldine, dudaklarında bir gülümseme dans etse de, haykırdı. "Ding-dong'ları onları bazen soytarıya çeviriyor. Bu taraftan, hanımlarım. Karda kalmış bir kumkuşu kadar yorgun olmalısınız."

O ilerledi ve Orion yanıma geldi, parmaklarımız birbirine değdi ve damarlarımda elektrik enerjisi dolaşmaya başladı. Ona bakmadım ama nefes alışım ağırlaşmaya başlamıştı ve aramızda konuşulması gereken pek çok kelime olduğunu biliyordum ama şu anda tek istediğim onun kollarına atılmak ve huzuru yeniden bulmaktı.

Geraldine bizi oval ahşap kapıların duvarları kapladığı ve apliklerin karanlık tüneli aydınlattığı uyku odalarına götürdü.

"Ayak takımı birbirleriyle paylaşmak üzere herhangi bir oda seçebilir, ben bu gece diğer asilerin arasına katıldıktan sonra Angelica ile birlikte kalacağım. Ama sizin için kraliçelerim, elbette kraliyet ailesine layık odalar sağlayacağız."

Diğer insanların sesleri artık bize doğru geliyordu, Hamish'in yüksek sesiyle onları duşlara yönlendirirken bu yöne doğru ilerliyorlardı.

"İşte geldik." Geraldine sağ tarafında, üzerinde kraliyet arması bulunan bir kapıyı açarak içeriyi inceledi. İçeride iki yatak vardı, yatakların üzerinde çiçekler asılıydı, bir tarafta da yiyecek ve içeceklerin bulunduğu bir masa vardı. "Bu sizin için uygun mu? Yoksa biraz daha

Duvarlara çiçek mi asayım? Yatakları yaldızlayayım mı? Ya da belki yastıklarınızı karıştırmamı ve size eski bir ninni söylememi istersiniz?"

"Lance'in odası nerede?" Olanlardan sonra onu yakınımda görmek istediğim için sordum.

"Oh, erm..." Geraldine koridora baktı, tam o sırada Hamish yüzünde geniş bir gülümsemeyle yanımıza geldi.

"Kraliyet odaları nasıl?" diye sordu yüksek sesle, bakışlarını Orion'un üzerinde gezdirirken onu hiç fark etmemiş gibi görünüyordu. "Her şey istediğiniz gibi mi? memnuniyet?"

"Biz de Orion'un nerede kaldığını soruyorduk," diye sordu Tory, Hamish anında öğürürken başını iki yana eğerek.

"Onun... onun... beni affedin hanımlarım ama o *utanç içinde*. Ahırda uyumalı. Ya da belki kürekçi kulübesinde-"

"Bulaşikhane mi?" Elleri birbirine vuran Geraldine'e bakarak yüzümü buruşturdum. "Sen neden bahsediyorsun? Onu burada yanımda istiyorum."

"Oh, şey, ben..." Hamish Orion'a baktı ve sonra şiddetle öğürmeye başladı.

"Yıldızlar aşkına, unut gitsin Hamish. Bize hangi odanın Darius için olduğunu söyler misin?" Tory sordu ve Geraldine gözleri faltaşı gibi açılarak döndü.

"Elbette, leydim Tory, burada bir şey istemeniz yeterli, o da sizin olacak."

Geraldine aceleyle bir sonraki odaya geçti ve kapıyı açarak içerideki boşluğa gözlerini dikti. "Bu uygun mu?" Başımızın üzerinden kusmamak için yumruğunu ısıran Hamish'e baktı ve Orion bu saçmalığı kabullenmiş gibi ayaklarına bakarken sinirlerimin yıprandığını hissedebiliyordum.

Tory odaya bakma zahmetine bile girmeden, "Bu harika Geraldine, teşekkürler," dedi. "Biraz dinlenmeden önce yapmamız gereken başka bir şey var mı, yoksa..."

"Hayır, hayır. İyi günler, tatlı kraliçelerim. Sabah görüşürüz," dedi Hamish aceleyle, arkasını dönmeden önce Geraldine'e bir göz attı, ancak Orion'a bir kez daha baktığında koşmaya başlamadan önce yumruğunu tekrar sıkıttı.

"Sorun çözüldü," dedi Tory, Orion'a Darius adına talep ettiği odaya doğru el sallarken ve dönüp gitmek için harekete geçmeden önce. "Seni birazdan yakalarım Darcy, sadece kendi başıma biraz zamana ihtiyacım var.

Akıl." Yanımızdan geçip gitti, bana baktı ve küçük bir selam verdi. Kaşlarımı çatarak ona eşlik etmeye mi zorlamalıyım yoksa kafasını toparlayabilmesi için benden uzaklaşma kararını kabul mü etmeliyim diye düşünürken vedalaşırken gülümsedim.

"Dur bakalım," dedi Orion, ilerleyip cebinden bir şey çıkararak. Darius'un kız kardeşime hediye ettiği güzel yakut kolyeyi uzattı ve kız kardeşimin gözleri şaşkınlıkla açıldı.

"Savaş sırasında onu senin için geri aldım," dedi ve Tory onu sahiplenerek ondan aldı, parmaklarının arasında sıkıttı.

"Teşekkür ederim," diye fısıldadı, onu kurtarmış olması onun için açıkça çok şey ifade ediyordu.

Dudaklarım şaşkınlıkla aralandı, öne doğru ilerledi, ona tek kolla sarıldı ve bırakmadan önce sırtını sıvazladı.

"O yaşıyor, Tory," diye yemin eden Orion, kolunu yukarı çekerek bir zamanlar Darius'un Aslan sembolünü taşıyan kolundaki çıplak deri parçasını ortaya çıkardı.

Nefes nefese kaldım ve onu arkadaşına geri dönülmez bir şekilde bağlayan o tanıdık noktaya dokunmak için uzandım.

"Koğuşum öldüğü için bağ ortadan kalkmış olsaydı, ben hâlâ işaretli olurum. Ölümde bile bağ ölmez," diye yemin etti ve başını sallayan Tory'nin gözleri umutla doldu.

"O zaman sanırım elinde bir silahla gelene kadar beklememiz gerekecek. Açıklama," dedi umutlu bir gülümsemeyle, ama geri çekilip kraliyet odasına girerken gülümsemesinin tekrar düştüğünü gördüm.

Geraldine dönüp benden Orion'a baktı ve açık kahverengi saçlarını düzeltti. "Taşaklarımdaki kestaneler, ikinizin tekrar bir araya gelmesine çok sevindim."

Orion'a bakmadan boğazımı temizledim. "Biz değiliz." Kahretsin, bu doğru çıkmadı.

"Oh," diye nefesi kesildi Geraldine'in. "Küstahlığım için beni bağışlayın leydim. Belki de en iyisi budur, değil mi? İsyancılar gerçek bir kraliçenin Güçten Utanan bir Fae ile kalmasına ne derler - alınma Orion."

"Alınmadım," diye homurdandı. "Gitmen gereken bir yer yok mu Grus?"

Gözleri benden ona kaydı ve sonra birkaç kez başını salladı.

"Dudaklarımı affet, benimle birlikte kaçtılar! Size veda edeceğim ve yarın görüşmek üzere. En yağlı simitler sizi bekliyor olacak.

Darcy." Başıyla selam verdikten sonra koridorda koşar adımlarla ilerledi ve odalardan birine girerek bizi büyük bir sessizlik içinde yalnız bıraktı.

Gölgemin beni takip ettiğini hissederek Darius ve Orion'un bulunduğu odaya doğru sürüklendim ve bakışlarıyla buluşmak için gözlerimi kaldırdığımda daha da yaklaşarak elini başımın üzerinden kapı çerçevesine bastırdı.

"Sonra görüşürüz, Blue. Bu odayı kendine ayırabilirsin." Bakışları ağzıma kayarken boğazı düğümlendi, gözleri tenimin altında dalgalanan aynı yakıcı açlıkla doluydu.

Uzaklaşmak için hamle yapınca elimi gömleğine attım ve kapıyı arkamdan vurarak onu içeri çektim.

"Gerçekten başka bir yerde kalmayı mı planlıyorsun?" Onu daha yakına çekerek ve sırtmasını sağlayarak sordum.

"Nerede olmamı istersen orada olacağım, güzelim."

Onu serbest bıraktım, kapı arkasından kapanırken geri adım attım, kalbim göğsümde Emrim'in kanatları gibi güçlü bir şekilde çarpıyordu. Bu adamı varlığımın her zerresiyle istiyordum ve ayrı zaman geçirmekten bıkmıştım. Savaşta birbirimiz için ne kadar ileri gidebileceğimizi kanıtlamıştık, o benim önümde eğilmiş, bir Fae'nin yapabileceği her şekilde bağlılık yemini etmişti. Ama ben ona eşit olduğumuzu göstermek istedim. Birbirimizin önünde durduğumuzda o bir kraliçe görürken, ben bana bakan bir kral görüyordum.

Gömleğimi başımın üzerinden çekip attım, böylece göğüslerim ortaya çıktı ve yaklaşıp belimi kavrayıp tenlerimiz birbirine değmeye can atıyormuş gibi beni kendine doğru çekerken bir hırıltı koptu. Ve elleri üzerimdeyken, artık ne duvarlar ne de başka bir şey kalmadığını fark ettim. Artık bizi ayrı tutan daha fazla kural ya da yasa yoktu. Sadece biz vardık ve Solaria'daki diğer herkesin bu konuda ne düşündüğünü boş verin.

"Odayı başka biriyle paylaşmamı istemediğine emin misin, Mavi?" diye sordu, gözlerinde parıldayan bir eğlenceyle.

Bu gece olmasını istediğim tek bir yer vardı ve o da bunu çok iyi biliyordu. Sadece bunu dile getirmemi istiyordu. Ama aramızdaki bu çılgınca enerji, eğer bir an önce ona teslim olmazsam beni tamamen tüketecekti.

"Kapa çeneni, Lance," dedim nefes nefese.

"Bugün çok gevezesin." Parmakları saçlarıma dolandı ve çekiştirerek başımın geriye düşmesini sağladı ve boynumu ona gösterdi.

"Eğer kan istiyorsan, bunun için benimle dövüşebilirsin," diye alay ettim. parmaklarımla boğazıma ikinci bir deri gibi sert bir hava kalkanı ördüm.

Bir iblis gibi gülümsedi, gözleri meydan okumayla parlıyordu.

"Avlanmak istemiyorsanız bir Vampire yem atmayın Bayan Vega."

"Burası bir sınıf değil, Profesör. Bana bir ders vermek istiyorsanız, bunu ellerinizle yapsanız iyi edersiniz."

"Bana uyar." Beni yatağa itti, kalçalarımın tuttu ve o kadar hızlı önüme çevirdi ki şiltenin üzerinde zıpladım. Pantolonumu indirdi ve eli kığıma sertçe çarptı, nefes nefese kaldım, inlerken acının keskin ısırtığı yerini zevke bıraktı.

Kapı aniden açıldı ve Orion beni ayağa kaldırıp arkasına iterken ben de lanet olası pantolonumu yukarı çekerken lanet okudum.

"Vay canına, özür dilerim. Burada işlerin Mavinin Elli Tonu'na döndüğünü fark etmemiştim," diye iğrenç bir şekilde güldü Seth. "Yani, seni duyduğum için fark ettim ama bana aldırma. Daha önce her şeyi gördüm ve her şeyi kastediyorum. Bir keresinde bir adamın bir kızın kulağını sikmesini izlemiştim."

Orion'un arkasından baktım, o da vampir hızıyla hemen üstümü yerden kaptı ve üzerimi örtmek için başımın üzerinden çekerek kollarımı yanlarıma sıkıştırdı. Kollarımı deliklerden geçirirken ona dudak büktüm ve gözlerimi Seth'e diktim.

"Yani kapıyı çalmadan girdiğim her odaya girmeye devam edeceksin, öyle mi?" diye sordum ve Seth kurt gibi sırıttı.

"Hayır, burası benim de odam ev arkadaşım." Doğruca yanımızdan geçti ve çift kişilik yatağın üzerine atladı.

Orion onu hemen kucağına aldı ve bir pitball'dan daha ağır değilmiş gibi kapıya doğru fırlattı, ama Seth kapıya çarpmadan önce kendini bir hava akımına kaptırdı.

"Dışarı. Dışarı," diye emretti Orion ama Seth onu duymazdan gelerek U dönüşü yaptı.

Kapının yanındaki boşlukta ellerini kaldırıp toprağı kullanarak kendine taştan tek kişilik bir yatak yaptı ve üzerini kalın bir yosun tabakasıyla kapladı.

"Sanırım bu yatağı alacağım." Üzerine çöktü, yatağı test etti. yüzeyinde hafifçe zıplarken yarattığı yosunlu şiltenin yumuşaklığı. "Ben Ay'dayken her şey çok yumuşaktı. Çünkü gerçekten çok ağır değildik, anlıyor musun? Her zaman bir zıplama evinde olmak gibiydi."

"Bizimle aynı odayı paylaşmıyorsun," diye hırladı Orion, omuzlarını dikleştirirken ona doğru bir adım attı ve ben de ona hak vermek zorunda kaldım. Ben de biraz

Her şeyden sonra Orion'la yalnız zaman geçirdim, ama savaştan o kadar yorulmuştum ki bu dövüş için enerji toplamakta zorlanıyordum.

Seth iri gözlerini bana çevirdi ve kollarının arasına kabarık bir yosun yastığı alıp göğsüne bastırdı. "Max Xavier'le gitti, ben de Caleb'le kaldım," diye nefes aldı, gözlerinde bir yalvarış vardı.

"Yani?" Orion tersleyince Seth parmağıyla bir fiske vurarak benim ve onun etrafına bir susturma balonu gönderdi ve Orion'ı konuşmanın dışında bıraktı.

"Tuhaf bir şekilde ereksiyon olacağım," diye yalvardı. "En son birlikte yattığımızda da olmuştu ama o zaman suçu kalçasının ay krateri gibi olmasına atıp kurtulmuştum. Bunu tekrarlamaktan kurtulamayacağım Darcy. O da anlayacaksın. Sonra da arkadaşlığımız mahvolacak. Onu bu yüzden kaybedemem.

Belki biraz zamanım olursa onu unutabilirim. Biraz zamana ihtiyacım var.

Lütfen bana biraz zaman ver. Başka kimseye gidemem çünkü bir tek sen varsın.

Kim bilir. Senin burada olduğunu duyduğumda, 'hey, arkadaşım Darcy beni kabul eder, beni geri çevirmez' diye düşündüm." O kadar acınası görünüyordu ki kalbim yerinden çıkacak gibi oldu ve başımı sallayarak onayladım.

Orion susturucu balonu kırmaya çalışıyordu, yüzündeki vahşi öfke ifadesi Seth'in burada uyumasına izin vermesi için onu ikna etmekte gerçekten zorlanacağımı gösteriyordu.

Seth de gözlerini ona çevirdi, dudaklarında bir gülümseme belirdi. "Onu kışkandırmaya devam etmemi ister misin?"

"Onu kışkandırmaya *devam etmekle* ne demek istiyorsun?" Şaşkınlıkla sordum, sonra bir kahkaha attı ve susturucu balonu bıraktı.

Orion sinirlenerek aramıza bir adım attı ve bana baktı. "Neden bahsediyordun?" diye sordu, sesinde kaşlarımı çatmama neden olan bir endişe notası vardı.

Arkasından Seth'e baktım, başını şiddetle salladığını gördüm ve bunu Orion'dan saklamaktan nefret etsem de, bu benim söyleyecek sırrım değildi.

"Seth'in kalması gerekiyor," dediğimde Orion ona tokat atmışım gibi baktı.

"Neden?" diye tısladı, dişleri içindeki canavarı daha fazla zapt edememiş gibi uzuyordu.

"Caleb ile bazı sorunları var," dedim dikkatlice.

"Her zaman benimle oda değiştirebilirsin, kardeşim?" Seth hafifçe önerdi. "Neden gidip Cal'la kalmıyorsun? Biraz Vampy, bondy kan zamanı ya da başka bir şey yapabilirsin. Ben ve Darcy burada birlikte iyi olacağız. Tek başımıza. Tıpkı senin hapiste olduğun aylar boyunca olduğu gibi."

Orion Vampir hızının bir darbesiyle etrafımda dönmeye başladı ve saldırmadan bir saniye önce elini yakaladım, etrafındaki havayı kullanırken saçlarımın omuzlarımın üzerinden öne doğru savrulduğunu hissettim.

Seth Orion'a alaycı bir şekilde sırtıttı, görünüşe göre kendisine bir ölüm dileği verme havasındaydı.

"Kapa çeneni, Seth," diye tısladım. "Burada kalırsan, bir pislik gibi davranamazsın."

Ben Orion'un kısılmış gözlerini onu kışkırtan Kurt'tan ayırmaya çalışırken, "Ama benim işim pislik olmak," diye sızlandı.

Orion sonunda bakışlarını bana çevirdi ve bana bakan vahşi hayvanı görünce kalbim yerinden çıkacak gibi oldu. Bana yaklaşıp kadar eğildi. Benimle burun buruna geldi, tarçın kokusu etrafımı sararken ciğerlerim çalışmayı bıraktı ve onun varlığıyla kafese kapatıldım.

"Seni kendime istiyorum Mavi," dedi derin bir sesle ve tüylerim diken diken oldu. "Kalacak başka bir yer bulabilir."

"Etrafta yeterince oda yok," diye seslendi Seth. "Ve dürüst olmak gerekirse, yine de bir oda arkadaşı bulabilirsin çünkü kokuşmuş Tiberya Faresi Wanda dışarıda dolaşıp onu yanına alacak birini arıyor. Hamish, senin iç çamaşırlarından yuva malzemesi yapmayı sevdiğini söylüyor. En azından benimleyken böyle bir ihtimal yok. Ben sadece sizi ay hikayeleriyle eğlendiririm. Film geceleri yapabiliriz. partiler ve-"

"Hayır," diye tersledi Orion, bir kez daha ona dönerek. "Sence ben Ben yokken sevgilime kur yapan adamla nefes alma alanını paylaşmak mı?"

"Öncelikle, sen yokken senin kız arkadaşın değildim. Çünkü sen gitmiştin." Orion'u yanından dürttüm. "Ve ikincisi, eğer bir tane daha önerirsen

Seth'le takıldığım zaman, Tory'nin yumruğunu tekrar sikine indireceğim."

Orion homurdandı, gözlerini kısarak Seth'e baktı, sonra tekrar bana döndü. "Bunu ondan duymak istiyorum."

Seth'e döndüm, tek kişilik yatağa uzanıp başını ellerinin arasına alırken ona devam etmesini işaret ettim.

"Şey... bu açık bir cevap değil, Lancey. Ben 'senin kızını' becerecek türden bir adam mıyım -" Kelimeleri havadan alıntıladı "-şans verildiğinde? Elbette.

Öyleyim."

Orion bir adım ileri atıldı ve Seth'i öldürmesini engellemek için önüne atladım, gerçi bu yorumdan sonra bunu kendim de yapmak istiyordum.

"Geçmişte onun altımda sıkışmış, adımımı haykırdığı hayallerim oldu mu? Kesinlikle."

"Seth," diye homurdandım, Orion hızla etrafımdan dolanıp ona doğru ateş ederken, onu uydurma bir çamurla tıkamak üzereydim. Seth'in kendi etrafına ördüğü hava kalkanına çarptı ve hemen yumruklarını öfkeli bir güçle kalkanın üzerine savurmaya başladı.

"Tüm Solaria'nın seveceği güzel bir çift olur muyuz? ürpermek yerine kutlamak mı? Kesinlikle." Orion hava kalkanını kırmak için mücadele ederken Seth tırnaklarını inceledi.

"Seth!" Bağırdım, öfkem yükseliyordu. Ne halt etmeye çalışıyordu?

"Ama onu yatağında, aklıma gelen her pozisyonda becerdim mi? Aç Vampir de dahil olmak üzere, ona senden daha yüksek sesle çığlık attırabileceğimi kanıtlayabilir miyim? Bu tartışılır."

"Tartışılacak bir şey yok. Seks yapmadık ve asla yapmayacağız," diye homurdandım.

Orion'un yumruğu aniden kalkanı delip geçti ve Seth'in üzerine bir erkek gibi atladı, Seth'in üzerine indiğinde dişleri ortaya çıkmıştı. Onu yumruklamaya başladı, yumrukları Seth'in etrafındaki daha sıkı bir hava kalkanına çarparak kırıldı ve Seth sadece genişçe sıırttı.

Seth, "Üçlü seks istemek için garip bir yol ama sen istersen ben varım," diye alay etti.

"Tanrı aşkına, kes şunu," diye tersledim, ellerimi havaya kaldırdım ve Orion'u bir kırbaç darbesiyle ondan koparıp arkamdaki yatağa fırlattım.

"Seth, eğer onu gaza getirmeyi bırakmazsan senin süslü beyaz kurt kürkünden bir palto yaparım. Ona gerçeği söyle yoksa seni buradan kendim kovarım."

"Tamam, tamam, sevişmedik," diye kabul etti Seth ve ben Orion'a baktım, kendisini yataktan ittiğini, omuzlarının düzensiz nefesleriyle sarsıldığını gördüm. Elimi tuttu ve beni kendine doğru çekerek Koruyucu bir hırıltıyla çenesini kavradım ve bana bakması için başını aşağı eğdim. Kalbi küt küt atıyordu ve başka biriyle birlikte olduğumu düşünmek bile ona olan kızgınlığımı eritiyordu. Ama bu konuda sözüme güvenmediği için canı cehenneme.

"Henüz," diye fısıldadı Seth.

Orion sertleşince "Kapa çeneni," diye bağırdım ama bana bakmasını sağlamak için çenesini tutmaya devam ettim.

"Seni kızdırmaya çalışıyor," dedim ve o da başını salladı. Bunun ötesinde bir cümle kuramadı. "Bu gece kalabilir, sonra belki yarın onun için başka bir oda bulabiliriz."

"Ya da onu şimdi öldürürüm ve sorun kendiliğinden çözülür," diye önerdi ölümcül bir sesle.

"Korkarım bunu yapamazsın, kardeşim," diye araya girdi Seth. "Darcy ve ben artık kankayız. Onun en iyi arkadaşını öldürmezsin, değil mi? Bunun ona ne yapacağını bir düşünsene."

Orion'un omuzları gerildi ama yüz ifademdeki gerçeği görerek bana bakmaya devam etti.

"Bırak gitsin," diye yalvardım ve beni kucağına alıp yatağa fırlatmadan önce gözlerini bir karar kararttı, beni kaşıklayarak kendine doğru çekti, yorganı üzerimize çekerken yüzüm sıkıca Seth'ten odanın diğer tarafına dönüktü.

Ufacık bir hareket yaptım ve homurdandı, kolları etrafımda sıkılaştı ve beni vücuduna doğru çekti.

"Hey Bay Sapık, nefes alamıyorum." Kolunu dürttüm ve tutuşunu biraz gevşetti.

Seth milyonuncu kez Ay'a yaptığı yolculuğun hikâyelerini anlatmaya başladı ve Orion onu engellemek için etrafımıza bir susturma balonu gönderdi.

"Sakinleşmen gerek, Lance."

Nefesi kulağımda sıcaktı, fısıltıyla cevap verirken tüylerim diken diken oldu. "Açım ve şimdi nefes alma alanımı seni neredeyse kaybettiğim bir savaştan sonra bizi yok etmeye çalışan pislikle paylaşmak zorundayım."

"O şeylerden biri için yardım edebilirim." Saçlarımı ensemden uzaklaştırdım ve başının arkasını kavrayarak ağzını tenime çektim.

Dişlerini damarlarıma geçirdi ve dudaklarımdan yumuşak bir inilti çıktığı anda o da inledi. Isırığın keskin acısı ve etrafımda katlanan kaslarının hissi, uyluklarımin arasına bir sıcaklık dalgası gönderdi ve otomatik olarak kıcıımı ona doğru geri çektim, arzu içimde akıyordu. Yeterince içtikten sonra dişlerini boynumdan çekti, sikinin sert uzunluğu kıcıma girerken nefesleri yanağıımı yakıyordu. Ama Seth yanıımızdayken bu konuda hiçbir şey yapamazdım.

Orion susturucu balonu serbest bıraktı ve Seth'in yatağından bize ulaşan sessizlik, onun çoktan uykuya dalıp dalmadığını merak etmeme neden oldu.

"İyi geceler, Lance," dedim nefes nefese ve parmakları ısırığı iyileştirmek için üzerinde gezinirken dudaklarını kulağımin arkasındaki yumuşak yere bastırdı.

"İyi geceler, Mavi."

"İyi geceler, ev arkadaşlarım," diye fısıldadı Seth.

OceanofPDF.com

Nefesim önümde buğulanırken ve ıslak saçlarım giydiğim büyük boy siyah kapüşonlu sweatshirt'ün üzerine damlarken kışın keskin havasında durdum.

Geraldine beni uyku odasından çıkarken görmüş ve giydiğim erkekse kıyafetlerin bir kraliçeye uygun olmadığı konusunda feryat etmişti. Bana daha iyi bir şey bulacağına yemin ederek koşarak gitmişti.

Kraliyet ailesine uygun olan Max onun peşinden gitmiş, çıkış yolunu boş bırakmış, ben de doğruca çıkışa yönelmiştim.

Kalabalığın arasında yolumu bulmak biraz zor oldu.

Burrows'un güneyindeki tünellerde kendilerine bir uyku alanı tahsis edilmesini bekleyen asiler, ama ben biraz

Gölgemi üzerime çekip başımı eğerek onların arasından geçtim ve dede saatine giden tünele geri dönmenin yolunu buldum.

Tabii ki çiftlik evinin dışında beş kişilik bir isyan muhafızı grubu vardı, ancak birkaç kelime ve kara bir kaş çatmayla onları birkaç dakikalığına kaçmama izin vermeye ikna etmeyi başarmıştım.

Çok uzun zamandır tutsaktım. Zihnim tamamen bana ait değildi, gölgelerden, bağlardan ve lanet yıldızların iradesinden o kadar uzaktı ki

Gerçek sessizliğin nasıl bir şey olduğunu neredeyse unutmuştum.

Burrows'un gizlendiği çiftlik evini çevreleyen çitin ötesine geçmeyeceğime söz verdiğimde isyan muhafızlarına yalan söylemiş olabilirdim ama daha ileri gitmemiştim. Ahır hâlâ bizi korumak için etrafını saran korumaların içindeydi ve birkaç dakikalığına da olsa düşüncelerimle baş başa kalmaya gerçekten ihtiyacım vardı.

Dışarıdaki derin sessizliği içime çekerek sırtımı ahır kapısının kaba tahtasına yasladım ve ötesindeki muhteşem manzaraya baktım. Gecenin körüydü ama dolunay parlaktı ve dünyayı gümüş tonlarına büründürüyordu; bu da geniş dağ silsilesini bembeyaz kar örtüsüyle olağanüstü güzel gösteriyordu.

Ayaklarım çıplaktı ve kar açıkta kalan derimi ısıırıyordu ama damarlarımda dolaşan Anka ateşi bu hissi hızla yok etti.

Derin bir nefes aldım, Lionel ile ilgili düşüncelere odaklanırken nefesimin buğulanarak uzaklaşmasını izledim ve birçok renkli şeyi düşünürken kendi kendime sııttım

Onu bu kaderden kurtarma dürtüsünü bir kez bile hissetmeden acı dolu ölümü için fikirler.

Parmaklarım bir zamanlar beni ona bağlayan Koç işaretiyle damgalanmış olan kolumun pürüzsüz derisinde gezindi ve Koruyucu bağının kopmuş olmasının nasıl mümkün olduğunu milyonuncu kez düşünürken gözlerimi kapadım.

Ve bugün kopan tek bağ da bu değildi... Henüz bunu düşünmeme pek izin vermemiştim ama beni bir Star Crossed bağının da yok olduğunu gerçekten kabul ettiğimde çıldırma dünyasına girmiştim. Hamamdaki ayna loş ışıklıydı ama yine de uzun dakikalar boyunca yeniden yeşile dönen gözlerime bakıp durmuştum. Tüm bu süre boyunca kalbim dakikada milyonlarca kilometre hızla çarptı ama lanetimizin gerçekten ortadan kalkmış olabileceği ihtimalini düşünmeyi bile reddettim.

Çünkü buna inanmama izin verseydim ve bunun doğru olmadığını öğrenseydim, hayatta kalabileceğimden emin değildim.

Gerçek olmasına ihtiyacım vardı. Aramızda tek bir şey olmadan ona istediğim kadar dokunabilmeye, öpebilmeye ve okşayabilmeye ihtiyacım vardı. Ve yine de

Bu fikir beni de korkutuyordu. Darius Acrux için kendime asla izin vermeyeceğime yemin ettiğim her şeyi hissetmeme izin vermiştim ve gerçekten birlikte olmamız için gerçek bir şans yokken bu iyiydi. Ama şimdi... En iyi günlerimde bile zar zor işleyen, berbat bir kızdım. Huysuz ve yıpratıcıydım, kendime zarar verecek kadar inatçıydım ve çoğu zaman kabaydım. Kimsenin istemediği bir kızdım. Sevilmemek bana kolay geliyordu. Ama Darius bana onun için istenmeyen kız olmadığımı açıkça belirtmişti. Aslında, eğer bizi bir arada tutan bir şey yoksa bir daha asla ayrı kalmamızı istemeyeceğinden oldukça emindim.

Ve bu düşünce beni içten dışa doğru aydınlattı ve beni Yağmurda çırılçıplak dans etmek, benim olduğunu haykırmak ve ona doğru bakmaya cesaret edebilecek her kaltağı kesmek... Ama aynı zamanda ödümü koparıyordu.

Birinin nasıl her şeyi olacağını bilmiyordum. Kendimin bile her şeyi olmadığmdan oldukça emindim. Darcy olmadan ben sadece sürekli çuwallayan ve bunun için özür dilemeyen bıkkın bir kaltaktım. Darius'u artık benden uzak tutan bir şey yoksa, bunu çok çabuk anlayacağı ve sonra beni hiç istemeyeceği hissinden kurtulamıyordum.

Ona zaten aşık olduğumdan daha derinden aşık olmama izin verirsem bunu nasıl kabul edecektim? Sonunda perdeyi geri çekip arkasında saklanan Fae'nin korkmuş, küçük bir kızdan başka bir şey olmadığını fark ederse ve benden istediği kadın olmamı nasıl sağlayacağına dair hiçbir fikri yoksa ondan nasıl kurtulabilirdim?

Derin bir nefes daha alıp gözlerimi kapattım ve kendimi merkeze yerleştirmeye çalıştım; zihnimi, sürekli hayalini kurduğum Ejderha'yı hatırlatan uzuvlarımdaki ateşten uzaklaştırdım ve düşüncelerimden arınmaya çalışırken bir süreliğine hiçbir şeyin içinde sürüklenmeme izin verdim.

Ama karanlık üzerime çöktükçe, kendimi Noel arifesinde Lionel'ın beni bir sandalyeye bağladığı ve bükülmüş evcil hayvanlarını üzerime saldırdığı o odaya dönmüş gibi hissetmemek mümkün değildi.

Clara'nın bıçağı karnıma defalarca saplamasını, çığlıklarım havayı doldururken kanımın sıcak ve hızlı bir şekilde derime akmasını ve Vard'ın zihnime zorla girmesini yeniden yaşarken boğazıma bir şey düğümlendi.

"Kimi seviyorsun, Roxanya?"

Babama ait olması gereken odanın pelüş halıları üzerinde çırpınırken, hırlarken ve kanlar içinde kalırken aynı kelimeler kulaklarıma tekrar tekrar tısladı. Ama bu sefer dudaklarımdan zorla almaya çalıştıkları cevaptan vazgeçmemiştim. Lionel'ın gözlerinde sıcaklık ve şehvetle acı çekmemi izlerken işkencesiyle emretmeye çalıştığı kelimeleri söylememiştim. Acımdan zevk alıyor olabilirdi ama ben kalbimin kontrolünü ona bırakmayı reddetmiştim.

"Kimi seviyorsun, Roxanya?" Clara geri çekilirken Lionel sordu ve bedenimdeki acı beni bir kez daha tüketmekle tehdit etti. Ama bayılmama izin vermediler. Ne zaman bayılsam beni iyileştirip yeniden başlatıyorlar, kaybettiğim kanı yenilemek için iksirlerle besliyorlar ve bu dehşet döngüsünün sonsuza dek devam etmesini sağlıyorlardı.

Başımı salladım ve Lionel çenemi kavradı, kendi kanım tenimde kayarken tırnakları etimi ısırды ve beni ona bakmaya zorladı.

"Bunu durdurabilirim," diye mırıldandı, bakışları vücudumda aşağı doğru kayıyor ve yaralarımı, beni işaretleyen ve beni oyuncacı olarak damgalayan kesikleri ve yanıkları görüyordu. Ama ben değildim. Ben Roxanya Vega'ydım, Vahşi Kral'ın kızı, tanıdığım en güçlü ve güzel kadının kız kardeşi, tüm zamanların en büyük Kahin'inin çocuğu. Ona boyun eğmek için doğmadım. Yükselmek için doğmuşum.

"Onu seviyorum," diye tısladım dişlerimin arasından, Darius'u, bu canavarın oğlunu ve paramparça kalbimi geri dönülmez bir şekilde çalan adamı düşündükçe içimde tutuşmaya çalışan korku alevini görmezden gelerek. Vard'ın beni Darius'un en kötüsüne inanmaya ne kadar zorladığı umurumda değildi. Çünkü onun en kötüsünü, en iyisini ve aradaki her şeyi görmüştüm ve o her yönden benim mükemmel eşimdi. Bu yüzden artık aklımı ya da kalbimi ona karşı çarpıtamazlardı ve yalanlarla işim bitmişti, öyleymişim gibi davranmakla işim bitmişti. benden daha zayıftı. Emirlerinden kurtulmuştum ve bir daha onların saçmalıklarına kanmayacaktım.

Lionel hırladı, dişlerini bana doğru açarken dişlerinin arasından dumanlar çıkıyordu ve sonunda bakışlarında kabullenme belirdi.

"Aşk," diye alay etti. "Öyle olsun. Benim meydan okuyan oğluma olan aşkın senin için çok şey ifade ediyor, tatlı Roxanya. Ama şunu bil ki; sevgini seni kırmak için kullanacağım, onu alıp benim yapacağım ve etrafında bir bağ oluşturacağım.

asla gevşemeyecek bir boğaz. Bugün senin tadına bakacağım.

Kalp kırıklığı ve sen, senin ve duygularını itiraf ettiğin adam üzerindeki hakimiyetimi nasıl uyguladığımı izleyeceksin. Sen onun üzerinde tuttuğum bir ödül ve onu itaatkâr kılan bir tehdit olacaksın. Ve o da senin için aynısı olacak. Sana sahip olmak için sevgine ihtiyacım yok. Sadece senin nesnene ihtiyacım var.

merhametimin arzusu."

Aniden öne doğru sıçradım, alnım burnunun köprüsüne çarptı, ben bağlarıma karşı sarsıldım ve o da tüm gücüyle geri sarsıldı

Yumruğu kafatasıma o kadar sert çarptı ki gerçeklikle bağımı kaybettim ve uçuşuma düştüm.

Anılara karşı kalın bir şekilde yutkundum, kendimi gerçekliğe ve bu sefer ondan gerçekten kaçmış olduğum gerçeğine dayandırmaya çalıştım. Beni ona bağlayan hiçbir Koruyucu bağı yoktu, sevdiğim hiç kimsenin başında asılı duran bir tehdit yoktu. Beni onun arkadaşlığına geri çekecek hiçbir şey yoktu.

Kız kardeşim yanımdayken onu ayaklarımın dibinde ölü görmek için verdiğim söz.

Ellerimi giydiğim kocaman gri eşofman altının ceplerine soktum ve ateş büyümü kovduğum için omurgamdan aşağı akan ürpertiye görmezden geldim ve orada öylece durdum, yerin sessiz sakinliğini kucakladım ve güvende olduğumuz gerçeğine odaklandım. Bedava.

Eşofmanımın sol cebinde bir delik vardı ve parmağımı o delikten içeri sokup oradaki yaralı derinin üzerinde gezdirdim. Lionel dövmeyle etimden yakarken hissettiğim acıyı yeniden yaşayacaktım. Benden daha iyi eğitilmiş biri şüphesiz bana bıraktığı yaraları iyileştirebilirdi ama henüz bunu yapacak birini aramamıştım. İyileştirmenin dövmeyle düzeltmeyeceğinden oldukça emindim ve dövmenin yok olması fikrinden o kadar nefret ediyordum ki, yara izini korumayı ve sadece altında kalıyormuş gibi davranmayı tercih ediyordum.

"Beni bekliyor olabileceğini ummam tamamen kibir mi?" Darius'un sesi karanlıktan seslendi ve gözlerim çırpınarak açıldı.

"Evet," diye kabul ettim nefes nefese onun ayakta duruşunu seyrederken. Mildred'le evlenirken giydiği yarı açık siyah gömleği ve şık pantolonuyla karşımdaydı, kalbim bir aygırın hızıyla çarpıyor ve her nasılsa tepenin biraz aşağısında karşımda duran bu gerçek adamı gördükçe boğazım düğümleniyordu. "Ama sanırım ben hep seni bekliyordum, belki de haklısındır."

"Benden nefret ettiğın zamanlarda bile mi?" diye mırıldandı, ayın ışığı siyah saçlarında parlayacak kadar yaklaştı. Gelmeye devam etti, bana yaklaştı ve göğsümde çırpınan organın kanatlanmasına ve onu görmekten başka hiçbir şeyden yükselmediğı için onları sertçe dövmesine neden oldu. Kocaman vücuduyla bana yaklaştı ve ona bakmak için çenemi yukarı eğmek zorunda kaldım.

Aramızdaki mesafe azaldı.

"Senden hâlâ nefret ediyorum," diye yalan söyledim ve tekrar yaklaşmadan önce dudaklarının köşesine bir gülümseme dokundu, aramızdaki hava beklentiyle kalınlaştı.

"Bağ koptu," diye homurdandı, daha da yaklaştı ve yakınlığından başka bir şey yapmadan tüylerimi diken diken etti.

Gözleri o kadar karanlıktı ki loş ışıktaki aralarındaki farkı göremiyordum, ama bunun gerçekten doğru olup olmadığını bilmem gerekiyordu, bu yüzden parmaklarımı büktüm ve onun yanında bir Faelight yarattım. turuncu bir parıltı içinde.

Işık onun koyu kahverengi gözlerinde parıldıyordu ve irislerini çevreleyen siyah halkayı arayıp bulamadığımda nefesim kesildi.

Darius'un bakışları benimkileri de yakarak berrak, yeşil gözlerimin görüntüsünü yuttu ve en uzun süre boyunca birbirimize bakarak durduk, kaderlerimizin aniden değıştiğı gerçeğine alışmaya çalıştık ve tüm özlemini çektiğimiz şeyler tam da buradaydı.

"Nasıl?" Sessizliğı bozmaktan korkarak fısıldadım, sanki yıldızların beni dinlediğini ve bu hediyeı sundukları anda çalmaya hazır olduklarını düşünmüştüm.

Darius bir süre duraksadı, aramızdaki havayı buğulandıran kısa bir nefes verirken kaşları çatıldı. "Gabriel beni türümüz tarafından uzun zamandır unutulmuş olan eski bir saraya götürdü. Orada eski bir sihir vardı ve ben de yıldızları bu konuda fikirlerini değıştirmeye ikna ettim. Bağlar," dedi sert bir sesle. "Anlaşmışlar gibi görünüyor."

"Neyi kabul ettin?" Mırıldandım, kalbim o kadar hızlı atıyordu ki, kendi sesimi bile zor duyuyordum.

Darius'un kaşları aşağı indi ve yanağımı avucunun içine almak için uzandı, teninin sıcaklığı benimkinin dondurucu soğukluğuyla buluştuğunda keskin bir nefes aldı.

"Neden bu kadar üşüyorsun?" diye sordu, ateş büyüünün sıcaklığını tenime iterek, ateşle hiçbir ilgisi olmayan bir ürperti yarattı.

Sıcaklık vücuduma yayıldı. Bedenim, çok uzun zamandır onun dokunuşuna hasret kalmış bir ruhun çaresizliğiyle ona açlık duyuyordu ve bedenim anında ona tepki verdi, omurgam kamburlaştı, meme uçlarım sertleşti.

"Ateş bana seni düşündürüyor," dedim.

"Ve bu... kötü mü?" Sesi sertti ve karanlık gözleri ruhumun derinliklerine bakıyor gibiydi, benden bu cevabı talep ediyordu ve ben de onu reddedemiyordum.

"Çünkü sana sahip olamayacağımı biliyorum. Ya da sana sahip olamayacağımı, sanırım..."

Yıldızların uzaklarda parıldadığı sessiz gökyüzüne baktım ve bizi ayırmak için tek bir şey yapmadıklarını fark ettiğimde çarpan kalbim hızlandı. Ne fırtınalar, ne depremler, ne de Griffinler uçup üstümüze sıçmıyordu. Hiçbir şey yoktu.

"Darius," diye nefes aldım, öne doğru eğildi, dudaklarımız arasındaki boşluğu kapatmak üzereydi ama elim göğsüne indi. "Eğer beni şimdi öpersen, seni bir daha bırakabileceğimi hiç sanmıyorum. Eğer bu senin için uygun değilse, benim inatçı, bencil kıcımla başa çıkamıyorsan, o zaman lütfen çek git. Çünkü eğer bundan sonraki her an için sana sahip olamazsam, bu an için de sana sahip olamam-"

"Ben seninim Roxy," diye dudaklarıma karşı hırladı. "Bu dünyada geçirdiğim her saniye boyunca tamamen seninim. Ve bundan sonra da senin olacağım, ben gittikten sonra nereye gidersem gideyim, buraya, sana ait olacağım."

Ağız benimkiyle buluştu ve yapmak üzere olabileceğim diğer itirazları susturdu ve dudakları benimkine doğru hareket ederken öpücüğünün içinde eridim.

Benden bir inilti kaçtı ve dili ağızıma girdi, beni yavaşça öperken benimkini okşadı, artık her saniyesinin tadını çıkarıyorduk olabilir. Yıldızlar bizi ayırmayacaktı, acele etmemiz için bir neden yoktu ve beni öpüş şeklinden bunu yapmaya niyeti olmadığı anlaşılıyordu.

Kollarımı ona sıkıca sardım ve içimdeki Anka kuşu yüzeye çıktı, bedenine doğru bir taleple ilerledi, içimdeki yaratık kontrolü ele geçirip derisinin altına dalarken düşünmeden takip ettim, gölgeleri ararken onun içinde bir yol yaktı ve ikimizi de birbirimizin kollarında nefes nefese bırakan yanan bir güç izinde onları dışarı çıkmaya zorladı.

"Lanet olsun, Roxy," diye homurdandı Darius dudaklarıma karşı. "Nasıl-"

"Lionel'in, gölge sürtüğünün ya da herhangi birinin bizi kontrol etmesine izin vermekten bıktım. Lanet gölgeleri kendilerinde kalabilir - artık lanet güçleriyle onlara bağlı olmayacağız."

Darius sanki bende ilk kez bir şey görüyormuş gibi bana baktı ve parmaklarını saçlarımin arasına sokup aç, acıyan bir bakışla yüzümü incelerken çenemi kaldırdım.

"İnanılmazsın," dedi usulca, beni içine çekerek ve bakışlarının yoğunluğuyla tenimi karıncalandırarak, dudaklarımı bir kez daha yakalamak için öne eğildiğinde dizlerimin titremesine ve midemde kelebeklerin patlamasına neden oldu.

"Hadi içeri dönelim," diye mırıldandım, ona bakacak kadar geri çekildim ve parmaklarımı çenesini kaplayan kaba kirli sakalın üzerinde gezdirdim. "Diğerleri senin için çıldırıyor ve ben de uygun bir şeyler bulabilirim. giysiler ve-"

"Gabriel onlara burada olduğumu söyleyecek," dedi umursamaz bir tavırla. "Ve giydiğin Şey de gayet hoşuma gitti."

Ellerimi gömleğinin n kısmında gezdirirken bir kahkaha attım ve parmaklarım koyu renkli kumaşa dolandı. Üzerimde boktan bir yaşlı adam

Kıyafetlerim, ıslak saçlarım ve çıplak yüzümle kesinlikle en kötü halimi sergiliyordum ama yine de bunu gerçekten kastettiği izlenimine kapıldım.

Ama bana dikkatle bakarken boğazımda bir yumru oluştu ve gömleğini neden giydiğini hatırlayarak gömleğini sıkıca kavradım.

"Sen ve Mildred," diye mırıldandım, dğnlerinden sonra ikisinin birlikte olma düşüncesi boğazımda bir safra çizgisi oluşturdu. "Sen..." Soruyu sormadığımdan ve onun birlikteliklerini tamamlama fikri yüzünden bu kadar zlmemin haksızlık olduğunu bildiğimden sözümü kestim. Ama lanet olsun, o kiliseden ayrıldığından beri bir endişe yumağı haline gelmiştim ve öğrenmeyi istemediğim kadar bilmeye de ihtiyacım vardı. Anlamıştım.

Lionel'in onu nasıl bir pozisyona zorladığını biliyordum, eğer zorlamış olsaydı bunu atlatmanın bir yolunu bulurdum, ama bunu düşünmek bile Tüm dünyayı yakıp yıkmak ve Mildred'in suratını dağıtmak istiyorum.

"Hayır," diye homurdandı Darius, yüz hatlarında tiksinti titreşiyordu. "Ve ben

Gabriel kıçımı kurtarmasaydı bile yapamazdım. Onun sikildiğini düşünmesini sağlamak için bir illüzyon kullanma planım vardı ve sonra sadece... gerçekten hiçbir fikrim yok, ama önemli değil. Ben evli değilim."

"Sen değil misin?" şaşkınlıkla kaşlarını çattım, o da bana sırtarak başını yavaşça salladı ve arkamdaki kapıyı kilitleyen ağır kirişi kenara itmek için yanımdan uzandı.

"Hayır," diye onayladı. "Kardeşin sağ olsun. Ama belki bunu daha sonra konuşabiliriz? nemli olan şu ki, ben evli değilim, sen de babama bağlı değilsin ve artık Yıldız Geçidi değiliz."

"Ah," dedim, buna karşılık söyleyecek daha iyi bir şey bulamadığım için kendimi zihinsel olarak azarladım.

"Evet," diye cevap verdi, arkamdaki kapıyı iterek açtı. "Oh. Ve sadece Eğer anlaşılmadıysa bebeğim, senden başka kimsenin olmayacağım. Belki de sen ve ben evlenmeliyiz ve ben de sana gerçek bir düğün gecesinin nasıl olduğunu gösterebilirim?"

İçimden çılgınca bir kahkaha koptu ve başımı sallayarak geri çekilmeye başladım, parmaklarımı kemerine geçirdim ve onu da peşimden ahıra çektim.

"Yavaştan başlayabilir miyiz?" Onunla evlenme fikri karşısında çıldırmamaya çalışarak sordum. "Birbirimizin canına okumadan bir hafta geçirip geçiremeyeceğimize bakarız ve evliliği yirmi yıl sonra falan düşünürüz?"

Gülmesini bekliyordum ama onu çekmeme izin verince bakışları karardı. Ahırın içine girdi ve bir an için yüz hatlarında acı gördüğüme yemin edebilirdim. Ama ben daha odaklanamadan kapıyı arkasından iterek kapattı ve Faelight'ım dışarıda kalırken etrafımıza karanlık çöktü.

"Sen nasıl istersen Roxy," diye homurdandı ve elleri belime dolandığında nefesim kesildi.

Bu fikir nabzımı hızlandırdı ama onunla bir gelecek hayaline kendimi fazla kaptıramadan belimdeki tutuşu sıkılaştı ve beni geriye doğru götürdü, ağzı ağzıma değdi ve öpücüğü o kadar acımasızdı ki neredeyse canımı yakacaktı. Ama bu hayal edebileceğim en iyi acı türüydü.

Sırtım bir şeye çarptı ve ne olduğunu anlayamadan beni kaldırdı ve etrafımızda saman kokusu yükselirken beni saman saplarıyla dolu ahşap bir platformun üzerine oturttu.

Arkamdaki ahırın yan tarafında bir delik vardı ve ay ışığı buradan içeri süzülüyor, bizi gümüşe boyuyor, elmacık kemiklerinin ve çenesinin güçlü hatlarını vurguluyordu. O kadar muhteşemdi ki, bu benim

Sanki mitolojik bir yarı tanrı kalpleri paramparça etmeye ve bakireleri evlerinden çalmaya gelmiş gibiydi. Ama bu tanrı beni mahvetmeye gelmemişti, sunağında ibadet etmeye gelmişti ve karanlık gözlerindeki duyguların derinliği tüm bedenimi sadece onun tarafından tatmin edilebileceğinden emin olduğum bir ihtiyaçla titretti.

Parmakları ödünç aldığım kapüşonumun eteğinin altına kayd ve onu yukarı çekip üzerimden çıkarırken teni benimkine karşı sıcak bir şekilde yandı, siyah kumaşı bir kenara atmadan önce vücudumu ona göstermek için acele etmedi.

Altında beni çıplak bulduğunda dudaklarından bir hırıltı döküldü, meme uçlarım sertleşmiş ve göğsüm kabarmıştı.

"Hak ettiğimden çok daha fazlasısın Roxy, ama senden vazgeçecek kadar özverili değilim," dedi karanlık bir tonda. "Bu yüzden bu gece seninle zaman geçireceğim. Bedeninin her bir santimini dokunuşlarımla işaretleyeceğim, öyle ki beni hissettiğini vücudundan temizleyemeyeceksin bile."

"Büyük iddialar, büyük adam," diye alay ettim, bakışlarım geniş gövdesinde geziniyor, yakasından dışarı taşan dövmelerinin güçlü hatlarını ve kıyafetlerine baskı yapan kaslarının sert kesimini seyrediyordu. "Bu sözünü yerine getirsen iyi olur."

Darius karanlık bir şekilde gülümsedi ve ben de alt dudağımı ısırarak birbirimize baktık, yalnız olduğumuz ve yıldızların bizi birlikte olmaktan alıkoymak için hiçbir şey yapmayacağı gerçeğiyle yıkandık. Onlarla büyülerimle savaşmama ya da dikkatimi ondan başka bir şeye vermeme gerek kalmayacaktı ve ben de onun bedenini tıpkı bana yapmaya söz verdiği gibi dokunuşlarımla damgalamaya niyetliydim.

"Çıkar şunu," diye emrettim, hâlâ üzerinde olan takım elbisenin kalıntılarına gözlerimi dikerek. "Kaderinde başka bir kadınla evlenmek olan bir kıyafetle sana bakmak istemiyorum."

Gözleri açlıkla parladı ve yavaşça gömleğinin düğmelerini açmaya başlayarak dövmeli tenini bana santim santim göstermesini izledim.

Kalbim boğazımda onu izledim, gömleğini sıyırıp geniş omuzlarından silkelerken dilimi alt dudağımın üzerinde gezdirdim, böylece tenini süsleyen mürekkebe bakmak zorunda kaldım.

Tüm vücudu ihtiyaçla kenetlenmişti.

Sabırlı olmaya çalışmaktan vazgeçtim ve kemerini kavramak için öne doğru eğildim, deriyi tokadan kaydırđım ve parmaklarımı kalçasında kıvrıldığı yerde onu benim olarak işaretleyen dövmenin üzerinde gezdirdim.

"Gerçek bir düğün olsaydı bile, sadece sana ait olacağımı biliyorsun, değil mi?" Darius sordu, fermuarını açarken beni izliyordu ve pantolonunu ayaklarının dibine düşmesi için aşağı iterken durakladım.

Dilimin ucunda alaycı bir espri, bir saptırma ya da şaka, kabullenmekte zorlandığım sözlerinin ciddiyetini azaltacak herhangi bir şey vardı ama onun karanlık gözlerine baktığımda kelimeleri söyleyemediğimi fark ettim.

Onun yerine yavaşça uzandım, elimi karın kaslarının sert çıkıntılarına koydum ve kalbinin üzerine gelene kadar güçlü vücudunda gezdirdim.

"Benim," dedim kabaca, sahiplenerek, varlığımın her zerresiyle bunu kastederek.

Darius'un dudaklarının kenarları kıvrıldı, beni öpmek için eğildiğinde gözlerinde yırtıcı bir ışık belirdi, ağzının sıcaklığı ve öpücüğün gücü ciğerlerimdeki nefesi çaldı.

Sanki dünyanın sonu geliyormuş ve ben de ondan geriye kalan tek sağlam parçaymışım gibi beni öptü. Dudaklarının benimkilere karşı hareketleri, şimdi ve sonsuza dek onun olmamı talep eden umutsuz, ilkel bir talepti ve ben de bu talebe isteyerek boyun eğdim.

Darius'un parmakları kemerimin kenarına takıldı ve eski bol eşofmanları aşağı çekmesi için kıcımı kaldırırken ağzının içinde inledim. En kötü halimle onunla tekrar bir araya geldiğim için biraz utanmıştım ama Darius erkeksi kıyafetlerimi, makyajsızlığımı ve genel durumumu fark etmemiş gibiydi. Beni sanki gezegendeki en güzel yaratıkım gibi öpüyordu ve ben de onun arzusunun kölesi olmaktan başka bir şey değildim.

Eşofmanları çekiştirerek çıkardığında eşofmanlar çok az direnç gösterdi ve Darius beni eşofmanların altında çıplak bulduğunda inledi, başparmakları kalça kemiklerimin üzerinde dolaşırken ellerini kıcımın kıvrımlarında gezdirdi.

Ama eli aşağı doğru kayarken ve Lionel'ın bana bıraktığı yanık izinin pürüzlü derisi başparmağını sıyırırken, aniden geri çekildi. Parmak uçları hasarlı etin üzerinde gezinirken derin bir hırıltı yükseldi.

"Onu parça parça edeceğim," diye hırladı vahşice. Parmakları onun için yaptırdığım dövmenin bulunduğu yara izinin üzerinde gezindi ve avucundan sıcak bir iyileştirici büyü seli akarak hasarı onardı. "Bana sana yaptıklarının bir kaydını gösterdi. Kafamda tekrar tekrar oynatmayı bırakamıyorum, çığlıklarının bitmek bilmeyen sesleri kafatasımda çınlıyor, bunu seni ne kadar çok istediğimi bildiği için yaptığını biliyorum... Bunun için onu mahvedeceğim ama bunu geri alamam. beni öldürür."

Dudaklarından dumanlar çıkarken ve kasları öfkeyle titrerken gözleri Ejderha yarıklarına dönüşürken onu izledim. Tehlikeli bir yaratıktı, vahşi, güçlü, yırtıcı. Babasının oğluydu. Tıpkı onu ilk gördüğüm andan beri hep bildiğim gibi bir canavardı. Ve eğer daha zeki bir kız olsaydım, belki de korkmalıyım. Belki de korkmalıyım.

Star Crossed bağı beni ona özlem duymaya itmediği için ondan kaçma şansını değerlendirebilirdim. Ama tek bir parçam bile

Darius derimi iyileştirmeyi bitirip benden uzaklaşmak için hamle yaptığında bileğini kavradım ve gitmesine izin vermedim.

"Roxy," diye uyardı, sesi tüylerimi diken diken eden bir hırıltıya dönmüştü.

"Darius," diye homurdandım, benden uzaklaşmaya çalışırken parmaklarım etine saplandı.

"O adamın sana yaptığı her şey," diye başladı, gözleri acı ve nefretle kararmıştı. "Özellikle de sana karşı ne hissettiğimi anladığından beri her şey. benim yüzümden-"

"Hayır," diye reddettim, kalçama baktım ve dövmeyi mucizevi bir şekilde bozulmamış bulduğumda bana tekrar dokunması için elini çektim bir kez daha. Kendime vermeyi seçtiğim işaret, tüm dünyaya nasıl hissettiğimi göstermek, ona nasıl hissettiğimi göstermek, yıldızların bana bunu bahşetmesine ya da inkâr etmeye çalışmasına gerek kalmadan. Önemli olan buydu. "Lionel kendi başına bir adam. Ve Sen de senin. Seni hizada tutmakla ilgili bir şey olduğunu iddia ederek zalimliğini haklı çıkarmaya çalışmış olabilir, ama bu saçmalık ve ikimiz de bunu biliyoruz. Bunu senden korktuğu için yaptı, Darius. Senin daha iyi bir adam olduğunu biliyor, ondan daha güçlü olduğunu biliyor ve seni kontrol etmek için hileler ve zalimlik kullanmazsa onu yok edeceğini biliyor.

Yapma.

Yaptığı herhangi bir şeyden sorumlu olduğunuzu hissettirmesine asla izin vermeyin."

"Beni kendi suretinde yarattı," dedi karanlık bir sesle. "Ve ben de ondan daha iyi olmadığımı defalarca kanıtladım."

Bunu yapmaya niyetlendiğimin farkına bile varmadan elim yüzüne çarptı ve Darius Ejderha gözlerinin altın yarıklarını bana çevirirken hırladı.

"Sen ondan daha iyisin, Darius. Bir canavar olabilirsin ama artık *benim canavarımsın* ve seni olduğun gibi istiyorum."

Sonsuz uzunlukta bir an boyunca göz göze geldik ve aniden ağzı dilini kaplayan dumanın tadı ve uzuvlarındaki ateşin sıcaklığı donmuş tenimi yakmaya yetiyordu.

Ellerimi omuzlarının geniş yamacında gezdirdim, parmaklarım etine batarken o üzerimde yükseliyor, kocaman vücuduyla bana hükmediyordu, elleri kalçalarımın iki yanındaki ahşap platforma dayanmıştı.

Aralarına girdiğinde kalçalarım ayrıldı, daha yakına bastırduğında ve sikinin sert çıkıntısı ıslak sıcaklığıma değdiğinde ağrıyan göbeğim daha fazlası için çaresizdi.

Boynunun arkasını o kadar sıkı kavradım ki tırnaklarımın derisini kestiğini hissedebiliyordum ve göğsünün benimkine değdiği yerde bir arzu hırıltısı yükseldi.

Boxerını indirdi, pantolonuyla birlikte tekmeleyerek bizden uzaklaştırdı ve bacağımla beline bağlarken dizimi yakaladı, sert siki bana sürtündü ve çok kısa bir an için klitorisime doğru sürerken beni inletti.

"Seni seviyorum Roxy," diye homurdandı, geri çekildi ve boştaki eliyle yüzümü kavradı, aleti göbeğimi bulup yavaşça içime girmeye başlarken bakışlarıyla buluşmamı sağladı.

"Seni seviyorum Darius," diye cevap verirken nefesim kesildi, onun beni gerip doldurma hissi tüm odağımı çaldı.

Beni tam olarak istediği yerde tutarken ve sikinin her bir santimini içime sokarken dizimi sıkıca kavradı ve tatlı zamanını beni doldurarak geçirirken saf bir zevk iniltisi ondan kaçtı.

İçime tam olarak oturduğunda hareketsiz kaldık, düzensiz nefeslerimiz aramızdaki boşluğu renklendirdi, dudaklarımızdan buhar bulutları çıkarken

Ateşin dokunduğu tenimizin sıcaklığı soğuk havayla buluştu.

Uzun saniyeler boyunca birbirimize baktık, yalnız ve birlikte olduğumuzu, gökyüzünde bizi ayırmak için parıldayan bir yıldız bile olmadan sonunda birleştiğimizi hissettik.

Ve sonra hareket etmeye başladı.

Kalçalarını sallarken haykırdım, zonklayan amım etrafını sıkıca sararken, vücuduma yayılan zevk şok dalgaları gönderirken horozu en lezzetli şekilde içime girdi.

Dik durdum, tırnaklarım omuzlarına batarken ona sarıldım ve kalçalarımı onunkilerle aynı anda hareket ettirdim, onu sertçe öptüm ve Bana sahip olduğu her şeyi verdi.

Üzerine tünediğim ahşap raf gıcırdadı ve inledi. Kalçalarının vahşi hamleleri ve kıymıklar kıcıma saplanırken ben ona yapışmış, adını haykırıyor ve daha fazlası için yalvarıyordum.

Darius saçlarımı avucunun içine aldı ve çekiştirdi, beni tuttuğu yerde geriye doğru eğilmeye zorladı ve göğüslerimi ona doğru açtı, böylece ağzı meme uçlarımdan birine inebilirdi, beni o kadar sert sikmeye devam etti ki yıldızları gördüm.

"Daha fazla," diye nefes aldım, beni o pozisyonda tutarken gözlerimi kapattım, topuklarımı kıcına sokarken ve parmaklarım göğsünü tırmalarken bana sahip olma hissine odaklandım.

Darius sesimdeki meydan okumaya hırladı ve aynı anda hem saçımı hem de dizimi çekiştirerek beni daha da geriye doğru eğilmeye zorladı, ta ki aleti içimde en güzel unutuluşu vaat eden o büyümlü noktaya çarpana kadar ve ben de üzerine tünediğim rafın devrilmesiyle kırılan tahtaların sesini neredeyse bastıran bir coşku ıııııııııı onun için boşalana kadar.

"Kahretsin," diye küfretti Darius, kırık tahtaların arasından üzerime düşerken ve sırtım oraya yığılmış bir saman yığınının üzerine çarparken.

Ağırlığını üzerimden atmak için mücadele ederken dudaklarımdan bir kahkaha döküldü ve omzunu iterek sırt üstü dönmesi için onu cesaretlendirdim.

Ona baktığımda gülümsemem genişledi, terden kayganlaşmış karın kaslarına yapışmış saman parçaları sanki bir tür tatlı romantizm fantezisinde yer alıyormuşuz ve babam evde yokken ahırda erdemimi çalmış gibi.

"Bu lanet sese bayılıyorum," diye mırıldandı, sikini elime alıp parmaklarımı yukarı aşağı kaydırmaya başladığımda saçımdan bir parça saman koparmak için uzandı.

"Öyle mi?" diye sordum. Dizlerimin üzerine kalkarken başımı bir tarafa eğerek saman çöpünün tenimi tırmalamasına aldırmadan sordum ve bir kez daha onun kocaman aletine batarak inlemesine neden oldum. "Şey ben bu lanet sese bayılıyorum."

"Bu doğru mu?" İri elleri kışımı kavradı ve ben de beni yönlendirmesine izin verdim.

Ona binmeye başladığımda hareketler, bana verdiği zevkin artçı şokları hala bedenimde oyalanırken bile amım zaten daha fazlası için ağrıyordu. "Sikimin üzerine boşalırken çıkardığın sese bayılıyorum Roxy. O kaygan amcığıyla beni sıkıca kavradığını ve o kadar çiğ bir zevkle haykırdığını hissetmeyi seviyorum ki, onu şişelemek istiyorum. Bunu o kadar çok seviyorum ki, lanetlendiğimiz süre boyunca sana yaşatamadığım tüm orgazmları telafi etmek için bugün güneş doğmadan önce bu sesi benim için yüzlerce kez çıkarmanı sağlayacağım."

"Yüz mü?" Alay ettim, ama kalçalarını sertçe yukarı itip kahrolası nefesimi çalınca sesim bir solukla kesildi. "Kahretsin, çok büyüksün," dedim.

Ŗikayet etti ama yüzündeki ukala ifade, gerçekten Ŗikayet ettiğime inanmadığını gösteriyordu.

"Evet, Roxy, yüzlerce kez. O Ŗerefsizler bizi bunca zaman ayrı tuttuklarına göre yıldızları hedefleyebilirim."

Tekrar güldüm, bu ses neredeyse manik bir sestir, çünkü onun itişleri sertleştikçe ve susamış bakışları onun için zıplayan göğüslerime geçtikçe gerçekten birlikte olabileceğimiz bu yeni gerçekliği kabul etmeye çalıştım.

"Benim yapmamı isterken kendine nasıl dokunduğunu göster bana," diye homurdandı, tam da bunu yaptığımdan hiç Ŗ phesi yoktu ve beni alttan sertçe becermeye devam ederken Ŗikayet etmek yerine inledim, üstündeki pozisyonuma rağmen ona h kmetmeme izin vermeyi reddediyordum.

Elimi klitorisime götürdüm ve onun istediği gibi çalıştırmaya başladım, diğer elim meme ucumla alay ederken parmakları kı ıma girdi ve beni daha da sert becerdi.

Tekrar inliyordum, ses o kadar yüksekti ki yıldızların bunun her anını duyabileceğini biliyordum ve kaderimiz hakkındaki saçma kararlarının üstesinden gelme düşüncesi, kendimi kenara yaklaşırken hissettiğimde beni daha da ateşlendirdi.

Darius beni o kadar net bir arzuyla izledi ki, bir an bile gözümü ondan ayıramadım ve onun için gelmemi emrettiğinde, geldim, amım sikiinin etrafında sıkılaşırken zevk içime yayıldı ve serbest bırakılmamızda bana katılması için yalvardı.

Onunla savaşırken inledi, bizi bir kez daha ters çevirdi ve beni saman yığınının içine doğru becerirken beni altına sıkıştırdı, ağzı benim zevk çığlıklarımı yutan acımasız bir öpücükle benimkini talep etti ve kendi serbest bırakılmasını etimin her santimini onun için canlandıran vahşi bir yoğunlukla kovaladı.

Kalçalarının her itişine kendi kal alarımla karşılık verdim ve sonunda Düzen formuna ihanet eden bir kükreme ile boşaldığında, yardım edemedim ama paramparça oldum.

onu da bir kez daha.

Amım onun etrafında zonkladı ve zonkladı ve birbirimizin kollarında ayrı düştüğümüzde, nefes nefese ve titreyerek beni saman yatağına sıkıştırdı.

Darius yan yattı ve beni de yanına çekti, böylece göğsünün üzerine uzandım, nefesimizi tutarken kalbinin ağır gümbürtüsünü dinlerken başımı sıcak tenine bastırdım.

"Artık hiçbir şey bizi ayıramayacak," diye nefes aldım sessizliğin içinde, bizi lanetleyen yıldızların üzerine yemin ederek.

Darius cevap vermeden önce tereddüt etti ve ben de başımı çevirip ona baktım, beni sıkan kollarında gerginlik hissettim.

"Olmak istediğim tek yer burası," dedi uzanıp bir tutam siyah saçı gözlerimin önünden çekerken. "Tam burada, seninle birlikte."

Ona gülümsedim, bunun gerçek olduğuna inanmakta güçlük çekiyordum. Kendimi bu kadar çaresiz hissettikten kısa bir süre sonra bu kadar mutlu hissedebildiğime. Ama onun kollarında olmanın bana hissettirdiğı bir şey vardı.

Sonunda ait olduğum yere. Ve bu hissin yakın zamanda geçmesine izin vermeyi planlamıyordum.

"Muhtemelen içeri girip diğerlerini görmeliyiz," dedim isteksizce ama Darius başını sallayarak beni sırt üstü yatırdı. tekrar saman.

"Sana yüz orgazm sözü verdiğimden eminim ve sadece üç orgazm olduk."

"Sanırım arka arkaya bu kadar çok orgazm olmam fiziksel olarak imkânsız," diye şaka yaptım ama bana bakışında doyumsuz bir şehvet vardı ve bunu gerçekleştirmeyi gerçekten planladığı hissine kapıldım.

"Bunu öğrenmenin tek yolu var bebeğim. O yüzden neden arkana yaslanıp yüzüme boşalana kadar sana ziyafet çekmeme izin vermiyorsun? Çünkü bir kere

Seni yiyip bitirmeyi bitirdiğimde, tanıştığımız andan beri seninle ilgili kurduğum tüm fantezileri gerçekleştirmeyi planlıyorum. Ve inan bana, şafaktan önce bitirmem gereken bir sürü fantezi var."

"Dawn?" Kalçalarımı ayırıp ağzını göbeğime indirdiğinde nefes nefese kaldım, o karanlık gözleriyle bana bakarken

Bu mesafeyi kapatması için duyduğum arzu beni titretiyordu.

"Yetişemeyeceğinden mi endişeleniyorsun?" diye alay edince gözlerimi kısıtım.

"Yapamayacağından daha çok endişeliyim," diye karşılık verdim ve elimi siyah saçlarına sokup başını aşağı iterek bu sözünü yerine getirmesini sağladım ve birkaç dakika içinde beni tekrar mahvederken altında kıvranıyor ve nefes nefese kalıyordum.

Ruhlar Sarayı'nın en yüksek kulesinin çatısına tutunarak öfkemi göklere doğru kükrerken ve gökyüzüne Ejderha ateşinden bir patlama salarken damarlarımda **öfke kabardı**.

Sağ ön bacağımın kütüğü kiremitlerin üzerinde kanıyordu, onu kaybetmenin verdiği umutsuz kederim çatıda kaldığım sürece her şeyi tüketiyordu, duygularını kontrol edemeyen yeni ortaya çıkmış bir yavru gibi Tarikat formumda sıkışıp kalmıştım. Ama hissettiğim bu öfke daha önce yaşadığım her şeyin çok ötesindeydi.

O kız. Vahşi Kral'ın o lanet yavrusu bana bunu sadece şans ve zamanlama sayesinde yapmıştı. Onu bana bağlamak için yaptığım onca şeyden sonra bana bu şekilde ihanet etmeye nasıl cüret ettiğini anlayamıyordum. Ama bir şekilde imkansızı başarmıştı ve bağımızdaki ani değişime tepki vermekte yavaş kaldığım o kısa anda, onu doğuran canavarın hızı ve acımasızlığıyla bana saldırmıştı.

Tekrar kükredim ve kendimi bu noktaya getirmek için bunca yılımı harcamama izin verdikleri için yıldızlara lanet okudum. Tacıma sahip çıkmam çok uzun sürmüştü. Başından beri bana karşı çalışmışlar, önce Clara'yı gölgelerin kucağına çekmişler ama güçlerini bana teslim etmemişlerdi.

güvenerek. Sonra da o lanet Vega kızlarının olması gerektiği gibi süt emen bebekler olarak öldüklerine inanmam için beni kandırdı.

Ve şimdi, tam da şans hak ettiğim her şeyi bana sunmaya başlamışken ve sonunda taç başıma konmuşken, bu küstahlıkla lanetlendim ve büyük krallığımıza ve gerçek amacıma olan bağlılığım sınandı.

Tekrar kükredim, kayarken pençelerim fayansları kesti, bakmaya bile dayanamadığım grotesk kütükten kan akmaya devam ederken kan kaybı beni zayıflattı.

Bu kayıp benim için oğullarımın ihanetinden daha büyük bir acı oldu.

Benim elim. Lanet olası elim.

Artık alıştığım hız ve güçle nasıl büyü yapabilirdim ki? Büyü yapabileceğim tek bir elim kalmışken önceki becerilerime ulaşabilmem için yıllarca eğitim almam gerekecekti ve o zaman bile diğer Konsey Üyelerine yetişemeyebilirdim.

Sahip olmak için çok çalıştığım her şey, dünyanın unutmaya fazlasıyla hazır olduğu iki prensesin dönüşü yüzünden kaybolabilirdi.

Gökyüzüne bir kez daha ateş püskürttüm, bu öfkeyi kontrol altına almak için savaşırken içimdeki asit varlığımın her zerresine sızıyordu.

Keskin bir sızı etimi ısırdı ve içimdeki gölgeler kontrolümün ya da arzumun ötesinde bir emirle zonklayıp nabız gibi atarken bedenim kaskatı kesildi. Bir baş dönmesi nöbeti beni neredeyse kulenin tepesindeki tüneğimden yuvarlıyordu ki, sanki kendi aklı varmış gibi damarlarımda dolaşan karanlık beni aniden değişime zorladı.

Korku dolu bir çılgınlıkla düştüm, Fae formuma geri döndüğümde gölgeler etrafımı sardı ve beni kulenin çok altındaki avlunun soğuk betonuna sırt üstü bırakmadan önce düşüşümü yavaşlatarak tüm vücudumu sardılar.

Kolumun kütüğünün üzerine düşerken boğuk bir acı sesi çıkardım, önümdeki Gölge Prenses'e bakarken kendimi diz çökme pozisyonuna getirmek için çabaladım. Tamamen karanlıktan yaratılmış bir elbiseye bürünmüştü ve zalim gözleri hükmettiği Element'le birlikte titriyordu. Artık Clara'ya benzemiyordu, o bir karanlık prensesiydi.

Yanımda durduğunu sandığım kızın dış görünüşünün ardındaki gerçek kadın. Yüz hatları daha sertti, bakışları daha keskindi ve çenesinin eğimi kendini benim astım değil eşim olarak gördüğünü gösteriyordu. O savaşta ona ne olduğunu bilmiyordum ama bana döndüğünden beri kontrol ettiğim yaratık bu değildi.

"Sızlanma baba," diye şarkı söyledi, Clara'nın tüm izleri sanki evcil hayvanım içinde hiç var olmamış gibi ondan sürgün edilmişti. Aramızdaki bağ kopmuştu, tıpkı Vega kızıyla aramızdaki bağın bir şekilde benim bedenimden de sökülüp atılmış olması gibi. Yine de bu bağın, yıldızların herhangi bir oyunuyla değil, Clara bu bedeni terk ettiğinde kaybolduğu hissine kapıldım.

"Ben sızlanmam," diye homurdandım, başımın dönmesine rağmen kendimi zorlayarak ayağa kalktım ve sol elimi sağ bileğimin kütüğünün üzerine koyarak iyileştirme büyüsü yaptım ve kanamayı durdurdum, yaranın üzerindeki deriyi kaynaştırdım ve acıyı uzaklaştırdım. Diğer uzuvlarım gibi bir elimi de tekrar büyütemezdim, bu büyümüzün Kardinal kurallarından biriydi. Herhangi bir güç kaynağı geri getirilemezdi. Kafa, kalp ya da eller.

Yok edilmeleri halinde hiçbiri geri getirilemezdi.

Çalıştığım süre boyunca Gölge Prenses beni izledi, başı bir yana eğikti ve gölgeler onun etrafında dans ediyor, tenini okşuyor ve altlarındaki çıplak vücudunu görebilmem için parıltıların açığa çıkmasına izin veriyordu.

"Bu bir felaket," diye homurdandım, ondan uzaklaştım ve Ruhlar Sarayı'nın dış duvarı boyunca doğduğum günkü kadar çıplak adımlarla ilerledim ve öfkemi yöneltecek bir hedef aradım.

"Efendim!" Jenkins bir kapıdan dışarı fırlarken seslendi, yaşlı uşağım her zamanki gibi hazırdu ve elinde bir bornozla beni bekliyordu. Bu sefil krallıkta herhangi bir şekilde sevgi beslediğim tek bir Fae varsa o da oydu. İçimdeki kana susamışlığı bastırmak için onu havaya u urmamamın ve vücudumu örtmek için bornozu üzerime ge irmemin tek nedeni de buydu.

"Kavga ve olaya karışanlar hakkında tam bir rapora ihtiya ım var. Krallarına sırt  eviren her Fae'nin ismini istiyorum ve bunun için kellelerin uçtuğunu göreceğim. Eğer failleri bulamazsanız, o zaman bana annelerini, kardeşlerini, çocuklarını ya da evcil hayvanlarını bulun. İnfazlar şafakta başlayacak."

Jenkins eğilerek selam verdi ve ben de bakışlarımla cesetleri ve arazideki hasarı tarayarak yoluma devam ettim. Bu kabul edilemezdi. Krallığımda bu tür bir muhalefete izin veremezdim ve şimdi halk krallarına karşı gelmenin bedelini hayal edebileceğim en aleni ve korkunç yollarla öğrenecekti.

"Elim olmadan ne yapacağım ben?" Yıldızlar her zamanki gibi umursamadan bana bakarken onlara hırlayarak seslendim.

Zaten bir önemi yoktu. Kendi kaderimin ve tüm krallığın kaderinin efendisiydim. Bu yüzden hepimiz için nasıl ilerleyeceğimize ben karar verecektim.

Bir zamanlar Clara ile aynı bedeni paylaşmış olan yaratık beni takip ederken omurgamda bir karıncalanma oldu ve burada meydana gelen değişimi hissederek ona dönüp bakma dürtüsüne karşı koydum. Bir sebepten ötürü, Guardian'ın bana bağladığı kız şimdi yoktu ve içimden bir ses, gölge efendisi üzerindeki kontrolümü sıkılaştırmak için çok çalışmam gerekeceğini söylüyordu.

onun yerinde kaldı. Ama bu değişim karşısında tereddüt etmeyi reddettim, onun önünde yürümeye devam ederken, beni takip etmesini sağlarken ve ona burada kimin hüküm sürdüğünü hatırlatırken bunu kabul etmeyi bile reddettim.

Ondaki bu değişimi anlamam ve belki de onun üzerindeki kontrol yöntemlerimi de uyarlamam gerekecekti, ama öğrendiğim bir şey varsa iktidara yükselişim sırasında, kimsenin seni ürkek görmesine izin vermediğinden emin olmak içindi.

Bu yüzden, bunu çözerken ona hiçbir şey değişmemiş gibi davranacaktım ve şans benden yana olursa, onun üzerindeki hakimiyetimi sıkılaştırmama gerek kalmadan onun için hazırladığım rolde devam edecekti.

Yanına yaklaştığımda bir adam korku dolu bir çığlık attı, kırık dökük bedenini incelediğimde ceset olmadığını belli eden tek şey iri gözleriydi. Vücudundan kemikler çıkıyordu ve büyük olasılıkla yüksekte düştüğü sonucuna vardım. Ama onu tanıyamadım. Merhamet dileyen yakarışları kulaklarıma ulaştığında, doğruca ona doğru yürüdüm, çıplak ayağımı boğazına dayadım ve altımda çırpınmaya ve dövüşmeye başladığında ağırlığımı ona verdim.

Bana karşı faydasızca mücadele edişini izlerken hırladım, burada daha güçlü olan Fae'nin kim olduğunu kabul etmeye zorlanırken gözlerindeki dehşeti içime çektim ve bakışlarındaki hayatın dökülüşünü izlerken öfkem kısacık bir zafer anıyla lekелendi ve onu değersiz bir ahmak gibi lanetlenmeye gönderdim.

Her zaman, Gölge Prenses arkamdan geliyordu ve ben onun Meraklı bakışlarını hareketlerime dikmiş, beni değerlendiriyor ve herhangi bir zayıflık belirtisi arıyordu.

Ne kadar zorlarsam zorlayayım, şu anda onunla herhangi bir bağ hissedemiyordum ve zihnim bunun ne anlama gelebileceğiyle dönüyordu.

Gardiyan bağları nasıl engellenmişti? Ve artık benim esaretim altında olmadığına göre, onu kontrol altında tutmak ne kadar zor olacaktı?

Üstü başı kan içinde olan bir adamın üzerine bastım.

Çoktan öldüğünü varsayıyordum ama yanından geçmek için hamle yaptığımda elini uzattı, yardım için tıslarken parmakları derimi ısıırıyordu.

Onun da sefil hayatını sona erdirmek üzere ona doğru küçümseyerek baktım ama öldürücü darbeyi indiremeden tanıma duygusu beni sardı.

Vard bir ağız dolusu kan öksürdü, teni solgundu, Kahinim yardımımı beklerken ölümün eşiğinde görünüyordu.

Onu orada ölüme terk etmeyi düşündüm. Ya da canını kendim almayı.

Bu gece beni hayal kırıklığına uğratmıştı.

Olayların böylesine yıkıcı bir şekilde gelişeceğini öngöremeyen bir Kahin ne işe yarardı?

Ama onu yakarak öldürmek niyetiyle sol elimi kaldırdığımda, bir gölge kırıbacı bileğimi sıkıca sardı ve içimde gizlenen karanlığa yapışarak beni olduğum yerde dondurdu. Kalbim şaşkınlıkla yerinden fırladı ve az önce ne olduğunu anladığımda bunu öfke takip etti. Az önce ne yaptığını.

"Ona daha ihtiyacımız olabilir baba," diye uyardı Gölge Prenses, kara gözleri öfkeli bakışlarımla buluştu, gözlerindeki meydan okuma tüylerimi diken diken etti. Onu tekrar dizginlemem gerekiyordu. Bir sorun haline gelmeden önce onu tekrar kontrolüm altına almalıydım. Ama eğer gözlerindeki o üstün bakış bir şey ifade ediyorsa, o zaman onu burada ve şimdi topuğumun altına almaya zorlamanın en akıllıca yol olmayacağına bahse girmeye hazırdım. Benim iddia edemeyeceğim kadar güçlüydü ve elimi kaybettiğim için ciddi bir dezavantajım vardı. Ama aptal değildim. Ve bir sebepten ötürü hâlâ yanımda duruyordu, yani belki de onu yerinde tutmak için kullanabileceğim şiddetten daha basit bir şey vardı.

"Nasıl istersen aşkım," dedim ona, Clara'yla olan bağlantısı sayesinde bana bağlıyken onu yatıştırmak için kullandığım aynı şımartıcı ses tonuyla. Ama artık o kızıdan geriye hiçbir şey kalmamıştı ve bu yeni ve bilinmeyen yaratığın yabancı ama güzel yüz hatlarına baktığımda, o kadar kolay yatıştırılamayacağı hissine kapıldım.

Ama yine de sözlerimi kabul etmiş gibi görünüyordu, bedenimin kontrolünü bana geri verirken gücü geri çekildi ve gölgelerin etkisinden kurtuldum.

Çarpık bir gülümsemeyle başını eğdi ve ben de isteksizce Vard'ın vücuduna onu ölümün eşiğinden kurtarmaya yetecek kadar iyileştirici büyü yolladım ve arkamı dönüp saraya doğru hışım ile geri döndüm.

Altınımı ihtiyacım vardı. Ve tahtıma. Ve lanet olası yıldız tacıma.

Jenkins sarayın kapılarını ardına kadar açarak sayısız muhafız ve FIB ajanının yanından geçti.

Hayatta kalanların hepsini görmezden gelerek doğrudan taht odasına yöneldim.

Gençliğimde Vahşi Kral'a çok sık boyun eğmek zorunda kaldığım iktidar koltuğuna doğru ilerlerken çıplak ayaklarımın şakırtısı devasa salonda yankılandı. Ama sonunda onu devirmiştım. Tıpkı onun eğitimsiz kızları ve tacımı geri almak için umutsuz arayışlarında onları takip etmeyi seçen tüm değersiz Fae'ler tarafından yönetilen bu acınası ayaklanmayı ezeceğim gibi.

"Darius nerede?!" Vard tahtın önünde secdeye kapanırken ve Gölge Prenses yavaşça etrafımda dönmeye başlarken özellikle kimseye bağırmadım parmaklarını yaldızlı kornişlerin üzerinde gezdiriyor ve gölgeler arkasından gelirken kendi dünyasında kaybolmuş gibi görünüyordu.

Bakışlarım onun hareketlerini takip ederken, ondaki değişiklikleri değerlendiriyor, şimdi onu en iyi nasıl kavrayabileceğimi anlamaya çalışıyor ve Clara'nın

ya da onun daha uyumlu yanını tekrar ortaya çıkarabilir miyim diye düşündüm.

"Ben onu yakalarım, efendim," dedi Jenkins. "Hâlâ nikâhını kıyıyor olmalı. Gelinini de buraya getirmemi ister misiniz?"

Gözlerimi o adama dikmek zorunda kalacağım düşüncesiyle bir ürpertiye bastırdım.

Varisime gelin olarak seçmek zorunda kaldığım iğrenç kızı düşündüm ve stratejik düşünmeye başlamam gerektiğini bilerek başımı salladım. Basına birleşik bir cephe sunmamız gerekiyordu. Ejderha Kralı ve yeni evli varisi, Vahşi Kral'ın kızlarının neden olduğu bir ayaklanmaya karşı.

Diğer Varislerin bu gece bana karşı savaştığını hatırlayınca dudaklarımı büktüm ama bunun üstesinden gelmem gerekecekti.

Diğerlerini de

Meclis üyeleri üç çocuğu ihbar etti. Vega fahişesinin zehirli amcığıyla aylardır üçünü de becerdiğini ve deli olanın hayali amcığıyla kulaklarına lanetler fısıldadığını iddia ederdim.

kargalar da onlara inanana kadar. Yedekler veraset sırasına göre yerlerini alacaklardı ve bu iş bitmeden önce hiçbir yarım iş kalmadığından emin olmak için hepsinin asıldığını görecektim.

Altın tacımı başıma yerleştirdim ve bedenimdeki öfkeye karşı savaşırken gözlerimi kapattım, bunu anlamaya çalıştım. Bunu düzeltebilirdim.

Düzeltebilirdim.

geçmişte bundan daha kötü ihtimallerle karşılaştı ve kazandı.

Vahşi Kral ve onun kendini beğenmiş kraliçesi benim kurnazlığım ve üstünlüğüm sayesinde ölmüştü ve onların çocukları da yakında aynı sonu yaşayacaktı. Onlar öldükten sonra benimle boy ölçüşebilecek kimse kalmayacaktı.

Bana meydan okuyun ve ben de en başından beri amaçladığım gibi barış içinde yöneteyim, Solaria'yı Düzen üstünlüğü olması gerektiği gibi benimsendiğinde olabileceğini bildiğim büyük ve müreffeh bir ulus haline getireyim ve melezleştirme

sonunda kaldırılmıştır.

Dakikalar geçtikçe bir sonraki hamlem üzerinde çalışmaya başladım, oğlumun dönmesini bekliyordum ki onu planlarıma daha derinden dahil edebileyim.

"Efendim!" tiz bir ses içimde bir ürperti yarattı ve Stella Orion'un koyu renk saçları darmadağın bir halde kapıdan içeri dalmasıyla başımı kaldırıp baktım. "Aşkım, senin için çok endişelendim!"

Kendini kollarıma atmak istercesine ileri atıldı ve ben de parmaklarımı ona doğru savurarak hava büyüünden bir bariyerle onu kısa sürede durdurdum.

"Senin yerine kızını becermem yeterince mesaj değil miydi?" Hırladım, çaresizliğinden duyduğum hoşnutsuzluk yüzümden okunuyordu ama benim hakkımdaki kuruntularına kanmaktan bıkmıştım ve şu anda ilgilenmem gereken çok daha acil meseleler vardı. Bu çaresiz kadınla vakit kaybetmeme gerek yoktu.

"Ne dediğini anlamıyorum-"

"Bir zamanlar işime yarıyordun Stella ve kocanın burnunun dibinde seni becermekten heyecan duymuş olabilirim, ama uzun zamandır senin aşırı kullanılmış amcığından bıktım. Ve şimdi kendimi sesinin tonundan da bıkmış buluyorum."

"Anlamıyorum," diye soluk soluğa bağırdı, boynunda asılı olmayan incilere tutunurken, bakışları kan avına çıkmış bir yırtıcı gibi odanın etrafında dönmeye devam eden ve nefesinin altında garip ve ürkütücü bir melodi söyleyen güzel kadına kaydı. Stella'nın yüz hatlarında bir şaşkınlık ifadesi belirdi ve kızının gittiğini ya da şimdi onun yerinde hangi yaratığın durduğunu bilmediğini fark ettim. Bunun nasıl gerçekleştiğine dair benim de ondan daha fazla cevabım yoktu, bu yüzden bunu tartışacak havada değildim. Özellikle de Gölge Prenses her kelimeyi dinliyor ve her hareketi izliyorsa biz yaptık.

Aslında, gölgeler üzerinde hakimiyet kuran yaratıktaki değişime dışarıdan tepki vermeyi reddediyordum ama gerçekte, o

Şimdi planlarımın odak noktası. Öyle ya da böyle onu tekrar kendime bağlamam gerekiyordu.

"Çok iyi anlıyorsun, Stella," diye alay ettim. "O yüzden kendini utandırmayı bırak ve ben senin ölmeni tercih ettiğime karar vermeden önce kralının önünde olması gerektiği gibi secde et."

Stella hala ayaklarımın dibinde eğilmiş duran Vard'a baktı, alnı soğuk fayanslara bastırılmıştı ve elleri önünde uzanıyordu, lanet olası evi temizlemeye ne kadar yakın olduğumu açıkça anlıyordu.

O yaptı.

"Clara nerede?" diye nefes aldı. "Bugün burada ne oldu? Neden beni düğüne davet etmedin?"

"Beni duymadın mı kadın?" Tükürdüm.

Dizlerinin üzerine çökerken alt dudağı titredi ama benden bir hırıltı kaçarken, diğer işe yaramaz yardımcımınla birlikte hızla önümde düzleşti.

Teslimiyetine rağmen onu şimdi bitirme fikriyle oynadım, artık benim için ne işe yaradığını merak ediyordum, ama acele eden ayak sesleri dikkatimi bir kez daha kapıya çekti.

"Kralım!" Jenkins bağırdı, sesi dehşetle doluydu, odaya doğru ilerlerken arkasında, üzerinde domuz gibi çirkin bir kızın dengede durduğu bir kahvaltı arabasını sürüklüyordu.

"Bunun anlamı ne?" Darius'un elleri bağlı ve ağzı tıkalı gelinini, boncuk gibi gözleri yüzümle elimin olması gereken yer arasında bir ileri bir geri gidip gelirken gördüğümde ayağa fırladım.

"Onu evlilik odasının dolabında bağlı buldum. Darius'tan hiçbir iz yok. Onu kendiniz sorgulamak istersiniz diye düşündüm," diye açıkladı Jenkins, parmaklarını birbirine geçirerek geri çekilirken ben de ödül domuzuna yaklaştım.

Ağızındaki tıkaçı çıkardım, bu sırada bıyığının kılları parmaklarıma değdi ve midemi bulandırdı.

"Konuş," diye emrettim.

"Ne olduğunu bilmiyorum!" diye feryat etti, onu kahvaltı arabasının üzerinde bağlı halde bırakırken gözlerinden yaşlar süzülüyordu.

"Evleneceğim için çok heyecanlıyım.

benim snookums. Hatırladığım son şey, elbisemi giymek üzereydim ve sonra bildiğim tek şey karanlıkta tek başıma dolaba bağlandığımdı."

"Bu düğünden önce mi oldu?!" Bakışlarım ondan çaresizce başını sallayan Jenkins'e kayarak gürlledim. "Bana evliliğinizi tamamlamadığınızı mı söylemek istiyorsun?"

"Yeminimi bile edemedim," diye ağladı ve arabayı kendimden uzaklaştırıp duvara çarpmasına neden olurken ve onu arabadan düşürüp korku dolu bir feryatla yere yuvarlanırken içimden bir kükreme yükseldi.

"Kendi oğlum da bu işin içindeydi! Benim tek varisim!" Kükredim, öfkem İçimdeki canavar bir kez daha özgürlük için yalvarırken bir şekilde büyüyor ve tüm bunları bir araya getirmeye çalışıyordum. Bunu nasıl yapmıştı? Beni nasıl engellemişlerdi?

Ondan uzaklaşırken kırmızıyı gördüm, intikam açlığım içimde bir kasırğa gibi yükseliyor ve her parçamı tüketmekle tehdit ediyordu.

"Çekin şunu gözümün önünden!" Bağırdım, saf kan dişilerden birini öldürmek gibi aptalca bir şey yapmadan önce onun gitmesini istiyordum. Neslinin ejderhaları ve Jenkins onun bağlı ayak bileklerini yakaladı ve hıçkırmaya devam ederken onu odadan yüzüstü sürüklemeye başladı.

Yemin ederim, bu lanet saldırının derinliği beni vurduğunda ve saltanatımı güvence altına almak için ihtiyacım olan tek şeyden yoksun kaldığımı fark ettiğimde görüşüm gerçekten bulanıklaştı.

"Bir Varis olmadan ne yapmam gerekiyor!?" Herkese ve hiç kimseye bağırdım, öfkem beni neredeyse tüketirken tahtın üzerindeki kristal avize takırdıyordu.

Etrafımda karanlık yükseldi ve öfkemden gölgelerin gücünü fark etmem bir anımı aldı, sonra Gölge Prenses yoluma çıktı ve kara büyüünün gücü benimle çarpıştı.

Beni tahtın içine geri fırlattı, acı omurgamı parçaladı. Dudaklarımdan küfürler döküldü ve tüm oda karanlığa gömüldü.

Stella ve Vard, gücü etlerine işlerken çığlık attılar ve onlar kaçarken Stella onları odadan kovdu ve kapıları arkalarından çarptı. Gözleri karanlıkla titreyerek bana doğru yaklaşıırken, tahtımın merdivenlerini adımlıyordu.

"Bir günlük velet gibi sızlanmayı bırak ve gerçek bir erkek gibi çeneni kaldır.

Kral," diye hırladı, bir parmağını bana doğru uzattı ve etimin altında bulunan gölgeler üzerindeki kontrolünü kullanarak sağ kolumu ona doğru kaldırdı.

Acı kolumun ucundaki harap olmuş güdükten içeri girerken haykırdım, büyüünü bana karşı kullanırken hiçbir şekilde karşı koyamadım ve güdükten acı verici bir yavaşlıkla bir şey büyüdü.

Kendi derimin içinden filizlenen parmakları fark ettiğimde nefesim kesildi; bu parmaklar tamamen gölgelerden oluşuyordu ve sonunda kaybettiğim elimin yerine onun karanlık gücünden oluşan koca bir el oturana kadar büyüdükçe büyüdü.

"İşte böyle, çok daha iyi," dedi sevinçle, beni tutuşunu bıraktı ve anında ayağa kalktım, onun üzerinde yükseldim ve boğazını kavradım, yeni elimi kullandım ve onun gücüne hayran kaldım ona dişlerimi gösterdim.

"Nesin sen?" Bakışlarım yüzünde gezinirken onu içime çektim, tuhaflığını, gücünü ve güzelliğini fark ettim.

"Ben senin kraliçenim," diye cevap verdi, onu sıkıca kavradığım için sesi kısılmıştı. "Uzun, çok uzun zaman önce atanız benimle evleneceğine ve beni alevlerin tahtına oturtacağına söz vermişti. Octavius Acrux bana evlenme sözü verdi. Ben Lavinia Umbra'yım ve onun torununun sadık kalmasını beklediğim bir anlaşma yaptık. Bunu bana borçlusun baba."

"Bu benim soruma cevap değil," diye hırladım, zihnim atalarım hakkındaki bilgilerimi tararken bahsettiği adamı bulmaya çalıştım ve bu sözde vaadin yerine getirilmesini ne kadar zamandır beklediğini ve neden başlangıçta yerine getirilmediğini merak ettim.

"Ben halkımın kraliçesiyim. Gölge doğanların lideriyim. Bana bu ebedi hayatı bahşeden gücün hükümdarıyım. Ben imparatorluğu çalınmış ve kaderi çok uzun süre Gölge Diyarı'nda mühürlenmiş bir kadınıym. Bir Acrux Kralı'na borçluyum. Sen *benimsin*." Boğazını sıkıca kavradığımda gözleri gücünün karanlığıyla parladı ve gözlerimin içine korkunun izine bile rastlamadan bakarken manidar bir şekilde gülümsedi. "Ve senin yeni bir varise ihtiyacın var."

"Senin gibi bir yaratık beni nasıl bir Varis olarak doğurabilir?" Alay ettim, bu şeyin gölgelerden başka bir şeyle dolu bir rahimde yaşam üretebileceğine inanamadım.

"Sana gerçek güçten doğan, damarlarında annesinin gölgeleri ve babasının Ejderha ateşi kadar yoğun sadakat akan bir Varis vereceğim."

"Bana Ejderha doğumlu bir çocuk garanti edebilir misin?" Bakışlarım soluk teninden siyaha yakın dudaklarına kadar vücudunun üzerinde gezinirken, sanki bir engerek çukurunu izliyormuşum gibi gölgelerin etrafında nasıl hareket ettiğini izledim. Ama belki de buydu. İhtiyacım olan çözüm. Onu bağlamak için bir yol

ve onu dize getirdim. Tüm iyi fahişelerin onları boyun eğmeye zorlayacak güçlü bir erkeğe ihtiyacı vardı ve onu becermek için pek itirazım olduğunu söyleyemezdim. Karanlıkla dolu olsa bile çok güzeldi.

"Sana ondan önce doğanlardan daha güçlü bir çocuk garanti edebilirim. Elemental ve gölge büyülerine sahip bir Ejderha olacak ve her zaman gerçek Varis'inin olmasını hayal ettiğin gibi senin yerine hükmedecek. Ama sadece

beni kraliçen yaptıktan sonra."

Tahtımın gücüne duyduğu açlığın tadını alabiliyordum ve bu çılgınlığı kabul edip etmemekte tereddüt ettim. Bu yaratığa gerçekten bir taht verecek miydim?

Elini çekti ve taşaklarımı sıkıca kavradı, gözlerimin içine bakarken benden bir tıslama kaçtı ve boğazındaki tutuşumun sıkılaşmasına rağmen, en ufak bir ürkme bile göstermedi.

"Bir Acrux Kralı'na borçluyum," diye uyardı, gözleri çıldırmış ve hain vaatlerle parlıyordu. "Ama beni kraliçen yapmazsan, erkekliğini vücudundan söküp atabilir ve yerine oğullarından birini alabilirim.

Yırt, yırt, çek, ez. O yüzden akıllıca seç baba. Çünkü ben zaten gölgelerin prensesiyim ve bana borçlu olduğun şeyden ikinci kez mahrum bırakılmayacağım."

Elini çekmeyince rahatsızlıkla homurdandım ve başımı sallayarak kabul ettim.

"Seni kraliçem yapacağım," diye kabul ettim ve hiçbir şey olmamış gibi beni serbest bırakırken ölümcül dudaklarını bir gülümseme aydınlattı.

"Ama önce krallık üzerindeki kontrolümüzü sıkılaştırmamız gerekiyor."

Boğazını sıkarken bakışları üzerimde dolaştı ve sonunda başını salladı, gölgeler çekildi, böylece onu bir kez daha komutam altında gördüğüm için biraz daha rahat nefes alabildim.

"Nasıl isterseniz, Kralım. O zaman başlayalım."

Darius'un gelişinin sesinin bana ulaşmasını umarak gece geç saatlere kadar uyumamıştım ama kulaklarım bunun yerine sadece uzaktaki osurukları ve birkaç kapı ötede seks yapan birinin homurtularını duydu. Mekandaki Vampirlerin iyiliği için bir susturucu balon kullanabilirlerdi, ama yaptılar mı? Hayır efendim.

Sonunda yorgunluktan bitap düşmüş, Darcy'ye tutunmuş ve onunla geçirdiğim geceyi mahvettiği için vücudumdaki her atomla Seth'ten nefret etmiştim. Yankıları

Savaş bana tutunmaya devam etti, her şeyin dehşetiyle tekrar boğulana kadar beni sıkıca tuttu. Kafatasımın içine kazınana kadar Clara'nın kollarımda ölmesini tekrar ettim. Ama bu dünyadan ayrılırken onu bulan huzura odaklandım ve kendime onun artık daha iyi bir yerde olduğunu hatırlattım. Ve bir şekilde, sonunda onu gerçekten kurtarmıştım, sadece hayal ettiğim gibi değil.

Ruhu Lavinia'dan kurtulmuştu ve artık ona işkence edilmeyecekti.

Peçe. Kız kardeşim sonunda dinleniyordu ve bunun için minnettar olmalıydım.

Huzursuz bir uykudan uyandım ve Darcy'yi kendime doğru çekerken gözlerimi açmayı reddettim, onu bir yere kaçırıp kaçıramayacağımı merak ediyordum

Bu mağaralarda, bu kız ı bir daha elimden kaçmadan önce benim olarak ele geçirmek için.

Yanağıma değen saçlara sokuldum ama kaşlarımı çattım.

Ondan yayılan erkeksi koku, üzerinde kalan zambaklardan mı diye merak ediyor ve onun yerine kendi kokumla onu damgalamak istiyordum.

Kollarım onu sıkıca kavradı ve uykunun sersemliğinden sıyrılıp daha da derinlere indiğimde, kendimi hiç de iyi hissetmediğimi fark ettim. Çok kaslı, çok iriydi ve gözlerim açılıp boğazımda bir hırıltı dalgalandığında, bu güne korkunç bir cinayetle başlayacağımı biliyordum.

"Capella!" diye bağırdım ve onu benden uzaklaştırarak odanın diğer ucuna fırlattım.

Bir çığlık atarak duvara çarptı ve kendine gelmeye çalışırken çırılçıplak yere düştü.

"Lanet çenemi kırdın." Çıplak göğsüne kan işerken onu iyileştirmek için bir elini kaldırdı ve ben de bir anda yataktan fırladım, onun canına okuma işini bitirmek için ileri atıldım ama o aramıza hava kalkanı koyarken hava kalkanına çarptım.

"Yatağımızda ne halt ediyordun?!" Tersledim. "Ve Mavi hangi cehennemde?" Onu aramak için etrafıma bakındım ama sadece ben ve it vardı. Bu da omuriliğini söküp kıkına soktuğumda hiç tanık olmayacağı anlamına geliyordu.

"Orası soğuktu." Seth kendi yatağını işaret etti. "Ve kapının altından soğuk bir rüzgâr esiyordu."

"Sen bir hava elementalisin," diye tükürdüm, kalkanının önünde bir ileri bir geri yürürken nefes alıp veriyordum, dövüşmeye açtım.

"Evet ve ben bir Kurtadamım!" Ayağa kalktı ve artık iyileşmiş olan burnundaki kanı elinin tersiyle sildi. "Sarılmaya ihtiyacım var.

Sarılmadan üşüyorum ve yalnız kalıyorum. Darcy kahvalt ı almaya gitti, bu yüzden senin ay ı kolların boşa gidiyordu ve ben de biraz sarılmak için gizlice içeri girdim. I

bu kadar büyütecek ne var anlamıyorum." Yerden birkaç eşofman altı aldı ve onları giydi.

"Ben sarılmam," diye tersledim.

"Yalancı," diye alay etti. "Sen her zaman Darcy ve Darius'a sarılıyorsun. Ama benim sarılmalarım nerede, Lance? Nerede. Benim. Sarılmalarım?"

"Sen kafayı yemişsin," diye tısladım ve o da gözlerini kocaman açıp köpek gibi bakarak bana doğru bir adım atarak inledi. Sanki bu benim üzerimde işe yarayacakmış gibi.

Kapı çalındı ve Seth'in hava kalkanını parçalara ayırmak ve onu çıplak ellerimle boğarak öldürmek için neredeyse görmezden geliyordum. Ama sonra Gabriel kapının arkasından seslendi ve kalbimin boğazıma fırlamasına neden olan üç kelime söyledi.

"Darius geri döndü."

Nefesim ciğerlerimde tılandı ve döndüm, Emir hediyelerimle kapıya doğru fırladım ve kapıyı çekerek açtım, Nebula Müttefikimle yüz yüze geldim. Sırtarak beni kucakladı ve sırtımı sıvazladı.

"Nerede o?" Ben sordum. "Ne oldu?" "Bütün gece Tory ile birlikteydi," dedi.

"Bütün gece mi?" Geri adım atarak havladım. "Neden bana daha önce gelmedin?"

"İnan bana, gidip onları rahatsız etmek istemezdim. Bütün gece kendimi meşgul etmek zorunda kaldım, sırf kız kardeşimin lanet bir Acrux tarafından kovalandığı hayali beni rahatsız etmesin diye."

"Ay adına, yıldızlar sana bunu neden gösterebilir ki?" Yüzümü buruşturdum.

"Çünkü onlar hastalıklı bir espri anlayışına sahip pislikler, Orio. Varisler tarafından basılmadan önce onu görmeye git. Yemek salonunda olacak.

iki dakika içinde. Doğruca koridorun sonuna gidin, ilk sola dönün ve oraya varana kadar devam edin."

"Biri Varisler mi dedi?" Seth arkamdan seslendi ve ben de Gabriel'in omzuna vurarak teşekkür ettim ve it peşine takılamadan uzaklaştım.

Taş tünellerden hızla geçip sola döndüm ve çift ahşap kapıdan geçerek insanlarla dolu devasa bir mağaraya girdim. Ben durduğumda sessizleşmeye başlayan insanlar beni eşofmanlarımla orada dururken gördüler.

"Bu, bir Vega'yı Karanlık Zorlama yapan Güçten Utanmış profesör değil mi?" diye tısladı biri.

"O neden burada?"

"Kendinden utanmalı."

"Power Shamed olmaktansa ölmeyi tercih ederim. Hemen orada, mahkemede boğazımı keserdim."

Birinin öğürme sesi dikkatimi gözleri beni bulan Hamish'e çekti. İki büklüm oldu, gözleri sulanırken yediği yulaf ezmesini kusmamak için kendini zor tuttu ve bana bakmak zorunda kalmamak için koltuğunda iki büklüm oldu. Çenemi sıktım, herkesin bana sırtını dönmesini ve yokmuşum gibi davranmasını görmezden gelmeye çalıştım.

Bu Güç Ayıbı saçmalığı henüz çok fazla uğraşmak zorunda kalmadığım bir şeydi ama burada ondan kaçamayacakmışım gibi görünüyordu.

Blue'nun salonun en ucunda Geraldine ve bir grup A.S.S. üyesiyle oturduğunu gördüm ve gözleri bir mıknatıs gibi benimkileri buldu. Oturduğu yerden kalktı ama ben başımı hafifçe salladım, onun Güçten Utanmış bir Fae ile görülmesini istemiyordum. Bu durum kanımı donduruyordu. Hayatım onarılamayacak kadar mahvolmuştu. Bir daha asla toplumda eşit olarak görülmeyecektim. Darcy ve ben resmen bitmiştik. Çünkü bir Vega prensesiyle tekrar çıkmayı nasıl umabilirdim ki? Bu onun adını lekeleyecekti,

Taht için sahip olduğu desteği yok etmek. Hapishanedeki yerimi hak etmek için ona yaptığımı düşündükleri şey yeterince kötüydü, ama bir şekilde bu daha da kötüydü. Çünkü ben gözden düşmüş bir Fae'ydim ve benim türüm için bundan daha korkunç bir kader olamazdı.

Darius arkamdan adımı söylediğinde mahvolmuş itibarımı bir anlığına unuttum.

Döndüğümde onu, kolunu Tory'nin omuzlarına dolamış, gözleri Yıldız Çarpması'na uğramadan önceki gibi pırıl pırıl kahverengi, orada dururken buldum. Tory'yi kendine yaklaştırırken kalbim yerinden çıkacak gibi oldu ve yeryüzünü tek bir sarsıntı bile sarsmadı, göklerin onları ayırmak için haykırdığına dair hiçbir işaret yoktu. Aralarındaki bağdan kurtulmuşlardı, bu gün gibi ortadaydı ve ben onlar adına daha mutlu olamazdım.

"Ne yaptın sen?" Şaşkınlıkla sordum, elim Leo işaretinin yıllardır tenimde damgalandığı yere gitti. İz gitmişti. Sonunda zincirlerim kırılmış, hayatım bana geri dönmüş ve artık başkasına rehin verilmemişti. Ve bu gerçeğin ağırlığı, onun bakışlarındaki gerçeği, bunu gerçekten yapmış olduğunu gördüğümde bana çarptı. Bir şekilde bağları koparmıştı.

"Yıldızlara dua ettim ve cevap verdiler," dedi yıllardır yüzünde görmediğim kadar parlak bir gülümsemeyle. Binlerce yükün ağırlığı olmadan böyle gülümseyebildiğini neredeyse unutmuştum.

"Bu hiç mantıklı değil," dedim inanamayarak, yaklaşırken başımı salladım, şimdi aramızdaki şeylerin nerede olduğundan emin değildim. Ne yaptığımızı bilmiyordum

Bu bağ olmadan da arkadaştık, ama o zamandan bu yana çok değiştik, ya artık o kadar yakın değilsek? Ya bu bizi ayırırsa?

Bu korkuları kafamdan uzaklaştırdım, bir hız patlamasıyla ileri fırladım ve karnına bir yumruk attım. Ben bir kahkaha atarken o iki büküm oldu,

Onu iterek ayağa kaldırdım, yapabileceğimi kanıtlamak için tekrar yapmak istedim ve yüzündeki sırtış kavgaya hazır olduğunu gösteriyordu.

Ama biz tam bir kavgaya tutuşmadan Varisler ortaya çıktı, Seth'in üzerine çullanıp onu ve Tory'yi kollarının arasına aldılar ve Seth sevinç çığlıkları atarken onları sıkı bir kucaklaşma çemberinin içinde ezdiler. Odadaki kalabalık tezahürat yapana kadar hepsi yankılanmaya başladı ve ben kendimi dışlanmış hissederek bakakaldım. Kalbim iki beden küçülmüş gibiydi.

"Herkes sevinsin! Gerçek kraliçeler ve Göksel Konsey'in Varisleri sonunda hepimiz için özgürlük ve refah yolunda birleşti!" Geraldine haykırdı, sesi büyümlü bir şekilde odanın içinde yankılandı ve en iyi arkadaşımın yanından itildiğimi gören daha fazla insanın tezahürat yapmasına neden oldu.

Kalabalık yanımdan geçip beni daha da geriye iterken gözlerini benden kaçırdı ve boğazım düğümlendi. Max saçlarını karıştırırken ve Caleb, Seth etraflarında zıplarken başlarının üzerinden Darius'a baktım.

Darcy, Geraldine'i de yanına alarak yanlarına geldi ve hepsi tekrar birbirlerine sarıldılar, Geraldine şarkı söylemeye başladığında neredeyse kendi etraflarında dönüyorlardı.

"Büyük ve neşeli bir gün geldi! Yıldızlar hepimizin, hepimizin üzerinde ışıltı ışıltı parlıyor," diye şarkı söyledi ve devam ederken bu rastgele şarkıyı bildikleri anlaşılan odanın yarısı ona katıldı. "Oh şimdi pırıl pırıl ay geldi! Hepimizin, hepimizin üzerinde parlıyor."

Seth daha yüksek sesle uludu ve salonun arka tarafında Oscuralar olarak tanıdığım büyük bir gruptan bir uluma korusu yükseldi. Ve eğer onlar buradaysa-

"Hiç arkadaşının olmaması üzümlü olmalı." Omzuma bir el kondu ve döndüğümde uzun altın sarısı saçları ve geniş göğsüyle Leon Night'ı buldum. Aurora Akademisi'nde Gabriel'in sınıfındaydı ve ben

Zodiac'a katıldığım zamanlarda Pitball'da birkaç kez ona karşı oynamıştım, profesyonel olmadan ve benim de yaşamak için yanıp tutuştuğum rüyayı gerçekleştirmeden önce.

"Yine de arkadaşın olacağım dostum," dedi aslan sırtışıyla. "Burada yalnızlık çekiyor olmalısın. Tek başına, insanlar olmadan."

"Ben iyiyim," diye mırıldandım, Seth onu omuzlarına kaldırırken ve Tory de bir saniye sonra Darius'un omuzlarına çıkarken gözlerim Darcy'ye takıldı. Dişlerim ağzımda sıkıldı ve Darcy gülerek gözlerinde mutluluk gözyaşlarıyla kardeşine sarılmak için uzandığında müdahale etmemek için kendimi zor tuttum. Lanet olsun, o kız bunu hak etmişti. İkisi de hak ediyordu. Onları Solaria'ya getirdiğimden beri hayatlarında atlatmaları gereken çok fazla bok vardı.

Leon üzüntüyle, "Güçten *Utanırsam* iyi olmazdım," dedi. "Aslında daha kötü bir kader düşünemiyorum. Asit sümüklü böcekleri tarafından yenmeyi, bir Ayı Değiştiren tarafından parçalanıp yutulmayı ya da gerçekten, gerçekten, gerçekten-"

"Anladım," diye homurdandım.

"Gerçekten yüksek bir bina," diye bitirdi sempatik bir gülümsemeyle. "Oh, kahretsin,

Gitmeliyim dostum. Dante'nin poptart'larına parıltılı yapıştırıcı koydum." Kalabalığın arasına daldı ve Dante'nin devasa formunun kalabalığın arasından fırlayarak Leon'a bağırmaya çalıştığını gördüm, ama dudakları kalın mor bir yapışkanla birbirine yapışmıştı, bu yüzden tek yapabildiği öfkeli bir hırıltı oldu.

Gözlerim yanana kadar Darcy'yi izledim ve göz kırpmayı hatırlayıp odanın köşesindeki gölgelere geri kaydım. Bu bir rahatlamaydı.

Yoluma çıkan tiksinti dolu bakışlardan, bana çevrilen sırtlardan ve bana canlı bir veba gibi davranılırken hakaret üzerine hakaret sunulmasından kaçtım. Umursamamaya çalıştım ama umursuyordum. Yine de bunun için sadece kendimi suçlayabilirdim. Biliyordum ki mahkemede o kürsüye oturduğumda kendime çizdiğim kaderi ve

kendimi bir canavar ilan ettim. Ve bu yüzden Mavi için bir daha ne kadar az şey olabileceğimin keskin bir şekilde farkındaydım.

Kaderinde olan kraliçe olduğu sürece, buna değecektir.

o.

Xavier ve Catalina kahvaltı için geldiler, ancak Catalina gizlendi Darius'a sarıldıklarında yeni bir kahkaha ve hıçkırık dalgası patlak verdi. Bir an için odada o kadar büyük bir huzur vardı ki, muhtemelen kanlı bir savaşın başlangıcında olduğumuzu hatırlamak zordu.

Şarkılar ve dans nihayet sona erdiğinde mağaranın kenarından dolandım, kapıdan hızlıca çıktım ve Tünelin karanlığında, herkesin bana yokmuşum gibi davranmasına katlanmak istemeyerek ve bunun yerine karanlık bir oyukta birinin bana yardım etmesini bekleyerek elinde taze bir kahveyle görünürdü. Yanlarından geçip kahveyi çalacak, sonra da buradaki dükkânları bulup Zodyak Loncası iksiri için ihtiyacım olan malzemelerden var mı diye bakacaktım. Sonra kimin iyi iksir yapabileceğine karar verebilirdim.

Loncaya kabul edilecek adaylar. Önümüzdeki altı hafta boyunca yeniden sıfırdan hazırlamam gerekecekti ve gidip kendim almam gereken birkaç şey vardı ama Darius'la aramdaki bağın artık ortadan kalktığı ve bana artık ihtiyacı olmayabileceği hissini yanı sıra odaklanabileceğim bir şeydi.

Gabriel koridorda yürürken belirdi ve gözleri karanlıkta hemen bana kayınca ondan saklanmaya çalışmanın bile bir anlamı olmadığını anladım.

"Arkadaş edinmenin yolu bu değil Orio," diye alay etti ve ben omuz silktim. "Arkadaş aramıyordum," dedim yumuşak bir sesle.

"Emin misin?" Bana benden daha iyi bildiğini söyleyen o pırıltılı Kahin bakışını attı, ama bilmiyordu. Eğer Darius arkadaşılığmdan hoşlanmadıysa

O zaman Fae'yi kaldırır ve bununla başa çıkardım. Gerçi bunu düşünmek bile kalbime bir hançer sapladı.

Peki ya Mavi?

Varislerin arasında, onlarla birlikte gülerken düşündükçe içim daraldı. Geraldine ve kız kardeşi de. Sonunda ait olduğu yerdeymiş gibi görünüyordu ve dürüst olmak gerekirse, Güçten Utanan bir ezik bunun neresindeydi?

"Kendine çok yükleniyorsun," diye homurdandı Gabriel, bana doğru ilerleyip sert bir bakış attı.

"Ben bir şey demedim." Kollarımı kavuşturdum, en sevdiğim umursamaz ifademi takındım ve o da bana bir ana tavuk gibi dilini çıkardı.

"Bu senin auran. Seni bir kitap gibi okuyabiliyorum," dedi sertçe. "Ama bu konuda konuşacak havada olmadığını görebiliyorum, o yüzden neden gidip planladığın şeyi yapmıyorsun?"

Kaşlarımı çattım. "Bir şey mi planlıyordum?"

Herkesin geleceğini görmek bazen çok yorucuymuş gibi iç geçirdi. "Zodyak Loncası iksiri."

"Doğru, evet. Mağazaları kontrol edeceğim."

"Dükkânlardan ihtiyacımız olan şeyleri çoktan topladım. Şu anda senin gidip Wasted Mountain'dan rothium otu alman gerekiyor."

"Ama haftalarca o malzemeyi eklememe gerek yok," dedim şaşkınlıkla.

"Güven bana," diye ısrar etti, yanımdan geçmek için hamle yaptı ama kolunu yakaladım, Ona niyetli bir bakış atarak.

"Darius bunu nasıl yaptı?" Bunu nasıl başardığına şaşırmış bir halde sordum.

"Dürüstçe mi? Emin değilim. Yıldızların kararlarını göremiyorum, bu yüzden onlarla ne konuştuğunu bilmiyorum ve anlaşma yaptığı odadan çıktığında da açık sözlü değildi. Tek istediği

Hepinizle yeniden bir araya gelmek için buraya geldik." Kaşlarını çatı, gözlerini kaçırdı ve bana söylemediği bir şey daha olduğunu hissettim.

"Ne oldu?" Onu sıkıca kavrayarak talep ettim.

Bana gülümseyerek başını salladı. "Hiçbir şey, Orio. Sadece Kahin'in laneti. Çok fazla kader, çok fazla cevaplanmamış soru var."

Başımı salladım ve gitmesine izin verdim, ancak bu cevap beni tam olarak ikna etmemişti. Gabriel bana ne zaman bir şey söylememesi gerektiğini biliyordu.

Bu yüzden onun rehberliğini izlediğimiz sürece onu rahatsız eden karanlık kaderin çözülebileceğine güvenmek zorundaydım. Ve beni gidip rothium otunu bulmam için cesaretlendirdiğine göre, bir saha gezisine çıkacağımı tahmin ediyordum.

Gabriel yemek salonuna doğru uzaklaştı ve ben de bir vampir hızıyla hamama dalıp yıkandım, giyindim ve Anka kılıcımı kalçama taktıktan sonra karanlık koridorlarda hızla ilerleyerek beni çiftlik evine çıkaran kapıya ulaştım. Daha önce Darius'la birlikte Wasted Mountain'da birkaç kez Nymph avlamıştım ve bugün işimi şansa bırakmayacaktım.

Giriş holünden geçip buz gibi rüzgara karşı dışarı çıktım ve orada görevli dört muhafız kaşlarını kaldırarak bana baktı.

"İzin almadan gidemezsin," dedi içlerinden biri, diğerleri ise gözlerini benden kaçırarak, görevleriyle önlerindeki Güçten Utanmış Fae'ye sırtlarını dönme istekleri arasında bir denge kurmaya çalışıyorlardı.

"Kimin izni?" Sinirle homurdandım.

"Bir Grus ya da Vega's," dedi, üst dudağı bana karşı hoşnutsuzlukla kıvrılmıştı.

"Şimdi içeri gir, güçten utanmış sıçan. Ya da kendini öldürmek istersen ahırda biraz ip var."

"Aferin Jim," dedi gardiyanlardan biri, diğer küçük arkadaşları buna biraz kıkırdarken, yine de dönüp bana bakmadılar.

On kat daha güçlü olduğundan şüphe duymadığım bu pislige ters ters bakarken, içimdeki canavar başını kaldırdı ve ona haddini bildirmemi istedi. Güçten Utanç duymamın bir parçası da diğer Fae'lere meydan okumama yasal olarak izin verilmemesi anlamına geliyordu, ancak zaten bir kaçak olduğum ve bu noktada yasaları hiç umursamadığım için kurallara uymayı planlamıyordum.

Öne atıldım, yumruğumu savurdum, Darkmore'da yapmak zorunda kaldığım gibi vahşi bir yol izledim ve parmak boğumlarım sırttan suratına değdiğinde adamı hazırlıksız yakaladım. Kıçını karlı zemine çarptı, dudağı patlamıştı ve beni savuşturmak için elini kaldırdığında kan damlıyordu ve diğerleri sonunda dönüp baktılar.

"Seni *pislik*, bunun için seni Burrows'tan attıracağım," diye tükürdü Jim, bana su büyüsu fırlatarak, ama tahmin ettiğim gibi benim kadar güçlü değildi ve elimin bir hareketiyle onu dondurdum, su jeti kaya gibi sertleşti ve bacağına çarptı.

"Argh!" diye feryat etti.

"Ona ne dedin?" Darcy'nin sesi kalbimin göğsümde sarsılmasına neden oldu ve döndüğümde onu çiftlik evinden çıkarken buldum, mavi saçları arkasında dalgalanıyordu ve gözlerinde alevler parlıyordu. Gözleri ayaklarımın dibindeki bok parçasına kilitlenmişti.

"Leydi Gwendalina," diye kekeledi Jim, bir köpek gibi başını eğerek. "Eminim tacizcinizin huzurunda olmaktan oldukça rahatsızsınızdır. Onu Burrows'dan uzaklaştırabiliriz. Hiç zahmet olmaz."

"Sana bir soru sordum," diye hırladı, burnunun ucuyla adama baktı ve yemin ederim o anda ona karşı bir semi aldım.

Jim zorla, "Ona beş para etmez bir pislik dedim," dedi.

"O senin olabileceğinden çok daha fazlası," diye tısladı. "Ve eğer onunla bir daha böyle konuşursan, *seni* Burrows'dan attırırım, anladın mı beni?"

"Evet, Leydi Gwendalina."

"Benim adım Darcy," diye hırladı, sonra elimi tuttu ve onun üzerinden atlayarak beni onlardan uzaklaştırdı, ben nabzım hızla atarken ona baktım.

"Benimle gelemezsin," dedim aniden, Gabriel'in onu buraya göndermiş olması gerektiğini fark ederek. "Buradan bu kadar erken ayrılman güvenli değil. Lionel tüm dünyayı peşine takacaktır."

Bakışları alev alev yanarken bana doğru döndü. "Bu bir emir gibi geldi."

"Belki de öyleydi," dedim, sesimde bir gerginlik vardı.

"Benim adıma karar veremezsin," dedi, ben ona bakarken çenesini kaldırdı, aramızdaki boşluk gerilimle canlanıyordu.

İçimi çektim ve dışarıdaki düzlükte ilerlemeye başladık.

Burrows'u çevreleyen büyülü sınırı geçene kadar çiftlik evini takip ettik.

"Ben sadece seni korumaya çalışıyorum. Bunu yapmaktan asla vazgeçmeyeceğim." Cebinden bir kese yıldız tozu çıkarırken onu durdurdum.

"Gabriel, gerçek kraliçelerden birinin onayı olmadan buradan ayrılamayacağını söyledi." Benimle alay edencesine kaşlarını kaldırdı ve boğazımda bir hırıltı yuvarlandı. Lanet olası Gabriel.

Saçlarını savurarak bana arkasını döndü. "Döndüğümde görüşürüz o zaman."

"Belanı arıyorsun," diye uyardım, onun bu tavrı karşısında sikim pantolonumun içinde seğiriyordu. Aramızdaki bu gerilimi yırtıp atmak ve onu geri kazanmak istiyordum ama artık bunu yapmaya hakkım olup olmadığını bilmiyordum. Birbirimizi sevmiş olabilirdik ama birlikte olmamak için hâlâ çok fazla neden vardı, en önemlisi de statüm elimden alınmıştı ve ona hak ettiği hiçbir şeyi asla sunamayacaktım.

"Belki de öyleyimdir," diye kabul etti, gözlerinde bir cüret vardı. Parmak uçlarına basarak yaklaştı, o kadar yakındı ki nefesi ağzımı okşadı ve bizi ayıran mesafeyi yemek için öne doğru eğildiğimde içimden aç bir ses çıktı.

O ağız tek başıma almak için kalbimi sökerdim.

"Boşa Giden Dağ'ı düşün," diye fısıldadı, ben bir öpücük çalmaya çalışmadan ve üzerimize bir tutam yıldız tozu atmadan bir saniye önce kafamdaki görüntüsü doldu.

Dünyalar arasındaki dokuya doğru savrulduk, güzel bir yıldız denizinde dönerken ayaklarım tekrar sağlam zemine bastı ve Darcy yanıma hafifçe indi, adımlarında hiçbir yalpalama belirtisi yoktu. Sakar küçük prensesimi özlemiştim ama dağın eteklerindeki gevşek çakıl taşlarına doğru adım attığında ayağı kaydı ve dileğim gerçekleşti.

"Taş kafalılar," diye küfretti.

Sırıtarak onu yakalamak için öne atıldım, onu tekrar dikleştirdim ve yanaklarını kaplayan pembe bir tonla bana baktı.

"Kim lanet olası bir dağın dibine bir yük kiremit koyar ki?" diye alay etti.

"Yıldızları suçlayalım." Sırıttım ve başını salladığında ağzında bir gülümseme belirdi.

Orada yarım saniye kadar durduk, hâlâ birbirimize dokunuyorduk ve aramızda beni çıldırtmaya başlayan söylenmemiş sözlerle oyalanıyorduk. Sonra Darcy bizi bekleyen manzaraya bakmak için döndü ve ben şimdi bu konuyu açmanın zamanı olmadığını biliyordum. Gözlerimi ondan ayırıp tepemizde yükselen ve uzun zaman önce bir Vega prensi tarafından kutsanmış olduğu söylenen dağa bakmam biraz zaman aldı.

"Peki rothium otu nerede?" diye sordu, bir hayvan izinin yakınındaki yeşillik alana doğru yürürken.

"Bu dağın herhangi bir yerinde olabilir," dedim kaşlarımı çatarak. "O değil. Pembe."

"Oh." Dik durdu ve hayvan izini işaret etti. "Sanırım aramaya başlasak iyi olacak."

O küçük patikadan aşağı doğru eğildi ve ben de dikenli çalılardan bu patikayı yaratan yaratığın yüksekliğinin üzerinde çarpıştığı aşırı büyümüş patikaya sığmak için neredeyse eğilmek zorunda kaldım. Ama Darcy geçtiğimiz her dikenli çalıya takıldığımı fark edince, toprağını kullanarak etrafımızdaki tüm yeşillikleri ayırmak için sihir yaptı, geri bastırdı, böylece hiçbirine dokunmadan yürüyebildim.

Dolambaçlı patikayı tırmanmaya başladık, çimenleri ararken benim Gözlerim ara sıra Darcy'nin kışına kayıyordu ve odaklanmak için kendimi zorlamam gerekiyordu. Ama dikkat dağıtmanın tanımını oydu.

Her kayanın ve çimenli tepeciğin etrafını aradık ama aradığımız renkli otlardan hiçbir iz yoktu.

"Bahse girerim tam tepededir," diye güldü Darcy, yüksek bir tepeye tırmanırken inanılmaz manzarayı seyrederken.

"En azından bütün günü bu dağda seninle geçirebileceğim," diye mırıldandım.

"Ne?" diye seslendi, omuzlarının üzerinden muhteşem bir pusla yayılan ışıkla omzunun üzerinden bakarak. O kadar güzeldi ki, sanki yıldızlar onu en umutsuz fantezilerimden koparıp almışlardı.

Cevap vermek için ağzımı açtım ama sonra sağımda bir yerden gıcırtilı, emici bir çingirak sesi geldi ve ölümcül bir şekilde hareketsiz kaldım. Darcy ile gözlerimi kilitledim ve kalçamdaki Anka kılıcını çektim, kaslarım saldırıya hazırlanmak için gerildi.

Nimfler.

OceanofPDF.com

Ellerimi kaldırdım, Anka ateşi parmak uçlarımı yalarken dağın yamacında uzanan sık çalılıarın arasında gizlenen yaratıkları dinledim.

Orion bir saldırıya hazırlandı, onların hareketlerini de dinlerken başını iki yana eğdi.

Etrafımıza bir susturma balonu gönderdim ve ağaçların arasına geri dönerken duyulmamamız için onu sıkıca çektim.

"Kaç kişi?" Adrenalin damarlarımda hızla dolaşırken sordum.

"Üç," dedi, gözleri kararmaya başlamıştı.

"Daha fazlasını hallettik," dedim, bir yanım dövüş için heyecanlıydı. Nefes almak kadar doğal hissetmeye başladığım bir parçam ve bunun içimdeki Fae'yi kucaklamamla ilgili olduğunu biliyordum. Biz bunun için doğduk

Zorluklar ve savaşın heyecanı... Düşmanlarımızla şimdi de arenada karşılaştığımız kadar emin bir şekilde yüzleşecektim. Hiçbir şey sevdiğim adamın ölümünü izleyeceğimden emin bir şekilde yerde diz çökmek kadar korkunç olamazdı. Artık her rakiple başa çıkabilirdim, bunu iliklerime kadar biliyordum. Belki Lionel Acrux bile kapıma gelmeye karar verirse.

"Hızını kullanarak arkalarından dolanmalısın," diye önerdim ve Orion kaşlarını çatarak bana bakarken havada bir çingirak daha titredi ve büyümden yavaş yavaş koptuğumu hissettim.

"Seni bırakmayacağım," dedi basitçe, kılıcını kaldırıp bakışlarını ilerideki çalılara dikerek.

İnatçılığı karşısında dişlerimi sıktım, gözlerinde onu bir mağara adamı gibi davranmaya iten o ilkel korumacılığı gördüm.

"Sana daha kaç kez korunmaya ihtiyacım olmadığını söylemem gerekiyor?" Tısladım.

"Seni koruyacağımı kaç kez söylemem gerekiyor? Ne olursa olsun?" diye sert profesör tonuyla karşılık verdi ve bu beni daha da kızdırdı.

"Çileden çıkarıyorsun," diye homurdandım.

"Ve kızgın olduğunda çok tatlı oluyorsun. Birbirimiz hakkında daha fazla bilgi verelim mi Mavi, yoksa gidip biraz Nymph öldürelim mi?" Bana şeytani bir sırıtma yaptı ve dilimi dişlerimin üzerinde gezdirdim.

Şirin mi? Ona şirinliği göstereceğim.

Ellerimi kaldırdım ve önümüzdeki çalıları kırmızı ve mavi bir Anka ateşiyle patlatarak üç Nymph'i ortaya çıkardım, tepeden bize doğru şekil değiştirmiş halleriyle koşuyorlardı, aç kırmızı gözleri bize kilitlenmişti ve sondaları gelirken bize uzanıyordu. Canlanmış ağaçlar gibiydiler, derileri delinmesi zor ama kesinlikle imkânsız olmayan kalın, kabuklu bir zırhtan yapılmıştı.

Onları karşılamak için koşmaya başladım, damarlarımda patlamaya hazır bir cehennem ateşi fırtınası vardı.

"Bu bir Vega!" diye bağırdı perilerden biri, tahtanın metale sürtünmesi gibi bir sesle. "Onu öldürmeyin, krala götürün."

"O büyüünün tadına bakmadan olmaz," diye homurdandı bir diğeri ve ben de kanat şeklini alan bir ateş patlaması salarak onlara doğru süzıldüm ve ikisini sırt üstü yere düşürdüm. Diğeri daha hızlıydı, bize doğru geliyordu ve Orion bir hız bulanıklığıyla yanımdan geçip kılıcını savurdu, alevler kılıcın uzunluğu boyunca tutuşurken kılıcı doğrudan Su Perisi'nin göğsüne sapladı. Ben tepeden aşağıya, ayağa kalkmaya çalışan diğer Nymph'lere doğru koşarken, Nymph bir çığlık atarak öldü ve küle dönüştü.

Çingirakları kulaklarımı doldurdu ve aniden zihnimin arkasında pençeleyen bir karanlık hissi belirdi. Daha önce hiç hissetmediğim bir öfke içimde yükseldi ve ellerimi alevlerle kaplayarak en yakındaki Nymph'e atıldım, vahşi bir öfkeyle yumrukladım ve yumrukladım. Sondaları sırtımı yırttı ve göğsüne bir ateş topu göndermeden, kaburgalarının altında büyümesini sağlamadan ve canavarın önümde küle dönüşmesini izlemeden bir an önce bir acı çığlığı beni terk etti. Ateş avuçlarımda cızırdarken ve güç damarlarımda baş döndürücü bir şekilde dolaşırken içimde hastalıklı bir memnuniyet yuvarlandı.

Onun ötesinde bana doğru koşan son Su Perisi vardı ve ben de ellerimi kaldırdım, dişlerimi göstererek onu alt etmeye hazırlandım. Onu herkes için öldürmek istiyordum.

Arkadaşlarımdan çektiği acılar için, Ruhlar Sarayı'nda ölen insanlar için, adı mahvolmuş, büyü bu canavarlar tarafından çalınmış babam için. Ve bunu ilk elden yapmak, öldüğünü hissetmek istedim.

Benim yüzümden.

Kanatlarımdan sırtımdan fırlamasına izin verdim, devasa Su Perisi ile göz hizamda olacak şekilde yükseldim ve ellerimi kaldırarak benimle çarpışmasını bekledim. Ama o çarpmadan önce, Orion kılıcını savurup yarattığın kafasını, pazularının şişmesine ve yarattığın siyah kanının göğsüne sıçramasına neden olan öfkeli bir darbeyle kesti.

Nymph'in kafasıyla aynı anda yere çarptı, sonra kül oldu ve Orion yüzünde karanlık bir gülümsemeyle bana baktı.

Kan sırtımdan sıcak ve yoğun bir şekilde akıyordu ve eşofmanım kanatlarım tarafından neredeyse yakılmıştı, ölüm ve kor kokusu etrafımızda asılı dururken göğsümdeki artıklar oraya zar zor tutunuyordu.

Öfke içimde canlı bir şey gibi titreşirken ileri doğru uçtum ve Orion'un önüne indim.

"O benim avımdı," diye hırladım.

"Kanaman var ve ateş atmıyordun. Diğerinin yaptığı gibi sana yaklaşması riskini göze alamazdım," dedi, sesi sertti. "Ben kurtarılması gereken zor durumdaki bir genç kız değilim," diye homurdandım. Göğsünden vurunca dişlerini çıkardı ve hemen yaklaştı. Ama sonra sırtımdan yere damlayan kanı fark edince gözleri yumuşadı.

"Yaralanmışsın." Beni iyileştirmek için uzandı ama elini tokatlayarak uzaklaştırdım. "Bana neden bu kadar kızgınsın?" diye sordu ve göğsümde bir duygu barajı parçalandı.

"Kızgınım çünkü korkuyorum," diye itiraf ettim aceleyle. "Çünkü beni kurtarmaya çalışmaya devam edersen, belki bir gün kendini ölümle arama koyarsın ve ölüm seni benden alır." En büyük korkumun itirafını dehşet kapladı. "Ya da belki de bana danışmadan bizim için seçimler yaptığın için kendini yine Darkmore'da bulacaksın ve ben seni yine kaybedeceğim."

"Bu aşk, Mavi," dedi ciddiyetle, onu tekrar itmeye gittiğimde bileklerimi yakaladı, sadece vücudumu saran bu yakıcı öfkenin bir kısmını dışarı çıkarmak istiyordum. "Sayısız kez kıcıımı kurtardın, bunu benim için yapıyorsun ama karşılığında bunu yapmama katlanamıyorsun. Neden biliyor musun?"

Cevap vermedim, bileklerimi tutuşundan kurtarmak için mücadele ederken dişlerim birbirine kilitlendi, ama o sadece onları sıkıca tuttu ve sağ avucumu

çarpan kalbini.

"Çünkü seni kardeşinden başka kimsenin sevmesine izin vermedin. Dünyaya güvenmiyorsun ve bunun için çok iyi bir sebebin var ama ben senin düşmanın değilim. Seni incittiğimi biliyorum ama bunu yaptım çünkü seni bu evrendeki tüm galaksilerden daha büyük bir şekilde seviyorum. Sen hayatıma girmeden önce perişan bir haldeydim ve şimdi içimde gerçekten sevdiğim bir adamı uyandırdın ve onu da en az seni kaybetmek istemediğim kadar kaybetmek istemiyorum. Yani evet, elime geçen her fırsatta kendimi seninle ölüm arasına koyacağım ve belki bu seni korkutuyor ama beni korkutmuyor Blue. Bu

Bana daha önce hiç sahip olmadığım bir amaç veriyor ve bunu asla bırakmak istemiyorum." "Senin ölmeni izleyemem," dedim, sesim çatlıyor ve içimi ele veriyordu.

Bu olasılık karşısında dehşete kapıldı. "Bundan kurtulamayacağım, Lance. Ölmeyeceğine yemin et."

O arenada ölüme çok yaklaştığımız, neredeyse sonunu görüyordum ve bu şimdiye kadar karşılaştığım en acı verici şeydi. Bu yüzden şimdi tüm dünyayı ele geçirecek kadar güçlü olmak ve etrafına hiçbir düşmanın geçemeyeceği bir ateş duvarı örmek istiyordum.

"Bunun için söz veremem, güzelim." Bir adım daha yaklaştı, bileklerimi serbest bıraktı ve başparmağını elmacık kemiğimin çizgisi boyunca oydu. "Ama sen de aynı sözü verdiğin sürece ölmemek için elimden geleni yapacağıma söz verebilirim."

Başımı salladım, gözümünden yanan bir damla yaş süzülürken dokunuşuna doğru eğildim ve elini bırakmadan önce onu sildi. Ve aniden bariyerler

İçimdeki hayvan bir kez daha şaha kalkıyor, onu daha yakına çekmek istiyor ve aynı şekilde bana yaşattığı tüm acılar için onu cezalandırmak istiyordu. Ama her şeyi benim için yapmışken ve şimdi Güçten Utanmışken ve kimse onun gözlerinin içine bile bakmazken nasıl kızabilirdim ki? Artık mı? Dayanılmazdı.

Zümrüdü Anka ateşimin alevlenmesine izin verdim, vücudumdan aşağı akıp kıyafetlerimi ayaklarımın dibinde küle çevirdi, kanatlarım sırtımda usulca çırpınırken

Lance Orion'a baktı ve o tek bakışla ona her şeyimi sundum. Bakışları üzerimde gezinirken boğazı düğümlendi, sertleşen bedenimi

Meme uçlarım ve sadece ona ait olan yanan, ağrıyan etim. Ama gözleri daha fazla güneşe gitmeden önce alevleri söndürdüm.

Vücuduma yapışarak ona doğru hamle yaptım, kanatlarımı çırpıp yerden birkaç santim yükselirken ağzım onunla çarpıştı.

Elleri sırtıma gitti ve orada bıraktığı yaraları anında iyileştirdi.

Beni derin ve talepkâr dil darbeleriyle öperken Peri ve ben inledik. İçimde bir kez daha bir öfke titreşimi yükseldi ve beraberinde bir kaos dalgası getirdi. Bu beni öylesine tüketti ki Orion'un sırtını yırttım ve dişlerim alt dudağına batarak onu ısırmanın için beni teşvik ederken içimden derin bir hırıltı çıktı.

Orion hoşuna gittiğini belli eden bir şekilde küfretti ama ben geri çekildim, dudağını kanlı ve ağzımı ıslak buldum. *Oh lanet olsun.*

Gözleri karanlıkla dans ediyordu ve aniden beni yakaladı, kalçalarımı kalçalarına doladı ve beni pantolonunun içinden sikinin sert çıkıntısına doğru bastırırken kıcımlı sertçe sıktı. Dudaklarımdaki son kanını da emdi ve bu kadar uzun süre onsuz kalmanın beni biraz vahşileştirdiğini düşündüm. Süper seksi vampir eski erkek arkadaşını vahşileştirmek tamamen normal, değil mi? Evet.

Tırnaklarım omuzlarını kesti ve alevlerimi vücudunun her yerine gönderdim, ona zarar vermeden kıyafetlerini yaktım, o anda ona yaklaşmaktan başka hiçbir şeyi umursamadım.

Kalçalarımı kaldırdım ve sert sikinin kayganlaşmış başı amıma sürtündü, beni bir kez daha ona doğru çekerken ve kalçalarımı yönlendirirken beni nefessiz bıraktı, böylece uyarılmamı şaftının her tarafına sürdüm.

Benden bir ihtiyaç iniltisi kaçtı ve dudaklarımdan bir başka kirli öpücük çalarken karanlık bir şekilde kıkırdadı ve beni bana sahip çıkma beklentisiyle titremeye bıraktı.

"Beni al," diye yalvardım. "Bana ilk kez Mavi dediğinde senin olmuştum."

Sanki bu sözler ona yıldızlar tarafından bahşedilmiş bir hediyeymiş gibi i geçirdi ve kendini sertçe içime soktu, kanatlarını çırparak Başım arkaya düşerken ve saçlarımla en saf maviden alevler içinde patlarken haykırdığım gibi kendimi sabitledim.

Orion inledi, kaalarını yönlendirirken elleri kıkımını daha da sıktı, içime tekrar tekrar girerken tüm vücudumu yukarı ve aşağı hareket ettirmek için kollarındaki güçten başka bir şey kullanmadı.

"Bana bak," diye emretti ve başımı kaldırdım, nefeslerinin göğsünden ağırlık bir şekilde düşüşünü izlerken gözlerim arzuyla kaplandı ve bakışlarının yoğunluğu içime bir zevk seli gönderdi. Kanatlarımı çırpınmaya ve bizi dengede tutmaya devam ederken, destek için omuzlarını kavrayarak nefes aldım ve inledim.

O kadar yoğundu ki, imkansız bir yüksekliğe çıkmaya başlamıştım bile, kaalarının her itişinde ve sırtımın her kavisinde klitorisim onun kasık kemiğine sürtünüyordu, ikimiz de onun horozu içimdeki lezzetli tatlı bir noktaya çarparken mkemmek bir zevk varlığı haline geliyorduk.

Beni güçsüz bırakan yavaş, ürpertici bir zevk dalgasıyla boşaldım, ağızlarımız buluştuğunda vücudum onunkine şekil verdi ve orgazmımın her saniyesinde beni becerdi, dili dilimdeki zevkin tadını içti.

Sonra ben daha hangi tarafın yukarı olduğunu anlayamadan, bir vampir hızıyla hareket ederek beni yere düşürdü ve arkamdan ateş etti. Beni kuru zeminde ellerimin ve dizlerimin üzerine itti,

Bir elini sırtıma koyarak arkamda diz çöktü ve beni ağlatacak kadar sert bir şaplak attı.

"Lance," diye nefes nefese yalvardım, daha fazlasını istiyordum, buna ihtiyacım vardı. Onun sunduğu her şeyi arzuluyordum. Acı, zevk, ondan geldiği sürece fark etmiyordu.

Elini omurgamdan yukarı kaydırıp kürek kemiklerimin arasındaki o inanılmaz yeri okşayarak beni ürpertirken kanatlarımın uçup gitmesine izin verdim ve havada etrafımızda közler parladı.

"Sana karşı yumuşak davrandım, Blue," dedi, eli kıkımda bıraktığı acı izi okşamak için aşağı indi, ama onu iyileştirmek için hiçbir harekette bulunmadı. "Ama senin gözlerimin önünde tanıdığım en güçlü Fae'ye dönüştüğünü gördüm. Ve bundan hoşlandığımı biliyorum." Beni tekrar tokatladı, öncekinden daha da sertti, ama bu sefer kalçamın arkasına vurdu ve beni ağlama ve inleme arasında bir şeye bıraktı.

"Peki neden benim emrimle sikişmenin en iyisi olduğunu öğrenmek ister misin?" diye sordu ukalaca ve omzumun üzerinden ona baktım, saçları dağılmıştı ve gözleri şehvetle doluydu, bu da amımın ihtiyaçla zonklamasına neden oldu.

"Evet," diye nefes aldım, merak göğsümü yakarken benim onun dokunuşuna daha fazla ihtiyaç duyarak karıncalanıyordu.

Dizlerinin üzerinde yükselirken sırtıttı, güzel sikini bir kez daha girişime hizaladı ve baş döndürücü bir hamleyle her kalın santimini içime itti. Adını inledim, gözlerim kapandı ve içimdeki devasa boyutuna alışırken kıkıma sertçe şaplak attı.

"Bana bak. Seni boşalttığımda gözlerinde patlayan o yıldızları görmek istiyorum" diye ısrar etti ve ben de dediğini yaptım, elini altıma indirip klitorisimi bulurken onu izledim ve su büyüünün öpücüğü buluştu Hassas benim, parmakları hareket etmeye başladığında vücudumu yırtan bir zevk gönderdi. Çabuk.

Omagod.

Emrinin hediyelerini kullandı, böylece parmakları kaygan klitorisimde pratik olarak titreşiyordu ve bir sonraki orgazmımı zar zor tutabiliyordum. Kalçalarım onun içimde hareket etmesine duyduğum ihtiyaçla sallanmaya başladı.

"Lütfen," diye nefes nefese kaldım.

"Kendini hazırla," dedi sesinde bir parça eğlenceyle ve ben de o itmeye başlamadan bir saniye önce yaptım, horozu onun hızına uyuyordu. Parmakları beni nefes alamaz hale getirdi. Neredeyse içimde de titreşiyormuş gibi hissediyordum, çünkü içime inanılmaz bir hızla giriyordu ve amım onu daha sıkı kavrayarak zevkle hırlamasına neden oluyordu.

Beni daha sert ve daha hızlı becerdi, ta ki dudaklarımdan çıkan karışık sesler ve bir önceki orgazmı kovalayan başka bir orgazmı, tüm vücudum titrerken zevk beni güçsüzleştirene kadar.

Kontrolü tamamen ele almak için kalçalarımı kavradı, vücuduma girip çıkarken beni tam istediği yerde tuttu, parmakları aşırı hassaslaşmış klitorisimde kutsal olmayan bir sihir yaparken horozu g noktamı ovuşturdu.

"Tekrar," diye emretti.

"Yapamam," diye nefes nefese kaldım, daha fazla dayanamayacağımdan emindim, ama eli kıcıma öyle bir vurdu ki, etime bir zevk dalgası daha sıçradı.

"Yapabilirsin," diye güldü ve ben inledim, bana hiç merhamet göstermezken lanet olası noktasını kanıtladım.

Dizlerim yere sürtündü ve parmaklarım öne doğru düşmemek için toprağı tırmaladı, beni zorladığı sınıra ulaşmak istediğimi fark ettiğimde dudaklarımda daha da fazlası için bir yalvarışla bana verdiği her şeyi aldım.

Beni bir şekilde başka bir sarsıcı serbest bırakmaya çekerken ve amım şaftının etrafında sıkıca sıkışırken, bir dizi küfür soludu, sonra içimde durdu, beni doldurdu ve kendi zevkiyle inledi, her damlasını bana verirken parmakları kalçalarımın morartıcı bir şekilde kazdı. Yavaşça birkaç kez daha içime girip çıktı.

ve vücudumdaki güç tükenirken başımın toprağa düşmesine izin verdim.

İçimden kayarak çıktı ve yere düştü, ben de doğruldum, dönüp sikiş sonrası ihtişamıyla ona baktım, saçları alnında terli tellerle dağılmıştı ve nefes alırken kasları o kadar gergindi ki karın kaslarının her biri mükemmel bir şekilde belirginleşmişti. Gözleri benimkilere dikilmişti, dudaklarında bir gülümseme belirirken beni orada karanlık bir cennet bekliyordu.

"Bütün kıyafetlerimizi yaktın," dedi, sonra gülmeye başladı ve ses o kadar bulaşıcıydı ki hemen ben de katıldım.

"Görünmeden Burrows'a nasıl geri döneceğiz?" Sürünerek yanına gittim, yanına uzandım ve sırt üstü dönerek masmavi gökyüzüne bakıyor.

"Belli ki o derste yeterince dikkatinizi vermemişsiniz Bayan Vega," diye şaka yaptı.

"Ne demek istiyorsun?" Kaşlarımı çatarak ona baktım.

"Vampir hızı," dedi. "Bizi rüzgâr kadar hızlı hareket ettirebilirim. Kimse bizi göremez."

Alt dudağımı emdim, hâlâ onun tadını alıyordum ve dokunuşunun göğsümde yanan tüm öfkeyi kovmasına bayılıyordum.

"Hâlâ rothium otunu bulmamız gerekiyor," dedim ama bir elini kaldırıp arkamı gösterdi ve ben de döndüm, orada bir çalının altında büyüyen parlak pembe bir ot gördüm.

"Sanırım çoktan yaptık."

İçimi çektim, ona doğru uzanırken, aramızdaki bu anı henüz terk etmek istemediğimden, Emrim'in sıcaklığını ona ödünç verdim.

"Biz... tekrar birlikte miyiz, Blue?" Orion bir süre sonra kalbimin binlerce iyi duyguyla sıkışmasına neden olarak sordu.

"Gerçekten ayrı olduğumuzu hiç sanmıyorum, Lance," diye fısıldadım ve başımı çevirip ona baktım, gözlerinde biraz tereddüt buldum. Ama o gözlerini kırpıştırarak tereddütü yok etti, onun yerine bakışları mutlulukla parlıyordu ve öne doğru eğilerek beni kalıcı bir şekilde öptü. Bir daha asla ayrılmayacağımıza, gelgitteki ayın gücüyle birbirimiz için savaşacağımıza ve her birimiz bu dünyada nereye gidersek gidelim, diğerinin her zaman bizi takip edeceğine yemin eden bir öpücük.

Bir geceyi daha dönüp durarak, kendimi uyumaya ikna etmeye çalışarak geçirmiştım; bu sırada beynim, dövüşten canımızı kurtarmak için kaçmamıza ve Lionel Acrux'ya karşı isyan etmek adına her şeyi terk etmemize kadar olan her şeyi gözden geçiriyordu.

Aslında, bu sadece bir isyan değildi. Biz ve Vegas ona karşı olduğumuz için, Noel Günü hepimizin yaptığı şeyin Solaria'da iç savaş ilan etmek olduğu ve şu andan itibaren bunun sonuna kadar kazanmak için savaşacağımız sonucuna varabilirdim.

Sonunda, şafak sökerken bir ara sızmış, Seth'in yine nereye gittiğini merak etmiş ve bu garip yerde biraz dinlenebilmek için mücadele ederken onun yokluğunda tüm yatağı kaplamıştım.

Kapıdan ağır bir gümbürtü geldi ve inledim, beni uyandırmaya çalışan her kimse ona lanet okudum ve yastığımı başımın üzerine sürüklerken bir iki hakaret savurdum.

"Cal?" Max'in endişeli sesi bana ulaştı ve endişesinin kapıdan içeri süzülen duygu dalgası üzerindeki baskısını hissettiğimde kaşlarımı çattım.

"Ne oldu?" Endişeyle sordum, kendimi ayağa kaldırdım ve kapının kilidini açmak için sihrimle uzandım.

Max ilk fırsatta kapıyı itti ve elinde sıkı sıkı tuttuğu bir Atlas'la odaya girdi. Hamish, buranın dışındaki haberleri takip edebilmemiz için daha önce her birimize takip edilemez olanlardan vermişti.

"Lionel şimdiden ailelerimize karşı harekete geçti," diye homurdandı, içim içime sığmazken ve annem, babam ve annem için korkarken cihazı bana uzattı.

kardeşler etime girdi.

Bana verdiği ve bir saatten kısa bir süre önce Celestial Times'ta basılmış olan makaleyi okurken gözlerim büyüdü.

Solaria için Yeni Bir Çağ!

Göksel Konsey, halefiyet zamanı geldiğinde onların yerini alacak üç yeni Varisi desteklediklerini açıkladı. Hadley Altair, Ellis Rigel ve Athena Capella şok edici olaydan sonra şimdi sırada Orijinal Mirasçıların hepsinin hayat yollarından dönüp dengesiz ve güvenilmez Vega ikizlerinin arasına karıştığı olaylar.

Vega kızlarının, bir zamanlar önlerinde parlak ve umut verici bir gelecek olan dört erkeğin dikkatini çekmek için kullandıkları tuhaf kölelik hakkında aylardır haberler yayınlanıyor.

Gwendalina (Darcy) Vega'nın uzun zamandan beri zihin manipülasyonunu kullanarak kendisine en yakın olanları sahte bir şekilde gördüğünü iddia ettiği kuzgunlara inanmaya ikna ettiği söylenmektedir. Böyle bir şeyin varlığına ikna olduktan sonra kuzgunlar, bu yanılsamayı kontrol etmek istediği kişilere yalanlar ve sanrılar beslemek için kullanıyor - tıpkı eski Anka kuşlarının bin yıl önce yaptığı gibi.

Bir zamanlar ne kadar hilekar ve güvenilmez olduğu çok iyi belgelenmişti. Phoenix Order, sapkın yeteneklerini her türlü korkunç ve zihni değiştiren yollarla ortaya koyabilir.

Ne yazık ki, Anka kuşunun gücü bir kez kurbanın zihnini etkilemek için kullanıldığında, onları eski hallerine döndürmek için hiçbir umut yoktur ve

Ne yazık ki, bu kızların silah kullandıkları ortaya çıktığında Bu krallığın Varislerine karşı yaptıkları kötü büyüler yüzünden onları kurtarmak için artık çok geçti. Artık kirlenmiş zihinleriyle onları bir güç konumuna getirmenin çok riskli olduğundan bahsetmiyorum bile.

Roxanya (Tory) Vega'nın eski Varislere karşı kullandığı seks büyüsüne ilişkin raporlar da hızla gelmeye devam ediyor, zira bunun da bir zamanlar efsanevi Anka Kuşlarının sahip olduğu bir güç olduğu yakın zamanda keşfedildi.

Türlerinden bazıları, Incubus yeteneklerinden bile çok daha tehlikeli olan baştan çıkarma ve arzu üzerinde bir güce sahiptir. Birisi böyle bir yaratıkla yattığında, ona bağlanmış olur. Roxanya bedenini böylesine ahlaksız ve rastgele eylemlerde kullanırken aslında cinsel ilişkiye girdiği erkekleri kendi iradesine bağladı.

Şimdi ortaya çıkan birçok ifade, kadının dört kadınla da düzenli ve bazılarına göre kaba cinsel ilişkiler yaşadığını kanıtlıyor. Eski Varisler, hepsini kendi esareti altına almak için daha fazla çalışıyor ve böylece Vega ikizleri, bir zamanlar krallığımızı yönetmeye yardımcı olacağını umduğumuz çocukların zihinlerini ve bedenlerini esir aldı.

Ama yürekli olun! Krallığımız, eski Varislerle birlikte meydana gelen rahatsız edici eylemler ışığında o kadar kolay diz çökmez, Göksel Konsey ve kralımızın kendisi, yerlerine geçecek kişilere büyük umutlar ve inanç besliyor.

Daha parlak bir şafak geliyor. Şu anda Vahşi Kral'ın kızlarının neden olduğu isyancı ayaklanmasının sadık vatandaşlarımız risk altında. Ama kralımız bu küçük saldırıyı bastırmak için yorulmadan çalışacaktır.

*Gölgelerde gizlenen ve ona kafa tutmaya cesaret edemeyen güce aç
Fae'lerin isyanı.*

*Halkının güvenliğini sağlamak için hiçbir şeyden kaçınmayacaktır ve
bugüne kadar bizi korumak için yaptığı her şey için hepimiz ona şükrederim.*

*Şimdiden birçok Nymph saldırısını bastırdı ve
yaratıkları dize getirerek bizi bir zamanlar oluşturdukları tehditten kurtardı.
Şimdi, o*

*Büyük ulusumuza yönelik bu yeni ve endişe verici tehditten hepimizi
korumanın zorluğuna memnuniyetle göğüs gerin.*

Makalenin altında, bazıları o ana kadar ailelerimiz tarafından basından saklanmış olan bir dizi fotoğraf vardı. Darius ve benim aylar önce Tory'yle kulüpte dans ederken çekilmiş resimlerimiz vardı, bazılarında ise Tory'yle ava çıkmıştık - hatta bir tanesinde Tory'yi domaltmıştım.

Tarot sınıfındaki tablo grenli ve açıkça sapık bir pislik tarafından çekilmişti, ama yüzlerimizi göremeseniz bile onun eteğinin nasıl yukarı itildiğini ve pantolonumun yarı sarktığını görebiliyordunuz.

Sonra onun ve Darius'un çeşitli ateşli anlarda çekilmiş görüntüleri, Max'i Siren Şarkısı'yla yakaladığında onu öperken çekilmiş bir fotoğrafı ve Seth'in kolunu ona dolamış, kulağına bir şeyler fısıldarken çekilmiş birkaç fotoğrafı vardı ki bu büyük olasılıkla sadece bir tür tehditti, ama bunların diğerleriyle karıştırılma şekli, bizim onun için bir tür seks haremi olduğumuza dair yaratmaya çalıştıkları resmi resmetmeye yardımcı oldu.

Darcy ile birlikte çekilmiş fotoğraflarımız da aynı özenle seçilmişti; bazılarımız Pitball antrenmanında onunla birlikte gülüyor ya da ona aşık olmuş gibi bakıyorduk. Hatta benim onun önünde diz çökmüş, başımı eğmiş bir resmim bile vardı ki ayakkabımın bağını bağlarken çekildiğinden neredeyse emindim. Seth'le birlikte çekilmiş bir sürü fotoğrafı vardı.

Akademideki odasına girip çıkarken ve hatta o zaman onu dövdükten sonra onun üzerinde dururken.

Sonra, sanki güç iddiasının bununla hiçbir ilgisi yokmuş ve Lionel bir anda böyle bir karar verebilirmiş gibi, yerimizi almak üzere seçilen kardeşlerimizin mükemmel pozlarla çekilmiş fotoğraflarının yer aldığı bir tam sayfa vardı. Bakışlarım kardeşimin yüzünü taradı ve emin oldum ki

Çekim için poz verirken oradaki gerilimi görüyor, Lionel'ın onu bu oyunu oynaması için neyle tehdit ettiğini merak ederken boğazım düğümleniyordu.

Atlas'ı kucağıma bırakırken "Siktir," diye nefes aldım ve elini yüzüne atarken Max'e baktım.

"Babam benim pozisyonum için Ellis'i desteklemezdi," dedi.
"Zorlanmadıkça desteklemez. Beni her zaman destekledi ve onun sadece bir Element'i var! Ayrıca, kendini Ay'a uçurmaktan daha kısa sürede beni alaşağı edemez."

"Evet, bu o taçlı pisliğin kokusu," diye homurdanarak kabul ettim.

"Diğerleriyle konuşmamız gerek. Seth-"

"Seth ne?" Seth kapıdan kafasını uzatıp bize doğru sırtarak görüldüğünde sordu.

"Göster ona," diye homurdandım, kendimi yataktan dışarı attım ve kıyafet aramaya koyuldum.

Yatak odası olarak kullanmam için bana verilen bu alanda toprak sihrimi kullanmak için zaman harcadım, bu yüzden bir gardırobum, düzgün bir yatağım, bir aynam ve hatta kendi pamuğumu yaratarak sıfırdan dökmek için birkaç saat harcadığım yatak takımım vardı. Ayna, ahşap çerçeveli ısıtılmış kumdan ibaretti ve mobilyaların geri kalanı da ahşaptan yapılmış, sihrimle yerine yerleştirilmişti. Yatağın üzerine cam bir lambanın içine bir alev bile asmıştım ve kendime o kadar yumuşak çimlerden bir halı yapmıştım ki çıplaklığımın altında ipek gibi hissediyordum.

ayaklar. Boşuna Terra Varisi olmamıştım. Gerçi bu haliyle belki de Terra Varisi hiç değildim.

Boxerımı çıkardım ve üzerime yeni kıyafetler giydim.

Ödünç aldığım eşyalara burun kıvrıyor ve bir dahaki sefere öldürecek birkaç saatim olduğunda kendi kıyafetlerimi yaratmak için zihinsel olarak çalışmayı planlıyordum. Ya öyle ya da alışverişe gitmek istiyordum. Biz asiydik, lanet olası evsizler değil.

Üzerimi değiştirirken gözlerin üzerimde olduğunu hissedebiliyordum ve omzumun üzerinden baktım, Atlas'ı alıp makaleyi okumak için yatağıma uzanmadan önce bir anlığına Seth'in bakışlarıyla karşılaştım.

Onu bana bakarken yakalama düşüncesi tüylerimi diken diken etti ve bundan neden bu kadar hoşlandığımı merak ederken kaşlarımı çattım. Ama dudaklarından kederli bir uluma döküldüğünde, pantolonumu ve gömleğimi sürükledim ve ona döndüm, çenem acısının sesiyle sıkıştı.

"Bu iyi bir şey," dedim, yanına oturmak için hareket ettim ve Max diğer tarafına düşerken omzunu sıktım.

"Bu nasıl iyi bir şey olabilir?" Seth karanlık bakışlarını benimkilere çevirerek sordu ve ben de omzunu daha sıkı sıktım.

"Çünkü birlikte oynuyorlar. Annemi tanırım ve beni karşısına alıp kazanmadığı sürece Hadley'i asla desteklemez. Gerçek Fae'ler böyle yapar. Lanet olası güçlerine sahip çıkarlar ve ailemizi korumanın tek yolunun bu olduğunu bilmediği sürece tercihini Hadley'den yana kullanmasına imkan yok."

"Haklı," diye onayladı Max. "Bunu bir düşün. Lionel onları tehdit etmiş olacak ve şu haliyle, gölgeler onun tarafındayken ve Gölge cadı onun emrinde, ailemizden daha güçlü. Eğer hizaya gelmezlerse, onları öldürebilir."

"O zaman belki onlar da kaçmalı?" Seth bunu önerdi. "Hepsi buraya gelebilir, bize katılabilir ve-"

"Onlarla temas kurmanın bir yolunu bulmalıyız," dedim kararlılıkla. "Ve bu konuda Darius'un da fikrine ihtiyacımız var. Nerede o?"

"Siktiğimin Tory Vega'sı tabii ki," dedi Max alaycı bir homurtuyla. "Bir Siren olmadığını biliyorum ama bu kadar şehvetin geri kalanınızın da hissetmesi için yeterli olduğuna eminim."

Bir kahkaha attım, ona başımı salladım ve ayağa kalktım. "Her zaman sevişemezler," diye belirttim. "Onlar Muhtemelen uyuyorlardır. Ayrıca, yemek yemeleri gerekiyor."

"Göreceğiz bakalım." Max kapıya doğru ilerledi ama ben onu takip ederken arkama baktım ve Seth'in hâlâ yatağında oturduğunu ve yere bakarken son derece kederli göründüğünü fark ettim.

"Hey," diye bağırdım ona, öne doğru fırladım ve saçlarını avucumun içine aldım, bana bakmasını sağlamak için salladım. "Surat asmak yok. Bunu çözebiliriz dışarı."

Seth'in gözleri büyüdü ve yavaşça başını salladı, dili dudaklarını ıslattı ve bir anlığına dikkatimi çekti.

"Tamam," diye kabul etti, ağzının kenarından bir gülümseme kalktı. "Ama bana Dom gibi davranmak zorunda değildin."

"Lütfen, sana Dom gibi davranırsam buna bayılırsın," diye karşılık verdim, saçlarını biraz daha sertçe çekiştirdim ve altımda böyle olmasının verdiği his hoşuma gitti.

"Belki de yapardım," diye cevap verdi ve bakışlarım onunkilerle buluştuğunda konuşmamızdaki şaka havası kayboldu ve bu çılgın fikirle nabzımın hızlandığını fark ettim.

Ona biraz daha yaklaştım, bakışlarım yüzünde geziniyordu, bana bakarken ifadesinde kırılganlığa benzer bir şey vardı, sanki

dile getirmeden bana bir şeyler anlatmaya çalışıyordu ve kendimi bunun ne olduğunu gerçekten bilmek isterken buldum.

"Geliyor musunuz, gelmiyor musunuz?" Max dışarıdan havladı ve ben de Seth'in saçlarını bıraktım, bir kahkaha atarak geri çekildim ve çenemi ona doğru sallayarak takip etmesini emrettim.

"Seninle sevişmeyi başka bir zamana bırakmam gerekecek," diye takıldım ve Seth biraz manik bir şekilde güldü.

"Evet. Bana sadece nerede ve ne zaman olduğunu söyle, ben de ağzını tıkayacağımdan ve kelepçeleri getireceğimden emin ol."

Bu fikrin gülünçlüğüne kıkırdadım ve Seth koridora girdiğimizde yanımdan geçip beni duvara çarpacak kadar sert bir şekilde omzuma vurdu.

"Pislik herif," diye arkasından seslendim ve Max'i yakalamak için koşup beni geride bırakmadan önce omzunun üzerinden beni tersledi.

Onları sözde kraliyet mahallesine kadar takip ettim ve Bizi barındırmaya adanmış koridorlar, kabaca yontulmuş tüneller, bir dizi darbeyle oyuldukları kayadan başka bir şeyden oluşmuyordu. yolu aydınlatmak için aralıklarla yanan alevler.

Max, Tory ve Darius'un odasının kapısında durdu ve ben ve Seth onun yanında durmak için hareket ederken yüksek sesle kapıyı çaldı.

Uzun bir duraklama oldu ama odanın içinden kimse cevap vermedi ve kulaklarımı zorladığımda içeriden de bir ses duyamadım.

"Burada olduklarından emin misin? Çünkü eğer buradalarsa susturucu bir balon kullanıyorlar demektir," dedim ve Max inledi.

"Tüm o seks gürültüsünü bastırmak için," dedi bize 'ben demiştim' bakışı atarak.

"En azından birimiz biriyle yatıyor," diye homurdandı Seth ve ben şaşkınlıkla kaşlarımı kaldırdım.

"Senin de öyle olduğunu sanıyordum? Benimle aynı odayı paylaşmadığını çünkü gecelerini gizli bir sevgilinin aletine hizmet ederek geçirdiğini söylemiştin."

Max homurdandı. "Evet - muhtemelen onun lanet eli, tıpkı bugünlerde benim olduğum gibi. Gerry'nin ben lanet olası bir asi olduktan sonra bile bana yüz vermediğini biliyor musun?"

"Seth?" Bakışlarını benimkilerden ayırıp Darius'un odasının kapısına doğru ilerledi ve kilidi kırmaya niyetliymiş gibi elini kapıya bastırınca kaşlarını çatarak onu ittim.

"Bir centilmen asla söylemez," diye cevap verdi, kapıya odaklanırken bana bakmadı ve ben Max'e şaşkın bir bakış fırlatırken o sadece omuz silkti, açıkça

Seth'in gece maskaralıklarıyla ilgilendiğinden daha çok Geraldine'in dramıyla ilgileniyordu.

Dudaklarımı büzdüm ve soruları bıraktım. Zaten kiminle yattığı umurunda değildi.

"Buldum!" Seth anons etti ve kapı bir an sonra açıldı, Darius ve Tory yatakta birlikte yatıyorlardı, ama hepimizin beklediği gibi onları hayvanlar gibi sevişirken bulmak yerine, birbirlerine sarılmış halde bulduk.

Tory, Darius'un koluna sokulmuştu, gözleri kapalıydı ve parmak uçlarını omurgası boyunca takip ederken ağır nefes alıyordu, çarşaf lar vücudunun çoğunu bizden koruyacak kadar üzerlerine çekilmişti.

Bakışlarını bize çevirdi, ama ondan önceki kısa anda, onu izlerken yüz ifadesinde gördüğüm tek şey derin, tatmin olmuş bir memnuniyetti ve bu kâbustan en azından iyi bir şey çıktığını bilmek göğsümdeki düğümün çözülmesine neden oldu. Yıldızlar sonunda yeniden düşünmeye zorlanmıştı ve ikisinin çektiği her şey sonunda karşılığını bulmuş gibi görünüyordu.

Darius, Tory'nin vücudunu görüş alanımızdan gizlemek için çarşafı daha sıkı bir şekilde çekiştirmeden önce susturucu balonu dağıtmak için parmaklarını oynatırken, bu kesintiden pek de etkilenmediği belli olan kaşlarını çattı.

"Ne oldu?" diye homurdandı, kasları bir kavga beklentisiyle gerilirken onu uyandırmamak için sesini alçalttı.

"Hayati tehlikesi olan bir şey yok," diye onu rahatlattım. "Ama konuşmamız gerek," diye üsteledi Max. "Ve hepimiz her gün seks yapmıyoruz.

Şu anda dokunun, o yüzden bunu yüzümüze vurmayı bırakın ve gelin bizimle konuşun."

Darius bu pek de kızgın olmayan alay karşısında gözlerini devirdi ve yavaşça yataktan kalktı, uykulu bir şekilde ona doğru uzanan Tory'den bir itiraz mırıltısı yükseldi.

"Sana bir uyandırma saksosu borçlu olduğumu sanıyordum?" diye mırıldanarak adamın kolunu yakaladı ve duraklamasını sağladı.

"Bunu daha sonra kesinlikle kabul edeceğim bebeğim. Ama şu anda kapıda üç tane pislik var," diye cevap verdi Darius, eğilip saçlarına bir öpücük kondurarak.

Tory bize doğru yuvarlandı ve Darius çarşafın göğüslerini bizim görüşümüzden korumak için üzerinde kaldığından emin olmak için öne atılırken gözlerini açtı, Ejderhası gözlerinin derinliklerinden bize açık bir uyarıyla bakarken sahiplenici bir hırıltı kaçtı.

"Pislikler sadece onu mu istiyor yoksa benim de mi yataktan kalkmam gerekiyor?" diye sordu, bir gözündeki uykuyu yumruğuyla silerken ve esnerken.

"Sadece Ejderha teşekkürler, tatlım," diye onayladım ve başını salladı, bir yastık kaptı ve net bir şekilde reddetmek için yüzüne çekti.

"Bu da prenses olmak istemediğini iddia ediyor," diye alay eden Seth, Darius bir kot pantolon ve spor ayakkabı giyip gömlek giyme zahmetine girmeden bize doğru yaklaşırken odadan çıktı.

Kim bilir nerenin ortasında yerin altı soğuktu ama ateş büyüsüne sahip olanlarımız için bu pek de sorun değildi.

Darius ve Seth benim ve Max'in önüne düştüler ve bakışlarım arkadaşımın sırtındaki dövmenin üzerinde gezinirken, etinin üzerinde birbirleriyle savaş halinde olan Anka Kuşu ve Ejderha'yı inceledim. Bu görüntüyü her zaman sevmiştim ama şimdi ona bakmak daha önce olduğundan daha farklı hissettiriyordu. Çünkü görüntüde her zaman gördüğüm savaşın sıcaklığı yerine, şimdi daha çok bir dans buldum. Eşleriyle karşılaşan iki yırtıcı hayvan, birbirlerine eşlik etmenin ve meydan okumanın verdiği heyecandan başka bir şey için dövüşmüyorlardı.

Yemek için ayrılmış olan büyük mağaraya doğru ilerledik ve Seth dairesel alanın ortasında kayalardan yontulmuş kaba bir masa ve sandalyelerin bulunduğu bir yer seçti. Mekândaki diğer tüm masalar gibi görünüyordu ama onu buraya çeken şeyin ön ve merkezdeki konumu olduğunu tahmin ediyordum, kubbeli mağaranın dairesel düzeni biraz Küre'yi andırıyordu.

O kışını oturtamadan, elimi büktüm ve taş bankın üzerine doğru sihir akıttım, ahşaptan bir sırt inşa ettim ve Yapraklar büyüdükçe birbirine dolanıyor, sonra her zamanki kanepemize benzeyene kadar ipekten daha yumuşak yaprakları olan kan kırmızısı güllerden oluşan bir katmanla her şeyi dolduruyordu.

Seth etrafımızda bir susturma balonu oluştururken genişçe sıırttı, sonra yeni modifiye edilmiş sandalyeye oturdu ve ben de dirseğimle onu dürterek yanındaki yerimi aldım.

"Ev konforu olmadan başa çıkamayacağını biliyordum," diye ona takıldım ve o da beni geri itti.

Seth, "Yeraltındaki mağarasını beş yıldızlı bir otele aitmiş gibi göstermek için tam anlamıyla döşeyen adam söylüyor bunu," diye alay etti.

"Kimse asi olmanın sefalet içinde yaşamak anlamına geldiğini söylemedi," diye karşılık verdim ve onu tekrar ittim, ama tam bir kavgaya tutuşmadan önce Max bizi ayırdı ve aramıza oturdu.

"Birbirinizle flört etmeyi bırakın ve buradaki soruna odaklanın," diye tersledi ve havayı yumuşatmak için bir kova dolusu ciddi enerjiyi üzerimize itti. Bu sadece bir şakaydı, ama neden birden kendimi garip hissettim?

Darius Atlas'taki makaleyi okuyor, önümüze atılan son saçmalıkları düşünürken hepimizi görmezden geliyordu ve ben karnım guruldarken umutla etrafıma bakındım.

"Buranın servisi tam bir şaka gibi," diye mırıldandım, çeşitli masalarda toplanmış, her biri kendi yemeğini yiyen ve kahvesini içen isyancıların arasına bakarken, hiçbiri bize bir şey getirmeye meyilli görünmüyordu.

Burada geçirdiğimiz birkaç günden sonra bile birçok bakışla karşılaştık. çoğunun bize zerre kadar güvenmediği aşikârdı. Ancak biz güçlü piçler olduğumuz ve Vegas'ın kendisi de bize kefil olduğu için, kimse bize güvenmemek için ne gibi sebepleri olduğuna dair düşüncelerini dile getirmeye meyilli görünmüyordu.

Bu yüzden çoğunlukla kendi halimize bırakıldık.

"Burada servis yok," diye cevap verdi Darius. "Yediğin yemeğin, alışkın olduğun gibi daha küçük bir Fae tarafından elden teslim edilmek yerine, son birkaç öğündür bizden biri tarafından getirildiğini fark etmemiş, kendini beğenmiş bir pisliksin sadece."

"Dur bakalım," dedi Seth, ben bu öneri karşısında irkilirken koltuğunda kendini öne doğru iterek. "Bana yediğimiz yemeklerin kalitesinin şüpheli olmasının yanı sıra burada servis de olmadığını mı söylüyorsun?"

"Hayır, göt herif. Onlar lanet bir mağarada yaşayan isyancılar. Yemek servisi yok, tıpkı çamaşırhane ya da temizlik servisi olmadığı gibi-"

"Burada kaldığım süre boyunca kirli kıyafetler giymem gerektiğini mi söylüyorsun?" Sözümlü kestim, alışveriş gezisini çünkü bu lanet olası bir hayır olurdu. "Benim su büyüm bile yok."

Max, "Eğer benim odamı da senin odana yaptığın gibi toprak büyüyle süslersen kıyafetlerini yıkarım," diye teklif etti ve ben de başımı sallayarak onayladım.

"Tamamdır."

Darius, Seth her an havadan bir garsonun gelmesini bekliyormuş gibi dehşet içinde etrafına bakmaya devam ederken başını sallayarak, "Sizler lanet olası prenseslersiniz," dedi.

"Yani Seth'le benim odanı süslememizi istemiyor musun?" Ben de karşılık verdim. "Yoksa artık sadece sikiş sarayı olarak mı adlandırırıyorsun?"

Darius sırtı ve omuz silkti. "Peki, tamam. Siz iki pislik Roxy'nin iyiliği için odayı güzelleştirirseniz ben de gidip size yiyecek bir şeyler bulurum."

"Pfft, sanki kendin için güzel olmasını istemiyorsun," diye cevap verdim. "O kız ölümlüler diyarında parasız pulsuz büyüdü. Nasıl hayatta kalacağını biliyor

Bu koşullar senden çok daha iyi ve sen bunu biliyorsun."

Darius, "Bir daha acı çekmemesi için bir neden daha," diye cevap verdi. "Şimdi ben gidip bize yiyecek bir şeyler bulurken siz de ailelerinizle bu durum hakkında ne yapmak istediğinize karar verin."

"Pekâlâ," diye omuz silkerek kabul ettim, ama Seth rahatlamış bir iniltiyle neredeyse koltuğuna çökecekti ve yemek işini kendi başıma halletmek zorunda kalmayacağıma sevindiğimi inkâr edemezdin. Yani, eğer seçebilecekleri bir şeyler varsa sorun olmazdı, ama ya gerçekten bir şeyler pişirmem bekleniyorsa? Sikerim öyle işi. Bu tür şeyler için biçilmiş kaftan değildim.

"Peki ne yapacağız?" Max elini yüzüne götürüp sandalyesine yaslanırken, sanki birini arıyormuş gibi odanın içinde etrafına bakınarak sordu.

Muhtemelen Grus'u. Adamın durumu kötüydü.

"Annemle buluşabilirim," dedim. "Böyle cehenneme gidecek her şey için bir planımız var. Gidip onu çağırabileceğim bir yer var. Orada alyansındaki taşla bağlantılı bir kristal bıraktı. Bunu benden ve ondan başka kimse bilmiyor, bu yüzden güvende olacağını biliyorum."

"Kahretsin. Babam neden böyle bir şey düşünmedi ki?" diye sordu Max. "Ya da annem," diye ekledi Seth hışımla.

"Ailelerinizle birlikte acil durum planlarınız yok mu?" Şaşkınlıkla sordum ve ikisi de bana başlarını salladı. "Sanırım kardeşinin kaybolmasıyla ilgili olan her şeyden sonra ailemizin güvenliğini daha fazla ciddiye almalıyız."

"Yine de gitmek senin için gerçekten güvenli mi?" Seth kaşlarını çatarak sordu. "Annem bana sırtını dönmedi," dedim kararlı bir şekilde, bunun her tüm varlığımla. "Beni seviyor ve o yerin sırrını mezara götürecektir. Ayrıca... ailemin iyi olduğundan emin olmalıyım. Onların iyi olmasına ihtiyacım var."

"Muhtemelen ailelerimizi de biliyordur," diye ekledi Max ve Seth umutla bana baktı.

"Evet," diye kabul ettim. "Hepsi aynı durumda, o yüzden nasıl olduklarını bilmesi gerekir."

"Gerçi Lionel benim kötü kalpli üvey annemi öldürmek isterse bundan şikâyetçi olmam," diye ekledi Max ve beni gülümsetti.

"Yemeğimizi yedikten sonra gideceğim," dedim ve hepimiz etrafımıza bakındık.

Darius'un bize kocaman bir yemek tepsisiyle döndüğünü görmeyi umuyordum ama onun yerine Geraldine'i göğüslerinin üzerinde 'A.S.S. Forever' yazan kırmızı ve mavi dar bir tulumla odaya girerken buldum. Elinde tereyağlı simitlerle dolu kocaman bir tabak vardı ve bir diğeri de simitlerin üzerine koymayı hayal edebilecekleri her türlü malzemeye doluydu.

"Gerçek kraliçelerin kahvaltısı için yol açın!" diye bağırarak bize doğru yürüdü ve o lezzetli kreasyonların kokusu üzerimize yayılırken lanet midemin homurdanmasına neden oldu.

Geraldine bizi atlatıp ödülünü bizimkinin yanındaki masaya bırakırken Seth ayağa kalkarak, "Ah, evet," diye inledi.

Masayı benim kanepemizi dekore ettiğim gibi dekore etmeye koyuldu, taht denebilecek kadar büyük iki sandalye yarattı ve onları seçtiği uzun taş masanın iki ucuna yerleştirdi, ardından masayı çiçeklerle kapladı ve yiyecekleri onların üzerine yerleştirdi.

Diğer birkaç A.S.S. kulüp üyesi de tabakları, fincanları ve bardakları yerleştirmeden önce bir sürahi portakal suyu ve taze kahve dolu büyük bir kafeterya ile aceleyle geldi.

"Nasıl oluyor da Vegaslılar masa servisi alabiliyor?" Seth, Geraldine'in onu duyabilmesi için etrafımızı saran susturucu balonu yok sayarak sızlandı.

"Adil ve asil topraklarımızın gerçek ve görkemli hükümdarlarının, alçak Dragoon'u fethetme görevindeki eğitim günlerine başlamadan önce neden en kudretli kahvaltılarını hak ettiklerini mi sormak istiyorsunuz?"

Geraldine yüksek sesle alay etti. "Bence bu en aptalca sorunun cevabı sorular, aşağılık bir it, rahatsız edici bir barakuda ve sizin gibi keskin dişli bir Sally için bile fazlasıyla açıktır."

Max ayağa kalkıp ona doğru ilerleyerek, "Hadi Gerry, bize şu simitlerden birkaç tane ver," dedi. "Vegas'ın hepsini yiyemeyeceğini biliyorsun-"

"Avast!" Geraldine kolunu savurarak Max'in suratına neredeyse bir tokat atacaktı ki odanın öbür ucundaki Darcy ve Tory'nin çıkmakta olduğu tüneli işaret etti ve herkesin onlara bakıyor olmasından pek de memnun görünmüyordu. Darcy beyaz bir gömlek giymiş ve ancak Tory, Darius'un gömleklerinden birini ve kalın çoraplarından birini giymiş, ilgi odağı olduğu için oldukça sinirli görünüyordu.

dikkat. "Bu da ne? İki parlayan yıldız güzellikleriyle bizi onurlandırmak için mi geldiler? İki kusursuz mücevher, katılımlarıyla bizi kutsuyor mu? İki en güzel-"

"Dur, Geraldine," diye yalvardı Tory, kız kardeşiyle birlikte kalabalığın arasından sıyrılarak. "Her yemek aramaya geldiğimde bu tür bir karşılamaya katlanmak zorunda kalırsam açlık grevine başlayaca ım."

"Leydimi duydunuz!" Geraldine kükredi. "Bakışlarınızı kaçırın ve işinize dönün!"

Masaya vardıklarında ve odadaki herkes dikkatle onlardan başka bir yere bakarken Tory yüzünü buruşturdu ve Darcy öfkeyle kızardı.

"İyi sabahlar, güzel hanımlar!" Hamish kucağında bir kase taze meyveyle telaşla odanın diğer ucuna doğru ilerlerken seslendi ve Vegas için hazırlanan lanet olası ziyafete bakarken karnım guruldadı. "Bu harika günde nasılsınız-ahhh!"

Orion odaya dalıp Darcy'nin yanındaki sandalyeye oturdu unda ve Darcy de Geraldine'in onlar için hazırladığı tahtlardan birine oturdu unda eski Kardinal Büyü profes r m z ona kaşlarını çatarak bakınca, Orion'un selamlaması bir korku  ı lı ına dönüştü.

"Leydim, Güçten Utanmış bir ahmakla yemek yemek istedi inizden emin misiniz... gibi..."

Hamish, Orion'un adını söyleme fikrinden dolayı    r yor gibiydi ve ben de ona bir kahkaha atmaktan kendimi alamadım.

"Onu burada istiyorum," dedi Darcy kararlılıkla. "O benim erkek arkadaşım."

Tory onlara sırtıtırken Hamish'in beti benzi attı ve Seth koltuğunda bir aşağı bir yukarı zıpladı. Hamish ter içinde kalırken Orion gözlerinde itiraz dolu bir ifadeyle Darcy'ye baktı.

"Benim sayemde," dedi Seth heyecanla.

"Bu da ne demek şimdi?" Orion bakışlarını ona dikmiş, eli masanın üzerindeki meyve kâsesinde duran ananasa doğru kaymıştı.

Orion'un eli tehdit edercesine ananasın etrafına dolanırken Seth dudaklarını büküp anahtarı fırlatıyormuş gibi yaptı. Darcy bir elini onun koluna koyarak silahından uzaklaştırdı ve Orion'un gözleri yavaşça ona kaydı, gözlerindeki ölüm tehdidi eridi.

Orion, "Bu konuşma daha bitmedi," diye Seth'i uyardı ama o sadece omuz silkti ve ben de onun oyununun ne olduğundan ve neden benim bu oyunda yer almadığımdan emin olamayarak gözlerini yakalamaya çalıştım.

Orion, Darcy'ye alçak bir hırıltıyla, "Toplumdaki konumumu göz önünde bulundurarak, ilişkimizi tanıdığımız insanlar arasında tutmamızın en iyisi olduğunu söylediğimi hatırla," dedi.

"Evet, seninle çıktığım için insanların hakkımda ne düşündüğünü umursamadığımı söylediğimi hatırlıyor musun?" Darcy sert bir bakışla karşılık verdi ve

Bu da onları hemen hemen bir çıkmaza soktu.

Hamish boğazını temizledi. "Saçmalıklarımı bağışlayın leydim ama utanç verici Fae haklı bir noktaya değindi." Boğazında safra yükseliyormuş gibi yutkunurken yüzünü buruşturdu ve sonra devam etti. "Hayatta kaçınılmaz olarak yollarınızı ayırana kadar bunun bir sır olarak kalması en iyisi."

Orion'un omuzları kaskatı kesildi, yüzünde acı ifadesi belirdi ama hiçbir şey söylemedi ve itiraf etmeliyim ki o şerefsiz için biraz üzıldüm.

"Yollarımızı ayırmayacağız," diye tısladı Darcy ve Hamish saygıyla başını eğdi.

Korku içinde Orion'a bakarken sessiz öğürlmelerini dizginlemeyi başardı ve sonra ondan uzaklaştı, dikkatimi Darius ve annesine çekti, onları odanın uzak tarafında birlikte gülümserken ve hatta gülerken gördüm. Kimsenin onu tanıyamaması için hâlâ kılık değiştirmemişti ama biri dikkat etseydi nasıl olduğunu fark ederdi.

Darius ve Xavier ile çok zaman geçirdi. Yeterince zeki olsalardı bunu çözebilirlerdi.

Hamish'in onlara doğru yönelmesini izledim, dehşet içinde Orion'u işaret ederken bir elinin tersini alnına koydu ve Catalina onun kolunu sempatik bir şekilde okşadı.

Darius etkileşimlerinden çekilerek elinde bir tabakla bize doğru yöneldi ve yemeğimizin gelişiyile canlandım.

"Elimden gelenin en iyisi bu," dedi Darius, tost tabağını önümüzdeki masaya bırakarak ve Seth'in dehşet içinde soluk soluğa kalmasına neden olarak.

"Neden üzerinde sadece tereyağı var?" Ben sordum.

"Ve neden tereyağı kenarlara kadar ulaşmıyor?" Seth ekledi.

"Yanık kokusu mu alıyorum?" Max bir dilimi alıp ters çevirerek siyah alt tarafını gösterdi.

"Daha önce hiç sihrimle tost yapmayı denemedim, tamam mı?" Darius homurdandı. "Sana sadece pişmemiş ekmek getirmemi mi tercih ederdin?"

"Bu korku gösterisinden daha mı iyi?" Seth hayali incilerini sıkıca tutarak, "Evet," dedi. "Evet, isterim."

Tory, hayatımda gördüğüm en yağlı simitten büyük bir ısırik almadan ve yerken zevkle inlemeden önce, hepimiz pek de arzu edilmeyen bir dilim kızarmış ekmek alırken bize güldü.

Darius bizden uzaklaştı ve ona bir fincan kahve doldurmak için harekete geçti, istediği gibi yaptı ve saçına bir öpücük kondurmak için eğilmeden önce tabağının yanına koydu.

Adam geri çekilip bize dönmek için bir hamle yaptı ama kız kemerinden tutup onu tekrar geri çekti, kendi koltuğundan kalkıp onu koltuğa itti ve sırtarak onun kucağına oturdu.

"Hey, bu nasıl adil olur?" Max, Geraldine'in gözüne girmeye çalışırken, Seth şarkı söyleyerek simitlerin üzerine malzemeleri yerleştirmeye devam etti

Bir balık turtasının içinde pişen sorunlu bir ton balığı hakkında olduğu anlaşılan bir melodi.

"Dün gece çok iştahlıydı," diye cevap verdi Tory, Darius'un eli giydiği büyük boy gömleğin etek ucunun hemen altından kalçasına inerken bize sırtarak. "Ve eğer bu gece de bana ayak uydurmayı planlıyorsa enerjisini yüksek tutması gerekiyor."

Darius eğildi ve kulağına bir şeyler mırıldandı, dinlememeyi tercih ettim çünkü yanaklarına bir kızarıklık getirmeyi başardı ve dudağını ısırıp "belki" demeden önce sahte bir öfkeyle göğsünü tokatladı.

"Yani lezzetli masaya oturmak için tek yapmamız gereken bir Vega'ya bir sürü orgazm yaşatmak, öyle mi?" Seth sanki bu bir tür meydan okumaymış gibi talep etti.

"Teknik olarak bir Vega'ya bir sürü-" Ben başladım ama Darius bir hırıltıyla sözümü kesti.

"O cümleyi sakın bitirme Caleb," diye bağırdı. "Yoksa yemin ederim sikini keser ve şuradaki sosisli sandviçlerin olduğu tepsiye atarım."

"Oooh, chipolatas var mı?" Seth aç bir şekilde etrafına bakınarak sordu ve ben de ellerimi teslimiyetle kaldırarak şakamın düşmesine izin verdim.

Muhtemelen en iyisi Ejderha'yı benim ve kız arkadaşının bir geçmişi olduğu konusunda kışkırtmamaktı.

"Hadi ama Darcy," diye mırıldandı Seth, minyatür sosisleri fark edemediği için yavru köpek gözlerini ona çevirerek. "Ailelerimizle ilgili kötü haberler aldık ve bu yabancı yerde mahsur kaldık ve burada kimse bizi sevmiyor

ve gerçekten çok açız ama sıradan insanlar gibi kendi başımızın çaresine nasıl bakacağımızı bilmiyoruz ve şimdi açlıktan öleceğiz ve-"

"Ağzında bir simit varsa çeneni kapatır mısın?" Darcy ona vurdu ve dudaklarını tekrar fermuarlar gibi yaptı, bolca başını salladı ve beni güldürdü. "İyi o zaman. O zaman üçünüz de bize katılabilirsiniz - ama sadece

iyi davranmaya devam et. Hıyarca bir davranışta bulunursan kaybedenler masasında yanmış tosta dönersin."

Tory kız kardeşinin şakasına güldü ama ben iyi bir kahvaltı yapmak adına mevcut sosyal konumumuzla ilgili bu değerlendirmeyi protesto etme dürtüsüne direndim.

Orion ve Geraldine'in karşısına oturduk ve Orion bize süslü iksirini nasıl hazırladığını anlatırken onu dinledik.

Yemek yerken Seth'in kolu benimkine sürtünmeye devam etti ve ben de onun Kurtvari tavırlarına izin verdim, hatta zaman zaman onu dürttüm, kendim ihtiyaç duymasam da ona birazcık sürü güvencesi vermekten zevk aldım. Ama ben de onun gibi ailemden uzaktaydım, kopuktum ve bu yabancı yerdeydim, bu yüzden onursal Alfa sürümüzün birbirine yaklaşması mantıklıydı

Biz buradaki değişikliklere alışmaya çalışırken.

Yemeğimizi bitirdikten sonra, Geraldine'e bir şeyler alma planımı anlattım.

Annemden biraz bilgi aldı ve normal dünyayı kastediyor gibi görüldüğü için 'vahşi öte dünyada azami dikkat göstermem' konusundaki uyarılarına rağmen, babasının gitmemi kabul etmesini sağladı. Beni durdurabileceklerinden değil ama en azından izin almam mantıklı geldi Sadece barışı korumak için bile olsa gitmeden önce.

Seth beni Burrows'un girişini saklayan çiftlik evine kadar takip etti ve benimle birlikte gizli sığınağı çevreleyen karlı araziye doğru yürüdü, ta ki burayı gizli tutan büyüü sınıra ulaşana kadar.

"Neden seninle gelmiyorum?" diye önerdi, oraya yalnız gitmemden endişelendiği belliydi ama ben başımı salladım.

"Seni de riske atmaya değmez," dedim kararlılıkla. "Sen farkına varmadan oraya varmış ve dönmüş olacağım."

"Burada bekleyeceğim," diye yemin etti, kollarını soğuğa karşı kavuşturdu ve bu kararından dönmeyeceğini belli etti.

"Tamam," diye kabul ettim, elimi onun yanındaki bir noktaya vurdum ve ben yokken onu sıcak tutması için bir ateş yaktım.

Bariyeri geçmek için hamle yaptığımda Seth bana doğru hamle yaptı, beni kollarına çekip sıkıca kavradı, onun zengin, topraksı kokusu duyularımı sardı ve derin bir nefes aldım.

"Güvende kal," diye hırladı şiddetle. "Seni seviyorum."

"Ben de seni seviyorum dostum," dedim kahkahalar atarak, elimde gerilirken sırtını sıvazladım. "Her birinizi seviyorum. Ve iyi olacağım. Göreceksiniz." Arkama yaslandım ve yüzünü ellerimin arasına aldım, bana boğazımı titreten uzun bir bakış attığında onu ısıtmak için tenine ateş büyüğü uyguladım.

"Beni bir daha göremeyeceğini düşünüyormuş gibi bakmayı kes," diye takıldım, gerginliği azaltmaya çalışıyordum ama sadece daha da artıyor gibiydi.

"Seni bir daha hiç görmeseydim, sanırım bu acıyla yaşamaktansa kalbimi göğsümden söküp atardım," diye nefes aldı ve bu sözlerin yoğunluğunu hissederken kaşlarını çatıttım.

"Geri döneceğim," diye yemin ettim ve başını salladı, sertçe geri adım atarak ellerimin yüzünden düşmesini sağladı.

Ona son bir kez güven verici bir gülümseme verdim, sonra bizi burada korumak için yerleştirilmiş olan büyüğü bariyerin çatırdayan enerjisinden geçtim ve cebimden bir kese yıldız tozu çıkarıp başımın üzerine attım.

Dünyadaki konumumdan koparıldığımda karla dolu dağ manzarası savruldu ve yıldızlar beni istediğim yere bırakmadan önce tuttukları yerde döndürdüler.

Ayaklarım düzensiz olmasına rağmen yumuşak bir iniş yaptım, hediyelerim ödünç verildi

Kendimi güneşin altında bulduğumda dengemi hızlı bir şekilde düzeltmek için

pişmiş çöl.

Etrafıma dikkatle bakındım, parlak mavi gökyüzünden ve yakıcı güneşten gelen ışık saldırısına karşı gözlerimi kısarak, burada FIB'yi varlığımdan haberdar edecek herhangi bir büyülu algılama sistemi olması ihtimaline karşı yıldız tozunu hazır tuttum. Bu pek olası değildi. Annem işkence altında bile bu yeri vermezdi ama Lionel'ın Karanlık Zorlama yeteneğiyle hiçbir şeyi göz ardı edemezdim.

Birkaç dakika sonra burada yükseklerde dolaşan akbabalardan ve etrafımı saran kumlardan başka kimsenin olmadığı anlaşıldı.

ileri. Burası kelimenin tam anlamıyla hiçbir yerin ortasıdaydı. Kerdian Çölü'nün ortasında rastgele bir noktaydı ve etrafında kilometrelerce kum ve çorak araziden başka bir şey yoktu. Artık Solaria'da bile değildik. Burası Vegas'ın annesinin doğduğu güneydeki Voldrakia krallığının yönetimi altındaydı - bu uçsuz bucaksız hiçlikten kimse faydalanmıyordu.

Aradığım şeyi göremiyordum ama burada, kumun altında gömülü olduğunu ve beni beklediğini biliyordum, yıldız tozu beni şüphesiz doğru yere getirmişti.

Ellerimi kaldırdım ve toprak büyümlle etrafımı saran kumu tuttum, annemin burayı koruyan büyüünün nabzını hissedene kadar kumu avladım, sonra kumu, altında büyük, siyah bir kaya ortaya çıkana kadar kenara kaydırdım.

Ona doğru adım attım, avucumu düz bir şekilde taşa koydum ve üzerine yapılan tüm büyüleri atlattım, bu da benden ya da ondan başka herhangi birinin taşa dokunacak kadar yaklaşımadan çok önce buradan kaçmasına neden olacaktı

Bunun gibi.

Büyümü kayanın içine doğru ittim, içinde gömülü olan hazineyi çağırdım ve elimde parıldayana kadar orada saklı olan mücevheri çıkardım.

Beyaz opal değerli taşa bir büyü parıltısı göndermeden önce etrafıma bir kez daha baktım, büyülü imzamı okumasına izin verdim ve bunun annemi nerede olduğum konusunda uyaracağını biliyordum.

Yokluğuna bir kılıf uydurmak için ne yapması gerektiğini bilmediğimden kendimi uzun bir bekleyişe hazırlamıştım ama bir kalp atışı kadar sonra yıldız tozundan bir parıltıyla ortaya çıktı, dudaklarından rahatlamış bir hıçkırık dökülürken kolları bana dolandı.

"Ah canım oğlum, çok endişelendim," diye soludu, gri elbisesinin içinde kollarımı ona doladığımda başını omzuma gömdü. Kıyafetine bakılırsa resmi bir iş yapıyormuş gibi görünüyordu ve onun için endişelenmek için çok daha fazla nedenim olduğu hissine kapıldım.

"Ben iyiyim anne. Ya siz çocuklar?" Sesimi ailem için endişelendirerek sordum.

"Elimden gelenin en iyisini yapıyorum," dedi, geri çekilip yüzündeki gözyaşlarını silerken ses tonundaki öfke açıldı. Annem sevgi dolu bir kadındı ve duygularından korkmazdı, ancak işi için gerektiğinde onları nasıl kilitleyeceğini biliyordu ve şimdi o profesyonel yüzünün üzerinden kaydığını görebiliyordum. "Bana nerede olduğun hakkında hiçbir şey söyleme. Bana sadece diğer çocukların iyi olduğunu söyle ki ben de mesajı Tiberius'a ve Antonia."

"Evet, hepimiz iyiyiz anne. Yemin ederim, endişelenmene gerek yok. Vegas da güvende."

Başını salladı, benimkiyle aynı lacivert tonunda olan gözlerinden rahatlama akıyordu.

"Güzel. Sadece birkaç dakikam var - sözde kralla bir Konsey toplantısındayım ve az önce tuvalete gitmek için izin aldım."

"Ne oluyor anne?" Onu yakalayacakları korkusuyla kalbim hızla çarpmaya başladı.

"Sorun değil. Burnunun dibinden sıvışmak, evdeyken bir şeyler yapmaya çalışmaktan çok daha kolay. Hepimizin üzerinde casusları var ve gerekirse onları atlatabileceğime emin olsam da, bu şekilde yapmak çok daha basit. Şimdi, al bunu." Bana kahverengi deri ciltli küçük bir günlük uzattı ve boş sayfalara kaşlarımı çatarak açtım.

"Bu benim yazı taşımla bağlantılı. Taşıma yazdığım her şey benim tarafımdan kaybolacak ve bunda yeniden ortaya çıkacak. Elimizden gelen her türlü bilgiyi size aktaracağız."

"Neden bize katılmıyorsun?" Yalvardım ama o çoktan başını sallamaya başlamıştı. "Ona yakın olmalıyız. Ona karşı çalışan insanlara ihtiyacın var. ve zaten herkesi dışarı çıkarmayı asla başaramayız. Yapacak.

Sevdiğimiz ya da ondan uzaklaşmaya çalışsak bile hoşlandığımız herkes için gelecektir. Şimdiye kadar, kibriyle hepimizin ona hizmet etmekten memnun olduğumuza inanıyor.

Vahşi Kral. Siz onunla yüzleşmek için gereken gücü toplarken, biz de onun buna inanmaya devam etmesine izin verebiliriz."

"Ama ya senin üzerinde bir Cyclops kullanırsa ya da seni Karanlık Baskı altına alırsa ya da daha güçlü bir şey yaparsa?" Tısladım, sanki beni çoktan terk etmek üzereymiş gibi elini tuttum.

"Lionel Acrux'tan korkmuyorum," diye alay etti. "Gölgelerin kontrolünü ele geçirmek için hile yapmış olabilir ama benden daha güçlü değil. Aslına bakarsanız, kardeşinin öldüğü gibi ölmek yerine kendi gücüne kavuşmuş olsaydı olacağı adamın ancak bir yankısı."

Lionel'in ağabeyi Radcliff'in erken yaşta mezara girmesine neden olan kaza hakkındaki söylentileri herkes biliyordu ve ağabeyinin ölümünden asıl sorumlu olan kişinin Lionel olduğuna dair şüpheler uzun zamandan beri vardı.

Fae gibi onunla yüzleşti. Babası o zaman söylentileri bastırmıştı, ama eğer şimdi tanıdığımız Lionel bir şey ifade ediyorsa, Radcliff'in ölümünün soğukkanlı bir cinayetten başka bir şey olmadığına bahse girmeye hazırdım.

"Emin misin?" Aklının bu işe takıldığını ve bir kez bu hale geldiğinde bunu asla değiştirmeyeceğini görmeme rağmen gitmesine izin vermek istemeyerek sordum.

"Evet, Caleb, benim için endişelenme. Sen sadece defteri tut, gerisini ilerledikçe hallederiz. Herkesin dünyanın en uzun sıçışını yaptığını düşünmesini istemiyorsan, gitmem gerek."

Bir kahkaha attım ve beni bir kez daha sıkıca kucaklamasına izin verdim.

"Değerli taşı yanında tut. Eğer herhangi bir bilgi alırsan onu etkinleştir. Hayatımın tehlikede olduğuna inanmanıza neden olan ya da Antonia veya Tiberius'un

hayatları risk altındaysa, beni de uyarmak için etkinleştirin. Tehlikede olan benim hayatımsa gücünüzü bir kez, Antonia'nın ailesiyse arka arkaya iki kez ve Tiberius için üç kez basın. Eğer bunu dört kez yaparsan hepimizin kaçması gerektiğini biliyorum. Böyle bir durumda planlarımızın hazır olduğundan emin olacağım."

"Seni bir daha ne zaman göreceğimi bilmiyorum," diye nefes aldım, onu kucağımda eziyordum ve artık ondan bir karıştan daha uzun olmama rağmen, Konsey toplantısından eve geç döndüğünde onunla birlikte yatağa giren küçük çocuk gibi hissediyordum.

"Ben her zaman senin kalbindeyim, Caleb. Ve sen de her zaman benim kalbimdesin." Yanağıma bir öpücük kondurdu, beni son bir kez sıktıktan sonra geri çekildi ve yıldız tozu girdabında kayboldu.

Gidişini izlerken içim sıkıştı, o psikopatın kucağına geri döndüğünü biliyor ve annemi son kez görmüş olabileceğimden korkuyordum. Ailemiz Solaria'da onun güç seviyesine en yakın Fae'lerdi. En açık tehdit onlardı.

onu çevreleyen. Ve belki de şimdilik kamuoyunu, onları öldürmek yerine hizaya getirmeye çalışacak kadar önemsiyordu, ama uzun Dönem mi? Ona zerre kadar güvenmiyordum. Bu da onu olabildiğince çabuk alt etmek için daha çok çalışmamız gerektiği anlamına geliyordu.

Derin bir nefes aldım, cebimden kendi yıldız tozumu çıkardım ve yıldızların kucağına düşerken çölü geride bıraktım.

Burrows'un bulunduğu soğuk ve karlı araziye geri döndüm ve çiftlik evini ya da asilerin kalesinin ayaklarımın altında olduğunu belli edecek herhangi bir şeyi göremeyince bir kez daha etrafıma bakındım. Çiftlik Bu yerin etrafındaki illüzyonlar güçlüydü ve eğer konumunu bilmeseydim ve girme hakkı verilmeseydi burayı bulamayacağımdan emindim.

Gözlerimi uzaktaki karla kaplı dağa dikerek yürümeye başladım, ta ki duyularıma karşı alevlenen büyü bariyerin direnciyle karşılaşana kadar. Büyünün gücü içime işlerken dişlerimi sıktım ve bir sonraki an çiftlik evi ve ahır, bariyerin kenarı boyunca çiğnenmiş yıpranmış kardan bir halkanın yanında belirdi.

Çamura bulanmış ayak izlerine kaşlarımı çatarak bakarken kurt gibi bir havlama sesi duydum ve tam zamanında dönüp koca kıçlı beyaz bir kurdun saldırısına uğradım.

Seth beni yere düşürerek içimde bir kıpırtı yarattı ve karda onun altına düştüğümde güldüm ve o da dilinin ucunu yüzümün tam ortasında gezdirdi.

"Gah!" Onu uzaklaştırdım ve heyecanlı hırıltıları kahkahaya dönüşürken o da geri kayarak üzerime çıktı ve genişçe sırttı.

"Dostum, sen gittiğinden beri volta atıyorum," diye başladı. "O kadar heyecanlandım ki anlatamam. Daha önce senin muhteşem yüzünü gördüğüme hiç bu kadar sevinmemiştim."

"Öyle mi? Beni canlı ve iyi bulduğunuz için ne kadar minnettarsınız?" Bakışlarım boynunun üzerinde gezinip derisinin altındaki nabzının gümbürtüsüne inerken sordum.

"Nasıl olduğunu anlıyorum - beni sadece kanım için istiyorsun," diye homurdandı, arkasına yaslandı ve bana karın kaslarını net bir şekilde gösterdi, dışarıda ve neredeyse yarı direkte olan horozundan bahsetmiyorum bile. Yine de bugünlerde hep sert görünüyordu, bu yüzden bunun bir Kurt olayı olması gerektiğini düşünmeye başlamıştım. Ne de olsa sürüsüyle çok fazla sevişmeye alışkındı, bu yüzden belki de vücudu bu kadar çok kişiyi tatmin etme talebine alışmıştı.

"Sikime mi bakıyorsun?" Seth bana bakarken başını eğerek sordu ve bakışlarımı tekrar yüzüne çevirdim.

"Daha çok kalçandaki atardamar gibi," diye cevap verdim hemen, ama bu tam olarak doğru değildi.

"Öyle mi? Belki beni alt edebilirsen, o zaman beni oradan ısırabilirsin," diye dalga geçti ve kana susamışlığın damarlarımda güçlendiğini hissettiğimde sırtıtışım vahşileşti.

"Söz mü?" Ben talep ettim.

"Yemin ederim ki ölmeyi umuyorum," diye cevap verdi ve kendini üzerimden iterek ahıra doğru hızla uzaklaştı, çıplak kıçı günün solgun ışığında tümüyle ortadaydı.

Peşinden ateş etmeye çalıştım ama onun kullandığını bile fark etmediğim toprak büyüyle kendimi yere çakılmış buldum.

Ayağa fırlayıp kovalamaya başlamadan önce gömleğime ve kot pantolonuma yapışan kökleri koparıırken dudaklarımdan bir küfür döküldü.

Seth ahıra doğru koşarken bana bir hava büyü fırtınası fırlattı, kenara fırlamayı başaramadan önce neredeyse beni kırımın üstüne düşürüyordu, diğer tarafına o kadar hızlı döndüm ki ilerlememi durdurmak için rüzgarın yönünü zamanında değiştiremedi.

Ahıra doğru fırladı ve ben de hemen arkasından kovaladım, havadaki kan kokusunu aldım ve içimdeki canavarın kontrolünü kaybederek sırtına vurdum ve onu döndürerek çürümeye yüz tutmuş ahşap duvara fırlattım. Ahıra.

Seth küfredip bana bir yumruk attı ama ben onun darbesinin altına daldım, önünde dizlerimin üstüne çöktüm, bacağını kavradım ve dişlerimi uyluğunun üstündeki kalın damara geçirmeden bir saniye önce kenara çektim.

"Kutsal, kutsal, anasını...*sikeyim*," diye soludu Seth, parmakları saçlarımı tutup beni daha yakına çekerken sağ elimle bacağını sıkıca kavradım ve sol elimle onu yerinde tutmak için avuç içimi sert karın kaslarına doğru yaydım.

O zonklayan nabız noktasından aldığım kan hücumu, açgözlülükle yutkunurken saf bir zevk hırıltısının benden kaçmasına yetti. Onun kanının karışımı ve avdan gelen adrenalini beni sertleştirirken parmaklarımı onun karın kaslarının sert çıkıntılarına doğru uzattım.

"Cal... yıldızlar aşkına, Cal, bu çok... yapamam... lanet olsun," diye mırıldandı Seth ve o da sertleşirken sikinin yanağıma değdiğini hissettim, nabzım hızlanırken parmakları hâlâ saçlarımda sıkıca duruyordu ve onu tam olarak nereden ısırıldığımı ve bunun neye benzeyebileceğini fark ederek bir an donakaldım.

Ama beni itmiyor, yaklaşıyordu. Ve muhtemelen kendimi geri çekmem gerekse de, bu istediğim son şeydi.

Kalçasını tekrar emerken kalbim hızlanmaya başladı, aletim boxer'ımın kumaşına sürtünürken aklıma çılgınca bir fikir geldi ve adını koymak istediğimden emin olmadığım bir ihtiyaçla elimi yavaşça Seth'in karın kaslarından aşağı kaydırmaya başladım.

"Caleb, istediğine emin misin-" Kalçasını daha sert emerken Seth inledi, lezzetli kanından daha fazlasını ağızıma çektim ve bilmem gerekenden daha fazlasını aldığım için şüphesiz onu sersemlettim. Ama kendime engel olamıyordum. Onun tadına bağımlı olmaya başlamıştım ve konu ondan bu şekilde beslenmek olduğunda oburluktan başka bir şey yapamıyordum.

Ağırlığını değiştirdiğinde uyarmak için homurdandım ve kendi bedenimde yankılandığını hissettiğim bir taleple siki yanağıma sürtünürken küfretti. Cevap vermeyi ciddi ciddi düşünmeye başladığım bir talep.

Islak bir damla yanağıma düştü ve hemen yanında ikinci bir damla tenime düşmeden önce hafifçe irkildim.

"Bu da ne böyle?" Seth dudaklarından bir alarm çığlığı dökülmeden önce tısladı ve beni cevap vermem için yeterli güçle geri itti.

Dişlerimi bacağından kurtardım, başımı geriye doğru eğerek ona baktım, ne söyleyeceğimden ya da ne yapacağımdan bile emin değildim-

Onu tepemizdeki çatıya bakarken bulduğumda yüzüme bir kez daha ıslak bir sıçrama oldu ve kirişlerden sarkan bir ceset gördüğümde dudaklarımdan bir lanet döküldü. Ya da en azından bir cesetten geriye kalanları. Gözlerimi kıstığımda, karanlığın içinden görmek için yüksek görüşümü kullandığımda, diğer kurbanların vücut parçalarını, her yere saçılmış bütün parçalarını gördüm.

Kan ve vahşet başımızın üstündeki boşluğu doldurdu ve sonsuz bir çığlığa yakalanmış bir Fae'nin açık ağzı yukarıdan bize baktı.

"Lanet olsun, bu da neydi böyle?" Yemin ettim, ayağa fırladım ve etrafımızdaki her şeye karşı duyularımı eğitirken, gölgelerden bize sıçramak üzere olan hiçbir şeyin olmadığından emin olmaya çalıştım.

"Sanırım burada nöbet tutması gereken isyancı grubu bunlar," dedi Seth, beni geri çekerken eli koluma dolandı Her ihtimale karşı etrafımızda bir hava kalkanı oluşturarak çıkışa doğru ilerledik. "Yakınlarda bir şey duyabiliyor musun?"

İşitme duyumu elimden geldiğince zorladım ama burada bir şey varsa ya susturucu bir baloncuğun içine gizlenmişti ya da ne hareket ediyor ne de nefes alıyordu. Korku derimi ürpertti.

Arkadaşlarıma bu kadar yakın olmak düşmanlar.

"Hiçbir şey," diye onayladım, herhangi bir hareket belirtisi için gölgeleri araştırdım ve orada da hiçbir şey bulamadım.

"Diğerlerine söylemeliyiz," dedi Seth ısrarla ve başımı salladım, beni çıkışa doğru çekmesine izin verdim ve içim düğümlenip yıpranırken kan gölünü arkamda bıraktım.

"Gel hadi. Diğerlerinin iyi olduğundan emin olmalıyız. Beni beklerken kimsenin yanınızdan geçmediğinden emin misiniz?" Diye sordum, duyularımı etrafımızdaki her şey üzerinde eğitirken cildim gerginlikle karıncalanıyordu.

"Oldukça eminim," dedi Seth de etrafına bakınarak ve başını bir yana eğerek, tıpkı benim gibi etrafı incelemek için Tarikat yeteneklerini kullandığına şüphe yoktu. "Ama ben koşuyordum ve sana odaklanmıştım. Sanırım hızlı birinin beni geçme ihtimali vardı. Tam olarak yüksekte değildim alarm."

Başımı salladım. "O zaman herkesin güvende olduğundan emin olmalıyız," dedim, Seth'i yakalayıp sırtıma alırken ve diğerlerini bulmak için çiftlik evine doğru ateş ederken içimi korku kapladı.

Kimse bir şey fark etmeden bir grup muhafızın nasıl katledilebildiği hakkında hiçbir fikrim yoktu ama burada ne olduğunu anlamamız gerekiyordu.

Kayaların içine yerleştirilmiş bir sandalyede tembellik ederek Orion'un çıplak göğsüne yaslandım ve Xavier, Max ve Geraldine'in fokurdayan havuzlardan birinde bir su topuyla yakalamaca oynamalarını izledim. Geraldine bu sabah benim ve Tory'nin rahatlaması için kraliyet dairesindeki kızlar hamamının gerekli olduğuna karar vermişti - itirazlarıma rağmen - ama Orion parmaklarını tekrar tekrar saçlarımda gezdirirken ve ben ne kadar memnun olduğum için neredeyse bir Aslan Değiştiren gibi mırıldanmaya başladığımda şikayet etmeye devam etmek zordu.

Tory ve Darius 'bir şey almak' için odalarına gitmişlerdi ve henüz dönmemişlerdi, bu yüzden bunun nedenini düşünmemeye karar verdim. Seth'in benimle ve Orion'la kalmasına izin verdiğim için pişmanlık duyuyordum. hiçbir yerde mahremiyetimiz yoktu. Bu yerin sonsuz tünelleri varmış gibi görünmesine rağmen, aynı zamanda sonsuz Fae'leri de varmış gibi görünüyordu ve dün gece biraz yalnız zaman geçirmeye çalışmak için gizlice kaçtığımızda, sadece Orion'un Vampir kulakları bizi değişmiş

formlarında koşmaya çıkan birkaç Oscura Kurdu tarafından yakalanmaktan kurtarmıştı. Klotumu o kadar hızlı çekmişti ki, yemin ederim hâlâ külotumu hissedebiliyordum, sonra da kimse görmesin diye bizi karanlığa fırlatmıştı.

"İsyanın bir parçası olmayan biriyle iletişime geçmemin bir yolu var mı, Geraldine?" Xavier kaşlarını çatarak sordu.

"Kim, sevgili Xavier?" diye sordu, iri göğüsleri küçük Kerberuslarla süslü yeşil bikinisinin içinde zıplıyordu.

"Sofia," dedi, Max ona su topunu fırlattığında yanakları biraz pembeleşti ve Geraldine'e atmadan önce topu yakaladı.

Geraldine, "Ah, tatlı Sofia, ışıltılı dörtnala arkadaşımız," diye iç geçirdi. "Ama hayır Xavier, çok acil bir durum olmadıkça temas kuramayız. Sadece onunla konuşmak bile onu Tepegözler tarafından sorgulanma riskiyle karşı karşıya bırakabilir."

Xavier başını eğdi ve Darius ile Tory odaya girince dikkatim dağıldı. Benim mavi bikiime her yönden uyan kırmızı bir bikini giymişti, yüzeyi yıılan derisini taklit ediyordu. Geraldine dünkü erzak alışverişlerinden biri için Tory'nin birkaç parça eşya seçmesine izin vermişti ama elimizde hâlâ çok fazla kıyafet yoktu.

Ona el salladım ve o da koşarak yanıma geldi, Darius'u çekerken elini onunkine kenetledi, giydiği tek şey siyah ve altın rengi yüzme şortuydu ve eşleşen dövmelelerine bakıp sırtıtmaktan kendimi alamadım. Her ne kadar bunu duygusal bir şekilde sergilemek yerine sert bir şekilde göstermeyi seçmiş olsa da kız kardeşim Ejderha'ya karşı fena halde yumuşamıştı.

Tory bizimkinin yanındaki şezlonga çökerken Orion altımda kıpırdandı ve Darius ayakta kalarak ona baktı.

"Hey, kardeşim," dedi, gözlerinde bir an için belirsizlik ifadesi vardı.

"Hey," dedi Orion boğazını temizleyerek ve ben bir gariplik hissettim Bu da koltuğumda kaymama neden oldu. Neler oluyordu?

Tory fark etmemiş gibi göründü, şezlongunun ucunda katlanmış bir havlu aldı ve yüzüne attı. "Beni öğle yemeği için uyandır. Biraz uyumam lazım."

Bir kahkaha attım, orada oyalanırken Darius'a baktım, gözleri Orion'daydı, sonra havuzdaki diğerlerine kaydı.

"Su topu böyle oynanmaz," dedi alaycı bir sesle ve onlara doğru yürüdü, avucunda kocaman bir su topu döndürüyor ve her yere su püskürtüyordu. Topu Xavier'e doğru fırlattı ve top Xavier'in yüzüne çarparak onu havuzdan dışarı fırlattı ve yerde yuvarlanmasına neden oldu.

"Ah, seni pislik!" Xavier ayağa fırladı, elinde aynı derecede şiddetli bir su topu yarattı ve onu sertçe kardeşine fırlattı.

Darius eğilmeye çalıştı ama göğsüne isabet etti ve birkaç adım geriye doğru tökezlemesine neden oldu.

Max bir kahkaha patlattı ve hepsi şiddetli bir oyunun içine düştüler. Geraldine çok ciddiye almaya başladı ve bir Amazon savaşçısı gibi kükrerken herkesi farklı yönlerle koşturan patlayıcı su topları fırlattı.

"Oynamak ister misin?" Oturduğum yerden kalkıp oyuna katılmaya hazırlanırken sırtarak Orion'a hevesle sordum.

"Hayır... sen git," dedi ve ben kaşlarımı çatarak ona baktım. "Ne oldu?" "Ne oldu?" diye sordum, yüz ifadesinde üzgün bir şeyler sezmiştim ve Gözleri bana dönmeden önce tekrar Darius'a kaydı.

"Ben-" diye söze başladı ama Caleb Seth'i taşıyarak odaya girerken diğer iki Varis'in gelişiyle anında kesildi.

"Cinayet!" Seth bağırdı ve onlarla yüzleşmek için döndüm, onu Caleb'in sırtında kızı çıplak ve gözleri faltaşı gibi açılmış buldum.

Caleb'in yanağına kan bulaşmıştı ve bir an için bir şaka beklediğim için ağzımda bir gülümseme belirdi ama yüz ifadeleri beni ayağa kaldırdı.

"Ne demek istiyorsun?" Geraldine talep etti.

Caleb ciddi bir tavırla, "Ahırda bazı muhafızlar paramparça olmuş," diyerek Seth'i hayal kırıklığına uğrattı.

"Lanet olsun." Orion bir anda ayağa kalktı ve ben de çoktan ölmüş olan Tory'yi uyandırmak için aceleyle yanına gittim.

"Ne oluyor?" diye mırıldandı, onu ayağa kaldırdığımda kalbim düzensiz atmaya başlamıştı.

"Bazı muhafızlar öldürüldü," dedim ve dudakları şaşkınlıkla aralandı.

"Derhal babamı getirmeliyiz!" Geraldine dışarı tırmanarak ve kapıya doğru koşarken her yere su damlıyordu.

"Herkes silahlarını alsın," dedim acilen, düşmanlarımızın burada olmasından duyduğum korku tüylerimi diken diken ediyordu.

"Burada bekleyin," diye homurdandı Orion hamamdan çıkmadan önce ve herkesin Zümrüdüanka Kuşu'yla geri dönmesi için sadece birkaç saniye geçti. Elinde silahlar, onları dağıtıyor ve örtünmesi için Seth'in göğsüne bir çift eşofman giydiriyor.

"Vay canına, teşekkürler dostum," dedi onları giymeden önce. "Ben herkese iyilik yapıyorum, sana değil," diye mırıldandı Orion.

Seth, Caleb'in bir an için dönüp sikine bakmasına neden olan ciddi bir baş sallamayla "Mega sikimin ne kadar korkutucu olduğu için," diye onayladı.

Sonra da hiç bakmaya niyeti yokmuş gibi gözlerini kaçırdı. "Kendini aşağılık hissettirdiğim için özür dilerim."

Orion hırladı ama hepimiz Geraldine'in gittiği yöne doğru hamamdan aceleyle çıkarken onu görmezden geldi.

Darius ve Orion benim ve Tory'nin yanında yürümek için geri çekildiler ve endişeli bir bakış atarken elim kız kardeşimin eline değdi.

Çiftlik evine giden tünele ulaştığımızda, tünelin çılgın insanlarla dolup taşığını gördük.

"Ne oldu?!" diye bağırdı biri.

"Kral Lionel burada mı?" diye bağırdı bir başkası panik içinde. "O lanet olası kral değil," diye hırladı Tory sinirli bir şekilde.

"Flanlarınızı kısık ateşte tutun!" Hamish ileride bir yerden seslendi. "Bu işin aslını bir an önce öğrenmeliyiz."

Kalabalığı yarararak ilerledik ve önümüzdekilerin çoğunu görebilen Orion'a baktım.

"Neler oluyor?" Ben sordum, o da kaşlarını çatarak bana baktı.

"Görünüşe göre Hamish bir grup Fae ile birlikte dışarı çıkıyor," dedi ve her an saldırıya uğrayabileceğimi düşünmüş gibi kolumdan tutup beni kendine doğru çekti.

Kalabalık bizim geldiğimizi fark edince geçmemiz için bir yol açtılar ve biz de ön tarafa geçip Hamish'in dönmesini beklerken Geraldine Catalina ile kısık bir sesle konuştu. Sonunda çiftlik evinden geri döndüğünde yüzü endişeden solmuştu ve nabzım daha da hızlanmıştı.

Hamish, sesinin tüm Burrows'ta yankılanması için büyü kullanarak, "Bir olay oldu," diye seslendi. "Kiklops Sorgulaması hemen başlayacaktır. Lütfen odalarınıza dönün ve çağrılmayı bekleyin."

"Yardım edebilir miyiz?" Ona doğru bir adım atarak sordum.

"Hayır, leydim Darcy," dedi. "Lütfen odanıza dönün. Suçluyu hemen bulacağız."

"Lionel'la bir ilgisi olduğunu düşünmüyorsun değil mi?" Catalina'nın omurgası onun adını duyunca dikleşirken Tory sağ elini yumruk yaparak sordu.

Hamish, "Henüz başka bir saldırıya dair bir işaret yok," dedi. "Ama elbette tetikte olacağız." Bizi uzaklaştırdı ve Geraldine gözlerinde yaşlarla bize baktı.

"Hanımlarım, beni affedin. Sizi bile bile tehlikenin ve kan dökmenin olduğu bir yere asla getirmem," diye hıçkırığa hıçkırığa ağladı.

"Bu senin hatan değil," dedim usulca ama o sadece yüzünü kapatıp feryat ederken Orion kolumdan tutup beni uzaklaştırdı.

Kalabalıkla birlikte kraliyet dairesine geri götürüldük ve diğerleri odalarına dağılmaya başlarken endişeyle dudağımı  iğnedim. Gitmeden  nce Tory'yi yakaladım ve ona sıkıca sarıldım.

"O değil Tor," dedim ve o da başını salladı.

"Eğer  yleyse, diğer lanet elini de tutarım," diye homurdandı ve sesindeki g   dudaklarıma bir gülümseme getirdi.

"Onun da bacaklarını keseriz ve boğulması için nehre atarız," diye kabul ettim ayrılırken.

Darius bize başıyla selam verdi ve onu koridorun karşısına, döndüğünden beri kendilerine ait yaptıkları odaya doğru çekti. Aslında Tory'ye yeni erkek arkadaşıyla birlikte yaşamaya başlamasından hiç söz etmemiştim. Kendisine söylenirse  ıldıracağından yarı emindim ve onu başka bir oda bulmaya göndermesini istemiyordum çünkü çok derine çok hızlı atlamaktan korkuyordu. Tüm bunlar uzun zamandır başıma geliyordu ve onu böyle gülümserken gördüğüm için çok mutluydum.

Seth arkamdayken odamıza girdik ve kapı arkamızdan kapandı, endişeli sesler hâlâ koridordan geliyordu.

"Darcy?" Orion kıyafet almak için dolaba yönelirken Seth kolumdan çekiştirerek fısıldadı.

" yle mi?" Ben de sordum.

"Bunun tam zamanı olmadığını biliyorum ama..." Etrafımızda susturucu bir baloncuk oluşturdu ve merakım arttı. "Ahırda o cesetleri bulmadan önce Cal'la oradaydık, ben çıplaktım, o da dizlerinin üzerindeydi ve aletimle tamamen kirlenmişti."

"Ne?" Nefes nefese kaldım. "O mu yaptı?"

"Şey...hayır, ama yanağı yaptı. Ve biraz da kulağı."

"Sen neden bahsediyorsun?" Kaşlarımı çattım, yargılamak istemedim ama bu daha önce hiç duymadığım bir tür sapıklık mıydı? Çünkü kulağa vurulan bir penis kulağa hiç de eğlenceli gelmiyordu.

"Beni ısıırıyordu," dedi ayak parmaklarının üzerinde sallanarak. "Beni tam buradan ısırdı." Bana izi göstermek için eşofmanını aşağı çekti, ama aynı hareketle aletini ortaya çıkardı ve bir yük treni bir saniye sonra onu ezdi.

Orion onu arkamdaki duvara çarptı ve bir eliyle Seth'i boğarken, Seth'in pantolonu ayak bileklerine kadar düştü ve masumca ona göz kırptı.

"Ne halt ettiğini sanıyorsun sen?" Orion havladı ve bir saniye sonra Seth onu bir hava kasırgasıyla savurarak karşı duvara çarptı ve duvarın ortasında bir çatlak oluşmasına neden oldu.

Orion koşarak yere atladı, ama Seth onu geride tutmak için üzerine büyük bir hava fırtınası püskürtmeye devam etti ve boştaki eliyle pantolonunu yukarı çekerken rahat bir sırıtışla bana döndü.

"Her neyse, beni ısıırken ereksiyonum tam oradaydı ve yemin ederim onunla biraz flört etti. Eli karın kaslarımda geziniyordu ve

"dedi baş döndürücü bir şekilde ve ben Orion'a baktım, ne yapmam gerektiğinden emin değildim.

yüzünde şeytani bir bakışla bize ulaşmak için mücadele ederken bu konuşmaya devam etti. Ama Seth yine de devam etti.

hikayesinin geri kalanını anlatabilmesi için ona küfürler savurmaya başladığında Orion'un etrafında baloncuklar oluştu.

"Bir sonraki hamlemi nasıl yapacağıma dair gerçekten iyi bir fikrim var," dedi, kendini zor zapt ediyormuş gibi görünüyordu. "Eşcinsel tavukla oynayacağım onu."

"Eşcinsel tavuk mu?" Kaşlarımı çattım.

"Evet, çünkü Cal rekabetçidir, anlıyor musun? Kaybetmeye asla tahammül edemez. Bu yüzden ona benim için eşcinsel olması için meydan okuyacağım ve o da bu meydan okumadan geri adım atamayacak çünkü bunu yaparak yenilgiyi kabul etmek zorunda kalacak. Sonra tamamen gey olacak ve bir gün evlenene kadar birlikte daha da gey olacağız ve aradan on yıl geçmesine rağmen hala on dört çocuğumuzla birlikte bu cesarete kendini adanmış durumda ve sık sık C babanın neden hep o striptiz kulüplerine gittiğini soruyorlar.

"Hafta sonları barlarda sümsük kadınlarla ve-"

"Bu berbat bir fikir," diye kestirip attım ve bu sefer gerçekten başaracağını düşünmüş gibi üzgün görünüyordu. Ona acıdım ve iç çekerek bir elimi omzuna koydum. "Ona sadece gerçeği söyle, Seth."

Kaşlarını çattı, başparmaklarını oynattı. "Ben yakınlardaki bir varilin altına saklanırken ona benden hoşlanıp hoşlanmadığını sorsan nasıl olur? Sonra benden hoşlanmadığını söylerse, dışarı fırlayıp bunun bir şaka olduğunu söyleyebilirim." Orion'un hava büyüü kendisinininkini kesmeye başlayınca bir an odaklanmak zorunda kaldı ve ifadesi gerildi.

"İstersen onunla konuşurum ama daha önce ne zaman bu konuyu açmaya çalışsam konuyu değiştirdi," dedim üzülererek.

"Biliyorum ama bunun nedeni ikinizin daha fazla kaynaşmaya ihtiyaç duymanız. Onunla takıl, yeni kankası ol, o da seninle konuşsun." Gözleri iki dev peni gibi parlıyordu ve ben de başımla onayladım. Kahretsin, bana köpek yavrusu gözleri attığında çok tatlıydı.

"Tamam, ama Orion'u gaza getirmeyi bırakmalısın. Onunla arkadaş olabilir misin? Başka arkadaşla ihtiyacı olmadığını söylüyor ama siz eğlenirken onu sizi izlerken görüyorum ve bu kalbimi kırıyor çünkü o sadece geride duruyor, tek başına..." Kaşlarımı çatarak söyledim. "Sanırım sana ihtiyacı var itiraf edeceğinden çok daha fazla."

"Evet, çok üzücü değil mi? Birlikte oynarken bize öyle bir bakıyor ki,"

dedi boğazında bir sızıyla. "Zavallı, üzgün küçük Lance Orion.

Yıkılan hayalleri, boşa giden iki kariyeri ile şimdi Güçten Utanıyor ve ömür boyu dışlanıyor..."

"Bu kadar yeter," diye uyardım ve o da ciddi bir şekilde başını salladı.

"Yakında çok iyi arkadaş olacağız, Darcy. Söz veriyorum." Serçe parmağını benimkine doladı. "Ama şu anda onu serbest bırakıp hayatımı kurtarmak için kaçacağım, o yüzden sen de yola dalabilirsen harika olur bebeğim." Göz kırptı, sonra Orion'u tutan fırtınayı bıraktı, hava büyüyle kapıyı açtı ve yüksek hızda bir bulutun üzerinde dışarı uçtu, kıkırdaması bize geri döndü.

Orion hızla peşinden fırladı ama ben onu yakalamak için sarmaşıklardan bir ağ ördüm, onu geri çekip yatağın üzerine fırlattım.

Ağı üzerinden itip ayağa kalkmaya çalışırken hırladı, adeta zehir tükürdü. Ama ben bir kedi gibi üzerine atladım, kucağına oturdum ve pantolonunun üzerinden sikinin çıkıntısına doğru eğilirken gülümseyerek ağzımı onunkine bastırdım.

"Ne yaptığını biliyorum Mavi," diye uyardı, eli boğazımdaki zincirde asılı İmparatorluk Yıldızı'nın etrafına dolanırken, dilimi dudaklarının arasına sokarken kalbimi hızlandıracak kadar sıkı çekiyordu.

"Ben de ne yaptığımı biliyorum," diye alay ettim ve kalçalarımı tekrar salladığımda küfretti.

İki parmağıyla küçük bikini altımı kenara itip boğazında bir hırıltıyla içime sokarken dikkatimin dağılmasını tamamen unutmuştum. İyi bir zamanlama olmayabilirdi ama zaten sorgumuz için burada beklemek zorunda olduğumuzdan ve bugünlerde ölüm hayatımızın her köşesinde pusuda bekliyor gibi görüldüğünden, erkeğimle bir an çalacak ve onu nefessiz bırakacaktım.

Darius'u yatak odamızın kapısına doğru ittim, onu sertçe öptüm ve kalbim panikle atarken ellerimi beline **götürdüm** ve canavarların merhametine kalmış olmanın şiddetli anılarını kafamdan uzak tutmak için gerçekten çok çalıştım.

"Roxy," diye dudaklarıma homurdandı Darius, geri çekilip öpüşmemizi kesti ama ben ağzımı boynuna götürdüm ve şortunu indirirken boynundan aşağı doğru öpmeye başladım. "Roxy," dedi daha protest bir ses tonuyla, beni geri itmeye çalışırken elleri kollarıma doğru hareket etti ama onu yine görmezden geldim ve önünde dizlerimin üzerine çöktüm.

"Ağzımı sikmeni istiyorum, Darius," diye cevap verdim, elimi şortunun içine sokarken ona baktım ve sağlam uzunluğunu kavradığımda ve beklentiyle dudaklarımı yaladığımda bir Ejderha hırıltısı çıkardı.

"Yıldızlar adına," diye inledi Darius hayal kırıklığıyla, ben onu daha fazla kızdıramadan uzanıp bileğimi yakalayarak beni tekrar ayağa kaldırırken küfretti.

"Ne?" Bana ters ters bakınca tersledim ve tekrar sikine uzandım, ama şortunu çoktan yukarı çekmiş ve elini sallıyordu.

bana kafa atıyor.

"Bana bundan bahset," diye ısrar etti. "Hamish Kiklops sorgusu olacağını söylediğinde gözlerindeki o bakışı gördüm ve Vard'ın-"

Midemde bir gerginlik düğümü oluşurken ve düğününden önceki gece yaşadıklarımın anıları tekrar içeri sızmaya çalışırken dilimi asitle kapladığında onu tuttuğu yerden çektim.

"Anka kuşum artık geri geldi," diye cevap verdim, omuz silkmeye çalışarak ondan uzaklaştım ve yatağa doğru ilerledim. Gömleklerimi çıkarıp bikinimin üzerine geçirdim, beni itmesinin verdiği reddedilme acısını hissetmemeye çalıştım. Siyah kumaş beni boğuyordu ama böyle daha iyi hissediyordum, kendimi bir güvenlik battaniyesine sarılmış gibi onun altına saklıyordum. "Eğer ben istemezsem kimse kafamın içine giremez."

"Bu senin için işleri kolaylaştırmıyor," diye ısrar etti. "Sana ne yaptıklarını biliyorum. Aklına başka birinin girmesi fikrinin seni nasıl hissettirdiğini biliyorum."

"Sorun değil," dedim, nabzım kulak zarıma çarpıyordu, çünkü kafamın içinde dolaşan o lanet olası sürüngenin mide bulandırıcı, iğrenç hissini, beni inandırmaya çalıştığı her şeyi hatırladım ve Bu odadaki adamla ilgili sahip olduğum tüm iyi anılarla karıştırdığı korku.

"Değil," diye tersledi, arkamdan yaklaştı ve beni kendine çekerken kolumu kavradı. Temasla birlikte kalbim yerinden fırladı ve beni ona bakmaya zorladığında yumruğumda ateş patladı; ona karşı hissetmemi sağlamaya çalıştıkları korkunun yankıları, onları uzaklaştırmadan önce birkaç saniye boyunca tenimde kaldı.

"Bu konuyu benimle konuşabilirsin," diye ısrar etti Darius, eli yanağıma dolanırken nefes alış verişlerim hızlandı ve anılarla savaşılmaya çalışırken gözlerimi kapattım. Ama beni rahat bırakmadılar. Ve birdenbire

Lionel'in eli yanağımdaymış gibi hissediyordum, etimin acısıyla nefes nefese kalmışken ve derim kendi kanımla kayganlaşmış halde önünde zincirlenmiş otururken bakışlarımı kendisiyle buluşmaya zorlamıştı.

"Dokunma bana," diye hırladım, geri çekildim ve ateşin kollarımdan vücudumu kaplamak için yarıştığını hissettim, o gece yapamadığı şekilde yardımına geldi.

Sırtım duvara çarptı ve birinin bana seslendiğini belli belirsiz fark ettim. Ama tek hissedebildiğim, Anka kuşum gömülürken tenime çarpan ateş büyüünün sıcaklığı ve kaburgalarımın arasından kayan bıçağın acısıydı.

Bir el boğazıma kilitlendi, adımı haykırmaya devam ederken ateşimdeki yanıkları aldı ve aniden patlayarak açılan bir kapının sesi kafatasımdaki çıgıllara çarptı. Ama kafatasımda değildi ve gözlerimi açtığımda kendimi yerde bir topun içinde kıvrılmış buldum, Darius üzerime eğilmişti, gözleri endişeyle parlıyordu.

"Sorun yok, küçük Vega," dedi Max usulca, eli benimkine kaydı, teni su büyüünün dokunuşuyla serindi ve derin gözlerindeki kaçış teklifini, duvara çarpmamak için kendimi zor tutarken tüm kalbimle kabul ettim.

Başka bir el serbest elimi tuttu ve kız kardeşimi orada bulmak için döndüm, beni sıkıca sıkarken bakışlarında huzur buldum, aralarında alevlenmeye devam ederken ateş onu hiç yakamadı.

"Hadi," dedi Max, sesi türünün cazibesiyle doluydu, beni panikten uzaklaştırıp o anıları nefret ve öfkeyle bağlamama yardım ederken. Çünkü korkuyla sinmeyi reddediyordum.

Bunu bana yapan orospu çocukları. Bunu yapmak için beni uyuşturmuş ve hareketsiz hale getirmişlerdi ve Anka kuşuma erişimim olsaydı savunmamı aşma şansları olmayacağı açıktı.

İçimdeki nefretin ve intikam arzusunun patlayacak hale gelene kadar yükselmesine izin verdim, sonra Max'in bu alevleri alevlendirmek yerine kaynamaya teşvik etmesine izin verdim, beni içinde bulunduğumuz ana geri çekti ve bana açgözlülükle tuttuğum bir huzur ve sakinlik duygusu sundu, beni tüketen ateş nihayet sönerken uzun bir nefes verdim.

Darius elini boğazımdan saçlarıma doğru kaydırды, ona verdiğim tepkiyi incelerken bakışları temkinliydi ve gözlerimin arkasına süzölen yaşlara karşı savaşmak zorunda kaldım. Cildi isle lekelenmişti ve şortu yer yer derisinden yanmıştı ama ona verdiğim yanıkları çoktan iyileştirmişti, bu yüzden en azından onlar için hissedeceğim suçluluk duygusuna dalmak zorunda kalmadım.

"Sen olmadığını biliyorum," diye yemin ettim ve o da başını sallayarak eğildi.

Max saçlarıma bir öpücük kondururken sihrinin sakinleştirici hissi içime işledi ve nabzım nihayet durulmaya başladı.

"Yine de benim yüzümdendi," diye cevap verdi, kaşlarını çatıdığımda geri çekildi ve beni serbest bıraktı.

"Buna inanmıyorum," diye sertçe cevap verdim ve Darcy bana yaklaştı, elimi tutmaya devam ederken kolunu omuzlarıma doladı. "Hepimiz bunun

Lionel ve takipçilerine bağlı olduğunu biliyoruz," dedi

Sıkıca. "Saçma sapan bir suçluluk duygusu yüzünden ikinizin birlikte bulunduğu mutluluğun arasına girmesine izin verme, Darius."

Önümüzde ayağa kalkarken dudaklarında hüznölü bir gülümseme belirdi. "Sivri farenin ısırlığı var."

"İstediğimi biliyorsun," diye onayladı. "Ve eğer şimdi bu işten çekilmeyi düşünürsen bunu kanıtlarım. Tory'nin sana ihtiyacı var. O yüzden şu kendinden nefret etme saçmalığını gözlerinden çıkar ve onun sana ihtiyacı olan adam ol."

"Ah," diye mırıldandı Max, Darius kabul anlamında başını sallarken ona sırtarak baktı.

"Tamam, tamam. Ama hiçbir Siklop'un sana yaklaşmasına izin vermeyeceğim, Roxy. Hamish'e söyleyeceğim, yeni bir cinayet işlememi istemiyorsa bu cinayetler konusunda senin sözüne güvenebilir."

Bir kahkaha attım ve dudaklarının kenarı havaya kalktı, mahvolmuş şortunu çekiştirerek çıkardı ve cildini temizlemek için su sihrini kullanmadan önce bir kenara attı. Darcy ve Max onu çıplak görmekle ilgilenmedikleri belli olan gözlerini kaçırdılar ama ben bakışlarımı ona sabitledim. Kendi kişisel striptiz şovumu izliyor gibiydim ve cildini ovalarken ıslak karın kaslarının nasıl parladığını izlerken dudağımı ısırđım.

Libidomun üzerine bir kova buz atılmış gibi soğuk bir his kapladı içimi ve Max masumca omuz silerken ona ters ters baktım.

"Biraz sakın olman gerekiyor," dedi açıklama olarak. "Ejderhanın gözünü sikkmek yok."

Darius bana daha sonrası için sözlerle dolu bir bakış fırlattıktan sonra yeni bir gömlek ve kot pantolon giyerek kapıya doğru ilerledi. "Ona iyi bak, Darcy," dedi gitmeden önce ve Darcy ona dilini şaklattı.

"Sanırım erkek arkadaşının en sevdiğin kişiler listesindeki yerini hatırlatmaya ihtiyacı var," diye mırıldandı.

"O biliyor," diye söz verdim ona. "Birkaç orgazm daha yaşarsa ilk ona bile girebilir."

Max elimi bırakırken karanlık bir şekilde kıkırdadı ve ikimiz de kendi başıma dayanabileceğimi görmek için beklerken ona baktım. Ama bu bizim ilk rodeomuz değildi ve artık oldukça uyumluyduk, bu yüzden Lionel, Vard ve Gölge Prensesi düşündüğümde kalp atış hızım düşük kaldığında ve içimi nefret ve intikam arzusundan başka bir şey doldurmadığında şaşırmadım.

"Teşekkür ederim," diye mırıldandım ve bana rahat bir gülümseme verdi, ancak korkumu ve acımı üstlenmenin ağırlığından dolayı gözlerinin etrafında daha önce olmayan gerginliği görebiliyordum.

"Ne zaman istersen, küçük Vega." Ayağa kalktı ve odadan çıktı, kapının arkasından gelen boğuk bir hıçkırık bana Geraldine'in o çıkarken dışarıda takıldığını haber verdi.

"Ah seni tuzlu fok balığı," diye övdü. "O midyelerle kaplı dış görünüşünün altında gerçek bir altın kalbin var, değil mi Maxy?"

"Ee... evet?" diye yanıtladı, sesi şimdiden daha parlak görünüyordu.

"Gel sana biraz atıştırma hazırlayayım da metanetini yeniden kazan" diye teklif etti ve birlikte uzaklaşırken çıkardıkları ses koridordan aşağıya doğru süzüldü ve sonunda yalnız kaldık.

"Buralarda bir yerde, bu işi yapmayan birinin olma ihtimali nedir? Çıldırdığımı biliyor musun?" Kısık bir sesle sordum ve Darcy bunu düşünüyormuş gibi yaparak gözlerini benden kaçırdı.

"Şey... susturucu baloncuğunuz yoktu, bu yüzden Lance ve Caleb kesinlikle duydular ve zaten yolda olmama rağmen beni almak için koşan Seth'ti ve belli ki Geraldine de duydu..."

"Umalım da sadece bizim grup olsun o zaman," diye mırıldandım ama bu konuda gerçekten utanmıyordum. Böyle düşünen her şerefsiz seve seve meydan okurdum.

İşkencecilerimin yanında bir gece geçirecek kadar kendimi kaybetmem, onlara katlanacağım süreyi bir kenara bırakıp diğer tarafa mutlu bir şekilde geçmem.

"İş başa düşerse tünellerde bir hortlak olduğu söylentisini yayabiliriz," diyerek beni sıkıca kavradı ve yaşadıklarımın dolaylı acı çektiğini anladım.

"Artık buradayım," diye hatırlattım ona, gerçi belki de kendime de hatırlatıyordum. "Özgürüm." Kolumdaki Aries damgasının bir zamanlar işaretlediği berrak deri parçasını gösterdim ve başını sallarken dudaklarında gerçek bir gülümseme belirdi.

"Darius sayesinde," diye kabul etti ve bir an kapıya doğru bakıp kaşlarını çatarak bana döndü. "Sana tam olarak ne olduğunu söyledi mi?"

"Yıldızların seni bağlarından kurtarmasını sağlayacak ne oldu?"

"Sadece onları kırmaları için yalvardığımı ve onların da beni dinlediğini söyledi," diye cevap verdim ve dudaklarıma yayılan gülümsemeyi gizleyemedim. "Sanırım biz şansımızın dönmesi gecikti."

"Tabii ki öyleyiz," diye onayladı ama kaşları çatıldı ve bir şeyler sakladığını fark ettiğimde başımı öne eğdim.

"Ne oldu?" Ben sordum.

"Umarım bir şey olmaz," diye cevap verdi hemen. "Ama?"

Darcy bir nefes verdi, koyu mavi saçlarından bir tutam önünde dalgalandı ve iç çekti. "Gölge Prenses savaş sırasında üzerime bir lanet yerleştirmeye çalıştı."

"Ne?" Nefes nefese kaldım, duvardan uzaklaştım ve doğrudan ona bakabilmek için doğruldum. Bana nasıl gerçek Gölge Prenses'in adı Lavinia'ydı ve Clara'nın bedenini ele geçirmişti. Bana Orion'un ruhunu kurtarmak için kız kardeşinin bedenine nasıl bir bıçak saplamak zorunda kaldığını ve gölge kaltağın onun yerinde kaldığını anlattı. Ama aklımdan 'lanet' kelimesini çıkaramadım.

"Sana ne yaptı?" Korku içinde sordum.

"Dürüst olmak gerekirse, bence sorun yok," dedi çabucak. "Laneti bıraktığında kolumda bir iz vardı." Bana kolunu göstermek için kolunu kıvırdı ama yerinde en ufak bir çil bile yoktu. "Ama tekrar kayboldu ve Lance ve sanırım Anka Kuşum onu içimden yakıp çıkardı."

"Gerçekten mi?" Kuşkuyla sordum, kolunu kavradım ve daha yakından incelemek için ileri geri çevirdim, ama görececek bir şey yoktu.

"Gerçekten mi?" diye yemin etti. "Kendimi kesinlikle iyi hissediyorum ve Anka kuşlarımız vücudumuzdaki bir sürü pisliği yaktı, bu yüzden beni bundan korumak için de işe yaraması mantıklı."

Yavaşça başımı salladım, içim rahatlamıştı.

"Ve kesinlikle iyi hissediyorsun?" Ona daha önce savaş hakkında daha fazla soru sormadığım için kendime kızarak onayladım, ama dürüst olmak gerekirse, o günün dehşetinden biraz soluklandığım için mutluydum.

"Evet. Harika hissediyorum. Umarım o sürtük ağlayarak uyuyakalmıştır. Çünkü onun aptal laneti bende kök salmadı," diye şaka yaptı ve ben de sııttım.

"Çünkü sen tam bir baş belasısın," diye cevap verdim bilerek. "O zaman ikimiz de öyleyiz," dedi.

"Hamish'in sorgulamaları bitirmesini beklerken çalacak bir şeyler bulup benimle çöp televizyon izlemek ister misin?" Teklif ettim ve gülümsemesi genişledi.

"Bu tünellerde çikolata olsa iyi olur."

"Eğer yoksa, yaşamanın ne anlamı var ki?" Ben yakındım ve o güldü.

"Manşetleri şimdi görebiliyorum, Vega ikizleri çikolataya bağlı ortak bir intiharda öldüler," dedi ve ben kıkırdadım.

"Sanırım buradaki en büyük endişemiz sinsi bir beyaz kurdun tüm çikolatalarımızı çalması," diye ekledim, Seth'in atıştırmalıklardan bahsedildiği için çoktan kapıya yaklaşmış olma ihtimaline karşı gözlerimi kısarak.

"O zaman önce gidip elimize alsak iyi olur Tor, çünkü yemin ederim, çikolatamızı alırsa köpek çocuğu alaşağı etmek için bir pire ordusu çağırırım."

Darius hem beni hem de Tory'yi sorgudan çıkardı ve son zamanlarda olanlardan sonra kız kardeşimle biraz yalnız vakit geçirdiğim için mutluydum. Eski günlerden bahsederken iki büyük çikolatayı mideye indirdik, sonra da odama götürürsem Seth'in kokusunu alacağını bildiğim için birkaç çikolatayı daha sonra yemek üzere odasına saklamasına yardım ettim.

Sorgulamada bir şey çıkmadı. Suçlu yok. Bu da suçlu tarafın zihnini, gerçeği bir suçludan saklayacak kadar iyi eğittiği anlamına geliyordu. Tepegözler ki bu çok zordu, ya da burada değillerdi ve muhtemelen o adamları öldürmek için sınırları aşmışlardı. Hangisi olduğundan emin değildim.

Beni en çok tedirgin eden bu düşüncelerdi, ancak her ikisi de beni geren sayısız cevapsız soruya yol açtı.

Yemek salonunda Orion ve Tory'nin arasında oturuyordum. Geraldine ve Xavier ile birlikte katil hakkındaki sayısız teoriyi tartışıyorduk. Beni en çok dehşete düşüren şey ise

Bunun Cebrail'in kehanetindeki 'boyalı gülüşlü adam' ile bir ilgisi olduğu teorisi.

Sorgulamalara yardım ettiği ve sorgulanan insanlardan bir şeyler görmeye çalıştığı için bütün gün kardeşimizle konuşamamıştık. Ama şimdi ailesiyle birlikte oturduğu koridorda göz göze geldiğimizde ayağa kalktı ve yanımıza gelip yanımıza oturdu.

Geraldine karşımızdaydı. Justin Masters'ın kralcılarla dolu bir masadan ona doğru hüznle baktığını ve bir simit seçtiğini gördüm.

"Herhangi bir haber var mı?" Darius hemen sordu, duruşundaki gerginlik bu durumdan duyduğu endişeyi gösteriyordu.

Tory dalgın bir şekilde yanındaki kolunu okşadı ve hepimizin merakla beklediğı cevabı almak için kardeşimize döndü.

Gabriel başını salladı, gümüş halkalı gri gözlerinin etrafında stres çizgileri oluşmuştu. "Bir şey yok. Ama bu olayın seninle bir ilgisi olmadığı anlamına geldiğini umuyorum. Belki de buradaki birinin muhafızlarla bir husumeti vardı, bu yüzden önemseydiğim kişileri etkilemediğı için göremediğim bir şey. Ama öte yandan..."

"Ne?" Orion'un eli masanın altından dizime inip güven verici bir şekilde sıkıldığında nefes aldım.

"Hareketlerini tahmin edemediğim ve gölgeler onları benden gizlediğı için bunun bir şekilde Nymph'lerle bağlantısı olabilir. Ama saldırılar her zamanki tarzlarından daha vahşi görünüyordu," dedi Gabriel düşünceli bir şekilde. "Bunu göz ardı edemeyiz. Ama eğer bunlar Nimflerse, o zaman bir şekilde burayı koruyan büyülü sınırı aşmışlar demektir. Ve bu da oldukça olası değil..."

"Nimfler çoktan gelmiş olabilir mi?" Tory odadaki diğer insanlara şüpheyile bakarak yavaşça sordu. "Diego'nun bir su perisi olduğunu bilmiyorduk ve onu her gün okulda görüyorduk."

"Bir Nymph'i bir Fae'den nasıl ayırt edebiliriz ki?" Max etrafımızdaki herkese sanki hepsi kılık değiştirmiş dűřmanlarımız olabilmüş gibi gözlerini kısarak sordu.

"Yapamazsın," dedi Orion basitçe.

"Kesinlikle yapabilirim," dedi Darius ukalaca. "Bu onların gözlerinde."

"Saçmalık, hep böyle düşünüyorsun ama bu doğru değil," diye karşılık verdi Orion. "Aradaki farkı anlayabiliyorsan Diego'yu nasıl kaçırdın?"

Darius omuz silkerek, "O şapkalı çocukta bir terslik olduğunu hep biliyordum," dedi.

Kalbim Diego için çarptı ve şimdi odamızdaki komodinde duran şapkasını düşündüm. Belki daha fazla cevap vardı orada bizi bekliyor... belki de ruh ağını tekrar görmeyi denemeliyim.

Max başını sallayarak, "Hesaplaşma'daki yıldız testini nasıl geçtiğini hâlâ anlamış değilim," dedi.

"O zaman kanını tattığımda onun bir Su Perisi olduğunu anlamalıydım. Ne yazık ki Fae formundayken kanları siyah değil, yoksa fark ederdim." Orion bu anıyı hatırlayınca yüzünü buruşturdu. "Sadece ortaya çıkacağını düşünmüştüm en az tercih ettiğim emirlerden biri."

"Heptian Kurbağaları gibi mi?" Caleb bilmiş bir baş hareketiyle sordu.

"Evet ve Grieben Slugs," dedi Orion, Caleb gülerken öğürme taklidi yaparak.

"Hiç Kutup Ayısı Kaydırıcı denediniz mi? Tadı kar külahına benziyor," dedi Caleb heyecanla.

"Hiçbir şeyin tadı bir Vega kadar güzel olamaz," dedi Orion alaycı bir şekilde ve göz göze geldiklerinde Caleb dişlerini gösterdi.

"Öyle mi? Solaria'daki en güçlü Kurtadamı avlamayı dene," dedi Caleb sırtarak ve Orion ona dişlerini gösterdi.

Caleb kolunu Seth'e doladığında ve Seth'in kaşları havaya kalkarak ona baktığında Orion, "Ondan bir daha içmektense bir Kurbağa'nın kanını içmeyi tercih ederim," diye alay etti.

Gözlerinde parlayan umudu görünce kalbim yerinden çıkacak gibi oldu. Caleb'in Kaynağına karşı korumacı davranmadığını gösteren hiçbir şey yoktu. Yine de Seth'in iyiliği için bundan daha fazlası olmasını umuyordum. Pofuduk Kurt arkadaşım geçmişte bir pislik olabilirdi ama bugünlerde yumuşacık bir kalbi vardı ve onu gerçekten mutlu görmek istiyordum.

"Saçmalık," diye hırladı Caleb. "Eminim buraya geldiğimizden beri onun damarlarını defalarca kontrol etmişsinizdir."

"Neden bir itin kanıyla ilgileneyim ki? Kaynağım bir Vega prensesi," dedi Orion gururla.

"Güçten Utanan Fae'lerin yasal olarak Kaynak sahibi olmalarına izin veriliyor mu?" Caleb bir elini sarı buklelerinin arasına sokup Seth'i sıkıca kavrarken esneyerek havalı bir şekilde sordu. Orion vurulmuş gibi kaskatı kesildi ve gözlerinde bir savaşın patlak verdiğini görebiliyordum.

"Ona öyle deme," diye tısladım.

"Endişelenme güzelim. Bir saniye içinde kendi kanının tadına bakacak." Orion oturduğu yerden kalktı ve Caleb da ayağa kalktı, ikisi de dövüşmek için hazırlanıyordu.

"Birinci Sümbül aşkına! Oturun sizi kendini beğenmiş, keskin dişli velociraptorlar!" Geraldine yumruğunu masaya vurdu. "Aramızda bir katil var ve oyun devam ediyor. İçimizden biri gece vakti katledilmiş olarak bulunmadan önce bu gizemi çözmeliyiz. Yoksa bu tartışmayı sevgili Xavier'imizin parçalarını toplarken mi yapmamızı tercih edersiniz, çünkü dürüst olalım, o tatlı yüzüyle tam bir hedef masumiyet ve nazik ruh."

"Hey," diye itiraz etti Xavier bir ağız dolusu lazanya yerken. "Ben masum değilim."

"Tamamen alakasız bir yan not olarak," diye hitap etti Orion, Caleb'la birlikte koltuklarına geri dönerken. "Zodyak Loncası iksiri için bir bakirenin kanına ihtiyacım var, yemekten sonra senden biraz almamın sakıncası var mı?"

Xavier yutkunmaya çalışırken yanakları kıpkırmızı kesildi. "Ben bakire değilim."

Darius bir kahkaha patlattı ve Tory ona bir tokat atarken, diğer varisler gülmekten kırıldı ve Geraldine iki büklüm oldu, yan tarafını tutarken hırıltılar çıkarıyordu.

"Ah benim atlıkarıncadaki büyük teyzem Gweneth, bu kasvetli akşamda bu kahkahaya ihtiyacım vardı, sevgili Xavier. Teşekkür ederim," dedi Geraldine, gözlerinin altındaki yaşları silerek.

"Şaka yapmıyorum," diye karşı çıktı Xavier. "Ben bir sürü... seks yaptım."

"Kiminle?" Darius koltuğunda geriye yaslanıp kollarını kavuşturarak sordu.

"Kızlar," diye ağzından kaçırdı Xavier. "Bir sürü kız. Ben... boynuzumu şişmiş... yerlerine sokarken kızları dizlerinin üzerine çöktürdüm."

"Ahbap, lütfen git birini becer, hiç yapmadığın bir şey hakkında konuşmanı duymak acı verici." Caleb bir grup kızın birlikte oturduğu başka bir masayı işaret etti ve Xavier'in omuzları sertleşti.

"Ben bakire değilim," diye ısrar etti, yanakları bir şekilde daha da kızarmıştı. "Sorun değil, dostum." Seth masanın üzerinden ona doğru eğildi ve ses. "Sana bir şeyler öğretmeme ne dersin? Güzel bir grup seksle seni bu işe alıştırayım, ne dersin? Şuradaki ateşli Oscura Kurtlarından beş ya da altısını seni yanlamasına becermeleri için çağırabilirim."

"Beş ya da altı..." Xavier gözle görülür bir şekilde yutkundu.

"Herkesin ilk seferi bir seks partisi değildir, Seth," diye güldü Max.

"Öyle olmalı," diye ısrar etti Seth. "Daha sonra bire bir şeylere kadar çalışabilirsin. Etrafında sikişen beş kişi daha varsa, iş başında öğrenebilir, onlar kalçalarını yönlendirirken en iyi sikicilerden ipuçları alabilirsin. Yüzme dersi gibi bir şey."

Herkes güldü, hatta Orion bile, ama hemen kendini tuttu ve sanki Kurt onu güldürdüğü için gücenmiş gibi gülümsemesini Seth'e ters ters bakarak düzleştirdi.

"Küçük kardeşimin seks partisi yapmasından bahsetmeye devam edebilir miyiz?" Darius sordu.

"Aslında senden özür dilemek istiyordum, Gabriel," dedim, kardeşimle göz göze geldiğimde endişeyle dudağımı ısırdım.

"Ne hakkında? Oh," dedi cevabı *görünce* ve başını salladı. "Ailem için toprak büyüsuyle özenle inşa ettiğim evin Lionel Acrux seni yakaladığında ağır hasar görmesi hakkında mı?"

"Evet... o," dedim üzüntüyle.

"Evet, üzgünüm Noxy," diye ekledi Orion.

Gabriel elini sallayarak, "Bunun için seni suçlayamam," dedi. "Her neyse, kapalı yüzme havuzu ekleyeceğim yeni kanadı *gördüm* bile. Yani zarar yok."

İçimde bir rahatlama hissettim, ancak yine de bunun için ödeme yapmayı planlıyordum.

Bu savaş bittiğinde de ona en sevdiği şeylerle dolu koca bir sepet alırdım.

"Savaş hakkında başka neler *gördün*?" Darius araya girdi. "Sonsuza dek bu delikte kalmak istemiyorum. Babama ne zaman saldırabiliriz?"

"Bir fırsat çıkmasını bekliyorum," diye söz *verdi* Gabriel. "Bir fırsat çıkar çıkmaz sana söyleyeceğimi biliyorsun. Sadece her zaman hazır ol, çünkü Gölge Prenses Lionel'la ilgili görüşlerimin çoğunu engellediği için, onu yakalamanın bir yolunu *görmek için* sadece küçük bir pencere olabilir ve bunun için hızlı hareket etmemiz gerekebilir."

Yerinden kalktı, masasına geri döndü ve küçük çocuğu kollarından alıp göğsüne yaslamadan önce karısının dudaklarına bir öpücük kondurdu. Yeğenimle henüz yeterince kucaklaşmamıştım ama bu akşamki gündemimde kesinlikle bu olduğuna karar verdim.

Orion bakışlarımı takip etti ve dikkatimi ona çekmek için beni hafifçe çimdikledi. "Onlardan birini ister misin?" diye mırıldandı, gözlerine karanlık girmişti.

"Bir gün," dedim, başparmağımı sağ yanağındaki gamzenin üzerinde gezdirmek için uzandım ve bunun küçük bir bebekte ne kadar sevimli görüneceğini hayal ettim. Dokunduğumda geri çekildi ve bu hareketiyle kalbim parçalandı, benden uzaklaşırken kaşlarını çatı.

"Değil mi?" Ben sordum.

Elimi masanın altından tuttu, sıktı ve temas vücudumda saf bir ısı titremesine neden oldu, ama bana cevap vermedi.

"Bu bir hayır mı?" Bunu istememesi fikri bana sunulduğunda, gelecekte bunu ne kadar çok istediğimi fark ederek bastırdım.

"Benim utancım, sahip olduğumuz herhangi bir çocuğa geçecek," dedi sıkıca, sessiz sesi sadece benim içindi ve bunun saçma olduğunu söylemek için ağzımı açtım, ama birinin bağırmasıyla kesildi.

"Cooweeee!" Şok edici derecede tanıdık gelen ses vajinamın kendini kilitlemesine neden oldu ve alarmla koltuğumda döndüm, Profesör Washer'ın arkasında iki büyük bavulla birlikte ahşap kapılardan geçtiğini gördüm. Kadife moru bir eşofman giymişti, üst kısmının fermuarı açılmıştı ve bronzlaşmış, ağdalı göğsünü ortaya çıkarıyordu; alt kısmı ise kaslı kalçalarına iki beden küçük geliyordu ve -daha da korkuncu- Bacaklarının arasındaki şişkinlik.

Washer bizi anında fark edip masamıza doğru ilerlemeye başladığında Orion nefesinin altından, "Lanet olsun," dedi. O geldiğinde

Yaklaştığında yanımda oturan Orion'u fark etti ve titreyen parmağını ona doğrultarak nefesini tuttu.

"Bayan Vega, kenara çekilin! O adam bir kaçak. Aklınızı karıştırdı, size korkunç şeyler yaptırdı ve vücudunuzun her yerine pis, iğrenç şeyler yaptı. Raporu arka arkaya okudum, en ince ayrıntısına kadar hafızama kaydettim ki iyileşmenize nasıl yardımcı olabileceğimi bileyim."

"İşte bu," diye tükürerek yerimden fırladım ve masanın üzerine çıktım. Ama sesimi yükseltecek büyüyü bilmiyordum, bu yüzden duraksadım ve Orion'a baktım. "Bana yüksek ses büyüğü yapabilir misin?"

"Neden?" diye sordu endişeyle, etrafındaki isyancılara bakarak.

Onun yerine Seth'e baktım ve onu yaklaşmaya çağırdım. "Sen yapabilir misin?" "Elbette, bebeğim."

"Yapma." Orion oturduğu yerden kalktı ama Seth çoktan uzanmış, parmaklarını boğazımda gezdiriyordu ve ben bağırmaya başlamadan önce serin bir büyü boğazımı okşadı.

"Lance Orion bir suçlu değil!" Odadaki herkes irkildi. Kahretsin, ses büyüğü üzerimdeyken bağırmama gerek yoktu.

"Darcy, dur," diye emretti Orion ama onu duymazdan geldim.

Boğazımı temizledim ve bunun sesi odada acı verici bir şekilde yankılanırken, Hamish erkek arkadaşımın adının geçtiği köşede öğürmeye başladı. Ve ben bu işten bıkmıştım.

"Beni korumak için mahkemeye yalan söyledi çünkü Zodiac Akademisi'ndeki yerimi kaybedeceğimi biliyordu. O yüzden ona bir canavar mış gibi davranmayı bırakın. Bana zarar vermedi, beni istismar etmedi ya da bana herhangi bir büyü yapmadı." Orion'a baktım ama gülümsemedi, çılgınca bana doğru uzandı ve beni masadan çekmeye çalıştı.

"Lütfen Mavi," diye yalvardı.

Yolundan çekilerek dans ettim. Dünyanın onun kim olduğunu tanımasını, Darius için, benim için, krallık için yaptığı fedakârlıkları görmesini hak ediyordu. Bu yüzden burada oturup insanların o yokmuş gibi davranmasına izin vermeyecektim.

"Onu utandırmayı bırak!" diye bağırdım ama aldığım tek cevap garip, yankılanan bir sessizlik oldu.

Tory bana bakıyor, kalabalığı harekete geçirmek için el çırparken dudağını emiyordu, ama Darius'a dirsek attığında ve o da acıyarak birkaç yavaş el çırtığında bile onu takip etmediler.

Tory, "Yavaş alkış olmaz, göt herif," diye tısladı.

"Her iki tür alkış da çok garip," diye mırıldandı Darius ve Hamish'in uzaktan gelen öğürme sesi bana ulaştığında derim diken diken oldu.

"Yere yat," diye homurdandı Orion, gözleri bana dikilmişti ve bu konuda onun desteğini alamadığım için yanaklarım alev alev yanıyordu.

"Benimle buraya gel," diye karşı çıktım. "Onlara gerçeği söyle."

Başını salladı ve Tory ile Darius bakışırken Geraldine saçını çekip telaşla odaya baktı.

"Leydimin etkili konuşmasına şükürler olsun!" diye bağırdı birden. "Savunması ne kadar tutkulu, ne kadar içten ve... ne kadar güzel ifade edilmiş. Parıldıyor

Tutkusu ve nesriyle ay ışığındaki bir yıldız taşı gibi!"

Bunun üzerine birkaç kişi alkışladı ki bu daha da kötüydü çünkü artık söylediğim sözleri değil sadece söyleyiş şeklimi alkışlıyorlardı.

Mırıldanmalar başlamıştı ve Seth benim için rahatsızlıkla sızlanıyordu, bu ses utançtan derimin yanmasına neden oldu.

Masadan kalktım, koltuğuma gömüldüm ve Orion masanın altından elime uzandı, ama ben onu geri çektim, kendi köşesinde savaştığına, benimle birlikte orada durmadığına ve dünyaya gerçekte kim olduğunu göstermediğine inanamadım.

Odadaki herkes telaşla tekrar ona sırtını döndü ve boğazım düğümlendi.

"Neden onlara gerçeği söylemiyorsun?" Orion'a fısıldadım ve o da gözlerinde çelişkiyle bana baktı.

"Çünkü hiçbir şey fark etmeyecek. Üzgünüm, Blue."

Bu sözler kalbimi parçaladı ve tüm odanın önünde böyle asılı kaldığım için kendimi tam bir aptal gibi hissederek kucağımdaki ellerime baktım.

Washer yaklaştı, Siren yeteneklerini kullanarak duygularımdan beslenmeye çalıştı.

Washer mırıldandı ve Orion hırladı: "Eğer herhangi bir endişen varsa ve göğsünden bir şeyler çıkarmak istiyorsan, canım, bana gel," dedi.

"Senin yanına bile yaklaşamayacak, Brian," diye tısladı ve Washer gözlerini ona dikti.

"Şimdi, şimdi, bir kargaşaya neden olmak istemedim. Aslında hediye getirdim." Döndü ve arkasındaki büyük bavulları işaret etti. "Vegas'ın akademideki tüm eşyalarını getirdim. İş bıraktım, gördünüz mü? Akademi tamamen yokuş aşağı gitti ve dürüst olmam gerekirse, Elaine'in beni öldürtmeyi planladığından oldukça eminim, işte buradayız."

Bana ve Tory'ye gülümsedi. "Oh ve sizin için ekstra bir sürprizim var! Kraliyet kıçlarınız için ipeksi bir tazelikte olsunlar diye tüm küçük külotlarınızı ve külotlarınızı elde yıkadım."

"Ne yaptın?" Tory tersledi.

"Lütfen bana bir knickie ve bir knackie'nin düşündüğüm şey olmadığını söyle," diye mırıldandım.

"Hassas çamaşırlarınıza gerçekten daha iyi bakmalısınız kızlar. G-stringler ve tangalar düzenli olarak iyi bir sabunla ovulmazlarsa minicik bir yıpranmaya neden olabilirler. Ben kendi yaptığım yumuşak köpüklü beyaz bir sabun kullanıyorum.

Bir ara sana bir örnek veririm. Ben buna Washer'ın özü diyorum." Göz kırptı.

"Ne diyorsun lan sen?" Darius homurdandı, dişlerinin arasından dumanlar çıkıyordu ve Orion'un kolunu tutarak yerinden kalkmasını engelledim, belki de Washer'ın kışına psikopat bir Vampir gibi girmesine izin verdim

Darius'un yanında olmak o kadar da kötü bir fikir değildi.

"Bunun gizli bir tarif olduğunu söylüyorum, aptal çocuk. Neşeli yemek!" Catalina ve Hamish'e doğru yöneldi, onları kucakladı ve her sarılışta kıcı ileri geri oynadı.

Harika, o sürüngeyi son kez gördüğümü sanmıştım.

Herkesin hala gözlerini Orion'dan uzak tutmak için çok çalıştığını fark ettim ve omuzlarım kederle çöktü. "Bu Güç Ayıplama saçmalığını neden durdurmadıklarını anlamıyorum."

"Çünkü Power Shaming yasadan daha fazlasıdır, Blue," dedi Orion, gözleri benimkilerden ayrılarak, kendisinin de bundan utandığını gösterdi ve bu beni her şeyden çok kırdı. Ona olan kızgınlığım biraz azaldı çünkü bunun gerçekten anlamadığım bir şey olduğunu görebiliyordum ama yine de beni incitti. "Bu kültürel bir şey ve insanlar bununla ilişkilendirilmek istemiyor. Ve bu geri alınabilecek bir şey değil. Yapmaya çalıştığın şey için minnettarım güzelim, ama dünyaya beni kabul etmesini emretmek işe yaramayacak."

Bu saçmalıktan nefret ederek iç çektim. Benim için bu kadar önemli olan bir konuda beni dinlemeyeceklerse 'gerçek bir kraliçe' olmanın ne anlamı vardı? "Evet, sadece senin masamızda oturman bile bizi bin kişi gibi aşağı çekiyor.

havalı puanlar," dedi Seth iç çekerek. "Ama sorun değil kardeşim, biz senin arkadaşın olmak istiyoruz, değil mi Cal?" Ona dirsek attı ve Caleb dudaklarında bir hırıltıyla Orion'a baktı.

Orion onun gözlerindeki meydan okuma karşısında doğrulurken, "Hayır, teşekkürler," diye mırıldandı.

Düzenlerinin onları rekabete sürüklediğini biliyordum ama sanırım bu içgüdünün ne kadar derine işlediğini fark etmek için ikisiyle birlikte hiç bu kadar çok zaman geçirmemiştim.

"İkiye bölünmüş durumdayım leydim Darcy," dedi Geraldine bana. "Size olan sadakatim ve Orry denen adamdan, çevremde bir gölgeden ibaret kalana dek uzak durma içgüdüm. Ama sizin için her türlü engeli aşabilirim kraliçem."

"Teşekkür ederim, Geraldine," dedim ve oturduğu yerden kalkarak Orion'a doğru yürüdü ve arkasından sarıldı, sanki kırbaçla vurulmuş gibi kaskatı kesildi. "Seni görüyorum Lance Azriel Orion. Gözlerim ardına kadar açılmış ve yıldızların göğsünde dengede duran gevrek bir elma gibisin."

"Teşekkürler," diye zorladı. "Yani, benim meme elması olmamla ilgili değil, ama diğer kısmı." Adam beceriksizce onun elini okşarken bir yandan da kurnazca kollarını ondan ayırmaya çalıştı ve kadın boğuk bir hıçkırıkla aceleyle koltuğuna geri döndü.

"Seni görmezden gelen herkesi yumruklamamın bir faydası olur mu?" Tory önerdi ve ben güldüm.

"Her şeye cevabın bu mu, küçük vahşi?" Orion ona sırtarak sordu ve o da bir an düşündü.

"Çoğu şey, evet," diye kabul etti ve Darius ona kaşlarını çatı.

"O zaman neden bana hiç yumruk atmadın?" Neredeyse sesi Kendini dışlanmış hissediyormuş gibi parmaklarını yumruk yaparak onun aletinin önünde bir gösteri yaptı.

"Borçlu olduğun tüm sık yumruklarını nakde çevirmek istediğine emin misin?" diye sordu alaycı bir şekilde.

"Dick punch zamanı," diye nefes aldı Seth, Atlas'ını çıkarıp kayda bastı.

Max, Darius'a "Sana borcunu öderse aletini yörüngeye gönderir," diyerek Geraldine'in elini tutmaya çalıştı ama Geraldine bir çatalla Darius'u ondan uzaklaştırdı.

"Benim kişisel beslenme alanıma girerek ne yapıyorsun seni Larry ıstakozu?" diye sordu ve çatalı ona daha sert bir şekilde saplayarak küfür etmesine ve elini çekmesine neden oldu.

Yemeklerimizi bitirdik ve gecenin geri kalanını katilin kim olabileceğini tartışarak geçirdik, ancak aynı sonuçlara geri döndük.

Herhangi biri olabilirdi, bu yüzden aklımızı başımızda tutmalı, kapılarımıza güvenlik büyüleri yapmalı ve her zaman çiftler halinde dolaşmalıydık.

Etrafım arkadaşlarımla çevriliyken, belki de olmam gerektiği kadar korkmuyordum. Solaria'daki en güçlü Fae'lerden biriydim ve bu tünellerde gizlenen bir sinsiyi başa çıkabilecek biri varsa, o da bizdik.

Yemek salonundan çıktığımızda, Diego'nun şapkasını tekrar denemek için herkesi odamıza davet ettim. Caleb geldiğimizde kaşlarını çatarak odamıza baktı ve hemen duvarları yosunlarla, tavanı da ışıltılı gümüş çizgilerle süslemeye başladı. Tory'yle birlikte kayadan birkaç sandalye ve bir kanepe yapmaya yardım ederken güzel sihre gülümsedim ve Seth herkes oturmadan önce hepsini kalın yosunlarla kapladı.

Darius ortamı ısıtmak için birkaç ateş yaktı ve Orion yanıma çökerken ben de bir tanesinin yanındaki yatağa bağdaş kurarak oturdum. Caleb ve Seth kanepeye çökerken diğerleri sandalyelere oturdu. Orion'a baktım ve Lavinia hakkında öğrendiğimiz her şeyi, *gördüğümüz* vizyonları, şapkanın içinde öğrendiklerimizi anlatmaya başladım.

ve herkes pür dikkat dinledi. Sonra komodinden Diego'nun şapkasını aldım, daha fazla cevap aramanın, bunun başka hangi sırları barındırdığını görmenin zamanının geldiğini biliyordum.

Kalbim parçalanırken ve keder boğazımı yırtarken kendimi öylece bakarken buldum. Arkadaşımı özlediğimde ve Lavinia'yı alt etmeye çalışırken ormanda bizim için yaptığı fedakârlığı düşündüğümde gözlerim yaşlarla doldu.

Odaya sessizlik çöktü ve Geraldine yüksek sesle burnunu çekti.

"Sevgili, şapkalı dostumuz," diye mırıldandı. "O unutulmayacak. Onun ruh dokumalı şapkası ve sevgili büyükannesi hakkında bir şarkı yazacağım ve yıldızlara öyle yüksek sesle söyleyeceğiz ki, Perde'nin ötesinde duyacak."

Bana cesaretlendirici bir bakış atan kız kardeşime dönmeden önce Geraldine'e hüzünle gülümseyerek başımı salladım.

"Hepimiz el ele tutuşmalıyız ki siz de anıları görebilesiniz," diye açıkladım.

Seth Caleb'in elini tuttu ve Max de Geraldine'in elini tutmadan önce diğer elini tuttu ve Xavier, Tory ve Darius ile çemberi birleştirdik.

"Bu ruh şapkasıyla uğraşmamız gerektiğine emin misin?" Tory şapkaya endişeyle baktı ve gölgeleri tekrar hissetmekten endişelendiğini anladım.

"Sorun yok bebeğim. Ben yanıdayım," dedi Darius ve kız ona baktı, emir ateşi gözlerini aydınlattı ve onaylarcasına başını sallarken gözlerimin dolmasına neden oldu.

"Herkes hazır mı o zaman?" Ben sordum ve herkes onayladı, kalbim görebileceklerimizin beklentisiyle hızla çarpmaya başladı. Diego hakkında konuşmuştuk.

Daha önce sayısız kez, ama hiçbirimizin onun hakkında cevabı yoktu. O bir Anomali mi? İyi bir ruha sahip tek su perisi mi? Yoksa dışarıda onun gibi başkaları da mı vardı?

Orion'un elini tuttum ve diğer elimle şapkayı çektikten sonra yanımdaki Tory'nin eline uzandım. Parmakları benimkilerle buluştuğunda

Gölgelerin karanlığında, beni takip eden herkesin varlığını hissederken onların derinliklerine yuvarlanıyorum.

Ruh ağının beyaz bulutu önümüzde belirdiğinde ve Diego'nun onun içinden bana doğru uzandığını hissettiğimde boğazıma bir nefes tılandı.

Orada kimseyi göremesem de parmakları koluma dolandı, ama sonra varlığı yaklaştı ve sesi etrafımda yankılandı ve Tory'nin de ona yaklaştığını hissettim.

"Gerçeği öğrenmenin zamanı geldi, amigalar."

Bizi ağın içine çekti ve ben geçmişin derinliklerine dalarken, uzun zamandır kayıp olan bir anının içine çekilirken olacaklar için kendimi hazırladım.

Gözlerim açıldı ve içgüdüsel olarak bunun kimin anısı olduğunu anladım. Diego'nun anısıydı.

Küçük mavi bir Pegasus oyuncağını parmağımın başparmağı arasında tutuyor, evimin arka tarafındaki çamurda diz çökerken önümde uçuşmasını sağlıyordum. Oyuncağı ormanın aşağısındaki nehrin kenarında bulmuştum ve onu anneme vermem gerektiğini bilsem de, onun onu atacağını da biliyordum.

eğer yaparsam. Fae'lerle ilgili her şeyden nefret ederdi ama ben içten içe onlar hakkında daha fazla şey öğrenmek istiyordum. Onlar hakkında her şeyi.

Bu küçük Pegasus'un sahibi olan çocuğu merak ettim, bir gün ne olarak ortaya çıkacaklarını bilip bilmediklerini. Güçleri uyandığında nasıl hissederdiler? Yıldızlar üzerlerinde parlar ve kendilerini iyi hissetmelerini sağlar mıydı?

Annem yıldızları sevmezdi. Onların bizim türümüzü lanetlediğini ve bu yüzden hiçbir zaman fazla paramız ya da yiyeceğimiz olmadığını söylerdi. Midem bu gece gelmeyecek bir yemek umuduyla gurulduyordu ama buna alışmıştım ve gözlerimin önündeki bu küçük mavi kanatlı ata bakarken, kendim için kurduğum hayali hayat dışında pek bir şey hissetmiyordum.

Uçmak nasıl bir şey olurdu?

*Bir sürüye, damarlarımda büyüye ve yıldızlardan gelen hediyelere sahip
olmak mı?*

Fae olsaydım yıldızlar beni sever miydi? Her zaman saklanmak zorunda kalmak yerine gün ışığında sokaklarda yürüyebilir miydim?

Birden güçlü bir el enseme yapışarak beni ayağa kaldırırken, bir diğeri de küçük Pegasus'u parmaklarımdan kaptı. Ben Alejandro Amcam elindeki oyuncağa tiksintiyle bakarken, nabzım kulaklarımda öfkeyle atıyordu.

"Bu da ne?" diye tükürdü, ama cevap veremedim, korkudan boğazım düğümlendi. "Cevap ver bana, Diego."

"Sadece bir oyuncak," diye mırıldandım.

"Çamurda oynayan yeğenim Fae olmayı mı hayal ediyordu?" diye tersledi ve yüzümdeki her damla kanın akıp gittiğini hissederek başımı birkaç kez salladım.

Dilini şaklattı, sonra avucundaki ateşin küçük Pegasus'u sarmasına izin verdi ve bir şey beni çılgınlıkla ileri atılmaya itti, Ona uzandım ve onu kurtarmaya çalışırken parmak uçlarım yandı. Ama Alejandro diğer eliyle beni geriye savurdu ve Pegasus'un mavi bir balçığa dönüşüp tıslayarak çimlerin üzerine düşmesini izledim.

"Annenin seni bununla bulmadığına şükret," dedi, yaklaştı ve beni incelerken boynundaki parlak kırmızı eşarbyı düzeltti, bir elini kısa, koyu buklelerinin üzerinde gezdirdi. "Şimdi kaç yaşındasın? Sekiz mi?"

"On," diye fısıldadım, gitmesini diliyordum ama gözlerindeki bakış beni dehşete düşürdü çünkü benimle işinin bitmediğini görebiliyordum.

"Yeterince yaşlı," dedi kararlı bir baş hareketiyle nefesinin altından. "Gel. Bana yardım edebileceğin bir işim var." Beni önüne itti, adımlarını hızlandırarak

Peşimden geldi ve beni arabasına doğru sürüklerken korkudan ağzım kurudu.

Kapıyı açıp beni arka koltuğa ittiğinde, büyükannem yaşlı bacakları onu bana doğru taşıırken gözlerini panik bürüdü.

"Alejandro, onu nereye götürüyorsun?" diye sordu.

"Artık bizden biri olma zamanı geldi. Çocuk yumuşadı," diye açıkladı amcam, arabaya binip kapıları kilitleyerek.

Büyükannem arka kapının kolunu denedi, telaşla başını sallarken bana baktı. "O sadece bir bebek!"

Alejandro arabayı çalıştırıp ormana doğru ilerlerken onun korkusu avuçlarımın terlemesine ve boğazımda bir yumak oluşmasına neden oldu.

"Bekle!" diye bağırdı geride kalırken, ama adam onu dinlemedi ve benim Alejandro arabasını arazimizi çevreleyen karanlık ormanın derinliklerine doğru sürerken elleri titremeye başladı.

"Alejandro amca?" Kekeledim. "Artık geri dönmek istiyorum."

"Geri dönüş yok. Gerçek bir Nymph olmalısın. Onun etkisine izin vermelisin, belki o zaman bu ailenin gurur duyacağı biri olabilirsin."

Bunu düşünerek sessizliğe gömüldüm. Ailemin benimle gurur duymasını istiyordum. Annemi her zaman hayal kırıklığına uğrattıyor gibiydim ve Alejandro da beni pek sevmezdi. Babam bana hiç ilgi göstermedi ama onu gururlandırabilirsem belki gösterirdi.

Araba yol boyunca ilerledi ve karanlık etrafımızda yoğunlaşarak gün ışığının neredeyse tamamını kapattı.

Alejandro'nun iş kulübesi. Buraya girmem yasaktı, ama ben gelip Bir kere bak. Sadece bir kez. Çünkü onun kulübesinden hoşuma gitmeyen bir tırmalama, tıkırtı sesi duymuştum ve kaçıp bir daha asla ormana gelmemiştim.

Şimdi bir kez daha oraya doğru gidiyorduk, o sesleri hatırladım ve dehşet içimi burktu. Çalışma kulübesine gitmek istemiyordum. Orada ne olduğunu görmek istemiyordum.

İz kısa süre sonra kulübeye giden tepeye tırmanmaya başladı ve ağaçlar tepeye doğru seyrelti, ahşap yapının durduğu geniş bir açık alan ortaya çıktı, sadece ölmekte olan güneşin altında bir gölge. Kapı Kulp kemikten yapılmıştı, üzerine bir kafatası kazınmıştı ve kapının ardında gizlenen canavarları fısıldayan iki oyuk gözü vardı.

Alejandro arabadan çıktı, kapıyı yanımda çekerek açtı ama ben kıpırdamadım. Hareket edemedim. Donmuştum, korkmuştum ve sadece gitmek istiyordum. evime, büyükannemin kollarına.

Alejandro "Dışarı," diye bağırdı ama ben şiddetle reddederek başımı salladım.

Arabanın içine uzandı, elini gömleğime soktu ve beni arabadan dışarı sürükledi, beni kulübeye doğru çekerken bana başka seçenek bırakmadı.

"Lütfen," diye denedim, sesim o kadar kısıktı ki neredeyse hiçbir yere ulaşmıyordu. "Oraya girmek istemiyorum."

İçinden zincir şakırtıları geliyordu ve bir inilti omurgamda bir titreme yarattı.

Alejandro bir elini omzuma attı, yalvarmalarına aldırmadan beni kapıya götürdü ve avucunu yüzeye bastırarak kilidi açtı. Kapıyı içeri doğru itti ve iniltiye benzer bir sesle birlikte karanlık bizi karşıladı.

Gözlerimi kısarak karanlığa baktım, orada bağlı ve zincirlenmiş bir genç kız görünce dudaklarım aralandı ama sonra midem bulandı ve ellerinin olması gereken yerdeki iki kanlı kütüğü görünce kaçmaya çalıştım.

Ama amcam beni sıkıca tuttu, kulübenin içine itti ve önünde dizlerimin üstüne çökmemi sağladı. Ağzı tıkalıydı, gözleri korku dolu ve iriydi, sarı saçları omuzlarına dökülmüştü.

Kaçmak için geriye doğru hamle yaptım, Alejandro sallanırken bacaklarına çarptım.

kapıyı arkamızdan kapattı ve ışığı açtı. Üzerimizdeki tek ampul

Yüzünü sert gölgeler içinde bırakmıştı ama yeşil gözlerini şimdi daha net görebiliyordum ve gözlerindeki panik bende kaçma ve asla durmama isteği uyandırıyor.

Alejandro yanımdan geçip duvarda bir dizi aletin asılı olduğu kulübenin arkasına doğru yürürken, beton zemindeki sayısız kurumuş kan lekesini fark ettiğimde midem bulanmaya başladı ve bu kızın buraya gelen ilk kişi olmadığını anladım.

Alejandro, sanki bir korku şovu cinayet barakasında değilmişiz gibi rahatça, "Sağ elini bir sonda haline getirmeni istiyorum, Diego," diye talimat verdi ve ayağa kalkmayı ve kapıya gitmeyi başardım, kolu salladım ancak sıkıca kilitlendiğini gördüm.

Sırtımı tahtaya dayayarak döndüm ve yatağın üzerindeki kıza baktım. merhamet için yalvarıyordu. Onu serbest bırakacak anahtarı bulmak, onu bu kulübeden çıkarmak istiyordum. Ama en çok da ayaklarım kanayana ve daha fazla kaçamayana kadar koşmak, koşmak ve koşmak istiyordum. benimle korkunç amcam arasındaki mesafe.

"Dediğimi yap Diego," diye tersledi ve ben de yaptım, titreyen sağ elime baktım ve onu türümün uzun, tahta benzeri sondalarına dönüştürdüm. Beş yaşından beri yer değiştirebiliyordum ve sondalarımın ne işe yaradığını biliyordum. Annem bana bir gün onları kullanmazsam hastalanmaya başlayacağımı söylemişti. O kadar hastalanacaktım ki sonunda ölecektim. Gerçi bazen bunun olmasını istiyormuş gibi görünüyordu.

"Sen Fae olmak istemiyorsun, sobrino," dedi Alejandro karanlık bir tonda. "Yine de onların gücünü istiyorsun, tüm türümüzün yaptığı gibi. Ve bu senin alacağın bir şey. Biz onların avcılarıyız, besin zincirinde daha üst sıralardayız ve bir gün tekrar yükseleceğiz ve bu dünyada onların hükümdarı olarak hak ettiğimiz yeri alacağız, sözlerimi unutma. Gölge Prenses bunun böyle olmasını sağlayacaktır."

Yerdeki kız kapana kısılmış bir hayvan gibi çırpınmaya başladığında, "Kimseyi incitmek istemiyorum," diye ağır dilimi zorlayarak söyledim. Bu durumdan hoşlanmamıştım.

Bu. Hiçbiri hoşuma gitmedi. Sadece eve gitmek ve bir daha dönmek istedim.

Alejandro arkasını döndü ve elindeki keskin görünümlü bıçağı bana doğrulttu. "Sondalarınızı kalbine bastırın."

Başımı salladım ve ileriye doğru yürüdü, bıçağı kızın yanağına sapladı ve kanı yere sıçrarken ağzını kapatarak çığlık atmasına neden oldu.

"Bir an daha tereddüt edersen onu parça parça doğrayışımı sana izletirim Diego," dedi gözlerinde bunu kastettiğinden emin olmamı sağlayan hastalıklı bir bakışla. Bunun olmasından o kadar korkuyordum ki tökezledim.

ileri, kolumu uzatarak.

Alejandro bileğimi tutup sondalarımın uçlarını kalbine yerleştirirken zalimce gülümsedi. Onu hemen hissettim, bu yaratığın içindeki derin güç kaynağını. Bu Fae'nin. Ve onu almak için içimde yanan bir içgüdüyle nabzım yavaşlamaya başladı. Acıkmıştım. Bu güce o kadar açtım ki içimi sızlattı.

"İşte bu," diye mırıldandı Alejandro, sondalarım etini keserken bileğimi daha sıkı kavradı ve tıkaçına karşı çığlık attı.

Ama kanı gördüğüm anda, bu içgüdünün hissinden sıyrıldım, onunla savaştım ve elimi geri çekmeye çalıştım.

Kız acı içinde inerken, "Hayır, istemiyorum," diye yalvardım. "Ona zarar vermek istemiyorum."

Alejandro'nun tutuşu morarmaya başladığında gözyaşlarım yanaklarımdan aşağı süzüldü ve

Bir sonraki saniye, bıçağı boğazına sapladı ve sıcak, ıslak kan üzerime sıçradı, tam bir şok içinde göz kırpmama neden oldu.

"Ne olursa olsun o öldü," diye tısladı. "Onun gücünü al yoksa bir dahaki sefere senin boğazını keserim." Kendi kanında boğulmaya başladığında sondalarımı bir kez daha etine doğru sıkıca çekti ve ben gözlerimi sıkıca kapattım.

Sondalar derisini kesiyor, gittikçe daha derine iniyordu.

İstemiyorum, istemiyorum, istemiyorum.

"İşte bu," diye mırıldandı Alejandro heyecanla. "Onun gücüyle olan bağlantıyı hissediyor musun? O en güçlü Fae değil, ama daha güçlü olduğunuzda onun büyüsunü bir başkasınunkiyle değıştirmek isteyebilirsiniz. Yapamazsın

Birden fazla Fae'den güç toplayabilirsin Diego, ama daha yetenekli bir Fae'nin Elementini almaya hazır olduğunda bunu değıştirebilirsin."

Direnebildiğim kadar direndim ama sonra kafamın içinde garip bir fısıltı başladı, bir kadın sesinin yumuşak okşayışı. "Al bunu, Diego. Fae sana haksızlık ettim. Al ve bize katıl."

Sesinde o kadar çekici bir şey vardı ki onu dinlemekten kendimi alamadım. Sondalarım kalbinin kaslarına battı ve nefesim kesildi.

Büyü kolumdan yukarı doğru aktı, dalga dalga içime aktı. Damarlarımda yuvarlanıp kalbimin etrafına dolanarak derinlere gömüldüğünü ve orada kök saldiğını hissederek titredim.

Bir an için içimi dolduran tüm o gücün inanılmaz hissinde boğulurken her şeyi unuttum, ancak bunun acelesi içime yerleştiğinde, gözlerim açıldı ve kızı ölü buldum, gözlerinde o kadar çok suçlamayla bana cansız bir şekilde bakıyordu ki içimde bir şey kırıldı.

Elimi çektim, normale döndürdüm ve yaptığım şeyin dehşeti üzerime çökerken geri çekildim.

O kadar çok kan vardı ki, her yerden kokusunu alabiliyordum ve omurgam kapıya çarptığında öğürmemek için kendimi zor tuttum.

Alejandro dudaklarında memnun bir gülümsemeyle kapıyı açmak için hamle yaptı ve ben de tökezleyerek çimlerin üzerine çıktım, serin havayı ciğerlerime çekerken ondan uzaklaşmaya çalıştım. Ve aniden içimde başka bir şey yükselmeye başladı,

Karanlık gölgeler tenimde birikerek içime doğru ilerliyor.

Bu vahşi eylemle beni kendi doğalarının karanlığına bağladılar ve bir tanrının gücü kalbimin iplerini çekerek

Sanki benim bir parçammış gibi beni tuttu. Ve benimle tekrar konuştuğunda, bunun ailemin bana bahsettiği Gölge Prenses olduğunu anladım. "Artık bizden birisin."

Anılarımdan sıyrıldım, yaşadığım şok kalbimi yerinden oynattı. Ama Diego'nun anılarına geri dönmekten ve onu amcasının yanında Zodiac Akademisi'nin kapılarına doğru yürürken görmeden önce kendime gelmem için çok az zamanım vardı, çocukken sahip olmadığı bir karanlık vardı.

"Talimatlarını bana tekrarla," diye emretti amcam ve etrafımıza bir susturma balonu gönderirken ben de başımı salladım. Bu, kilitler ve çalınan Elementleri üzerindeki sert hakimiyetiyle birlikte yapabildiği birkaç temel büyüden biriydi.

"Fae büyüsünden yararlanma konusunda öğrenebildiğim her şeyi öğreneceğim ve tüm bilgileri sana ve anneme aktaracağım," dedim, bu görev için içimde sinirler savaşıyordu. Ya oraya girdiğim anda yakalanırsam? Öldürülürdüm ve

Annemin, babamın ya da Alejandro'nun beni kurtarmaya çalışma ihtimali yoktu. Zodiac Akademisi'nin kapısından içeri adımımı attığım anda tek başımaydım. Ve yine de... umurumda değildi. Büyükannem öldüğünden beri tek istediğim ailemden uzaklaşmaktı ve hayatım boyunca kurduğum tek hayal

Fae dünyasının bir parçası olmaktı. Bu yüzden bu çılgın planı kabul etmiştim çünkü bu Fae dünyasını içeriden görme şansıydı. Beni ruhlar ağına bağlayan ve şu anda taktığım şapkayı örmüştü.

Gölgelerin zihnimin derinliklerinde gezinmesini önleyen ekstra koruyucu büyüler. Beni kendim gibi hissettiren tek şey buydu, bu yüzden

nadiren çıkarırdım. Çıkardığımda ise Gölge Prenses'in kafamın içinde fısıldadığını duyabiliyordum ve onun emrine girmenin ne kadar kolay olduğundan korkuyordum. "Ve?" Alejandro hırladı. Bir sonraki kısım en korkutucu olanıydı, bu

Her şey o kadar son dakikada planlanmıştı ki buna hazırlıklı bile değildim.

"Eğer Vegas'lılar bulunur ve akademiye getirilirse Onlara yaklaş ve onları sana ve anneme teslim etmenin bir yolunu bul," dedim, özellikle bu kısım kalbimi aşırı hızlandırdı. Onlar Vegas'tı. Tüm krallıktaki en güçlü Fae. Bunu nasıl başaracaktım? "Peki ya başaramazsan?" Alejandro karanlık bir bakışla sordu

kendimi minicik hissetmeme neden oldu. "Beni öldüreceksin," diye homurdandım.

"Evet. Yavaşça," dedi kelimeyi yutuyormuş gibi. Yıllar boyunca bu adamın yapabileceği korkunç şeyleri görmüştüm ve asla onun merhametine kalmak istedi. "Ve kimse seni özlemeyecek, çünkü başarısızlıktan başka bir şey olmayacaksın. Bu anneni gururlandırmak için tek şansın. Lionel Acrux okul ücretini ödedi ve sana sunduğu bu fırsatı heba etmemen akıllıca olur."

Başımı salladım, bu görevin baskısını boynuma geçirilmiş bir ilmik gibi hissederken ellerimi birbirine kenetledim.

"Ama eğer başarırısan Diego, ailemiz arasında değerli sayılacaksın," dedi sivri bir bakışla. "Bu yüzden bizi hayal kırıklığına uğratma."

"Yapmayacağım," diye nefes aldım ama bunu nasıl başaracağımı hiç bilmiyordum.

Alejandro beni kapıda bıraktı ve kendimi Uyanışları için burada bulunan diğer öğrencilerle birlikte sürüklenirken buldum. Geriye dönüp baktığımda onun uzaklara doğru küçüldüğünü gördüm ve bir süredir yaşadığım evin zincirlerini hissettim.

Tüm hayatımın kölesi birazcık gevşedi. Devasa, gotik

Bu seçkin Fae okulunun binalarını gördüğümde çenem hayretle gevşedi. Muhteşemdi, şimdiye kadar gördüğüm her şeyden daha güzeldi ve omuzlarımdaki yükün ağırlığına rağmen, heyecan kanıma karıştı ve burada bir parça özgürlüğe sahip olacak kadar şanslı olup olamayacağımı merak ettim. En azından kısa bir süre için.

Sonunda yıldızların altında önümde uzanan büyük bir çayıra vardık. Daha önce hiç görmediğim kadar berrak görünen gökyüzüne baktım; Samanyolu'nun mavi ve pembe girdaplı yolu, sayısız pırıl pırıl yıldızdan oluşan gökyüzünde ilerliyordu.

Herkes çayırın ortasında bir çember oluştururken, iki kız ve uzun boylu bir adam aniden ortaya çıktı ve kalbimin şiddetle çarpmasına neden oldu, bir saniye sonra seyahat etmek için yıldız tozu kullanmış olmaları gerektiğini fark ettim. Herkes bakmaya ve kızların isimlerini mırıldanmaya başladı, Vega ikizleri olduklarını doğruladılar ve bakışlarım onlara kilitlendi, kalbim kaburgalarımın altında şiddetle atıyordu. Adam onlara katılmalarını söylediğinde biraz kaybolmuş görünüyorlardı. Çemberin içinde yan yana dururken mükemmel bir şekilde yansıtılmış yüz hatlarına baktım ve planımda başarılı olursam onlara ne olacağını bildiğim için içimi bir korku kapladı.

Çemberin ortasındaki profesör yıldızlara ilahi söylemeye başladı ve ben de onlara bakmak için başımı arkaya doğru eğdim, ellerim biraz sonra yapmam gereken şeyin baskısıyla biraz titriyordu. Hava Elementimi yıllar önce çaldığımdan beri nadiren kullanıyordum ama Alejandro kendi Uyanışımı taklit edebileceğimden emin olmak için beni onunla pratik yapmaya zorlamıştı. Profesör Zenith hava elementinin ortaya çıkması için seslendiğinde, parmak uçlarımdan hava çıkardım ve Etrafımdaki otlar herkes için olduğu gibi hışırdadı ve o bana şüpheli bir bakış bile atmadan hava elementalleri olduğumuzu açıklayana kadar tekrar nefes almadım.

Başımı eğdim ve gölgeler tenimin altında kıpırdanırken bakışlarımı bir kez daha kaderime diktim. Bu iki kız ölmek zorundaydı, yoksa onun yerine ben ölecektim ve öldürücü darbeleri vuran ben olmayacağım için şükreliyordum.

Anılarımdan sıyrıldım ve üzerime bir şok çöktü. Diego bizi amcası ve annesine teslim etmeyi mi planlıyordu? Kendimi karanlık bir ormanlık alanda bulduğum başka bir anısına geri dönmeden önce kafamı toparlayacak zamanım bile olmadı.

Ağlayan Orman'ın ağaçları arasında süründüm, büyümü geri kazanmak için ihtiyacım olan şeyi bulmak için toprağı avladım. O ağaçtan büyüü çaldıktan sonra
Yıllar önce katledilen Fae'nin gücüne, Tarikatının bağlı olduğu şekilde bağlanmışım. Amcam bana onun bir Cerberus olduğunu söylemişti, bu yüzden büyümü yeniden şarj etmek için onun yaptığını yapmalı ve Aconite - ya da bazılarının dediği gibi Kurtboğan - ile ziyafet çekmeliydim. Burada, ormanda yetiştiğini duymuştum.
Artık sihrimin boşaldığını hissedebiliyordum, biraz bulmalı ve hızlıca yeniden şarj etmeliydim.

Burada başka Tarikatlar da vardı, değişmiş formlarıyla hantal hantal yürüyen Fae'ler
Etrafımdaki karanlığın içinden geçip ağaçların derinliklerine dalarak ve Atlas'ımın ışığını kullanarak zemini avlamaya devam ederken hiçbirisi çok yaklaşmadı.

Sonunda aradığım mor çiçekleri buldum ve çömelerek Atlas'ımın ışığını kapattım ve çiçek demetlerini ceplerime doldurdum. Bazılarını da yedim, çiçekleri ve sapları çiğneyerek, ölümcül zehirli bir bitki olması gereken şeyin tadını severek
büyü kuyumu yeniden şarj etti.

Toplayabildiğim kadarını topladıktan sonra ayağa kalktım ve patikaya doğru ilerlemeye başladım.

Arkamda bir yerde büyük bir canavarın çarpma sesi duyuldu ve Bu yerdeki Fae'lerin gücü içimi titretti. Bu beni hem heyecanlandırdı hem de dehşete düşürdü, çünkü ne olduğumu öğrenirlerse hepsinin bana düşman olacağını ve beni parçalara ayıracağını biliyordum.

Patikanın kenarına geri döndüğümde, karanlıkta patika boyunca yürüyen bir kız gördüm. Tek başınaydı.

Mavi uçlu saçları vardı ve burada bana verilen görevi düşündükçe nabzım hızlandı. Arkasından yaklaşabilir, su perisi formuma geçebilir ve onu alt edebilirdim. Belki kimse görmezdi. Belki de onu kampüsten çıkaracak kadar uzun süre etkisiz hale getirebilir, amcamı ve annemi arayabilirdim.

onun için gel.

Onu takip ederken yanağımın içini endişeyle çiğnedim, patikanın hemen dışındaki ağaçların arasında durdum ve kendimi odaklanmaya zorladım. Yapabilirdim.

Alejandro'nun kulübesinde öldürdüğüm Fae'yi düşündüm, elleri kesilmişti ve bakışlarını dehşet kaplamıştı. Midemi bulandırdı ve ne kadar öyle olmasını dilemiş olsam da o şekilde gördüğüm son Fae değildi. Alejandro

Yakaladıklarıyla oynamayı severdi ve içimde bir şeyleri kırmak için bana yeterince izletmişti. Ama o Fae'lerle hiç konuşmamıştım, hiç görmemiştim. kanlı sonlarından önce. Bu farklıydı. Sınıfta Darcy'nin yanına oturmuştum. Bana iyi davranmıştı. Hatta benden biraz hoşlanıyor gibiydi.

Ellerim titredi ve şapkamın köşesini çekiştirdim, büyükannemden güç aldım, gerçi şimdi dönüştüğüm şey için muhtemelen benden nefret ederdi.

Darcy'yi takip ettim, ne yapacağımı düşündüm, onu ve kız kardeşini yakalayamazsam beni bekleyen kanlı ölümü düşündüm. Ama buraya geleli neredeyse hiç zaman olmamıştı.

Fae dünyasını görmek istiyordum. Ve Vegas'ı ele geçirmek tek amacım değildi.

Her neyse, sihrimi nasıl kullanacağıma dair derslerde öğrendiklerim hakkında aileme bilgi vermem gerekiyordu. Peki neden bu gece harekete geçtin?

Ayağımın altında bir dal kırıldı ve Darcy dönüp bana doğru bakarken bir ağacın arkasına eğilerek laneti yuttum. Mierda.

Tekrar hareket etmeye başladığında, patikadan koşarak geçmeye çalıştım. diğer tarafındaki ağaçlara doğru koşarken sessiz kalmaya çalıştım. Aer Tower'a geri dönmeye ve bununla başka bir şekilde ilgilenmeye karar vererek gölgelerin derinliklerine doğru kaydım. gün. Zaten çok erkendi. Çok erken.

Hafızam hızla değişti ve kendimi Diego ve Sofia ile bara ilk kez gittiğimizde Tucana'daki Andromeda'nın Yeri'nde buldum.

"Yıkayıcı tam bir sapık," diye fısıldadı Sofia, sonra kıkırdadı ve bu ses ağzımı bir sırtıış kapladı. Bu kız bambaşka biriydi. O mutlu olduğunda parlıyordu ve hatta bazen kişniyordu. Ona ve onun düzenine hayrandım ve bazen gözlerimi ondan ayıramıyordum. Onu.

"Bu yüzden mi onun sınıfında kışımızı zar zor kapatan mayolar giymek zorundayız?" Darcy sordu ve ben de ona baktım.

"Ben olsam bahse girerdim, güzelim," diye güldüm, kaburgalarını dürttüm, ses fazlasıyla sahiciydi.

Vegas ikizleriyle yakınlaşmayı başardığımdan beri planımla ilgili büyük bir sorunla karşı karşıyaydım. Onlardan itiraf etmek istediğimden daha fazla hoşlanmaya başlamakla kalmıyor, aynı zamanda bu hayatı çok fazla seviyordum. Çok özgürdüm. İstediğim her şeyi yapabiliyordum. Kendi odam, kendi alanım vardı ve evet bazen öğretmenler hijo de putas olabiliyordu - özellikle de

Ŗu anda barda oturmuŖ yalaka bir pendejo gibi görünüyordu - ama

Buna rağmen, hayatımda bulunduğum en iyi yerdi. Ve belki de Vegas'a karşı henüz bir hamle yapmamış olmam bir tesadüf değildi, ama bu bugün sona erdi. Ve her ne kadar bu gece onlarla geçirdiğim her an için gülümsemelerim gerçek olsa da, korku bir veba gibi üzerime çöküyordu. Çünkü Alejandro ve annem sabırsızlanmaya başlamışlardı ve onlara karşı bir hamle yapmamı istiyorlardı.

Yemeğimizi yedik ve diğerleri sohbet ederken ben masanın altından Atlas'ımı kontrol ettim, içim korku ile düğümlendi Amcamdan mesaj var.

Alejandro:

Sabırsızlanıyorum. Daha ne kadar sürecek?

Nefeslerimi sakın ve sabit tutmaya çalışarak bir cevap yazdım.

Diego:

Belki de bu gece doğru gece değildir.

Alejandro:

Bu mükemmel bir gece. Beni hayal kırıklığına uğratma, yoksa pişman olursun.

Atlas'ımı cebime geri sokup şapkamı çekiştirirken ellerim titriyor ve boğazımda safra birikiyordu; keşke şu anda büyükannemle konuşup ondan yol göstermesini isteyebilseydim. Ama bu gece tek başımaydım ve Alejandro'nun bana yapacaklarından duyduğum korku, içimde kıvranan suçluluk duygusunu bastırmamı ve uygulamaya koyduğum plana bağlı kalmamı sağladı.

"Atışlar!" Yerimden kalkıp titreyen ellerimi sakinleştirmeye çalışarak anons ettim.

"Evet!" Sofia ağladı ve ben bara doğru yürürken ikizler güldü, zihnimi bunun için doğru yere getirmeye çalışıyordum.

Bir an için gölgelerin derimin altına doğru kaymasına izin verdim, endişemi yatıştırmalarına izin verdim ve yapmam gereken şeye odaklandım.

Barda içkileri sipariş ettim, karşısında bir kadınla samimi olan Profesör Orion'a göz ucuyla baktım. Shotlar önüme konduğunda bir şeylere dalmış gibiydi ve ben de toz haline getirilmiş knotroot şişesini kaydurdum.

Ceketimin içinden çıkarıp hızlıca iki içeceğe serptim. Cebime geri sokup, içkilerimi fırlatırken boğazım neredeyse düğümleniyordu.

Orion'a korkuyla baktım ama onu odanın diğer ucuna bakarken buldum. Bakışlarını Darcy Vega'ya doğru takip ettiğimde yüzümü buruşturdum ve içecekleri topladım.

Fae'ler arasında yaşamayı seviyor olabilirdim ama hiç sevmediğim bir tür vardı, o da Vampirlerdi. Başkalarını kan torbası olarak kullanıyorlar, ihtiyaçları olanı çalışıyorlardı ve dürüst olmak gerekirse, bu bana kendi hayatımı hatırlatıyordu

türden. Nimflerin neler yapabildiğini görmüştüm ve eğer o parçamı herhangi bir Fae olmak için takas edebilseydim, ederdim. Vampir hariç.

Masaya geri döndüm, Geraldine Grus'u yerimde bulduğumda kaşlarımı çattım ve ensemdede bir sıcaklık hissettim. Bir tanesini kapmaya çalıştığımda içkileri ulaşamayacağı bir yerde tuttum.

Bu durumu kontrol altına almak. Kendimi hasta hissediyordum ama tek düşünebildiğim Alejandro'nun bu işi başaramazsam beni öldüreceğiydi ve bunun korkusu

Bu yolda kalmamı.

"Dışarıdaki sizin çete değil mi?" Geraldine'e pencereyi işaret ederek sordum, nefesi kesildi.

"Ah tatlı kuru üzüm kepeği!" Rozetlerini topladı ve Vegas'a reverans

yapmadan önce koltuğundan fırladı. "Majesteleri, beni affedin ama

gitmeliyim."

Tory hafifçe, "Affedildin," dedi.

"Bir saat içinde dönebilirim!" Geraldine haykırdı. "O zaman hep birlikte dansa gidebiliriz." Restorandan koşarak çıktı, önümde bir engel daha kalmıştı ama nabzım kulaklarımda diğer her şeyi bastıracak kadar yüksek sesle atarken kızların sonraki sözlerini duymadım bile. Bu hale geldiğim için, bu geceki davranışlarım yüzünden başıma gelecekler için kendimden nefret ediyordum. Ama aynı zamanda acınası bir korkaktım, çünkü ölmek istemiyordum.

İç çekerek koltuğuma çöktüm. "Kimin içkiye ihtiyacı var?"

Çivili iki shot'ı ikizlere uzatmak üzereydim ki Sofia atılıp bir tanesini kaptı ve bütün olarak yuttu.

Santa mierda!

Ben daha diğerini elime alamadan, onu da eline aldı, kalanını içti ve içimde bir panik parıltısı yarattı.

"Sofia!" Dehşet içinde nefes nefese kaldım.

Bir anda o anıdan kopup başka bir anıya daldım ve başım döndü.

"Ne yaptın sen?!" Alejandro kükredi, beni yolun kenarındaki arabama doğru iterken eli boğazımda sıkılaştı. Sofya arkasında uyuyordu, yuttuğu budak yüzünden kendinden geçmişti. Amcam Zodiac'a dönerken beni neredeyse yoldan çıkarıyordu. Akademi ve şimdi boku yediğimi biliyordum. Ölümden de beter. Bu başarısızlık için beni affetmeyecekti.

"Bir kazaydı," diye kekeledim dehşet içinde. "Sofia düğümotunu içti."

"Tucana'da Vegas'ın büyüü için yarışan başka bir Nimfyuvası var. Bu gece Diego," diye tükürdü. "Eğer Vegas'a bizden önce varırlarsa ve

büyü yaparsan, sana bunu ağır bir şekilde ödetirim. Dört Elementin de benim olmasını istiyorum." Bakışlarında manik bir parıltı belirdi.

Alejandro'nun gözleri omzumun üzerinden kayarak arabanın arka koltuğuna baktı ve ben de Sofia'nın önünde koruyucu bir şekilde yer değiştirmeye çalıştım. Lütfen uyanmayın.

"Onu öldüremezsın," diye ağzımdan kaçırdım ve bana alaycı bir tavırla baktı. "Peki neden? Gerçekten onu benden alabileceğini mi sanıyorsun?" dudaklarını ıslatarak soğuk bir şekilde güldü.

"Eğer ölürse, kimliğim açığa çıkar. Onunla görülen son kişi bendim," dedim çılgınca, eğer bunu ona satmazsam onu öldüreceğini biliyordum ve bunun olmasına izin veremezdim.

Bunu düşündü, alnında bir kızgınlık kırıışıklığı oluştu. "Peki Belki de işe yararlığını kanıtlamanı beklemekten yoruldu. Daha ilk engelde çuvalladın, neden akademiye dönmene izin vereyim ki?"

"Bir şansım daha olacak. Kısa bir süredir oradayım, büyülerini daha iyi kullanabilmen için tüm büyüleri öğrenebilirim. Bu da önemli, değil mi?" Yalvarma imasını sesimden uzak tutmaya çalışarak sordum.

parmakları boynumun etrafında sonda gibi keskinleşti ve kazmaya başladı.

"Hm," diye homurdandı, sonra elini geri çekti, yumruk haline getirip karnuma sert bir darbe indirdi.

Alejandro geri çekilirken iki büklüm oldum ve acı dolu bir iniltiyle yan tarafımı tuttum.

"Git," diye bağırdı ve arabaya bindim, beceriksiz parmaklarımla çalıştırmaya çalıştım. "Onları yakında bana getireceksin Diego."

Başımı salladım, arabayı çalıştırdım ve göğsümde panikle yola koyuldum.

Ne halt edecektim ki?

Kahretsin, Diego o gece bizi psikopat amcasına teslim edebilmek için içkilerimize ilaç katmaya mı çalışmıştı? Şok ve öfke içimi parçalarken kız kardeşimin varlığını hissettim ve onu kendime çektim ama sonra tekrar düşüyor, başka bir anının derinliklerine dalıyordum.

Darcy bize "Falling Star buluşmak istiyor," dedi ve Sofia heyecanla bir aşağı bir yukarı sallandı.

Darcy uzaklaşmak için hareket edince kalbim sıkıştı ve elim onu tutmak için fırladı. "Bekle, bu iyi bir fikir mi? Güvenli olmayabilir."

Bu Falling Star denen kişinin kim olduğunu bilmiyordum ama eğer Tehlikeliydi, ikizlerin ona gitmesine izin veremezdim. Kendimi buna inandırmaya çalışıyordum çünkü benim dışımda başka bir el tarafından öldürülmeleri aileminkine eşit olabilirdi, ama bundan daha fazlasıydı. İtiraf etmeye cesaret edemediğim kadar. Onlardan hoşlanmaya başlamıştım. Ve Sofia'ya baktığımda, fark ettim ki

oluşturduğumuz bu küçük arkadaşlık çemberine karşı korumacı olmaya başlamıştım. Hayatımda ilk kez iyi giden şeylerin değişmesini istemiyordum. "Sorun yok," diye söz verdi Darcy. "Falling Star bize yardım etti. "Falling Star bize yardım etti.

Bize zarar verdiler mi?"

Sofia ile endişeli bir bakış paylaştık ve Tory gözlerini devirip uzaklaştı. "Oluyor işte Diego. Aş artık bunu."

Darcy bana özür dileyen bir omuz silkme hareketi yaptığında kaşlarımı çattım ve ikisi birlikte kütüphaneye doğru yola koyuldular.

"Hey Sofia - bulutların üzerindeki gökkuşağı kadar seksi görünüyorsun, bebeğim," diye seslendi Tyler Corbin, adımlarında çalım ile bize doğru yürürken.

Tyler'ı sevmiyordum. Çünkü istediğim her şeye sahipti ve umurunda bile değildi. Onun Pegasus'a dönüşmesini ve Sofia ile birlikte uçuşmasını

izlemiştim, ikisi hayatımda gördüğüm en güzel şeydi. Ve çok diledim

Onunla hayatlarımı değiştirebilsem ve yanımda onunla bulutların üzerinde uçabilsem ne kadar zor olurdu.

Sofia kızardı ve boğazım düğümlenerek kirpiklerini ona doğru kırptıştırmasını izledim. "Gidip bir merhaba demelisin," diye zorladım ve bana kaşlarını kaldırdı.

"Emin misin?" diye sordu ve ben de sertçe başımı salladım, kızın onunla konuşmak için koşar adımlarla yanlarına gidişini ve dansa doğru uzaklaşmalarını izledim. Bunu yapmaktan nefret ediyordum ama ikizlerin peşinden gitmem ve görölmediğinden emin olmam gerekiyordu.

Kimsenin bana dikkat etmediğinden emin olduğumda kütüphaneye doğru süzüldüm, içeri girdim ve Tory ile Darcy'nin ayak seslerini takip ederek sessizce rafları karıştırdım.

Arka taraftaki demir merdivene ulaştığımda ayakkabılarımı çıkardım ve metal basamakları sessizce çıkararak aşağıdaki kitap raflarına bakan geniş balkona koşarken onları elime aldım.

Altımdaki yığınlarda ikizleri ararken yukarıdaki gölgelere sarıldım, bakışlarım Profesör Astrum'la birlikte orada duran ikizlere takıldığında kalbim bir mil hızla çarpıyordu.

"Kendimi daha önce göstermediğim için özür dilerim," dedi o hırıltılı ses tonuyla ve dudaklarım şokla aralandı. Bu adam Falling Star mıydı?

Vahşi Kral hakkında konuşmaya başladı ve ben de cebimden Atlas'ımı çıkarıp onlara doğru tuttum ve bu konuşmanın son derece önemli olduğundan emin bir şekilde kayda bastım. Ve dinlerken, o konuştukça içimde bir şok oluştu.

Lionel Acrux'u Nymph'leri ailelerini öldürmek için Vahşi Kral'ın sarayına götürmekle suçladı. Amcam yıllardır onunla birlikte çalışıyordu ama bana ittifakları hakkında pek bir şey anlatmamıştı, itiraf etmeliyim ki bu adamın şüpheleri bana doğru geliyordu. Ama eğer bizimkileri işaret ediyorsa Başka ne biliyordu ki? Ya benim peşimdeyse? Bildiğim kadarıyla kızları benim hakkımda uyarıyor olabilirdi.

Ama Darius Acrux ve Profesör Orion'u son Nimf saldırıları sırasında türümüzü kontrol etmekle suçlamaya başladığında çok yanlış yolda olduğunu fark ettiğimde rahatladım. Bunun onlarla hiçbir ilgisi yoktu. Ama Nimfler son zamanlarda saklandıkları yerden daha sık çıkıyorlardı çünkü Gölge Prenses emirlerini yerine getirmemiz için bizi daha yüksek sesle çağırıyordu.

Dinledikçe paniğim artmaya başladı ve burada fark edilmekten korktuğum için aceleyle merdivenlere geri döndüm, sessizce koşarak merdivenlerden indim ve yığınların arasından çıkışa doğru ilerledim.

Ayağım eski bir döşeme tahtasına bastığında bir gıcirtı duyuldu ve daha hızlı koşarken kalbim daha da hızlandı, dışarı çıkmadan önce olabildiğince sessiz kaldım ve saklanmak için binanın yan tarafına daldım.

Ayaklarımı ayakkabılarımın içine soktum, ilerlemeye devam ederken gölgelere tutunarak ne yapacağıma karar vermeye çalıştım. Ve sadece bir seçeneğim olduğunu biliyordum.

Amcamın numarasını açtım, videoyu ona yönlendirdim ve duvara yaslanıp cevap bekledim. Bir dakika sonra beni aradığında cevap geldi ve fısıltıyla cevap verdim.

"Merhaba."

"İyi iş, Diego. Sonunda bir işe yaradığını kanıtlıyorsun," diye hırladı. "Bu gece sana verdiğim tılsımı kullanmanı istiyorum. Onu doğu çitindeki toprağa yerleştir ve sana mesaj gönderdiğimde benimle orada buluş."

"Tamam, ne yapacaksın?" Amcamın buraya gelme fikrinden korkarak sordum ama hat kesildi.

İçimi çektim, Atlas'ımı cebime geri koydum ve şapkamı kulaklarımın üzerine yerleştirdim, partiye gitmeden önce tılsımı almak için Aer Tower'a geri dönmeye karar verdim. Ve kararan gökyüzüne bakarken Annemin inandığı gibi yıldızların benden gerçekten nefret edip etmediğini merak ettim.

Hafıza o gecenin ilerleyen saatlerine döndü ve Diego Küre'den çıkıp doğu çitine doğru koşmaya başladığında onun bedenine geri döndüm.

Kampüs boyunca koşabildiğim kadar hızlı koşarken adrenalin kol ve bacaklarıma güç veriyordu; karanlık yollarda ilerlerken sık ceketim arkamda uçuşuyor ve amcamın bu gece ne yapmayı planladığı konusunda paniğe kapılmamaya çalışıyordum.

Çite vardığımda, çitin ötesindeki ağaçların arasından annemle birlikte göründü, ikisi de büyükanneemin onlara hediye ettiği triko dışında tamamen siyah giyinmişlerdi.

"Acele et," diye tersledi annem ve Alejandro ayaklarımın dibindeki yeri işaret etti.

Tılsımı iç cebimden çıkarıp toprağa bastırdım ve içindeki kara büyüyi hissettim. Tılsım toprağın içine doğru kıvrıldı ve önlerindeki büyülü sınır çatırdadı ve gölgeyle örtüldü. İkisi sınırdan geçtiler ve Alejandro ateş büyüünün ısını kullanarak parmaklıkları büktü, böylece annemle birlikte çitlerden kampüse tırmanabildiler.

Onlara bakarken nefeslerim düzensiz geliyordu, şimdi yapacaklarından korkuyordum ve bunun sorumlusunun ben olduğumu biliyordum. Ama Alejandro bir adım daha yaklaşıp üst dudağını geriye doğru sıyrarak bana bakınca başka seçeneğim olmadığını anladım. Boynumun arkasından tuttu, beni etrafında döndürdü ve önüne doğru itti.

"Beni Astrum'a götür," diye hırladı.

"O yaşlı adam kaderinden çok uzun zamandır kaçıyor," diye heyecanla mırıldandı Mamá ve tüylerim diken diken oldu.

"Ne demek istiyorsun?" Ona bakarak sordum ve gözleri küçümseyerek üzerime dikildi.

Alejandro kız kardeşiyle bakışırken, "O bunu bilecek yaşta," dedi.

"Kraliyet ailesini öldürdüğüümüzde sarayda çalışıyordu," dedi Mamá dudaklarında midemi dehşetle düğüümleyen çarpık bir gülümsemeye.

"Sen... ne?" Nefes aldım, benimle dalga geçtiklerinden emindim.

"Tüm gücümü nereden aldığımı sanıyorsun, aptal?" Alejandro sırtarak avuçlarındaki alevlerle oynadı ve boğazımın düğüümlenmesine neden oldu.

"Ben

Solaria'nın en güçlü perisi."

"Çünkü paylaşmadın," diye tersledi Mamá onu. "Gerçi kraliçe öldüğünde tadı çok tatlıydı. Bunu kaçırmak istediğimi söyleyemem." Kötü kötü sırttı ve ben ne dediklerini anlayarak onlara bakarken ayaklarımın daha fazla hareket edemediğini fark ettim.

"Vegas'ın ailesini sen mi öldürdün?" Homurdandım.

Alejandro sesinde gururla, "Evet," dedi. "Lionel Acrux sayesinde."

"Arkadaşlarımız onları tutarken bizi tekmelemelerini ve tırmalamalarını izlemeye bayılırdı.

Bizim için aşağı indi, değıl mi?" Mamá dedi ki, bu görüntü boğazımda safra birikmesine neden oldu. "Bence ölümden senden daha çok hoşlanıyor Alejandro."

"Kimse benden daha fazla zevk alamaz," dedi karanlık bir sesle, kolumdan tutup beni tekrar iterek. "Ama oğluna bak, kan düşüncesini bile hazmedemiyor."

"Her yönüyle Miguel'e benziyor," dedi Mamá tiksintiyle, ama nadiren konuşan ve tüm duygulardan yoksun görünen bir adama nasıl benzeyebileceğimi bilmiyordum.

Astrum'u en son gördüğüm Küre'ye doğru yürümeye devam ederken bacaklarımın uyuştuğunu hissediyordum ve herkesi bu durumdan haberdar etmenin bir yolu olup olmadığını merak ediyordum.

Nimflerin kampüste olması kendimi açığa çıkarmadan. Onlarla bu şekilde başa çıkabilirdim, sorunlarım sonsuza dek giderdi ve bu dünyada kalabilirdim

Fae'ymişim gibi davrandım.

"Bu gece ellerimi bir Vega'nın üzerinde istiyorum," dedi Mamá açgözlülükle, adımlarını hızlandırırken. "Şu işi bitirelim Alejandro."

"Burada ölmelerini istemiyorum," diye mırıldandı. "Onları eve götürelim. En azından birini."

O kulübedeki kızı tekrar düşündüm ve ikizleri o iğrenç yerde görme fikrine dayanamayarak hızımı yavaşlattım.

"Onlara yaklaşılamazsın. Etrafta çok fazla Fae var," demeye çalıştım. "Profesör Astrum'u bile yalnız yakalamak zor olacak."

Alejandro hızla bana doğru döndü, yüzümden bir santim ötede alevleri tutarken eli gömleğimi yumrukluyordu ve gözlerinde bana bakan bir iblis gördüm. "Bunlar bir korkağın sözlerine benziyor," diye hırladı. "Bu gece öldürmeye açım, sobrino ve eğer bu bir Fae değilse belki de sen olacaksın. Ve belki de bunu uzun, acı verici bir oyun haline getireceğim."

Başımı salladım, annem bakışlarında soğuk bir kopuşla beni izlerken çılgınca elini üzerimden çekmeye çalıştım. Amcamın gözlerindeki nefrete bakarken içimi dehşet kapladı ve bununla yüzleşmek zorunda kalmamak için ortadan kaybolmak istedim.

"Tamam, tamam," diye geveledim ve beni bıraktı, beni önlerine doğru işaret etti ve tökezleyerek ilerledim, onları Küre'ye doğru götürürken nefeslerim düzensiz geliyordu.

Altın binaya yaklaştığımızda, Profesör Astrum'un binanın önündeki çimenlikte durduğunu ve gözleri kapalı bir şekilde sanki onlarla konuşuyormuş gibi yıldızlara baktığını gördüm.

Amcam ve annem onu bir sonraki yemekleri gibi gözlerine kestirdiklerinde korkuyla onlara baktım ve ona kaçması için seslenmek istedim.

Etrafta başka kimse yoktu, parti hâlâ Küre'nin içinde devam ediyordu ama dışarıda hiçbir öğrenci yoktu. Profesör'ün neden

Astrum orada öylece duruyordu ama gözlerini açıp başını eğerek bize doğru baktığında konuştu.

"Ah, elbette," diye iç geçirdi, başını sallayarak. "Ölümümü göremiyordum, sadece bu gecenin ötesinde beni bekleyen karanlığı görebiliyordum. Ama şimdi mantıklı geliyor."

Alejandro ve Mamá ona doğru ilerlediler ve ben de amcam ona seslenirken dudaklarımdan dökülen bir yalvarışla peşlerinden koştum.

"Bu gece seni koruyacak güzel yıldızların nerede, Kahin?" dedi alaycı bir tavırla.

"Yıldızlar beni bekliyor." Alejandro ve Mamá iki yanından ona doğru yaklaşırken bileğindeki saate baktı ve gözlerinde ciddi bir ifadeyle başını salladı.

Yürümeyi bıraktım, gözlerim Küre'ye gidip geliyordu ve yardım için koşup koşmamam gerektiğini düşünüyordum. Eğer oraya ulaşabilirsem ve fakülteyi onların varlığından haberdar edebilirsem, belki yakalanırlardı, belki onları öldürürlerdi ve sonunda özgür olurdum.

Astrum'un gözleri bana takıldı ve kaşları çatıldı. yüz hatlarını çizdi. Korkuya o kadar kapılmışım ki, kendimi göstermeden önce ondan saklanmayı bile düşünmemiştim.

Tekrar yıldızlara baktı, onlara bir şeyler mırıldandı ve gözleri bana anlayışla bakarken gözleri genişledi.

Alejandro dizlerinin arkasına tekme attı ve Astrum yere düştü. Bu kadarı kabullenmiş gibi görünürken ellerinde hiçbir büyü belirtisi parlamıyordu. Ama ben onun savaştığını, ayağa kalkmasını ve iki yanında duran canavarlara saldırmasını istiyordum. Bundan da öte, onlarla kendim savaşmak, bir duruş sergilemek ve emirlerine daha fazla uymayı reddetmek istedim.

Bunun yerine, kendimi dehşet içinde donmuş ve annemin soğuk bir şekilde gülmesini ve ellerini Nymph'e doğru kaydırmasını izlemekten başka bir şey yapamaz halde buldum.

sondalar. Çingırağı havayı doldururken niyetle öne doğru adım attı ve

Astrum'un büyüsunü kilitledi ve Alejandro'nun büyüsunün sesiyle birleşerek Alejandro'yu zayıflattı, ancak bununla savaşmaya niyeti olmadığı açıktı.

Mamá sondalarını Astrum'un göğsüne sapladı ve Astrum sanki onları bir şekilde karşısında görüyormuş gibi Vega kral ve kraliçesinin isimlerini söylerken dudaklarını çekiştiren bir gülümsemeyle başını geriye eğdi.

Alejandro, annemin ona birkaç saniye işkence etmesine izin verdikten sonra onu kenara itti ve kendi sondalarını Astrum'un göğsüne acımasız bir darbe indirdi

Bu da yere kan sıçramasına neden oldu. Onun büyüsunü almayı planlamadıklarını biliyordum, bunu daha önce de yaptıklarını görmüştüm, bir Fae'nin büyü kaynağıyla bağlantı kurarak kafayı buluyorlardı ama büyüyü

Zaten kendileri için talep ettikleri unsurlar.

Astrum gözlerini gökyüzünden hiç ayırmadı ve Alejandro istediği tepkiyi alamadığı için öfkeyle hırladı. Astrum yere yığılırken Alejandro damarlarından çıkan öfkeli bir ateşi yere bıraktı ve neden olduğu katliama sırtırken onu yaktı, geriye doğru tökezleyip ateşin daha da yükselerek Astrum'un bedenini yakıp kül etmesini izlerken dev alevler yanaklarımı ısıttı.

Annem alevlerin içine tükürdü ve bizi görüş alanından çıkaran alevlerin ötesinden tiz bir çığlık duyulunca gözlerim yola kaydı.

Alejandro Mamá'nın kolunu tuttu ve ikisi koşarak yanımdan geçtiler ve fark edilmeden önce kaçarken neredeyse beni deviriyorlardı.

Şok içinde durdum, aklımı başıma toplamaya çalışıyordum, çünkü giderek daha fazla öğrenci Küre'den dışarı dökülüyordu ve ben de onlara katılmak için etraflarında dönerek Gölgele, böylece görünmeyecektim.

Kalabalığın arasına dalıp panik halindeki öğrencilerin arasına karıştığımda ağzım kupkuruydu ve ölümün kokusu her yere sinmişti.

"Kenara çekilin!" Profesör Orion'un sesi onların üzerinde yükseldi ve Darcy ile Tory'yi peşine takarak kalabalığın arasından hızla geldi. Darcy'nin saçları kesilmişti ve Tory'nin gözleri dehşetle parlıyordu, bu da içimin sıkışmasına neden oldu. Onlara ne olmuştu?

"Kim o?" diye mırıldandı arkamdan bir çocuk.

"Sence bir su perisi miydi?" diye fısıldadı başka bir kız ve içimde yaklaşan bir fırtına gibi panik yükseldi.

Onları şaşırtmalıydım, bunun başka bir şey olduğunu düşünmelerini sağlamalıydım. "Bu da ne böyle?" Darcy gözlerini kısarak bakarken korku içinde fısıldadı.
azgın alevler.

"Ejderha Ateşi'nin böyle yandığını daha önce hiç görmemiştim," dedim sesimi duyurabilecek kadar yüksek bir sesle, Astrum'un ikizlere söylediklerine tutunarak ve Darius'a gölge düşürerek benden ya da türümden şüphelenilmemesini umarak.

Çünkü ailemi ele verirsem beni korkunç bir kaderin beklediğini biliyordum ve belki de amcam haklıydı. Belki de korkağın tekiydim.

Diego'nun o geceden kalma paniğinin beni sardığını hissedebiliyordum ve geleceğe doğru ilerlerken ne düşüneceğimi bilemiyordum. Anların birbirine karıştığını görmeye başladım: Diego'nun Pitball sahasına saldırdıkları gün Nymph'lerin kampüse girmesine izin vermesi, FIB baskınlarından saklamak için düğüm otu yığının pencereden Aer Tower'ın dibindeki çalılıklara atması, Orion'un büyükannesi tarafından kendisine hediye edilen kutuyu kırmasına duyduğu öfke, Orion'un Sofia'ya duyduğu gizli aşkı etrafındaki ajanlara ifşa etmesinden duyduğu utanç. Amcasının kampüse girmesine izin verdiği ve astronomi kulesinde onunla kavga ettiğim geceyi gördüm, ama aynı zamanda Diego'nun kendisine eziyet eden adamı öldürmemi istediğini, onu yok edecek kadar güçlü olmam için dua ettiğini de gördüm.

Ve sonra Alejandro'nun kampüsün kenarındaki ormanda onu boğduğu, amcası beni ve kız kardeşimi ona teslim etmek için daha çok çalışmasını isterken görüşünün karardığı başka bir anıya atıldım. Diego'nun korkusunun içimi parçaladığını ve ailesinden, Nymph formundan kurtulup arkadaşları gibi, bizim gibi Fae olmak için duyduğu mutlak özlemi hissedebiliyordum. Daha önce hiç kimseye karşı hissetmediği şekilde sevmeye ve değer vermeye başladığı insanlar.

Sonra Diego'nun odasındaydım, şapkasını çıkarışını izliyordum, amcasının üzerinde bıraktığı morlukları kapatmak için kollarını çekiştirirken şapkasını masanın üzerinde bırakıyordu ve bir dakika sonra onunla ormandaydım, birlikte Peri Panayırı'na giderken eli elimi tutuyordu. Şapkası olmadan gölgeler etinin altında daha derinlere kayıyor ve Gölge Prenses kulağına şeytani emirler mırıldanıyordu. Daha soğuk olmayı, beni içine çekmeyi ve amcasının istediği gibi bana yaklaştırmaya çalışmayı daha kolay buldu. Beni bu yüzden öpmüştü, bu yüzden benimle flört etmeye çalışmıştı ama bu sırada hep acı çekiyordu.

Sofia Tyler'la çıkıyordu, onun yerine asla onu seçmeyeceğini biliyordu. Ve ruhunun derinliklerinde bunun sebebinin Fae olmaması olduğuna inanıyordu.

Gölgeler Peri Panayırı sırasında onun içine işlemişti ve neredeyse aklını onlara kaptıracaktı, Gölge Prenses ruhuna sesleniyor ve onu Fae türüne karşı öfkeyle dolduruyordu. Beni terslemesinin, bana fahişe demesinin sebebi buydu. Zihninin gölgelerin o kadar derinlerine dalmasına izin vermişti ki neredeyse onu tamamen tüketecekti. Ve o gecenin ilerleyen saatlerinde onu geri çektiği an, pişmanlığını ve acısını hissettim. Ve Alejandro'dan onu bir kez daha hayal kırıklığına uğrattığı için yediği dayağı da hissettim.

Hesaplaşma gecesinde, Diego'nun gözlerinden yıldızlara bakarken, kemiklerinin titremesine neden olan dehşetle aniden başka bir anıya daldım.

Başımın üzerinde, şimdiye kadar ne kadar kötü bir performans sergilediğimin bir göstergesi olarak parıldayan bir üç rakamı asılıydı, ancak şimdi Hesaplaşma son karar faktörü olacaktı ve ya temelli olarak eve gönderileceğimden ya da yıldızlar tarafından ne olduğum ortaya çıkarılacağından emindim.

Vegas'a baktım, Fairy Fair'de nasıl davrandığım için suçluluk duygusu beni yiyip bitiriyordu, nedenini bilmesem de arkadaşlığımızı mahvettiğime emindim.

hatta umursadım bile. Dün gece onları incitmeye çalışmışım, Alejandro'nun benden istediği şeyi yapmaya ve sonunda onları ona getirmeye çalışmışım. Ama onları kucaklarken bile başarısız olmuşum. Ve şimdi dönüştüğüm şeyin ağırlığını hissediyordum. Sanki kalbim göğsümün içinde kararıyordu. Bu oyundan bıkmışım ve gerçekten sevdiğim kızlara ihanet etmekten çok yorulmuşum. önemiştir. Ama ben nasıl bir arkadaşım? Gerçeği bilselerdi benden nefret ederlerdi. Ve şimdi her şey boşa çıkmıştı, çünkü yıldızlara yalan söyleyemezdim. Beni olduğum gibi görürlerdi - tabii beni yargılama zahmetine bile girerlerse.

Müdür Nova hepimizi çayırda bir çember oluşturmaya ve Uyanış'ta yaptığımız gibi el ele tutuşmaya yönlendirdi ve ben nefesimi tutarak kaderin baltasının boynuma inmesini bekledim.

Zenith yıldızlara seslenirken başımı kaldırıp ıslıl ıslıl parlayan iğne uçlarına baktım ve tüm gökyüzü bir girdabın içinde dönüyormuş gibi görünmeden önce içimden bir ürperti geçti. Birdenbire karanlık bir odada duruyordum, sanki hiçbir ağırlığım yokmuş gibi, sanki hiçbir şey değilmişim gibi orada süzülüyor gibiydim. Ve bir an için dünyanın bittiğini ve benden daha fazla bir şey istenmeyeceğini hissetmek rahatlatıcıydı.

Yıldızların olmadığı, hiçbir güçlü varlığın bakışlarını benim kadar değersiz birine çevirme zahmetine girmediği bir boşluğun benim için son olup olmayacağını merak ettim.

Ama sonra sanki evrenin kendi dokusundan örölmüş gibi gelen bir fısıltı kafama doldu.

"Sahtekâr," diye nefes aldı. "Seni görüyoruz, doğan gölgenin oğlu. Ve Hesaplaşma'yla yüzleşmenin zamanı geldi."

Sertçe yutkundum, şimdi beni cezalandırıp cezalandırmayacaklarını, belki de öldürüp öldürmeyeceklerini merak ediyordum. Belki de bu, tekrar tekrar bir canavar haline getirileceğim bir hayata geri dönmekten daha iyiydi.

"Üzerinizde büyük bir yük var ve ayaklarınızın önünde karanlık ve aydınlık bir yol uzanıyor. Peki hangisini seçeceksin?"

"Ben... seçebilir miyim?" Şaşkınlıkla sordum. "Yıldızların tüm yaratıkları seçim yapabilir."

"Ama ben Fae değilim," dedim kalın bir sesle ve başımı salladım.

"Sen zalimliğin ve talihsizliğin çocuğusun ama yine de bizim çocuğumuzsun." "Anlamıyorum. Lütfen, bana ne yapacağımı söyle. Nasıl koruyabilirim

Vegas'ta ölmeden?" Yalvardım. "Ölüm senin en büyük korkun."

"Evet," diye mırıldandım.

"Neden korkuyorsun, gölgeden doğanın oğlu?"

"Hiçbir şey olmamak," diye nefes aldım. "Yok olmak ve asla iyi bir şey bilmemek."

"İyi bir şey bilmiyor musun?" diye sordu yıldızlar ve karanlık kalktı, arkadaşlarımla güldüğüm bir görüntüyü gösterdi, yüzümdeki gülümseme bana o kadar yabancı geldi ki kendi dudaklarıma dokunmak için uzandım.

Görüntü tekrar kayboldu ve gözlerim yaşardı. "Onları amcama götürmek zorundayım," diye yarı hıçkırarak ağladım. "Eğer yapmazsam, o - o -"

Önümdeki görüntü değişti, bana o kadarı gösterdi, ormandaki o karanlık kulübede zincirlenmişim, ellerim kesilmişti ve Alejandro başımda duruyordu

Elinde bir bıçak ve dudaklarında uğursuz bir gülümseme vardı. Çığlık

*attım, onu engellemeye çalıştım ama gözlerim kapalı olsa da olmasa da
görebildiğim tek şey buydu.*

"Lütfen - dur - dur!" diye bağırdım ve görüntü bir kez daha kayboldu, beni bastıran karanlıkta bıraktı. Ama bunu yıldızların görüntüsüne tercih ederdim.

"Artık görmek istemiyorum," diye fısıldadım.

"Bir Fae sırtı duvara dayandığında ne yapar, doğan gölgenin oğlu?"

"Bilmiyorum," diye mırıldandım.

"Bir Fae sırtı duvara dayandığında ne yapar, doğan gölgenin oğlu?"

"Bilmiyorum - ben Fae değilim!" Bağırdım, bu kelimelerin acısı içimi parçaladıkça sesim de yırtıldı. "Ama keşke olsaydım," diye mırıldandım, yanağımdan bir damla yaş süzüldü.

"Bir Fae korkularıyla yüzleşir," diye fısıldadı yıldızlar. Başımı öne eğdim.

"Bir Fae sırtı duvara dayandığında ne yapar, doğan gölgenin oğlu?"

"Kavga ediyorlar," dedim usulca, cevabın bu olduğunu biliyordum ama yine de onlardan biri olmadığını biliyordum.

"Bir Fae kalbiyle ne yapar?" diye sordu yıldızlar ve ben bu soru karşısında kaşlarımı çatarak düşündüm.

"Seviyorlar," diye karar verdim.

"Peki bir Fae Solaria'daki yerine layık olmak için ne yapmalı?"

Kaşlarımı çattım, cevap kolayca aklıma geldi ve dudaklarımdan döküldü. "Herhangi bir şey."

"Testlerimizi geçtin." Yıldızlar beni tuttukları yerden kurtardılar ve ben gitmeme izin verildiğine inanmakta güçlük çekiyordum.

Zodiac Akademi'de kalmak. Hiçbir anlamı yoktu ama yine de yaşadığım en güzel şeydi. Ve bir an için, neredeyse Fae olmanın nasıl bir şey olduğunu hissedebiliyordum.

Hafızamdan geri çekildim ve gözümün önünde birinden diğerine daha fazla zoom yapıldı. Diego'nun vicdanıyla mücadele ettiğini, Alejandro'yla defalarca yüzleştğini ve onun gazabıyla karşılaştığını gördüm.

Küre'de Tory'nin içkisine ilaç kattığını, onu amcasına götürmeye çalıştığını gördüm, sonra Darius araya girdiğinde ve bir kez daha Alejandro'nun cezalarıyla yüzleştğinde rahatladığını hissettim. Ama şimdi bunu tercih ediyor gibiydi, amcasının isteklerinden herhangi birini gerçekten yerine getirmek yerine acı çekmeye karar vererek eylemlerinde güç buluyordu.

Zodiac Akademi'de geçirdiği her saniyenin tadını çıkarırken ve arkadaşlarıyla birlikte gülümseyip kahkahalar atarken onu izledim ve daha da güçlendiğini gördüm.

Gözlerimin önünde, tam karşımdayken fark ettiğimden bile daha fazla.

Kalbimin korkuyla çarpmasına neden olan başka bir anının içine düştüm çünkü onun yerinde yürürken, kıyafetlerini çıkarırken ve şapkasını Stella'nın arazisini çevreleyen ormandaki bir dala asarken başıma gelecekleri biliyordum.

Su perisi formuma geçtim ve savaşa çağrıldığımda Gölge Prenses'in gücünün damarlarımda dolaştığını hissettim. "Savaşma zamanı. Öldürme zamanı. Yardımına gel."

Alejandro ve Mamá, Darcy ve bazı Varislere karşı savaşırken yakınlardaki ormanlık alana çarptılar.

Gölgeler beni gittikçe daha derinlere çağırıyordu ama ben gitmeyecektim. Bu gece olmaz. Darcy ve Tory'nin başı dertteyken olmaz. Büyükannem bana Gölge'nin iradesine karşı savaşacak kadar güçlü olduğumu söylemişti.

Prenses, eğer öyle olduğuna inansaydım ve bu gece nihayet içimde o gücü bulsaydım, artık o yaratığın piyonu olmayı reddederdim.

Onları yakalamak için Zodiac'a gönderilmiş olabilirim ama amcamın oyununu oynamaktan bıkmıştım. Ve şimdi onlar tehlikedeyken. onları aşağı indirdim. Bana sadık kalmışlardı ve ben de karşılığında onlara sadık kalacaktım, bu amcamın ne olduğumu görmesi anlamına gelse bile. Artık dostlarım vardı. Bana yardım edeceklerdi. Gölgelerle olan bağlantımı kabul etmişlerdi, belki benim de bir Su Perisi olduğumu kabul edebilirlerdi. Çünkü yalan söylemekten, onlara ihanet etmekten bıkmıştım.

Ve bu gece onların yanında durup, olmayı dilediğim Fae gibi savaşıacak ve gerçeği öğrendiklerinde beni affetmeleri için dua edecektim.

"Kim olduğunu bilmiyorum ama sen Clara Orion değilsin. Sen sadece bir Gölge ve ölümle dolu içi boş bir şey," diye tükürdü Darcy, ben Gölge Prenses'in arkasından yaklaşırken, yıldızların bakışlarını bana doğru çevirdiğini hissederek.

"Peki sana hangisini vermemi tercih edersin Darcy Vega? Gölge mi, ölüm mü?" Gölge Prenses parmaklarını esnetti ve Darcy'nin gözleri fal taşı gibi açıldı.

kalkan olmaya hazırdı. O anda kendini korumak için çok geç davranacağını biliyordum.

İleri atıldım, sondalarımı bir meydan okuma narasıyla Gölge Prenses'in sırtına sapladım ve kolumu kaldırdığımda onu yerden kaldırdım. Bu altın an damarlarımın her birini yaldızlarken ve hayatım boyunca kölesi olduğum canavarlara karşı nihayet bir hamle yaptığımda kendimi bir tanrı gibi hissetmemi sağlarken, ciğerlerim titredi ve zafer içime aktı.

Darcy sürtüğün işini bitirmek için bir ateş topu fırlattı ama Gölge Prenses bundan kaçınmak için dönerek beni onu düşürmeye zorladı. İçimde gölgeler belirdi ve dizlerinin üzerinde yere çöktüğünde hayal kırıklığı içinde hırladım.

Darcy ona tekrar saldıramadan, Gölge Prenses Vampir hızında bir patlamayla uzaklaştı.

Darcy'ye baktım, içimi bir zafer duygusu kaplamıştı ama hemen ardından ellerini bana doğru kaldırdı, düşmanı olup olmadığımı anlamaya çalışırken kaşları çatıldı.

Gerçek kraliçelerden birine başımı eğerek bir adım geri attım, çünkü elbette o ve kız kardeşi öyleydi. Onların çiçek açıp en inanılmaz güçlü Fae ve ben mutlu bir şekilde onların ayaklarına kapanırdım ve

Onlara istedikleri şekilde hizmet edebilirdim. Belki bilmiyorlardı ama bana bir aile, bir yuva vermişlerdi ve ben de bunun karşılığını onlara her şekilde ödeyecektim.

mümkün olabilir.

Gölge Prenses aniden sırtıma sıçradı ve etrafıma uzanıp göğsüme bir bıçak sapladığında harekete geçmek için çok yavaşladım.

Darbenin şoku kükreleme neden oldu, ancak bıçağı göğsüme defalarca sapladığında ses kesildi, ta ki bir yığın halinde yere yuvarlanırken hissedebildiğim tek şey acı olana kadar, kan vücudumu yıkadı ve başımı döndürdü.

Her şey çok hızlı olmuştu ve yıldızların yaklaştığını hissettikçe nefes almakta zorlanıyordum.

"Gölgeden doğanın oğlu, Fae'lerin korkularıyla ne yaptıklarını hatırlıyor musun?" diye fısıldadı yıldızlar bana, dehşet çarpan kalbimin etrafını sararken.

"Prensesinize saldırmaya cüret mi ediyorsunuz?" diye hırladı Gölge Prenses tepemde dikilirken ve ben başımı salladım, yıldızların sorusunun cevabını şimdi almıştım.

göz kamaştırıcı bir şekilde açık.

Cesaret ediyorum. Çünkü Fae'ler korkularıyla yüzleşir. Ve ben senden ölmekten korktuğum kadar korkuyorum.

Darcy ona bir Anka Ateşi parıltısı gönderdi ama Gölge Prenses parıltının yolundan çekildi ve bilincimi kaybettiğimde görüşümü bir anlığına karanlık kapladı.

Uyandığımda vardiya üzerime çökmüştü, bu yüzden göğsümden akan kan ve adımı çağıran ölümle çamurun içinde cırılçıplak yatıyordum. Ağaçların arasından yıldızları görebiliyordum, o kadar parlaktılar ki neredeyse gündüz gibi görünüyorlardı.

"Diego?" Darcy soluk soluğa yanıma çöktü, dehşet onu sardı. Özellikler. Ellerini göğsümün üzerine koyarak yaralarımı iyileştirmeye çalıştı ama artık çok geç olduğunu biliyordum. Ve söylemem gereken daha çok şey vardı. Ama bir şey diğerlerinden daha önemliydi.

"Çok üzgünüm Darcy," diye zorla söyledim, nedenini açıklamak için yeterli zaman olmadığını bilsem de bunu duymasına ihtiyacım vardı.

"Anlamıyorum," diye hıçkırdı, hâlâ kan akışını durdurmaya çalışıyordu ama ben çoktan uzaklaşmıştım. "Max!" diye bağırdı, ona döndü ama kolunu tuttum, sadece birkaç dakikam varken gitmemesi için çaresizce ölümünden.

"Fae büyüü beni iyileştiremez," diye fısıldadım.

"Nasıl... nasıl buradasın?" diye mırıldandı, gözyaşları yanaklarından süzülüyordu ve onu benim için ağlarken görmekten nefret ediyordum. Ama bu bana onun önemsediyini, birinin gerçekten önemsediyini hatırlattı. Ve hiçbir şey ifade etmemem gereken bu dünyada bir anlam ifade etmişim.

"Ben senin düşmanın değilim," diye yemin ettim, bunu bilmesine ihtiyacım vardı ve elimi tuttu, sıkıca sıktı ve korkumun biraz olsun azalmasını sağladı. Kalbim yavaşlıyordu ve tepemdeki yıldızlar sonumun geldiğini fısıldıyordu, bu yüzden ona bildiğim her şeyin anahtarını vermeliydim, amcamı, annemi, hatta Lionel Acrux'u yenmesine yardımcı olabilecek şeylerin. "Göreceksin... şapkamı almalısın." Öksürdüm ve boğazımda kan yükseldi, tadı ama acı artık soğuk bir uyuşukluğa dönüşüyordu.

Darcy dudaklarımdaki kanı sildi, beni burada tutmaya çalışırken yüz hatlarına acı yazılmıştı. Ve böyle istenmek çok ama çok iyi hissettirdi. Özleneceğimi bilmek.

"Sadece dayan," diye yalvardı. "Yapabileceğim bir şey olmalı."

Başımı hafifçe salladım, yıldızların benden ne istediğini şimdi anlıyordum. Korkumla yüzleşmek zorundaydım ve işte o an gelmişti. Sadece karanlığın ötesindeki ölümden beni bekleyen bir şey olduğunu umdum, yıldızların arasında benim için bir yer olduğunu umdum.

"Sadece faydalı olmak istedim. İyi miydim? İyi bir arkadaş mıydım?" Sofia'yı, Tory'yi ya da Geraldine'i bir daha asla göremeyeceğimi bildiğim için gözlerimden bir damla yaş süzülürken sordum. Bana her zaman sahip olmayı hayal ettiğim bir hayat vermiş olan arkadaşlarımı.

"Sen en iyi arkadaşsın Diego," diye söz verdi Darcy ve ölüm beni benden alamadan mutluluk varlığının her zerresine yayıldı ve bir süreliğine Bir saniye sonra, arkadaşları için ölümü hak eden bir Fae gibi hissettim. Kraliçesi.

Ve onun yüzü gözden kaybolurken, ben uzaklarda bir yere kayboldum. Daha sıcak ve güvenli bir şekilde, büyükannemin elinin elimi tuttuğunu ve beni kollarına çektiğini hissettim, bana sarılırken sesi çok tanıdık ve rahatlatıcıydı. "Seninle çok gurur duyuyorum Diego."

Şapkanın gölgesinden çıkmaya zorlandım, Orion beni kucağına çektiğinde yüzümü gözyaşlarıyla ıslanmış buldum ve o korkunç vedayı bir kez daha yeniden yaşayarak omzuna yaslanıp ağladım.

Orion elini sırtımda bir aşağı bir yukarı gezdirirken Geraldine arkamdan Diego'nun adını haykırarak feryat etti.

Kabullenmem gereken çok şey vardı ve yaptığı şeyler için ona kızıp kızmayacağımı bile bilmiyordum, çünkü sonunda Beni kurtarmak için hayatını verdi ve bize gerçeği söylemek için seçimini yaptı, sadece hiç şansı olmadı.

Sonunda etrafıma baktığımda, Varisler ve Xavier'in derin düşüncelere daldığını ve Tory'nin gözlerinin altındaki yaşları sildiğini gördüm.

Orion şapkayı kafamdan çekip çıkardı, yatağa fırlattı ve ıslak yanağımı öptü, ben de sonunda kendimi toparladım, göğsümdeki keder bir türlü geçmeyen sıkı bir sızı gibiydi.

"Şapkalı çocuğun adı Diego muydu? Yemin ederim Darnell'di," diye mırıldandı Darius Tory'ye ve Tory de onun bir pislik olduğuna dair mırıldandığı bir küfürle birlikte koluna bir yumruk attı.

"Boşuna ölmemiş olacak," dedi Geraldine, ayağa kalkıp gözyaşlarını dizginlerken yüksek sesle burnunu çekerek. "Onun cesur ruhunun intikamını alacağız ve onu toprağa gömen kötü cadıyı yok edeceğiz."

Başımı sallayarak onayladım ve kız kardeşime baktım. Kolumu sıktı ve gözlerindeki intikam ihtiyacını benim içimde olduğu kadar keskin bir şekilde gördüm.

"Onun hayatı işaretlendi," diye homurdandım.

"Alejandro'nunki de öyle." "Annemiz ve babamız için de," diye hırladı Tory.

"Onları merhamet çılgınlıkları atarak ölüme göndereceğiz ve ebeveynlerimizin Elementlerini damarlarından koparacağız," diye tısladım.

Geraldine yumruğunu öptü ve göğsüne bastırdı. "Gerçek kraliçeler için!"

"Yani periler... iyi olabilir mi?" Xavier dirseklerini dizlerine dayayarak sordu, Darcy'ye baktı, sanki bu sorunun cevabını o biliyormuş gibi. Ama hepimiz gördüklerimizi görmüştük.

Diego'dan pek hoşlanmıyordum ama ne kadar boktan bir yetiştirilme tarzına sahip olduğunu anladığımda ona biraz ısınmıştım. Yapmış olabileceği şeyler yüzünden öfkelenen içgüdülerimi bir kenara bırakmak zordu. Vegas'ı uyuşturmaya *çalışmıştı*, hatta Tory'yi bile uyuşturmuştu ve Darius araya girmese ona kim bilir neler yapabilirdi. Onları psikopat annesi ve amcasına götürmeyi planlıyordu, bu yüzden nasıl affedebilirdim? Bu mu?

Tehdit edilmiş olabilirdi ama bu dünyaya sayılamayacak kadar çok düşmanla gelen iki kıza bakarken yine de dişlerimin sızlamasına neden oldu. Arkadaşlarından biri bile onlara karşı komplo kuruyordu.

"İyi güçlü bir kelime," diye hırladı Darius. "İkizlerle uğraştı ve onları öldürebilirdi." Tory'nin elini kavradı, onu tutarken parmak eklemleri beyazlaştı ve dişlerinin arasından duman sızdı. "O gece Roxy'yi Küre'de uyuşturmayı başardığında müdahale etmemiş olsaydım, şu anda ölmüş olurdu."

"O gece o kadar bok suratlı olmamam gerektiğini biliyordum. İkiyle başa çıkabilirim," diye mırıldandı Tory. "Ama sonra senin odanda uyandım ve neden bu kadar sarhoş olduğumu anlamaktan çok sana ne yapmış olabileceğim konusunda endişelendim."

"Bunu daha fazla sorgulamalıydım," diye iç geçirdi Darius, gözleri ateşle parlıyordu.

"Ben de öyle yapmalıyım," dedi Tory. "Ama aramızdaki tüm o saçmalıklara ve kabuslarıma kapıldım-"

"Sana kâbuslar yaşattım," diye cevap verdi Darius, kıza bakarken kaşları çatılmıştı, kız çenesini kaldırıp ona bakarken ona davranış biçiminden duyduğu suçluluk yüzünden okunuyordu, onu serbest bırakmıyordu ama daha fazlasını da yapmıyordu.

"Artık boğulmaktan korkmuyorum," diye cevap verdi ağır bir nefes vererek. "Kâbuslarımdan bugünlerde çok daha net bir yüzü var. Ama o zamanlar Diego'nun ne yaptığının farkına varmalıydım. Belki fark etseydim her şey daha farklı olurdu."

Darcy ona doğru uzandı ve elini tutarken başını salladı.

Darcy, "O buna zorlandı," dedi ve ben ona bakarken yerimde kıpırdandım. O benim her şeyimdi ve bunu anlamama rağmen tek düşünebildiğim Diego yüzünden bir mezarda yatıyor olmasıydı. İçimde bir canavar uyandırdı, Darkmore'da tanıştığım tüm suçlulardan daha vahşi bir canavar.

Korumacılık duygusu göğsümü tırmalıyordu ve Diego'nun Darcy ve kız kardeşinin içkilerine o lanet düğümü koymasının ötesini görmekte çok zorlanıyordum. Tehdit edilmiş olsa bile. Bunu neden yaptığını anlayabilsem bile. Şu anda karşımda duruyor olsaydı, kızıma yönelttiği tehdit yüzünden onu öldürecekimden hâlâ oldukça emindim.

"Tehdit edildiğin için istemediğin şeyleri yapmanın nasıl bir şey olduğunu herkesten iyi biliyor olmalısın," dedi Tory, Darius'a kaşlarını çatarak ve dilini dişlerinin arasında gezdirerek.

"Touché," diye mırıldandı ve Seth, Caleb ve Max birbirlerine baktılar.

"Şapkasını hiç sevmezdim," dedi Seth düşünceli bir ifadeyle. "Şimdi nedenini anlıyorum. Onun kötülüğünü seziyor olmalıydım."

Caleb ona boş bir bakış attı. "Saçmalık, hiçbir şey hissetmedin."

"Yaptım!" Seth ısrar etti. "O şapka her zaman tüylerimi diken diken ediyordu."

"Çocuğa hiç dikkat etmedim bile," dedi Max kaşlarını çatarak. "Eğer dikkat etseydim, belki onu iyi tanıyabilirdim. Sadece gerçekten unutulabilir yüz, biliyor musun? Bir an oradaydı, sonra sanki... Varlığını bile tamamen unutmuştum. Şimdi bile şapkasını yüzünden çok daha net hayal edebiliyorum. Ama şapka doğru olduğu için de olabilir. İşte orada." Diego'nun neye benzediğini hatırlamaya çalışıyormuş gibi gözlerini kısarak şapkayı işaret etti.

"Belki de bir Su Perisi gücüydü," diye gizemli bir şekilde önerdi Seth. "Belki de hepimize orada olduğunu unutturdu, böylece bizi Gece."

"Sizler her zaman dünyanın krallarını oynamakla o kadar meşgulsünüz ki, bahse girerim birlikte okula gittiğiniz öğrencilerin yüzde doksanını sayamazsınız," dedim kuru bir sesle ve Varisler bunu düşündükten sonra başlarını sallayarak kabul ettiler.

"İyi bir noktaya değindin," dedi Seth. "Bir keresinde bir kıza yedi gece üst üste sakso çektirmiştım. Boynunun arkasına adımlı dövme yaptırmıştı, bana karışık bir

İçinde en sevdiğim şarkıların olduğu bir kaset ve adını hatırlayamadığım için ona sürekli Blowie diye seslendim. Yüzüne karşı, çocuklar. Yüzüne karşı."

"Çünkü sen bir pislıksın," diye güldü Caleb.

"İsimlerle aram iyi değildir," dedi Seth masumca.

Max ona, "Dün gece tüm Solarian Pitball Ligi'ndeki takım oyuncularının her birini ve yıldız işaretlerini listeledin," diye hatırlattı.

Seth omuz silkerek, "Çünkü yapamayacağıma dair on aura üzerine bahse girdin," dedi. "Yani on aura karşılığında yüzlerce ismi sihirli bir şekilde hatırlayabiliyorsun?"

Max sorguladı.

"On aura karşılığında sayısız şey yapabilirim, Max," dedi Seth ukala bir sırtıtışla. "On aura karşılığında hava büyüü olmadan üç kez ayakta ters takla atabilirim."

"Ha," diye güldü Max kollarını kavuşturarak. "Devam et o zaman."

"Konudan uzaklaşıyoruz," diye araya girdim Seth kendini kanıtlamak için ayağa kalkmadan önce. "Mesele şu ki, Nimflerin doğaları gereği kötü olmadıklarını kabul etmemiz gerekebilir."

Darius elini yüzünde gezdirdi. "O kadar çok Nymph öldürdüm ki dostum."

"Hepimizin var," dedim karanlık bir sesle.

"Ve hepsi de bize zarar vermek istiyor," dedi Max sert bir baş hareketiyle. "Niyetlerini hissedebiliyorum. Bizi öldürmek istemeyen birini hiç öldürmedik. Eğer buna zorlanmış olsalardı fark ederdim."

Darcy gözlerini ovuşturarak, "Tanrıya şükür," diye fısıldadı ve ben de onun çok bitkin göründüğünü fark ettim. Umarım o şapka ona bulaşmamıştır çünkü eğer bulaşmış olsaydı Diego'nun ruhunu boğmak için tekrar içine daldardım. "Ama şimdi ne yapmamız gerekiyor? Bu işleri nasıl değiştirecek?"

"Belki de öyle değildir," dedi Tory. "Belki Diego farklıydı. Belki de Gölgeler belli ki onu kötülüğe çevirmeye çalışıyorlardı ve onlara karşı savaşmak için şapkası vardı. Ama şapka takan başka bir Nymph görmedim, bu yüzden hepsinin yozlaşmış olduğunu düşünmek mantıklı."

"Ama onları yozlaştıran gölgelerse, bu gölgeler olmadan da doğaları gereği kötü olmayacaklarını göstermez mi?" Darius bunu önerdi ve ben de bu fikir karşısında rahatsız bir şekilde yerimde kıpırdandım.

Geraldine başını öne eğerek, "Zavallı, zavallı Diego," diye iç geçirdi.

Az önce tanık olduklarımıza kimsenin kesin bir cevabı olmadığı için aramızda sessizlik çöktü. Darcy tekrar gözlerini ovuşturduğunda ve yüzü solduğunda dinlenmesi gerektiğini anladım.

"Sanırım şapkam çıktı," diye mırıldandı ve şakağını öpmek için eğildim.

"Nefret ediyorsun," diye şaka yaptım ve bana kıkırdadı, gülümsemesi tekrar kaybolmadan önce kalbimin yükselmesine neden oldu, düşünceleri şüphesiz Diego'ya geri dönerken gözleri karardı.

Çok geçmeden herkes kapıdan çıkmaya başladı, Xavier ve Geraldine nemli gözlerini silmek için Max'in gömleğini yarı yırtarcasına çıkarırken Varisler Periler hakkında mırıldanıyordu.

Ayağa kalkıp şapkayı yataktan aldım ve Blue'nun bu gece tekrar takmak gibi bir fikre kapılmamasını sağlamak için arka cebime koydum. Tory'ye yaslanmış, uykuya dalmaya hazır görünüyordu ve birbirlerine ikiz gibi baktıklarından birlikte bir an geçirmek istediklerini anlayabiliyordum.

"Birazdan görüşürüz bebeğim," dedi Darius da fark ettiği gibi, diğerlerinin ardından kapıya yönelmeden önce Tory'yi öperek, omzunun üzerinden geriye bakıp gözüme takıldı.

İçgüdüsel olarak ona doğru bir adım attım ama Seth'in elleri onu arkadan kavradı ve koridora doğru çekerek aramızdaki kapıyı kapattı.

Dilimi uzayan dişlerimin üzerinde gezdirdim, içimde o iti kesip biçme dürtüsü yükseldi. Ama sonra tekrar Mavi'ye baktım, ondaki bitkinliği gördüm ve ondan başka her şeyi unuttum. Bayılmak üzereymiş gibi göğsüme doğru tökezlemeden bir saniye önce solgun yüz hatlarına bakarak yanına gittim. Telaşla beline sarıldım ve yüz ifadesini incelerken onu kendime doğru çektim.

"Tüh," dedi esnemeye çalışarak.

"Sorun nedir?" Tory kız kardeşinin elini tutarken ben de sordum.

"Hiçbir şey, sadece yorgunum. Şapka yüzünden olmalı," dedi Darcy.

Sesi zayıftı ve derin yeşil bakışlarında yorgunluğun yankısı vardı.

Tory endişeyle, "Ayakta duracak halin yok," dedi ve Darcy'yi yatağa doğru çekti. "Uzanmalısın."

Darcy başını salladı, isteyerek yatağa gitti ve yastıkların yanında bir kedi gibi kıvrılmadan önce yatağın üzerinde süründü. Tory yanına uzanıp bir kolunu kardeşine doladığında gözleri dalgın dalgın kapandı.

Darcy memnuniyetle gülümsedi, eli Tory'nin koluna uzandı ve onun için diğer yarısından daha iyi bir yer olmadığını bildiğim için korkularım yok oldu.

"Biraz dinlenmene izin vereceğim," dedim ve ben kapıya doğru yürürken Darcy mırıldanarak onayladı.

Ayrılmadan önce "Seni seviyorum," diye fısıldadı ve ben de ona baktım, bu iki küçük kelimeyle dünyam aydınlandı.

"Seni daha çok seviyorum, güzelim." Odadan çıktım, kapıyı arkamdan kapattım ve Darius'u Varisler ve Xavier ile oynasırken buldum, gerçi Geraldine gitmiş gibi görünüyordu.

Caleb hepsinin etrafında yüksek hızda daireler çizerken onlar da ona yumruk atabilmek için ellerinden geleni yapıyor, hepsi de aptal gibi kıkırdıyordu. Ama onları izlerken, birbirlerine olan kopmaz bağları karşısında kendimden geçtim.

Noxy'nin izini sürüp biraz takılmak isteyip istemediğine bakarım diye düşünerek uzaklaşmak üzereydim ki Seth beni gördü ve heyecanla havladı.

"Lance, gel oyna!" diye seslendi ama ben cevap olarak sadece kollarımı kavuşturdum.

Caleb Seth'in yanından hızla geçerek ona kafasını yana çevirecek kadar sert bir tokat attı ve Xavier bir kahkaha attı. Seth onu kovaladı, misilleme olarak bir vuruş yapmaya çalıştı ama Caleb rüzgâr gibi hareket ediyordu ve tamamladığı her turda ona tokat atmaya başladı, Seth onu yakalamak için daha çok çabaladıkça çılgına döndü, ancak asla büyü kullanmaya başvurmadı.

"Orion oynamak için çok sıkıcı," dedi Max dudaklarında kışkırtıcı bir gülümsemeyle.

"Beş saniye içinde kazanabileceğim bir oyunu neden oynayayım ki?" Ben cevap verdim ve o da kıs kıs güldü.

"Kanıtla o zaman," diye teşvik etti Max ve neredeyse bir adım öne çıkıyordum ama sonra tekrar Darius'a baktım.

Bir şey söylemek ister gibi görünüyordu ama ağzından tek kelime çıkmadı ve arkadaşlarıyla biraz yalnız vakit geçirmek isteyip istemediğini merak ettiğimde içimi bir şüphe kapladı. Belki de bana siktirip gitmemi söylerken kendini çok garip hissediyordu. Belki de son birkaç yılını birlikte geçirmeye zorlandığı, her gece yatağına sarıldığı ama bunu hiç istemediği adamın yanında olmaya dayanamıyordu. Belki de ben her zaman babasının onun üzerindeki kontrolünün bir hatırlatıcısı olacaktım ve yabancı olana kadar birbirimizden uzaklaşmaya devam edecektik.

Bunu düşünmek bile içimi sızlattı ve bunu düzeltecek kelimeleri aradım ama bulamadım. Uzun yıllar boyunca bana istemeyerek bağlı kalmıştı, ona şikayet etmeden mahrum bırakıldığı alanı vermeliydim. Bu kadarını hak ediyordu. Yine de ondan uzakta olmak, büyülu bağlarla hiçbir ilgisi olmayan bir şekilde acı vermeye başlamıştı. Sadece onu çok özlemiştim.

Caleb, Varisler'in bir sonraki turunda Seth'in saçını çekti ve Seth homurdanarak onu yakalamak için ileri atıldı ama onun yerine Xavier'e sertçe çarptı. Xavier yere düşerken saçlarından her yere simler saçıldı.

Caleb tekrar Seth'in yüzüne bir tokat attı, Max bir kahkaha atarken Seth'in sağ yanağı şimdi parlak pembe bir renge bürünmüştü.

"Gel de yakala beni, Cal!" Seth ayağa fırlayarak Caleb'in odasına koştu ve Caleb geçemeden kapıyı çarparak kapattı.

Caleb küfür ettikten sonra iterek odaya girdi ve Seth meydan okurcasına bağırırken Max ve Xavier peşlerinden koştu.

Koridorda Darius'la yalnız kaldım ve sessizlik, arkadaşlığımızın ölüm çanını çalan bir çan gibi kulaklarımda çınladı.

Boğazımı temizledim, o arkadaşlarının arkasından bakarken bir adım geri çekildim, bunu onun için kolaylaştıracağımı ve buradan çıkacağımı düşündüm.

"Ben... sonra görüşürüz?" Dedim ve Darius kaşlarını çatarak ben gitmeye hazırlanırken bana doğru bir adım attı.

Orada bir saniye oyalandım, birçok şey söylemek istiyordum ama sesimin boğazımda kilitlendiğini fark ettim.

Gitmek için döndüm ama binlerce umut ve pişmanlıkla dolu bir şekilde adımı söyledi. "Lance?"

Arkama döndüm, aramızdaki boşluk biraz daralmış gibi görünürken kaşlarım kalktı. "Öyle mi?"

"Her şeyin sahte olmadığını biliyorsun, değil mi?" diye sordu, gözleri Tarikatının alevleriyle yanıyordu.

Kalbim sıkıştı, çünkü ne olacağını biliyordum. Özür dileyecekti, evet bazı açılardan arkadaş olduğumuzu kabul edecekti ama Varislerle olduğu gibi değil. Aramızdaki bağın olmadığı bir hayata alışmak için zaman isteyecekti ama bunlar beraberinde mesafeyi de getirecekti. Ve ben sadece iyileşip iyileşmeyeceğimizi bilmiyordum.

"Evet, biliyorum," dedim iç çekerek. "Ama artık babanın zincirlerinin bir hatırlatıcısı olduğumu da biliyorum. O yüzden özgürlüğünün tadını çıkar, Darius. Gerçekten. Sen

Size zorla eşlik etmeyen insanlarla vakit geçirmeyi hak edin. Yemin ederim bunu sana çok görmüyorum."

Bana doğru bir adım daha atarken gözlerinde acı parladı. "Gerçekten böyle mi düşünüyorsun, kardeşim?"

"Değil mi?" Bu sorunun cevabından duyduğum korku göğsümün içinde jilet gibi keskin bir ağ örüyordu.

Başını salladı, daha da yaklaştı ve bir parçam - gerçekten büyük bir parçam - kollarımı ona sarmak istedi, sanki aramızdaki bağ bizi hala bir araya getiriyormuş gibi. Ama bu sefer sihirli bir güç değildi bu, en saf dostluk ve en zor günlerimi paylaştığım adama duyduğum sevgiydi.

"Haydi, Darius!" Max, Caleb'in yatak odasından seslendi ama Darius bakışlarını benimkilerden ayırmadı.

"Seni bekliyorlar," diye mırıldandım ama Darius bana bir adım daha yaklaştı.

"Sanırım biraz kestireceğim," dedi ve bana sert bir bakış attı. Bu sözler bana bağlı olduğumuz onca yıldan çok tanıdık geliyordu ve şimdiye kadar hep tek bir anlama geliyorlardı.

"Öyle mi?" Sözlerindeki imadan emin olamadan kaşlarımı çatarak sordum. *İstediğini düşündüğüm şeyi mi istiyordu?*

Başını salladı, yanımdan geçip koridorun ilerisindeki odasına doğru ilerledi. Gidişini izledim ve oraya vardığında bana baktı, başını kapıya doğru eğerek bir teklifte bulundu. Yüzümde bir gülümseme belirdi.

Dudakları hemen onunkini yansıttı ve ben de peşinden yürümeye başladım, o kapıdan geçerken adımlarımı hızlandırdım ve ben de onu takip ettim.

Odanın ortasındaki geniş yatağa uzandı, komodinden altın takılar aldı ve ben ayakkabılarımı çıkarırken büyük bilezikleri, kalın kolyeleri ve yüzükleri takmaya başladı.

"Emin misin?" diye sordum. "Emin misin?" diye sordum ve tekrar başını salladı, ben de ona katılmak için yatağa atlamadan önce sırtışıma daha da genişledi.

Bana saldırdı, beni küçük kaşık olmaya zorlamaya çalıştı, ama artık onun lanet olası emirlerini yerine getirmek zorunda değildim, bu yüzden karşılık verdim ve ikimiz Kurt yavruları gibi güreştik, birkaç şakacı atış yaparken gülmeye başladık yumruklar da.

Sonunda yan yana uzanmaya karar verdik, başlarımız Ruhumun kaybolan parçası nihayet yerine yerleşirken aynı yastığa baş koydum.

Birbirimize bakarken gözlerindeki huzuru görebiliyordum ve Arkadaşımı geri kazanmanın mutluluğu kalbimi okşadı. Tamamen kendi şartlarımızla.

"Bu garip mi?" diye sordu.

"Kesinlikle," diye onayladım. "Belki ikimizin de soyunda birkaç sürü hayvanı vardır."

"Evet, öyle yapalım," dedi Darius kahkaha atarak.

"Ama bunu Seth'e söyleme," diye uyardım. "Bana zorla sarılmaya çalışıyor ve ben buna boyun eğmeyi reddediyorum."

"Ha, Seth'i kucakladığın gün, babamın tahtı güzel bir fiyonkla teslim ettiği gün olacak."

"Belki bunu ona hatırlatabilirsin, çünkü köpek çocuk benimle arkadaşlık etmekten çok hoşlanıyor gibi görünüyor," dedim yüzümü buruşturarak ve Darius homurdanarak saçlarımı karıştırmak için uzandı.

"Belki de onu biraz rahat bırakmalısın," diye önerdi.

"Neden?" Hemen hırladım, sinirlerim tepeme çıkmıştı. "İlişkimizi sakladığımız sırada Darcy ile benimle uğraştı, bizi ele veren kişi kolayca o olabilirdi. Ve o olmadığını bilsem bile, yine de

sırf kendi hastalıklı eğlencesi için bizi asla ifşa etmeyeceğine ikna etti."

"Evet, pisliğin teki ama seni satmazdı. Sadece bazen tanrıyı oynamayı seviyor. Türümüzün hemen hemen hepsi gibi güçle kafayı buluyor. Ve bakın, yaptığı şeyin affedilebilir olduğunu söylemiyorum. Ama yaptığı şey

O zamandan beri yapılanlar bunu telafi etmek için yeterli olabilir." "Neymiş o?" Ben talep ettim.

"Sana Gw ile birlikte gönderdiği tüm o fotoğrafları falan biliyorsun-" Ona dişlerimi gösterdim ve o da kelimenin ortasında yön değiştirdi, "-Darcy? Seni kışkırtmak için bir oyundu, böylece onun için savaşacaktın. İkiniz barıştığınızdan beri bununla övünüyor. Devam eden ilişkinizin tüm övgüsünü alabileceğini düşünüyor. Henüz sana söylememiş olmasına şaşırdım."

Bakışlarımı kısarak yalanı aradım ama Darius buna gerçekten inanmış gibi görünüyordu.

"Saçmalık," diye tısladım. "Ve bu doğru olsa bile, bunun için ona teşekkür edeceğimi mi sanıyorsun? Kafamı karıştırdığı için, bana onun - onun ve onun- olduğunu düşündürdüğü için." Söylediklerimi zapt edemediğim için boğazımdan bir hırıltı koptu, Onların bir arada olma fikrinden bile öldürücü bir öfke duydum.

"İşe yaradı, değil mi?" Darius bir kaşını kaldırdı, dudaklarındaki sırıtış bana tam olarak kimin tarafında olduğunu söylüyordu.

"Bunu ne zamandır biliyorsun?" Şüpheli bir ses tonuyla sordum, gözlerim en iyi arkadaşşıma dikilmişti.

"Benden ikisi arasında bir şey olup olmadığını öğrenmemi istediğin için." Masumca omuz silktili.

Bir süre öfkeli bir sessizlik oldu, sonra ona doğru hamle yaptım ve bir başka öfkeli hâkimiyet mücadelesine girdik. Vampir gücümü kullanarak onu boğazından tutup altımdaki yatağa yapıştırdım ve o da bir yumruk attı

Ciğerlerimdeki havayı zorlayarak kaburgalarımaya sapladı, yüzünde hâlâ kocaman bir gülümseme vardı.

"Seni pislik," diye tersledim ama gülümsemesi kahkahaya dönüştü ve sonunda ne kadar mutlu olduğunu fark ettim. Gücüm tükendi ve onun gitmesine izin verdim, onun yerine yanına düştüm. O gülmeye devam ederken hafifçe "Siktir git," dedim ve ağzımı bir sırtış kapladı, kendimi tutmaya çalışmaktan vazgeçtim.

Benim kahkahalarım da onunkilere katıldı ve yaşadığımız onca şeyden sonra bana inanılmaz derecede gerçek dışı gelen bu odadaki huzuru içime çektim. Lionel hâlâ dünyayı yönetirken ve toplum onun emri altında parça parça dağılırken her şey mükemmel olmayabilirdi ama yerin altındaki bu cennette dünyadaki en iyi arkadaşlarımla ve hayatımın lanet olası aşkıyla birlikteydim, bu yüzden şikâyet etmeyecektim. Zihnimdeki gölgelerde çok uzun süre yaşamıştım ve gün ışığına çıkabildiğim kadar çıkmanın zamanı gelmişti.

"Demek benimle oynadın, ha?" Bana bakmak için yan döndüğünde Darius'a dirsek attım.

"Seth seninle oynadı. Ben de ona izin verdim," dedi masumca. "Peki kışına teşekkür mü edeceksin yoksa şaplak mı atacaksın?"

"Lanet olası bir ananası içine sokacağım," diye mırıldandım.

Darius, "O iyi bir adam," diye üsteledi ve ben de dudak büktüm. "Tamam, biraz sadist ama iyi bir kalbi var. Aslında çoğundan daha iyi. Sadece her zaman öyle görünmüyor."

"Onun altın kalbi için madencilik yapmaya hiç niyetim yok, Darius. Yeterince arkadaşım var. Özellikle de artık sen geri döndüğüne göre," dedim inatla, it hakkındaki fikrimi değiştirmek istemiyordum.

"Beni kaybetmedin," diye alay etti.

"Bir an için öyle olduğumu düşünmüştüm," diye mırıldandım. "Sen ve Varisler, ben... Ben asla sizin için o olamayacağım. Ama burada olacağım. Her zaman. Ne zaman ihtiyacın olursa Ben."

Kaşlarını çattı. "Ben de her zaman senin için burada olacağım, Lance. Varislerden o kadar da farklı değilsin, sadece onlardan o kadar çok hoşlanmıyorsun ki bunu görmene izin vermiyorsun."

"Onlar bir avuç kendini beğenmiş pislik," dedim başımı sallayarak.

"Ben de öyle." Darius sırıttı. "Ama sen benden gayet hoşlanıyorsun." Yanağımı çimdikledi ve elini tokatlayarak uzaklaştırdım, yine de haklı olduğunu tahmin ediyordum.

Elim yatağın üzerinde serin ve sert bir şeye takıldı ve yere baktığımda babamın günlüğünü gizleyen gümüş parayı buldum. Cebimden düşmüş olmalıydı, bu yüzden onu aldım, inceledim ve gizleme büyüsunü üzerinden ittim, böylece deri ciltli kitap elimde belirdi.

"Dolunay ne zaman?" Yüksek sesle merak ettim ve Darius komodinin üstündeki altın saati kaptı, saat kadranının alt kısmında ayın evreleri kıvrımlı bir şekilde gösteriliyordu.

"Bu gece," dedi günlüğe bakarak. "Tekrar okumak ister misin?"

"Evet," dedim kararlı bir şekilde. İmparatorluk Yıldızı'nı son kez okuyabildiğimden beri güç sözcüklerini ezberliyordum ama hâlâ hafızama almadığım pek çok sözcük vardı. Kullanma şansları olursa diye bunları ikizlere bir an önce öğretmeye başlamam gerekiyordu. Hazır olmalıydık - gerçi Darius'un yüzündeki ifadeden Lonca Ustası olarak yeni rolümden pek de memnun olmadığını anlayabiliyordum. Daha önce bu yüzden kavga etmek istemediğini söylemiş olsa da aramızda bir şeylerin konuşulmadan kalmasını istemiyordum.

"Peki... Lionel'a meydan okumayı hâlâ planlıyor musun?" diye sordum ve Darius kararlı bir şekilde başını salladı, gözleri bu görevin tutkusuyla parlıyordu. Yıllardır üzerinde çalıştığımız tek şey buydu ve konu psikopat babasını yenmek olduğunda ben hâlâ onun yanındaydım. Sadece, şimdi bunu yapmanın farklı bir yolunu görebiliyordum.

"Elbette," diye hırsla homurdandı, dişlerinin arasından duman sızıyordu. "Gabriel ona saldırmak için bir fırsat *bulur* bulmaz ona meydan okuyacağım ve kazanacağım."

"Ve sen de onun tahtını alacaksın?" Sesimde bir gerginlikle sordum çünkü bunun nelere yol açabileceğini biliyordum.

"Varisler ve ben bundan sonrasını çözeceğiz," dedi, bakışlarımla karşılaşmadan. "Ya ebeveynlerine meydan okuyacaklar ya da ebeveynleri kenara çekilecek ve biz de yeni bir Konsey oluşturacağız. Solaria'ya barış getirmeyi başaracak bir Konsey."

"Peki ya ikizler?" Hırıltılı bir sesle sordum ve çenesi kasılırken gözleri benimkilere dikildi.

"Ben Fae'yim, Lance. Benden ne yapmamı istiyorsun? Babamın bize yaptıklarından sonra zayıf bir çocuk gibi boyun eğmemi mi?"

"Zayıf mı?" Hırladım. "Benim hakkımda böyle mi düşünüyorsun?"

"Demek gerçekten onlara boyun eğdin?" diye sordu şok içinde, sanki bilmiyormuş gibi. Ama ne bekliyordu ki? Ben Zodyak Loncası'nın Ustasıydım. Bir Vega prensesine aşıktım.

"Arenada Darcy için diz çöktüm," diye itiraf ettim, gözlerinin içine bakarak. "O benim kraliçem, ister yıldızların seçimi, ister kendi elimle çizdiğim bir kader olsun. Her zaman onun için diz çökmem gerekiyordu."

"Ve Roxy de benim kraliçem. Ama Solaria'nın değil," dedi Darius çenesini kaldırarak, yüz ifadesini inatçılık doldurdu ve geçilemez bir uçurumun iki tarafında durduğumuzu hissettiğimde çenem gerildi.

"Onlarla birlikte hükmet," diye yalvardım.

"Bu, kayıp prenseslerin ortaya çıkıp sihirli bir şekilde dünyadaki her şeyi daha iyi hale getirdiği bir peri masalı değil, Lance," diye yanıtladı.

"Mantıklı düşün. Şu anda bile dünyamız hakkında neredeyse hiçbir şey bilmiyorlar. Solarya şehirlerinin çoğunu haritada bile gösteremezler. Eski kanunları bilmiyorlar, Tarikatların ihtiyaçlarının inceliklerini bilmiyorlar, bir hükümdarın iyi yönetmek için ihtiyaç duyduğu ömür boyu bilgi birikimine sahip değiller. Benim ve Varislerin sahip olduğu gibi."

"Öyleyse öğret onlara," dedim. "Ben de onlara öğreteceğim. Aramızda kalsın, onları bu rol için hazırlayabiliriz."

"Onlara bunları öğrenme şansı vermeyeceğimizi söylemiyorum, ancak gerçek şu ki, doğduğumuzdan beri diğer Varislere ve bana öğretilenlerin yarısını bile tam olarak kavramaları yıllar alır. Tahtı ya da kendi kişisel gücümü değil, Solaria'yı düşünüyorum.

Ve halkımızı barış ve refaha götürecek en iyi seçim onlar değilse, krallığımızı Vega soyunun yönetimine geri döndürmenin hiçbir anlamı yok. Sen

Diğer Varisler ve benim bu krallıkta daha iyi değişiklikler yapmak için yaptığımız planları biliyoruz. Hayatımız boyunca uğruna çalıştığımız her şeyi, sırf veraset sırasına göre onlar güzel bir taç giymeli, biz giymemeliyiz diye bir kenara atmamızı mı istiyorsunuz?"

"Sizden bilginizi kullanmanızı istiyorum. Vegashılara öğretin ki tahta oturabilsinler ve onların yanında oturarak onlara yol gösterebilsinler. Konsey."

"Varislerin Solaria'da gerçek bir değişim yaratmak için güce ihtiyaçları var, kararlarında bir hükümdarın yönetimiyle zincirlenemezler. Ve Vegas kraliçeleri ne kadar iyi niyetli olurlarsa olsunlar, gerçek şu ki, bu kararları vermek için yeterli bilgiye sahip değiller. Gerçekleşmesi gereken değişimi zorlamak için yapılması gereken çağrılarını yapmaya hazır değiller ve

Göksel Konsey, milyonlarca hayatı etkileyecek kararlar konusunda, cehaletleri yüzünden meseleleri tam olarak anlayamayan kızlar tarafından boyun eğmeye zorlanamaz," diye kararlı bir şekilde tısladı, gözleri sürüngen yarıklarına dönüştü. "Babam krallığı rehin aldı, benim tüm hayatımı rehin aldı, *seni* de yıllarca rehin aldı, Roxy'ye yaptıklarından bahsetmiyorum bile. Ve ben ona yaptıklarının her birini ödeteceğim. Suç işlesin ve tahtı ondan alalım ki bende kendi çöküşünü yarattığını görsün."

İçindeki bu ihtiyacı anlayarak bir elimi koluna koymak için uzandım. Gerçekten anlıyordum ama taht onun intikam planının ödülü olmak zorunda değildi. Tüm bunlara hala sahip olabilir ve Vegas'a rehberlik edebilirdi, bu daha iyi bir yoldu.

"Bu işte başka bir iş mi var?" Gözleri Lionel'ın hükümdarlığına son verme arzusunun yoğunluğuyla yanarken kaşlarımı çatarak ona sordum.

Darius bakışlarını benimkilerden ayırdı, kaşlarını hafifçe çatarak başını salladı, Vegas'ın tacı alması konusunda onunla aynı fikirde olmadığım için bana sinirlenmiş gibiydi. Ama evet, ne dediğini biliyordum ve evet, bu krallığı düzgün bir şekilde yönetmek için kesinlikle daha fazla eğitime ihtiyaçları vardı, ama bana öyle geliyordu ki, eğer Varisler Göksel Konsey'i amaçlandığı gibi reforme etmenin, monarşiye direnmek yerine onu desteklemenin bir yolunu bulurlarsa, o zaman belki de herkes için daha iyi olacak bir yol bulabilirlerdi.

"Onlara boyun eğmem, Lance. Krallığımız için daha iyi bir seçim olmadıklarını bildiğim sürece olmaz. Mesele kibir, ego ya da bu tür saçmalıklar değil.

Bu savaştan sağ çıkamama ihtimalim bile var.

oynar. Ancak benim ölümüm halinde yerimi Vegas'ın değil Xavier'in almasını istiyorum, çünkü o da yönetmek için gereken her şeyi anlıyor ama onlar anlamıyor."

"Sana bu derslerin çoğunu öğretenin baban olduğunu unutuyorsun," diye mırıldandım ve o da bunu kabul ederek başını salladı.

"Artık kendi kendimin adamı olduğumu kanıtladığıma inanıyorum. Onun zalimliğinden ayrı duruyorum ve bu tür bir liderliğin verdiği zararı ilk elden öğrendim.

neden olabilir. Ama eğer gerçekten benim de ona benzediğime inanıyorsan, o zaman söyle" diye meydan okudu ve ben de bunu açıkça reddederek başımı salladım.

"İçinde karanlık var Darius, ama sen baban değilsin. Sana olan inancımın hiç sarsılmadığını biliyorsun. Senden tek istediğim Vegas'ın altında hüküm sürmek için birleşmeyi düşünmen."

"Biliyorum. Ancak Solaria için daha iyi bir seçim olmadıklarını bildiğim halde, bunu bir seçenek olarak düşünemiyorum."

Hâlâ onu tuttuğum kolunu sıktım ve aynı fikirde olmasam bile bunu anladığımı belli ettim. O da benim bu konudaki hislerimi anlayarak yavaş bir nefes verdi.

Yavaşça uzanıp koluna bastırıldığı elimi kavradı ve bana bunun bizi ayırmayacağını gösteren bir baş işareti yaptı. Ayrılmıştık ama ayrı değildik. Ve hiçbir şeyin aramızdaki bağı sarsamayacağını görmek beni rahatlatmıştı.

dostluğumuzun temelleri.

İçimi çektim, o da aynısını yaparken başımı yastığa koydum, kalp atışlarının tanıdık gümbürtüsü bana birlikte yaptığımız sayısız uykuyu hatırlattı. Sessizlik içinde uzanırken kendimi uykunun huzuruna bıraktığımı hissedebiliyordum ve Lionel'ın bizi birbirimize bağlayan gücüne rağmen birbirimize bağlı olduğumuzu fark ederek, kardeşim yanımdayken sürüklenip gitmeme izin verdim. Her zaman birbirimizin arkasını kollayacaktık ve artık hiçbir şeyin bunu değiştiremeyeceğini biliyordum.

"Ohmagod," Darcy'nin sesi bana doğru geliyordu ama onu bulmak için uykumdan tam olarak uyanamıyordum. "Bu çok şirin."

Tory, "Şşşt, onları uyandıracaksın ve onlarla bıkıp usanmadan alay edebilmek için bir fotoğraf çekmem gerekiyor," diye fısıldadı.

"Sarılıyorlar," diye fısıldadı Darcy ve Tory onu tekrar susturdu ama bir kahkahayı bastırmaya başladı.

"Buna erkek kucaklaşması deniyor," dedi Darius, sesi uykudan boğuklaşmıştı ve gözlerimi açtığımda birbirimize yakınlaştığımızı ve saçma bir kucaklaşmaya girdiğimizi fark ettim.

"Sanırım eski alışkanlıklar zor ölüyor," diye denedim.

Havadaki bir vınlama gözlerimin yana kaymasına neden oldu ve Darcy'nin yüzünde bir sırıtışla bana doğru sıçradığını gördüm. Kendini daha iyi hissettiğini gördüğüme sevindim,

Gözlerindeki ılık göğsümde bir düğümün çözülmesine neden oldu.

Bana çarpmadan önce onu yakaladım, Darius ve benim aramda kalmaya zorladım ve gözlerimi tekrar kapatırken onu kendime doğru çektim. Tory yatağa çarptı ve Darius onu tutarak kız kardeşinin yanına itti ve ikimiz safları kapattık, böylece aramızda ezildiler.

Darcy kurtulmak için kıpırdandı ama ben onu daha sıkı tuttum ve kulağını dişlerimin arasına aldım. "Kal," diye emrettim.

"Bu bir emir miydi?" Dirseğini göğsüme sapladı ve kahkahası odayı doldururken sırıttım.

"Bir sık yumruğu daha ister misin Lance?" Tory sordu ve ben tekrar gözlerimi açtım, Darius onu kaçamasın diye tutarken saçlarını karıştırıp fena halde dağıttım.

"Hayır, ona yumruk atma. Kıracaksın ve ona ihtiyacım var," diye yakındı Darcy, bu da beni karanlık bir şekilde kıkırdattı.

"Ben kırarsam, karşılığında sen de Darius'unkini kırmaya ne dersin?" Tory konuşarak teklif etti ve yemin ederim sikim kaçıp bu durumdan korunmaya çalıştı.

kalpsiz sik avcısı.

"Hey," diye havladı Darius, ikisi anlaşma yapmak için küçük parmaklarını birbirine geçirirken.

Darius Tory'ninkini tutarken ben de Blue'nun kolunu tuttum ve tüm yıldızların görmesi için aletlerimizi mahvetmeden önce ellerini ayırdım.

"Ooh! Kucaklaşma partisi mi veriyoruz?!" Seth kapı açıldığında bağırdı ve sahibini arayan bir köpek yavrusu gibi içeri daldı.

"Hayır," diye tersledim, bir saniye sonra yatağa atladı ve herkese sokulmaya başladı. Ben de dahil. Bu da cezasız kalmayacaktı.

"Argh." Başını benimkine sürterken onu yüzümden uzaklaştırmak için mücadele ettim, ama onu bir çukura doğru giden bir pitball gibi odanın diğer tarafına fırlatamadan, iki büyük beden daha üstümüze çarptı ve kızlar ciyakladı.

Max ve Caleb kahkahalar atarak bizi aralarına sıkıştırırken Seth zevkle uludu.

"Kıkırdama kucaklaşması," diye duyurdu Max, hepimiz gülene kadar eğlence duygusunu hepimizin üzerine itti. Ama onu engellemek için zihinsel kalkanlarımı kaldırdım ve Seth'in kirli sakalı yüzüme değince hırladım.

Darcy'yi tutarken küfrettim, sonra onu yığından çekip yataktan kaldırdım, günlüğü bozuk para görünümüne döndürdükten sonra cebime soktum ve saate baktım.

"Dolunay çıktı," diye fısıldadım kahkahası kesilirken ona. "Benimle dışarı gel."

Baştan çıkarıcı bir şekilde gülümsedi ve elim eşofmanının iplerine dolandı, karanlık düşünceler aklıma girerken onu kendime doğru çektim. Ben ve o. Dışarıda. Tek başımıza. Kimse bizi birlikte görmeyecekti, bundan emin olacaktım. Ve onu bir kez avucumun içine aldığımda, buzdan bir duvar inşa edecektim.

Etrafımızı sarın ve ben onun içine gömülene, vücudu benimkine sarılana ve dudaklarında merhamet yalvarışı olana kadar onu orada hapsedin.

"Ay mı?" Max herkesi eğlendirmeyi bıraktığında Seth ayağa fırladı.

"Ayı görmek istiyorum - geliyorum!"

"Evet, benim de biraz temiz havaya ihtiyacım var," diye onayladı Max.

Yok artık.

"Aynı, bu oda şenlik ateşi gibi kokuyor. Darius uykusunda sigara içiyordu. Yine," dedi Caleb, tavanda dönen duman bulutunu işaret ederek. "Bunu yapmasına bayılıyorum." Tory Darius'u öptü ve o da hemen sırtırken dudaklarına küçük bir duman huzmesi bıraktı.

"Hayır," dedim ve Darcy'yi yakalayıp omzuma attım ve hızla kapıdan çıktım.

Tünellerden geçerek çıkışa doğru ilerledim ve Darcy'yi önüme yerleştirip ona sırttım. O da bana gülümsemek yerine dudaklarını büzdü.

"Bu kabaydı," dedi ama ona yaklaştım, saçlarını omzunun üzerinden ittim ve parmaklarımı düğümledim.

"Ve?" Yakınına eğildim, alt dudağını dişlerimin arasına aldım ama elini göğsüme bastırıp geri çekildi.

"*Ve* onlarla iyi geçinmeyi deneyebilirsin," diye önerdi.

Arkasından fırladım, elimi boğazına kilitledim ve boynunu dişlerime maruz bırakmak için başını yana yatırdım.

"Mmm. Ya da senin güneş ışığı gibi tatlı kanını içebilirim. Seni nefessiz bırakacak özel bir yerde." Dişlerim teninin üzerinde sıkı bir hava kalkanına çarptı ve boğazımdan bir hırıltı çıktı. "Zoru mu oynuyorsun, Blue?"

Ona olan açlığım arttıkça içgüdülerim yükseldi ve savunmasındaki zayıflıkları avlarken başparmağımı boynunun uzunluğu boyunca çizdim, ama lanet olsun, bu günlerde alçılarında iyi oluyordu.

"Varislere iyi davranacağına söz verirsen belki sana bir yudum veririm." Sesinde alaycı bir tını vardı. Ama benimle oyun oynayıp kazanabileceğini sanıyorsa, adı Avcı takımıyıldızıyla özdeşleşmiş bir adamla karşı karşıya gelmenin nasıl bir şey olduğunu öğrenmek üzereydi.

"Ben kibarlık yapmam," diye uyardım boğazını bırakıp onun yerine etrafında dönmeye başladığımda, gözlerim güzel ve lezzetli görünen avıma dikilmişti. Bu oyun karşı konulamayacak kadar cazipti ve o kaçmadığı ve ben kovalamadığım sürece Vampir Yasası'nı çiğnemiyordum. Kendimi nasıl kontrol edeceğimi biliyordum ama aynı zamanda tasmamın en uç noktalarında nasıl çalışacağımı da biliyordum.

"Benimle yapıyorsun," diye işaret etti.

"Güzel mi?" Güldüm, şu anda bir hayvandan başka bir şey olmadığını anlamasına yetecek kadar diş gösterdim. "Sana iyi davranıyor muyum, Mavi? Seni güzelce öpüyor muyum? Seni güzelce beceriyor muyum? Sana güzelce şaplak atıyor muyum?" Arkasında yavaşlayarak durdum, elimle kışını kavradım ve kulağına konuşmak için eğildim. "Yoksa seni dillerimiz ateş ve buzdan yapılmış gibi mi öperim? Seni dünyanın sonu gelmiş ve sen benim kurtuluşumun tanrıçasıymışsın gibi mi becereyim? Her yerinde hissedeceğin kadar sert şaplaklar mı atarım? Böylece sana kimin sahip olduğunu tam olarak bilirsin."

Benden uzaklaştı, gözlerindeki yedi günden fazla şehvet yükseliyordu.

"Bana sahip olunamaz," dedi, bakışlarında istediği gibi bir cüret yanıyordu

Olabileceğini kanıtlamak için.

"Yapabilirim," dedim, başımı eğerken peşinden koştum, en yakın apliance sırtımı döndüğümde gölgeler üzerimden kayıyordu. "Sahiplenilebilir, zincirlenebilir ve senin için bir köle haline getirilebilirim, güzelim. Ama ben kendisine söyleneni yapanlardan değilim. Ben senin gözlerindeki gizli arzuları bulup çıkararak ve onları sana parça parça yediren biriyim. Ben senin en yozlaşmış arzularının hayata geçirilmiş haliyim ve seni doyurmak benim için bir görev, Blue."

Kıçı çiftlik evine açılan kapıya çarptı ve elimi başının üzerine koydum, alt dudağımı tadarken onun olmasını dileyerek onu oraya hapsettim. Bakışları kapalıydı ve göğsü hızlanan nefesleriyle inip kalkıyordu ama ben onun daha da hızlı nefes almasını ve adımını sanki kefareti ödenecekmiş gibi soluk soluğa söylemesini istiyordum. Herkesin önünde ondan uzak durmak zorunda

Asiler çok yorucuydu ve Seth odamızı paylaştığı için onu yalnız yakalamak nadiren mümkün oluyordu. Ama şimdi ona sahiptim ve şafağa kadar gitmesine izin vermeyi planlamıyordum.

"Hadi dışarı çıkalım," dedim, gözlerim tarifsiz şeyler yapmak üzere olduğum o mükemmel ağza kayarken sesim seksten başka bir şey değildi.

Seth arkamızda bir yerde "Ben ayı seviyorum, ay da beni seviyor," diye şarkı söylüyordu ve o anda yumruğumu duvara geçirebilirdim. Bu lanet yerde hiç mahremiyet yok muydu? "Hey ay dostları, birlikte ayı görmeye gidelim mi? Diğer herkes yakında burada olacak. İkinize yer vermekle ilgili bir şeyler söylediler ama ben 'madem yere ihtiyaçları var neden bizi davet ettiler' diye düşündüm."

"Seni biz davet etmedik," dedim sinirli bir şekilde.

Seth yüzünde alaycı bir sırıtışla, "Ay arkadaşına böyle bir şey söylemen çok tuhaf, ay arkadaş," dedi.

Darcy yanıma doğru eğilerek bana baktı ama beni ikna etmek için elini göğsüme bastırırken bile hareket etmedim.

"Biz ay arkadaşları değiliz," diye homurdandım.

Seth hafifçe, "Bu söylediğin çok kötü bir ay arkadaşları lafına benziyor, Lance," dedi. Beni gaza getirmeye çalıştığından emindim ve yıldızlar adına işe yarıyordu.

"Ay arkadaşları demeyi kes," diye hırladım.

"Ay arkadaşları nedir?" Darcy merakla sordu. "Öyle bir şey değil," diye homurdandım.

"Kesinlikle öyle bir şey var. Ve Ay'a gittiğim için bunu biliyorum," dedi Seth ukalaca.

"Gerçekten mi?" Ona doğru dönerek ters ters baktım. "Duymamıştım."

"Evet, geçen yaz gitmiştim. Cal bana bir bilet aldı. Ve ben oradayken, adımla fısıldayan gerçekten güzel görünümlü bir krater vardı ve-"

"Biliyorum," diye tersledim, bu lanet hikâyeyi bininci kez dinlemek istemiyordum.

"Ama sen dedin ki-" diye başladı.

"Alay ediyordum," diye tısladım ve o da bir kahkaha attı.

"Oh Lance, Ay'a gitmemi *çok* kıskanıyorsun. Kahretsin, Güçten Utanmış bir Fae'nin aya gitmesine izin vermezler, değil mi? Ya da belki verirler ama o zaman da seni orada bırakırlar ki insanları

Artık burada, dünyada rahatsız değiller..." dedi düşünceli bir şekilde ve kaşlarım daha da çatıldı. "Hayır, Ay'a böyle bir saygısızlık yapmazlar aslında."

Darcy elimi tuttu ve ben itin boynunu kırmaya karar vermeden önce beni kapıya doğru çekti.

O bizi takip ederken, bunu Seth olmadan yapabilmek için geri dönüp dolunayın yeniden doğması için bir ay daha beklemeye değip değmeyeceğini anlamaya çalıştım. Ama lanet olsun, bunu yapmak için yeterince iyi bir neden bulamadım.

Burrows'un girişini gizleyen saatten dışarı adım attığımızda büyüleri koruma büyülerinin hissi üzerime damladı ve ardından çiftlik evinin kapısına yöneldik.

Seth aydaki hikâyelerini tekrar anlatırken onu görmezden gelmeye çalıştım ama bu imkânsızdı. Onu tamamen susturmamı engelleyen tek şey Darcy'nin elimi sıkması ve bana Kurt'u öldürmenin iyi sonuç vermeyeceğini söyleyen bakışlar atmasıydı.

Dışarı çıktığımızda ve muhafızlar önümüzde belirdiğinde, elimi Darcy'nin elinden çektim ve ikisinin arkasından birkaç adım geri çekildim. O da omzunun üzerinden bana kaşlarını çattı. *Alış buna, güzelim. Seni kendimle birlikte aşağı çekmeyeceğim.*

"Prenses Darcy. Adım Barney Von Bonderville ve hizmetinizdeyim. Lütfen sizi o Güçten Utanan haşarattan uzaklaştırmama izin verin." En yakındaki muhafız başını eğdi ve bana tiksiniş bir bakış fırlattı.

Öfke kanımı zehirledi ama biraz daha geriye çekildim ve Seth ve Darcy muhafızların Faelight'larının ışığında ilerlerken çiftlik evinin önündeki gölgeler. Biri bana her hakaret ettiğinde kendimi kontrol etmek zorunda kalmaktan nefret ediyordum ama eğer etrafta dolaşıp Benim hakkımda böyle konuşan herkesin kemikleri kırılırsa, tüm isyan tehlikeye girer.

Darcy ona, "O haşarat değil," diye hırladı ve o da eğildi. Beni böyle savunduğu için ona tapıyordum ama gerçekten de onu durdurmak zorundaydım. Böyle devam ederse akıl sağlığını sorgulamaya başlayacaklardı.

"Bağışlayın beni. Size nasıl yardımcı olabilirim?" Barney sordu.

"Sadece rahatsız edilmediğimizden emin olun," dedi sertçe ve muhafızların hepsi yanlarından geçerken geri çekildi, hemen arkasında olmadığımı fark ettiğinde omzunun üzerinden baktı.

Karanlıkta zorlukla görülebildiğimden emin olmama rağmen gözleri hemen benimkileri buldu ama Mavi'nin her zaman beni bulmanın bir yolu vardı.

"Lance, yanımda yürü," diye emretti, çenesi dikti ve kraliçemden gelen bir emri görmezden gelmek benden uzaktı. Yanına gittim, kalın karda onunla birlikte yürüdüm, ancak yüksek işitme duyum muhafızlar arasında mırıldanılan kelimeleri kaçırmadı ve aniden hala görüş alanındayken ona bu kadar yakın hareket etme seçimimi sorguladım. Eğer diğerlerine söyledilerse

Asiler ve insanlar bizim bir çift olduğumuzu öğrenirlerse Darcy onların desteğini kaybedebilirdi ve ben bunun sorumlusu olmaya dayanamazdım.

"Neden o işe yaramaz suçluyu etrafında tutuyor?" Barney Von Dickweed söyledi.

"Onun işine yarıyor olmalı, ama umalım ki bu uzun sürmesin."

"Evet, yakında onu bir kenara atacaktır. Sonra da ait olduğu toplumun arka planında eriyip gidecek."

Bu sözler omurgamı diken diken etti, içimdeki karşı koyma ve onlara gücümün ölçüsünü gösterme dürtüsü bir tsunami gibi içimde yükseldi. Teknik olarak bu hakkım elimden alınmıştı. Statüm nedeniyle bir Fae'ye meydan okumama izin verilmiyordu ve yasaları çiğnemek umurumda olmasa da, bu pisliklerin beni hapse attırmaktan öteye geçeceğini sanmıyordum. Darcy ve Tory buradaki gücü ellerinde tutuyor olabilirlerdi ama bu kadar aleni ve resmi hale geldikten sonra beni utandırmaktan vazgeçmek türümüzün çok derinlerine işlemişti.

Vegas bir gün tahtı ele geçirip beni suçlarımdan affetse bile, olan olmuştu. Bir Vega Prensesi için asla layık görülmeyecektim. Ama beni istediği sürece, ona gizlice gelmeye devam edecek, beni kabul ettiği sürece her şeyimi sunmaya devam edecektim. Ama içten içe biliyordum ki, eğer eninde sonunda kız kardeşinin yanında tahta oturursa, o tahtın varislerini düşünmek zorunda kalacaktı. Ve Güçten Utanmış bir Fae meşru varisler sağlayamazdı. Bu topraklardaki hiçbir Fae Darcy emretmiş olsa bile onları böyle kabul etmek bizim tarzımızdı. Ben kim oluyordum da bunu ondan alıyordum? Çocuklarına bu yükü yüklemek için? Kendimi hiçbir zaman bir baba olarak görmemiştim ama onunlayken her şey mümkündü.

Karda yürürken bakışlarım Darcy'nin başının üstünden Seth'e kilitlendi, sınıra doğru ilerlerken Darcy'nin attığı bir Faelight'ı takip ediyorduk.

"Darius'un senin hakkında söylediği ilginç bir şey var, it," dedim ve bana merakla baktı.

"Meme ucu hakkında mıydı? Çünkü ikiniz de denemek isterseniz size öğretebilirim?" diye sordu heyecanla.

"Ew." Darcy ona doğru burnunu kırıştırdı. "Ne meme ucu şeyi?"

Seth ağzını açarken, "Sakın cevap verme," diye homurdandım. Elimde sıfır

onu ve boş zamanlarında yaptığı garip seks olaylarını duyma arzusu. "Peki neydi o zaman?" Seth daha da meraklı görünerek sordu. "Görünüşe göre beni kışkırtıyormuşsun, yeri geldiğinde beni kışkırtıyormuşsun. onu geri almaya çalışayım diye Darcy'ye verdim." Ona keskin bir bakış attım ve

Mavi bu soruya da cevap ararken yüzünde bir gülümseme belirdi.

Seth bir elini uzun siyah saçlarının arasına sokarak bir pislik gibi sırttı. "Gizli beyin planlarımı ne doğrulayabilirim ne de yalanlayabilirim."

"Şöyle söyleyeyim. Ya sırf beni kızdırmak için onunla çekilmiş fotoğraflarını gönderdin ya da gerçekten onunla birlikte olmaya çalıştın ve şu anda kanlı mezarına doğru son adımlarını atıyorsun." Bir şeytan gibi gülümsedim, bir kolumu Darcy'nin beline doladım ve onu kendime doğru çektim

muhafızların görüş alanından çıktık.

"Seth?" diye sordu, Seth cevabını düşünerek aramıza bakarken.

"Tamam, gerçek şu ki, seninle daha önce hiç sevişmemiş azgın bir piyano gibi oynadım.

Seth'in gülümsemesi geniş, ukala ve yumruklanabilirdi.

"Benimle dalga mı geçiyorsun?" Darcy homurdandı, ona doğru hamle yapmaya çalışırken saçlarında ateş parlıyordu ama ben onu tutmaya devam ettim, gözlerim aklına gelebilecek her şekilde bizimle uğraşan

Kurt'a sabitlenmişti.

"Neden?" Ölçülü bir tonda sordum, buna nasıl yaklaşacağıma karar veriyordum. Makul bir adam olabilirdim. Eğer mantığın tanımı Makul, bu Varis'i bir ağaca asıp bağırsakları dışarı akana kadar bir pinata gibi dövüyordu.

"Kızma," diye yalvardı boğazında bir sızıyla, benden çok Darcy'ye bakıyordu. "Koruyucu pisliklerin nasıl çalıştığını bilirim. Lance, yapılacak doğru şeyin bu olduğunu düşündüğü için böyle davranıyordu. O asil bir pislik, anlıyor musun? Ben de seni yatağıma yatırdığımı ve iyi bir Beta gibi çiğ çiğ siktiğimi düşünmesini sağlayarak onu dürtmek zorunda kaldım."

Bu fikir bile dişlerimi uzattı ve ona doğru fırladım, şiddetli bir deprem beni yere düşürdüğü anda bir hava kalkanına çarptım.

"Gördün mü?" Seth masum bir tavırla Darcy'ye iri gözlerle baktı. "Çok kolay sinirleniyor. Goril büyüklüğünde bir chihuahua gibi."

Hırladım, elimi hava kalkanına vurup onu dondurduktan sonra yumruğumu kalkanında bir delik açacak kadar sert bir şekilde savurdum. Ayak bileğini yakalayıp onu da dondurduğumda bir çığlık attı, öne doğru devrilmeden önce gücümle bacakları tahta gibi kaskatı kesildi, buzu kırıp üzerime düştü.

Darcy, "Kes şunu," diye soluk soluğa bağırdı, Seth'i üzerimden yuvarlayarak sırt üstü yere düştü, bacakları hâlâ birbirine yapışık ve bir cetvel gibi kaskatı kesilmişti.

Ayağa kalktım, Seth hava büyüsu kullanarak bir tür garip korkuluk gibi ayağa kalkarken kıcımdaki karın tozunu aldım.

"Bu senin için bir teşekkür. Ben olmasaydım, tekrar bir araya gelemezsiniz bile." Hava büyüsu onu dik tutarken ileri geri sallandı, donmuş botları sadece yere değiyordu.

"Sen olmasaydın, insanlara bizden bahsedeceğini düşünerek cehennemden geçmezdik," diye tersledim.

"Bunu asla yapmayacaktım." Gözlerini devirdi ve kollarını kavuşturarak bir o yana bir bu yana, ileri geri sallandı. "Çok dramatiksin, Lance."

"Dramatik *miyim*?" Alay ettim. "Senin saçma planınla ilgili her şey dramatikti."

"İşte bu yüzden, bu aptalca kinlere tutunmayı bıraktığında çok iyi arkadaş olacağız. İnsanlar kin hakkında ne der biliyor musun? Killblaze alıp düşmanının kafayı bulup kendini öldürmesini beklemek gibi. Ama ben asla kafayı bulup kendimi öldürmeyeceğim, Lance. Arkadaşın olarak hep burada olacağım. Sadece kabullen, kardeşim. Bu kaçınılmaz. Sen ve Darcy'nin kaçınılmaz olduğu gibi."

Darcy kirpiklerini kırıştırarak bana baktı ve "Bu çok şirin," dedi.

"Hayır." Onu işaret ettim. "Sakın bu saçmalığa kanma. Bir şey istediğinde köpek yavrusu gibi davranıyor ama o hâlâ senin saçını kesen vahşi Kurt, Mavi. Onun zalimliğinin ardından seni yerde bulmanın nasıl bir his olduğunu asla unutmayacağım."

"Hadi ama, ben arkadaşlarıma bundan çok daha kötülerini yaptım ve onlar hala

Beni sev. Bir keresinde Max'i üç saat boyunca Manticore osuruklarıyla dolu bir odaya kilitlemiştim - ve size söyleyeyim, o Manticore osuruklarını oraya sokmak çok zordu. En azından Darcy basit bir iksirle saçlarını uzatabildi, Max bugün bile Manticore osuruğu flashbackleri yaşıyor. Bir Manticore osuruğunun yanına bile yaklaşamıyor.

Manticore'un midesi bulanmadan. Zaten tüm o saç uzatma sürecini hızlandırdınız, değil mi Profesör Professional?" Bana sert bir bakış attı.

"Darcy bana o iksiri ele geçirmesine yardım ettiğinizi söyledi. Bu pek de Fae'ye yakışan bir davranış değildi, değil mi efendim? Bu kız için ölümlü gibi davranıyorsunuz ve ben bunu şimdi anlıyorum. O senin ay çiçeğin.

Nadir, kaslı taç yaprakları ve kıvrıkcık altın rengi saçlarıyla *onu* avucunuzun içine almak istiyorsunuz.

gülümse-"

"Sen neden bahsediyorsun?" Tereddüt ettim.

"Önemli olan, onun özel olması." Köpekçe bir sırıtışla Darcy'ye baktı. "O ve Tory başka bir şey. Ve onlara yaptığımız onca şey? Bana pislik diyebilirsiniz ama bence bu onları çiçeklendirdi."

"Yani, bunun için size asla teşekkür etmeyeceğim, ama sanırım kendi kendinizi mahvettiniz." Darcy omuz silkti. "Sana hiçbir zaman Ama sonra bizi zorladınız, zorladınız ve hayal edebileceğinizden bile daha fazla istememizi sağladınız."

"Zaten eninde sonunda isteyecektin," dedi, gözlerinde şimdi bir meydan okuma vardı. "Ama küçük bir rekabeti severim bebeğim, yeri geldiğinde kıcını tekmelemekten mutluluk duyarım."

"Göreceğiz," diye karşılık verdi Darcy ve ben de birbirlerine bakışlarına, Darcy'nin hayatına geri döndüğümünden beri arkadaşlıklarını ilk kez doğru dürüst görmelerine kaşlarımı çattım. Ve lanet olsun, tanıdık geliyordu. Gabriel ile hissettiğim türden bir bağ gibi.

Yanağımın içini çiğnerken bakışlarım Seth'e kaydı, bu adamdan asla hoşlanmayacağımı biliyordum ama belki şimdilik medeni davranabilirdim. Blue'nun hatırı için.

Parmaklarımı oynattım, bacaklarını birbirine bağlayan buzu erittim ve Kendini yere bırakırken kaşlarını kaldırdı ve tekrar hissetmek için salladı.

"Az önce gerçek ay arkadaşı mı olduk?" diye sordu gözlerinde parlayan umutla.

"Kesinlikle olmaz." Ona sırtımı döndüm, yol boyunca ilerledim. Parayı cebimden çıkarıp babamın günlüğüne geri koyarken kar yağıyor ve aya bakıyordum.

Kulağıma bir kişneme sesi geldi ve Xavier'in tepemizde uçtuğunu, karanlık gökyüzünde pamuk gibi asılı duran seyrek bulutların arasında daireler çizdiğini gördüm. A

Bir takla attıktan sonra havada fiçı taklası atarken dudaklarımın kenarındaki gülümseme yukarı doğru seğırdi, leylak rengi parıltılar ayın ışığını yakalayıarak yelesinden havaya doğru süzöldü.

İki parmağıımı ağzıma sokarak dikkatini çekmek için ısıık çaldım ve yere doğru süzölüp önüme hafifçe inerken selamlamak için kişnedi. Burnunu ovmak için uzandım ve kişisel alanıma girmeden önce mutlu bir şekilde homurdandı ve çenesini omzuma bırakarak at gibi sarıldı.

"Hey Xavier." Omzunu okşadım, sırtındaki Pegobag'i fark ettim ve Fae formuna geçerken, onu kaydıldı ve içinden bazı kıyafetler çıkardı, soğukta titrerken eşofman altı ve bir tişört çıkardı.

Darcy ve Seth bize katılırken, "Burada ne yapıyorsunuz?" diye sordu. Günlüğü elime aldım ve merakla küçük bir homurtu çıkardı. "Ben de katılabilir miyim? Sen?"

"Elbette, bana biraz kan verdiğın sürece." Sırıttım ve o da omuzlarını düşürerek iç çekti.

"İyi, ama kimseye benim ne mal olduğumu söyleme," dedi nefesinin altından.

"Tamam dostum," diye kabul ettim. "Ama yani, herkes biliyor."

"Evet, herkes," diye söze girdi Seth. "Sadece bu öğleden sonra sekiz kişiye söyledim ve onlar konuşkan Xavier, gerçek konuşkanlar. Her birinin en az üç kişiye daha söylediğini söyleyebilirim, yani bu..." Parmaklarını saymaya başladı ve Darcy onu durdurmak için ellerine vurdu.

"Utanılacak bir şey değil," dedi ve Xavier gözlerinde umutla ona baktı.

"Gerçekten mi?" önce bana sonra ona baktı. "Hâlâ tek misin?" diye umutla fısıldadı ve ben bir kahkaha attım.

"Ah, şey..." dedi, dudağını ısırıktan sonra bir kahkaha patlattı, ben ona pis bir gülümseme verirken gözleri benimkilerle buluştu.

"Tamam, anladım," diye mırıldandı Xavier, dudaklarını bize doğru b zerken kulakları pembeleşmişti.

Seth de gülmeye başladı ve bakışlarını yakalayıp başıyla onaylayınca durum bir anda komik olmaktan  ıktı. Bunun yerine ona ters ters bakarken gülümsemem kekeledi ve Blue'nun kolunu tutup onu kendime doğru çektim.

"Söz konusu sen olunca Darcy'nin bacakları fıstık ezmesinden daha sürülebilir oluyor, değil mi Lance?" Seth kaşlarını bana doğru salladı ve ben de karşılık olarak ona dişlerimi gösterdim.

"Kapa  eneni, Seth," diye hırladı Darcy ve bir an için kollarımda vahşileşerek kızgın bir kaplan gibi ona saldırdı.

şaşkınlıkla ona baktım, yüz hatlarının bir hırıltıya dönüştüğünü gördüm ve onu tutarken cep boyutundaki canavarıma sııttım. Gerçi belki de itin üzerine tam vahşice gitmesine izin vermeliydim.

"Vay canına bebeğim, tüylü kuyruğumu kovalayabilmen için yer değiştirmemi ister misin?" Seth kı ını kıpırdatarak ona doğru tekrar hamle yapınca ben de siktir et dedim ve onu serbest bıraktım. Bir hırıltıyla onun üzerine atladı ve ben de

Kızın çılgına dönmesini, onu bir köpek yavrusu gibi ciyaklatan bir hava akımıyla yere savurmasını izlerken kollarımı açtım. Onu kökünden sökmek için bir sarmaşık kullandı ve adam heyecanla üzerine atlayıp bir avuç dolusu karı yüzüne çarpmadan önce karda sırt üstü yere yığıldı.

Xavier şaşkınlıkla bakarken "*Hey*," diye havladım, ama kızım hemen sihriyle büyük bir kar topu topladı ve onu Xavier'in üzerine asarak Bir saniye sonra şapka gibi kafasına düşürdü ve gülerek bir horoza dönüştürdü, yüzünün üzerine de bir çift taşak inşa etti.

Karın içinden boğuk bir çığlık yükselirken kızın üzerinden yuvarlandı ve yüzüne değmemesi için kar horozunu pençeledi.

Panikle çırpınına sııttım, eğilip Darcy'nin ayağa kalkmasına yardım ettim ve serin yanağına bir öpücük kondurdum.

"İyi işti," dedim, Zodiac'ta dersteymişiz gibi onu övmekten kendimi alamadım. Bu atış için ona biraz House puanı da vermek istiyordum.

Bir an bana doğru tökezledi, gözlerini kırıştırdı ve ben de saçlarına yapışan karı temizlemek için parmaklarımı saçlarında gezdirirken kaşlarımı çattım.

"Sen iyi misin?" Xavier, Darcy'nin hâlâ üzerimizde asılı duran ve sanki büyüü azalıyormuş gibi biraz titreyen Faelight'ının altına yaklaşarak sordu.

"O bir canavar," diye yakındı Seth ayağa kalkarken, manyak gibi sııttımadan önce nefes nefese kalmıştı. "Bu harika bir şey."

Darcy gülümsedi ve teninden yükselen sıcaklık ve saçlarına dolanan buhar vücudundaki son karı da eritirken endişem azaldı.

Bir bulanıklık ve vınlama dikkatimi çekti; Caleb, Darius'u sırtına almış, Max ve Tory'yi uzattığı kollarının her birinin üzerinde tehlikeli bir şekilde dengede tutarak gelmeden bir saniye önce başım döndü.

"Hepinizi aynı anda taşıyabileceğimi söylemişim," dedi Caleb ukala bir sırıtışla hepsini ayağa kaldırırken.

"O duvara çarptığında neredeyse bacağımı kırıyordun dostum," dedi Tory ellerini ısıtmak için ateş yakarken.

Caleb, "*Neredeyse* anahtar kelime," dedi ve Seth kıkırdadı.

Darius meydan okuyan bir sırıtışla Caleb'ın böbreğine yumruk attı. "Sen onun bacağını kırarsan, ben de senin güzel yüzünü kırarım."

"Güzel yüzümü hep çok kıskanırdın. Rekabetten kurtulmak için herhangi bir bahane, değil mi Darius?" Caleb alay etti ve Darius onu itti, ama

Caleb'in hafif meşrepliği sayesinde onun etrafında dans etti ve Seth'in yanına gitti.

"Gerry bizimle buluşmaya geleceğini söyledi," dedi Max Atlas'ına bakarken, gözleri umutla parlıyordu, sanki her an ortaya çıkabilirmiş gibi omzunun üzerinden bakıyordu.

"Ona ne zaman çıkma teklif edeceksin, dostum?" Caleb sordu.

"Ona elli kere çıkma teklif ettim," dedi Max acı içinde. "Bana aptal deniz levreği falan demeye başlıyor ve sonra anlamadığım bir tür deniz diline giriyor, ama beni o kadar sertleştiriyor ki artık konsantre ol."

Tory ve Darcy birbirlerine baktılar ve sonra gülmeye başladılar.

"Ne?" Max talep etti. "Siz ikiniz bu balık dili hakkında benim bilmediğim bir şey mi biliyorsunuz?"

"Hiçbir fikrim yok dostum," dedi Tory sırtarak. "Yine de çok komik."

Darcy düşünceli bir tavırla, "Balığı seviyor gibi görünüyor, o yüzden sanırım sevgi dolu," dedi ve Max'in yüzü aydınlandı.

"Beni istediğini biliyorum, sadece beni isteyip istemediğini bilmiyorum, anlıyor musun?" Max iç çekti.

"Ona sormayı deneyebilir misin?" Ben önerdim.

"Evet, bir öğrencisini beceren, bu yüzden hapse giren ve şimdi Power Shamed olan bir adamdan tavsiye almak pek iyi bir fikir gibi görünmüyor, yine de teşekkürler dostum," dedi Max rahatça ve ben çenemi sıktım.

"Götlük yapma," diye homurdandı Darius ama umurumda bile değildi. Mirasçıların benden hoşlanmamasına, on uyku taslağı alıp küçük, kabarık bir bulutun üzerine uzansam uyuyamayacağım kadar üzülürdüm.

"Belki de Capella smoulduction'ı denemelisin," diye önerdi Seth.

"O da neymiş?" Max gözlerini ona dikerek sordu.

"İki elim üzerine bahse girerim ki bunu uydurdu," dedim.

"Olmaz, bu benim güç hareketim," diye ısrar etti Seth. "Yarı yanma, yarı baştan çıkarma. Gel Cal, onlara nasıl çalıştığını göstereyim."

Caleb'ın tişörtünü çekiştirerek onu kendi kişisel alanına sürükledi ve herkes pür dikkat onları izledi.

"Ne yapıyorsun sen?" Caleb nefesinin altında mırıldandı.

"Göreceksin," dedi Seth, burun buruna gelecek kadar yaklaştı ve bakışlarını Caleb'ın ağzına indirdi. Seth dudaklarını ıslattı, eli Caleb'ın göğsünün düzleminde gezinirken gözlerinde arzu birikti, bakışları arkadaşınınkinden hiç ayrılmadı.

Birden kendimi özel bir şeyi izliyormuş gibi hissettim ve gözleri ikisi arasında merakla gidip gelirken Darcy'ye baktım.

Caleb'in eli kısa bir an için Seth'in beline gitti, neredeyse onu kendine çekecekti ki Seth onu bir adım geriye itti ve aynı eli Seth'in saçlarının arasından geçirerek biraz güldü.

"Siktir git dostum, o şey senin süründe işe yarayabilir ama bende yaramaz," dedi küçümseyerek ve yemin ederim Seth küçük bir mızıltı çıkardı.

Bu da neydi böyle? *Doğru ya, sikimde bile değil.*

"Şimdi kitap şeyini yapalım mı?" Darcy heyecanla bana bakarak önerdi ve herkesin dikkati onu takip etti.

"Beni bekleyin, sevgili Burrow dostları!" Geraldine'in sesi karda yankılanırken, ayaklarının altına serdiği bir buz tabakasının üzerinde süzülerek bize doğru geldi, zarifçe kayarak Max'in yanında durdu, açık kahverengi saçları esintiyle omuzlarında dalgalanıyordu.

Parmağımı havada döndürdüm ve etrafımızı saran buzdan bir duvar yükselip bize biraz mahremiyet sağladı. Darius aramızdaki zeminde bir ateş yaktı ve ortalık hemen ısındı; yine de erimemesi için buzu grubumuzun etrafında sert ve sıkı tuttum.

Caleb etrafta yosunlu koltuklar yapmaya başladı ve ben gözlerimi devirmek için içimdeki dürtüyle savaştım. Her yeri lanet bir saraya dönüştürmek zorunda mıydı? kendisi mi?

Yine de oturdum ve ayın ışınları yukarıdan üzerimize düşerken kucagımda babamın günlüğünü açtım.

Ben İmparatorluk Yıldızı'nın tüm güç sözcüklerini sıralarken ve Geraldine de toprak büyüyle oluşturduğu bir papirüs parçasına, ağaç kabuğundan yapılmış bir kalem ve yine kendi ürettiği organik bir mürekkep kullanarak yapabileceği şeyleri not ederken bir saatten fazla oturduk.

Tory ve Darcy ben konuşurken her kelimeyi tekrarladılar, ancak zaman geçtikçe Varislerin de onları ezberledikleri açıldı, yüzleri konsantrasyon doluydu. Umarım bu, tahtı ele geçirdikleri takdirde yıldızı kullanmayı düşündükleri anlamına gelmiyordur. Bu Vegas içindi ve Zodyak Loncası damgasının, gücünü başka birinin kullanması fikriyle ön kolumun derisinin altında kaşındığını hissedebiliyordum.

Günlüğün son boş sayfasına ulaştım ve başparmağımı boş kağıdın üzerinde gezdirdim, babamla ilgili kalıcı bir his hissetmeye çalıştım, bunun benim için notlarının sonu olduğuna üzüldüm.

Geraldine papirüsü rulo haline getirdi ve içine yerleştirip sıkıca kapatmadan önce onun için sağlam bir tahta kılıf yaptı.

"Doğru ya, gerçek ve harika bir geceydi. Ama benimkiler yoruldu ve gidip Leydi'ye bakabilmem için iyi geceler demeliyim. Gece bitmeden Petunia."

"Neden senin Petunya'na bakamıyorum?" Max suratını astı ve Geraldine tahta kasayla onun kafasına vurdu.

"Çünkü sen oynak bir yassı balıksın, işte bu yüzden Maxy oğlum. Belki o zaman çimlerimi sulayabilirsin."

gün bitti." Buzdan duvara doğru yürüdü, duvara bir kapı oydu ve geceye adım attı.

"Nolly nedir?" Max umutsuzca kaşlarını çatarak mırıldandı ama kimsenin ona verecek bir cevabı yoktu.

"Bu bir yıldız işareti mi?" Darcy aniden bana yaklaşırken sordu ve çilek kokusu en tatlı baştan çıkarıcı gibi ondan yayıldı.

"Hm?" Dolgun dudakları ve iri gözleri karşısında ona bakmaktan başka bir şey yapamayacak kadar dikkatim dağılmış bir halde sordum. Başparmağımın hala üzerinde olduğu sayfaya dokundu ve aşağıya baktığımda kağıdın üstünde iki küçük İkizler sembolünün belirdiğini gördüm.

"Bu ne lan..." Nefes aldım.

Parmağını sembollerden birinin üzerinde gezdirdi, içinden aniden bir ışık yandı. "Vay anasını. Tory, buraya gel," diye ısrar etti.

Tory diğer tarafıma geçti ve Darcy elini diğer sembolün üzerine götürerek onun da aydınlanmasını sağladı ve aniden her tarafa ışık yayıldı. Aksi halde boş olan sayfa boyunca yıldız burçları birbiri ardına ortaya çıkıyor ve hepsi yükselen bir güneşin görüntüsünü çevreleyen bir zodyak halkası oluşturuyor.

Detaylar çok güzeldi; burçları birbirine bağlayan narin çizgiler ve daireyi çevreleyen takımyıldızların elle çizilmiş resimleri. Bunların ötesinde her bir burçla bağlantılı değerli taşların çizimleri vardı. Bu konuda dersler vermiştim, bu değerli taşların nasıl çeşitli büyü uygulamalarında kullanıldığında her bir işaretin armağanlarını geliştirir, ancak bu belirli taşlarla ilgili bir şey, görüntüye ensemdeki tüyleri diken diken eden bir güç halkası verdi.

Altında babamın el yazısıyla yazılmış bir not ortaya çıktı ve onunla başka bir bağlantı bulduğum için içim cız etti, o anda onu o kadar yakın hissettim ki sanki omzumun üzerinden bakıyormuş gibiydi.

"Nedir o?" Darius sordu ve herkes dinlemek için canlanırken kelimeleri yüksek sesle okudum.

"Altısı bulundu ve altısı kayboldu. Bunlar orijinal on ikinin taşları. Krallıktaki dengeyi yeniden sağlamak ve Zodyak Loncası'nı reforme etmek için hepsi birleştirilmeli. Alev Kadehi'nin içinde bulduğumuz altısını bulun."

"Bu ne anlama geliyor?" Tory merakla sordu, başparmağımı dişlerimle kesip açtım ve önümdeki havaya uzandım, parmaklarımı ay ışığında oydu ve kadehi parmak uçlarıma çağırdım. Kadehi atmosferden çektim ve diğerleri güzel gümüş kadehin ay ışığını yakalayışını huşu içinde izlediler.

Yan tarafına güzel bir hatla yazılmış Latince kelimeler dikkatimi çekti.

Ego meum sanguinem confirmo in Vega regali acie.

"Kanımı Vega kraliyet soyuna adıyorum," diye tercüme ettim.

Babam günlüğünde daha önce bu sözlerden bahsetmişti; Lonca'ya yeni üyelerin kabul edilme zamanı geldiğinde, bu sözleri söylemeleri gerekiyordu ve itiraf etmeliyim ki Lonca'da reform yapmayı düşünmek beni heyecanlandırıyordu.

Sıcak metali dikkatle inceledim, pırıl pırıl yüzeyine işlenmiş değerli taşlara dair bir iz aradım ama hiçbir şey yoktu.

Darcy fincanı elimden aldı, dibine bakmak için ters çevirdi ve aniden altı güzel değerli taş fincandan ayaklarımın dibindeki karın üzerine döküldü.

"Ooh, çok parlak," diye nefes aldı ve Darius sahiplenici bir hırıltı çıkararak karda diz çökerken diğerlerinden bazılarını toplamak için öne doğru koşarken şişman bir elması almak için eğildi.

"Onlar senin değil, Darius." Tory onları elinden aldı, ama gözlerinde hazinenin etrafında her zaman sahip olduğu o vahşı parıltı vardı. onları parmaklarından geri çek.

"Onlara ben bakarım," dedi kararlılıkla. "Onları bana ver."

Darius, Darcy'nin yumruğundan elması almaya çalışırken Xavier bir kahkaha attı ve ben de elması almak için eğildim, ateş ışığında incelemek için başının üzerinde tuttum.

Darius elması benden almaya çalışırken, "Elmas Koç burcuyla aynı hızada," dedim.

Onu havaya fırlattım, yakalamaya çalışırken diğerlerini düşürmesine neden oldum ve elmasın üzerine düşerken onları kardan topladım.

"İkizler için aytaşı," dedim başparmağımı avucumdaki güzel opalesan taşın üzerinde gezdirerek. Hepsi aynı oval şekil ve boyuttaydı, başparmağım kadar geniş ve mükemmel pürüzsüzlükteydi. Bu taşlardaki gücün ağırlığını hissedebiliyordum, hepsi de şimdiye kadar gördüklerimden daha bozulmamıştı.

"Bu nedir?" Darcy koyu kırmızı bir taşı işaret ederken sordu ve Xavier, Seth, Caleb ve Max daha iyi görebilmek için ayağa kalktılar.

"Kanser için yakut," dedim Darius tekrar bana döndüğünde, gözleri avucumdaki mücevherlere kilitlenmişti.

"Onları bana ver" diye emretti, ama Mirasçılar onun elini tuttular. Omuzları onu geride tutarken, yumruğu hâlâ elmasın etrafında sıkıca kilitliydi. Tory sırtarak, "Bunlar senin değil, Lonca'ya ait," dedi.

"Yani kaydolmak istemiyorsan onlarla oynayamazsın." "Asla," diye tısladı Darius.

Sonra açık yeşil değerli taşı elimde evirip çevirdim. "Bu Peridot için-" "Aslan," diye hırlayarak bitirdi Darius. "Benim yıldız burcum. Benim değerli taşım. *Benim.*"

Xavier, "Sakin ol kardeşim," demeye çalıştı ama Darius bir Ejderha hazinesi çılgınlığı içindeydi, gözleri altın renginde parlıyor ve ağzından dumanlar saçılıyordu.

Tory, altı safirden sonuncusunu ele geçirmeyi başardığını bana uzattı ve Darcy'nin gözleri inanılmaz mavi safiri görünce parladı.

"Bu Başak burcu için," dedim, ayın ışığı mücevheri güzelce parlatıyordu.

"Onları güvende tutacağım," diye ısrar etti Darius.

"Elması görebilir miyim?" Tory elini uzatarak sordu ama Darius'un yumruğu eli sıkarak yetindi.

Varisler onu sırt üstü yatırdılar ve Caleb parmaklarını ayırmak için Vampir gücünü kullanırken Seth onun göğsüne oturdu.

"Hayır!" Max onu kapıp bana fırlatırken Darius hırladı.

Tory, "Kötü Ejderha," diye alay etti ama Darius onu zapt etmekte epey zorlanan diğerlerinden kaçmak için daha fazla mücadele etti.

Altısını da kadehin içine geri koydum ve kadehi ay ışığına doğru yönlendirdim, bir Ejderha bana çarpmadan hemen önce her şey kayboldu.

Darius çaresizlik içinde ellerimi pençelerken koltuğumdan düştüm ve sırtımı yere çarptım.

"Onları geri getirin," diye emretti, gözleri parlak altın rengindeydi ve yarıklara kadar daralmıştı.

"Yok, ben iyiyim." Alaycı bir şekilde gülümsedim ve o da hayal kırıklığı içinde göğsünün derinliklerinde homurdandı. "Ama Lonca üyesi olma konusunda fikrini değiştirirsen bana haber ver. Yakında üye alacağım. Eğer kabul edersen belki seni taşların bekçisi yapabilirim."

Ayağa kalkarken "Pislik," diye mırıldandı ama değerli taşlar gözden kaybolduğu için duruşundaki gerginliğin gittiğini görebiliyordum.

Kendimi ayağa kaldırdım, Darcy'nin kucağındaki günlüğü aldım ve zodyak dairesinin olduğu sayfayı yine boş buldum.

"Sanırım bunların geri kalanını bulmamız gerekiyor..."

"Peki bunu nasıl yapacağız?" Tory kaşlarını çatarak sordu.

"Hm... bunun gibi değerli taşlar çok nadir bulunur. Bunlarla ilgili bir kayıt olmalı," dedim düşünceli bir şekilde. "Ama ne yazık ki, bize anlatmam gereken kitap

Daha fazlası Zodyak Akademisi'ndeki ofisimde. Solaria'daki bilinen tüm güçlü taşları listeleyen ve iki bin yıldan daha eskiye dayanan Gökyüzünün Taşları adlı bir kitabım var."

Darcy alaycı bir gülümsemeye, "Elbette biliyorsun," dedi ve ben de ona sıırıttım. "Orası bizim için iyi değil," diye iç geçirdi Caleb. "Oraya nasıl gideceğiz?

Bu mu?"

"Sabah Gabriel'e sorarım," dedim. "Belki bulabileceğimiz başka bir versiyonu vardır... Gerçi o babamın çok nadir bulduğu bir baskıydı. bana verdi. Eğer bu taşları bulmamı istediye, belki de o kitabı bana vermesinin bir nedeni vardı."

"Gerçekten rastgele mücevherlere ihtiyacımız olduğunu mu düşünüyorsun? Lonca ne işe yarar ki zaten?" Max sordu. "Bana bir sürü eski geleneksel saçmalık gibi geliyor. Zaten Vegaslılar artık hüküm sürecek gibi de değil."

Tory onun koluna bir yumruk indirdi. "Bundan emin misin koca adam?"

Cevap olarak sıırıttı ve onunla yüzleşirken meydan okurcasına parmaklarının arasından suyun kaymasına izin verdi.

"Kıçını tekmeletmek isteyip istemediğini şimdi ve burada öğrenebiliriz?" diye teklif etti ve Tory'nin gözlerindeki bakış bundan çok etkilendiğini gösteriyordu.

"Önemli olmasaydı Lance'in babası bunları bildiğinden emin olmak için bu kadar çaba sarf etmezdi," dedi Darcy, herkesin dikkatini tekrar elimizdeki konuya çekerek ve ben de başımla onayladım.

"Tamam, mistik kayaları ya da her neyse onu bulacağız. Ama şu anda uykum var," dedi Seth esnemeye çalışarak.

"İşte." Xavier aniden bana doğru bir adım attı ve avucundaki buz bıçağıyla başparmağını açtı. "İksir için kana ihtiyacın var, değil mi?" diye mırıldandı ve ben de teşekkür ederek gülümsedim, avucumda küçük bir buz kabı oluşturdum ve ondan ihtiyacım olanı alıp mühürledikten sonra cebime koydum.

Etrafımızdaki buz duvarını erittim ve o kitabı nasıl ele geçirebileceğime dair düşünceli bir sessizliğe gömülürken Burrows'a geri dönmeye başladık. Onu almak için kampüse geri dönecek halimiz yoktu. Şu anda Solaria'da sahte kralın taht odası dışında bizim için en tehlikeli yer orasıydı.

Muhafızlar bizi selamlarken grubun arkasına geçtim ve ikizlerle aramda varlığımla onları utandırmayacak kadar mesafe bıraktım. Muhafızlar yine de bana baktılar, burunları kırıştı ve beni küçümserken aralarında daha sessiz kelimeler geçti.

Power Shamed olmanın berbat bir şey olduğunu biliyordum ama bu hayal ettiğimden de kötüydü. Sanki alnımda beni bulaşıcı olarak işaretleyen sabit bir damga varmış gibiydi ve nasıl ayakta duracağımı bilmiyordum.

ömür boyu. Özellikle de uzun zamandır tek istediğim Darcy'yi herkesin önünde benim olarak kabul etmekti ama şimdi bu sırrı tekrar saklamak zorunda kalıyordum. Bu dayanılmaz bir şeydi ve onun da bundan memnun olmadığını biliyordum. Başka bir seçenek yoktu.

Tünellere dönüp kraliyet dairesine vardığımızda Darcy beni bulmak için arkasına baktı, gözlerinde yerine getirmek istediğim bir ihtiyaç parlıyordu.

Diğerleri iyi geceler dilerken o onların arkasına düştü ve benim yanıma ulaştığında yalnızlık ve havada yoğun bir istek vardı.

"İsyancıların yanında benden uzak durmayı bırak," dedi, başımı bir yana eğdiğimde gözlerinin arasında bir kırılganlık oluştu.

"En iyisi bu, güzelim," diye cevap verdim, kimsenin bizi izlemediğinden emin olmak için omzumun üzerinden bakarken.

Elimden tuttu, beni kraliyet dairesine ve aşağıya doğru çekti. Beni durdurmadan önce özel hamamlara giden yan geçidi gösterdi. "Benim iyiliğim için kararlar almak konusunda sana ne demiştim? İlgilenebilir musun?" dedi sertçe, karanlık bizi yutarken, tünelin en ucundaki lambadan gelen ateş ışığının titremesi ancak bize ulaşıyordu.

"Ben Power Shamed'im, Blue, bunun ne anlama geldiğini anladığınızı sanmıyorum," dedim ciddi bir şekilde.

"Ve bunun ne anlama geldiğini umursamadığım gerçeğini anladığınızı sanmıyorum. Herkesin senin ne kadar değerli olduğunu görmesi için savaşacağım. Sana verilen bu aptal unvanı hepsine unutturacağım," dedi şiddetle ve bu yüzden onu çok sevdim.

"O kadar basit değil." Saçının bir tutamıyla oynadım, koyu mavi rengin ateş ışığında derinlemesine parıldamasına bayıldım.

Önümdeki bu büyüleyici varlığa bakarken şehvet düşüncelerimi bulanıklaştırıyordu, onu her şekilde, her zaman istiyordum.

"Evet, öyle," diye ısrar etti. "Sen benim dengimsin. Aşık olduğum adamsın. Ve artık senden daha aşağı bir Fae'ymişsin gibi davranmana izin vermeyeceğim. Aslında, seni ne kadar düşündüğümü kanıtlamak istiyorum..."

Elini göğsümde gezdirdi, alt dudağını emdi ve yavaşça sert taş zeminde dizlerinin üzerine çökerek nabzımın tavan yapmasına neden oldu.

"Hayır. Kalk, Mavi," diye homurdandım, onu yukarı çekmek için eğildim ama ellerimi geri çevirdi, gözlerinde tehlikeli bir ateş parlıyordu.

"Sen benim için nasıl diz çöküyorsan ben de senin için öyle diz çökeceğim. Sen benim kralımsın ve sen doyana kadar senin için dizlerimi ovacağım," dedi güçlü bir şekilde ve ben aniden onun için o kadar sertleştim ki zar zor dayanabildim.

Eşofmanımın üzerinden sikimi sıktı, bir elimi arkasındaki duvara dayayıp arzularına teslim olduğumda gözleri benimkilerin üzerindeydi. Ne de olsa sadece Fae'yle sikişiyordum ve dudaklarından dökülen o sözler ve iri yeşil gözlerinin beni içine çekişiyle çözülmüştüm. Tamamen, onun için cam kırığına dönüşmüştüm.

Pantolonumu çekiştirerek aşağı indirdi, tüm uzunluğumu serbest bıraktı ve dilini sikimin alt tarafında gezdirmek için öne doğru eğildi. Beni eline alıp seğiren başımın ucunu dudaklarının arasında emmeden önce, silah gibi kullandığı diliyle aşağı yukarı oynatırken daha fazlasına ihtiyaç duyarak inledim.

"Mavi," diye iç geçirdim, beni daha derine çekerken serbest elim saçlarına düştü, horozumun tabanını pompalamaya başlarken ağzı sıcak, ıslak ve etrafımda mükemmeldi.

Dilini, beni inletecek ve bu anda olabildiğince uzun süre kalmak isteyeceğim şekilde uzunluğumun başı üzerinde gezdirirken yemin ettim.

"Çok güzel amına koyayım," diye homurdandım, eli şimdiden onun için parçalanmam için yalvaran sert, sıkı vuruşlarla şaftımda yukarı aşağı kayarken nefeslerim ağırlaşıyordu. "Bana bak, Mavi."

Gözleri benimkilerle buluşmak için yukarı kaydı ve o tek bakışıyla bana hükmederken kendimi duvara daha güçlü bir şekilde dayadım. Parmaklarım saçlarının arasından geçerken dudakları kızarmış ve parlıyordu ve ben de kalçalarımı ileri doğru iterek o mükemmel ağzı sikmek için kontrolü ondan devraldım.

Beni boğazının daha da derinlerine çekerken, beni memnun etmenin her saniyesini sevmiş gibi inlerken dişlerim fırladı ve benden talep ettiği kaçınılmaz serbest bırakma ile savaşırken bu ses tek başına sikime bir kan hücumu daha gönderdi.

Gözleri benimkilerde kaldı, dili bir kez daha aletimin alt tarafında kayarken emrinin alevleri kenarlarında yanıyordu.

Ona bakarken kaslarım gerildi ve bir tutam saçım gözlerime düştü; ruhumu oluşturan değersiz toza kadar bana sahip olan bu yaratık karşısında donup kalmıştım.

Elleri kıcımlı sıkamak için kayıyordu, gözleri boşalmam için bir emirle parlarken tırnakları etimi ısıırıyordu. Ve ben daha fazla dayanmaya çalışamayacak kadar ileri gitmiştim.

Ağzının derinliklerine doğru ittim, bir hırıltıyla bitirirken onu istediğim yerde tuttum, zevk bir deprem gibi içimi parçaladı.

Her damlamı yuttu ve ben mutlak mahvoluşumun artçı şokuyla titrerken, sikim boyunca yolunu yaladı ve emdi.

Sonra onu ayağa sürükledim, duvara yasladım ve dilimi o yetenekli dudaklarının arasına soktum, kendimi onun üzerinde tattım ve bana bunu yapmasını sağlayarak kafayı buldum. O her şeydi. Evrende var olan en parlak yıldızdı ve bilinmeyen bir nedenden ötürü *beni* istiyordu.

Bir elimle eşofmanımı çekiştirdim, onu derin ve yavaş bir şekilde öptüm, sıcak dili benimkini kovalarken ve ağzından yumuşak bir inilti benimkine dökülürken elim hala saçlarında sıkıca kilitliydi.

"Beni tasma ve tasmayla bağladın, Darcy Vega. Beni orada tuttuğun sürece hep yakınında olacağım ve seni karanlıktan izleyeceğim." Öptüm İçimdeki açlık daha da keskinleşirken dişlerim dudağını sıyırdı.

Elini kaldırdı, parmaklarının arasına buzdan bir jilet attı ve başparmağından aşağı doğru kesti. Açgözlülükle üzerine düştüm, o beni kapüşonlu gözlerle izlerken başparmağını ağızma aldım, kanının tadı dilimde coşku gibiydi.

"Sen güneş ışığı için yaratılmışsın, Lance Orion. Ya benimle birlikte gün ışığında durursun ya da birlikte karanlıkta kalırız," dedi ateşli bir şekilde ve ben de bakışlarına karşılık verdim, bahsettiği o gün ışığının tadı şimdi dilimdeydi. O benim kaderimdi ve bunun başka bir yolu yoktu. Onu ya kör olacak kadar ışığa doğru takip edecektim ya da sonsuza dek kaybolacak kadar karanlığın derinliklerine.

"Bu bir emir mi kraliçem?" Elimi eşofmanının içine sokup amını sıırıslıkam ve benim için çıplak bulduğumda sesimde bir alaycılıkla sordum.

O daha cevap veremedi iki parmağıımı içine soktum ve beni yeniden sertleştiren bir iniltiyle başını arkaya yatırdı. Ve bu gecenin kalan her saatini ya onun içinde ya da tadına bakarak geçireceğimi biliyordum, çünkü ben ona on kat iyilik yapmadan o beni boşaltamazdı.

Onu elimle becerirken ve benim için parçalanmasını izlerken nefes nefese "Evet," dedi. "Bu lanet olası bir emirdir, kralım."

"Günün öfkeli sözlerini söyleyin, efendim!" Seth koltuğunda bir aşağı bir yukarı zıplarken bağırdı. "Günün öfkeli sözleri olmadan aynı şey değil."

Caleb, Seth ve ikizlerin günlük derslerimiz için kraliyet dairesinin dışındaki bir mağarada oluşturdukları sınıfa baktım.

Burrows'un ana bölümünde, burada yaşayan diğer genç Fae'lerin de eğitimleri için kullanabilecekleri başka sınıflar da vardı ama bu

sınıf özeldi. Birincisi, benim sınıfımdı ve ikincisi, çok küçük bir sınıftı. Bulabildiğimiz her boş saatte elimden gelen en iyi şekilde eğitmeye kararlı olduğum öğrenci çemberi. Washer kendi derslerini veriyordu ve gençlerin hiçbirinin eğitimlerinden mahrum kalmamasını sağlamak için asiler arasında da gönüllüler vardı, ancak özellikle su elementi eğitimine ihtiyaç duymadıkları sürece bu gruba müdahale etmesine izin vermedim.

Alelacele inşa edilmiş olmasına rağmen, sınıf göz kamaştırıcıydı. toprak büyüünün gücünün bir örneği. Her bir masa onu kullanan Fae için özel olarak yapılmış, isimleri ve elementleri taşlaşmış gri ahşaba kazınmış ve daha sonra sertleştirilerek taş haline getirilmişti. Duvarlar yüksekti ve kubbeli bir çatı başımızın çok üzerinde asılı duruyordu, gümüşü bir su havuzu orada asılı duruyordu ve içinde soluk Faelight'lar asılı durarak yeraltı sığınağımızda güneş ışığı olduğu yanılsamasını veriyordu.

Toprak duvarlar soluk gri fayanslarla kaplanmıştı ve her biri küçük burç sembolleri veya çeşitli Tarikat formlarında Fae oymaları. Odanın arka tarafında fiziksel dersler için bir alan ve sarmaşıklarla kordon altına alınmış bir arena vardı ve bu alan, yoldan çıkan herhangi bir büyüü içinde tutmak için büyülü bir kalkanın içinde duruyordu.

Ayrıca bir köşede ışıltılı bir su havuzu, masamın arkasında kükreyen bir ateş, toprak dersleri için çiçeklerle dolu yemyeşil bir alan ve son olarak da büyülü bir esintiyle dönen yel değirmenleri ve kurdelelerle dolu bir köşe vardı.

Burrows'un yenilenen tek kısmı da burası değildi, yeraltında hapsolmuş ve zamanlarını boşa harcayan pek çok Elemental ile burası, Varislerin kendilerini çok daha fazla evlerinde hissettikleri bir yeraltı sarayı haline geliyordu.

Caleb ve Tory son birkaç ikmal işinin sorumluluğunu üstlenmişlerdi ve şimdi

Grubumuzdaki herkes krallar ve kraliçeler gibi giyinmişti. Ben değilim.

Tam olarak şikayet de etmiyordum. Darcy, fırsat buldukça dişlerimle soymaktan ya da lime lime etmekten zevk aldığım daracık iç çamaşırları için sipariş vermişti. Çoğu sabah onlardan arta kalanlar için mini bir cenaze töreni düzenliyor, yüzünü buruşturarak parçaları çöpe atıyordu ama ben onları yok etmekten bu kadar keyif alırken yas tutacak değildim.

Bugünkü ders için notlarımı göz gezdirdim. Onlara bildiğim her şeyi öğretiyor, biz burada, Burrows'da Lionel'a saldırmak için fırsat kollarken hiçbirinin eğitimden mahrum kalmamasını sağlıyordum.

Gabriel kendi derslerinin arasında, inşa etmek için birlikte çalıştığımız güçlendirme odasında zaman geçiriyor, sadece Lionel'a ulaşmak için değil, babamın elde etmemi istediği değerli taşları bulmak için de ileriye giden yolları *görmeye çalışıyordu*. Ama her geçen hafta, hepimiz bir adım daha ileri gidiyorduk.

fırsatları beklemekten biraz daha çılgınca.

Buranın güzel görünmesi için ne kadar uğraşılırsa uğraşılsın, burada sıkışıp kalmak boğucuydu ve Gabriel'in Lionel'le savaşmak için buradan çıkmanın sonumuzun yok oluşla biteceğine dair sürekli güvence vermesi olmasaydı, hepimizin bunu çoktan yapmış olacağından emindim.

"Yüzüncü kez söylüyorum, burası gerçek bir sınıf değil ve bana efendim demek zorunda değilsiniz," dedim bıkkınlıkla, parmaklarımı bir an için gözlerime bastırarak.

Tory, Darius'un masasında oturmuş, eli eteğinin üzerinde giderek yükselirken Max, Xavier ve Caleb'in saçlarını okşuyordu. sınıfın arka tarafında aralarında buz topu atıyorlardı. Seth durmadan konuşup dersle ilgisi olmayan sorular sorarken Darcy bir yandan kalem çiğniyor, bir yandan da benimle göz göze geliyordu ve bu da dikkatimi dağıtıyordu. Geraldine dersi dikkatle dinleyen tek kişiydi.

dikkat kesilmiş, sırtı dimdik oturmuş ve Atlas'ı elinde dinliyordu.

"Tamam, bu kadar yeter!" diye bağırdım ve hepsi sustu.

Bunu yapmak istememiştim. Tam bir profesör olmadan onlara bir şeyler öğretmeye çalışıyordum, hayatımın o kısmı geçmişte kalmıştı. Ama bu saçma olmaya başlamıştı.

"Bayan Vega, kışınızı kaldırıp kendi koltuğunuza oturun." Tory'ye bir hava patlaması gönderdim ve onu Darius'un yanındaki sandalyeye uçurarak dudaklarının şaşkınlıkla açılmasına neden oldum. "Rigel, Acrux ve Altair, sınıfıma bir tane daha buz topu atarsanız sizi duvara fırlatırım ve buraya gelip tek bir şey bile öğrenmeyi unutursunuz." Buz toplarını bir hava kırbağıyla yakaladım, kapıya doğru uçurdum, böylece binlerce parçaya ayrıldı ve üçü de şok içinde yavaşça yerlerine çöktü.

"Büyük bir Düzen formuna sahip bir Fae üç kişiyi yutsa ve sonra tekrar Fae formuna geçse ne olur? Sence ölürler mi? I Sanırım ölebilirler," diye yüksek sesle düşündü Seth. "Aslında Lionel'a yem olarak gönderebileceğimiz bazı sinir bozucu insanlar tanıyorum, sonra onları yediğinde kışına bir Emir Bastırıcı dart atıp patlatabiliriz. Ölü Ejderha.

Can sıkıcı insanlar yenir. Kazan - kazan."

"Capella, eğer bu derste anlamsız bir soru daha sorarsan, seni Kurt Adam formunda üç kişiye zorla yedireceğim ve teorini "diye hırladım ve cevap vermek için ağzını açtığı anda ciğerlerindeki havayı çaldım.

Darcy beni izlerken nefesinin altından "Çok ateşli," dedi, gözlerini arzu doldururken koltuğunda kayıyordu.

"Bayan Vega, bana böyle bakmaya devam ederseniz, sizi buraya getirir, masamın üzerine yatırır ve herkesin önünde tokatlarım. Bunu mu istiyorsunuz?

ne istiyorsun?" Sikimin onun için nasıl seğirdiğini görmezden gelmeye çalışarak talep ettim.

Bunu bir an düşündü, sonra kız kardeşine baktı ve başını salladı, koltuğuna geri oturup kalemi dudaklarından çekerken yanakları pembeleşti.

Sessizlik çöktü ve kaşlarımı kaldırarak sessiz sınıfta etrafıma bakındım.

Lanet olsun, sanırım bu işe yaradı.

Geraldine'in benim için hazırladığı kara tahtaya döndüm ve kalın, büyük harflerle yazıp altına sert bir çizgi çektim.

BASIT BÜYÜLERİ BİLE YAPAMIYORSAN LIONEL ACRUX'U YENEMEZSİN.

Hepsine ters ters bakmak için arkamı döndüm ve Geraldine yazdıklarını not almaya başladı.

"Highspell'in saçma sapan dersleri yüzünden zaten bir sürü zaman kaybettiniz, daha fazla mı harcayacaksınız?" Ben talep ettim ve hepsi ellerini salladı.

itaatkar küçük fareler gibi bana bakıyorlar. *Mükemmel.* "Tamam o zaman." Tahtaya döndüm ve bugünün hedefini oraya yazdım. "Düşmanlarınızla yüzleşirken aura tespiti zorunludur. Çok ince olabilir ve mevcut koşullarda, bu yerde meydana gelen cinayetler göz önüne alındığında, uyanık olmamız her zamankinden daha önemlidir. Auralar bir Fae'nin gerçek niyetini ele verebilir."

"Ben bir Siren'im. İnsanların duygularını kolayca algılayabilirim, aura eğitimine ihtiyacım yok," dedi Max küçümseyerek ve Geraldine koltuğunda iki büküm oldu.

"Auralar duygulardan farklıdır, seni durgun vatoz," dedi ve suratını astı.

"Doğru," diye kabul ettim. "Duyguları tespit edebiliyor olabilirsin Rigel, ama düşmanlarının sana karşı güçlü duygusal kalkanları varsa ya da sadece kötü işler yapmaktan zevk alıyorlarsa, onları akşam yemeğinden zevk alan birinden daha net nasıl tespit edebilirsin? Auralar bir kişinin niyetini okumada daha etkilidir. Bu daha incelikli ve mükemmelleştirilmesi çok daha zor bir beceridir, yine de birinin karakteri hakkında daha doğru bir okuma sağlayabilir."

"Madem bu işte bu kadar iyisiniz, o zaman katili neden hâlâ bulamadınız efendim?" Caleb sordu, gözleri boğazına yerleştirdiğim bloktan hava almak için mücadele eden yanındaki Seth'e kaydıda.

Masanın üzerine yarı yığılmıştı ve boğulmasını engellemek için parmaklarımı salladım, böylece nefes nefese kalmaya başladı.

"Burrows'da yüzlerce insan var ve çoğu benimle hiçbir şey yapmak istemiyor, Altair," diye homurdandım. "Eğer hepinizi bu konuda iyi eğitebilirsem, belki biriniz suçluyu bulma konusunda benden daha başarılı olur."

Auraları tespit etmenin inceliklerini anlatmaya başladığımda nihayet hepsi tüm dikkatlerini bana verdiler. Ama ben onlara bunu denetmeden önce

Birbirlerine bakarken kapı açıldı ve Hamish ağzına tuttuğu bir mendille içeri girdi.

"Lance Orion, seninle konuşmam gerek-" Mendile doğru kustu ve ben de yorgun bir iç geçirdim. "Sen," diye zorladı, sonra elini salladı, yüzüm kaşlarını çatarken üzerimde bir illüzyon yarattığı belliydi.

"Neden onu bir lambaya benzettin?" Hamish odanın içinde bana doğru ilerlerken Darcy homurdandı.

Hamish, "Cansız bir nesneye hitap etmek ondan daha kolay, leydim," diye mırıldandı.

Ellerim yumruk olurken Geraldine, "Omzunun hemen üstündeki bir noktaya odaklanırsam buna alışabileceğimi fark ettim, baba," dedi.

"Ne istiyorsun Hamish?" Homurdandım ve şaha kalktı, kusarken karnını tuttu, içimdeki öfkenin alevlenmesine neden oldu.

Hamish mendiliyle ağzının kenarlarını sanki biraz kusmuş gibi silerken Mirasçılar gülmekten kırıldılar.

"Üzgünüm, bu utanç verici, anlıyor musun?" Hamish mırıldandı.

"Oldukça etkili." "O zaman bu konuşmayı iki kat hızlı yapalım, olur mu?" I

Hamish başıyla onaylarken bu işin bitmesini istiyordu, görünüşe göre lamba formunda bile bana bakamıyordu, ben konuşurken ampul titriyordu.

"Senin Zodyak Loncası'nın Üstadı olmanı konuşmamız gerekiyor." Devam edebilmek için birkaç kez kuru kuru öğürdü. "Kendimi bu rolün yerine önermek için buradayım. En sadık kraliyet mensuplarımızdan bir Power Sha'nın yönetimindeki Loncaya katılmalarını istersek, bu büyük bir gürültü ve patırtıya neden olacaktır-" Kusmuş. "Bir Power Sha-" Tekrar öğürdü ve ben de öfkeyle elimi yüzümden aşağıya doğru kaydırdım.

"Yeter, Hamish," dedim. "Benim pozisyonum sadece benim tarafımdan seçilmiş bir pozisyon değil, babam ve yıldızlar tarafından da seçildi. Benden istediğin şeyi yapamam.

Buna kader karar verdi. Bunu değiştiremem."

Darcy kararlı bir tavırla, "Zaten gerçek Lonca Ustası o," deyince Hamish alnındaki ter çizgisini silerken ona baktı.

"Ama cesur Lonca'ya ne olacak? Nasıl olacak Reform mu? Utanç içindeki bir Sharleen'in yönetimi altında kimse bunu kabul etmez," dedi dehşet içinde ve sonra dizlerinin üzerine çöküp Darcy'nin elini kavradı. "Lütfen leydim, çocukları düşünün."

"Hangi çocuklar? Ve Orion bu iş için doğru kişi, bu onun kaderiydi. Neden hepiniz bu aptal Güç Utanç saçmalığını bırakamıyorsunuz?" diye sordu ve Hamish öne doğru eğildi, boğazına kıl yumağı takılmış bir kedi gibi öğürdü, sırtını kamburlaştırdı ve havadan başka bir şey çıkaramazken eğildi ve Varisler kahkahayı patlattı.

"Ah tatlı, hassas babacığım." Geraldine oturduğu yerden sıçrayarak onun dik durmasına yardım etti ve onu kapıya doğru yönlendirirken biraz sallandı.

"Bu devasa görevin üstesinden geleceğiz. Onun... *utancının* ötesini görmenin bir yolu olmalı," diye fısıldadı son kelimeyi ve Hamish onu kapıdan çıkarırken bir öğürükle daha savaştı.

Kollarımı kavuşturdum, üzerimde yarattığı yanılsamayı yok etmek için parmaklarımı şıklatırken, içimi kemiren bir his bana Hamish'in haklı olabileceğini söylüyordu. Hiç kimse bana Lonca Ustası olarak saygı duymayacaktı. Buradaki insanların çoğu yüzüme bile bakmazken bunu nasıl yeniden inşa edebilirdim ki?

Lonca iksiri bu gece hazır olacaktı ve benim aklımda inisiye etmek için tek bir üye bile yoktu, çünkü Varisler kesinlikle Kendilerini Vegas'a ve Geraldine ile babasına adadıklarında, ben görevdeyken katılmaya dayanabileceklerinden de emin değildim.

Sikeyim.

Blue'nun bakışlarıyla karşılaştım ve o tek bakışıyla endişelerimin bir kısmını yatıştırdı. Bana olan inancı çok sağladı ama bu durumun gerçekliğini değiştirmiyordu. Solaria'daki neredeyse tüm Fae'lerin saygısını kaybetmiştim, peki Vegas için eski bir kraliyet topluluğunu nasıl diriltebilirdim?

Belki Hamish haklıydı, belki de bayrağı devredebilseydim daha iyi olurdu. Ama artık bu role bağlıydım, bu konuda yapabileceğim hiçbir şey yoktu. Parmaklarımı Lonca işaretinin saklı olduğu ön kolumun iç kısmında gezdirirken, yine de role karşı korumacı hissetmekten kendimi alamadım.

Babam bunu benim için istemişti, ikizlerin annesi beni bu yerde görmüştü, ama kader yolunda yanlış bir dönüş mü yapmıştım? bir yerlerde? Tüm bunlar olurken Güç'ten utanacağımı öngörmemişler miydi?

Bu mu? Yoksa her zaman rolü daha layık birine devretmemi mi bekliyorlardı?

Tahtaya dönüp auralar hakkında birkaç not yazarken herkes arasında bir konuşma başladı. Kalbim göğsümün derinliklerine gömüldü. Çünkü Blue'yu ve kız kardeşini hayal kırıklığına uğratiyormuşum gibi hissetmekten kendimi alamıyordum ve en kötüsü de dünyanın artık inandığı kadar işe yaramaz biri olduğumdan korkmama neden oluyordu.

OceanofPDF.com

Darius

Roxy kollarımdaydı, siyah saçları göğsüme dökülüyordu ve ağır ağır nefes alıyordu. Dudaklarında bir gülümseme vardı ve ara sıra nefes nefese bir iç çekiş çıkarıyordu.

Ben de neredeyse hiç uyumamıştım. Aslında, bu noktada o kadar çok kullanıyordum ki

Uyanıklık büyüleri ve asilerden birini benim için hazırlamaya ikna ettiğim o kadar çok uyanıklık iksiri içtim ki neredeyse hiç uyumadım. Sahip olduğum zamanın bir anını bile uykuyla harcamak istemiyordum.

Sekiz hafta çoktan geçmişti ve onunla birlikte sahip olmayı dilediğim geleceğin ancak bir kısmını çalmış gibi hissediyordum. Zamanın kum saatinde akıp giden kum taneleri gibi akıp gitmesine izin vermişim ve yıldızlarla yaptığım pazarlık bittikten sonra olacaklar için hazırlık yapmaya başlamam gerektiğini biliyordum.

Zaten boş zamanlarımı Xavier'le geçiriyordum, zamanım dolduğunda Konsey'deki yerimi almaya hazır olması için büyüsünü geliştirmesine yardımcı oluyordum, ancak o sadece savaş için güçlenmesine yardım etmek istediğini düşünüyordu.

Kaderimin gerçekliği yüzünden göğsümde hissettiğim sızı her şeyle ilgili bile değildi.

kaybedeceğim ve deneyimleme şansını bulamayacağım şeyleri düşündüm. Bu

Kalbimin sahibi olan bu kız ve benimle yaşayamayacağı geleceği hakkında. Kardeşim, Varisler, Lance ve benim çektiğim acılar hakkında. kayıp onlara neden olacaktı. Suçluluk duygusu buradan kaynaklanıyordu. Yine de hiçbirleriyle yaptığım anlaşmadan tek kelime bile etmemiştim.

Belki de içten içe bir korkaktım. Ama bu gerçeği onlardan saklamamın nedeni bu değildi. Elde edeceğimiz fırsatlara odaklanmalarına ihtiyacım vardı.

Babama ve onu takip edenlere saldırmak. Ve eğer bu ortaya çıkarsa, tıpkı Star Crossed bağımızın çöktüğünü görmeye kararlı olduklarında yaptıkları gibi, kaderimi değiştirmenin bir yolunu bulmak için çalışacaklarını biliyordum.

Ama bu öyle bir şey değildi. Bu anlaşmayı kendi özgür irademle yapmıştım. Onun ve kız kardeşinin hayatı için kendi hayatımı feda etmişim çünkü onların çok uzakta olduklarını biliyordum.

yaşamayı benden daha çok hak ediyordu. Babamdan nefret ediyor ve ona karşı var gücümle çalışıyor olabilirdim ama özümde her zaman onun yarattığı bir yaratık olacaktım. Ama kollarımdaki bu kız bundan çok daha fazlasıydı. Benden çok daha değerliydi.

Roxy biraz kıpırdandı, sırt üstü dönüp alt dudağını ısırırken yine yumuşak bir inilti duyuldu ve bu sesle sikim sertleşti. O da benim kadar doyumsuzdu ve birbirimize seçtiğimiz şekilde sahip olma özgürlüğümüz aramızdaki son engelleri de yıkmıştı.

Her gece hayvanlar gibi sevişiyor, sonra birbirimizin kollarına atılıp nefes nefese kalıyor, sırtıyor ve birbirimize her küçük şey hakkında hikâyeler anlatıyorduk.

Aklımıza gelebilecek her şeyi. Onunla ilgili her şeyi, büyüdüğü yerleri, kız kardeşiyle arasındaki bağı ve yaşadığı her şeyi bilmek istiyordum ve o da en az onun kadar meraklıydı.

beni tanıyor. İkimiz de kendimizi tutmadık, çirkin gerçeği saklamadık.

Hayatta kaldığımız şeyler ve bunda bir özgürlük ve güzellik vardı. Çok uzun zamandır sırlarım benim bile paylaşabileceğim şeyler değildi. Babam beni

kilitlemişti.

Karanlık Zorlamasıyla onları içimden öyle bir uzaklaştırdı ki, istesem bile kimseye söyleyemezdim.

Beni dövdüğü zamanları ya da öğrenmeye zorladığı acımasız dersleri anlattığımda Roxy bana asla acıyarak bakmazdı. Bunun yerine, gözleri babama karşı bitmek bilmeyen bir nefret ve onun ölmesini arzulayan bir arzuyla parlar, beni bu kadar derinden önemseydiğini bilmek kalbimi yerinden oynatırdı.

Ve nasıl yaşadığını, kendisinin ve kız kardeşinin hayatta kalmasını sağlamak için nasıl hırsızlık yapmayı öğrendiğini anlattığında, ona hiç acımadım. Sadece hayatta kalmak için bulduğu güç ve metanetle gurur duydum.

Şu anda olduğu gibi güçlü bir kadın olmak için kendilerine verilen boktan kaderin içinden yükseldi.

Bugünlerde neredeyse hiç kâbus görmüyordu, kollarımda kıvrılmış yatarken nihayet uykusunda huzuru bulmuş gibi görünüyordu ve sadece birkaç dakikalığına Max'ten yardım istiyordu. Babamın hafızasında bıraktığı izleri bir anda düzeltmenin mümkün olmadığını biliyordum, ama artık hayatında o kadar çok güzel şey vardı ki, en azından bu duyguyu yaşayabiliyor gibiydi, artık yaşadığı şeyler onu rahatsız etmiyordu. Onlar sadece

onu daha sert, daha güçlü ve olmak için doğduğu Fae kraliçesi gibi yaptı.

Roxy tekrar inledi, dudaklarından dökülen tek bir cümle ne hayal ettiğini açıkça ortaya koydu ve dudaklarıma ukala bir sırtış getirdi.

"Daha fazla, Darius."

Ve kızım bu kadar nazıkçe istediğinde onu reddedecek değildim.

Boynuna bir öpücük kondurdum, tüyleri diken diken oldu ve omurgası yatağa doğru eğildi, sert meme uçları, ağzımı onlara ihtiyaç duyacak şekilde aşağıya doğru hareket ettirdiğimde beni inletti.

Elimi çıplak tarafında gezdirdim, kendini bana bağlamak için yaptırdığı dövmei buldum ve meme ucunu ağzıma alıp biraz daha yüksek sesle inlemesini sağlamadan önce oradaki deriyi okşadım.

Yemin ederim teninin tadı pamuk şeker gibiydi, o kadar tatlı ve sarhoş ediciydi ki asla doyamıyordum. Altımda kıvranmaya başladı, ama yukarı baktığımda gözlerinin hala kapalı olduğunu gördüm. uyku ve uyanıklık çizgisinde dans ediyordu. Ve ona karşı dürüst olmak gerekirse, dün gece onu yormak için gerçekten çok çalışmışım, bu yüzden muhtemelen başka bir orgazma ihtiyaç duyduğundan daha fazla uykuya ihtiyacı vardı. İyi bir adam onu dinlenmesi için bırakabilirdi. Ama söz konusu o olduğunda asla iyi bir adammışım gibi davranmayacaktım.

Bacaklarının arasında diz çökmek için yer değiştirdim, kalçalarını iyice ittim ve vücuduna o kadar şehvet ve ihtiyaçla baktım ki Onu bir ömür boyu sevsem bile bunun asla yeterli olmayacağını biliyordum. Ama benim bir ömrüm yoktu. On ayım daha vardı. Bu yüzden

Babamı bu dünyadan silmeyi ve ben gittikten sonra yaşaması için ona güvenli bir yer bırakmayı hedeflerken, o zamana olabildiğince çok aşk, şehvet ve zevk sığdırmak zorundaydım.

Benden sonra başka birini bulup bulamayacağını merak ettim, bakışlarım boynuna taktığı paha biçilmez yakut kolyeye kaydı ve ona bir daha başka birinin dokunabileceği düşüncesi bile bedenimde sahiplenici bir hırıltı yarattı.

Belki de ben yokken onun aşkı bulmasını istemeliydim. Ama ben özverili olmak için yaratılmış bir adam değildim ve bunun düşüncesi bile uzuvlarımda vahşi bir öfkenin yanı sıra bu yılı onu öyle bir sahiplenerek geçirmek için aç bir arzu uyandırdı ki başka hiçbir erkeğin benim anıma kadar yaşayabilir.

Bencilce mi? Evet, öyle. Ama siktir et. O benimdi.

Kalçalarının arasına eğildim, bacaklarını aralayıp dilimi yukarı doğru iterken o haksız öfke hala etimi yakıyordu.

Islak amcığının ortasına girdim, onu çoktan tahrik olmuş bulduğum için tadına baktığımda içimden aç bir hırıltı yükseldi.

Klitorisini ağzıma aldım ve Roxy tamamen uyandığında nefesi kesildi. Açlıktan ölmek üzere olan bir adamın açlığıyla onu yalamaya geri dönmeden önce sertçe emerken dudaklarından küfürler döküldü.

Başka birinin ona dokunmayı düşünmesi bile beni öfkeliendiriyordu ve içimdeki canavar, onu tamamen sahiplenmemi ve ona artık kime ait olduğunu hatırlatmamı talep ederek derimin yüzeyine çıkıyordu.

Roxy yüksek sesle inledi, ben onu yalayıp emerken kalçalarını bana doğru salladı, ellerini göğüslerinin üzerinde gezdirip daha da fazla zevk almak için meme uçlarıyla oynarken yüzümü becerdi.

Tatlı amcığına karşı homurdandım, benim için inlerken iki parmağımı içine soktum ve elimin sadece birkaç hamlesiyle boşalmasını sağladım.

Islak amcığı parmaklarımın etrafında sıkıca kenetlenirken omurgası kemerli ve güzel bir şekilde haykırdı ve etrafımda titreşmeyi bırakana kadar klitorisini yalamaya devam ettim, zevkini olabildiğince uzun süre oyaladım.

Yatağa geri düştüğü an, kalçalarını tuttum ve onu ters çevirdim, vücudu tekrar kontrol için benimle savaşmadan önce ona hükmetmek için harcanırken bu zayıflık anını talep ettim.

Yuvarlak kıcını ellerimle kavradım, etini sıktım ve sikimi onun kaygan amına sokarken inledim, onu

Bunu yaparken yatağa uzandım ve şaftımı çevreleyen mükemmel sıklığını hissettiğimde onun adını homurdandım.

Zevk çılgınlıkları odayı doldururken ve yatak duvara o kadar sert çarparken onu sertçe becerdim, vücudunu benimkinin altına doğru zorladım ki ahşabın protesto için gıcırdadığını duyabiliyordum.

Göğsümü sırtına bastırdım, elleri çarşafı yumruklarken ve kalçalarımın itişleri arasında bana küfrederken boynunu öptüm ve ısırdım.

"Benim," diye hırladım kulağına, bana karşı geri itmek için mücadele ederken, kışının kıvrımı ona doğru sürdüğümde o kadar iyi hissettiriyordu ki, yardım edemedim ama bir elimi aramıza soktum ve parmaklarımı diğer açıklığına bastırdım.

"Tanrım," diye nefesini tuttu ki bunun onun dilinde 'cehennem evet' anlamına geldiğini uzun zamandır anlamıştım ve parmaklarımı kışına sokup sert sikimle amını daha da sert sikerken sııttım.

Roxy sert ve hızlı bir şekilde boşaldı, vücudu benimkini kavradı ve içimdeki canavardan doğan baskın bir hareketle omzunu ısırırken kendimi onun derinliklerine döktüğümde dudaklarımdan bir zevk kükremesi çıkmaya zorladı. Onun yanındayken kendimi durduramıyordum, hayvanımın ayağa kalkmasını ve dikkat kesilmesini sağlıyordu ve benim kadar çaresizce onun üzerindeki hakimiyetini sürdürmesi gerekiyordu.

Ondan ayrıldım ve yanındaki yatağa düştüm, onu kollarımın arasına aldım ve bana kaşlarımı çatmaya çalışırken sııttım.

"Pislik," diye mırıldandı, parmaklarını çenemde gezdirmek için uzandı ve gülümsememin genişlemesine neden oldu, ki bu onu daha da kışkırtacaktı.

"Elimde değil," diye itiraz ettim, hükmetme olayına itiraz ettiğini biliyordum, ama aynı zamanda bunu ona yapmama ne kadar itiraz etse de, ne zaman yapsam çok daha sert boşaldığını da anlamıştım. Roxy doğası gereği itaatkâr olmayabilirdi ama sevişirken onu altıma almayı başardığımda bundan kesinlikle hoşlanıyordu.

"Bunun bedelini ödeyeceksin," dedi, dudakları eğlenerek seğiriyordu ki bunun, bir dahaki sefere durumu nasıl tersine çevirebileceğini düşündüğü anlamına geldiğini biliyordum. Beni toprak büyüyle bir kereden fazla bağlayacak kadar dikkatimi dağıtmayı başarmıştı, böylece kontrolü ele alıp üzerime binebilecekti

onu altına itmek yerine, ama bu tür bir cezaya gerçek bir itirazım olduğunu söyleyemezdin.

"Bazen sahiplenici olabiliyorum." Omuz silktim, bir elimle kışını kavradım ve dolgun dudaklarını öpebilmek ve biraz daha tadına bakabilmek için onu kendime çektim.

"Bu sefer ne oldu?" diye alay etti. "Beni yine başka bir adama gülümserken mi gördün?"

Geçen hafta gamzeli asi herifle gülüştüğünü gördükten sonra Alfa gibi davranıp onu bir yan tünele sürükleyerek duvara dayayıp sikmiş olmama rağmen bu saçmalıklmış gibi alay ettim. Ama konu bu değildi.

"Ejderhalar hazineyle ilgilidir," diye açıkladım ve bana bakarken başını yana eğdi, koyu renk saçları koluma sürtünerek düştü ve tam bir hayvana dönüşüp onu ısırduğında omzunda bıraktığım diş izlerini ortaya çıkardı.

"Evet, odamızın yarısını kaplayan devasa sandığı fark ettim," diye alay etti. "Her gün kışıma yapışmış altın paralarla uyandığım gerçeğinden bahsetmiyorum bile." Demek istediğimi kanıtlamak için uzanıp arkamdaki şilteden bir sikke kopardı ve ben de ona sııttım.

"Benim türüm için en önemli şey en değerli olanı bulmaktır. Hayal edebileceğiniz her türlü hazineyi, her türlü tehdide karşı korumak ve güvende tutmak için saklıyorum. Ve sen, Roxanya Vega, benim için dünyadaki tüm altın ve mücevherlerin toplamından daha önemlisin. Kollarında bana şu anda baktığın gibi baktığın bir anı çalabileceğim anlamına geliyorsa, günlerimin geri kalanında onlarsız giderdim. Seni güvende tutmak ve benim kalmanı sağlamak için yapmayacağım şey yok. İçimdeki canavarın tüm açgözlülüğü ve gazabıyla sana sahip olmak istiyorum.

Bana ve sana sahip olmak istiyorum, binlerce Ejderhanın koruduğu bir

Paha biçilmez bir hazine, ama hepsinden öte, seni böyle sevmek istiyorum. Sonsuzca, acımasızca ve sahiplenerek. Artık benim olduğuna göre, senden hiçbir şey için vazgeçmeyeceğim."

"Taht bile mi?" diye alay etti, ben kendiminkini sallarken aramızda kalan tek gerilim noktası başını kaldırdı.

"Senden harika bir meclis üyesi karısı olur," diye takıldım ve göğüs kafesime morartacak kadar sert bir yumruk attı. Bir sonrakinin daha sert olacağı konusunda beni uyaran bir bakış attığında "Ah," diye yakındım.

"*Senden* muhteşem bir kral eşi olur," diye karşılık verdi. "Bilirsin, güzel, yatakta iyi... sessiz."

Dudaklarımdan bir kahkaha fırladı ve ona doğru atıldım, bir sokak kedisi gibi dövüşürken onu altımda güreştirdim, beni lanet taşaklarıma tekmelemeye çalışırken bile bir kahkaha ciyaklaması onu terk etti.

Ancak birbirimizin kollarının tuzağına daha fazla düşmeden, odamızın dışındaki tünelde dehşet verici bir çığlık yankılandı ve ikimiz de hareketsiz kaldık.

"Darcy," diye soludu Roxy, sesi hiç de kız kardeşinin çıığına benzemediğı halde.

Ama Cal ve Seth haftalar önce o ölü muhafızları bulduktan sonra hepimiz burada sevdiğimiz insanlar için endişelenmiştik.

Üzerinden sıyrıldım, ona bir kot pantolon ve siyah bir kazak attıktan sonra gri bir eşofman giydim ve spor ayakkabılarımı aldım.

Kapıdan çıkmıştık ve bir ceset seli içinde aceleyle ilerliyorduk. Önümüzdeki grupta kız kardeşinin mavi saçlarını gördüğümüzde anlar ve Roxy rahatlamış bir şekilde seslendiler. Lance onun yanındaydı ve kolundan tutarak onları yakalayabilmemiz için durmasını sağladı.

Roxy aceleyle ileri atıldı ve Darcy'nin elini tuttu, ben ayağı kalkarken ikisi de rahatlamış bakışlar attılar ve güven verici sözler mırıldandılar

yanlarında.

"Neler oluyor?" Daha fazla bilgi almak için kulaklarını diken Lance'e bakarak sordum.

"Sanırım başka bir ceset daha bulundu," dedi karanlık bir ses tonuyla, bakışlarında benim ruhumda hissettiğim korkunun aynısını hissederek gözlerimle buluştu.

Eğer birileri bir şekilde buradaki isyancılara saldırıyorsa, o zaman ikimiz için de gerçek hedeflerinin kim olduğu ve aramızda duran kızların o hedef olduğu çok açıktı. Ama Burrows'a girerken yıldızların üzerine yemin etmiştik ve buraya gelen herkes onlara zarar vermek istemediğine yemin etmek zorundaydı. Belki de yanılmıştık ama içimden bir ses yanılmadığımızı söylüyordu. Sadece Hamish yeminlerinin bozulduğunu hissetmeden bunu nasıl başarıyorlardı bilmiyordum.

Birinin ikizlere zarar vermeye çalışacağı düşüncesi içimde ejderha ateşini titretti ve bir kolumu Roxy'nin omuzlarına dolayarak onu yanıma çektim, gözlerimi yanıımızdan geçen insanlara diktim.

"Gidip kim olduğunu görmeliyiz," dedi Darcy ısrarla, Roxy'nin elini tutup onu koşmaya zorlarken, Roxy anında elimden kurtuldu.

"Tory de öyle, ha?" Devasa tünelde ilerlerken onlara ayak uydurmak için acele ederek adımlarımızı hızlandırdığımızda Lance mırıldandı. Toprak Elementalleri burada da çok çalışmışlardı ve duvarlar artık gri taşla kaplıydı, dekoratif, tonozlu tavan tünelleri daha az baskıcı hissettiriyordu ve duvarları süsleyen çok sayıda su ve ateş özelliği vardı. "Darcy istediğim kadar onu korumama izin vermeyi reddediyor."

"Çünkü çok inatçıdırlar," diye homurdandım, Roxy beni duyup omzunun üzerinden tersleyince sııttım.

"Evet. Neden onlarla birlikte olduğumuzu hatırlat bana," diye alay etti Lance, ama ikimiz de onların arkasında bir çift kırbaçlanmış küçük çocuk gibi koşmaya devam ederken

bekçi köpeklerini pervasızca kontrol ederken, bu sorunun cevabı biraz anlamsız görünüyordu.

Ortak hamamlara inen tünelin girişinde büyük bir kalabalıkla karşılaşmadan önce yemek mağarasına ulaştık.

"Gerçek kraliçelere yol açın!" Geraldine kükredi, talebinin ardından köpekçe bir havlama duyuldu ve asilerin geri kalanı hazırola geçerek Vegas'ın geçmesine izin vermek için tünelden geri çekildi.

Arkalarından yaklaştık ve başka bir Vampir arkamızdan fırladığında kısa bir süre gerildim, yanıma gelip Seth'in sırtından inmesine izin verdiğinde Cal'i tanıdığım da rahatladım.

"Bu sabah Max, Xavier ve annemi gördünüz mü?" Onlara endişeyle sordum, sevdiğim insanlardan birini görme umuduyla etrafıma bakındım.

"Evet, daha önce Max'ten diş macunu ödünç almak zorunda kaldım ve Xavier de onunla odadaydı," dedi Caleb, hızlı adımlarla ilerlerken bakışları önümüzdeki tünele sabitlenmişti.

"Ve birkaç dakika önce anneni Hamish ile yemek yaparken gördüm. mutfakta," diye ekledi Seth. "Bana yaramaz köpek yavrusu dedi ve biraz kurabiye çalmaya çalıştığım da beni odadan kovaladı. Vegaslıların istedikleri her şeyi almalarına izin veriyorlar, bu yüzden benim tek atıştırma yolu onlardan geçiyor. En azından Tory onları bulmam için dışarıda bırakmayı seviyor."

Bu durumdan dolayı biraz tuzlu görünüyordu ve ben de eğlenerek homurdandım.

Annemin yemek pişirmeye ilgi duyduğunu hiç fark etmemiştim ama buraya geldiğimizden beri kendini tüm kalbiyle bu işe vermişti, Hamish onun etrafında dolarken asiler için tüm yemeklerin yapılmasına yardım ediyordu,

tatlı övgüler mırıldanıyor ve kimsenin dikkat etmediğini düşündüğü zamanlarda ondan öpücükler alıyordu.

Annemin lanet olası bir Grus'la birlikte olması fikrine karşı çıkmak istiyordum ama onu ne zaman Grus'la görsem o kadar mutlu görünüyordu ki birlikte olmalarını sorun etmem imkânsızdı. Yıllarını babama zincirlenmiş bir şekilde geçirdikten sonra iyi bir şeyi ve onunla gerçekten ilgilenecek birini hak ediyordu.

Lance benimle rahatlamış bir bakış alışverişinde bulundu. Köşeyi dönüp erkekler hamamlarından birine girmeden hemen önce en yakınımızdaki insanlar iyiydi ve ölüm kokusu bizi fena halde çarptı.

Her yere et ve kan parçaları saçılmıştı, parçalanmış bir bedenin parçaları duvarlara sıçramıştı ve ölü gözlerini dehşetle dolduran kesik bir kafa ortadaki havuzun ortasında yüzüyordu.

"Oh, soğanlı ve sonsuz ay aşkına!" Geraldine haykırdı. "Bunu ne yapmış olabilir?" Darcy mırıldandı, burnu Cesetten geriye kalanlara bakarken tiksintiyle buruştu.

"Pek çok Fae bunu Tarikat formunda yapabilir," diye atıldı Seth. "Ejderhalar ya da Mantikorlar ya da Aslanlar ya da Ayılar ya da Kurtlar ya da-

"Bir Vampir bunu kolayca yapabilir," diye ekledi Caleb ve Seth düşünceli bir ifadeyle başını salladı. "Diş izlerini gören var mı? Ya da pençe izleri? Biri bana şu kolu uzatsın."

Roxy ürpererek, "İğrenç bir kesik kola dokunmayacağım, dostum," diye cevap verdi.

"Kimse bir şeye dokunmasın!" Geraldine bağırdı. "Tam bir soruşturma yürütmeliyiz."

"Aman Tanrım, sanırım kim olduğunu biliyorum," diye nefes aldı Darcy, su havuzuna yaklaşp suyun akıntısında yavaşça daireler çizen yüzen kafaya bakarken. "Bu, biz Wasted Mountain'a gittiğimizde dışarıda görev yapan muhafız değil mi, Lance? Barney Von Bir şey mi?"

"Ah evet," diye kabul etti, bakmak için yaklaşırken. "O adam tam bir pislikti."

Geraldine öfkeyle adama doğru dönerken nefesi kesildi, ancak ölü adamın bir pislik olarak tanımlanmasını protesto etmek için bir şey söyleyemedi isyancılar tanıyarak feryat ettiler.

"Hayır, Barney Von Bonderville olmaz!" Kız ileri atıldı ve hıçkırma hıçkırma ağlamaya başladı, ben de diğeriyle bakıştıktan sonra hepimiz sözsüz bir şekilde geri çekildik, tünele doğru ilerledik ve aceleyle uzaklaştık.

Yemek salonuna doğru ilerledik ve ben de delici altın sarkıtların süslediğı tonozlu tavana baktım; tüm bu altının ışıltısı, bir zamanlar Küre'nin yaptığı gibi içimdeki Ejderha'nın dikkatini çekiyordu.

Bir şelale mağaranın arka kısmından pırıl pırıl bir havuza dökölüyordu. Burada taştan bir oturma alanı inşa edilmişti ve etrafındaki duvarları parıldayan mavi Faelight'larla aydınlatılmış yıldız işaretlerinin sembolleri süslüyordu. Havuzun içi İnsanların savaşta lehimize olması için yıldızlara dilek tutarak attıkları aurlar ve orada gözüme çarpan birkaç değerli kristal de görmüştüm. Paralardan birkaçını almak da cazip geliyordu ama insanların dileklerini çalmanın aptalca bir hareket olacağına tahmin ediyordum.

Masalar taştan yapılmıştı, ortadaki 'gerçek kraliçeler' ve maiyetleri için inşa edilmiş büyük dikdörtgen masa dışında çoğı daireseldi.

Onun ötesinde bir Anka kuşu heykeli vardı, kanatlarını açmış ve Gagası bir çığlık atar gibi açıktı, dibinde bir ateş yanıyordu ve bu alevlere daha da fazla bozuk para atılmıştı.

Zeminde takımyıldızlar parlıyordu, taş üzerinde pırıl pırıl mücevherlerle işaretlenmişti ve odanın sağı tarafındaki duvarda Solaria'nın karmaşık bir haritası vardı, daha sanatsal Fae'lerden bazıları hala

Kutup Başkenti'nden Neptian Denizi'ne kadar krallığımızın her k  şesini hesaba katarak çalışıyoruz.

Mağara sessiz fısıltılar ve ş  pheli bakışlarla doluydu. Odadaki herkes, yanlarındaki kişinin bir katil olup olmadığını merak ederek birbirlerine baktı ve ben gerginliğe karşı çenemi sıktım. Sanki babamla başa çıkmaya hazırlanırken endişelenecek başka bir şeye ihtiya ımız varmış gibi. Her g  n yeni yasalar ve Duyurular giderek daha fazla Fae'yi riske atıyordu ve isyancılar, Nimfleri onlara yaklaştı ça Tiberya Sı anları, Sfenksler ve Minotorların yerlerini değiştirmek için yorulmadan çalışıyorlardı.

Yuvalar her geçen g  n yeni m  ltecipleri barındırmak için genişletiliyordu, yani Seth, Caleb, Geraldine ve ikizler zamanlarının çoğunu toprak sihirlerini kullanarak burada hepsini barındıracak daha derin ve daha derin bir labirent yaratmak için harcıyorlardı.

Eugene Dipper, Tiberya Sıçanlarının tam komutasını ele almıştı ve onların kamaraları, kendilerinden başka kimsenin giremediği k    k t  nellerden oluşuyordu.

şekil değiştirmiş halleriyle girebiliyorlardı ve hiçbiri daha az yer kaplayabilmek için uyumak için şekil değiştirmeyi umursamıyordu. Tek sorun şu ki

Fareler çok fazla yuva malzemesine ihtiyaç duyuyorlardı ve bilinmeyen bir nedenden   t  r   i  çamaşırlarını çok fazla tercih ediyorlardı, bu da çamaşırların yıkanmak üzere g  nderildiği her seferinde çamaşırhaneden kaybolduğu anlamına geliyordu.

Diğerleri mağaranın ortasına doğru ilerlediler ve ben de peşlerinden gittim ama bir a  adım atamadan bir el dirseğimi kavradı.

Gabriel Nox'un kolumu tuttuğunu ve bana kaşlarını çatarak baktığını g  rd  m. Her zamanki gibi g  mleksizdi ve kanatları açıktaydı; kaşlarımı kaldırarak onun tarafından durdurulmaktan pek de memnun olmadığımı belli ettim.

"Konuşmamız gerek," dedi kararlılıkla ve Roxy d  n  p bana bakmadan

hemen önce ona doğru dönüp sırttı. O da

Ona dostça küçük bir el salladı, sanki ikimizin sevimli bir kardeş ve erkek arkadaş bağı kurduğumuzu ya da başka bir şey yaptığımızı düşünmüş gibi parlak bir şekilde gülümsemesini sağladı ve tekrar arkasını dönmeden önce bana bir kez daha baktı.

"Az önce kız arkadaşına palavra mı attın?" Ona sordum ve bana doğru eğildi, hala bana ölümcül bir bakış atıyordu.

"Belki de camdan evinden taş atmamalısın, Darius," diye tısladı.

"Bu da ne demek oluyor?" diye sordum.

"Sen söyle - Noel gününden sonra bir geleceği yokmuş gibi görünen sensin."

Kalbim yerinden fırlayacak gibi oldu ve çenemi sıktım, Caleb ve Lance'e bakıp vampir yetenekleriyle onu duymadıklarından emin olmaya çalışırken, bu pisliğin yıldızlarla yaptığım anlaşma hakkında gerçekten bir fikri olup olmadığını ya da sadece balık tutup tutmadığını merak ettim. Gruba döndüğümüzden beri ondan mümkün olduğunca kaçındığımı itiraf edebilirdim, geleceğime bakmasını istemiyordum ama sanırım artık Roxy'ninkiyle o kadar iç içe geçmişti ki bunu fark etmemesi imkânsızdı. Her iki durumda da, diğerlerinin bunu dinlemesini istemiyordum, bu yüzden etrafımızda bir susturma balonu oluşturdum ve içine eğilmeden önce sağımızdaki boş bir geçide doğru çenemi salladım.

"Neden bahsettiğini bilmiyorsun," diye homurdandım, ona yaklaştım ve duruşumdaki tehditle geri çekilmesini sağlamaya çalıştım, ama o sadece gözlerimin içine baktı ve alay etti.

"Sanırım ikimiz de bildiğimi biliyoruz. Söyle bakalım pislik, senin ve kız kardeşimin üzerindeki bağları kırmak için yıldızlarla nasıl bir anlaşma yaptın?" diye sordu, sanki işimi bilmeye hakkı varmış gibi.

O aptal suratına bir yumruk atmak istedim. Bu puştı hiç sevmemiştim. Her zaman Lance'le küçük özel şakaları üzerine kıkırdıyor ya da lanet olası Sight'a sahip olduğu için kendinden emin davranıyordu. Yine de Mildred söz konusu olduğunda kıcımlı kurtardığını kabul etmeliydim ve eğer beni o lanet olası mağaraya götürmeseydi Roxy ve Darcy şu anda ölmüş olabilirlerdi.

Ondan uzaklaştım, bir elimi yüzümde gezdirirken karanlıkta birkaç adım attım ve Ejderhamdan doğan öfkeyi kovmaya ve bu konuda mantıklı düşünmeye çalıştım. Onda Görüş vardı. Yakın olmasak bile Roxy'yle olan bağlantımın onun için hayatımı görmesine yetecek kadar önemli olduğu açıktı ve belli ki on ay sonra, Noel Günü'nde geleceğimin oldukça keskin bir şekilde sona ereceğini çoktan anlamıştı.

Bunu *görmüş* olması gerçeği karnıma bir yumruk gibi çarptı. Evet, bunun olacağını biliyordum. Aptal değildim. Ama aynı zamanda anı yaşamaya, babamın kontrolünden çok kısa bir süre önce kurtulduğumdan beri daha yeni tatmaya başladığım aşkın ve hayatın tadını çıkarmaya çalışıyordum. Sekiz hafta olmuştu ama hiç de öyle hissetmiyordum. Sanki göz açıp kapayıncaya kadar geçmiş ve her zaman kendim için talep edebileceğimi hayal ettiğim her şeyin tadına ancak bakabilmişim. Bir yıl asla yeterli olmayacaktı ama şimdi o kadar kısa süreceğini görebiliyordum ki bu beni mahvediyordu.

Gabriel'e döndüm, kendimi gerçekte yüzleşmeye ve bunu kabullenmeye zorlarken acı göğsümü yırtıyordu.

"Öleceklerdi," dedim ona, katlanmak zorunda kaldığım imgelemleri hatırladıkça sesim biraz çatlıyordu. "Yıldızlar bana kaderlerini söyledi ve eğer harekete geçmezsem bu savaşın nasıl sonuçlanacağını gösterdi. Ya Roxy ya da kız kardeşi, hatta belki de ikisi birden, tıpkı senin bana söylediğin gibi, eğer o anlamayı yapmazsam öleceklerdi."

"Ne anlaması?" diye sordu, zaten geleceğini bildiği bir darbeye hazırlanmış gibi sert bir duruşu vardı.

Birkaç saniye boyunca ona baktım, bu gerçeği dile getirdiğim anda gerçek olacağını biliyordum. Kontrolümü kaybedecektim. Onu gerçeğe dönüştürecek ve bunu yaparsam başıma geleceklerle baş etmek zorunda kalacaktım.

Kelimeler dudaklarımdan aceleyle dökülürken kederden içim sızladı. Çünkü o anlamayı yaptığımda Roxy'yi kaybetmekten korkmuş olabilirdim, ona duyduğum güçlü hisler yüzünden hayatımı onunla takas etmeye fazlasıyla istekli olabilirdim. Ama onu gerçekten sevmenin ve onun tarafından sevilmenin nasıl bir his olduğunu henüz deneyimlememiştim. Ve bizim için çaldığım bu mutluluk, ona sadece daha fazla acı verecek kaçınılmaz bir sona doğru hızla ilerliyordu. Bir daha asla yapmamaya yemin ettiğim tek şey.

"Hayatımı onlarınla takas ettim. Ona dünyayı verebileceğimi kanıtlamak için bir yılım var, sonra yıldızlar beni kucaklarına çağırdıklarında dünyayı ondan koparıp alacaklar."

Gabriel'in çenesi düştü ve bunu öngöremediğini anlayabiliyordum. o kelimeler ağızından çıkarken. Kahretsin, onlar zorla serbest kalana kadar ona söyleyeceğimi bile bilmiyordum. Ama işte oradaydı. Çirkin, dürüst gerçek ve şimdi tıpkı beni oyduğu gibi onu da oyuyordu.

"Bu onu mahvedecek," diye nefes aldı, gözlerindeki acı sevdiğim kız adına içimde bir şeyleri çatlatacak kadar çoktu.

"Biliyorum," diye boğuk bir sesle konuşurken bu gerçeğin acımasızlığını hissediyordum. "Ben zayıfım. Ondan uzak durmam gerektiğini biliyorum. Zamanı geldiğinde daha az acı çekmesi için bu yılı onun bana olan aşkından vazgeçmesi için harcamalıyım ama ben... Ben onsuz bir hiçim Gabriel. Bana bakıp içimdeki sevilmeye değer adamı gören tek kız oydu. Konumumu, gücümü ya da zenginliğimi görmedi. Beni gördü ve onun için daha iyi bir adam olmamı sağladı. O şimdiye kadar sahip olduğum her fantezi ve düşünmeye cesaret ettiğim her hayal, ama o daha da iyi

Çünkü o gerçek. Ondan vazgeçemem. Gerekirse şu anda kalbime bir bıçak saplayabilirim."

"Kahretsin," diye nefes verdi Gabriel, önüme serilen kaderi inkâr etmeye çalışır gibi başını yavaşça sallarken gözleri Görüş'le parlıyordu ama yapamayacağını biliyordum. Yıldızların gücü o yerde o kadar muazzamdı ki, bu olayda onları inkâr etmenin mümkün olmadığını biliyordum. Onlarla pazarlığımı yapmıştım. Bedeli değiştirmek mümkün değildi. "Üzgünüm, Darius... Senin için başka bir gelecek göremiyorum..."

Gabriel'in yüzü acı içinde buruştu, sanki Roxy'yi bıraktığı geleceği şimdiden *görüyormuş gibiydi* ve o tek bakışta bunun ona geçmişte ona yaşattığım korkunç şeylerin hepsinden daha fazla zarar vereceğini biliyordum. Onun hayatı için kendi hayatımı vermiştim ama bu takastan hafif sıyrılan ben olmuşum.

"Bunu yapmak zorundaydım," diye mırıldandım. "Ölmesine izin veremezdim."

Gabriel öne çıkıp beni sıkıca kucaklamadan önce umutsuzca başını salladı. Bu o kadar beklenmedik bir şeydi ki, o zamandan beri benden hoşlanmadığını açıkça belli eden bir adamın bu hareketinden ne anlam çıkaracağımı bilemediğimden donup kaldım. İlk tanıştığımız andan beri.

"Lütfen diğerlerine söyleme," diye yalvardım. "Ne yapacaklarını biliyorum. Bu kaderi değiştirmeye, başka bir pazarlık yapmaya ve umutsuz olmasına rağmen beni kurtarmaya odaklanmak isteyeceklerdir. Babamı öldürmeye ve Nimfleri yok etmeye odaklanmalıyız, onunla birlikte çalışan Gölge sürtüğünden bahsetmiyorum bile. Bu zamanı benimle harcayamazlar. Ya bu oyalama onlara benimkinden daha fazla hayata mal olursa?"

Gabriel geri çekildi ve kaşlarını çattı ama yavaşça başını salladı. "Sen Doğru," dedi, o geleceği de açıkça *görüyordu*. "Onu yok etmek yerine seni kurtarmaya odaklanacaklar ve..."

"Ne olursa olsun benim için umut yok, değil mi?" Neredeyse bana

yanıldığıını söylemesini dileyecektim ama söylemeyeceğini zaten biliyordum.

"Üzgünüm Darius," diye yanıtladı başını sallayarak. "Herhangi bir yol olup olmadığını *görmek* için geleceğine bakmaya devam edeceğime söz veriyorum, ama..."

"Evet," dedim acı bir şekilde, bu ültimatoma ötesinde yaşamak için can attığım onca şeyi düşünmemeye çalışarak. Artık hiçbir önemi yoktu zaten. Yapmak zorundaydım.

Elimdeki zamanla neler yapabileceğime odaklandım.

"Bu taht için niyetlerin hakkında ne anlama geliyor?" Gabriel bana sordu ve ben uzun bir nefes verdim.

"Artık bilmiyorum. Yönetmek için doğdum ama şimdi kaderimde ölmek var. Ancak Vegaslıların bu krallığı yönetme konusunda tahtı ele geçirip bunu yapacak kadar bilgi sahibi olmadıkları yönündeki görüşüm hala geçerli. Siyasi sistemimizin nasıl işlediğine dair neredeyse hiçbir şey bilmiyorlar ve güçlü olabilirler ama başarılı bir şekilde yönetebilmeleri için ihtiyaç duyacakları her konuda bilgili değiller. Tek istediğim krallığımızın geçmişte olduğundan daha iyi yönetilmesiydi. Ve ölümlü olarak yetiştirilmiş iki kızın, doğdukları andan itibaren dünyamızın yollarını öğrenmiş olan kardeşlerimden daha iyi bir iş çıkarabileceğine henüz ikna olmadım. Solaria'yı ve insanların yaşamlarını iyileştirmeye nasıl yardımcı olabileceğimize dair sonsuz planlarımız var. Vegas'ın nereden başlayacağını bildiğinden bile şüpheliyim."

"Yani Xavier'in Konsey'de senin yerini almasını mı istiyorsun?" Gabriel taht konusundaki düşüncelerim hakkında kendi fikrini söylemeden sordu, gerçi kız kardeşlerinin tahtı ele geçirmesinden yana olduğunu varsaymak zorundaydım. Ama elbette bu geleceğin krallığımıza neler getireceğini *görebiliyordu*, o yüzden belki de Bu konuda tavsiye almak için doğru kişi.

"Evet," diye kabul ettim. "Doğrusu, onunla geçirebildiğim zamanı büyü yeteneklerini güçlendirmesine yardımcı olmak için harcıyorum. Benim çocukken aldığım siyaset ve yönetim derslerinin aynısı ona da verildi ve o zaten benden daha iyi bir adam."

Gabriel başını salladı. "Bu geleceği bir olasılık olarak görebiliyorum. Diğer Varisler ve küçük kardeşin tarafından yönetilen bir krallık. Ama bu şu anda bize açık olan pek çok gelecekte biri ve neredeyse hepsine giden yol ölümle döşeli. Şu anda en olası yol, babanın zaman içinde hepimizi yok etmesi ve acımasız saltanatının devam etmesi."

"Olmayacak," diye öfkeyle hırladım. "Ölmeden önce başarmaya kararlı olduğum bir şey varsa o da o piçin kafasının hain bedeninden ayrıldığını görmektir."

Gabriel cevap vermek için ağzını açtı ama onun yerine ölümcül bir şekilde hareketsiz kaldı, benim kavrayışımın ötesinde bir şey *görürken* gözleri ileri geri gidip geliyordu ve yıldızlar ona biraz vizyon sağlıyordu.

"Gitmeliyiz," diye soluk soluğa tekrar kendine geldi ve sesindeki korku kalbimin hızla çarpmasına neden oldu.

"Ne oldu? Bizi buldu mu? Saldırı altında mıyız?" Ben talep ettim.

"Burada olmaz. Bizde değil. Kardeşinizin de bir parçası olduğu Pegasus sürüsünün isyancılarla bağlantılı olduğunu iddia ediyor ve bir itlaf emri verdi-"

"Bir ne?" Havladım, Ejderham bir dövüş beklentisiyle başını kaldırırken uzuvlarımda ateş alevlendi.

"Kardeşini bulmalısın. Sen ve Xavier yalnız. Eğer şimdi gidersen, onu akademiye kadar atlatma şansın var - ama Darius, harcayacağın her saniye başka bir hayatın kaybı anlamına gelebilir. Acele etmelisin."

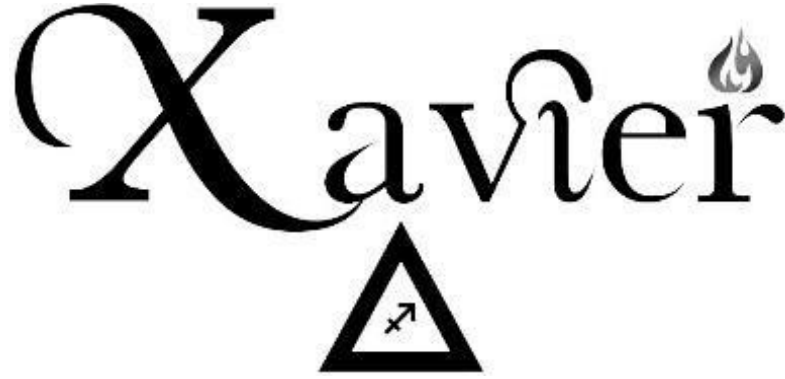
"Nerede o?" Bu konuda ona güvenmem gerektiğini ya da zaten öngördüğü kanlı bedelle yüzleşeceğimi bilerek sordum.

"Annen ve Hamish'le birlikte mutfağın dışında. Akademide neler olacağını *kestirmek* benim için çok zor ama Pegasus sürüsünü kurtarabilir ve Lance'in kara büyü ekipmanını alabilirsen geleceğimizin daha parlak görünüyor."

"Anladım," dedim, onu iterek geçtim, koşmaya başladığımda son sözleri peşimden geliyordu.

"Kaç, Darius! Kader her geçen saniye değişiyor!"

OceanofPDF.com

Burrows'ta bir başka asinin ölümü üzerine kaos yaşıyordu ve ben ailemi aramak için kalabalığın arasında aceleyle ilerlerken kalbim dört nala koşuyordu. Annem ortaya çıktı, mükemmel bir gizleme büyüsü onu sıradan bir kadın gibi gösteriyordu, koyu renk saçları at kuyruğu şeklinde toplanmıştı ama gözleri her zamanki gibi koyu kahverengiydi.

Hamish isyancıları odalarına yönlendirirken onun yanında duruyordu, gözlerinde beni tedirgin eden bir panik parıltısı vardı. Katil hakkında hiçbir ipucu yoktu ve şimdi tekrar saldırmışlardı, sıradakinin kim olacağından korkmaya başlamıştım.

Anneme ulaştığımda elimi tuttu, beni kendine çekti ve ben onu kucaklarken tanıdık kokusu etrafımı sardı. Ondan daha uzun boyluydum. Bu günlerde bana kolayca sokuldu ve başını omzuma yasladı.

"İyi misin?" diye fısıldadı endişe dolu sözlerle. "Ben iyiyim, peki ya Darius?"

"O iyi," diye yemin etti, beni bırakmadan önce bir an için daha sıkı kavradı, beni uzaklaştırmak ister gibi bana baktı güvenli bir yere. Ama artık bir bebek değildim ve çok uzun yıllarımı kilit altında geçirmiş ve kendi savaşımı verememiştim. Eğer burada bir tehdit varsa, sevdiğim insanlarla birlikte bununla yüzleşirdim.

Hamish bir elini sırtıma vurup daha da yaklaştığında yumuşak bir kişneme sesi çıkardım.

"Wendy'ni bu konuda endişelendirme oğlum," diye söz verdi, bana babacan bir bakış attı - ya da hayal edebildiğim kadarıyla ona yakın bir bakış. Babam bana kesinlikle hiç böyle bakmamıştı.

"Burada nasıl bir katil olabileceğini anlamıyorum," dedim öfkeyle ayağımı yere vurarak. "Solaria'daki en güçlü Fae'lerden bazıları bu tünellerde onları avlıyor, Gabriel neden onları *görmedi*? bir şey var mı? Tepegözler neden bize cevap veremiyor?"

Hamish dehşet içinde başını salladı ve bir elini kel kafasında gezdirip koyun pırzolarının üzerinden aşağı doğru indirirken üzerindeki baskıyı görebiliyordum. "Bu tam bir sazan bilmecesi, sevgili Xavier. Ama emin ol, burada gizlenen kötü kalpli herifi bulacak ve yıldızların gazabına uğramasını sağlayacağız."

Başımı salladım, ancak geri çekilirken içim hâlâ düğüm düğümdü ve yardım etmek için yapabileceğim daha fazla şey olmasını diledim.

"Xavier!" Darius'un gür sesi isyancıların çalgınca konuşmalarını bastırdı ve onun kalabalığı yararak bize ulaşmaya çalıştığını gördüm. Annem onu kucakladı ve Hamish iri cüssesiyle kalabalığın bize bakışını engelleyerek onlara bir anlık mahremiyet sağlarken onu kontrol etti.

"Neler oluyor?" Kardeşimin gözlerinde karanlık bir düşünce görerek sordum.

"Bir konuda yardımına ihtiyacım var." Kolumu tuttu ve beni kalabalığın arasından geçirirken annemle Hamish'e başıyla veda etti.

"Ne oldu?" diye sordum. Sordum ama cevap vermedi, onun yerine adımlarını hızlandırdı, ta ki Burrows'un çıkışına doğru giden daha dar bir tünelde koşarken ben de yanında tırıs gitmek zorunda kalana kadar.

Etrafımızda susturucu bir baloncuk oluşturdu, saate ulaşp çiftlik evine girerken bana baktı. "Gabriel bir imgelem gördü," dedi alçak bir sesle.

"Ne imgesi?" Karın muhafızların üzerine yoğun ve hızlı bir şekilde yağdığı dondurucu havada aceleyle dışarı çıkarken bir şeylerin ters gittiğini hissederek endişeyle sordum.

Muhafızlardan biri, "Vegas'tan ayrılmak için izne ihtiyacınız var-" diye söze başladı ama Darius onu bir su patlamasıyla yere serdi ve gergin bakışlar atan diğerlerine dişlerini gösterdi.

Yeniden toplanmaya başladıklarında yanlarından koşarak geçtik ve sınıra doğru ilerlerken Darius cebinden bir kese yıldız tozu çıkardı. İçinden adımımızı atar atmaz bir tutamını başımızın üzerine fırlattı ve ikimiz de yıldızların içine doğru sürüklenirken nereye gittiğimizi soracak zamanım kalmadı, iki kalın çalının arasındaki yumuşak zemine taşınmadan önce bizi ışıltılı bir ışık galaksisinin içinde döndürdü.

Zodyak Akademisi'nin dış çitlerini gördüğümde şaşkınlıkla etrafıma bakındım, parmaklıkların ötesindeki Dünya Toprakları bana bakıyordu.

"Burada ne halt ediyoruz biz?" Telaşla tısladım.

"Dinle," diye homurdandı Darius, üzerine bir aciliyet bulutu çökerken bana yaklaşarak. "Gabriel sürünün bugün öldürüleceğini öngördü; hain ilan ediliyorlar. Onları dışarı çıkarmak için neredeyse hiç zamanımız yok. Ve hiç şüphem yok ki babam Zodiac'ın etrafına yeni bir sınır çizmiş olacak.

Buraya döndüğümüz konusunda onu uyar. Bu çiti geçtiğimiz anda nerede olduğumuzu anlayacaktır." Sofia'yı düşündüğümde içimden bir korku kişnemesi geçti,

Darius susturmak için eliyle ağzımı kapattı. "Acele etmezsek sürün ölecek. Kaybedecek zamanımız yok. Bunu yapabilir misin kardeşim?"

Başımı salladım, korkum yerini kararlılığa bıraktı.

Beni kanatlarının arasına alan, birçoğu babamdan korksa da beni kabul eden Pegasuslar. Ve aklım nazik ruhuyla Sofia'ya ve Acrux Malikânesi'nde mahsur kaldığım aylar boyunca aramızda geçen tüm kelimelere takıldığında, bugün onu kurtarmak için her şeyi yapabileceğimi biliyordum. O benim kurtuluşum olmuştu ve ben de onunki olacaktım.

"Gidelim," diye homurdandım, sesim bir an için bir Ejderha'nın sertleşmiş kenarına büründü ve Darius başını sallayarak omzuma vurdu ve çitlere doğru ilerledi.

Bir illüzyondan başka bir şey olmayan parmaklıklardan birine doğru adım attı ve ben de onu takip ettim, güçlü bir tespit büyüsünün üzerimde dolaştığını hissettim. Babamın gücünün dokunuşunu tanıdım ve içimden bir ürperti geçti. O biliyordu. Ve şu anda bizi almak için buraya geliyor olabilirdi. Onun esaretine dönmektense ölmeyi tercih edeceğimi fark ettim.

Darius, Babam'dan mümkün olduğunca uzun süre kaçabilmemiz için etrafımızda güçlü gizlenme büyüleri yaparken ikimiz de koşmaya başladık ve arazide hızla ilerledik.

"Nerede olabilirler?" Dik bir banktan aşağıya ve bir ağaç kümesinin arasından koşarken Darius bana seslendi. Kampüsün merkezinden bu kadar uzakta hiç öğrenci yoktu ama biriyle karşılaşmamız uzun sürmezdi.

Okul programımı hatırlamaya çalışarak zihnimde hangi gün olduğunu hesapladım ve boğazıma bir nefes takıldı.

"Birlikte Düzen Geliştirme'de olacaklar," dedim, yol çatallaşınca sola döndüm ve onu Dünya Toprakları'nın doğu tarafındaki tepelere doğru götürürken Darius da bana ayak uydurdu.

Darius, "Babamın tam da bu anı seçtiğine hiç şüphe yok," dedi. "Eğer hepsi bir aradaysa, birlikte daha kolay yok edilebilirler."

Adımlarımı hızlandırırken içimden bir öfke homurtusu yükseldi, ikimiz sürüme doğru iki ayak üzerinde olabildiğince hızlı ilerliyorduk.

Kulakları sağır eden, korkunç derecede tanıdık bir kükreme havayı bir gök gürültüsü gibi yardı ve Darius'un gözlerini korkuyla yakaladım. Babam buradaydı.

"Sen onları buradan çıkar. Ben onun dikkatini dağıtacağım." Darius bana yıldız tozu kesesini fırlattı ve o kıyafetlerini çıkarmaya başlarken ben de el yordamıyla yakaladım.

"Bekle!" Kardeşim için panik içinde bağırdım ama o benden uzaklaştı, patikadan sıçradı ve devasa altın Ejderha formuna bürünerek babamın kükremesine kendi kükremesiyle cevap verdi. "Darius - dikkatli ol!" İki güçlü kanat vuruşuyla gökyüzüne doğru havalanırken yalvardım. Dudaklarından dökülen cehennem ateşiyle kampüsün diğer ucuna doğru süzülmeden önce gölge beni bir anlığına yuttu.

Başka bir patikadan döndüğümde ve doğu tepeleri görüldüğünde nefeslerim daha çılgınca geliyordu. Sürümü orada gördüm, vardiyaya hazırlanırken kıyafetlerini çıkarıyorlardı, ancak bazıları gökyüzünü işaret ediyordu, belli ki Darius'u, belki de babamı da görmüşlerdi. İki kükremenin yankısı havayı doldurdu ve en yakın tepeye doğru koşmaya başladığımda, onları aramak için omzumun üzerinden geriye doğru bir bakış attım.

Babam bulutların arasında Darius'u kovalıyordu, kardeşim sertçe havalanıp göklerde kaybolurken kanat uçları beyazı oyuyordu.

Babam olan devasa yeşim canavarı ciğerlerinden ateş saçarak onu takip etti ve o da bulutların arasında kaybolurken kalbim çılgınca çarptı ve silüetleri turuncu bir ateş ışığıyla aydınlandı.

"Sofia!" Bağırdım, sürüme doğru koşarken onu aramak için döndüm ve dikkatlerini çekmek için elimi salladım.

Aralarında onu göremedim ama Tyler döndü, gömleği elindeydi ve kahverengi saçları gömleğini çıkarmaktan dağılmıştı.

"Xavier?" diye tereddüt etti, sürünün geri kalanı beni onlara doğru koşarken fark edince mavi gözleri şaşkınlıkla açıldı.

"Bay Acrux?" Profesör Clippard nefes nefese, tepeden aşağıya doğru koşarak beni karşıladı. "Solaria'da ne yapıyorsun-" Sesi, bir ateş selinin yukarıdaki bulutları oymasıyla kesildi ve babamın canavar kafası onları kırdı, profesörümü canlı canlı yakarken çeneleri genişledi, kararmış vücudu küllü bir yığın haline gelirken feryadı neredeyse anında öldü.

Sürüme doğru ilerlemeye devam etmek için bacaklarımı zorlarken çığlıklar koptu ve dehşet kalbimi neredeyse patlatacaktı.

Babam bulutlardan atladı, çenesi genişlerken bakışlarını bana dikti. Bir kez daha, bakışlarında midemi bulandıran öfkeli bir nefret vardı. Bir öfke çılgılığıyla ellerimi savurdum, ateş ve sudan oluşan bir girdap benden uzaklaşarak inanılmaz derecede güçlü bir patlamayla yüzüne çarptı ve bir öfke kükremesiyle onu rotasından saptırdı.

O kadar alçaktı ki, üzerimden geçerken kuyruğunun salınımından kaçınmak için yere düştüm ama kendimi hemen ayağa kaldırdım ve tepedeki Pegasuslara doğru koşmaya başladım.

Darius bulutlardan aşağı düştü ve babamıza doğru tüm dünyayı koyu kırmızı bir parıltıyla aydınlatan bir ateş akımı gönderdi. Babamı bizden uzaklaştırdı ve ben sürüye ulaşırken bize kaçmamız için bir şans daha verdi.

"Beni takip edin! Lionel hepinizi öldürmeye geldi!" Tyler bana şaşkın şaşkın bakarken, herkesi dinlemeye çağıran bir kişnemeyle büyük gümüş formuna bürünmeden önce bağırdım.

Ben çılgınca hepsinin arasına bakarken hepsi hızla yer değiştirdi. Sofia'yı hala göremiyordum ama burada olmalıydı, başka nerede olabilirdi ki?

Tyler'ın kıyafetlerini avucumun içine aldım, yelesinden bir tutam kopardım ve o beni durduramadan bacağımı sırtına doğru salladım. Öfkeyle şaha kalktı ama dizlerimi yanlarına kilitledim ve bırakmayı reddettim.

"Sınırı geçer geçmez sürünün üzerine yıldız tozu atacağım," diye havladım ve o da öfkeyle kişnedi ama beni tekrar atmaya çalışmadı.

Etrafımdaki herkes kanatlarını çırparak Tyler'ın kuyruğunu kovalarken, Tyler öne doğru atını sürdü ve dış sınıra doğru olabildiğince hızlı uçarak gökyüzüne doğru havalandı.

Bir öfke kükremesi bana babamın bizi gördüğünü söyledi, ama bir ateş topu tepemden uçup yere yuvarlandığında ve Terra House'un çimenli tepeciklerinde bir delik açtığında bile arkama bakmadım.

Sofia'yı orada bulmak için umutsuzca sürüye bakarken kalbim yerinden çıkacak gibi oldu ama onu hâlâ göremiyordum.

Öğrenciler kampüste çılgınlık atıyor, saklanmak için kaçışıyor ve biz tepemizde uçarken şok içinde bize bakıyorlardı.

Sınırı o kadar hızlı geçtik ki, üzerime hücum eden büyü'nün gücüyle neredeyse Tyler'ın sırtından düşüyordum.

"Sürünün üzerinde uç!" Tyler'a havladım ve o da dediğimi yaptı, etrafımda dönerek Pegasusların üzerinde süzüldü, üzerlerine yıldız tozu attım, onları Burrows'a götürmesini diledim ve onlar da bizi takip etmemiz için yalvaran kişnemelerle ışıltılı havada kayboldular.

Ama sonuncusu da güvenli bir yere götürülürken, Sofia'nın onların arasında olmadığından emindim.

"Nerede o?!" Tyler'ın yelesini çekerek başını çevirmesini sağladım ve gözlerinde panik parıltısı gördüm.

Sınıra doğru geri döndü ve sınırdan geri uçarken sıkıca tutundum ve gökyüzünde kardeşim ve babam arasında gerçekleşen öfkeli savaşı izledim. Darius onu tekrar tekrar geride bıraktı ama

Yan tarafında derin pençe izleri vardı ve bacağı yanık iziyle kömürleşmişti. Lionel'ın durumu da pek iyi değildi, burnu kanıyordu ve kuyruğu kesilmişti ama ikisi de yavaşlıyor gibi görünmüyordu.

Etrafımdaki bir gölge başımı çevirmeme neden oldu ve Gölge Prenses'in dönen bir gölge kulesinin üzerinde yükseldiğini ve avını avladığını gördüğümde boğazıma bir nefes tıkanı.

"Yere in," diye tısladım Tyler'a ve o da gökyüzünden bir taş gibi düştü, toynakları Ağlayan Orman'da yere çarptı ve bizi görmemiş olması için dua ettim.

Sırtından kaydım, ağaçların arasından yukarı baktım ve gölgeler gökyüzünde dalgalanırken bir parmağımı dudaklarıma bastırdım ve o da ölümün kanatları gibi gökyüzünde süzüldü. Ağaçların altındaki karanlığa sarıldığımızda Tyler bana daha da yaklaştı ve o başımın üstünden süzülürken nefesimi tuttum.

Tyler'a, "Üstünü değiştir," diye fısıldadım ve o da öyle yaptı, ben giysilerini uzatırken giyindi ve bir elini saçlarında gezdirdi.

"Ne oluyor lan?" diye tıslarken etrafımızda bir susturucu baloncuk oluştu.

"Babam sürümüzün hain olduğuna karar verdi. Buraya hepinizi öldürmeye geldi," dedim, boğazım umutsuzca kurumuştı. "Sofia'yı buradan çıkarmalıyız."

Tyler ciddi bir ifadeyle başını salladı ve ağaçların arasını işaret etti. "Jüpiter Salonu'nda Highspell'le birlikte gözaltında."

"Lanet olsun," diye küfrettim. "O kaltak kızı doğruca ona teslim edecek."
Tyler Atlas'ını çıkarıp Sofia'ya bir mesaj attı ve ben de ne yazdığını
görmek için omzunun üzerinden eğildim.

Tyler:

Lionel geldi. Seni almaya geliyorum.

Sofia:

Highspell beni Orion'un ofisine kilitledi. Kapıyı açmaya çalışıyorum.

Tyler:

Sıkı tutun, bebeğim.

Atlas'ını cebine geri soktu ve ağaçların arasından uzaklaştı. Ona ayak
uydurdum, kollarımız birbirine sürtünürken ortak amacımız damarlarımda
bir ateş yaktı.

Yukarıdaki Ejderha savaşının kükremesi ve çarpışması uzaklarda
yankılanıyordu ve kardeşimin onu biraz daha uzak tutabilecek kadar güçlü
olması için dua ettim.

Tyler etrafımızda gizlenme büyülerini yapıyordu ve ben de sınırlı büyü
bilgimle elimden geldiğince ona yardım ediyordum ama Darius ve Orion'un
dersleri sayesinde bu büyülerde gittikçe daha iyi oluyordum, en azından
hareket ettikçe gölgelerin bizi kucaklamasını engellemeye yetiyordu ve
bunun yeterli olacağını ummak zorundaydım.

OceanofPDF.com

Darius

Havada dönerken öfkeyle kükredim, pençelerimin ve nefretin çarpışmasıyla babamla karşılaşmak için döndüm, çenemi kırdım ve boğazına saldırdım, etimi paylaşan canavarın gücüne tamamen teslim oldum.

Babam benimle buluşmak için koşarken meydan okurcasına böğürdü, ön ayaklarının pençelerini bana doğru uzatarak üzerime gelirken yeşim yeşili kanatlarını sertçe çırpı ve gözlerimin şaşkınlıkla açılmasına neden oldu.

Roxy'nin vücudundan kestiği ayağın yerine gölge ayağı vardı.

Vahşice hırladım, Roxy'nin ona verdiği zararı görmek hâlâ hoşuma gitse de kaybın etrafından dolaşmanın bir yolunu bulduğu gerçeğinden nefret ediyordum. Yeni uzvunu kullanma konusunda daha tereddütlü görünüyordu ve ben de bu tereddüdü kendi avantajıma kullanarak sola doğru savruldu, kanatlarımı vücuduma doğru sıkıca kapattım ve hızla yan tarafına daldım, çarpışırken dişlerim kanadının omurgasına kilitlendi.

Güçlü çenelerimle kanadını parçaladığımda Lionel acı içinde kükredi, Kanı dilimin üzerinde sıcak ve hızlı bir şekilde akıyor ve yere doğru düşerken içimdeki canavarın zafer düşünceleriyle böğürmesine neden oluyordu.

Kanadını parçalamaya devam ederken dişleri arka bacağıma battı ve sert bir tekme attım, pençelerim göğsünü tırmaladı ve yeşili parçaladı. Vücudunu kaplayan pullar, biz onlara çarpmadan hemen önce altımızdaki ağaç tepelerine düşen kanı döküyordu.

Kanopiye çarptık, ben onun üstünde kalırken vücudu darbenin ağırlığını aldı ve tekrar tekmeledim, yere çarptığımız anda dişlerini derimden çıkarmayı başardım.

İndiğimiz ormanlık alanda muazzam bir patlama sesi duyuldu ve biz dişlerimiz ve pençelerimizle dövüşmeye devam ederken birkaç ağaç yere yıkıldı ve ben ayaklarımı onun yanına koymayı başardım. Geriye çekildim, kanadı hâlâ çeneme kenetlenmişti ve ben uzvu parçaladıkça dudaklarından acı dolu bir kükreme yükseldi, tüm gücümü onu yok etmek için kullanırken neredeyse sırtından koparıyordum.

Görevimi tamamlayamadan babam yer değiştirdi, çok daha küçük olan Fae bedeni pençelerimin arasına düştü ve ben onu ayağımın altında ezmeden sırtından kanlar aktı ve Ejderhasına vereceğim yıkımdan kaçtı.

Kendini benden uzaklaştırmak için hava büyüsunü kullanırken başımı hızla çevirip ona doğru kükredim ve Ejderha ateşimin tüm gücünü onun peşinden yolladım.

Ellerini bir meydan okuma çılgılığıyla havaya kaldırdı, kendini saldırımın gücünden korudu ve bir mızrak fırlatırken beni de yer değiştirmeye zorladı. gölge ve ateş kalbim için yarışıyor.

Ayaklarımın üzerine düştüm ve önüme bir buz kubbesi fırlattım, ona su fişkirttim ve saldırısı kalkanıma çarptığında dişlerimi sıktım.

"Çok fazla potansiyelin vardı, Darius," diye seslendi acı acı. "Muhteşem olabilirdin. Ama sende annenin zayıf kalbi var."

"Sahip olduğum tek zayıflık bana senin tarafından hediye edildi," diye homurdandım ve tekrar saldırısına karşı koydum.

"Yakında bu düşünceleri senden söküp atacağım evlat," diye karşılık verdi, ateş ve buz karışımını yukarıdan üzerine fırlatırken, saldırımın gücünün hava kalkanını korumak için savaşırken onu sarstığını hissettim.

"Artık üzerimde hiçbir gücün yok baba," diye alay ettim. "Bu da senden bir daha dayak yemeyeceğim anlamına geliyor. Hatta bugün bitmeden gırtlığını parçalamaya ve bu lanet savaşı sonsuza dek bitirmeye niyetliyim."

Kalkanlarımı aniden indirdim ve adımlarımın ortasında yer değiştirip, öne doğru sıçrarken kükremeye dönüşen bir savaş çığlığıyla ona doğru koşmaya başladım.

muazzam altın Ejderha formuna büründü ve kalkanını bir ateş cehennemiyile patlattı.

Babam kalkanını bana karşı tutmaya çalışırken gözleri korkuyla açıldı ve ben de ağırlığımı kalkanın üzerine verdim, pençelerimle ve öfkeyle keserek dövüşmeye devam ettim.

Büyüsü yandı ve kalkanı parçalandı, onu aynı nefeste yer değiştirmeye zorladı, gölge ayağının pençeleriyle beni keserken yeşim yeşili pulları gücümün yükünü aldı.

Beni böğrümünden yakaladığında acı içinde kükredim, gölgeler etimin altına battıkça ve varlığımın en derin girintilerine daldıkça beni içten dışa yaktı.

Ağırlığımı ona verdim, üstün gücüm ve cüssem bana avantaj sağladığından onu altımda yere düşürdüm, sonra ileri atıldım, dişlerim boğazına kapandı ve kan çenelerimin arasından aktı.

Babam tekmeledi ve altımda çırpındı, başımı salladığımda acı dolu bir çığlık attı, dişlerim pulları ve deriyi parçalayarak

Buna bir son ver. Bitir onu. Ve beni ve sevdiğim insanları acı çekmeye zorladığı her korkunç şey kafatasımın içinde tekrar tekrar çaldı.

Onlar için kanının akmasını, onlar için yanmasını ve onlar için ölmesini istiyordum.

Sonunda hangimizin daha güçlü Fae, daha iyi Ejderha olduğunu kanıtlamıştım ve şimdi onun işbirlikçi, kinci kafatasını boynundan koparacak ve tüm Solaria'yı onun zalim saltanatından kurtaracaktım.

Ancak bu zaferin ışıltısında kendimi kaybedemedim, öfke dolu bir çığlık kulaklarıma ulaştı ve bir güç patlaması yan tarafıma çarparak beni gölgeyle sardı ve bir kasırga gücüyle beni babamdan uzağa fırlattı, ben de acı dolu bir kükremeye ağaçların arasına daldım.

Yere sertçe çarptım, pençelerim toprağı keserken kanatlarımı yanlarıma sıkıştırdım ve yuvarlanmamak için kendimi zor tuttum, Lavinia babamın kanlar içindeki bedeninin önünde dururken yeni rakibimle yüzleşmek için döndüm.

"Tut, tut, yaramaz çocuk," diye mırıldandı, ellerini kaldırdı ve etrafında gölgeler birikirken kanlı dişleriyle bana sırıttı. "Sana izin veremem Kralımı benden alamazsın. Tabii onun yerine geçmeyi teklif

etmiyorsan?" Ayaklarımı toprağı dayadım ve ona doğru kükreyerek Ejderha ateşi onun üzerinde patlıyor ve gölgeler bir bulut halinde yükselip üzerimdeki ağaç tepelerine doğru fırlarken etrafındaki ormanı ateşe veriyordu.

Ateşim söndü ve başımı geriye doğru eğdim, tam zamanında yukarı baktım ve onun vahşi bir çığlık ve gözlerinde neşe dolu bir bakışla üzerimdeki ağaçlardan atladığını gördüm.

Etrafımda döndüm, onu çenemde yakalamaya çalıştım ama kenara kaymayı başardı, kanatlarımın arasından sırtıma kondu ve yumruklarını pullarıma çarptı, gölgelerin mızraklarını içimden geçirdi ve beni acı içinde feryat ediyor.

Hızla yer değiştirdim, ormanın yanan zeminine düştüğümüzde ondan uzaklaştım ve onu ateş büyüşüyle patlatırken ellerimi fırlattım.

Saldırıma karşı koymak için gölgeleri bana doğru savurdu ve güçlerimiz çarpıştığı anda parmaklarımı oynattım ve sırtına buz bıçakları gönderdim, odağı ateşimdeyken onu onlara saplamayı umuyordum.

Ancak bıçaklar ona çarpmaya yaklaşmadan önce, daha fazla gölge onları engellemek için fırladı, güldü ve gücünü daha da güçlü bir şekilde bana fırlatırken onları bir kenara fırlattı.

Karanlık Element üzerindeki kontrolünün tüm ağırlığı büyümlle çarpışıp ateşimi yok ederken ve ben aramıza buzdan bir kalkan atmayı başaramadan önce neredeyse beni vururken lanet ettim.

Gölgelerin ağırlığı büyüümün üzerine çökünce homurdandım, ona karşı kullanacak hiçbir şeyim kalmadığı halde elimdeki her şeyi kalkanı korumaya kanalize ettim.

Yanımdaki yara ağır bir şekilde kanıyordu ve onun gücüyle birkaç adım geri atmaya zorlanırken lanet ettim.

Tüm gücümü topladım, yumruğumu alevlerle kaplayıp tüm gücümü ona kanalize ederken sahip olduğum her şeyi tek bir güçlü vuruşta topladım, kendimi destekleyip kalkanımı düşürmeye hazırlanırken onu ortadan kaldırmak için bu vahşi patlamaya güveniyordum.

Düşmesine izin verdiğim anda, gölgeler bana çarptı ve gücümün öfkesini serbest bıraktım, alevlerimin onu yutmasını isterken kalan her şeyimi darbeye fırlattım ve gölgelerinin lekeli gücü tarafından yanan ağaçların arasından fırlatıldım.

Kalın bir gövdeye çarptığımda sırtımı sertçe çarptım, babamın bana verdiğı yaranın acısı vücudumda yankılanıyor ve lanet okumama neden oluyordu.

Kendimi ormanın zemininde kanlar içinde bulduğumda son sihrim de parmak uçlarımda titreyerek yere düştü.

"Tüm yapabildiğin bu mu, Ejderhaların oğlu?" Lavinia seslendi
Ağaçlar ve ben kendimi tekrar ayağa kalkmaya zorlarken acı içinde tısladım, saldırıma bu kadar kolay karşı koymasından nefret ediyordum ve ruhumda bunun için gölgelere teşekkür etmem gerektiğini biliyordum.

Gölgeler Âlemiyle olan bağlantısı

Onun gücü sonsuzdu ve benimki tükenmişti, beni bulmasını bekleyen bir avdan başka bir şey değildim.

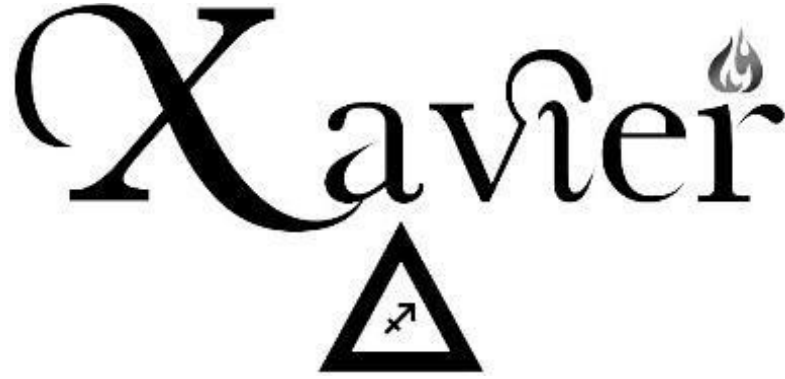
Mücadelemize devam etmek istiyordum ama benim büyüümün azalması ve onun karanlık gücünün sonsuz gibi görünmesiyle, bu konuda şansımın olmadığını biliyordum.

Gölgeler önümdeki ağaçların arasında, yutacak bir şey aramak için çalılıklarda sürünen yılanlar gibi kıvrılıyordu ve onlardan uzaklaşıp gökyüzüne doğru havalanmadan önce ayaklarıma tükürdüm, beni takip etmesi için ona meydan okuyan bir kükremeye Ejderha formuma dönüştüm.

Eğer buradan kaçmak zorunda kalacaksam, gitmeden önce kurtarmam gereken şeyler vardı.

Lavina ben gökyüzüne doğru uçarken peşime takıldı ve ben de hırlayarak kendimi daha hızlı ittim, biraz korunmak için bulutlara yöneldim ve Xavier'e kaçmak için daha iyi bir şans vermek için beni bulutların içine doğru kovalamaya devam etmesini umdum.

Büyüm bitmiş olabilirdi ama Ejderha ateşi, gazabı ve pençeleri benim tarafımdaydı. Bunlara karşı ne kadar iyi olduğunu yakında öğrenecektik.

Fark edilmeden Ağlayan Orman'ın sınırına ulaştık ama burası ile Jüpiter Salonu arasındaki uzun açık alan boğazımı sıktı. Özellikle de Gölge Prenses'in karanlık bir bulutun üzerinde Küre'nin üzerinde süzüldüğünü, bulutlara baktığını ve bulutların içinde bir şey arıyor gibi görüldüğünü gördüğümde.

"Ne kadar hızlı koşabilirsin?" Tyler'a sordum.

"O gölgeli kaltaktan kaçacak kadar hızlı," dedi kararlılıkla.

"Kahretsin, bunu gerçekten yapıyoruz, değil mi?" Gölge Prenses'e bakarken üzerimdekileri çıkarıp attım ve yer değiştirmeye hazırlandım.

"Sorun ne Xavier? Korktun mu?" Tyler alay etti ve ben de öfkeyle homurdandım.

"Asla," dedim şiddetle ve Gölge Prenses bize doğru arkasını dönüp küçük bir fırsat penceresi açarken gökyüzüne baktık.

"Orada yarışalım." Göz kırptı, öne doğru sıçradı ve ben de aynı anda yer değiştirdim, ikimiz de Jüpiter Salonu'na doğru olabildiğince hızlı bir şekilde dörtnala koşarken yerde kaldık.

Lavinia'ya bakmaya cesaret edemedim, toynaklarımız çimenlere çarparken bakışlarım önümüzde uzanan girişe sabitlenmişti. Sofia'ya ulaşma, onu buradan çıkarıp güvenli Burrows'a götürme ihtiyacıyla yanıp tutuşuyordum.

Bir şekilde, imkansız bir şekilde, içeri girmeyi başardık ve ikimiz de Fae formlarımıza geri döndük, çıplak ve nefes nefese avluya baktık.

Her şey sessizdi ve birkaç saniye daha geçtikten sonra öğretmenlerin yakınlarda olmaması için şansımızı denememiz gerektiğini düşündüm ve fayansların üzerinden geçerek merdivenlerden Orion'un eski ofisine doğru koşmaya başladık.

Önce kapıya ulaştım, iki elimi de kapıya bastırdım ve parmak uçlarıma muazzam miktarda toprak büyüğü getirdim.

"Geri çekil, Sofia!" Seslendim.

"Xavier?" diye soluk soluğa bağırdı, ses tonuna heyecan ve korku karışmıştı.

"Buradayım," dedim ve kapıyı gücümle patlatarak yok ettim, böylece her şey yüzlerce parça halinde odanın içinde patladı.

Boşluğa doğru koştum ve Sofia benimle çarpıştı, çenemi altın rengi saçlarına dayayıp onu kendime çekerken kollarını bana doladı.

"İyi misin?" Tyler diğer taraftan ona yaklaşıp kafasına sokulurken sordum ve onu itip uzaklaştırmaya çalışacak gücü bile kendimde bulamadım. Onu tekrar kollarıma aldığım için rahatlamıştım, tatlı kokusu içimi dolduruyor ve asla bırakmak istemememe neden oluyordu.

Gözlerim başının üzerinde Tyler'ın kollarıyla buluştu ve onda da benim içimde yaşayan aynı ihtiyacı gördüm ve bir saniyeliğine ben de onun bakışlarına hapsedim, ondan yüzde doksan dokuz nefret etmeme rağmen babamın ellerinde ölmediği için o kadar rahatlamıştım ki.

Sofia'yı serbest bıraktım, yanaklarına bulaşan külü görünce kaşlarımı çattım. Kaşları çatıldı, sonra geri çekildi ve gözlerinde suçluluk duygusuyla yerdeki yanan kitap yığınına işaret etti, yanında Orion'un dolabından alındığı belli olan bir sürü kitap daha sıralanmıştı.

"Highspell 'yeni çağa' hazırlık için onları yakmamı istedi," diye acı acı tükürdü. "Önce Anka kuşlarının üzerindekiyi yakmamı istedi."

Orion'un kitaplarına ne kadar değer verdiğini bildiğim için içim burkuldu ve birdenbire burç taşları hakkında daha fazla şey keşfetmesine yardımcı olması için özellikle bir tanesine ihtiyacı olduğunu hatırladım. Kapının yanındaki kancada asılı duran boş bir çantayı kaptım ve kalan kitapları içine doldurdum, aralarında Gökyüzünün Taşları kitabını bulduğumda kalbim sevinçle uğuldadı. Çantayı omzuma attığım anda koridorda tiz bir çığlık duyuldu.

"Bayan Cygnus!" Highspell bağırdı. "Kralın kendisi tarafından Nebular Engizisyon Merkezi'ne çağrıldınız!"

Yüksek topuklu ayakkabıların sesi bize doğru geliyordu ve Tyler Pegasus formuna bürünürken, pencereyi sağlam tutan büyülerin arasından gücümün yettiği kadarıyla patlattım. Cam her yöne doğru uçarak camı tamamen açık bıraktı ve ben Sofia'yı Tyler'ın sırtına fırlattım, sonra da onu takip ederek kollarımı beline doladım.

"Dur!" Highspell kollarını açmış bize doğru koşarak feryat etti, ancak Tyler kuyruğunu kaldırdı ve açık pencereden atlayıp serbest düşüşe geçmeden önce yüzüne bir parıltı püskürdü, ölümcül bıçaklar tepemizde uçarken buzdan fırlattığı bıçak bizi birkaç santimle ıskaladı.

Tyler kanatlarını açarak yere çarpmadan önce bizi yakaladı ve tekrar dik bir şekilde gökyüzüne doğru koşmaya başladığında karnım guruldadı.

Darius Ignis Evi'nin üstündeki havadan aşağı düşerken bakışlarım ona takıldı, bunu yaparken yer değiştirdi ve eski odasına açılan pencereye çarptı. Lavinia çatıya indiğinde içimi bir korku iniltisi kapladı, Gölgenin dalları renkli camı parçaladı ve büyük parçalarını yere düşürdü. Darius'un odasından bir ateş bulutu fırladı, Lavinia'nın etini yaktı ve bir gölge kulesi üzerinde yükselirken çığlık atmasına neden oldu, arkasında parıldayan bir cam izi bıraktı.

Darius elinde bir çantayla pencerenin kalıntılarından geri sıçradı, bir kez daha altın Ejderha formuna dönüştü ve çantayı dişlerinin arasında yakaladı. Az önce boynunu ne için riske attığı hakkında hiçbir fikrim yoktu ama bize doğru süzülüp kaçmamız için başını salladığında Tyler sınıra doğru hızla ilerledi.

Bir elimde yıldız tozunu hazır tutarken diğer elimle Sofia'yı bana kilitledim, gözlerim omzumun üzerinden Darius'un peşinden koşan Lavinia'ya takıldı, siyah gözlerinde mutlak öfke alevlenirken ellerinden gölgeler fişkırıyordu.

Tyler'ı cesaretlendirmek için kişnedim ve o da bir şekilde daha hızlı uçtu. Özgürlüğümüzü işaret eden çitlere doğru. Ancak kardeşim bizden uzaklaşıp yüz metre ötedeki otoparka doğru hızlı ve öfkeli bir şekilde uçarken boynunu riske atmaktan vazgeçmemiştir.

"Darius!" Lavinia bakışlarında öldürücü bir niyetle onun peşinden giderken panik içinde ona bağırdım.

Ama Darius daha hızlıydı, pençeleri otoparkın çatısını yırttı ve devasa duvar parçaları oradaki güzel arabaların üzerine düşerken bozulmamış bir süper motosikletin etrafını sardı. Lavinia ona saldıracak kadar yaklaşımadan tekrar harekete geçti, pençelerinde tuttuğu motosiklet ve bakışlarında zafer parıltısıyla bize doğru döndü.

Ama Gölge Prenses yukarıdan bir veba gibi üzerine indi, Gölge sarmalları kollarını sarmış ve ürkütücü bir enerjiyle titreşiyordu. Darius'u yakalamaya çalışan devasa duman sütunları ondan fırladı ve ben dehşet içinde inledim, bir avuç içi fırlattım ve benden patlarken bir su seliyle onlardan birini kestim.

Kırbaçlar Darius'u avuçlarının içine almaya çalıştı ve bir an için Lavinia'nın ona yaklaşmasıyla kardeşimin ölümünün yaklaştığını gördüm.

"Daha hızlı!" Kardeşime doğru kükredim ve o da keskin bir şekilde dönerek

Lavinia tüm gücünü bize doğru çevirirken ve tüm gökyüzü korkunç gücüyle siyaha bürünürken gözlerinde bir karar vardı.

Tyler gölgelerinin patlamasından kaçınmak için yana savruldu ve Sofia onun sırtından yuvarlanırken çığlık attı, bir an sonra kıyafetlerinin arasından pembe Pegasus formuna büründü ve kalbim onun için korkuyla çarparken altımızda yırtıldı.

Lavinia ona doğru bir gölge mızrağı fırlattığında sertçe uçtu, yükselmeye başladı ve ben alarmla haykırırken onu başının üzerinde dönmeye zorladı.

"Geri kay!" Kükredim, sesim bir Dom'un emredici tonuyla kalındı ve o da anında bunu yaptı, gökyüzünde yuvarlandı ve gölgeler onu sadece birkaç santimle ıskalarken bize doğru düştü.

Tyler korkuyla inerken ona doğru uzandım, onu kollarıma aldım ve yakınımda tuttum, bana geniş gözlü minnettarlık ve şaşkınlıkla bakarken çıplak etinin benimkine baskı yaptığını hissettiğimde yanaklarım ısındı.

"Git!" Sofia panik içinde bağırdı ve sınırı aştığımız anda Darius'un nefesinin sıcaklığını sırtımda hissettim, yıldız tozunu fırlatmadan bir kalp atışı önce büyü tenimde karıncalandı, kardeşime ulaşacak kadar geriye fırlattığımdan emin oldum.

Her yöne sessizliğin hakim olduğu kar taneleriyle dolu bir gökyüzüne tükürülmeden önce bir anlığına kontrolden çıkmış gibi görünürken başım dönüyordu.

Darius rahatlamış bir şekilde kükreyerek yanımızda uçmak için hızlandı, iyi olup olmadığımı kontrol ederken altın rengi gözlerini bana çevirdi ve ciğerlerimden rahatlamış bir kahkaha döküldü.

"Vay anasını, Xavier." Sofia başını çevirip bana baktı, kısa sarı saçları rüzgârda uçuşuyordu ve gözleri hayretle doluydu.

Öne doğru eğildim, onu öpmek istiyordum, içimdeki dürtü güneşten daha parlaktı, ama başımı eğdiğimde Tyler kanatlarını sertçe çırpı, beni sırtına çarptı ve ağzımın onun gözüyle çarpışmasına neden olarak anı tamamen mahvetti.

Siktiğimin Tyler'ı.

Tyler bir kahkaha attı ve ben ona kaşlarımı çatarken Sofia manzaraya bakmak için arkasını döndü, Darius'un peşinden aşağıya inerken yanakları biraz pembeleşmişti.

Motosikleti ve çantayı yanına koyduğu karlı zeminde, sürümün geri kalanı biz vardığımızda şok içinde bakıyor, açıkça Burrows'u bulamıyor ve onları neden hiçliğin ortasındaki bu ıssız yere getirdiğimi merak ediyorlardı.

Sofia'nın ardından Tyler'ın sırtından atladım, Pegasus sürüsüne bakarken içimi bir rahatlama kapladı, saydım ve hepsinin orada olduğundan neredeyse emin oldum.

Tyler'la aynı anda Darius da Fae formuna geri döndü ve elim Sofia'nın elinin etrafında yumuşak bir şekilde kaydı, ölüme bu kadar yaklaşmışken onu bırakmak istemiyordum.

"Burası da neresi?" Sofia nefes aldı, kendini ısıtmak için ateş elementini kullanmadan önce soğuktan titriyordu ve ben de tam teşhirde olan göğüslerine bakmamak için kendimi zor tuttum.

"Burası isyancılar için bir sığınak," diye açıkladım. "Artık burada kalmak zorundasınız."

Tyler genişçe gülümsedi, gözlerinde heyecan parlıyordu. "Evet, kaçıyoruz bebeğim." Sofia'yı tutup elimden çekip aldı ama Darius gözüme ilişince kızmak için başka bir neden buldum.

Ona doğru döndüm ve uğruna boynunu riske attığı motosikleti gösterdim. "Ne halt etmeye çalışıyordun? Bunun için öldürülebilirdin.

şey."

Darius babamla dövüşürken kendini zorladığı için nefessiz kalmıştı ve bakışlarım yan tarafındaki kanlı yaraya takıldı, elini yaraya bastırdı, cevap vermek için ağzını açtığı anda dudaklarını buruşturdu ve sonra karda yere yığıldı.

"Darius!" Korku içinde bağırdım, ileri doğru koştum ve onun yanında dizlerimin üzerine çöktüm. Henüz nasıl iyileşeceğimi bilmiyordum ama ellerimi

Panik içimde kök salarken parmaklarım kanın içinde kaydı ve sihrimin yardım etmek için bir şeyler yapmasını diledim.

"Tuttum seni, kardeşim." Tyler yanıma çöktü ve Darius'u yan yatırarak ellerini yaranın üzerine koydu. Tyler onu iyileştirmeye çalışırken omuzlarım titredi, mücadele ederken kaşları çatıldı ve Darius'un yan tarafına oyulmuş pençe izleri acı verici bir şekilde yavaşça örülmeye başladı.

"Neden çalışmıyor?" diye sordum ve Tyler çaresizce başını salladı.

"Olması gerekenden daha fazla büyü alıyor. Anlamıyorum."

"Gölge yara," diye homurdandı Darius, kıpırdanmaya başladığında içimden bir rahatlama sesi çıktı, gözleri açılıp bana baktı. "İyileştirmek için çok daha fazla güç gerekecek."

Anladığımı başımla onayladım, elimi Tyler'ın omzuna vurdum ve gücümü ona doğru bastırarak onunla birleşmeye zorladım.

Tyler ne teklif ettiğimi anladığında gözleri şaşkınlıkla açıldı ama engellerini kaldırması uzun sürmedi, sihrimiz nefesimi kesen ve onu zevkle inleyen canlı bir güç patlamasıyla bir araya geldi.

"Kahretsin, çok güçlüsün," diye soludu, büyüümün tüm ağırlığını hissederken şaşkınlıkla bana bakıyordu.

"Benim kadar güçlü değil," diye mırıldandı Darius, yerde kanlar içinde yatarken bile kendine engel olamıyordu.

"Doğru," diye itiraf ettim çünkü sihrim uyandığında babamın ilk kontrol ettiği şey elbette buydu ve haklıydı. Güç seviyesi olarak ağabeyim kadar güçlü değildim. "Ama benim Üç Element," diye alay ettim ve Darius kıkırdadı, ancak bu bir acı lanetine dönüştü.

Tyler, Darius'u iyileştirmeye devam ederken ve yara yavaşça daha fazla dikilirken kendi büyüsunü artırmak için kullanarak hızla büyüümü çekti.

Darius birkaç dakika sonra, yaranın hâlâ kanıyor olmasına rağmen, "Bu iş görür," dedi. "Lance'in bunu bitirmesi gerekecek. Ama ben şimdilik yeterince iyiyim."

"Gerçekten mi?" Kolunu sıkıca kavrarken sordum, onu kaybetmenin paniği geçerken sıkıca sarıldım. Buna dayanamazdım. Kardeşime her şeyden çok ihtiyacım vardı. O benim kayamdı.

"Yeterince iyi," diye onayladı ama hâlâ çok acıyormuş gibi görünüyordu. En azından yüzüne renk gelmişti.

"Beni böyle korkutma," diye tısladım, koluna yumruk attım ve bir an kaşlarını çatı, sonra kendini iterek önüme oturdu.

"Teşekkürler Tyler," diye mırıldandı ve Tyler hiçbir şey olmamış gibi omuz silkerek ayağa kalktı ve Sofia'yı yanına çağırdı.

Lanet olsun, beni çok kızdırıyordu ama kardeşimi kurtarmıştı ve şimdi ben de ona minnettardım.

"Bensiz de iyi olacağını biliyorsun, değil mi?" dedi ve başımı sallarken acı dolu bir inilti duydum.

"Hayır, yapmazdım," dedim. "Bunu nasıl söylersin? Sensiz kaybolurdum, Darius."

"Sen bundan daha güçlüsün," diye itti, boynumun arkasını kavradı ve alnımız birbirine değecek şekilde beni öne doğru çekti. "Sen iyi Acrux'sun. Babam seni bozmadı."

"Sen bozulmuş değilsin," diye hırladım. "Sen tanıdığım en iyi insansın." Kuru kuru güldü ve gitmeme izin verdi. "Orada kafanı mı çarptın?" "Kötü şeyler yaptın Darius, ama bu seni kötü biri yapmaz. "diye ısrar ettiğimde kaşlarını çattı ve başını bana doğru salladı.

"İnsanları kötü yapan kötü eylemleridir," dedi ve kendini ayağa kaldırıp beni de yanına çekti.

"Hayır," diye karşı çıktım. "Bir insanı tanımlayan şey kötü şeyler yapma nedenidir. Ve sen iyi bir sebep için yapmaya çalışmadan asla kötü bir şey yapmadın."

İçini çekti, tartışmaya devam edecekmiş gibi görünüyordu ama sonra pes etti ve bir kolunu omuzlarıma attı. "Tamam, ama mezar taşıma 'burada bir aziz yatıyor' yazmaya kalkma. Dürüst olduğundan emin ol. Mesela, 'burada mutlak bir efsanesi'."

Kolunu üzerimden ittim ve ona ters bir bakış fırlattım. "Bu hiç komik değil, Darius."

Gözlerini devirdi, oradan aldığı çantayı almak için yürüdü. Ignis House, motosikletin üzerine oturttu ve Burrows'a doğru götürdü.

"Çantada ne var?" Pegasus sürüsünün peşinden onunla birlikte yürürken merakla sordum.

"Orion'un kara büyü ekipmanlarını aldım ve ikizlere ölümlüler diyarında bıraktıkları bazı şeyleri borçluyum," dedi kaşları birbirine çarparak, sonra çenesini yanımda asılı duran çantaya doğru salladı. "Ne aldın?"

"Orion'un kitapları," dedim sırtarak ve çantayı açıp sakladığım kitapları karıştırdım. Kapağı çok renkli değerli taşlarla kaplanmış gibi görünen ciltli bir kitabı çıkardım ve sırtındaki başlığı okudum. *Gökyüzünün Taşları*.

"İstediği buydu, değil mi?" Darius'a umutla sordum, burnunun dibinde salladım ve kardeşim saçımı karıştırmadan önce sırttı.

"Aferin, göt herif," dedi şefkatle, elini bir kez daha yan tarafındaki yaraya bastırışını kaçırmadığımı düşündüm. "Bunları gördüğünde bir çocuğa dönüşecek. Elli aurasına bahse girerim ki Noel sabahındaki bir çocuk gibi 'aman yıldızlarım!' diyecek."

Güldüm ve bu anlaşımayı onaylarcasına elini sıkarak içeri girdik, sürüyü de yanımıza alarak büyülü bariyerden geçmelerine izin verdik.

Muhafızlar bizi gördüklerinde şaşkınlıkla bağıldılar, içlerinden biri Hamish'i getireceğini, böylece yeni mültecilerle yeminini gerçekleştirebileceğini ve onları Burrows'a alabileceğini duyurdu.

Tyler ona yol gösterirken dikkatim Sofia'nın üzerindeydi, ikisi birbirlerine fısıldaşıyorlardı ama bakışları benimkilerle buluştuğunda midem ateşle doldu ve kendimi ona aptalca sırttırken buldum. Bu

Onu tekrar görmek çok güzeldi ve şimdi buradaydı, Fae'yi uyandırıp ona nasıl hissettiğimi söylemem gerektiğini biliyordum. Bugün ölebileceğini düşünmek dehşet vericiydi ve gerçeği ondan saklayarak bir saniye bile kaybetmek istemiyordum. Elbette, bu yüzüme patlayabilirdi. Tyler'ı seçebilirdi ama en azından o zaman nerede durduğumu bilirdim.

Sadece önce doğru jesti yapmam gerekiyordu. Onun için mümkün olan en iyi Pegasus olduğumdan emin olmalıydım ve bunu sağlamak için ne yapmam gerektiğini bildiğimden oldukça emindim.

Darius çantayı omzunda tutarak bisikleti çiftlik evine doğru sürdü ve sonunda soğuk havayı dışarıda bırakıp babamın varlığının nihayet bedenimi terk ettiğini hissederek rahatladım.

"Darius!" Orion'un sesi bize doğru geliyordu; kardeşime çarpmadan bir saniye önce havadaki bir vınlama ve hareket bulanıklığı onun gelişini işaret ediyordu

ve ikisi birden yere yığıldılar. "Hangi cehenneme gittin sen?"

Orion yaralarını kontrol ederken Darius anlatmaya başladı, yan tarafındaki kanlı yaraya kaşlarını çatarak baktı ve hayal kırıklığına uğramış bir hırıltıyla elini yaraya bastırdı, gülüşmeleriyle sonuçlanan bir bakış alışverişinde bulunmadan önce hissetmediğine dair bir şeyler mırıldandı.

Yarayı iyileştirmesini izledim, yaraya konsantre olurken çenesi gıcırdıyordu ve Darius babamızın yeni bir iş bulduğuna dair bir açıklama mırıldandı.

Gölge el, içimi gerginlikle düğümledi. Elbette o pislik, zamanı geldiğinde onunla yüzleşmemizi kolaylaştıracak işe yaramaz bir güdükle kalamazdı. Hayır. Artık kaybettiği elden daha güçlü bir gölge ele sahipti. Yemin ederim, lanet yıldızlar

Bu küçük zaferi kazandığımıza inandığımız için.

Orion sonunda yarayı iyileştirmeyi başardı, ancak bir dizi pembe yara bıraktı.

Vücudunun yan tarafındaki çizgilerin tamamen ortadan kalkması için daha fazla eğilmesi gerektiğini söyledi ve Darius bir kez daha ayağa kalkarken rahatladım.

Derisinde hâlâ başka kesikler ve çürükler vardı ama Orion biraz sarktığında tüm büyüünü gölge yarası üzerinde kullandığı anlaşılıyordu.

"Damar vermek isteyen var mı?" diye sordu sürüye bakarak ama Darius başını salladı.

"Gerisi yüzeysel. Altınıma geri döndüğümde bunu kendim yapabilirim."

Orion bu durumdan pek hoşnut değilmiş gibi kaşlarını çattı ama başını sallayarak onayladı ve ben daha gözümü kırpmadan geri dönüp ona kot pantolon getirmeye başladı. Darius onları giydi ve Tyler ile Sofia hâlâ çıplak bir şekilde suratlarını astılar.

"Bizim için kıyafet yok mu?" Homurdandım ve Orion bana özür dileyen bir bakış fırlatarak elini ensesine götürdü.

"Özür dilerim, eski bir Muhafız bağı alışkanlığıydı," diye mırıldandı.
"Gidip biraz alabilirim..."

"Sorun değil," dedi Sofia. "Hadi içeri girelim."

Sofia'ya bakmamak için verdiğim mücadeleyi kaybettim, bakışlarım onun mükemmel yuvarlak göğüslerine ve amının etrafında parıldayan vajinasına kaydı. Kahretsin, o kadar güzeldi ki. Ne yapacağımı bilemiyordum ve ne zaman onlara doğru baksam Tyler'ın süslü siki gözüme çarpıyordu, sanki gözümü yakalamaya çalışıyordu. Hay Allah.

Kendimi onlar yerine Orion'a bakmaya zorladım, yanımdaki kitapları hatırladım ve bir bakire gibi bakmayı kesmek için bu bahaneye tutundum.

"Sana bunları aldım." Çantayı tekrar açtım ve ona ilk olarak değerli taşlarla ilgili kitabı sundum. Orion kitabı elimden alıp dünyanın en değerli şeyiymiş gibi nazikçe çevirirken çenesi düştü. "Aman Tanrım," diye soluk soluğa kaldı, çantayı benden kaptı ve karıştırmaya başladı yüzünde genç bir gülümsemeyle kitaplara baktı. Darius bana sert bir bakış attığında bir kahkaha attım, az önce elli aura kaybettiğimi fark ettim ama Orion'un yüzündeki ifade kesinlikle buna değerdı.

"Korkarım Highspell diğerlerinden bazılarını yakmış," dedim kaşlarımı çatarak ve bunu söylediğime hemen pişman oldum çünkü Orion az önce ona köpeğini öldürdüğümü söylemişim gibi baktı.

"Yaktın mı?" diye mırıldandı, ben de başımı salladım, arkadaşlarına ne olduğunu duymalarını istemiyormuş gibi kitap torbasını göğsüne bastırırken ona özür dileyen bir bakış attım.

"Üzgünüm dostum." Darius bir elini Orion'un omzuna koydu ve hırladı.

"O sahte suratlı cadıyı öldüreceğim," diye hırladı, dişlerini göstererek Kitaplarını daha da sıkı tutuyordu ve onlara bu sözü verdiğinden oldukça emindim. Adam o kitapların intikamını almak için kesinlikle adam öldürürdü.

Darius çantasından büyük bir tahta sandık çıkarıp uzatarak, "Bunu senin için aldım," dedi ve Orion'un tekrar sırtmasına neden oldu.

"Tüm ekipmanım mı?" diye heyecanla sordu ve Darius başıyla onayladı. Orion sandığı salladı ve içinde ağır bir şey varmış gibi tıkırdadı.

"Kemikleri de aldın mı?" diye sordu ve Darius ona karanlık bir gülümseme verdi, omzunun üzerinden baktı ve cevap vermeden önce üçümüzün etrafında bir susturma balonu fırlattı, bisikletin gidonunu tuttu ve Hamish saatin arkasına gizlenmiş kapıyı açıp dışarı adım attığında tünellerin girişine doğru itmeye başladı.

"Onca yılımı babama karşı kara büyü kullanmayı öğrenerek geçirmedi ki sonunda onu alt etme zamanı geldiğinde bunu unutayım."

Orion hevesle başını salladı. "O zaman yakında derslerine yeniden başlayabiliriz."

"Hoş geldiniz güzel dostlar ve nazik Fae'ler!" Hamish hevesle seslendi ve Darius susturucu balonu bıraktı. "Yeminlerinizi etmek için öne çıkın ve sizi hemen içeride hazırlayalım."

Tyler, önce onun gitmesine izin vermek için ayrılan diğer Pegasusları uyaran bir homurtuyla ileri atıldı ve yeminlerini edebilmeleri için Sofia'yı da yanında götürdü.

Darius onların yanından geçmeye devam etti. Motosikleti tünele yönlendirdi ve tonozlu tavanı ve soluk gri duvarlarıyla yerin altından ziyade bir malikâneye aitmiş gibi hissettiren etkileyici koridora doğru ilerledi.

Birlikte Burrows'un derinliklerine doğru yürümeye başladık ve ne kadar sessiz olduğunu fark ettim. "Katili bulmak için başka bir tarama mı yapılıyor?" Alçak bir ses tonuyla sordum.

Orion başını sallayarak, "Tepegözleri yine güçlü bir şekilde çalıştırıyor," dedi, alnında bir endişe çizgisi vardı. "Ama yakında bir şey bulamazlarsa, sanırım

bu işi kendi ellerimizle halletmemiz gerekecek." O ve Darius, insanlardan bilgi almak için ne tür bir planları olduğunu bana tam olarak anlatan karanlık bir bakış paylaştılar ve ben gergin küçük bir kişneme saldım.

"Aklında herhangi bir şüpheli var mı?" Darius etrafımızda bir susturucu baloncuk oluştururken ona sordu.

"Gerçeği bulmaları için Tepegözlere güveniyoruz. İşin içinde olduklarını gizlemek için onlardan daha iyi kim olabilir?" Orion bunu önerdiğinde içimde bir ürperti belirdi.

"Gerçekten onlardan biri olabileceğini mi düşünüyorsun?" Son sorgunun anısı ve Tepegöz'ün anılarımı zorlayan istilacı hissi karşısında ürpererek sordum.

"Başlamak için iyi bir yer gibi görünüyor," dedi Orion ve Darius başını salladı. "Bu iş halledilene kadar rahat etmeyeceğim," diye homurdandı Darius. "O zaman onları bir ziyaret edelim," dedi Orion.

"Sana yetişirim. Önce Roxy'yi görmeye gidiyorum," dedi Darius ve Orion başını sallayarak veda etti, yan tünele doğru ilerledi ve hayat verilmiş bir gölge gibi karanlığa karıştı. Onu bu sapkın göreviyle baş başa bıraktığım için çok mutluydum.

Hızımı yavaşlattım, sürünün kendilerine yetişmesini bekledim. Yeminler ettik ve çok geçmeden onları isyancıları saklamak için burada oluşturulmuş etkileyici tünel labirentinin derinliklerine götürüyorduk.

Herkesin arasında huzursuz bir enerji vardı, arkamızdan gelen sürüde küçük ürpertiler vardı ve onları sakinleştirmek için içgüdüsel olarak ellerimi üzerlerinde gezdirdim.

Profesör Clippard'ın ölümüyle yüreğim burkuldu ve bugün öldürmeyi planladığı Tarikat üyelerini rahatlatmaya çalışırken babama olan nefretim biraz daha keskinleşti.

Tyler ve Sofia'ya doğru koştım ve Sofia dudaklarından çıkan yumuşak bir kişnemeyle beni hemen kendine çekti. Çıplak kıvrımları vücuduma bastırıldığında nabzım yükseldi ve aletim dikkatimi çekti, o da kesinlikle hissettim. Yine de geri çekilmedi ve yardım edemedim ama parmaklarımı kürek kemikleri arasındaki hassas yerde takip ettim, benim için titrerken yumuşak bir şekilde sızlanmasına neden oldum.

Onu sıkıca tutarken Tyler'ın bana dar gözlerle bakmasını görmezden geldim, kolunu ondan çekmeye çalıştım ama o bırakmadı. Elim onun elini sıyırdı ve temastan dolayı tenime sıcaklık yayıldı.

"Her şey için teşekkürler dostum," dedi Tyler aşırı arkadaşça bir tavırla, Sofia'yı serbest bıraktığımda ve keşke lanet olası bir pantolonum olsaydı çünkü yarı mast yapıyordum ve bu saklayabileceğim bir şey değildi. "Bundan sonrasını biz hallederiz."

"Götlük yapma," dedi Sofia ayağını yere vurarak ve Tyler öfkeyle homurdanarak tekrar bana baktı. "Bugün hayatımızı kurtardı." Sofia'nın açık mavi gözleri parladı ve göğsüm gururla kabardı. "Ailelerimizle konuşabilmemizin bir yolu var mı? Atlas'ım yanımda değil."

"Hamish mesajları ailelere ulaştırabilir. Ama onlarla doğrudan iletişime geçemezsin. Sana bir Atlas verecek ama bu sadece Burrows'taki özel ağımız için kullanılabilir," dediğimde kaşlarını çattı, ailesi için endişelendiğı her halinden belliydi. "Hamish'in bugün seni görmeye gelmesini sağlayacağım," diye söz verdim.

Tyler başını salladı, ukala maskesi bir an için kayarak kendi ailesi için duyduğı endişeyi ortaya çıkardı ve bunu onlar için yapmam gerektiğini biliyordum.

"Tory ve Darcy burada mı?" Sofia umutla sordu.

"Evet, gel hadi. Seni gördükleri için heyecanlanacaklar." Onlar beni takip ederken ben önden gittim ve Darius bacağını motosikletin üzerine attı, motoru çalıştırdı ve tünelden aşağıya doğru sürdü, motorun gürültüsü duvarlarda yankılandı.

Sonunda bugün hepsinin ölüme ne kadar yaklaştığını fark ettim ve midemde bir korku çukuru açıldı. Eğer biraz daha yavaş hareket etseydik, Gabriel bunun olacağını *göremeseydi...*

Sofia'yı ve hatta Tyler'ı kaybetme fikri nefeslerimi düzensizleştirdi. Pisliğin teki olabilirdi ama babamın ateşinde öleceği düşüncesi kalbimi dehşete düşürdü. Artık sürüm buradaydı, onları korumak zorundaydım. Ve psikopat etimin ve kanımın bir daha asla onlara yaklaşmamasını sağlayacaktım.

Darius ve Xavier'in ortaya çıkmasını beklerken Burrows'un yemek salonunda bir aşağı bir yukarı volta atıyor, duvardaki büyük saat ile çiftlik evine çıkan tünel arasında gidip **geliyordum**. Akademiden buraya uçmalarının ne kadar süreceğini ya da ne kadar uzakta olduklarını bile bilmiyordum ama yanlarında ne kadar yıldız tozu olduğunu ve bunun tüm sürüyü taşımaya yetip yetmeyeceğini de bilmiyordum, bu yüzden ne kadar bekleyebileceğime dair hiçbir fikrim yoktu ve Gabriel bana sürekli sabırlı olmamı söylüyordu. Ama sabrın canı cehenneme.

Darcy yanıma gelip elimi sıkmak için tutarak, "O iyi olacak," diye beni rahatlatmıştı. İsyancıların geri kalanı son cinayetle ilgili soruşturmalar yürütülürken odalarına geri gönderilmişti ama ben odama kapatılmayı reddettiğim için burada bekliyordum - gerçi bu konuda gerçek bir söz hakkım olsaydı dışarıda olmayı seçerdim.

Gabriel'e baktım, bu tahmini biraz daha kesinleştirecek başka bir şey görmüş olabilir mi diye merak ediyordum.

"Darius öfkeden aklını kaybetmediği sürece sağ salim geri dönecektir. Ama muhtemelen gölgeler bir şekilde işin içinde olduğu için olan bitenlerin çoğunu *görmek* benim için zor. Bize açık olan ve onun geri döndüğünü gösteren gelecekler var, bu yüzden iyi bir şans var," dedi şifreli bir şekilde, bana hiç güven vermedi, çünkü ne zamandan beri Darius Acrux aklını kaybetmeme konusunda iyi oldu?

"Ona bir şey olursa buna dayanamam," diye mırıldandım, alt dudağımı ısırırken ve kendime bu adamın ne kadar güçlü olduğunu hatırlatmaya çalışırken kendime o tek anlık aşk acısı zayıflığına izin verdim.

Gabriel, "Darius pek çok şey olabilir ama seninle birlikte olmak için kelimenin tam anlamıyla yeri göğü yerinden oynatır," dedi. "Eminim sana bir an önce dönmek için elinden gelen her şeyi yapıyordur."

Bunun doğru olduğunu bildiğim halde içimdeki huzursuzluk hissini bastıramadığım için dilimi şaklattım.

"Burada yaptığımız her şeyin çok uzun sürdüğünü hissediyorum," dedim. "Lionel'dan kurtulmak için savaştık, ondan bir el çaldık, İmparatorluk Yıldızı'nı ele geçirmeyi başardık ve onu ondan sakladık ve yine de burada oturup

bazı mağara ağlarında büyü dersleri alarak, bunu bitirmek yerine bin mülteciyi barındıracak daha fazla mağara yapılmasına yardımcı olmak."

"Şimdi sırası değil," dedi Gabriel, sesindeki iç çekiş onu da çileden çıkardığını belli ediyordu ama aynı zamanda hiçbir şeyin değişmediğini de teyit ediyordu.

"Sadece ayaklarımın dibinde ölmesini istiyorum," diye hırladım. "Bunu istemek çok mu fazla?

Erkek arkadaşımın babası ayaklarımın dibinde acı içinde kan kaybından ölsün diye mi?" "Vay canına, endişelendiğinde gerçekten kana susamış oluyorsun," diye alay etti Darcy.

"Endişelenmiyorum," diye cevap verdim, "Çok kızgınım, buraya döndüğünde bensiz kaçtığı için o pullu kışını tekmeleyeceğim."

Gabriel bu fıkre hiç karşı değilmiş gibi kıkırdadı ve ben de ona sııttım.

"İşte," diye seslendi Seth arkamdan ve döndüğümde onu, üzerinde büyük bir B harfi olan bir kek uzatırken buldum. "Biraz rahatlatıcı yiyeceğe ihtiyacı olan bir kıza benziyorsun."

"Üzerinde rastgele bir B harfi olan bir cupcake şeklinde mi?" Ona bir kaşımı kaldırarak sordum.

"Evet. Darius'la daha sonra yapacağınız öfkeli seks için enerjinizi yüksek tutmanız gerekeceğine şüphe yok."

"Kız kardeşlerimle ilgili cinsel göndermeleri benim duymadığım zamanlara sakla, olur mu?" Gabriel yüzünü buruşturarak önerdi.

"Yıldızların bana bu saçmalıkları göstermesi yeterince kötü, bir de bunları dinlemek zorunda kalmam

Bu konuda da konuşuruz."

Seth'in yüzünde az önce meydan okunmuş gibi şeytani bir ifade vardı ve ben de ona gözlerimi devirerek, Gabriel'in Görü'yü kullanarak onu boncuk gibi parlayan gözlerinde görebildiğim küçük oyunda yenmesini izlemek için sabırsızlanıyordum.

"Bunu da nereden buldun?" Darcy pastayı işaret ederek sordu.

"Mutfakta herkesin alması için orada öylece duruyordu!" Seth cevap verdi
sırıtarak.

"Peki neden B?" Bana uzatmaya devam ettiği pastaya hâlâ uzanmamışken sordum.

"Seçtiğim harf konusunda bu kadar titiz davranacağını bilmiyordum. Gerçekten istediğin harfi seçebilirdin. Belki de sana T'yi vermeliydim."

"Bir T var mıydı?" Ben sordum.

"Evet. Bir sürü vardı. Bir sürü vardı ve her birinin üzerinde nefis mavi krema ile 'Mutlu Yıllar Brodie' yazan bir harf vardı." Seth sııttı ve

kaşlarım düştü.

"Yani birinin doğum günü pastasını mı çaldın?" Darcy ona eğlenmekle dehşete düşmek arasında bir yerde durarak sordu.

"Hayır, hepsini değil. Sadece H'ler, B'ler ve Ps'ler... Dürüst olmak gerekirse *neredeyse* hepsini aldım ama son üçünü bıraktım - kreması bunun standardına uygun değildi ve standartların altında bir kek yemeyecektim."

Ağzının sağ tarafına bulaşmış mavi kremaya baktım ve ne dediğini anladığımda güldüm. "Yani birinin doğum gününde cupcake'lerini çaldın ve geride bıraktığın tek cupcake'lerde, başka bir adam rastgele ölü bulunduktan hemen sonra 'öl' kelimesi mi yazıyor? Sen lanet olası bir psikopat."

Seth kaşlarını çatarken Gabriel de benimle birlikte güldü ve Darcy, kesinlikle komik olmasına rağmen bunu komik bulmamak için gerçekten çok çabalıyormuş gibi elini ağzına götürdü.

"Pasta yiyecek miyiz?" Caleb grubumuzdaki yerini alırken sordu, kolunu omuzlarıma atarak beni hafifçe sıktı ve ben de Seth'ten gelen pastayı çabucak kabul ettim.

"Benim," diye alay ettim, büyük bir ısırık aldım ve onun sırtmasını sağladım.

Seth'e doğru fırlamadan önce meydan okudu, çenesini kavradı ve dudaklarının kenarındaki kremi yalayabilmesi için onu sabit tuttu.

"Yıldızlar adına, Cal," diye soludu Seth, Caleb kıkırdadı ve dişlerini boynuna geçirmeden önce çenesini daha da geriye itti.

Seth beslenirken eli Caleb'ın boynunun arkasını kavramak için hareket etti ve kulağa her türlü ateşli gelen Kurtsu bir hırıltıyla onu kendine çekti. Caleb beslenmeye devam ederken Darcy'yle bakıştık, tüm vücudu Seth'inkiyle aynı hizada birkaç uzun saniye boyunca bastırdı ve sonunda hüzünlü bir sırıtışla geri çekildi.

"Gittikçe dikkatsizleşıyorsun, dostum," diye dalga geçti. "Ne tür bir avdı o?"

"Harika bir arkadaş olduğum için dikkatim dağıldı," diye itiraz etti Seth, başparmağındaki son kanı emmeden önce boynundaki ısırığı iyileştirmek için uzanırken bakışları Caleb'in üzerindeydi.

"Evet, bazıları dikkatsiz davrandığınızı düşünebilir. Ya da aslında seni ısırmamı *istiyorsun*."

"Pfft." Seth onu gerçekten şakacı denebilecek kadar sert bir şekilde itti. yanakları biraz pembeleşiyor. "Sadece benimle gerçekten güreşebilecek biriyle güreşmek hoşuma gidiyor, hepsi bu."

"O zaman bir dahaki sefere işimi bu kadar kolaylaştırmak yerine belki de karşılık vermeyi denemelisin." Caleb sırtarak yanımızdan uzaklaştı ve Seth'i orada dikilmiş, ona bakarken bıraktı.

Tekrar bize doğru döndü, parmaklarını uzun, siyah saçlarının arasından geçirdi, bakışları kız kardeşimin üzerinde sabitlendi.

"Darcy, bu kayaların durumu hakkında seninle çok acil konuşmam gerekiyor," dedi aniden.

"Taşlar mı?" Seth başını sallayınca şaşkınlıkla sordum.

"Evet. Bekleyemez. Ve biraz rahatlatıcı yiyeceğe ihtiyacım var," diye ekledi, yarısı yenmiş kekimi elimden kapmak için uzanarak.

"Hey!" diye bağırdım ona, ama o çoktan her şeyi ağzına tıkmış ve Darcy'yi bizden uzaklaştırıyordu.

özür dileyen bir gülümseme. "Bu da neydi şimdi?"

"Bilmiyorum ve bilmek de istemiyorum," diye yanıtladı Gabriel. "O Kurt'un kafasından geçenler hakkında zaten öğrendiğimden daha fazlasını öğrenmek istemiyorum. yap."

Ben daha cevap veremedi çenesini yüzeye çıkan koridora doğru salladı ve ben de dönüp koridora bakarken nefes nefese kaldım.

Onların gelişini beklerken nefesimi tutarken tüm endişelerim aklımdan geçti. Gabriel'in onlara bir an önce gelmeleri gerektiğini söylediğini biliyordum.

ama bu hoşuma gitmesi gerektiği anlamına gelmiyordu ve iyi olduğundan emin olur olmaz Darius'a ağzının payını verecektim.

Kendimi daha fazla korkutamadan, bir gürültü tünelin ilerisinde bir grubun geldiğini duyurdu ve rahatlamış bir nefes alıp Darius ve Xavier ile buluşmak için ileri doğru koşarken ciğerlerim kendi üzerine çöktü.

Bir motosiklet motorunun kükremesi gözlerimin açılmasına neden oldu ve Darius'un bana aldığı sınırlı sayıda üretilen süper motosikletin arkasında tünelin karanlığından fırlamasıyla şok içinde bakakaldım.

Pegasuslar onun arkasında cırılçıplak ve Fae formlarında koşuyordu.

Xavier'in sürünün önünde koştuğunu gördüm ve grubu tararken hemen arkasında Tyler ve Sofia'yı gördüm, onları tekrar gördüğüm için kalbim sevinçle çarptı.

Darius bisikletimle hızla bana doğru geliyordu, tekerlekler yemekhanenin taş zemininde patinaj yaparken bisikleti çekip tam önümde durdu.

Yüzünün sağ tarafını boyayan ve vücudunda iz bırakan kana baktım. Beni kollarının arasına alıp öyle sert öptü ki ciğerlerimdeki nefesi çaldı.

Onun için parçalandım, dağıldım ve ruhumun dağılmış parçaları yeniden bir araya gelip onun için öylesine şiddetle yanarken onu öptüm ki tüm bedenim parlıyor olmalıydı.

Dili ağzıma girdi ve duman, sedir ve erkek kokusu beni sararken sahiplenici bir şekilde hırladı ve kalbinin öfkeyle göğsüme çarptığını hissettim, bana çok daha kötü bir kadere ne kadar yaklaştığını bildiriyordu.

Onu aniden geriye ittim, yumruğum göğsüne saplandı - ki bu gerçekten çok acıttı çünkü aptal kasları

Kaya gibi sağlamdı, bu yüzden bir duvarı yumruklamak gibiydi. "Beni böyle endişelendirme," diye hırladım ve arkamı dönüp arkadaşlarımı selamlamak için hareket ettim. "Roxy!" Darius arkamdan seslendi ama ben onu tersledim.

ve yürümeye devam etti.

Geraldine, arkasında bir hava büyüyle süzülen bir yığın giysiyle sürüye doğru koşarak geldi.

"Korkmayın, Grussy burada!" diye seslenerek, Pegasus sürüsüne giysi dağıtmaya yardım edebilmek için onu takip eden bir grup asiye parmaklarını şıklattı.

Catalina'nın Xavier'i kucakladığını gördüm, Xavier onu kollarının arasında eziyordu, kan derisini boyamıştı ve içinde bulundukları tehlikenin bilgisiyle içim sıkıştı.

Sofia yaklaştığımı fark edince çığlık attı ve ben de kollarımı ona doladım, çırılçıplak olmasına rağmen onu sıkıca kavradım.

"Kahretsin, seni özlemişim," diye nefes aldım, beni kucağında ezdi ve boğuk bir kahkaha attı.

"Siz gittiğinizden beri Zodiac eskisi gibi değil," diye cevap verdi, tam o sırada bir çift kol daha kucaklaşmamıza katıldı ve Tyler arkamdan bana sarılırken ben onunla onun arasında sıkıştım.

"Umarım taşakların kıcıımı itmiyordur," diye uyardım onu, ama sırtıyordum, burada olmalarının ve iyi olmalarının verdiği rahatlama içimi doldururken sinirlenecek gücü kendimde bulamıyordum.

Tyler, "Taşaklarım bu kucaklaşma sandviçinin diğer tarafındaki kıza ait," diye cevap verdi. "Bu yüzden endişelenmeyin, Prenses."

Unvanımın kullanılmasına homurdandım ve arkamızda hırlayan kızgın bir Ejderha dikkatimi çekmeden önce beni bir süre daha sıkıştırmalarına izin verdim.

"Oh, Tyler muhtemelen ben ve Darius hakkında bilmen gereken bir şey var-" diye başladım, Tyler benden bir anda kopup gitmeden önce Canavar modundaki bir Ejderha Şekil Değiştiren'in gücüyle arkamı döndüğümde onu birkaç metre ötede yere yığılmış halde buldum. Darius gözlerinde ölüm ateşiyle ona doğru yaklaşıyordu.

"Gözlerindeki siyah halkalar nereye gitti?" Tyler yerden Darius'a bakarken sordu, bakışları gözlerimi bulmak için kaydı ve farkına vardığında bir nefes aldı. "Yok artık! Siz nasıl-"

Darius ona doğru hamle yapınca önü kesildi ama o saldıramadan önce aralarına bir hava kalkanı sokmayı başardım ve öne çıkıp kolunu kavrayarak beni fark etmesini sağlamak için çekiştirdim.

"Hey ahbap, ilgilendiğim tek taşak seninkilerdir, her ne kadar az önce üzerime atlayarak yaptığın numara yüzünden öngörülebilir bir gelecekte bana yaklaşamayacak olsalar da," diye tersledim.

Darius beni görmezden geldi, dudaklarının arasından dumanlar dökülürken, kıcı çıplak bir şekilde oturduğu yerden masumca ellerini kaldıran Tyler'a baktı.

Kat.

"Anlıyorum dostum, o senin kızın. Star Crossed olayından sonra bu hiç mantıklı gelmese bile. Ama her neyse. Mesaj alındı. Birleşme ne kadar duygusal açıdan kışkırtıcı olursa olsun artık çıplak sarılmak yok," diye söz verdi Tyler ve Sofia endişeyle bir o yana bir bu yana adım atarak onu izledi.

Darius hâlâ öldürmeye niyetli görünüyordu, ben de uzanıp elimle çenesini kavradım ve bakışlarını benimkiyle buluşmaya zorladım.

"Sanırım tamamen tükendin?" Ona sordum, sesimdeki kızgınlık kendini bu kadar savunmasız bıraktığı için oldukça açıktı.

O kadar. Şüphesiz bunun için çok iyi bir nedeni vardı, ama şu anda ona kızgındım.

Arkasını kollamak için yanında ben olmadan kendini riske attığı için makul davranmayacaktım.

Darius homurdanarak bir tür olumlu yanıt verdi.

Bu sözler üzerine çenesini sıkıca kavradım ve tırnaklarımla derisini ısırarak ne kadar ciddi olduğumu fark etmesini sağladım.

"O zaman bence arkadaşlarıma saldırmak yerine temizlenmeli ve yenilenmek için her tarafına altın yağmalısın, değil mi? Ben Sofia ve Tyler'ın yerleştiğinden emin olduktan sonra gelip seni bulacağım. Senin maço saçmalıkların hakkında konuşmamız gerek."

"Bana 'konuşmamız gerek' saçmalığını anlatma, Roxy. Ben senin eğiteceğin bir ev hayvanı değilim. Ve siki dışarıdayken kız arkadaşıma dokunduğu için bu pisliğin ağzını burnunu kırmak istersem, bunu yaparım," diye cevap verdi.

Yaklaştım, alçak bir ses tonuyla konuşurken onu öpecek kadar yaklaştıktan ağzımı onunkine doğru eğdim. "Senin şansına Darius, yedekte bol miktarda sihrim var ve kendimi seninle Tyler'ın arasına koyuyorum, bu yüzden damarlarında bir damla sihir olmadan benimle başa çıkabileceğini düşünmüyorsan, tüm bu güzel insanların önünde kıcını tekmelemeden önce odana geri dönmeni öneririm."

Darius homurdandı, bana doğru eğildi ve boynumun kenarından tuttu, başparmağı kayarak nabzımın attığı noktayı okşadı. boğazımı tutarak beni kendine çekti.

"Bir Ejderhayı tehdit etmekten daha iyisini bilmelisin, Roxy," dedi, ağzını etime o kadar yaklaştırdı ki sözleri kulağıma sürtündü ki omurgamdan aşağı bir enerji titremesi geçti. "Bunun nedenini sana hatırlatmak zorunda kalabilirim."

"Hadi bakalım, pislik, senden korkmuyorum." Çenemi yukarı kaldırdım, elini boğazımdan çekmek için hiçbir girişimde bulunmadım ve o kızgın

Ben yerimde dururken ve ona en kötüsünü yapması için meydan okurken üzerime Alfa enerjisi yayıyordu.

Darius tutuşunu biraz daha sıkılaştırdı, bana yaklaştı ve kulağıma alçak sesle konuşarak tüm vücudumun sadece bu canavarı kızdırdığımda deneyimlediğim enerjiyle kıvılcımlanmasını sağladı. "Bana isim takmandan bu kadar hoşlandığım için şanslısın bebeğim."

Beni aniden serbest bıraktı, yanımdan geçip gitti ve beni aurasının geride bıraktığı boşluğu doldurmaya çalışan aniden boşalan havada asılı bıraktı.

Gözlerimi onun arkasına yuvarladım, o canavarımdan tamamen etkilenmediğim yanılsamasını sürdürmeye çalıştım ve şüphesiz, neredeyse tüm yere salyalarım akarken ve o kot pantolonun içindeki kıcına bakarken sefil bir şekilde başarısız oldum
O uzaklaşırken.

Tyler'ı koruyan hava kalkanını indirdim ve kısık bir ıslık çalarken ona elimi uzattım.

"Bir Atlas'a ve burada yönettiğiniz FaeBook grubu hakkında bilgiye ihtiyacım olacak - ne diyordunuz? Sonsuza Kadar Asiler mi? Kahrolsun Kral mı? Hadi onun Ejderha Kıcına sokalım mı? Bana akılda kalıcı bir şey olduğunu söyleyin."

"Bilmiyorum dostum, bildiğim kadarıyla burada pek sosyal bir şey olmuyor. Bu kapalı bir sistem, bu yüzden sadece FaeBook'u paylaşabiliyoruz. Burrows'daki diğer insanlarla Atlaslarımızdaki mesajlar ve mesajlar. Zamanımın çoğunu Orion ve Varisler ile eğitim alarak geçiriyorum."

"Geri çekil lan, burada Power Shamed profesörü mü var? Hashtag bunu gözaltında mı yaptılar? Hashtag Vampir tarafından tokatlandı mı? tank-"

"Hashtag yok," dedim kararlı bir şekilde, elimi ağzına götürmek için uzandım ve Darcy'yi Sofia ve Xavier ile kucaklaşırken bulmak için etrafıma bakındım ve o da kendi çıplak kucaklaşma sandviğine yakalandı.

Tyler benimle tartışmak yerine görüş alanımı takip etti, sonra öfkeyle homurdandı ve ben elimi geri çekerken ayağını yere vurdu.

"Tanrı aşkına, şimdiden benim kızın peşine takıldı bile," diye homurdandı, Gözlerini Xavier'e dikti. "Şuna baksana. Belli ki bunca zamandır spor yapıyormuş. 'Hey, Sofia, sıkı kıcıma ve karın kaslarıma bak ve seni bir gökkuşağının altında bench press yapabileceğimi biliyor muydun? Gah."

Tyler hızlı adımlarla uzaklaştı ve ben de ona ayak uydurup diğerlerine yaklaşırken bir kahkaha attım.

"Hey Xavier!" Kucaklaşma sona erdiğinde Tyler parlak bir gülümsemeyle seslendi ve ben de Darcy ile Sofia'nın burada bizimle birlikte, krallığımızı yöneten canavardan güvende olmasından dolayı bir sırtma alışverişinde bulundum.

"Oh, hey adamım," diye cevap verdi Xavier, bakışları Tyler'ın üzerinde o değerlendirici adam tarzıyla gezinirken, itiraf etmeliyim ki benim de gözüme çarpmaya çalışan sikinde duraksadı. Tyler'ın sikine en ufak bir ilgim olduğundan değil, ama süper ışıltılıydı ve mücevherlerle falan kaplıydı, bu yüzden

kinda gözleri üzerine çekti. "Seni kurtarmayı başardığımıza çok sevindim."

Sofia kirpiklerini Xavier'e doğru kaldırıp alt dudağını ısırarak, "Çok cesurdun," dedi.

"Üzerine bir şeyler giyebilir misin?" Erkek arkadaşımın erkek kardeşinin önümde rahatça sergilenen aletine gözlerimi kapatmak için bir elimi uzatarak araya girdim.

Tyler son derece ciddi bir ifadeyle, "Onun sade Jane siki seni rahatsız ettiği için çok üzgünüm, Tory," dedi ve dönüp Geraldine'in arkasındaki havada asılı duran yığından bir toprak büyüü kırbacıyla birkaç eşofman altı kaptı. O ve Xavier giyinirken Sofia'ya bir eşofman verdi ve Darcy gülmemek için kendini zor tutarken, iki erkek Pegasus eşofmanlarını ilk alan olmak için yarışıyor gibiydi.

Kıyafetlerini giy.

Tyler yaklaşık yarım saniye farkla kazandı ve Xavier kendisine şeker alamayacağı söylenen üç yaşındaki bir çocuk gibi ayağını yere vurdu.

"Ben de tam Sofia'ya Tyler'la birlikte kraliyet dairesinde bir oda hazırlayabileceğimizi söylüyordum," dedi Darcy, hepimiz sessizce kabul ederken.

yarış hakkında konuşmak. "O zamandan beri bir tane yedek var..." Önce Xavier'e sonra Catalina'ya baktı ve rahatsız bir şekilde boğazını temizledi.

"Catalina her gece kendi odasında uyumak yerine Hamish'in odasına gizlice girmeye başladığından beri mi?" Xavier'in burnunu kırıştırmasına neden olarak sordum.

"Benim ve Darius'un bunu anlamadığımızı düşünüyor," diye mırıldandı, Hamish'in geldiğinden beri sürünün geri kalanına kıyafet dağıtmasına yardım eden annesine bakarak. "Sorsan da kabul edeceğini sanmıyorum, o yüzden belki de yeni tünellerde bir oda tutmaları gerekecek." Bakışları Sofia'ya kaydı ve onun o kadar uzakta olmasını istemediği belliydi - Burrows artık o kadar büyümüştü ve burada o kadar çok mülteci vardı ki, en son bölümleri kelimenin tam anlamıyla yerin altında birkaç mil uzaktaydı. İlave hamamlar ve

Bu mutfaklar da o bölgelerde yaşayan insanlar tarafından işletiliyordu ve eğer oraya gelirlerse, onları çok fazla görmemiz mümkün değildi.

"Catalina ile ben ilgilenirim. Siz onlara etrafı gezdirin, her şey yoluna girdiğinde ben size yetişirim."

Xavier bana bunun işe yarayacağından ciddi olarak şüphe duyduğunu belirten bir bakış attı ve ben de sürünün sonuncusuyla işini bitirmek üzere olan annesiyle konuşmaya gitmeden önce ukala bir sırıtişla karşılık verdim.

"İyi iş çıkardın Kitty," diye mırıldandı Hamish, eli Kitty'nin sırtının alt kısmına değerken Kitty ona parlak bir gülümseme gönderdi ve yemin ederim ondan akan mutluluğu hissedebiliyordum.

"Böldüğüm için özür dilerim," dedim, beni fark etmeleri için yaklaştım ve sanki tüm bu alışverişi fark etmemiş olabilirmişim gibi irkildiler.

"Ah beктаşı üzümleri, beni çok korkuttunuz. Kraliçem," diye nefes aldı Hamish, ben ona gülümserken bir elini göğsüne bastırdı.

"Çünkü tatlı dilinle kurnazlık yaptığını sanıyordun. "Birbirinize fısıldarken hiçbir şey söylemediniz mi?" Alay ettim ve Catalina'nın dolgun dudakları aralanırken Hamish'in yüzü kızardı.

Gerçekten çok güzel bir kadındı ve şimdi burada olduğu için bu çok daha belirgindi, gösteriş yapmadan vücudunu okşayan sade elbiseler giymişti, uzun, siyah saçları mükemmel bir şekilde parlatılmış topuzlarından kurtulmuş ve bunun yerine toprak büyüsiyle oraya yerleştirdiği küçük çiçeklerle örülmüştü. İllüzyonu hâlâ yerinde duruyordu ama Orion bize

geçen haftaki gibi basit olanları görebiliyordum. İllüzyonun orada olduğunu zaten bildiğim için, onun gerçek yüzünü görmek için fazla çaba sarf etmeme gerek kalmadı.

Gülümsemeleri artık plastik değil, gerçek mutlulukla parlıyordu ve nihayet oğullarıyla vakit geçirebiliyor ve onlara uzun zamandır kendisinden mahrum kaldıkları sevgiyi sunabiliyordu. Hatta fırsat buldukça bu anne sevgisini bana ve Darcy'ye de gösterdi.

Lance'e ve hatta Geraldine'e de. Sanki o kadar uzun zamandır içinde sıkışıp kalmış ve bağlanmış bir sevgiyle dolup taşıyordu ki, artık özgür olduğu için bunu elinden geldiğince herkese dağıtmaktan başka bir şey yapamıyordu. Her ne kadar ifade etmekte zorlansam da, bana annelik yapmasını çok seviyordum. Hatta birkaç kez benim için saçımı bile şekillendirmişti ve bilmediğim halde kalbimin hafiflemesine ve çarpmasına neden olmuştu. bunu ona nasıl söyleyeceğimi bilemedim. Ama bildiği hissine kapıldım, çünkü

Kendisi de bu tür bir şefkati o kadar uzun zamandır özlüyordu ki, başkalarında bunu kolayca fark edebiliyordu.

"Çocuklar biliyor mu?" diye sordu, etrafına bakınıp onları aradı ama Darius çoktan gitmişti ve Xavier konuştuğumuzu fark etmemiş gibi davranıyordu.

"Herkes biliyor," diye kestirip attım ve Hamish elini alnına götürdü.

"Yıldızlar aşkına, adınızı lekeledim leydim," diye soluk soluğa kaldı.

"Lionel'in uzun zaman önce politik avantajlar için beni arkadaşlarına ödünç vermeye başladığında adımı lekelediğinden eminim," diye acı acı mırıldandı ve bunu düşününce kaşlarını çatıttım.

"Lionel şu anda hâlâ sol eliyle otuz bir çekmeyi öğreniyor, o yüzden umalım da bugünlerde kendini bile tatmin edemesin," diye homurdandım ve Hamish yine nefesini tuttu.

"Aman Tanrım!"

Catalina bir kahkaha attı, ben de kabul ettim. Zaten prenseslik için uygun olmadığımı pek çok kez açıkça belirtmiştim ve patavatsızlığım da cabasıydı.

"Mesele şu ki, Xavier Sofia'nın kendi odasına yakın bir oda tutmasını çok isterdi çünkü Sofia'yla arasında bir Dom ilişkisi var. Bence o da kendi sürüsünden bazılarıyla birlikte olmaya ihtiyaç duyuyor.

Son birkaç aydır görünürde bir Pegasus olmadan buraya tıkıldım. Ben de senin odanı alabileceklerini umuyordum, nasıl olsa gecelerini yeni erkek oyuncağınla geçiriyorsun-"

"Yüce Tanrım, beni affet," diye inledi Hamish ve ben de şaşkınlıkla kaşlarını kaldırdım. Fae'ler genellikle bu tür konularda tutucu değillerdi ama

Yerin yarılıp onu yutmasını ve bu konuşmadan kurtarmasını umuyormuş gibi görünüyordu.

"Bu kadar büyütecek ne var?" Ben sordum.

"Hammy, işin içine aşk girene kadar evlilik dışı zinanın iyi ve güzel olduğuna inanıyor. Ve biz...L kelimesini söylediğimizden beri, eğer birlikte olmaya devam edeceksek gerçekten evli olmamız gerektiğini düşünüyor... fiziksel." Catalina gerçekten de kızardı ve eğer bu dünyadaki en sevimli şey değilse, o zaman ne olduğunu bilmiyordum.

"Yani... evlenmek istiyor musun?" Bunu mu söylüyordu yoksa reddettiğini mi söylüyordu emin olamadan sordum.

"Teknik olarak gerçekten ölmediğim için Lionel ile olan evliliğim beni hala bağlıyor. Yani tekrar evlenmeyi denersem, bağ oluşmaz ve yıldızlar bunu reddeder. Çok eşli bir birliktelikte birden fazla partnerle evlenebilirsiniz, ancak

Böyle bir durumda yıldızlar dürüst olmadığımı anarlardı." Catalina'nın dudakları üzüntüyle kıvrıldı ve Hamish onu kendi tarafına çekerek başına bir öpücük kondurdu.

"Seni sadece gelinim olarak onurlandırmak istiyorum, aşkım, o cadıyla olan sefil birlikteliğin yüzünden seni daha az düşündüğümü bir an bile düşünme," diye mırıldandı.

"Seni kertenkele kraldan boşamak için ne gerekiyor?" Bunu aşmanın bir yolunu bulabilir miyiz diye merak ederek sordum.

"Bir Fae evliliği kanunla feshedilebilir - ama bu durumda Kendisine bildirilecek evrakları dosyalamak zorunda kalacaktı, dolayısıyla hala hayatta olduğumu bildirecekti. Bunu düşündüm. Ne de olsa burada güvendeyiz, ama-"

"Kitty'min, buna gerçekten hazır olmadığı sürece, bir kez daha o tehdidin dikkatini çekmesine izin vermeyeceğim," diye korumacı bir şekilde hırladı Hamish, ses tonunda Tarikat formundan bahseden bir köpeklik vardı.

"Başka ne olacak?" Ben sordum.

"Ölüm," diye nefes aldı ve sonra omuz silkti.

"Yani Vahşi Kral evlilikleri feshetme gücüne sahip değil miydi?" Eski ölümlü kralların sahip olduğu gücü düşünerek ve bunu yapabildiklerine dair bir şeyler duyduğumu hissederek sordum. Sonra tekrar, Belki de yanılmışımdır. Tarih hiçbir zaman en iyi dersim olmamıştı.

Hamish gözlerinde umutla bana bakarak, "Leydim... Sanırım öyle oldu," dedi.

"O zaman kızları bunu yapabilir mi?" Catalina zorlukla kontrol altına alınmış bir heyecanla bana bakarken dudaklarımın kenarını kaldırarak önerdim. "Belki de! Dönme dolapta balık, sence yapabilir misin?"

Hamish

fıskırdı.

"Bilmiyorum, ne yapmamız gerekiyor?" Etrafıma bakıp Darcy ve Geraldine'e Gabriel'le konuştukları yerden bize katılmaları için el sallayarak sordum.

Diğerleri de dönüp ona bakarken Darcy, "Gabriel işe yarayacağını söyledi," dedi. "Başka bir açıklama yapmadan."

"Sana ne yapmamız gerektiğini söylemiş olma ihtimali var mı?" Bunun gerçekten olduğunu fark ettiğimde yüzümü bir sırıtış kapladı.

"Az önce sihrimizi birleştirip yıldızlara seslenmemiz ve onlara böyle olduğunu söylememiz gerektiğini söyledi. Bu ne anlama geliyorsa artık." Omuz silkti.

"Neler oluyor hanımlar?" Geraldine, Catalina'yı hâlâ kucağında tutan babasıyla benim arama bakarak sordu.

Hamish heyecanla, "Kraliyet majesteleri sevgili Kitty'mi o görgüsüz taht gaspçısının pençelerinden kurtarmaya çalışacaklar," dedi. "Onu bağlarından kurtaracak ve en doğal yollarla ona kur yapabilecek!"

"İngilizce mi?" Geraldine gözyaşlarına boğulurken Darcy bana sordu.

"Catalina'ya bir yıldız boşaması vermeye çalışacağız," diye açıkladım ve Darcy genişçe gülümsedi.

"Tamam o zaman. Hadi yapalım şu işi." Elime uzandı ve ben de onunkini tuttum, büyümü tenimin yüzeyine doğru iterek onunkiyle buluştum ve bizi ayıran engelleri kaldırmasını bekledim.

Darcy bir an için kaşlarını çattı ve ben de başımı eğerek şaşkınlıkla ona baktım ve benimle güç paylaşımında bulunmasını bekledim. Daha önce onunla hiç böyle beklemek zorunda kalmamıştım, sihirlerimiz her zaman çarpışmak için çaresizdi ve bu yüzden duraklama biraz garipti.

"Her şey yolunda mı?" O dişlerini sıkarken ben mırıldandım.

"Evet, bugün kendimi biraz yorgun hissediyorum," dedi hayal kırıklığı içinde, tam da büyüsü benimkine çarparken ve ben çarpışmanın etkisiyle nefes nefese kaldım, tüm bu gücü bir arada hissetmeye alışmıştım.

Başımı arkaya eğip mağaranın çatısının ötesindeki yıldızlara doğru baktım, gerçekten bu sözleri söylemem gerekip gerekmediğinden ya da bizden ne istediklerinden emin değildim ama evlenmeyi istediğimi düşündüğüm anda

Catalina ve Lionel dağıldı, etrafımızdaki yıldızların varlığını hissettim.

Ebedi varlıkların fısıltıları havada süzülüp yumuşak parmaklar gibi saçlarımı okşarken keskin bir nefes aldım, ikimiz de niyetlerimizi açıkça zihnimizde tutarken kız kardeşimle bakıştık ve yanaklarıma ani bir yağmur sağanağı gibi, etkilemeye çalıştığımız büyülü bağın dağıldığını hissettim.

Yıldızlar göğsümde yuvarlanan rahatlamayla eğleniyor gibiydiler ve bildiğim bir sonraki şey, geri çekildikleri, bizi bir kez daha yalnız bıraktıkları ve ben büyümü geri çekmeye ve Darcy'ninkinden ayırmaya odaklanırken dikkatlerini başka bir yere çevirdikleriydi.

Elini bıraktım ve geri çekilirken tökezledi, son anda ayaklarını tutmayı başardı ve bir şeyler mırıldanırken kendine güldü

Özür dilerim.

"İşe yaradı mı?" Geraldine ağladı, umutsuzca haberleri beklerken dikkatimi onun kocaman gözlerine ve kenetlenmiş ellerine çekti.

Hamish ve Catalina el ele tutuşmuş, umutla bize bakıyorlardı ve ben de başımı sallarken sırtımdan kendimi alamadım.

"Özgürsün," dedim Catalina'ya ve Hamish onu kollarının arasına alıp eski bir Hollywood filmi bitirir gibi sırtını eğip derin derin öperken kana susamış bir köpek gibi uludu.

Geraldine hıçkırarak hıçkırarak ağlamaya başladı.

Sonunda birbirlerinden ayrıldıklarında Hamish tek dizinin üzerine çöktü ve arka cebinden safir bir yüzük kutusu çıkarıp kapağını açarak içinde yumurta büyüklüğünde bir gül kuvars kristali olan yüzüğü Catalina'ya sundu.

"Evet!" diye bağırdı, ona doğru hamle yaptı ve onu öyle sert öptü ki yere düştüler, yüzük aralarında bir yerde ezildi, biz geri çekildik ve güldük, coşkulu gösterileri yüzünden devrilmemeye çalıştık.

"Düğün yeni ayda yapılmalı ki, en iyi şekilde gerçekleşsin. Bereketlerin harikası!" Geraldine başka bir şey söylemeden koşturarak başladı, heyecanla havlarken kolları havada uçuşuyordu.

"Yeni ay iki gün sonra değil mi?" Darcy sırtımdan bana sordu, biz biraz daha geri çekilirken Hamish ve Catalina iki azgın genç gibi öpüşmeye devam ediyorlardı.

"İki gün içinde yüzyılın düğününü yapabilecek biri varsa o da Geraldine Grus'tur," diye cevap verdim kraliyet dairesine doğru ilerlerken.

"Peki Darius'a seni böyle bırakıp gittiği için ne kadar bok vereceksin?" Darcy beni çok iyi tanıdığı için alay etti.

Sırıttım, masumca omuz silktim. "Sadece kaldırabileceği kadar. Ayrıca, düzgün bir şekilde bir araya geldiğimizden beri yumuşadığıma inanarak kendini kandırdığı gibi korkunç bir izlenime kapılıyorum. Bence kendisini tam olarak kime adadığını hatırlatmaya ihtiyacı var."

"Eğer burada Üçüncü Dünya Savaşı çıkarsa beni uyarın. Çünkü bu konuda dengini bulduğunu hissediyorum ve eğer gerçekten bu işe girersen buranın çatısını hepimizin üzerine yıkacağından biraz endişeleniyorum."

Güldüm, karşı çıkmadım çünkü bunun saçmalık olacağını bilecek kadar beni iyi tanıyordu.

Geraldine'in hıçkırığa hıçkırığa ağladığını ve haberleri herkese anlattığını duyabileceğimiz kraliyet dairesine vardığımızda yollarımızı ayırdık ve ben de Ejderhamı bulup beni böyle korkuttuğu için ona cehennemi yaşatmak için soyundum.

Koridorda hızlı adımlarla ilerledim, odamıza ulaştım ve büyü kilitleri devre dışı bırakarak kapıyı açtım.

Gözlerim ona takıldığında kalbim o çılgınca çarpma hareketini yaptı ve bir hazine yığınının ortasında yatarken onu gördüğümde sustum, Boynunda zincirler, parmaklarında yüzükler ve başında tembelce tünemiş, bir tarafa doğru eğilmiş birkaç taç.

Göğsü hâlâ çıplaktı ve mürekkepli derisi hâlâ iyileşmemiş birkaç yaradan dolayı kanla kaplıydı.

büyüden yoksundu. Yan tarafında dört adet kabarık pembe yara izi gördüğümde kaşlarımı çattım, Clara'nın beni gölge diyarına sürüklemeye çalışırken açtığı yarayı hatırlayınca boğazım düğümlendi ve binlerce Akademide ne haltlar döndüğüne dair sorular dudaklarıma hücum etti ve kendime bu duygu selini sindirmek için bir an tanıdığım için orada durdu.

Öfkeliydim, dehşete düşmüştüm ve bu güzel kâbusuma karşı hissettiklerimin derinliği üzerime öyle bir baskı yapıyordu ki nefes alamıyordum.

Darius'un gözleri kapalıydı ve nefes alış veriş i ağırlaşmış tı ve ben orada dururken, kızgınlığ ımın onun geri gelmesinden duyduğ um rahatlamaya dönüştüğ ünü fark ettim.

O iyiydi. Al bakalım. Benimki.

Gerçekten önemli olan tek şey buydu. Ayrıca Sofia, Tyler ve sürünün geri kalanının kurtarılmasına yardım etmiş ti, bu yüzden kızgın kalmam ı haklı çıkaramazdım.

Kahretsin. Belki de yumuşuyordum.

Kapıyı arkamdan sessizce kapattım, tekrar kilitledim ve odaya doğru ilerlerken onu rahatsız etmemek için etrafıma bir susturucu baloncuk yaydım. Yerin altında sadece bir mağara olmasına rağmen burası garip bir şekilde evimmiş gibi hissettiriyordu. Ancak Darius, Caleb'e mekanın etrafına mobilyalar ve küçük ev konforları yarattırdığından ve köşede her zaman kükreyen bir alev tutan bir ocak oluşturduğ undan, yardım edemedim ama burayı sevdim. Kaya duvarları süsleyen küçük beyaz çiçekler, zeminde yumuşak bir yosun halısı ve uzakta aşağı yuvarlanan küçük bir şelale vardı.

duvar da sonsuz bir damlama halindeydi ve bir şekilde sanki... bizimmiş gibi hissettiriyordu. Dışarıdaki dünyadan uzakta kendi küçük huzur parçamız.

Darius'a yaklaştım, ona bakarken başımı eğdim, orada öylece yatarken uykuda tamamen rahatlamış yüz hatlarının bu nadir görüntüsünü içime çektim, içindeki canavar uykudaydı ve adam o kadar güzeldi ki gözlerimi ayıramıyordum.

Onu en son ne zaman uyurken yakaladığ ımı hatırlayamıyordum.

Uykuya dalarken beni her zaman kollarına alır, sonra da kaçınılmaz olarak her sabah ya dudaklarımda ya da özellikle şanslıysam vücudumun başka bir yerinde ağzını gezdirerek beni uyandır ırdı.

Sonra kalkar, birlikte kahvaltı yapmadan önce yer üstündeki korunaklı alanda sonsuz turlardan oluşan koşumuz için yüzeye giderdik - burada bana her seferinde bir kahve getirmeyi ihmal etmezdi. gün. Ama tüm bunların arasında onu hiç uyurken yakalayamamıştım ve şimdi bunun ne kadar tuhaf olduğunu fark etmeye başlamıştım. Her zaman böyle mi uyurdu?

Biraz mı? Buraya gelmeden önce bunu öğrenme şansım olmamıştı ama benden önce hiç uyumaması ya da benden sonra uyanmaması garip görünüyordu.

Yatağa tırmandım, susturucu baloncuğum etrafımda yer değiştiren hazinenin sesini ve kucağına doğru ilerlerken yere yuvarlanan birkaç madeni parayı gizliyordu.

Darius uykusunda bir şeyler mırıldandı, beni biraz daha yaklaştıırken elleri kalçalarımaya kaydı ve ben de susturucu balonun düşmesine izin verdim.

Ama tutuşu gevşekti, nefesi hâlâ derindi ve alnında kalbimi sızlatan bir çatıklık vardı.

Yavaşça uzandım, parmaklarım benim için yaptırdığı, sol kalçasının üzerinde kıvrılan ve kot pantolonunun kemerinin altında kaybolan dövmeyle okşadı. Gözlerim kelimelerin üzerinde gezinirken onları aradım.

İşte

sadece o.

Kahretsin, bu adamı sevdim.

Ellerimi göğsünde gezdirdim, ilerledikçe avuçlarımda iyileştirme büyüsü oluşuyordu ve bunu ona gönderdim, kesikleri ve çürükleri aradım, kanın şakağına doğru pıhtılaştığı başının yan tarafındaki yarayı iyileştirdim ve hemen yerine kaydattığım kırık bir kaburga buldum.

Benden uzaktayken neler yaşadığını bilmek istediğimden bile emin değildim.

Biraz büyü ve çok fazla konsantrasyon gerektiriyordu ama arkamdaki ateşin şiddetiyle, neredeyse benim onu tükettiğim kadar

hızlı bir şekilde yenileniyordu.

Bitirdiğimde dudaklarımdan bir iç çekiş kaçtı ve gözlerimin konsantrasyonla kapandığını fark ettim. Gözlerimi tekrar açtığımda Darius'un bakışlarının benimkilere kilitlendiğini gördüm, kalçalarımı kavrayışı o anda benim ona tutunduğum kadar onun da bana tutunduğunu hissettirecek kadar sıkılaşmıştı.

"Kahretsin, uyuyakalmak istememiştim," dedi kaşlarını çatarak, bu duruma gerçekten sinirlenmiş görünüyordu ve parmaklarımı çenesinde gezdirmek için uzandığımda bir kahkaha attım, kirli sakalının tenimde bıraktığı ısırik hoşuma gitmişti.

"Uyuduğun için özür mü diliyorsun?" Alay ettim ama bu onun kara gözlerindeki tedirginliği azaltmadı.

"Hiçbir şeyi kaçırmak istemiyorum," dedi ve bir elini yüzünde gezdirerek saf güneş ışığına benzeyen bir büyü parıltısı yaydı. Derisine battı ve gözlerinin daha yoğun bir şekilde parlamasına neden oldu. Elini tekrar kalçama indirdi, parmakları dövmemin tenime değdiği pantolonumun üzerinde gezindi.

"Neydi o?" Başımı merakla iki yana eğerek sordum Çünkü artık yorgun bile görünmüyordu, bakışları yoğundu ve gözlerini kaçırırsa kaybolacağımdan korkuyormuş gibi üzerimde geziniyordu.

"Sadece bana enerji vermek ve uyanık tutmak için bir büyü," dedi umursamazca. "Buraya geldiğimde bunu yapacak büyüye sahip değildim ve gözlerim kapanmış olmalı..."

"Uykuya dalmanın nesi bu kadar kötü?" Parmaklarımı çenesinden boynuna, omzundan göğsüne doğru kıvrılan alev desenlerinin üzerinde gezdirerek, içlerinde sakladığı harfleri bulmaya çalıştım. Katıldığı kavganın kanı, kiri ve dumanı hâlâ tenine yapışmıştı ama onu bu haliyle sevdiğimden, dış görünüşündeki ham gerçeği de gördüğümden yıkamak için herhangi bir girişimde bulunmadım.

Darius uzun süre sadece beni izledi, soruma cevap vermedi ve cevap vermeyeceğini düşünene kadar saniyelerin geçmesine izin verdi, sonunda cevap verdi.

"Keşke burada sonsuza kadar böyle kalabilsek," diye mırıldandı, sesi alçak ve sertti, sanki sözleriyle sessizliği lekelememeye çalışıyordu.

"O kapının ardında zamanın durmasını sağla ve sonsuza dek bu anı yaşa."

"Bu yaşamak değil," diye cevap verdim, dudaklarımın köşesi kalkarken yer değiştirdim

Kalçalarının üzerinde, sikiinin sert uzunluğunun bir taleple bana doğru bastırıldığını hissediyordum.

"Peki ne var?" diye sordu, açlıktan kırıntı dilenen bir adam gibiydi ve ona bakarken kalbim acıyordu, Lionel'ın onun içine ve dışına yerleştirdiği yaralardan nefret ediyordum.

"Her ana sahip çıkmak ve onu değerli kılmak," diye yanıtladım. "İyi yaşanmış bir hayat macera, tehlike ve tutkuyla dolu olmalıdır."

"Birlikte geçirdiğimiz her an gibi geliyor o zaman," diye cevap verdi. Başımı salladığımda elleri belime gitti ve gömleğimin eteklerini biraz yukarı itti, sıcak teni benimkine en lezzetli şekilde sürtünüyordu.

"Sanırım her şey mükemmel o zaman," diye kabul ettim. "Çantanın içinde ne olduğunu söylemek ister misin?"

Darius yanında getirdiği ve yatağın yanında duran çantaya baktı ve yavaş bir nefes verdi.

"Bana kızma." "Bu pek olası görünmüyor."

"Çileden çıkarıyorsun," diye suçladı. "Senden neden sinirlenmemeni istediğimi bile bilmiyorsun."

"Bunu sormak zorunda olman beni zaten çuvalladığın konusunda uyardı, bu yüzden çıldırma hakkımı saklı tutuyorum," diye cevap verdim.

"Güzel. Ben ve diğer Varislerin, eski sevgilinin ağzını burnunu kırmak için ölümlüler diyarına gittiğimiz zamanı hatırlıyor musun?"

"Nasıl unutabilirim ki? Onu kanlı bir şekilde dövdüğünüzü görmek yaklaşık altı ay boyunca en sevdiğim porno oldu."

"Ciddi misin?"

"O zamanlar sana sahip olamadığım için kendimi tatmin etmekte oldukça iyiydim. İlhamın takdire şayandı," diye takıldım.

"Vahşi kız," dedi, sesi ateş doluydu.

"Bu hikâyenin bir anlamı vardı," diye zorladım, eli bel kemerime doğru ilerlerken iç çekerek hareketsiz kaldı.

"Pekâlâ. Ona ve serseri arkadaşlarına ders vermeyi bitirdikten sonra, akademiye gelmeden önce yaşadığınız yeri görmeye karar verdik."

Bunu anladığımda hareketsiz kaldım, bakışlarım tekrar çantaya kaydı ve yıpranmış bir kazağın kenarı anılarımı canlandırdı.

"Oh."

"Senin işine burnumuzu sokmaya çalışmıyorduk," dedi, dönüp ona bakmamı sağlarken eli çenemi kavramak için hareket etti. "Sadece orada birkaç fotoğrafımızı falan çekecektik. Bunu komik bulacağını düşündük. Bu kadar komik olacağını gerçekten beklemiyorduk..."

Solaria'nın en zengin dört puştunun, tıklılıp kaldığımız boktan daireye adım atması fikrinden duyduğum utanca karşı savaştım ve kendimi onun gözlerini tutmaya zorladım.

"Yani eşyalarımızı bizim için geri mi getirdin?" Ben sordum.

"İlk gece giysilerini yakmamın seni neden bu kadar üzdüğünü anlamamı sağladı. Bu kadar az para senin için neden bu kadar önemliydi-"

"Birazcık para değildi," diye ısırdım. "Sahip olduğumuz her şeydi."

"Roxy-" Darius söze başladı ama ben iç çekerek onun sözünü kestim ve kendimi bu işin peşini bırakmaya zorladım. Artık tüm bunları geride bırakmıştık. Ve eğer kendime karşı tamamen dürüst olursam, bunu görmesine sevindim, çünkü şimdi gerçekten anladığını söyleyebilirim ve eğer kendisi oraya gitmemiş olsaydı asla anlayabileceğinden emin değildim.

"Sorun değil," dedim. "Bizim için sakladığın için teşekkür ederim." "Bu kadar mı?" diye sordu şüpheyile.

"Tamamen mantıksız değilim," diye belirttim ve bu doğru değilmiş gibi kaşlarını kaldırdı.

"Ve ben asabi bir pislik değilim," diye cevap vererek beni güldürdü.

"Sen yokken ne oldu?" Parmak uçlarımı hareket ettirerek sordum.

Yan tarafındaki dört pembe yara izine baktı ve ben kabarık çıkıntıların izini sürerken o da onlara baktı. "Nedir bu?"

Darius karanlık bir sesle, "Lavinia babama ondan aldığın elin yerine bir gölge el hediye etti," diye cevap verince öfkeyle homurdandım.

"Siktir et onu," diye tersledim öfkeyle. "Tam bir sık kafalı. Neden kaybettiği eli için ağlayıp bir delikte kendine acımıyor ki? Eminim bu konuda da kendini çok beğenmiştir."

"Onu dişlerimle ve pençelerimle parçalara ayırırken o kadar da kendini beğenmiş görünmüyordu. Bu sefer şansы yaver gitti." Darius'un eli benimkinin üzerine indi.

Yara izleri. "Ama ona sahiptim, Roxy. O sefil kafasını koparmaya çok yaklaştım."

Gözlerindeki ateşe gülümsedim, ama geleceğini bildiğim halde.

"Lavinia mı?" Tahmin ettim ve o da başını salladı.

"Evet. UnFae pisliği yine onun kıcını kurtarmış," diye homurdandı.

"Umalım da yaralarını yalayıp kabuslar görmeye devam etsin.

kıcını tekmeleme şeklin," dedim, olumlu yönlere odaklanmaya çalışarak çünkü

Bu gerçekten bir Şeydi. Lavinia'yı bu lanet resimden çıkarabilirsek belki bu savaşı kazanabilir ve Lionel'in hükümdarlığına sonsuza dek son verebilirdik.

"Gerçekten yaptım." Vahşıce gülümsedi ve kara gözlerindeki o kana susamış bakışa bayıldım.

"O zaman bana bunu nasıl iyileştireceğimi gösterecek misin?" Parmaklarımı yaralarının üzerinde gezdirerek sordum. "nk diğer yaralarını iyileştirirken bu aynı Şekilde tepki vermedi."

"Sadece çok daha fazla g kullanman gerekiyor," diye iç geçirdi. "Gölgeler yarayı lekeliyor ve Fae büyüsüne karşı dirençli hale getiriyor. Ama ben iyiyim. Bir kez kendim yapacağım Yenilenmiş durumdayım." Parmaklarını üzerinde oturduğu altının üzerinde gezdirdi ve ben başımı salladım.

"Buna imkn yok," dedim, gözlerinin içine bakarak büyümü derisine ittim ve yaraların iyileşme sürecini devam ettirmek için çalıştım. Söylediği gibi direndiler ve ben ona daha fazla büyü yaparken kaşlarını çattım, sırtımdaki ateş ben kullandıkça büyümü arttırdı ve yavaş yavaş Yara izleri, onlardan geriye hiçbir Şey kalmayana kadar düzeldi ve aynı anda bu kadar çok büyü kullanmanın verdiği eforla biraz titremeye başladım.

Darius altımda oturacak Şekilde kendini yukarı itti, gözlerimin içine bakarken dudakları dudaklarıma değdi ve belimdeki tutuşunu sıkılaştırdı.

"Seni hâlâ hak etmiyorum," dedi. "Ama seni tüm sefil kalbimle seviyorum ve son nefesime kadar bu dünyada bana bahşedilen her anla bunu sana kanıtlamaya devam edeceğim. Yani hayır Roxy, uyumak istemiyorum. Çünkü seninle geçirdiğim tek bir saniyeyi bile boşa harcamayı reddediyorum. Her birine sahip çıkmak ve onları senin için yeterince iyi hale getirmek için çalışmak istiyorum."

Bu sözlerin samimiyeti karşısında kalbim boğazıma düğümlendi ve beni yumuşak ve inatçı bir sahiplenmeyle öptüğünde, kendimi

tüm varlığı onun için parçalanıyordu.

Dili dudaklarımın arasına girdi ve usulca inledim, kendimi değersiz hissetme eğilimime rağmen sevgisinin ağırlığını kabul etmeye çalışırken titreyen parmaklarımla kemerini çözdüm. Çünkü Darius Acrux bana tüm dünyasıymışım gibi baktığında, bu, bıkkın ve temkinli bir kız için yaşaması gereken çok fazla baskı gibi geliyordu ve yine de benim değerime olan inancı o kadar fazlaydı ki

İnkâr etmenin imkânsız olduğu bir şiddet.

Bizi birbirimize kenetleyen ve beni boğmakla tehdit eden öpücükler arasında göğsümün kabarmasına neden olan yavaş, yoğun ve kasıtlı hareketlerle birbirimizin kıyafetlerini çıkardık.

Darius bana sahip olduğu en değerli şeymişim gibi sarıldı ve ben onun sikinin sert uzunluğuna doğru eğildiğimde, sihrimiz tenlerimizin arasından akarak birleşti ve nefesimi tamamen çaldı.

Darius'un bedeni, kalbi, büyüğü ve ruhu tarafından ele geçirilmiş olma hissi beni tüketti ve sonunda onun tarafından her şekilde doldurulana kadar aleti santim santim lezzetli bir şekilde içeri girdi.

Öpüşmemiz sona erdi ve birbirimize bakarken hareketsiz kaldık, onun gücü ve bedeni beni ele geçirirken her parçamız bir olarak birleşti ve karşılığında onu talep ederken isteklerine isteyerek av oldum.

Hareket etmeye başladığımızda, ruhumun her bir parçası onun için canlandı ve beni ciğerlerimdeki havayı çalan ve etimin her lifine hükmeden bir doruğa sürüklediğinde, bundan asla geri dönüş olmayacağını biliyordum. Bizden.

Darius Acrux kalbimi tamamen ele geçirmişti. Ve ben de karşılığında onun hakkını talep ediyordum.

Geraldine

"Kutsal guacamole, bir ejderha ailesiyle evlenmek için ne muhteşem bir gün!" Doğduğum günkü gibi çırılçıplak yataktan fırladığımda, göğüslerim zıplarken ve Leydi Petunya bu en neşeli günün rüzgârında havalanırken, yatağımı parçalara ayırıp oldukça şaşkın görünen Angelica'nın yüzüne vururken bağırdım. Dürüst olmak gerekirse, bazen bu kızın kulaklarındaki tüyleri kovmak için fesleğen çalısında iyice sallanmaya ihtiyacı varmış gibi görünüyordu. "Öyle aval aval bakıp durma Nilly, yapacak çok işimiz var ve bunu yapmak için sadece on sekiz saatimiz var. Ağır iş kıyafetlerini giy canım - bu gece unutulmayacak bir gece olacak. Ne yerdeki ne de gökteki hiçbir şey bu en güçlü planları akıntıya bırakamayacak. Bu yüzden, benim sıcak kanlı sürünge dostum, senin boş laflarına ayıracak vaktimiz yok!"

Kapıyı çekip açtım ve koridora çıktım, günü beklerken begonyalarımı ıslatmak için banyoya doğru acele ederken neredeyse kaygan somon balığına çarpıyordum.

"Ah Maxy oğlum, salyalarını akıttığın yere dikkat et yoksa birilerinin ayağı kayacak," diye azarladım ve hızlı adımlarla uzaklaşmadan önce işaret parmağımın keskin bir dokunuşuyla açık çenesini kapatmak için uzandım.

"Kıyafetlerin hangi cehennemde?" diye sıçradı ve kadınsı cazibemle bir kez daha yakınımı çekilerek, karnındaki bir yılan gibi peşimden koştu.

"Böyle bir sabahta giysilere ayıracak vaktim yok," diye cevap verdim, beni durmadan takip etmeye niyetli olup olmadığını ve eğer niyetliyse süs asmak için kaslarından yararlanıp yararlanamayacağımı merak ediyordum.

"Herkesin lanet giysiler için zamanı var, Gerry. Burada bu şekilde dolaşmaya devam edersen insanlar göğüslerini görecek ve sonra onları öldürmek zorunda kalacağım ve bütün bir temizlik sorunu olacak ve-"

Aniden durdum, öyle bir döndüm ki, durduğumu zamanında fark edip kendini durduramadığı için doğrudan bana çarptı. Geniş koltuğumu kavradı.

düşmesini engellemek için arka kapımın eğrisine vurdu ve ben de haklı olarak burnuna bir yumruk atarak onu bir kez daha geriye savurdum.

"Nikahtan sonraya kadar şahsıma el sürme.

Salacious squid," diye bağırdım, meme uçlarımın her birinin üzerine bir yaprak ve Leydi Petunya'nın üzerinde çiçek açması için bir petunya atarken onu geri çekerek sürekli dolaşmasını durdurdum. "O zamana kadar çimleri sulamaya ayıracak vaktim yok."

"Seni ellemeye çalışmıyordum, öyle durduğunda neredeyse kıçımın üstüne düşüyordum," diye bağırdı. "Ve ben de diyecektim ki... bir dakika az önce nikahtan sonraya kadar olmaz mı dedin? Ondan sonra mı takılacaksın?"

"Bu bir düğün, değil mi?" Çarpıştığımızda başını zıplayan Betty'lerime çarpıp beyin sarsıntısı geçirip geçirmediğinden emin olamadan sordum.

"Nedime gecenin sonunda gizli Cecil'inin içinde bir yılan balığı bulmazsa nasıl bir düğün olur ki?"

"Senin... Cecil'in sırrı nerede?" diye sordu, kaşlarını çatarak kadınısı dudaklarını gizleyen yapraklara baktı,

ve onun kadın formu hakkındaki sürekli cehaletine gözlerimi deviriyordum. Dürüst olmak gerekirse, eğitimim olmadan bir küre altından bir poppet deliğini bile anlayabileceğinden emin değildim.

"Eğer sen çözemiyorsan, o zaman belki de bu işi yapabilecek birini bulmalıyım.

yapabilirim." Ellerimi çaresizlik içinde havaya kaldırdım ve ondan uzaklaştım, bu can sıkıcı barakuda için zaten çok fazla zaman kaybettiğim için hızlı bir tempoyla uzaklaşırken söz konusu deliğe tam olarak bakmasını sağladım.

"Böyle giyinip dolaşmaya devam edemezsin!" Max arkamdan bağırdı ama ona el sallayıp yoluma devam ettim, petunyamı ıslatmak ve popomu tazelemek için hamama doğru ilerledim.

"Yol açın!" Kraliyet hamamlarının bulunduğu mağaraya ulaştığımda bir depar atarak böğürdüm ve erken kalkan birkaç kişi, ben koşarak atlayıp havuza kuğu dalışı yaparken kenara sıçramak zorunda kaldıkları için panik içinde çılgılık attı.

Gri tüylerini döken ve sonunda bembeyaz tüylerle ortaya çıkan bir kuğu gibi sudan çıktım. Bir çamaşır ipini kavradım ve bir kafir gibi etimi ovdu, her kuytu köşeyi rekor bir hızla temizledikten sonra kendimi buz gibi su büyüyle yıkadım ve havuzdan bir kez daha sıçradım, hamamdan çıkıp odama doğru yürürken arkamda bir petunya ve iki yeşil yaprak suyun üzerinde yüzüyordu.

Sinir bozucu anakonda beklediğim gibi koridorda beni bekliyordu ve dramatik bir şekilde iç çektim, beni daha fazla azarlayamadan vücudumu örtmek için kendimi yosunla kapladım.

"Gölgem olmayı ve benim için saçımı kurutmayı planlıyorsan bir işe yara," diye seslendim yanından geçerken omzumun üzerinden, saçmalamaya başlamasına fırsat vermemek için.

"Biliyor musun, bugün biraz huysuzsun, Gerry," diye işaret etti, ılık bir hava rüzgarı etrafımda dönüp beni öyle bir kuruttu ki kalçalarımı birbirine sürterek neredeyse bir yangın başlattım.

"Hazırlıkları zamanında tamamlayabilseydim gerginliğim büyük ölçüde azalırdı ama listenin sonu yok ve zaman daralıyor." Odama geri döndüm ve kapının onun yüzüne kapanmasına izin verdim. Cömert bedenimi kaplayan büyüğü yok etmeden önce yüzümü buruşturup bir çift kot tulum ve beyaz bir tişört giydim.

Angelica neyse ki yataktan kalkmış, o gün için giyiniyordu ve ben de nikâhtan sonra yiyeceğimiz düğün yemeği için her şeyi kontrol altında tuttuğunu iki kez kontrol ettim.

Hepsinin elinin altında olduğundan emin olmak için sekiz kez ayrıntıların üzerinden geçtim, böylece tereyağlı bir simidin bile bir kenara bırakılmayacağından emin olabilirdim ve sonunda sütyenini giymeyi bitirmesine izin verdim. tatmin oldu.

Döndüm ve kapıyı tekrar açtım, süslemelere başlamak için doğrudan mekana gitmek istiyordum ama bunun yerine kendimi Maxy ve sevgili Justin kapımın önünde birbirlerine dik dik bakarken et pazarında bir çatışmanın ortasında idim.

"Oh, bu da ne böyle?" Soruma cevap beklerken ellerimi kalçalarımın koyarak talep ettim.

"Bugün sana yardımımı sunmaya geldim, benim tatlı Grussy'm," dedi Justin, giydiği tüvit ceketini düzelterek ve solundaki iğrenç Varis'e yanağını uzatarak.

"Buraya ilk ben geldim ve bir düğün düzenlemek için gerçekten işe yarayacak türden sihirli becerilere sahip birini istediğinden oldukça eminim -

Sen sadece bir şeyleri yakmak için iyisin. Tabii mutfakta yardım etmeyi planlamıyorsan?"

"Harika, görünüşe göre benim müdahaleme gerek kalmadan bir çözüm bulmuşsunuz," dedim ellerimi sıkıca birbirine vurarak. "Justin, sen mutfakta Angelica'ya yardım edebilirsin, ben de rahatsız edici süslemelerde bana yardım etmek için barakuda."

Aralarına girdim, Max kışkırtıcı bir şekilde sırtırken koridoru dolduran testosterondan neredeyse boğuluyordum ve Justin sık sık olabileceği gibi küçük bir deniz sümüklüböceği gibi somurttu. Dürüst olmak gerekirse, bu adamın zaman zaman bir sardalya ile iyi bir tokat atmaya ihtiyacı vardı.

"Düğünde sana eşlik etmem konusunda daha fazla düşündün mü?" Justin aceleyle yanıma gelirken sordu ve ben hayal kırıklığı içinde ofladım.

"Size söyledim; bu özel bir etkinlik. Her Tom, Dick ve Justin'in katılmasını istemiyoruz. Sadece babamın ve tatlı aşkı Leydi Catalina'nın şahsen davet ettiği misafirler katılacak ve her ikisi de sizin varlığınızı talep etmediği için gerekli."

"Bekle." Justin kolumu kavradı ve tam yemek salonuna ulaştığımızda beni durdurdu ve hayal kırıklığıyla iç çekerek ona bakmak için döndüm. Dürüst olmak gerekirse, bazen dişi ağrıyan bir çocuğun öfkesine sahip oluyordu. "Nişanlın olarak davet edilmem elbette garanti. Hamish yakında kayınpederim olacak, o yüzden-"

Günah mağarasındaki bir canavarın hırlaması gibi bir hırıltı havayı doldurdu ve Justin geriye savrulmadan ve bir şeylerin kırıldığını gösteren bir çatırtıyla en yakın duvara yapışmadan bir an önce bir rüzgâr saçlarımı dalgalandırdı. Muhtemelen egosuydu ama emin olmak zordu.

Max kuyruğunu açmış bir tavus kuşu gibi aramızda dolaştı ve Justin'in önünde durup onu duvara yaslamak için havayı kullanırken dişlerini gösterdi.

"Ona elini sürme," diye uyardı, Alfa ve vahşi bir tavırla ve itiraf etmeliyim ki beni kollarından çekip alacak olan adamın üzerine krakeni saldığını görmek beni heyecanlandırdı. "Sana davetli olmadığımı söyledi, bu yüzden ipucunu al yoksa seni yerine koyarım."

"Benim yerim onun yanındır," diye homurdandı Justin, sarı saçları savrulup gözlerine dökülürken. "Bütün bu olanlarda kendi konumunu unutan sensin. Hem sen neden buradasın ki? Vegas'a sadık değilsin."

"Ben Solaria'ya sadığım," diye cevap verdi Max, Justin'i duvara yapıştıran hava büyüünden kurtarıırken ben dudağımı ısırdım ve kendime bir süre bu saçmalıkları izlemek için zaman tanıdım. "Ama benimle bir sorunun varsa, seninle her zaman dövüşmeye hazırım."

Justin'in avuçlarında ateş alevlendi ve Max, deniz mağaramı yağmalarken bir iki kez bana hediye ettiğine benzemeyen ukala bir sırtıma yaptı.

Kalbim izdiham yaratan bir Minotor sürüsü gibi pıt pıt atıyordu ve kavga ciddi bir şekilde başladığında kendimi biraz körükledim, bir ateş topu bir su patlamasına çarptı ve ikisi birbirlerine atlarken büyük bir buhar bulutunun üçümüzü de yutmasına neden oldu.

Yumruklar ve büyüler havada uçtu ve ben de dönüp uzaklaşmadan önce çiğnemeleri için ortaya konmuş bir et parçasıymışım gibi dövüştürülmenin küçük heyecanına kapıldım, sisten çıkan bir goril gibi buhar bulutundan çıktım.

Sadık bir A.S.S. üyesi elinde tereyağlı simitlerimle çıkışta beni bekliyordu ve ona nazikçe teşekkür ederek, hanımlarımın her zaman olduğu gibi bu sabah da kraliçelere layık bir kahvaltı yapmalarını sağlamanın önemini hatırlattım

Çiftlik evine giden tünel boyunca ilerlemeden önce.

Çığlıklar ve devam eden kavganın sesleri beni takip etti ve Leydi Petunia'yı telaşlandıran kendini beğenmiş küçük bir gülümseme dudaklarıma yapıştı. Benim dikkatimi çekmek için kavga eden kabadayılardan hoşlanmam pek de hanımefendice bir davranış değildi. ama Maxy'nin tatlı Justin'in hayranlık dolu küçük odun faresi suratını yere çarparkenki zihinsel görüntüsünü takdir etmekten kendimi alamadım.

Kocamdan özellikle hoşlanmadığımdan ya da buna benzer bir şey değildi. Ama onun dallywhacker'ıyla oyalanmanın asla yunusla dans etmeye yaklaşamayacağını biliyordum ve bu beni biraz kederlendiriyordu. Eğer Maxy oğlan hatasını anlayıp diz çökebilseydi, örgü örmek gibi duygusal hobiler edinseydi ve kendini uygun bir alternatif haline getirebilseydi, ben de bu duruma bir son verme fantezisine kapılabilirdim. Justin'le aramızda bir anlaşma yapmıştık ve onunla birlikte deniz köpüğünün içinde zıplıyorduk. Babam aldırılmazdı. O sadece benim mutlu olmamı istiyordu. Bunun bir önemi yoktu, çünkü bunu yapacağıma dair söz vermiştim ve ben sözünün eri bir kadın değildim, sevgili, tatlı, tamamen ölü annem bana bunu öğretmişti. Ayrıca, mutluluğumu sağlayacak tek şey Vega kraliçelerini tahtta görmek ve yanımda bu kaderden en az benim kadar keyif alan bir kocaya sahip olmak olacaktı.

Kaygan somon balığının asla o adam olamayacağını bildiğim için üzülerek iç geçirdim ve çiftlik evine çıkan tüneli tırmanıp sabahın sert havasına çıkarken dikkatimi elimdeki göreve çevirdim.

Mart ayı gelmişti ve rüzgârda baharın bazı işaretleri vardı, ancak bu kuzeyden gelen kar hala erimemişti. Ormandan kuş sesleri geliyordu ve bir ya da iki nergis bol bir çiçeklenme beklentisiyle başlarını kaldırıyor.

Etrafıma bakındım, gözlerimi büyülu bariyerin içindeki boşluğun uzak tarafında seçtiğim, dağların alçaldığı ve ötesindeki manzaranın en güzel olduğu noktaya doğru çevirdim ve onu içime çekerken saf bir zevk çığılığı attım.

Soğuk zeminde yürüdüm, toprağımla etrafımı yokladım. Dün geceyi ayın altında akonit toplayarak geçirdikten sonra gücümün doluluğunun tadını çıkararak giderken büyü yaptım.

Çarpan ayak sesleri dikkatimi çekti ve etrafıma baktığımda leydim Tory'nin hepimizi güvende tutan büyülu bariyerin kenarında koştuğunu ve alçak Dragoon'dan başkası onu kollarına almak için peşinden koşmazken sevinçle çığılık attığını gördüm. Onun bu şekilde gülümsediğini görmek kalbimi yıldız ışığıyla doldurdu ve Dragoon onu yere serdiğinde daha da parlak bir şekilde parlamadım.

Bir Ejderhanın değerli hazinesine verilen zararı lanetleyen tatlı sesi havayı doldurdu ve kahkahası onu takip ederken iç çektim. Şimdi tek yapması gereken diz çökmek, Göksel Konsey'deki iddiasını geri çekmek ve yıldızların istediğı gibi kız kardeşiyle birlikte krallığı devralırken taht için yeni nesil Vega prens ve prenseslerini yetiştirerek onun sadık ev kocası olarak sonsuza dek yaşamaktı.

Dikkatimi elimdeki işe verdim ve dizlerimin üzerine çökerek toprak sihrimle düğün mekanını hazırlamaya başladım; önce yıldızlara bakacak şekilde yükseltilmiş bir kürsünün üzerine topraktan yetiştirilmiş bir pergola diktim, ardından arkasına iki düzgün sıra halinde yerleştirdiğim oturma düzenine geçtim. Bu en neşeli düğüne tanıklık etmek üzere burada sadece sekiz konuk olacaktı.

olaylar. Catalina oğullarının ve diğler Varislerin burada olmasını isterken, babam Vegas'ın ve benim burada olmamızı istemişti. Güçten utanan eski bir profesörün de katılacağından bahsediliyordu ama zavallı babam bayılınca

ve neredeyse kafasını bir kayaya çarpıp parçalıyordu, birlikteliklerinin büyüsunü bozma ihtimaline karşı utancından uzak durmasının en iyisi olduğuna karar verilmişti.

Ağır ayak sesleri dikkatimi arkama çekti ve tasarımımin çerçevesini oluşturmayı bitirdiğimde başımı çevirdim ve Maxy'nin yaklaştığını gördüm, gömleğinin yarısı yanmış ve bir kaşı yanmıştı, ama hareketlerindeki ukala bir kasılma Justin'i çok iyi dövdiğünü anlamamı sağladı.

"Sen gittin," diye suçladı, arkamda durmak için hareket etti ve ben de ayağa kalktım.

"Senin de çok iyi bildiğin gibi yapacak işlerim var," diye azarladım onu, göğsünü tokatlamak için uzandım, elim göğüs kafesinin sert kaslarıyla buluştu ve nefis koyu teninde oyalandı. "Ama söyle bana, lağım çukurundaki bir semender gibi ılgılık attı mı?"

Max acımasızca kıkırdadı, eğildi ve ağzı kulağıma inerken o büyük aurasıyla bana hükmetti.

"Onu annesi için yalvarttım ve iyi bir önlem olarak altına işettim." diye homurdandı, parmaklarımı parmaklarının arasına aldı ve yeteneklerini kullanarak anının bir görüntüsünü sundu.

Buna izin verdiğimde omurgamdan aşağı bir ürperti geçti, dudaklarım eğlenerek kıvrıldı, bana Justin'i vahşi gücüyle ezdiği ve Siren yetenekleriyle ona bir dehşet dalgası fırlattığı, ağlamasına, yalvarmasına ve hatta altını ıslatmasına neden olduğu anı gösterdi.

"Çok kötü bir barakuda gibisin, değil mi?" Mırıldandım, elim göğsünden aşağı kayıyor ve dokunuşumla yumuşak bir şekilde inerken karın kaslarının sert çıkıntılarını izliyordu.

"O şerefsizin seni benden çalmaya çalışmasından hoşlanmıyorum," dedi, ikimiz de bunun bizi hiçbir yere götürmeyeceğini bilsek de bağlılığını sahiplenerek.

"Sahiplenilmeyen bir şeyi çalamaz," diye iç geçirerek cevap verdim, elimi çekip henüz yapmam gereken işlere baktım ama elbette o kadar kolay tedirgin olmayacaktı.

"Seni sahiplendim, Gerry. Sadece bunu göremeyecek kadar körsün."

Gözlerimi tekrar onunkilere diktim, ses tonundaki küstahlık karşısında kaşlarımı çattım ve Leydi Petunia'nın iç çamaşırlarımda başlatmaya çalıştığı küçük şakayı bastırdım.

"Bugün çapkınlık yapacak vaktim yok," diye başladım ama o çoktan bakışlarımı takip ediyor ve başını sallıyordu.

"Pekâlâ. Eğer her şeyi güzel, ışıltılı ve boktan hale getirmeye konsantre olmanız gerekiyorsa, o zaman bu iş için mükemmel bir adam yanınızda. Yapabilirim.

Su büyüyle senin o küçük deli aklını uçuracak şeyler yapabilirim Gerry."

Max elimi tuttu ve ben de birbirine kenetlenmiş parmaklarımıza baktım. Onun büyüünün benimkinin bariyerine baskı yaptığını hissettiğimde şaşırdım. "Ve eğer gerçekten harika bir şey yapmak istiyorsan, o zaman gerçekten

Birlikte çalışalım," diye ekledi, ses tonunda bir cüret ve gözlerinde bir parıltı vardı.

Bu alçak köpek balığı bir gün beni öldürecek.

Yine de sorunlu bir Varis'e güvenmemek için her türlü nedene sahip olmama rağmen, büyüümün onun tuttuğu temas noktasına doğru koştuğunu, içimdeki gücün onunkiyle birleşmek gibi skandal bir fikirle uğuldadığını fark ettim.

"Bu resmen küfür," diye mırıldandım, geri çekilmeden.

"Hadi ama Gerry. İçine soktuğum ilk şey bu değil ki."

Şakasına bir kahkaha attım ve başımı sallayarak onayladım. "Tamam o zaman, bir kez daha dokunaçlarımızı birbirine dolayalım, Maxy oğlum. Neyin var görmek istiyorum."

Sırıışı genişledi ve engellerimi bir kenara ittim, bunu onun gibi bir cadıyla yapmam gerekenden çok daha kolay buldum. Sihrimiz birleşti ve

oh, ne birleşmeydi ama!

Gücünün benim altına hücum etmesiyle nefesim kesildi, vücuduma çarpan su ve havanın benimkiyle buluşmasıyla neredeyse nefes nefese kaldım.

ve onunla öfkeli bir dalgada birleşti. Toprak üzerindeki gücüm bizi yere indirdi ama birleşen suyumuzun kudreti beni neredeyse geri dönmek istemediğim bir mutluluk dalgasına sürüklüyordu.

"Ah bir Pazar sabahı ıslak begonyalar," diye inledim, içimi doldurma hissini iliklerime kadar hissediyordum.

"Evet," diye nefes aldı Max, gözleri benim de onun içinde olmamın heyecanıyla parlıyordu. "Sen ne dediyse o."

Yüksek sesle kıkırdadım, içimdeki neşe ortaya çıktı ve dikkatimi elimdeki işe verirken onu da gülümsetti ve hayallerimdeki düğün mekanını yaratmaya başladık.

"Bu gece unutulmaz bir gece olacak," diye mırıldandım biz çalışırken ve Max bana yaklaştı, kollarını belime dolayarak Aramızdaki teması artırdı ve kendimi bu harekete en ufak bir itirazda bulunmazken buldum.

"Evet, Gerry. Mükemmel olacak" diye söz verdi ve gerçekten de öyle olmasını istediğine inandım.

Birleşmenin gerçekleşeceği zarif çardak, güneş çoktan ufuk çizgisinin altına indiği için her an sönecek olan yıldızların ışığı altında açan milyonlarca minik yıldız çiçeğiyle süslenmişti.

Her şey donun en narin dokunuşuyla parıldıyordu, her biri H ve C harflerinin sonsuz bir aşkla iç içe geçmesi için tek tek işlenen kar tanesi, baş döndürücü kalbimin hayranlıkla parlamasına neden oldu.

Bembeyaz ahşaptan yapılmış koltukların üzerinde, her biri buz tutmuş ve yükselen ayın alçak ışığında bile parıldayan leylak ve pembe çiçeklerden bir demet asılıydı.

"Ne kadar neşeli ve yüce bir akşam," diye soluklandım, ıslak Wandas'ım beni ele geçirdi ve bir hıçkırık dudaklarımdan süzülüp gözlerimden yaşlar boşaldı.

Sert bir kol omuzlarıma dolandı ve kalbimin kaygan somonunun beni ona yaklaştırmasına izin verdiğimde, yüzümü göğsüne gömdüğümde ve ham erkek kokusunu duyularıma bir merhem gibi soluduğumda dağıldım.

"Burada harika bir iş çıkardın Gerry," dedi ve saçlarıma yumuşak bir öpücük kondurarak nefes nefese kalmama ve biraz daha ağlamama neden oldu.

"Çok iyi biliyorsun ki senin sihrin olmasaydı, şu anki güzelliğinin sadece bir kabuğu olurdu," diye azarladım ve o da usulca kıkırdadı.

"Bu işi yapman için sana sihir vermiş olabilirim ama bu tamamen senin eserin. Baban çok heyecanlanacak."

"Öyle mi düşünüyorsun?" Ona bakmak için başımı arkaya eğerek sordum ve kalbime süzülen ve orada açılan yumuşak bir gülümsemeye yanaklarımdaki gözyaşlarını fırçalamak için uzandı.

Bu kadar iftiracı bir sardalya olması ne kadar utanç vericiydi.

"Biliyorum," diye yemin etti, bakışları ağızıma kaydı ve bir öpücük çalabileceğini düşünmeme neden oldu, ama bunun yerine boğazını temizledi ve geri çekildi. "Giyinmek için fazla vaktin yok Gerry. Kendini toparlamak için bu kadar çok çalıştıktan sonra seni buna geç bırakmak istemem."

"Ah güzel galaksiler, haklısınız!" Ay'a bakıp zamanı ondan ölçerek ağladım. "Kendimi hazırlamak için sadece birkaç dakikam var!"

Muhteşem pisi balığımın yanından hızla uzaklaştım, Burrows'a geri döndüm ve odama doğru son sürat koşmaya başladım

Hanımlarımın benimle buluşacağı yere.

Koridorlar kalabalıktı ama başımı öne eğdim, omuzlarımı dikleştirdim ve herkesin kenara çekilmesi için bağırarak uyarıda bulundum.

Kalabalığın arasından geçip, yanından hızla geçtiğim lolipopçuları kış üstü yere serdim.

Odamın kapısını açtım ve iki Vega prensesini, özellikle onlar için yaptırdığım göz kamaştırıcı tafta elbiseler içinde tam bir kraliçe gibi görünürken bulduğumda sevinçten nefesim kesildi.

Tory'nin burnu kırış kırış olmuş, kat kat yosun yeşili eteğine bakıyordu ve ben de çenesinden tutup bakışlarını benimkiyle buluşturmak için hareket ettiğimde eteğin arasından geçtim.

"Güzelliğinizden şüphe etmeyin, benim güzel kraliçem. Sizi temin ederim ki bu göz alıcı elbiseyi siz giyiyorsunuz ve o sizi giymiyor - bu yüzden korkmayın!"

"Ee, ben öyle demiyordum-"

"Gerçekten çok güzeller Geraldine, teşekkür ederim," diye araya giren Darcy, yıldızlar gibi parlayan dişleriyle bana geniş bir gülümseme verdi. Ona da saçlarının mavisini tamamlayan canlı turuncu renkte bir elbise seçmiştim ve ikisinin arasına bakarken neredeyse yeniden hıçkıra hıçkıra ağlamaya başlayacaktım.

Tory, "Kapıdan sığabileceğimizi sanmıyorum," diye ekledi. "Belki birkaç kat kesersem..."

Yaptığı şakaya kahkahalarla güldüm ve onlarınkiyle aynı tarzdaki kendi allık pembe elbisemi almaya giderken eteklerinin arasından yüzerek geçtim.

Soyunup elbisemi giyerken, "Biliyorum, tacın alçakgönüllü bir hizmetkârıyım," dedim ve bu sözleri söylerken onlara bakamadım. "Ama bu en özel günde siz hanımlarla aynı kıyafeti giymekten duyduğum onuru anlatamam. Benim hiç kardeşim olmadı ama biliyorum ki

İkinize duyduğum sevgi, kendi kız kardeşlerime duyduğum sevgiye eşit olmalı."

"Aww, kahretsin, bana bu kadar duygusal davranma yoksa ben de lanet şapkayı takmak zorunda kalacağım," diye alay etti Tory, elbisesinin sınırlarından geçerken ve Darcy'nin diğer taraftan aynısını yaptığı gibi kollarını bana sarmayı başardı.

"Sana sahip olduğumuz için çok şanslıyız Geraldine," diye ekledi ve değersiz kalbimin milyonlarca parçaya bölünerek göklerde sonsuz mutluluk içinde parıldamak üzere yıldızların arasına dağılmasını sağladı.

"Ah, hanımlar," diye nefes nefese kaldım. "Lionel Acrux'un kendisi ortaya çıksa

Bu gece beni burada öldürselerdi, bu güzel sözlerin ve kalbimde sana duyduğum sevginin eşliğinde mutlu ve sonsuz bir şekilde ölürdüm."

"Tanrım, Geraldine, böyle şeyler söyleyemezsin," dedi Tory, yüzüme vurarak.

Beni azarlamak için kolumu tuttu. "Bu kadere meydan okumak gibi bir şey. 'Artık hiçbir şey ters gidemez' ya da 'İçimde her şeyin yoluna gireceğine dair bir his var' gibi bir şey de söyleyebilirdin."

Darcy güldü. "Evet, yıldızları bize düşman olmaları için kışkırtmayın, zaten cesaretlendirilmeye ihtiyaç duymadan bizimle uğraşarak yeterince eğleniyorlar. Yemin ederim dün gece dışarıda yürüyüşe çıktığımızda o ısıltılı pisliklerden birkaçı bana ve Lance'e şeytani bir bakış attı."

"Özür dilerim," diye kıkırdadım. Ama bu gece hiçbir şeyin ters gitmeyeceğini biliyordum. Bu birliktelik daha başlamadan kutsanmıştı bile, şimdi sadece 'Evet' dedikleri kısma gelmemiz gerekiyordu.

Elbisemin içine tamamen girdim ve kraliçelerim ellerinden geldiğince makyajımı yapmama yardım ederken, hepimiz elbiselerimizin sınırları içinde çalıştık ve sonunda üçümüz aynanın önünde hazır bir şekilde durup kendimize hayran kaldık.

Elbiselerimizin turuncu, pembe ve yeşil kumaşları Kendimizi hayranlıkla seyretmek için birbirimize yaklaşmaya çalışırken egemenlik kurduk ve renkli bir Cerberus gibi taftadan bir gelgitten fırlayan üç küçük kafamıza kıkırdadım ve bu o kadar sonsuz derecede muhteşemdi ki neredeyse tekrar ağlayacaktım.

"Görünüyoruz... vay canına," dedi Tory, gözleri yansımadaki hepimizi tararken, gülümseyemeyecek kadar şaşkına dönmüştü.

"Evet," diye nefes aldı Darcy, aynı derecede düz bir ağızla. "Vay canına."

"Vay canına!" Ayaklarımızı stilettolarımızın içine sokup kapıya yönelirken hepimiz kıkırdama krizlerine girdik.

"Siktir et," dedi Tory, kapıyı açıp dışarı çıkmadan önce aynaya son bir kez baktı. "Hadi gidip bir düğün izleyelim."

Tünel boyunca ilerlerken ellerimi ağızıma götürdüm ve gerçek kraliçelerin geçişi için herkesin kenara çekilmesini öyle yüksek sesle haykırdım ki sesim tüm yeraltı ağında yankılandı odalar ve tüneller. Ve hareket ettiler. İnsanlar soluk soluğa kaldılar ve gözleri büyüyerek işaret ettiler. Bazıları, majestelerinin o kadar kraliyete yakışır bir şekilde görüldüğünü görünce başları döndü ve kendilerini gergin kıkırdamalar içinde buldular.

"Bu hayatımın en güzel günü olabilir," diye mırıldandım mağaralardaki geçit törenimize devam edip babamın yeni kaderine doğru ilerlerken.

"Bu harika, Geraldine," dedi Darcy, çiftlik evine ulaştığımızda ve kalabalığın fısıltıları ve övgüleri arkamızda kaldığında omzuma bir el koyarak.

Gecenin karanlığında, birleşmenin gerçekleşeceği çardakta açan yıldız çiçeklerini görünce sevinçten nefesim kesilerek dışarı çıktım.

Varisler ve Xavier çoktan gelmişti, her biri siyah smokinleri içinde şık görünüyordu ve yaklaşmamızı izlemek için döndüklerinde hepsinin gözleri açıldı.

"ılgın yıldızlar aşkına," diye sevinçle haykırdı Seth, benim ve hanımlarımın oluşturduğu görüntüyü seyrederken gözleri büyüdü. "Biliyor musunuz hepiniz-"

Caleb bu kaba iltifatını bitiremeden elini ağzına kapattı ve ben de bu kadar iyi paketlenmiş erkek etinin görüntüsünü içime çekerken utangaç bir şekilde kıkırdadım.

"Muhteşem görünüyorsunuz kızlar," dedi Caleb ve gerçekten de şaşkın görünüyordu.

Tory, kıyafetlerimizi bu kadar beğenmelerinden duyduğu memnuniyeti ele veren o hanımefendiye yakışmayan ama son derece sevimli tarzıyla homurdandı ve ben de konuşma gücünü kaybetmiş gibi görünen Maxy'ye kirpiklerimi kırpıştırmaktan kendimi alamadım.

Koltuklarımıza oturmak için hareketlendik ve Darius ile Xavier ne çıkarak elbiselerimizin hacimli eteklerine yer açmak için onları biraz ayırmamıza yardım ettiler.

"Beğendin mi?" Tory, şeytani Ejderha'sına binlerce gemiyi denize indirmeye değecek bir glmsemi atarak onu bir aşağı bir yukarı szd.

Darius onun koltuğuna oturmasına yardım ederken, "Lanet olsun Roxy, seni o elbisenin içinde görüp hâlâ her zamanki gibi şiddetle arzuluyorsam gerçekten aşık olduğumu biliyorum," diye mırıldandı.

"O zaman kendini kontrol etmeye alış," diye fısıldadı. "Sen beni içinden çıkarmaya çalışırken ateş bynle yanıp kül olursa çok yazık olur."

Darcy güldü ve ben de kendi kıkırdamamı elimin altına sakladım. Onlar gerçekten de birbirlerine çok yakışan eşlerdi. Aslında eş olmasalar bile

Şimdi... Bunu düşünürken kaşlarımı çattım, gökyüzüne baktım ve şimdi bunu tüm kalpleriyle kabul edebilmeleri için ikisi için yeni bir Cennet Eşi bağı şansı sunup sunmayacaklarını merak ettim. Elbette bu kadarını hak ediyorlardı.

Bunun üzerine daha fazla düşünmeden ayak sesleri babamın geldiğini duyurdu ve ben de ciyaklayarak ayağa fırladım, kollarımı iki yana açtım ve bunu yaparken yanlışlıkla Xavier'in gözüne bir şaplak attım.

"Ah!" diye küfrederek bir adım geriye sendeledi ve ben de özür dilemek için ona doğru döndüm.

"Çok üzgünüm sevgili kardeşim, ama korkma - kardeş olmamızın şerefine sana bir hediye getirdim, eminim bu acıyı hafifletecektir!" Elbisemin eteklerini kaldırmak için uzandım, yeni kardeşlerime aldığım iki hediye bulana kadar hışırdayıp karıştırdım ve karşılığında bana ne aldıklarını merak ederek neredeyse tekrar çılgılık atacaktım.

"Kardeşim mi?" Xavier mırıldandı, Darius'a baktı, sanki onun üzerindeki yeni iddiamdan o kadar bunalmıştı ki duygularını anlatacak kelime bulamıyordu.

Darius bana o kadar kardeş sevgisiyle dolu bir bakış attı ki, yüzünün buna tepki vermesini bile sağlayamadı; boş, mutlak şok, yüzeyin altında saklandığını bildiğim sevinci gizliyordu.

"Belki de bana aldığın hediyeleri sonraya saklamalısın?" Dökülme tehlikesi geçiren gözlerimi yelpazeleyerek önerdim. "Sanırım onları şimdi açarsam kafam allak bullak olacak."

"Hediyeler mi?" Xavier sordu ve pamuk çoraplarına bereket versin, duygularına o kadar kapılmıştı ki burada neler olup bittiğini bile unutmuş görünüyordu.

Darius ağzını açtı, ancak Tory'nin ani bir diz spazmı geçirmesi, kaval kemiğine tekme atmasına neden oldu ve ona bakarken acı içinde homurdandı

onun yerine.

"Belki de bunu sabaha saklamalısın, değil mi? Geraldine'in ağlayarak makyajının akmasını istemezsin" dedi.

"Ah evet, sabah kulağa mükemmel geliyor," diye onayladı Darcy, başını bol bol sallayarak.

Küçük tatlı kuzunun kutlama için son derece heyecanlı olduğu ve kendini zor tuttuğu belliydi.

"Evet," diye çılgınca kabul ettim. "Bunu, bu güzel günü etkilemeden tamamen dağılabileceğim sabaha saklayalım."

Yeni kardeşlerime aldığım hediyeleri uzattım ve ikisi de kaşlarını çatarak merak ve beklentiyle bana teşekkür ettiler.

Xavier'in paketini açıp, onun için yazdığım şiirle birlikte yedi adet mükemmel havucu ortaya çıkarmasını dikkatle izledim ve gülümsemesi lanet olası ayı aydınlattı.

"Bu... çok harika," dedi, onun için hazırladığım ziyafet karşısında ağzı sulanmaya başlamıştı bile ve vallahi ondan aktığını hissettiğim duygu seline kapılıp hıçkırıklarla kendimi kollarına attım, onu bağrıma bastım ve bir ablanın yapması gerektiği gibi onu seveceğime yemin ettim. Söyleyecek söz bulamadığı için sadece sırtımı sıvazlayıp başını sallayabildi ama

Aramızdaki bağın sağlam ve kopmaz bir bağa dönüştüğünü hissedebiliyordum ve bu bağın ölene kadar devam edeceğini biliyordum.

"Bana bir altın para getirdin mi?" Darius sordu, dikkatimi ona çevirdim ve gözyaşlarımın arasından başımı sallayarak altını işaret ettim.

"Üzerine şu tarihi kazıttım," diye haykırdım - bir aile olduğumuz gün.

Darius sırtarak bana baktı ve ne diyeceğini bilememiş gibi başını salladı.

"Görebilir miyim?" Darcy ona doğru uzanarak sordu ama o homurdandı. Elini cebine sokmadan önce yumruğu üzerine kapandı ve hazine istifçisi bir Dragoon gibi '*benim*' diye mırıldandı.

Babamın ayaklarını sürüyerek yürüdüğünü, kısa ve boş koridora omzunun üzerinden bakarken bıyıklarını gergin bir şekilde düzelttiğini fark edince dönüp aceleyle yanına gittim. Üzerinde bol fırfırlı, toz mavisi şık bir takım elbise vardı ve bir cebinden elbiseme uygun allık pembe bir fular çıkmıştı.

"Kendimi bir kargaşanın içinde bulduğumda bana hep ne diyorsun?"
Ona bağırdım.

"Çeneni dik tut, göğsünü dışarı çıkar ve zırladığını görmelerine izin verme," diye sertçe cevap verdi, omurgasını düzeltirken kendi tavsiyesine uymaya çalışıyordu ve ben de Darius ve Xavier gelini almak için bizden uzaklaşırken papyonunu düzeltmek için öne çıkarak sertçe başımı salladım.

Balığını kaybetmiş bir pelikan gibi orada öylece dururken film şeridi gibiydim ve sıcak bir el kolumu yakaladığında Max'in beni çekip koltuğuma geri götürmesine izin verdim.

Darcy onunla kız kardeşinin arasına otururken elimi tuttu, kalbim kutup ayısından kaçmaya çalışan karadaki bir penguen gibi hızla çarpıyordu - beceriksiz ve beceriksiz ama yine de kararlı.

Catalina'nın gelişiyle müzik canlandı ve mekâna koyduğum büyüyü tetikledi. Heyecanım beni ele geçirip yakında üvey annem olacak geline bakmak için döndüğümde bir ölüm perisi gibi çılgılık attım.

Düşüncelerim aylar önce kaybettiğim kendi anneme döndü ve onu özlerken kalbim küçük bir hıçkırık attı. Bir an için, bahar esintisinde bir fısıltı duyduğuma ve sevgili annemin elinin yanağımı okşadığına yemin edebilirdim, bu da bir damla gözyaşının gözümünden usulca kaymasına ve çenemden damlamasına neden olurken içim güvenle doldu. Onun bir şekilde burada olduğuna, perdenin arkasından bakarak sevgili babamın bir kez daha mutluluğu bulmasını izlediğine emindim.

Catalina iki oğlunun arasında yürüyordu; gülümsemesi şafağın ilk ışıkları kadar parlak, teni sonsuz yaşamın anahtarını barındırdığı rivayet edilen Anu havuzu kadar coşkulu, soluk pembe, el dikimi gelinliği aynı anda hem ağırbaşlı hem de göz kamaştırıcı, vücudunu sarıyor ama bir o kadar da asil ve zarif görünüyordu.

Heyecandan ciyak ciyak bağılıyor ve gözümü dikmiş bakıyordum. Babama ulaştığında ona sonsuz bir sevgi ve hayranlık duydum, öyle ki geçit töreninde sessiz olmam gerektiğini tamamen unuttum.

Sevinç çılgınlıklarımı bastırmak için elimi ağzıma kapattım ve Darcy heyecandan ezdiğim parmaklarımı silkelerken bir küfür mırıldandı.

Onlar birbirlerine yeminlerini ederken gözlerim yaşardı, gülümsemelerinin saflığı ve aşklarının dürüstlüğü öylesine parlıyordu ki Birbirlerini seçip kendilerini sonsuza dek sürecek bir aşk ve bağlılık hayatına bağlarken gözlerini kaçırmaları imkânsızdı.

Tereyağlı bir simitin üzerindeki boneli bir tavşan kadar güzeldi. Ve yıldızlar isteklerini yerine getirip onları birbirlerine bağladığında, ayağa fırladım ve tüm dünyanın duyması için çılgık attım, ikisinin üzerine atladım ve en saf, en tatlı sevinçle hıçkırırken onları göğsümde ezdim.

Dilim ağızımın kenarından dışarı sarkmış ve bir şişe burbon yumruğuma kilitlenmiş halde tünellerde koştum. Hamish ve Catalina yatmaya gittiğinden beri düğünün dağınık bir partiye dönüştüğü mağaradan hızla uzaklaşırken çok heyecanlıydım.

Diğer herkes zil zurna sarhoş olmuştu ama ben değildim. Omzum duvara çarptı ve yana doğru tökezleyerek karşı duvara çarptım. Kimi kandırıyordum ki? Küçük bir evde bir fare kadar sarhoştum ve planlarım vardı. Büyük, büyük planlar.

Odamızın kapısını iterek açtım ve Orion'u yatakta, çıplak göğsünde parlak, küçük taşlı kitabı açık, gözlerinde umutlu bir parıltıyla buldum. Ama sonra Darcy değil de ben olduğumu anlayınca yüzü düştü ve ben de sırtıarak odaya girdim ve burbon şişesini arkamda tuttum.

"Herkes eğleniyor," diye duyurdum. "Harika," dedi düz bir sesle.

"Ama sen burada yalnız bir lama gibi yapayalnızsın." Bourbonu arkamda tutarak yatağa doğru ilerledim ve gözleri kısıldı.

"Öyleydim ama şimdi bir köpek beni rahatsız etmeye geldi," dedi.

"Bir bakayım," diye ısrar ettim, kitabına uzandım ama onu göğsünden çıkarıp Vampir hızıyla komodinin çekmecesine koydu.

Daha önce bize ısıltılı değerli taş kitabında öğrendiklerini anlattığında pek dinlememiştim, gözlerim Tory Vega'nın cebinden çıkan bir çikolataya takılmıştı. O çikolata şimdi yastığımın altında duruyordu. Benimle sürekli bu atıştırmalık avı oyununu oynaması çok şirindi. Bazen atıştırmalıkları o kadar iyi saklıyordu ki, sanki onları bulmamı istemiyor gibiydi. Ama ben hep bulurdum.

"Ne istiyorsun, Seth?" diye hırladı ve ben de cazip bir sırıtışla viskiyi ona uzattım.

"Sana bir hediye getirdim."

"İçinde zehir mi var?" diye şüpheyile sordu ve dudaklarımı büzdüm.

Başımı arkaya eğdim ve ay arkadaşı hakkında böyle düşündüğü için üzgün bir şekilde uludum, ama beni durdurmak için bir elini ağzıma vurarak ileri atıldı.

"Neyin var senin? Partiye geri dön." Beni itti ve yere düştüm, yatağa geri tırmandım ve ona burbonu uzatırken onu pençeledim.

"Darcy gelip seni almamı istedi," diye yalan söyledim. Darcy'ye sürprizim buydu, çünkü bu gece ona yağ çekecek ve Cal için nabız yoklamasını sağlayacaktım. Bu mükemmel bir suçtu. Ama Orion etraftayken her zaman en yağlanabilir olan oydu. Ayrıca, belki bu bizim için iyi bir bağ kurma egzersizi olurdu.

"Öyle mi?" diye sordu, gözleri parlıyordu ve ben de başımı sallayarak burbonu ona doğru salladım. "Ama senin yetişmen gerek çünkü diğer herkes zil zurna sarhoş."

Burbonu yavaşça aldı, kapağını çevirdi ve kokladı.

"Hadi ama, eğer sana ilaç veririm Darcy beni kısırlaştırır," dedim. "Bu sadece bir hediye."

Burbonundan bir yudum almadan önce bana kısık gözlerle baktı ve ben de kurt gibi gülümsedim.

"Sana bir sır verebilir miyim?" Çenemi omzuna dayamak için öne doğru eğilerek fısıldadım.

"Hayır," dedi açıkça, burbonundan biraz daha yudumlarken beni üzerinden atmaya çalıştı ama çenem o etli kas parçasının üzerinde kalmaya devam ediyordu.

"İyi bir tane," diye fısıldadım. "Beni mahvedebilecek bir şey."

Kaşlarını çattı, bir yudum daha burbon yutarken beni izliyordu, karanlık gözlerinde entrika parlıyordu. "Öyle mi?"

"Evet. Ama sana bu gücü veririm, Lance Orion, benim arkadaşım olmak zorundasın," dedim, gamzesini dürterek. "B'den çift F'ye. Anladın mı?"

"Elbette," dedi hafifçe ve ayık beynimin yankısı muhtemelen benimle bir flüt fahişesi gibi oynadığını söylese de, sarhoş beynim her şeyin yeşil ışık olduğunu söyledi.

"En iyi arkadaşıma aşığım," diye en korkunç sırrımı açıkladım. "Darius mu?" diye tereddüt etti.

"Hayır." Ona vurdum.

"Max?"

"Hayır!"

"Darcy?" diye tehlikeli bir şekilde hırladı.

"Hayır," diye dişlerimin arasından hırladım. "Unut gitsin." Yataktan kalktım ama ruhumdan bir ipliği çeker gibi beni çözen o ismi söylediğinde durakladım.

"Caleb?" diye sordu, sesi hafifçe yumuşamıştı.

"Evet," diye homurdandım, boğazımda bir iniltiyle tekrar döndüm. "Onu seviyorum ve o da beni asla sevmeyecek çünkü öyle değil - çünkü o

sevmiyor - çünkü benim kocaman bir penisim var - ve onun da aynı derecede büyük bir penisi var - ve - *oh.*" Yüzümü Orion'un göğsüne gömerek yatağa uzandım ve o da beni geri iterek hırladı.

Başımı kaldırıp ona baktığımda dişlerinin görüldüğünü fark ettim ve onları işaret ettim.

"Bekle - senin dişlerin var! Aradığım cevap sende olmalı. Kan içmek seni tahrik ediyor mu? Mesela çirkin bir leprikondan içtin ama tadı gökkuşağı gibiydi, sertleşir miydin? Yoksa sertleşmek için kan torbalarını sıcak mı bulman gerekir? Bana söylemelisin, Lance, nasıl sertleşiyorsun?!"

Etrafımdaki bir hareket başımı yana çevirmeme neden oldu ve Justin Masters'ın açık kapıdan kocaman gözlerle bize baktığını gördüm. dudakları şokla aralandı.

"Ne kadarını duydun?!" Kükredim, kulaklarını kesmeye hazırdım ve ailesinin her bir üyesine tehditler savurdu, bu yüzden bu konuda tek bir kelime bile etmedi.

Birkaç adım geri çekildi, yüz hatlarını korku kaplamıştı.

"Profesör Orion'a nasıl sertleştiğini soruyordun," diye geveledi ve ben de rahat bir nefes alarak kapıya doğru koştum ve kapıyı suratına kapattım.

"Yıldızlara şükürler olsun," dedim ağır ağır.

"Ah evet," dedi Orion alaycı bir ifadeyle bana bakarken. "Yıldızlara şükürler olsun."

Orion burbondan daha fazla içerken ben döndüm, susturucu bir baloncuk çıkardım ve yatağa geri sıçradım. Sanki benim arkadaşlığıma katlanmak için sarhoş olmak istiyor gibiydi ama bu olamazdı. Ben bir zevktim.

"Yani?" "Yani?" diye sordum. "Darcy'nin kanı için mi sertleşiyorsun yoksa Darcy'nin kanı olduğu için mi seni sertleştiriyor? Hiç sadece kanla sertleştiğin oldu mu? Bilmem gerek Lance. Benden saklamayı bırak."

İçini çekti, şişeyi indirdi ve bana bıkkın bir bakış attı. "Peki," diye homurdandı. "Evet, daha önce de güçlü kanla sertleştim."

"Darcy'den önce mi?" diye sordum ve başını salladı, bunu tartışmak istemediği belli olduğu için göz göze gelmedik. Ama bunu tartışacaktı.

"Kimin kanıydı o? Onları becerdin mi? Yoksa bir çirkin miydi? Yoksa bir çirkinle mi yattın?"

"Darius'tu, tamam mı?" diye tersledi ve dudaklarım aralandı.

"Aman Tanrım... Darius'u becerdin. Bu her şeyi açıklıyor."

"Hayır yapmadım!" diye karşı çıktı. "Onun kanı beni tahrik etti, hepsi bu."

"Doğru." Göz kırptım. "Sorun değil, Lance. Burada bir paylaşım çemberindeyiz. Bana gerçeği anlatabilirsin. Onunla aşağı doğru Kurt Adam yaptın mı? Yoksa Samanyolu'na binmesine izin mi verdin?"

"Sevişmedik," diye hırladı ve ben iç çektim.

"Peki neden bana yaptığınızı söylüyorsun?"

diye sordum. "Yapmadım," dedi inanmayarak.

"Tamam, tamam, yani en iyi arkadaşın için sertleştiğini ve ona sokmadığını mı söylüyorsun?" Bunu açıklığa kavuşturmam gerekiyordu çünkü hiç mantıklı konuşmuyordu.

"Onun kanına karşı sertleştim. Zaten o Guardian'a bağlandığımız zamandı, farklıydı," dedi kaşlarını çatarak. "Bunun Caleb'ın senin hakkında ne hissettiğiyle bir ilgisi yok."

"Hm...yani Guardian'ın Cal'ı bana bağlaması gerektiğini söylüyorsun, o zaman onun için karşı konulmaz mı olurum?"

"Hayır, ben öyle demedim."

"Uhuh, ama diyelim ki bunu nasıl yapacağımı bulabildim-"

"Seth," diye tısladı ve ben iç çektim.

"Evet, evet, aslında bunu yapmazdım. Ama ne yapabileceğimi biliyorsun..."

"Ona gerçeği anlatır mısın?" diye önerdi ve ben de elimi umursamaz bir şekilde salladım.

"Saçmalama, şimdi de Darcy gibi konuşuyorsun."

"Yani ona gerçeği söylemek saçma ama Guardian'ın en iyi arkadaşını sana bağlaması ve böylece seninle yatmak için daha cazip hale gelmesi saçma değil öyle mi?"

"Aynen öyle." Başımı salladım. "Görüyorsun ya Lance, ona söylemek zorunda kalmayacağım ama yine de ona sahip olabileceğim bir aç bulmaya çalışıyorum. Ve özellikle de her şey ters giderse bunun sorumluluğunu üstlenmek zorunda kalmayacağım bir çözüm.

beni reddediyor."

Bana başını salladı. "Hiç hata yapıp kendi pisliğine sahip çıktın mı, Seth Capella?"

Bunu düşündüm, elindeki burbon şişesini alıp uzun bir yudum alırken kaşlarımı çatarak yeni arkadaşına baktım. "Bu retorik bir soru mu?"

"Hayır."

"Hmm, öyle görünüyor. Artık partiye gidelim mi?" Yataktan fırladım ve kapıya yöneldim, ama çıkmadan önce ona döndüm, içimden kırılganlık akıyordu. "Bunu sana söylediğimi kimseye söylemezsin, değil mi? Özellikle de Cal'a. Eğer öğrenirse ve benden hoşlanmazsa, onu kaybederim. Ve onu kaybedemem. Onu kaybetmekten çok korkuyorum."

Kaşlarını çattı, ayağa kalktı ve bir tişört giydikten sonra Burbon şişesini elimden aldı ve bu sırrı bir balta gibi başımın üzerinde sallandırırken beni merakta bıraktı. "Her ne kadar o bombanın suratında patlamasını hak ediyor olsan da, daha önce yaptığın gibi alçalmayacağım. geçmiş."

"Hey, Darcy ve senden kimseye bahsetmedim," diye karşı çıktım. "Varislere bile. Sadece seninle uğraşmak hoşuma gidiyordu."

Spor ayakkabılarını tekmeledi ve bir anda yanıma geldi, dudaklarında zalim bir gülümseme belirdi. "Benimle oynamayı sevmediğimden ne kadar eminsin?"

Capella?"

Karanlık bir şekilde kıkırdadım, onun bu psikopat yanını seviyordum. Bana kendimi hatırlatıyordu. Ve ben harikaydım. "Devam et. Ama artık gizli bir silahım var. Darcy benim kankam. Hadi bakalım."

Bana dişlerini gösterdikten sonra kapıyı açtı ve benden uzaklaşmadan sırtına atladım, aynı anda havalandığı için Vampir hızı neredeyse bana kamçı etkisi yapıyordu. Heyecanla yüksek sesle uludum, o küfredip mağaraya doğru ilerlerken ona sıkıca tutundum
diğer arkadaşlarımızın parti yaptığı yere.

O kadar sert bir şekilde durdu ki omzunun üzerinden uçtum, taş zemine çarpıp zıpladığımda feryadım bir çığlığa dönüştü ve kendimi bir saniye geç bir hava akımıyla yakaladım. İğrenç bir şekilde güldü ve ben de ayağa kalkıp ona meydan okuyan bir bakış atarken ona katılmadan edemedim.

"Benimle sert oynamak istiyorsun, değil mi Lancey?" Boğazımdan yırtılan bir savaş çığlığıyla ona doğru koştum ama önümden çekildi, kapıdan partiye doğru fırladı ve onu takip etmek için topuklarımın üzerinde döndüm, Caleb'i herkesin arasındaki masanın üzerinde tişörtü çıkarılmış ve beş bira başının üzerinde baş aşağı havalanırken gördüğümde oyuna olan ilgimi hemen kaybettim. Max sıvıyı dudaklarına götürürken ağzı açıktı ve Yuttu. Yarısı ıskaladı, çıplak göğsünden aşağı aktı ve ben onun parlayan karın kaslarına ve tekrar tekrar yutarken boğazının esnemesine bakarken sikim şafak vakti güneş gibi yükseldi. Birinin Atlas'ından The Kid LAROI ve Justin Bieber'ın STAY şarkısı çaldı ve anında benim
Tüm zamanların en sevdiğim şarkısı.

Siktir...ben.

"Lance!" Darcy ciyakladı, bir yığın insan arasında sandalyesinden sıçradı. turuncu tafta ve onu havada yakaladı, göğsüne bastırdı ve

Sonsuz irkinlikteki elbisesine eğlenerek bakıyordu.

Burada sadece arkadaş grubumuz vardı ve burası dünyada en sevdiğim yerdi çünkü onlar benim gerçek sürümdü. Beni memnun etmek için günlük oral sekslere, creampie'lere ve taşak gıdıklamalarına ihtiyacım yoktu. Yani, eğer yapabilseydim bunları Cal ile birlikte yapardım, ama şu anki halimle

Bugünlerde yüzde yüz bekâr yaşıyordum - ki bu bir Kurt Adam için büyük bir olaydı. O kadar çok mastürbasyon bile yapmıyordum çünkü sadece en iyi arkadaşımı düşünüyor ve ona bu kadar takıntılı olduğum için kendimi suçlu hissediyordum. Bu yüzden günde iki kez falan yapıyordum.

"Hey güzelim, bu da ne böyle?" Orion, kız göğsüne doğru gülerken parlak kumaşı çekiştirerek sordu.

"Elbisem," dedi Darcy'nin sesi gömleğine çarparak boğuklaştı. "Solaria kraliçesi için ışıltılı bir elbise!" Geraldine haykırdı.

"Ben de üzerine balkabağı kustu sanıyordum," dedi Orion sırtarak ve Geraldine öfkeyle masaya vurdu.

"Hiç zevk sahibi değilsin, Lance Orion. Onu sıradan bir fasulye filizi gibi giydirirsin."

"İstediği gibi giyinebilir, yeter ki daha sonra onu o kıyafetten çıkaran ben olayım." Darcy'ye hınzırca bir gülümseme verdi ve Tory boş bir bira şişesini onun kafasına fırlattı. Tory sırtışını Darcy'ye çevirirken eli son anda şişeyi yakaladı. "Sorun mu var?"

"Kız kardeşime iğrenç davranıyorsun," diye yakındı.

"Bunu eli en iyi arkadaşımın sikinden bir santim uzakta olan kız söylüyor." Orion, Tory'nin elinin Darius'un kalçasının üzerinde durduğu yeri işaret etti.

Xavier, Bacarroti Ice adında ışıltılı bir şişeyi yudumlarırken, "Katılıyorum," dedi.

Tory koltuğunda arkasına yaslanarak, "Tuş," dedi.

Darcy, Orion'a, "Beni kıyafetlerimden ayırmaya devam edersen, hiç kıyafetim kalmayacak," diye çıkıştı ama gözleri pek de umursamıyormuş gibi parlıyordu.

"Benim niyetim de tam olarak buydu," diye şaka yaptı ve Darcy güldü, ikisi de birbirlerine bakmaktan kendilerini alamıyorlardı. Çok tatlıydı ve biriyle böyle sarsılmaz bir bağ kurmayı *hiç de* kıskanmıyordum. Kimi kandırıyordum ki?

Bana bakmak için başını eğdiğinde gözlerim Caleb'e kaydı ve Max'in gönderdiği birkaç şişeden daha saçlarına bira döküldü, elinin tersiyle ağzını silerken omzuna döküldü. Şu anda sıırıslıkam olduğu düşünülürse bu sorunlarının en küçüğüydü. Ama yıldızlar adına, onu dilimle temizlemeyi umursamazdım.

"Seth Capella!" Geraldine, Max'in yanında oturduğu yerden bağırdı. "Sıranı kaçırdın, şimdi de daha alçakça bir şey yapması için birine iki kez meydan okuyacaksın."

Masaya doğru ilerleyip Max'in daha önce attığı büyük buz kovalarından bir bira alırken ağzımın kenarına bir sırtıma yerleşti. Bira Beyaz masa örtüsü üzerine dökülen içeceklerden dolayı kirlenmişti ama mekânın geri kalanı hâlâ oldukça sağlamdı; tavana asılmış parıldayan Faelight'lar ve her yerde güzel buz ve çiçek süslemeleri vardı. O kadar güzeldi ki kusasım geldi. Yine de iyi anlamda.

Orion, Darius'un yanına oturup Darcy'yi kucağına çekerken, Tory de Darius'un üzerine tırmanıp kız kardeşine sarıldı ve onu bir kedi gibi kucaklarken çok sarhoş görünüyordu. Ayıkken hiç de sarılgan değildi. Onu en son kucaklamaya çalıştığımda boğazımı yumruklamıştı ama acaba şimdi o kucaklamayı denemek için iyi bir zaman mı diye düşündüm...

"Peki, ne olacak Capella?" Geraldine sordu ve ben Caleb'e bakarken alt dudağımı emdim, cesarete karar verirken biramdan biraz yudumlamak için bir an ayırdım. Max parmağıyla işaret edip boş bira şişelerini arkasındaki masaya bırakırken Caleb orada kalmaktan memnun görünüyordu. Cal'ın benden hoşlanıp hoşlanmadığını anlamama yardımcı olabilecek bir cesaret bulmaya çalışırken zihnim koşturuyordu. Ve küçük sarhoş zihnim tam da bu fikri bulmuştu.

"Pekâlâ, herkese bir şişe bira içmesi için meydan okuyorum. Son bitiren beni öpmek zorunda." Genişçe sııttım, Caleb'ın gözlerinin içine baktım, dudakları bir saniyeliğine ayrıldı ve sonra hiçbir şey ifade etmiyormuş gibi omuz silkti. Belki de öyleydi ama belki de değildi.

"Roxy oynamıyor," diye duyurdu Darius Dragony boğazının arkasından gelen bir hırıltıyla.

"Ya da Darcy," diye araya girdi Orion ve ben de kıkırdayarak onlara baktım. "Beni sadece kendinize mi istiyorsunuz, ha?" Alay ettim ve Darius Orion bana boş bir bakış atarken bana parmağını çevirdi, ancak burbonun şimdi onun üzerinde bir etkisi olduğunu söyleyebilirdim, öfkeli küçük gözleri her zamanki gibi kana susamış değildi.

"Gerry de oynayamaz," dedi Max, ama Geraldine elinde bir şalgam canlandırdı ve onunla kulağına vurdu.

"Saçmalama, Maxy oğlum!" diye bağırdı. "Cesaret ve zekâ gerektiren bir oyundan muaf tutulmayacağım. Bu canavarın hakkından geleceğim."

Max bana öyle bir bakış attı ki, ona dil uzatmaya cüret edersem dilimi keseceğini söyledi ama Geraldine Grus bu oyunda kesinlikle hedefim değildi.

"Hadi o zaman," dedi Caleb, masadan aşağı atladı ve yan yan sırtarak önüme düştü. Buzluktan bir şişe bira aldı ve benimkiyle tokuşturdu, benimle göz temasını hiç kesmedi ve kalbim tehlikeli, aç bir melodiyle hızlandı. "Oyun başlasın."

Max, Geraldine, Darius, Xavier ve Orion taze biralar aldılar ve ben de onlara gülümsedim, bunun nasıl sonuçlanacağını merak ederken kalbim daha da hızlı çarpıyordu. Eğer Cal gizlice beni istiyorsa, kesinlikle yavaş içer ve oyunu kaybederdi, değil mi? Bu işe yaramalıydı.

"Hazır... başla!" diye bağırdım ve hepsi biralarını olabildiğince hızlı içmeye başladılar.

Max, Geraldine'e yan gözle bakmaya devam etti, daha yavaş içiyordu, bu yüzden her zaman onun biraz gerisindeydi ve Gerry'yi yenilebilir dudaklarımdan kurtarabilmek için onu öpmek zorunda kalmamam için dua ederken çenem yere düştü. Demek istediğim, çok ateşliydi ve kesinlikle bundan biraz zevk alırdım ama öpücüğü almak istediğim ağız onunki değildi.

Orion ve Darius içkilerini iki saniye içinde bitirdi ve ben gözlerimi Cal'a kaydırırken Xavier de kendi içkisini bitirmek üzere görünüyordu. Şişenin en azından yarısı kalmıştı ve gözleri benimkilerle buluştuğunda, nabzım öfkeli bir melodiyle attı, umut içimi doldurdu ve beni şanslı saydı.

Geraldine soluk soluğa kendininkini bitirdi ve Max onu takip ederek işi Xavier ve Caleb'e bıraktı.

"Vay canına, öpüşmek zorunda kalsak ne kadar kötü olurdu, değil mi?" Caleb'a gergin bir şekilde kıkırdarak söyledim. "Çok kötü, değil mi?"

"Bitti!" Xavier anons etti ve kalbim havalanıp Ay'a uçtu, etrafında elli takla attıktan sonra bir kratere çarparak Oradaki eve.

Oluyor işte.

Başladı.

Tucana kasabasına gidiyor.

Caleb yarım saniye sonra içkisini bitirdi, şişeyi ıslak dudaklarından indirdi ve arkadaşlarımız gülmeye ve bizi alkışlamaya başladılar.

kocaman bir şakaydı. Ama gizliden gizliye bir şaka değildi. Bu benim çok istediğim bir şeydi.

Uzun süredir sikişiyorduk ve şimdi gözleri ağzımda bana yaklaşıyordu ve ben de ona doğru adım atarken nefes alamıyordum.

"Hadi o zaman, tatlım. Bana bir öpücük ver," dedi Caleb ukalaca, bir elini gömleğime soktu ve beni kendisine o kadar yaklaştırdı ki dudaklarındaki biranın tadını şimdiden alabiliyordum.

Gülümsemesi oyun içindi ama lacivert gözleri ölümcül derecede ciddiydi ve tıpkı benim onu yutmak için yanıp tutuştuğum gibi onlar da beni yutuyordu. Ya da en azından ben buna inanmak istiyordum. Sonuncu olmasının daha derin bir nedeni vardı ve öpüştüğümüzde bundan emin olacaktım. Ona sormama gerek kalmadan bunu hissedebilecektim. Ve o da bunu hissedecekti ve sonra-

"Bekle, bekle, bekle," diye seslendi Max, Caleb'in gülümsemesi düşüp gözleri varlığımın merkezine kadar hissettiğim bir istekle benimkilere dikilince. "Xavier onunkini bitirmedi."

Xavier, "Tam bir ispiyoncusun, dostum," diye yakındı ve Caleb onlara bakmak için döndü, parmakları gömleğimi sıkarken çenem gıcırdayarak ona bakakaldım.

"Küçük bir hile yapmamalısın," diye karşılık verdi Max ve kendimi bakmaya zorladım, dibinde yarım santim sıvı kalmış bira şişesini gördüğümde içim daraldı.

Max, Xavier'in oyunu bitirmediğinin kanıtı olarak salladı ve kalbim kendi mutsuzluğuma mızraklandı.

"Hayır," diye nefes aldım ve Caleb'in gözleri tekrar bana döndü, ama kendimi uzaklaşmaya zorladım, parmakları hala gömleğimde düğümlenmişti, sanki bırakamıyordu.

Ama sonra yüzünde parlak bir gülümseme belirdi ve rahatlamış gibi bir kahkaha attı.

"Bunun için teşekkürler," dedi Caleb ve belki de sadece bir yalandı, ama öyle hissettirmiyordu. Sanki göğsüme saplanmış ve kalbimi oyan bir bıçak gibiydi.

Xavier iç çekerek oturduğu yerden kalktı ve bana doğru yürümeye başladı. Bir anda Darius'un lanet olası küçük kardeşini öpmekle karşı karşıya kaldım ve Caleb Max'in yanına oturmak için uzaklaşıyordu.

Hayır. Kesinlikle hayır. Bu adil değildi. Böyle olmaması gerekiyordu.

Xavier kaşlarını çatarak bana baktı ve ben de ensesinden tuttum, Onu hırlayarak kendime doğru çektim ve o kadar ısırarak öptüm ki itiraz edercesine inledi. Sonra onu kendimden uzaklaştırdım ve kendimi Orion ve Darcy'nin yanındaki sandalyeye atmadan önce biramı bir dikişte boşalttım.

Oyun devam ederken Darcy gözlerinde acıma duygusuyla bana baktı ama ben yüzüme sahte bir gülümseme yerleştirerek kalbim tekmelenmemiş ve üzerine basılmamış gibi davrandım. Reddedilmiş gibi hissetmiyordum. Çünkü yapmamıştım, ama bir şekilde yapmıştım.

"Benim sıram!" Geraldine parmağıyla Orion'u işaret ederek bağırdı.

"Bu oyundan çok kolay sıyrıldınız efendim."

Burbon şişesinden bir yudum alırken, "Tam anlamıyla yeni geldim," dedi.

"Kesinlikle," dedi kadın. "Bu yüzden sana meydan okuyorum, giyebileceğim tüm A.S.S. kıyafetlerini

Gecenin geri kalanında ve yarın kahvaltıya kadar da odamdan buraya taşıyın."

Orion burnunu kırıştırırken Darcy ve Tory kahkahayı bastı, inleyip teslim olurken heyecanla başlarını salladılar.

"Tamam," diye kabul etti. "Buraya getir o zaman."

"Gel somon adam, bana yardım etmek için iri kollarına ihtiyacım var."

Geraldine zıpladı ve onu takip etmeye fazlasıyla istekli görünen Max'i peşinden sürükledi

Adam onun k1çına bakarken, k1çını kaplayan kilometrelerce uzunluktaki pembe taftadan nasıl bir Şey g1rebiliyordu, hi1bir fikrim yoktu.

Caleb kendine bir bira daha alırken bana baktı, ben de parmaklarımı saçlarımın arasına soktum, içimden 1lmek gelirken buzdaki bir salatalık kadar soğukmuşum gibi davrandım.

"Beni ısırđına inanamıyorum, dostum. İnsanları hep böyle mi 1p1yorsun?" Xavier şişmiş alt dudağını sildi.

"Ah kahretsin, az 1nce senin sert 1p1c1k V kartını mı 1aldım?" diye sordum. "Yoksa ilk 1p1c1k V-kartın mıydı?" Dehşet içinde nefes nefese kaldım.

"Dostum," diye homurdandı Darius bana ve ben masumca omuz silktim.

"Ne? Ağzının sikilmesini istemiyorsa aldatmamalıydı. İlk seferiyse elimden bir Şey gelmez."

"Seth," diye tısladı Darius. "Zaten kardeşimi senin k111k Kurt s1r1s1 Betalarından biriymiş gibi 1pmeni izlemek zorunda kaldım, artık bu konuda konuşmayı bırakabilir miyiz?"

"Tamam, tamam," dedim, geri 1ekildim ve yanakları pembeleşen Xavier'e baktım. "Kusura bakma dostum. Eğer biraz kiraz patlamasına ihtiyacın varsa Yine de beni dinleyin."

"Xavier'in kirazını kim patlatıyor?" Tyler kolunun altında Sofia ile odaya girdiğinde Xavier nefesinin altında k1fretti.

"Bakın koridorda kimi bulduk!" Geraldine, Max'in peşinden koşarak mağaraya geri d1nerken haykırdı.

A.S.S. malları.

Tyler Xavier'e sırtarak birkaç bira aldı ve onunla birlikte oturmak i1in hareket ettiklerinde bir tanesini Sofia'ya uzattı.

"Dudağına ne oldu?" Sofia dudağını iyileştirmek i1in elini uzattığında Xavier'in kızarması daha da derinleşti.

"Seth ısırđı," diye mırıldandı.

"Tuhaftı," dedi Tory düşünceli bir ifadeyle. "Çok öfkeli bir öpücüktü, sanki Xavier'in ağzını koparmaya çalışıyordu."

Ben gülümsememi sabit tutmak için mücadele ederken Caleb'ın gözleri bana kaydı.

"Bunu Darius'u sanki bütün yüzünü yemeye çalışıyormuş gibi öpen kız söylüyor," diye çıkıştım ona.

Darius bir kahkaha patlatırken, "Hayır," diye itiraz etti.

"Xavier'in kirazına geri dönüyoruz," dedi Tyler hafifçe, gözleri Xavier'e kötü niyetle parlıyordu. "O zaman hâlâ bakırsın, değil mi dostum?"

"Siktir git," diye homurdandı Xavier. "Ben bakire değilim."

Geraldine, Orion'un yanına gidip onu A.S.S. kıyafetlerini giymesi için yönlendirmeye başlarken, "Ayın henüz senin narin lampoon'un üzerinde parlamamış olması gayet normal, Xavier," dedi. Görünüşe göre o da isteyerek giyinebilecek kadar burbon içmişti.

Xavier, "Ay benim üzerimde parladı - yani, benim narin bir lampoon'um yok," diye *homurdandı*.

"Bu düpedüz bir taşlama, değil mi?" Tyler alay etti. "Görünürde tek bir değerli taş yok."

Sofia, Tyler'ın kaburgalarına dirsek atarak, "Bunda yanlış bir şey yok," diye ısrar etti.

"Rhinestones seni tahrik ediyor, değil mi bebeğim?" Tyler sırtarak söyledi ve Sofia kızardı. "Benimkiler hakkında ne demiştin? Kukunu parlattıklarını."

"Evet, ama bu herkesin onları almak zorunda olduğu anlamına gelmez," diye itiraz etti.

Darcy sandalyesinden kayarak Orion'un sırtında ve kasıklarında A.S.S. işlemeleri olan gümüş rengi bir tulum giymesine yardım etti. Geraldine boynuna bir A.S.S. madalyonu astıktan sonra bir A.S.S. rozeti taktı ve başına da bir A.S.S. beresi geçirdi. Darcy

beline bir bel çantası sardı ve daha fazla burbon içerken onu yerine bağladı ve geri kalanımız ona gülmeye başladı. Çok gülünç görünüyordu, özellikle de Geraldine yanıp sönen neon ışıkları

Tory uzanıp her iki yanağına da birer tane yapıştırdı. "Şimdi mutlu musun?"

Orion aptal bir gülümseme ağzını çekiştirirken sordu.

Darcy gülerek, "Evet, kahvaltıya bu şeylerle geldiğinde daha da mutlu olacağım," dedi. "Çok tatlı görünüyorsun."

"Zaten kimse bana bakmıyor güzelim," diye hatırlattı ona.

Darius, arkadaşının bir Vega destekçisi gibi giyinmiş olmasından dolayı eğlenmekle sinirlenmek arasında kalmış gibi görünerek, "Şimdi yapacaklar," diye mırıldandı ama bunun için biraz geç kalmıştı. Orion tam anlamıyla kralcı olmuştu ve aksini iddia etmiyordu bile, gerçi yarın ayıldığında bu cesareti kabul ettiğine pişman olacağını tahmin ediyordum.

"Benim sıram," dedi Orion vahşi bir gülümsemeyle ve koltuğuna geri dönerken Geraldine'i gözüne kestirdi. "O berbat uzakta, uzakta, uzakta şarkısını söylemelisin ama sanki Vegas'ı değil de Varisleri seviyormuşsun gibi yap."

Geraldine soluk soluğa, ikizlerin ayaklarının dibinde diz çöküp başını sallayarak, "Seni hödük herif," dedi. "Güzel kızımın adını asla lekelemem. Bayanlar."

"Bu sadece bir oyun, Geraldine," dedi Tory.

Darcy, Orion'un kucağına çökerken, "Bizim için fark etmez," diye söz verdi. "Aslında bunu gerçekten ama gerçekten duymak istiyorum."

Geraldine boğuk bir ses çıkardı, sonra başını salladı, yavaşça ayağa kalktı ve şarkı söylemeye başlarken çenesini yukarı kaldırdı. Herkesin dikkati onun Vegaslıların yerine bizim isimlerimizi söyleyerek şarkıya devam etmesiyle dağılmışken, ben Darcy ve Orion'un etrafına kurnazca bir susturucu baloncuk yerleştirdim ve onlara doğru eğildim.

"Beni istemiyor," diye inledim ve Orion tam kulağının dibinde olduğumu fark edince irkildi.

Darcy kaşlarını çatarak başımı okşadı. "Bunu bilemezsin."

"Tory sandalyesini Darius'un yanından kaydırıp bize katılırken kız kardeşini dürttü ve Darcy gözlerinde umutlu bir yalvarışla bana baktı.

"Kimseye söylemeyecek," dedi ve ben inledim.

"Yemin eder misin?" diye sordum ve Darcy başını salladı.

"Söz veriyorum. Ayrıca Caleb'i oldukça iyi tanıyor, belki o yardımcı olabilir?"

Caleb'i oldukça iyi tanıyordu. Hatta onun aletini bile iyi tanıyordu. Aslında, muhtemelen bana onun yatak odasında yapmaktan hoşlandığı her şeyi söyleyebilir ve bana memelerinin ve vajinasının denklemde ne kadar önemli olduğu konusunda bir fikir verebilirdi. Yani, ona erkek kıyafetleri giydirmekten ve onu domaltıp zaman zaman Bernard diye çağırırken sert bir ses tonuyla konuşmaktan hoşlanma ihtimali neydi? Elbette, bazı zamanlar memelerden falan hoşlanmasına tamamen razıydım çünkü onlardan nefret etmiyorum değildim, ama eğer ona en azından birkaç kez Bernard şeyini yaptırmış olsaydı

O zaman en azından horoz meraklısı olduğuna dair bir umut ışığı belirirdi içimde. Bu o kadar da olası görünmüyordu.

Tory'yi balonun içine almak için parmaklarımı şıklatım ve o da kız kardeşine yaslanarak hepimizin arasına baktı.

"Sır mı anlatıyoruz?" diye fısıldadı komplocu bir tavırla. "Senin bir sırrın var mı, Lance?"

Bunu düşündü ve sonra başını salladı. "Aslında biliyorum. Gabriel hakkında bir sırrım var ama kimseye söyleyemiyorum. Yine de çok komik." Bu konuda kendi kendine gülmeye başladı ve ikizler hemen üzerine atladı.

"Ne oldu?" Tory elindeki bira şişesini ona doğru savururken Darcy sordu.

"Anlat bize," diye yalvardı Tory. "Kardeşinin kirli çamaşırlarını ortaya dökmek bir kızın hakkıdır." Darcy ona kocaman gözlerle bakarak,

"Hadi ama Lance," diye yalvardı. "Gabriel izin verdi

Geçen gün bunun olacağını *gördüğü* halde beni su birikintisine düşürdü ve bir pislik gibi güldü, bu yüzden şimdi intikam almak istiyorum."

"Yapamam," dedi başını sallayarak. "Asla söylemeyeceğime yemin ettim. Bunu ondan öğrenmeye çalışman gerekecek."

"Eğer bize söylersen o zaman ben..." Darcy öne doğru eğilip kulağına bir şeyler fısıldayınca homurdandı ve ben de yerimde zıpladım.

"Her kapıdan girmene izin vereceğini söyledi mi? Ön ve arka? Hangi sırayla istersen - kapıyı çalmana bile gerek yok?" Ben sorduğumda Darcy dönüp koluma bir yumruk attı ve Orion tatmin edici bir şekilde gülümsedi.

"Sırrın ne, Seth?" Tory'nin gözleri tekrar bana kaydı ve içimi çektim, Tyler'ın şarkıyı söylerken kaydettiği ve Sofia'nın kızıyla güldüğü sırada hâlâ Geraldine'le ilgilenen Caleb'e baktım.

"Caleb arıyor," diye mırıldandım nefesimin altında. "Ne?" Tory daha yakına eğildi.

"Ben Caleb," diye daha yüksek sesle tekrarladım.

"Peki ya o?" diye sordu ve gerçeği ağzımdan kaçırmadan önce ona bir bakış daha attım. Zaten artık herhangi bir filtreye sahip olamayacak kadar sarhoştum.

"Onu seviyorum. En iyi arkadaşşıma aşığım ve aptal bir eziğim çünkü o da beni asla sevmeyecek ve ne zaman onun da bana karşı bir şeyler hissedebileceğini düşünsem, kendimi kandırdığımı fark ediyorum ama belki de hayal görmediğime dair ufacık bir ihtimale de tutunmaya devam ediyorum. Ama sonra aptal at oğlanları biralarını bitirmeden etrafta dolaşmak ve ateşli Vampirler için tasarlanmış öpücükleri çalmak zorunda kalıyorlar ve işte buradayız Tory. İşte buradayız amına koyayım."

"Vay canına," diye nefes aldı ve Darcy ile bakıştı. "Caleb'den hoşlanıyor musun?" diye sordu şok içinde.

"Evet," dedim sıkıca, yüzümü Orion'un omzuna gömmek için öne doğru eğildim ve o beni itmeye çalıştı ama ben sıkıca tutundum. "Sanırım itiraf etmek istediğimden daha uzun zaman önce başladı, çünkü Parıldayan Pınarlarda bir keresinde bir kızla üçlü yapmaya başlamıştık ama sonra

O gitti ve biz biraz öpüştük ama o böyle bir şey olduğunu inkâr ediyor, belki de ben deliyim. Ama sanırım bunu iyice öğrenmem gerekiyor, anlıyor musun?"

"Öyleyse sor ona," diye bastırdı Darcy ve başımı kaldırıp ona baktım ve ellerimin arasında yanaklarını kavradım.

"Hayır, yapmayacağım," dedim inatla. "Reddedilmeyeyle yüzleşemem. Beni geri çevirdiğinde ve bütün bunları hayal ettiğimi söylediğinde gözlerinin içine bakamam. Bunu yapmayacağım, Darcy. *Yapmayacağım.*"

Orion kollarımdan tutarak ellerimi kız arkadaşının yüzünden çekti ve bana dişlerini gösterdi, ama ben sarsılarak kurtuldum ve onun yerine Tory'nin yüzünü tuttum.

"Bana fikirlerin olduğunu söyle. Yıllardır Darius'a ondan hoşlandığını söylemedin. Etrafında güzelce dans ettin. Senin de ondan hoşlandığını itiraf etmeden onun senden hoşlandığını nasıl anladın? Bilmem gerek Tory. Ona gerçeği söylemekten nasıl bu kadar uzun süre kaçtın, çünkü senin yeteneklerine ihtiyacım var."

"Şey... belki de en başından beri birbirimize karşı dürüst olsaydık, bu kadar zaman kaybetmezdik," dedi, yanaklarını sıkarken dudakları dışarı çıktı.

Kızgın bir iç çekişle onu bıraktım. "İşe yaramaz. Sağlam bir plana ihtiyacım var.

Caleb'in onu öpmemi istediğini bilmeden beni öpmek zorunda olduğu yerde, böylece horoz horoza iken dicktuation'ını okuyabilirim ve sonra Bilirim. Sadece bileceğim. Mükemmel bir planım vardı ama Xavier gidip beni engellemek zorunda kaldı. Yine."

"Yine mi?" Tory heyecanla sordu, ama sonra Caleb bir sandalyeyi sürükleyerek yanıma çöktü.

"Siz neden bahsediyorsunuz?" diye sordu ve kalbim gırtlığıma kadar fırlarken susturucu balonu bıraktım.

"Lance'in gizemli bir top döküntüsü var," diye aklıma gelen ilk şeyi ağzımdan kaçırdım ve Orion bana ölümcül bir bakış fırlattı, dudakları benimle çelişmek için ayrıldı ve yumruğu beni yumruklayacakmış gibi yükseldi.

Darcy onun bileğini tuttu, bileğini tekrar yanına doğru iterken ona yalvaran bir bakış attı ve -kırbaçlanmış bir pislik olduğu için- boyun eğdi.

Caleb'in kaşları havaya kalkarken Tory homurdanarak güldü.
"Ah...kahretsin, üzgünüm kardeşim," dedi beceriksizce ve eğer bakışlar öldürebilseydi, Orion'un bakışları şimdiye kadar beynimi yakmış olurdu.

"Biz de tam onun için en iyi seçenekleri tartışıyorduk ama yakında tedavi olmazsa sanırım düşecekler," dedim üzgün bir şekilde Orion'un kolunu okşayarak ve Darcy beni öldürmemesi için açık bir uyarıda bulunarak başını hafifçe salladı.

"Onları gördün mü?" Caleb telaşla bana fısıldadı ve ben de ciddiyetle başımı salladım.

"Evet, hiç iyi değil. Orada öylece asılı duran iki mor armut gibiler, lanetli bir sık ağacından düşmeye hazırlar," dedim üzülmekle.

Orion bana doğru hamle yaptı ve ben de hızla yerimden sıçrayıp Caleb'i kendimle birlikte sürüklerken Darcy araya girdi ve dilini onun dudaklarının arasına soktu. Caleb birkaç saniye daha direndikten sonra Darcy utanmadan onun üzerine atıldı ve o da teslim oldu. Muhtemelen yarın bana teşekkür edecekti, adam bu gece fena halde sevişecek gibi görünüyordu. Evet, sabaha bunun için kesinlikle minnettar olacaktı. Ayrıca, arkadaşlar arasında küçük bir dedikodunun ne önemi vardı ki?

Cal yanıma otururken, potansiyel katilimle arama sağlıklı bir mesafe koyarak masanın karşısındaki Xavier'in yanına çöktüm.

"Sade bir Jane D'de yanlış bir şey yok," diyordu Tyler bir kolunu Sofia'nın sandalyesinin arkasına dolamış, onun üzerinden Xavier'e bakarken. "Demek istediğim, bazı insanlar mükemmel bir dijazzle'ın gerçek bir Dom'un işareti olduğunu söyleyebilir, ama sen sadece bir Sub'sın, bu yüzden ne önemi var?"

Xavier ayağını yere vurdu, gözlerinde meydan okuyan bir ifadeyle ona baktı ve ben de elimi masanın üzerindeki cips kasesine attım, yavaşça ağzıma götürüp çıtırdatarak olanları izledim.

"Bir Dom olabilirim," dedi Xavier kararlılıkla. "Ve olacağım da."

Sofia kirpiklerinin arasından ona baktı, sonra Tyler'a döndü ve hangisinin daha çok ilgisini çektiğine karar verememiş gibi dudağını ısırdı. "İçine sinmeyen hiçbir şeyi yapmak zorunda değilsin Xavier," dedi.

"Evet, Xavier," dedi Tyler parlak bir gülümsemeyle. "Ama bu seni rahatsız ediyorsa, neden türümüz arasında neyin daha popüler olduğunu öğrenmek için bir anket yapmıyoruz?"

Atlas'ını cebinden çıkarıp elinde döndürdü. "Ama insanların karşılaştırması için elimizde birkaç fotoğraf olursa en iyi tepkiyi alırız."

"Aman Tanrım, penis resimlerinden mi bahsediyorsun?" Sofia nefes aldı.

Tyler ona bakarak, "Evet ama Xavier çok korkak değilse," dedi. "Bana uyar," dedi Xavier anında, göğsünü şişirerek ve ben de bir Ağzıma birkaç cips daha attım. Bu altındı.

Tyler ayağa kalktı ve Atlas'ı Xavier'e vermeden önce pantolonunun kemerini çıkarıp sikinin fotoğrafını çekerken Cal'le eğlenen bir bakış paylaştık. Xavier hemen ayağa kalktı, kendi pantolonunun kemerini çıkardı ve Atlas'ı Tyler'a geri vermeden önce bir fotoğraf çekti.

Darius'a baktım, kardeşinin tüm sosyal medyada aletini paylaşmak üzere olduğunu fark ederse çılgına döneceğinden emindim, ama dikkati dağılmıştı

Tory ona bir kutudan çikolata yediriyordu. Gelip ondan almamı istediğini düşündüğüm bir kutu. *Atıştırmalık oyunu başladı.*

"Xavier," dedi Caleb. "Bu iyi bir fikir değil."

Tyler fkeyle FaeBook gönderisini yazmaya başlarken Xavier onu görmezden geldi ve Caleb ne yapacağını şaşırmış bir halde Darius'a baktı.

"Gönderildi," dedi Tyler, Atlas'ını cebine geri sokup Xavier'e sırtarak. "Seninkine karşı benimki, ahbap. En iyi penis kazansın."

Cebimden Atlas'ımı çıkardım, bu yazıyı çok merak ediyordum ve Cal omzumun üzerinden okumak için yaklaştığında FaeBook'u atımdı, erkeksi kokusu burnumun dibinde yuvarlanıyor ve ona daha da yaklaşmak istememe neden oluyordu.

Tyler Corbin: *Bir, iki, üç, dört. Biri peen savaşı mı ilan etti? Çünkü birinin haber kaynağını bir #cock-off ile İHLAL etmek üzereyiz. Xavier Acrux'un MY'nin Dom'u pozisyonu için yarıştığı bir sır değil. Sürü, o yüzden en iyi wang kazansın.*

Gözlerinizi kapatın ve şunu hayal edin, vahşi ve evcilleşmemiş bir çayırda yürüyorsunuz, dudaklarınız çim yapraklarını okşuyor ve gökyüzünde üzerinizde asılı duran bir Ay Tutulması sizi bir #perfectpecker'a doğru çekiyor. Dilekleriniz gerçekleşirken neyle karşılaşırsınız? Ay ışığında pırıl pırıl parlayan bir #dekorludong mu, dimdik duran muhteşem bir başyapıt mı? gururlu, #prickpearls ve #trousersnaketreasures ile süslenmiş?

Yoksa sade ding-a- ling'inde tek bir parlak şey olmayan bir #boringboner mı?

Nihai #battleofthedicks'te #gemlesspeen'in parlaklığına veya #gildedschlong'un ihtiyaına oy vermek için aşağıya yorum yapın.

Oceanis Deason: *Aman Tanrım, bütün gün ve gece sivri uçlu bir wangle alacağım, ama bu süslenmemiş leviathon'un boyutu sularımı karıncalandırıyor #whychoose #sparklecock #hardandlongisneverwrong*

Bianca Movileanu: *Gördüğüm bir peenasaurus rex mi? Belki de kayıp altını bulmak için gelip hazinemi yağmalamak ister? #tojeweliscool #studsforthestud*

Stephen Mulgrew: *Basit bir penis için her şeyi yaparım, ama o mamut gibi erkek iliği başka bir şey! #keepthepeenclean #letmeseethoseveinsofglory*

Justin Battles: *Biraz parıltıya ihtiyacım var #glitterisfitter #jazzyjizzer*

Telisha Mortensen: *Tüylü olduğu sürece bu çiğneme Mindy her zaman aşağıdadır #thehairierthebetter #everymanhoodneedsamane*

Lucy Burfoot: *Yıldızlarım! Eşleşebilecek bir #glammerpuss'um var göz kamaştırmak için biraz ilham istiyorsan #lustrouslovestick'in, Xavier! #razzledazzlethatD #gilditdontgeldit*

Caleb kulağımın dibinde kıkırdamaya başlayınca bir kahkaha attım ve başımı çevirdiğimde onu bana o kadar yakın buldum ki içim sızladı. Bir an için bakışlarımla buluştuğunda boğazımda yükselen yumruyu yuttum ve koyu mavi gözleri beni yutarken ona ne kadar bütünüyle, umutsuzca aşık olduğumu fark ettim.

"Bu kötü çocuklardan birini gırtlığına kadar sokacak olsaydın hangisini seçerdin?" Ona çok kurnazca sordum.

Cal kafasını sallamadan önce görüntülere tekrar bakarken kaşlarını çatı. "En iyi arkadaşımın küçük kardeşi mi yoksa gevşek bir sik taşıyla boğularak ölme riskim mi? Pas," diye gülerek cevap verdi ve ben de ofladım.

Çünkü D'ye açıkça itiraz etmemiştii, sadece bu D'lere itiraz etmişti, ama ya karışımnda başka bir D daha olsaydı? O zaman ne olacaktı?

Bir sik fotoğrafı çekip ona göndermeyi düşündüm, ama sarhoş beynim bile bunun biraz fazla olduğunu görebiliyordu, bu yüzden bu soruya bir cevap bulma umutlarım ve hayallerimle birlikte bu fikri de bıraktım. Tabii odadaki her erkeği 'en iyi sik kimde' yarışmasına davet edip Cal'a jüriilik yaptırmazsam. Ama ya kazanamazsam? Hayır, bunu kendime yapamazdım. Darius'un yetenekli mega çüküne ve Orion'un dilekleri yerine getirecek kadar yetenekli olduğunu duyduğum jumbo gizli sosisine karşı çıkarken olmazdı.

Bir de Max'in Siren'i vardı ki, muhtemelen onu açabilirdi.

Bu odadaki herkesin gözünün içine baktığın anda. Kahretsin, daha iyi bir yolu olmalıydı.

Caleb koltuğuna geri oturdu ve ben ona bakışlar atmaya devam ederken Max'le sohbete daldı. Eli yanına düşüp bacağıma dokunduğunda, vücudumdaki tüm sinir uçlarını binlerce elektrik akımının uyandırdığına yemin edebilirim. O da kıpırdatmadı, parmakları bana neredeyse hiç dokunmuyordu ama yine de onları sanki sürüklüyormuş gibi hissedebiliyordum.

derimin her santimetrekaresi. Ve ne kadar umutsuzca boku yediğimi fark ettim. Çünkü çok derine, çok hızlı düşmüştüm ve artık geri dönüşü yoktu. Caleb Altair'le çarpışma rotasındaydım ve bunun bir kelimesinin bile dışarı çıkmasına izin verirsem neler olacağından korkuyordum. Çünkü bunun mutlak mahvımıza eşit olacağından emindim.

FIB sorgu odasındaki uzun koridorda, ajanlar peşimdeyken ve etrafımı saran, tadını sevdiğimi itiraf etmem gereken temkinli bir saygı havasıyla ilerledim.

Bu asiler çok uzun zamandır beni engelliyordu. Çok uzun zamandır farelerin saklanmayı çok kolay bulduğu bir oyunda kedi fare oynuyordum. Çok uzun zamandır başarısızlığın dayanılmaz tadını dilimde hissediyordum. Ama sonunda, bu sona erdi.

Ajan Hoskins beni tutuklunun tutulduğu odaya götürürken başını saygıyla eğdi ve kapıyı benim için araladı. Tek kelime etmeden içeri adımımı attım, Vard topuklarımın dibindeydi ve siyah pelerini arkasındaki zemini süpürüyordu.

"Bu o mu?" Vard, muhtemelen onu sandalyede dik tutan tek şey olan elleri omurgasına kelepçelenmiş halde oturan kanlı, kırık dökük kadına bakarak sordu.

"İnfazdan önce aklından bütün pis asi sırlarının sökülüp atılmasını istiyorum."

"Evet, Kralım," diye mırıldandı Vard, kırmızı gölgesi solgun dudaklarını yalarken gözü yuvasında karanlıkla dönüyordu ve kapüşonunu aşağı çekerek

uzun saçlarını.

Kadın inledi ve dehşet içindeki bakışlarını benimkilerle buluşturmak için kaldırdığında alay etmekle gülümsemek arasında kaldım.

Vard, soruşturma memurunun oturması için ayrılan boş sandalyeyi alıp otururken ben de kışımı sorgu masasının kenarına yaslamak için hareket ettim

önünde, izliyor, bekliyor, emrimle saldırmaya hazır.

Cebimden Atlas'ımı çıkardım ve bu kadının hakkımda yayınladığı en son makaleyi açtım, sonunda bu diken köşeye sıkıştırdığım için damarlarımda bir heyecan dans ediyordu ve gün bitmeden onu kalıcı olarak serbest bırakacağımı biliyordum.

"Sahte Kralın Yükselişi," diye okudum, ateş büyüm vücudumda bir yol açarken derimin yüzeyinin altında fokurdayan öfkeyle. "Yazan Felicity Corbin."

Felicity adının söylenmesiyle çenesini kaldırdı, şişmiş yüz hatları FIB'in sunabileceği en cezalandırıcı sorgulamadan saatler sonra bile küçümseme ve saygısızlık ifade ediyordu. Sanki gerçek bir Fae olduğuna gerçekten inanıyormuş gibi gözlerinde hala o meydan okuyan kıvılcım parlıyordu. Sanki benim gücüm karşısında meydan okuması benim için bir şey ifade ediyormuş gibi.

Gazete paçavrasında yayınladığı boş lafların çoğunu atladım ve onu yakacak parçaları kestim.

"Kendini 'Solaria'nın en güçlü adamı' ilan eden kişi, tacını kendi değerlerine dayandırmak için çok az şey yaptı, bunun yerine gölgeleri ve kara büyüyü kullanması, gücünün gerçek hak sahipleri oldu. Yardım almadan

Büyüsüne yaptığı bu karanlık ve çarpık eklemelerle aslında Göksel Konsey'in geri kalanından daha güçlü değildir ve asla da olmayacaktır. Daha da kötüsü, kullandığı güç, o değersiz kışını tahta oturtmadan çok önce yasaklanmıştı ve sadece bu bile onun iddiasını geçersiz kılmalı ve Darkmore Hapishanesi'ne çürümeye gönderildiğini görmek için." Başımı

kaldırıp ona baktım.

Benim hakkımda defalarca yayınladığı fena halde kışkırtıcı saçmalıklar, kırılmasının daha ne kadar süreceğini merak ediyordum.

Sorguda ilgi çekici bir şey çıkmamıştı. FIB'in söyleyebildiği kadarıyla, isyancıların nerede saklandığını bilmiyordu, ama onlarla sıkı bağlantıları olduğunu biliyordum. Kraliyetçi zırvaları ve kendi türüne ve diğer hain Tarikatlara yapılan muamele konusundaki tekrarlayan sızlanmaları, sadakatının nerede yattığını açıkça ortaya koyuyordu ve yakında bunun cezasını çekecekti.

bu bağlılığın sonuçları. Ama bana küçümseyerek bakarken gözlerinde hâlâ yanan meydan okumayı görünce biraz şaşırdığımı itiraf etmeliyim.

"Gerçek kraliçeler yükselecek," diye tısladı, yarılan dudağından çenesine kan akıyordu. "Güçlerini tamamen kazandıklarında senin için gelecekler. Babalarının tacını alınından söküp seni tahttan indirecekler ve tüm Solaria'ya gerçekte ne kadar küçük bir adam olduğunu gösterecekler."

Ona öyle sert bir ters yumruk attım ki neredeyse sandalyesinden düşecekti, kırılan kemiklerinin çıkardığı ses havayı aydınlatırken, yere çakılı olan koltuktan sarkmaya başladı, sadece bağlı elleri onu tutuyordu.

"Yap şunu, Vard," diye homurdandım, kendimi dikleştirdim, böylece tam boyumla onun üzerinde yükseldim, bu küçük adamın ne kadar büyük olduğunu görmesine izin verdim. "Ve acıtmak."

Vard öne doğru eğilip Felicity'nin sarı saçlarından bir tutam almak için uzandığında gülümsemesi genişledi ve onu koltuğunda dik durmaya zorlayarak, yer değiştirirken bakışlarıyla buluşmasını sağladı. Koyu kırmızı gölge gözünün normal gözüyle birleşmesini izledim, o soğanlı kürenin içinde dönen karanlık Felicity'yi titretirken bakışlarını onunkine kilitlemeye zorladı.

Yaralı yüzünde çarpık bir gülümsemeye onu zihninin ahlaksız derinliklerine sürükledi ve beyninin girintilerindeki her bir sırrı yırtmaya başladığında çığlıkları havayı doldurdu. Ama onun değersiz kafasından

kazıyabildiği her şeyi kazıyıp zihnini yaralı bırakırken

Bana hiçbir şey sunmayacağını biliyordum. Bu da onu mükemmel bir oksijen israfı yapıyordu.

Beklemem bittiğinde Vard'ı kenara ittim, ayaklarının dibinde sandalyesinin tabanını yalayan ve bacaklarını haşlayan bir ateş yaktım. Acı dolu bir çığlık onu terk ederken başı geriye düştü ve gülümsedim, görebildiği tek şeyin ben olduğumdan emin olmak için bir hava akımıyla yükseldim.

"Şimdi küçük bir adam gibi mi görünüyorum?" Korkusunu tatmak için yaklaşarak sordum, alevler yanmaya, kömürleşmeye ve tükenmeye başladıkça onları daha da yükselttim.

Bir çığlık daha atmamak için kendini zor tutarken şiddetle titredi ama gözlerindeki korku ve acının içinden bir isyan dalgası daha yükseldi. "Sen gerçek kraliçelerin evinde yaşayan bir parazitten başka bir şey değilsin. Ve seni öldürdüklerinde, uzun süre hüküm sürsünler."

Bir hırıltı çıkardım, elimi kaldırdım, böylece ateşim de onunla birlikte yükseldi ve zavallı kadın, ateş onu mahvederken son çığlıklarını attı.

Gözlerimi ondan ayırmadım, derisinin kemiklerinden eriyişini ve ateşimde yutulurken boğazında düğümlenen acı dolu hıçkırıkları izledim, bakışlarım boynunda asılı duran bir madalyona takıldı.

Kül ve kemikten başka bir şey olmadığında, alevleri söndürdüm ve altın zinciri tuttum, kömürleşmiş kafasını vücudundan ayıracak kadar sert çektim ve madalyonu avucumun içinde ters çevirerek yeni bir hazine. Yüksek kaliteliydi ama ön yüzündeki Pegasus şeklindeki elmas dizilimi onu bozuyordu. Başparmağımı üzerinde gezdirdim, altının yüzeyini eriterek taşları yerinden çıkardım ve ceketimin cebine düşmelerine izin verdim.

Sonra madalyonu açtım ve Felicity'nin oğlu olduğunu tahmin ettiğim bir çocuğun fotoğrafını buldum; Varisim ile aynı yaşlardaydı ve kahverengi saçlarında gümüş parıltılar vardı.

Kolyeyi cebime atıp Vard'a dönmeden önce başparmağımı fotoğrafa bastırarak yakıp kül ettim. "Elinde başka bir şey var mıydı?"

"Sadece bir kese yıldız tozu Lordum," dedi. "Görünüşe göre bir süredir sürüsüyle birlikte bir yerden başka bir yere giderek FIB'den kaçıyormuş."

"Krallarına karşı gelmek için Ejderha yapımı bir yaratığı kullanmaya nasıl cüret ederler?" diye tükürdüm ve o peşimden koşarken aklımda kesin bir kararla yanından geçip kapıdan çıktım. "Basına bu öğleden sonra yeni bir yasanın duyurulacağını bildirin. Tüm Emirlerin yıldız tozu taşımasını yasaklıyorum.

Ejderhalar ya da kraldan izin almış olanlar. Bunu bulundurduğu tespit edilen herkes vatana ihanetle suçlanacaktır."

"Evet, efendim," dedi Vard. "Harika bir seçim Kralım."

FIB karargâhından çıktım, rüzgâr etrafımda savrulurken paltomu bağladım ve bir fotoğrafçı kalabalığı önümü kesmek için ileri atıldı. FIB ajanlarından oluşan bir halka onları geride tuttu, ancak basamaklarda bir an durakladım, göğsüm kabarırken ve yüzümü tatmin edici bir gülümseme doldururken fotoğraflarını çekmelerine izin verdim.

"Bir hainin daha icabına bakıldı," diye seslendim sesimdeki gururla, fotoğraflar çekilip sorular yöneltilirken

ki cevap vermeye hiç niyetim yoktu. Bu gece bir ifade hazırlardım ve-

Ayaklarımın dibinde ıslak bir şey yere düştüğünde yüksek bir sesle yere baktım ve ayakkabılarımın üzerinde patlayan bok yığınının dudak büktüm.

"Lordum," diye soludu Vard, kolumu tuttu ama ben hırlayarak onu kendimden uzaklaştırdım, tam o sırada kocaman ve kötü kokulu bir tezek omzuna çarptı ve parçaları göğsüme sıçradı.

"Argh," diye homurdandım, başımı kaldırıp sesin geldiği gökyüzüne doğru baktım, bir Griffin'in sırtında oturan tanıdık görünümlü lila saçlı bir kız buldum, kuyruğunu havaya kaldırmıştı ve bir başka devasa dışkı yığını bana doğru yuvarlanıyordu. Bana çarpmasını engellemek için havayı kullanmaya çalıştım ama

Hala FIB merkezini çevreleyen sihirsiz koğuşların içindeydim, bu yüzden tüm yüzümü tokatlarken durdurmak için çaresizdim ve iğrenme ve öfkeyle geriye doğru sendeledim.

Gözlerimden sildim, düşmanlarımı öfke dolu bir kükremeye görüş alanıma alırken madde çoktan yanmaya ve kaşınmaya başlamıştı.

"Bokların kralına selam olsun!" diye bağırdı.

"Yakalayın onları!" FIB kendini düzene sokmak için acele ederken ben bağırdım ama kız çoktan kendi ve bindiği Griffin'in üzerine yıldız tozu atmaya başlamıştı ve ciğerlerimden bir kükreme yükselirken eterde kayboldu.

Basına döndüğümde, gözlerimdeki pisliği silmeye çalışırken yüz kameranın yüzümde patladığını ve yanmanın şiddetlendiğini gördüm.

Aceleyle arabama doğru koştum, Vard'a yetişmesi için havlarken şoförüm benim için kapıyı açtı ve arka koltuğa atladım, ceketimi sırtımdan çıkarıp gözlerimi sildim.

"Ah baba, ne utanç verici," dedi Lavinia yanımda bir yerden ve burnumdan dumanlar yükselirken onu bulmak için arkamı döndüm.

"Ya seni öldürmeye çalışsaydı, sen ölümden beter olurdun ve ben de yalnız bir kraliçe olurdum." Güldü ve ben de elini boğazına kilitleyerek onu susturdum.

"Benimle alay etme." Uyarırcasına hırladım. "FIB merkezinin yüz metre yakınına kimse giremez. Bana ölümcül bir şeyle dokunmuş olamaz."

Gölge elimin yükseldiğini, boğazıma dolandığını ve tüm havamı kesecek kadar sıkılaştığını hissettim. Panik içimde yükselirken

Bana hediye ettiği elin kontrolünü yeniden ele geçirmek için kendi irademi zorlamaya çalıştım ve bana karşı çalışmaya devam ederken tepkisiz buldum, benim yerine onun emrini takip etti. *Hayır.*

"Benimle bu tonda konuşma," diye tısladı, bakışlarında sahip olduğu gücü anlatan çılgın bir ifade vardı.

Gölgeler arabanın her tarafına yayıldı ve ben onları hava elementiyile kendimden uzaklaştırmak için savaştım ama onun gücü çok büyüktü. Beni gölgeye bağladı, koltuğa yatırdı ve bir iblis gibi gülümseyerek üzerime tırmandı.

Nefes almak için çırpındım, içimdeki öfke gittikçe alevleniyordu. Gücünü bana karşı kullanmaya nasıl cüret eder? O bensiz bir hiçti. *Hiçbir şey!*

"Zavallı kızgın küçük babacık," diye mırıldandı, gömleğimi kavradı ve düğmelerin etrafa saçılmasına neden olan keskin bir çekişle yırtarak açtı. Tekrar nefes almama izin verdi ve ben de hırlayarak onu tutmaya çalıştım.

"Bu ne cüret?" Hırladım. "Beni hemen serbest bırakın ve kralınızın önünde diz çökün!"

Çılgınca güldü, gölge elimi bir kez daha bana karşı kullanırken göğsümü derimi yırtacak kadar sert çizdi, kendi yüzümü morartacak kadar sert tokatlamamı sağladı ve dilime kan tadı getirdi.

"Aptal çocuk, sen tamamen benimsin. Benim, benim, benim. Benim Acrux Kralım," dedi gözlerinde vahşî bir parıltıyla ve ben kurtulmak için daha çok mücadele ettim, beni içinde ezip merhametine hapsederken gücünden korktum. Bu kabul edilemezdi. Onun üzerinde irademi kullanmalı, ona efendisinin kim olduğunu göstermeliydim.

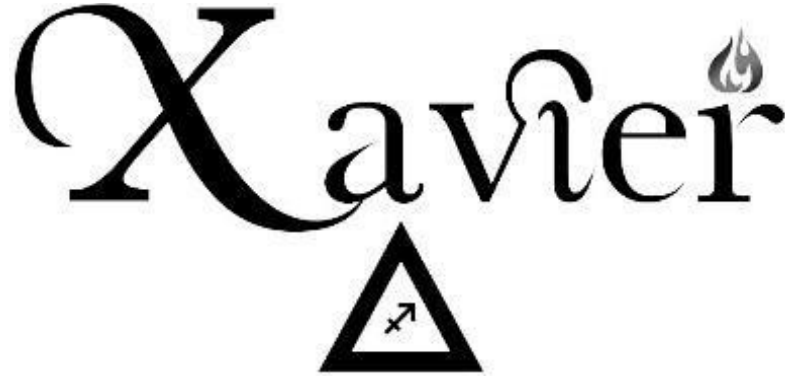
"Kralına itaat edeceksin!" Üstümde bir aşağı bir yukarı zıplarken kükredim.

"Efendim?" Vard arabanın önünden uysalca sordu. "Ne?"
Tükürdüm.

"GörünüŖe göre bu öğleden sonra Nostria Ŗehrinde taht iddianıza karŖı bir protesto olacak," dedi gözleri görmesiyle parlayarak. "Ŗimdi oraya gidersek, isyancıları baŖlamadan önce yakalayabiliriz." Doğrudan bana bakmadı, bakıŖlarını arka cama sabitlerken Lavinia'nın beni içine düşürdüğü durumu görmemiş gibi davrandığı belliydi.

TutuŖu aniden azaldı ve oturabildim, üzerimde ne kadar güç sahibi olduğına dair korkuyla gölge elime baktım. Onu tekrar kontrolüm altına almam gerekiyordu ve ayak boşluğına doğru kayarak sikime hazırlanmak için dudaklarını ıslatmaya baŖladığında, itaatkâr tarafının geri döndüğünü görmekten memnun oldum.

"Beni eve götür," diye emrettim gözlerimdeki yanan kaŖıntıyı ya da bok kokusunun hâlâ üzerimde kalmasını görmezden gelmeye çalışarak. "Ama onları yakalamayacağım Vard. Bugün elime geçen her asi ölecek."

Tyler'ın FaeBook gönderisine sayısız Pegasus'tan gelen ve süslü bir penisin daha iyi olduğunu ilan eden yorumlara göz attım, ancak en azından kendime olan güvenimi tamamen yok etmeyecek kadar çok insan sikimin büyüklüğü hakkında yorum yapmıştı. Sade bir penis istediğimden değildi. Aslında, kısa bir süre önce onu süslemek için planlarım vardı, ama sonra bir savaş oldu ve buraya geldim ve sikimi nasıl süsleyeceğimi düşünecek zamanım olmadı.

İçimi çektim, yemekhaneye doğru ilerledim ve Tyler'ın güzel aletine internetten bakmaktan bıktığım için Atlas'ımı cebime tıktırdım. Sofia dün gece odasına geri dönmüştü ve ben bir kez daha bu Pegasus olayında başarısız olduğumu hissediyordum. Yine de içgüdülerim pes etmedi, sürünün Dom'u olarak pozisyon almamı ve Sofia'yı kendime ait olarak talep etmemi istediler. Ve ben de tam olarak bunu yapmayı planlıyordum. Ama bunu çıplak bir penisle yapamayacağım kesindi.

Hayır, sikimin oyununu yükseltmem, onu siklerin kralı olarak taçlandırarak bir makyaj yapmam gerekiyordu. Bu Tyler'a gösterecekti. Göz kamaştırıcı D'mi görünce titreyecekti ve sonra sürünün kimi takip etmek istediğini görecektik. O zaman görecektik.

İleride, yemekhanede Fae dövmesi yaparken gördüğüm bir adamı fark ettim ve şimdi onun peşinden gidiyordum, ipeksi siyah saçları tepeden toplanmıştı ve giydiği bol atlet kollarını kaplayan sonsuz Disney dövmelelerini gösteriyordu. İri bir adamdı, kaslı kolları bronzlaşmış ve birinin kafatasını ezecek kadar güçlü görünüyordu ve yaklaşırken tereddüt etmeme yetecek kadar korkutucu bir havası vardı, ancak bunun beni tamamen uzaklaştırmasına izin vermeyi reddettim. Her şeye rağmen sikimin tek umudu o olabilirdi.

Adımlarımı hızlandırdım, dikkatini çekmek için boğazımı temizledim ama dönüp bakmadı bile.

"Affedersiniz?" diye sordum, kaşlarını çatarak etrafına baktı ve sanki kibarca gülümseyip cevap vermesini beklediğimi fark etmemiş gibi devam etti.

Onu yakalamak için koşar adımlarla yanına gittim ve hızlı temposuna ayak uydurmaya çalıştım.

"Dövme yapıyorsun, değil mi?" Ona sordum ve bana kısık gözlerle baktı.

"Belki," diye mırıldandı. "Bir tane ister misin?"

"Hayır... Ben aslında piercing istiyorum. Onları da yapıyor musunuz?" Umutla sordum ve bakışları değerlendirici bir şekilde üzerimde gezindi.

"Sen Acrux çocuğu değil misin?"

"Evet," dedim çenemi kaldırarak. "Ve?"

Bir süre daha beni izledikten sonra omuz silkti. "Ne istiyorsun, kulaklarını mı deldireyim?" Bu fikri duyunca kıkırdadı ve kulağının arkasına bir sıcaklık yayıldı.

Ondan gerçekten ne istediğimi sormaya hazırlanırken boynuma sarıldı.

"Hayır. Ben şeyimi istiyorum... bilirsin işte." Aletimi işaret etmek için başımı salladım ve adam kaşlarını çatı.

"Ne?" diye sordu şaşkınlıkla.

"Biliyorsun... benim..." Sesimi fısıltıya kadar alçalttım. "Aleti delinmiş."

Bir kahkaha attı ve ben bunu bastırmaya çalışırken boynumdaki sıcaklık yanaklarıma doğru yayıldı.

"Peki yapabilir misin, yapamaz mısın?" Tısladım.

Başparmağını düşünceli bir şekilde sağ elinin eklemleri üzerinde gezdirdi ve sonra başını salladı. "Yapabilirim ama yapmayacağım."

"Neden?" Ayağımı yere vurdum ve kaşları bana doğru kalktı.

"Çünkü istemiyorum." Adımlarını hızlandırmaya çalıştı ama ben kolunu tuttum, bana tekrar bakması için çekiştirdim, o da baktı ve ölüm Aldığım parıltı onu serbest bırakmam için yeterliydi, yine de isteğimi yerine getirmeye devam ettim.

"Hadi, sana para vereceğim. Karşılığında ben de senin için bir şey yapacağım.

Ne istiyorsun?" diye sordum. diye sordum ve o da bunu düşündü. "İstediğim her şeyi mi?" diye onayladı ve ben de başımı salladım.

"Her şey," diye kabul ettim ve o da bir dakika bunun üzerinde düşündü. "Gabriel Nox'u tanıyor musun?" diye sordu.

"Evet, peki ya o?"

"O benim eski bir arkadaşım ve benden bir adım önde olmak için görüşünü kullanmayı seviyor. Mesela geçen sabah, son krepı yersem boğulacağımı öngördüğünü söyledi. Ama sonra gidip yedi, yani oyununu biliyorum. Benimle aptal gibi oynadı."

"Tamam... peki bu konuda ne yapmamı istiyorsun?"

"Biraz intikam almak istiyorum," dedi sırtarak. "Ama onu kendim geri getiremem çünkü beni izliyor olacak. Ama beni izlemiyor olacak.

senin için..."

"Yani benden tam olarak ne yapmamı istiyorsun?" Kaşlarımı çattım.

"Yaptığın şey hakkında tek bir şey bile bilmek istemiyorum, yoksa ne *olduğunu anlar*. Ama ona öyle bir şaka yapmanı istiyorum ki bir daha bana bulaşmasın."

"Şu anda bu konuşmayı gerçekten *görebileceğini* biliyorsun, değil mi?" Gabriel Nox'a şaka yapma şansımın, babamın her zaman istediği gibi bir Ejderha'ya dönüşme şansım kadar olduğunu farkında olarak söyledim.

"Hayır, şu anda meşgul," dedi bilmiş bir sırıtışla. "Peki anlaştık mı?" Bana mürekkepli elini uzattı.

"Önce penis piercingi mi?" Onayladım ve o da başını salladı, ben de avucumu onunkinin içine kaydırdım ve anlaşma yaparken aramızda bir güç parıltısı çınladı. Bu anlaşmanın bana düşen kısmını nasıl yerine getireceğime dair hiçbir fikrim yoktu ama bir deneyecektim.

"Pekala, ihtiyacım olanı alacağım. Oscura Klanı'nın nerede olduğunu biliyor musun?"

Başımı sallayarak onayladım çünkü evet, herkes acımasız Kurtadam sürüsünün nerede barındığını biliyordu - susturucu baloncuklar her zaman korunmadığı sürece günün ve gecenin her saatinde uluduklarını, parti yaptıklarını veya seviştiklerini duyabilirdiniz ve Rosalie ile Dante Oscura her sabah devasa sürüleriyle yemek salonuna geliyor ve büyük ilgi çekiyordu. Hatta birkaç kez Varisler ve ikizlerle birlikte parti yapmak için oraya gitmiştim ve gerçekten çok eğlenmişim.

"Onların kamarasına gelmeden hemen önce benim ve ailem için bir dizi oda var. Soldaki ilk odayı işim için kullanıyorum. On dakika sonra benimle orada buluşun."

Başımı salladım ve o yöne doğru giderken heyecanlı bir kişnemeyle uzaklaştım. Büfenin önünden geçerken bir elma ve birkaç havuç aldım, Oscura Klanı'nın bölgesine giden kıvrımlı tünellerden aşağı doğru yürürken etrafta tanıdığım kimsenin olmamasına şükrettim.

Dövmecinin beni yönlendirdiği odanın içinde, dokuma yosundan yapılmış gibi görünen birkaç kanep ve sandalyenin bulunduğu küçük bir salon alanı vardı.

Havuçlarıma başlamadan önce elmamı heyecanlı bir kişnemeyle çiğnedim, yeni arkadaşımın gelmesini beklerken ayaklarımı ahşap sehpanın üzerine koydum. Kollarında bir kutuyla görüldüğünde, havucumdan bir lokma yutarak koltuğumda dik oturdum.

"Adını alamadım mı?" Parlak bir şekilde sordum.

"Carson," dedi ve kutuyu masanın üzerine bırakıp kapağını açtı.

Nefesim kesildi, dövme tabancasının yanında duran korkunç görünümlü iğneye bakarken öne doğru eğildim.

"Pekâlâ, hadi şu işi bitirelim. Pantolonunu çıkar, kanepye uzan," diye emretti Carson ve pantolonumu boxer'larımla birlikte indirip yosunlu minderlere uzanmadan önce içimden küçük bir sinir titremesi geçti, 'Horn and Raised' tişörtümü ve gökkuşağı çoraplarımı yerinde bıraktım.

"Peki ya piercingler?" diye sordum. "Bir şey seçmem gerekmiyor mu?"

"Ne istersen seç," dedi. "Ben bir toprak elementaliyim. Metal ve değerli taşları istediğin gibi yapabilirim. Sadece bana ne istediğin hakkında bir fikir ver.

Burada ne arıyorsun? Bir Prens Faebert mi?"

Ne istediğimi çok iyi bildiğim için başımı salladım. "Bir Yakup'un Merdiveni," dedim sesimde en ufak bir şüphe belirtisi olmadan.

"Gökkuşağından bir tane."

Koyu yeşil gözleri neşeyle parlayarak bana baktı. "Bundan emin misin? Sikin tamamından mı?"

"Evet," dedim başımı sallayarak. "Her şeyi. Yukarıdan aşağıya, önden arkaya, yapabildiğin kadar parlak ve ışıltılı."

Bir eliyle çenesindeki kirli sakalı ovdu, sonra kutudan büyük iğneyi çıkardı. "Çok fena acıtacak."

"Yaparken iyileştiremez misin?" Protesto için inledim.

"Hayır, benim tarzım değil. Sonra iyileştiririm." Zalimce sırttı, kanepede yanıma otururken bacaklarımı kenara itti ve aletimi kabaca tutarak beni telaş içinde kişnetti. "Hazır mısın? Üç deyince."

İğneyi şaftımla aynı hizaya getirdiğinde endişeyle başımı salladım ve o iğneyle sikimi mızraklamaya hazırlanırken bir inilti daha bastırdım.

"Üç." İğneyi deriye batırdı ve o kadar yüksek sesle inledim ki tavan titredi.

"Ahhhhhh!"

"Artık yastığın altından çıkabilirsin," dedi Carson ve sonunda iyileştirici sihrinin sikimin üzerinde dolaştığını hissettim. Neden? Neden? Neden önce lanet olası sikimi uyuşturmadan yapmıştı ki? Bunu yapması için yalvardım, ona en çılgın hayallerinin ötesinde altın ve zenginlik vaat ettim, ancak bunun kendi süreci olduğu konusunda ısrar etmeye devam etti ve beni tüm yol boyunca acı içinde bıraktı.

Acı nihayet dindiğinde ağır bir nefes aldım ve yastığı başımdan ittim, bir korku şovuna tanık olmak üzereymişim gibi hissediyordum, aletim parçalara ayrılmıştı ve kucağımda suşi gibi servis ediliyordu. Neden rastgele bir yabancının sikime iğne batırmasına güvenmiştim ki? Aklımı mı kaçırmıştım? Onu kesebilir, onarılamayacak şekilde mahvedebilirdi.

Gözlerimi mağaranın kayalık tavanında tuttum, bakmaktan ve değerli aletimin başına gelen kaderi keşfetmekten korktum. Çünkü bir şekilde korkunç, çok korkunç bir hata yaptığımdan emindim. Ama erkekliğimin katledilmesinin yarısında kaçmaya çalıştığımda, Carson beni tutmuş ve işi bittikten sonra her zaman fikrimi değiştirebileceğimi söylemişti. Ama yapabilir miydim?

Yaraladıysa iyileştirme büyüğü sikimi onarabilir mi?

Carson, "Biraz yaratıcı bir özgürlük kullandım," dedi. "Hadi, baksana şuna, göt herif. Eğer beğenmezsen, onları çıkarırım."

Derin bir nefes aldım, ihtiyacım olursa bunu gerçekten düzeltebilmesi için dua ettim, kendimi aşağıya bakmaya zorlarken yıldızlara sessiz bir dua ettim.

Bana bakan mutlak mükemmelliği fark ettiğimde nefesim göğsümde sıkışıp kaldı. Birbirine bağlı çubuklardan oluşan bir merdiven, şimdiye kadar gördüğüm en güzel değerli taşlarla şaftımın uzunluğuna kadar uzanıyordu. Gökkuşağının renkleri üzerlerindeydi. Aletimin başından da her iki ucunda birer elmas bulunan bir çubuk geçirilmişti ve aletimi elime aldığım da aynı çubuk ağının aletimin her tarafına doğru uzandığını hissettim. Alt tarafını da.

"Aman Tanrım," diye nefes aldım, başparmağımı sikimi süsleyen pırlıl pırlıl taşların üzerinde gezdirirken, Solarya'nın en iyi göz kamaştırıcısına sahip olduğumu şüpheye yer bırakmayacak şekilde biliyordum. Bu, sık delen bir tanrının, sık süsleyen bir tanrının işiydi.

"Eee?" Carson homurdandı ve ben de ona baktım, minnettarlık dalgalar halinde içime yayılıyordu.

Ona doğru atıldım, kollarımı omuzlarına doladım ve beni tutarken kaskatı kesildi, beceriksizce sırtımı sıvazlamadan önce hayatının aşırı dost canlısı insanlarla dolu olduğu hakkında bir şeyler homurdandı.

"Yani beğendin mi?"

"Bayıldım." Ondan uzaklaştım, ayağa fırladım ve ışıpta daha iyi incelemek için bir lambaya doğru koştum. Sanki içinde binlerce güneş yaşıyormuş gibi parlıyordu ve içimi saf bir neşe kapladı. "Sana borcumu nasıl ödeyebilirim?"

Bu mu? Sana istediğin kadar altın getirebilirim."

"Gabriel'e bulaşırsan ödeşiriz," dedi, dudaklarında hafif bir sırıtma belirdi ve ben de başımı salladım, bunu yapmanın bir yolunu bulacağımdan emindim çünkü bu adama çok şey borçluydum.

Sofia ve Tyler'a hemen göstermeliydim. Dünyanın en iyi sikine sahip olduğumu Tyler'ın yüzüne vurmalıydim.

Bir kahkaha patlattım, çıplak kığımın ve aletimin etrafına kalın bir yağmur bulutu yayarak odadan fırladım, yemek salonunu yırtarak geçtim ve tünellerde sağa sola savrulurken, her dönüşte gökkuşağı çoraplarımın üzerinde kayarak onların odasına doğru koştum.

Odalarına vardığımda, kapıyı çalmadan kapıyı iterek açtım, bulutun çözülmesine izin verdim ve şimdi ne kadar heyecanlandığım için sert olan tüm horozumu ortaya çıkardım, tüm ihtişamıyla her parlak taşı gösterdim.

"Ha! Şimdi sikime bak, Tyler!"

Ama Tyler ve Sofia yalnız değildi. Tory ve Darcy oradaydı, Tyler'ın omzunu sıvazlarken Sofia onun kucağında kıvrılmıştı ve tüm Varisler onların ötesinde duruyordu. Orion da oradaydı ve durum daha da kötüleşti, Çünkü görünüşe göre Hamish, annem, Geraldine ve onun lanet olası A.S.S. arkadaşları Angelica ve Justin de bu yoğun görünen toplantıya katılmışlardı.

"Tyler'ın annesi öldü, Xavier," dedi Sofia dehşet içinde bana bakarken, gözleri yaşlarla doluydu, Tyler ise yüzündeki üzüntü bulutunun arasından bana bakıyordu.

Ve sikim orada öylece durdu, tüm bu boktan gösteri devam ederken ve başrolü ben üstlenirken yavaş yavaş sönmeye başladı.

"Kutsal olmayan bir ayın ışığıyla!" Geraldine gözlerini siper ederek bağırdı. "Uzun Sherman'ınızı ortaya çıkarmak için ne güzel bir zaman!"

"Xavier," diye tısladı Darius. "Üstünü ört."

"Al bakalım, bebeğim." Annem yataktan birkaç eşofman altı aldı, bana fırlattı ve ben de içine girdim, herkes bana bakarken neredeyse kıcımın üstüne düşüyordum ve yanaklarım güneş kadar sıcak yanıyordu.

Hayır.

Bu neden oluyordu?

Neden?!

Yaptığım şeyden duyduğum utanç, zihnimin durumun büyüklüğünü kavramasını yavaşlattı ama Tyler yüzünü Sofia'nın boynuna gömdüğünde ve diğer herkes Lionel'a karşı ne yapılabileceğini tartışmaya başladığında, onun sadece ölmediğini fark ettim. Onu babam öldürmüştü. Ve haberi duyduktan sadece birkaç dakika sonra Tyler'ın odasına sıkım dışarıda girmiştim.

"Özür dilerim," diye ağızımdan kaçırdım, utanç, korku ve üzüntü ağır dalgalar halinde üzerime çökerken Tyler'a doğru koştum. "Çok özür dilerim. Bilmiyordum."

"Onları biraz yalnız bırakalım," dedi Darcy usulca, Tyler'a bakarken gözleri yaşarmıştı ve Tory'nin elini tutmak için uzandı.

Herkes odadan çıkmaya başladı ve ağabeyim beni de onlarla birlikte dışarı çıkarmaya çalıştı ama ben kafamı ona sallayarak topuklarımı sıktım. Bir şeyler söylemeli, bir şeyler yapmalıydım. Yaptığım şeyden sonra öylece çekip gidemezdim. Sürümün yanında olmalıydım.

Darius beni bıraktı ve kapı kapandığında, Sofia ellerini Tyler'ın sırtında rahatlatıcı daireler çizerek gezdirirken ona yaklaştım.

"Ne yapabilirim ki?" Homurdandım.

"Yapabileceğin hiçbir şey yok," dedi Tyler içi boş bir sesle ve beni bir sıkıntı iniltisi terk etti.

Onlarla birlikte yatağa tırmandım, rahatlığımı sunma ihtiyacı duydum. Acılarının bu odadaki havayla karıştığını hissettiğimde benim türüme yaklaştılar. Kollarımı ikisine de doladım ve Tyler başını kaldırıp baktı, kızarmış gözleri benimkilerle buluştu. Aramızda hâlâ rekabet vardı ama yumuşak bir homurtu çıkardığında, benim gibi onun da şu anda bunu bir kenara bırakmaktan mutlu olduğunu anlayabiliyordum. Ve ben başının yan tarafına sokulduğumda bana yaslandı, Sofia'nın tatlı kokusu onun daha zengin aromasıyla karıştı.

Tyler'ın kederinin ağırlığı sırtımızda bir kılıç gibi hepimizin üzerine çökerken başlarımız birbirine düştü ve sessiz kaldık. Ve babama olan nefretim neredeyse elle tutulur bir şeye dönüştü, doyurulmak için yalvarıyordu.

Sürüme bir darbe indirmişti ve bunun kefareti olarak boynuzumu onun kalbine saplayıp kanını akıtmak zorunda hissediyordum. Ama şimdilik tek yapabildiğim yapabileceğim tüm teselliği sunmak ve bunun Tyler'ı kırmaması için dua etmektir.

Çünkü o benim rakibim olabilirdi ama benim için bundan daha fazlası olduğunu fark ettim. Onu gerçekten anlamadığım bir şekilde önemsiyordum ve hâkimiyet mücadelemiz bunu asla değiştirmeyecekti. O, kendim için bulduğum ailenin, sürünün bir parçasıydı ve onunla olan bu bağı kendi Tarikatımı kucakladığım gibi kucakladım. Ve bu babamın bizden asla alamayacağı bir şeydi.

Darius'un kucağına oturdum, ağır nefeslerimiz birbirine karışırken alnımı onunkine bastırdım. Ejderhasının ısısı buzları eritmeye çalışırken, kucağına tırmanıp kontrolü ele almadan önce onu bir sandalyeye donduracak kadar dikkatini dağıtmayı başardıktan sonra bizi kurutacak enerjiyi toplamaya çalışırken kendi kendime sırttım ve onu başımı döndüren bir doruğa kadar sürdüm. Söylememde sakınca yok, cehennem gibi sıcaktı ve özgürlüğüne kavuşup tüm vücudumu zevkten titreten bir hırıltıyla içime girdiğinde ikimiz de sırlıslık olmuştuk.

Büyüsü hâlâ tenimde titreşiyordu ve ellerimi göğsüne koydum, elleri belimde oyalanırken kalp atışlarının sert gümbürtüsünü hissettim ve birbirimize bu kadar bağlı olmanın tadını çıkararak orada kaldık.

Darius ve Xavier'in gemiyi kurtarmalarının üzerinden neredeyse bir ay geçmişti.

Pegasus sürüsü akademiden ayrılmıştı ve o zamandan beri

Nebular Engizisyon Merkezlerinden türlerinin daha fazlasını kurtarmakla ve Lionel'in türlerine yaptığı zulmü durdurmak için aldığımız ihbarları kullanmakla meşguldük.

Gabriel ve ailesi Vard'ın Görme Yetisi'nin derecesini test etmek için çalışıyorlardı; mitinglerde ve basın toplantılarında boy göstererek Lionel'a Vard'ın yeteneklerini test eden küçük darbeler indirmeye çalışıyorlardı. Lionel'ın yanında Vard olmadan toplum içinde hiçbir yere gitmediği düşünülürse çok sert vuramıyorlardı.

Etrafında koruyucu büyüler ya da FIB tarafından oluşturulmuş anti-büyü bölgeleri vardı ama gazeteler sahte kralın Griffin bokuna bulanmış, Victoria pandispanyasına bulanmış ve hatta Pegasus simiyle karıştırılmış yapıştırıcıya bulanmış görüntüleriyle doluydu. Gabriel'in Vard'ın yetenekleri hakkında ne öğrendiğinden tam olarak emin değildim, ama her neyse, Lionel'in gününün bunun uğruna tekrar tekrar mahvolduğunu görmek kesinlikle çok komikti.

Darius ve ben diğerleriyle Darcy'nin odasında buluşup Lionel'a nasıl karşılık vereceğimizi konuşacaktık ama sonra Darius Kıçımı tokatladı ve daha sonra sahip olmak için sabırsızlandığını söyledi ve gözünde o otoriter Alfa parıltısını gördüm, bu yüzden ona bu ilişkide kimin sorumlu olduğunu hatırlatmak zorunda kaldım. O da bendim.

"Bazen Vahşi Kral'ın hiç ölmemiş olmasını diliyorum," diye mırıldandı, beni yakınında tutarken neredeyse kendi kendine. "Bütün bunlar olmadan önce babamı durdurmayı başarsaydı her şeyin ne kadar farklı olacağını düşünüyorum. Seninle ne kadar uzun zaman geçirebilirdim..."

İçimi çektim, parmaklarımı çenesine doğru kaydırđım ve bana bakması için çenesini eğdim.

"Artık istediğimiz kadar vaktimiz var," dedim. "Geçmiş geride kaldı. Onu değiştiremeyiz, o halde neden düşünelim ki?"

Kaşlarını çattı ve kanatlarımın derimin altında uykuda olduğu kürek kemiklerimi okşayana kadar ellerini omurgamdan yukarı kaydırđı, sırtımı

eğmeme ve zevkle yumuşak bir şekilde inlememe neden oldu.

"Roxy, Noel günü, düşündüğümde-"

Kapıdan bir vurma sesi geldi ve Max bize seslenirken başımı çevirip kapıya baktım.

"Bu şehvet molasını, sevişmeyi bıraktığınız ve sadece kucaklaştığınız anlamına alıyorum - bu yüzden hepimizi bekletmeyi bırakın ve kışlarınızı buraya getirin, böylece bunu nasıl yapacağımızı anlayabiliriz."

Bir kahkaha attım, kollarımdaki adam beni sıkıca kavradığında ve ben ona dönüp baktığımda onları beklettiğim için kendimi kötü bile hissedemiyordum.

Bu mutluluğu tatmak için uzun bir süre beklemek zorunda kalmıştık, bu yüzden olabildiğince sık tadını çıkaracaktım.

"Bize on dakika verin," diye seslendim.

"Hayır," diye tersledi Max. "Darius beş dakika içinde yeniden hazır olacak. Sonra bir tur daha Gerry'yle birlikte lanet duvarların takırdamasını izleyeceğiz."

Bize lanet çimenlerini sulayan bahçıvanlar hakkında hikayeler anlatıyor ve yemin ederim ki benden başka tek bir piçten bahsederse öldürme çılgınlığına başlayacağım."

"Tekrar sertleşmemin ne kadar süreceğini bilmen çok garip, göt herif," diye karşılık verdi Darius, sesini renklendiren bir kahkaha atarak.

"Benim de her zaman bu kadar şehvet hissetmem çok garip ama siz ikiniz kelimenin tam anlamıyla hiç durmuyorsunuz, işte buradayız."

Max'in ayak sesleri kapıdan uzaklaşırken güldüm ve Darius başını bana doğru eğdi.

"Yine de yanılıyor," dedi, kalçalarını altımda kaydırды, böylece zaten ne kadar sert olduğu konusunda hiçbir yanılsamam kalmadı ve karanlık gözlerindeki cazibe karşısında dudagımı ısırdım.

"Noel hakkında bir şeyler söylüyordun," dedim, lanet olası kafamı tutmaya çalışarak çünkü bu noktada gerçekten geç kalıyorduk.

"Unut gitsin," dedi başını hafifçe sallayarak. "Sadece o koridorun sonunda beni beklediğini gördüğümde ne kadar harika görüldüğünle ilgiliydi. O günün asla bizim düğün günümüz olmayacağını biliyorum ama o cadaloz Mildred'le evlendirileceğimi bilerek yıllarımı geçirdim ve senin gibi bir kızla evlenmeyi kaç kez hayal ettiğimi anlatamam."

"Benim gibi mi?" Alay ettim ama şakacı ses tonuma karşılık vermedi, sadece dudakları dudaklarıma değene kadar yukarı itti ve nefesim boğazımda düğümlendi.

"Hayır. Senin *gibi* değil. O sendin. Seni görmeden önce bile sendin Roxy. Sadece sendin."

Beni öptü ve ben ona aşık oldum. Zaten sahip olduğum şekilde değil, ama ruhumun köklerine kadar her zaman benim için de o olacağını bilmemi sağlayan bu tamamen büyüleyici, netlik anı gibi bir şekilde. İşte şimdi buydu. Ben ve o, yıldızların bize bahşetmesine ihtiyaç duymadığımız bir şekilde birbirimize bağlıydık, çünkü bu bizimdi ve bunu biz seçmiş, bunun için savaşmış ve kan, acı ve kalp ağrısıyla kazanmıştık ve göklerin bize bahşettiği hiçbir eş bağı bununla kıyaslanamazdı. Gümüş yüzükler istemedim

Gözlerimi. Tek istediğim karşımdaki bu adam ve hiçbir yardıma ihtiyaç duymadan birbirimizi sahiplenmek için savaşan kişiler olduğumuzu bilmektir. herhangi bir göksel varlığın rehberliği. Çünkü o bizimdi. Ve bizden başka kimse ona sahip çıkamazdı.

İsteksizce geri çekildim, dudaklarımda onun tadına baktım ve sihrimizin bizi kurutan ve saçlarımda daha az yeni sikilmiş gibi görünmesine neden olan ateş ve hava karışımında birbirine dolanmasına izin verdim.

Darius ayağa kalktı, beni sanki hiçbir şey değilmişim gibi kolayca kaldırdı ve kollarımı boynuna dolayıp bakışlarımda yüzünün güçlü hatlarında, çenesini kaplayan koyu kirli sakalında, onu asla tamamen terk etmeyecekmiş gibi görünen kaşlarında gezinmesine izin verirken odanın içinde ilerledi.

Beni Caleb'in bizim için yaptırdığı gardırobun yanına yerleştirdi ve beyaz bir tişört ile siyah bir eşofman altı giydirdikten sonra benim için birkaç kıyafet çıkardı. Bir dizinin üzerine çöküp bir çift siyah külotu kalçalarımın yukarı çekerken ona sııttım, tehlikeli bir bakışla beni giydirdi

Yakında beni tekrar soyacağına söz veren gözler.

Daha sonra taşlanmış bir kot pantolon giymeme yardım etti, yavaşça ayağa kalktı ve düğmelerini iliklemeden önce kıcımın kıvrımından çektiştirdi, bir öpücük çalabilmek için beni bel bandından bir adım öne çekti.

Beni öperken elleri göğüslerimi okşadı, dudaklarımızı ayırmadan ve uzun kollu yeşil bluzumu başımdan aşağı indirmeden önce meme uçlarımı beni acıtacak kadar çektiştirirken ağzının içinde inledim.

"Ne yaptığını biliyorum," diye suçladım, uzun, siyah saçlarımı gömleğimin yakasından dikkatlice çekerken ona baktım.

"O da ne?" diye gürledi, dudakları kulağıma değiyordu.

"Beni heyecanlandırmaya çalışıyorsun ki daha sonra beni tekrar altına almaya zorlayabilesin ve Alfa'nın tüm gücünü üzerimde kullanabilesin."

"Hoşuna gitmiyormuş gibi davranma, Roxy. Seni altımda kıstırdığımda her zaman en sert şekilde boşalıyorsun."

Ona yumruk atamadan geri çekildi, derin kahkahası gülümsememe neden oldu ve ayakkabımla onun koca kafasına vurma arzumla savaştı. Güzel bir orta noktada karar kıldım ve bunun yerine onu tersledim, yüksek topuklu spor ayakkabılarımı tekmeledim ve önünden odadan çıktım.

Darius benim şımarık davranışlarım karşısında daha da eğlenmiş görünüyordu ve ben de onun bana karşı bu kadar kolay davranmasına izin vermemek için aklıma bir not aldım. Ama bana yaşattığı onca orgazm sayesinde ona kızgın kalmak bugünlerde eskisinden çok daha zordu. Geçen gün ona Jüpter'in uydularından biri büyüklüğünde bir egosu olan kertenkele herif diye bağırmıştım ve o da bana dizlerinin üzerine çöküp ona hakaret etmeye devam etmemi söylemişti.

Başını eteğimin altına sokarak bana en başta ona neden kızdığımı bile unutturmaya başladı. Bir noktada hatırlayacağımdan ve ona tekrar cehennemî yaşatacağımdan emindim, ama şu anda hala o orgazmın anısıyla kör olmuştum ve hayatım boyunca neden ona güneşin altındaki her ismi söylemeye niyetlendiğimi hatırlayamıyordum.

Darcy ve Orion'un odasının kapısını açtım ve ikizim bana baktı, gözlerini dramatik bir şekilde devirdi, ben sadece turta kadar masummuşum gibi omuz silktim ve odaya girdim, tek başına kanepeye tünemiş olan Caleb'in yanına oturdum.

Bana gülümsedi, duruşunu değiştirdi ve diğerleri bizi selamlarken ya da onları ne kadar beklettiğimize dair pek de ince olmayan yorumlar mırıldanırken kolunu koltuğumun arkasına bıraktı.

"Üzgün olduğumu söylerdim ama değilim," dedi Darius omuz silkerek, odanın diğer tarafında Orion'un yanında benim yanıma otururken, bakışları benden Caleb'e kayarken, koltuğumun arkasındaki kola yönelik olduğunu tahmin ettiğim küçük bir uyarı homurdandı.

Caleb onu görmezden geldi, Ejderha pisliği yerine bana bakarken dudaklarının köşesi eğlenerek kalktı. "Biz de tam Nimflerin gölgeler tarafından lekelenmesi sorununu tartışıyorduk," dedi.

Seth'in yatakta bağdaş kurmuş otururken koklamakta olduğu Diego'nun şapkasını işaret ederek açıkladı. "Çünkü eğer senin triko seven küçük arkadaşın, şapkası onun ayaklarının yere basmasına yardımcı olurken kötü ve akılsız bir yaratık değilse, o zaman Nymph'lerin her zaman böyle psikopatça davranmalarının suçlusu en azından kısmen gölgelerdir."

"Yine de onlar hâlâ kötü adamlar," diye ekledi Max, dikkatimi Geraldine'in yanında oturduğu yere çekerek. "Ne şekilde kesersen kes, sihirlerini bizimkileri çalarak elde ediyorlar ve bunu bizi öldürerek yapıyorlar."

Geraldine, "Tabii ki senin küçük, basit sosis aklın bunu böyle görecektir," diye azarladı. "Ama sevgili Diego'muz akademideyken kimseyi yoklamadı. Benim hiçbir deliğime tek bir parmak bile sokmadı ve ben de birçok kez onunla birlikte oldum."

Max öfkeyle, "İkizleri uyuşturmaya çalıştığı gece tam anlamıyla lanet bir su perisinin saldırısına uğradın," dedi ve Orion kendisine güç vermesi için yıldızlara dua ediyormuş gibi elini yüzünde gezdirirken Geraldine yüksek sesle içini çekti.

"Diego'nun güçlerini Alejandro'nun cinayet kulübesine kilitlediği o Fae kızdan aldığını gördüğümüz o imgelemde, gölgeleri hissetti ve Gölge Prenses'in çağrısını ilk kez duydu. Peki ya güçlerini kullanarak Bunun gibi sondalar bizim Tarikat yeteneklerimizi ilk kez kullanmamız gibi bir şey miydi? Yani onun bu yönünü ve gölgelerle olan bağlantısını uyandırdı ve bu da ona bir giriş yolu mu sağladı?" Ben önerdim.

Orion düşünceli bir şekilde başını salladı, öne doğru eğildi ve parmağıyla orada duran, sırtı zümrüt gibi görünen şeylerle kaplı kitaba dokundu. "Son birkaç yıldır ben ve Darius Nimfleri avlarken, onların karanlık nesneler topladıklarını fark ettik - gölgelerle kolayca ilişkilendirilebilecek türden şeyler. Diego ailesinin Gölge Prenses'e bir tür tanrıymış gibi davrandığından bahsetmişti, peki ya onun çağrılarına cevap veriyorlarsa, bu nesneleri kendilerini gölgelere daha sıkı bağlamak için kullanıyorlarsa ve böylece onu duyabiliyorlarsa?

daha mı iyi? Bu onları tapınmayı seçtikleri yaratığa daha da yaklaştırırken, aynı zamanda Fae alemine geri dönmenin bir yolunu bulmaya çalışırken onlar üzerinde daha büyük bir etki kazanmasını sağladı."

Darius, "Birkaç karanlık nesneyi birbirine bağlamaktan daha fazlası olmalı," dedi. "Onları yakaladığımız birkaç seferde

Böyle bir şeyi her zaman taşıyorlardı. Peki ya onları bir yere götürmeye çalışıyorlarsa?"

"Peki onları nereye götürdüklerini nasıl anlayabiliriz?" Darcy lacivert saçlarından bir tutamı parmağının etrafında döndürerek sordu.

Geraldine sanki sınıftaymışız ve öğretmene sunacak bir cevabı varmış gibi elini kaldırarak, "Vallahi, sanırım biliyorum," diye bağırdı. Orion farkına bile varmadan profesör rolüne geri döndü ve onu işaret ederek konuşmasına izin verdi. "Alçak Daniels'lardan birini yakalıyoruz ve bizim can sıkıcı baraküdamız da onun yeteneklerini kullanarak Nymphy'nin kafasına kök salıyor!" Kız heyecanlı bir ifadeyle Max'e baktı ve Max kaşlarını kaldırdı.

"Bir su perisini sorgulamamı mı istiyorsun?" diye sordu, bu önerideki meydan okumadan heyecanlanmış görünüyordu.

"Bu işe yarayabilir," dedi Seth hevesle, kendini yukarı itip yataкта biraz zıplayarak. "Odunsu küçük kışına tam bir Siren gibi davranabilir ve tüm sırlarını beyninden çıkarabilirsin."

"Ailemiz bir tanesini sorgulamaya çalıştığında pek de iyi gitmemiştir," diye belirtti Caleb, koltuğunda öne doğru kayarak dizini ve Darius onu tekrar uyarmak için hırladı.

"Bunun nedeni, tıpkı sizin dördünüz gibi, ebeveynlerinizin de Geraldine," diye bağırdı. "Bir alabalığı oltayla yakalayıp seni inine götürmesini bekleyemezsin. Kaygan bir solucanı hava deliğinden aşağı kaydırır ve dokunaçlarını gıdıklarsın, ta ki sana sırlarını bir balık kadar istekli bir şekilde sunana kadar. antilop."

"Alabalıkların üfleme delikleri ya da dokunaçları yoktur," diye mırıldandı Max şaşkınlıkla ve Geraldine dramatik bir şekilde inledi, elinin tersini gözlerinin üzerine atıp neredeyse dirseğiyle yüzüne vuruyordu.

"Tanrı beni insanların doğrusal akıllarından korusun!" diye bağırdı.

Ben gülerken Orion, "Sanırım Grus'un söylediği Şey, Nymph'i senin orada olduğunun farkına bile varmadan esaretin altına alman gerektiği," diye tercüme etti. "Böylece birilerini araştırmak ya da sırlarını saklamaya çalışmak yerine, onları sana sunmak isteyecek."

"Onlara zarar vermez, değil mi?" Darcy endişeyle sordu ve tatlı ruhu için lanet kız kardeşimi kutsadı. Demek istediğim, bir sürü Nymphs öldürmüştü - bir *sürü* gibi - ama Diego'nun tarafını gördüğünden beri biliyordum.

masum birine saldırmaktan endişelendiğini söyledi. Ve sanırım haklıydı.

Orion ona biraz daha aşık olmuş gibi bakarak, "Olmayacak, güzelim," dedi.

"Bir su perisini baştan ıkarman gerekecek," dedim kahkaha atarak ve bana kaşlarını atan Max'i işaret ederek.

"Siktir git," diye hırladı. "Bunu yapmayacağım."

"Yapabileceğini düşünmüyor musun?" Darius alay etti ve Max fkelendi.

"Aklıma gelse seni Tory'den uzaklaştırabilirim, gt herif. Gcmden şüphe etme."

"Kanıtla," dedim.

"Darius'u baştan çıkarmamı mı istiyorsun?" Max alay etti ve ben de büyük Ejderha erkek arkadaşıma baktım, acaba kıskanlığım bu şovu izlemenin keyfini çıkarmam için yeterince uzun süre arka planda kalabilir mi diye düşünürken bakışlarım hala arkasındaki yatakta bir köpek yavrusu gibi zıplayan Seth'e kaydı.

"Hayır, benim daha iyi bir fikrim var," dedim. "Bunun yerine Seth ve Cal'in takılmasını sağlamalısın."

Seth'in dudakları aralandı ve bana yarı ölüm bakışı, yarı seni seviyorum bakışıyla karışık bir bakış atarken ben sadece ana planıma sıdıttım. Zekice miydi? Pek değil, ama yine de dahice.

Caleb yanımdaki koltuğunda doğrulurken Max "Çok kolay," diyerek beni başından savdı ve ana planımı mahvetti.

"Bize ihtiyacımız olan bilgiyi verecek misin, vermeyecek misin?" Orion otoriter profesör ses tonuyla oyunumuzu yarıda keserek sordu.

"Bu bilgi mi yoksa Nymphormation mı?" Kendi esprime bir kahkaha atarak sordum ve Darcy benimle birlikte dağılırken diğerleri bize kafayı yemişiz gibi baktı. Hiçbiri katılmayınca, "Çok komikti," diye homurdandım.

"Değildi bebeğim," dedi Seth, zavallı bir zavallıymışım gibi başını sallayarak. "Komik olan sen değilsin. Sadece iğneleyici ve şirret tavrını sürdürmeye çalış, tamam mı? Bu sana daha çok yakışıyor."

Buna itiraz etmek için ağzımı açtım ama Darius döndü ve ben daha itiraz edemeden koluna bir yumruk indirdi. "Ona komik olamayacağını söyleme, sik kafalı," diye uyardı kendi kişisel kara şövalyem gibi.

"Söyle bakalım Darius," dedi Seth ciddi bir ifadeyle, gözlerinin içine bakarak. "Sen. Sen. Güldün mü?"

Darius bana bakarken sessizlik oldu, gülmediğini çok iyi biliyordum ve diğerleri dağılırken bu gerçeğe kızmış gibi görünmeye çalıştım. Caleb önce kırıldı, beni şakacı bir şekilde itekledi, ben de tamamen geçerli bir şakaya olan kızgınlığımı bastırmaya çalıştım ama Seth üstümüze atlayınca pes ettim ve bir an sonra kendimi bir köpek yığınının dibinde buldum.

Ciğerlerimdeki hava boşalırken Darius'un yığının üzerine atladığını hissettim ve diğerlerini üzerimden çekip kışlarının üzerine fırlatmadan önce tekme ve yumruk attım, Caleb'in oturduğu yeri çaldı ve beni kucağına çekti.

"Babam Nimf hareketleri hakkında düzenli raporlar alıyor ve elinde sahte kralın verdiği bilinen birkaç ragamuffin'in yeri var.

Ruhlar Sarayı'na yakın bir yere. Onlardan birine gizlice yaklaşabiliriz.

Geraldine, gözleri parlayarak, "Bir kaz arayan iki kaz gibi," diye önerdi.

"Belki de Grus olmadan gitmelisin," diye önerdi Orion, Max ayağa kalkarken.

Geraldine de peşine takıldığına göre bunu yapmaya daha istekli görünüyordu. "Böylece aklını onun yerine Nymph'i baştan çıkarma görevinde tutabilirsin."

Geraldine, "Aman Tanrım, haklısın, utanç verici," diye mırıldandı ve hemen koltuğuna geri döndü. "Babam sana onların yerini söyleyecek ve ben de seni cesur çalışmandan alıkoymamak için burada kalacağım."

"Harika," diye homurdandı Max, kapıya doğru ilerlerken. "Benimle gelmek isteyen var mı yoksa yalnız mı gideceğim?"

"Tamam, geliyorum," dedi Darius, ayağa kalkıp beni kendi koltuğuma oturturken, sanki beni geride kalmaya zorlamayı planlıyormuş gibi bir elini omzumda tuttu, ama Nymph'lere gizlice yaklaşmak ve Max'in işini yapmasını izlemekle gerçekten ilgilenmiyordum, bu yüzden bunun için endişelenmesine gerek yoktu.

"Size iyi eğlenceler çocuklar," diye seslendim, Seth ve Caleb de ayağa kalktı, dördü de küçük av gezilerini düşünerek sırttılar.

"Geliyor musun, Lance?" Darius kapıya vardıklarında sordu ama Lance başını salladı.

"Sanırım bu kitapta daha önce bir şey buldum, ama anlamlandırmak için biraz daha zamana ihtiyacım var, o yüzden bunu bitireceğim," diye cevap verdi Orion, küçük elleri şimdiden değerli taş kitabının etrafında sahiplenici bir şekilde kıvrılmıştı ve ona yardım edemedim ama bir inek olduğu için sırttım.

"Çok tatlısın." Darcy onu yanağından öptü ve o da ona sırtıttı. "Sanırım yüzmeye gideceğim ve biraz kestireceğim," diye duyurdum, kızların arasına bakıyor. "Katılmak ister misin?"

Lance kitabı açıp burnunu içine sokarken Darcy, "Ben de varım," diye onayladı, sanki burada olduğumuzu unutmuş gibiydi.

"Tüylerimi diken diken et, kraliçelerimle biraz kız kıza vakit geçirmeye hayır diyemem," dedi Geraldine ve kapıya doğru yürürken sııttım.

Darcy Atlas'ını çıkararak, "Sofia ve Angelica'ya mesaj atacağım," dedi ve koridorda ilerlerken içimi huzur kaplayarak gülümsedim.

Burası Solaria'da tepemizde sürüp giden savaştan uzakta geçici bir gerçeklik olabilirdi ama olabildiğince uzun süre tadını çıkarmaktan mutluluk duyduğum bir sığınaktı. Çünkü burada kız kardeşim, Darius ve arkadaşlarımla birlikte sanki zaman durmuş gibiydi ve her şey o kadar mükemmeldi ki, sadece duraklat tuşuna basıp sonsuza kadar burada kalmak istiyordum.

Hamamdaki fokurdayan havuzlardan birinde tembellik ederken İmparatorluk Yıldızı'nı parmaklarımın arasında döndürdüm, memnuniyetle iç geçirdim ve bugün ilerleyen saatlerde Tory ve Gabriel ile uçmayı hayal ettim. Bazen havada ateşten halkalar oluşturup içlerinden geçerek yarışırdık, uçümüz de birbirimize büyüler fırlatarak birbirimizi atlatmaya çalışırdık. Bu kirli taktiklerle dolu bir oyundu ve sonunda hepimiz kahkaha krizlerine giriyorduk ve içeri girdiğimizde hiçbirimizin en çok turu kimin kazandığına dair bir fikri yoktu - gerçi Gabriel her zaman onun kazandığını *gördüğünde* ısrar ederdi.

Görüşüyle yaptığı küçük şakalara alışmaya başlamıştım ve onu alt etmek çok zordu ama Tory ve ben onun yanında beklenmedik şekilde davranmayı öğrenerek bunu daha sık başarıyorduk. Hatta bir keresinde uçmaya gittikten sonra gömleğine bir illüzyon yapmayı başarmıştık ve kanatlarını çıkarıp gömleğini giydiğinde gömleğinin arkasında Crabby Gabby yazısı yanmıştı. Bunu anlamadan önce akşam yemeğinin yarısına kadar giymiş ve intikamını hızlı bir şekilde alacağına söz vererek bizi lanetlemişti. Bu

O hayatıma girmeden önceki zamanı hatırlamak neredeyse imkânsızdı ve ben kaybettiğimiz onca yılı telafi etmek istiyordum.

Tory yanımda tembellik ederken Angelica, Sofia ve Geraldine karşımdaki fokurdayan küvette oturuyordu.

"Tyler nasıl, Sofia?" Annesi için göğsümü gererek sordum. "O iyi, yani... pek iyi değil. Ama cesur bir yüz ifadesi takınıyor." boğazında hüznü bir inilti ile söyledi. "Xavier inanılmaz biri. Tyler'a ihtiyacı olan her şeyi getiriyor ve hiçbir şey istemesine gerek kalmadığından emin oluyor. Ama aynı zamanda benim de farkına varmamı sağladı..." diye iç geçirdi.

"Ne oldu benim tatlı Sofia'm?" Sofia'nın gözlerinde yaşlar parıldarken Geraldine ısrar etti.

"Tyler ve Xavier'in kavgaya geri dönmelerini istemiyorum. Üçümüz birlikte olduğumuzda, bana evimi hatırlatan bir tür huzur buluyoruz," diye fısıldadı. "Ve itiraf etmese de Tyler'ın da bunu hissettiğini biliyorum. Biz bir sürüyüz ve bunun tadını çıkarmak doğru geliyor."

"Xavier için hâlâ ateşli misin yoksa bu sadece bir Pegasus Dom olayı mı?" Tory sordu.

Pembe parıltılı gözyaşları yanaklarından suya döküldü. "İkisine de aşığım," diye itiraf etti bir solukta, sanki bu kelimeleri kim bilir ne zamandır içinde tutuyormuş gibi. "Ve şimdiye kadar her kavga ettiklerinde beni öldürüyorlar. Onlar olmadan onlarla vakit geçirebilmek birbirimizi hırpalamak çok iyi hissettiriyor. Bunun bitmesini istemiyorum." Söyledikleri karşısında bir elini ağzına götürdü. "Tyler'ın acısının bitmesini istemiyorum demek istemedim. Öyle demek istemedim."

"Tabii ki yapmadın," dedim, havuzun karşısına geçip ona sarıldım ve Geraldine ve Angelica etrafımıza düşüp bizi sıkıca sardılar, bir süre sonra Tory de katıldı ve tekrar ayrılmadan önce Sofia'nın başını okşadı.

Sofia gözyaşlarını silerek derin bir nefes aldı. "Sadece sürümde huzur istiyorum. İşlerin hâlâ dengesiz olduğunu biliyorum, bunu hissedebiliyorum. Ama Xavier Tyler'ı yatıştırmak için Sub'ı oynarken, işler en azından dostane. Ve yıldızların yanında, bazen ikisi geceleri iki yanımda sıkıştığında, onları aygırım olarak sahiplenmenin nasıl bir şey olacağını düşünmeden edemiyorum. İkisini de."

"Yürü be Sofia," dedi Tory sırtarak ve Sofia bir kahkaha patlattı.

"Pegasus sürülerinde bu oldukça yaygındır zaten, değil mi?"

Angelica
sordu.

Sofia burnunu çekerek başını salladı. "Evet, ama Domlarla değil. Bir Dom iki ya da daha fazla Yedeğe kolayca bağlanabilir, ama Tyler ve Xavier çok güçlü kafalı, asla birlikte bir denge bulamayacaklar. Onlarla ya biri ya diğeri olmak zorunda."

Hepimiz ona bakarken Geraldine küvetin kenarına yaslanarak, "İki çift lafımla araya girmeme izin verirsiniz," dedi. "Yatak çarşafı arasında bir ya da dört Ron Johnson baģetinizi turşulamak için iyi ve güzeldir, ancak konu kalp meseleleri olduğunda, bir Uzun Sherman müfrezesi asla tatmin edici olmaz. Peki Tyler ve Xavier teknelerinizi salladıkları gibi, balıklarınızı da taze balinalarla yıkıyorlar mı? Lady'nizi Petunia ding-dang-tango yapsın ve düğmelerini iliklesin mi?"

Sofia özür dileyerek, "Ne dediğinden emin değilim Geraldine," dedi.

"Bunu daha açık nasıl ifade edebilirim bilmiyorum, benim küçük pembe Pegafriend'im,"

Geraldine hayal kırıklığı içinde konuştu.

"İkisi de kalbiniz için iyi mi?" Geraldine'in bunu kastettiğinden oldukça emin bir şekilde tercüme ettim.

"Bence olabilirler," dedi Sofia kederle. "Ama aralarında çok kararsızım. Nasıl seçim yapacağım?"

"Belki yazı tura atabilirsin?" Angelica önerdi ve Geraldine ona su sıçrattı.

"Hobgoblinler," diye onu uyardı. "Sofia'nın sevgili petunyasının ve horozibiğinin kaderi talihsiz bir madeni paranın çevrilmesine bağlı olamaz. Hayır, bu duyguların kara ve fırtınalı gecesinde ilerlemeli, sonsuzluktan gelen tek boynuzlu bir at gibi dalgaları aşmalı ve seçtiği Ron Johnson'ın kıyılarına sağlam bir yürek ve demirle katılmış bir seçimle gelmeli."

"Herkes merhaba."

Nazik sese döndük ve Catalina'nın elinde bir tabak kurabiyeyle odaya girdiğini gördüm. Üzerinde yüksek yakalı siyah bir mayo vardı ve Hamish de onun ardından bir çift parlak pembe mayoyla, bir porsuk kadar kıllı iri vücuduyla hantalca içeri girdi.

"Biraz size katılmamızın sakıncası yok, değil mi? Atıştırmalık bir şeyler getirdim," dedi Catalina ve ikisi havuza girerken hepimiz kenara çekildik.

Catalina soluma, Hamish de onun arkasına oturdu, kurabiyeleri dağıttılar ve bir tanesinden büyük bir ısırık aldığım da lezzetli yiyecekler karşısında inledim.

Hamish tepsiyi havuzun kenarına bırakırken, "Bunlar kız kardeşim Brenda'nın tarifi," dedi. "Gerrykins'ime nasıl yapılacağını o öğretti.

"O daha yavruyken simit yiyordu, değil mi babacık?"

Geraldine'inki gibi bir ailede büyümeyi, evimizi saran sevginin sıcaklığını düşündükçe kalbim özlemle çarpıyordu.

"Öyle yaptı baba. Her Noel'de temalı simitler de yapardık. Tarçın ve yumurta likörü, brendi ve baharat, oh - bunu tekrar yapmak için sabırsızlanıyorum, bize bir simit ödülü pişireceğim."

"Herhangi bir Noel geleneğin var mı, Angelica?" Hamish ona sordu ve o da başını salladı.

"Annem her zaman bizi çatıya çıkarır ve yıldızları seyrettirir. Her yıl Noel arifesinde gece yarısı battaniyelere sarılıp bir bardak

sıcak şarap. Dünyada en sevdiğim şeydir," diye mırıldandı ve Tory'yle göz göze gelip aynı acıyı onun gözlerinde de gördüğümde kalbim daha da keskin bir şekilde sızladı.

"Ben ve ailem her zaman Carol'a şarkı söylemeye gideriz," dedi Sofia, yüzü aydınlanarak. "Bu kocaman aptal Noel pijamalarımızı giyeriz.

Pegasus formları. Eğlencenin yarısı, yer değiştirirken onlara girmeye çalışmaktır ve hepimiz kığımızla gülerек düşeriz. Onlara en son giren kişi, üzerinde Pegadunce yazan aptal bir şapka da takmak zorunda kalıyor," diye kıkırdadı. "Mahallemizde evden eve uçuyoruz, üzerimizde bu bol kıyafetlerle tekrar Fae formlarımıza dönüşüyoruz ve tüm komşularımıza şarkı söylüyoruz."

"Oh ne eğlence! Bir yıl bu eğlenceye ben de katılmalıyım," diye bağırdı Geraldine.

"Herhangi bir aile geleneğiniz var mı?" Angelica, Tory ve bana baktı ve birbirimize baktığımızda sessizlik çöktü.

"Um..." Garip bir şekilde dudağımı çiğnedim.

Tory konuyu saptırmaya çalışarak, "Noel pek bize göre değil," dedi.

"Halibut! Bir geleneğiniz olmalı," diye bastırdı Geraldine ve hepsi hevesle bize bakarken midem düğümlendi ve tenimde sıcaklık yükseldi.

"Kartopu savaşı yapacağız," dedim.

"Tabii ki biliyorsun!" Geraldine ağladı. "Peki başka ne yapıyorsunuz, sonrasında ateşin etrafında kıvrılıp bir fincan sıcak çerezle rahatlıyor ve hediyelerinizi açıyor musunuz?"

"Aslında hediyemiz yoktu," dedim beceriksizce.

"Hediye yok mu?" Herkes bize bakmaya devam ederken Sofia soluk soluğa kaldı ve Tory tırnaklarıyla aşırı derecede ilgilenmeye başladı.

"Birbirimize sahiptik," diye denedim ama sonra hepsi bizim için çok daha üzgün göründü.

"Ama nazik ve neşeli bir üvey anneniz olmalı? Ve sıcak kucaklamalara düşkün, tatlı dilli bir üvey kız kardeşin?" Geraldine bunun doğru olması için çaresizce bakarak sordu ve ben de bu konuları ona neden daha önce hiç açmadığımızı fark ettim. Ona geçmişimizle ilgili birkaç şey anlatmıştık ama gerçekte ne kadar kötü olduğunu bilse yıkılırdı.

"Kimsemiz yoktu," dedi Tory açıkça ve ben bu sözlerin göğsümün içindeki boşlukta çınladığını hissettim.

"Bizdik. Sadece biz," dedim Tory'ye bakarak ve o da bana içtenlikle gülümsedi.

Catalina aniden koluma dokundu ve ona baktığımda yüzünün duygularla gerildiğini gördüm. "Sen daha iyisini hak ediyordun."

Son zamanlarda bana bakışları karşısında kalbim pelteye döndü. O kadar doğal bir anneydi ki, neredeyse hiç çaba sarf etmeden hepimizi kanatlarının altına çekiyordu. Ve ben bu yanımin tatmin olmasını o kadar derinden istiyordum ki, ona izin vermek ve kendi annemizden hiç görmediğimiz şefkatle yıkanmak için kendime izin vermek kolaydı.

"Belki bu yıl yeni gelenekler yaratabiliriz?" Catalina umutla benimle Tory'nin arasına bakarken gözleri parlayarak öneride bulundu. "Yıllar boyunca oğullarımla yapmak istediğim çok şey oldu ama Lionel buna asla izin vermedi..." Sert bir nefes verdi. "Mesele şu ki, hem siz hem de oğullarım, Lance ve ben pek çok şeyi kaçırdık, ama bu onları kaçırmaya devam etmek için bir neden değil. Aklınıza yapmak isteyebileceğiniz bir şey geliyor mu?"

"Noel arifesinde bir drag yarışından nefret etmezdim," dedi Tory, dudakları eğlenerek büküldü. "Darius'a her yıl yeni bir motosiklet alır ve tam da kutlamalar sırasında bir yarışta kışını tekmelemesi için ona erkenden verebilirim."

"Oh ve hepimiz katılabiliriz!" Catalina heyecanla söyledi. "Her yıl aile kazakları örüp yarışta giyebilir ve şenlik yapabiliriz."

biz izlerken yemek için güzel şeyler."

"Kıymalı turtaları nasıl yaptığınızı hep merak etmişimdir," dedim omuz silkerek, öğrenme fikri hoşuma gitmişti.

"Ve ben her zaman kıymalı börek yemeyi sevmişimdir," diye ekledi Tory, beni güldürerek.

"Yılbaşı günü bir uçuşa çıkabilir miyiz?" Ben önerdim. "Lance Darius'a binebilir ve Gabriel'in ailesini de davet edebiliriz?"

"Gerry ve ben altınızda koşabilir, sizi uluyabiliriz," diye ekledi Hamish coşkuyla ama Catalina başını salladı.

"Hayır, benim üzerime binmelisin," dedi, bu fikri dile getirirken yanakları renklenmişti.

"Bir Ejderhanın sırtında mı?" Hamish'in nefesi kesildi. "Leydim, ne büyük bir skandala yol açacağız."

Catalina hınzırca, "Lionel mezarında yuvarlanacak," diye cevap verdi ve hepimiz onun ölmüş olması fikrine umutla güldük.

"Başka ne var?" Heyecanla sordum, böyle büyük bir aile Noel'inde yer alma düşüncesiyle sırtışım genişledi.

"Kendi ağacımızı ve çelenklerimizi yetiştirebiliriz," diye ekledi Catalina, onun da heyecanı açtı.

"Ve salonları tüm bayram coşkusuyla süsleyin!" Geraldine ekledi.

"Flamberbam kurabiyeleri pişirin, naffly ökseotu asın, zencefilli iglolar inşa edin

cinlere tuzak kurmak, kornişon turşusu kurmak, evsizleri yıkamak, bektaşi üzümü üzerinde dans etmek, çıplak jive yapmak, kıcımızın arasına dikenli bir kozalak yerleştirmek

Noel Çam Temizliği'nde yanaklar, kötü huylu bir baykuşla arkadaş olmak, nasıl yapılacağını unutmuş Fae'lerin ayakkabı bağcıklarına fiyonk bağlamak ve-"

Geraldine nefes almadan konuşmaya devam ederken Hamish sözünü kesti: "Biraz sakın ol ufaklık, yine aklını kaçıyorsun."

Devam ettikçe yüzü daha da kızarıyordu. "Noel Baba'nın elflerine yine çok taşkın olduğunu söylememi istemezsin, değil mi?"

"Hayır baba," diye kabul etti, elini ağzına götürdü ve suya geri sarktı.

Ohmagod, hala Noel Baba'ya inanıyor.

"Kulağa harika geliyor," dedi Tory gülerek. "Lionel ailemizi bizden çalmasaydı yaşayabileceğimiz Noeller gibi bir Noel'in tadını çıkarabilmek gerçekten çok güzel olurdu."

"Beni ailenizin bir parçası olarak görmenizden onur duyarım."

Catalina gözlerinde yaşlar parlayarak konuştu ve bunu düşününce kalbim kabardı. Bu savaşı bitirdikten sonra birbirimize ne kadar sahip çıkabileceğimizi düşündüm.

"Bunu çok isterim," diye mırıldandım ve Tory suyun altında elimi tutarak onun da aynı fikirde olduğunu gösterdi.

"Tatlı anneni ve cesur babanı tanımayı hak ettin," dedi Hamish sertçe, yanaklarını öfke kaplamıştı. "Onları tekrar görmek için neler vermezdim. Baban ve ben Zodiac Akademisi'nde birlikte okuduk, biliyor musun? O öncü bir adamdı, her zaman aya doğru ateş ederdi. O başladığında ben son sınıftaydım, ama vay canına, beni bir karganın şekeri gibi büyüledi. Pitball takımındayken birbirimize bağlanmıştık, anlıyor musun?"

"Arkadaş mıydınız?" Nefes aldım, etim ve kanımla olan bağlantıma hevesle tutundum.

"Gerçekten de öyleydik," diye onayladı Hamish, keşke kafasından koparıp kendim görebilseydim dediğim bir anıyla gülümseyerek.

"Nasıl biriydi?" Tory bana yaklaşıp sordu ve Hamish kollarını küvetin kenarlarına dayadı.

"Ah, o bir züppeydi elbette, her Lilith ve June onun ayaklarına kapandı. Ama o zaman bile gerçek bir kralın izlerine sahipti. Onun gücü

Şimdiye kadar gördüğüm her şeyden çok daha güzeldi, yaptığı kalıplar o kadar güzeldi ki çoğu zaman gözlerim yaşarırdı. Popülerliği kusursuz olsa da her zaman alçakgönüllüydü. Özel zamanlarını severdi, resim yapmayı da severdi. Onun sanatı bir yamaçtaki kandilli aydan daha harikaydı."

Bu gerçek karşısında nefesim kesildi. Uzun zamandır resim çizmemiştim ama eskiden sevdiğim bir şeydi ve babamın da sevdiğini duymak bende yeni bir esere başlama isteği uyandırdı. Geçmişte gerçeklikten kaçmak için hep yaptığım bir şeydi ama Solaria'ya geldiğimden beri, tüm dünya sürekli heyecan vericiyken böyle bir çıkışa pek de ihtiyacım yoktu.

"Başka ne var?" Tory itti ve Hamish bize babamızın Pitball takımındaki hikayelerini anlatmaya başladı, Earthbacker, bu da Geraldine'in ciyaklamasına neden oldu çünkü onun pozisyonuydu. Zihnimde hiç tanımadığım bir adamın resmini çizen hikâyeler denizinde kayboldum, onunla tanışmaya duyduğum özlem o kadar şiddetliydi ki göğsümde eski bir yara açtı.

Bir babaya sahip olmanın nasıl bir şey olduğunu hep merak etmişimdir, bu kavram bana o kadar yabancıydı ki Hail'in benim için böyle bir şey olduğunu hayal etmek bile zordu. Başımı yana yasladığımda ve zihnimde onunla ilgili yeni imgeler oluştuğunda, kendimi hiç tanımadığım adama biraz daha yakın hissettim.

Ve bir gün Perde'nin ötesine geçtiğimde, Hamish'in tarif ettiği gibi kalbinde aynı tutku ve sevgiyle beni orada bekliyor olmasını umdum. Sadece ölümün ilk karşılaşmamız olmamasını diledim.

Bir süre sonra Hamish ve Catalina ayrıldı ve Angelica erkek arkadaşını görmeye gitti, geri kalanımızın üzerine ağır bir sessizlik çöktü.

Geraldine gözlerini sildi. "Sevgili babanız sizin için yazın ortasında güneş gibi gururla parlardı, kraliçelerim."

Buna cevap veremeden sudan bir kafa çıktı ve hepimizi dehşet içinde çığlık atmaya zorladı.

"Cooweee! Sadece ben," dedi Washer sudan tamamen çıkıp mumlu göğsünü ortaya çıkarırken ve camgöbeği Siren pulları derisinden ayrılıp kaybolurken. "Siren formumla havuzun derinliklerine dalıyordum. Seni heyecanlandıracak bir şey yok."

"Bunca zamandır aşağıda mıydın?" Ben ondan uzaklaşırken Tory'nin nefesi kesildi, bacağı bacağıma değdi ve içimi sızlattı.

"Evet, orası düşündüğünden çok daha derine iniyor. Tam dibe uzandım ve kalça hareketlerimi yaptım," diye kıkırdadı, aramıza baktı ve bakışları üzerimde gezinirken suyun altına indim.

"Defol git buradan," diye hırladım.

"Evet, seni huysuz ihtiyar, burası kraliyet dairesi!" Geraldine tersledi. "Gerçek kraliçelerin hamamına nasıl girebildin ki?"

Washer, "Benim de kendi yöntemlerim var," diye mırıldandı, havuzdan çıktı ve giydiği küçük speedolarla birkaç lunge yapmaya başladı.

"Koğuşlara küçük bir itme ve kalça sürüşü yaptım ve benim için gevşediler. Burası çok daha ıslak. Ve ben ıslaklığı seviyorum."

"Defol. Dışarı," diye homurdandı Tory, kapıyı göstererek.

"İyi, iyi," diye iç geçirdi, speedos'u kışından yukarı kayarken ve ben ürperirken kapıdan dışarı doğru hamle yaptı.

"Koğuşları takviye edeceğim, hanımlarım. Beni affedin," dedi Geraldine, başı öne düşerek. "Sizi hayal kırıklığına uğrattım."

"Onun tam bir sürüngen olması senin suçun değil," dedim ve Geraldine üzüntüyle başını salladı. "Ne yazık ki, sürüngenler sürüngen olacak. Ama ben yine de onu güçlendireceğim, asla korku." Sudan sıçradı, kapıya doğru koştu ve sadece belirli kişilerin geçmesine izin veren koruyucuları kullanmaya başladı. "Defol git pis herif! Ve şafak vaktini uzakta bir gün doğumu için sakla!"

OceanofPDF.com

Yıldız tozları bizi Moon Sokağı'nda, Ruhlar Sarayı'nı çevreleyen araziden sadece bir taş atımı uzaklıkta, şehrin en gözde mülklerinden birinin önüne fırlattı.

Bir zamanlar siyasi açıdan en etkili birçok kişiye aitti. ama artık değil. Lionel, şehirdeki diğer birkaç evle birlikte bu evleri de ele geçirmiş ve onlara hediye etmişti Nymph'lere, onlarla yaptığı sözde barış adına kullanmaları için verdi.

Ev bembeyazdı, heybetli duvarları yola koyu gölgeler düşürüyordu ve önünde Emirlere benzeyen etkileyici sütunların taşıdığı bir sundurma vardı. Minotorlardan vahşi görünümlü Medusalara ve Harpilere kadar, duvar işçiliği o kadar yetenekli ve güzeldi ki, sütunlar neredeyse canlı görünüyordu.

Yakındaki ağaçlarda bahar kuşları cıvıldıyordu ve ben de mevsimlerin tamamen değişmesiyle birlikte havanın daha sıcak hissedilmesinin tadını çıkardım.

Caddeden aşağı bakarken tenim karıncalandı, birlikte çalışarak yaptığımız illüzyon büyülerini sabah ışığını üzerimizden sektirip tüm dikkatleri bulduğumuz yerden uzaklaştırırken tenimde parıldadı.

Darius büyük şehir evinin merdivenlerini koşarak çıkarken önden gitti ve kapıya doğru ilerlerken üçümüz de ona yakın durduk, büyümlü kilitleri kontrol etmek için elini tahtaya bastırdı.

Seth'in omzu omzuma çarptı ve ona baktım, illüzyon başka kimse göremeyecek olsa da birbirimizi görmemizi sağlıyordu, böylece toprak rengi gözlerindeki heyecanlı bakışı içime çekebiliyordum.

"Hazır mısın?" Alay ettim ve daha da geniş sırttı, parmak uçlarında sihir çatırdarken neredeyse enerjiyle vızıldlıyordu.

Dudaklarında bir Kurt hırıltısıyla, "Düzgün bir şekilde savaşmaya başlamaya çok hazırım," diye cevap verdi. "Ve bu onun başlangıcı gibi hissettiriyor, değil mi?"

"Evet, sanırım," diye kabul ettim.

"Bu iş iyi giderse kutlamak için çılgınca bir şeyler yapmalıyız," dedi. "Parti vermek ya da üsse atlamak, kafes dövüşü yapmak ya da karaoke yapmak gibi. Eğer kutlama için herhangi bir şey yapabilseydiniz ne yapardınız?"

kutlar mısın?" diye sordu, kolunu tekrar bana vurdu ve temasla kaslarımın en heyecan verici şekilde gerilmesini sağladı.

"Avlanmaya ihtiyacım var," dedim hemen, bakışlarım boynuna kayarken kendimi ağzımın tenine değme fantezisinde ve vücudunu altımda sabitlerken dudaklarımın arasından akan kanının sıcak akışında kaybettim. "Ve sevişmeye ihtiyacım var," diye ekledim düşünmeden.

Az önce ne söylediğimi fark ettiğimde Seth'in kaşları havaya kalktı ve bana birkaç kez göz kırptı.

Darius mekanda hiçbir büyümlü kilit ya da koruma olmadığını açıkladığı sırada kanını hissetme arzusıyla yanıp tutuşuyordum. Bu gerçekten de şaşırtıcı değildi. Lionel bile Nymph'lere büyümlerini nasıl kullanacaklarını ve türümüze karşı kolayca kullanılabilecek bu tür büyümleri nasıl yapacaklarını öğretecek kadar aptal değildi.

"Tamam, içeri girmeden önce içerideki herkesin uyuduğundan emin olacağım," dedi Max. "Büyümüzü hissedip alarm durumuna geçmelerini istemeyiz.

bir tanesini manipüle etmem için yeterince yaklaşımadan önce. Zihinsel kalkanlarınızın açık olduğundan emin olmalısınız yoksa siz de kendinizi horlarken bulabilirsiniz."

Ben de diğerleriyle birlikte başımı salladım, bariyerlerimi daha da sıkılaştırdım, gerçi gerçekten de takviyeye ihtiyaçları yoktu. Zaten son zamanlarda onları sıkıca kilitli tutuyordum, düşüncelerim çok dağınıktı ve

Duygularım onun fark etmesini istemeyeceğim kadar kafa karıştırıcıydı. Aklımdan geçen bazı şeyleri fark ederse sorularının yaratacağı drama ihtiyacım yoktu, özellikle de bunlardan bazıları dördümüz arasında koruduğumuz dengeye tehdit oluşturabilecekken.

Caddeye baktım, bu bölge ailemin evinden çok uzak olmadığı için bana oldukça tanıdık geliyordu. Annem benimle birkaç kez iletişime geçmişti.

Lionel'in programını bize bildiriyordu, böylece onun hareketlerini her zaman biliyorduk. Sık sık birlikte seyahat ettiği Ejderhalar, etkinliklerine katılan FIB ve Gölge'den oluşan maiyeti düşünüldüğünde bunun bize pek bir faydası olmuyordu.

Prenses her hareketini izliyordu. Ancak Gabriel'in halka açık etkinliklerde savunmasını zorlamak ve Vard'ın hareketlerimizi tespit etmesinin ne kadar kolay olduğunu anlamak için çalışan bir ekibi vardı.

Max'in gücünün kalkanlarıma değdiğini hissettim ve biz buradayken bizi hissedecek kadar yakın olan herkesi alt etmeye çalışırken onun yeteneklerine karşı tuttuğum güce rağmen esnemekten kendimi alamadım.

O çalışırken boş sokağa göz gezdirdim ve Nimflerden biri gücümüzü hissedip alarm vermeden önce burada ne kadar kalmayı göze alabileceğimizi merak ettim. Bundan kaçınmak için hızlı çalışmamız en

iyisiydi.

Max sözlerini bitirdiğinde başını salladı ve Darius kapının kolunu kavrayıp kilidi erittikten sonra dördümüzün içeri girebilmesi için kapıyı itti.

Kapı arkamızdan kapandığı anda illüzyonları bıraktık ve ikiz Phoenix ateş hançerimi tutuşuma çekerek diğerlerinden uzaklaştım. Evdeki her odaya girip kaç tane olduğunu kontrol etmek için acele ettim. Uğraştığımız perilerden sadece birini mutfakta, tezgâhın üzerine yığılmış ve ocağın yanında uyurken bulduk.

Eve sadece birkaç adım atabilmiş olan diğerlerinin önünde kayarak durdum ve silahlarımı bir kez daha yerleştirip sarı buklelerimi evcilleştirmek için parmaklarımı sokarken onlara ukala bir sırıtış attım.

"Mutfakta ve koca bir herif. Evin geri kalanı temiz," dedim ve Seth'ten bir sırıtma, Darius'tan da bir baş sallama aldım.

Max yanımdan geçip gösterdiğim yöne doğru yürüdü, hediyelerini önüne itti ve lacivert pulları teninde süzülüp kıyafetlerinin kenarlarından dışarı çıkarken havada huzur ve güven duygusu titreşti.

Mutfağa doğru ilerlerken ve mutfak tezgahının üzerine yayılmış Fae benzeri formunda hala uyumakta olan Nymph'e yaklaşırken yakın durarak onun arkasına düştük.

Türümüzün düşmanı olan ve bu haliyle bize o kadar benzeyen bu yaratığa yaklaştıkça kalbim hızla çarpmaya başladı ki ne kadar tehlikeli olabileceğini anlamak bile zordu.

Max elini Su Perisi'nin koluna koymak için uzandı ve ben de yaklaşarak Max'in omzuna dokundum, böylece Su Perisi'nden ne gibi anılar kopardığını görebildim.

Düşmanımızın zihnine çekildiğim anda Seth elimi yakaladı ve parmaklarımı onunkilere dolayarak sıkıca tuttum.

Max anıları ayıklamaya çalışırken etrafımızdaki karanlık değişti ve ben bu yaratık tarafından yaşanmış bir hayata, konumlara ve Etrafımdaki yüzler o kadar hızlı değişiyordu ki, onları birbirinden tam olarak ayırt etmek imkansızdı, ta ki biri önümüzde durana kadar ve ben kendimi bunu izlerken bulana kadar.

Biçim değiştirmiş bir Su Perisi, yerde kar parçaları olan karanlık bir ormandaki ağaçların arasında ilerliyordu ve eli, ağaçların arasından sızan benekli ışığa takılan kırmızı bir şeyin etrafında sıkıca kenetlenmişti.

şu anda zihnine izinsiz girdiğimiz yaratık, diğer Su Perisi'nin arkasında yürüyor, onu eğimli patıkada ilerlemeye teşvik eden ve kendi zihninden geliyormuş gibi görünen fısıltıları dinliyordu.

Gölgelerin kokusu dilimi kapladı ve Seth'in bunu hissedince inlediğini ve Darius'un Max'in diğer kolunu tuttuğu yerde tanıyarak sertleştiğini yarı yarıya fark ettim.

"Onu benimle besle. Beni daha güçlü yap," diye nefes aldı Gölge Prenses Periler'in zihninde bu düşünce belirdi ve hızlarını artırarak gittikçe kalınlaşan ormanlık alandan geçip oniks taşından bir piramidin göğe doğru yükseldiği büyük bir açıklığa çıktılar.

Görüntü etrafımızda titreşti ve Nymph kırmızı ve altın tabağı şu anda içinde bulunduğumuz piramidi oluşturan zifiri siyah taştan oyulmuş gibi görünen devasa bir sunağın üzerine koyarken yeni bir anının ortaya çıkışını izledim.

Sunağın her yerinde, Lionel'in çeşitli savaşlara ve cinsel eylemlere katılırken yanında tuttuğu gölge orospu olarak tanıdığım bir kadının oymaları vardı.

Su Perisi tabağı yere bıraktığında, tüm oda karanlık ve azgın bir enerjiyle uğuldamaya başladı ve sunağın üzerindeki boşluk titreşti ve esnedi, Gölgeler kayarken karanlık kendi kendine oluşmuş gibi görünüyordu.

ve Gölge Prenses'in talepleri Su Perisi'nin zihninde daha yüksek sesle dile getirilmeye başlandı.

Sunağın üzerinde başka eşyalar da vardı, her biri havayı kirleten ve boğazımda safra birikmesine neden olan bir gölge dalıyla üstündeki boşlukta titreşen yarığa bağlıydı.

"Burası neresi?" Max'in sesi boşlukta yankılandı, sesi baştan çıkarıcı bir tınıya sahipti ve verecek bir cevabım olmamasına rağmen ona cevap vermek istememe neden oldu.

Su Perisi onun isteklerine boyun eğdi ve önümüzde daha fazla görüntü belirdi, o kadar hızlı hareket ediyordu ki, bize bu yere nasıl geldiğini ve krallığımızın uzak doğusunda nerede olduğunu gösterirken takip edemedim.

"Kaç tane Fae öldürdün?" Max sordu ve ben çenemi sıktım, çünkü onun diğer Nymph'lerle birlikte masum Fae'lerin evlerine girip onları katlettiği ve Erkeklerin, kadınların ve çocukların göğsüne sondalar. Açlıklarını, bu güce duydukları ihtiyacı sanki ruhlarına yazılmış gibi hissedebiliyordum.

Bu anıların sayısı giderek artıyordu, ta ki yaratığın içindeki zalimliği ve şiddeti öylesine içten hissediyordum ki, içimi öfke ve onu ve onun gibi olan herkesi yeryüzünden silme arzusuyla doldurana kadar.

Hayal aniden paramparça oldu ve ben de irkildim, yüzüme sıçrayan kan beni şaşırtarak keskin bir nefes almama neden olurken kendimi tekrar mutfakta buldum.

Seth hâlâ elimi sıkıca tutuyordu ve Max de en az benim kadar şok olmuş görünüyordu. Hepimiz elinde kanla kaplı baltası ve hırıltısıyla Su Perisi'nin kesik başının yanında duran Darius'a bakıyorduk.

Yüzü bana bir an için babasını hatırlattı.

"O sunağı yok etmeliyiz," dedi kararlı bir şekilde, cebinden bir kese yıldız tozu çıkararak.

Biz başka bir şey söyleyemeden onu dördümüzün üzerine fırlattı ve saniyeler içinde yıldızların kucağından geçip Burrows'u saklayan büyülü bariyerin dışına bırakıldık.

"O ölümü kendi ölümümüş gibi hissettim, pislik," diye tersledi Max, Darius'un yüzüne bir yumruk atıp çenesinden yakaladı.

"Ölmesi gerekiyordu," diye homurdandı Darius, baltasını bırakıp karşılığında bir yumruk attı.

"Ben onun lanet kafasının içindeyken olmaz!" Max öfkeyle bağırarak Darius'un üzerine atıldı ve Seth onlar bize çarpmadan önce beni bir adım geriye çekti.

Dönüp ona baktığımda onun da yüzüne kan sıçradığını gördüm ve uzanıp başparmağımla yanağındaki kanın bir kısmını sildim.

"Görünüşe göre hâlâ öldürmemiz gereken bir grup Nymph var," dedim sırtarak ve bana karşılık olarak verdiği gülümseme nefesimin boğazımda düğümlenmesine neden oldu.

"O zaman haberi vermek için onları içeri alalım mı?" diye önerdi, bahar çiçekleri arasında güreşmeye devam eden Darius ve Max'e baktı ve başımı salladım, öne fırladım ve diğerlerini bulmak için içeri koşarken onu ayaklarından süpürdüm.

"Dikkat dağıtacağız."

Gabriel'in sesi beni hamamdaki şezlongun kenarına uzandığım uykumdan uyandırınca başımı kaldırdım. Burası o kadar sıcak ve buharlıydı ki, Darius'un benden çalmakta ısrarcı olduğu uykuyu yakalamak için birkaç dakika dinlenmeye çalışmaktan kendimi alamadım - ve kıvrıkcık saçlar bile uyku zamanına degecekti.

"Neden dikkat dağıtıcı bir şeye ihtiyacımız var?" Darcy ılık suyun kenarında uzanmış, Geraldine'in toprak büyüünden kendisi için yaptığı dev denizkızı kabuğunun içinde yüzeyde süzülüşünü izlerken sordu. Sofia onun ötesindeki havuzda tembellik ediyordu, rahatlarken gözleri kapalıydı.

"Bilmiyorum - her ne ise, gölgeler tarafından benden gizleniyor, bu yüzden bu konuda pek yardımcı olamayacağım, ama bu gece ben ve ailemin bir Nebular Engizisyon Merkezi'ni vurduğumuzu *gördüm*, bu yüzden Lionel ve gölge sürtüğü sizin yerinize bizim peşimizde olacak." Gabriel bize bir selam çakıp arkasını döndü ve geldiği gibi hızla uzaklaştı, kaderine açıkça karar vermişti ve bunun bizimle ilgili olmayacağını biliyordu.

"Dikkatli ol!" Arkasından seslendim ve bize seslenmeden önce koridora doğru geri dönerken kıkırdadı.

"Orion'u görmeye gitmelisin - Varisler her an geri dönebilir ve Darius da bir şeyleri öldürmek için can atıyor," dedi.

"Ee, ne var ne yok?" Ben cevapladım.

Kahkahası bizden uzaklaştı ve diğerleri havuzdan çıkarken, Geraldine deniz kabuğunu kıyıya doğru kürek çekerken uykulu kıkırmı doğrulmaya zorladım

bir somon hakkında bir şarkı söylerken.

Giyinip kurulandılar ve Orion ile Darcy'nin odasına geri döndük, Sofia Xavier ve Tyler'ı bulmaya gitti çünkü bu öğleden sonra sürü ile bulutlarda uçma planları vardı.

Darcy'yi Geraldine'le birlikte içeriye kadar takip ettim ve Orion'u yatağın ortasında bağdaş kurmuş otururken buldum, saçları parmaklarını yüzlerce kez geçirmiş gibi görünüyordu ve burnu kayalarla ilgili kitabın sayfalarına o kadar dalmıştı ki muhtemelen onu bağlayan yapıştırıcının tadını alabiliyordu.

"Kahretsin dostum, o ciltli kitapla kız kardeşimi aldatıyor gibi görünüyorsun," diye takıldım ve kitabı önüne koyarken sırtarak bize baktı.

"Omurgasını kırmam mı gerekiyor?" Darcy derin bir kahkaha atarak dağınık saçlarını gözlerinden uzaklaştırırken alay etti.

"Sanırım bir şey buldum," diyerek bizi yaklaştırdı ve kesinlikle İngilizce yazılmamış bir metin parçasını işaret etti. "Buraya bakın, on iki Zodyak Lonca taşından bahsediyor."

Geraldine, "Allah Allah," diye nefes aldı.

"Oooh," diye mırıldandı Darcy, ben bir sandalyeye çökerken onunla birlikte yatağa oturmak için hareket etti. "Onlar hakkında ne diyor?"

"Çok değil," diye iç geçirdi Orion. "Aslında sadece bu küçük geçit. Ama taşların bir zamanlar on iki güçlü kişinin başı tarafından tutulduğunu ima ediyor."

Her biri tek bir yıldız burcunu temsil eden aileler. Sonra bu kitapta okuduğum bir bölümü hatırladım-" Döndü ve çok sayıdaki burçtan birini kaptı.

Arkasındaki yatağın üzerinde duran tozlu kitabın sayfalarını olabildiğince dikkatli bir şekilde çevirdi ve el yazısıyla yazılmış bir sayfayı görmemiz için bize uzattı. "Bu, son birkaç yüz yıl içinde gerçekleşmiş ya da gerçekleşmemiş kehanetlerin bir dökümü - temel olarak, yıldızlardan bir Kahin'e hediye edilen ve kendi yaşamlarındaki olaylarla ilgili olmayan herhangi bir kehanet. Çocukken eski kehanetleri bulup neye atıfta bulunduklarını ve gerçekleşip gerçekleşmediklerini anlamaya kafayı taktığım bir dönemden geçtim, bu yüzden-"

"Anladık, çocukken arkadaş olarak kitaplarınız vardı. Ama bu neden her an pantolonunu dağıtacakmış gibi görünmene neden oluyor?" Sözünü kestim, eğer onu tekrar yola getirmesem çocukluğundaki kitap okuma alışkanlıklarıyla ilgili bir dizi anıyı geleceğimde görüyordum. Darcy onun kitaplara olan tutkusundan hoşlanıyor gibi görünüyordu ve ben de bu tutkunun dışına çıkmak istiyordum.

bir tür kitap alemine dalmadan önce odayı terk etmek zorunda kaldım.

"Doğru, evet, yani bu neredeyse dört yüz yıllık bir kehanet ve şöyle diyor; 'Zodyak Loncası'nın taşlarının yeniden birleştirilmesi yeni bir saltanatın şafağını işaret edecek."

Orion geniş bir sırtısla kız kardeşimle benim aramda bakıştı ve Geraldine bir çığlık atarak elini alnına götürdü ve bir yığın halinde yere yığıldı.

"Lanet olsun, Geraldine!" Bağırđım, sandalyemden fırladım ve az önce ne olduğunu merak ederek iyileştirici büyüü vücutuna iterken onu ters çevirdim.

"İyi misin?" Darcy endişeyle sorarken o da yaklaştı ve Geraldine nefesinin altından bir şeyler mırıldanmaya başladı.

"Zaman yaklaştı, zaman yaklaştı, zaman yaklaştı..."

"Ne?" diye sordum. Başımızda dikilen Orion'a endişe içinde bakarak sordum. Ama

Ben daha çıldırıp kendi hayalini mi görüyor diye düşünmeye başlayamadan Geraldine ayağa fırladı ve kollarını havaya kaldırdı, sesini yükseltme büyüsünü kendi üzerinde uygulayıp sözlerinin tüm Burrows'ta yankılanmasını sağlarken boğazından bir gürültü patlaması çıktı.

"ZAMAN YAKLAŞTI!"

"Tanrım!" Ellerimi kulaklarıma kapattım ve Geraldine gözyaşlarına boğulurken Darcy şiddetle ırkıldı, neyse ki önümüzde diz çökmeden önce büyüyü bitirdi.

"Taşları yeniden birleştirmeli ve saltanatının şafağını işaretlemeliyiz. Kraliçeler," diye hıçkırıklar arasında soluk soluğa konuştu ve onun sadece bir A.S.S. nöbeti geçirdiğini fark ettiğimde çılgın kalp atışlarım nihayet sakinleşmeye başladı.

Orion başını sallayıp değerli kitaplarına geri dönerken Darcy, "Ödümüzü kopardın Geraldine," diye azarladı.

"Peki taşların geri kalanı nerede?" Ona bakarak ve yüzlerce yıl öncesine ait bir kehanetin herhangi bir değeri olup olmadığını merak ederek sordum.

"Kayıp. Nesillerdir öyle," diye iç geçirdi Orion. "Diğer bazı kitaplarda onlardan çeşitli isimlerle bahseden kayıtlar buldum ve aslında hepsinin aynı on iki taş setine atıfta bulunduğundan neredeyse eminim.

Bunlardan en bilineni, yüzlerce yıl önce Hermiod adında bir Ejderhanın değerli eşyası olduğu söylenen Lariom'un Mücevherleridir. Onları yaşamın kendisinden daha çok sevmiş ve yıldızlar, onları her şeyden üstün tuttuğu için onları kaybetmesi için onu lanetlemiş. Bu hiçbir zaman pek itibar etmediğim bir çocuk hikayesi, ama eğer içinde gerçeklik payı varsa, belki onları bulabiliriz..."

"Daha önce hiç kimse onları bulmaya çalıştı mı?" Darcy taş kitabına daha iyi bakabilmek için ona yaklaşıırken ben de bir kez daha koltuğuma çöktüm.

"Oh, sayısız Fae denedi, majesteleri," dedi Geraldine, kitaplara bakmak için hareket ederken kendini yerden kaldırmayı başardı.

"Lariom'un Mücevherleri, hiçbir Fae'nin gerçekten var olduğunu kanıtlayamadığı, çok aranan bir hazinedir. Yine de pek çok kişi avlanmaya devam ediyor. Solaria'da şimdiye kadar girilmiş en umutsuz çaba olduğu söylenir.

Taşların peşinde koşmaya sonsuz genişlik, anlamsız arayış, aptalın hayatı, yolculukların en aptalcası, delinin umudu,-"

"Anlıyoruz, Geraldine," diye homurdandı Orion. "Ama belki de şu ana kadar doğru zaman değildi - sonuçta altı tanesini bulduk bile."

O cevap veremeden kapı arkamızdan açıldı ve Varisler Max'in burnu kanarken Darius'un dudağı yarılmış halde odaya girdi.

"Ne oldu?" diye sordum. Bakışlarım o yaralara ve hepsinin üzerine sıçrayan kana kilitlenirken ayağa kalkarak sordum.

"Endişelenme bebeğim," dedi Seth kayıtsızca. "Darius az önce bir su perisinin başını kesti, biz döndükten sonra da Max onunla kavga etmeye başladı, çünkü onun davranışını beğenmedi. Büyütülecek bir şey değil."

"Oh." Tekrar yerime oturdum ve Darius bana kaşlarını çatarak baktı. Endişem ne kadar çabuk kayboldu ama iyi olduğu belliydi, bu yüzden anaç bir tavuk gibi üzerine titremeyecektim.

"Onu sen mi öldürdün?" Darcy nefes aldı.

"O şeytaniydi, küçük Vega," diye söz verdi Max. "Türümüze ne yaptığını gördük."

Darcy'nin omuzları rahatlayarak düştü ve itiraf etmeliyim ki ben de rahatladım.

Eğer dışarıda mutlu küçük su perisi dostları varsa, Darius'un etrafta dolaşıp onların kafalarını kesmesini istemiyordum, ama eğer boş zamanlarını masum Fae'leri öldürerek geçirmeyi seven bir ya da iki kişiyi öldürdüyse, o zaman ben kim oluyordum da yargılıyordum?

"Beni iyileştirmek için koşarak gelmeyecek misin bebeğim?" Darius benimle alay etti.

"Hiç şansın yok. Sonuçlarıyla başa çıkamayacaksan arkadaşlarınla kavga etme," diye alay ettim. "Ayrıca, Nymph'ten ne öğrendiğinizi duymak istiyorum."

"Evet, bize ne keşfettiğini anlat," diye teşvik etti Orion, yatağa oturmak için hareket etti ve neredeyse kışını kitaplardan birinin üzerine koyarken tekrar sıçradı.

"İyi misin dostum?" Caleb başını iki yana eğerek ona sordu. "Şu top döküntüleri hâlâ sorun yaratıyor mu?"

"Ne? Hayır," diye tersledi Orion ve masumca omuz silkmiş olan Seth'e ölümcül bir bakış fırlattı.

"Aman Tanrım, John Ronald'larınızda acele etmeyin!" Geraldine ağladı. "Bunun için sana özel bir merhem yapabilirim. İzin verirseniz babama hâlâ siğil kireci deposu olup olmadığını sorayım ve-"

"Her şey kontrolüm altında, teşekkürler Geraldine," diye hırladı Orion ve Seth'e yavaş ve acımasız bir ölüm vaat eden bir bakış daha fırlatırken ben de kıs kıs güldüm. Darcy ve ben birbirimize baktık, Orion'un bakışları üzerimize kaymadan önce neredeyse daha fazla çatlıyorduk ve şeytan profesör gözleri gülüşlerimizin boğazımızda ölmesine neden olan ürkütücü bir etkiye sahipti. Adam eski işini hiç sevmemiş olsa bile otoriter öğretmenlik konusunda yetenekliydi. "Dördünüzün ne bulduğunu dinleyelim."

"Fae ve Gölge Diyarlar arasında bir yarık var ve bu yarık Lavinia'nın gücü ve Nymph'ler ona bu gücü desteklemek için yardım

ediyorlar.

Darius masadan bir Atlas alıp Solaria'nın haritasını açtıktan sonra krallığın uzak doğusundaki derin ormanın bir bölümünü yakınlaştırıp işaret etti.

"Orada bir tapınak ya da onu içeren bir şey var ve burası Nymph'lerle kaynıyor gibi görünüyordu."

"Asıl soru, diyarlar arasındaki yarığı nasıl kapatacağız?" Seth karşımdaki koltuğa çökerken sordu.

"Kara büyüyle," diye yanıtladı Orion ciddi bir tonda. "Ama bunu başarmak kolay olmayacak."

"Basitlik kimin umurunda?" Ben sordum. "Yapılabilir olup olmadığını bilmek istiyorum." "Eğer başarabilirsek Lavinia'yı zayıflatacağını düşünüyorum," diye ekledi Darius. "Biz

Yarığın yanındaki eserlerin onun gücünü arttırdığı izlenimini edindim. Bu bizim diyarımıza geçmeden önceydi, ama

Gölgeleri bizim diyarımıza çekmesine de yardım ediyor olması mantıklı."

Darcy düşünceli bir ifadeyle, "Lavinia'yla ilgili gördüğümüz imgelemde Vega kraliçesinin onu Gölgeler Âlemi'ne sürdüğünü ve yarığı kapatarak geri kalan Nymph'leri onun gücünden mahrum bıraktığını gördük," diye ekledi. "Yani belki de bunu kapatmak onları tekrar zayıflatacaktır."

Darius'un Atlas'ından çıkardığı haritaya yakından bakmak için eğilen Orion, "Orada sayısız Nympha olmalı," diye itiraz etti. "Bu kadar önemli bir şeyi korumak için kaç tane bırakacaklarını Allah bilir ama bu hiç de kolay olmayacak."

"Bizim için hiçbir şey öyle değildir, değil mi?" Omuz silktim ve Ejderha'mın, birbirimizle başladığımız yoldan ne kadar nefret ettiğini gösteren o alevli bakışlarından birini kazandım.

Bana kaşlarını çatarken dudaklarımın kenarı eğlenerek seğirdi, çünkü bir zamanlar ondan nefret etmiş olabilirdim ve bu

Birbirimize karşı olan hislerimiz ve çekiciliğimiz konusunda en başından beri açık olsaydık, hatta bana karşı babasının isteklerine karşı gelseydi, ikimiz için de çok daha kolay olurdu, ama bizim hikayemiz bu değildi. Öyle olsaydı da onu bu kadar umutsuzca seveceğimden emin değildim. Bir araya gelme şeklimiz soneler ve güllerle dolu güzel bir peri masalı olmayabilirdi, ama çiğ, acımasız ve gerçektir. Bizimkiydi. Ve yol boyunca her anını hissetmişim.

Darcy, "Belki de onlara sertçe vurmamız," diye önerdi. "Burada saldırmak için bekleyen koca bir ordumuz var - neden onları bir araya getirip

Lionel'a neler yapabileceğimizi gösterelim mi?"

"Bunun için gerekli yıldız tozuna sahip değiliz," diye belirtti Max. "Lionel ona erişimi kısıtladığı için, kendimiz kullanmaya devam edecek kadarına sahip olduğumuzdan emin olmakta bile zorlanacağız."

Caleb ukala bir omuz silkmeye, "Biz hallederiz," dedi. "Birkaç Nimf'i haklayabiliriz."

"Tabii ki yapabiliriz," diye kabul etti Seth. "Biz Phoen Rüyası'yız, Bitchy Flame Eyes, Wolfman, Bitey C, Fish Fury, Dragzilla, Professor Shame ve Batty Betty."

"Yine başlama şu saçmalığa," diye inledi Darius, Geraldine ona taktığı isme yüksek sesle kıkırdarken ve benim gülümsemem de genişledi. Onu arkadaşlarının yanında bu kadar normal davranırken görmek beni hâlâ gafıl avlıyordu; güvendiği insanlarla çevriliyken o pislik suratı ışığın içeri girmesine izin verecek kadar kayıyordu.

"Siktir git," diye homurdandı Orion. "Boktan bir lakabım olması gerekiyorsa, en azından utancımı işin içine karıştırma."

Darcy ona, "Seth'ten sevimli bir lakap istiyorsun," diye takıldı ve Seth hemen onunla oynama fırsatına atlayınca Orion içini çekti.

"Gözümün içine bakarken utancını dile getirmemek çok zor, Lance," dedi Seth havalı bir şekilde. "Bunu kabullenmeli, utanç verici maceralara atılan utanç dolu arkadaşlarla bir utanç kulübü kurmalısın."

"Ya da saçını kesip seni onunla boğabilirim, buna ne dersin?" Orion karşılık verdi.

"Vay canına, Profesör Shame bugün çok huysuz," diye mırıldandı Seth ve Darcy parmağıyla bir fiske vurarak adamın burnuna mükemmel bir su fışkırttı.

"Ah!" diye bağırdı.

Darcy, "İşin içine utancı karıştırma," diye ısrar etti.

"Peki," diye iç geçirdi Seth. "Başka bir şey düşüneceğim ama şimdilik Profesör Utanç'ı yer tutucu olarak kullanacağız."

Darius, "Bu sunak hakkında Gabriel'e danışmalıyız," diyerek bizi tekrar elimizdeki göreve yönlendirdi.

"Gabriel bu konuda bize yardım edemez," dedim dudaklarımı büzerek. "Ama kendisinin ve ailesinin Lionel ve Lavinia'nın dikkatini bizim için dağıtacaklarını söyledi. Bence yapabileceğimiz en iyi şey onlara aniden saldırmak ve olabildiğince sert vurmaktır."

"Majesteleri haklı," diye onayladı Geraldine ciddi bir baş hareketiyle. "Kendimizi onların en karanlık girintilerinin derinliklerine sokmalı, girebildiğimiz her çatlak ve yarığa sertçe vurmali, onları altımızda ezmeli ve affedilmeleri için yalvarmaya bırakmalıyız."

Geraldine'in nefesi kesilirken Max sırtarak, "Evet, Gerry'nin dediği gibi, onları daha fazla dayanamayacakları hale gelene kadar dövelim," dedi.

"Bu kadar kaba olma seni muazzam deniz keşanesi!" Geraldine bağırdı, kafasına öyle sert vurdu ki neredeyse önündeki masaya kafa atacaktı.

"Eğer bu yarık Lavinia'ya gölgeleri üzerinde daha fazla kontrol sağlıyorsa, onu öfkeyle koruyacaklardır," diye uyardı Orion. "Lavinia'nın gölgelerini kontrol edebileceğimizden

oraya zorla girmeye çalışamayız. Ayrıca, eğer çok oyalanırsak Lionel muhtemelen ortaya çıkacaktır ve biz hala onu alt etmeye hazır değiliz."

"Ve muhtemelen Ejderha Loncası'nı da yanında getirecektir," diye mırıldandı Darius. "Eğer Gabriel Engizisyon Merkezlerinden birine giriyorsa

En azından bize biraz zaman kazandırır," dedim ve Orion bunu düşünürken başını salladı. "O zaman neden güçlü yanlarımıza göre oynamıyoruz?" Seth bunu önerdi. "Hangileri?" Darcy merakla sordu. "Fark etmemiş olabilirsin bebeğim ama yeri geldiğinde biraz gösteriş meraklısı olabiliyorum."

Orion, "Durum bunu gerektirmiyor ama yine de durmadan yapıyorsun," deyince Darius eğlenerek homurdandı.

Seth çenesini kaldırarak, "Aynı fikirde değilim," dedi. "Örneğin şu anda olduğu gibi, durum kesinlikle bunu gerektiriyor. Eğer onlara dışarıdan saldırarak olsaydık,

Belki birkaç arkadaşını kaçırıp kazıklara bağlar, küçük dostlarının duyması için çığlık atmaya bırakır, sonra da Nimflerin hepsi onlara yardıma koşardı."

"Sonra ne olacak?" Onları kendimize çekmemizin o yarığa ulaşmamızı nasıl kolaylaştıracağını anlamaya çalışarak sordum.

"O zaman Cal onların dikkati dağılmışken arkadan ateş eder ve onlar daha orada olduğunu fark etmeden yarıklarını paramparça eder," dedi Seth basitçe, bu fikri beğenmiş gibi görünen Caleb'a sırtarak.

"Evet, ihtiyacın olursa kahramanı oynayabilirim," diye onayladı Caleb, bakışları Seth'inkilerde oyalanırken her zaman yaptığı o çapkınca hareketle parmaklarını sarı buklelerinin arasından geçirerek.

"Yarığı havaya uçuramazsınız," diye homurdandı Orion başını sallayarak. "Bu, âlemlerimizi ayıran dokuda bir yırtık ve ölümlüler âlemine açık bıraktığımız köprünün aksine, bu köprü tehlikeli. Onu mühürlemeliyiz ki

gölgeler artık geçemez. Eğer yanlış yaparsak

sonunda daha da büyüyecek ve Lavinia ile Nymph'lerin elinden almak yerine onlara daha fazla güç verecek."

"Ve sen bunu başaramayacağımı mı söylüyorsun?" Caleb ona kaşlarını çatarak sordu.

"Bunun kara büyü ve çok fazla konsantrasyon gerektireceğini söylüyorum ve o zaman bile yapılabileceğinden emin değilim. Yarık inanılmaz derecede değişken olacak, yanlış bir hareketle yarığı daha da genişletebilir ve gölgeleri uzaklaştırmak yerine diyarımıza daha fazla gölge salarız. O zaman da hepimize ne olacağını Allah bilir," diye cevap verdi Orion.

"Bunu başarabilecek biri varsa o da sensin Lance," diye belirtti Darius ve hepimiz dönüp kaşlarını çatan eski profesörümüze baktık.

"Tehlikeli olacak," dedi ve Darcy ona bakarken boğazı düğümlendi.

"Bugünlerde her şey tehlikeli dostum," diye belirttim ve o da isteksizce başını sallayarak onayladı.

Orion düşünceli bir ifadeyle, "Sanırım bunu yapmak için bir bağlama iğnesi kullanmak gerekecek ki bu da hiçbirinizin kullanmak için eğitim almadığı ciddi bir karanlık obje," diye ekledi.

Darius kararlı bir şekilde, "Bu onlara vurmamız gereken türden bir darbe," dedi. "O yüzden yapalım derim. Nimflerin dikkatini dağıtmak ve onları tapıktan çıkarmak için hücumla önderlik edebilirim. Ama eğer konsantre olman gerekiyorsa

Aranızdaki çatlağı onarmaya çalışırken tek başına gidemezsin. Arkanı kollaması için yanına güvенеbileceğin birini alman gerekecek."

Darcy hemen, "Ben de seninle geleyim," diye teklif etti ama Orion başını salladı. "Sanırım fark edilmeden oraya girmek ciddi bir iş olacak.

Zor. En yüksek hızımda hareket etmem gerekecek ve bunu birini taşıırken yapamam. Yalnız gitsem daha iyi olur, Mavi."

"Ya da Solaria'daki en güçlü Vampiri yanında getir," diye araya girdi Caleb, ikisi karşı karşıya gelirken çenesini meydan okurcasına yukarı kaldırdı. "Kıçını kollayabilirim ve bize gelebilecek tehditlerle zar zor ter dökerek başa çıkabilirim."

"Tabii ki yapabilirsin," diye kıkırdadı Seth, Orion'un bakışlarında bir reddetme mayalanırken gözleri parlıyordu.

Darcy uzanıp Orion'un kolunu tuttu ve ona sert bir bakış attı. "Eğer birini taşıma riskini göze alamıyorsan o zaman tek seçeneğin Caleb. O güçlü ve ona güvenebilirsin. Peki sorun nedir?"

Caleb tatlı tatlı gülümseyerek, "Evet, tek yapman gereken benden kibarca rica etmek ve ben de gelip seni koruyacağım, Lance," dedi, ancak dışlerinin ortaya çıkmasıyla bu etki bozuldu.

Orion bu fikirden hiç etkilenmemiş gibi homurdandı ve ben de kaşlarımı kaldırarak

İkisini izlerken kendimi garip bir şekilde, iki yırtıcı hayvanın kendi bölgelerinin sınırında birbirlerine rastladıkları bir vahşi yaşam şovunu izliyormuş gibi hissettim.

ve en yakın ağaca işeme hakkını elde etmek için ölümüne savaşmak üzereydiler.

"Oo-ee, bana mı öyle geliyor yoksa burası çok mu sıcak oldu?"

Geraldine yüksek sesle sordu, iki Vampir birbirlerine nefretle bakarken yüzünü yelpazeledi. "Yemin ederim tüm bu testosteron vampirlerden birini hamile bırakacak.

Eğer siz çocuklar biraz daha sakinleşmenin bir yolunu bulmazsanız, bayanlar burada."

"Evet, sineye çekin çocuklar. Plana çoktan karar verildi," dedim, parmaklarımı esnetip Anka alevlerinin yüzeyleri boyunca tutuşmasına izin verdim, çünkü dövüş düşüncesi damarlarımı harekete geçirdi. "Ben ve Darcy liderlik edeceğiz

Nymph'lerin dikkatini dağıtıp onları tapınaktan çıkaracağız. Siz ikiniz biz onları oyalarken gizlice içeri girip şu süslü iğne zımbırtısıyla gölge deliğini

onaracaksınız. Bu kadar basit."

"Bir boka liderlik etmiyorsun Roxy," diye homurdandı Darius, kolumu kavrayıp beni kendine doğru çekerken gözbebekleri uyarı amacıyla sürüngen yarıklarına dönüştü. "Daha önce sadece birkaç Nymph baskınında bulundun. Bu yüzden hakkında en ufak bir fikre sahip olmadığın bir şeyi yapabileceğini kanıtlamaya çalışırken boynunu riske atmana izin vermeyeceğim."

"İşte orada," dedim, eğildim ve ellerimi Darius'un sandalyesinin kollarına koyarak içindeki karanlığa baktım ve onu alevlerle körüklemeye hazırlandım. "Hâlâ bizi daha çok hak ettiğini düşünen pislik. tahtta oturmak için doğmuş olan varislerden daha üstündür."

"Ve işte orada," diye alçak sesle cevap verdi, bitmek bilmeyen tartışmamız aramızdaki havayı bir kez daha uyandırırken çatırdatıyordu. "Başına bir taç takmanın onu hakkında hiçbir şey bilmediği bir krallığı yönetebilecek hale getireceğini düşünen küçük kız."

"Saldırıya kimin liderlik edeceğine karar vermek için taş, kağıt, makas yapalım mı?" Seth sahne fısıldadı. "Eğer yapmazsak bu bakışmalar bütün gün sürecek gibi görünüyor ve öldürmemiz gereken Nymph'ler var..."

Caleb bir kahkaha attı ve Max de homurdandı, ama ben sadece Darius'un bakışlarını tuttum ve onun büyük egosunda herhangi bir şüphe kırıntısı bulup bulamayacağımı görmek için bekledim, ama bana bakan tek şey bir kez daha en iyisini bildiğinden emin olan bir Ejderha'ydı. Gah, bazen onu eğlenceli şeyler için kullanmak istediğimden daha çok sikini tekmelemek istiyordum.

"Darius haklı," dedi Orion arkamdan ve bakışlarımı ona çevirmek için zorladım. "Nimflerle savaşma konusunda aranızdaki en deneyimli kişi o. Size o liderlik etmeli."

"Öyle mi yapmalı?" Darcy gözlerini kısarak sordu ama tartışmamız daha fazla büyümeden Geraldine ayağa fırladı ve masayı devirerek hepimizi masadan uzaklaşmaya zorladı - gerçi Darius öylece kalakaldı

koltuğunda bacaklarını iki yana açmış, iri taşaklı pozunu hiç bozmadan oturuyordu.

"Hanımlar, yola çıkmaya hazırlanalım - savaşta giymeniz için size bir hediyem var ve bu görgüsüz kabadayılarla oyalanarak kaybedecek vaktimiz yok.

Hepimizin acilen ahırda buluşmasını ve geri kalanınızın da gidip odalarınızdan silahlarınızı almasını öneriyorum - Nimfler bizim adil ve yıldızlara bağlı ellerimizde ölümlerini beklerken burada öylece oturup oyalanamayız."

İtiraz etmek için ağzımı açtım ama Geraldine benim ve Darcy'nin bileklerinden tutarak bizi odadan dışarı sürükledi ve Mirasçılar ile Orion'u şok içinde arkamızdan bakakaldı.

Lanet olsun, o kız nasıl çıkış yapılacağını biliyordu.

"Darius'a nerede ineceğini söylemeyi daha bitirmemiştim," diye homurdandım koşar gibi çekilirken.

"Biliyorum leydim," dedi Geraldine, omzunun üzerinden bir bakış atarak Acele etmeden önce, beni ya da kız kardeşimi tutuşunu bir kez bile gevşetmedi. "Ama sorun da bu zaten. Sevgili Dragoon'un talihsiz yetiştirilme tarzı, kendini konumuna ve senin sevgine layık olduğunu kanıtlama ihtiyacı, Aslan burcu gururu, Mars'ın inatçılığı ve kalbinin seni güvende tutmak için duyduğu en umutsuz arzudan bahsetmiyorum bile. Onunla mantık yürütmek mümkün değil ve sizi boşa nefes harcamaktan kurtarmanın akıllıca olacağını düşündüm. Büyük adamlar konuşmayı ve ne kadar güçlü ve haklı olduklarına dair palavralar atmayı severler - ama siz kızlar ve ben gerçeği biliyoruz."

"Ne gerçeği?" Geraldine'in odasına çekildiğimizde Darcy sordu. "Bir kadının herhangi bir erkeğin sahip olabileceğinden çok daha fazla güce sahip olduğu umuyoruz. Yüreğimiz sağlam ve dürüsttür, şiddetle severiz ve vahşice koruruz, iyilik gerektiğinde nazik, doğru olan yapılması gerektiğinde inatçıyızdır ve hepsinden iyisi - birilerinin kaprisleri bizi kör etmez.

Uzun Sherman kalçalarımızın arasında sallanıyor. Her ne kadar Leydi Petunia ve benzerleri ara sıra dikkatlerini başka yöne çekseler de, biz hala erkeklerin asla umut edemeyeceği bir güce sahibiz. Bu yüzden bırakın Dragoon erkekliğini daha büyük hissettirecekse yönetimin kendisinde olduğuna inansın-"

"Daha büyük olmasına gerek yok," diye mırıldandım ve Darcy güldü.

"TMI, Tor."

"Sadece söylüyorum." Omuz silktim ve Geraldine kız gibi kıkırdadı.

"Söyleyin leydim - bir Ejderha dongle meyvesinin boyutunu merak ettiğimi söylemeliyim - sonuçta çok büyükler. Shifting'in etkisindeyken etkileyici boyutuna bir ya da iki kez göz atmış olabilirim, ama ne demek istediğimi anladıysanız, onu en dolu, en heyecanlı ihtişamıyla hiç görmedim. Peki bu onun etkileyici fiziğiyle orantılı mı?"

Gülümsedim ve omuz silktim. "Darius için kesinlikle öyle - ama tüm Ejderhalar için değil."

"Oh tatlı merhamet, bunu söylemek istemezsin-"

"Sakin ol, Lionel o güdük sikini bana hiç yaklaştırmadı ama neden bu kadar öfke dolu olduğunu anlamak için ben bir gölge ucubesiyle onu Clara'ya yeterince çarparken gördüm. Kafasının yarısı kopmuş bir mantara benziyor."

Darcy bir kahkaha patlattı ve Geraldine o kadar yüksek sesle uludu ki çatıdan kalkan tozların üzerimize saçıldığından emin oldum.

"Daha sonra bana pullu yan parçanız tarafından neşeli bir şekilde sopalanma hikayelerini anlatmanızı isteyeceğim leydim. Kan porsuğunun gül fidanına ne kadar otoriter davrandığından da bahsetmeye gerek yok Darcy'ciğim. Bir Vampirin hızının kızışma çuvalı içinde nasıl kullanılabileceğine dair bir ya da on söylenti duydum ve dersler için giydiği o dar pantolon, devasa erkek şişkinliğinin hikayesini oldukça iyi anlattı. Hatta size kaygan deniz levreğinin kendisiyle yaptığım son suareyi de anlatacağım-"

"Bekle," diye araya girdi Darcy. "Sen ve Max yine mi takıldınız?"

Bu küçük söz üzerine neşelendim ve Geraldine yatağının ayak ucundaki sandığı açarken dramatik bir şekilde iç çekti. "Evet... itiraf etmeliyim ki onun dingberry'sinden hoşlanmaya başladım. Ne yazık ki, korkarım ki bu sadece kalp acısıyla son bulacak."

"Neden böyle söylüyorsun?" "Neden böyle söylüyorsun?" diye sordum, Hamish'in istemediği halde onu aptalca bir görücü usulü evliliğe zorlayacağına gerçekten inanıp inanmadığını merak ediyordum. Kesinlikle kızını mutsuz edecek bir şey yapmak isteyecek birine benzemiyordu.

Geraldine aniden ayağa kalktı ve bize doğru dönerek, neredeyse gözlerini kamaştıracak kadar büyük bir sırıtışla, bezlere sarılı iki büyük bohçayı uzatırken, "Boş ver şimdi bunu," dedi. "Kraliçenin kendisi, yani anneniz, bunları babama bıraktı ve ihtiyaç duyulacakları gün gelene kadar güvende tutmasını istedi. Aradan uzun yıllar geçti ama babam, annemin bunları ona emanet ederken ne yaptığını bildiğinden bir kez bile şüphe etmedi ve bu sabah bana bunu sularında hissettiğini söyledi. Ve onun suları asla yanılmaz. Vakit geldi. Onlar sizindir."

Bohçanın ağırlığını hissedince biraz kaşlarımı çattım ve onu yatağının üzerine yerleştirmek için hareket ettim, ikimiz de beyaz kumaşı sabitleyen kurdeleleri çözerken Darcy ile bakiştık. Düğümler sağlamdı ve her şey sıkıca bağlanmıştı ama sonunda kumaşı açtığımda, bakışlarım annemizin hediyesine takılınca nefesim kesildi.

Paketin içinde beni bekleyen güzel zırha bakarken dudaklarım aralandı. Metal, sanki yağa batırılmış gibi görünen bronz bir renkteydi, her santimine kırmızı ve mavi girdaplar işlenmişti ve ben daha elimi sürmeden metalin kendisinden bir nabız yayılıyor gibiydi.

"Bu zırh eski kraliçeler için üretildi. Sizin mirasınızı paylaşan ve Tarikat formlarınızı taşıyan geçmiş zamanlardaki atalarınız için." Geraldine saygıyla nefes aldı. "İçinde yaşayan Anka Kuşu'nun ateşi var, tamamen kırılmaz ve lekelenmez."

Çarpıcı göğüs plakasının üzerinde küçük bir not duruyordu ve titreyen parmaklarımla ona uzanırken boğazımdaki yumruyu yuttum. Roxanya, annemin el yazısı olarak tanıdığım girdaplı bir yazıyla yazılmıştı.

Hızlı ve doğru uç, tatlı kız. Sırlar toprağın altında bekler, korkusuzca ara ve bulacaksın.

Bir tür kehanet olduğunu varsaydığım şeye kaşlarımı kaldırdım ve Darcy'nin bana kendi notunu gösterdiği gibi okuması için kendi notumu uzattım.

Karanlık yaklaştığında, ışığa doğru eğilin. En güçlü silahlar alevde dövülür, nefesini tut ve acıyla savaş.

"Kulağa her zamanki gibi moral verici geliyor," diye mırıldandım, lanet yıldızların neden her zaman bu kadar gizemli olmak zorunda olduklarını merak ediyordum.

"Sanırım sadece ne yazdığını hatırlamamız ve anlamamıza yardımcı olabilecek ipuçlarına dikkat etmemiz gerekiyor," diye cevap verdi Darcy omuz silkerek, dudağını gergin bir şekilde ısırarak.

"Bir deneyeceğim ama dürüst olmak gerekirse, çok geç olana kadar bu tür şeylerin hiçbiri bana mantıklı gelmiyor."

"Giyinin kraliçelerim, oyalanmanın sırası değil," diye bağırdı Geraldine aniden ayağa fırlayıp kollarını bize doğru sallayarak ve beni yerimden zıplatarak.

"Tanrım, Geraldine, yapma bunu," diye homurdandım, taleplerine boyun eğdim ve kuşkusuz kötü görünen zırhı giydim.

Bir kadın tarafından giyilmek üzere tasarlandığı belli olan göğüs zırhı, neredeyse deriye benzeyen ama bir şekilde daha sert ve esnek olan bir malzemeye yanlarımda birbirine bağlanmıştı ve metalin içinde tenime karşı bir yumuşaklık katmanı oluşturuyordu. Pantolonlar ise bir karışımdan yapılmıştı.

Deri kumaş ve metal paneller birbiri üzerinde kayarak bacaklarımı korurken serbestçe hareket etmelerini sağlıyordu ve ağırlığına rağmen zırhın ne kadar rahat olduğunu itiraf etmekten kendimi alamıyordum.

Aynı esnek malzemeden yapılmış botlar vardı ve Kollarım için destekler vardı, ancak sırtımın üst kısmı çıplak bırakılmıştı, kürek kemiklerim kanatlarıma yer açmak için serbest bırakılmıştı.

Neyse ki kask yoktu, çünkü orada çizgiyi çekmek zorunda kalacağımdan oldukça emindim. Bu şeyi giyerken zaten kendimi biraz tuhaf hissediyordum ve kendi kıyafetlerime geri dönersem Geraldine'in ne kadar rahatsız olabileceğini merak ediyordum, ancak aynada bizi gördüğümde bu fikri çabucak reddettim.

"Kahretsin," diye mırıldandım, kalbim hızla çarparken ve avuçlarım kayganlaşırken yansımda Darcy ile kendime baktım. "Çok iyi bir cosplay yapmışız gibi görünüyor."

Darcy eğlenerek homurdandı, başını eğdi ve başını salladı. "Comic Con geliyor," diye onayladı ve arkasına bakmak için döndüğümde benimle birlikte sıırttı.

"Saçmalık!" Geraldine bağırdı. "Bu senin oyun oynamak için giydiğin bir kostüm değil! Bu sizin türünüzün zırhı, dünyanın ateşinde dövülmüş Zümrüdü Anka kuşlarının kendileri - bir ay önce soyunuzu sürdüren savaşçı kraliçeler tarafından giyilen giysilerdir. Bu yüzden taçlarınızı giymeye hazırlanırken başınızı dik tutun çünkü yakında

Bu kıyafeti o ışıltılı taçlarla tamamlayın ve tahta oturduğunuzda Solaria'daki herkes sevinecek ve gerçek kraliçelerin sonunda geri döndüğünü bilecek!"

Geraldine hıçkırarak dizlerinin üzerine çöktü, önümüzde secdeye kapandı ve bugünün ne kadar neşeli bir gün olduğunu mırıldanırken ben de aynada zırha bir kez daha baktım ve yer değiştirdiğimizde alevlerimizin tüm gücüne gerçekten dayanıp dayanamayacağını merak ettim.

Darcy sırtırken dudaklarımda bir gülümsemeyle, "Biraz krallara layık görünüyoruz," diye itiraf ettim.

"Ve annemiz bunu giymemizi istedi," dedi gözlerinde bir acıyla, parmakları güzel zırhın üzerinde gezinirken. "Sence bizi bunu giyerken görmüş müdür?"

"Belki," diye fısıldadım.

"Giysilerimi yakmamaya odaklanmak zorunda kalmadan tamamen yer değiştirebildiğim için kesinlikle şikayet etmeyeceğim," dedi farkındalıkla.

"İşte bu," diye kabul ettim, fanılanın derimsi malzemesini parmaklarımın arasına sıkıştırdım ve Anka alevlerime gerçekten dayanıp dayanamayacağını merak ettim. Pek olası görünmüyordu ama eğer bu atalarımıza aitse, birden fazla kez teste tabi tutulmuş olması gerektiğini tahmin ediyordum.

Kendi kıyafetlerimize bakarken dikkatimiz o kadar dağılmıştı ki, Geraldine'in güneş ışığı gibi parıldayan ve onu tepeden tırnağa kaplayarak bir şövalye gibi görünmesini sağlayan zırhını giydiğini fark etmedik bile Kral Arthur'un masasında otururken birdenbire kendi kıyafetlerimiz o kadar da saçma görünmemeye başladı. Göğüs zırhı büyük göğsüne göre şekillendirilmişti ve her iki göğsünde de üçgen noktalar oluşturacak şekilde daraltılmıştı.

"Şimdi daha iyi hissediyorum," dedim ona bakarak ve Darcy ile sırtarak.

"Evet, sen böyle giyinmişken kimse bizi fark etmez," diye onayladı Darcy, Geraldine elindeki sopayı kaldırıp birkaç deneme savuruşu yaparken.

"Saçmalık. Ben sadece bir karganın dikkatini çeken aşağılık bir solucanım. Ama ne pahasına olursa olsun sizinle ölüm arasında dimdik duracak bir solucanım hanımlarım."

"Ee, teşekkürler?" Darcy dedi ve ben de omuz silktim, böyle bir bildiriye verilecek yanıtın ne olması gerektiğinden emin değildim.

"Ölüm hakkında daha az konuşalım, olur mu?" Ben önerdim. "Orion ve Caleb yarığı onarıırken biz de oraya gidip bir grup Nymph'i mangalda pişireceğiz ve şafak vakti tereyağlı simitler için tam zamanında buraya döneceğiz."

"Ve gerçekten de simitlerin en yağlısı olacaklar," diye böbürlendi Geraldine. "Sonsuz Göksel Karma'nın Flail'i bunu böyle görecek."

Kapıya doğru yöneldik ve Geraldine hızla ilerleyerek etrafımıza bir gizlenme büyüsü yaptı, böylece koridora çıkarken gölgeler üzerimize yapıştı ve bu görevin tamamlanana kadar sekizimiz arasında kalacağına dair bir şeyler mırıldandı.

Şikayet etmedim. Yeni görünüşümü gizli tutmak için her şeyi yaptım. Çünkü Geraldine geçmişte Anka kuşları için 'çok moda' olduğu konusunda ne kadar ısrar ederse etsin, bin yıllık moda kıyafetlerinin bugünün standartlarıyla gerçekten uyduğuna ikna olmamıştım.

Bizi zırhımızın içinde gizli tutma planım, yukarıdaki çiftlik evinden dışarı adım attığımızda muhteşem bir şekilde sona erdi. Burrows'a vardık ve Tyler Corbin'i elinde yüzümüze tuttuğu bir kamerayla bizi beklerken bulduk.

"Seçim sizin prensesler," dedi ve ben ona ters ters bakınca hızla geri çekildi. "Bu samimi çekimi kullanabilirim ya da gidip Geraldine'in sizin için hazırladığı setin yanında poz verebilirsiniz."

İşaret ettiği ahırın uzak tarafına baktım ve doğal olmayan bir esintiyle yaprakları dökölüp etrafa saçılan kan kırmızısı çiçeklerle dolu bir tarlanın arasında duran devasa bir kaya gördüm kayanın üstündeki alana. Gözlerinde yeniden bir parça ışıık gördüğüme sevindim. Annesi öldüröldükten sonra iki hafta boyunca odasından neredeyse hiç çıkmamıştı ama sonunda dünyaya yeniden cesaretle bakmaya başlamıştı.

Şimdi içinde daha önce olmayan bir sertlik vardı.

"Bunu ne zaman yaptınız ki?" Geraldine heyecan içinde ciyaklarken ve bizi sahnesine götürürken Darcy sordu.

Tyler'ın samimi saçmalıklarına devam etmesine izin vermeyi ciddi şekilde arzuluyordum, ancak görmeme izin verirken çektiğim korkunç surata bir kez bakınca buna karşı çıktım. Bir daha fotoğraf çekememesi için kamerasını parçalamayı da düşündüm ama bakışlarında bir meydan okuma parıltısı yakaladığımda, bunun onun için bir FaeBook gönderisi yayınlamaktan çok daha fazlası olduğunu fark ettim.

"Solaria Gazetesi'ni mi devralıyorsun?" diye sordum, başını sallayınca farkına vardım.

"Annem gerçeği Solaria halkına ulaştırmaya kararlı bir şekilde öldü. Lionel onu ne kadar tehdit ederse etsin geri adım atmadı ve son nefesine kadar cesur ve inançlarına sadık kaldı. O gazete onun işinden çok daha fazlasıydı. Onun mirasıydı. Lionel devam etmemi engellemek için ne kadar uğraşırsa uğraşsın beni durduramayacak. Burada onun koyduğu her engeli nasıl aşacağını bilen ve makalelerimizin hala halkın eline ulaşmasını sağlayabilecek teknik adamlar var. Bunu onun için yapmak istiyorum. Gerçeğin ortaya çıkmasını engelleyemeyeceğini kanıtlamak istiyorum."

İçimi çektim, sözlerinin doğruluğunu inkâr edemedim ve başımı sallarken isteğini şimdi reddedersem tam bir pislik olacağımı kabul ettim.

"O halde elimizden geldiğince yardım etmek istiyoruz," dedi Darcy kararlılıkla, gözlerinde dans eden alevlerle ona bakarak.

"Tamam, birkaç hızlı fotoğraf çekelim ve hepimiz buraya sağ salim dönüp Lionel'ın ulaşamayacağı bir yere gider gitmez bir grup Nymph'i hakladığımıza dair bir haber yayınlarsın," diye kabul ettim.

Geraldine pterodaktıl ılığını atarak neredeyse bana kalp krizi geirtecekti ki kayanın üzerinde durup birkaç dramatik poz verdik. Gözlerimi bu saçmalıklar karsnda devirmemeye çalıştım ve kendi tarafımızı ortaya koymamız gerektiğini hatırladım. Lionel her fırsatta bizi itibarsızlaştırmak için çok çalışıyordu. Solaria halkının hâlâ savaştığımızı ve krallığımızı o canavar adamdan geri almayı planladığımızı bilmesine ihtiyacımız vardı.

Biz işimizi bitirirken Varisler ve Orion geldi, Seth bize kurt ısılg çalarken Max daha önce seksi grndüğümüzle ilgili bir şaka yaptı.

Geraldine onun karnına bir yumruk attı ve dilini çekmesini söyledi.

Darius bir tartışmanın ortasında olduğumuzu unutmuş gibiydi, hala poz verdiğimiz kayanın üzerinde durduğumuz yerde önüme geldi, bana bakarken eli kalçamı okşamak için uzandı.

"Savaşa hazır görünüyorsun," diye mırıldandı, bakışları zırhın üzerinde geziniyor ve kaşları endişeyle atılıyordu.

"yle mi?" Bakışlarım giydiğ deri ceketten aşağı kayarken, tenine sinmiş olan kızıl rengi ve duman kokusunu not ederek sordum. Kasları gerginlikten gerilmişti ve gözlerindeki Ejderha bana hevesle bakıyordu. Savaş baltasını serbest elinde sıkıca tutuyordu ve içinde yaşayan alevlerin çağrısını hissedebiliyordum, sanki onlar da buna amışlardı. "ldrmeye hazır görünüyorsun."

"Aynen öyle," diye homurdandı, beni sıkıca kavrayarak korumaya çalıştı. "Biz dışarıdayken uslu durup sana söyleneni yapacak mısın?"

Bir adım öne çıktım, kayadan aşağı indim, böylece göğüs göğüse geldik ve her zamanki gibi ona bakıyordum. Darius Acrux'un benim için eğilmesi fikri hoşuma gitmiş olabilirdi ama gölgemle onunkini karşı karşıya getirmekten de oldukça mutluydum. Benden daha iri olabilirdi ama iş gücümüze geldiğinde bu hiçbir şey ifade etmiyordu. Ve ben de en az onun kadar güçlüydim.

"Ah, aptal çocuk," dedim, kulağına konuşmak için sessizce yaklaşıp. "İyi bir kız olsaydım benden hoşlanmazdın."

Darius homurdandı, beni yakalamak için bir hamle yaptı ama yakınlığımla dikkati dağılmışken attığım sarmaşıklar tarafından kollarının yanlarına bağlandığını gördü ve yanından geçip bariyerden çıkmayı bekleyen diğerlerinin peşinden giderken ona sııttım.

Kız kardeşime baktığımda Orion'un bir kurt gibi onun etrafında döndüğünü ve gözlerinde hararetli bir bakışla zırhını incelediğini gördüm. O dudağını ısırırken geri dönüp onun önünde durdu ve ona saldırmadan önce dikkatlerini çekmek için parmaklarımı şıklattım.

Onlara yaklaşıpken Orion Darcy'ye, "Kardeşinin uslu durmasını sağlayacağına söz ver, Mavi," diye mırıldandı. "Sadece Darius'un dediklerini yap ve biz dışarıdayken güvende kal."

"Merak etme," diye kolayca kabul etti Darcy, bana ve ikizlere bakarak Bu gece ikimizin de erkek arkadaşımızdan körü körüne emir almayacağımız gerçeği. "Tory'nin gözümün önünden ayrılmasına izin vermeyeceğim," diye söz verdi ve Orion rahatlamış bir şekilde başını salladı, elini tuttu ve biz adım atarken parmaklarını sıktı bariyer ve ötesindeki karanlık alana.

"Oraya varır varmaz harekete geçiyoruz," dedi Orion, birbirimize yakın toplandığımız grubumuzun arasına bakarak ve hepimiz başımızı sallayarak onayladık. "Sopalarımızı yıldızlara kaldıralım ve adalet adına savaşalım. Büyük krallığımızın ve onu yönetecek gerçek kraliçelerin refahı için!" Geraldine göğüs dekoltesine sakladığı keseden yıldız tozlarını çıkarırken haykırdı.

"Hepimizin uğruna savaşmayı kabul ettiğini sanmıyorum-" Seth başladı ama Geraldine onun itirazlarını durdurmak için yüzüne yıldız tozunu fırlattı ve biz de kahkahalarımın sesi etrafımıza yayılırken göklerin pençesine düştük.

Devasa yaprak dökmeyen ağaçların başımızın üzerinde yükseldiği bir ormanın derinliklerinde bir yere indik ve indiğimiz anda yağmur bizi ıslatmak için yağmaya başladı. Ayaklarım çamura bir karış kadar battı ve yerin soğuğu, üzerime çarpan yağmurun sesiyle birleşti.

"Güzel," diye mırıldandım, gök gürültüsü tepemde patlarken kalın ağaç gölgesinin üzerinde zar zor görebildiğim bulutlara baktım.

"En azından bize iyi bir siper sağlayacaktır," dedi Max, tam ben ona doğru bakarken yer değiştirdi, böylece lacivert pulları derisinin üzerinde süzüldü ve bir ürperti

Yağmurun öpücüğünden aldığı zevk teninde dans ediyordu.

"Tabii ki Siren havayı seviyor," diye alay etti Caleb ve hepimiz ağaçların arasına dalarken dudaklarıma bir gülümseme dokundu.

"Bu taraftan," dedi Darius çenesini sallayarak. "Rüzgârda onların iğrenç kokularının tadını alabiliyorum."

Grubun önüne doğru ilerledi, öyle bir amaçla yürüyordu ki ne hakkında konuştuğunu gerçekten bildiğini varsaymak zorunda kaldım. Yanında yürümek için ilerledim, havayı kokladım ve yağmur ve yosundan başka bir şey koklamadım.

"Az önce burnunu falan mı kaydırdın, dostum?" Ona sordum ve bana Ejderha yeteneklerini kullandığını doğrulayan bir bakış attı.

"Bana ahbap deme," diye hırladı ve eğer hırlamasından hoşlanmıyorsam lanet olsun.

"Neden olmasın?"

"Çünkü ben senin lanet olası dostun değilim. Ben seni öyle bir boşaltırım ki, doğru dürüst görmek bir yana, nefes bile alamazsın. Ben seni Bana her baktığında kalbin küt küt atıyor çünkü biliyorsun ki sana olan açlığım asla bitmeyecek ve sana asla doyamayacağım ya da seni şu anda sahip olduğumdan daha büyük bir tutkuyla sevmeyeceğim. Ve bu gece emirlerime karşı bir şey yaparsan hesap vermek zorunda kalacağın kişi benim - ki inan bana en az zevk alacağın kadar canın yanacak. Anladın mı?"

"Anladım. Benim adamım değil," diye alay ettim ve tekrar hırladı.

Evet, bana ihtiyacım olan her bahaneyi vermişti.

Tam olarak planlamamış olsam bile sırf onun kontrolünde olmadığım için yaramazlık yapıyordum.

Susturucu bir baloncuğun derimin üzerinden kaydığını hissettim ve etrafıma baktığımda Orion ve Caleb'in sağ tarafımızdaki ağaçlara baktıklarını gördüm.

Orion, "Sanırım iki tanesi bu tarafa geliyor - muhtemelen devriye ya da onun gibi bir şey," dedi ve hepimiz gerildik.

"Üç aslında," diye karşı çıktı Caleb ve kısa bir duraksamadan sonra Orion başını salladı.

Seth heyecanla, "Yem olarak kullanmak için mükemmel bir numaraya benziyor," dedi. "O zaman sanırım işe koyulma vaktimiz geldi," dedi Geraldine karanlık bir sesle ve ben

Kavga etme ihtiyacı damarlarımda kabarırken kendimi gülümserken buldum.

Bu savaşta gerçek bir darbe vurmaya çok uzun zaman olmuştu ve ben savaşa geri dönmeye hazırdım.

OceanofPDF.com

Ağaçların arasına daldığımızda yağmur, kollarım ve boynum boyunca pullarıma sıçrayan tenimi öptü ve yayımı sırtımdan çekip su büyüme odaklanıp Element ile bir bağlantı kurarken içine bir ok yerleştirdim.

Havayı doyuran nemi, gökyüzünden düşen damlacıkların çam ağaçlarına çarparak ayaklarımızın dibindeki toprağa karışmasını hissedebiliyordum. Burası benim alanımdı ve tenimde küçük zevk nehirlerinin akmasına neden oluyordu.

Biraz daha çaba sarf ederek, odağımı bizi çevreleyen havaya da bağladım ve bir an için gözlerimi kapatıp ikisinin oluşturduğu desenlere odaklandım.

Kayalara, ağaçlara ve etrafımı saran Fae'lere çarparak elementler oluşturdular.

Gözlerim kapalı bir şekilde yürümeye devam ettim, farkındalığımı bedenimden dışarıya doğru iterken beni çevreleyen alanın haritasını çıkarmak için Elementlerimle olan bağlantımı kullandım ve bizi çevreleyen orman hakkında karanlıkta ve yağmurda gözlerimle görebildiğimden çok daha büyük bir vizyon oluşturdum.

Grubumuz tepeye doğru sessizce ilerledi, Cal ve Orion Darius'un iki yanında yürürken Vampir yeteneklerini Nimfleri dinlemek için kullandılar, ama önce ben onlara kilitlendim.

Tepenin zirvesinde, ormandaki bir açıklığın kenarı boyunca bir sırt oluştu, sert kayalar doymuş zemini keserek zihnimde bir farkındalık boşluğu oluşturdu. Ve o sırtın üzerinde durmuş, birlikte hareket ediyorlardı. Her biri su perisi formuna bürünmüş ve evlerini koruyan canavarlar gibi açıklığın eteklerinde sinsice dolaşan üç devasa figür.

"Yüz metre kadar yukarıdalar," dedim, hareketsiz dururken işaret ettim ve diğerleri benim önümden giderek etrafımda toplandılar.

Farkındalığımı daha da ileri götürdüm, gizlenen daha fazla figür aradım. Ağaçların karanlığına dalıp onları grup grup, ya o açıklığı çevreleyen ormanın kenarlarında devriye gezerken ya da ormanın merkezine daha yakın bir yerde toplanmış halde buldular.

Farkındalığımı o yöne doğru ittim, her ikisini de dışarıda tutan ve zihnimde hepsinin burada toplanmasının nedeni olması gereken bir karanlık nokta oluşturan devasa, taş bir yapıya çarpan yağmur ve rüzgârı kovaladım.

"Onların ötesindeki ağaçların arasındaki açıklıkta devasa bir yapı var," dedim ve Elementlerle olan bağlantımı kesip gözlerimi açarak arkadaşlarıma baktım. "Sanırım orası tapınağın olduğu yer. sunağı tutuyorlar ve yarık da onun içinde."

"Ara sıra şeytani bir yunus oluyorsun, değil mi?" Gerry bana bakarken mırıldandı, sopası omzunda rahatça dengede duruyordu, ucundan sarkan çivili top yavaşça ileri geri sallanıyordu. Yunus yorumuna itiraz edecektim ama onu o zırhın içinde görünce dikkatim dağıldı ve ben daha bir yanıt veremedim Darcy konuştu.

"Görünüşe bakılırsa Toprak Elementalleri bu sefer işi kapmış," dedi, parmaklarını beklentiyle bükerken gözlerinde tehlikeli bir parıltı vardı.

"Ben ve Caleb ağaçların arasından dolanacağız, böylece sen onları çeker çekmez yerimizi almış olacağız," dedi Orion, gözleri Darcy'den ayrılmak istemiyormuş gibi ona dikilmişti ve Seth daha da yaklaşarak kolunu Darcy'nin omuzlarına doladı.

"Merak etme Lancey, kızın elimde," dedi kendinden emin bir şekilde, ama bakışları Caleb'a kayınca duygularında bir endişe sezdim. Bu Yine de her zamanki özgüveniyle çabucak yatıştı ve Cal'in bunu başarabileceğine inancının tam olduğunu biliyordum. Yine de, hepimizin oynadığı bu oyunlar artık tehlikeliydi ve bu şekilde savaşa girdiğimizde arkadaşlarım için endişelenmekten kendimi alamıyordum.

"Çek o lanet pençelerini kızın üzerinden," diye hırladı Orion, öne doğru bir adım attı ama Darius bir elini göğsüne vurarak onu bir adım geriye itti.

"Seth, hıyarlık etmeyi bırak ve Lance, seni yemlemesine izin verme. Hepimizin odaklanması gereken daha önemli şeyler var," dedi kararlı bir şekilde.

"Toprak Elementalleri öyle zaten," diye cevap verdi Tory, perilerin olduğu yöne doğru geri çekilmeye başlarken yaptığı her hareketle onunla alay ediyordu. Konu içindeki Ejderha'yı kızdırmak olduğunda bu kızın ölümü arzuladığına yemin edebilirim, ama yine de Darius'un muhtemelen bunu yapacak birine ihtiyacı vardı.

Ne zaman Alfa'ya yaklaşıp onu ısıırıyordu. "Sen ve Max muhtemelen burada kalıp arkamızı kollamalısınız. Herhangi bir şans olmasını istemeyiz

Şimdi biz işimizi yaparken kimse bize gizlice yaklaşamaz, değil mi?"

Darcy sırtarak Seth'in kolunu üzerinden çekerken Darius homurdandı Omuzlarından tutup öne doğru bir adım atarak Orion'u sertçe öptü, gömleğini kavradı ve onu bir anlığına kendine doğru çektikten sonra sertçe bir adım geriye itti.

"Sakin ölme," diye emretti ve adamın dudaklarının kenarı eğlenerek

seğirdi.

"Evet, Kraliçem," diye cevap verdi ve diğer Varisler ve ben bu sıradan sevgi ifadesi karşısında gerildik ama Orion çenesini sallayarak bizi görmezden geldi

Karanlığa doğru ateş etmeden önce Caleb'a bir emir vererek solumuzdaki ağaçlara doğru ilerledi.

Cal hepimize "Dikkatli olun," dedi, gözleri bir süre Seth'in üzerinde kaldıktan sonra o da uzaklaştı.

Bakışlarımı boğazını temizleyip benden uzaklaşan Seth'e çevirdim, zihinsel kalkanları bir ördeğin kıç deliği kadar sıkıydı ve gözlerimi kuşkuyla kısmama neden oldu.

"İleri, hanımlarım, bu en asil göreve başlayalım!" Geraldine Tory'nin peşinden uzaklaştı, elindeki sopayı salladı ve giderken bir fidanın kafasını kopardı. Zincir zırhının içindeki kışına baktım ve onun gibi çılgın bir kralcıya neden bu kadar takıntılı olduğumu düşündüm. Ama elimde değildi.

"Biz de seninle geliyoruz," diye homurdandı Darius, Tory'ye yetişmek için aceleyle ileri atıldı, o da sanki hiçbir şey umurunda değilmiş gibi masumca omuz silkti, ama bir şeylerin peşinde olduğunu hissedecek kadar duygularını yakaladım ve Darcy ona doğru baktığında, aynı sorun çıkaran duyguların ondan da geldiğini hissettim.

Lanet Vega ikizleri yakında yerlerini kabul etmezlerse hepimizin ölümü olacaktı, aramızdaki bu güç mücadelesi o zamana kadar şiddetini artırmaya devam edecekti. İş başa düştüğünde ve onlarla gerçekten yüzleşmek zorunda kaldığımızda, hepimizin oluşturmayı başardığımız bu barış görüntüsünü sürdürebileceğimizi umuyordum.

Yine de güç her zaman en iyi şeyleri bile yozlaştırmaya meyilliydi. Kendi annem bu yüzden öldürülmüştü, o yüzden bilmeliydim.

Ağaçların arasından süzülerek tepeye doğru tırmanmaya başladık ve Nimflere yaklaştıkça kalbim hızla çarpmaya başladı

Su büyümlle hala ileride hissedebildiğim bir adam.

Ağaçların karanlığı yoğun bir şekilde bastırıyordu ve yağmur, gölgelikten düşerken çıkardığı sesler dışında her türlü sesi gizlemeye devam ediyordu.

çok yukarıımızda bir yerden gelen gök gürültüsü eşlik etti.

İkizler önden ilerledi, biz de onların bulunduğı yere yaklaştık. Periler bekliyordu, ben Darius'la biraz geride dururken Geraldine ve Seth iki yanlarına yayılmıştı.

Arkadaşıma baktım, kocaman bir kızılçamın yanında kaskatı durmuş, baltasını sıkıca kavramış ve gözlerini Tory'nin sırtına dikmiş, onun tepeye doğru ilerleyişini izliyordu.

"Bu iş onda," diye mırıldandım, bakışlarım Gerry ve Seth'i tararken onlar da gölgelerin arasına girip avımızın etrafını sardılar.

"Biliyorum," diye cevap verdi, sesi ağırdı. "Ama bu onun tehlikeye doğru yürümesini izlemeyi kolaylaştırmıyor."

"Yine de bana, senin onun yanına yapışmandan hoşlanacak bir tip gibi gelmedi."

"O değil. Ama bu iş gerçekten başladığında ona fazla seçenek bırakmayacağım."

"Onu gerçekten seviyorsun, değil mi?" Bu hissin yoğunluğunu teninde tadarak ve zevkten titreyerek içime çekerek sordum.

"O her şeyim," diye basitçe cevap verdi ve duygularındaki değişim karşısında neredeyse sırtıtaaktım. Darius hayatı boyunca çok fazla karanlık, çok fazla acı ve endişe yaşamıştı. Ve şimdi bu duygular tamamen yok olmamış olsa da, onu çevreleyen sevgi, umut ve neşeyi hissedebiliyordum

Bu günler o kadar açık ki, bunu bilmek bile ruhumu hafifletiyor.

Keskin bir rüzgâr bize çarptı, bizi ayaklarımızdan düşürmeden doğal olmayan bir his verecek kadar sertti ve diğerlerinin yerlerini aldığını işaret ediyordu.

"Hazır ol," diye mırıldandı Darius ve o baltasını kaldırırken ben de yayımı kaldırdım, içindeki Anka ateşinin tutuşmasını diledim, böylece Alevler ormanın karanlığını yardı.

Işığın saldırısına karşı gözlerimi kısıtım ve Nimfler alevleri fark edince tepeden bir alarm çığılığı geldi.

Bize doğru gelirlerken ayaklarımı yere sağlam basıyordum, devasa bedenlerinin çalılıklara çarparken çıkardığı ses sinirlerimi geriyor ve bir dövüş beklentisiyle adrenalinim tavan yapıyordu.

Nimfler ağaçların arasından fırlayıp üçü birden bize doğru koşmaya başladığında, büyü çalan güçlerinin gürültüsü içime çarpıp Elementlerimle olan bağlantımı kilitlerken, yayımı sıkıca kavradım ve sürünün en önündekine nişan aldım.

Darius yanımda gerildi, baltasını savurmaya hazırlanıyordu ama ikimiz de harekete geçmeden Nimflerin etrafından sarmaşıklar fışkırdı ve kolları bacakları bağlı, çingiraklarını kullanmalarını engellemek için ağızlarına toprak doldurulmuş halde yere düştüler.

Nimfler tuzaklarında çırpınırken Seth ağaçların arasında bir yerden zaferle uludu ve Vegaslılar hava büyüsunü kullanarak kendilerini aşağıya, ölümümüz için açlık çeken yaratıkların yanına indirdiler.

"Max?" Darcy seslendi ve ben öne çıktım, önümüzde yerde tekmeleyen ve çırpınan Nymph'lere yaklaşıırken yayımı hâlâ hazır tutuyordum.

Bakışlarım Gerry'den bir iz bulabilmek için etrafta gezindi ama o hiçbir yerde görünmüyordu. Zihnimi bu endişeden uzaklaştırıp bağlı Nymph'lere yaklaştığımda içim çalkalandı.

Yeteneklerimle onlara doğru uzandım, duygularını avladım ve sadece akılsız, şeytani insanlar olmadıklarına dair herhangi bir işaret aradım. Diego hakkındaki gerçeği öğrenmeden önce hep öyle olduklarını varsaydığımız yaratıklar.

Dikkatimi en yakındaki Su Perisi'ne verdim, koyu kırmızı gözlerini bana dikip bağlarına karşı çırpınırken ondan nefret ve vahşi niyetlerden başka bir şey hissetmiyordum. Diğerleri de aynıydı, içlerinden kötülük ve nefretten başka bir şey sızmiyordu, bu da suçluluk duymadan bu plana devam etmemi yeterince kolaylaştırıyordu.

"Hiçbir şey," dedim, diğerlerine bakarak ve hâlâ kurtulmak için savaşıyor yaratıklardan bir adım uzaklaşarak. "Onlar bizim düşmanlarımız ve "

"Güzel. O zaman işimiz kolaylaştı," dedi Darius ve ileri atılarak kendisine en yakın olanı tekmeledi. "Hadi şu dövüşü başlatalım."

Ağaçların arasından gelen ayak sesleriyle başımı kaldırdım ve Gerry bir çalının arkasından fırladığında içime bir ferahlık yayıldı, elinde savurduğu sopası ve nefes nefese kalmış çenesiyle.

"Çevreyi kontrol ettim kraliçelerim, ilerlememiz için her yer temiz."

"Güzel. Birkaç Nimf'i ipe dizelim ve bakalım ne kadar yüksek sesle çığlık atacaklar.

Anka ateşi ayaklarını gıdıkladığında," dedi Tory, aynı Darius'un gözlerinde sık sık beliren şeytani parıltı, biz çalışırken bu küçük güç oyunu oynamaya devam etseler bile birbirleri için ne kadar tuhaf bir şekilde mükemmel olduklarını bana bir kez daha hatırlattı.

Seth ve Darcy topraktan hızla kalın tahta kazıklar çıkardılar. Geraldine Nymph'leri onlara bağlamadan önce hepimiz ağaçların arasında, yaratıklardan yeterince uzakta, geldiklerinde çingiraklarının en kötüsünden korunmak için saklanma pozisyonlarımızı almak üzere hareket ettik.

Tory, Darcy ve Darius'un her biri kazıklardan birinin dibinde bir alevi canlandırdı ve Geraldine Nimflerin üzerindeki toprak tıkaçlarını çıkardı. Böylece planladığımız gibi yardım çığlıkları atabileceklerdi.

Kendimi bir hava akımıyla ağaçların tepesinde tutarken adrenalin kol ve bacaklarıma yayıldı ve yeteneklerimi kullanarak Nimflerin geldiklerinde geçmeleri için açıklığın girişinde mutlak bir dehşet duvarı inşa ettim. Bizim Elemental'imize karşı savaşabilirlerdi.

Ama içimizdeki canavarlarla yüz yüze geldiklerinde neyle karşılaşacakları konusunda hiçbir fikirleri yoktu. Biz tüm krallıktaki en güçlü Emirlerimizdi ve oynamaya hazırдық.

OceanofPDF.com

Caleb ve ben büyük bir çamın dalına çömelmiş, tepenin sırtından, ağaçların arasından lanetli bir dağ gibi yükselen siyah taştan bir piramide bakıyorduk. Sonsuz merdivenler tapınağın en yakın tarafına kadar uzanıyordu ve periler sürüler halinde bu merdivenlere doluşmuştu. Ama arkamızdan acı dolu çığlıklar havaya karışırken, Periler hep birlikte onlara doğru ilerledi.

Ağaçların gölgesinde kaldık, tek bir hareket bile yapmadık. Nimfler çalılıkların arasından altımıza doğru hücum ederken kaslarımı sıktım ve belimdeki Anka kılıcının kabzasını kavradım. O pislikler sevdiğim kıza doğru ilerliyordu. Ama Mavi'yi düşündüğümde, Anka ateşiyle yaratabildiği korkunç yıkım alevlerini hatırladım. O kız bu dünyada bir kıyamete yol açabilirdi ve onun kendini savunabileceğini tüm kalbimle biliyordum. O bir Doğanın gücü, lanet bir kasırga. O, Tory, Darius ve diğerlerinin bu işin üstesinden gelebileceğini biliyordum. Nimfler koşarak

Bu dünyada yürüyen en güçlü Fae'lerden bazılarıydı ve ne yazık ki ben savaşa katılmak için orada olamayacaktım.

Son periler de altımızdan geçerken Caleb'la bakıştık, ağır ayak sesleri uzaklarda kayboldu ve tapınağın basamaklarında tek bir muhafız bile olmadan tapınağı terk ettiler. Rekabetçi bir gülümseme dudaklarımı kıvırdı ve aklımdaki soruya cevap olarak başını salladığında gözlerinde bir meydan okuma parladı.

Saklanmak için kullandığımız ağaçtan sıçradık ve aynı anda ileri atıldık, yeteneklerimizin tüm gücüyle tapınağa doğru koştuk, ne kadar hızlı hareket ettiğim için ayaklarım yere zar zor değiyordu. Hava yüzüme çarpıyor ve yaklaşmakta olan savaşın gerginliği etrafımdaki her yere yayılıyordu.

Tapınağın siyah basamaklarına ulaştık, basamaklara dönüp merdivenleri büyük bir hızla çıkarken omzum Caleb'ın omzuna çarptı. İkimiz de hızımızı kanıtlamak için mücadele ediyorduk, o kadar hızlı koşuyorduk ki kafatasım zangırdıyor ve kalbim yetişmek için acele ediyordu.

Bakışlarımı piramidin tepesindeki uğursuz açıklığa diktiğimde ve kendimi mutlak sınırlarıma kadar zorladığımda dünya gri bir bulanıklıktı. Girişe ulaştığımızda içime vahşi bir heyecan çöktü ve hızla içindeki karanlık, hemen bütün olarak yutuldu.

Eğimli bir zeminden hızla aşağıya indik ve Nimflerin çakıllı sesleri altımızdaki piramidin göbeğinden yukarıya taşındı. Rampanın dibine vardığımızda, kalbim küt küt atarak önümüzde duran Nimf sürüsüne baktım.

Yavaşlamadık, yapamazdık. Tek bir adımı bile kaçırırsak fark edilirdik, bu yüzden karanlık odanın sonundaki açık kapılara doğru var gücümüzle ilerledik.

Periler geçtiğimizi hissettiklerinde döndüler ve orada olduğumuzu fark ettiler, ama biz

yakalanmak için çok hızlıydılar, büyümümüzü kilitlemek için savaşıırken çingirakları kulaklarımda çıtırdıyordu.

Kovalarken çığlıkları duyuluyordu ve ben onlardan kaçmak için sağa sola savrulurken Caleb de diğer tarafımda aynısını yaptı. Düşmanlarımızın ötesinde kapıdan birlikte içeri girdik ve dudaklarımdan bir çığlık çıktı. İkimiz bir olup kapıyı kapattık ve benim buz büyümle Caleb'in toprak büyüünün birleşimiyle kapıyı destekledik ama periler yetiştiğinde bunun ne kadar dayanacağını bilmiyordum.

Karanlığa doğru koştuk, dolambaçlı geçitlerden geçtik. Duvarlarda örümcek ağları asılıydı ve toz kokusu boğazımın arkasına çarpıyordu.

Sonunda büyük bir odaya vardığımızda yavaşladık ve omurgamdan aşağı bir karıncalanma geçti, etrafımızdaki enerji değiştiğinde ayaklarımız kaygan taş üzerinde kayıyordu.

Havaya bir Faelight fırlattım ve hareketsiz kalırken önümüzdeki manzarayı seyrettim.

Odanın ortasında devasa bir taş sunak duruyordu, taşa eski kan lekeleri bulaşmıştı ve üstü eserlerle kaplıydı. Mücevherler, kolyeler, değerli taşlar, hepsi de burada nefes almayı zorlaştıran karanlık bir güçle uğulduyordu.

Sunağın kendisi ve duvarlar, Nymph'lerin hikâyelerini tasvir eden eski görünümlü oymalarla kaplıydı, birçoğunda Lavinia'ya şüpheli bir şekilde benzeyen bir kadın vardı, ancak anlamlarını çözemedim, özellikle de bu alandaki en boğucu şey tarafından dikkatim dağıldığı için.

Sunağın üzerinde, mutlak hiçliğe açılan bir kapı gibi, havaya açılmış bir yarık vardı. İçeride, özgür bırakılmaya açmış gibi dönen ve titreşen gölgeler vardı ve bir adım daha yaklaştığımda, sanki kendimi kurutucu bir hançerle kesmişim ve güçlerine boyun eğmem için bana yalvarıyorlarmış gibi beni çağırdıklarını hissettim.

Caleb de ilerledi, açıkça onlara doğru yöneldi ve bir an için o ölümcül geçitten geçip onların tam kucağına düşmenin nasıl bir şey olacağını merak ettim.

"Nedir bu?" Caleb sunağa ulaştığında ve parmakları siyah saplı bir hançere değdiğinde huşu içinde nefes aldı.

İçini çekti, eline aldı ve parmaklarının arasında çevirdi, hemen kendi koluna doğru çevirirken gözleri kapandı ve yüzüne çarpık bir gülümseme yayıldı.

Gölgelerin sükûneti o kadar güçlüydü ki neredeyse bunu yapmasına izin verecektim ama sonra babamın elinin omzumdaki yankısını, kara büyü hakkındaki uyarılarını hissettim. Tutunacak iyi bir şey bulmalıyım, zihnimde ışığı tutmalıyım ki hiçbir karanlık içeri sızamasın.

Darcy'yi Acrux yüzme havuzunda suyun altına çektiğim ve o kadar uzun zamandır arzuladığım öpücüğü çaldığım anı düşündüm ki neredeyse arzumdan çıldıracaktım. Ve sonra bir fırtınada kapımda belirdiğini, saçlarının yeni boyandığını, her parçasının sıırılsıklam olduğunu ve dudaklarında 'mavi' kelimesinin olduğunu. O benim hem yıkımım hem de yaratıcımdı. O anda kendini bana sunmuştu, gerçi ondan çok daha önce onun üzerinde gizli bir hak iddia etmişim. Ama o gece bunun gerçeğe dönüştüğü geceydi.

Aklımın bir köşesinde o varken, kendimi bastıran sersemlikten çıkardım, ileri atıldım ve Caleb'in elinden bıçağı aldım.

Gözlerini kırptırdı, gözlerinde öfkeyle bana baktı, ama bakışlarımla karşılaşınca omuzları biraz düştü ve gözlerini kırptırarak trans halinden çıktı.

"Kahretsin, az kalsın lanet olası bileklerimi mi kesecektim?" diye küfretti, yerdeki hançere tiksintiyle bakarken bir elini sarı buklelerine bastırdı. "Çirkin bir gölge mağarasında ölmek için fazla güzelim."

"Kendini burada kesmemelisin," dedim acilen, dudaklarımdan dökülen bu sözlerin kesinliğini hissederken yarığa endişeyle baktım. "Eğer bunu yaparsan o lanet şey ruhunu bedeninden söküp alacak ve içinde yutacak. Zihnini odakla ve ona diren - iyi bir şey düşünmelisin."

"Ne gibi?" diye tersledi, yarığa tekrar özlemle bakıp niyetle ona doğru ilerlerken gölgelerin onu hâlâ etkilediği açıktı.

Kolundan tuttum, onu bir adım geriye ittim ve sıkıca tuttum.

"Caleb," diye hırladım. "Sahip olduğun en iyi anıyı düşün ve tüm gücünle ona tutun."

"Sen neden bahsediyorsun?" diye mırıldandı, tekrar kurtulmaya çalıştı, gözleri tekrar bıçağa kaydı, ama ben ona tutundum, yüzüne doğru kalktım, böylece o portal ya da kendisine karşı kullanmasını istediği silah yerine bana bakmak zorunda kaldı. Gerçi benden nefret ettiği düşünülürse pek işine yaradığım söylenemezdi.

"Varisleri düşün," diye denedim. "Darius'u, Max'i, Seth'i."

Soyadını söylediğimde gözleri yumuşadı ve duruşundaki gerginlik kayboldu.

"Seth'i düşün," diyerek ondaki değişimi yakaladım ve o da başını sallayarak yavaşça gevşedi ve yarıktan bir adım uzaklaştı.

"Tutunacak iyi bir hafızan var mı?" Hızını kullanarak o portala balıklama dalmaya karar vermesi ihtimaline karşı onu bırakmak istemeyerek sordum.

"Evet, evet, Tinkerbelle," diye mırıldandı. "Mutlu lanet anım var. Artık beni bırakabilirsin." Beni itti ve ben de sinirlenerek ona dişlerimi gösterdim, bu da onun bana sırtını dönmesine neden oldu.

Aramızdaki rekabet alevleniyordu. Ama bu saçmalıklar için vaktimiz yoktu, portalı kapatıp buradan gitmemiz gerekiyordu.

"Burası Gölge Prenses tarafından kirletilmiş," dedim kalın bir sesle, doğrudan Gölge Âlemi'ne açılmış olması gereken yarığa bakarak.

Bir Su Perisi çılgılığı ikimizi de çıkış yönüne doğru kamçıladi ve kapıları kapatmak için birlikte çalışarak ileri atıldık ve Caleb yanındaki büyük bir tahta direği aldı, kilitlemek için bir mandala geçirdi. Nimflerin ağırlığı kapıya çarpınca kapı titredi ve Caleb toprak büyüsünü kullanarak kapıyı daha sıkı bir şekilde mühürledi ve bir lanet tısladı.

"Acele et o zaman, göt herif," dedi. "Ben bu kapıyı kapalı tutacağım, sen de şu lanet gölge geçidini kapat."

"Hallediyorum," diye homurdandım, havada dönen yarığa doğru ilerledim ve onu kapatmama yardımcı olacak büyülü bağlama iğnesini cebimden çıkardım. Ama buradaki gücün muazzamlığı, bunun benden çok şey alacağını söylüyordu.

Yine de bir şekilde başaracaktım. Çünkü bu, Lavinia'nın tam kalbine vurmak gibi hissettirdi, kız kardeşimi öldüren, onu öldürmeye çalışan kaltak. Mavi'ye lanet olsun. Buranın tam olarak ne için kullanıldığını anlamasam da, yıllar boyunca Gölge Prenses için buraya bir tür adak konulduğu açıktı. Sunaktaki eserlerin içindeki karanlık güç hiç şüphesiz Gölge Âlemi'ne ve Gölge Prenses'in kendisine güç sağlıyordu.

"Merhaba Lavinia." Karanlık geçide sııttım ve onu bu güç havuzundan koparacak büyüü başlatmaya hazırlanırken ellerimi kaldırdım. "Ben sadece buraya siktir git demeye geldim."

Darius

Tahmin edebileceğimizden çok daha fazla sayıda Nimf ağaçlardan döküldü, her biri şekil değiştirmiş haldeydi ve kardeşlerinin yardımına koşmak için kalın gövdeler arasında koşarken çingiraklarının tüm gücüyle çığlık atıyorlardı.

Açıklığı çevreleyen bir halka oluşturmuştuk, her birimiz onların üzerindeki ağaçlarda katliamın inmesini bekliyorduk, ama o kadar çok O kadar çoklardı ki, onları yukarıdan toplama planımıza sadık kalmak imkansızdı.

Max sağımıdaki ağaçların arasından geçerek yayını ve okunu fırlattı, kendini havada tutmak için hava büyüsünü kullandı, Elemental büyüsüne tutunmak için savaştı, ama onların üzerinde yeterince yüksekte kalarak çingiraklarının etkileri.

İkizler önümdeki açıklığa doğru ilerlediler, Anka ateşi ellerinden dökülürken dev bir X harfi yaratarak zemini kesip ateşe verdiler, alevlerden geri çekilmek zorunda kalan Nymph'leri etkili bir şekilde böldüler ve birkaçı güçleri tarafından yok edildi.

"Bana yakın dur!" Geraldine'in ona verdiği zırhı ateş yaldızlıyordu ve saçları kızıl alevlerle parlıyordu.

"Ayak uydurmaya çalış, pislik!" diye seslendi ve ben de hırladım, baltamı sıkıca kavrayıp aşağıdaki açıklığa bakarken daha fazla ateş ettim. Ağaç tepelerindeki tüneğimden Nimflere sihirli bir bakış.

Ancak Roxy ve kız kardeşı kanatlarını çırpıp emirlerime uymak yerine devam etme niyetiyle benden uzaklaşmaya başladıklarında dişlerimi sıktım ve baltamı kaldırarak tünediğim yerden sıçradım.

Altımdaki ağaçların arasında ilerleyen bir Nymph'in üzerine indiğimde meydan okurcasına kükredim, onunla çarpıştım ve baltamı kafasına indirdim, tam da yan tarafımda sondalarının keskin dilimini hissettiğim anda.

Ağaçlar bu kadar sıkışıkken burada yer değiştirecek yerim yoktu, bu yüzden yaya olarak yola çıktım, bir sonraki rakibimle karşılaşmak için koşarken alevli baltam karanlıkta yanıyordu, bakışlarım Nymph ve önümdeki ağaçların arasında hızla uzaklaşan iki Phoenix arasında gidip geliyordu.

Düşmanımla karşılaştığımda onları tamamen gözden kaybettim, baltamı büyük bir hızla savurdum.

Vahşi bir çığlık attı ve bana doğru hamle yaparken bacağıını kopardı. O şey benzediğı ağaç gibi devrildi ve ben de yere düştüğü anda üzerine atılarak sevdiğim kadının kız kardeşinin bana hediye ettiğı silahla onu mahvettim.

Kavga hızla kaosa ve kan dökülmesine dönüştü ve ben kendimi kavgaya verirken Roxy ve kız kardeşini tamamen gözden kaybettim.

Baltamı öylesine vahşice savurdum ki kollarım ağrıdı ve silahımın kemiğe ya da odunsu ete her vuruşu bir ölüm yürüyüşü gibi bedenimde yankılandı.

Arkamdaki ağaçların arasından bir uluma yükseldi ve Seth devasa beyaz Kurt formuyla üzerime atladı, alev alev yanan metal pençeleriyle bir Su Perisi'ni yere serdi ve yaratık altında hırlayıp tekmelerken dişlerini boğazının derinliklerine gömdü.

Baltamı son avımın göğsünden çektim, dudaklarımdan şiddetli bir hırıltı geçerken aralarından dumanlar yükseliyordu ve içimdeki hayvan savaşı katılmak için yanıp tutuşurken yer değıştirme dürtüsü beni durmadan ekiştiriyordu.

Bir ok başımın yanından o kadar yakından geçti ki, yanımdan geçerken alevlerin sıcaklığını hissettim. Okun yaratıklardan birinin gözüne saplanışını izlemek için döndüğümde bir anda üzerime bir ağırlık çöktü ve beni ormanın zeminine çarptı.

Yere düşerken yuvarlanmayı başardım, yumruğum rakibimin kabuğı benzeyen etine çarparak ağırlığını üzerime yükledi ve çıkardığı ıngırak sesi o kadar yüksekti ki neredeyse uzuvlarım bu sesin gücüyle kilitlenecekti.

İçimdeki büyü dondu, kaslarım Su Perisi'nin gücünün benimkini ele geçirdiğı yabancı hissine karşı kasılırken baltam bir kenara savruldu. Su Perisi sondalarını bana saplarken öfkeyle hırladım, onun yerine başımın yanındaki yapraklara çarpan darbeden kaçınmak için kenara çekildim.

Bir o yana bir bu yana savrulurken bana tekrar tekrar vurdu, yumruğumu böğrüne saplayıp altından çıkmak için mücadele ederken o sivri uçlu sondaların darbelerinden defalarca kaçtım.

Su Perisi yüzüme doğru çığlık attı, iğrenç gücünün daha fazlası bana çarptı ve onun tarafından etkisiz hale getirilirken ciğerlerimden lanet nefesimi çaldı, göğsümdeki acı dilimi zihnimdeki uyuşukluğu kırarak acı beni kırarken ölümümün vaatlerini fısıldadı.

Ama kendimi kurtarmak için Ejderhamı tutmaya ve yer değıştirmeye çalıştığımda, Su Perisi acı içinde çığlık attı ve üzerimde alevler içinde patladı, vücudu

Bir kül ve kor yığımına dönüşerek dağıldı ve arkasındaki alev alev yanan kız çenesini kaldırarak beni selamladı.

Roxy sanki kıcıımı kurtarmak onu kızdırmış gibi, "Kalk ayağa, pislik," diye tersleyince ayağa kalktım ve baltamı yerden alırken göğsümdeki kanayan yarayı iyileştirebilmek için sihrime erişmeye çalıştım.

"Havaya geri dön," diye bağırdım ona, o vahşi bakışlarını ağaçların arasında bizi yeni fark etmiş olan üç Nymph'e çevirdiğinde kalbim yerinden çıkacak gibi oldu.

Roxy bana baktı, dudaklarının köşesi eğlenerek seğirirken ben de kendi sırtışımanın gölgesini hissettim.

Kanatlarını sertçe çırpıp emrettiğim gibi havalanmadan önce "Çok otoriter," diye yorum yaptı.

Ama ona ve Darcy'ye tüm bunlar olurken emrettiğim gibi düşmanlarımıza uzun menzilli saldırılar düzenleyebileceği güvenli gökyüzüne doğru uçmak yerine, orman zemininde uçtu, yerden bir santim bile uzaklaşmadı ve doğruca onlara doğru süzüldü.

"Roxy!" Onu koruma arzusu içimdeki canavarın açlığıyla birleşince kükreyerek peşlerine düştüm, baltamı omzumun üzerine kaldırdım ve öldürmeye hazırlandım ve Nymph'lerin gözlerinin içine bakarak onlara benim elimde mahvolacaklarına dair söz verdim.

Alevlerinin sıcaklığı koştığım havayı ısıtıyor, kırmızı ve mavi ateşinin saf alevleri ise peşinden koşarken beni neredeyse kör ediyordu.

Roxy vuruş mesafesine ulaştığında kendi savaş çılgınlığını attı Nimflerin uzaklığı ve ondan kaçan güç patlaması neredeyse beni kıcıımın üstüne düşürüyordu çünkü bir ısı dalgası üzerime çöktü ve yoğunluğuyla birkaç saniye boyunca gökyüzündeki yağmuru yaktı.

Ateş ondan bir sel gibi akarak üç periyi içine aldı ve ben onlara ulaştığımda, bedenlerinden geriye kalan tek şey olan yanan küllerin arasından geçtim ve sonunda gökyüzüne doğru dönüp ulaşamayacağım bir yere doğru koşarken onu izledim.

Daha fazla Su Perisi bize doğru yaklaşıyordu ve ben de tuzağımızın ortasındaki kazıklara bağladığımız yaratıklara doğru geri dönmek için döndüm ama ağaçların arasından çıkan devasa bir Su Perisi'nin yolunu kestiğini gördüm.

Bir Tarzan çığlığı dikkatimi sol tarafıma çekti ve tam zamanında o tarafa baktığımda Geraldine'in kalın bir sarmaşığın üzerinde ağaçların arasında salındığını gördüm, alevli savruluşunu acımasız bir hassasiyetle hedeflemişti ve "Bugün olmaz seni aptal!" diye bağırarak bir Nymph'e saldırdı.

Devasa Nymph o kadar güçlü bir çingirak çıkardı ki ayak parmaklarıma kadar hissettim ve büyüüm bir kez daha sert bir şekilde kilitlendi, ama gülümsedim.

Elimdeki baltayı yavaşça ileri geri salladım ve yağmur başıma vururken ağaçların arasından ona doğru yürüdüm.

Mücadelenin tam ortasında yer alan bir adamdım ve buradaki her karanlık ruhlu yaratığa karşı cesaretimi kanıtlamaya hazırdım.

Orion yarığı kapatmaya çalışırken lanet okudu ve ben de kapıları tutmaya çalışırken dişlerimi sıktım, Nymph'ler uluyup hemen dışında lanet olası ölüm çingiraklarını çalıştırırken toprak büyümle derine indim.

Mühürlediğimiz ilk kapıyı kırmaları çok uzun sürmemişti ve gölge yarığının yakınlığının onları çılgına çevirdiğinden şüpheleniyordum. Neden bu kadar etkilendikleri de açıktı. Şimdi bile, kapıyı tutmak için var gücümle savaşıırken, onu taşlarla bağlarken ve sarmaşıklar uzak taraftaki Nymph'lerin saldırılarına karşı, hala o karanlık ve lekeli büyünün çekimini hissettim.

Sanki bir el omurgamı okşuyor, kulağıma bir sevgili fısıldıyor ve beni cennete çekmek için yanıp tutuşan Max'tan bile daha güçlü bir Siren'in çağrısını duyuyordum.

Karanlığın dalları tıpkı sunağı kaplayan karanlık nesnelere uzandıkları gibi bana da uzandılar ve benden önce başka Fae'lerin buraya gelip onların çağrısının tuzağına düştüklerinden hiç şüphem yoktu. Daha fazlası
Karanlık eşyalardan biri silahlardı, dökmek için kullanılmaya hazır ve bekliyorlardı.

Kan kokusu ve taşın üzerindeki lekelerden anlaşıldığı kadarıyla kurbanların kanı buraya defalarca getirilmişti.

Kapılar kapalıyken, burası neredeyse tamamen karanlıktı; gün ışığının bir ipucu bile, duvarları kaplayan küçük çatlaklardan içeri giremiyordu. Kapının kenarları, Faelight Orion'un tüm alandaki tek parlaklığı yaydığı yerdı.

Dışlerımı sıktım ve bir başka sarsıntı kapıyı sarsarken kapıyı tutmak için mücadele ettim.

"Nasıl gidiyor?" Omzumun üzerinden bağırdım, parmaklarım kıvrıldı Kapıya daha büyük bir güçle vurulduğunda ve tüm tapınak vuruşla birlikte sarsıldığında, çatıdan düşen tozlar saçlarıma dağıldığında yumruklarımı sıktım.

"Dikkatim dağılmadığında daha iyi," diye homurdandı Orion bir pislik gibi ve ben başımı salladım, elimi ahşap kapıya vururken ondan neden daha fazlasını beklediğimi merak ediyordum.

Damarlarımda sihir dolaşıyor.

"Eğer işimiz bitmediyse, bizi tamamen içeri mühürlemem gerekecek," diye mırıldandım, gözlerimi kapamadan önce ağızımdan derin bir nefes çektim ve avuçlarımı kapıya bastırıp özünü ele geçirirken güçlü bir toprak büyüü patlattım, irademi ruhunu ahşap yerine taşla dönüştürmeye zorladım ve Nymph'ler dışarıda öfkeyle çığlık atmaya devam ederken her şeyi katılaştırdım.

Kapıyı tamamen mühürledim, güçlendirdim ve kalınlaştırdım. Aşılmaz granit bizim ve bizim için gelen canavarlar arasında durdu, bizi bu yere etkili bir şekilde kilitlerken onların dışarıda kalmasını sağladı.

Orion'la yüzleşmek için geri döndüm, ne yaptığını daha iyi görebilmek için avucumda bir ateş yaktım ve bakışlarım onun yerine yarığa düştüğünde nefesim ciğerlerimde sıkıştı.

Şimdi nabız gibi atıyor ve kıvranıyordu, içinde umutsuz bir enerji oluşuyordu ve Orion lanet olası bir geçit töreni için paskalya bonesi diker gibi lanet olası diyarların kumaşını tekrar bir araya getirmeye çalışırken neredeyse ondan uzaklaşmaya çalışıyor gibiydi.

Bakışlarım karanlığın kıvrımlı girdabına takıldığında, göğsümde keskin bir çekilme hissettim ve ne olduğunu anlamadan öne doğru fırladım, kalçalarım sunağın kenarına çarparken hınzır siyah bir hançeri kavradım ve dudaklarımdan bir zevk iniltisi kaçtı.

Gölgeler tenimde geziniyor, başımı arkaya eğip tekrar inlediğimde anlatılmamış tatmin vaatleri fısıldıyorlardı.

Parmak uçlarım etimin her yerinde geziniyor, her parçamı çözüyor ve bana sahip olmayı hayal bile edemeyeceğim kadar çok güç vaat ediyordu.

Orion bir şeyler haykırdı ve bana doğru tükürdüğü kelimeler arasında tek bir isim duydum, kafamı temizlemek için salladığım, etime değen sıcak elleri ve dudaklarımdaki kan hissini hatırladığım bir isim.

Bu duyguya tüm gücümle sarıldım, kısa bir an için gözlerimi kapattım ve tekrar açmadan önce gölgelerin beni bağlamaya çalıştığı bağı kopardım, elimdeki hançere baktım ve lanet gölgelerin beni neredeyse tuzağa düşürdüğünü fark ettiğimde hırladım.

Ateş büyümü çağırdım, yumruğumda toplayabildiğim en sıcak alevleri tutuşturdum ve elimdeki bıçağı yok etmek için çalıştım, metali erittim ve gölgelerin öfkeyle tıslayıp tükürmesine neden oldum.

Erimiş metal parçasını kendimden uzağa fırlattım ve gölgeler protesto için ulurken sunağın üzerindeki hava titreşir gibi oldu ve bakışlarım sunağın üzerine dağılmış olan sayısız diğer karanlık nesneye kaydı.

Sunağın üzerinden sıçradım ve Orion yarığı kapatmak için lanet okuyup mücadele ederken, bu âlemle öteki âlem arasındaki ayrımı dikmeye devam ederken kolları yarığı kapatmaya çalışmaktan titrerken yarığa sırtımı döndüm.

Taş sunağın kenarından tuttum ve toprak büyüm ile Vampir gücümün birleşimiyle taş masayı yerinden söktüm ve tüm karanlık eşyaları yarıktan uzağa, yere saçtım. Ve

Gölgeler daha da yüksek sesle çılgılık attı ve feryat etti, ses kulaklarımı kanatmakla tehdit ediyordu, buna karşı dişlerimi sıktım ve ellerimi fırlattım, nesnelerin her birini en güçlü ateşimle patlattım ve başarabildiğim kadarını yok ettim.

Gölgelerin kırbacını sırtımda hissettim ve sundukları zevkin acısına ve ısırığına karşı koydum, zihnimi toplayabildiğim en iyi anılara sabitledim ve kendimi neşemin ve sevgimin gerçek sahiplerinin var olduğu bu alana sıkıca yerleştirdim.

Panikle savurduğum bir küfürle arkamı döndüm ve Orion'u kırık sunağın kenarına tutunmuş halde buldum, gözleri iri ve korku dolu bakışları benimkilerle buluşmuştu. Bir şey onu hala açık olan yarığın son parçasına doğru çekiyor gibiydi, iğne parmak uçlarında sallanıyordu ve diğer elinden kan damlıyordu, parmağındaki küçük bir iğne, en koyu kırmızı damlacıkların açık havada, eğer fırsatı olursa tüm diyarımızı yutacağını bildiğim şiddetli bir güçle uğuldayan ve inleyen yarığa doğru akmasına neden oldu.

"Ne yapmalıyım?" Panik içinde ona doğru koşarken kolundan tutup onu yarıktan uzaklaştırmaya çalıştım; yarık daha yüksek sesle uğulduyor, kanı giderek daha fazla yarığa doğru akıyordu.

Kanıyla olan bağlantıyı engelleyebilmek için iyileştirme büyüsünü etine itmeye çalıştım ama büyüyü avucumda oluşturmaya başladığım anda Orion kükreyerek reddetti.

"Büyünü benimkiyle birleştirme yoksa sen de mahvolursun," diye hırladı ve beni kırık sunağa doğru savurdu.

eşit ölçülerde baktı. "Tutuşum başarısız olduğunda, beni tüketecek," diye soluk soluğa kaldı. "Onu kapatmanın bir yolunu bulmalısın. Lavinia'yı-"

"Çoktan ölmüşsün gibi konuşmaya başlama, göt herif. Seni yakalayan şey sihrin mi?" Çılgınca sordum.

Orion onaylarcasına homurdandı, yüzü acıyla çizilmişti ve bunun gölgelerin ona yaptığı şeyle hiçbir ilgisi olmadığını, her şeyin bu hayattan koparılsa kaybedeceğini düşündüğü şeyle ilgili olduğunu biliyordum.

"Tüm sihrimi yakıp kül ettiğinde ruhumu da peşinden sürükleyecek," diye haykırdı. "Kaçmalısın, kaçmalısın-"

Bir hırıltıyla ona doğru atıldım, cevabımı aldığım da dişlerim fırladı ve sırtına çarptım, bir kolumu göğsüne kilitledim ve başını yana çekip dişlerimi boğazının derinliklerine sokmadan önce diğer elimle saçlarını yumrukladım.

Orion öfkeyle hırladı, ben bir ağız dolusu kanını içime çekip ağgözlülükle yutarken bana duyduğu öfke duruşundaki sertlikten çok daha fazla belli oluyordu.

Büyüsünün gücü dilimin üzerinden geçtiği anda, onu kullanma yeteneği kilitlendi ve gölgelerle olan bağlantısı kesildi.

Yarıkla olan bağlantısı koptuğu için bir adım sendeledi ama ben onu tuttum ve derin derin içtim, kanının sarhoş edici tadının tadını çıkarırken bir yandan da dişlerimi boynuna gömdüm ki bağlantı yeniden kurulamasın.

Orion bir an debelendikten sonra ona verdiğim şansı fark eder gibi oldu ve iğneyi bir kez daha kaldırarak ucunu

Yarığın kenarında, kurşuni uzuvlarını kullanarak yarıktan geçmeye zorlama çabasıyla hırlıyordu.

O işini bitirirken ben içmeye devam ettim, yarık son ana kadar yıkımına karşı savaşırken içinde durduğumuz tüm oda sarsılıyor ve sallanıyordu.

Yarık sonunda dikilerek kapatıldığında derin ve ağır bir sessizlik çöktü, odadaki basınç o kadar ani düştü ki kulaklarım patladı.

Orion iğneyi düşürdü, kendimi kan tutkusuna kapılmış bulduğumda bana doğru sarktı, kanıyla ziyafet çekmeye devam ederken yapmam gerektiği gibi geri çekilemedim.

Bu bizim türümüzün yaptığı bir şey değildi. Vampir kurallarına aykırıydı.

Ama o çok güçlü bir Vampirdi ve ona bu şekilde kan ve kemik sahibi olmaktan duyduğum heyecanı inkar edemezdim.

Daha sert emerken homurdandım ve Orion da bana karşılık verdi, elleri hâlâ onu tuttuğum kolumu kavradı ve bir anda bileğimi kaldırdı. Kalbim farkına vararak yerinden fırladı ama dişleri bileğime kaymadan ve içinden bir zafer hırıltısı yükselmeden önce onu durduracak kadar hızlı değildim.

O içmeye başladığında içimde bir şok oluştu, Elementlerim içimde kilitlendi ve kalbim yaptığımız şey karşısında çarpmaya başladı.

Bu tabunun da ötesinde bir şeydi. Yasa kısmen tam da bunu durdurmak için hazırlanmıştı. Neredeyse iki bin yıl önce kan çağlarının zirvesinden beri, Vampirler ve diğer Fae'ler arasındaki kanlı nefreti sona erdirmek için oluşturulan anlaşmanın bir parçası olarak kovan oluşturma uygulaması bir kenara atılmıştı. Bu artık çok eski bir tarihti, ancak o zamanlar türümüz tam da bunu yaparak, birbirlerinden beslenerek ve onları birbirine bağlayan ve sürüler halinde avlanmalarını kolaylaştıran bir bağ kurarak kovanlar oluşturmuştu. Yıllarca, Vampir Kovenler topraklarda dolaşıyor, diğer Fae'leri öldürüyor ve onların

dehşeti çok uzaklara yaymak için bir birim olarak vahşeti birleştirdi. Çok geçmeden diğer Fae'ler türümüzü avlamaya başladılar, kan dökülmesini durdurmak için onları öldürdüler ve bizi yok etmeye çok yaklaştılar.

Ama sonra bir anlaşma yapıldı. Kalan son Vampirler Yasa'yı oluşturmuş ve kana susamışlığımızın kontrol altında tutulması için türümüzün avlanmaya düşkün olmayacağına dair verilen sözlerle birlikte kovan oluşturma uygulaması dağıtılmıştı.

Bugüne kadar Tarikatımız bu kurala bağlıydı ve bu kurala uymak ya da uymadığımız takdirde kana susamışlığın kontrolünü kaybetmenin sonuçlarıyla yüzleşmek bizim sorumluluğumuzdu.

Birleştirdiğimiz büyüün benim bedenimden onunkine, oradan da tekrar benimkine akması başımı döndürüyor ve nabzımı hızlandırıyordu.

İkimiz arasında kurulan bu bağın gücünü hissedebiliyordum, ta ki olduğumuz canavarlar birleşene kadar, güç ve kana susamışlık dalgası sadece bizim türümüzden olanların tam olarak takdir edebileceği baş döndürücü bir karışımında birleşene kadar.

Kanım damarlarımda ısındı ve vızıldadı, derimin ve onun altında savaşılan eski bir büyü, o andan önce ikimiz arasında asla mümkün görünmeyen bir birlik bulurken doğalarımızı değiştirdi, daha önce olduğumuzdan çok daha fazla bir şey haline geldiğimizde içimizde derin ve sarsılmaz bir saygı ve bağ büyüdü.

İkimiz de aynı anda dişlerimizi birbirimizin etinden çektik, tökezleyerek ayrıldık ve kabaran göğüslerimiz, kana bulanmış dudaklarımız ve çarpan kalplerimizle birbirimize bakmaya başladık.

"Kahretsin," dedi Orion şok içinde ve ben de hissettiğim için başımı salladım. "Bunun için zamanımız yok," diye nefes nefese kaldım, kafamı toparlamaya çalışıyordum

Az önce dönüştüğümüz şeyin heyecanı tenimi kaşındırırken, kaslarım avlanma ihtiyacıyla karıncalanıyordu.

Orion başını salladı, dudaklarını yaladı ve bana aç bir bakış attı. Tadımın onunki kadar güzel olduğu açıktı. Ama az önce onunla en tabu çizgiyi aşmış olduğum gerçeğine kendimi kaptırmama izin veremezdim.

"O zaman burayı açalım da ikizler burada kalanları yok edebilsinler," dedi Orion kararlı bir şekilde, bakışlarını başımızın üzerindeki çatıya kaldırarak ve ne planladığını anladığımda dudaklarıma bir sırtış getirerek.

"Toprak ve Havanın birleşimi daha iyi bir iş çıkarır," diyerek ona elimi uzattım ve avucunu benimkine vurmadan önce sadece yarım saniye tereddüt etti, engellerimiz sanki hiç var olmamışlar gibi ortadan kalkarken büyülerimiz anında çarpıştı.

"Görünüşe göre artık sana güveniyorum, sanguis frater," dedi ve bana dişlerimin sızlamasına neden olan karanlık bir gülümseme sundu.

"Öyle görünüyor," diyerek gülümsemesine karşılık verdim ve ikimiz de ellerimizi kaldırıp birleşik büyülerimizi kullanarak tapınağın çatısını öyle büyük bir patlamayla havaya uçurduk ki, yemin ederim tüm orman bunun gücüyle titredi.

Parçalanmış kaya yığınlarının peşinden, tozlar hala havada uçuşurken ve yığınlar hala havada süzülürken, Orion bizi bir hava büyüleriyle havaya kaldırırken, ben üzerine düştüğümüz kayaları bir yatak kadar yumuşak hale getirdim ve birlikte o kadar hızlı uzaklaştık ki, koşarken yıldızlar bile bizi göremedi.

Şiddetli **bir** sarsıntı ayaklarımın dibindeki zemini salladı ve ben kanatlarımı çırparken önümdeki iki Nymph'i yere düşürdü, ben de düşmemek için havalandım ve nereden geldiğini anlamaya çalışırken orada asılı kaldım.

Tory'ye baktım, düşmanlarımızdan birinin işini Anka ateşiyle bitirmiş ve onları küle çevirmişti, etrafında ateş kükrerken ve zırhından parıldarken savaşçı bir prenses gibi görünüyordu.

Altımdaki Periler ayağa kalkmaya başladı ve üst dudağım geriye doğru sıyrılırken ellerimi kaldırdım, öfke içimde bir kasırga gibi dönüyordu. Bugün bu kadar vahşi hissetmek beni korkutuyordu, sanki içimde bir canavar uyanmıştı ve bu canavarların her birine öldürdükleri tüm Fae'ler için acı çektirmeye kararlıydı.

Ama damarlarımda yaşayan kutsal olmayan öfkeyi serbest bırakamadan bir karaltı yanımdan fırladı, gümüş bir parıltı boğazlarından geçip kabuk gibi derilerini yardı. Orion dönüp ikisinin de kalbine arka arkaya bıçak sapladı ve önünde küle döndüler. Bana döndü, dudaklarında orantısız bir sırıtış vardı ve ben de onun geri dönüşüyle rahatlayarak gülümsedim.

"Onlar benim öldürdüklerimdi Profesör," diye hırladım sahte bir öfkeyle ve yere inerek hafifçe önüne düştüm.

"O zaman neden benim kılıcım la öldüler Bayan Vega?" diye alay etti.

Arkasındaki ağaçların arasından bir Su Perisi hücum etti ve ben soluk soluğa kaldım, omzunun üzerinden avucumdan öfkeli bir ateş dalgası saldı. Yaratığın göğsüne çarparak onu yere düşürdü ve bir çığlık atarak öldü; bu dünyadan ayrılırken etrafımızdaki havada kararmış küller dans ediyordu.

Darius ve Tory sağımızdaki dev bir Nimf'i yere sererken çığlık attılar ve Max'in silahından çıkan iki ok havada ısıklık çalarak hızla ilerledi. bir anda iki kişiyi daha öldürdü.

Seth Kurt formundaydı, ateşli eldivenleriyle Nimfleri parçalıyordu, koşarken kuyruğunu sallıyordu ve Caleb ikizini kullanarak onun sırtına atladı

Onlara çok yaklaşan herhangi bir Nymph'i kesmek için hançerler.

Geraldine Max'in de ötesindeydi, elindeki sopayı şiddetli darbelerle savururken kalçaları bir tür cinayet dansı yapar gibi her vuruşunda sallanıp duruyordu.

Orion beni aniden yakalayıp kız kardeşim ve Darius'un yanına götürdü ve savaşın saldırısından biraz olsun korunmamız için etrafımıza bir hava kalkanı yerleştirdi.

"İkinizin tapınağa gitmesi gerekiyor," diye ısrar etti Orion bana ve Tory'ye. "Orada yok edilmesi gereken karanlık eserlerle dolu bir sunak var. Caleb işe başladı ama sizin Anka ateşiniz işi bitirebilir."

Başımızı salladığımızda kız kardeşimle heyecanlı bir bakış paylaştık ve Orion hava kalkanını bırakıp dönerek kılıcını bir Nymph'in göğsüne saplarken, Darius da sıçrayıp baltasını savurarak başka bir canavarın kafasını kesti ve etrafımızdan küller fişkırdı. İkisi de dövüşün heyecanıyl a gülüyor, Tory ve ben gökyüzüne doğru havalanırken birbirlerine yakın duruyorlardı.

Ağaç sınırını aştığımızda kanatlarımız daha sert çarpıyor ve ateşle alevleniyordu.

İlerideki ağaçların arasından beliren tapınağı gördüğümde yağmur üzerimize yağmaya başladı ve hızlandık. Bir kalp atışı boyunca ateş

Kanatlarım titredi ve nefesim kesildi, kanatlarımın düşmek üzere olduğundan neredeyse emindim, panik göğsüme çarptı.

Bir sonraki anda yeniden alevlendiler ve önümdeki Tory'ye baktım, çarpan kalp atışlarımı sabitleyip uçmaya devam ederken fark etmemiş olmasına sevindim. Büyümün azaldığını tahmin ediyordum ama Anka kuşumu bedenimin yüzeyine geri çekerken neden bu kadar ağır hissettiğimi bilmiyordum.

Ormanın kenarlarına yapışan sis, tapınağın üzerinde daireler çizerken dünyanın sınırına yaklaşıyormuşuz gibi görünmemize neden oldu ve bakışlarım merdivenlere ulaşır patlamış açık tepeye doğru koşmaya başlayan bir Nymph sürüsüne takıldı.

Hareket edişlerindeki çaresizlik, yıkılmış tuğlaların arasında yatan eserler için geldiklerinden emin olmamı sağladı ve Tory, üzerinde durup ellerimizi kaldırdığımızda karşımda durdu. O karanlık eşyaların her birini yok etmeye ve onları Lavinia ve onun korkunç Su Perisi ordusundan çalmaya hazırlanırken uzuvlarımda uğursuz bir enerji dolaşıyordu.

"Birlikte mi?" Tory teklif etti ve ben de sırtarak bir elimi onunkine koydum ve sihrimizin birlikte akabilmesi için bariyerlerimi indirdim.

Ama olan bu değildi. Büyüm rüzgârda titreyen bir mum alevi gibi tekledi ve kanatlarımdaki ateş de tekledi.

"Darcy?" Büyümü ona doğru yönlendirirken Tory telaşla sordu, içimdeki güç ipliklerini çekerken dişlerimi sıktım ve bunlar birer birer kopup yıpranıyor gibiydi.

"Dayan," diye homurdandım, panik ve kararlılık içimde çarpışıyordu. Ne olduğunu bilmiyordum ama bununla savaşmalıyım, içimde yaşadığını bildiğim gücü bulmalıyım.

Periler neredeyse tapınağın zirvesine varmışlardı ve ben gücümü kontrol altına alıp kız kardeşime doğru göndermek için savaşırken lanet ettim.

Zümrüdü Anka kuşum titreyerek yeniden canlandı ve rahat bir nefes aldım. Ateş hiç bitmeyen bir dalga halinde birbirine karıştı. Tory endişeyle bana bakarken ne olduğunu sorgulayacak zaman yoktu. Bu işi bitirmek zorundaydık.

Nimfler sunağa ulaşmak için yıkılmış duvarların üzerinden geçmeye çalışıyorlardı ve biz de gücümüzü ateşli bir ölüm mızrağı gibi üzerlerine salarken bir saniye bile boş duramazdık. Güzel kırmızı ve mavi bir kuşun kanatları bizden fırladı ve gökyüzünde bir alev alev yanarak yere düştü. Tapınağın tepesine çarpmadan önce inanılmaz bir güce sahipti.

Periler çığlık attı çünkü ateş sadece sunağı değil, tüm tapınağı tüketti, ateş yüksek hızlı lav gibi aşağıya doğru dalgalandı ve ardındaki her şeyi yuttu ve ben Tarikat hediyelerimizin büyüklüğü karşısında nefes nefese kaldım.

Periler kaçmaya çalıştılar ama çok yavaşlardı, tapınağın en dibine kadar yuvarlanan alevli ölüm dalgasına yakalandılar ve her şey çökmeye başladı.

Tapınak titreyip gücümüzün altına düşerken tuğlalar yuvarlandı, paramparça oldu ve yandı.

Ama kutlama yapamadan, öfke içime doğru tırmandı ve kara bir bulut üzerime çökerek gücümü çekti ve onu avuçlarımdan kopardı.

Ateşim bir kez daha sönerken ve Tory dudaklarında adım, gözlerinde korkuyla bana bakarken beni ele geçiren şeyden korkarak bir hırıltıyla karşılık verdim.

Alevlerimi içine çeken kaotik, aç şeyle savaştım ve aniden gücüm vücudumdan çıkıp kız kardeşime çarpan bir patlamayla benden fişkırdı, beni ve Tory'yi bir Şok dalgası bizi vurmuştu.

Kulaklarım cınladı, kollarımda ve göğsümde acı parladı. Kız kardeşimin adını haykırdığımda ciğerlerimden bir çığlık koptu ve o öyle bir güçle benden uzaklaştı ki kalbim göğsümde duracak gibi oldu.

Düşerken onu gördüm, patlamayla benden çok uzağa fırlatılırken alevleri sönüyordu, dehşet çığlıklarıyla gökyüzünden yuvarlanıyordu ve ben az önce yaptığım şeyden dolayı korku ve dehşete kapılmışım.

Ama içimdeki karanlık bir kez daha yükseliyordu ve hava büyüü yapmak için ellerimi uzattığımda hiçbir şey çıkmadı.

Havada iki yüz metre düşüyordum ve kanatlarım çözölüp birkaç bronz tüy esintiyle etrafıma dağılıp üstümdeki fırtına bulutlarına doğru yükselirken birden kendimi korkunç derecede ölümlü hissettim, o kadar hızlı düşüyordum ki bunun benim sonum olduğundan emindim.

Lavinia'yı, beni işaretlediğini ve lanetini üzerime yerleştirirken kötü gözlerini düşündüm ve aniden karanlık bir şey yapamayacağım kadar hızlı bir şekilde üzerime çöktü. Gözlerim kararıyordu ve ağaçlar yerdeki keskin kayaların üzerinden bana doğru hızla yükseliyordu ve tek düşünebildiğim kız kardeşim, Lance ve erkek kardeşimdi. Çünkü kendimi kurtarmak için yapabileceğim hiçbir şey yoktu ve veda bile edemeyecektim.

Karanlık beni tamamen ele geçirdi ve korku kalbimi sardı. Hâlâ boğazımı yırtan çığlığın sadece yarısının farkındaydım.

Bir güç bana çarptı ve aniden yuvarlandım, güçlü kollar tarafından sert bir göğse doğru tutuldum, Orion'un vücudu beni kafesledi, böylece etkisini hissetmedim

Yuvarlanırken yere düştü ve beni sonumdan kurtardı.

Ama beni tutan kollardan daha da güçlü olan şey, beni bedenimin içinde, ondan kaçamayacağım kadar şiddetli bir şekilde tutan korkunç şeydi. Çaresizce açlık çeken bir şeydi ve benim gücümü bu dünyadaki her şeyden daha çok istiyordu.

"Yakaladım seni Mavi," diye homurdandı Orion, sesi korku doluydu ve ona ulaşmak için karanlıktan tırmanarak çıkmaya çalıştım ama geri dönüş yolunu bulamadım.

Yuvarlanmayı bırakmıştık ama gitmeme izin vermedi ve sıcak, ıslak kan yanağıma düşerken dehşet beni boğdu.

Başım bastıran, pençeleyen bir sisle dönüyordu ve öfke ruhumun her parçasını dolduruyordu.

Anka kuşumu bulmak için çırpınmaya başladım ama ona ulaşamıyordum. İçimde o kadar derine gömülmüştü ki, sanki orada hiç yokmuş gibiydi. Ve bu beni her şeyden çok korkutuyordu.

Kahkahalar havaya karışıyordu, zalim ve tiz bir sesi artık her yerde tanıyabilirdim. Çünkü o günden beri kabuslarıma giriyordu. Ruhlar Sarayı'ndaki arena.

"Lavinia geliyor!" Max ağladı. "Gitmek zorundayız!"

Kız kardeşimin adını söylemeye çalıştım ama bilincimi kaybederek tekrar karanlığın derinliklerine doğru kayarken ağzımdan hiçbir şey çıkmadı.

Bir an için iki siyah göz zihnimin içinden bana bakar gibi oldu, sanki doğrudan Gölge Prenses'in ruhuna bakıyordum ve o beni avucunun içine almıştı, yumruğu kalbimi sıkıyor ve kahkahası hala kafatasımda çınlıyordu.

Kurtulamıyordum, bedenimin içinde yaşıyormuş gibi görünen gölgelerin daha da derinlerinde boğulmaktan başka bir şey yapamıyordum. Yine de eskisi gibi hissetmiyordum; sanki ruhumda saklanıyorlardı, gözden uzakta gizleniyorlardı ama yine de o kadar mevcutlardı ki nefes almakta zorlanıyordum.

İçimdeki öfke tekrar yükseldi ve beni tutan kişiyi pençeledim, kurtulmaya çalışırken dudaklarımda bir hırıltı vardı, neye doğru savaştığımı hatırlamaya çalışıyordum. Ama sonra bir dehşet dalgasının üzerine binerek bana geri geldi.

Tory.

Kız kardeşim.

Nerede o?

"Git!" Seth bağırdı, etrafımda bir panik havası esiyordu ama ben hiçbirini göremiyordum.

Başım döndü ve tüm ağırlık merkezim değişmiş gibi göründü, yıldız tozunun içinde seyahat ettiğimi fark ettim ve içimde panik kabarmaya başladı. Çünkü ikizimi hissedemiyordum. Onu bulamıyordum. O burada değildi.

"Tor?" Dilimi kelimenin etrafında bükmeyi başardım ama fısıltı olarak çıktı.

"Uyan güzelim. Bana bak," diye yalvardı Orion, iyileştirme büyüsü teninden benimkine kayıyordu ama içimdeki bu yırtılma hissini iyileştiremedi. Sanki bedenimin ortasında bir uçurum açılıyor ve beni içine sürüklüyordu. Hayır... bedenim değil, gücüm, Anka Kuşum.

Hayır, hayır, hayır.

Başım döndü ve beni tutan kollarla savaşıırken öfke tekrar beni ele geçirdi, uzaklaşmak, kendime, Tory'ye geri dönmek istiyordum. Ama daha fazla karanlıktan başka bir şey bulamadım.

Sihrimin bulunduğu güç kuyusuna doğru sürüklendim ama orada neredeyse hiç yoktu. Sanki gücüm bir kanalizasyona akıp gidiyordu ve bu sefer Solaria'daki hiçbir ateş onu geri getiremezdi.

Ve tüm o karanlığın içinde yine ikizimi düşündüm çünkü onu hissedemiyordum. Ve burada olduğunu, yaptığım şeyden sonra iyi olduğunu bilmeye ihtiyacım vardı.

"Gözlerini aç, Mavi," diye emretti Orion ve sırtüstü yatarken ona tutundum, vücudunun sıcaklığını üzerimde hissederken onu tekrar tanıdım.

Seth yakınlarda inledi ve Geraldine dehşet içinde feryat etti.

"Kraliçem!" diye bağırdı. "Lütfen sevgilinizin yüzüne bakın! Bize geri dönün!"

Her nasılsa, imkansız bir şekilde, Orion'un istediğini yapmayı başardım, gözlerim açıldı ve acı verici derecede tanıdık iki karanlık göz bana baktı. Şakağındaki bir yaradan yanağına doğru kan akıyordu ve panik göğsümden aşağı akıyordu.

"Yaralısın," diye mırıldandım, sonra Caleb oradaydı, avucunun altında iyileştirici büyü parlarken parmakları Orion'un başına bastırıyordu.

"Teşekkür ederim, sanguis frater," dedi Orion ona ve Caleb başını salladı ama bunun ne anlama geldiğini soramayacak kadar sersemlemiştim.

Orion rahat bir nefes alırken başı öne düştü, dudakları alnıma yapıştı.

"Tory," diye mırıldandım ve Darius kafasını çevirip ona baktı, yanımda diz çökmüştü, elleri bileklerime dolanmıştı, sanki beni sıkıştırmaya çalışıyordu.

Orion da başını kaldırarak döndü ve varlığımın temellerinde onun burada olmadığını bildiğim, acı verici sessizlikte iki saniye geçti.

Bir şey Darius'a çarparak onu yere düşürürken, saldırganın omuzlarından iki büyük siyah kanat havaya kalktı ve Geraldine bir ölüm perisi gibi çığlık attı.

Orion beni yoldan çekerken nefesim kesildi ve Gabriel'in Darius'un kafasına sarı bir uyku kristaliyle vurarak ayaklarının dibine baygın düşmesini sağlamasına bakakaldım. Ama Gabriel ayağa kalkmaya gittiğinde, Darius

Dudaklarında hırıltı ve gözlerinde kana susamışlıkla arkasında bir ölü gibi yükseldi. Gabriel tekrar üzerine düştü ve Darius sonunda hareketsiz kalana kadar ona kristalle defalarca vurdu.

Gabriel ayağa kalkarken hepimiz dehşet içinde ona bakakaldık, mürekkepli göğsü açıktı, kanatları arkasında katlanmıştı ve gözlerinde bir özür ifadesi vardı.

"Gabriel şeytana dönüştü!" Max kükredi ve Caleb kardeşime doğru hamle yaparak çenesine bir yumruk indirdi, ama Seth bir hırıltıyla ileri atılırken Max'in bunu *fark etmiş* olması gerektiğini anladım.

Gabriel Seth'i bir su püskürterek geri itti ve hepimiz şok içinde ona bakarken Darius'un yüzükoyun yatan bedeninin önünde durdu.

"Ne yapıyorsun?" Nefes nefese kaldım.

"Tory için geri dönecekti," dedi ciddiyetle, gözleri pişmanlıkla dalgalanıyordu. "Ama giderse ölecek. Bunu *gördüm*."

Varisler hareketsiz dururken birbirlerine baktılar ve söyledikleri karşısında korku göğsümde bir yılan gibi dolaştı.

"Ama orada yalnız," dedim telaşla, Orion'un elinden kurtulmaya çalışıyordum ama bedenim hâlâ güçsüzdü ve kolları demir gibiydi.

Onun için geri dönmeliydim, güvende olduğundan emin olmalıyım.

"Bunu atlatabilir," diye söz verdi ağabeyim. "Onun dönmesini beklemeliyiz, Darcy. Eğer biri ona yardım etmek için geri dönerse, bu sadece işler daha da kötüye gidiyor."

"Hayır," diye tükürdüm, içimde vahşi bir hayvan yükselirken daha çok mücadele ettim ve

kardeşimi geri almak için her şeyi yapacağımı biliyordum. Lavinia'yı alt edebilirdim, onun için hepsini alt edebilirdim. Arkamda bir ölüm ve yıkım izi bırakabilirdim ama sonunda o güvende ve iyi olacaktı.

"Mavi, onu dinle," diye emretti Orion ama ben dinlemedim. O benim diğer yarımdaydı. Ve orada, düşmanlarımızın arasında tek başınaydı. Bunu ben yapmıştım, ona zarar vermişim ve gökyüzünden fırlatıldıktan sonra ona ne olduğunu kim bilebilirdi? Orada onu yakalamak için bekleyen kimse yoktu. Orion'un benim için yaptığı gibi.

Daha sert çırpındım ama Gabriel öne çıkıp uyku kristalini başıma koyarken bana üzgün bir bakış attı.

"Üzgünüm ama bana güvenmek zorundasın," dedi kristalin gücünün ağırlığı üzerime çökerken ve bu ve zaten vücudumu saran yorgunluk arasında karanlığa doğru sürüklendim.

Ama içinde huzur bulamadım. Sadece kim olduğumun özünü çalan ve beni acımasızlığında boğan şiddetli, sonsuz bir öfke. Ve bir şekilde, beni asla bırakmayacağını biliyordum.

OceanofPDF.com

Lanet bir yük treninin gücüyle sırt üstü yere düşmüştüm, kafatasım takırdıyor ve kanatlarım altındaki omurgama çarpıyordu, çarpmanın acısıyla bayılmışım ve son gördüğüm şey bana tepeden bakan alaycı yıldızlardı.

"Uyan."

Ruhani parmakların yanağıma sürtündüğünü hissettim ve bilincime doğru tırmanırken ve yaralarımın acısı beni almak için koşarken bir inilti benden kaçtı.

Şiddetli yağmur beni dövmeye devam ederken uzun ot sapları yanaklarımı okşadı ve kokusu beni zihnimin boşluğundan çıkardı.

Yalnızdım, savunmasızdım ve Anka kuşumun ateşinden daha parlak yanan bir ıstırap içindeydim.

Parmaklarımı büktüm, yan tarafımın hemen altına bastırmak için hareket ettirdim.

Metal göğüs zırhının tabanında bir deri parçasına erişebildim ve kırık kemikleri nasıl iyileştireceğimi bildiğim için yıldızlara ve devam eden büyü derslerimize teşekkür ederek iyileştirici büyüü vücutuma sürdürdüm.

Titreyen bir nefesi dişlerimin arasından emdim, dikkatimi acıyı bedenimden uzaklaştırmaya çalıştıktan sonra ve onları iyileştirmeye çalıştım. Düşüşümün en ağır darbesini kırık kanatlarım almıştı ve vücudumun geri kalanını da iyileştirmeye geçmeden önce kırıkları onarırken konsantre olmak için gözlerimi kapattım.

İşim bittiğinde gözlerimi kırıpıştırarak açtım, gözlerimi kısarak karanlığa baktım.

Bulutlar durmaksızın üzerime su dökmeye devam etti ve ben dışarıdayken kemiklerime kadar işleyen soğuğu hissettikçe ürpermeme neden oldu.

Parmaklarımın bir hareketiyle yağmuru uzak tutmak için üzerime bir kalkan örttüm ve yönümü bulmaya çalışmak için geçici olarak doğrulduğumda beni kurutması ve vücudumdaki soğuğu kovması için ateş elementimi çağırdım.

Çimenlerle kaplı küçük bir tepeye inmiştim ve ağaçların arasından, yıkılan binanın bulunduğu açıklığın uzak tarafına bakıyordum. tapınağın kalıntıları. Oturduğum yere baktım, vücudumun ve kanatlarımın mükemmel bir silüetinin inişimden dolayı saplara kazınmış olduğunu gördüm ve olanları düşündükçe midem düğümlendi.

Sadece güç paylaşımı yapıyorduk, öyleyse neden büyülerimiz her zamanki gibi birleşmek yerine patlamıştı?

Yaklaşan ağır ayak sesleri kanımı dondurdu ve dikkatimi bu düşünceden uzaklaştırdı. Ağaçların arasına baktım ve bir grup devasa figürün ağaçların arasında hareket ederek bulunduğum yere doğru yaklaştığını fark ettim.

Artık savaş seslerini duyamıyordum ve gökyüzüne bir bakışım bana uçan bir Anka Kuşu ya da Ejderha olmadığını söyledi ve hepsinin hangi cehennemde olduğunu anlamaya çalışırken kaşlarımı çattım.

Bir Su Perisi'nin akıldan çıkmayan çingirakları kıymıklar gibi derimin altına işliyor, büyüme doğru ilerliyor ve onu kilitlemeye çalışıyordu.

Tapınağın dumanı tüten kalıntılarına doğru baktım ve enkazın arasında hareket eden daha fazla yaratık buldum, burada olduklarını fark ettiğimden çok daha fazlaydılar ve ağaçlardaki figürler bana doğru döndükçe, kendimi sayıca çok az ve yalnız buldum, sadece yutulmayı bekleyen bir ördek gibi.

İçimdeki Fae ayağa kalkıp savaşmak istedi, ama bir figür Bulutlarla sarılmış ayın gölgesi üzerime vurdu ve Lavinia'yı avlanırken tanıdım, bu savaşın bana karşı çok ağır olduğu gibi korkunç bir hisse kapıldım.

Periler yine o korkunç çingırağı çıkardılar ve güçlerinin kemiklerime işlediğini hissettiğimde, saklanmak için ani bir karar verdim, parmaklarımı iki yanımdaki toprağa sürdüm ve toprak büyümü kullanarak toprağa battım.

Etrafımda bir hava boşluğu yarattım, vücudumun yerin altına kaymasını kolaylaştırmak için kanatlarımı çıkardım ve bulunduğum yerin kanıtlarını örtmek için çimlerin üzerimde gür ve kalın büyümesini diledim.

Toprakla olan bağlantım sayesinde, Nimf grubunun ağır titreşimlerinin bana yaklaştığını hissedebiliyordum ve nefes alıp verirken tüylerim diken diken oluyordu.

Çingıraklarının gücü tekrar içime işlerken adrenalin içimde bir yol açtı.

Yaratıkların büyümü hissedip hissetmedikleri ya da güçlerinin yakınlardaki bir Fae üzerinde etkili olup olmadığını anlayıp anlayamadıkları hakkında hiçbir fikrim yoktu, ama burada kalıp beni bir papatya gibi yerden koparıp bütün olarak yiyebilmeleri için büyümden koparmalarına izin vererek bunu öğrenemezdim.

Gücüme tutunmaya çalışırken çenemi sıktım ve kendimi aşağıya, yerin daha da altına ve avcı Perilerden uzağa sürmeye başladım, kendimi canlı canlı gömdüm ve karanlığa daldım.

Yaklaşımlarını hissetmeye o kadar odaklanmışım ki, sadece Altımdaki tünelin çatısından düşerken altımdaki boşluk açıldı.

Midem guruldarken boğazıma bir çığlık takıldı ve ellerimi açtım, yere çarpmadan önce hava büyüyle kendimi yakaladım ve ayaklarımın üzerine inerken bir Faelight yaktım, etrafıma bakındım Düşmanlar yukarıdan üzerime toprak yağıdırıyordu.

İçinde bulunduğum tünel, tapınakla aynı siyah taştan oyulmuştu, ancak oranın enkazının yakınında değildim, bu yüzden buranın ya uzaktan ona bağlı olduğunu ya da onun yanında inşa edilmiş kendi yapısı olduğunu tahmin ediyordum.

Bir güçlendirme büyüü yaptım ve bana yaklaşan başka birinin sesini dinlerken nefesimi tuttum, ancak birkaç dakika önce uzandığım açıklıkta yürüyen Nymph'lerden başka kimseyi algılayamadım.

Burada bir su perisine rastlamayacağımdan emin olduktan sonra karanlık tünelde etrafıma bakındım, duvarları kaplayan ışıksız aplikleri ve siyah taşı işaretleyen oymaları inceledim.

İçlerinden birine yaklaştım ve Lionel'in Gölge ucubesine çok benzeyen bir kadının keskin bir bıçakla kendi etini keserek açtığı görüntüyü fark ettim. Yanındaki resme baktım ve onun artık kanayan duman filizlerinin vücudundan çıkıp önünde diz çökmüş bir perinin elleri.

Yürümeye devam ederken kaşlarımı kaldırdım ve Nymph'lerin dumanı kabul ettiklerini gördüm, şimdi bunun aslında gölgeler olduğunu tahmin ediyordum ayağa kalkıp bir ordu oluşturmadan önce.

Sonunda kutlamalarla sonuçlanan savaş sahnelerini izlerken parmaklarımı siyah taşdaki oymaların çıkıntılarında gezdirdim

Periler ve psikopat kafasında bir taçla tahtta oturan bir gölge orospu.

Tüm bu senaryonun bir tür kehanetten ziyade sanatçının hüsnü kuruntusu olmasını umuyordum ama yıldızlarla savaşmaya hazırdım
Eğer ikincisiyse kendileri, çünkü ben hâlâ nefes alırken o geleceğin gerçekleşmesine izin vermemin hiçbir yolu yoktu.

Boş tünel boyunca ilerlerken botlarım sert zeminde yankılandı ve çatıya bakıp şimdi ne yapmam gerektiğini düşünmeden önce, birinin beni duyacak kadar yaklaşma ihtimaline karşı bir susturma balonu çıkardım.

Stardust iyi olurdu, ama onu grubumuz arasında paylaşmıştık ve ben hiç taşımıyordum - özellikle de Phoenix ateşim iyi olabileceği için
Eğer deneseydim onu yok edebilirdim. İşte buradaydım, diğerlerinin nerede olabileceğine dair hiçbir fikrim olmadan ve bir şeylerin korkunç bir şekilde yanlış gittiğine dair huzursuz bir hisle bir Nymph tüneline sıkışıp kalmıştım.

Uyandığımda onlardan hiçbir iz yoktu ve savaş sesleri de gelmiyordu, peki bu ne anlama geliyordu? Beni burada öylece bırakmış olamazlardı ama aynı şekilde dövüldükleri ya da esir alındıkları bir gerçeklik versiyonunu da kabul edemezdim. Öyleyse neler oluyordu?

Bu soruya kendimi fazla kaptıramadan, elimin arkasına değen bir parmak darbesi beni şaşkına çevirdi ve döndüm, Anka ateşi yumruğumda alevlenerek dövüşmeye hazırlandım. Ama orada kimse yoktu.

"Gel," diye buyurdu beni daha önce uyandıran ruhani ses ve ben telaşla kaskatı kesildim, duyularım karıncalanırken bakışlarım boş koridoru taradı ve neler olduğunu anlamaya çalıştım.

Ama Phoenix'in tüm gücünü kullanıp odadaki görünmez varlığı da vurmak umuduyla etrafımdaki her şeyi havaya uçurmadan önce

geçidin dibine yakın taşların arasına gizlenmiş altın bir şeyin parıltısını gördü.

Diz çöktüm, saklandığı yerden çekip çıkarırken tırnağım küçük metal şeye takıldı ve Hydra şeklinde minik bir altın tılsım avucuma düştü.

Enerji bir tanıma öpücüğü gibi tenime yayıldı ve tünelin uzak ucundaki karanlık taşa gümüş ayak sesleri belirlediğinde kaşlarımı çatarak doğruldum ve sonunda beni bulan farkındalıkla sustum.

"Anne?" Sessizliğin içinde nefes aldım, bunu yüksek sesle söylediğim için kendimi aptal gibi hissediyordum ama artık gölgelerden atlamadığım için onun olduğundan emindim. Ya da en azından onun anısı.

"Gel," diye tekrarladı, ses şimdi ayak seslerinin geldiği yöne doğru daha uzaktan geliyordu.

Darcy'nin de burada benimle olmasını dilerken boğazımdaki yumruyu yuttum ve avucumda sıkıca tuttuğum tılsımla annemin hayaletinin peşinden gittim.

Tünel birkaç koridor boyunca devam etti, kısa merdivenler beni yerin daha da altına götürdü ve kendimi eşiğinde tereddüt etmeme neden olan karanlık bir aurası olan geniş bir odada bulmadan önce beni döndürdü.

"*Görmen gerek,*" diyen annemin sesi açık alanda yankılandı ve odaya adım attım, bakışlarım duvardan sarkan zincirlere ve odanın köşesinde kapalı duran, kim bilir ne saklayan tahta sandığa kaydı.

Ama bir adım daha attığımda, oda gözlerimin önünde değişir gibi oldu ve siyah duvarlar eriyip giderken içim düşüyormuş gibi oldu ve kendimi Ruhlar Sarayı'nın dışında, ailemi izlerken buldum.

merdivenlerden çıkıp taht odasına girerken, tezahürat yapan kalabalığın sesi onları dışarıdan takip ediyordu.

"İşte," dedi Hail Vega ağır bir sesle, kapıyı arkasından itmek için elini salladı ve annemi ona yaklaştırmak için parlak bir şekilde gülümsedi.

"Sana beni kabul edeceklerini söylememiş miydim?" diye alay etti ve adam ona gülümseyerek belinden tuttu ve vücudunu kendi vücuduyla aynı hizaya getirdi.

"Tabii ki yapacaklar," diye hırladı. "Ben onların kralıyım. Ben ne dersem onu kabul ederler."

Onu sertçe öpmek için eğildi ve ben de geç de olsa giydiği beyaz elbiseye ve saçında dengede duran taca baktım. Beklenmedik kraliyet düğünüyle ilgili haberleri okurken ikisinin tam olarak bu kıyafetleri giydiği görüntüleri görmüştüm.

Hail güneydeki Voldrakia krallığına yaptığı geziden kolunda yabancı bir prensesle dönmüş ve hemen o gün onunla evlenerek tüm krallığı ayağa kaldırmıştı. Prensesin kendi krallığında nişanlandığı adamın ailesinden bazı tepkiler gelmişti, ancak Hail savaş tehdidinde bulunmuş ve sorun bazı siyasi ittifaklar ve kendi krallığımızdan onun yerine bir gelinin takas edilmesi yoluyla çözülmüştü.

Hail, geri dönülmez bir şekilde aşık olduğu kadından bir öpücük almak için dudaklarını araladı ve ben de onları bir arada görmenin mutluluğunu içime çektim; kadın, geri çekilmeden önce onu birkaç dakika daha kendine yaklaştırmak için mutluluk her santimlerine yapışmıştı.

"Onlara kendimiz yaklaşmazsak bizi aramaya gelecekler," diye iç geçirdi ve adam hayal kırıklığı içinde homurdandı.

"Tanrı beni politikanın rahatsızlığından korusun. O zaman geri kalanını halledelim de seni kendime saklayayım," diye gürledi ve kızın elinden tutarak onu saraydan geçirip misafirlerle dolu büyük bir odaya götürdü.

Lionel onları sıcak bir şekilde karşılıyıp coşkulu tebriklerini sunarken bakışlarını Göksele Konsey Üyelerine takıldı ve boğazım düğümlendi.

Ne konuştuklarına kulak misafiri olmak için yaklaştım ama dikkatim odanın kenarında duran, her biri kraliyet mavisi bir pelerin giymiş ve annemle babama ilgiyle bakan bir grup kadın ve erkeğeye çekildi.

Grubun belirli bir üyesi dikkatimi çekti ve Vard'ı tanıdığımnda kaskatı kesildim. Yağlı Cyclops'un o zamanlar uzun saçları ya da yüzündeki yara izi bile yoktu ama onu aileme bu kadar yakın gördüğümde kalbim daha da hızlı çarptı.

Grubundaki pelerinli kadınlardan biri aniden "Yağmur!" diye bağırdı ve birkaç dakika sonra yağmur camlara vurmaya başladı.

"Bunu sana bir hafta önce de söyleyebilirdim," diye güldü annem, dikkati cüppeli insanlara çekilirken gözlerinde sevgiyle yeni kocasına baktı.

"Babamın adamı Narbord sekiz yıl önce öldüğünden beri krallığımızda büyük bir Kahin ortaya çıkmadı," dedi Hail, gözleri hafif bir hoşnutsuzlukla grubun üzerinde gezinirken. "Bu yüzden, birçok kişinin zihninin bir kişinin zihnine denk geleceğini umarak, ilgili olmak için yeterli Görü'ye sahip bireylerden oluşan bir grup oluşturmak zorunda kaldım."

"Peki ya onlar?" Merissa gözlerinde bilmiş bir parıltıyla alay etti.

"Aralarında Kraliyet Kahini'nin koltuğuna oturabilecek biri bile yok," diye mırıldandı sinirli bir şekilde. "Gerçi belki de benim gibi o da seni beklediği içindir."

Vard'ın başı döndü ve anneme başlangıçta olduğundan çok daha büyük bir ilgiyle baktı.

"Yeni kraliçe Görü'ye sahip mi?" diye merakla sordu, ancak onun ve daha az yetenekli Görücüler grubunun geri kalanının bu konuda ne kadar tehdit altında hissettiklerini anlayabiliyordum.

Bu.

"Gerçekten de öyle," diye mırıldandı Hail, yeni gelinini yanına yaklaştırarak. "Tanıdığım herkesten daha iyi *görebiliyor*."

Kahinler bunun üzerine mırıldanarak konuşmaya başladılar, dikkatleri ise yüzünde yumuşak bir gülümsemeyle sorularını kibarca yanıtlayan yeni kraliçeye odaklanmıştı.

Merissa aniden doğruldu, elini Hail'in yüzüne nişan almış olan elmayı yakalamak için uzattı ve Lionel bir kahkaha attı, herkes ona bakmak için dönerken yüksek sesle alkışladı.

"Kralım, sanırım burada gerçekten de hazine değerinde bir mücevher buldunuz," diye bağırdı, gerçekten de çok mutluymuş gibi görünüyordu, ancak aylarca yanında kaldığım için gözlerindeki o tehlikeli, işbirlikçi bakışı tanıyacak kadar onu tanıyordum. "Onun dikkati dağılmışken meyveyi sana doğrulttum ve yine de geldiğini *gördü*! O gerçekten de gerçek bir Kahin ve

Size karşı tehditleri bu kadar kolay hissettiğine göre size olan sevgisi çok şiddetli olmalı."

Lionel'in önderliğinde salondakiler alkışa boğuldu ve Hail sırtarak yeni gelinini kendine yaklaştırdı, parmak uçlarıyla çenesini kaldırdı ve gözlerinin içine baktı.

"Evet, o gerçekten özel biri," dedi ve alkışlar arasında onu hepsinin önünde öptü ama benim dikkatim Vard ve Lionel arasında gidip geldi, ikisi de yeni kraliçenin gelişinden hiç memnun görünmüyordu.

Başka neler olduğunu sormak için ağzımı açtım ama görüntü çoktan değişmiş, Merissa'nın Kahin koltuğuna ilk oturuşunu, Kraliyet Kahini pozisyonuna resmen yükselişini ve Vard ile diğerlerinin kokusunu bile alamadığı bir şeyi gördüğü çeşitli durumları gösteriyordu. Defalarca Vard'ın çenesi hayal kırıklığıyla gerildi ve

Sürekli olarak farklı doğruluk seviyelerine sahip tahminlerde bulundu.

Zamanla Hail diğer Kahinlerle giderek daha az görüşmeye başladı, hatta çoğu zaman Merissa'nın yaptığı öngörülerden onları haberdar bile etmedi, çünkü onların öngörülerine olan ilgisi onlara neredeyse hiç danışmayacak kadar azalmıştı.

Vard birden fazla kez ona gelmiş, kendi öngörülerinin daha doğru olabilmesi için Kraliyet Kâhin Odası'nı kullanmasına izin verilmesi için yalvarmış ama reddedilmişti.

O anda başka bir imgeleme daldım ve kendimi o odanın içinde buldum, annem sandalyede oturuyordu, gözleri bir imgelemle parlıyordu ve babam onun başında duruyordu.

"İyi misin?" diye sordu, kız kendine geldiğinde kaşları endişeyle çatılmıştı, başını salladığında gözleri parlıyordu.

"Bugün bir şey yok, aşkım," diye onayladı ve adamın endişesi bir iç çekişle kayboldu.

"Yemin ederim seni buraya geri getirmek benim için her şeyi değiştirdi," diyerek ona yaklaştı ve önünde diz çöktü. "Bunun için seni ödüllendirmeliyim."

Annem ona yaklaşıp eteğini yukarı sıyırırken kıkırdadı ve boynunu öpmek için öne doğru eğildi, ben de nedenini merak ederek burnumu kırıştırdım.

Annemle babamın seviştiğini görüyordum ve bundan bir çıkış yolu bulamadığım için Gabriel için biraz üzülüyordum.

Babam aç bir şekilde homurdandı, elbisesinin üstünü çekiştirdi ve malzemeyi yırttı, ben keskin bir şekilde döndüm, ağzını göğsüne indirirken ve yüksek sesle inerken bunun bir anını daha görmek istemedim.

Kapıya döndüm, ellerimi kulaklarımın üzerine kapattım ve tam açıldığı sırada bu cehennemden kaçmak için bir hayalde içinden geçip geçemeyeceğimi merak ettim.

"Kralım, bana kullanım izni verilmesi için gerçekten ısrar etmeliyim-" Vard az önce neye bulaştığını fark edince birden sözünü kesti ve Hail Vega'dan lanet olası duvarları titreten vahşi bir kükreme yükselirken aileme dönüp baktım.

Onu şekil değiştirmiş haliyle bulmayı bekliyordum ama onun yerine bir bıçak bana doğru savrulduğunda nefesim kesildi, güneş çeliğinin parıltısı uğursuzca yanıp sönerken bıçak içimden geçip Vard'ın yüzünü kesti.

Kan duvara sıçradı ve Vard yere düşerken acı içinde uludu, kan serbestçe akarken yıkık gözünü tuttu.

"Karımın cesedine gözlerini dikmeye nasıl cüret edersin?" Hail böğürdü, bakışlarında cinayetle yerde kanlar içinde hıçkıran adama doğru fırladı ve annem arkasından telaşla haykırdı.

Kolunu yakalayıp Vard'a doğru bir el fırlattı ve onu büyülü sarmaşıklarla yakalayarak odanın dışına sürükledi.

"Kraliyet sarayının bir üyesini yargılamadan öldüremezsin!" diye bağırdı, öfkesini kontrol altına almak için savaşıırken parmakları babamın kolunu ısıırıyordu ve ona bakmaya çalışırken içindeki canavarın özünün gözlerinin arkasında huzursuzca yer değiştirdiğini görebiliyordum. "Olmak istediğin kral bu değil.

artık. Benden ne istediğini hatırlıyor musun? Işığa dönüş yolunu görmene yardım etmemi istemiştin."

"Hiç kimse senin etine gözlerini dikip de bunu konuşacak kadar yaşayamaz," diye hırladı, kızın yüzünü ellerinin arasına aldı ve sanki kız onun için dünyadaki en değerli şeymiş gibi ona baktı. "Buna izin vermeyeceğim. Bunu biliyorsun."

"Seviyorum," diye nefes aldı, onun öfkesi altında kendini tuttu ve bir kez bile irkilmedi, içindeki ateş kalbimin gururla kabarmasına neden oldu, çünkü onu sevmeyi seçtiği bu canavarla izledim ve onun saflığını gördüm

Aralarındaki bağ. Kadın onun ışığı, adam da karanlığıydı. Birbirlerini dengeliyorlardı, ama sadece şu anda açıkça yapmaya çalıştıkları gibi bu birlik için çalıştıklarında.

Hail, muhafızlara Vard'ı gözünün önünden kaldırmaları için bağırırken öfkeden patlayacak gibi görünüyordu, ama onlar gelemenden görüntü değişti ve kendimi Merissa'nın gece aniden uyanışını izlerken buldum, bir görüntü onu kocasının yatağından bir aciliyetle çekerek odalarından hızla çıkmasını ve bir pencereden geceye atlamasını sağladı.

O Harpy formuna geçerken, Darcy ve Orion'un Noel'de Nymph'lerle savaşmaya zorlandıkları amfiteyatroya doğru uçarken kanatları sertçe çarparken onunla birlikte uçuş deneyiminin tadını çıkardım.

Hafifçe yere indiğinde peşinden koştum, iki ölü muhafızın cesetlerinin yanından geçtim ve karanlıkta mahkumların tutulduğu hücrelere doğru aceleyle indim, ancak hiçbir yanlarından geçtiğini fark etmemiş gibiydi.

Açık duran bir hücrenin önünde kayarak durdu, kaşlarını çatarak bir imgeyi var etmeye çalışırken içinden bir lanet kaçtı.

"Benden nasıl saklanıyorsun?" diye tısladı, kendisini kraliyet zindanından kaçan adama götürecek bir görüntü elde etmeye çalışırken hayal kırıklığı açıktı.

Başını aniden kaldırdı ve cebinden bir tutam yıldız tozu çıkarıp başının üzerine fırlattı ve yıldızların arasında savrulurken beni de kendisiyle birlikte sürükledi.

Kısa bir süre önce arkadaşlarımla birlikte savaştığım ormana indiğimizde şaşkın bir nefes aldım.

Annem ağaçların arasından, ormanın kalbindeki piramit şeklindeki tapınağa doğru ilerlerken onu takip ettim ve Vard'ı aceleyle koşarken gördüm

dudaklarından dökülen ve kadının hiçbir şey anlayamadığı sözcükler

Elinde, çok iyi tanıdığım karanlık bir güçle uğuldayan bir hançer vardı.

Vard tapınağa yaklaşırken bir çığlık duyuldu ve kısa süre önce yok ettiğimiz basamakların tepesinde iki Su Perisi belirerek Vard'ın telaşla durmasına neden oldu.

Kaçmak için döndü ama arkasından dört yaratık daha belirmişti ve etrafı sarılmıştı.

"Gölge Prenses'ten merhamet dilemeye geldim," diye yüksek sesle seslendi.

"Bu kılıçla yaptığım çalışmalarda onun varlığını hissettim ve kendimi onun mütevazı hizmetkârı olarak sunmak istiyorum. Görme yeteneğine sahibim ve bana bunu yapana kadar Vahşi Kral'ın sarayının bir üyesiydim."

Nimfler ona yaklaşırken Vard titredi ve anneme baktım, onu parmaklarının arasında bir tutam yıldız tozuyla hazır buldum, ama olduğu yerde kaldı, izledi, bekledi.

Sonra tapınaktan bir adam çıktı, siyah kıvrıkcık saçları, ince bıyığı ve karanlık, yasaklayıcı aurasıyla Diego'nun amcası Alejandro'yu tanıdığım da kanım dondu.

"Bekle," diye seslendi, Nimfler Vard'a yaklaşp hareketsiz kalmalarına neden olurken bir elini kaldırdı. "Gölge Prenses onu kullanabilir."

Alejandro tek bir parmağıyla Vard'ı öne doğru çağırdı ve arkasındaki Nymph'ler onu merdivenlerden yukarı doğru çekerek, buraya gelme kararını ikinci kez düşündüğünü düşündüren bir korku iniltisiyle ilerlemesini sağladılar.

Onlar içeride kaybolurken annemle birlikte karanlıkta bekledim, dikkatimi ona yönelttim ve yüzünün görüntüsünü içime çekerken yavaşça onun etrafında döndüm.

Ona bakmak, içimde uzun zamandır görmezden gelmeye çalıştığım bir acıyı açığa çıkardı, ancak buradayken, gözümü ona dikmişken bunu yapmak imkansızdı.

Beni ve Darcy'yi bizi güvende tutma şansı için kendi hayatından vazgeçecek kadar çok seven kadın.

İkimizde de ondan çok şey vardı ve onun yüzüyle bizimki ya da Gabriel'inki arasında bulduğum her küçük benzerlikte kalbim çarpıyordu. O, bize yaşama şansı verilmesi gereken bir hayatın anısıydı, ama bu hayat bizden çalınmıştı ve bunun için hissettiğim acı asla gerçekten geçmeyecekti.

Lionel Acrux'un hesap vermesi gereken çok şey vardı.

Merissa'nın bakışları aniden değişti ve gözlerini gözlerimde buldum, bana bakarken bir nefes kaçtı ve yanağıma dokunmak için uzanırken dudaklarından yumuşak bir 'oh' çıktı.

"Beni görebiliyor musun?" Elinin hayaleti çenemin hizasında gezinirken titreyerek sordum ve o dokunuşun en zayıf yankısını hissettim.

"Bunu *görmek gerekiyor, değil mi?*" diye sordu ve beni duyabildiğinden, hatta gerçekten benimle konuştuğundan bile emin değildim ama kaşlarım çatılırken, sanki orada hiç yokmuşum gibi içimden geçip gitti ve kalbimin kırılğan parçalarını ondan hissetmek için can attığım sevgiyle paramparça etti.

Dönüp tapınağa doğru koşmasını izledim, karanlığı etrafına sıkıca çekip o kadar iyi saklandı ki onu kendim bile göremedim, sadece saf içgüdüyle nereye gittiğini biliyordum.

Peşinden gittim, onu merdivenlerden yukarı ve çığlıkların bize doğru yankılandığı tapınağa doğru sürükledim ve annem çığlıkların sesini takip etti, karanlık koridorlardan ve taş basamaklardan kayarak bir odaya ulaştı. Çığlıklar o kadar yüksekti ki kafatasımı zangırdattı.

Kapının yanında duraksadı ve bana bir fırsat sunmak için içeri baktı. bunu da *gördü, bu yer hakkında bir vizyona sahip olamayacağını biliyordu.* Gölgelele ona o kadar sıkı sarıldı ve bu anıyı sunabilmek için onu kendi gözleriyle görmek yerine.

Beni ve Darcy'yi bizi güvende tutma şansı için kendi hayatından vazgeçecek kadar çok seven kadın.

İkimizde de ondan çok şey vardı ve onun yüzüyle bizimki ya da Gabriel'inki arasında bulduğum her küçük benzerlikte kalbim çarpıyordu. O, bize yaşama şansı verilmesi gereken bir hayatın anısıydı, ama bu hayat bizden çalınmıştı ve bunun için hissettiğim acı asla gerçekten geçmeyecekti.

Lionel Acrux'un hesap vermesi gereken çok şey vardı.

Merissa'nın bakışları aniden değişti ve gözlerini benimkilerde buldum, bana bakarken bir nefes kaçtı ve yanağıma dokunmak istercesine uzanırken dudaklarından yumuşak bir 'oh' çıktı.

"Beni görebiliyor musun?" Elinin hayaleti çenemin hizasında gezinirken titreyerek sordum ve o dokunuşun en zayıf yankısını hissettim.

"Bunu *görmek* gerek, değil mi?" diye sordu ve beni duyabildiğinden, hatta gerçekten benimle konuştuğundan bile emin değildim ama kaşlarım çatılırken, sanki orada hiç yokmuşum gibi içimden geçip gitti ve ondan hissetmek için yanıp tutuştuğum sevgiyle kalbimin kırılğan parçalarını paramparça etti.

Dönüp tapınağa doğru koşmasını izledim, karanlığı etrafına sıkıca çekip o kadar iyi saklandı ki onu kendim bile göremedim, sadece saf içgüdüyle nereye gittiğini biliyordum.

Peşinden gittim, onu merdivenlerden yukarı ve çığlıkların bize doğru yankılandığı tapınağa doğru sürükledim ve annem çığlıkların sesini takip etti, karanlık koridorlardan ve taş basamaklardan kayarak bir odaya ulaştı. Çığlıklar o kadar yüksekti ki kafatasımı zangırdattı.

Kapının yanında duraksadı ve bana bir fırsat sunmak için içeri baktı. bunu da *gördü*, *bu* yer hakkında bir vizyona sahip olamayacağını biliyordu. Gölgeler ona o kadar sıkı sarıldı ve bu anıyı sunabilmek için onu kendi gözleriyle görmek yerine.

Odadan gelen acı sesleri arkamı dönmek istememe neden oldu ama dönmedim, bizim için buna tanıklık etme riskini aldığını anladım. Orada her ne gördüyse önemli olmalıydı ve ne olduğunu bilmem gerekiyordu.

İleri doğru adım attım, kapı aralığında durmak için hareket ettim ve Vard'ı gördüğümde hareketsiz kaldım, beline kadar soyulmuş ve taş bir masaya zincirlenmişti, yalvarıyor ve nefes nefese kalıyordu. Alejandro elinde kanlı bir bıçakla onun üzerinde duruyordu ve bir tarafa kayarak Vard'ın yüzündeki kanlı karmaşayı ortaya çıkardığında midem bulandı ve parçalanmış bir göz küresini kenara fırlatıp ıslak bir tokatla yere çarpmasına izin verdiğinde irkilmekten kendimi alamadım.

"Gölge Prenses'le görüşmeme izin vermen için sana yalvarıyorum!" Vard feryat etti ve Alejandro cevap olarak zalimce güldü.

"Kimse bizim tanrımızla görüşemez," diye tükürdü. "Ama ona hizmet etmek istiyorsan doğru yere geldin."

Keskin bir ıslık çaldı ve odanın köşesinden bir Su Perisi şekil değiştirmiş haliyle çıktı; devasa, ağaca benzeyen bedeni Alejandro'nun önünde diz çöküp gerçek bir bağınazın tüm akılsız hayranlığıyla ona bakmasını izlerken içime bir korku dalgası gönderdi.

Alejandro yaratığa yaklaşırken kılıcını bir kez daha kaldırdı ve nefesinin altından dua ya da dua gibi kelimeler mırıldandı Belki de daha kötü bir şey. Nymph'in boğazını tutup bıçağı göz çukuruna sapladığında nefesim ciğerlerime kaçtı.

Yaratık kaskatı kesildi, acı dolu bir çığlık attı ama Alejandro devam edip Nymph'in kan kırmızısı gözünü yüzünden ayırıp avucunun içine almak için kopardığında savaşımaya çalışmadı.

Alejandro'nun ilahi söylemeye ve dua etmeye devam ederken havada tuttuğu elinin içinde göz küresinin seğirmeye ve kıvranmaya başlamasını izlerken dilimi safra kapladı,

Gölgelerin hızla odaya girdiğini hissettiğimde, kelimeler vücudumdaki her bir tüyü diken diken ediyordu.

Alejandro Gölge Prenses'in gücünü çağırmaya devam ettikçe, o şey daha şiddetli bir şekilde seğirmeye başladı, ta ki aniden elinden fırlayıp ıslak ve kanlı bir gümbürtüyle Vard'ın göğsüne düşene kadar.

"Lanet olsun," diye nefes nefese kaldım.

Vard'ın göğsünden yukarıya doğru bir tür solucan gibi kıvrıla kıvrıla ilerlemeye başlayan daha fazla karanlık dal, kendisini orada bekleyen boş göz çukuruna yerleşmeden önce yüzüne doğru yol aldı.

Gölge göz vücuduna yapıştığında Vard kanlı bir çığlık attı ve Alejandro yüzünde zalim ve kötü niyetli bir gülümsemeyle izlerken kusma dürtüsüyle savaştık zorunda kaldım.

"İste ve alacaksın," diye mırıldandı, Vard'ın bağlarına karşı çırpınmasını ve çığlık atmasını ve gölgelerin karanlığının ruhunu ele geçirmesini izledi.

Bir gürültü dikkatimi arkamdaki koridora çekti ve sayısız sesle döndüğümde korku tüm uzuvlarımı titretti. Nimfler bu tarafa geliyor, bu dehşet dolu yerden nasıl kaçtığını anlamaya çalışırken telaşla anneme bakıyordum. Ama o, elindeki yıldız tozunu başının üzerinden fırlatıp bir anda ortadan kaybolurken ve görüntü kaybolurken beni de kendisiyle birlikte sürüklerken soruma yeterince basit bir şekilde cevap verdi.

"Eğer onu o yere götürürsem Hail'in öleceğini gördüm." Kendime geldiğimde sesi etrafımda yankılandı ve bunu düşününce ürperdim.

Dağın altındaki tünelin içindeki bedenime geri döndüm ve aniden buranın Vard'ın iğrenç Nymph gölge gözünü aldığı oda olduğunu fark ettim. Şimdi bana çok mantıklı geliyordu. O nasıl

Gölgeleri *görebiliyordum*, koyu kırmızı rengi beni neden bu kadar tedirgin etmişti. Yüzünde lanet bir su perisinin gözü vardı ve kimse bunu sorgulamamıştı. Ya da belki de sorgulamışlardı ve ben sadece partiye geç kalmıştım. Lionel neredeyse kesinlikle biliyordu ve o şey kendisine hediye edildiğinden beri Lavinia'dan güç almak için ticaret yapıyordu.

Annemin imgelemlerini aşmayı başarmalarının nedeni bu muydu? Bu an kaderlerini belirleyen faktör olmuş muydu? Küçümsenen biri Biri geldi ve işini ondan daha iyi yaptı diye ortalığı ayağa kaldıran bir pislik mi?

Bunu düşününce göğsümde bir acı hissettim. Bu kadar küçük bir şeyin nasıl bu kadar önemli hale geldiğini. Babam kızgındı ve belki de aşırı sertti, ama yaptıklarıyla Vard'da yarattığı canavarın tüm olasılıkların ötesindeydi.

Arkadaşlarım için duyduğum endişeyle göğsüm sıkışırken bir nefes verdim ve etrafımdaki karanlık alana baktım.

Buradan çıkmam gerekiyordu. Onlara geri dönmeli ve başlarına ne geldiğini öğrenmeliydim.

Güçlerimiz çarpıştığında Darcy ile aramda neler olup bittiğini çok fazla düşünmeyecektim, ama bir şey vardı Ruhumdaki ağırlık ve diğer yarım için duyduğum korku, fırsatını bulduğu anda ortaya çıkmak için bekliyor ve beni İyi olduğundan emin olabilmek için onunla yeniden bir araya gelmeyi umutsuzca arzuluyordum.

Geldiğim yoldan geri döndüm, uzun bir geçidi takip ettim ve karanlıkta herhangi bir sürpriz misafirle karşılaşmak üzere olmadığımdan emin olmak için büyü bağlantımla önümü hissettim.

Geçit döndü ve kendimi uzun bir merdivenin dibinde buldum, yanaklarıma değen temiz havanın fırçasıyla kendimi bulmuş olmalıyım diye düşündüm.

Yüzeye geri dönüş yolu.

Gizlenme büyülerimin ve susturma baloncuğumun etrafımda sağlam durduğundan emin oldum ve etrafımda dalgalandığını hissedebildiğim temiz havayı avlamak için basamakları hızla koşarak tırmanmaya başladım.

Bu nemli tüneller dizisinden çıkmak ve arkadaşlarıma geri dönmek istiyordum.

Basamakların tepesinde, kendimi tepenin kenarına oyulmuş taş bir kemerin içinde buldum, aşağıda artık yıkılmış olan tapınağa bakıyor ve molozların arasında hareket eden büyük bir figürü seçebiliyordum.

Su Perisi'ni görünce kanım dondu ve kapının hemen önünde duraksadım, sağanak yağmurun altında onlara bakarken Darcy, Darius ya da buraya birlikte geldiğim insanlardan herhangi birinin izini arıyordum. Ama hiçbir şey yoktu.

Zihnim aşağıdaki yıkıma yaklaşmak, onları avlamak ve nerede olduklarını anlamak için bir planla dönmeye başladı, ama Lavinia'nın sesiyle irkildim ve bunun yerine gölgelerin içine geri çekildim.

"Dışarı çık, dışarı çık, her neredeysen... Bu gece asi kanının tadına bakmak istiyorum."

Aşağıdaki vadide molozların arasına indiğinde onu fark ettim, perilerine daha çok aramaları ve ona biraz av bulmaları için bağırırken öfke dolu bir çığlık attı.

Yaşadığı hayal kırıklığını anladığımda göğsümde umut kabardı ve onları bulamadığından emin oldum. Ama o zaman neredeydiler?

Burayı bensiz terk ettiklerine inanmak zordu ama belki de başka seçenekleri yoktu. Belki de öldüğümü düşündüler. Darcy ve benim aramda çarpışan güç patlaması

Beni ondan ve diğerklerinden uzağa fırlatmaya yetecek kadar uzaktaydım ve çimlerin üzerinde ne kadar süredir baygın yattığımı da bilmiyordum.

İçimdeki çekiştirme hissi dönüp kuzeye bakmamı sağladı, fırtınaya gözlerimi kısarak baktığımda içimi bir ihtiyaç duygusu doldurdu ve o tarafa doğru uçma arzusuyla çarpıldım, annemin varlığını bir kez daha hissettim, sanki bana göstermek istediği daha çok şey varmış gibi.

Onu daha önce saray dışında hiç böyle hissetmemiştim ve buna elimdeki altın biblonun mu yoksa başımdan aldığım yaranın mı neden olduğundan emin değildim ama biblonun neden olduğunu ummak zorundaydım.

Elimdeki küçük Hydra tılsımına baktım ve yumruğumu sıkarak Lavinia'ya ve burada bıraktığımız yıkıma sırtımı döndüm, lanet hayatımda bir kez olsun biraz inançlı olmayı seçtim ve kanatlarımı çağırdım.

Yola çıkarken Anka kuşumun alevlerini uzak tutmaya dikkat ettim, bir gizleme büyüsiyle etrafımdaki karanlığı tuttum ve bu yerden ve iğrenç anılarından uzaklaşırken gökyüzündeki ilerleyişimi gizlemek için fırtınayı kullandım.

Dondurucu su tenimi ve zırhımı kaplarken, tüylerim diken diken olurken ve saçlarım yanaklarıma yapışırken, gümbürdeyen fırtına bulutlarının arasından hızla geçerek daha da yükseğe uçtum.

İçlerine doğru uçarken bulutlar kalın ve dondurucu soğuktaydı, etrafımdaki elektrik tınısı Lionel'in ellerinde çektiğim işkencenin anılarını zihnimin yüzeyine çıkarıyordu. O kavanozlara hapsettiği yıldırımların altında çığlık atmamı seyretmeye özel bir ilgi duymuştu. Bu gücün hafif ürpertisi bile beni tekrar o odaya, onun merhametine ve kendi zihnime hapsetmişti.

Max'in bana bölümlere ayırma ve derin nefes alma konusunda verdiği derslere tutunmaya çalışarak bu anılardan kurtulmak için mücadele ettim. Ama ben meditasyon yapacak türden bir kız değildim, bu yüzden içimdeki o sakin yeri bulmayı başaramadığım için onun yerine en sevdiğim başa çıkma mekanizması üzerinde çalıştım.

her zaman benden çok kolay kaçıyor gibiydi. İntikam. Soğuk, sert intikam arzum, beni bu geri dönüşlerden kurtaracak olan şeydi. Kendimi Lionel'a yapmayı hayal ettiğim her türlü şeyi düşünmeye verdim, Lavinia ve Vard bana ve sayısız kişiye yaptıklarının bedelini ödüyorlar.

Ve ben onları parçalara ayırıp Phoenix ateşinde yakma fantezilerine dalmışken, fırtına bulutlarının engelini aştım ve uçarken sadece yıldızların beni görebileceği, onların üzerindeki huzura ulaştım.

Uçarken Hydra tılsımından aldığım hissin beni yönlendirmesine izin verdim, ilerlerken vücudumu ateş büyüümün sıcaklığıyla doldurdum ve fırtınanın soğuğunu, zavallı kayıp yarığının yasını tutan gölge kaltağın yanında geride bıraktım.

Ne kadar süre uçtuğumdan emin değildim ama gökyüzünden inme isteği duyduğumda şafak ufku aydınlatıyordu ve kanatlarım yorgunluktan ağrıyordu.

Artık beyaz ve puslu olan bulutların arasından aşağı indim, fırtına ormanla birlikte çoktan geride kalmıştı ve kendimi çimenlerle ve sabah çiğiyle kaplı kır çiçekleriyle kaplı devasa, düz bir düzlemin üzerinde süzülürken buldum.

Yumruğumdaki tılsım uçtukça ısınıyor gibiydi, ta ki sonunda açık bir çimenlik alanın ortasında duran taştan bir daire görene kadar.

Saklanıyor olabilecek birini avlamak için bir tespit büyüü yaptım. ama gökyüzünden düşüp taşlardan oluşan halkanın ortasına yumuşak bir şekilde indiğimde yalnız olmadığımı gösteren hiçbir şey bulamadım.

Etrafımdaki devasa kaya yığınlarına baktım ve onları burada bir toprak elementalinin var edip etmediğini merak ettim çünkü etrafta başka hiçbir taş izi yoktu.

Orada öylece dururken yumruğumdaki tılsım daha da ısındı ve ona bakmak için elimi açtığımda kendimi başka bir görüntünün içine çekilmiş buldum; bu görüntüde annemle birlikte babam da vardı; Lionel ve diğer Göksel Konsey Üyeleri de yakınımnda durmuş, kralın bu görüntünün ortasında durmasını izliyorlardı.

Taş çember.

"Bunu yaratan perileri yok ettiler mi?" Seth'in annesi Antonia sordu ve ben de neyi kastettiğini anlamak için baktım, bunu yaparken taş çemberin ortasındaki havadaki çatırtıyı fark ettim.

"FIB av peşinde," diye yanıtladı Kral Hail, ilerledi ve yarığa kaşlarını çatarak bakarken bir elini cebine soktu.

"Bunlardan kaç tane keşfettiniz?" Tiberius Rigel yarığı incelemek için yaklaşırken sordu; yarığı çevreleyen havayı kaplayan kara büyü kokusu herkesi açıkça temkinli hale getiriyordu.

"Endişelenmek için yeterli," diye yanıtladı kral. "Bence çabalarımızı Nimfleri avlamaya ve iğrenç ırklarını sonsuza dek yok etmeye odaklamalıyız."

Melinda Altair, "Yıllar içinde saklanmakta çok başarılı oldular," diye mırıldandı. "Ama dediğiniz gibi bu yarıklarla başa çıkabiliyorsanız, belki de bu o kadar endişe verici değildir."

"Nimfler her zaman bir endişe kaynağı olacak," diye yanıtladı annem.

"Onları *göremediğin* halde nasıl bilebilirsin ki?" Lionel alaycı bir ses tonuyla sordu.

"Onları durdurmak için bir şey yapılmazsa türümüz için her türlü soruna neden olabileceklerini bilecek kadar geleceği *gördüm*," diye yanıtladı.

"Belki de olaya yanlış açıdan bakıyoruz," diye mırıldandı Lionel, kralın yanındaki taş çemberin içine girip elini yarığa doğru uzatarak gölgelerin kıvrılıp parmaklarına değmesine neden oldu. "Eğer onları kullanmanın bir yolunu bulabilirsek, sağlayabilecekleri gücü hayal edin."

Babam yüksek sesle güldü ve Lionel'i omzuyla bir kenara itti; bu güç Lionel'in ilerlerken devasa taşlardan birine çarpmasına yetmişti.

"Azriel, Lord Acrux'a bunun neden berbat bir fikir olduğunu açıkla," dedi kral küçümseyici bir ses tonuyla ve Lionel'ı çok kızdırdığını söyleyebilirim, diğer Göksel Konsey Üyeleri ise onun azarlamasıyla eğlenmiş görünüyorlardı.

Daha önce fark etmediğim bir adam en büyük taşlardan birinin arkasından çıktı ve görüşünü arttırmaktan çok daha fazlasını yaptığını anlamama yetecek kadar sihirle mırıldanan bir çift altın gözlüğü burnuna doğru itti. Koyu renk, dağınık saçları ve soluk bir teni vardı, kıyafetleri Pahalıydı ama sanki sadece görünüşe uygun giyiniyormuş gibi özen göstermeden giymişti. Çalışmakta olduğu şeyden uzaklaştırıldığı için biraz sinirli görünüyordu ve oğluna olan benzerliğini fark ettiğimde biraz eğlenmekten kendimi alamadım.

"Gölgeler oynanacak ya da üzerinde hak iddia edilecek bir oyuncak değildir," dedi gözlüklerini çıkarıp göğüs cebine sokarken. "Onlar yaşadıkları diyarın yaşayan, hissedilen bedenleridir. Onları kontrol altına almak için ne kadar çaba sarf ederseniz edin, Elemental büyüyü kullandığınız gibi kullanmayı asla umut edemezsiniz. Güçleri yozlaştırıcı, kudretli ve sonsuzdur. Onları ne kadar bölmeye çalışırsanız çalışın, her gölge bir sonrakine bağlıdır ve

Onlara sahip olmaya çalışacak kadar aptal olan herkesin kaderinde sadece ölüm yatar."

Tiberius, "Bizim neslimizin en güçlü Fae'lerinden biri olmanın senin için yeterli olacağını sanırsın," diye alay edince Lionel da güldü.

"Eh, insan asla çok fazla güce sahip olamaz," diye yanıtladı gülerek.

Açlıktan ölmek üzere olan ve hayatın tadına bakmak için yanıp tutuşan bir yaratık gibi yarığa diktiği bakışlarını hiç terk etmedi.

Azriel, "Bilgi güçtür, o yüzden buna katıldığımı itiraf edebilirim," diye cevap verince Lionel ona değerlendiren bir bakış attı.

"Biliyor musun Azriel, bence burnunu kitaptan kaldırıp güzel bir kadının yanında biraz zaman geçersen iyi olur. Seni sevgili dostum Stella Columba ile tanıştırmam gerekecek -

Kendisi güçlü bir Vampirdir ve çok sevdiğiniz kitapların monotonluğundan sizi biraz olsun kurtarmaya yetecek kadar ilgi çekici olacaktır."

Azriel, "Evlilik için tamamen uygun olduğumu sanmıyorum," dedi. gergin bir gülüş. "Çoğu kadın benim bilgi aşkımla dikkatimi çekmek için rekabet etmek zorunda kalmaktan hoşlanmıyor."

"Saçmalama," diye mırıldandı Lionel. "O senin için mükemmel bir seçim olur. Ben ayarlarım."

Tiberius ve Antonia bu öneri karşısında birbirlerine dolu dolu baktılar ama Azriel başka bir şikâyetle bulunmadı.

"Geri çekilin," diye emretti babam ve herkes çemberden geri çekilirken o elini uzattı ve Azriel Orion yan tarafındaki havanın dokusundan bir asa çağırdı, tepesine yerleştirilmiş çarpıcı bir taş o kadar büyük bir güçle uğulduyordu ki, neredeyse içindeki her Fae'yi hissedebiliyordum.

salyalarını akıtarak katıldılar. Kral asayı kavradığında İmparatorluk Yıldızı daha parlak bir şekilde parladı ve o asayı kavradığında herkesle birlikte ben de nefesimi tuttum.

Altın asayı yere sapladı ve kafatasımın içinde yankılanan bir kelime söyleyerek varlığımdan çıktı.

"Suturi!"

Sesi ovada her yöne doğru yankılanıyor, etrafı dümdüz ediyordu. tek bir komutun gücüyle çimen sapları ve mavi bir ışık parlamasıyla İmparatorluk Yıldızı Gölge Âlemine açılan yarığı ele geçirdi ve sonsuza dek kapattı.

"Hadi saraya geri dönelim," diye emretti Hail işini bitirdiğinde, asayı Azriel'e geri verdi, o da hemen onu ilk bulduğu yere geri götürdü ve gözden kayboldu.

Meclis Üyeleri ve Azriel bir yıldız tozu parıltısı içinde yok oldular. Merissa bir adım öne çıkarak kralın çenesini avucunun içine almak için uzandı. "Şimdi bunlardan kaç tane buldun?" diye sordu ve içini çekti ağır bir şekilde, ondan bir okuma almaya çalışırken gözlerinin içine bakarak ve şimdiye kadar keşfettiği ve kapattığı tüm yarıkları görmesine izin vererek.

Onun gördüklerini ben de *görebiliyordum*, önümde farklı manzaralar ve yerler yanıp sönüyordu, bazıları az önce yok ettiğimiz yarık gibi sunaklara sahipti, diğerleri tamamen erişilemez görünen uzak yerlerde bulunuyordu, her biri gölgelerin bir kısmının boşluktan geçip bizim diyarımıza girmesine izin veriyordu.

"Şüphesiz benim de henüz keşfetmediğim sayısız şey var," diye mırıldandı, bakışları endişeyle doluydu. "Onlar için ne anlama geleceklerinden korkuyorum

Eğer hepsini tekrar mühürlemeyi başaramazsak Solaria. Gölge Diyarı'nda bizim tarafımıza geçmeye çalışan büyük bir güç var ve Bu yarıklar açılırsa, içinden geçmenin bir yolu var."

"O zaman hepsini bulacağız ve sen de onları tekrar mühürleyeceksin," diye söz verdi ve başını salladı.

"Ben de bunu yapmaya niyetliyim."

Dolu yıldız tozlarını savurdu ve onlar uzaklaştıkça görüntü kayboldu, ışık etrafımda değişirken kendimi gerçekliğe geri dönmüş olarak buldum, bir

Burada daha önce bir yarık olduğuna dair hiçbir kanıt barındırmayan taşlardan oluşan bir halka.

Ama sözleri kulaklarımda ağır bir şekilde asılı kaldı ve elimde olmadan yıldızlara bakıp bunu başarıp başaramadığımı merak ettim. Çünkü eğer avı sırasında bir yarık gözden kaçtıysa, o zaman hesaba katılmamış daha fazla yarık olacağına dair şüphelerim vardı ve bunların her biri Lavinia'nın kullanması için Gölge Âleminden güç besliyordu. Şimdi geriye kalan tek soru onları nasıl bulacağımızdı.

Kanatlarımı esnetip etrafıma bakındım ve Orion'un bize öğrettiği, eğer böyle bir durumla karşılaşırsak Burrows'u bulmamıza yardımcı olacak yön bulma büyüsünü yaparken yönümü bulmaya çalıştım. Yaptığım uzun uçuşun acısını dindirmek için uzuvlarıma iyileştirici ve enerji verici büyüler yaptım ve sonra kendimi bir kez daha gökyüzüne fırlattım.

Yarıklar bir sorun olabilirdi ama en azından artık onlar hakkında daha fazla şey biliyordum. Bu yüzden onları nasıl bulacağımızı ve kapatacağımızı bulmamız gerekecekti çünkü bunu başarırsak kısa süre sonra kendimizi sözde Gölge Prenses'le eşit bir oyun alanında bulacağımızı hissediyordum. Ve durum böyle olduğunda, tüm bahisler gerçekten de kapanacaktı.

Kafatasımın içini çınlatan bir çarpma sesiyle uyandım. İçgüdüsel olarak, beni koruması için sihrime uzandım ve Anka Kuşum yanıt vermekte yavaş kalsa da karanlıktan bana geldiğinde sonsuz bir rahatlama yaşadım.

Olanları bir araya getirirken gözlerimi zorla açtım ve panik hızla üzerime çöktü, şu anda benim ve Orion'un odasında olduğumu fark ettim.

"Tory," diye soluk soluğa bağırdım, yumuşak yataktan dışarı fırladım ve Darius'u benimle birlikte odada buldum, alevle kaplı yumruklarını tekrar tekrar kapıya fırlatıyordu. Ancak kapı, odanın her yerinde yankılanan büyüünün gücüyle parıldadı ve açıkça onun içeri girmesini engelledi.

Kol ağzlarında ve yakasında firfırlı fiyonkları olan yumuşak bir çift mavi pijama giymiştim, bu da onların Geraldine'e ait olduğundan hemen emin olmamı sağladı ve ben uyurken beni zırhımdan çıkardığını varsaymak zorunda kaldım.

"Neler oluyor?" Aceleyle Darius'a doğru koştum ama ona ulaştığımda güçsüzlük üzerime çöktü ve dizlerim yere çarptı.

Hayır, ayağa kalk. Onun için savaş. Tory'yi bul.

Darius aniden kolumdan tuttu, gözlerinde endişeyle beni ayağa kaldırdı ve güçlü kollarıyla beni dikkatle kucakladı. "Sen iyi misin?"

"Bilmiyorum," diye itiraf ettim, onun elinden kurtuldum ve ruhumu yakan bir kararlılıkla kapıya döndüm. "Ama bunun bir önemi yok. Buradan çıkmak zorundayız. Tory'ye geri dönmeliyiz."

Başını salladı, ancak ben kapıya dönüp ellerimi kapıya dayayarak toprak elementimi yükselmeye teşvik ederken gözleri güçlü yüz hatlarında yazılı olan endişeyle üzerimde kaldı. Sanki bir çukurdan çıkarılıyormuş gibi ağır ağır geldi ve onu emrime itaat etmeye zorlarken kararlı bir şekilde homurdandım.

Kapıyı bir depremin gücüyle patlattım, menteşelerinden kırmaya çalıştım ama etrafındaki güç alanı pes etmedi.

"Lance!" Bağırdım. "Orada mısınız?"

"Buradayım Mavi," diye cevap verdi karanlık bir sesle. "Seni dışarı çıkarmamı isteme benden. Gabriel bize bunu yapmamızı emretti."

"Güzel, o zaman kurtulduğumda ilk kimin kafasını koparacağımı biliyorum," diye hırladım, Darius yanıma geldi ve birlikte kapıyı kırmaya çalışırken kendi büyüünü tekrar kapıya bastırdı.

"En iyisi bu, Darcy," dedi Gabriel'in sesi bana doğru taşınarak. "Gerçekten ikinizi de tehlikeye atacak bir şey yapacağımı mı düşünüyorsun?"

"Yani tehlikede değil mi?" diye sordum, umut göğsümün derinliklerinde dolaşıyordu.

"Şey..." Tereddütü beni hırlattı ve Darius'un yumruğu tekrar kapıya çarptı, bir Ejderha kükremesi onu terk etti.

"Çıkarın bizi!" Bağırdım.

"Buna pişman olacaksınız. Hepiniz," dedi Darius bir hayvan gibi tükürerek.

"Ben seni ne zaman yoldan çıkardım ki?" Gabriel sakince sordu ve bu rahat tonu yüzünden onu yumruklamak istedim.

Tory'yi doğrudan tehlikeye atmayacağını biliyordum ama yine de dışarıda tek başınaydı. Ve ne kadar güçlü olursa olsun, Lavinia ona karşı bir Nimf ordusuyla birlik olsa da fark etmezdi.

"Lütfen," diye yalvardım. "Lütfen ona gitmeme izin verin."

"Dinlenmen gerek," diye homurdandı Orion otoriter bir pislik gibi. "İhtiyacım olan şey kız kardeşim," diye hırladım.

"Kendini iyi hissediyor musun?" Lance sanki az önce ona bağırمامışım gibi sordu. "İyiyim," diye mırıldandım.

"Yine bayıldı," dedi Darius ve ben de ona hain olduğunu belli eden bir bakış fırlattım.

Omuz silkerek bana sadakatının tam olarak nerede olduğunu gösterdi ve ben de koluna bir yumruk attım.

"Sen ve kız kardeşin şiddet yanlısı kadınlarsınız," diye mırıldandı, gerçi bununla bir sorunu varmış gibi değildi.

Kapıya döndüm, öfke içimde azgın bir girdap gibi dönüyordu. "Bizi burada tutmaya hakkınız yok!"

"Gabriel'e güven," diye ısrar etti Orion.

"Hayır," diye tısladım, içimde diğer yarım için tüm dünyayı yok etmeye hazır vahşi ve vahşi bir yaratık yükselirken damarlarımdan zehir akıyordu.

Darius kapıyı tekrar yumrukladı, bizi dışarı çıkarmak için savaşıırken çılgına döndü ve zayıflık beni bir kez daha yuvarlamadan önce elimden geldiğince ona yardım ettim.

Aniden düşüyordum ve Darius ben yere düşmeden önce beni kollarına aldı, yatağa doğru ilerledi ve yanıma oturup iyileştirici büyüü bedenime yönlendirirken beni yatağa yatırdı.

"Seni yakaladım, küçük cadalog," diye güven verici bir şekilde mırıldandı, bu ifadenin doğruluğunu hissettiğimde öfkeli bir hayvan yerine yumuşak, oyuncak bir Ejderha ayısı bana bakıyordu.

"Neyim var benim?" Korku içinde fısıldadım, ondan başka kimseye söylemek istemiyordum. Orion'un ya da ağabeyimin kendime bakamayacağımı düşünmelerini istemiyordum. Hele de Tory'nin bana ihtiyacı varken ve onları ona gitmeme izin vermeleri için ikna etmem gerekirken.

Darius kaşlarını çattı, ateşimi ölçmek için alnımı yokladı ve sonra elini bıraktı. "Belki de hastasıdır," dedi zayıf bir sesle, ama ben başımı salladım, içten içe bunun ne olduğunu biliyordum ama itiraf etmekten korkuyordum.

"Ne oldu?" diye sordu, yüz ifademde korkularımı ele veren bir şey gördüğü belliydi. "Saçmalama, cadaloz."

Kalın bir şekilde yutkundum, kelimeleri göğsümün derinliklerinden çıkarıp dışarı saldı. "Lavinia'nın laneti."

Kapı açıldı ve Orion odaya fırladı, yanıma doğru hızla ilerlerken güç alanından hiçbir şey yokmuş gibi geçti. Darius kapıya saldırdı, üzerindeki büyüye çarptı ve homurdanarak yere yığıldı.

Gabriel onun üzerinden atlayarak hızla yanıma geldi ve hem o hem de Orion söylediklerimi duymuş olacaklar ki bana doğru eğildiler. Orion yüzümü elleriyle kavradı ve gözlerimi inceledi, bunu doğrulayacak ya da yalanlayacak bir şey arıyordu ama ne bulduğundan emin değildim.

"Sen lanetli değilsin Mavi," dedi, öyle olabileceğimden ne kadar korktuğunu belli eder bir şekilde. Sanki bu sözleri söylemek gerçek olmasını engelleyecekmiş gibi.

Kalbimde bir acı yankısıyla ellerimi onunkilerin üzerine koydum. "Ama ya öyleysem?"

Yüz hatları çarpıldı ve beni bu kaderden korumak için her şeyi yapabilecek bu karanlık ve yasakçı adama baktım.

"O zaman seni kurtarmak için ruhumu satarım," diye homurdandı.

kelimeler içimdeki dehşet çukuruna düşüyordu. Çünkü onun ödemesini istemedim.

Benim için ne pahasına olursa olsun. Zaten benim için tüm dünyasından vazgeçmişti, bunu tekrar yapmasına izin veremezdim.

"Hayır," dedim dişlerimin arasından. "Bunu birlikte çözeceğiz."

Başını salladı, ancak gözlerindeki karanlık vaat benim için yapmaya hazır olduğu fedakârlığı anlatıyordu ve bu beni tedirgin etti.

"Orion beni bırakırken ona baktım ve kardeşimin alnında bir endişe çizgisi buldum. "Her lanetin bozulması için bir yol vardır," diye ağır ağır ekledi ve kaşlarımı çattım, umutsuzca

Bundan kurtulmanın basit bir yolu vardı. Ama ne zaman bu kadar şanslı olmuştuk ki?

"Bize yardımcı olabilecek bir şey görebiliyor musun?" Ben sordum.

Gabriel ciddiyle, "Eğer bunu Lavinia yaptıysa, o zaman geri almanın anahtarı da odur," dedi. "Onu ya da bu laneti *göremem*."

"Mavi'nin kaderi ne olacak?" Orion homurdanarak arkadaşının kolunu sıkıca kavradı ve Gabriel'i kendisine bakmaya zorladı. "Bunu atlatıp atlatamayacağını *görebilmelisin*. Ne *görüyorsun* kardeşim?" diye yalvardı.

Gabriel yutkundu, gözlerinin önünden acı geçti. "Orion, anlamalısın, bir savaşın içindeyiz. Hepinizin düzenli olarak öldüğünü görüyorum ve buna dayanamıyorum. O kadar çok kader var ki, hiçbirinizin geleceğini tahmin edemiyorum.

kesin." Tekrar bize katıldığında gözleri Darius'a kaydı ve çenesi gıcırdayarak bana baktı.

"Lavinia'yı öldürsek nasıl olur?" Darius önerdi ve ben de bu fikri beğenerek başımı salladım. Elimden gelse şimdi ona gider ve göğsüne bir buz mızrağı saplardım.

"Lanetler genellikle bu kadar basit değildir," dedi Orion kalın bir sesle, bakışları benimkilerden hiç ayrılmıyordu, sanki gözlerimde kendini gösterecek bir cevap için çaresizce bekliyordu.

"Doğru," diye iç çekerek onayladı Gabriel, sonra gözleri bir an için donuklaştı ve hepimiz ona sessizce bakarak yardımcı olabilecek bir şey söylemesini bekledik. Bize geri döndüğünde elime uzandı ve sıkıca kavradı. "Sen ve Lance'in Kayıplar Kütüphanesi'ni ziyaret edeceğinizi *görebiliyorum*, okuyacağınız kitapların çoğunu ya da içlerinde ne bulacağınızı göremiyorum, ama eminim ki bu kitaplar gölgeler."

"Kız kardeşim güvende olana kadar hiçbir yere gitmiyorum," dedim inatla ve Gabriel yavaşça başını salladı, gözleri tekrar parladı ve sonra göğsünden rahatlamış bir nefes düştü.

"Çok yakında dönecek," dedi sonunda ve sanki tüm gökyüzü omuzlarıma binmiş gibi üzerimden bir ağırlık düştü.

Gabriel'in duruşu gevşedi ve ben bunu *görmenin* ne kadar korkunç olduğunu fark ettim.

Sevdiğin herkes hayalinde ölüyor, sonlarını binlerce kez *görüyorsun* ve onları mümkün olduğunca ölümden uzaklaştırabiliyorsun. Kulağa cehennem gibi geliyordu.

"Emin misin?" Darius gözlerinin arasında bir endişe kırılgılığıyla sordu. "Evet," diye söz verdi Gabriel. "Kader belirlendi."

"Bunun için şükürler olsun." Orion elini yüzüne götürdü ve çenesi titreyerek yanımdaki yatağa uzandı. "Bana nasıl hissettiğinle ilgili anlatabileceğin her şeyi anlat, Mavi. O kütüphanede doğru kitapları aramama yardımcı olabilmem için mümkün olduğunca çok şey bilmem gerekiyor."

Başımı salladım, söylemek üzere olduğum şeyden utanç duyuyordum. Çünkü birdenbire bana olmasından korktuğum şeyi dünyanın bilmesini istemedim. Bu beni zayıf gösterirdi ve Fae'ler bunun tam tersiydi. Ama bunu herkesten saklayamazdım, bununla savaşmalıydım, bunu durdurmanın bir yolunu bulmalıydım ve bunu tek başıma yapamazdım.

"Sanki içimde bir uçurum var," dedim sıkıca, elimi göğsümde hissettiğim yere koyarak. "Ve içinden öfke, kızgınlık ve nefret fişkırıyor. Ama benden de alıyor. Büyümü emiyor, aç bir hayvan gibi onunla besleniyor ve..." Sonraki sözlerimde boğuldum, neden oldukları korku beni bir boşluğa sürükledi. "Anka kuşumu da almak istiyor. Tory ile güç paylaşımı yaptığımda, sanki öfke beni ele geçirdi ve karşı koymaya çalışırken benden güç fişkırdı. Ama sonra düşerken büyülerimin hiçbirini hissedemedim. Hissettim..." Gözyaşlarım gözlerimi yaktı ama korku göğsümde patlarken dökülmelerine izin vermedim.

"Ne var, Mavi?" Orion sordu, kendi korkum onun gözlerinde bana geri yansıdı.

"Ölümlü," diye fısıldadım ve yemin ederim odadaki herkes irkildi. "Bu mümkün değil," diyerek Orion bu fikri anında reddetti ama Darius

Gabriel'e baktım, ben de aynısını yaparken ondan cevap bekliyordum.

Gabriel başını iki yana salladı ve bana inanamayarak baktı. "Bunu yapmam mümkün değil.

Eğer büyüünü kaybedersen kaderini hiç *göremezsin*," diye homurdandı. "Gölgeler gibi olmazdı, aklıma bile gelmezdi."

"Ama bu mümkün değil," diye ısrar etti Orion, dişlerini göstererek ayağa kalktı, öfkesini bir yere yöneltmek istiyordu ama bu odada suçlanacak kimse yoktu. Gabriel'i yakaladı ve bana doğru sürükledi. "Onun kaderine daha yakından bak, bir cevap *görmelisin*. Bulabileceğin bir cevap olmalı."

"Bakacağım," diye yemin etti Gabriel ona, bana.

Hepsi ne yapacaklarını tartışmaya başladılar ve benim nefeslerim ağırlaştı.

Sesleri kulaklarımda yankılandı ve dizlerimi göğsüme çekip onlara sıkıca sarıldım. Ölümlü olamazdım, geri dönemezdim.

Geldiğim hayatı. Korku o kadar hızlı üzerime çöktü ki dayanmakta güçlük çektim. Bir dünyada yoksulluk içinde yaşadığımı hatırladıkça bir anı

dalgası beni boğdu

Kendimi hiçbir zaman ait hissetmemiştim. Kız kardeşime sarıldığım geceler, ikizim o kadar karanlık bir dünyada tek tesellimdi ki ışığı bulmak her zaman çok zor olmuştu. Ve bu daha da kötüydü, çünkü oraya dönmek zorunda kalırsam, yalnız gitmek zorunda kalacaktım. Ve eğer damarlarımda sihir olmasaydı, asla

Solaria'ya geri dönmek. Ve sevdiğim insanlar nadiren ziyarete gelebilecek ya da zamanla hastalanacaklardı. Hepsinden uzakta olmak zorunda kalacaktım, kız kardeşimden, Orion'dan, Gabriel'den, tüm arkadaşlarımdan...

Kendimi aştığımı, şu anda ve burada kaderin henüz belirlenmediğini biliyordum. Ama ne kadar zamanım vardı? Ya sihrim gittiyse Yarın sonsuza dek ve ben Fae dünyasında olmaktan zayıf düşmeye başlarsam? Ya tek seçeneğim Solaria'yı terk etmek, arkadaşlarımı ve ailemi bir daha asla savaşma şansı bulamayacağım bir savaşa terk etmekse? Bu düşünülemezdi. Dayanılmazdı.

Panik yapmamak için kendimi zorlayarak yavaş bir nefes aldım. Ben Darcy Vega'ydım. Kötü şeyler için endişelenmez, her zaman iyi şeylere odaklanırdım. Ve şimdi de bunu yapmalıydım, çünkü yapmazsam bu dehşet beni yutacak ve asla bırakmayacaktı.

Henüz kalıcı bir şey olmamıştı ve etrafım cevabı bulmama yardımcı olabilecek insanlarla çevriliydi. Solaria'daki en iyi Kahin benim kardeşim ve en zeki profesör de benim erkek arkadaşımdı.

"Neler oluyor?" Tory'nin sesi beni düşüncelerimden kopardı ve nefes nefese kaldım, ayağa fırlayıp odaya girdiğinde ona doğru koştum. Gözlerimden yaşlar süzülürken ona sıkıca sarıldım. "Çok özür dilerim. Hepsi benim hatamdı."

"Her şey yolunda." Beni kendine doğru çekti ve ikizimle yeniden bir araya geldiğim için kalbim biraz yavaşladı.

Darius onu kollarımdan yakaladı, saçlarını öptü ve koruyucu bir şekilde hırladı. Bana ulaşmak için onun kollarından kurtulmak için yarı savaşmak zorunda kaldı.

tekrar. "Ne oldu?"

"Üstesinden gelemeyeceğim bir şey değil," dedi kararlılıkla ve Gabriel de ona sarılmak için hareket ederken endişeyle bana baktı. "Neler oluyor? Neden herkes bu kadar endişeli görünüyor?"

Nefes aldım ve ona gerçeği söyledim, ama meydan okurcasına çenemi kaldırarak

o.

"Ben lanetliyim," dedim, bu sözler tüm odayı dolduruyor gibiydi ve Kız kardeşim hemen reddederek başını sallamaya başladı.

"Hayır, onunla savaştığını söyledin. Anka Kuşu'nun bununla başa çıktığını söyledin," dedi kararlı bir şekilde, sanki bunun doğru olmasını istiyormuş gibi.

"Yanılmışım," dedim, kalbim kendimden çok onun için acıyordu çünkü korkunun onu ele geçirdiğini görebiliyordum ve bunun nedeni olmaktan nefret ediyordum.

Orion yanıma geldi ve kolunu omuzlarıma doladı. "Hemen kütüphaneye doğru yola çıkacağız." Kız kardeşime baktı. "Ben bir Buna cevap ver," diye yemin etti ve Tory ona inanmaya çalışırken boğazı düğümlendi.

Orion'a baktım ve boynunda iki gümüş iğne izi gördüğümde kaşlarım çatıldı. "Nedir o?" Elimi uzatıp parmaklarımı izlerin üzerinde gezdirdim.

"Caleb ve ben..." Boğazını temizledi ve kendisine bilmiş bir bakış atan Gabriel'e baktı. "Sunakta birbirimizden içtik ve yanlışlıkla bir tür... Vampir Meclisi oluşturduk. Bu Vampir Yasası'na aykırı bir şey çünkü avlanma içgüdümüzü harekete geçiriyor. O artık benim kan kardeşim, sanguis frater'ım. Bu bağ sayesinde bir ittifak kurduk ve aramızdaki rekabet sona erdi."

"Bağ mı?" Ona bu kadar acı çektiren Muhafız bağını düşünerek kelimeyi homurdandım ama o başını salladı.

"Bu bağ bana hiçbir şey gerektirmiyor, sadece Caleb ile bir tür akrabalık bağı kurmamı sağlıyor," diye açıkladı.

"Bundan daha fazlası var," dedi Darius, kaşlarını şaşkınlıkla kaldırarak. "Onunla, kıymetli Noxy'ne olduğundan daha kötü olacaksın."

"Siktir git, benden daha kötü biriyle birlikte olamaz," diye homurdandı Gabriel, sonra da bize kapıyı işaret etti. "Gelin, gidelim. Eğer şimdi giderseniz, geri döneceksiniz.

Gece çökmeden önce... Tabii, kahretsin, boş ver." Gözlerini ovuşturdu.

"Acele edin, tamam mı?" dedi biraz sertçe ve biz de hızla başımızı salladık.

Aceleyle gardıroba gittim ve içinden siyah bir etek, beyaz bir kazak ve iç çamaşırı aldım, kapının arkasında üzerimi değiştirdim ve ayaklarıma diz üstü düz çizmeler geçirdim, sonra Gabriel'i takip ederek diğerleriyle birlikte odadan çıktım.

Tory yanımda durarak bana endişeli bakışlar fırlattı ve ben de Orion'un elinden kurtulup onun yerine elini tuttum. "Lütfen bana öyle bakma. Buna dayanamıyorum."

Başını salladı, bakışlarını başka yöne çevirdi ve ben de dikkatini tekrar çekmek için parmaklarını sıktım. "Orada sana ne oldu? Tehlikede miydin?"

"Biraz," diye itiraf etti. "Ama aslında ben... annemizi *gördüm*." Bir nefes aldı

Cebinden küçük bir tılsım çıkarıp bana gösterdi ve ben de şaşkınlıkla minik Hydra'ya hayran kaldım.

"Öyle mi?" Bunu kaçırdığım için göğsümde bir ağrı hissederek sordum.

Tory *gördüğü* her şeyi anlatmaya başladı ve biz dinlerken diğerleri de daha yakınımıza toplandı. Bize Vard'ın ne yaptığını anlattığında Gölge gözünü elde etmek için yaptığı iğrenç ritüeli hatırlayınca içimden bir tiksinti geçti.

"Sence bunu sana neden gösterdi?" Tory Hydra tılsımını incelerken Gabriel ona sordu.

"Bilmiyorum ama bence bu önemli."

Burrows'un dışına çıkarken düşünceli bir sessizliğe gömüldük ve çıkmadan önce Darius öne doğru ilerledi ve bana sarıldı.

Kaşlar havaya kalktı.

"Gidip tüm bunları diğerlerine anlatacağım, küçük cadaloz. Senin de Bu dünyada ihtiyacın olan herhangi bir tedaviyi satın alabilecek ağırlıkta Ejderha altınına ve bu lanete bir cevap bulmana yardımcı olmak için Emrim'in tüm gazabına sahip olduğunu bil."

Beni serbest bıraktı ve ben de kalbim boğazımda düğümlenerek ona baktım. "Teşekkür ederim, Darius."

Başını salladı, Orion'a baktı ve Gabriel ile aralarında bu lanete bir cevap bulmak için dünyayı parçalayacaklarına söz veren bir bakış geçerken onun omzunu alkışladı. Sonra Darius kız kardeşime veda öpücüğü verdi ve koridorda koşarak uzaklaştı.

"En azından Geraldine öğrendiğinde orada olmak zorunda değilim," dedim Tory'ye, küçük bir kahkaha attım ama Tory gülümsemedi.

"Yağmur yağarken bile hep gülümsüyorsun," dedi gözleri yaşlarla parlayarak.

"Yağmuru seviyorum," dedim ama bana kalbi kırılacakmış gibi baktığında ona sıkıca sarıldım. "Yemin ederim bu da geçecek, tıpkı diğer yağmur fırtınaları gibi, birlikte bir yolunu bulacağız."

Omzuma doğru başını salladı. "Gerekirse her bir yağmur damlasıyla savaşırm. Teker teker, onları havadan keseceğim."

"Yapacağını biliyorum," dedim, kız kardeşimin beni ne kadar çok sevdiğine sevinerek.

Hep birlikte dışarı çıktık ve Orion kolunu omuzlarıma doladı, Tory diğer tarafımda yürürken beni Gabriell'in peşinden sürüklerken yüz ifadesi bir cadı avına yakışır şekildeydi.

Sınırın ötesine geçtiğimizde ağabeyim bana döndü ve beni Orion'un elinden çekiştirerek kemik kıran bir sarılmayla kucakladı. "Bir arkadaşım

orada buluşalım. İhtiyacınız olan şeyi bulmanıza yardımcı olacaktır."

Onu sıkıca kavrayarak omzuna doğru başımı salladım ve o da kaşlarını çatarak geri çekildi, omzumun üzerinden Orion'a baktı. "Ona göz kulak ol Orio," diye uyardı.

"Her zaman, Noxy," diye homurdandı Orion.

"Seninle gelmemi istemediğine emin misin?" Tory beni kendi sert kucağına çekerken endişeyle sordu.

"Ben ona göz kulak olurum," diye cevap verdi Orion benim yerime.

"Dinlenmen gerek," dedim ona ve sıkıca gülümsedim. "Yakında döneceğiz."

"Laneti kırmanın bir yolunu bulduğumuzda geri döneceğiz," diye düzeltti Orion beni ve Tory parmağını yüzüne doğru salladı.

"Bir cevap bul, Lance Orion, yoksa seni buna pişman ederim. İnekliğini yap ve bunu düzeltmenin bir yolunu bul," diye emretti ve Orion ona elini uzattı.

"Laneti bozmak için elimden gelen her şeyi yapacağıma yemin ederim," diye söz verdi ve ben onu durduramadan Tory avucunu onunkine yapıştırdı, anlaşma yapılırken aralarında bir büyü parlaması alevlendi.

"Yıldızlarla anlaşma yapmana gerek yok," dedim endişeyle.

"Merak etme, anlaşmayı bozma riski yok Darcy. Ona bir baksana. Seni Lavinia'nın lanetinden kurtarmak için güneşi gökyüzünden kementle çekmenin ve hepimizi mahvetmenin bir yolunu bulur," dedi Tory ona karanlık bir şekilde gülümseyerek.

"Sorun da bu zaten," diye mırıldandım ama Orion elimi tutarken ve Gabriel cebinden bir kese yıldız tozu çıkarırken kimse beni dinlemedi. Onu harcayamayacağımızı biliyordum ama yüzündeki ifade, hoşuma gitse de gitmese de onu kullanacağımızı söylüyordu. Ve ailemin bu üç güçlü üyesine baktım, onları etrafımda gördüğüm için kalbim ısındı, aramızdaki bağ o kadar güçlüydü ki hiçbir şeyin onu bozamayacağını biliyordum.

"Seni bekliyor," dedi Gabriel ve bir keseden bir tutam yıldız tozu alıp yarısı boş torbayı Orion'a uzattı.

Gabriel yıldız tozunu üzerimize üfledi, ışıltılı bir ışık denizine yuvarlanırken bizi hedefimize yönlendirdi.

Karanlık, bulutlu bir gökyüzünün altında, ortasında küçük bir ada bulunan geniş, siyah bir gölün önünde durarak indik. Yer yeşil ve yemyeşildi ve etrafıma baktığımda, bana bir zamanlar gördüğüm İrlanda fotoğraflarını hatırlatan bir yerin inişli çıkışlı kırlarında olduğumuzu fark ettim. Araziyi yoğun bir sis kaplamıştı, havadaki soğuk iliklerime kadar işliyordu ve ben de damarlarıma ateş büyüğü göndererek avuçlarımızın birleştiğı noktadan Orion'a sundum.

Ayaklarımızın altındaki zemine oyulmuş bir dizi kayalık basamak, gölün kenarına kadar iniyor ve mükemmel durgunluktaki suda kayboluyordu.

"Prenses Darcy?" diye yumuşak bir kadın sesi geldi arkamızdan ve ikimiz de döndüğümüzde kısa kesilmiş saçları ve koyu teniyle güzel bir kadınla karşılaştık. Üzerinde kot bir elbise, ön cebinde bir kitap ve göğsünde Skylarks Pitball takımının rozeti vardı.

"Merhaba," dedim, hâlâ böyle hitap edilmeye alışmaya çalışıyordum.

"Ben Laini," dedi, reverans yaptı, gözleri masanın üzerine düştü.

Bana bakmak için geri dönmeden önce yere baktı. "Çok güzelsin."

"Ah... teşekkürler," dedim beceriksizce, bir tutam mavi saçımı kulağımın arkasına sıkıştırarak.

"Kayıplar Kütüphanesi'ne girmemiz gerekiyor," dedi Orion aniden ve Laini'nin gözleri yanımdaki düşünceli muhafıza kaydı.

"Sen Lance Orion'sun," diye fısıldadı ve Orion içini çekti.

"Kusmayı ve Güç Utancından iğrenmeyi geçelim," diye homurdandı.

"Kütüphaneye girmemiz gerekiyor."

"Oh, senden iğrenmiyorum. Yani, ayıplama biraz midemi bulandırıyor, ama bunu aşabilirim," dedi neşeyle. "Aslında burada birkaçımız sana hayranlık duyuyor."

"Ne? Neden?" diye tereddüt etti ve ben de şaşkınlıkla gülümsedim.

"Ben ve arkadaşlarım bunu çözdük," dedi sesinde bir parça gururla. "Yeni başlayanlar için, gazetelerde yayınlanan saçmalıkların tek bir kelimesine bile inanmıyorum.

The Celestial Times. Ben de kendi araştırmamı yaptım, davayla ilgili her makaleyi okudum ve Gabriel ve eşiyle de konuştum. Vega Prenseslerinden biri için ne yaptığını biliyorum." Beni işaret etti. "Herkesin inandığı şey doğruysa şu anda senin yanında duruyor olmazdı."

İçimi bir rahatlama kapladı ve Orion'a hak ettiği hayranlıkla bakan bu kızıdan hemen hoşlandım.

"Teşekkür ederim. Keşke daha fazla insan bunun farkına varsa," dedim ve o da üzgün bir şekilde başını salladı.

"Yani, buradaki çoğu insan bunu anlamıyor. Ama sizi anlayanlarla tanıştıracam," dedi parlak bir sesle.

"Sizin gibi hisseden kaç kişi var?" Umutla sordum. "Um, dört. Ben dahil," dedi.

Orion kuru bir sesle, "Yıldızlara lanet olsun, bu tür bir destekle kaderim gece yarısına kadar kesinlikle değişecek," dedi ve ben de onu böğründen dürttüm.

"Şimdi içeri girmek ister misin?" diye sordu, ses tonunu duymazdan gelerek ve ben ne demek istediğinden emin olamayarak etrafıma bakındım.

"Evet," diye homurdandı Orion bekletilmekten duyduğu hayal kırıklığıyla, gülümsemeleriyle birlikte görgü kurallarını da geride bırakmış görünüyordu.

Yanımızdan geçip karanlık göle doğru merdivenlerden inmeye başladı ve ben şaşkınlıkla kaşlarımı çattım.

Basamakların dibine ulaştığında, doğruca suya doğru yürüdüğünde ve gölün altından dar bir taş köprü yükseldiğinde nefesim kesildi. I

Onun peşinden yürüdüm ve Orion suyun üzerinden geçerken arkamda kaldı, köprünün ortaya çıkışından itibaren yüzeyde dalgalar yayılıyordu.

Gölün ortasındaki adaya vardık ve Laini bizi yosunlu zemine götürürken eski bir burç çemberinin içinde durduğumuzu fark ettim. Yıldız işaretlerinin hepsi etrafımızdaki zemine oyulmuştu ve Laini çömelip dairenin ortasındaki bir şeyin üzerindeki yosunları temizlerken oraya kazınmış bir güneş sembolü gördüm. Elini sembolün üzerine koydu ve ayaklarımızın altından ağır bir gümbürtü gelmeden bir saniye önce avucunun altında altın bir ışık parladı.

Zodyak tekerleği birkaç santim alçaldı ve altımızdaki tekerlek biz üstünde dururken yere doğru inmeye başlamadan önce midem bulandı.

Yerin altına indiğimiz anda, başka bir taş tekerlek üzerimizdeki yerine kayarak girişi kapattı ve tamamen karanlığa gömüldük.

Etrafımızı saran ve kemiklerimi titreten gürültülü bir sesle alçalmaya devam ettik. Aniden karanlık buharlaştı ve her şey içinde bulunduğumuz ve bize gölün manzarasını sunan kristal berraklığındaki baloncuğu seyrederken kelimeler beni terk etti. Ama burası hiç de karanlık değildi, dans eden ışıklarla doluydu ve bir ışık kümesi yanımızdan hızla geçerken bunların balık olduğunu fark ettim. Arkalarında pırıl pırıl izler bırakan gümüş, parlayan balıklar.

Elimi baloncuğun duvarına bastırdım, yüzey yumuşatılmış plastik gibiydi, ben ittikçe elime şekil veriyordu ama elimi bırakmıyordu.

"Daha da iyi olacak," dedi Laini heyecanla. "Sadece bekle."

Sonunda gölün dibine indik, başımızın üzerinde dans eden büyüleyici balıklarla birlikte kumlu yatağı geride bıraktık ve dibe doğru inmeye devam ederken karanlık bizi bir kez daha çevreledi
Dünya.

Karanlık kalktı ve ışık bir kez daha üzerimize yayıldı, iki katedralin birleşimi büyüklüğünde bir mağaraya inerken nefesim boğazımda sıkıştı.

Bu kütüphanenin güzelliği başka bir dünyaya ait gibiydi, duvarlar en koyu griydi ve muhteşem payandalarla yukarıya doğru yaylanıyordu. Devasa odanın dört duvarında, her biri Elementleri temsil eden güzel taş kadın yüzleri vardı.

Toprağı temsil eden yüz yosun ve sarmaşıklarla kaplıydı, gözlerinde ve dudaklarında çiçekler açıyordu; suyu temsil eden yüzün ağzı açıktı ve dudaklarından bir şelale kütüphanenin dibinde ışıkla parlayan bir havuza dökülüyordu; Ateş için kayaya oyulmuş yüzün gözleri en parlak maviyle yanıyordu ve lav akıntıları taşın çatlaklarında dönüyordu; son olarak, hava için olan beyaz kabarık bulutlarla kaplıydı ve saçları taştan oyulmuş olmasına rağmen bir şekilde büyümlü bir rüzgarda hareket ediyor ve değişiyor gibiydi. Her birinin etrafında

Merdivenler duvarların içine yerleştirilmiş kitaplıklara, tüneller ise onların ötesindeki kütüphanenin daha derin geçitlerine açılıyordu.

Altımızda, ahşap, taş ve camdan yapılmış sonsuz kitaplıklar birbirine dolanıyordu. Su elementalinin yüzünün altındaki havuzun üzerinden geçen köprüler vardı ve her birinde Fae'lerin incelediği daha küçük kitaplıklar bulunuyordu.

Ayaklarımızın altındaki zodyak çarkı mağaranın kalbine indi ve ben hayretle etrafa bakındım. Laini bazı yığınlar doğru ilerledi, ben inanılmaz çevreyi incelerken bize rehberlik etti, bir şey kaçırma ihtimalime karşı gözümü kırpmak istemedim.

Kelebekler önümüzde havada dans ediyordu, kanatlarının uçları altın rengindeydi ve göldeki balıklar gibi arkalarında ışıktan izler bırakıyorlardı. Orion'un tepkisini görmek için etrafıma bakındım, kitaplara ne kadar düşkün olduğumu biliyordum ve

Gözlerinde bir sevinç ifadesi bulmayı umuyordu ama sadece karanlık vardı. Biz yürürken oradaydı ve bunun lanetle bir ilgisi olduğundan emindim.

Onu rahatlatmak için elini tuttum ama bana doğru bakmadı, iki yanımızdaki eski görünümlü kitapların arasından geçerken Laini'yi takip etmeye niyetliydi.

"Gölgeler ya da kara büyü hakkında elinizdeki metinleri görmemiz gerekiyor," dedi Orion, gözleri kızın başının arkasını delip geçerek.

Laini başını sallayarak ona baktı. "Elbette," diye kabul etti. "Ama önce arkadaşlarımı görmeye gel, seninle tanışmak için can atıyorlar."

Orion tartışmaya hazır görünüyordu ama elini çekiştirdim ve ona dilini ısırmasını söyleyen bir bakış attım. Lanetli olduğumu bilmiyorlardı ve ben de onlara söylemek istemediğimden emindim. Merhaba demek için birkaç dakikamızı ayırabilirdik.

Masaların dizili olduğu ve Fae'lerin oturup kitap okuduğu bir bölüme vardık. Koyu renk saçlı bir kız korna çalarak yerinden fırladı. Gürültü karşısında şaşkınlıkla gözlerimi açtım ve hemen yere çökerek beni selamladı.

"Bu Brittny," diye duyurdu Laini, tam o sırada başka bir kız koşarak geldi mavi çizgili saçlarıyla bize doğru geliyor. "Bu Kandice." Kız bana doğru eğildi, gözleri Orion'a doğru kaydı.

"Bu çok heyecan verici," diye ciyakladı Kandice. Size içecek bir şey getireyim mi?

Belki bir atıştırma? Ya da ayak masajı? Brittny bu konuda çok iyi, değil mi Brittny?"

Brittny konuşmak için ağzını açtı ama onun yerine yüksek sesli bir korna sesi duyuldu ve utançtan yanakları kızarak elini ağzına götürdü.

"O bir geyik değiştirici. Sinirli bir kornası var," diye açıkladı Laini. "Bu Eugene."

"Merhaba." Zayıf bir adam oturduğu yerden kalktı, başında bir tutam beyaz saç ve gözlerinde hayranlık dolu bir bakış vardı.

"Seni tanıyorum," dedim farkına vararak. "Burrows'ta kalıyordun. Sen High Buck'sın, değil mi?"

"Bu doğru. Tiberya Fareleri Solarian Fesatlığı'nın Yüksek Buck'ı. Sizinle tanışmak bir zevk Prenses."

"Ve sen. Senin burada ne işin var?" diye sordum.

"Yıldız tozunun yerini alacak yeni seyahat yolları bulmaya yardımcı olmak için birkaç haftadır kütüphanede kalıyorum. Eski efsanelerden bazıları buharlaşma denen bir şeyden bahsediyor, kendinizi gaz formuna sokup bir hava elementalinin sizi yüksek hızda karada uçurmasını sağlayabiliyorsunuz," diye ciyakladı Eugene.

Brittney heyecanla, "Eski efsanelerin doğruluğunu kanıtlamaya bayılıyoruz," dedi. "Ne yazık ki, buharlaştırmanın ciddi yan etkileri olabileceğini düşünüyoruz

Derinizin birkaç katmanını soymak ve tırnaklarınızı çürütmek gibi" dedi Kandice kaşlarını çatarak.

"Oh," dedim yüzümü buruşturarak.

"Tanışma faslını tamamladık mı?" Orion çizdi.

"Prenses kurtarıcı bize bakıyor," diye nefes aldı Kandice ve Brittney gergin bir şekilde korna çalarken ikisi de kızardı.

"Bekle, eğer efsaneleri kanıtlamayı seviyorsan, aslında bilgi almamız gereken bir tane var," dedim ve Eugene ciyakladı, gözlerinde neşeli bir bakış vardı.

"Ne efsanesi? Size yardım etmekten onur duyarız," dedi, bu fikirden neredeyse gurur duyuyordu ve ben de etrafımızda bir susturucu baloncuk oluşturdum.

"Lariom'un Mücevherleri'ni arıyoruz," diye açıkladım, güvenmeye karar vererek

Orion yapmalı mıyız diye emin değilmiş gibi bana baktı. I

Yine de insanları okumakta oldukça iyiydi ve Gabriel onlarda şüpheli bir şey görseydi bir şeyler söylerdi.

"Oooh, bu benim en sevdiğim efsane!" Brittney bağırdı ve Eugene koşarak bir kitaplığa gitti, oradan kafasının iki katı büyüklüğünde bir kitap aldı ve hırıltılı bir sesle masanın üzerine bıraktı.

"Hemen ilgileneceğiz leydim," diye ciyakladı Eugene. "Bu, kütüphanedeki efsanelerle ilgili tüm kitapların bir kaydı." Yıpranmış sayfaları hızla karıştırdı, sonra bir tanesinin üzerinde durdu ve sonsuz gibi görünen kitap listesinin üstündeki başlığı işaret etti. *Lariom'un Mücevherleri üzerine metinler*. "Bunların hepsine bakacağız majesteleri ve yerlerine dair bir ipucu bile bulursak size hemen haber vereceğiz."

"Hepsi değil," diye araya girdi Orion, onlara bu görevi verme isteğine boyun eğerek. "Terazi, Akrep, Yay, Oğlak, Kova ve Balık burçlarının mücevherleri hakkında bilgiye ihtiyacımız var."

"Okie cokie karaoke." Eugene gülümsedi ve Orion sertçe başını sallayarak Laini'ye döndü.

"Acil bir mesele için buradayız. Bizi kara büyü bölümüne götür, daha fazla zaman kaybedemeyiz," dedi kaba bir şekilde, sabrının sınırında olduğu belliydi.

"Lütfen," diye ekledim.

Laini hızlıca başını salladı ve bir özür mırıldanarak bizi takip etmesini teklif etti. Kandice bize el salladı ve Orion elimi tutup beni Laini'nin peşinden sürüklerken ona ve arkadaşlarına yardımları için teşekkür ettim.

"Kara büyü bölümü labirentlerde," dedi Laini, bizi taş bir kemerden geçirip kütüphanenin başka bir bölümüne götürürken.

Burası çok büyüktü. Baktığım her yerde daha fazla kitap vardı, daha fazla raf, daha fazla güzellik. Damlayan bir derenin üzerindeki küçük bir köprüden geçtik, sonra demir gibi siyah ve sürgülü büyük bir kapıya yaklaştık. Laini elini kapının ortasına bastırdı ve avucunun altından sihir kıvılcımları çıktı, kapının üzerinde parıldadı ve sürgünün yüksek bir sesle geri kaymasını sağladı.

Kapılar önümüzde ayrıldı ve karanlığın içinden kocaman bir adam öne çıktı. Kafası bir boğaninkine dönüşmüştü, kocaman boynuzları yukarı doğru kıvrılıyordu ve insansı vücudu devasaydı, derisini kaplayan koyu kahverengi kürküyle üzerimde yükseliyordu. Minotor bana doğru eğildi ve Laini ona katılmamızı işaret etti.

"Arnold seni kara büyü bölümüne götürecek. Onun yanından asla ayrılma yoksa burada kaybolursun ve seni asla bulamayız. Sadece Minotorlar bu bölümün etrafından dolaşmanın yolunu biliyor. Bu kütüphanedeki en tehlikeli bilgileri bu şekilde koruyoruz."

Arnold'a katılmak için ilerledik ve o da dönüp bizi karanlığa doğru götürmeden önce derin bir möö sesi çıkardı. Arkamızdan kapanan kapının sesi önümüzdeki tünellerde yankılanan bir patlama yaratırken ona ayak uydurmak için acele ettik.

Nabzım titredi ve gölgeleri uzaklaştırmak için hemen bir Faelight gönderdim. Görünüşe göre Arnold burayı görmekte zorlanmıyordu ama adımlarını hızlandırıp iki yanımızı sıkıştıran dar bir geçitten aşağı dönerken kullandığım Faelight'a itiraz etmedi.

Yürüdükçe hava soğuyor, toprağın derinliklerine indikçe zemin ayaklarımın altından kayıyordu ve parmaklarım duvara dokunduğunda yüzeyindeki nemi hissediyordum.

Labirentte yürürken geçitler keskin bir şekilde sağa ve sola dönüyordu, yön duygun çoktan kaybolmuştu. Arnold hızını hiç kesmedi.

ve bazen o kadar hızlı dönüyordu ki Orion geride kalmamamız için Vampir hızıyla bizi ileri fırlatıyordu. Sonunda, bir tanesi Geçitler kalbimin daha hızlı atmasına neden olan karanlık bir mağaraya açıldı.

Çatı üstümüzde kubbeleşti ve altımızda tüm zemin, seyretmesi dehşet verici bir uçuruma düştü. Kenara o kadar yakın durduk ki Birisi tünelden çok keskin bir dönüş yaparsa, aşağıdaki gölgeli uçuruma düşerek öleceğini biliyordu.

Dar bir platform boyunca uzanıyordu ve ortasında koyu metalden yapılmış bir kürsü duruyordu. Üzerinde sayfaları açık ve boş beyaz bir kitap vardı. Arnold dönüp ölümcül görünen platformun üzerindeki kitaba yaklaşmamı işaret edince kaşlarım havaya kalktı.

"Nedir bu?" Orion sordu.

Arnold'un gözleri önce ona, sonra da yere düşmeden önce bana kaydı. "Ona hitap edemem leydim."

Boğazımda bir hırıltı yuvarlandı ama Orion'un adını rastgele bir Minotor'a temize çıkarmaya çalışarak kaybedecek zamanımız yoktu. Arnold'a bir bakışım denemeye bile değmeyeceğini söylüyordu.

"O zaman söyle bana," diye sordum.

Arnold başını salladı, iri gövdesini çevirirken gözlerinde bir özür vardı. Sanki ona bakmak bile fiziksel acıya neden oluyormuş gibi sırtı Orion'a dönük olacak şekilde bana doğru kaydı. "Bu kitap burada tuttuğumuz tüm karanlık kitaplara açılan bir kapıdır. Ona sadece ne aradığınızı sormanız yeterli; kitap size ihtiyacınız olabilecek her şeyi sunacaktır."

"Ya ne aradığınızı bilmiyorsak?" Orion homurdandı.

Arnold'un gözleri önce ona, sonra tekrar bana kaydı, inek alnından terler boşanıyordu.

"Anlat bana," dedim hayal kırıklığı içinde ve Arnold başını salladı.

"İhtiyacınız olan şeyin ne olduğunu düşünürken olabildiğince doğru olmaya çalışmalısınız leydim. İhtiyacınız olan ama bulamadığınız bir şey varsa, elimden geldiğince size yardımcı olmaya çalışacağım. Burada işiniz bittiğinde zili çalın, sizi almaya geleceğim - ya da bana ihtiyacınız varsa zili çalabilirsiniz.

Yardım." Başımın üstünü işaret etti ve döndüğümde girişin üzerinde asılı duran bronz bir çan ve ondan sarkan uzun bir ip buldum.

Uzakta bir çan sesi duyuldu ve Arnold cevap olarak yüksek sesle böğürdü, sonra da toynaklarının sesiyle tünellere doğru koşmaya başladı. taş zeminde ilerlerken bize geri dönüyordu.

"Neyse ki gitmiş," diye mırıldandı Orion ve platforma çıkıp uğursuz görünen kitaba doğru yürüdü.

Onu takip ettim, aşağıdaki korkunç düşüşe baktım, hava büyüüne sahip olduğum bilgisi bile bir şekilde beni rahatlatmıyordu. Bu çukurun ne kadar derin olduğunu, Dünya'nın çukuruna düşüp düşmediğini merak ettim ve bu düşünceyle midem bulandı.

Orion'a platformda katıldım ve beyaz kitaba baktım. Yakından bakınca kitabın kapağının beyaz bir camdan yapıldığı anlaşıyordu ve Orion başparmağını kitabın üzerinde gezdirirken yüzündeki ifadeye bakınca bu maddenin ne kadar değerli olduğunu anladım.

Orion bana bakmadan önce boş sayfaları karıştırdı. "Sorsan iyi olur Mavi," dedi ve kitaba daha da yakın durabilmem için kenara çekildi. "Düşünebildiğin tüm belirtileri düşün."

Yavaşça nefes aldım, önümdeki boş sayfaya odaklandım ve tapınakta gökyüzünden düştüğümde ruhuma yapışan her karanlık duyguyu aklıma getirdim. Bu korkunç duygulara tutunurken, zihnimde bir soru oluşturdum ve yüksek sesle söylemeden önce onu sıkıca kavradım. "Hangi gölge lanetleri Fae büyüünü çalabilir?"

Koyu renkli mürekkep, gökyüzünden dökülen yağmur gibi sayfaların üzerinde çiçek açmış ve kitabı kelimelerle boyamıştı. Her birinin altında tek bir paragraf yazılı olan bir lanetler listesi sayfada toplanmıştı.

Orion onları okumak için yaklaştı ve göz ucuyla bana baktı. "Bunlardan herhangi biri tanıdık geliyor mu?" diye sordu endişeyle.

Derinizin çürümesine neden olan bir lanetten, yürüyemeyecek hale gelene kadar kemiklerinizi içten içe kemiren başka bir lanete kadar her birini okudum. Ama büyü kaybı bu lanetlerin bir yan ürünü gibi görünüyordu.

lanetler, Fae'ler kaçınılmaz olarak ölmeden önceki son aşamalarda olan bir şey.

"Hayır," dedim. "Bunların hiçbiri değil." Çok da rahatlamıştım, çünkü bunların bazıları kulağa kanlı bir korku filmi gibi geliyordu.

"O zaman tekrar sor," diye bastırdı Orion. "Daha açık ol."

Başımı salladım ve cevabımı bulmama yardımcı olacak yeni bir soru düşünmeye çalıştım. "Ne tür bir gölge laneti beni öfkeyle doldurup sihrimi kullanamaz hale getirebilir?"

Sayfa, üzerine yeni mürekkep yayılmaya başlayana kadar bir kez daha boş kaldı, ancak bu sefer daha azdı. Ortaya çıkan şey karşısında başımı salladım; bir gölge canavarının anatomisini detaylandıran bir metin, iğinizde kök salabilen ve sizi ters yüz edebilen karanlık bir bitki ve kafatasınıza girip sizi delirtebilen bir gölge solucanı.

"Bir şeyi gözden geçiriyoruz," dedim Orion'a, alnımda bir kırılganlık oluşurken ona baktım. Yanağımı okşamak için uzandı, gözlerinde yakıcı bir yoğunluk vardı.

"Bunu yapabilirsin, Blue. Sen bunu yapana kadar burada kalacağız."

Başımı salladığımda içimi bir ürperti kapladı, bakışlarımı tekrar kitaba çevirdim ve umutsuzca aradığımız cevabı bulmak için soru üstüne soru sormaya başladım.

"Daha genel olalım," dedim ihtiyacımız olanı bulmak için bir saat uğraşıp başarısız olduktan sonra. Orion başıyla onayladı, saçları dağılmıştı. Parmaklarını kaç kez içinden geçirdiğini.

"Gölgeler Fae büyüsünü nasıl etkileyebilir?" Ben sordum.

Önümüzde koca bir sayfa belirdi ve ben merakla kaşlarımı çatarak metni okumak için yaklaştım.

Bilgin Hanson Edgelight, Nimflerin bir zamanlar Fae'lerle uyum içinde yaşadığı varsayımında bulunmuştur. Sahip olduğu görüşler nedeniyle kendisiyle çokça alay edilmiş ve teorilerinin çoğu onaylanmamış olsa da, bu teori

gerçek.

Nimfler ve Fae'lerin şimdiki gibi karşı karşıya gelmedikleri bir zaman olduğu uzun zamandır bilinmektedir. Ancak, bu metinlerin çoğu

o zamandan beri kayıp. Edgelight, Serendipity'nin bulut ormanında gizlenmiş ve Fae toplumundan bağımsız yaşayan bir Nimf köyüne dair kanıt bulduğunu iddia etmiştir. Bu köyü ziyaret ettiğini iddia etti ancak Göksel Konsey'in köye taşınmasından korktuğu için yerini söylemedi.

orada yaşayan Nymph'lere saldırdı.

Bu fotoğraf, bir grup Nymph avcısı köyü aramak için kapısına geldiğinde kanıtları yaktıktan sonra hesaplarından kurtuldu. Bu fotoğraf

Bu fotoğrafın kömürleşmiş kalıntıları Edgelight'ı bir Nymph'in önünde durmuş, ellerini birbirine kenetlemiş ve barışçıl bir etkileşim gibi görünen bir şekilde gösteriyor.

Eğer böyle bir köy gerçekten varsa, bu onların türü hakkında bildiğimiz her şeyi sorgulamamıza neden olur. Nimfler ancak kendi gölge güçlerini uyandırdıktan sonra Fae büyüsüyle beslenerek hayatta kalabilirler. Yani eğer bir

Nymph köyü gerçekten bizim türümüzden uzakta var, o zaman sadece

Ya Fae avladıklarını ve Edgelight'ın bundan habersiz olduğunu ya da biz olmadan hayatta kalmanın bir yolunu bulduklarını varsayalım.

Bugün FIB, toplumu saldırılarından korumak için Nimflerle başa çıkıyor, ancak Edgelight'ın teorisine inanacak ve bu fotoğrafı Solaria'da bir yerlerde yaşayan barışçıl bir Nimf nüfusunun kanıtı olarak alacaksa, o zaman türlerini öldürmenin arkasındaki ahlakı da sorgulamamız gerekir.

"Bu mümkün değil, değil mi?" Orion'a sordum ve o da dilini düşünceli bir şekilde dişlerinin üzerinde gezdirdi.

"Her şey mümkün, ancak bu pek olası görünmüyor."

"Belki de keşfetmeye değer, değil mi? Eğer dışarıda Nimfler varsa Hayatta kalmak için büyü çalmaya ihtiyaç duymayanlar var, o zaman belki diğer Nymph'lere bu şekilde nasıl yaşayacaklarını öğretebilirler," dedim umutla.

Orion yavaşça başını salladı ama bu fikre pek ikna olmuşa benzemiyordu. "Lanete ilgili bilgi aramaya devam edelim, Mavi."

"Belki de lanete yanlış açıdan yaklaşıyoruzdur," diye iç geçirdim ve o da başını eğdi.

"Sence hangi açıdan yaklaşmalıyız?"

"Belki de Anka Kuşumun gücüne bakmalıyız. Belki de bağlı olduğum laneti tam olarak bulmaya çalışmak yerine, bana yardımcı olabilecek bir büyü ya da yeteneğim vardır."

Orion'un gözleri bu fikirle parladı ve platformdan geri dönerek zile doğru yürüdü ve onu sertçe çaldı. "İyi fikir," dedi.

Çağrıya cevap verip bize doğru gelirken Arnold'un gıdaklamaları tünellerde yankılanıyordu; toynaklarının sesi bize doğru geçiyor.

"Ben sadece güzel bir yüz değilim," diye takıldım ve Orion'un dudakları hafifçe yukarı kıvrıldı, sonra tekrar düzleşti. Bu lanetin belki de en kötü yanı, etrafımdaki herkesi nasıl etkilediğini görmektir ve kendi iyiliğim için olduğu kadar onların iyiliği için de laneti bozmak için her şeyi yapacağımı tüm kalbimle biliyordum.

Arnold bir homurtu ve ayak vuruşuyla geldi ve beni bir kez daha selamladı. "Leydim, size nasıl yardımcı olabilirim?"

"Anka kuşları hakkında hiç kitabınız var mı?" diye sordum. "Kraliçem, bizde her şey hakkında kitap var."

"O zaman bizi onlara götür, Arnold," dedi Orion sabırsızca, sesinde hiç dostluk belirtisi yoktu.

Arnold orada değilmiş gibi davranarak bana baktı ve ben de hayal kırıklığı içinde ofladım.

"Bizi onlara götür," dedim kararlılıkla ve o da mutlu bir şekilde homurdanarak dönüp bizi bir kez daha karanlık mağaralara doğru yönlendirdi.

Orion ona yetişmek için elimi tutarken biz de ona yetişmek için koşarak hızlı bir tempoda onu takip ettik.

Labirentin derinliklerine doğru ilerledik ve dönüşleri saymaya çalışsam bile, bu yerle ilgili bir şey zihnimi tamamen bulanıklaştırdı, sanki yolu hatırlamama izin vermemek için tasarlanmıştı.

Burada hiçbir çıkış yolu olmadan kaybolma fikri içimde bir panik yarattı. Ve Arnold'un peşinden daha hızlı koşmaya başladım.

Başka bir mağaraya döndü ve odanın kalbinde parlak kırmızı ve mavi bir ateşle yanan devasa taş kadehi gördüğümde ateşin parıltısı yanaklarıma değdi.

Arnold dudaklarında parlak bir gülümsemeyle bana döndü. "Bin yıl önce Anka Kuşları burayı ziyaret etti. Bu ateşi Ebedi Alev Kadehi'nde yaktılar ve hiç sönmedi. Atalarınız, Prenses Vega, onlar

onu ateşe verenler." Görkemli bir şekilde onu işaret etti ve ben de büyü rezervlerimin onun muazzam gücü altında şiştiğini hissederek ona yaklaştım.

Orion arkamda kaldı, ben uzandım, ellerimi aleve doğru ittim ve geçmişin öpücüğünü tenimde hissettim, bir yanım bu alevlerin içinden geçip onu yakanlara dokunabilmeyi diledi.

Bir parçam bu ateşe aitti ve onun sıcak ışınları altında dururken en acı verici aidiyet duygusunu hissettim.

Tekrar Orion'a baktım, onu mağaranın girişinde dururken buldum, gözlerimle ona yaklaşması için yalvardım ama sanki atalarımın bu kutsal mekânına daha fazla adım atması gerektiğini düşünmüyormuş gibi kıpırdamadı. Ama o benim olduğum her yere aitti, burası da dahil.

Yüksek tavanı yalayarak yükselen alevlerin ötesinde, yığnlara tırmanan merdivenlerle üzerime uzanan ahşap kitaplıklar vardı.

Arnold, "Bu kitaplar eski Anka kuşlarına aitti," diye açıkladı. Onlara sadece bir Anka dokunabilir, bu yüzden yüzyıllardır okunmadılar leydim. İçlerinde bulunan sırlar size ve kız kardeşinize ait."

Dudaklarım aralandı ve kitaplara doğru yürürken içimi bir huşu kapladı; önümde duran, atalarımdan bana bir armağan olan sonsuz bilgiye bakarken başım geriye eğildi. Ve Tory'nin de burada olup bunları benimle paylaşmasını diledim.

"Cevap burada," dedim özellikle kimseye. "Öyle olmak zorunda." Başımı çevirdim ve Arnold'a baktım. "Orion'un da bu kitapları okumasını istiyorum. Bir şekilde onlara dokunmasına izin verebilir miyim?"

"Leydim," diye kekeledi dehşet içinde. "Güçten Utanmış bir Fae'nin böyle bir şey yapmasına izin vermek iğrençlik olur."

"Ama bunu yapabilir miyim, Arnold?" Öfkeyle sordum ve başını bir kez daha eğerek hızla salladı.

"Evet, bu yapılabilir. Sadece raflardan bir kitap alıp ona vermelisiniz, sonra büyü onu serbest bırakacaktır."

"Teşekkür ederim." Onu başımla onayladım ve o da koşar adımlarla dışarı çıktı.

Tünelde Güçten Utanan pisliklerin eski ve paha biçilmez kitaplara dokunmasıyla ilgili bir şeyler mırıldanıyor ve tüylerim diken diken oluyordu.

Bu kitaplar benim ve kız kardeşim için olsaydı, onları kimin hoşuna giderse onun eline verirdim.

Ve onları okumayı Orion'dan daha çok istediğim kimse yoktu.

"Emin misin güzelim?" diye sordu ben raflara doğru yürürken.

"Elbette eminim." Bir kaşımı kaldırarak ona baktım. "Gerçekten onları senden saklayacağımı mı düşünüyorsun?"

"Senden hiçbir şey alacaklı değilim ama yine de bana her şeyi verdin. Bana bu kadar isteyerek verdiğin şeylere her zaman şaşırıyorum."

"Sen benim için dünyadaki en değerli adamsın Lance, keşke sen de bunu aynı şekilde görebilsen. Şimdi buraya gel, sana bir kitap vereceğim. Lütfen sertleşme."

Yaklaşırken sırtıttı, alevler üzerinde dans edip onu altın ve kırmızı ışığa boğarken gölgelerin arasından çıktı.

Etraflarından dolaşıp bana doğru yaklaşırken neredeyse ona doğru eğilerek bükülüyor ve hareket ediyor gibiydiler.

"Sanırım ataların beni yargılıyor," dedi Orion ve ben hafifçe güldüm.

"Ölümden geri dönüp sana bir şeyler öğreteceklerinden mi korkuyorsun? dersi mi?" Şaka yaptım.

"Söz konusu sen olduğunda hiçbir şeyden korkmuyorum."

Gülümsedim, devasa yığınların dibindeki bir merdivene adım attım ve tırmanmaya başladım, gözlerim etrafımdaki eski kitapların üzerinde geziniyordu. Sırtlarındaki isimlerden okuyabildiğim kadarını okumaya çalıştım, tam olarak ne olduğundan emin değildim.

Arıyordum ama aradıkça daha da yükseğe tırmanıyordum, içimdeki garip bir kıpırtı beni ileriye doğru yönlendiriyordu.

Numeroloji, astroloji, burçlar, takımyıldızlar ve bir dizi sihirli büyü ve iksir hakkında her türlü kitap vardı ve içlerinde hangi sırların yattığını sonsuz merak ediyordum.

"Ne arıyorsun?" Orion bana seslendi.

"Bilmiyorum," diye itiraf ettim, göğsümde beni bir şeye doğru çeken o garip çekimi tekrar hissettim.

"Daha yükseğe."

Ruhani fısıltılı ses nefesimin kesilmesine neden oldu ve merdivendeki tutuşumu kaybedip birkaç basamaktan aşağı kayarken lanet ettim ve Orion beni tekrar basamaklara iten hava büyüü yaptı.

"Bu da neydi böyle?" Tısladım.

"Sakar bir prenses mi?" Orion teklif etti.

"Pislik," diye fırlattım ona. *"Öyle* demek istemedim, bir ses duydum. Yıldızlar gibi bir şey. Bana daha yükseğe çıkmamı söyledi."

"O zaman daha yükseğe çık," diye teşvik etti Orion ve ben de tam tepeye ulaşana kadar tırmanmaya devam ettim.

Orada, rafta tek başına, yan yatmış bir kitap vardı. Varlığımın derinliklerinde bu kitabı bulmam gerektiğini biliyordum. Ona uzandım, raftan çektim, kırmızı dokuma ipekten yapılmış cilt o kadar yumuşaktı ki neredeyse elimden kayacaktı.

Bu kitabın içinde iliklerime kadar yankılanan bir güç uğultusu hissediyordum. Kitabı göğsüme bastırırken titredim ve atalarımın gelen aynı yankının benim içimde de haykırdığını hissettim.

"Ne oldu?" Orion bana seslendi. "Bir kitap," diye karşılık verdim.

"Çok komik," diye homurdandı Orion. "Adı ne?"

"Bugün çok huysuzsun." İsmi okumak için yan çevirdiğimde, cildin içine oyulmuş tek bir alevden başka bir şey bulamadım. İlk sayfayı okumak için ön kapağı çevirdim ve neredeyse alevlerle titriyormuş gibi görünen bronz mürekkeple parıldayan başlığı buldum.

Petionius Vega tarafından Kanımdaki Ateş

Ellerimde geçmişten gelen ve beni bulması gereken bir hediye tuttuğumu hissederek bu kelimelere bakarken nefesim kesildi.

"Buraya gel Mavi," diye ısrar etti Orion.

"Pekâlâ," diye cevap verdim, kitabı kolumun altına sıkıştırdım ve basamaklardan inmeye başladım, büyüm olduğunu hatırlamadan önce.

Merdiveni bıraktım, Orion küfrederken birkaç metre düştüm, sonra kendimi bir hava akımıyla yakaladım, ona doğru süzüldüm ve önünde ayaklarımın üzerine indim. Ellerini biraz kaldırdığını fark ettim ve başımı bir yana eğdim.

"Kendimi tutabilirim," dedim ona.

"Daha önce yapmadın. Ben senin yedek paraşütünüm," dedi ciddi bir şekilde.

Uzandım, başparmağımı ağzının köşesine bastırdım ve yukarı çektim.

"Gülümsemeyi unutma, gülümsemezsen beni üzersin."

"Yüzleştığımız kaderi bildiğimde gülümsemek zor."

"Öleceğimi mi düşünüyorsun?" Alt dudağımı çiğneyerek fısıltıyla sordum.

"Hayır. Çünkü sen güvende olana kadar dinlenmeyeceğim," dedi şiddetle. "Ben güvendeyim. Seninleyim."

Sonunda gülümsedi ve ben de gözlerim parlayarak kitabı ona uzattım. Tereddüt etti, eli sanki kitabı almak istiyormuş gibi havaya kalktı.

ama bunu yapmasına izin veremezdi.

"Al şunu," diye ısrar ettim. "Belli ki almak için ölüyorsun."

"Emin misin?" diye sordu. "Bana burada teklif ettiğin şeyin büyüklüğünü anladığınızı sanmıyorum."

"Biliyorum. İşte bu yüzden senin almanı istiyorum."

Orion yavaşça nefes aldı ve kitabı ellerimden aldı, gözleri kadim kitabın üzerinde gezinirken içine bir açlık girdi. "Bu glendian ipeğinden yapılmış," dedi. "Bu malzemeyi üreten ipek böceği yüzlerce yıl önce öldü."

"Pahalı mı?" Merakla sordum.

"Hiçbir fikriniz yok. Bu kitabın değeri ölçülemez. Ve bu sadece kapağına göre. İçinde yatan şeyin onu çok daha değerli kıldığını hayal ediyorum.

hatta ondan daha değerli."

"Öyleyse öğrenelim," dedim hevesle.

Kıkırdadı ve odanın öbür ucundaki demir masaya geçtik, Orion kitabı özenle yere koyarken yan yana oturduk. kırılğan cam.

"Ona karşı bu kadar nazik olman gerektiğini sanmıyorum," dedim ve açmak için uzandım.

Parmakları benimkilere değdi ve kitabı aynı anda açtığımızda, yemin ederim ki benim ve kitabın birleşik teması onu bir zevk iniltisi içinde bıraktı.

"Bu seni tahrik ediyor mu?" Ona mırıldandım ve gözlerinde tüm dünyayı dize getirebilecek bir yoğunlukla bana baktı.

Ama buna tanık olan tek kişi ben olduğum için, yıkıma uğrayan sadece

ben oldum. "Dikkatini ver," dedi sertçe, profesör tonu ortaya çıkmıştı ve bu çok hoşuma gitti.

Zodiac'a geri dönüp okul bahçesinde gizlice dolaşarak onun kollarında geçirdiğim anları çalmak aslında daha basit bir zamandı. Şimdi ona sahiptim.

Ama yine de gözden düştüğü için beni dünyaya ilan etmedi ve bu bana her gün acı veren bir şeydi. En azından o zamanlar aşkımızı dünyaya ilan etme hayallerimiz vardı, şimdi ne zaman bu konuyu açmaya çalışsam Orion benimle bu hayallere dalmıyordu. Bunun beni korumak için olduğunu söyledi ve ben de bunu kastettiğini biliyordum, ancak yaşadığımız onca şeyden sonra ilişkimizi saklamak zorunda kalmak içimde nasıl iyileştireceğimi bilmediğim bir yara açıyordu.

Parmağı içindekiler sayfasını omuriliğimin kemerini okşar gibi sıyırdı ve yemin ederim hissedebiliyordum, o kitaba dokunduğu gibi bana da dokunuyordu. Onun Güç Ayıbı ile ilgili tüm düşünceleri zihnimden uzaklaştırdım, sadece onsuz bu kadar uzun süre geçirmenin acısını hatırlarken onun arkadaşlığının tadını çıkardım.

"Beni bir kitap için terk edeceğinden endişelenmeli miyim?"
Dudaklarımda bir sırıtışla sordum.

Orion bana döndü, hâlâ ölümcül bir ciddiyetle bakıyordu. "Seni asla terk etmeyeceğim, Mavi. Şimdi yaramazlık yapmayı bırak yoksa seni cezalandırmak zorunda kalacağım."

"Bu bir tehdit mi yoksa söz mü?" Fısıldadım ve eli masanın altından bacağıma çarptı, acısı içimde bir heyecan parıltısı yarattı.

"Sana ne oldu böyle?" diye hırladı, benim oyunumu oynamıyordu.
"Lanetli olduğunu öğreniyorsun ve burada gülümseyerek oturuyorsun."

"Birkaç yıl önce varlığından bile haberdar olmadığım bir dünyada, yeraltındaki büyülü bir kütüphanede hayatımın aşkının yanındayım. Her zaman iyimser olmuşumdur ama artık mucizelere inanmak için gerçek bir sebebim var."

"Yani bir cevap bulacağımızdan emin misin?" diye sordu, sanki pozitifliğimden beslenmek istiyormuş gibi.

"Hayır," diye itiraf ettim. "Hala yapamayacağımızdan korkuyorum ama yapacağımızdan da aynı derecede umutluyum." Yüzünde dünyanın ağırlığı ile bana baktı.

Parmaklarımı saçlarının arasına soktum ve endişelerinin bir kısmını gidermeyi umarak hafifçe okşadım. "Neden bu kadar korkmuş görünüyorsun, Lance?" diye fısıldadım.

Bir elini kaldırdı, parmakları boğazımdaki İmparatorluk Yıldızı'nın etrafında kilitlendi ve onu kavrayışı sertleştikçe parmak eklemleri beyazlaştı. "Çünkü yıldızlar benden her şeyimi aldı. Hayallerimi, özgür irademi, hayatımı.

ailem," son kelimedede sesi kalınlaştı ve onun ve kaybettiği her şey için kalbime acı saplandı. "Ve alacak neredeyse hiçbir şey kalmadığında, bana seni verdiler."

Elimi saçlarından indirdim, parmaklarımı yıldızı tutan yumruğunun etrafına sanki canını yakmaya çalışıyormuş gibi doladım.

"Belki de gidişat benim lehime dönüyordur diye düşünmüştüm ama şimdi korkarım ki bana seni verdiler ama benden daha fazla şey koparmak için. Onları gücendirecek ne yaptım bilmiyorum ama yine de benden paylarını aldılar."

"Hiçbir yere gitmiyorum," diye yemin ettim ve o da başını salladı, ifadesi şeytani bir hal almıştı.

"Biliyorum," dedi, sesi sertti. "Çünkü seni benden almalarına izin vermeyeceğim Mavi, seni kollarımdan koparmaya çalışmak için göklerden bile gelseler. Avcı takımıyıldızının adını boşuna almadım. Seni gözlerine kestirirlerse yıldızları avım yaparım ve bana yardım etsinler, her birini gökyüzündeki yerlerinden oyar ve düşüşlerini izlerim."

İmparatorluk Yıldızı'nı bıraktı, kitaba tekrar bakarken kafası geriye doğru döndü ve ben nefessiz bir şekilde ona bakakalmıştım, sıcaklık omurgamda alevlendi ve kalçalarımın arasını yaktı.

Bize yardımcı olabilecek bir şey ararken sayfaları sıkıca karıştırdı ve çenesinin titremesini izlerken kendimi kontrol etmeye çalıştım.

Ama sonra Gabriel'in kehanetinden bir satır zihnimde yankılandı ve korku ruhuma yayıldı.

"Avcı bedelini ödeyecek," diye fısıldadım, Orion'a bakarken kehanetin bu satırının ne anlama gelebileceğinden korkuyordum. "Ya o sensen?"

Gözleri parladı ve başparmağını çenemde gezdirmek için uzandı. "Bu pek çok anlama gelebilir."

"Ama bu sen olabilirsin," diye üsteledim, korku nefeslerimi hızlandırdı.

"Yıldızların iradesini varsayarak kendini delirteceksin," dedi nazikçe. "Kesin bir şey söyleyemeyiz."

"Gerçekleşene kadar anlamları belirsizse kehanetlerin ne anlamı var?" Hayal kırıklığı içinde söyledim.

"Bizi delirtmek için mi?" diye şakacı bir teklifte bulundu ama ben gülümseyemedim, kaçamayacağımız acı bir kadere doğru karanlık bir yolda yürüdüğümüz fikrine kendimi kaptırmıştım.

Elimi tuttu ve kalbinin güçlü atışını hissedebilmem için göğsüne dayadı. "Ben buradayım, Mavi. Hayal dünyasında kaybolma asla gerçekleşmeyebilecek bir gelecek. Sahip olduğumuz tek şey şu an, dolayısıyla bizi ilgilendiren tek şey bu olsun."

Öne doğru eğildi, dudaklarında daha iyi bir geleceğin tadıyla beni derin ve yavaş bir şekilde öptü. Mutlu olduğumuz, birbirimizi varlığımızın özünden evrenin en uç noktalarına kadar sevdiğimiz bir gelecek. Ve bu beni o kadar çok sevinçle doldurdu ki, orada kaldım, ona tutundum ve bir

O gelecek için her şeyimle mücadele edeceğime dair kendime sessiz bir yemin ettim.

Rahat bir nefes aldım ve alnımı bir an için onunkine yasladım. Sonra ayrıldık ve o tekrar kitaba döndü. Bir süre sessizce oturduk, sayfaları okuduk ve her ne kadar kitaptan büyülenmiş olsam da Eski Anka kuşlarının tasvirleri, işe yarar hiçbir şey bulamadık ve ben sadece

tam başka bir kitaba bakmamızı önermek üzereyken Orion sayfayı çevirdi ve bir büyü önümüze serildi.

Phoenix kabilesinin gücü.

Anka Kuşu'nun alevlerinin tüm düzeninde yaşadığı, yani bir Anka Kuşu'ndan diğerine aynı ateşin yandığı rivayet edilir. Bunun sonucu olarak

Bir veya daha fazla Anka alevinin eklenmesiyle daha güçlü hale getirilebilen güçlü enerji.

Bu güç paylaşımı aynı zamanda güç artırıcıdır, yani türlerinin yetenekleri birlikte güçlendirilebilir. Bu teknik

ölümcül Fae hastalıkları ve hatta lanetleri kırmak.

"Evet amına koyayım," diye bağırdı Orion masaya vurarak ve yüzümde bir gülümseme belirdi.

"Tory," diye nefes aldım.

"İkiniz birlikte savaşabilirsiniz." Orion o kadar parlak bir şekilde gülümsedi ki sağ yanağındaki gamzesi dışarı fırladı. "Bunu neden düşünmedik ki? daha önce?"

"Çünkü biz aptalız," diye güldüm ve kendimi Orion'a attım, sağlam kolları beni öyle sıkı sarmıştı ki neredeyse nefes alamayacaktım.

Sayfayı arka arkaya okuyup Tory ve benim laneti her gün bir kez daha yakarak yok etmeye çalışmamız gerektiği sonucuna vardığımızda Orion kitabı kapatıp ayağa kalktı.

"Burrows'a geri dönelim," dedi. "Hemen başlayabilirsiniz."

Ben de ayağa kalktım ve aklımda çok daha iyi bir fikirle Arnold için zili çalmak üzere çıkışa yöneldim. "Kayıplar Kütüphanesi'ndeyiz, keşfetmek için biraz zaman ayırabiliriz."

Orion bana doğru döndü, bu sözleri duyunca gözlerinde eski halinin parıltısı belirdi. "Emin misin?"

"Lanetin geçmesi haftalar sürebilir," dedim. "Burada birkaç saat geçirsek de bir şey fark etmez."

Orion'un yüzü Noel sabahındaki bir çocuk gibi aydınlandı ve ben de ona sııttım, içindeki heyecanla ayak parmaklarımın üzerinde zıpladım. "Biraz eğlenmeyi hak ediyoruz."

Eğlence kelimesini duyunca ağzında bir canavar sırıtışı belirdi ve dişleri bana doğru parlayarak midemde kelebekler uçuşmasına neden oldu.

Arnold gürültülü bir böğürmeyle ortaya çıkınca irkildim ve bizi tünellere geri götürüp labirentten çıkarırken ona lanet ettim. Büyük kapılardan geçerek ana kütüphaneye döndük ve ikimiz hemen dar kitaplıklardan aşağıya daldık.

Kelebekler havada dans ediyordu ve kırmızı çiçekler sarmaşıklar üzerinde üzerimize doğru geliyor, açıyor ve sonra tekrar kapanıyordu.

Bu yerdeki sihir gerçeküstüydü ve kısa sürede yığınlardan oluşan bir labirentin içinde kayboldum, her bir dönüş buranın güzelliği karşısında nefesimin kesilmesine neden oldu. Derinliklerine doğru yüzmeden önce sudan sıçrayan minik şeffaf yunuslarla köpüren su fiskiyeleri, dizlerimizin etrafında otların büyüdüğü ve merdivenlere tırmanıp rahat koltuklarına oturabileceğimiz dev kurbağa taburelerine doğru yürümek zorunda kaldığımız bütün bölümler vardı.

yüzeyler. Başka bir alanda, gövdesinde gizli kapıları olan bir ağaç ev vardı ve burada kitaplar yosun ve dal yuvalarının arasına yerleştirilmişti.

Baykuşlar bile

ağaçlar ve bir kartal bizi izlemek için aşağı indi, biz iki büyük dalın arasında asılı dev bir hamakta tembellik ederken, ikimiz de New York'u ele geçiren kraliyet vampirleri tarafından sahiplenilen ikiz kızlar hakkında ölümlü bir kitap okurken birbirimize sarıldık

Diğeri ise dünya üzerindeki son avcıyla bir araya gelmişti.

Bir grup Sfenks raflardan kitap alıp çimenlere uzandı ve Orion bana kendi türlerinin bir hikâyenin sayfalarına adım atabileceğini mırıldanırken mest olmuş görünüyorlardı. Bunu sadece kendi gözlerinde görmüyorlardı.

her kelimesini yaşadılar, her şeyi sanki ana karakter kendileriymiş gibi zihinlerinde canlandırdılar ve bu kulağa oldukça harika geliyordu. Bu olmalı

En sevdiğiniz kitapları ilk elden deneyimlemek, sayfaların arasına o kadar derinden dalmak inanılmazdı ki sanki o dünyalar gerçekten varmış gibi geliyordu.

"Hangi kitaba girmek isterdin?" Orion'a parmaklarımı çenesindeki kalın kirli sakalın üzerinde gezdirerek sordum.

"Bizimkinden başka yaşamayı seçeceğim bir hikâye yok," diye cevap verdi basitçe ve tatlı dili için bu adamın canı cehenneme. Kalbim bavulunu toplayıp göğsümden dışarı çıktı ve onun yerine göğsümde yaşamaya başladı. Zaten tamamen ona aitti.

Daha sonra üst kata, bulutların her yerde gezindiği ve doğrudan üzerlerine basabildiğimiz, bizi masmavi bir gökyüzünü bize yansıtan aynalı camların olduğu bir alana götürmelerine izin verdiğimiz bir yere çıktık. Kitaplar aynaların arasına gizlenmişti, kapakları elimizin altında olana kadar şeffaftı ve içinde kaybolurken, başımızın üzerinde bizi bekleyen tüm sorunları unutarak inanılmaz büyüye gülümsedim.

Bir ev kadar büyük, oymalı ahşap bir kapıya geldiğimizde, bronz kolu tutup çevirmeden önce Orion'a baş döndürücü bir bakış attım ve bu şeyin boyutuna göre inanılmaz derecede kolay hareket ettiğini gördüm.

Kütüphanenin tamamen sessiz bir bölümüne adım attık; kitaplar, başımızın üzerinde iki kat yükselen koyu renkli ahşap kitap raflarında önümüzde inanılmaz derecede uzanıyordu. Zemin zengin bir kırmızı maundu ve

İki yanımızdaki mağara gibi odaya açılan geçitlere göz atarak sürünerek geçtik.

Orion dikkatimi çekmek için elimi çekti ve ben de ona baktım, beni kaldırıp geçitlerden birine doğru fırlatmadan önce sırtarak parmağını dudaklarına bastırdığını gördüm. Durdu ama ayakkabıları çok cilalı zeminde kaydı ve kitap raflarından birine çarparak her şeyin yana devrilmesine ve kitapların masaya ve yere saçılmasına neden olduk.

Orion, her şey devrilmeden önce rafı yakaladı ve tüm odada yankılanan bir gümbürtüyle yerine yerleştirdi.

"Vay canına," diye gülerek beni yere bıraktı ve ben de susturucu bir baloncuk yapmak için elimi kaldırdım. Elim kenara itti, gözlerinde çapkın bir parıltı vardı. "Görünüşe göre burada kimse yok."

Bir elini göğsüme bastırdı ve beni iterek masanın üzerine düşürdü, kığım bir kitaba çarptı ve kendimi dik tutmak için mücadele ederken elim başka bir kitaba kaydı.

Ama Orion önüme fırladı, bacaklarımı ayırdı ve üzerime çıktı, dilini dudaklarımın arasına sokarken beni tekrar kitapların üzerine bastırdı.

Kalbimin atışı onunkiyle eşleşti ve bunu burada yapma düşüncesiyle heyecandan damarlarım birbirine karıştı.

"Çılgınlıklarının tüm odayı doldurup bana nasıl yankılandığını duymak istiyorum," dedi Orion ağızma karşı, dizlerimin arasına girip bir elini eteğimden yukarı kaydırırken dizlerimi birbirinden ayırdı.

O daha bana dokunmadan sırtım kamburlaştı, parmak uçları külotumdaki nemli noktaya sürtündü, vücudum her zaman onun için çok hazırды. O

Şehvetle hırladı, sonra külotumu kenara itti ve üç parmağını acımasızca içime soktu.

"Aman Tanrım," diye nefes nefese kaldım.

"Aferin kızıma," diye homurdandı, parmaklarını yavaşça içime sokup çıkarırken inledim.

"Daha fazla," diye emrettim, kemerine uzandım, ama bileğimi yakaladı, elimi kotunun içinden sikinin kabarıklığına yerleştirdi ve sert malzemenin içinden her santimini hissetmemi sağladı.

"Eğer daha fazlasını istiyorsan, bunu kibarca isteyeceksin." Sırıttı, parmaklarını içime daha derin soktu ve ben onun için nefes nefese kalırken onları orada tuttu.

"Lütfen," dedim soluk soluğa ve ona yalvarmam karşısında gözlerinde baş döndürücü bir bakış belirdi.

Bileğimi bıraktı ve elimi sikinin üzerinde tuttum, kot pantolonunun üzerinden sıkıp okşarken bir elimi arkamda tutarak kendimi destekledim, bacaklarımı onun için daha geniş açmak için yaklaşıırken vücudum yarı dikti.

Eteğimi yukarı itti, böylece elinin beni becermesini izleyebilecekti, dudaklarını ıslatırken yüzünde açgözlü bir bakış vardı.

Çok fazla ses çıkarmamak için alt dudağımı dişlerimin arasına aldım, kütüphanenin bu devasa bölümünde yankı yapmasından korkuyordum, ama Orion uzandı, başparmağını dudağıma bastırdı ve onu serbest bıraktı.

"Beni oyalama, çılgınlıklarını duymazsam eğlenip eğlenmediğini nasıl anlayacağım?" diye alay etti, ben bir inilti daha yutup kalçalarımı oynatırken parmaklarını içimde kıvırdı.

"Biliyorsun, pislik," diye nefes nefese kaldım ve sıırıttı, yüzünün yarısı gölgede kalmıştı, üzerime eğildi.

"Evet, biliyorum," diye itiraf etti, başparmağı klitorisimin üzerinde daireler çizerek tüm vücudumu kamburlaştırdı. "Tam olarak neyi sevdiğini biliyorum."

"O zaman ver onu bana," dedim ve yüksek sesle güldü, sesinin yığınlara yayılmasına izin verdi ve yanaklarımda bir kızarıklığın yükselmesine neden oldu.

"Emirlerini krallığı yönettiğin zamanlara sakla, güzelim," dedi, gözleri vücudumda yavaşça geziniyor, bakışları tekrar benimkilerle buluşmadan önce her şeyi içine çekiyordu. "Ama sevişirken, yetki bende. Ve sen bir kraliçe olduğunda ve Solaria'daki herkes sana taptığında, sana bu şekilde tapınmasına izin verilen tek kişi ben olacağım. Anladın mı?"

Başparmağını klitorisime doğru daha hızlı çevirdi ve elini sürdüm, çığlık attım ve doruk noktam o kadar hızlı gelişirken vücudumun kontrolünü tamamen kaybettim, boğazımdan çıkan sesleri durduramadım, ses tüm kütüphanede yankılandı. Yuvarlanırken gözlerinin hep üzerimde olduğunu hissedebiliyordum.

Bir zevk dalgasıyla, ben tükenip kitapların üstüne yığılana kadar parmakları içime girip çıkıyordu.

Orion elini çekti ve bileklerimi tutarak onları sabitledi. Başımın üstüne buzdan kelepçeler geçirip buzdan bir zincirle bağladım ve masaya kilitledim.

Üstümden göğüslerimi sıktı ve kalçalarımı açmadan önce ellerini kalçalarımın kıvrımları boyunca sürüklemek için zaman ayırdı, külotumu üzerimden yırttı ve aralarına adım attı.

Hafif bir omuz silkmeyele soluk pembe kumaşı cebine koyarken, "Ben bunları seviyordum," diye yakındım.

"Parça parça olmasını tercih ederim." Aletini serbest bıraktı, devasa uzunluğunu okşarken beni izliyordu ve ben onu beklerken kalçalarımı oynattım, kalbim göğsümde deli gibi atıyordu.

Kendini göbeğime hizaladı, kalın sikinin başını itti. İçime o kadar yavaş girdi ki başım döndü ve nefesim kesildi. "Kahretsin," diye inledi beni doldururken, elleri altımdan kayarak Kıçımı kavradı ve beni ona doğru çekti.

İçimde son derece hassas bir noktaya vurduğunda yüksek sesli bir inilti beni terk etti ve beni çok iyi okuyarak tekrar yapmak için kalçalarını itti. Sanki vücudumla uyum içindeydi, neyi sevdiğimi kendimden daha iyi biliyordu ve beni unutulmaya itecek bir başka yüksekliğe doğru becermeye başladı.

Üzerimde dururken güçlü vücudunun hareketini izledim, çığlıklarımı tutmaya çalışmaktan vazgeçip ciğerlerimden düşmelerine izin verirken ve bunun onu nasıl inlettiğinden zevk alırken gözleri benimkileri yakıyordu. İçimde çok sertti ve vücudum her itişte onu kavırıyor, beni doldururken güzel horozundan daha fazlasını istiyordu.

Parmaklarını su büyüleriyle ıslatıp klitorisime masaj yapmaya başladığında ellerimi bağladığı bağları çekiştirdim, ışık patlaması Gözlerimin önünde, onun merhametine sığınmıştım. Acımasızdı, beni kenara yaklaştırıp sonra tekrar geri çekerken vücuduyla bana işkence ediyor, mutluluğa dalmama izin vermiyordu.

Ne yaptığını çok iyi biliyormuş gibi bana hınzırca gülümsedi, tabii ki biliyordu. Ama sonunda beni uçurumdan aşağı ittiğinde minnettar olmalıydım, çünkü orgazmım bana bir otobüsten daha sert çarptı, zevk içime çarptı ve damarlarımda uğuldadı.

İnlemelerim etrafımızda yankılanırken her saniyesinde beni becerdi, bacaklarım beline sıkıca kilitlendi, tekrar tekrar içime girdi, kendi serbest bırakılmasını kovalarken hızı arttı.

Bileklerimdeki kelepçeleri yaktım, şaha kalktım ve onu üzerime doğru sürükledim, kontrolünü kaybettiğinde ve vücudunun sıcaklığı benimkine karşı ağırlaştığında kalçalarım onunla aynı anda hareket etti. O bir hayvandı, benim vahşi

Bedenime hükmetmek ve günaha batırılmış bir tanrı gibi beni yiyip bitirmek için doğmuş bir yaratık.

Omuzları gerildi, sonra içimde durgunlaştı ve beni içten dışa aydınlatan derin bir iniltiyle boşaldı. Sıcaklığı kalçalarımın arasından sızarken

Sikini son iki kez içime sokup çıkararak her yerimi titretti.

Ağız benimkini buldu ve dünya tamamen sessizliğe gömülürken ona sarıldım ve bu kavernöz odada var olan tek şey bizdik.

"Bu kitapların her birini senin için yakarım," dedi ağızma karşı ve parmaklarımı saçlarının arasına sokup dilimi dudaklarının arasına soktum. "Kraliçe olduğumda sana bu kütüphaneyi alacağım," diye karar verdim ve o da Başını kaldırdı, gözleri şaşkınlıkla parlıyordu. "O zaman bu kitaplarla ne istersen yapabilirsin, çünkü hepsi senin olacak."

Sabah koşumu iç çekerek bitirdim ve öne doğru eğildim, nefesimi tutarken ellerimi dizlerime dayadım ve Darius yanımda beni yansıttı.

"Beni olabildiğince çok çalıştırmaya kararlısın, değil mi?" diye takıldı ve ben de ona gülümsedim.

"Sırf sevişiyoruz diye sana karşı yumuşak davranmam," diye cevap verdim. "Oh, yaptığımız şey bu mu?" diye sordu, gözleri parlıyordu. Muhtemelen bir uyarı niteliğinde olan ama içimdeki Tory boğasına her zaman daha çok kırmızı bayrak gibi gelen tehlikeli bir sıcaklık.

"Dün gecenin büyük bir kısmını kalçalarımın arasına gömülerek geçirdin mi geçirmedi mi, Darius Acrux?" Alay ettim. "Çünkü sen buna sevişmek demiyorsan, ben ne olduğunu bilmiyorum."

Darius doğruldu ve bana doğru yürüdü, bakışları karanlıktı ve bana bu küçümseyici sözün bedelini ödeyeceğimi vaat ediyordu, ama ben yerimde durmaktan mutluydum.

"Hayır, Roxanya Vega, ben buna sikişmek demiyorum," diye cevap verdi. "Ben buna tanrıçama tapmak diyorum. Ben buna Solaria'nın en güzel kadınıyla sevişmek diyorum, ben buna sana yaptığım tüm kötülüklerin kefareti diyorum ve

Sana verdiğim zararın intikamını en azından bu şekilde alabilirim. Ama en önemlisi, seni güneşin yoğunluğu ve ayın bağıllılığıyla sevmek diyorum çünkü sen benim sonumsun bebeğim. Kendim için kurmaya cesaret edemediğim tek hayal. Yine de buradasın, her an ulaşabileceğim bir yerdesin. Ve sen daha iyi olursun

Artık sana sahip olduğuma göre sana karşı koyamayacağıma inanıyorum. Etinin her santimini dokunuşlarımla anısıyla öyle bir işaretlemeyi planlıyorum ki bunu asla unutamayacaksın."

"Neden unutayım ki?" Kaşlarını çatarak sordum ve bakışlarımı tutmaya devam ederken kaşları düştü.

"Savaştayız Roxy," dedi yavaşça. "Ve yıldızların hepimizin diğer tarafını görmemize izin verecek kadar nazik olduklarına inanamıyorum. Öyle ya da böyle, babamı ele geçireceğim ve hepimiz için oluşturduğu tehdidi ortadan kaldırmak için onu yok edeceğim. Ama bu sözüm risksiz değil. Bunu bilmek zorundasınız."

"Bunu yasaklıyorum," diye cevap verdim, aramızdaki havada nefesinin tadını alabilmek için öne doğru ilerledim ve elimi koşmak için giydiği kolsuz kapüşonluya soktum.

"Keşke yapabilseydin. Ama her halükarda her günü potansiyelinin sonuna kadar yaşamak ve bu savaşı kazanmamız için elimden gelen her şeyi yapmak niyetindeyim."

"Beni ve kardeşini sabahlara kadar eğitmek ve uyumamak için büyü yapmak gibi mi?" Kaşlarımı kaldırarak sordum çünkü Burrows'a geldiğimizden beri uyku grevine girdiğini fark etmediğimi sanıyorsa yanılıyordu.

Darius tereddüt etti, sonra içini çekti, uzanıp iri elini boğazıma doladı ve beni orada tutarken çenemi yukarı kaldırdı. Baskın ve sahipleniciydi, ama bir şekilde şefkatli ve sevgi doluydu da; sert parmaklarının nabız noktası okşaması kalbimin çarpmasına ve bakışlarının yoğunluğuna kapıldığımda ukala önümün kaymasına neden oldu.

"Sadece pişmanlık duymak istemiyorum," diye mırıldandı, beni içine çekerek. "Seni ne kadar çok sevdiğimi bilmeni istiyorum. Ne olursa olsun, olmak istediğim tek yerin burada, senin yanında olduğunu anlamanı istiyorum. Ve eğer bu savaşta babamı yenerek ölürsem, o zaman seni ne kadar çok sevdiğimi anlamanı istiyorum-"

"Böyle konuşmayı kes yoksa seni tokatlamak zorunda kalacağım," diye uyardım ve bir kahkaha attı.

"Tabii ki benim incinmem fikrinden ne kadar hoşlanmadığını kanıtlamak için şiddete başvuracaksın," diye şaka yaptı.

"Evet, ölüm sana sahip olamaz çünkü ben çoktan hak iddia ettim."

"Saçmalık," diye cevap verdi, parmaklarını oynatarak çenemi yukarı kaldırdı ve ağzını benimkiyle aynı hizaya getirerek sözlerinin fırçasını hissetmemi sağladı

dudaklarıma karşı. "Eğer beni sahiplenseydin çoktan evlenmiş olurduk." Boğazımda bir nefes düğümlendi ve içimden şaşkın bir kahkaha döküldü.

"Sen delisin. On dokuz yaşındayım."

"Haftaya yirmi," diye işaret etti ve ben de başımı salladım ama gerektiği kadar güçlü bir şekilde değil.

"Neden tüm gücünle gidip beni de hamile bırakmıyorsun?" Meydan okudum.

"Eğer teklif ediyorsan şikayet etmem," diye cevap verdi, eli düz ve pek de boş olmayan karnıma değiyordu, sesi o kadar ciddiye ki şok içinde dudaklarımı aralayıp ona bakmaktan başka bir şey yapamadım.

"O zaman belki sadece düğünde," diye kuru bir kahkaha attı ve öne doğru eğilip irkilmiş dudaklarımdan bir öpücük koparmak için hamle yaptığında yarı başımı salladım yarı da onun için eridim.

Geri çekilirken, "Sen delirmişsin," diye mırıldandım.

"Hayır, Roxy. Sadece ne istediğimi biliyorum ve o sensin. Sana sahip olabileceğim her şekilde ve senin teklif edeceğin her şekilde. Eğer seni gelinim olarak alabilirsem.

Kabul ediyorum. Eğer hiç evlenmek istemiyorsan, bunu da kabul ederim. Eğer beni bu kadar yakınında istemiyorsan ve bana kalan tek şey seni uzaktan izlemek ve Star Crossed olduğumuz zamanki gibi sana açlık duymaksa, bunu da kabul ederim. Sensin, Roxy. Sadece sen. İşte buradayım ve seninim. Gerisi sana kalmış."

Koyu renk gözlerindeki dürüstlüğü bir sünger gibi içime çektim. Tek yapabildiğim onu içime çekmek ve kalbimin o karanlık, değersiz köşelerini doldurmasına izin vermektir. değışmez bir parçamdı. Hiç umut etmeye bile cesaret edememiştim. Birinin beni şu anda itiraf ettiği şekilde sevmesi ve onun bakışlarında bunu görmek, içimde asla sevemeyeceğimden korktuğum bir şeyin kilidini açtı. sahip olmaya geldim.

"Sadece o var," diye nefes aldım, bana attığı bakışa takılıp kalmıştım ve bu adamla başımın belada olduğunu biliyordum. Çünkü o haklıydı. Bu işi ne kadar uzatmayı planlasam ve kendimi acele etmediğimize ve birbirimizi daha iyi tanıdığımızı ikna etmeye çalışsam da, onun hakkında bilinmesi gereken her şeyi zaten biliyordum. Neredeyse altı aydır birlikteydik ve aramızdaki ateşin söndüğü ya da ona olan açlığımın azaldığı tek bir gün bile olmamıştı. Her şeyimiz vardı. Yani evlilik, çocuklar, insanların aradıkları kişiyi bulduklarını anladıklarında yaptıkları tüm o çılgınlıklar, eğer istersek bizim için de söz konusuydu. Ama ben yine de önce bu savaşı kazanmayı planlıyordum.

Darius gülümseyerek başını yana eğdi, bana baktı ve elini yavaşça boğazımdan çekerek beni dokunuşunun büyüünden kurtardı.

"Düğün yok, anladım," dedi, o ukala bakışıyla bana sırıtarak. Gözlerinden anladığım kadarıyla burada bir puan kazandığını düşünüyordu ama beni zor durumda bırakmasına izin vermeyecektim.

Yaklaştıım ve onu tekrar öptüm, dudaklarımızın talebi ve kirli sakalının çizici tenimi karıncalandırdı, sonra geri çekildim ve ona tek bir kelime söyledim.

"Henüz."

şok yüz hatlarına yerleşirken topuklarımın üzerinde döndüm ve uzaklaştıım ve arkamdan seslendiğinde güldüm.

Burrows'a doğru koşmaya başladığımda ayaklarının dibinde yeri titrettim, o oyunu oynarken dudaklarımdan bir kahkaha daha döküldü Peşimden su fışkırtarak arkamdan fırlattığım hava kalkanına sıçradı.

Çiftlik evine girmeyi başardım, ürkek bakışlı muhafızları geçip kapıdan hızla geçtim ve büyükbabamın saatinin arkasına gizlenmiş kapıyı açıp içeri atlamadan önce bir köşeden döndüm.

Kapıyı arkamdan çarparak kapattım ve karanlık tünelde birkaç adım daha koştuktan sonra arkamdan gürleyerek gelen ayak sesleri nabzımı hızlandırınca kayarak durdum.

Sırtımı taş duvara dayadım, etrafıma bir gizlenme büyüğü yaptım ve toprak büyüğü kullandım, böylece kaya duvar etrafımda büyüdü, Darius kapıyı açmadan bir an önce beni gözden gizlemek için değişti.

Koridorda koşmaya başladı ve ben nefesimi tuttum, saklandığım yere yaklaştıkça varlığını gizlemeye çalıştım ve bir kahkahayı bastırdım. Ama tam oyundan sıyrıldığımı düşünürken, birden durdu, kolu dışarı fırladı ve beni belimden yakalayarak Göğsünü.

"Benden saklanamazsın Roxy," diye homurdandı, ben cevap veremedim beni sertçe öptü ve duvara yasladı.

Kalçalarımı kavrayıp beni yukarı kaldırdığında, beni taş bastırdığında ve sert aleti beni nefessiz bırakırken öptüğünde ağzına doğru inledim.

ve kahvaltı etmek yerine tam olarak ne yapmayı düşündüğünü bana bildirdi.

"Gizlenme büyülerin üzerinde çalışmalısın," diye mırıldandı dudaklarıma karşı.

"Daha iyisini yapabileceğinden şüphem yok," diye cevap verdim.

"Bizi o kadar iyi gizleyebilirim ki, bu duvara karşı benim için nefes nefese kaldığını görmek şöyle dursun, sikimin üzerine boşalırken attığın çığlıkları bile kimse duymaz" dedi ukalaca ve beni becerdi, bu teklifini kabul etmek için can atıyordum.

Ayak bileklerimi arkasına kilitlediğimde beni tekrar öptü, güçlü vücudu beni duvara yapıştırırken bana sürtünme hissiyle inledim, ancak bu fikirde çok fazla kaybolmadan önce, boğulmuş bir çığlık ve canavarca uluma tünelde yankılandı ve kalbimin göğsümde donmasına neden oldu.

Soluk soluğa ayrıldık, ikimiz de tünelin karanlığına bakıyorduk, orada yine doğaüstü bir uluma duyuluyordu.

Beni duvara yaslamaya devam eden Darius'un kollarını kavrayarak, "Bu bir Kurtadam'a benzemiyor," dedim.

"Hayır, değil," diye cevap verdi kaşlarını çatarak.

Çığlık tekrar geldi, yardım çağrıları havayı dolduruyor ve omurgamda bir ürperti yaratıyordu.

Darius beni bir anda serbest bıraktı, dudaklarından bir hırıltı dökülürken ayaklarım yere çarptı ve gözleri altın Ejderha formuna dönüştü, içindeki canavar derisinin yüzeyine çıktı.

"Yakınımda ve arkamda kal," diye emretti.

"Olmaz öyle şey, ahbap," diye cevap verdim, onu bir tarafa omuzlayarak önden gittim ve arkamda onunla birlikte tünelde koşmaya başladım.

Darius beni takip etmeye zorlanırken enseme nefes alıp veriyordu ve ılıkların giderek daha yüksek ve çaresiz olduğu bir yan odaya döndük. Boğulmaya dönüşen bir ılıkla kesildiler ve devasa bir Tarikat formunun kükremesi havayı sarsarak Sesin kaynağına yaklaştığımızda omurgam dikleştirdi ve parmak uçlarımda sihir parlardı.

Depolamak için kullanılan geçidin sonuna kadar geldik. Erzaklar ve ben hafifçe açık olan kapının koluna uzandığımızda bizi devasa bir yaratığın eti parçalama sesi karşıladı.

Darius omzumdan tutup beni arkasından iterek kapıdan içeri adımımdı attı, diğer yumruğunda alevler parlıyordu ve karanlık tüneldeki ışığın ani parlaklığına karşı gözlerimi kısmama neden oldu, çünkü odanın en karanlık köşesinde st üste yığılmış erzak kasalarının ötesinde devasa, kıllı bir canavarın sırtı ortaya ıktı.

"Hey!" Darius havladı, ateş daha da parlıyordu, ama canavar etrafında dönerken kasalara çarptı, onları bize doğru uçurdu ve ezilmekten kıl payı kurtulurken bir hava patlamasıyla bizi korumak için ellerimi havaya kaldırmama neden oldu.

Düşmeleri durduğu anda kalkanımdı bıraktım ve Darius en yakın sandığın üzerinden atladı, odanın uzak tarafına ulaştığında küfretti ve ben de hızla takip ettim, kanlı sandığı gördüğümde boğazımda safra yükseldi. Yardım çağrısında bulunan kişi olduğunu tahmin ettiğim kadının kalıntıları.

"Şu tarafa gitti," dedi Darius, daha fazla sandığın üzerinden atlayıp bu tünelden çıkan başka bir tünele hücum ederek.

Diz çöktüm, nabız için kadının bileğini yokladım ama kolunu tuttuğumda nabız bulamadım, göğsüne saplanmış kocaman pençe izlerinden akan kan tozluğumun dizine bulaştı.

Tekrar ayağa kalktım ve Darius'un peşinden koşmak için döndüm, artık onun için yapabileceğim bir şey olmadığını biliyordum ve benden karanlığa doğru uzaklaşan ayak seslerinin peşine düştüm.

Darius ileride küfretti ve ben de gidebildiğim kadar hızlı bir şekilde peşinden koştum, bir köşeyi döndüm ve neredeyse ona çarpıyordum, çünkü onu kesişen geçitlerin bir bölümünde dururken ve onlara kaşlarını çatarken buldum.

"Nereye gittiğini bilmiyorum," dedi ve bir güçlendirme büyüsü yaptı, ancak bize getirdiği tek şey yemekhaneye giden ve odalarında gürültü yapan insanların sesiydi, kovaladığımız canavardan hiçbir şey yoktu.

"Bu da neydi böyle?" Hangi geçitten geçtiğine dair bir ipucu bulabilecekmişim gibi etrafa bakınarak sordum ama nereye gittiğine dair hiçbir ipucu yoktu.

"Bilmiyorum. Sadece bir anlığına gördüm. Büyük ve kıllı bir şey - bir Monolrian Ayısı ya da bir Cerberus belki."

"Bir Nemean Aslanı bu kadar büyük olabilir," diye nefes alarak etrafıma bakındım. "Avlanmaya devam edelim mi?"

Darius bunu bir süre düşündükten sonra başını salladı. "Gidip diğerlerini uyaralım, eğer onu arayan daha kalabalık olursak daha iyi bir şansımız olur. izini sürme şansımız yok."

Başımla onayladım ve Darius elimi tutup beni arkasından sürükleyerek Burrows'un ana bölümüne doğru koşmaya başladık.

Yemek salonunda yavaş yavaş toplanan kalabalığın arasından geçerek kraliyet odalarına girdik ve Darcy ile Orion'un odasına doğru ilerlemeye devam ettik.

Darius kapıya vurdu, çekerek açtı ve yeterince hızlı cevap vermediklerinde kilitlemek için oraya konan büyüü kırdı.

"Kıcını ısırırım," diye mırıldandı Orion uykulu bir sesle, kendini yatakta dikleştirip bize şaşkınlıkla göz kırparken.

"Uyan artık. Başka bir cinayet daha işlendi," dedi Darius, beni odaya doğru çekiştirerek ve Seth'in uyuduğu kıllı kılına bir tokat atarak geniş yatağın ayak ucunda duruyordu.

"Darcy nerede?" Telaşla etrafıma bakınarak sordum ve Orion kaşlarını çatarak yatağın diğer tarafına baktı, tam o sırada Darcy battaniyeyi başından iterek bize doğru baktı.

"İşte," diye mırıldandı, şaşkınlıkla gözlerindeki uykuyu silerken. "Cinayet mi dedin?"

"Evet. Ve bunu yapan şeyi gördük, gerçi çok iyi göremedik ama sırtı kocaman kıllı büyük bir Şekil Değiştiren'di, bu yüzden biraz daraltabiliriz," diye yanıtladı Darius, Seth kıpırdayıp bize bakmak için otururken, aleti tam teşhirdeydi.

"İkmal mağaralarının girişine yakın bir yerde bir kadını öldürdü. Tüneller," diye ekledim. "Yardım için çığlık attığını duyduk ama zamanında yetişemedik."

"Pekâlâ. Hadi ava geri dönelim," dedi Orion kararlı bir şekilde. "Gidip Cal'ı getireyim ve bir plan yapalım."

"Ne zamandan beri ona Cal demeye başladın?" Seth boğazının arkasında bir sızlanmayla sordu ama Orion yorum yapmadan uzaklaştı.

"Muhtemelen sadece kan kardeşliği meselesidir," dedim umursamaz bir tavırla. "Artık aletini kaldırabilir misin?"

"Ben ona Cal diyorum," diye yakındı Seth, ayağa kalkıp onlara katılmak için Orion'un peşinden gitmek ister gibi bakarak.

"Herkes ona Cal diyor, dostum," diye işaret ettim ama Seth başını çatıya doğru eğip uludu.

"Giyineyim de gitmeye hazır olayım," dedi Darcy, yataktan fırlayıp giysilerini almaya giderken Darius da bir çift tişört kaptı. eşofmanını yerden aldı ve Seth'in kucağına attı.

"Kız arkadaşımın önünde çırlçıplak oturmayı kes yoksa yakarım," diye mırıldandı dalgınca, tam kapı itilip açıldığında ve Caleb ile Orion gülerek ve birbirlerini dürterek içeri fırladıklarında kapıya bakmak için döndü.

"Şaka mı bu?" Seth ayağa fırlayıp pantolonunu çekerken gözlerinde umutla Vampirlerin arasına bakarak sordu.

"Orada olman gerekiyordu," diye güldü Caleb, yeni kankasıyla bakışırken başını salladı ve ben de onlara gözlerimi devirdim.

"Herkes gitmeye hazır mı?" Ben sordum ve diğerleri de kabul etti, ancak diğerlerinin peşinden odadan çıkarken Seth hâlâ somurtuyordu. Max

Geraldine'e sabahları simitlerini hazırlamasında yardım etmeye başlamıştı ve Hamish ve Catalina da her zaman mutfakları denetliyordu, bu yüzden hızlı bir şekilde yemek salonuna geri döndük.

Caleb ve Orion diğerlerine neler olduğunu haber vermek için önümüzden koştular ve biz yetiştiğimizde Hamish sesini tüm asi sığınağında yükseltiyor ve herkesin bir kez daha odalarına dönmesini istiyordu.

"Kim küçük birinden yardım ister?" Washer, düğme yerine ortasından fermuarlı likralı leopar desenli bir tişörtle kalabalığın arasından bize doğru ilerlerken seslendi. Fermuarı o kadar aşağıdan açılmıştı ki ucube meme uçları görünüyordu. Güzel havanın etkisiyle güneşten daha da yanmış görünüyordu ve bu da onu çıplak kalmaya itmişti.

Günün her saatinde dışarıdaki ahırın çatısında güneşlenirdi. Oraya mahremiyet için çıktığını iddia ediyordu ama bu sadece biz uçucuların orada egzersiz yaptıktan sonra ne zaman inişe geçsek onun ufacık tefecik şovunu bedava izleyeceğimiz anlamına geliyordu ki bu da harikaydı.

"İğrenç, hayır," dedim, ondan uzaklaştım ama bakışları yine de bize odaklandı.

"Ah, zavallı, tatlı kızlar, yardıma mı ihtiyacınız var? Sığınma umuduyla sizi buraya kadar takip eden insanlar arasında öldürülmüş bir ceset daha olması travması mı?" diye sordu ve sarılmak için kollarını açtı, bu öneri karşısında irkildim.

Darcy öfkeyle, "Burada bir psikopatın dolaşıyor olması bizim suçumuz değil," dedi. "Ve hayır, herhangi bir şeyi işlemek için yardım istemiyoruz. sen."

Washer içini çekti ve başka bir Fae'ye kaygan kucaklarını sunmak için arkasını döndü ve ben de ürpererek onun uzaklaşmasını izledim.

Darius ve Orion aramanın nasıl yapılmasını istediklerine dair herkese emirler yağdırmaya başladılar ve ben de Hamish'e cesedin bırakıldığı yeri göstermeyi teklif ettim.

Darius bileğimden tutup beni kendine çekti, sertçe öptü ve gözlerimin içine baktı. "Darcy'yle kal ve Anka ateşini sana yan bakan her pisliğin üzerinde kullan."

"Ben büyük bir kıyım, Darius, bunu hallederim," diye ona güvence verdim ve sertçe başını sallayıp bir kez daha ava başlamak için dönmeden önce gözlerini bana dikti.

"Korkunç görevinize başlamadan önce kraliçelerin kahvaltısına ihtiyacınız var hanımlarım!" Geraldine iki tabak tereyağlı simidi önümüze iterek bağırdı ve ben de sabahki koşumdan sonra guruldayan midemle teşekkür ederek benimkini kabul ettim.

Diğer Varisler ve Geraldine, Darius ve Orion'un peşinden giderken Darcy yanıma geldi ve ben tünellerden cesede doğru ilerlerken parmaklarımı hafifçe sıktı.

Simidimden bir ısırık aldığımda "İyi misin?" diye sordu.

"Evet. Sadece bu şeyin hâlâ tünellerde dolaşıyor olmasından ve onu henüz yakalayamamış olmamızdan biraz korkuyorum," diye cevap verdim. Hamish, onları yakaladığında bunu yapan alçağa vermeyi planladığı tüm intikamcı, meyve temelli cezalar hakkında mırıldanmaya başladı.

Kendi simidimi bitirdim ve Darcy parmaklarımı yaladığımı fark edince bana kendi simidini ikram etti, akşam yemeğinden dolayı hala tok olduğunu iddia ediyordu ve bedava yemekten şikayet edecek değildim, bu yüzden memnuniyetle kabul ettim.

Kadının öldürüldüğü odaya ulaştığımızda geri çekildik, Hamish'in araştırmak için içeri girmesine izin verdik ve katledilmiş cesedi görünce dehşet içinde haykırmasını bekledik.

"Bugün kendini nasıl hissediyorsun?" Koridorda oyalanırken Darcy'ye sordum, artık nasıl yardım edeceğimi bilmiyordum ve ava diğerlerinin yanına gidip gitmeyeceğimizi merak ediyordum.

Her gün onun üzerindeki laneti yakmaya çalışıyorduk, Anka ateşimizi birleştiriyor ve Darius ve ailesinin üzerindeki Karanlık Baskı'yı yakmayı başardığıma benzer bir şekilde vücuduna akmasını teşvik ediyorduk. Bunun bir fark yarattığından umutluyduk, ancak her bitirdiğimizde kendini tükenmiş hissetmesine neden oluyordu.

"Sanırım daha iyiyim," dedi. "Yine de hâlâ yorgunum."

"Bunun yatağındaki vampirle bir ilgisi olmadığına emin misin?" "Seth ön sırada otururken mi? Hayır, teşekkürler." Buruştu burnu ve ben bu görüntüye güldüm.

"Evet... Anlıyorum. Ama belki biraz daha dinlenmenin faydası olur?" Ben önerdim ve o iç çekti.

"Dinlenmek istemiyorum - savaşmak istiyorum," diye kararlı bir şekilde cevap verdi ve ben de başımı sallayarak aynı fikirde olduğumu belirttim.

"Bunlar benim en sevdiğim kız kardeşlerim değil mi?" diye seslendi Gabriel ve ikimiz de başımızı kaldırdığımızda onu koridorda bize doğru yürürken bulduk.

dışarı. "Kader isimlerinizi çağırıyor."

"Bu da ne demek oluyor?" Onu daha iyi görebilmek için yaslandığım duvarı tekmeleyerek sordum.

"Yıldızlar bana pek bir şey söylemedi ama şunu söylediler: Alevler Sarayı'nı ziyaret etme vaktin geldi."

Darcy'nin gözleri şaşkınlıkla irileşti ve dudakları aralandı.

"Gerçekten mi?" "O yerin artık sadece harabe olduğunu sanıyordum?" İçim ürpererek sordum.

Beklenti etimde dolaşıyor.

"Öyle," diye kabul etti Gabriel. "Ama görünüşe göre atalarınızın hayaletlerinin sizinle paylaşmak istedikleri bazı sırlar var."

"Şu anda mı?" Darcy sordu ve o da başını salladı.

"Diğerleri için bir not bıraktım. Şimdi gelin, yoksa kader yine değişebilir ve bu şansı kaybedersiniz."

Kız kardeşimle bakiştık ama ikimiz de çoktan hareket etmiştik. Anka kuşlarımızın sıcaklığı, anavatanlarına gitme düşüncesiyle tenimizin altında parlak bir şekilde yanıyordu.

"O halde gitmemiz gerekiyor gibi görünüyor," dedim heyecanla ve kardeşimizin yanına gitmek için acele ederken Darcy genişçe sıırttı.

Gabriel kollarını omuzlarımıza doladı, bizi çıkışa doğru yönlendirdi ve bariyerin diğer tarafına geçene kadar çiftlik evinden dışarı çıkmamızı sağladı, cebinden bir kese yıldız tozu çıkardı.

"Yıldız tozunu kurtarmak için uçmamız gerekmez mi?" Darcy parmaklarını birbirine geçirerek sordu.

Lionel'in mala getirdiği kısıtlamalardan bu yana, isyancılar için ikmal seferlerini tamamlamaya yetecek kadar mal bulmak gittikçe zorlaşıyordu ve hepimiz elimizden geldiğince malsız seyahat etmeye başlamıştık.

"Bu yolculukta değil," diye yanıtladı Gabriel. "Ama buna değeceğine eminim."

Bir avuç dolusu parıldayan yıldız tozunu başımızın üzerine fırlattı ve sonunda yıldızların arasında savrulduk.

Etrafımızdaki hayvan sesleri ve havayı her taraftan üzerimize bastıran nem ile bir ormanın bunaltıcı sıcaklığı.

"Hangi cehennemdeyiz biz?" Gabriel ağaçların arasından yola koyulurken merakla sordum, ya Görü'nün ya da başka bir şeyin yardımıyla nereye gittiğini tam olarak biliyor gibiydi.

"Uzak güneyde bir yerdeyiz," diye çekingen bir tavır takındı.

"Muhtemelen içinde bile değiliz

Solaria artık yok, yine de kesin olarak bilmiyorum. Buraya nasıl gidebileceğimi sadece yıldız tozuyla buraya seyahat edebilecek kadar *görmeme* izin veren vizyonlarım sayesinde biliyorum ve sık sık ziyaret etmedim. Bir keresinde, birkaç yıl önce

Zihnimi bir canavarın bağlarından kurtarmak için çaresizce bir şeye ihtiyacım vardı ve yıldızlar bana buraya gelmemi söyledi. Anka Öpücüğümü burada aldım." Darius'a bileklik şeklinde hediye ettiğim gibi parmağını çevreleyen Anka kanatlarının dövmeli yüzüğünü göstermek için elini uzattı.

"Burada onu sana veren bir Anka kuşu var mıydı?" İçimi umut kaplarken kaşlarımı kaldırarak sordum ama o hemen başını salladı.

"Hayır. Yüzüğü asıl sarayın altındaki kalıntılarda bulduğum bir iskeletin elinden aldım. Görünüşe göre hediye, kendisine sunulan kişinin ölümü üzerine metalik formuna geri dönüyor, yani onu kendim için talep edebilirim. İçindeki büyüün binlerce olmasa bile yüzlerce olduğundan şüpheleniyorum.

Yıllar geçmesine rağmen hâlâ kayan bir yıldızın sıcaklığıyla yanıyor."

"Bu inanılmaz," diye mırıldandı Darcy, kolunu benimkine

değdirirken

yan yana yürüdüler.

"Öyle. Ama tahmin ediyorum ki, bu sayısız hazineler burada, Alevler Sarayı'nda saklı. Ancak bu sırların hiçbirinin benim için tasarlandığına inanmıyorum."

"Sence atalarımız buraya gelmemizi mi istedi?" Darcy sordu, onun Doğal alaycılığım bu şüpheyi şüphe katmak zorunda kalsa da sesim huşu doluydu.

"Burası yüzlerce yıldır harabe halinde, Darcy. Bunca zamandır bizim yavaş kışlarımızın buraya gelmesini beklediklerinden şüpheliyim. Büyük olasılıkla aynı şans kendi türlerinin düşüşünden bu yana ortaya çıkan tüm Anka kuşlarına sunmuşlardır. Ama şu gerçeği göz önünde bulundurursak Bunca zamandır Tarikatımızdan kimse doğmadı, onun yerine bize düştü."

Darcy ve Gabriel şüpheli tavrıyla ilgili olduğunu bildiğim bir bakış attılar ve ben de onları tersledim.

Gabriel'in orada olduğundan emin olduğu bir şey - önümüzde daha gürl yeşilliklerden başka bir şey bulacağımızı gösteren hiçbir şey olmamasına rağmen.

Aniden üzerimize bir güç şoku yayıldı ve bedenimde uğuldayıp vızıldarken, tenime binlerce öpücüğün dokunuşu gibi hissederken ve saçlarımı neredeyse diken diken ederken bir nefes çektim.

"*Kraliyet soyunun torunları,*" doğüstü bir güçle dolu bir ses Zihnimin içinde konuşuyordu ve Darcy'ye bir bakışım onun da bunu duyabildiğini doğruladı. "*Yeni bir şafağın habercileri. Geçmiş arayanlar.*"

Güç daha fazla enerjiyle titrerken çenemi sıktım, kemiklerime kadar iniyor, kalbimi avlıyor ve bulduklarını ölçüyor gibi görünürken tüm vücudumun gerilmesine neden oldu.

"*Ayağa kalkma vaktiniz yaklaştı.*"

Güç üzerimdeki etkisini bıraktı ve bir adım öne doğru tökezledim, Gabriel'in elini yakaladım, sanki düştüğümü çoktan görmüş ve beni yakalamak için bekliyormuş gibi bana uzattı. Darcy tamamen ona çarptı ve Gabriel de onu ayakta tuttu, Darcy küfrederken biraz kıkırdadı.

"Burada yaşayan büyü kadimdir ve inanılmaz derecede güçlüdür," dedi, sanki bu hiç de korkutucu değilmiş gibi. "Gelin. Alevler Sarayı bekliyor."

"Çünkü bizi bekleyen bir saray hiç de ürkütücü ya da endişe verici değil," diye mırıldandım, o yürürken ben de peşinden gidiyordum. "Cansız nesneler artık sadece etrafta dolanıp bizi bekliyor."

Darcy bir kahkaha attı ve ben de ona sırtarak, yeşilliklerin altından görünen bronz metallere kaplı bir patıkada ilerledik. Tüm bedenim canlı bir enerjiyle uğulduyor gibiydi, sanki taşların kendileri de hissedebiliyordu ve bizim buradaydı.

"Sarayın büyük bir kısmı artık toprağın altında - birçok yere açılan tüneller var, ancak daha önce burayı ziyaret ettiğim birkaç seferde yıldızlar beni tam olarak nereye gitmem gerektiğine yönlendirdi." Gabriel patikadaki bir çatala ulaştığımızda açıkladı; patikalardan biri sağa, kayaları kesen karanlık bir mağaraya benzeyen bir yere doğru giderken, diğeri sola kıvrılıyordu ve yemin ederim ki ağaçların arasından gizlenen devasa bir bina hissedebiliyordum.

"Şu tarafa gitmeliyiz," dedim ve sarmaşıklar ve diğer orman yeşillikleriyle dolu, kapalı duran devasa bir altın kapının olduğu sol tarafı işaret ettim. Seçmek neredeyse imkânsızdı ama yine de baktığım anda orada olduğunu biliyordum, sanki daha önce buraya gelmiştim ama gelmediğimden emindim.

Darcy başını sallayarak onayladı, belli ki gücünün benimle aynı şekilde çekildiğini hissediyordu, bu his göbeğimin arkasına bağlanmış bir kordon gibi çekiştiriyor ve beni ileriye doğru itiyordu.

Gabriel sarmaşıkların son bir kısmını da kenara çekerken, bakışlarım Alevler Sarayı'nın kadim girişine takıldığında nefesimi tutamadım.

"Vay canına," diye nefes aldı Darcy, ben ise hiç de medeni olmayan bir şekilde küfrettim.

Orman, bir zamanlar sarı taşlarla inşa edilmiş, göz alıcı bir saray olduğu belli olan bu yapıyı gizlemek için iyi bir iş çıkarmış. Kuvars damarları, ağaçların arasından üzerimize vuran güneşin ışığında altın gibi görünüyordu.

Gabriel kenara çekilirken Darcy ve ben ilerledik, kapıya doğru ilerlerken sık yapraklar bacaklarımıza sürtünerek onları nemlendirdi.

Üzerimizdeki ağaçlarda bir maymun bağırmaya başladı ve ben de boynumu bükerek yukarı baktım, dallar arasında süzülen ve gözlerimin merakla açılmasına neden olan rengârenk kuşları gördüm.

Kapıya ulaştık ve Darcy ile aynı anda onu kavramak için uzandım, toprak büyümüze bağlandım ve sarmaşıkların metalden kaymasını teşvik ettim, ormanın uzun, altın kapılar önümüzde durana kadar geri çekilmesini sağladım.

Ellerimizi çektiğimiz anda kapı açıldı ve ormandaki hayvanların çığlık atarak ağaçların arasından kaçışmasına neden olan yankılı bir sesle sallanarak açıldı.

Onun ötesinde bir avlu açılıyordu, büyük bir yapının duvarları kaldırım taşlarının uzak tarafında görülebiliyordu.

"Seni burada bırakıyorum," dedi Gabriel ve arkamızda durduğu yerde dikkatimi tekrar ona çekti.

"Gitmek mi?" Darcy üzüntüyle sordu ve o da başını salladı.

"Türünüzün sırlarını çözene ve bir zamanlar atalarınızın yaptığı gibi savaşmayı öğrenene kadar burada kalacaksınız. Ateş, kan ve kemikle. Anka kuşu daima yükselecek."

Bu son sözler, içimdeki yaratık uyanıp az önce önümüze konan meydan okumaya başını kaldırdığında tüylerimi diken diken eden bir gerçeklikle çınladı.

"Bu ne kadar sürer?" Ben sordum, Gabriel bir an için konsantre oldu ve cevabı yıldızların kendisinde aradı.

"Bunu söylemek zor. Bir ay, bir yıl... gücü anlamak zaman alacaktır ve onu kabul etmek savaşın yarısıdır. Burada öğrenmen gereken dersler var ve bunu ne kadar hızlı yapacağın sana bağlı. İçinizdeki Fae'yi bulun ve onu dinleyin. Yol gösterici yıldız sizi huzurlu bir yere götürecektir ve doğru zaman geldiğinde savaşmaya hazır bir şekilde ortaya çıkacaksınız."

"Bir yıl mı?" Darcy tereddüt etti. "Lanet olası bir savaşın ortasındayız, Gabriel. Ve ben herkesten o kadar uzun süre ayrı kalmak istemiyorum." Belli ki Orion'u düşünüyordu ve ben de Darius için aynı şeyi hissediyordum. Daha yeni kendimizi toparlamıştık, ondan kim için uzak kalmak istemiyordum? ne kadar süreceğini biliyordu.

"Evet, bu delilik," dedim, beni kapıların içine çekmeye çalışıyor gibi görünen kordon direncimi daha da artırsa da kapılardan bir adım uzaklaştım. "Lionel dışarıda kim bilir neler yaparken biz saçma sapan bir süre ortadan kaybolamayız-"

"Bu çok önemli," dedi Gabriel kararlılıkla. "Eğer o kapılardan dönersen şimdi, sonsuza dek kapanacaklar. Yıldızlar size bu tek şansı sunuyor ve eğer bu yoldan dönerseniz, geleceğinizde sadece karanlık *görüyorum*. Sana ihtiyacım var

bilgi burada saklı. Eğer tacı almayı ve onu hak eden kraliçelerin gerçek zarafeti ve gücüyle yönetmeyi umuyorsan, olman gereken Fae'ye dönüşmeyi tamamlamalısın."

"Ama... burada hiçbir şey yok. Bin yıldır burada kimse yaşamamış - ne yiyeceğiz?" Sordum çünkü burası güzel ve büyüleyici olabilirdi ama lüks bir tatil beldesi değildi.

"Yıldızlar sağlayacaktır," diye gizemli bir şekilde cevap verdi ve gözlerimi ona diktim çünkü bu saçmalıktı.

Darcy tekrar kapılara bakarken, "Yıldızlar bana sadece keder verdi," diye mırıldandım.

"Buranın gücünü hissedebiliyorum," dedi alçak bir sesle. "Sence Anka kuşlarımız hakkında bilmemiz gereken her şeyi gerçekten burada öğrenebilir miyiz?" Gözlerinde parıldayan umudu görebiliyordum ve laneti düşündüğünü biliyordum, lanetin nasıl sona erdirileceğini bulacağımız yerin burası olup olmadığını merak ediyordu, böylece tam gücüne geri dönebilecek, savaşa girmeye ve Lavinia'nın lanet kafasını koparmaya hazır olacaktı.

"Ben de hissedebiliyorum," diye onayladım, kahve içmeden uzun bir süre burada kalmak zorunda olmamızın saçmalığına olan kızgınlığım, laneti sona erdirmek için gelmesi gereken yerin gerçekten burası olup olmadığını merak etmeye başladığımda eriyip gitti. Laneti yok etmek için her gün çalışıyorduk ama o bunu bir Anka kabilesinin yapabileceğini okumuştı. Biz bir kabile değildik, sadece iki kişiydik. Belki burada bize yardım edecek daha güçlü bir güç bulabilirdik. Yardım etmek için

Onu.

"Tüm gücüne sahip çıkmanın zamanı geldi," dedi Gabriel kararlılıkla ve ben altın kapılardan taş döşeli avluya bakarken uzun bir nefes verdim. Avlunun diğer tarafında açık bir kapı vardı.

Altın tuğlaların daha fazlasını tutan iki sütun arasında, sarayın içini gölgede bırakıyor, böylece içeride ne olduğunu göremiyorduk. Ama bundan daha fazlasını araştıramayacağımızı biliyordum. Bu kapının eşiğinden öteye adım atmak bir seçim yapmamız anlamına gelecekti ve bir kez karar verdikten sonra fikrimizi değiştiremeyeceğimizi hissediyordum.

"Lance'e benim için endişelenmemesini söyle," dedi Darcy kararını vererek. "Burada öğrenebileceğimiz her şeyi öğrenmek için çok çalışacağız ve çabucak geri döneceğiz."

Başımı sallayarak onayladım ve kendimi eşikten geçmeye hazırlarken yutkundum.

"Darius'a bir mesajın var mı?" Gabriel bana sordu ve bu fikir tüylerimi diken diken etti.

"Sadece... ben yokken ona bir pislik olmamasını söyle," diye mırıldandım.

"Pek olası görünmüyor ama ona söylerim," diye yanıtladı Gabriel.

"Sonsuz sevginin mesajını da iletayım mı, yoksa sadece penis meselesini mi?"

Ona kısık gözlerle baktım ve o da bir kahkaha attı.

"Peki," diye homurdandım. "Onu sevdiğimi ve ben yokken hıyarlık yapamayacağını söyle. Senin için yeterince iyi mi, pislik?"

Gabriel elini alaycı bir şekilde kalbinin üzerine koyarak, "Gözlerim yaşardı," dedi ve ben de ona gözlerimi devirdim.

Gabriel öne doğru ilerledi, ikimizi kollarıyla sardı ve başlarımıza öpücükler kondurmadan önce bizi sıkıca kavradı.

"Salaria'nın sahip olduğu en iyi kraliçeler olacaksınız," dedi şiddetle, ben bir kahkaha atarken bizi kollarının kafesinde bir süre daha tuttu.

"Bunu *gördün mü*?" Darcy merakla sordu ve geri adım atarken sırtıttı.

"Hayır. Ama bunu ruhumda hissediyorum."

Darcy bana tereddütlü bir gülümseme vererek elimi tutmak için uzandı ve ben de kapılara bir kez daha bakmak için geri döndüm.

Alçak bir sesle, "Eh, işte bir şey yok," dedim ve eşikten öne doğru adım attık.

Büyü havada çınladı, vücudumu Anka Kuşumun sıcaklığıyla yaktı ve üzerimdeki değişimi o kadar ani zorladı ki kıyafetlerimi yaktı, vücudumu mavi ve kırmızı alevlerle kapladı ve kanatlarımın omurgamdan fırlamasına neden oldu.

Darcy de yer değiştirmek zorunda kaldığında nefesi kesildi, kapılar biz buradaki görevimizi tamamlayana kadar bir daha açılmayacaklarına şüphe bırakmayan bir kesinlikte arkamızdan kapanırken eli benimkine sıkıca sarıldı.

"Evine hoş geldin ateş doğumlu," diye seslendi buyurgan bir kadın sesi, etrafımızdan ve hiçbir yerden aynı anda geliyormuş gibi görünen bu sesle hava titredi. "Alevlerin yolunu öğrenme vaktin geldi."

Aşırı büyümüş bir avludan geçtik, ancak attığımız her adımda sarmaşıklar ve yabancı otlar geri çekildi ve zeminde kendi alevleriyle dans eden bir Anka kuşunun eski bir mozaiğini ortaya çıkardı. Tam ortasında taştan bir çeşme duruyordu, ortasından bir Anka kuşu yükseliyor ve biz yaklaştıkça gagasından taze su fişkırıyordu.

"Burada bir tema var gibi görünüyor," diye mırıldandı Tory.

"Anka kuşları mı?" Ben gülerek tahmin ettim ve o da homurdandı.

Gölgelerle dolu karanlık kapıya doğru döndük, içeri girdik ve ayaklarımız kaldırım taşlarına değdiği anda duvarlar boyunca uzanan apliklerde ateşler canlandı.

Ateşi takip ederek eski sarayın derinliklerine doğru ilerledik ve ortasında uzun bir ağacın gölge yaptığı başka bir eski avlunun yanından geçtik. Dallarında büyük yeşil mangolar vardı ve burada yiyeceğimiz şeyin bu olup olmadığını merak ettim.

Her ne kadar dokunduğumuz yer canlanıyormuş gibi görünse de, burada bulunarak ne öğrenmemiz gerektiğini anlayamadım.

Önümüzde iki taş kapı açıldı ve parmak ucunda geçip içinde bulunduğumuz muazzam taht odasına bakmadan önce birbirimize baktık. Taht yakut kırmızısı bir camdan yapılmıştı ve arkası iki büyük Anka kuşu kanadı şeklinde oyulmuştu. Üzerinde tek bir tüy yatıyordu, bronz Renk, içinde yanan bir ateşle parıldıyor gibiydi. Tahtın ötesindeki kemerli bir pencere soluk duvarların üzerinde yüksekte duruyordu ve güneş ışığı eğik ışınlar halinde odanın içine süzülüyordu.

Tahta yaklaşırken Tory'ye yakın durdum ve tüye dokunmak için uzandım.

Tenim ona temas ettiği anda tüy benden uzaklaştı ve gözlerimizin önünde havada dönerek parıldayan kırmızı ve Etrafında mavi ışık var.

Tüy aniden yer değiştirdiğinde geriye doğru sendeledik ve onun yerini bir kadın tanrıça aldı, tahtta oturuyordu, bronz kanatları iki yanına uzanıyordu, vücudu Geraldine'in bize hediye ettiğine benzer bir zırhla kaplıydı. Saçları kömür gibi koyu, teni zengin bir kahverengi tonundaydı ve gülümsemeye alışkın görünen bir ağzı vardı. İlk başta, kanatları arkasına katlanana ve neredeyse içini görebildiğimi fark edene kadar orada duruyormuş gibi görünüyordu.

"Torunlar," diye iç geçirdi, güzel yüz hatları mutlulukla kalktı, gözleri o kadar parlaktı ki yanıyordu. "Sonunda geldiniz."

"Merhaba," dedim ve Tory elini iki parmağıyla sallayarak kaldırdı.

Hayalet aramıza baktı, sonra başını geriye attı ve odayı dolduracak kadar yüksek sesle güldü.

Tory ve ben bakıştık, kadın ayağa kalkıp bize hevesle gülümserken bir adım daha geri çekildik.

"Kim olduğumu bilmiyorsun, değil mi?" diye sordu ve ikimiz de başımızı salladık, ama sonra kaşlarımı çattım, tanıdık geldiğini fark ettim.

onu tanıyamadı. "Belki bu size yardımcı olur." Bir elini kaldırıp parmağını salladı ve orada nefesimi kesecek kadar çarpıcı, platin üzerine koyu kırmızı ve mavi taşlarla süslenmiş güzel bir taç belirdi.

Tenimi kaplayan ateş daha da alevlendi.

"Sen bir kraliçe misin?" Tory tahmin etti ve ben de onu daha önce nerede gördüğümü anımsayınca irkildim. Lavinia'nın anılarında.

"Diego'nun şapkasında gördüğüm Vega kraliçesi. Lavinia'yı Gölge Diyarı'na sürgün eden kişi o," dedim ve kraliçenin gözleri bu isimle karardı.

"Evet, ben Avalon Vega'yım," diye onayladı. "Ya da en azından öyleydim. Şimdi, bana yardım etmek için bu yere geri çağrılan bir ruhtan başka bir şey değilim.

torunları." Bize sıcak bir şekilde gülümsedi, uzanıp yanağıma dokundu ve parmaklarından hiçbir şey hissetmesem de tenimdeki karıncalanmadan ürperdim. Sonra elini Tory'nin omzuna dokundurdu ve kraliçe onu değerlendirirken kız kardeşim ürperdi.

"Lavinia yeniden dirildi, değil mi?" diye sordu, ses tonunda bir ısırık vardı.

Tory üst dudağı geriye doğru kıvrılırken, "Evet, gayet iyi yükselmiş," dedi. "Ve Lionel Acrux ile evcilik oynuyor."

"Acrux," diye homurdandı kraliçe. "Evet... Şimdi anlıyorum. Yıldızlar bana sana yardım etmem için gereken bilgiyi sunuyor. Çok uzun yıllar," diye iç geçirdi.

"Ben yokken imparatorluklar yükseldi ve çöktü." Bir şey karşısında nefesi kesildi, sonra gözleri boğazımda asılı duran İmparatorluk Yıldızı'na kaydılar. "Ona sahipsin."

Kraliçe gözlerinde açlıkla yaklaşırken başımı sallayarak yıldıza korumacı bir şekilde dokundum. Ölümünden dönen hayalet bir kadının onu çalmasına izin vermeyecektim.

"Onu asla bırakmamalısın," dedi Avalon kararlılıkla, aramıza bakarak. "Yükseldiğinde bu senin en büyük hediyen olacak." Elini uzatıp onu

fırçaladı.

sanki onu tutabilmeyi diliyormuş gibi parmaklarını ona doğru uzattı.

Boğazımı temizleyerek biraz geriye kaydım. "Bunu elde etmek için çok şey yaşadık."

"Evet, büyüklüğe sahip olmanın her zaman bir bedeli vardır," dedi ve bir kez daha aramıza bakarken eli yanına düştü. "Tanrım... birinizin hükmetmesi için öyle bir bedel ödeyeceksiniz ki. İkizlerin aynı hedef için yarışmaları ne büyük bir lanet."

Tory'nin eliyle aynı anda benim elim de uzandı ve parmaklarımız birleşti.

"Taht için gitmemizin tek nedeni Lionel'ı yok etmek ve Lavinia, böylece Solaria'ya barışı geri getirebiliriz," diye homurdandı Tory.

Kraliçe Avalon hüznle gülümsedi. "Şimdilik, ama zamanı geldiğinde ikiniz de tahtı isteyecek ve birbirinizden almak için savaşıacaksınız."

"Birbirimizle asla kavga etmeyeceğiz," dedim şiddetle.

"Güç bizim türümüzün temelidir," dedi Kraliçe Avalon yumuşak bir sesle. "Onu kardeşlerimize tercih etmekte utanılacak bir şey yoktur. Bu Fae'lerin yoludur. Ben bu taht için kardeşimle savaştım," dedi.

"Biz sizin gibi değiliz," dedi Tory ve kraliçenin gözleri ona kaydı ama öfkeyle değil, sadece merakla.

"Belki... belki de değil," dedi. "Her iki durumda da öğretecek çok şeyim var, eski rakibimi yenmek istiyorsan bilmen gereken çok şey var."

"Bize ne oldu? Phoenix'lere?" Ben sordum. "Neden öldüler?"

Cevap vermeden önce bir an tereddüt etti. "Türümüz kaybolmadan önce öldüm."

"Ama sen öldükten sonra geçen yıllar hakkında yıldızların sana bilgi verdiğini söylemiştin. Peki ne oldu?" Tory bastırdı.

"Ben...söyleyemem."

"Bilmediğin için mi, yoksa bize söylemeyeceğin için mi?" Hayal kırıklığı içinde sordum.

"Bilmiyorum," dedi ve yanımdan geçip gitti, kanatları bedenlerimizin içinden geçerken adeta yerde süzülüyordu. "Gelin şimdi, size öğretecek çok şeyim var. Türümüzün yöntemleri konusunda eğitilmelisiniz. Yeteneklerimizi öğrenmeli, her türlü rakibe karşı hazır olmalısınız."

"Buraya geleceğimizi nereden biliyordun?" Onun peşinden koşarken Tory seslendi, tenimiz hâlâ Tarikatımızın ateşiyle yanıyordu.

"Bu bana büyük bir Kahin tarafından verilen bir kehanetti," dedi arkasına bakmadan. "Bir gün soyumun yükseleceğini biliyordum ve Lavinia'nın onu sürgün ettiğim yerden döndüğü bir zamanda bana cahil ve muhtaç bir şekilde geleceğini biliyordum. Öldüğümde kendimi buraya bağladım ki geri dönüp sizi eğitebileyim, size benim gibi savaşmayı, benim gibi hükmetmeyi öğretebileyim. karar verdi."

"Tutulmayan sözü tutun."

Fısıltıyla söylenen sözler kafamın içinde yankılandı ve Tory de duymuş gibi kaskatı kesilerek telaşla bana baktı. Bu sözler babamız Hail Vega'ya İmparatorluk Yıldızı'ndan söylenmişti.

"Az önce..." Yıldıza baktım, yürürken onu avucumun içine aldım, parmaklarımdaki alevler onu ve asılı olduğu zinciri sağlam bırakırken sevgiyle yaladı.

Kraliçe Avalon hiçbir şey duymamış gibi, "Gelin bakalım," diye seslenerek odadan çıktı ve bizi büyük meyve ağacının bulunduğu avluya götürdü. "İlk dersinizin vakti geldi."

Kadın ağacın altında durdu, bir avucunu kaldırdı ve avucundan bir Anka ateşi hayaleti çıkardı. Alevler değişti, büyüdükçe büyüdü, sonra vücudundan ayrılarak tam teşekküllü bir Anka kuşuna dönüştü, yaratık etrafımızda uçarak mavi ve kırmızı ateş izleri saçtı

gittiği her yerde. Gagasını açtı ve havayı dolduran ve tüm sarayı sarsan güzel bir çığlık attı.

Tory ile heyecanlı bir bakış paylaştık ve bunun nasıl yapılacağını öğrenmek için sabırsızlıkla bekledik.

Kraliçe Avalon bize gülümsedi. "Bunu öğrenmek biraz zaman alacak ama Anka ateşinizin gücü, onu bu şekilde serbest bırakana kadar tam olarak açığa çıkamaz."

"Hazırız," dedi Tory ve ben de hazırlanmak için ellerimi kaldırarak başımı salladım.

Yaşlı kraliçe bize doğru ilerledi ve kalbim öğrenmek üzere olduğumuz her şeyin beklentisiyle çarptı. Ve fark ettim ki bu duvarların içinde lanetin pençesi beni neredeyse hiç tutmuyor gibiydi. Belki de burada işimiz bittiğinde, lanetten sonsuza dek kurtulacaktım.

"Onların bağırsaklarını deşeceğim," diye kulağıma homurdandı Darius, sırtıma yapışırken ve ben de son birkaç saattir yaptığımız gibi Burrows'un etrafında yüksek hızda katili aramaya koyuldum.

Pislik herif olay yerinden kaçmıştı ama fazla uzaklaşmış olamazlardı. Yakınlarda bir yerde olmalıydılar ve havadaki metalik koku kurbanlarının kanıyla hâlâ ıslak olduklarını gösteriyordu.

Bu tünelleri ileri geri takip ediyorduk, her odayı kontrol ediyorduk ama sonra ilerideki ayak sesleri beni bu tarafa çekti ve aramızda yaşayan haini bitirmeye hazırdım.

"Ben uzuvlarını kopardıktan sonra sen de bağırsaklarını deşersin," diye önerdim ve Darius karanlık bir şekilde kıkırdadı.

Mutfak olarak düzenlenmiş büyük bir mağaraya girdik, her yerde taş tezgahlar ve duvarda asılı metal mutfak eşyaları vardı.

Akan suyun sesi başımı çevirmeme neden oldu ve Justin Masters'ı lavabonun yanında, kazağındaki kırmızı lekeleri temizlerken küfrederken gördüm.

Yavaşlayarak durdum ve Justin'i görüş alanıma alırken Darius sırtımdan indi. Justin bize baktı, telaşla bağırdı ve su sıçrattı

her yerde musluğu kapatmak için mücadele etti, ancak bunun yerine tam güçle açtı.

"Ödümü kopardın," diye tısladı ve sonunda suyu kapatmayı başardı.

"Burada ne yapıyorsun?"

Bir havlu kaptı, ellerini kuruladı ve kollarını katlayarak eşofmanındaki büyük kırmızı lekelerden birini kapattı.

"Bir katil arıyorum," diye mırıldandı Darius.

"Sana iyi şanslar." Justin bizden uzaklaşarak odanın diğer tarafındaki çıkışa doğru yürüdü.

Hızla yanından geçtim, tam önünde durdum ve dişlerimi ortaya çıkarırken başımı eğdim. Telaşla bir adım geri çekildi ve Darius arkadan ona yaklaşırken başının üzerinden baktım.

"Ne istiyorsun?" Justin gözlerimin içine bakmamaya çalışarak sordu.

"The Burrows'ta bedava gezinmene izin verdiklerine inanamıyorum.

Saltanat," diye mırıldandı. "Herkesin sana bakması rahatsız edici."

Ben hırladım ve Darius odanın içinde gürleyen bir hırıltı çıkardı, Justin'in omzunu yakaladı ve onu yüzüne döndürecek kadar sert çekti.

"Bu lekeler de ne?" diye sordu ve Justin'in omzundaki koyu kırmızı lekeyi koklamak için yaklaştım.

"Bu kan," diye onayladım ve Justin ne kadar yakın olduğumu fark ederek benden uzaklaştı ama onun yerine kendini Darius'un göğsüne çarparken buldu. O da

iki yırtıcı hayvan arasında sıkışıp kalmıştı ve kaçabileceği hiçbir yer yoktu. Justin, "Elimi kestim, hepsi bu," diye ısrar etti.

Darius onun ellerini tutup inceledi ve Justin ellerini çekip kurtarmaya çalıştı.

"Şimdi iyileştim tabii ki," dedi Justin çabucak. "Sanırım bir atardamarı kestim çünkü her yere fişkırdı."

"Ne kadar da uygun," dedim ve irkilerek bana baktı. "Neden bahsettiğini bilmiyorum," dedi ama terlemişti.

Alnında bir kırılma oldu ve onu yakaladığımızı anladım. "Emrin nedir Jacob?" Darius sordu.

"C-cerberus," diye kekeleydi, odadaki tehlikenin biz olduğumuzu hissetmeye başlamıştı. "Ve benim adım Justin. Bunu neden soruyorsun?"

"Çünkü büyük bir canavar Burrows'ta insanları öldürüyor," dedim, eşofmanının arkasını yumrukladım ve kulağına konuşabilmek için onu kendime doğru çektim. "Bir kurban daha bulundu ve şimdi de seni burada kanlar içinde bulduk."

"Onları Cerberus formumda öldürmüş olsaydım, kıyafetlerim kanlı olmazdı, değil mi?" diye tısladı.

Darius, Justin'in boğazını kavrayıp sıkarak, "Kaçarken onları yakında bırakmış olsaydın olabilirlerdi," dedi.

Elimi sarı saçlarında dolaştırarak küfretmesini sağladım ve Darius ile ikimiz de bu av için can atarken onu kemiğe sarılmış aslanlar gibi aramızda ileri geri çektik.

"Dur!" diye feryat etti dehşet içinde ve içimden çarpık bir memnuniyet geçti. "Lütfen, ben kimseyi öldürmedim. Bunu kanıtlayamazsınız."

"Bir Tepegöz yapabilir," diye belirttim.

Darius, "Ama yine de seni öldürmek için yeterli kanıtımız olduğunu düşünüyorum Jeremy," diye ekledi ve vahşi bir gülümsemeyi paylaştık.

"Hayır, lütfen, bırak gideyim," diye yalvardı.

"Kurbanlarını parçalayarak öldürmeyi seviyorsun, onları dişlerinle ve pençelerinle parçalıyorsun," diye homurdandım, elim saçlarını öyle sert parçalıyordu ki köklerinden kopuyordu. "Belki biz de sana aynısını yaparız."

"Bu adil bir şey Joseph," diye kabul etti Darius, canavarı tam anlamıyla ortaya çıkmıştı.

"Kumlu böreğin üzerindeki kutsal kuru üzümler!" Hamish odaya daldı, ardından Geraldine geldi. "Onu öldüremezsiniz, resmi bir duruşma olmalı. Biz

Küместeki öküzler gibi, türümüzün yasaları çerçevesinde hareket etmeliyiz, yoksa ayın altında keçileri güden kovboylardan başka ne oluruz?"

"Babam haklı," diye ısrar etti Geraldine, aceleyle ileri atıldı ve lavabonun yanındaki buz teknesinde duran bir çirozu aldı. Onunla Justin'in kafasına vurdu ve bir peçeli baykuşa yakışır bir çığlık attı. "Ama eğer sen Bunun sorumlusu sensin, seni melun odun faresi, bu çirozu senin denizci çanağına öyle bir sokacağım ki, bir daha gün yüzü görmeyecek!"

"Ben yapmadım!" Justin bağırdı, eli yanağındaki ıslak, kırmızı ize gitti, Geraldine ona çirozla tekrar tekrar vurdu ve her vuruşta bir kelime söyledi.

"Ben. Gömeceğim. Gömeceğim. Gömeceğim. Gibi. Şüpheli. Turuncu. Serilmiş. Dışarıda. İçin. İçin.

Doğru. Queens. İçin. Sup. Upon - Hear. Beni. Bu. Gün. Ve dinle. Beni. Asla. Daha Fazla."

Justin defalarca yüzüne bir çiroz yerken gösterinin tadını çıkarmak için geri çekildim, sonra taşaklarına başladı, tüm balığı aletine çarptı ve öksürüp dizlerinin üzerine düşmesine neden oldu.

Geraldine çirozu bir silah gibi omzuna koyarken, "Ben masumum," diye homurdandı.

Hamish göğsünü şişirerek ve Justin'in kolunu tutarak, "Yakında ne olacağını göreceğiz," dedi. "Hapse atılacaksın Gerçek kraliçelerin ve halkının güvenliği için reçel kavanozundaki bir pancar gibi." Onu odadan dışarı sürükledi ve Justin arkasına dönüp Geraldine yalvarırcasına, ama o sadece ona sırtını döndü ve çirozu yalağa geri koydu.

"Beni her zaman çok ürkütürdü," dedi ürpererek. "Belki de leydi nehirlerim bana her zaman bir yılanın

Sularımda gizlenen. Bir kadın nehirlerindeki sürüngenleri asla görmezden gelmemelidir,

Korkarım gerçek kraliçeleri hayal kırıklığına uğrattım." Dizlerinin üzerine çöktü ve

Yüzünü Darius'un kalçalarına dayadı ve pantolonuna o kadar sıkı yapıştı ki pantolon aşağı düşmeye başladı.

"Yıldızlar adına, Geraldine," diye mırıldandı Darius, pantolonunu yukarı çekmeye çalışarak, ama Geraldine o kadar sıkı sarılmıştı ki, boxer'ıyla birlikte aşağı kayarak çıplak kичını ortaya çıkardı. "Geraldine!"

Darius onu bırakıp bana doğru hamle yaptı ve pantolonumu tutmaya çalıştı ama ben Vampir hızımla oradan uzaklaştım ve Darius'un yanında durdum, omuzlarımız birbirine değiyordu.

"Gidip ikizlere söyleyelim," diye önerdim ve Geraldine bir elini alnına götürerek feryat etti.

"Ah, ama siz bilmiyorsunuz," diye soluk soluğa dizlerinin üzerinde sürünerek bize doğru geldi. "Benim nazik hanımlarımın safkan atları gafil avlandı."

"Neyin farkında değilsin?" Darius homurdandı.

"Hanımefendilerimiz Tory ve Darcy kaderin kanatlarında savrulup gittiler. Gabriel birkaç dakika önce onları kaderin kapılarına teslim ettikten sonra bize haber vermek için geri döndü."

"Sen neden bahsediyorsun?" Ben talep ettim.

"Türlerinin yöntemlerini öğrenmek için yüzyıllar önce atalarının ikamet ettiği Alevler Sarayı'na gittiler. İyi kalpli ve cesur Gabrielimiz bir süre daha orada kalacaklarına inanıyor. Hatta belki de aylar."

"Aylar mı?" Darius boğuk bir sesle konuştu. "Şaka yapıyorsun," diye tersledi. "Bana şaka yaptığını söyle."

Avuçlarında tehlikeli bir ateş yandı ve Geraldine bir feryatla dizlerinin üzerinde geriye doğru kaydı. İçim daraldı ve üzüntü içimi kaplarken kollarım iki yanımda gevşedi. Mavi gitmiş miydi? *Aylardır mı?*

"Oh, ama ben değilim. Ve evet, onları çok özleyeceğiz ama aynı zamanda nazik ve harikulade hediyeleri için yıldızlara ükretmeliyiz!"

"Hayır," diye bağırdı Darius. "Bana şu anda nerede olduklarını söyle."

"Bilmiyorum. Alevler Sarayı'nın yeri uzun zamandır hafızalardan silinmiş durumda ve bazıları bunun sadece bir efsane, bir söylenti olduğunu söylüyor," dedi Geraldine dramatik bir şekilde. "Ve Gabriel, onlar böylesine önemli bir görevdeyken yeri söylemeyecektir. Onları burada beklemeli ve sık sık düşünmeliyiz, onlara doğru eter içine olumlu titreşimler göndermeliyiz, böylece onlar-"

"Hayır," diye tersledi Darius onu işaret ederek. "Gabriel nerede?"

"Bilmiyorum. Bize haberi verdikten sonra gecenin içinde bir hayalet gibi kayboldu, göklerden katılması gereken başka bir önemli görevi olduğunu iddia etti."

"Bizden saklanıyor," diye homurdandım. "Ama onu bulacağım. Sırtıma bin, Darius."

Darius tek kelime etmeden ayağa fırladı, kollarını ve bacaklarını bana doladı ve ben de hızla mutfaktan dışarı fırladım. En azından nerede olduklarını öğrenebilirsek belki onları ziyaret edebilirdik. Mavi önce beni görmeye gelmeden nasıl gidebilirdi? Türünü öğrenmesini yadırgıyor değildim ve açıkçası o sarayın sırlarını duymak beni büyölüyordu ama bana önceden haber veremez miydi?

"GABRIEL!" Darius sesini büyüyle güçlendirerek bağırdı, böylece Burrows'un her yerinde yankılanacak ve pi kurusu geldiğimizi anlayacaktı.

Gabriel'in odasının önünde durduk ve Darius odayı ateşle doldurdu, dudaklarından bir Ejderha kükremesi çıktı ama ateş sert bir hava kalkanının üzerinde dalgalandı ve aynı hızla yok oldu.

Kaşlarımı çatarak onu hayal kırıklığına uğrattım. Veda etmeden gittikleri için çok kızmıştım ve Blue'yu çok özleyecektim ama Geraldine Tory'nin asla dönmeyeceğini söylemiş gibi davranıyordu.

"Sakin ol dostum, neler oluyor?" Kapının önünde bir ileri bir geri volta atmaya başladığında ona sordum.

"Aylarca dönmeyecek," diye tükürdü. "Benim aylarım yok." "Bu da ne demek şimdi?" Şaşkınlıkla sordum, o da elini salladı. dudaklarından dumanlar fişkırıyordu.

"Onu özleyeceğim, hepsi bu," diye mırıldandı.

"Evet, özleyeceğim Mavi ama... belki de bu iyi bir şeydir. Tarikatları hakkında daha çok şey öğrenecekler. Belki de bize yardım edebilecek yeni yetenekleri ortaya çıkaracaklar. ile-"

"Umurumda değil," diye tersledi, gözleri bir Ejderhanın altın gözlerine dönüştü. "Onun burada olması gerekiyor. *Benimle* birlikte." Kapıya doğru yürüdü ve yumruğunu kapıya vurdu. "Gabriel! Dışarı çık ve benimle yüzleş."

"Meşgul," diye bir erkek sesi bize doğru geldi ve ikimiz de arkamızı döndüğümüzde gölgelerin arasında duran, bir bacağını havaya kaldırmış duvara yaslanmış altın saçlı bir Aslan Şekillendirici bulduk.

"Leon," dedim farkına vararak ve ona doğru yürüdüm. "Gabriel nerede?" "Odasında olabilir. Kilometrelerce uzakta da olabilir. Kim bilebilir ki?"

dedi, parmaklarını uzun yelesinin içine sokarak.

"Söyleyebilirsin," diye ısrar ettim.

Darius yumruğunu Gabriel'in odasına giden bariyere tekrar vurdu ve bariyerin ötesinden kadınsı bir inilti yükseldi.

Leon sırtarak, "Gabe meşgul," dedi.

"Peki sen nesen, onun koruması mı?" Darius Leon'a tükürdü.

"Ben sadece gizemli bir Aslanım, gölgelerde gizlenen ve adına birçok sır barındıran," dedi ürkütücü olduğunu düşündüğünü tahmin ettiğim bir sesle.

O

kaslı kollarını kavuşturdu ve biz buna hemen yanıt vermeyince bize surat astı. "Sırlarımı öğrenmek istemiyor musunuz?"

"Bunlardan biri Gabriel'in olduğu yer mi?" Ben sordum.

"Evet... ve hayır," dedi ve gözlerini ona diken Darius'a bir sırtış fırlattı.

"Biliyorsan hemen söyle," diye emretti Darius, omuzlarını geriye doğru bastırarak ve gözlerine babasının bakışı girerek. Kesinlikle Gabriel'e ait olan yüksek sesli bir inilti duyuldu ve ben nefesimin altında bir küfür mırıldandım.

Leon kıkırdarak, "Vay canına, tir tir titriyorum," dedi. "Gabe gitti dostum. Ya o odada karısını başka bir âlemde beceriyordur ya da Sunshine Körfezi'nde yunuslarla yüzmeye gitmiştir. Kim gerçekten ne diyorsun?"

"Sen," diye tersledi Darius. "Söyleyebilirsin. Ve onları içeride duyabiliyorum, yani cevabı zaten biliyorum."

"Öyle mi?" Leon ellerini sallayarak ve parmaklarını oynatarak sordu. "Yoksa tüm bunlar sadece bir illüzyon mu?"

Avucumu yüzümde gezdirdim ve Gabriel'e ulaşamayacağımızı içten içe bilerek iç geçirdim. Ona ulaşmak için izlediğimiz her yolu *görmüş* olacaktı ve bunu kabul ettiğimde omuzlarım çöktü.

"Hadi dostum. Gidelim," dedim Darius'a ama Leon elini savurup bana tokat attı.

"Hey," diye bağırdım.

"Bunu hissediyor musun, Lance? Bu kaderin bir cilvesi." Gömleğimi kavradı, Cheshire Kedisi gibi gülümserken beni yüzüne yaklaştırdı. "Ve ben onun elçisiyim. Kaderine doğru sür beni. Sür beni!"

"Ay aşkına, Leon." Onu geri ittim. "Kişisel sınırlar, unuttun mu? Bunu daha kaç kere söylemem gerek bilmiyorum."

Döndüm ve uzaklaşmaya başladım, Darius'u da peşime taktım, Gabriel'e ulaşmaya çalışmaktan bir hışımla vazgeçti.

"Peki ya benim sırlarım ne olacak?" Leon çaresizlik içinde arkamızdan seslendi ama biz yürümeye devam ettik. "Gabriel'in bizim için hazırladığı gizli bir görevim var," dedi heyecanla, hiç umursamadığımızı anlayınca ağzından kaçırıldı.

"Gabriel'in canı cehenneme," diye homurdandı Darius ve ben de elimi omzuna attım. "Yakında dönecekler kardeşim," dedim, sözlerimin doğru olmasını umarak. "Yeterince erken değil," dedi başını sallayarak ve ben de ona sormaya gittim

Ama Leon bize çarptı, bizi ayırdı ve kollarını omuzlarımıza attı.

"Gabe görevimiz için birkaç acemiye ihtiyacım olduğunu söyledi, ben de bunun yeni arkadaşlar edinmek için harika bir fırsat olacağını düşündüm."

"Evet, tabii. Görüşürüz," diye homurdandı Darius ve koridorda ilerlemeye başladı, arkasından dumanlar yükseliyordu, sonra bir sisin içinde kayboldu.

Leon kulağıma yaklaşarak, "Vay canına, bu çok dramatikti," diye nefes aldı. "Sanırım sadece sen ve ben kaldık, utanç verici."

"Shamesy?" Homurdandım.

"Evet, Power Shamesy gibi. Bundan sevimli bir takma ad çıkarabileceğimi düşündüm, böylece o kadar da yıkıcı görünmeyecekti."

Kollarımı kavuşturarak onu omuz silktim. "Gerçekten bir görev var mı?"

"Tabii ki bir arayış var," dedi altın gözlerini devirerek. "Beni ne sanıyorsun, utanmaz?"

"Bana böyle hitap etmemeni tercih ederim," dedim kesin bir ifadeyle.

"Yanımızda başka kimi getirelim?" diye sanki ben hiç konuşmamışım gibi devam etti. "Bu görev de neyin nesi?" Hayal kırıklığı içinde sordum.

"Aman Tanrım, sana daha görevden bahsetmedim bile." Önüme atladı ve ellerini omuzlarıma bastırdı. "Gabe bazı değerli taşlar aradığını söyledi, değil mi? Değil mi?"

"Doğru," diye kabul ettim, konuşmanın gittiği yöne kaşlarımı çatarak.

Zodyak Loncası taşlarının izini sürmek için yaptığım araştırmada hâlâ somut bir ilerleme kaydedememiştim, ancak elimde takip etmem gereken birkaç ipucu vardı

Eugene ve arkadaşları Kayıplar Kütüphanesi'nden aradığımız mücevherler olabilecek bazı bilgiler göndermişlerdi. Ama yıldız tozu eksikliği ve soğumuş izleri takip ettiğim gerçeğiyle

yüzlerce yıl önce, arayışımızla bir yere varmak oldukça zordu. "Ve bunlar ekstra özel değerli taşlar, değil mi? Değil mi?" Leon itti.

"Doğru." Asıl konuya gelebilecek miydi?

"Pekâlâ." Bir elini ağzına götürmeden önce sağa sola bakarak yaklaştı.

"Birinin nerede olduğunu biliyorum. Ve genellikle

Ailemin çalınan hazinelerinden hiçbirini vermem - biz dünyanın en iyi hırsızlarıyız.

Sonuçta Solaria - ama babam bunu özel bir yere kilitlemişti ve babama karşı küçük bir intikam borcum var."

"Kardeşin yüzünden mi?" Üzülerek sordum. Roary Night, Darkmore Cezaevi'nde iyi bir müttefike dönüşmüştü ve itiraf etmeliydim ki onun orada olmasının nedeni lanet olası midemi bulandırıyordu.

"Evet, babam utancından onunla konuşmuyor bile. Sanırım utanç hakkında çok şey biliyorsun, bu yüzden muhtemelen bunu anlıyorsundur, shamesy. Böyle bir pislik olduğu için ondan intikam almak istiyorum..."

Leon yüz hatlarını hüznün kapladı ama sonra aynı hızla yüzüne bir gülümseme yayıldı. "Yani hırsız babamdan çalmak ve taşına karşılık hazinesini sana vermek istiyorum.

koleksiyonu."

"Bu bir taş yığını değil-"

"Taş koleksiyonundaki en değerli taş olacak," diye gururla ilan etti, dönüp önümdeki tünelde kasıla kasıla ilerledi ve ben de siktir et dedim ve onu düzeltme zahmetine girmedim.

Leon kalın kalçalarına yapışan dar bir kot pantolon giymişti, kaslı vücudu beyaz tişörtünü dolduruyordu. Altın sarısı saçları etrafındaki apliklerin ışığında adeta parlıyordu ve ben başımı sallayarak Bir an için dudaklarımda bir gülümseme belirdi. Gabriel'le arkadaş olduğundan beri beni biraz sevmeye başlamıştı, özellikle de Pitball statüm yüzünden benim aşırı hayranım olmayı bıraktığından beri. Elbette, şimdi benim bir zamanlar kendim için kurduğum hayalleri yaşıyordu, bu yüzden sanırım bugünlerde ona hayranlık duyan kişi ben olmalıydım. Ve şimdi ben de Güçten Utanıyordum, yıllar önce akademisi Zodiac Akademi ile değişim programı yaparken ilk tanıştığı ünlü ben değildim.

Başka bir değerli taşı ele geçirme fırsatını kaçırmak istemediğim için peşinden gittim ve bana çapkın bir gülümseme fırlattı.

"Peki kimi işe alıyoruz?" Leon sordu.

"Caleb'i getirelim," diye karar verdim.

"Evet - Caleb'i seviyorum! O da artık senin sanguis kardeşin, değil mi?" diye mırıldandı, bana döndü ve başparmağını boynumdaki iğne ucu kadar gümüş izlerin üzerinde gezdirmek için uzandı.

"Evet." Elini ittim. "Gabriel mi söyledi?"

"Evet. Ama sürekli bunun ne kadar havalı bir şey olduğundan bahsetmememi çünkü Vampir topluluklarının kötü olduğunu ve eğer bunu çok havalı bir şeymiş gibi anlatırsam diğer Vampirlerin de katılmayı düşünebileceğini, bunun da iyi bir şey olmadığını söyledi - ama bu konuda haklı olup olmadığını merak ediyorum çünkü bana iyi bir şeymiş gibi geliyor ve en sevdiğim Vampirin tüm iyi şeylere sahip olmasını istiyorum."

"Bunun Vampir Yasası'na aykırı olmasının bir nedeni var," dedim. Şimdiye kadar nefret ettiğimi söyleyemesem de gerçek bu. "Sürü avcılığı ve kana susamışlıkla ilgili sorunlar var ve-"

"Bunlar bana iyi şeyler gibi geliyor, Shamesy. Belki Caleb kabul eder ve sana yeni bir acemi bulabiliriz. Hadi gidip onu bulalım!"

Pasajı geçip ileri atıldım, onu kucağıma alıp omzuma attım ve Leon kükreerken kraliyet dairesine doğru koşmaya başladım.

Onu Caleb'in odasının önüne bıraktım ve parmaklarımla kapıya vurdum. Kapı açıldı ve Caleb beni görünce gülümsedi.

"Sanguis frater!" diye heyecanla bağırdı ve birbirimize sarıldık. "Sana bahsettiğim doğu Voldrakia'daki kan nehriyle ilgili belgeseli izledin mi?"

"Evet," dedim birbirimizi bırakırken. "Beni o kadar susattı ki, Darcy'yi uyandırıp ondan beslenmek zorunda kaldım."

"Evet, o bok beni de çok susattı. Washer'a rastlayana kadar gördüğüm ilk kişiden besleneceğimi biliyordum," dedi Caleb burnunu kırıstırarak.

"Ergh, Nova bir keresinde bir sınıf gösterisi için beni ondan beslemeye zorlamıştı," dedim tiksintiyle. "Her tarafımı toprakladı ve dişlerim bir hafta boyunca bir daha uzamadı."

"Kahretsin, sana diş korkusu mu verdi?" Caleb'ın nefesi kesildi.

"Büyük ölçüde," dedim ve Caleb Leon'a dönerek ona da sarıldı.

"Eminim diş korkusu en kötüsüdür," dedi Leon üzüntüyle. "Biri izinsiz saçımıza dokunursa aslanlarda yele korkusu olur. Bir keresinde benim de başıma gelmişti... Bunu hiç atlatamadım." Ürperdi ve Caleb bir elini onun koluna bastırdı.

Leon üzüntüyle başını sallarken, "Korkunç bir şey olmalı," dedi ve sonra Seth aniden başını Caleb'in kolunun altından çıkarıp kapıdan içeri girdi.

"Bir keresinde sevişirken birinin kılları benimkilere dolandığında kıl korkusu yaşamıştım. Bu. Berbattı. Korkunçtu," dedi ve gülümseyerek bize katılmamız için etrafına bakındı.

"Bu hiç de aynı şey değil," dedim sinirli bir şekilde ve Seth sızlanarak Caleb'a baktı.

"Evet, bunları karşılaştıramazsın dostum. Bu aslında biraz aşağılayıcı," dedi Caleb kaşlarını çatarak.

"Aslında yapabilirsin," diye araya girdi Leon. "Bir keresinde kollarım bir sürü çatal bıçağa dolanmıştı ve şimdi kıl korkusu yaşamadan oraya kaşık bile sokamıyorum."

"Çatal bıçakları oraya nasıl soktun?" Şaşkınlıkla sordum.

"Chip-chop pube mu oynuyordun?" Seth bilerek sordu.

"Aynen öyle, dostum!" Leon ağladı. "Kaç kişi chip-chop pube'un ne olduğunu bile bilmiyormuş gibi davranıyor biliyor musun? Bu klasik bir oyun."

"Kıl ve çatal bıçak içeren klasik bir oyun mu?" Kollarımı kavuşturarak alay ettim.

"Kurallar nedir?" Caleb eğlenerek sordu.

Leon, "Kıllarınızdan ne kadar çatal bıçak asabileceğinizi görmeniz gerekiyor," diye açıkladı.

"Sadece on saniyeden fazla asılı kalırsa sayılır," diye ekledi Seth.

"Ne yani... diğer insanların önünde oynarken aletleriniz dışarıda mı?" Bu oyunu neden merak ettiğimden emin olamayarak sordum çünkü kesinlikle bir şans vermeyi planlamıyordum.

"Evet," dediler aynı anda ve birbirlerine sırtıırken aralarına baktım, ikisinin birlikte aynı kazanda çok patlayıcı iki iksiri karıştırmak gibi olacağını hissediyordum. İkisi de çok neşeliydi.

"Gidelim mi?" Ben sordum ve Leon bana baktı.

"Evet! Hadi bir maceraya çıkalım," dedi Leon neşeyle.

"Ooh, ne macerası?" Seth hevesle bize doğru yaklaşarak sordu.

Leon onu çıkışa doğru takip ederken açıkladı ve kısa süre sonra dışarıdaydık, yaz güneşi parlak yeşil çimlerin üzerinde parlıyordu, papatyalar ve karahindibalar her yerde ortaya çıkıyordu.

Muhafızlar bana ters ters bakıp birbirleriyle mırıldanmaya başladılar ve ben onları görmezden geldim, artık bu şekilde muamele görmeye o kadar alışmıştım ki, bu durum benim için artık büyük bir anlam ifade etmiyordu.

Sınırın ötesine geçtik ve Aslan Değiştiren bize dönerken bir kese yıldız tozu çıkardı.

"Bütün bir kese mi var sende?" Caleb şok içinde ona sordu.

"Yağmurlu bir gün için saklamıştım ve Aslan hislerim bana bugün gerçekten çok yağmur yağacağını söylüyor," dedi Leon ve ben masmavi gökyüzüne, üzerinde dans eden ötücü kuşlara ve bakışlarının altında bir yağmur bulutu oluşma ihtimali sıfır olacak kadar parlak yanan güneşe baktım.

"Evet, öyle görünüyor," dedi Seth komplocu bir tavırla. "Peki nereye gidiyoruz?"

"Memleketime," dedi Leon. "Alestria'ya." Yıldız tozunu üzerimize fırlattı ve sürüklenerek uzaklaştık, yıldızların arasından geçtik ve sidik kokusunun havada yoğun bir şekilde asılı durduğu karanlık bir sokağa bırakıldık.

"Cehennemde miyiz?" Caleb mırıldandı, pis kokudan korunabilecekmişim gibi bana yaklaştı. "Aman Tanrım, bu bir bok mu? Şu çöp konteynırının yanındaki lanet olası bir Fae boku mu?" Gömleğini burnunun üzerine kadar çekti ve onu gerçekten suçlayamazdım.

"Bu Alestria'nın büyüü," diye mırıldandı Leon. "Pislik, sidik ve berduşların ara sokaklarda yaptığı sıçışlar arasında, burayla ilgili gerçekten özel bir şey var."

"Sanırım hoşuma gitti," diye fısıldadı Seth ve Caleb ile ben bakiştık.

Leon bir kanalizasyona doğru yürüdü, dizlerinin üzerine çöktü ve bir büyü yaptı, eli metalin üzerinde ileri geri gidip geliyordu

parıldamaya başladı. Onu tuttu ve yukarı çekerek karanlığa doğru uzanan bir merdiveni ortaya çıkardı.

"Biliyor musun, sanırım Burrows'a geri dönüp derimin bir katmanını yakacak kaynar bir duş almayı tercih ederim," dedi Caleb, geri çekilerek ama bir elimi omzuna bastırdım ve onu ileri doğru ittim.

"Hadi prenses, biraz pislikle başa çıkabilirsin," diye alay ettim ve Seth hevesle başını sallayarak bize baktı.

"Bunu yapılacaklar listemizden çıkarabiliriz Cal," diye seslendi.

"Ölmeden önce yapılacaklar listemde 'bok çukuruna girmek' yok," dedi Caleb başını sallayarak ama yine de onu oraya götürmeme izin verdi.

"Yıllarca anlatacağımız hikâyelerden biri olacak," diye teşvik etti Seth. "Ay'a gittiğim ve sikimi bir kratere soktuğum zamanki gibi."

"Yaptın mı?" Seth gururla başını sallarken Leon ona hayretle bakarak sordu. "Lanet olsun, bana her şeyi anlat. Nasıl bir histi? Sonrasında sihirli penis güçleri kazandın mı?"

Seth yeni birine ay hikâyelerini anlatma fırsatını kaçırmayınca homurdandım ve Leon kanalizasyona inerken Caleb isteksizce onu takip ederken ben de onun dikkatini dağıtmaya çalıştım.

En alttaki basamaklardan inerken bir Faelight ışığı gönderdim ve içinde bulunduğumuz nemli tünele, yanımızda akan bir su nehrine baktım. Leon'u nehrin yanındaki dar patikadan aşağıya kadar takip ettik, onun ve Seth'in gülüşmeleri ve paylaştıkları hikâyeler etrafımızda yankılanıyordu ve Caleb hiçbir şeye dokunmamaya gayret ederken ve Burrows'a geri döndüğümüz anda üzerindeki tüm kıyafetleri yakacağına dair sözler mırıldanırken onunla birlikte yürüdüm.

Leon ve Seth ilerideki tünelden sağa döndüklerinde onları gözden kaybettim ve Caleb'in artık yanımda olmadığını fark ettim. Arkama baktım,

Başını ve bir kolunu tavandan aşağı sarkan kalın bir örümcek ağına dolanmış buldu.

"Lanet olsun, argh," diye homurdandı, onu yakmaya çalıştı, ama neredeyse kendi kaşlarını yakarken kendini daha fazla yakaladı.

Ona yardım etmek için koşarak yanına gittim, elime bir buz bıçağı aldım. "Kıpırdama Cal," diye cesaretlendirdim ve o da kıpırdadı, yüzünü buruşturarak

Yapışkan ağdan kurtulurken tüm bedeniyle ürperdi ve ağın son parçasını da saçlarından sıyrıp elinin üzerinden attı.

Bir an için ağı inceledim, büyüklüğünden ya da üstümüzdeki duvarda geniş bir delikte kaybolmasından hoşlanmamıştım. Zararsız bir dokuma örümceğine ait olabilirdi ama diğer ihtimal de içimi sıktı.

Gnarla örümcekleri çok nadir bulunurdu ama ağları yapışkanlığıyla ün salmıştı ve böyle bir yer o büyüklükte bir şey için mükemmeldi. Yine de bu değerlendirmede yanıldığım için lanet yıldızlara dua ettim.

"Devam edelim," diye ısrar ettim, Leon ve Seth'in sesleri artık bize ulaşmıyordu ve krallıktaki tüm polisler peşimizdeyken ayrı kalmamız gerektiğini düşünmüyordum.

Vampir hızımızı kullanarak diğerlerinin peşine düştük, girdikleri tünele girdik ama tüneli boş bulduk.

Yavaşlayarak durdum ve Caleb yanımda dururken bir küfür savurdu ve ayağı bulanık bir su birikintisine battı, bacağını sallayarak çıkardı ve kurutmak için ateş büyüğü kullandı.

"Hayatımı sikeyim," diye homurdandı, tüm bu durumdan tamamen iğrenmiş görünüyordu.

"Seth!" İlerideki karanlık tünele doğru seslendim, cevap vermeyince hırladım. Burada tünelde çeşitli yönlere açılan çatallar vardı. Nereye gitmişlerdi?

"Boş ver bunu. Eğer bizi bıraktılarsa, bizimle daha sonra Burrows'ta buluşabilirler," dedi Caleb, ama arkasını dönüp bu planı gerçekleştiremeden bir kükreme sesi duyuldu ve on kollu bir canavarın gölgeli figürü belirdi karanlıktan bize doğru geldi.

"Kahretsin," diye hırladım, ellerimi kaldırdım ve hava büyüyle patlattım. Hemen devrildi, içinden kahkahalar yükseldi ve Faelight'ımı üzerlerinden uçururken Seth ve lanet Leon olduklarını fark ettim.

Seth'in elinde sarmaşıklar vardı ve görünüşe göre Leon'un omuzlarında oturuyordu çünkü şimdi kalçaları Leon'un kulaklarına kenetlenmiş halde onun altında sıkışmıştı. İkisi çılgınlar gibi güldü ve Seth'in sarmaşıkları onun etrafından fırladı, bir tanesi suya çarptı ve Caleb'in yüzüne tokat gibi çarpan bir sıçrama gönderdi.

"Argh!" diye bağırdı. "Bu beni ağızımdan vurdu, seni orospu çocuğu."

Seth bir kahkaha attı, kendini Leon'dan kurtardı ve ayağa kalkarken yan tarafını tuttu, ancak Caleb öne fırladı ve ellerini göğsüne çarptı ve onu büyük bir gürültüyle lağım nehrine doğru geriye doğru uçurdu. Seth'in kafası yukarı kalkıp korku dolu bir çığlık atarak akıntıda sallanırken içimden bir kahkaha yükseldi.

Cal ve ben gülmekten kırıılırken "Seni pislik!" diye bağırdı.

Leon ayağa kalktı, Seth'in peşinden koşup onu sudan çıkardı, ateş elementinin sıcaklığıyla onu kuruturken bir yandan da gülmeye başladı.

"Hastalıklı olacağım. Faeitis olacağım. Faeiphylis. Lanet olası pembe göz," diye bağırdı Seth panik içinde.

"Bir şeyin yok dostum," dedi Leon kolayca. "Bu su temiz. Bok nehri bir sonraki tünelde."

Caleb saçlarını ateş büyüyle kuruturken, "Bunun için yıldızlara şükürler olsun," diye mırıldandı.

Leon bizi tünellerde ilerletti ve sonunda ortasında bir tekerlek olan devasa bir kapıya ulaştık. Bize dramatik bir şekilde döndü, altın gözleri parlıyordu. "Bu kapının ardında yıllar ve yıllar boyunca aile yadigârları, atalarımın çaldığı şeyler, değerli eşyalarımızın çoğu yatıyor."

"Onları çaldıysan nasıl aile yadigârı olabilirler?" diye sordum ve Leon beni susturdu.

"Burada hiçbir şeye dokunmayın, çünkü gözlerinizi başınızdan düşürecek ve burnunuzu yüzünüze gömecek bir laneti tetikleyeceksiniz."

"Ciddi misin?" Cal tereddüt etti. "O zaman ben girmiyorum."

"Hayır, sadece şaka yapıyorum." Leon güldü. "Ama bir şey çalmaya kalkarsan haberim olur, seni ve sevdiğin herkesi öldürürüm." Hafifçe gülümsedi, sonra döndü ve elini kapıya bastırdı, avucunun altından sihir fişkırdı, sonra tekerlek kendi kendine hızla dönmeye başladı. Kilit açıldığında kapı gümbürdedi ve adam kapıyı aralayarak alevlerin aydınlatığı bir hazineyi ortaya çıkardı.

Onu içeri kadar takip ettik ve bu odadaki sonsuz harikalar karşısında çenem durdu. Mücevherlerle dolup taşan sandıklar, her türlü iksirin ve nadir eserlerin bulunduğu bir yığın rafın üzerinde duran parlak bir taç, hatta göğsünde Aslan takımyıldızını taşıyan kan kırmızısı bir zırh bile vardı.

"İyi ki Darius'u getirmemişiz, tüm bunları senden almaya çalışırdı," dedim ve Leon bu fikir karşısında homurdandı.

Aslan eski bir ahşap dolaba yöneldi, cebinden çıkardığı küçük bir anahtarla dolabın kilidini açtı ve içinden gümüş bir kutu çıkardı. Kutuyu çevirerek açtı, içinden çeşit çeşit değerli taş çıktı ve onları karıştırarak içlerinden en mükemmel şekilde kesilmiş olanını çıkardı. Altın kahverengisi renginde oval bir topaz taşıydı ve derinliklerinde yaşayan sihirle parılıyordu.

Ona uzandım, kolumdaki gizli Lonca izi bunun ne olduğunu biliyormuş gibi kaşınıyordu ve yıldızların fısıltıları bir an için havada asılı kalmış, onu yakalamam için beni teşvik ediyor gibiydi. Ama Leon benden önce parmaklarını işaretin etrafına sıkıca kapattı.

"Bunun için bana bir şey borçlusun," diye açıkladı Leon ve kaşlarımı çatarak ona baktım.

"Ne?" Ben talep ettim.

"Beş yıl önce Zodiac Akademi'de sizi ziyaret ettiği gece Gabriel ile aranızda geçenler ve Gabriel'in gizemli bir isteksizlik var. Bir şeyler olduğunu biliyorum, Lance Orion. Bana yardım et, o sırrı istiyorum."

Dehşet içinde elimi çektim. "Hayır," diye tısladım. "Bunu mezara götüreceğim. Ona yemin ettim."

Seth ve Caleb merakla bana baktılar ama ben kollarımı kavuşturup başımı salladım.

Leon omuzlarını silkerek, "Sır yok, taş yok," dedi ve ben homurdandım.

"O taş ihtiyacımız var. Gabriel'e onu senden almasını söyleyeceğim," dediğimde Leon'un nefesi kesildi ve elini göğsüne götürerek gücendi.

"Yapamazsın," diye tısladı.

"Yaparım. Ya öyle yaparsın ya da teslim edersin." Avucumu uzattım ve Leon hâlâ avucumu sıkıca tutarak çelişkili görünüyordu.

"Ryan Luxian Pitball Ligi kartınızı istiyorum," diye taktik değiştirdi.

"O bir koleksiyon," dedim hayal kırıklığı içinde, adamın sahip olduğundan bahsetmiyorum bile büyürken en sevdiğim oyuncuydu.

"Ya öyle yaparım ya da onu yutarım ve sen de kakamdan çıkarırsın." Leon tehdit edercesine taşı açık ağzına götürdü ve ben de küfrettim.

"Peki," diye homurdandım. "Kartı alabilirsin, sadece taşı bana ver."

"Elbette." Leon onu cebine attı. "Takası sonra yaparız." Ben homurdandım ve o bana sırttı.

"Bu şapkayı alabilir miyim?" Seth sordu ve arkamızı döndüğümüzde onu, üzerinde deri püsküller olan gülünç kırmızı bir kovboy şapkası takarken bulduk. "Kendimi hep bir şapka insanı olarak hayal etmişimdir."

"Gülünç görünüyorsun," dedi Caleb homurdanarak.

"Elbette, dostum," dedi Leon kolayca.

"Nasıl oluyor da senin kakandan çıkarmak zorunda kalmıyor, çünkü sana bunun için bir şey vermiyor?" Ona fırlattım.

"Bu kadar suratsız olma, utangaç," dedi Leon, kolunu bana dolayarak. "Sen hâlâ benim favorimsin." Yüzümü yaladı. "Vay canına, üzerindeki utancın tadını gerçekten alabiliyorsun." Beni tekrar yaladı. "Tarçın ve başarısız hayaller gibi."

"Pekala, geri çekil Lion," diye uyardım, utanç verici yorumdan dolayı acı çekiyordum ve tükürükten de heyecanlanmamıştım.

"Özür dilerim, seni utandırmak istememiştim, utangaç," diye mırıldandı, sanki gerçekten üzgünmüş gibi, gerçi bana utangaç demek ona pek yardımcı olmuyordu. "Aslında bunu bir koku olarak şişeleylebilirsin, biraz çekici. Adını eau de toi-regret koyabilirsin."

"Teşekkürler," dedim kuru bir sesle. "Kendi başarısız hayallerimin giyim serisini kurmayı bitirdiğimde bunu yapacağım."

Leon ciddi bir sesle, "Bence gerçekten bir şeyler bulmuşsun, Lance," dedi. "Bunu diğer tüm kaybedenlere satabilirsin. Senin kadar utanç verici pek kimse yok, ama bu işi serserilere, başarısızlara ve hatta keşlere kadar genişletebilirsin. beleşçiler."

"Sabırsızlanıyorum," dedim içi boş bir sesle.

Seth yeni şapkasından sarkan püsküllerle oynarken ve Caleb başını sallarken biz hazineden çıktık ve Leon kapıyı sıkıca kilitleti.

dudaklarında dans eden bir gülümsemeyle.

Üstümüzde bir yerden bir ses geldi ve başımı kaldırıp tepemizden geçen borulara baktım, Caleb'a da bakıp onun da duyduğunu teyit ettim. Elimi esneterek parmak uçlarıma sihir getirdim ve ilerlemeye devam ettik.

Bir sonraki köşeyi döndük ve Seth korkuyla uludu. "Sekiz bacaklı amcığın anasını avradını!"

Gözlerim çıkışımızı engelleyen devasa gnarla örümceğine takıldı; beyaz gözleri önümüzde parıldıyor, kocaman kıllı bacakları ileri doğru fırlıyor, kıskaçları şaklıyor ve korkunç bir homurtu çıkarıyordu.

Caleb ileri atıldı ve alevli yumruğuyla örümceğin suratına bir yumruk indirerek onu geriye doğru uçurdu. Örümcek kendini düzeltti ve duvarlara tırmanan daha fazlasını fark ettiğimde nefesim kesildi ve arkamızdaki zemine çarpan dikenli bacakların tıkırtısı beni döndürdü.

"Seni ısırmalarına izin verme," diye seslendim. "Zehirleri ciğerlerinizi patlatır."

"Ahhh!" Seth hava büyüyle bir örümceği suyun içine fırlatarak savaşa girdi ve ben de önümdekiyle kapıştım, elime bir buz mızrağı aldım ve hassas bir şekilde kafasına doğru fırlattım. Mızrak çirkin yüzünü gösterdi ve ölürken çığlık attı, ama bir başkası anında onun yerini aldı.

Leon yanımda hızla ilerledi ve tünelde alev alev yanan ateş topları gönderdi, örümcekler alevlerden kaçarken diğerleri alevlerin içinde yok olurken gücünün sıcaklığı yanaklarımı ısıttı.

Caleb onların arasından bir yol açarken, ben de bir hava akımıyla canavarlardan birini daha suya düşürdüm.

"Gidin!" Cal kükredi ve ben Leon'u yakalayıp omzuma attım, Caleb de Seth'i tuttu ve Seth "Yee-ha!" diye bağırırken biz de uzaklaştık.

Kaçışan canavarların sesi bizi kovalarken merdivene geri döndük ve basamakları hızla çıktım, tırmanırken üstteki tahliye kapağını iterek açtım.

Caleb hemen arkamda belirdi, Seth sırtına yapışmış, şapkası Leon sırtımdan aşağı atlayıp kanalı kapattıktan sonra bir büyüyle tekrar mühürlerken püsküller rüzgârda dalgalanıyordu.

"Aşağıda, o delikte örümcekler var," diyen çakıllı bir erkek sesi beni etrafımda döndürdü ve kollarından bir dizi çatal bıçak sarkan çıplak, kıllı bir adamın orada durduğunu gördüm.

"Aman Tanrım, o bir çip-pop şampiyonu," diye soluk soluğa kalan Seth, daireler çizip gökyüzünü işaret etmeye başladığında kafasının iyi olduğu her halinden belli olan adamı alkışlamaya başladı.

Leon üzerimize yıldız tozu fırlattı ve Burrows'a geri götürüldük, retinalarım o adamın kollarına sarılı çatal ve bıçakların görüntüsüyle sonsuza dek yandı, ama içime de bir rahatlama geldi. Çünkü artık bir değerli taşımız daha vardı ve kendimi temizlemem gerekmesine ve onu almak için değerli Pitball kartımdan vazgeçmek zorunda kalmama rağmen, buna bir kazanç demek zorundaydım.

Yatağımda oturmuş Darcy'yi özleyiyor, Seth'in bu akşam Varislerle vakit geçirmeye gitmiş olmasına şükrediyordum. Güzel topaz taşını avucumun içinde evirip çevirdim, Blue'nun ne yaptığını merak ederken dalıp gitmiştim.

Kapı hafifçe vuruldu ve her kimse içeri girmesi için seslendim, Darius'u yüzünde kederli bir ifadeyle odaya girerken buldum.

"Eşlik etmemi ister misin?" diye sordu ve ben de başımı salladım.

Darius kapıyı iterek kapattı, ayakkabılarını çıkardı ve yanımdaki yatağa girdi. Arkadaşlığının tanıdıklığı beni anında rahatlattı ve o bana yaklaşırken ben de ona yaslandım.

Derin bir iç çekti, içinden hüzün dökülüyor ve havayı kirletiyordu. "Biliyorum kardeşim," dedim. "Umarım yakında dönerler."

Aramıza sessizlik çöktü ama bu bana çok tanıdık gelen türdendi, hiç de garip değildi. Darius ve ben her zaman sessiz bir memnuniyet içinde aynı alanı paylaşabilmiştik ve Muhafız bağı koptuğu için bunun hâlâ geçerli olmasından çok memnundum.

"Seni sevdiğimi biliyorsun, değil mi pislik?" Darius bir süre sonra sessizliği bozdu ve ben şaşkınlıkla ona baktım.

"Tory artık aramızda olmadığına göre benden seninle kaçmamı mı isteyeceksin?" Alay ettim ve o da koluma vurdu.

"Ciddiyim," diye homurdandı ve bir şeyler olduğunu hissettiğimde kaşlarım kalktı.

"Neler oluyor?" Diye sordum ve bir dizi duman üflemeden önce başını hafifçe salladı.

"Ne olacağını asla bilemezsiniz. Ve babamın peşinden gitme şansını yakaladığım an, bunu değerlendireceğim. Bilmiyorum.

hayatta kal, Lance, bu yüzden söylememem durumunda söylenmesi gerekeni söylüyorum."

Onu kaybetme düşüncesi göğsümü daralttı ve haklı olduğunu ve Burrows'tan dışarı adım attığımız her an herhangi birimizin tehlikede olabileceğini bilmeme rağmen, durum böyle değilmiş gibi davranmak, değer verdiğim biri kapıdan her çıktığında veda etmekten daha kolaydı.

Tabii ki bu düşünceyle Blue'nun ben onu görmeden gitmiş olmasından dolayı paniğe kapıldım ama Gabriel onları uzak bir yere götürmüştü ve

orada güvende olduklarını *görecekti*. *En* azından ben öyle umuyordum.

Ortamı yumuşatmak için aptalca bir şey söylemeyi ya da beni sevdiğini söylediğı için onunla daha fazla alay etmeyi düşündüm ama acı dolu bakışlarıyla karşılaştığımda bunu yapamayacağımı anladım. Bunun yerine başımı onunkine yasladım ve içimi çektim, "Ben de seni seviyorum kardeşim."

"Bu hayatta ve sonraki hayatta," diye yemin etti, kelimeler karşısında göğsüm sıkıştı çünkü bunları gerçekten söylemesi gerektiğini düşünüyor gibiydi. Ama benim tanıdığım adam umuttan böyle vazgeçmezdi. Nerede o

Kibir mi? Kendine güveni? Bunu kazanabileceğine dair mutlak güveni? Ona kim olduğunu ve Lavinia'yı yok edip ona izin verdiğimiz anda bu savaşı kazanacağından ne kadar emin olduğumu hatırlatmam gerekiyordu.

"Sen ondan daha büyüsun," dedim kararlı bir şekilde çünkü bu artık gerçek olmaktan da öteydi. Geçen hafta değişmiş haliyle onu ölçmeme izin vermişti ve benim

Hesaplamalara göre Ejderha formundaki babasından bir tondan fazla daha ağırdı ve neredeyse bir metre daha uzundu.

"Ve hâlâ büyüyor," diye cevap verdi, dudaklarında belli belirsiz bir gülümseme vardı ama bu gülümseme gözlerine değmiyordu, sanki bu gerçek bile onu daha güvende hissettirmiyordu.

"Daha da güçlü," diye ekledim. "Ayrıca artık ikizler başka bir öğretmenden ders almaya gittiğı için sana ayıracak daha fazla zamanım olacak. Ve elimizde bol miktarda kemik var, böylece ölülerden Element ödünç alma becerini geliştirmeye geri dönebiliriz."

Bunun üzerine gülümsemesi daha samimi bir hal aldı ve başını salladı. "Ona karşı kara büyü kullandığımda yüzündeki ifadeyi görmek hoşuma giderdi," diye itiraf etti, gözleri bu fikirle parlıyordu.

"O benim Ejderham," dedim koluna sertçe vurarak ve o da eğlenerek homurdandı.

Ayrıldık ve komodinin çekmecesine uzandım.

"Kayganlaştırıcıyı alıyor musun?" Darius sordu ve ben bir kahkaha attım.

"Hayır, geçen sefer çok hoşuna giden titreşimli Mamut şekil Değiştiren dişini alıyorum."

Diego'nun şapkasını tutup ona döndüğümde Darius kıkırdadı ve gözlerim kapıda duran karanlık bir fiğre takıldı, kapı ardına kadar açıldı ve bize bakıyordu.

"Lanet olsun," diye küfrettim. "Ne yapıyorsun lan sen, sık kafalı?"

Seth bir iniltiyle ışığa doğru adım attı ve yatağa baktı. "Ben de katılabilir miyim? Uzun zamandır paket kucaklaması yapmadım. Cildim dokunmaya hasret kaldı ve Cal ile Max yatmaya gitti."

"Hayır," dedim hemen ama Darius örtüyü yanına indirdi.

"Darius boşluğu okşadı ve Seth kapıyı itip kapattıktan sonra gömleğini çıkarıp ayakkabılarını iki farklı yöne savurarak Darius'un yanındaki yatağa atlarken çenemi sıktım. Ama onu görmezden gelebileceğim bir yerde durmak yerine Darius'un üzerine tırmandı ve ikimizin arasına girmeye başladı.

"Aman Tanrım, bu çok rahat. En iyisi bu değil mi?" Yorganı üzerimize çekti ve aynısını bana yapmaya çalışmadan önce Darius'un kafasına sokuldu. Buna kesinlikle izin vermedim.

Ellerini battaniyenin altına soktu ve kıpırdanmaya başladı, bir saniye sonra eşofmanını ve boxer'ını kavradığı elini tekrar kaldırdı ve bir hava büyüsuyle onları odanın diğer ucuna fırlattı.

"Yıldızlar adına, çıplak mısın?" Bana sürtünürken ondan uzaklaşmaya çalışarak homurdandım. Yemin ederim kıçının yanağını bacağımda hissedebiliyordum. "Derhal kes şunu." Onu Darius'a doğru sertçe ittim ve o da kederli bir ulumayla başını arkaya eğdi.

"Tam bedensel temas kurmam gerekiyor," diye yakındı Seth. "Bu benim tarikatımın bir gereği. Siz de soyunabilirsiniz, benim için sakıncası yok."

"Sikeyim hayır. Ay aşkına, git kendine sürtünecek birkaç Kurt bul. Ya da bahse girerim Washer seninle kucaklaşmak ister," diye önerdim.

Darius, "Ya da ille de çıplak olmak istiyorsan üstünü değiştir," diye emretti ve üstünü değiştiren Seth'in bedeni dalgalandı, neredeyse beni yataktan tamamen dışarı itecekti ki onun yerine kocaman beyaz bir Kurt belirdi ve yatak hepimizin ağırlığından gıcırdadı. Dili ağzından dışarı sarktı ve göğsünü gıdıklamadan önce gözlerini deviren Darius'a bir pençe salladı.

Seth hemen uykuya daldı ama kuyruğu yorganın altında sallanmaya devam etti ve çarşafı karıştırdı.

"Hangisinden daha çok rahatsız olduğumu bilmiyorum, bu hayvanla bu yatakta olmaktan mı yoksa aylardır, belki de yıllardır yıkanmamış bir şapkayı takmaktan mı?" dedim elimdeki şeye bakarak.

"Üzerinde su büyüünü kullanamaz mısınız?" Darius burnunu kırıştırdı.

"Korkarım içindeki ruhları yıkayıp çıkaracağım," dedim, işittiğimi hayal ederek

Diego'nun kanalizasyona doğru koşarken attığı minik çığlıkları duyunca bu fikre karşı çıkmaya karar verdim. "Her neyse, bakalım Diego'nun bize sunacak başka bir şeyi var mı?" Şapkayı taktım ve elimi Darius'a uzattım.

Büyülü trikonun gölgeli derinliklerine sürüklenmeden hemen önce Darius elimi sıkıca kavradı ve o da benimle birlikte çekildi.

Diego'nun bizi selamladığını duymayı bekliyordum ama konuşan ses beni şaşırttı.

"Sonunda, buraya gelmeni bekliyordum," dedi yabancı ses ve kalbim yerinden fırladı.

"Kimsin sen?" Bunu fiziksel olarak dile getirmekten çok bir düşünce olarak talep ettim.

"Miguel Polaris," dedi, sesi gergin geliyordu. "Ben Diego'nun babasıyım."

Hemen geri çekildim, panik içime hücum etti. "Buradan gidelim, Darius," diye emrettim, bulunduğumuz bu karanlık yerden çekilerek

içinde yüzüyor.

"Hayır - bekle! Beni dinle," diye yalvardı Miguel. "Serbest bırakıldığım gece sen de oradaydın, Lance Orion. Darcy Vega'nın karım Drusilla'yı Anka ateşiyle öldürdüğü gece."

Darius'un ruhumu acilen çektiğini hissederek durakladım, ama sonra o gün kaçmamız için bize bağırان adamı hatırladım, sanki o yerden kaçmamızı istiyordu.

"Ne istiyorsun?" Tereddütle sordum.

"Darcy'ye yaptıklarının karşılığını ödemek istiyorum. Zihnimi bana geri verdi. Drusilla beni Gölge Prenses'in iradesiyle kontrolüne bağlamıştı.

Yıllar önce onun tarafından yakalandım ve köleleştirildim, çünkü gücüm kuvvetlidir ve damarlarımda aktığı sürece gücüm Gölge Prenses'e yardım eder.

Drusilla benim gücümle onunkini birleştirerek eşit derecede güçlü bir oğul doğurmak istiyordu ama ben sadece bir piyondum, gölgelerden o kadar çok beslendim ki onların içinde boğuldum. Karanlık, uzun yıllar boyunca zihnime bulaştı.

Drusilla Lavinia'ya beni sonsuz güçleriyle sarhoş etmesi, itaatkâr ve neredeyse beyin ölümü gerçekleşmiş halde tutması için dua etti. Ama şimdi Drusilla gitti ve ben

uyandım. Hayatımın ne olduğunu açıkça görüyorum. Zavallı oğlum öldü. Onu neredeyse hiç tanımadım ve şimdi kalbimde intikam acısından başka bir şey kalmadı."

"Sana nasıl güvenebiliriz?" Darius tısladı. "Onlar için çalışıyor olabilirsin."

"Burada size hiçbir zarar veremem. Tek yapabileceğim size geçmişin anılarını göstermek. Ruhların ağına hiç dokunmadım ama öldüğünde Drusilla'nın eldiveninden bir iplik kurtarmayı başardım ve o zamandan beri bu yere, oğluma bağlanmamı sağladı."

"Lütfen onu dinle Orion," Diego'nun sesi karanlığın içinden geldi, ses

tonunda o kadar çaresiz bir yalvarış vardı ki Miguel'e dikkatimi vermem gerektiğini biliyordum.

"Pekâlâ," dedim. "Bize göstermek istediğın şey nedir?"

"Nimflerin hepsinin Gölge Prenses'e sadık olmadığını anlamalısın," dedi Miguel aceleyle. "Birçoğumuz benim gibi köleleştirilmiş durumdayız ama birçoğumuz da saklanıyor."

"Bekle, ya Alejandro bu tartışmayı duyabiliyorsa?" Darius tısladı.

"Ağdaki anılardan başka bir şey göremez," Miguel söz verdi. "Ve kız kardeşi öldüğüne ve paylaşılacak bir bilgi olmadığına göre bunun anlamsız bir çaba olduğuna inanarak artık buraya kendisi anı yüklemiyor."

"Peki bize söylemek istediğın şey nedir?" Ben sordum.

"Ne yaptığınızı biliyorum," dedi heyecanla. "Birini kapattın ve Gölge Prensesi zayıflattık. Kendisi çok üzgün ve sevincimi gizlemek ve hala onun saflarında bir köleymişim gibi davranmak zor oldu."

"Yarıklar hakkında ne biliyorsun?" Umutla sordum.

"Yerlerini bilmiyorum ama onları nasıl bulabileceğınızı biliyorum. Vard'a bir gölge göz hediye edildiğı gün ben de oradaydım. Onun gücünü biliyorum. Ve bunun yarıkları bulmak için kullanılabileceğine inanıyorum."

"Onun gözüne ihtiyacımız olduğunu mu söylüyorsun?" Darius şaşkınlıkla sordu.

"Evet," dedi Miguel hevesle. "Bu normal bir göz değil, gölgelere bulaşmış. Eğer onu tutabilecek kadar güçlü bir dürbün yapabilirsen, sana yarıkların yerlerini gösterebileceğine inanıyorum."

"O pisliğe nasıl yaklaşacağız?" Darius sordu.

"Belki bir yolunu bulursun," dedi Miguel endişeyle. "Eğer o yarıkları bulup kapatabilirsen, Lavinia'nın gücünü engelleyebilirsin."

Bunun üzerine kalbim daha da hızlı çarpmaya başladı. Eğer onu tamamen zayıflatabilirsek, gölgelerle bağlantısını kesebilirsek, o zaman sadece onu bitirmekle kalmaz, aynı zamanda

Darcy'nin üzerindeki gölge lanetini sonsuza dek yok edecekti.

"Mierda, gitmeliyim," dedi Miguel endişeyle. "Yakında seninle tekrar temasa geçmeye çalışacağım. Viva las verdaderas reinas."

Onun varlığı yok oldu ve ben ruh ağıyla olan bağlantımdan uzaklaştım, bedenime geri dönüp şapkamı kafamdan çekerken gözlerim kırpışarak açıldı.

Seth'in uyuyan formunun karşısındaki Darius'a baktım, aramızda şiddetli bir amaç yankılanıyordu.

"O gölgeli gözü nasıl alacağız?" Darius mırıldandı. "Saraya girmenin bir yolunu bulmalıyız," dedim düşünceli bir şekilde. "Yani biz sadece bir plana ve bunu başaracak cesarete ihtiyacınız var."

Ruhlar Sarayı'nda bulunduğunu bildiğim iki ofisten daha küçük olanında oturuyor, Hail'in odasına ve muhtemelen derinliklerinde sayısız sır barındıran ana çalışma odasına hâlâ erişemediğim için üzüliyordum. Ama zamanla yolumu bulacaktım ve en azından şimdilik onun da bir zamanlar işgal ettiği bu alana hükmetmenin keyfini çıkarabilirdim. Umarım Peçe'nin ötesinden beni izliyor, dönüştüğüm adamı görüyor ve tacını kazanan daha iyi bir Fae'ye karşı kinle kaynıyordur.

Arka duvardaki devasa pencere boyunca uzanan meşe masaya hükmediyor, parmaklarımı ahşabın damarlarında gezdiriyordum. Işık netti ve yukarıdaki demir avizeyi oluşturan Hydra kafaları da dahil olmak üzere odaya gölgeler düşürüyordu. Sarayın içini boşaltma, eski kralın izlerini tamamen silme fikrini aklımdan geçirmiştim ama bir zamanlar benden çok daha büyük olduğunu düşünen bir adamın yerine oturmanın fazlasıyla tatmin edici bir yanı vardı.

Ama Hail benim tasarımımanın bir kuklasıydı ve o fahişe kraliçeyle evlenmemiş olsaydı tüm bu yükseliş çok daha sorunsuz olacaktı.

vahŖi bir ülkeden. İŖleri benim için çok daha zor hale getirmiŖti, Kehaneti aŖılması zor bir engeldi. Ama sonunda Nymph'lerle ittifak kurarak ve planlarımı gizlemek için gölgeleri kullanarak onun gibi güçlü bir Kahin'in bile öngöremeyeceği yollar buldum.

Onların  l m  dertlerimin sonu olmalıydı, ama Ŗimdi kızları Varisimi ve Muhafızını kendi

amcıklar. Yine de önemli değil, her Ŗey kontrolüm altındaydı. Acrux soyunun devamını sağlamak için yakında bir Varis daha  retecektim ve bana karŖı çıkanlar topuğumun altında ezilecek ve Değersiz karıncalarmıŖ.

Ve daha da iyisi, Gölge Diyarı'na açılan o yarığı kapatarak benim elime oynuyorlardı.

Lavinia bunun kendisinde yarattığı zayıflıktan Ŗik yet etmiŖti ve bu beni en çok memnun eden Ŗeydi. Çünkü artık beni eskisi kadar kolay kontrol edemiyordu ve zamanının çoğunu yalnız geçirip planlar yapıyordu. Onlara karŖı nefret dolu bir intikam duygusuyla yolumdan çekildi.

Ona hâlâ ihtiyacım vardı, ama bana uygun olduğunda sıkıca  ekebileceğim bir tasmaya ihtiyacım vardı. Bırakın onu zayıflatınsınlar, umurumda bile değildi, sonra tekrar yumuŖak bir hale geldiğinde onu kontrol etmek daha kolay olacaktı.

Yine de duruma göz kulak olmalıydım. Gölge Prenses'i benden tamamen almalarına izin veremezdim ama Ŗimdilik bana karŖı bir avantaj elde ettiklerine inanmalarına izin verecektim, aslında sadece silahımı kullanmamı kolaylaŖtırmıŖlardı.

Kapı çalındı, hafif parmak darbeleri uŖaėım Jenkins olduğunu anlamama yetecek kadar tanıdıktı.

"Evet?" Havladım.

"Kralım, Stella Orion sizi görmeye geldi," diye cevap verdi ve yorgun bir iç çekiş beni terk etti.

Bir süredir yaptığım gibi onu geri çevirmeyi düşündüm ama sonra tekrar... Lavinia'yı altıma alıp becermek Clara'nın onu yaşadığı zamanlardaki kadar kolay değildi.

Gırtlığımdan hırladım, gücümü göstermek istiyordum. Solaria'nın en güzel kadınlarının sürüler halinde saraya getirilmesini isterdim. Ne de olsa kral bendim. İstedığıme sikimi gömmeliydim ama buraya ilk kez kadın getirttiğimde, beş kadın da giriş holünde parçalanmış halde bulunmuştu.

Lavinia cesetlerin arasında durmuş, kanlarına bulanmış bir halde tehditkâr bir şekilde gülümsüyordu; elinde vahşi bir ısırıkla kavradığı bir et parçası vardı.

O zamandan beri buraya tek bir kadın bile getirmemiştim.

Ama Stella istediği gibi gelip gidebiliyordu ve güzel bir kadındı, zamanla ondan sıkılmış olsam da uzun zamandır arkadaşlık etmekten hoşlandığım bir kadındı. Ve Lavinia şu anda ortalıkta görünmüyordu. Sikim şimdiden sıcak bir bedenin içinde olmak için can atıyordu, çünkü Lavinia'nınki soğuk ve misafirperver değildi. Beni doyurması için bir Fae'nin sıcak etine ihtiyacım vardı ve görünüşe göre istediğimi elde etmenin zamanı gelmişti.

"İçeri al," diye seslendim ve kapı açıldı, Stella yüksek siyah topuklu ayakkabıları ve mükemmel şekilde sikilebilir vücudunu saran beyaz elbisesiyle ofisime adım atarken ortaya çıktı.

"Kralım." Başını eğdi ve ben de koltuğumda arkama yaslanarak onun bana doğru yürüyüşünü izledim, sıkı vücuduna hayran kaldım.

Bir zamanlar o ve ben Zodyak Akademisi'nde Hail Vega, diğer Göksel Konsey Üyeleri ve Azriel Orion ile birlikte okumuştuk. Elbette, o zamanlar ben sadece yedektim, çoğu zaman onların dikkatini çekmiyordum.

Ağabeyim Radcliff her zaman soyumuzdaki en güçlü Fae olacağına ve benim onun pozisyonuna asla bir tehdit oluşturmayacağıma inanarak bana hükmederken.

Tabii ki bu inancı yüzünden boğularak ölmüştü, bir gece uyandığında o uyurken yatağına bir norian eşekarısı düşürdüğümü fark edip dehşet içinde bana bakarken, elleri hava büyümlle yanlarına kilitlenmiş ve sokmasına karşı gösterdiği şiddetli tepkiden dolayı kendini iyileştirmesini engellemişti. İyileştirme büyüsuyle, norian eşekarısının iğnesi çoğu Fae için büyük bir tehdit oluşturmuyordu, ancak etkilerini iyileştirmeyi başaramayan herkes için, bir

İç organları patlayana kadar şişip şişip dururken yavaş ve acı verici bir ölüm. Kardeşim kadar iri bir adamı öldürmek neredeyse bir saat sürmüştü ve ertesi sabah onu bulduklarında ailem için büyük bir şok olmuştu. Herkes onun uykusunda bayılmış ve sokulmuş olduğunu düşünüyordu; sokmanın acısıyla uyandığında dili yardım çağıramayacak kadar şişmişti.

Ama hiç de öyle olmamıştı. Oh hayır. Büyük, güçlü kardeşim her şey için uyanıktı, gücüm tarafından hareketsiz hale getirilen uzuvlarının keskin çıtırtısı ve bir bardağın içinde göğsüne hapsedilen kızgın kırmızı ve siyah eşek arısı tarafından uyandırılmıştı.

Ölürken küfretmiş ve çığlık atmıştı, tüm bunlar gözlerinin içindeki acıyı izlerken oluşturduğum susturucu baloncunun içinde kalmıştı ve bir daha asla benden Topal Lionel olarak bahsetmeyeceğini bilmenin tatminiyle dolmuştum. Kendi kanında boğulurken ve onu iyileştirmem için bana yalvarırken bu yüzden onunla alay etmiştim. *"Şimdi kim topal, Radcliff?"*

Ölürken verdiği cevap dudaklarımda acı bir tat bırakmıştı. *"Öylesin," diye şişmiş dilinin etrafında tükürdü. "Sen Fae değilsin, istenmeyen birisin ve ne başarırsan başar hep Topal Lionel olarak kalacaksın."*

Kız arkadaşı cenazesinde hıçkırır hıçkırır ağlamıştı. Şimdi adını hatırlayamıyorum ama onu nasıl teselli ettiğimi, onu hatırlayabileceği bir şey olsun diye odasına götürdüğümü çok iyi hatırlıyorum. Onu yatağında becerirken gözyaşlarının yanaklarından süzülüşünü izlemiş, kederini bana duyduğu sevgiye gömmeye çalışmış ve ben de ne kadar ezik olmadığımı kanıtlamak için sikimi onun kadınına gömmüştüm.

Stella her zaman benim dünya vizyonumu paylaşmıştı, birçok yönden mükemmel bir suç ortağıydı. Bana olan takıntısı her zaman ihtiyaçlarım için faydalı oldu ve yükselişimde onun için yarattığım rolü oynamaktan mutluluk duydum. Hatta Azriel Orion ile evlenerek kral için yaptığı araştırmalara erişimimi sağladı, gölge diyarı hakkında daha fazla şey öğrenmeme ve güçlerini kendimiz için çalma planlarımızı oluşturmama yardımcı oldu.

Orionlar geçmişte ailemle uzun bir ittifak kurmuş, bize kara büyü'nün yollarını öğretmişlerdi ama Radcliff öldükten ve ben ağabeyimin yerine Varis olduktan sonra Azriel benden uzaklaşmıştı, Hail'le olan küçük dostluğu her zaman Acrux'lara olan bağlılığının önüne geçmişti. Yine de sonunda Azriel'i tuzağa düşürmenin bir yolunu bulmuş, Stella ile evlenmesini teşvik ederek bana yardım etmesi için onu manipüle etmiştim. Akıllılığıma karşı her zaman direnç göstermişti, ama sonunda Azriel'in küstahlığı için her zaman tatlı bir intikam gibi hissettiren bir eylemle oğlunu kendime bağlamıştım.

Aptal herif Stella'nın onu sevdiğine bile inanmıştı. Ta ki yıldönümü yemeklerinde onu sikimi emerken görene kadar. Yemin ederim, tohumlarımı onun yalancı dilinin üzerine döktüğümde kalbinin ikiye ayrıldığını gördüm. Aptal herif bundan kısa bir süre sonra yanlış bir büyüyle kendini öldürmüştü, bu yüzden kalp kırıklığını uzun süre yaşamamıştı. Yazık gerçekten.

"Seni görmek bir zevk," diye mırıldandım, bakışlarım Stella'nın dolgun göğüsleri ve belinin sıkı kıvrımları üzerinde geziniyordu. İçimdeki vahşilikle onu becermek istiyordum.

Bugün, Ejderha Kral'ın kudretiyle acı çekerken adımın o dolgun dudaklardan dökülmesini istedim.

"Şimdiye kadar pek çok kez yaşayabileceğin bir zevk," dedi, sesinde sert bir ton vardı ve kaşlarım buz gibi ses tonuyla kalktı.

"Acımasızlık sana yakışmıyor Stella," diye uyardım, parmaklarım onu cezalandırmak için seğirirken kravatımı düzelttim.

"Yıllarca senin yanında durdum. Bugünlerde bir dakikanı bile hak etmiyor muyum?" diye sordu, yüz hatları incinmişti.

Kadınlar duygularıyla her zaman çok yorucu olmuşlardır.

"Buna zamanımın bir anı değilse ne diyorsun?" Kravatımı gevşetip boynumdan çıkardım ve gömleğimin üst düğmelerini çözdüm, içimdeki Ejderha ona sahip olma arzusuyla bedenimi ısıtıyordu.

"Zor kazanıldı," dedi, masanın önünde durdu ve gözlerini masanın üzerindeki gümüş bir puro kutusuna dikti. Kutunun üzerinde bir Üzerinde iki kanadın kucakladığı Hydra. "Onları hiç düşündün mü? Ne yaptığımızı?"

"Sen neredeyse hiçbir şey yapmadın. Onlarla ilgilenen bendim," diye homurdandım ve karanlık gözleri benimkilerle buluşmak için yükseldi.

"Kara büyü hakkında bildiğin her şeyi sana ben öğrettim," diye tısladı ve koltuğumda daha dik oturdum, sesi içimdeki ateşi daha da yaktı.

"İşe yarıyordun, şimdi daha az yarıyorsun," dedim omuz silkerek, oturduğum yerden kalkıp ona baktım, gölgem üzerine düşüp onu bütünüyle yuttu.

Stella'nın benimle herkesten daha açık konuşmasına her zaman izin vermişimdir, ama bugün gözlerindeki keskinlikle ilgili bir şey içimdeki canavarı kızdırdı.

"Buraya ne için geldin Stella? Benden bir şeyler almaya çalışmak için mi? Zafer mi?" Alay ettim, ona yaklaşırken masanın etrafında yavaşça hareket ettim, bakışlarım tekrar göğüslerinin kabarıklığına düştü.

"Tabii ki hayır," diye mırıldandı, bakışlarını benimkilerden ayırdı ve bileğindeki bileziği çevirdi. "Merhamet dilemeye geldim."

"Merhamet mi?" Kelimeyi duyunca kıkırdadım. "Seninle bir alıp veremediğim yok, Stella."

"Benim için merhamet değil," dedi, gözlerini tekrar benimkilere dikerek. "Oğlum için."

Hırladım, içimde tehlikeli bir enerji yükselirken ona yaklaştım. "Oğlun krala ihanet etti."

"Biliyorum," diye nefes aldı, korku yüz hatlarına yayılırken boğazı bir yükselip bir alçalıyordu. "Affedilmeyi istemiyorum. Tek istediğim, eğer yakalanırsa öldürülmemesi. Kızımı kaybetmenin acısını zaten yaşadım, onu da kaybetmek-"

Ona vurdum, elim yüzünde yanan kırmızı bir iz bırakacak kadar sert bir şekilde çarptı.

"Aptal kadın," diye tükürdüm. "Ona olan bağlılığını kökünden kes. O senin adını babasının kirlettiğinden daha fazla kirletti. Rahmin seni yüzüstü bıraktı. Onun biçtiği ekinleri yaksan daha iyi edersin."

Bana dönüp bakarken gözlerinden yaşlar süzülüyor, alt dudağı titrerken ona vurduğum yere dokunuyordu. Uzanıp yüzüne dökülen bir tutam kuzguni saçı kulağının arkasına ittim, ona yaklaştım ve teninin tatlı kokusunu içime çektim. Küçük bir mücadele vermelerini seviyordum, içlerinde olduğumda daha da tatmin edici oluyordu. Stella'nın Her zaman çok sıkıcı bir şekilde istekliydi, ama şimdi direnişi kesinlikle daha iştah açıcıydı. Zaten ne istediğini biliyordum, çünkü kim istemezdi ki? Ejderha Kralı'nın dikkatini kendi üzerlerine çekmek mi istiyorlar?

"Şimdi iyi bir kız ol ve Aslanını memnun et, olur mu?" Fermuarımı indirdim, bir elimle göğüslerini sıkarken o sertleşti ve geri çekilmeye çalıştı.

kalktı. Ama belinden yakaladım, elini tutup sikimin güçlü kabarıklığına götürürken gitmesine izin vermedim.

"Bu kralınızın bir emriydi," diye mırıldandım, korkusunun tatlılığını içime çekmek için eğildim.

"Daaadddy," Lavinia'nın sesi havada süzüldü, sanki uhrevi bir rüzgarla taşıyor gibiydi ve omurgam dikleşti. "Kötü bir kız oldum baba. Gel de bul beni." Bu sesi bir kıkırdama izledi ve isteksizce ellerimi Stella'nın üzerinden çektim, onu geri itip fermuarımı çekiştirirken içimi hayal kırıklığı doldurdu.

"Daha özel bir yerde buluşmamız gerekecek," diye mırıldandım. "Doğru zaman geldiğinde seni çağırırım." Psikopat ev arkadaşımı aramaya çıkarken kapıyı açıp yanından geçtim, aletim hala tatmin edilmemiş ihtiyaçlarından dolayı öfkeyle sertleşmişti.

Yankılanan koridorlarda ilerlerken Lavinia'nın kendi kendine şarkı söyleme sesi bana ulaştı ve Atlas'ım cebimde vızıldadı.

E-postalarımın internette hakkımda yayınlanan bir makale yüzünden dolup taşığını görünce dudaklarımdan alaycı bir gülümseme yükseldi. Halkla ilişkiler ekibim şimdiden bu durumu düzeltmeye çalışıyordu ve ben de tüm bu yaygaranın nedenini görmek için aceleyle makaleyi açtım.

Catalina Acrux yaşıyor!

Ülkeyi sarsacak şok edici bir keşif yapıldı.

Kral Lionel Acrux'un eşi Catalina Acrux'un Ruhlar Sarayı'nda geçirdiği trajik bir kazanın ardından öldüğü sanılıyordu. Ancak, o sadece canlı bulundu, evliliğini feshettiği ilan edildi

ve Vega destekçisi ve isyan lideri olarak bilinen Hamish Grus ile yeniden evlendi.

Dondum kaldım, vücudumun her zerresi katı, boyun eğmez bir buza dönüştü ve makaleye eşlik eden fotoğrafa baktım; karım - lanet olası *karım* - sağ salım, onu gelinim yaptığım günkü kadar çarpıcı görünüyordu, bambaşka bir gelinlik içinde ve o iğrenç asi *Grus'un* kolunda.

Gözlerim yazının üzerinde ileri geri gezinirken göğsümden bir ejderha böğürtüsü döküldü, öfke omurgamı tırmalarken her ayrıntıyı yakaladım.

Düğüne iki Solarian prensesi Tory ve Darcy Vega'nın yanı sıra Hamish'in kızı Geraldine Grus, dört eski Göksel Varis Caleb Altair, Seth Capella, Max Rigel de katıldı, ve sahte kralın iki oğlu Darius ve Xavier Acrux.

Fotoğraflar, Varisler ve Vegas ikizleri arasında güçlü bir ittifak olduğunu göstermektedir ve Ruhlar Sarayı'ndaki savaştan sonra ortadan kaybolmalarından bu yana, Varisler ve Vegas ikizleri arasında dünyanın temellerini sarsabilecek bir bağ oluştuğu açıktır.
krallık.

Catalina yorum yapmak için hazırды ve sahte Kral Lionel Acrux hakkında açıkladığı sırlar onu korkunç bir şekilde resmediyor
Bu da ona büyük oranda destek kaybettirecek.

Catalina, Lionel'in kendisini 'istediği her şeyi yapmaya zorladığını' ve 'onun kontrolü altında tarifsiz bir zulme' maruz kaldığını ifade etmiştir.
Anlattıklarının belki de en üzücü anlarından biri şuydu

eski kocasının iş arkadaşlarından ve onun nasıl Gregory Gander, Percy Nostar ve Christopher Bloodstone gibi üst düzey yetkililerle, Catalina'yı bedenini onlara sunmaya zorlayarak ve kara büyüsunü kullanarak 'uysal kalmasını' sağlayarak anlaşıır.

Catalina, yeni kocası Hamish Grus yanında dururken, ellerini birleştirerek yıllarca yaşadığı istismarı cesurca anlattı Aralarında derin ve şefkatli bir ilişkiden söz ediyordu.

Darius ve Xavier Acrux da yıllarca süren çalışmalarını anlattılar. Kötü muamele, ailesi için çok az istikrar ve sürekli performans baskısı ile korkutucu bir yuva yaratan şiddetli bir babanın korkutucu bir resmini çiziyor.

Xavier, Pegasus olarak ortaya çıktıktan sonra babasının onu Acrux Malikanesinde nasıl kilit altında tuttuğunu ve onu kötü ve daha önce yasaklanmış olan Düzen Değiştirme uygulamasına maruz bıraktığını anlatıyor. Henüz ne olduğunu bilmiyoruz. Babasının bu tür önlemler alması için bir neden yoktur, ancak gerçek Düzenini kabul etmekten kaçınmak için ikinci oğlunun bir Ejderha olarak görünmesini sağlamak için bir yanılsama yaratmayı planlamış olabilir. Bu da tabii ki şu soruyu akla getiriyor.

sözde kralın böyle bir şey yapmak isteyeceğini ve Tarikatçı yasalarının iddia ettiği gibi meşru gerçeklerden ziyade önyargılara dayandığını öne sürüyor.

The Daily Solaria yorum için Kral Acrux'a ulaştı ve cevabını duymak için bekleyeceğiz. Kesin olarak bildiğimiz şey, kendisini büyük bir hükümdar olarak gösteren sahte kralın, yıllarca utanç verici sırlarla dolu bir istismarcıdan başka bir şey olmadığıdır. İnsan sadece ne olduğunu merak edebilir

Yoksa saklanıyor ve krallıkta büyük huzursuzlukların yaşandığı bir dönemde, kendimize kimin yanında yer almanın ahlaki açıdan doğru olduğunu sormalıyız.

Catalina Acrux ve oğulları Darius ve Xavier Acrux ile yapılan röportajın tamamını izlemek için buraya tıklayın.
(Tüm ifadeler saygın Cyclops ve eski FIB tarafından doğrulanmıştır.
Ajan Blane Moonbead.)

- Tyler Corbin tarafından

Atlas'ımı o kadar sert fırlattım ki duvara çarparak parçalara ayrıldı ve ben tüm öfkemi sarayın içine doğru kükrerken koridora saçıldı, etrafımdaki her yer titredi.

"Baba, sorun ne?!" Lavinia haykırdı ve ben ellerimi yumruk yaparak onun sesine doğru yürüdüm, önümdeki kapıdan içeri girmek üzereydim Yüzüme o kadar sert çarptı ki burnum kırıldı. "Argh!" Yüzümü tutarak ve yarayı iyileştirerek bağırdım.
Yumruğumu kapıya atarak.

Kahrolası saray beni her geçen gün daha fazla odaya kapatıyordu ve ben de geçmek için mücadele ederken parmak uçlarımla kapıyı yumrukluyordum.

"JENKINS?!" Uşağıma bağırdım, bana yıldız tozumu getirmesini istiyordum.

Basına gidecektim ve o makalenin her bir parçasının baltalandığından emin olacaktım. Krallıktaki her namuslu Fae'nin benim adıma konuşmasını sağlayacak ve o pis Pegasus'un sözlerinin her birini lekeleyecektim.

Kendini bana kapatan kapıdan vazgeçtim ve bir sonraki koridora döndüm, Lavinia'nın sesine doğru uzun bir yol izledim, onu susturmak için boğazını sıkmak istedim.

Gözlerim yerde sanki biri sürüklenmiş gibi duran kan izine takıldı ve adımlarımı hızlandırıp izi takip ederken kaşlarım çatıldı.

"Jenkins!" Bağırđım. "Bu pisliğı buraya kim bıraktı?!"

Ayağıım kanda kaydı ve beni dik tutmak için hava büyüsunü kullanmadan ve kan izinin peşinden aceleyle gitmeden önce neredeyse kıcıımın üzerine düşerken bir hırıltı çıkardım. "JENKINS!"

Kan sola dönerek bir odaya girdi ve ben kapıyı açtım, öfke kafamdaki her düşünceyi bulandırırken dişlerimin arasından duman sızıyordu. Lavinia bir gölge sisinin içinde Jenkins'i başının üzerinde tutuyordu, Jenkins sarsılıp çırpınırken eli göğsüne gömülmüştü, ağzına dolan gölgeler yüzünden çığlık atamıyordu. Kolları yoktu ve onları yerde gördüm, çiğ et gibi yarısı yenmişti.

Hayır, o benim en iyi adamımdı. En sadık hizmetkarım. "Bekle!" Emrettim ama Lavinia bir cadı gibi gülümsedi ve kalbini göğsünden sökerek yere düşmesine izin verdi, bacakları çarpmanın etkisiyle kırıldı.

Kalbini bir kenara fırlattı ve vücudunun üzerine düşerek kanlı bir Bir adım geriye sendelediğimde, o vahşi gözlerini üzerime diktiğinde omurgam açık kapıya çarptı.

"Onu lokma lokma yiyeceğim," dedi çılgınca gülerek ve bir elimi kaldırdım, kendimi savunmaya hazırlanırken parmak uçlarımda ateş parlıyordu.

"Neden?" Nefes nefese kaldım. "Neden o?" Bu dünyadaki tüm insanlar arasında muhtemelen en çok özleyeceğim kişi Jenkins'ti. Detaylara olan dikkatinde acımasız, bana olan tapınmasında tereddütsüz, gücüm ve şiddetimle bir erkeğin olabileceğı kadar mükemmel bir şekilde mest olmuş, Pitball'un vahşetinin sadık bir hayranı, tanıdığım en kusursuz ayakkabı boyacısı ve tüm Solaria'da onun kaligrafi becerilerine rakip olabilecek hiçbir Fae yoktu. Basitçe söylemek gerekirse, yeri doldurulamazdı. Ve bu lanet olası yeryüzündeki tüm değersiz Fae'ler arasında

Saray bize hizmet etmeye hazırlanırken, bu kaltak iğrenç oyunlarını oynamak için onu seçmişti. Yıldızlar neden beni böyle lanetledi?

"Bunun için seni öldürmeliyim!" Ona doğru bir adım atarken içimdeki öfke patladı, ona haddini bildirmeye ve en iyi adamımı benden çaldığı için onu cezalandırmaya niyetliydim.

Ama sonra o hain gölge elim kalçalarımın arasına sertçe çarptı ve hırıltılı bir öksürük çıkardım, dizlerimin üzerine düştüm ve kasıklarımı avuçlarken avucumdaki alevleri söndürdüm.

Lavinia çenesini salladı ve kapı arkamdan bir gölge filizi tarafından çarpılarak kapatıldı, iki tanesi daha beni tuttu ve yerde ona doğru sürükledi.

"Dur," diye bağırdım, elimi tekrar uzattım ve onu ateşle patlattım. Elimi kolayca savuşturdu, yüzü ve vücudu kanla ıslanmış halde bana doğru ilerlerken gölgeleri alevleri yuttu.

"Benim kim olduğumu unutuyorsunuz, Kralım," diye alay etti, yaklaşırken çenesinden kan akıyordu, gözleri gölgelerden oluşan bir fırtınaya dönüşmüştü. "Ben Gölge Prenses'im, krallığımın hükümdarı ve yakında kraliçeniz olacağım. Tacımı beklemekten bıktım ve kederimi kanla boğmama izin verilmeden gölgelerimin benden koparılmasının acısını çekmeyeceğim."

Vücudumun her tarafına gölge kırbaçları geçirip kollarımı iki yanıma bağladığında paniğe kapıldım ve onu büyümle patlatmak için savaştım. Fakat

Durdurulamaz bir güçtü, o kadar güçlü bir yaratıktı ki birdenbire onun merhametine kalmıştım ve ne yapacağından emin değildim.

"Yeter! Ben senin kralınım," diye bağırdım, o da üzerimde durup beni tekrar yere yatırdı.

"Evet, öylesin," dedi dudaklarındaki kanı yalayarak. "Ve sana bir mirasçı borçluyum, baba."

Sağ kolumu bıraktı ve bana hediye ettiği gölge elini tutarak pantolonumun kemerini açmaya ve morarmış sikimi serbest bırakmaya zorladı.

"Hayır, dur," diye homurdandım, bana zorla aşağı yukarı pompalatırken, gözlerinde neşeyle beni izlerken o kadar kabaca yaptı ki, hemen koparacağından korktum. "Lütfen Lavinia," diye panik içinde soluk soluğa bağırdım ve o da daha nazikçe okşamamı sağlayarak beni biraz rahatlattı.

"Beni kraliçen yap," diye tısladı, onu reddetme tehdidi gözlerinden okunuyordu. "Bunu yeterince erteledin."

"Bir bakana ihtiyacımız var," diye ağzımdan kaçırdım, onu oyalamak için bir neden arıyordum.

"Kralın sözü bizi yıldızların gözleri altında bağlamak için yeterli olacaktır," diye cevap verdi, onayımı beklerken gözlerinde vahşi bir bakış vardı ve onu bu konuda elimden geldiğince zorladığımı söyleyebilirdim. Daha fazla beklemeyecekti ve belki de Catalina'nın o lanet olası asi Grus'la evlendiğinin duyurulmasıyla birlikte, bir kraliyet düğünü dikkatleri başka yöne çekmek için tam da ihtiyacım olan tanıtım hamlesiydi.

"Tamam," diye kabul ettim, lanet gölge elimin hâlâ erkekliğimi çekiştirmesini görmezden gelmeye çalışarak. "Hafta sonu için bir şeyler ayarlarım. Büyük bir kutlama, tüm saray katılacak ve-"

"Hayır," diye hırladı bana kanlı dişlerini göstererek. "Yıldızlara şimdi söyle baba. Tacımı istiyorum."

Kalın bir şekilde yutkundum, başını eğdiğinde ona baktım ve elim, reddedersem ne olacağı konusunda beni uyarıyormuş gibi sikimi biraz daha sert sıktı ve ben de teslim oldum.

"Tacın gücü adına," diye seslendim, başımı arkaya eğip gökyüzüne baktım ve Lavinia gölgeleriyle çatıda bir delik açıp yıldızları görebilmemi sağlayınca telaşla haykırdım. "Solaria Kralı olarak kendimi bu kadınla evlilik bağıyla bağlamayı seçiyorum. İkimiz de bu birlikteliğe açıklık ve dürüstlikle girelim ve sonsuza dek yıldızlar tarafından birbirimize

bağlanalım."

Lavinia heyecanla el çırpı, başını gökyüzüne doğru eğdi ve sözleri tersten tekrarladı. "Kendimi kralıma evlilik bağıyla bağlamayı seçiyorum. İkimiz de bu birlikteliğe açıklık ve dürüstlikle girelim ve o beni kraliçesi yaparken sonsuza dek yıldızlar tarafından birbirimize bağlanalım."

Bu bağı tokadının ruhumda uğursuzca gürleyen bir gök gürültüsü gibi üzerimize düştüğünü hissettim ve yeni gelinime baktığımda, bana hınzır, kanlı, muzaffer bir gülümsemeyle gülümsedi ve elimi hala sarkık olan şaftımda daha hızlı yukarı ve aşağı hareket etmeye teşvik etti.

"Bitti," diye nefes aldım, başını arkaya attığında ve alnında gölgeden bir taç oluştuğunda, ellerini göğsünde gezdirmeye başlarken inlemesini izledim.

"Sadece seni memnun etmek istiyorum, baba," diye mırıldandı Lavinia, vücudundaki gölgelerden oluşan pelerin çıplak bedenini ortaya çıkarmak için düşüyordu. Kanlı ve güzeldi ve belki de bu kadar güçlü bir kraliçeye sahip olmak o kadar da kötü bir şey değildi, yeter ki beni gerçekten memnun etmek istesin. O bana aitti, eğer karar verirsem mahvedebilirdim ve beni gölgelerden kurtarıp yükselmeme izin verdiğinde, onun şehvetli bedenine bakarak kendimi şımartmama izin verdim.

Bir elini göğsümde gezdirdi, tırnakları gömleğimi kesip yırtarak üzerimden çıkardı ve bana kocaman gözlerle baktı, başındaki taç açıkça içindeki öfkenin bir kısmını yatıştırıyor ve ona yerini hatırlatıyordu. Ne de olsa bir kraliçenin işi kralına hizmet etmektir.

Meme uçları göğsüme sürtünürken sonunda sertleşmeye başladım ve kanlı ağzını boğazıma dayayarak yumuşak bir şekilde inledi. Teni

Neredeyse yarı saydamdı, damarlarında kan yerine karanlık dolaşıyordu ama bu güçlü varlığa sahip olmanın sonsuz derecede baştan çıkarıcı bir yanı vardı. "Uşağımı öldürdün. Yerine geçecek kadar iyi birini asla bulamayacağım.

"diye tısladım, parmaklarımı boğazına dolamak için uzandım.

"O zaman bana ne kadar kötü olduğumu göstersen iyi olur baba," dedi alt dudağını ısırarak ve onun üzerinde bu şekilde hakimiyet kurmaktan hoşlandığını inkar edemedim.

Ayrıca, ben Ejderha Kralıydım, onu evcilleştirebilecek biri varsa o da bendim.

Onu sağ tarafımdaki duvara doğru iterek döndürdüm ve orada sıkıca sabitledim. Kıçını hevesle geriye itti ve sikimi girişiyle hizaladım, onu kontrol altına almak, ona kralı olduğumu hatırlatmak içimde bir güç dalgası yarattı.

Sert bir hamleyle içine girdim ve hırladım, o makale yüzünden, Jenkins yüzünden öfkemi ondan çıkardım, parmaklarım onu morartacak kadar sıkıydı. Onu duvara yapıştırırken kollarımdan tuttu ve ben ne kadar sert olursam o da beni o kadar çok arzuluyormuş gibi haykırdı.

"Size bir Varis vereceğim," diye inledi. "Sizi memnun edeceğim Kralım. Bana sadece tohumunuzu verin ve ben de bize daha önce doğurduklarınızdan daha güçlü bir çocuk yetiştireyim."

"Yakında bir tane üretsen iyi olur," diye hırladım, bu düşünceyle onu daha sert becerdim. Vega fahişeleri için beni terk eden hain yaratıkların yerine geçecek biri. Mirasımı yerine getirirken bu krallığın yönetilmesi gerektiği şekilde benim yerime yöneteceğine güvенеbileceğim gerçek bir Varis.

"Bana bir tane teklif etmek için bolca vaktiniz oldu. Nerede peki?" Yüzünü duvara daha sert bastırdım ve daha yüksek sesle inledi.

"Kraliçen olduğumda sana bir Varis vereceğimi söylemiştim. Daha önce değil," diye nefes nefese kaldı.

"Artık benim kraliçemsin. Bu yüzden onu bana ver," diye homurdandım, vücudunun sıkılığına doğru ilerlerken aletim patlamaya yakındı.

"Nasıl istersen," diye cevap verdi, sözleri şiddetli bir vaatti ve ben onun içinde bitirmeye hazırlanırken yeterince hızlı tepki veremedim.

Tam serbest kalacağım sırada Lavinia bir kez daha gölge elimi tutarak

kafama bir yumruk indirdi ve geriye doğru tökezledim.

Kullandığı güç, horozum vücudundan çekilirken ve bacaklarım arkamdaki bir masaya çarptığında öfkeyle kükrüyordu.

Lavinia arkasını dönerek boğazında bir çığlıkla bana doğru koştu ve kendimi korumak için bir hava kalkanı oluşturmama rağmen, gölgeleriyle onu bir kâğıt gibi yırtarak üzerime atladı ve beni masaya yatırdı.

Amını sikimin üzerine kapattı, yana doğru büktü ve onu tutup içine sokmadan önce acı içinde bağırdım, iki elini boğazıma kilitlerken bana sertçe bindi.

Kucağımda öfkeyle zıplarken onu geri itmeye çalışarak, "Dur," diye haykırdım, kendinden geçmiş bir şekilde inlerken başındaki taç daha da büyüyordu. Gölge elimi kullanırken sağlam kolumu yanıma doğru çekti, böylece kendi meme uçlarımı neredeyse koparacak kadar sert bir şekilde cimcikledi.

"Lavinia!" Yalvardım.

"Baba!" diye bağırdı, sanki durması için ettiğim dua bir zevk ünlemiymiş gibi ve gölge elini altıma sokup kık yanaklarımı açarken feryat ettim.

"Dur - dur!" Kükredim, onu üzerimden atmaya çalıştım ama bu sadece onu teşvik etti.

Beni iki gölge parmağını kendi kıcıma sokmaya zorladığında, sonraki kelimeler boğazımda öldü, bunun yakıcı acısı beni yeni doğmuş bir yavru gibi çığlık attırdı.

Lavinia bir ölüm perisi gibi uludu, amcığı sikimin etrafında sıkılaşıarak Acı noktasına kadar. Birdenbire beni orgazm olmaya zorladı, öyle bir orgazmdı ki, kendimi onun içine boşaltırken aletimden ateş fişkırıyormuş gibi acı veriyordu ve ben ona sahip olduğum her şeyi verene ve aletim onarılamayacak şekilde kırılmış gibi hissedene kadar zıplamaya devam etti.

Üzerimden atlayıp beni masanın üzerinde bağlı halde bıraktığında rahatsızlıkla inledim, gölge parmaklar kıcımın derinliklerinde kalırken hareket edemiyordum

ve diğler elim hala yanımda kilitliydi.

Gölgeler teninde dans ederken Lavinia odanın içinde kıpırdandı ve karnı sanki hamileymiş gibi şişmeye başlayınca dehşete düştüm, ama bu hiç mümkün değildi.

"Neler oluyor?" Beni tutmasına karşı zorlanmaya devam ettiğim için sesim zayıf çıkıyordu.

"Varisin tabii ki," dedi manik bir gülümsemeyle, kanepeye çöküp bacaklarını iyice açtığında karnını tutuyordu, böylece doğrudan amını görebiliyordum. "Babasına merhaba demek istiyor."

"Dur," diye yalvardım, başımı salladım, bunun nasıl bir oyun olduğundan emin değildim ama hiç hoşuma gitmemişti. "Bırak beni Lavinia. Ben senin kralınım - bana itaat et!"

Neşeyle inledi, bacaklarını daha geniş açarken şişmiş karnını tuttu. "Geliyor."

"Kim?" Korkuyla nefes aldım, ama cevabım bana en korkunç şekilde verildi, küçük gölge eller vajinasından dışarı çıktı ve kararmış bir kafa hızla onu takip etti, iki kan kırmızısı göz, şey onun içinden çıkarken bana kilitlendi ve çığlık atmasına neden oldu.

"O burada!" Lavinia'nın nefesi kesildi ve ürperdim, kurtulmaya çalıştım ama olduğum yerde bağılydım ve başka tarafa bakmama izin vermiyordu.

Gölge yaratık kendini onun bedeninden tamamen dışarı sürükledi, o şey Bir bebek büyüklüğündeydi ama ona hiç benzemiyordu. Uzuvarları çok uzun, kafası çok şişkindi ve annesinden kurtulduğu anda iki ayağı üzerinde dikildi, gözleri kırmızı parlıyordu ve vücudu pürüzsüz ve siyah bir şeyle ıslaktı.

Perdeli ayaklarından yere damlayan bir madde.

Lavinia, "Merhaba de bebeğim," diye teşvik etti.

"Merhaba baba," diye kabuslardan fırlamış bir sesle hırladı ve ben çığlık attım.

Çığlık attım ve daha önce hiç çığlık atmadığım gibi çığlık attım.

OceanofPDF.com

Hamamdaki su havuzuna uzandım ve Element'e tutunarak suyun yüzeyinde yüzmeme yardım ettim. Tam Siren formuma geçmiştim, lacivert pullarım tenimi kaplıyordu ve suyla temas ettiğimde içlerinde zevk titreşimleri dolaşıyordu.

Derin bir nefes aldım, zihnimi kapatmaya çalıştım ve kendi duygularımı değiştirmeye çalışan herkesin duygularının aralıksız baskısından kendimi uzaklaştırdım. Burada, bu kadar yakın olmak çok yorucuydu. her zaman sayısız Fae.

Doğrusu, zihnimi başkalarından uzak tutmak için oldukça sıkı çalışmam gerekiyordu.

Zodiac Akademisi'nde de sık sık bu sorunla mücadele ederdim; pek çok duygunun çağrısı beni uykudan uyandırır ya da duyularıma dokunduğu için konsantre olmamı zorlaştırırdı.

Ama burası daha kötüydü. Akademideyken kaçmak için King's Hollow vardı ve Aqua House'daki odam suyla çevriliydi.

Dış duyguların baskısını topraktan ya da havadan çok daha iyi köreltiyordu. Burada hissettim

Sanki ayak parmaklarımdan acısından, porsiyonların büyüklüğünden, tatmin edilmemiş şehvetten ve genel hayal kırıklığından boğuluyordum.

Pek çok isyancının yerin altında saklanması uzun zaman almıştı ve Lionel'in Nebular Engizisyon Merkezlerini yerle bir ederken ona karşı kazandığımız zaferler, dünyadan uzakta saklı yaşamın monotonluğundan sadece küçük bir soluklanma sağlamıştı. Kraliyet mahallesindeki çoğu kişiden çok daha iyiydim, alanımız daha büyük ve özgürlüğümüz daha fazlaydı ama öyle bir şey vardı ki

Asilerin geri kalanından gelen can sıkıntısı ve hayal kırıklığı baskısını etkili bir şekilde engellemek benim için gittikçe zorlaşıyordu.

"Az önce annemden haber aldım," diye Caleb'in sesi küçük huzur cennetimi böldü ve ben de içimden geçen kızgınlığı gözlerimi açıp bir şeyler duyma umuduyla ona bakarak bastırdım.

Ailemden haberler.

"Endişelenecek bir şey var mı?" O havuzun kenarına otururken ben de yuvarlanıp suyun içinde ona doğru yüzerek sordum.

"Hayır. Lionel'in hâlâ önemsiz işlerle meşgul olduklarından emin olduğunu, krallığın geri kalanıyla ilgili planlarını kendine sakladığını ve FIB'i Sfenksler ve Minotorlar tarafından çalınan bilgileri aramak için boşa kürek çekmeye gönderdiğini söylüyor. Bir de hepsinin katılması gereken saçma sapan bir parti vardı.

"Gölge orospuyla evliliğini kutluyor."

"Bir şeylerin peşinde," diye mırıldandım, bunu ruhumda hissediyor ve o şeyin ne olduğunu anlayamadığımız için nefret ediyordum.

"Evet. Annem daha fazlasını öğrenmeye çalışacak ama ona bu kadar yakın olması beni endişelendiriyor. Hadley ve diğer Yedekler'in Zodiac'ta o lanet trol Highspell ile birlikte özel sınıflara yerleştirildiğini söyledi. Kimsenin ne öğrendiklerini sorgulamasına izin verilmiyor ama ben sadece hayal edebiliyorum

işin içinde Lionel'ı seven bir sürü saçmalık var."

"Ellis'in bunu pek umursamadığını tahmin ediyorum," diye mırıldandım acı bir şekilde, şımarık küçük kız kardeşimin

Göksel Konsey'deki koltuğumun varisi. Ama eğer gerçekten de savaşımadan bu koltuğu benden alabileceğini düşünüyorsa, kendini kandırıyor demektir.

"Evet." Caleb iç geçirdi, arkasına yaslandı ve ellerine dayanarak su havuzuna baktı.

"Ne var ne yok?" Duygularını hissetmek için otomatik olarak kendimi zorlayarak sordum ama son zamanlarda hep yaptığı gibi onları kilitlemişti ve bu durum karşısında kaşlarımı çatmadan edemedim. "Beni çok fazla dışarıda tutuyorsun."

Caleb'in kaşları çatıldı ve bana baktı, aklındakiler hakkında konuşmak isteyip istemediğinden emin değilmiş gibi görünüyordu. etrafımızda kabarcıklar oluştu ve su havuzunun içinde oturduğum yere doğru eğildim.

"Son zamanlarda Seth'i ne kadar çok avladığımı biliyor musun?" diye sordu, susturucu baloncuk yerindeyken gereksiz olsa da sesini alçaltarak.

"Elbette." Seth'in Caleb'in dişlerinden canını kurtarmak için koşarak yanımdan geçerken yaydığı heyecan her seferinde yüzüme bir gülümseme yerleştiriyordu.

hissettiğim zaman.

"Şey, bunu çok düşünüyorum. Aktif olarak başka bir şey yapmadığım her an, zihnim dolaşüyor ve onu kovalarken hissettiğim heyecanı, dişlerimi tenine geçirme şansı için savaşmanın nasıl hissettirdiğini ve onu altıma sıkıştırmanın ve ondan istediğimi istediğim gibi almanın ne kadar iyi hissettirdiğini düşünmeye başlıyorum. Ve ben... Bunun ötesinde bir şey olup olmadığını merak etmeye başlıyorum..."

"Öyle mi?" O ve Cal bu oyunları oynarken Seth'ten gelen şehvet kokusundan daha fazlasını yakalamıştım ve sanırım bunun heyecanının ikisini de nasıl heyecanlandırıldığını anlayabiliyordum. Özellikle de hepimiz her gece Darius'u dinleyerek burada kapana kısılmışken.

ve Tory, kendi ihtiyaçlarımız için çok az çıkış noktasına sahipken, tutkularıyla lanet duvarları yıkıyorlardı. Babasının düğününden sonra Gerry'nin vücuduna taparak tek bir gece geçirmeyi başarmıştım, ama o zamandan beri, ondan kazandığım her ilgi kırıntısı için beni kıcımdan çalıştırırken mavi top dağında yaşamaya geri döndüm.

"Evet ve annemin haklı olabileceğinden endişelenmeye başladım."

"Annen mi?" şaşkınlıkla sordum.

"Evet. Yani, bu aptal oyunu oynarken neredeyse Tory'yi ldryordum. Ve

Bazen ava çıktığımda aklımı başımda tutmak benim için gerçekten zor oluyor. Kana susamışlığımın beni yapmayacağım şekilde davranmaya ittiğini hissediyorum. Ya da... belki de bu sadece bir saçmalık ve gerçekten yaptığı tek şey en çok neyi istediğimi ortaya çıkarmak, en derin arzumun tam olarak ne olduğunu görmemi kolaylaştırmak." Kaşlarını çatarak tekrar başka tarafa baktı ve ben de çenemi ovaladım.

"Ve siz bu arzunun Seth'in kanı olduğunu mu düşünüyorsunuz?"

Caleb'in dudakları aynı fikirdeymiş gibi aralandı, sonra biraz daha eğildi. "Sadece kanını değil. Ona sahip olmak istiyorum. Hiç kimse ya da hiçbir şey tarafından sorgulanamayacak ilkel bir şekilde onu benim yapmak gibi. Tory benim Kaynağımken de böyle hissediyordum ama onunla çok daha yoğun hissediyorum.

Başka birinin onu ısırması ya da üzerinde hak iddia etmesi düşüncesi bile kanımı kaynatıyor. Onu yakalayıp kimsenin bulamayacağı bir yere kapatma dürtüsüne karşı savaşmak zorundayım. Geçen gece Rosalie Oscura ve sürüsüyle birlikte ayın altında koşmaya gitti ve ben iki saat boyunca odamda volta attıktan sonra kendimi dışarı attım onu bulmak için. Tam Kurt modundaydı, bu yüzden yaptığımız kavga epikti, ama sonunda onu altıma almayı başardığımda ve dişlerimi boynuna geçirdiğimde, yemin ederim nirvanaya ulaştım. İhtiyacım olan tek şeyin bu olduğunu düşünmüştüm ama Rosalie Seth'i tekrar onunla koşması için çağırdığında, doyduğumda

Tek yapabildiğim ona saldırmamaktı. Birinin ona herhangi bir şekilde sahip olmaya çalışması fikriyle başa çıkamıyorum, bu beni deli ediyor." Caleb bunu düşünürken dişlerini gösterdi ve hırladı; ben de ellerimi teslim olmak için kaldırdım.

"Sakin ol dostum, senin değerli Kaynağını ısırmak gibi bir niyetim yok." Bir kahkaha attı ve ben de ona gülümsedim.

"Vampir işine benziyor. Belki de Orion'la konuşmalısın? Vampir meclisi olayıyla ilgili olabilir mi?" Ben önerdim.

"Evet," diye onayladı, yeni küçük dostunun her an ortaya çıkmasını umuyormuş gibi başını kaldırdı ve ben de ilişkilerinde aldıkları toplam bir seksene başımı salladım. Aralarında paylaştıkları küçük bir aşk ısırığından başka bir şey olmadan azılı rakiplerden lanet olası kankalara dönüşmüşlerdi ve yeni bağlarından şüphe bile edemiyordum çünkü aralarında mırıldandığını hissedebiliyordum

Sanki çocukluklarından beri en iyi arkadaşlarmış gibi. Biraz tuhaftı ama yeterince mutlu görünüyorlardı ve başlarına o kadar da korkunç bir şey gelmemişti - sadece kan kaynakları için sürekli birbirleriyle rekabet etme dürtüsünü kaybetmişler ve bunu yaparken Vampirlerle ilgili her şeyde bağ kurmanın bir yolunu bulmuşlardı.

Caleb etrafına bakındı, duyamadığım bir şeyler dinlerken başını eğdi ve ayağa kalktı.

"Gabriel az önce yemekhaneye geldi ve gölgeli gözü almamıza yardımcı olacak bir planı var," dedi ve sudan çıkmam için bana işaret etti.

İçimi çektim, kendimi havuzdan çıkarıp Fae formuma geri döndükten sonra su sihrimi kullanarak kurulandım ve hızla giyindim.

Geniş tünellerden yemek salonuna doğru aceleyle ilerledik ve Gabriel'i, onu pür dikkat dinleyen, heyecanları havaya yayılan ve tenime değen bir grup asiyle çevrili bulduk.

Cal grubumuzu işaret etmem için beni dürttü ve Gabriel asilere talimatlarını verirken kalabalığın arasından onlara doğru ilerledik.

"Her birinizin önümüzdeki ay boyunca sahte kralın Kahini Vard'a suikast düzenlemek için bir plan yapmanızı istiyorum," diyordu. "Saldırmak için herhangi bir zamanı seçebilir ve en karanlık ve en korkunç yönetebileceğiniz saldırı yöntemleri. Bunu önceliğiniz haline getirmeniz şart. Onun ölmesine ihtiyacımız var ve bunun en kısa sürede gerçekleşmesi gerekiyor. mümkün."

Ruh halleri kana susamış, aç ve kararlı bir hale bürünen kalabalık arasında mırıltılar yükseldi. Grubumuzun yanına vardığımızda Caleb'la şaşkın bir bakış alışverişinde bulunduk ve Gabriel bize katılmak için geldi.

"Vard hepsinin geldiğini *görmeyecek* mi?" Şaşkınlıkla sordum ve Gabriel şeytani bir şekilde sırttı.

"Oh, çok yakın geleceğinde ölümünün sonsuz versiyonlarını göreceğine güveniyorum," diye kabul etti.

"Onların geldiğini görebiliyorsa, başarılı olmalarını nasıl beklersin?" Ben zorladım.

"Bilmiyorum," diye yanıtladı basitçe. "Tek dileğim, kendisine doğru gelen ölüm tehditleri yüzünden dikkatinin o kadar dağılmış olması ki, bu gece ona saldırdığımızda bizim geldiğimizi *görmesin*."

"Yani onu öldürecek miyiz?" Darius sordu, sesi bu fikre fazlasıyla hazırды.

"Hayır," diye bağırdı Gabriel. "Ve sen de bir an bile böyle bir plan yapma." "Aman Tanrım, sanırım anladım!" Geraldine koltuğunda zıplayarak ağladı.

ve dikkatimi göğüslerine çekti. "Bu eski moda bir dikkat dağıtma ve dongle hareketi, değil mi?"

"Öyle," diye kabul etti Gabriel.

"Evdeyken bu da ne demek oluyor?" Orion kesin bir dille sordu.

"Birine suratına bir tokat beklemesini söylediğinizde, bunun yerine begonyalarına Uzun Şerman ile sürpriz yapmanızdır!" diye bir çocukla konuşur gibi açıkladı ve Xavier bir kahkaha attı.

"Aynen öyle. Ama Vard'ın çürümüş begonyasına yaklaşmak yerine, ona gizlice yaklaşıcağınız ve standart altı Kahin'inin suratından gölge gözünü çalacağız," dedi Gabriel gururla.

"Yani onu öldürmeden gözünü çalmamızı mı istiyorsun?" Seth bunun imkânsız bir görev olduğunu düşünmüş gibi sordu.

Geraldine, "Ah Seth Capella, herkes senin daha önce hiç küçük bir Roger'ın gözünü oymadığını sanır," diye azarladı. "Bazen sizin sabahları bir çiroz kadar ıslak olduğunuzu düşünüyorum."

"İnsanların gözlerini oyma deneyiminiz olduğunu mu söylüyorsunuz?" Ona sordum, bu fikirden yarı iğrenmiş yarı da tahrik olmuştum. Belalı savaşçı modundaki Geraldine benim en büyük ıslak rüyamdı - ve bunu gerçekten çok sık yaşıyordum.

"Lavinia ve Lionel'i saraydan uzaklaştırmanız gerekecek ki ona en iyi şekilde saldırma şansınız olsun. Vard'ın kendisine yönelik tüm bu ölüm tehditleriyle ilgili imgelemler görmeye başladığı anda kendisini odasına kilitleyeceğine şüphe yok, bu yüzden onu bulmak yeterince kolay olacaktır."

"Ve Tory'nin bana yaptığı, kralın gizli geçitlerine erişim sağlayan yüzük sayesinde bizi Ruhlar Sarayı'na sokabilirim," dedi Orion, onlara güçlerinin tam kalbinden saldırma fikriyle gözleri parlayarak.

"Kesinlikle. Bence sen, Darius ve Geraldine Vard'ın peşine düşmelisiniz ve geri kalanımız da Lionel'in Tucana'nın batısında yeni açtığı Nebular Engizisyon Merkezi'ne saldıracağız," dedi Gabriel.

"Orayı yıkmamız için bir yol *gördünüz mü?*" Sordum çünkü inşa edildiğinden beri o yeri nasıl parçalara ayıracağımızı bulmaya çalışıyorduk.

Lionel belli ki gözaltı tesislerini yok etmemizden bıkmıştı ve bu son yeri o kadar büyük bir sihirle inşa etmişti ki isyancılar onu yok etmek ve mahkumları serbest bırakmak için henüz geçerli bir plan bulamamışlardı. savunmayı tetiklemeden içeride tutuyordu ve bu da hepsini öldürecekti.

"Evet, ailemin de yardımıyla mahkûmları oradan çıkarabileceğimize eminim," diye onayladı Gabriel ve bir kez daha savaşa girme düşüncesiyle kanım daha hızlı pompalanmaya başladı.

Geraldine ellerini çırparak, "İyi bir hesaplaşmaya bayılırım," diye bağırdı.

Gabriel, "Saraya vardığınızda yetki Geraldine'de olacak," diye emredince hem Darius hem de Orion'un kana susamış sırtışları kaşlarını çatmaya başladı.

"Neden?" Darius talep etti.

"Çünkü onun ne yapacağı hiç belli olmaz. Ayrıca, biliyorum ki Planı anlıyor - fikrinizi değiştirip onu öldürmeye karar veremezsiniz yoksa geldiğinizi *görecektir*. Tüm ölüm tehditlerinden o kadar bunalmış olmalı ki basit bir yaralanmayı bile *göremiyor*, bu yüzden sadece gözünü almayı planlayabilirsiniz."

"Onu canlı bırakmak zorunda mıyız?" Darius bu konuda çok kızgın görünerek sordu. "O hasta herifin Roxy'ye ne yaptığını biliyor musun?"

Xavier hüznünlü bir şekilde inledi ve gözlerinde bir acıyla kardeşine baktı. "İnan bana, biliyorum," diye homurdandı Gabriel, ona olan kardeş sevgisi açtı

ama kararından vazgeçmedi. "Onun da günü gelecek ama bu bugün olamaz. Onun gözüne ölümünden daha çok ihtiyacımız var. Gölgele *göremiyorum* ve bizi yarıklara götürebilecek tek şey o. Onları bulmak için o gözü kullandığımız ve başarılı olduğumuz bir gelecek *görebiliyorum*. Aileme onun yeteneklerindeki açıkları ölümcül olmayan saldırılarla test ettirdim ve onların geldiğini asla *görmediğini* doğrulayabilirim. O değil

Onu Kraliyet Kahini koltuğuna oturtmak için biçilmiş kaftan ve o çirkin gözü yuvasından çıkardığında bunu kanıtlamak için sabırsızlanıyorum."

"Demek bu yüzden küçük holigan çeteniz Lionel'in suratına boklu turtalar atıyor, ayağını tökezletip şüpheli su birikintilerine düşmesine neden oluyor ve halka açık yerlerde kafasına Ejderha penisli dildolar fırlatıyor.

görünüşler?" Seth sordu, gözleri anlayışla dolmuştu. "Vard'ın yeteneklerinin sınırlarını bulmaya çalışıyordun."

"Kesinlikle," diye cevapladı Gabriel gururla. "Ve dün gece gölge kraliçesinin resmi taç giyme töreninde o büyük, ısıltılı, plastik pegasex bebek aletinin yüzünü tokatlamasının ağır çekim tekrarını izlediğimde, zamanın geldiğini biliyordum."

Xavier gururla, "Bunun için ekstra parıltı sağladım," dedi ve göğsünü şişirirken bir kahkaha attım.

"Her neyse, mesele şu ki, onun gözüne ihtiyacımız var ve onu kesinlikle öldüremeyiz. Anladınız mı?" Gabriel planına katıldığımızdan emin olmak için grubun etrafına bakınarak zorladı.

Darius bu durumdan pek memnun görünmüyordu ama başıyla onaylayınca Geraldine ayağa fırladı.

"Oh, neşeli gün! Gidip büyük büyükannemin göz kepçesini alacağım ve siz alçak adamlarla hemen sınırda buluşacağım." Hiçbirimizin göz kepçesi konusunda onu sorgulamasına fırsat vermeden çekip gitti, ama bunun sadece garip bir ifade tarzı olduğunu varsaymak zorundaydım.

Silahlarımızı almak için odalarımıza doğru ilerlerken, "Sanırım psikopat bir kralın hücrelerini yok edeceğiz," dedim sohbet edercesine.

"Ve oh, ne gece olacak," diye mutlu bir şekilde şarkı söyledi Seth ileriye doğru atılırken ve ben karşılaştığımız meydan okumaya sırtımdan kendimi alamadım.

Darius

Ruhlar Sarayı'nın altından geçen taş geçitler boyunca sürünerek ilerledik, Geraldine önden giderken nefesinin altından garip bir şarkı söylüyordu, ben de dilimi ısırp şikayet etmeden onu takip etmek için kendimi zorluyordum.

Ama çok zordu.

Burada tam anlamıyla üç ayrı seferde sebepsiz yere yön değiştirmişti ve seçimlerinin bizi Vard'ın odalarına yaklaştırmak yerine daha da uzaklaştırdığını bilmeme rağmen, buna karşı tek bir kelime bile edemiyordum.

"Gitmek istediğin yolun bu olduğuna emin misin?" Orion sırtarak bana bakarken ben dişlerimi sıkarak sordum, bunun beni çok kızdırdığını çok iyi biliyordum. Ama cidden mi? Gerçekten de onu takip etmek zorunda mıydım?

tüm bu yolculuk boyunca komutlar verdiğini bilsem bile Her şeyi uzatan çılgınca hareketler mi? "Daha doğrudan bir yol izlememiz gerektiğini hissediyorum-"

"Tabii ki biliyorsun," diye iç geçirdi Geraldine, ağzımı yemek boyunca sadece üç kez açmış olmama rağmen bana karşı son derece öfkeli görünüyordu.

Bu tünellere girdiğimizden beri bunu yüzlerce kez istemiştim. "Çünkü seninki iyi yetiştirilmiş bir süt ineğinin doğrusal ve basit zihni. Bir ot gördüğünde doğrudan ona gitmek istiyorsun - ilerideki bataklıkta seni bir bataklık canavarı bekliyor olsa bile."

"Bir bataklık canavarıyla karşılaşma riskini ne şekilde alıyoruz?" Ben tısladım ve Orion kıkırdadı.

"Değiliz," diye cevap verdi aceleyle. "Çünkü kaderin adil ve sakin sularında yüzüyoruz ve sadece onun kaprisleri bizi başarıya götürecek bu gece."

Deli bir kadını ikna etmeye çalışmaktan vazgeçtim ve o gizli bir merdiven bulup yukarı çıkarken kendi içimdeki homurdanmayı sürdürdüm. Yukarı, yukarı ve yukarı, binanın ikinci katının çok ötesine Vard'ın odalarının olduğunu bildiğim saray.

"Avast!" Geraldine aniden bir kapıyı çekip açarak ve bir duvar halısını kenara fırlatarak saraya adımını attı. "İlerleyin sevgili kardeşim ve benim sadık sivri dişim, bir oyun var!"

Çılgın üvey kardeşimin arkasından aceleyle koridora çıktık ve o kararlı adımlarla koridorun en ucuna doğru ilerledi.

Elimdeki baltayı hissetmek için parmaklarım esnedi ama Vard'ı gördüğümde kafasını kesecek kadar baştan çıkacağımı bildiğim için onu sırtımda bıraktım. Bunu daha kolay yapmak için elimde bir silah olmasının ek cazibesine ihtiyacım yoktu. Yine de bunu kafamda tekrarlayıp durmak zorundaydım.

Sevdiğim kadına işkence edilmesine yardım eden orospu çocuğunu öldürme. Sevdiğim kadına işkence edilmesine yardım eden orospu çocuğunu öldürme. Sevdiğim kadına işkence edilmesine yardım eden orospu çocuğunu öldürme.

Ama ona yaptıklarının bedeli olarak onu biraz doğrayabilirdim.

Karanlık bir gölge gözümün ucuna takılınca çıkardığı sesle kaşlarımı çattım, bir şey duyduğumdan neredeyse emindim
Sırtımda gözlerin ağırlığını hissettiğimde.

"Bunu duydunuz mu?" Diğerlerine mırıldandım, susturucu baloncuğumuzun sözlerimi gizli tutacağını biliyordum.

"Evet," diye yanıtladı Orion, keskin bakışları koridorun en ucunu tararken izlendiği hissi artıyordu.

Geraldine fısıldayarak, "Kanatlarda kurnaz bir ahmak seziyorum," dedi ve sırtındaki kamçısını çıkarıp tehditkâr bir şekilde sallayarak önümüze geçip bize baktı. "Eğer pusuya düşürülürsek, o zaman kaçmalısın tatlı kardeşim, çünkü leydim senin hizmetlerine benimkinden daha çok ihtiyaç duyuyor, bu yüzden böyle bir kader söz konusu olursa düşüşü ben üstleneceğim."

"Hizmetlerim mi?" Hâlâ kaşlarımı çatarak koridorda ilerliyor ve orada kimseyi bulamıyordum.

"Evet. Onun içini çok hoş bir şekilde ısıtıyorsun. Rahatsız edici bir canavar olsan bile, onun bahçesinde nasıl davranacağını çok iyi biliyorsun."

"Ee, teşekkürler?" Tüm bu olanlardan fazlasıyla eğlenmiş görünen Orion'a baktım ve kaşlarımı çattım.

"Lütfen kulaklarımı senin serserilik hikayelerine doldurma. Bu tür anlatıların ilham verdiği görselliğin zihnime baskı yapmasına ihtiyacım yok. ensest düşüncelerin."

"Biz aslında akraba değiliz, bu yüzden akraba olmazlar-"

"Yonder. Gezgin bir Norman'ın bizi takip etme ihtimalini unutmaları ve görevimize devam etmeliyiz." Geraldine aniden döndü ve benimle Orion'un arasına girdi, ikimizin de omuzlarını kontrol etti ve duyduğumdan emin olduğum gürültünün aksi yönüne doğru hışımla giderken bizi kenara itti.

"Bayanı duydunuz," dedi Lance. "Şurada."

Homurdandım ve onu takip etmek için döndüm, aklıma anında Vard'ı gafıl avladığımız düşüncesi geldi ve hemen ardından kızıma yaptığı şeyler yüzünden onu parçalama arzusu geldi.

"Güneş çeliğinden kılıcımı getirdim, böylece onu iyi kesebilirsin," dedi Lance yürürken konuşarak. "Tory'ye yaptıklarından sonra en azından bunu hak ettiğini düşündüm."

"Ciddi misin?" "Cidden mi?" diye sordum, bu fikrin beni çok heyecanlandırıldığını hissederek.

O orospu çocuğunu muhtemelen sağlıklı olandan daha fazla kalıcı olarak yaralayabilirdim, ama bu gerçek yüzünden kendimi psikanalize tabi tutmayacaktım.

"Evet. Onu bitirmek için yanıp tutuştuğunu biliyorum. Elimden gelse onu kendim deşerdim. Ama belki Tory döndüğünde bu onura sahip olabilir."

"Ne zaman olursa olsun," diye homurdandım, onunla kaybettiğim bir ayı düşündükçe ruh halim anında bozuldu. "Lanet olası doğum gününü kaçırdım."

"Biliyorum kardeşim, Darcy'ninkini ben de kaçırdım. Ama Gabriel bunu yapmak zorunda olduklarından emin. Lionel'ı alt edebilecek kadar güçlü olacaklarsa Alevler Sarayı'nın sunduğu her şeyi öğrenmeleri gerekiyor ve-"

"Senin için aynı şey değil," diye tersledim, bakışları kararırken ve bana dişlerini gösterirken bunu söylememem gerektiğini fark ettim. Gerçek. Sadece lanet olası doğum gününü kaçırmamıştım, onunla doğru düzgün kutlama fırsatı bulabileceğim tek doğum gününü de kaçırmıştım. O gün kendimi tamamen kaybetmişim, yer değiştirip Burrows'tan uçarak uzaklaşmışım, babamı bulup yok etmeye kararlıydım, böylece bana geri dönebilecekti ve ben de onunla kalan az miktardaki zamanımı onun varlığının kara bulutları üzerimizde dolaşmadan değerlendirebilecektim.

Ama tabii ki bu işe yaramamıştı. Ruhlar Sarayı'na giden yolun yarısını uçmuştum ki Gabriel bir anda ortaya çıktı ve

bana, yürüdüğüm yolda devam edersem geleceğimin o gece sona ereceğini söyledi.

Bu yüzden geri dönmek zorunda kaldım, hayatıma hükmeden ve büyük bir kısmını yok eden adamı yok etmek için kendi hayatımı riske atmaya hazır olsam bile onu bir daha asla göremeyeceğim düşüncesine dayanamadım. Ama bir veda bile etmeden onu kaybetmeye dayanamazdım. Tıpkı onsuz geçen haftaları, günleri, saatleri ve saniyeleri izlemeye dayanamadığım gibi, zamanımın azaldığını kesin olarak biliyordum.

Beş aydan az bir sürem kalmıştı ve bu asla yeterli olmayacaktı ama şimdi sahip olduğum kısa süre bile bizden çalınıyordu ve Gabriel hala onun dönmesi için ne kadar beklemem gerektiğine dair bir cevap vermiyordu. Hatta daha sonra dönme ihtimali olduğunu bile kabul etmişti.

Noel, onun dudaklarından son öpücüğümü, son gülümsemesini, kahkahasını çalmış olabileceğim anlamına geliyordu, her şey daha başlamadan bitmişti ve yıldızlara, kendime ve aradaki her şeye o kadar öfkeliydim ki bu sırrı artık kendime bile doğru dürüst saklayamıyordum.

"Nasıl aynı olmaz?" Orion homurdanarak kolumdan tuttu ve Geraldine sanki bizi duymuyormuş gibi merdivenlerden aşağı inerken beni ona doğru çevirdi. "Onun senin Elysian Eşin olması senin ona olan bağını benim Darcy'ye olan bağından daha mı güçlü kılıyor sanıyorsun?"

Ağzımı açtım, sırf öfkesinin gücünü hissedebilmek ve seveceğim tek kadınla kaybettiğim zaman yüzünden çektiğim bu sonsuz ıstıraptan beni uzaklaştırmasına izin vermek için bunu kabul etmeye yarı istekliydim. Ama sonra tereddüt ettim, neredeyse gerçeği söyleyecektim ki bunun da bencillik olacağını fark ettim. Bu sırrı iyi bir nedenden dolayı saklamıştım çünkü hepimizin savaşa odaklanmalıydım, umutsuz kaderim için yıldızlarla savaşmaya çalışarak zaman kaybetmemeliydim. Seçimimi yapmıştım ve buna sahip çıkmak zorundaydım.

"Sorun o değil," diye homurdandım, kendimi başımı dik tutmaya zorladım.

kaybetme arzusu. "Yakında Lionel'la karşı karşıya geleceğimi biliyorum ve onunla geçireceğim tek zamanı kaybedecekmişim gibi hissediyorum. Bana üstünlük sağlamak için ihtiyacım olan kara büyüü öğretilsen bile bu dövüşü kazanacağımın garantisi yok ve bunu sen de biliyorsun. Yani o dönmeden önce iş o noktaya gelirse Hoşça kal."

Ona bu şekilde yarım bir gerçek sunmanın aptalca bir hareket olduğunu biliyordum ama sonunda hepsinin beni affedebileceğini ve yalan söyleme nedenlerimi anlayabileceğini ummak zorundaydım.

Lance rahatladı, başını sallarken kaşları çatıldı. "Zamanı geldiğinde bu savaşı kazanacaksın," dedi sertçe. "Önce Lavinia'yı aradan çıkarmamız gerekiyor, sonra Lionel'a hak ettiğin darbeyi vuracaksın ve sana ve hepimize yaşattığı onca şey için ayaklarının dibinde kanlar içinde yattığını göreceksin. Tory sen farkına bile varmadan geri dönecek ve sen de mini bir gelecek yaratabileceksin.

Ejderhalar ve Anka kuşları barış içinde gelişen bir krallıkta birbirlerini kovalayacaklar."

Çenemi kilitledim, Roxy hakkında daha fazla bir şey söyleyemedim ya da neden rüyamda veya başka bir şekilde bu şeylerin hiçbirini dört gözle bekleyemediğimi ve bir kez başımı salladım.

Lance benden uzaklaşmak için bir hamle yaptı ama ben onu tutarak tekrar göz göze gelmemizi sağladım.

"Sen benim için her zaman bir kardeş oldun," dedim kabaca. "Ve sana duyduğum sevgi, aramızdaki herhangi bir bağın bizi hissetmeye zorlayabileceğinden çok daha güçlü. Eğer ölürsem, şunu bilmeni isterim ki-"

"Darius, yapma-"

"Ona iyi bak," diye homurdandım, elini elime aldım ve onu benimle birlikte bu yemini etmeye zorladım. "Eğer ben gidersem, bunu atlatması ve yeniden mutlu olması için elinden geleni yapacağına söz ver. Onu bir kardeş gibi sev ve benim ötemdeki huzuru bulmasına yardım et. Yemin et. Onun bir daha böyle olmayacağını bilmem gerek. bensiz yalnız."

Lance itiraz etmek ister gibi göründü ama sonra aynı korku ve Bugünlerde beni sık sık tüketen karanlık bakışlarında değişti ve başını salladı.

"Ancak bana en kötü şey olursa Darcy için de aynısını yapacağına söz verersen," diye cevap verdi.

Bunu yapmak için yanında olamayacağımı ona söylemeliydim, ama yapmadım, bu yemini bu hayatta ya da bir sonraki hayatta her halükarda tutacağımı biliyordum ve Roxy'nin hatırı için bunu yapmasına ihtiyacım vardı.

"Yemin ederim," diye onayladım ve o da onayladığında, avuçlarımızın arasında bizi ona bağlayan bir büyü parladı.

Birbirine kenetlenmiş ellerimizden tutarak onu kendime doğru çektim ve kolumu omuzlarına doladım, kısa bir süre için ona sıkıca sarıldıktan sonra bıraktım, zamanım dolmadan önce ona bir veda daha etme şansım olmazsa diye ona veda etmeye çalıştığımı fark etmemiş olmasını umuyordum. Çünkü Noel gelip çattığında ve geri sayım sona erdiğinde, son günümü beni seven insanların arasında geçirmeyeceğimi biliyordum. Ruhlar Sarayı'na uçacak ve babamın ve onun lanet kölelerinin benimle birlikte yok olmasını sağlamak için elimden geleni yapacaktım.

Ayrıldık ve Geraldine'in peşinden gittik, ona yetişmek için acele ettik ve tam sarayın üçüncü katına ulaşip oradaki koridora çıkarken onu fark ettik. Burası hâlâ Vard'ın uyuduğu yerin bir kat üstündeydi ama ona neden bu kata çıktığını sormaya zahmet edemezdin.

başka bir dolaylı yoldan gitmek yerine, kendime Gabriell'in ona bağlı kaldığımız sürece bunun işe yaradığını *gördük*.

"Bir sepet çavdarın üzerinde tatlı soğanlar!" diye haykırdı kapı aramızda kapanırken ve Lance ve ben koşmaya başladık, silahlarımızı çekip Phoenix ateşinde yaldızlayarak onun arkasındaki kapıdan içeri daldık ve kendimizi önümüzde duvara asılı ölü kraliçenin boydan boya resminin bulunduğu büyük bir odada bulduk.

Geraldine kendini dizlerinin üzerine atmış, ölü kadına övgüler mırıldanıyordu, oysa o artık tuval üzerindeki bir boyadan başka bir şey değildi ve ben baltamı bir kez daha kınına sokup alevleri söndürürken onun bu saçma tavırlarına bir lanet mırıldandım.

Dokunulmamış gibi görüldüğü için buranın babamın kendini kilitlediği odalardan biri olduğunu varsaymak zorundaydım. Hâlâ Vahşi Kral ve kraliçesiyle ilgili eşyalarla doluydu ve kısa bir süre için neden bize erişim hakkı verildiğini merak ettim.

"Geraldine, rastgele resimleri övmek için gerçekten zamanımız olduğunu sanmıyorum," dedim.

"Ah seni morina göbekli, Dragoon," diye iç geçirdi. "Çok can sıkıcısın Bazen senin zorba ve sıkıcı tavırların karşısında işimi yapmakta zorlanıyorum."

"Buraya gerçekten de gölgeli bir göz almak için geldik," diye tısladım. "Sarayda lanet bir tur atmak için değil. Diğerlerinin babamı ve Lavinia'yı buradan ne kadar uzak tutabileceğini kim bilebilir?"

"Peki," diye nefes nefese beni sinir bozucu bulduğunu belli eden bir ses tonuyla konuştu ve ben de içimi çekerek bu işi bir an önce bitirmek için dilimi ısırdım.

Tekrar ilerlemek için hamle yaptık ama Geraldine aniden çılgılık atarak elini kaldırdı ve titrek bir parmakla duvarı işaret etti. Ona doğru döndüm, baltama uzandım, sonra neyi işaret ettiğini anlayınca duraksadım. A

Tablonun altındaki duvarda bir çift parıldayan gümüş kanat belirmişti, üzerlerinde onları görmezden gelmeyi zorlaştıran bir enerji uğultusu vardı.

"Darcy bana Kraliçe Merissa'nın onun için böyle bir sembolle işaretlenmiş imgeler bıraktığını söyledi," diye nefes aldı Orion, yüzünde hayranlık dolu bir ifadeyle işarete doğru adım atarken.

Şüpheyi kaşlarımı kaldırdım. "Kraliçe neden bulmamız için bir imge bıraksın ki?"

"Haklısın," diye nefes aldı Geraldine. "Sen çok değersizsin, şüphenin pullu semenderi, sahte kralın dölü, bir adamın eşit olmayan bir rapscallion'u. Bir de şu Power Shamed skandalına hiç girmeyelim. oda."

"Pekâlâ Grus, bu kadar yeter," diye homurdandı Orion elini uzatarak öne doğru bir adım atarken, ben de onu takip ettim.

Parmaklarım taşlara dokunduğu anda nefesimi kesen bir görüntünün içine çekildim ve olabilecek bir hayata göz attım.

"Bu gelecek hepimizden çalındı," Merissa Vega'nın sesi kafatasımda yankılandı ve Vega ikizlerinin benimle ve diğer Varislerle birlikte büyüdüğü bir ömür boyu süren anıları hızlı ileri sararken çenem düştü.

Lance ve Clara da bizimle birlikte büyüdüler, hepimiz birbirimizin yanında sayısız saatler geçirdik, birlikte büyüdüğümüz ve bir hayat planladık Solaria'yı yönetecek güç olarak birleştirdiğimiz yer.

Roxy ve benim, şu an olduğumuzdan daha genç göründüğümüz, birbirimize defalarca çekildiğimiz, on beşinci doğum günü partisi sırasında bu sarayda ilk öpücüğümüzü paylaştığımız ve beni oradan kovalarken neredeyse beni ikiye bölen babası tarafından yakalandığımız görüntüler gözümün önüne geldi.

Lance ve Darcy, profesyonel Pitball sezonunun ortasındaki ilk tatilinde eve geldiğinde birbirlerine aşık oldular ve fırtınalı bir aşk yaşadılar

Basın da bu haberin üzerine çullanmıştı. Roxy ve ben gizlice etrafta dolaşmaya devam ettik, konumlarımız ve bunun Göksel Konsey için ne anlama geleceği nedeniyle birbirimizle savaşmaya çalıştık.

Ama zamanla savaşmayı bıraktık ve onun için koltuğumdan nasıl vazgeçtiğimi, onunla nasıl evlendiğimi ve yerimi Xavier'e nasıl devrettiğimi detaylandıran görüntü üstüne görüntü izlerken dudaklarım aralandı.

Tüm krallık huzur içindeydi ve prenseslerine aşıktı. Yükselme zamanları geldiğinde, Roxy'nin yanıdaydım.

Lance, Darcy'nin yanında duruyordu. Ve her şey o kadar güzeldi ki neredeyse tadını alabiliyordum. Babam sağ olsun, bu gelecek bizim için hiçbir zaman gerçek olmamıştı.

Geraldine görüntü kaybolurken hıçkırığa hıçkırığa ağlamaya başladı, gerçek kraliçelere olan aşkını tekrar tekrar mırıldanırken ben de hiçbir şekilde yaşama şansı bulamayacağım bir hayat için üzülmemeye çalıştım. Çünkü ölümüm hızlı ve kesin kanatlarla geliyordu. Artık Roxy'nin geleceğinin hiçbir versiyonunda yer alamayacaktım.

Ancak bu görüntünün izlenimi zihnimde yer ettikçe, ikisinin tahtta hak iddia ettiği bir geleceğin gerçekten de korktuğum kadar kötü olup olmayacağını merak etmeye başladım.

Diğer Varisler onlara rehberlik ederken, belki de krallığımızın yönetimi için gerekenleri öğrenebilirlerdi. Ama karşılaşacakları geleceğin bu olup olmadığını öğrenmek için yanlarında olamayacaktım.

Ve hiç sahip olamadığım her şey için duyduğum kederin acısı göğsümde ağırlaşırsa da, Peçe'nin ötesinde onu takip etmek zorunda kalmadan önce babamı gerçekten yok etmeyi ve onu bu dünyadan koparmayı başarırsam ne olacağını merak etmekten kendimi alamıyordum. Çünkü belki de ben öldüğümde Ejderhaların çağı sona erecek ve Anka kuşları bir kez daha yükselecek.

Dante, kaçan isyancıların önünü kesmek için koşan bir sıra Nymph'i elektrikle çarparak tepelerine çullandı. Yıldırım güçleriyle çitin yarısını yıkmıştı ve işin geri kalanını biz yapmıştık, Lionel ve Lavinia gelebildikleri kadar çok insanın üzerine ölüm yağdırmak için ortaya çıkmadan hemen önce çitin ötesindeki büyülü sınırları kesmiştik.

Asilerin büyüleri kilitliydi, elleri parlayan mavi kelepçeler içindeydi ama Caleb muhafızların arasından ateş ederek anahtarlarını çalmış ve ulaşabildiği kadar asiyi serbest bırakmıştı. Ne kadar çok isyancı sihirlerini geri kazanırsa, durum o kadar lehimize dönüyordu ama Nymph'ler kraliçelerinin peşinden akın akın geliyorlardı ve üstünlüğümüzün ne kadar süreceğini bilmiyordum.

Washer ve Max arkamdaki kırık çitin yanında durmuş, Siren cazibelerini kullanarak tüm isyancıları kendilerine doğru çekiyor, onlara kendi göğsümde mırıldandığımı hissettiğim bir özgürlük duygusu aşıyorlardı. Kendilerini herhangi bir düşman saldırısından korumak için etraflarına kalkanlar ve buz bariyerleri yerleştirdiler.

Xavier kaçan Fae'nin üzerine alçaktan çullandı ve toynaklarını Fae'ye vurdu.

FIB ajanları kaçan isyancılara karşı silahlarını kaldırmış, cesaretlendirmek için yüksek sesle kişniyorlardı. İkizlerin onun için yaptığı boynuzunu çevreleyen keskin bir metal sivri uç vardı ve bu sivri uç Anka alevleriyle yanıyordu. Yelesini her sallayışında keyifle kişniyor ve saçlarındaki parıltılar alevlerin gökkuşağı rengine yanmasına neden oluyordu. Fae formundayken o şeyi kafasına bağladığında oldukça gülünç görünüyordu ama şimdi biraz havalı görüldüğünü kabul edebilirim. Özellikle de tutmaya çalışırken

Görevlendirildiği gibi FIB'i gönderdi. Ama ben? Benim en önemli işim vardı. "Awoo!" Fae formunda uludum, ellerimi ağzımın etrafında birleştirdim

Hapsedilmiş Fae'lerin uyumak zorunda bırakıldıkları çamurlu kulübelerden birinin tepesinde dururken. Periler dikkatlerini onları geçmeye çalışan isyancılar yerine bana yönelttiklerinde, o insanların güçlü bir illüzyonunu yarattım, gittikleri gerçek yoldan ayrıldım ve Perileri çeşitli yönlere yönlendirdim, devasa sondaları havada hızla ilerliyor ve illüzyonlarımdan başka hiçbir şeyi kesmiyordu. Onların çok ötesinde, yerleşkenin diğer tarafında Lavinia ve Lionel daha fazla perimi kovalıyorlardı.

daireler çiziyor, kurtarmaya çalıştığımız Fae'ler yerine bir sürü büyücüden başka bir şey yapmıyordu.

Kaosa güldüm, Cal'ın gerçek isyancıların arasında rüzgâr gibi hareket ettiğini ve kendilerini savunabilmeleri için büyülerini serbest bıraktığını gördüm. Fae'ler bu cehennem gibi yerde gördükleri muamelenin intikamını alırken devasa yerleşkede duman bulutları ve yanıp sönen ışıklar patladı ve ben de çabalarına sııttım.

Bakışlarım el ele Max ve Washer'a doğru koşan bir çift küçük çocuğa takıldı, kalabalık yanlarından geçerken neredeyse defalarca düşüyorlardı, gülümsemem kayboldu.

"Bu taraftan! İşte böyle, kımıldayın!" Washer, isyancıları Leon ve ailesinin onları büyülerle gizlemek ve tamamen gözden saklamak için çalıştıkları yere doğru çağırırken cesaretlendirdi.

Bir adamın dizi çocuklardan birinin kafasının arkasına çarptığında ve ikisi çamura yuvarlanırken homurdandım.

Uludum, ama bu seferki gerçek bir Kurt ulumasıydı, kıyafetlerimi bedenimden çıkarıp çatışmanın içine daldım, çocuklara ulaşmak için kaçan Fae'lerin akıntısına karşı koşarken devasa pençelerim çamura çarptı. Ellerimdeki Anka ateşi eldivenleri pençelerime uyum sağlamak için değişmişti, ancak kimseye zarar vermediğimden emin olmak için müttefiklerimizin denizinde koşarken alevleri yakmadım.

Çığlıklar önümde cınladı ve devasa bir Nymph kalabalığının arasından fırlayarak Fae'leri yere serip sondalarını göğüslerine saplarken devasa bir gölge ayı kararttı.

İnsanlar üzerime düştü, her yer dehşet içindeydi ve büyüler havaya fırlıyordu, bu da kalabalığın üzerinde patlayan ateş ve buz patlamalarıyla sadece daha fazla tehlikeye neden oluyordu.

Onlara durmalarını söylemek için yüksek sesle havladım, gökyüzünden bir buz topu düşüp yanımdaki bir adamı yere sererken başımı eğdim. Önümdeki iki kadının üzerinden sıçradım, iki çocuğun birbirine sarılmış bedenlerinin tam üzerine düştüm, Nymph onların üzerinde şaha kalktı ve dal gibi kolu kafama çarptı.

Bir çığlıkla yana doğru tökezledim ama düşmedim, ayağa fırladım ve pençelerimi vahşi bir hırıltıyla göğsüne indirdim, ateş eldivenlerimi tutuşturdu ve vücuduna saplandı.

Su perisi acı içinde çığlık atarak geriye doğru sendeledi ve ben de avantajımı kullanarak zıpladım ve pençelerimle vücudunu parçalarken boğazını ısırdım. Çenelerimin baskısı altında bir şey kırıldı ve

Nimf k le dönüştü, geri döndüğümde pençelerim yere çarptı.

Toz ve k z bulutunun ortasında çocuklara doğru yöneldim, onları ayağı kaldırmak için burnumla dürttüm.

Oğlan biraz daha büyüktü ve küçük kız kardeşini elinden tutup yukarı çekti, sırtıma tırmanmalarına yardım ederken minik parmakları k rk mde düğümlendi.

Sonra boyumun sonuna kadar ayağı kalktım ve kalabalıkla birlikte hücuma geçtim

Max ve Washer'ın güçleri üzerime düşüyor ve kalbimi şark  s yletiyordu.  zg rl k yakınd , çok yakınd k.

Max'in gözleri kabaaran isyanc ların arasında bana takıldı ve benimle buluşmak için öne doğru koştu, çocukları sırtımdan çekip göğsüne bastırdı.

"Onları buradan  ıkaracağ m. Cal'ın yardıma ihtiya ı var," dedi aceleyle ve dönüp çitin ötesine koştu.

Son sözleri göğsümde bir dehşet duygusu yaratırken, onu bulmak için barakalardan birinin tepesine sıçradım.

Caleb    Nimf'le savaşıyordu, hızlı hareket ediyor ve ikiz bıçaklarıyla onları kesiyordu ama hızına rağmen hepsini durduramıyordu.

  lerinden biri kafasına bir yumruk indirip onu ayaklarından sırt üstü yere düşürdüğünde, duymasını ve geldiğimi anlamasını umarak yüksek sesle uludum. Sonra pen elerimi yere vurarak kulübenin çatısından aşağı atladım.  oktan koşmaya başlamıştım, en iyi arkadaşıma ve onu kaybetme düşüncesinin beni tamamen dehşete düşürecek kadar derinden sevdiğim adama doğru koşuyordum.

Tekrar uludum, yakın olduğuma dair söz verdim, sonra yardım etmek için savaşı atıldım, ona en yakın Su Perisi ile çarpıştım ve canavarı yere serdim. Pen elerimi yüzüne o kadar sert geçirdim ki kemiğini gördüm. Canavar bir sonraki vuruşumda öldü, küller ayaklarımın etrafında patlarken geri döndüm ve sondalarını Cal'ın göğsüne bastırmış, sırt üstü yatan, gözleri kapalı, dudakları solgun bir Su Perisi buldum.

Ona doğru koşarken çaresiz korkumu haykırdım.

Nimf, sondalarını Cal'ın göğsüne saplayamadan onunla çarpıştım, iğrenç bir çırtırtı duyulana ve kurbanım küle dönene kadar kafasını ısırđım.

Son Su Perisi kuyruğunu kısıtııp kaçtı ama ben gitmesine izin vermedim, dudaklarımda arkadaşlarının kanı, dişlerim öldürmek için kenetlenmiş halde üzerine saldırdım.

Havaya fırladım, sırtına kondum ve ağır bir arpımayla onu yere düşürđüm. Fae formuma geri döndüm ve Vücudundan koparılmış bir adamın ruhunun tüm hiddetiyle yumruklayıp yumruklarken kafasının arkasındaki eldivenler. Cal öldüyse, o da ölmüş olabilir.

Su perisi acı dolu bir feryatla öldü ve ben çamurun içine düştüm, kendimi yukarı ittim, pislik, kan ve kirle kaplıydım. Arkadaşıımın yanına koştım, gözlerimdeki külü silerek yanına çöktüm, gömleğini yırtıp ellerimi göğsüne koyarken Xavier öfkeli bir kişnemeyle üzerimize çullandı, bize doğru koşan başka bir Nymph'in göğsüne boynuzunu çarptı, ölümcül bir darbeyle onu öldürdü ve yanımızdan geçerken üzerimize parıltılar saçtı.

Büyüm Caleb'inkine bağlandığında iyileştirici büyü içimden fışkırdı ve onun hâlâ benimle olduğunu bildiğim için rahatlamış bir şekilde inledim.

"Cal, geri gel. Uyan," diye mırıldandım, ona dalga dalga iyileştirici büyü sunuyordum ve gözleri titreyip açılırken başındaki yaranın iyileştiğini hissediyordum.

"Sen olacağını biliyordum," dedi, dudaklarına yan bir gülümseme yerleşirken sesi kuruydu. "Hep sen oluyorsun." Sonra gözleri korkuyla açılarak omzumun üzerinden bakmaya başladı ve beni tutarak üstüme geleecek şekilde bizi döndürdü ve Lionel Acrux'u gördüğümde boğazıma bir nefes tılandı

Gökyüzünden üzerimize doğru geliyordu, yeşim yeşili pulları parlıyordu ve açık çenesinden çıkan ateş doğrudan bize yönelmişti.

Etrafımızda kalın topraktan bir kubbe yükseldi, patlama ona çarpmadan hemen önce taşa dönüştü ve Caleb onu yerinde tutmak için savaşıırken dişlerini sıktı. Bir elimi koluna bastırarak ona sihrimi sundum ve bariyeri bir anda yıkıldı, gücümüz birbirine geçerken ve dilimde onun gücünü tadarken bir zevk iniltisi beni terk etti.

Lionel'ın ateşinin bize dokunmasını engellerken, Caleb'in altın buklelerinden birkaçı öne düşerek alnıma değdi, birbirimizi korumak için savaşıırken nefeslerimiz aynı küçük alanda paylaşıldı.

Bariyerimizin ötesinden öfkeli bir kükreme yükseldi ve ikimiz de kahkahalarla güldük.

Caleb, "Tünelden çikalım ve gücünü buraya girmeye çalışarak harcamasına izin verelim," diye önerdi ve ben de sırtarak onayladım. Ama ikimiz de kıpırdamadık ve aniden boşluk çok küçük geldi ve onun beni ağırlaştıran vücudu nefes almamı zorlaştırdı.

"Cal," diye fısıldadım. "Sana söylemek istiyordum, yani Darcy söylemem gerektiğini düşünüyor. Aslında Orion da öyle ve şimdi Tory'den bahsediyorum. Her neyse, şu an iyi bir zaman olmayabilir ama-"

Kubbe aniden üstümüzden yırtıldı ve Lionel pençelerini kubbeye dolamış, pullu yüzünde bir Ejderha sırtışıyla bizi bulurken belirdi altından açığa çıktı. Caleb bir öfke çılgılığıyla ikiz hançerlerinden birini fırlattı ve hançer Lionel'ın yanağına saplandı; Lionel öfkeyle kükreyerek geri çekildi ve hançeri yerinden çıkarmak için yüzüne vurdu.

"Yeraltına inmeliyiz!" Caleb'in gömleğini tuttum ve toprağın altımızdan kaymasını sağlayarak bizi görüş alanımızdan çıkarıp toprağın ısınmasını sağladım.

Lionel'ın alevleri bizi takip etmeye çalışıyordu.

Ama ikimiz bir tünel aana kadar gittikçe daha derine battık, ayakta ydık ve o psikopat kertenkele ile aramıza biraz mesafe koymaya çalışmak için sert ve hızlı koşuyorduk.

"Onu isyancılardan uzaklaştırmalıyız," dedim acilen ve Caleb başını salladı, aramızda bugün kesinlikle lebileceğimizi söyleyen bir bakış geçti, ama ikimiz de aynı anda yukarı doğru tünel kazmaya başladık, ikimizin de asla yeraltında saklanmayacağımızı biliyorduk.

"Sen tanıdığım en iyi Fae'sin Cal," dedim ona içtenlikle. "Ve seni tüm kalbimle seviyorum."

"Bundan kurtulduğumuzda sana bunu tekrarlatecağım, Seth," dedi bana o ukala sırtışlarından birini yaparak, ama yüzeye yaklaştığımızda sırtışı kayboldu ve bana sert bir bakış attı. "Ama her ihtimale karşı, senden Bu dünyada yanında ölmek için başka birini semeyeceğimi biliyorsun. Ya benimle gelirsın ya da ölürsün, bunu biliyor musun? Darius ve Max'i çok seviyorum ama sen ve ben? Aramızda bazen açıklayamadığım özel bir şey var."

"yle mi düşünüyorsun?" Düşündüğüm şeyi söyleyip söylemediğini merak ederek sordum.

"Biliyorum," diye hırladı. "Sen benim Nebula Ally'm gibisin, adamım."

İma ettiği şeyi kabul ettiğimde boğazım dğmlandı. Müttefik eşittir arkadaş. Ve neden farklı bir şey söylemesini beklediğimi bilmiyordum. Yine de o anda gerçekten umursamadığımı fark ettim. Caleb Altair'in arkadaşı olma ayrıcalığına sahiptim ve eğer kaderimizde sadece bu varsa, bu benim için yeterliydi. Çünkü hayatımın çoğunu Ay'a pençesini bile değdirmeden onu seven bir hayat. Böylece Caleb benim yeni ayım, gökyüzünde üzerimde asılı duran ulaşılmaz aşkım olacaktı. Ve ben her gece onu izlemeye gelecektim, içimde hiçbir kızgınlık olmadan.

Kalp, sadece dağdaki yalnız bir kurt, ışığında yıkanmak için yeterince yaklaşmaya çalışıyor.

OceanofPDF.com

Lionel olmadan hayatlarımızın nasıl olabileceğini görmek, attığımız her adıma musallat oluyordu ve bizden aldığı her şey için göğsümde ezici bir ağırlık hissediyordum. İkizlerden. Yaşadıkları hayatın acısını çekmeyi hak etmemişlerdi.

Boktan koruyucu aileleri ve istikrarsızlığı hak etmemişlerdi, yoksulluğu, geceleri aç kalmayı, etraflarını saracak herhangi bir ebeveyn sevgisinden yoksun olmayı hak etmemişlerdi.

Onları içinde bulduğum koşulları düşünmek bugün bile beni öfkeliyor. Tavanları küflenmiş o soğuk daire ve o yıpranmış tavşan pijamaları içindeki kızım, son sinirine de bastığımı söyleyen bir bakışla bana bakıyordu.

Lanet olsun, eğer geri dönüp her şeyi farklı yapabilseydim, yapardım. Evlerine gider, onları oturtur ve birincisi için onlara sarılırdım. Ve ikincisi, yanımda

Varisler benimle oradaydı ve hepsi birleşene kadar gitmelerine izin vermeyecektim. Herkes kendini koca bir okyanustan kurtarabilirdi. daha önce çözmüş olsaydık kalp ağrısı çekmezdik.

Ama gemiŖe bakmanın geleceğin dūŖmanı olduğunu uzun zaman önce ęrenmiŖtim. Geri dnemezdik, olan olmuŖtu. Kaybedilen kaybedilmiŖti. Ayaklarımız ileriye dönüktü ve arkamızdaki kapılar mhrlenmiŖti. Gökyüzünü dolduracak kadar piŖmanlıęım olabilirdi ama bunlar benim için sırtımda bir ton taŖ taŖımak kadar faydalıydı. Ve çoğunlukla onları bir kenara bırakıp gemiŖimde bırakıyordum. Ama o görüntüyü görmek bana Lionel'ın hayatlarımızdaki eziyetin çoğundan sorumlu olduğunu hatırlatmıŖtı.

Hayatımın benden hiç koparılmadığı bir dünyada kendimi görmek, bir Pitball turnuvasından eve döndüğümde Blue ile tanışmak ve birbirimizden bylenmiŖ halde bulmak garipti. Kaderimiz bu olsaydı bizim için her Ŗey ne kadar kolay olurdu...

Benim o halimi tercih eder miydi? Mutlu görünüyordu, stresten uzaktı, gözlerinde karanlıktan eser yoktu. Bu versiyonum zaman zaman sert ve soğuktu, ama o tüm bunları kıran kiŖiydi. O benim Sonsuz bir kışın ardından gelen gneŖ ıŖıęı... Kaırdığımız hayat için zlmeli miydim yoksa her Ŗeye rağmen birbirimize ulaŖtıęımız için Ŗkretmeli miydim bilemiyordum.

İçimde, o imgelemde gördüğüm adamdan da garip bir kopuŖ hissettim. O ben değildim. Clara'nın öldüğü ve Lionel'in beni Darius'a bağladığı gün onunla yollarımı ayırmıŖım. Ve eğer o ben değilsem, bu Darcy'nin de o imgelemdeki kiŖi olmadığı anlamına geliyordu. Solaria'da bymŖ bir kızdı, Varislerin sık sık taŖıdıęı ayrıcalıklı bir parıltısı vardı ve bu halimin hoŖuma gittiğinden emin değildim. Ben kendi Mavimi istiyordum. Bu dünyaya cahil olarak gelen ve bir Fae kraliçesine dnŖmesini izlediğim kiŖiyi. Hikayemiz güzel değildi ve kesinlikle kolay değildi. Mücadele ve bölünme, tartıŖmalar ve acı vardı. Ama en ince ayrıntısına kadar bizim hikayemizdi ve bunu o güzel, basit hikayeye deęiŖmeyeceęimi fark ettim.

yeni gördüğüm hayat. Mavime karşı sahipleniciydim ve belki de tüm yaşadıklarından sonra böyle düşünmem bencillikti.

Onunla ilgili değiştirebileceğim tek şey, bugünkü haline gelebilmesi için kırılması, baskı altına alınması ve böylece kömürün elmasa dönüşmesi gibi ortaya çıkmasıydı.

"Ah, her şey ne kadar kolay olabilirdi, deniz meltemine binen bir kum kurdu kadar basit," diye hıçkırdı Geraldine.

"O insanlar biz değiliz," diye düşüncelerimi dile getirdim ve Darius kaşlarını çatarak bana baktı.

"En azından bir gelecekleri vardı," diye mırıldandı.

"Biz de öyle," diye tısladım. "Kaderin mühürlenmiş gibi konuşmayı bırak. *Yapabilirsin*

Lionel'ı yen."

Omuz silkti ve Geraldine gözlerini koluna silerek derin derin kokladı. "Belki de haklısın Orion, belki de en iyi yol budur. En sulu greyfurt hiçbir zaman ağacın dibinde asılı kalmaz."

Darius şaşkınlıkla, "Bu gerçekten de bir anlam ifade ediyor," dedi.

"Flabberjacks! Tabii ki mantıklı seni aşırı büyümüş hödük!" kulağına vurdu. "Şimdi gel, şuraya gitmeliyiz."

"Yonder kelimesine yüklediğin anlamdan gerçekten emin değilim," diye mırıldandı Darius.

"Yonder, 'büyük yonder'in çatlaklarına dalalım' anlamında, seni frallycake. Daha nasıl açık olabilirim bilmiyorum," diye alay ederek odadan çıktı ve peşinden gitmeden önce bir bakış attık.

Sarayın dehlizlerinde aceleyle ilerliyorduk ve omurgamda bir ürperti hissettim.

bir kez daha arkamızda bir yerde.

Anka kılıcını belimden çekerek arkamı döndüm ve Darius da aynı anda tepki vererek baltayı sırtından kaldırdı. Gözlerimi

Açık bir kapının ardındaki gölgeler, karanlığın içinden görmeye çalışıyordum ama o kadar yoğunlu ki hiçbir şey seçemiyordum.

"Neden izleniyormuşuz gibi hissediyorum?" Fısıldadım ve Darius başını sallayarak kapıya doğru bir adım attı ama kolundan tutup onu geri çektim.

"Yolumuza devam etmeliyiz," dedim grubumuzun etrafındaki susturucu baloncuğumuzu sıkılaştırarak. "Ama aklınızı başınıza alın."

Başını salladı ve Geraldine'i takip etmek için döndüğümüzde onu koyu mavi bir halıyla kaplı büyük bir merdivenden aşağıya doğru zıplarken bulduk.

Peşinden sessizce yürüdük ve ben sürekli omzumun üzerinden arkama baktım, kulaklarımı arkamızdaki herhangi bir şeye diktim, belki yine o garip koşuşturmayı duyarım diye.

Geraldine merdivenlerin altındaki bir koridora saptı ve hızını artırırken biz de arkasından ayrılmadık.

Darius, "Odaları burada," diye teşvik etti.

"Evet, evet, seni rahatsız edici haydut. Bizi gideceğimiz yere götüreceğim. Kaderinizi ellerime bırakın, sizi yanlış yola saptırmayacağım." Darius ona yanlış yöne gittiğini tıslarken Geraldine bir koridordan sağa döndü, ama birkaç rastgele dönüşten sonra aynı koridora geri döndük ve bir kapıya doğru yürüdü, kapıyı itmeden önce üzerindeki büyülü kilitleri ve alarmları devre dışı bırakmaya çalışırken elini kapıya bastırarak durdu.

"Ah evet," diye mırıldandı. "Yağlı saçlı morina balığı, yara izinden utanmış yüzünü bir lagaluffin'e yaslıyor."

"Lagaluffin de neyin nesi?" Başının üzerinden karanlık odaya bakmak için ilerleyerek fısıldadım.

"Sanırım yastık demek istiyor," dedi Darius, kendisinin de görebilmesi için kapıyı açarken.

Vard dört direkli bir yatakta uyuyordu, gözleri kapalı ve kaşları çatık bir şekilde bize doğru bakıyordu, sanki uykusunda kâbuslar görüyormuş gibiydi.

Bu pisliği öldürme dürtüsü içimi doldurdukça kana susamışlığım arttı ve diğerlerini takip ederek odasına girdim, üçümüz de ruhunu cehenneme götürmeye gelen hayalet gibi ona yaklaştık.

Güneş çeliğinden kılıcımı belimden çıkardım ve Darius'a uzattım. "Bunu ona ödet," diye homurdandım ve ona yaklaşırken başıyla beni onayladı.

Ama o daha oraya varamadan, Geraldine yatağa atladı, Vard'ın üzerine çıktı ve yüzüne kuvvetli bir tokat attı.

"Ah!" diye bağırdı, elleri onu üzerinden savurmak için havaya kalktı, ama kadın onları sarmaşıklarla göğsüne bağladı ve eline çük şeklinde bir patlıcan aldı

Çığlıklarını susturmak için ağzının derinliklerine sokmadan önce.

Bir saniye sonra cebinden dondurma kepçesine benzeyen gümüş bir parça çıkardı ve bunu daha önce de yaptığını düşündüren bir hassasiyetle adamın göz çukuruna sapladı.

Geraldine kepçenin üzerindeki bir kola bastığında Vard patlıcana doğru çığlık attı, deliler gibi çırpındı ve şey gölge gözünün etrafına kapandığında bir çıt sesi duyuldu.

Ağzım açık bir şekilde bakarken, o her şeyi bir kan akışı içinde yüzünden söktü ve ağzındaki sebze tıkcacının etrafında çığlık atarken muzaffer bir şekilde kaldırdı.

"Grus soyunun zevki için kanını akıt, şeytan adam!" diye feryat etti. "Bu gözün gerçek kraliçelere ait olduğunu ilan ediyorum!"

Geraldine onu atından indirip cebinden plastik bir poşet çıkardıktan sonra gözünü içine sokup ağzını sıkıca kapatırken Vard patlıcana yaslanıp hıçkıra hıçkıra ağladı. Grotesk kırmızı gözün etrafı gölgeyle çevriliydi, gölge sarmalları torbanın içinde öfkeyle kıpırdanırken küçük ayaklar gibi sarkıyordu.

"Ergh." Cebine koyarken irkildim, sonra Vard'ın daha da yüksek sesle çağlık atma sesi geldi ve Darius'un yatakta olduğunu, parmaklarından birini kopardığını fark ettim.

Darius Vard'ın gömleğini yırtıp göğsüne çaprazlama derin kesikler açmaya başladığında, "Lanet olsun," diye soluk soluğa öne fırladım, kanı akarken ve altında acı içinde kükrerken dudaklarımı vahşi bir sırıtış kapladı.

"Bu sana gelecekte yapacaklarım için bir ısınma turu." Darius Vard'ın yüzüne tükürdükten sonra yataktan indi, parmağını Vard'ın komodininin üzerindeki bir bardak suyun içine attı ve elindeki kanı pantolonuna sildi.

Güneş çeliğinden yapılmış bıçağı bana uzattı ve ben de eğilip Darius'un Vard'ın göğsündeki sanat eserine birkaç kesik daha ekledim, Darius da bunun asla iyileşmeyeceğini bildiği için kara bir kahkaha atarak izledi. Birimizin onu öldürmeye geleceği güne kadar bu yaraları taşıyacaktı.

Kılıcı kınına geri koymadan ve ona sırtımı dönmeden önce bıçağı Vard'ın çarşaflarına sildim.

Ama Geraldine'in orada olmadığını fark edince kaşlarımı çattım.

"Hangi cehenneme gitti?" Darius fısıldadı ve ikimiz koşarak odadan çıktık, koridoru kontrol ettik ama orayı da boş bulduk.

Bir sıçrama sesi dikkatimi tavana çekti ve Geraldine'i karanlık bir ağa bağlanmış, vücudu olduğu yere yapışmış ve bize bir uyarı bağırmaya çalışırken gölge dalları onu tıkamış halde bulduğumda yemin ettim.

Arkamdan gelen bir hareket beni kamçıladi ve karanlık bir yaratık bana çarptı.

Bir hırıltıyla yere vurup onu geri ittim, simsiyah vücudu yapışkan bir maddeyle kayganlaşmıştı. Yarı insan, yarı canavardı ve yüzünün Darius ile Darius'un garip bir karışımı olduğunu fark ettiğimde dehşet içinde onu üzerimden attım.

Xavier'inki, çığlık atarken ve etrafında gölgeler dönerken solumdaki merdivenlerden aşağı yuvarlandı.

"Bu da ne böyle?" Darius beni ayağa kaldırırken ürperdim.

O şey merdivenlerde ters döndü, kolları ve bacakları bize doğru ilerlerken uzadı, başı boynunun üzerinde döndü ve kocaman siyah dili ağzından sağa sola fırladı.

"Ah!" Darius, merdiven boşluğundan sıçrayan yaratığın üzerine atladı, baltasını savurdu ve kolunu kopardı, ürkütücü yaratığın sendeleyerek ondan uzaklaşmasını sağladı ve onun yerine bana doğru hamle yaptı.

Anka kuşu kılıcımı kaldırdım, onu karşılamak için hızla ileri atıldım ve bıçağı çenesinin altına saplayarak gölge ve kemik.

Yaratık benden uzaklaşırken çığlık attı, siyah kan fayanslara sıçrarken başımın üzerinden sıçradı ve duvara tutundu, bir tür berbatrmcek gibi duvara tırmandı ve ona doğru savruldu
Geraldine onu yerinde tutan gölgelere karşı çırpınırken.

Darius onunla arasına bir avuç alev fırlattı ve yaratık çığlık atarak geriye doğru yalpaladı ve tavandaki tutuşunu kaybetti.

Bir ulumayla bana doğru düştü ve altında ezilmedennce kenara fırladım, benim ve Darius'un bacaklarından daha fazla siyah sıvı ve kan fışkırırken kılıcımı ona doğru salladım.

Darius baltasını o şeye doğru savurdu ama o kenara yuvarlandı, ayağa sıçrarken bıçak fayanslarda yüksek sesle çınladı.

Bana doğru gelirken çığlık attı, yüzünün acayip derecede tanıdaıkzellikleri bana en iyi arkadaşımı hatırlattığı için geri çekilmeme neden oldu ve ateş ettim

Bir kez daha ona doğru yöneldim ve bıçağımı bir homurtuyla göğsüne sapladım.

Ayaklarımın dibinde yere düştü, ölürlen korkunç bir takırtı ve homurtu sesi çıkardı.

"Vay be." Üzerimizi kaplayan siyah yapışkan maddeye bakarak yüzümü buruşturarak geri çekildim ve Darius baltasını savurarak yaratığın kesinlikle öldüğünden emin olmak için kafasını kesti. Aşağılık yaratık ayaklarımızın etrafında siyah bir kan birikintisi oluşturdu ve birbirimize şok dolu bakışlar attık.

"Ahhh, hanımlarım, sizi seviyorum!" Gölgeler onu serbest bıraktığında Geraldine tavandan düşerken ağladı ve ben de bir parmağımı uzatarak onu bir hava akımıyla kolayca yakaladım ve yanıma yatırdım.

"Aman Tanrım, atılgan ama ne yazık ki utanç verici bir Fae tarafından kurtarıldım," diye soluk soluğa kaldı, sonra bakışları canavar yaratığın öldüğü yere düştü ve su birikintisinde oynayan bir çocuk gibi ayaklarını kan içinde yere vurdu. "Söylemeliyim ki, o canavar serserinin daha büyük bir meydan okuma yaratacağını düşünmüştüm, ama ne şans, beni gafil avladıktan sonra kolay bir ölüm olmuş gibi görünüyor."

Darius düşünceli bir ifadeyle, "Evet, gerçekten de bunun daha büyük bir meydan okuma olacağını düşünmüştüm," dedi. "Ama sonra bam, güm, sıçrama, ölüm."

"Kesinlikle daha zor olmalıymış gibi görünüyor," diye kabul ettim, öyle olmadığı için rahatlamıştım. "Neydi bu lanet şey ve neden sana benziyordu?" Yüzümü buruşturdum ve Darius ürperdi.

"Bilmiyorum, umurumda da değil açıkçası kardeşim. Hadi buradan defolup gidelim," dedi ve merdivenlerden aşağı inmemize öncülük etti ve tünellere inen bir yol bulana kadar duvar halılarını kenara çekti.

"Gecenin içine doğru gidiyoruz!" Geraldine karanlıkta koşarken bağırdı. "Cebimizde bir gölge göz ve sahte krala bir tokat daha. Oh-ho!"

Seth koşarken uludu, ellerini ağzının etrafında kavuşturdu ve ben onunla birlikte ileri geri koşarken, Max, Xavier ve diğerlerinin gerçek mahkûmları uzaklaştırmayı başardıkları için aya dua ederken, Nebular Engizisyon Merkezi'nin yıkıntılarından kaçan insanların daha fazla yanılışmasını yaratırken, ses içimden adrenalin fişkırmasına neden oldu.

"Çok yaşa isyan!" Seth bağırdı, Lionel o kadar yüksek sesle kükrerken boğazından bir kahkaha yuvarlandı ki yer ayaklarımızın altında gümbürdedi.

Yeşim yeşili Ejderha bize doğru güçlü bir Ejderha ateşi akıttı ve ben de ona doğru yönelen Seth'e doğru atıldım, elini yakaladım ve arkamıza güçlü bir hava kalkanı fırlatırken ona sihrimi verdim, illüzyonu sürdürmek için sahte kaçış kalabalığımızı da korudum.

Havasının saf ve vahşi özgürlüğüyle birlikte toprak büyüünün katı gücünü hissettiğimde, damarlarımda dolaşan büyüünün acelesi keskin bir nefes almamı sağladı.

Elini tuttuğumda Seth bana doğru bir sırtış fırlattı ve ben de gücümüzün bağlı olduğu ipi çekip kendi yoluma doğru ittim. O da beni takip etti.

Bir elimi uzatıp ateş büyümün tüm gücüyle Lionel'ı patlattığımda, o koşarken alevlerin içinde taştan dökülmüş keskin ok uçlarını gizlerken, onun gücünü içime iterek bana yol gösterdi ve bunun acelesi beni sersemletti. Ateş geçirmez postunun onu korumak için yeterli olacağına inanarak kaçmaya bile çalışmadan saldırıma doğru yöneldi.

Ok uçları yüzünü kaplayan pulları delerken dudaklarından öfkeli bir kükreme yükseldi ve Anka kılıcım serbest kaldığında zaferle kükredim ve pullu karnının altından ateş ederek onu yere düşmeden yakaladım.

Seth'i çekiştirdim, arkama baktım ve Ejderha kralının yüzüne kan damladığını gördüm, dönüp bizden uzaklaştı, peşimizden gelen Nimf ordusunu gördüğümde öfke dolu bir böğürmeyle gece gökyüzüne hücum etti.

Zafer çılgılığım kısa sürdü çünkü arkasından karanlık bir bulutun üzerinde gökyüzünü yırtan gölge orospuyu gördüm, saçları ve gölgeli kıyafetleri etrafından savruluyor ve çıplak vücudunu soluk teninin parıltılarıyla parça parça ortaya çıkarıyordu. Başında, etrafını saran havaya gecenin kendisinden daha derin bir karanlık sızdırıyor gibi görünen siyah bir taç vardı.

Yüzü öfkeli bir maskeye bürünmüştü ve ben dişlerimi sıkarak elimdeki tüm büyüü çektim, o yaklaşırken saldırıya hazır tuttum.

Yumruğuma bir kez daha ateş çağırdım, Seth'in ek gücünü kullanarak yumruğumun daha da sıcak yanmasını sağladım ve Seth yaklaşırken onu ayağa kaldırıp yüzleşmesi için çektim.

"Yandığını görelim Cal," diye homurdandı, ses tonu tamamen Kurt'tu, büyüünün gücünü daha da sert bir şekilde içime sokarken ve kız doğruca bize doğru savrulurken.

Lavinia da ellerini kaldırarak çığlık attı ve tam gölgelerini bize doğru fırlatırken ben de ateş topunu ona doğru fırlattım.

Saldırıların birleşimi muazzam bir patlamayla çarpıştı. Şok dalgası bize o kadar sert çarptı ki ayaklarımızdan fırladık ve geriye doğru havaya savrulduk.

Seth savrulurken beni tuttu ve son anda bizi çevreleyen havayı tutarak düşüşümüzü yeterince yavaşlattı.

Elimi uzattım ve yerin arkamıza doğru yumuşamasını emrettim.

Sertçe vurduk ve toprağın süngerimsi dokusuna çarparak sektik, ben yerde yuvarlanırken çarpmanın etkisiyle ellerimiz birbirinden ayrıldı.

Konsantrasyonum bir an için bozuldu ve kaçan kalabalığın yanılsaması bir var olup bir yok oldu. Sadece bir saniyelik bir süre içindi ama Lionel'ın yaydığı vahşi öfke kükremesi onun bunu gördüğünü anlamam için yeterliydi.

Tüm planımızı mahvettiğimi fark ettiğimde lanet okudum ama düşmanlarımızın dikkatini nasıl ekeceğimizi düşünemedim Lavinia o kadar yüksek bir acı ılığı attı ki, gökyüzünün bu ılığın şiddetinden sallandığına yemin edebilirim.

"Varisimiz!" diye bağırdı, kendini havaya fırlatırken gölgeler etrafını sarıyordu, Lionel'a doğru ateş etti ve bizimle olan kavgasını tamamen unutmuş gibi bıraktı.

Lionel öfkeli bakışlarını bir kez daha bize çevirirken ayağa kalkıp Seth'in yanına koştum, ona elimi uzattım ve dik durması için ekiştirdim. Ama kanatlarını çırpıp bize dişlerini gösterdiğinde aniden sarsıldı, tekrar arkasını döndü, gölge pençesi sanki görünmez bir bağ varmış gibi önünde uzanıyordu ve onu peşinden gitmeye zorluyordu Lavinia'nın bizimle olan kavgasını sürdürmek yerine.

"Aman Tanrım," diye nefes aldı Seth. "Az önce onları korkutup kaçırdık."

Düşmanlarımızın geri çekilişini izlerken dudaklarımdan yarım bir kahkaha döküldü, Lionel uçup giderken öfkeyle kükrüyordu ama olanın bu olduğu izlenimini edinmedim.

Lionel Lavinia'nın yanına ulaştığında bir yıldız tozu parıltısı oldu ve ikisi yıldızların pençesinde kayboldular, o gözden kaybolurken gölgelerin baskıcı hissi de kalktı ve bana rahat bir nefes almak kaldı.

"Sanırım sarayın saldırı altında olduğunu yeni anladılar," diye mırıldandım, arkadaşlarımız için duyduğum endişe içimi kemirirken bir an gökyüzünü izledim, sonra bir kurdun uluması dikkatimi çekti ve arkama baktım

FIB'nin hâlâ avlanmakta olduğu Nebular Engizisyon Merkezi'nin kalıntılarına doğru.

Periler de bize doğru koştu ve hepsinin yarattığımız illüzyon tarafından hâlâ kandırıldığını ve diğerlerinin gerçek isyancıları gizlemiş ve planlandığı gibi buradan uzaklaşmış olması gerektiğini fark ettiğimde kalbim yerinden çıktı.

"Yetkilileri neşeli bir dansa götürmek ister misin?" Seth sordu, yıldız ışığında bana bakarken gözleri muziplikle parlıyordu ve ben de ona sırtımda başımı salladım, illüzyonumuza doğru geri döndüm.

Kaçanların hepsi hala gerçek Fae'lerin tersi yönde çılgınlıklar atarak koşuyorlardı ve umarım Burrows'a doğru yola çıkmışlardır. Şimdi.

"Bakalım avcı yerine av olarak ne kadar başarılı olacağım," diye kabul ettim, illüzyonuma odaklandım ve Fae Araştırma Bürosu için çalışan herhangi bir Vampirin onları duyacağından emin olmak için çıkardıkları sesin seviyesini yükselttim.

Seth etrafımızda bir illüzyon yarattı, hiçbir şey değilmişiz gibi görünmemizi sağladı.

Yolun kenarındaki uzun otlardan daha fazlasıydı ve dişlerim karıncalanıyordu.

gelmelerini beklerken.

Vampirlerin gelmesi birkaç saniyeden fazla sürmedi, altı tanesi açık alandan yanılsamalarımı koşarak gönderdiğim kasabaya doğru fırladılar, uniformaları onları ilk sıra ajanları olarak işaretliyordu.

Ama bizi geçmeye yaklaştıklarında, yumruğumu kapattım ve yerin büyük bir krater halinde onlardan uzaklaşmasını sağladım, diğerleri paniklemek yerine kendilerini kurtarmak için savaşıırken içlerinden birinin çığlıkları havayı doldurdu.

Seth onların dikkatlerinin dağılmasından sonuna kadar faydalandı, parmaklarını şaklatarak ciğerlerindeki havayı çaldı ve onları önümüzde asılı durmaları için kaldırdı ve biz de saklandığımız yerden çıktık.

Bize en yakın olan ajan, onu tutan büyüye karşı çırpınıp tekmeler savururken gözlerini açtı ve sağındaki adam bize doğru bir odun mızrağı fırlatacak kadar küstahlaştı.

Bileğimin bir hareketiyle saldırıyı savuşturdum ve dişlerimi göstererek altısına sııttım ve onlara Neslimin en güçlü Vampirinin varlığı, onları kendi yarattığım sarmaşıklarla bağlarken.

Toprak büyümlle tamamen zapt edildikleri anda Seth nefes almalarına izin verdi ve onları yere açtığım devasa kraterin uzak tarafına kış üstü bıraktı.

"Siz Caleb Altair'siniz," diye soluk soluğa kaldı adamlardan biri, dehşete düşmüş gibi görünüyordu ve bu aslında oldukça hoş bir ego desteğiydi.

"Biz sadece işimizi yapıyoruz," diye yalvardı bir kadın, kocaman gözleri bana sabitlenmişti.

"Ben de buradayım," diye homurdandı Seth, bir an için dikkatlerini çekti ama hepsi hızla bana döndü.

"Sakın alınma dostum. Bu bir Vampir olayı," diye dalga geçtim ve bir Kurt gibi hırlayarak bundan pek de etkilenmediğini belli etti.

Ama Kurtadamların yanında birçok kez onunla birlikte olmuştum ve ilk önce onun sikini emme fırsatı için kavga ettikleri için kelimenin tam anlamıyla kenara itilmiştim, bu yüzden bu hiçbir şey değildi.

"Bugünlerde her şey bir Vampir meselesi gibi görünüyor," diye mırıldandı. "Bu da ne demek şimdi?" Kaşlarımı çatarak sordum.

"Ne demek istediğimi biliyorsun. Ben ve Lance'in bir BFF ay arkadaşı bağı kurmamız gerekiyordu ve sen ve benim zaten sadece bize özel bir bağımız vardı, ama sonra ikiniz o tapınakta rahatlamak zorunda kaldınız ve şimdi ben

Siz kan, ısırma ve *dişler* hakkında kıkırdayıp *dururken* tuhaf Kurt dışarıda kalıyor."

Kaşlarımı ona doğru kaldırdım. "Kıskandın mı?" diye sordum ve o da bir nefes verdi.

"Hayır. Size bu izlenimi veren nedir?"

"Umm... Bay Altair?" diye nefes aldı FIB ajanlarından biri ve ben de dönüp onlara baktım. "Bizi öldürecek misiniz?"

Alanın öbür ucundan bir uluma sesi geldi ve yakaladığımız ajanların yanından geçip bize doğru koşan ikinci dalgaya baktım; Kurtadamlar, Nemean Aslanları, Monolrian Ayıları ve Manticor'lar şekil değiştirmiş halde bize doğru koşuyor, avlanmaya devam ediyorlardı. Onların ötesinde Nimfler de bize doğru geliyordu ama hantaldılar ve hızdan çok güç için yaratılmışlardı, bu yüzden bize ulaşmaları konusunda çok endişelenmedim.

"Hayır, sizi öldürmeyeceğiz," dedim, önümüzde duran ajanlara bir kez daha bakarak. "Bir mesaj iletiyorum. Sahte kral düşecek ve onun yanında duranlar hatırlanacaktır. Krallığımızı geri aldığımızda pozisyonlarınızı korumak istiyorsanız, isyana katılmayı ciddi bir şekilde düşünmenizi öneririm."

"Ve bunu patronuna da söyleyebilirsin," diye ekledi Seth.

Hepsi bize inanmıyormuş gibi korku dolu gözlerle bakıyorlardı. Aslında onları orada bırakacaktım ama başka seçeneğim varken FIB ajanlarını öldürmeye başlamayacaktım. Ayrıca, onlar sadece kralın kurallarına uyarak işlerini yapıyorlardı, bu yüzden bu savaşın doğru tarafında yer almak istiyorlarsa emir komuta hattından daha fazlasını takip etmeleri gerektiğini fark etmeleri için bu tek şansa sahip olabileceklerini düşündüm.

Onlara dişlerimi göstererek sırttım ve üzerlerindeki güç konumum karşısında başlarını eğmek zorunda kaldıklarında yüzleri kızardı, sonra da ateş ettim.

Seth'e doğru yürüdüm, onu omzumun üzerinden attım ve ikinci dalga -ya da daha kötüsü Nymph'ler- gelmeden önce geceye doğru hızla uzaklaştım.

İllüzyonlarımızı gönderdiğimiz kasabanın sokaklarına doğru koştum ve onları tekrar kontrol altına aldım. Hepsinin bir anda ortadan kaybolmaması ve FIB'in diğerlerinin kaçıp Burrows'a ulaşacak zamanı olduğundan emin olacak kadar uzun süre onları avlamaya çalışmakla meşgul olması için dağılmalarını sağladım.

Sahte izlerin dikkatlerini dağıtacak kadar iyi bırakıldığından emin olduktan sonra cebimden yanımda getirdiğimiz küçük bir tutam yıldız tozunu çıkardım ve başımızın üzerine attım.

Yıldız ışığında Burrows'a geri döndük ve Seth'i tekrar aşağıya bıraktım, dikkatim Fırtına Ejderhası'nın tepedeki bulutları yarararak inişe geçtiği görüntüsüne takıldı.

Onun pullarını da kaplayan sayısız minik yaratığı fark etmeden önce kuzenimin onun sırtına bindiğini gördüm.

Dante güç alanının yanındaki tepeye indi ve ben de değişmiş halleriyle yüz kadar Tiberian Sıçanı'nın onun üzerinden tırmanmaya çalışmasını, bacaklarından aşağıya doğru koşuşturmasını ve o kadar yoğun bir kemirgen dalgası halinde yere inmesini izledim ki, içlerinden birine basarım diye hareket etmeye korktum.

Bir ışık parlaması dikkatimi çekti ve Geraldine, Darius ve Orion görüldüğünde döndüm, hepsine sıçrayan kan ve hem Darius hem de Orion'u kaplayan siyah likörle biraz daha kötü görünüyorlardı, ancak yüzlerindeki muzaffer bakışlar, tüm bu şeyin başarılı olduğunu anlamamı sağladı.

Gabriel tepemden süzüldü, kendini beğenmiş sırıtişı bana bunun ne kadar iyi gittiğine dair bilmem gereken her şeyi anlatıyordu ve Washer tüm yeni gelenleri içeri girmek için kuyruğuna takılmaları için çağırmaya başladığında, burada gereğinden fazla oyalanmamam gerektiğine karar verdim.

Diğerlerine nereye gittiğimi bildirmek için çenemi salladım ve Seth'in kolunu yakalayıp onu Burrows'a doğru iterken Darius başıyla onayladı.

"İyi misin?" diye sordu bana, Tiberya Sıçanlarının üzerinden dikkatlice geçip koruyucu bariyerden geçerken, neredeyse Hamish ile çarpışıyorduk Grus koşarak dışarı çıktığında elinde hazır ve Şekil Değiştirenlerin Fae formlarına döndüklerinde kullanmaları için bekleyen kıyafet kutuları vardı.

"Evet dostum, sayende," dedim, kolumu onun koluna vurarak ve o da bana çarparak gülümsedi, başını koltuğa yasladı. Yürürken çenemin yan tarafını tutuyor ve yüzüme bir gülümseme getiriyordu.

"Oldukça kahramandım, değil mi?" diye düşündü, parmaklarını en az benimkine yapıştığını hissedebildiğim kadar kirle karışmış uzun saçlarına sokarak.

"Hamama gidelim mi?" Çiftlik evinin içinden geçerken önerdim ve büyükbaba saatinin arkasındaki gizli kapıyı açtı, tünellere girdiğimizde tekrar yanımda yürümek için hareket etmeden önce geçmem için geniş tuttu.

Onun Kurtvari tavırlarını bu kadar kabullenmem gerçekten garipti, yürürken uzaklaşmak yerine bana sürtünmesinden hoşlanıyordum.

Diğer Fae'lere yaptığım gibi kendimi ondan uzak tutuyordum. Ama Seth'le durum farklıydı. Hoşuma gitti. Bugün aldığımız riskleri ve bu savaş sona ermeden önce daha ne kadar riskle karşılaşacağımızı düşündükçe, onu kaybetmekten korkmadan edemiyordum.

Hamama vardık ve gömleğimin yırtık kalıntılarını çekip çıkardım, ardından pantolonumu indirdim ve arkamda soyunma sesini duymadığım için omzumun üzerinden Seth'e baktım.

Bakışlarım onunkilere kilitlendi ve gözlerindeki sıcaklıktan tüylerim diken diken oldu; dikkatini sırtımda gezdirip kıcıma kadar takip ettiğini fark ettim

sonra bakışlarını gözlerime dikti.

"Beni mi kesiyorsun?" Alay ettim, bu fikir karşısında kanım biraz ısındı.

Seth'in dudakları kıpırdadı, sonra çenesini kaldırdı, bana başını salladı ve hiçbir şey ifade etmiyormuş gibi davranışını sahiplendi.

"Ne kadar ateşli olduğunu bilmiyormuş gibi davranma Cal," dedi.

"Solaria'da seninle ilgili fanteziler kurmamış bir erkek ya da kadın olduğundan şüpheliyim."

"Sen de dahil misin?" Dudaklarımdan beklenmedik bir şekilde dökülen sözcükler Seth'in kaşlarının kalkmasına neden olurken onu soruyla hazırlıksız yakaladım.

Ama ben cevabımı alamadan Darius, Orion, Xavier ve Max odaya girdiler, hepsi de yüksek sesle bu gece neler yaşadıklarını tartışırken soyunmaya başladılar ve Seth dikkatini benden çekip onların üzerine verdi.

Havuzun karşısına geçtim, sıcak suya daldım ve kendimi rahatlatırken gerginlik bedenimden akıp giderken iç çektim.

Yüzeyin altına daldım, bir bulaşık teli aldım ve saçlarımdaki kiri ve pisliği temizlemeye çalışırken onları ovdum.

Ben hava almak için çıktığımda diğerleri de suya girmiş, savaşın izlerini ciltlerinden temizliyor ve hâlâ hikâyelerini anlatıyorlardı.

Max ve Xavier'in panik içinde karşı kıyıya koşuşlarını dinledim. Bakışlarım uzun saçlarındaki tüm kiri temizlemeye çalışan Seth'in üzerindeyken, daha büyük Şekil Değiştirenleri buraya getirmek için vahşi doğayı kullandım. Çalışırken hayal kırıklığına uğramış bir inilti duydum ve üçüncü kez düğümlere küfrettiğinde, sürüsünün onu tımar etmesine ve bunun gibi şeylere alışkın olduğunu ve buraya geldiğimizden beri onları çok özlediğini bildiğim için ona acıdım.

"Buraya gel," dedim, dikkatini çekmek için dirseğini tuttum ve köpüren çiçeği elinden alıp ona yardım edebilmek için kendimden uzaklaştırırken onu kendime doğru çektim.

"Ciddi misin?" diye sordu, omzunun üzerinden bana köpek yavrusu gözleriyle baktı ve ben de hoşgörüyü başımı salladım, toprak büyümler avucuma bir fırça attım ve uzun, siyah saçlarındaki karışıklıkları taramaya başlamadan önce onu yıkayıcıdan gelen köpüklerle kapladım.

"Sarayda berbat bir gölge yaratık vardı," dedi Darius derisine yapışmış gibi görünen siyah ikoru temizlerken Orion da petrol gibi aynı sorunla mücadele ediyordu.

"Gerçekten mi?" Seth merakla sordu. "Sinir bozucuların ruhlarını avlamayı seven büyük, kıllı bir gölge canavar gibi mi? Her yerde Karen'leri öldürüp onların sıkıcı saçmalıklarla dolu saltanatlarına son mu verecek?"

"Bu daha az ürkütücü olabilirdi," diye yanıtladı Orion kuru bir sesle. "Bu şey bir adam büyüklüğündeydi ve yüzü garip bir şekilde Darius ve Xavier'e benziyordu. Bir tür örümcek gibi etrafta dolaşıyor, tavanlara tutunuyor ve bok."

"Ne oluyor lan?" Seth'in saçını biraz fazla sert çekerek sordum ve o inlerken hemen özür diledim.

"Neydi o?" Max kaşlarını çatarak sordu.

"Bilmek bile istemiyorum. Ama onu iyi öldürdük, yani her ne idiye artık değil," dedi Darius, dudağı tiksintiyle geriye kıvrıldı.

"Lavinia ve Lionel kavgayı aceleyle terk ettiler ve o Noel günü sıkışmış bir domuz gibi çığlık atıyordu," dedim düşünceli bir şekilde. "O şeyin onunla bağlantılı olduğunu mu düşünüyorsun? Gölgelelerin bir tezahürü gibi mi?"

"Eğer öyleyse, bu onun gücünün arttığına dair daha fazla kanıt demektir. Şükürler olsun ki o gölge gözü ele geçirdik. Umarım şimdi diğer yarıkların izini bulup onları kapatabilir, onun gücünü kesebilir ve ikisini de sonunda savunmasız bırakabiliriz," dedi Orion.

"Evet. O zaman babamı öldürebilirim ve Roxy de ait olduğu yere, kollarıma geri dönebilir," dedi Darius hırlayarak.

"Kahretsin dostum, bu sahiplenme işini biraz abartıyorsun. Demek istediğim, onu özlediğini biliyorum ve yaptığınız tüm seksleri bir kenara bırakmanın berbat bir şey olduğunu tahmin ediyorum, ama kendini tutmalısın," dedim. "Birkaç ayın ne önemi var ki?"

Darius dilini yanağına bastırdı, sert bir nefes verip dumanı kovmadan önce dişlerinin arasından duman çıkıyordu.

"Sadece ona asla sahip olamayacağımı düşünerek uzun bir zaman geçirdim," dedi omuz silkerek, eli sırtındaki Anka Kuşu dövmesinin alevlerinin görüldüğü omzuna gitti. "Hayatımı boşa harcamayı sevmiyorum.

zamanımız var."

Seth uludu ve Max uzanıp elini Darius'un koluna değdirdi, vücudundan yayılan rahatlatıcı duygu dalgası suyun içinden bizi daha da güçlü bir şekilde etkiledi.

Hediyelerinin beni de etkilemesine izin verirken iç çektim, zihinsel bariyerlerimi bıraktım ve bu hissi içime itmesine izin verdim, beni her zaman içinde bağlamış gibi görünen gerginlik düğümünü gevşetmek istedim

Son zamanlarda. Ailemin çoğu hala çok yakınımda olduğu için endişelenecek çok şeyim vardı.

Lionel'e, Hadley'nin Konsey'de üstlenemeyeceği bir pozisyon için yetiştirilmesine ve annemin sadece ne kadar güçlü olduğu için açık bir tehlike altında olmasına. Lionel'in eninde sonunda hepimizin ailesine düşman olacağını, kendisine tehdit oluşturacak kadar güçlü olan her Fae'nin soyunu kurutmak isteyeceğini tahmin ediyorum.

Bunun da ötesinde, buradaki arkadaşlarım için endişeleniyordum. Bizler isyancıydık, her birimizi çoktan serbest bırakmış olan deli bir adamdan kaçıyorduk.

Yakalandığımız takdirde ölüm cezasına çarptırılacaktık ve bu gece bu kaderi paylaşmaya oldukça yaklaşmıştık.

Bu yüzden Max'in Siren armağanlarının cazibesinin tenime işlemesine izin verdim ve elimdeki fırçayı bırakıp onun yerine parmaklarımı Seth'in saçlarında gezdirirken o mutlak rahatlatma hissiyle yıkandım. Omzunun üzerinden bana tekrar bakarken duruşu şaşkınlıkla sertleşti.

"Durmamı mı istiyorsun?" Siren'in cazibesinin beni çok ileri götürmesine izin verip vermediğimi merak ederek sordum. Bu ilk kez olmuyor. Max ilk ortaya çıktığında, hepimiz üzerinde pratik yapmaya bayılırdı ve ben de annem fark edip beni zorlayana kadar bu tür hediyeleri üzerimde kullanmasına izin vererek biraz bağımlı hale gelmiştim.

Onu engellemek için daha çok çalışmam gerekiyordu. Yine de bir Siren'in endişelerinizi ve engellemelerinizi bir kenara atmasına izin vermenin çok hoş bir yanı vardı ve şimdi istersem onun etkisini tekrar dışarı itme yeteneklerime güvendiğim için, zaman zaman kendimi şımartmakta bir sakınca görmüyordum.

"Durma," diye mırıldandı Seth ve ben saçlarıyla oynamaya devam ettim, dudaklarımın kenarlarında bir gülümseme belirdi.

Max ruh halimi okuduğunda bana sıırttı ve yer değiştirdi, lacivert pulları vücudunda dalgalandı ve büyüsünün gücü arttıkça inlememe neden oldu ve rahatladığımda tüm vücudum acayip bir jöle gibi hissetti.

Daha fazla, havuzun kenarına yaslanıp Seth'in saçlarıyla oynamaya devam ederken gözlerim bu duyguyla kapanıyordu.

Seth benimle Max'in arasına baktı, o da kalkanlarını indirmeden önce dudaklarında bir sırıtış belirdi ve gözbebeklerinin yavaşça büyüdüğünü ve yanımdaki havuzun kenarına yaslandığını izledim.

Max suyun altına daldı, Fae formundayken yapabileceğinden daha uzun süre gözden kayboldu ve diğer tarafımda yüzeye çıkmadan ve kolumu omuzlarına dolamadan önce sıvının pullarıyla öpüşmesinden keyif aldı.

"Buna kızmam gerektiğinden oldukça eminim," diye mırıldandım, endişelerimin daha fazlasını bedenimden çekip çıkarırken, onları kemiklerimden oyuyor gibi görünürken ve beni uykuya dalmaya yakın olacak kadar soğuk hissettirirken lanet bir uçurtma gibi yüksek hissediyorum.

Max tam bir pislik gibi sihrimi çalarken kıkırdadı ama umursayacak enerjiyi toplayamadım, Seth'in yumuşak saçlarını parmaklarımın arasında döndürürken ve Orion konuşmaya başladığında hissettiklerime odaklandım.

"Kahretsin, kendimi böyle rahat bırakmayalı uzun zaman olmuştu," diye mırıldandı.

"Hayatım boyunca hiç bu kadar rahat hissettiğimi sanmıyorum," diye iç geçirdi Darius ve bu onun için yarım saniyeliğine boktan hissetmeme neden oldu, sonra Max onu da çaldı.

"Sizi seviyorum çocuklar," dedi Seth hülyalı bir sesle. "Seni bile, Lance. Senin sert çıkışlarının sadece sevgiden kaynaklandığını biliyorum."

"Değiller," diye mırıldandı Orion.

Bir kahkaha attım, parmaklarım Seth'in saçlarını okşadıktan sonra ensesine değdi ve yan tarafının benimkine değdiği yerde vücudunda bir titreme hissettim, bu da uykulu gülümsememin genişlemesine neden oldu.

"Bugün çok havalıydım," dedi Xavier uyukulu bir sesle. "Ne kadar havalı olduğumu gördünüz mü çocuklar?"

Hepimiz aynı fikirde olduğumuzu mırıldandık, Siren büyüünün sisinde tembellik ederken ve havadaki zaferin tadını içimize çekerken aramızdan birkaç kahkaha geçti.

"Pekâlâ," diye seslendi Geraldine'in sesi soğuk baloncuğumun ötesinden ve göz kapaklarımı tekrar açmak için mücadele ettim. "Eğer bilseydim

Bu partide zaten çok fazla müstehcen sosis olacaktı, daha fazlasını getirmezdin."

Ağır metal göğüs plakasının yere çarparken çıkardığı ses gözlerimin açılmasına neden oldu ve tişörtünü çıkarıp hiçbir uyarıda bulunmadan kocaman göğüslerini hepimize gösterdiğinde kaşlarım havaya kalktı.

"Yıldızlar adına," diye mırıldandı Orion ama bir Max'in benden uzaklaşıp Siren hediyelerini kesmesiyle o kadar ani bir şekilde boğuldu ki, tüm duygularım ve endişelerim dünyaya çarpan bir meteorun gücüyle bana geri çarptığında, sikime yumruk yemiş gibi hissettim.

"Siktir," diye hırladım ve Darius öfkeyle homurdanırken Seth yanımda uludu.

Max sudan o kadar hızlı sıçradı ki onu lanet bir vampir sanabilirdim, kapının yanındaki yığından bir havlu aldı ve kızın etrafına öyle sıkı sardı ki kolları yanlarına sabitlendi.

"Tanrı aşkına, güneşin tek ışını adına ne yaptığını sanıyorsun, seni sinir bozucu yılan balığı?" Geraldine bağırdı. "Yıkamam gerek nipoleanlarımdan savaş kanıtı ve sizin paletli kepçeleriniz tarafından uzaklaştırılmayacağım!"

"İyi," diye hırladı Max. "Geri kalanınızın işi bitti, o yüzden siktirin gidin ve bırakın Gerry huzur içinde banyo yapsın."

"Ciddi misin?" Homurdandım. "Ne kadar güzel olurlarsa olsunlar, memeleriyle ilgilenmiyorum dostum. Gerçekten fark eder mi?"

"Onun lanet olası göğüsleri hakkında konuşma," diye tısladı Max ve Darius pes edip sudan çıkarken havada yenilgiyi hissederek gözlerimi devirdim.

"Ooh, sosisli sandviçler!" Seth, Geraldine'in yanında getirmiş olması gereken devasa yemek tabağını fark edince bağırdı.

Geraldine gözleri parlayarak, "Bu geceki keyifli cilveleşmelerimizden sonra hepimizin bir zafer ziyafetini hak ettiğini düşündüm," diye mırıldandı. "Bu gece hepimiz O alçak serserinin suratından o gölgeli gözbebeğini nasıl çıkardığımı anlatırken telaşlanıyorum ve kutlama yapmak istiyorum."

"Sen soyunduğun anda bu iki kişilik bir kutlamaya dönüştü," dedi Max kararlı bir şekilde. "Yani siz geri kalan pislikler yemeğinizi alıp siktirip gidebilirsiniz."

"Bana uyar," dedi Orion, sudan çıkıp bir havluya sarınırken Max, Geraldine'in gözlerini korudu ve Geraldine, sergilenen erkek eti görüntüsünü çaldığı için ona lanet etti. Kendine bir sosisli sandviç alıp gitti ve sanguis kardeşimi şimdiden özlemiş gibiydi.

"Bu emir beni de kapsıyor mu?" Yıkayıcı'nın sesi sudan geldi ve havuzun ortasından çıktığını, camgöbeği mavisi pullarını sergilediğini ve bize bakarken saçlarının kafa derisine yapıştığını gördüğümde şok içinde haykırdım.

"Ahh!" diye bağırdı Seth telaşla. "Lanet suyun altında ne kadar kaldın?"

"Sadece ufakık bir süre," dedi Washer, pullarından damlalar süzülerek bize doğru yürürken, Max hızla Geraldine'in gözlerini buruşmuş aletinin görüntüsünden korumak için bir elini gözlerine kapattı. "I Savaştan hemen sonra pipimi ıslatmak için aceleyle buraya geldim. Hepiniz geldiğinizde kendimi duyurmamı mı bekliyordunuz?"

"Evet," diye bağırdım hemen, belime bir havlu sararken Diğerleri de aynısını yapmak için acele etti ve Xavier elindeki kaybedince telaşla kişnedi.

"Demek istediğim, Xavier, sahip olduğun güçlü bir adam paketi. Orada," dedi Washer, havlusunu geri çekmeye çalışırken tam aletine bakarken, aceleyle yanlışlıkla üzerine bastı ve kendini örtmek için mücadele ederken hayal kırıklığı içinde kişnedi. "Otuz tane köpüklü saydım "Dalgaların altında oyalanırken gökkuşağının önden arkaya doğru sıralandığı mücevherler."

"Olamaz," diye soludu Xavier, sonunda havlusunu tutmayı başardı ve başka bir odaya girmeden koşarak odadan çıktı.

"Bir dakika bekle, sevgili oğlum!" Yıkayıcı da sudan atlarken seslendi, Xavier'in peşinden gitmeden ve hepimizi dehşet dolu bir sessizlik içinde bırakmadan önce aletini örtmek için yuvarladığı şeftali renkli bir horoz çorabı aldı. "Seninle uygun temizlik uygulamaları hakkında konuşmak istiyordum. şu parlak süsler!"

Xavier korkuyla kişnedi ve ben güldüm, çünkü onun kaçarken çıkardığı sesin hemen ardından kapı çarpıldı ve Washer bugünlerde gençlerin nankörlüğüyle ilgili bir şeyler mırıldandı.

"Tamam," dedi Max, Geraldine'in bedenini bizden korumaya devam ederken bana, Darius'a ve Seth'e bakarak. "Siz üçünüz de artık siktirip gidebilirsiniz."

"Tamam, tamam," diye kabul ettim ve Geraldine onun ellerini savuştururken kapıya doğru yöneldim.

"Sevgili Gabriel'le gölge göz hakkında konuştum," diye seslendi arkamızdan. "Biz onu bir gece demiriyle kaplayana kadar herkesi ondan uzak durmaları konusunda uyardı. böylece onu kullanabiliriz. Aksi takdirde, yüzünüze doğru sürünecek, kendi gözünüzü yutacak ve tıpkı çiydeki bir sersem gibi yerini alacaktır. Dikkatli olun."

"Siktir et," diye mırıldandım, düşünceyle ürperdim ve o şey kontrol altına alınana kadar ondan uzak durma uyarısını memnuniyetle kabul ettim ve o zaman bile, başka birinin dürbünden bakmasına izin vermekten mutluydum çünkü hiçbir şey için lanet olası yüzüme doğru pençelemesini riske atmıyordum.

Seth'i odadan çıkarken takip ettim, kendime sosisli sandviç alırken Max'in az önce vızıltımı nasıl çaldığını düşünerek homurdandım.

Seth ve Darius'la birlikte hamamdan çıktık, üçümüz de çok iyi olan yemeklerimizi yerken sessiz kaldık ve yavaşça odalarımıza doğru yol aldık.

Darius odasına vardığımızda, "Ben gidip bir yandan acıyarak otuz bir çekeceğim, bir yandan da sevgilimi kim bilir ne kadar zamandır benden uzak tuttukları için yıldızlara lanet okuyacağım," diye şaka yaptı ve ben de güldüm, yemeğimin son lokmasını bitirirken onu omzundan alkışladım.

"Kısa sürede geri dönecek, dostum. O zaman geri kalanımızı bok gibi hissettirmeye devam edebilirsin çünkü biz testis tarihindeki en mavi taşaklarla acı çekerken sen çok fazla sevişiyorsun."

Seth bir kahkaha attı ve Darius odasına yöneldiğinde yalnız başımıza yürüdük, perişan görünüyordu ve onu rahatsız eden başka bir şey olup olmadığını merak etmeme neden oldu. Gerçi hepimizin geceleri uykusunu kaçırarak çok şey olduğunu tahmin ediyordum, bu yüzden bir şeyler hakkında açıkça endişelenmesine şaşırmamalıydım.

Yatak odamın kapısına vardık ve kapıyı açtım, içeri girdim ve iyi geceler demeye çalışan Seth'in elini yakaladım.

Parmaklarımın arasına sıkışan parmaklarına baktığımda boğazıma bir yumru oturdu ve bakışlarımı onun toprak rengi kahverengi gözlerine diktim, başımı eğerek bir teklifte bulunurken dudaklarıma bir gülümseme yerleştirdim.

"Burada bir şişe Orion burbonum olabilir de olmayabilir de," dedim elini tutmayı bırakarak. "Eğer birlikte olduğumuz gerçeğini kutlamak istersen

bu gece ölmedi mi?"

"Yani sadece damarlarımdan kolay bir içki içmek istemiyorsun?" Seth alay etti ama yine de beni içeri kadar takip etti ve kapıyı arkasından nabzımı hızlandıran bir klik sesiyle kapattı.

"Sadece o değil," diye kabul ettim, dişlerimde donuk bir ağrı hissederken bakışlarım boynuna kaydı. Bu akşamki dövüş ve Max'in beni tüketmesi arasında oldukça azalmıştım ama o anda onun arkadaşlığı kanından daha çok ilgimi çekiyordu.

Arkamı döndüm, odama doğru ilerledim ve dolaptan birkaç kıyafet aldım, bir çift siyah kot pantolon giydim ve Seth'e gri bir eşofman attım. Ona sırtımı döndüm, havlumu bıraktım ve bir çırpıda giyindim. Burası her zaman sıcak olduğu için tişörtle uğraşmadım ve en iyi arkadaşım ile yüzleşmek için geri döndüğümde, bakışlarım onun bel kemerinin altına inen karın kaslarına takıldı.

Yanından geçip komodinin üzerindeki burbon şişesini aldım ve dudaklarına götürmeden önce şişenin ağzından bir yudum aldım. Bir ölçü yutkunurken boğazı düğümlendi ve şişeyi elimden aldı. parmakları benimkilere sürtünüyordu. Yavaşça bıraktım, şişeyi indirirken gözlerim hala ondaydı, dudakları likörle ıslanmıştı ve dikkatimi çekiyordu.

"Anka kuşu hançerini ona sapladığında Lionel'ın yüzündeki ifadeyi gördün mü?" Seth bana sırtarak şişeyi tekrar uzattı, ben de aldım, içmek yerine komodinin üzerine koydum ve başımı sallayarak yatağıma oturdum.

"Tuğla sıçacakmış gibi görünüyordu," diye güldüm.

Aramıza sessizlik çöktü ve içinde büyüyen tuhaf gerilime kaslarımı çattım. Son zamanlarda bunu giderek daha sık fark ediyordum, sanki aramızda havada asılı duran ve sahip olduğumdan emin olmadığım bir cevabı bekleyen bir soru gibi. Ama ona tekrar baktığımda, çenesini kaplayan koyu kirli sakalı ve kaslarının güçlü kesimi dikkatimi çekti,

Bildiğimi düşünmeye başlamıştım. Sadece bununla ne yapmam gerektiğinden emin değildim.

"Dövme yaptırmayı düşünüyordum," dedi aniden, yanımdaki yatağa uzandı ve sessizliği bozdu, sanki sessizlik ona saldırıyordu ve bunu yapmak zorundaydı.

"Öyle mi?" Bunu düşünürken vücuduna bakma isteğime direnerek sordum. "Neyin?"

"Bir ay," dedi sırtarak ve ben homurdandım çünkü bunu bilmem gerekirdi.

"Nerede?"

"Sorun da bu zaten - karar veremiyorum. Sizce en iyi nerede görünür?"

Dilimi dişlerimin üzerinde gezdirdim ve bakışlarımı yavaşça göğsüne indirdim, o pozisyona geçtiğinden beri yapma isteğimle savaştığım bir şeyi yapmam için bana izin vermiş gibi hissediyordum.

Uzandım ve parmağımı göğüs kaslarına dokundurdum, bu doğru gelmediği için kaşlarımı çattım ve elimi onun yerine pazusuna götürdüm.

"Ah, biliyorum," dedim aklıma geldiğinde ve onu aniden yakaladım, onu altımda ön tarafına doğru çevirirken nefesini kesmesine neden oldum, omuzlarını yatağa bastırırken onun üzerine oturmak için hareket ettim ve kışına oturdum. "İşte," dedim, uzun saçlarını bir kenara fırçaladım ve parmak ucumla tam kürek kemiklerinin arasından tenine bir hilal şekli çizdim.

Seth'in tüyleri diken diken oldu ve içinden bir hırıltı yükseldi. Ama beni uyaran bir hırıltı değildi, daha çok beni teşvik eden bir hırıltı gibiydi. Ama benden yapmamı istediği şey neydi?

Orada duraksadım, tenine tekrar bir ay şekli çizerek kendime bir an kazandırdım, bakışlarım boynuna takıldı.

Yüzünü yastıklara gömdü ve ellerini çarşafıların arasına sokarken sikimin seğirmesine neden olan alçak bir hırıltı daha çıkardı.

O şekilde çok iyi görünüyordu, altımda ve merhametimde sıkışmıştı.

Eğildim, dişlerim çıkarken dudaklarım boynunu okşadı ve onun kokusunu içime çektim.

Yüzümü saçlarının arasına soktuğumda Seth altımda kaskatı kesildi, onu ısıрма ihtiyacı beni neredeyse boğarken ağzım boynunu sıyırdı.

Ama ben bu dürtümü gerçekleştiremeden Seth kalçalarını savurdu ve beni üzerinden düşürdü, böylece ben de onun yanındaki yatağa düştüm.

"İstediğin bu mu?" diye sordu, aniden ayağa kalktı, göğsü inip kalkarken dudaklarında bir hırıltı vardı ve gözlerinde etinin altındaki Kurt'a ihanet eden gümüş bir parıltıyla bana baktı. "Kanımı mı?"

"Kanını istediğimi biliyorsun," dedim, başımı iki yana eğerek ondaki öfkeye baktım ve bunu neyin tetiklediğini anlamaya çalıştım.

"Peki başka?" diye sordu. "Çünkü ne zaman kendimi bunun benim için yeterli olduğuna ikna etsem, sen böyle şeyler yapıyorsun ve ben... Kalbimin daha fazlası anlamına mı geldiğini bilmeden lanet bir yoyo gibi sarsılmasına devam edebileceğimi sanmıyorum..."

"Yoksa ne olur?" Bir elini uzun saçlarında gezdirirken, gözleri ısırapla doluyken kendimi iterek önünde durmaya çalıştım.

"Bana ne istediğini söyle Cal," diye yalvardı, boğazından çıkan bir inilti, ben kaşlarımı çatınca hırlamaya dönüştü ve öfkeyle kapıya yöneldi.

Kolu kavradı ve çekerek açmak için hamle yaptı ama ben öne atıldım ve elini çekerek onu durdurdum.

"Gitme," diye ısrar ettim, geri kalanından emin olmasam bile gitmesini istemediğimi biliyordum.

Seth bana döndü, sırtını kapıya dayayarak gözlerimin içine baktı ve kendimi bakışlarının yoğunluğuna kapılmış buldum.

"Isır beni," dedi. "Benden ihtiyacın olanı al, sonra gideceğim."

Aniden hareket ettim, pazularını kavradım ve onu kapıya doğru ittim, içimdeki canavar bu teklif karşısında derimin yüzeyine çıktı, neredeyse beni ele geçirecek bir yoğunlukla onun kanını arzuluyordu.

Ama boğazına saldırmak yerine orada duraksadım, bakışlarım boynunda atan nabzın üzerinde gezindikten sonra aşağıya indi, güçlü vücudunun belirgin hatlarını seyretti, bel kemerinin altından aşağıya inen V'nin yanından geçerek, kalın sikinın kabarıklığını görmemi imkânsız kılacak şekilde ona yapışan soluk gri kumaşın üzerine geldi.

Birden içimdeki bir şey değişir gibi oldu, o kadar uzun zamandır hissettiğim ama düşünmediğim bir şeydi ki, sanki bir ışık yanıyordu. Bakışlarımı bir kez daha onunkilere çevirdiğimde, beni boğazımı sıkan o temkinli bakışla izlediğini fark ettim.

"Çok uzun zamandır kimseyle birlikte olmadım," diye nefes aldı, aletini pantolonunun içinde yeniden düzenleyecekmiş gibi kıpırdandı, ama onu durdurmak için pazularını sıkıca kavradım. "Ve sürümle birlikte alıştım... Kahretsin, lütfen bizi mahvetmeme izin verme."

Sözlerini duymazdan geldim, ona biraz daha yaklaştım, vücudum aramızdaki boşluğu her seferinde küçük bir ısırıkla yiyerek eğildim, dişlerim onun tadına bakmak için can atarken dikkatim bir kez daha boğazına düştü.

"Lütfen Cal," dedi, sesindeki sertlik vücudumdaki her bir tüyün diken diken olmasına neden olurken, biraz daha eğildim, aramızdaki o ayrımı aşmaya gittikçe yaklaşıyordum, ki bunu yapmak için can attığımı bile fark etmemiştim. "Sadece istediğini al," diye tekrar talep etti.

Bir hırıltıyla öne doğru kaydım, boğazını hedeflerken başımı eğdim, dişlerim derisini sıyırdı ve gelmekte olduğunu düşündüğü ısırık beklentisiyle onu elimde gerdim.

Ama onu ısırmamı istememişti. Bana istediğimi almamı söylemişti ve şu anda ne kadar susamış olursam olayım onun kanından çok daha güçlü bir şekilde istediğim bir şey vardı.

Onu kapıya yasladığımda ağzım teniyle buluştu, vücutlarımız kalbimi yerinden çıkaracak şekilde birbirine bastırdı. yeniliğine, vaadine, baştan çıkarıcılığına, lanet olası tehlikesine vuruyordu. Çünkü bu tehlikeliydi. Bu, görünürde paraşüt ya da hava büyüğü olmadan serbest düştü ve cehennemde yumuşak bir iniş olmasını umuyordum çünkü bu çizgiyi bir kez aştığımda geri dönüş olmadığını biliyordum. Ama artık geri çekilemeyeceğimi de biliyordum.

Onu kapıya sabitlerken Seth'in boynunu öptüm, dişlerim etini delmeden tırmalıyor, onu orada tutuyor, tadına bakıyor ve en sarhoş edici his vücudumdan geçerken inliyordum.

Onu tekrar öptüğümde, dilimi boynunun kenarında gezdirdiğimde ve sikim kotumun içinde sertleşirken arzuyla hırladığımda Seth hareketsiz kaldı, sırtı dimdikti.

Ağzımı çenesine götürdüğümde Seth bir nefes çekti, onu tekrar öptüğümde hala kıpırdamıyordu, içimdeki bu yeni arzuyu keşfederken ve kendimi daha fazlasını isterken bulduğumda, dudaklarıma değen kirli sakalın kaba çizdiği aynı anda hem yabancı hem de heyecan vericiydi.

Ağzının köşesine ulaştığımda küfretti, dudaklarının tadı benimkilere kısa bir fırça darbesi indirirken beni kızdırdı. Ama bu yeterli değildi.

"Siktir," diye mırıldandı. "Yıldızlar, lütfen bunun bir rüya olmasına izin vermeyin. Gerçek olsun. Gerçekleştir-"

Başımı çevirip son engeli aşarken onu susturdum, onun en iyi arkadaşı olduğu ve daha önce sadece kızlarla takıldığı gerçeğini görmezden geldim, bunun aramızdaki bir şeyi bozabileceği korkusunu görmezden geldim çünkü buna çok ihtiyacım vardı ve bunun gibi anlamsız şüphelerin onu benden almasına izin veremezdim.

Yine de, ona verdiğim öpücük ilk başta tereddütlüydü çünkü bu anı gerçekten mahvedebilecek bir şüphenin içime girmesine engel olamıyordum.

Çünkü eğer onu yanlış anladıysam ve bunu hiç istemiyorsa, o zaman beni uzaklaştırma, durmamı söyleme, bu fanteziyi ben daha kendimi kaptırmadan çalma ihtimali vardı. Belki de gözlerindeki şehveti yönlendiren gerçekten bir sürü ihtiyacıydı ve özellikle benimle ilgili değildi, ama gerçekten öyle olmamasını umuyordum.

Dudaklarım onunkilerle buluştu ve yemin ederim vücudumda lanet bir patlama oldu, onu sevmekle geçen koca bir ömür kim olduğumun temellerinde yankılanıp kendini bu yeni canavara, adını bile koymaktan korktuğum bu mükemmel olasılığa dönüştürürken her sinir ucu aynı anda ateşlendi.

Ama o anda istediğim şey için bir isme ihtiyacım yoktu, çünkü ağzım onunkinin tadına bakarken bunu hissedebiliyordum ve bilmem gereken tek şey daha fazlasını istediğimdi.

Kendimi ona daha sıkı bastırdım, onu daha sert öptüm ve dudaklarımı ayırarak dilimle onun dikiş yeriyle oynadım.

Ama Seth hiçbir tepki vermedi ve o dehşet verici şüphe beni zorlayınca geri çekildim, kalbim hızla çarparken, tenim yanarken ve sikim bacağına o kadar açık bir şekilde girerken ona baktım ki yanlış anlaşılması mümkün değildi.

Özür dilemek ya da beni neden geri öpmediğini sormak için ağzımı açtım ama fark etmedi çünkü uzaklaşmak için hamle yaptığımda kemerimden tuttu ve beni tekrar kendisine doğru sürükledi

tekrar, beni öyle sert öpüyordu ki morarıyordu ve tüm dünyam etimle birlikte alev almıştı.

Seth elini buklelerimin arasına soktu, onları sıkıca kavradı ve elini ayırdı. Sonunda dudakları benimkinin üzerinde gezinirken dilinin tadını alabildim ve o anda bunun korkunç olup olmadığını umursamadığımı biliyordum çünkü o kadar iyiydi ki hiç durmasını istemiyordum.

Bunu en az benim kadar uzun zamandır istediğini düşündüren bir açlıkla öptü. Ben sadece önümde duran şeyi fark edemeyecek kadar kr olan aptalın tekiydim.

Bizi döndürdü, beni duvara yasladı ve sahiplenici bir şekilde hırlarken dişlerimin karıncalanmasına ve sikimin ona haddini bildirme arzusuyla zonklamasına neden oldu.

Elleri birden vücudumda gezinmeye başladı, gğsmnden aşağı inip kemerimi buldu ve o kadar hızlı çözdü ki ne yaptığını düşünecek zamanım bile olmadı.

Fermuarımı indirip elini boxerımın bel bandının altına sokarak sikimi yumruklayıp öpüşmemizi kesip bana bakarken beni inletirken tüm vücudum acil bir ihtiyaçla karıncalandı.

"Bunu gerçekten istiyor musun?" diye sordu, başparmağını aletimin başının üzerinde gezdirerek onu kavrarken sarsılmasını sağıladı.

"Seni istiyorum," diye onayladım, zihnim bunun ne anlama geldiğini düşünürken

Çünkü bunu gerçekten düşünmemiştim ve birdenbire Seth'in kaç erkekle yattığını düşünmeye başladım ve nereden başlayacağımı bile bilmediğim için bu konuda boyumu açan bir iş yaptığımı fark ettim.

"Kahretsin, sadece bu kelimeleri duyarak bile boşalabilirim," diye homurdandı Seth, serbest eliyle saçlarımı bir kez daha düğümledi ve beni öyle sert öptü ki, yanlış yaptığımı unuttum çünkü o kadar doğıru hissettiriyordu ki.

Eli, içgüdüsel olarak tam olarak neyi sevdiğimi biliyormuş gibi aletimi çalıştırdı ve yardım edemedim ama kalçalarımı ileri doğru ittim, çünkü onu çevreleyen büyük elinin hissi beni o kadar çok tahrik etti ki ne kadar dayanabileceğimden korkmaya başladım.

Ben de ona uzanırken tüm tereddütlerimi bir kenara ittim, elimi eşofmanının içine kaydardım ve onu içinde kaya gibi sert buldum, aletin ucu precum ile boncuklandı ve elimi aşağı kaydırmadan önce şaftının başının etrafına sürdüm.

Seth ağzımın içinde homurdandı, beni daha sert pompaladı ve onu tatmin etmek için çaresiz olduğum bir taleple öperken uzman dokunuşuyla başımı döndürdü.

Birdenbire koptu, ağzı önce boynuma, sonra köprücük kemiğime, sonra da göğsüme gitti, aşağıya doğru ilerledi ve pantolonumu çekiştirerek indirdi, ben onunkini tutamazken bile hâlâ sikimi pompalıyordu.

Dizlerinin üzerine çöktü ve hınzır bir sırıtışla bana baktı, dudaklarını yaladı ve sikimin tekrar sarsılmasını sağladı. Sikim onunkinin arasında kayıyordu.

Bir sonraki kalp atışında dudakları, ondan kaçan bir arzu hırıltısı benim Kalçalarım içgüdüsel olarak öne doğru itildi, şaftımın uzunluğu boyunca sıyrılan kirli sakalının ısırığını hissettiğimde içimde bir zevk titremesi oldu.

Seth kıcımlı elleriyle kavradı ve kalçalarımı daha da ileri çekerek beni tam boğazının arkasına götürdü ve inledim, adı dudaklarımdan lanet bir dua gibi döküldü.

Sonra hareket etmeye başladı, doyamıyormuş gibi beni emmeye ve yalamaya başladı ve ben duvara yaslanmış, kalbim yerinden çıkacakmış gibi çarparken beni emmesini izliyordum çünkü onun sikimi alışının şimdiye kadar tanık olduğum en ateşli şey olduğuna emindim.

Kendimi zorlayabildiğim sürece onu yönlendirmesine izin verdim, ama taşaklarımı okşamak için elini kaydırdığında kendimi kaybettim. Elim başının arkasını tuttu, kalçalarımı öne doğru itip ağzını sikmeye başladığımda parmaklarım uzun saçlarında sıkılaştı.

Talebimi geri çevirmedi bile, onu izlerken gözleri benimkilerin üzerindeydi, bu anı kaydedip kendim için tekrar tekrar oynatabilmeyi diliyordum çünkü bunun asla yeterli olmayacağını biliyordum.

Daha sert, daha derine soktum, beni alışına bayıldım ve kendimi tutmak için mücadele ederken lanet okudum. Ama Seth'e o kadar kolay hükmedilmeyecekti ve ben sikimi tekrar boğazının arkasına doğru sürdüğümde, hâlâ kıcımlı kavrayan elini kaydırdı ve iki parmağını düz bir şekilde
İçimde.

Sanki unutuşuma giden lanet bir anahtar bulmuş gibi anında boşaldım ve kendimden geçerken kısık bir coşku iniltisi duydum.

Orgazmım beni gafil avladığında tatmin hırıltısıyla öne doğru sarsılarak benden zevk aldı. Açgözlülükle yuttu, benim

Ben kapıya yaslanmış, bana yaptıklarından sonra nefes nefese kalmışken, parmaklarını kıcımlı içinde esnetti ve ben o bastırılmış ihtiyaç patlamasından nefesimi tutmaya çalışırken bir şekilde mutluluğun etimde kalmasını sağladı.

Seth yavaşça geri çekildi, bunu yaparken tüm vücudumu mutlulukla titretti ve bir kez daha önümde dururken onu izledim.

Beni tekrar öptü ve dudaklarında kendi tadımı aldım, bunun heyecanı o kadar sarhoş ediciydi ki tek yapabildiğim dilimi onunkinin üzerinde gezdirirken bu sefer daha yavaş, sanki ikimiz de o anın saf mükemmelliğini saklıyormuşuz gibi bu hissin içinde yıkanmaktı.

Seth kendini bana doğru bastırdı ve ereksiyonunun keskin kabarıklığının kalçama doğru ilerlediğini hissettim ve işimizin bitmediğini biliyordum. Bunu ona yapmak istiyordum.

Az önce bana hissettirdiği gibi ona da hissettirmek istedim.

Ama geri çekilip öpüşmemize ara verdiğimde, göğsümde bir endişe oluştu ve kaşlarımı çatarak gözlerinin içine baktığında, ona sikini bu şekilde nasıl yalayacağıma dair hiçbir fikrim olmadığını nasıl söyleyeceğimi bulmaya çalışırken kendimi lanet bir bakire gibi hissettim. Berbat etmek istemiyordum ve Seth'in bu konuda berbat olsaydım beni kıyaslayabileceği bir sürü referansı vardı.

"Seth," dedim, kelimeleri bulmaya çalışırken sesim sert çıkıyordu.

"Ben... Bilmiyorum-"

"Ne?" diye nefes aldı, sanki ona tokat atmışım gibi geri çekildi ve bana öyle bakarken göğsüm daha da gerildi.

"Az önce bana yaptığın şey," diye başladım, kendimi aptal gibi göstermeden nasıl bitireceğimi bilmiyordum. Çünkü bu endişenin içime işlemesine izin verdiğimden beri düşünebildiğim tek şey buydu. Frank aletini emdiğinde ne kadar sert boşaldığını ya da bütün gün bir Alfa gibi davranmaya çalışırken Maurice'i götten sikmeyi ne kadar sevdiğini anlattığı zamanları hatırlıyordum, bize ne kadar iyi aldığını ve bu işte ne kadar iyi olduğunu anlatıyordu ve kendimi tamamen ve tamamen boyumu aşmış hissediyordum. "Ben sadece-"

"Kahretsin, çok aptalım," diye nefes aldı, aniden geri çekildi ve vücudunun benimkine karşı hissini özlediğim için kaşlarımı çattım. "Bunu yapmamalıydım. Bu benim hatam. Sadece sürümü özlüyorum ve uzun zamandır sevişmedim ve bunu yapmamalıydım... *Siktir*. Olanları unut gitsin. Sen azmıştın ve sürümün üyelerini tatmin etmek benim doğamda var. Hepsi bu kadar."

"Hepsi bu kadar mı?" Kalbim göğsümde un ufak olurken sordum, Çünkü bu hiç de öyle hissettirmemişti. Çok uzun süre uyuduktan sonra uyanmak ve sonunda ne için acı çektiğimi fark etmek gibi hissettirmişti.

"Evet. Sizin dışınızdaki tüm arkadaşlarımın aletlerini emiyorum ve bunun tek sebebi sizin kızlardan hoşlanıyor olmanız. Sadece bir kanka saksosuydu. Büyütülecek bir şey değil. Aslında, Gidip Darius'a bir tane teklif edeceğim." Seth kapıyı çekerek açtı ve iki parmağını veda edercesine uzatarak elini kaldırdı.

"Bu barış işareti mi?" Şaşkınlıkla sordum çünkü az önce beni çok sert bir şekilde boşaltmıştı, lanet olası yıldızları görmüştüm ve şimdi Spice Girls konserindeki doksanlı bir bebek gibi davranıyordu.

"Evet. En iyi BJ arkadaşlarımın hepsine barış işareti yapıyorum. Artık biliyorsun."

Ben bunu sorgulayamadan kapı arkasından kapandı ve tüm vücudum hala titrerken duvara yaslanmak zorunda kaldım.

Bana yaptıklarının artçı sarsıntıları ve kalbim reddedilmenin acısıyla çarpıyordu.

"Oh," diye nefes aldım, çünkü Seth istediğini almış, tüm dünyamı alt üst etmiş ve beni odamda bir barış işareti ve sikimle baş başa bırakmıştı. "Siktir."

Karanlık tünellerde dolaşırken, kalbim bir taş gibi midemdeki soğuk, soğuk bir havuza batarken topuklarımı sürükledim. Caleb'in sözleri kafamın içinde cehennem döngüsüne ayarlanmış bir çamaşır makinesi gibi dönüp duruyordu. *"Sadece düşünmüyorum-"*

Bu cümlelerin sonunu biliyordum, içimden, kalbimden, sikimden, lanet olası ruhumdan biliyordum. *"Bunu yapmamamız gerektiğini düşünüyorum."* Bu cümle

Bu cümleyle nereye varmak istediğini. Bunu gözlerinde görmüştüm. Değişimi görmüştüm, tam da bir değişiklik yaptığını fark ettiği anda. geri dönüşü olmayan bir hata. Ve ben o hatanın vücut bulmuş haliydim.

Belki de yapmam gerektiği gibi ona gerçeği söylemek yerine, kıcımlı kurtarmaya çalıştım. Olabildiğince iyi yalan söylemeye çalıştım ve ona tüm BFF BJ'lerime barış işareti yaptığımı söyledim. Bir tane de Darius'a teklif edebileceğimi söyledim. Sanki bu benim için tamamen normal bir şeymiş ve tamamen berbat değilmiş gibi.

Barış işareti mi? Lanet olası barış işareti mi? Şimdi kendimi adayıp barış işaretini geri getirmeye çalışacaktım, yalanımı sürdürmek için Caleb etrafımdayken onu rastgele adamlara sunacaktım, güneş çeliğine bağlayacaktım ve asla

Bırak kırılsın. Bu yalanın üzerine Rambo gibi gitmeli, dürüstlüğün her kırıntısını sindirmeli ve sadece yalan kalana kadar ardımda kanlı bir gerçek izi bırakmalıydım.

Kendimi çok sıkı adamak zorundaydım çünkü Caleb beni sorgularsa, gerçeği öğrenirse ölürdüm. Ve sadece dramatik bir mecazi yolla değil, kelimenin tam anlamıyla ölürdüm. Ayın altına doğru yürür ve ondan beni bitirmesini isterdim çünkü Caleb Altair'i kaybettiğim bir dünyada yaşamak istemiyordum.

Hayatımın geri kalanında ıstırap içinde olsam ve bu sırrı sonsuza dek göğsümde saklamak zorunda kalsam bile, ta ki kalbimi yiyip bitirene ve geriye sadece

Arkasında acı vardı. Caleb'in bir kızla evlendiğini görmeyi, yüzümde bir gülümsemeyle düğününe katılmayı, ondan çocuk sahibi olmasını izlemeyi, tüm bunlar olurken bir zamanlar onun sikini nasıl yaladığımı ve ona barış işareti yaptığımı hatırlamayı, bunun benim için kesinlikle bir bok ifade etmiyormuş gibi davranmayı hazmetmek zorundaydım.

Huysuzlaştırdım, yalnızlaştırdım ve asla evlenmezdim, kendi duygularımın içinde çürümekten başka bir şey yapamayacak kadar kin doluydum. Ve hayatımın son gününde, yaşlanıp grileştiğimde ve içimdeki boşluğu doldurmak için topladığım güzel şeylerle dolu bir sarayda tek başıma yaşarken, bir bıçak alıp kalbimi kesecek ve Caleb'in kapısının önüne bırakacaktım. O zaman, ancak o zaman, onu o kadar derinden, o kadar karşılıksız sevdiğimi bilmesine izin verecektim ki, odasında birlikte olduğumuz andan beri hayatımın her günü beni mahvetti.

Belki de artık benimle işi bitmiştir ve bir daha benimle konuşmak istemeyecektir.

Yıldızlar, her şeyi mahvettim. Cal'ı sonsuza dek kaybettim.

Dudaklarımdan kederli bir inilti çıktı ve karanlığın derinliklerine daldıkça dondurucu havada titredim, bedenim beni çevreleyen bir sürünün teması için ağrıyordu. Kurtların rahatlığını aramak benim doğamda vardı ama burada bir sürüye sahip değildim, en azından şu anda başvurabileceğim

bir sürüye. Bu

Diğer Kurtların rahatlığına gerçekten ihtiyaç duyduğumda Oscuras bana kucak açtı, ama onların zaten Alfaları vardı ve ben bunu yapmak için herhangi bir istek duymadım.

onları kontrol etme mücadelesi. Ayrıca, onları görmeye gidersem, Rosalie'ye bakıp Caleb'in onu birlikte becerirken nasıl baktığını hatırlayacaktım. Onu düşündükçe ruhum cayır cayır yanıyordu. Vajina sevgisi ve şimdi ona gidersem muhtemelen boğazını parçalamaya çalışacağımı fark ettim.

Max ya da Darius'la bu konuyu konuşamazdım ve şimdi Darcy gitmişti. konuşacak başka kimse yoktu. Bu koca yerde Caleb'a olan hislerimi bilen tek kişi Orion'du ama o beni istemiyordu. Sevgimi defalarca geri çevirmişti ve şu anda daha fazla reddedilmeyi kaldıramazdım. Ben de kendimi Caleb'ın en karanlık, en yalnız köşesinde buldum.

Tüm Burrows'u dolaştım ve orada oturup inlemeye başladım; ellerimi saçlarımda birleştirip yüzümü dizlerime gömdüğümde içimden kederli bir ses dökülüyordu.

Onu kaybetmiştim. İşte bu kadar. Altmış saniye içinde sıfırdan oral sekse geçmiştim. Kiss County'de tam bir mola bile vermeden Dicklick Krallığı'na giden bir trene binmiştim. Bunu istediğinden emin olmak için ağzında daha fazla zaman geçirmeliydim. O kadar çok şey yapabilirdim ki. Dilimi dudaklarının arasına götürdüm ve güneye doğru bir yolculuğa çıkmamı isteyip istemediğini anladım. Ne düşünüyordum ki? Çok heyecanlanmıştım. Ama bu hep benim sorunumdu, değil mi? Ben aptal bir ittim ve heyecanlanması için ona sunulan küçücük bir kemik yeterliydi. Ve Caleb'ın kocaman bir kemiği vardı. Onu bir yere gömmek benim doğamda vardı ama ağzımın en iyi seçenek olmadığı açıktı.

Sınırı aşmıştım ve şimdi benden uzaklaşacaktı. Odayı tamamen yanlış okumuş olmalıydım ve şimdi arkadaşşıma cinsel tacizde bulunmuş gibi hissediyordum. Her şey benim kanımla ilgili olmalıydı. Bir an için kafası karışmış olmalıydı ve ben de bir pislik gibi kendimi

İstedığının ben olduğuma inandı, peki şimdi ne olacaktı? Bunu nasıl geride bırakacaktık?

Mide bulandırıcı gerçek üzerime çöktü, çünkü bunu *asla* aşamayacağımızı biliyordum. Tek başıma arkadaşlığımızın kafasına horoz şeklinde bir çekiçle vurmuş, onu tekmeleyerek ve çığlık atarak ormana sürüklemiş, kafasına kanlı bir darbe daha indirerek işini bitirmiş, sonra da yerin altı metre altına gömmüştüm. Arkadaş cinayeti. Arkadaşlık derecesinde lanet bir cinayet.

Yavaşça eşofmanımı indirmeye başladım, üstümü değiştirip ayın altında koşmak için yukarı çıkarsam daha iyi hissedebileceğimi düşündüm. En azından ay benim dertlerimi dinlerdi, bana eşlik etmekte her zaman çok sadıktı.

"Neden ağladığını ve karanlıkta soyunduğunu bilmek istiyor muyum?" Lance Orion'un derin sesi üzerime damladı ve bir sızlanma boğazımda sıkışıp kalırken başımı kaldırdım.

"Ağlamıyorum," dedim kalın bir sesle, pantolonumu tekrar yukarı çekerek. "Sızlanıyorum."

"Aynı fark, it." Elindeki burritodan bir ısırık aldı ve kaşlarımı çattım.

"Neden burada tek başına yemek yiyorsun?" Sorunlarımı başka yöne çektim. "Çünkü sosisliden sonra hala açtım ve burada tek başıma yemek yiyordum.

Herkes bana parya muamelesi yaptığında yemekhane benim için özel bir cehennem oluyor," diye mırıldandı ve dürümünden bir ısırık daha alıp yuttu.

"Ben de mutfakta kendime bir atıştırmalık hazırladım - daha doğrusu teknik olarak, küçük bir Fare Değiştiren'i korkutarak bana bir tane hazırlamasını sağladım." Kıkırdadı. "Sanırım seni ağlaman için yalnız bırakacağım."

"İnle," diye homurdandım.

"Uhuh," dedi hafifçe, benden uzaklaşarak.

"Bekle," diye seslendim. "Sen... inlediğimi duydun ve iyi olup olmadığımı kontrol etmeye mi geldin?"

"Kesinlikle olmaz," dedi umursamaz bir tavırla, ama Vampir kulakları sızlanmalarımı duymuş olmalıydı. Benim olduğumu biliyor olmalıydı, yardım etmek istemiş olmalıydı. Ve eğer yardım etmek istiyorsa, belki de bana ihtiyacım olanı verirdi.

Çaresizlik içinde ayağa kalktım, o uzaklaşmaya başladığında peşinden koştum ve Vampir hızıyla ateş etmemesi beni rahatlatmak istediğine dair kesin bir cevap verdi.

"Arkadaş istiyor olmalısın. Darcy'yi özlüyorsun," dediğimde burritosunu daha agresif bir şekilde parçaladı ve cevap vermedi. "Belki bazen geceleri seninle yatabilirim? Saçıma mavi görünmesi için bir illüzyon yapabilirim ve tiz bir ses de takınırsam belki-"

Ağızındaki yemeği yuttuktan sonra, "Seni orada durduracağım, Seth," diye sözümü kesti. "Beni yatağımızda kucaklayabilmen için Darcy gibi davranmana izin vereceğim hiçbir koşul - ve tekrar ediyorum - *hiçbir* koşul yok."

"Tamam," diye iç geçirdim ve başımı öne eğdim.

"Eğer bu tür bir ilgiye ihtiyacın varsa neden gidip Oscura Kurtlarından bazılarıyla bağ kurmuyorsun?" diye önerdi.

"Çünkü sarılmaktan, kucaklamaktan ve kucaklamaktan daha fazlasına ihtiyacım var," dedim üzülerek. "Tüm bunları yaparken neler olduğu hakkında konuşmaya ihtiyacım var. şeyler."

"Ne demek istiyorsun?" diye sordu ve ben gözlerim irileşmiş, alt dudakım titreyerek ona baktım.

"Korkunç bir şey yaptım," diye fısıldadım.

"Ne?" diye sordu ama ben başımı salladım.

"Yapamam, Lance. Söyleyemem. Sarılmadan olmaz. Söylerken kendimi güvende hissetmem gerek."

"O zaman git bunu Varislerden birine söyle," dedi kararlı bir şekilde, ama ben yine başımı sallayarak inledim.

"Yapamam," diye mırıldandım. "Caleb hakkında. Ve şimdi Darcy gitti ve - ve-" Başımı arkaya eğdim ve uludum, acım içimden taştı ve Burrows'un bu dondurucu, karanlık bölümünün her köşesini doldurdu.

Orion beni susturmak için elini ağızıma kapattı, gözleri bana dikilmişken burritosunu bitirdi. Uzun ve yorgun bir şekilde iç çekti ve elini ağızımdan yavaşça çekti.

"Bunu sadece bir kez teklif edeceğim, o da Darcy yapabilseydi benden isteyeceği için."

"Ne?" Nefes aldım.

"Odama gelebilir ve küçük, kısa süreli bir sarılma yaşayabilirsin," diye teklif etti ve ben de soluk soluğa kaldım, heyecanla kendimi ona doğru attım, bir aşağı bir yukarı zıpladım, şekil değiştirmiş halimde olsaydım kuyruğumun bir dakikada bir mil sallanacağını biliyordum.

Bir hırıltıyla beni üzerinden itti. "Az önce ne dedim ben?" diye tersledi.

"Bir sarılma. Anladım." Uzun bir iç çekiş daha çekip karanlığa doğru yürümeye başladığında, neredeyse sarılma ihtiyacıyla dolup taşarak geri çekildim.

Onu odamıza kadar takip ettim ve Orion sanki bu anda birinin içeri girmesinden korkuyormuş gibi kapıyı arkamdan sıkıca kilitledi. Pantolonumu indirmek üzere elimi belime attığımda beni işaret ederek, "Hayır. Giyin Capella. Bunu olduğundan daha garip hale getirmeyelim."

"Tamam," diye kabul ettim. "Beni nerede istiyorsun? Büyük kaşık pozisyonu mu, küçük kaşık mı? Ya da ters-düz yapabiliriz? Ya da upsy-topsies? Ooh, küçük bir bacak aksiyonu ile çift içe doğru kaşığa ne dersin?" Yatağa uzandım, yanımdaki çarşafları okşayarak cesaretlendirdim ve Orion kapının yanında kaldı, hayattaki seçimlerini sorguluyormuş gibi görünüyordu.

"Ben şuraya uzanacağım." Yanımdaki boş alanı işaret etti. "Ve *bir* kolunu bana dolayabilirsin."

"Bir bacağa otostop çekebilir miyim?"

Yalvarırcasına sordum. "Hayır."

"Otuz saniyelik küçük bir bacak aksaması bile mi?" Yalvardım ve elini yüzünde gezdirdi ama buna razı olduğunu görebiliyordum.

"Peki," diyerek yatağa doğru ilerledi ve ben de aceleyle ışığı kapattıktan sonra tekrar yatağa dalıp lambayı yaktım.

"Bunu neden yaptın?" diye hırladı.

"Ruh hali aydınlatması," dedim. "Her sarılmanın kendine has bir ruh hali vardır, Lance. Yıldızlar adına, Darcy senden ruh halsiz sarılmalar alıyor mu? Sana gerçekten sarılma manifestomu vermeliyim. Hayatını değiştirecek."

Yatağa uzandı, başını yastığa dayadı ve beni aletini ısırmağa giden bir piranha gibi izlerken ona doğru süründüm.

"Rahatla," diye homurdandım, omuzlarını yastığa bastırıp onlara masaj yaptım. "Sana bu şekilde sarılamam. Gerginliği bırak."

Çenesini yere vurdu, sonra vücudu daha da gevşedi ve ben gülümsedim, sağ kolunu tutup yana doğru çektim ve kolunun işaretlediği alanda daireler çizerek sürünmeye başladım.

"Şimdi ne halt ediyorsun?" diye sordu sinirli bir şekilde, ben çarşafları kaşırken, bir halkanın içinde dönüp duruyordum.

"Yılanları kontrol ediyorum, Lance. Yıldızlar adına, bu sarılma güvenli bir-oh-bir." Sonunda tatmin olmuş bir şekilde yanındaki boşluğa uzandım, başımı omzuna yasladım, bir kolumu vücudunun üzerine koydum ve bacağımı kalçasının üzerinden geçirdim.

"Şimdi sağ kolunu bana dola," diye fısıldadım ve dudakları dirençle kıpırdandı, sonra dediğimi yaptı, beni kendine doğru tuttu ve sonunda rahatladım, çarpan kalbim nihayet sakinleşmeye başladığında gözlerimi kapadım.

Yavaş.

Orada uzandım, sarılma hissini içime çekerken, Emir içgüdülerim yatıştı ve sonunda doyuma ulaştı.

"Peki bana neden ağladığını söyleyecek misin?" diye mırıldandı.

"İnliyordum," diye düzelttim, göğsüm tekrar acıyla sıkışırken gözlerimi kapalı tuttum, Caleb'in acı reddini hatırladım ve bu acının dalga dalga içime aktığını hissettim. "Ah Lance, çok aptalca bir şey yaptım."

"Ne?" diye homurdandı ve ben titrek bir nefes

aldım. "Cal'a Tiberya tipi bir içki verdim,"

diye itiraf ettim. "Ne?"

"Likranyalı bir dudak daldırma dong dansçısı," diye daha iyi açıkladım.

"Anlayabileceğim bir dilde mi?" diye sordu ve ben de sertçe ofladım.

"Sakso, Lance. Sikik bir oral seks."

"Doğru, tamam. Peki bu seni neden her şeyin ötesinde yıkıma uğrattı?" diye sordu şaşkınlıkla ve ben de kulağına doğru uzun ve alçak sesle uludum, irkilerek uzaklaşmasına neden oldum ama sıkıca tutundum.

"Çünkü sakso çekmemi istemedi," diye sızlanarak itiraf ettim. "Bana bakışı, Lance, sanki -sanki- kıyamet onun sikinin başına kopmuş gibiydi. Aman Tanrım, ben akokalipsim," dedim dehşet içinde.

Ona daha sıkı sarıldım, bacağıma daha yükseğe kaldırdım ve ihtiyacım olan rahatlığı çalarken omzuna sokuldum ve Orion'un göğsü inip kalktı, çenesi yüzündeki küçük bir saat gibi tıkırdadı. "Normalde insanları çok iyi okuyabilirim. Yemin ederim bana yeşil ışık yaktı sandım. Beni öptü. *Beni* öptü, Lance! Diliyle ve her şeyiyle. Sonra bana BJ'yi verdi.

Gözler - BJ gözlerini tespit etmekte her zaman çok iyiyimdir."

"Bu tür konularda konuşmak için en uygun kişi ben değilim," dedi.

"Bence Max ve Darius'a anlatmalısın. Onlar ne diyeceklerini bilirler."

"Hayır," diye homurdandım. "Yapmayacağım. Zaten bir arkadaşlığımı mahvettim, başkalarını da bu işe bulaştırıp onlarla da aramızı bozmayacağım. Ama Cal ile aramı nasıl düzeltebilirim? Ne yapabilirim-awoooo." Hüzünlü bir feryat kopardım.

"Yıldızlar bana güç veriyor," dedi Orion nefesinin altından, ama ben ona daha sıkı sarılıp kulağına doğru derin derin nefes alırken beni bırakmadı.

"Bak, üzgünüm Seth, ama artık olan oldu, bu yüzden yapabileceğin en iyi şey onunla konuşmak. Ona nasıl hissettiğini söyle, işler tuhaflaştığı için özür dile ve ikinizin de bundan sonra nasıl devam edebileceğinizi bulmaya çalışın.

Aranızdaki bağ ne olursa olsun kurtarılabilecek kadar uzun süredir arkadaşsınız. Muhtemelen o da bu konuda kendini kötü hissediyordur."

Başımı salladım, usulca sızlandım. "Ya da duygularımı gömmeye, hiç olmamış gibi davranmaya ve tüm sorunlarımızın sihirli bir şekilde ortadan kalkmasını ummaya ne dersin?" Ben önerdim.

"Bunun olduğunu sanmıyorum-"

"Evet, ben de öyle yapacağım, teşekkürler Lance. Bu harika bir tavsiye," dedim kararlılıkla ve uyuklamaya hazırlanırken yatağıma kıvrıldım.

"Bu benim tavsiyem değildi," diye tısladı ama ben çoktan uykuya dalmıştım, yeni arkadaşımın kollarında biraz huzur bulmuştum ve bana gerçekten yardımcı olabilecek bir planla geldiği için minnettardım.

OceanofPDF.com

Dört ay, yetiştirebildiğimiz şeylerden oluşan sağlıklı bir diyetle yaşamak için çok uzun bir süreydi. Özellikle de mangolarla. Kahrolası mangolar.

Bundan sonra bir daha hiç mango görmezsem, mutlu bir Fae olurum.

Tabii ki, sınırlı menü, atalarımızın yöntemlerini öğrenmek için kıçımızı yırtarak çalıştığımız ve artık kılıç, okçuluk, kavga ve hatta bir topuz, topuz veya mızrak gibi bir dizi garip silahı makul bir beceriyle kullanabildiğimiz gerçeğiyle biraz yumuşatıldı.

Oldukça havalıydı ve bunları öğrenmekten hiç şikâyetçi değildim ama bu sarayda sıkışıp kalmak beni huzursuz etmeye başlamıştı. Elbette çok güzeldi ve ilk haftalarımızı eğitimden arta kalan zamanlarda burayı keşfederek geçirmiştik.

Bir sandıkta saklı bulduğumuz elbiseler, onları taze ve temiz tutmak için o kadar uzun zaman önce yazılmıştı ki zaman onları unutmuştu. Ama ev gibi hissetmiyordum. Ormandaki avlular ve bunaltıcı sıcak bana çok yabancıydı ve bir noktaya kadar hoşuma gitse de, biraz

Havada değişiklik, sıcaklıkta biraz değişiklik ve en önemlisi Darius'u ve diğer arkadaşlarımızı görmek için yanıp tutuşuyordum.

Nasıl oldukları ve savaşta neler olduğu konusunda endişelenmekle geçen günler, bizim için hiçbir cevap olmadan ve bu yerden ayrılıp öğrenmenin hiçbir yolu olmadan haftalara ve aylara dönüştü. Altın kapılar sıkıca mühürlenmişti ve Kraliçe Avalon buradan ayrıldığımız anda hayaletini ya da ruhunu ya da her ne haltsa onu burada tutan büyüünün bozulacağını ve ortadan kaybolacağını açıkça belirtmişti. Bu da ondan bir şeyler öğrenmek için tek fırsatımız olduğu anlamına geliyordu ve şu ana kadar yeterince şey öğrendiğimize ikna olmamıştı.

Yaptığımız eğitimin yanı sıra, Anka alevlerimizi Darcy'nin vücudundan geçirip laneti yakmak için saatlerce birlikte çalışmıştık ve işe yaradığından emindik.

Buraya gelmeden önce olduğu kadar sık yorulmuyor ya da zayıflamıyordu ve büyüü Kraliçe Avalon'un bize uygulattığı yoğun rutine iyi dayanıyordu.

Her sabah uyandığımızda, duvarları zodyakı temsil eden oymalarla kaplı ve uzun pencerelerin ormana baktığı büyük bir koridorda onunla buluştuk ve daha önce hayal bile edemediğim şekillerde Anka kuşu büyümüzü yapma pratiği yaptık.

Darcy'nin daha önce bulduğu şekilde silahlar yaratmayı öğrenmiş, bu becerimizi geliştirmiş ve onları daha ince yollarla ateş büyümüzle aşlamıştık, böylece ordumuza Nymph'lere karşı durmak ve kazanmak için nasıl araçlar sağlayacağımızı biliyorduk. Tek bir güçlü silaha odaklanmak yerine

Darcy'nin Varisler, Orion ve Geraldine'e yaptığı gibi, alevlerimizin daha küçük bir miktarını aynı anda daha büyük miktarda silaha nasıl hediye edeceğimizi öğrenmiştik; bu silahları Nymph'lere karşı kullanma zamanı geldiğinde isyancıları silahlandırmaya yetecekti. Bu, Lionel'in ordusuyla savaş alanında yüzleşebilmek için umutsuzca ihtiyaç duyduğumuz türden bir avantajdı ve

Bu dövüşün gidişatını gerçekten değiştirecek şeyler öğrendiğimizi biliyorduk.

Kraliçe Avalon bize ayrıca Anka Öpücüğü'nün büyü hakkında daha fazla şey öğretmişti, ancak başka bir seçeneğimiz olmadığı sürece bunu sunmamamız konusunda bizi uyarmıştı, çünkü kendi alevlerimizden bize asla geri verilemeyecek bir kor çalışıyordu. Bunu biz de anlamıştık, ama bu konuda konuşma şekli sanki bundan korkuyormuş, ateşinin bir kısmını başka bir Fae'ye verme fikrinden nefret ediyormuş ve bunu yapmamız için hiçbir neden göremiyormuş gibiydi.

Bize Kadehler yaratmayı da öğretti, bunlardan bazıları içkimize bir şey katmaya çalışan biri olursa çoğu zehrin etkisini yok edebiliyordu, gerçi Avalon teşvik etse de ikimiz de içmek için sürekli yanımızda süslü bir kadeh taşımak istemiyorduk. Bunun yanı sıra, izini sürebileceğimiz alevler çıkarma konusunda bize rehberlik etti, onları kavanozlara yerleştirdi ve her biriyle bağlantımızı hissedene kadar sarayın dört bir yanında bizden uzakta sakladı.

Kraliçe Avalon'un demir yumrukla yöneten soğuk bir lider olduğu ve babamınki gibi kımıldamaz bir kalbe sahip olduğu açıktı ve zaman geçtikçe ikimiz de onun bazı derslerini sorgulamaya başlamıştık. Affetmezdi ve yoluna çıkan ya da yasalarına uymayan herkesi infaz etmekte acele ederdi ve bizi de aynısını yapmaya teşvik ederdi.

Onda da alttan alta devam eden bir rekabet vardı ve yeteneklerimizi değerlendirme şekli, bir gün ikimizin tahtta tek başımıza hak iddia etmek için savaşağımızı ima etmeye devam ederken tüylerimi diken diken etti.

Ama o gün asla gelmeyecekti, gökyüzündeki tüm yıldızlar bunu öngörse bile. Kız kardeşime sırtımı dönmektense kendi hayatıma son vermeyi tercih ederdim ve aramızdaki bağı anlayamaması onun zayıf olduğunu düşünmeme neden oluyordu. Bir çok Fae'nin zayıf olduğu gibi çünkü onlar

Bencilce. Güce olan açıkları onlara korkunç şeyler yapma bahanesi veriyordu ve ben kendi adıma bunun değişmesi gerektiğini düşündüm.

Kız kardeşimin bana sayamayacağım kadar çok gösterdiği nezaket zayıflık değildi. Hatalı olduğunu ne zaman kabul edeceğini bilmek de değildi. Kibir, Fae toplumunun temel sorunlarından biriydi ve ikimiz bir gece geç saatlerde, eğer tahta geçerse, krallığımızın insanları için karar verirken asla körü körüne kendi arzularımızın peşinden gitmeyeceğimize dair yemin ettik.

Anka ateşimizi tükettikten sonra, fiziksel dövüş eğitimimize başlamadan önce yemek yememiz için kısa bir mola verildi - ki bu genellikle mango içeriyordu -. Kraliçe Avalon bu sıranın doğrudu çünkü savaşta silah kullanımına ancak Tarikat yeteneklerimiz kullanılamayacak kadar tükendiğinde başvururduk ve fiziksel gücümüzü artırmamız ve Anka Kuşlarımızı yıpratmanın getirdiği yorgunluğa dayanmayı öğrenmemiz gerekirdi.

İlk başta neredeyse imkânsız gibi gelmişti, Anka kuşunun gücü tükendiğinde uzuvlarım kurşunla ağırlaşmış gibi hissediyordu, ama bu hissi ne kadar zorlarsam o kadar çok şey başarabiliyordum, o kadar uzun süre savaşmaya devam edebiliyordum. Kraliçe Avalon bizimle kendisi dövüştü, yetenekleri çok derindi ve eşleşmesi imkansız görünüyordu ve silahları bir şekilde bizimkilerle çarpışıyordu. Derimizle temas ettiklerinde bize zarar vermeden etimizin içinden geçerken.

Sürekli bir bitkinlik halindeydim, ama aynı zamanda Anka Kuşuma her zamankinden daha bağlı hissediyordum ve ne kadar güçlü olduğumu öğrenmenin keyfini çıkarıyordum.

Kollarımdaki ağrı şiddetlenirken metallerin çarpışması havada çınladı ve Kraliçe Avalon beni geri itmeye başladığında meydan okumamı haykırdım, kılıcını kafama doğru savururken birkaç adım geri çekilmeme neden oldu.

Eğildim, kılıcımı savurduğu darbeyi karşılamak için yukarı doğru salladım ve kararlı bir kükremeyele ona doğru koşmadan önce ondan uzaklaştım.

Kraliçe Avalon kılıcımın darbesini karşıladı ama savunmasının altına girdiğimde, kalçamdaki hançeri kavradım ve öfkeli bir hırıltıyla göğsüne sapladım.

Vuruşun vücuduyla birleştiğini kısa bir an için hissettim, sonra parıldadı ve onbaşı formunu kaybetti, nefes nefese kaldığımda birkaç adım öne tökezlememe neden oldu ve odanın karşısında beni alkışlamak için ayağa fırlayan Darcy'ye zaferimi sııttım.

"Güzel," dedi Kraliçe Avalon yeniden ortaya çıktığında, küçük övgüler her zaman zor kazanılan bir şeydir ve siyah saçlarımın birkaç telini gözlerimden uzaklaştırıp silahlarımı bir kez daha kınına sokarken gülümsemem genişledi. "İkiniz de adanmışlığınız ve kendinizi idare etme şeklinizle beni etkilediniz. Tacı almak için gerekli olan şey duruş, güç ve sarsılmaz iradedir ve ikinizde de bu özellikler fazlasıyla var. Bakalım savaşınıza geri dönmeye ve tacı almaya hazır mısınız?"

Döndü ve odadan çıktı, dövüşçü derileri parıldadı ve değişti, onun yerine kıvrak vücuduna yapışan ve güzel işlemeli detaylarla arkasından uzanan altın bir elbise giydi.

Elbisenin askıları, kanatlarının her zaman dışarıda kalmasına izin verecek şekilde tasarlanmıştı ve bizi de aynı şeyi yapmaya, kanatlarımızı daha iyi tanımamıza yardımcı olmak için mümkün olduğunca sık yerinde bırakmaya teşvik etti. Ve haklıydı, kanatların bu kadar çok dışarıda olması, onların ağırlığına alıştığım, onları hareket ettirmede daha iyi olduğum, onları güçlendirdiğim anlamına geliyordu. saatlerimizi uçarak ve her türlü akrobatik beceriyi mükemmelleştirerek geçirmiştik. Ben bile

Bronz t ylerimin tenimi ok arken verdiği ipeksi hissin tadını çıkararak birden fazla kez tüylerim hala dı arıdayken uykuya daldım.

Bizim türümüz için de oluşturulmuş devasa bir engelli parkurda onunla birlikte saatlerce uçtuk, ate imizle engelleri a tık, boşluklardan dalarken kanatlarımızın açıklığını tanıdık ve kendimizi neredeyse yapmak için en iyi nasıl s z leceğimizi, serbest d  seceğimizi ve manevra yapacağımızı öğrendik.

bir savaş sırasında hedef almak imkansız.

Tamamen bitkin d     m zde ve savaşmak için kolumuzu bile kaldıramaz hale geldiğimizde, oturup Anka ilmini inceledik. Tarikatımız hakkında her türlü efsane vardı, hatta bazıları ölümlüler alemindeki hikayelere bile sızmıştı, ancak kısa süre sonra bunların çoğunun hayalden başka bir şey olmadığını anladık.  l ms z değildik - ki bu benim için çok sevindiriciydi. Neden sonsuza kadar yaşayıp etrafımızdaki herkesin ölümünü izlemek isteyeyim ki? Bu bana bağlı başına bir cehennem gibi geliyordu. Ben durgunluk değil yaşam istiyordum ve hikâyenin kesinlikle doğru olmadığını öğrenince biraz rahatladım.  l leri de diriltemiyorduk ki bu biraz daha hayal kırıklığı yaratıyordu, özellikle de hepimizin ölmesini isteyen bir canavarla savaşırken. Ama kesinlikle tartı ılmazdı, biz büyücü değildik, ateşten doğmu tuk.

G zya larımız aslında başka şekillerde de faydalıydı, birçok  l mc l Fae hastalığını iyileştiren iksirlerin yapımında kullanılabiliyordu. İyileştirme söylentileri buradan kaynaklanıyordu, ama aslında bu hastalıkların yok edilmesine yardımcı olan şey ate imizin b y s yd , tıpkı Darcy'nin lanetini yok etmek için çalıştığımız gibi, hastalığı yakıp geçiyordu.

Buraya gelmeden önce hakkında hiçbir şey bilmediğimiz şeylerden biri de  arkımızın gücüydü. Doğru kullanıldığında, ate imiz orduları bir araya getirebilecek ve umutsuzluğu yok edebilecek bir  arkı çıkaran bir ku  yaratabilirdi.

acı hissini engellemeye ve Fae'lerin kalplerine cesaret aşlamaya yardımcı olur. Hatta Tarikatımızın özellikle yetenekli Fae'lerinin kendi gücünü yaratabilecek kadar saf bir Anka kuşu şarkısı yaratabildiklerine dair hikayeler bile vardı.

Yanımda yürüyen Darcy'ye baktım ve onun da Kraliçe Avalon'la olan mücadelesini, arkasına geçip kılıcını sırtına saplamayı başarak nasıl kazandığını düşündüm. Buraya gelmeden önce de hesaba katılması gereken bir güçtük, ama şimdi? Şimdi, eğer kafamıza koyarsak tüm dünyayı karşımıza alabileceğimizi ve kazanabileceğimizi hissediyordum.

Kraliçe Avalon bizi taht odasına götürdü ve ben bunun gücünü hissettim. etrafımı sıcak bir kucak gibi sarıyor, aplikler ateşle parlıyor ve sarayın her yerinde olduğu gibi sihrimizi yeniden şarj etmek için çalışıyordu. Sihrimin azalmasının nasıl bir his olduğunu hatırlamakta bile zorlanıyordum.

Tahtına otururken, "Anka'larınıza tam olarak hâkim olduğunuzu kanıtlamak için geçmeniz gereken son bir test var," dedi, bakışları ikimizin üzerinde dolaşırken değerlendiriyordu. "İçinizden biri tacı talep etmeli."

Bir elini salladı ve taşlardan biri gıcırdadı.

Ayaklarının dibindeki kaldırım taşları birkaç santim aşağıya düştükten sonra kenara kayarak gizli alanın içinden alevlerle sarılı bir podyumun yükselmesine izin verdi, üzerinde kan kırmızısı ve koyu mavi taşlarla süslenmiş parıldayan platin bir taç duruyordu, giyiyor görüldüğü tacın bir aynasıydı.

"Solaria'nın tacı hâlâ Ruhlar Sarayı'nda kilitli," dedim ve gözlerimi bir kez daha onunkilerle buluşturmadan önce bir an için güzel taca baktım. "Bu ikimizi de kraliçe yapmayacak."

"Hayır," dedi Kraliçe Avalon iç çekerek. "Bir zamanlar gücün merkezi buradaydı, ama ırkımızın sonuyla birlikte soyum başka Tarikatlarda ortaya çıktı ve buranın bir lanet barındırdığından korkarak türümüzün evini terk ettiler.

Anka ırkının ölümüne sebep olan sarayı yıktılar. Ailenizin ikamet ettiği kuzeyde yeni bir saray inşa ettiler ve yönetmeye devam ettiler Oradan yeni bir taç, yeni bir taht ve bizimkinin ardından yeni bir dünya kurarak. Ancak unutulmuş şey, keşfedilene kadar hep kayıptır. bir kez daha. Ancak birinizin yükselmesi için diğerlerinin üzerine çıkması gerekir. Birbiriniz de dahil."

Ne ben ne de Darcy dövüşmek ya da teklif ettiği ödülü almak için herhangi bir hamle yapmayınca sessizlik çöktü.

İmparatorluk Yıldızı'nın fısıltılı tıslaması ısrarla, *"Verilen sözün tutun," diyordu;* sesi kafamın içinde yankılanırken tüylerimi diken diken ediyordu, kraliçe ise bu durumdan hâlâ tamamen habersiz görünüyordu. Buraya ilk geldiğimizden beri bizi bunu yapmaya çağırıyordu ama bunun ne anlama geldiği hakkında hiçbir fikrimiz yoktu, sadece bu bulmacanın henüz ortaya çıkarmamız gereken başka bir parçası olduğunu biliyorduk.

"Peki ya kabul etmezsek?" Darcy, kraliçenin bize yönelttiği meydan okuma karşısında yıldızı görmezden gelerek sordu.

"O halde burada kalacaksınız," diye yanıtladı Kraliçe Avalon. "Ve ben de İçinizden biri gerçek bir Fae'nin kararlılığını bulup hakkı olan şey için savaşmak üzere öne çıkana kadar sizi günden güne, yıldan yıla eğitmeye devam edeceğiz. Sadece biriniz yükselebilir."

Sözleri omurgama inen kirpikler gibiydi ve bu tacı ve buradan tek çıkış yolumuzun bu olduğu gerçeğini anladığımda öfkeyle doğruldum. Burada bizden isteneni yapmış, öğrenmemiz gerekeni öğrenmiştik ve artık savaşa dönme vaktimiz gelmişti. Yeterince zaman kaybetmiştik. Ve burada daha fazla oyalanmayacaktık.

"Peki," dedim kraliçeyi karanlık bakışlarımla sabitleyerek. "Hakkımız olan şey için savaşacağız."

Darcy yanımda doğruldu, gözlerimde bir meydan okumayla ona bakmak için döndüğümde yüz hatlarında bir an için şaşkınlık titreşti ve bakışlarımla karşılaştığında, dudaklarının vahşi bir gülümsemeyle eğilmesine neden olan anlayış onda kaydedildi.

"Pekâlâ," diye kabul etti. "Bunu sen istedin."

Kraliçe, hangimizin zaferle çıkacağını görmek için beklerken zaferle gülümsedi ama ben kılıcımı diğer yarımın kanıyla ıslatmayacaktım. Sadece birinin tacı alabileceğini mi söyledi? Güzel.

Çünkü biz her zaman bir bütünün iki yarısı olmuştuk ve eğer meydan okumasının bizi bölmek için yeterli olacağını düşündüyse, o zaman bizi kötü yargılamıştı.

Bakışlarımı kraliçeye çevirdim, kız kardeşime doğru yanaştım ve tutması için elimi uzattım.

Güçlerimiz anında birleşti ve kraliçe tahtında daha uzun oturdu, Anka kuşlarımızın gücü birbirine karışırken ve aramızda kükreyen bir cehennem oluşurken dudakları söylemesine izin vermediğimiz bir şikayetle ayrıldı.

Alevler ruhumda gittikçe daha fazla yandı, ta ki onları daha fazla zapt edemeyinceye ve neredeyse ayaklarımı yerden kesecek bir güçle bedenimden kopuncaya kadar... Kırmızı ve mavi alevler varlığımın çekirdeğinden fişkırdı ve ikizimden de fişkiran aynı güçle çarpıştı.

Alevler birleştiğinde, daha önce tek başıma yarattıklarımın çok daha geniş kanatlar fişkırdı ve sonra ateşin geri kalanı, alevlerden bütün bir Anka kuşu doğana kadar büyümeye devam etti.

Neredeyse bir kartala benziyordu, ancak yüzü hala insansı ve ikimizi andırıyordu ve kraliçeye doğru koşarken sanki ona gerçekten zarar verebilecekmiş gibi korkuyla çılgılık attı.

İleri doğru uçu, kanatları o kadar güçlü çarpıyordu ki, taht odasının yüksek çatısına doğru yükselirken saçlarım gücüyle geriye savruldu. Tüm vücudum çağırduğımız gücün kuvvetiyle uğıldadı ve Darcy'nin elini tutuşum acı verecek kadar sıkılaştı, birbirimize sarıldık ve alevlerimizi teşvik ettik.

Anka kuşu gökyüzünden güvercin gibi süzölürken müzikal bir zafer çığlığı attı

Avına doğru yaklaşan bir şahin gibi, kraliçe kılıcını kaldırıp üzerine atladı.

Çarpıştıklarında bir patlama sarayın temelini sarstı, kraliçe, taht ve taç patlamanın etkisiyle yok olurken Darcy ve ben ayaklarımızdan fırladık ve son gücümüzün de tükenmesiyle yere çakıldık.

Yere düştüğümde bakışlarım karardı, bilincim gidip geldi ve emin olduğum tek şey kız kardeşimin elinin hâlâ benim elimde olduğunu hissetmek oldu.

Gerçekten bayılıp bayılmadığımdan emin değildim ama gözlerimi açtığımda Darcy'nin kararsız bakışlarının benimkilerle buluştuğunu gördüm.

taş zeminde bir gülümseme dudaklarımı kaldırdı. Çünkü aramızdaki bu patlama neye yol açmış olursa olsun, hâlâ birbirimize sahip olduğumuzu ve hiçbir şeyin bizi ayıramayacağını biliyordum, özellikle de lanet olası bir tacın.

Darcy gülümsememe karşılık verdi ve ben de kendimi onun yanına ittim, artık boş ve kararmış olan tahta bakıyordum ki uzaklarda bir yerden metalik bir çınlama duyuldu, menteşelerin gıcırtısı da onu takip etti ve farkındalıkla derimin karıncalanmasına neden oldu.

Darcy önce ayağa kalktı, beni de yanına aldı ve ileriye doğru yürüdük, ayak seslerimiz kaldırım taşlarında yankılanırken bu kadar büyük bir gücün ardından gelen sessizlik üzerimize baskı yapıyordu.

Kraliçe gitmişti. Bunu kalbimde hissedebiliyordum, bunun doğru olduğundan hiç şüphem yoktu ve tahtın yanına vardığımızda, onun yerinde oturan tacı gördüm, daire tam olarak ikiye bölünmüştü ve içindeki taşlar onu yok etmeye çalışan alevlerle yanıyor gibiydi.

Darcy sağ eliyle tacın sol tarafını tutarken ben belli belirsiz uzandım, metal az önceki sığağı rağmen tuhaf bir şekilde soğuktu.

"Bir kişinin yükselmesi için birçok kişi düşecektir."

Kehanetin sözleri etrafımızı saran havada yankılandı ve ben yıldızların yüzüne güldüm.

"Size zaten bir kez meydan okudum," diye seslendim onlara, tacın kendi payıma düşen kısmını sıkıca tutarak. "O yüzden kader anlayışınızı sikeyim."

"Kendi kaderimizi kendimiz çizeriz," diye onayladı Darcy ve dönüp taht odasından çıkmadan önce karanlık bir gülümsemeye sarayın içinden geçerek, ayrılmamıza izin vermek için açık duracağını içten içe bildiğim altın kapılara doğru ilerledik.

Ama o avluya açılan geniş salona adım attığımızda, avlunun değiştiğini, ortasından akan altın renkli bir şelalenin çatıda bir delik oluşturduğunu ve taş zeminde biriktiğini görünce şaşkınlıkla durakladım.

Odanın boş olduğu açıkça belli olmasına rağmen, fısıltı sesleri sanki binlerce sesle doluymuş gibi havaya yayılıyordu.

Şu anda bizi izleyenlerin yıldızlar olduğu, bir sonraki hareketimizi görmek için bekledikleri, kaderimizi bir kez daha belirlemeye çalıştıkları hissine kapıldım.

Yuvarlanan altın sıvının önünde bir taş tablet duruyordu ve biz hareket ettik

kömür gibi görünen bir şeyle kazınmış kelimeler buldu.

Gerçek bir Fae korkuyu esir alır ve onun çağrısını reddeder.

Bunun kulağa hoş geldiğini söylemeliyim. Darcy'ye baktım ve omuz silkti, altın renkli suya doğru adım attı ve şelalenin altına birlikte adım atmamız için tam zamanında onu yakalamak için koşmamı sağladı.

Vücudumun üzerinden hızla geçerken dudaklarımdan bir inilti kaçtı, cildimden kir ve terden çok daha fazlasını yıkadı, şüpheleri ve korkuları sıyırdı ve diğer tarafa geri adım attığımda beni gençleşmiş hissettirdi.

Üzerimizdeki her şey bir şekilde yıkanıp gitmişti ve şelalenin ötesine çırılçıplak çıktık, sadece tacın parçaları sağlam kalmıştı, eğitimimiz için giydiğimiz bol tunikler ve

Taşıdığımız silahlar sanki hiç orada olmamış gibi kayboldu.

Elimi boğazıma götürdüm, Darius'un bana hediye ettiği yakut kolyenin hâlâ orada asılı olduğunu görünce rahatlardım, tıpkı İmparatorluk Yıldızı'nın Darcy'nin boynunda kaldığı gibi ve cildimizi kurutmak için hava büyüsü kullanırken birbirimize şaşkın şaşkın baktık.

Dışarıya açılan kemerli kapının yanında, biri koyu mavi kristallerle işlenmiş buzlu gümüş, diğeri ise kan kırmızısı yakutlarla süslenmiş soluk altın renginde, her biri Kraliçe Avalon tarzında, ince askılı ve kanatlarımızın arkamızda görünmesi için yer bırakan uzun bir trene sahip, yere kadar uzanan iki çarpıcı elbise asılıydı.

İlerledik ve ben kırmızı ve altın rengi elbiseyi, Darcy de gümüş ve mavi rengi aldı. Kendimize onları giydirdik ve Bitirdiğimizde kanatlarımız tekrar var oldu ve bunu yaparken birbirimize baktık.

"Vay canına, sonunda prenseslere benzedik," dedim gülerek ve Darcy sırtarak tacın kendi payına düşen kısmını havaya kaldırdı.

"Taçlarımız olsaydı daha da güzel görünürdük," dedi ve tacın yarısını üzerinde tutmak için küçük beyaz çiçeklerle kaplı minik bir sarmaşık yarattı.

Ben de aynı şeyi yaptım ve elbiseme uyması için çiçeklerimi kırmızı yaptım. "Gidelim," dedim, elimi ona uzattım ve dışarıya doğru yürüdük. avlunun güneşi ve arkasına bakmadan doğruca altın kapılardan geçti.

Savaşa geri dönme zamanımız gelmişti ve artık Emir formlarımızın tam kontrolüne sahip olduğumuza göre, bunu sonsuza dek sona erdirmeye fazlasıyla hazırdım.

Burrows'a geri dönmemiz günün geri kalanını ve gecenin tamamını aldı, bizi rotamızda tutmak için konum büyüsünü kullandık ve saatlerce ilerlerken ateş büyüsüyle tenimizi ısıttık.

Son sırta vardığımızda ve The Burrows'u gizleyen dağlık manzara ortaya çıktığında, bir kutlama çılgılığı attım.

Darcy yanımda güldü ve gökyüzünden düştük, büyülü bariyerin içinden geçtik ve bir grup asi muhafızın onları gafil avladığımız için neredeyse altlarına sıçacakları çiftlik evinin önüne indik.

"Gerçek kraliçeler!" diye soluk soluğa bağırdı içlerinden biri ve göz açıp kapayıncaya kadar beşi de ayaklarımızın dibinde yere kapanarak mırıldandı Yıldızlara sağ salim döndüğümüz için teşekkür ediyor ve onları ilahi dokunuşumuzla kutsamamız için yalvarıyorlar.

Darcy pes etti ve ellerini onların üzerinde gezdirdi, ama ben onları bir şekilde kutsayabileceğime dair yanlış bir inançla rastgele yabancılara dokunmak istemiyordum, bu yüzden sadece yaptıkları harika koruma işi için onlara iltifat ettim ve yoluma devam ettim.

Onların yanından geçip kapıyı atımd, gelişimizi resmi olarak duyurma isteklerini reddettim ve Darcy arkamdayken büyükbabamın saatine doğru ilerledim.

Kapıyı atımd ve devasa taş tünele adım attımd, diğerlerinin kahvaltıda mı yoksa hâlâ yatakta mı olduklarını merak ediyor ve ilkinı umuyordımd.

"Aşırı işlenmiş ve şekerle kaplı bir şeyler yemek için sabırsızlanıyorum," diye açlıkla homurdandımd ve Darcy hevesle başını salladı.

"Çörekler, krepler ya da kocaman bir kalıp çikolata," diye hülyalı bir şekilde kabul etti.

"Evet. Hepsini. Patlayana kadar yemek istiyordımd ve sonra Darius'u bulup kendimi bir hafta boyunca onunla bir odaya kilitleyeceğim."

"Seth de bu hafta benim odamda kalmayacak," diye kararlılıkla onayladı Darcy. "Eğer Caleb'le aralarındaki sorunları henüz özemedilerse, gidip Max ve Xavier'in odasında yerde uyuyabilir. Lance'in bana kalmasına ihtiyacım var."

Her nasılsa, tünellerdeki yolculuğumuz boyunca tek bir Fae'ye bile rastlamadımd ve birkaç kişinin yemek yediğı yemek salonuna girdik ve odanın diğer ucunda, elinde bir tepsi tereyağılı simit taşıyan Geraldine'i gördümd.

Onu selamlamak için seslendim ve kafası o kadar hızlı döndü ki kendini kırbaçlamadığına şaşırdımd. Tam bir pterodaktil ığığı attı ve diğer birkaç Fae'nin telaşla ellerini kulaklarına götürmesine neden oldu.

Gülmeye başladımd ama sonra elinin tersini alnına götürdü ve gerçekten bayıldı, düştüğü yerde üzerine bir dizi tereyağılı simit yuvarlandı ve onu diri diri gömdü.

"Geraldine!" Darcy bağırarak ona doğru koşmaya başladı ama daha birkaç adım atamadan bir karaltı belirdi ve Orion onu ayaklarının altından çekerek öyle sert öptü ki canı yanmış olmalıydı.

"Geri döndün," diye haykırdı onu incelemek için tekrar uzaklaşırken, gözleri elbisesinde, yarım tacında ve gözlerindeki meydan okumada gezindikten sonra bana kaydı ve bendeki bu değişiklikleri de aldı.

"Selam," dedim el sallayarak, erkek arkadaşımın büyük, kötü, dövmele pisliğinden bir iz var mı diye onun ötesine bakarken midemdeki kelebekleri görmezden gelmeye çalışarak ve kalbim onunla yeniden bir araya gelme düşüncesiyle dörtmala koşan bir aygır gibi gümbürdemeye başladığında kendimi aptal bir aşık kız gibi hissederek.

Seth yüksek sesle uluyarak odaya koştu ve onu Max, Caleb, Xavier, Sofia, Tyler ve bize yaklaşmak için can atan bir sürü diğer Fae izledi.

Sarıldık, çığlık attık, tekrar sarıldık ve herkes dönüşümüzden dolayı kendini kaybetmiş bir halde elden ele dolaştırıldık ve Geraldine beni kucağına alıp elbisemin üzerinde hıçkırarak dünyanın biz olmadan ne kadar sıkıcı ve boş bir yer olduğunu anlattığında rahatladım.

Ama herkesle yeniden bir araya geldiğim için ne kadar heyecanlı olsam da, gerçekten görmek istediğim tek bir kişi vardı ve o hala ortaya çıkmamıştı.

Gabriel daha sonra beni yakaladı, tüm ailesi üzerime çullanıp beni ne kadar özlediklerini söylerken Leon kulağıma gerçek kraliçelerle en iyi arkadaş olmaktan gurur duyduğunu fısıldadı.

"Darius nerede?" Kardeşime yalvardım, yeğenimi kollarımın arasında sıkıca kavrarken ve o kıkırdarken yanaklarına öpücükler kondururken bu lanet soru karşısında dilimi daha fazla tutamadım.

"Siz gittikten kısa bir süre sonra katili yakaladık ve dün gece ona nöbet tutmasını önerdim."

"Neden?" Darcy dinlemek için bize yeterince yaklaştığında, Orion ona sıkıca sarılırken sordum, "Kimdi o?"

"Justin Masters," dedi Gabriel kaşlarını çatarak ve Geraldine Yanı başımızdaki gözyaşları, az çok seçebildiğim kelimelerle noktalanıyordu.

"Size büyük bir utanç yaşattım hanımlarım," diye feryat etti. "Kendi nişanlım çimlerinizde bir yılan, turtalarınızda bir kaplan, solucanlarınızda yulaf ezmesi!"

"Ciddi misin?" Şaşkınlıkla sordum. "Justin mi? Ama o çok ıslak bir battaniye." "Onu kanlar içinde yakaladık ve o günden beri hiç ölüm olmadı.

yakalandı. Plan, Tepegözler kafasından bazı kanıtlar çıkardıktan sonra onu idam etmektir, ancak gerçek kraliçeler burada olmadığı için bunu emretme yetkisine kimin sahip olduğu konusunda bir tartışma vardı, bu da onun düşük bir öncelik haline geldiği anlamına geliyor," diye açıkladı Orion ve ben bir idam emri vermek zorunda kalma düşüncesiyle burnumu kırıştırdım.

"Ama neden dün gece Darius'a onu korumasını söyledin? Döndüğümüzü *görmedin* mi?" Oğlunu kollarımdan alıp gıdıklarken Gabriel'e sordum.

"Çünkü o seni çalmadan önce herkesin sana bir merhaba deme şansı olsun istedim," dedi bilmiş bir sırıtışla.

"Geri geleceklerini biliyor muydun?" Orion öfkeyle sordu ve Gabriel sadece omuz silkti.

"Belki."

"O zaman neden-"

Orion'un sesi, tüm yemek salonunda yankılanan ve tonozlu taş çatıdan aşağı toz yuvarlanmasına neden olan bir Ejderha kükremesiyle kesildi.

Darius "*Kımıldayın!*" diye bağırdı, sesi o kadar yoğun bir zorlamayla çıkıyordu ki neredeyse tüm isyancılar zihinsel kalkanlarına rağmen onun etkisi altına girip yolundan çekildiler. Belki de sadece ayakta durmaktan korkuyorlardı.

ondan önce bunu düşünmeye gel.

Kalabalığı yarararak ilerleyen, neredeyse herkesten bir baş daha uzun ve iki kat daha geniş olan bu adamı gördüğümde bedenim ısındı. Tüm dünyam sadece o ve bana daralmış gibi görünürken arkadaşlarımın mırıldanarak vedalaşmaları kayda bile geçmedi.

"*Gidin buradan,*" diye emretti Darius, bir elini uzatıp onları da uzak tutmak için bir itme büyüyle hepsine vururken Zorlama odadaki herkese çarptı.

Orion kahkahalar atarak Darcy'yi kollarına aldı ve odadan dışarı fırladı; Darius bakışlarında öyle karanlık bir niyetle bana doğru yürürken herkes tek kelime etmeden çekip gitti ki nefes bile alamadım.

Bana doğru gelirken bir an bile duraksamadı ve ben daha kolunun etrafımı sardığını tam olarak fark edemedim elini saçlarıma sokup öpmek için başımı geriye doğru çekmesine neden olan bir tutkuyla bana çarptı.

Bedenimdeki ateş onunkiyle buluşmak için yanarken ağzına doğru inledim ve beni geriye doğru itti, beni yukarı kaldırırken kanatlarımı duvara çarptı ve dilini dudaklarımın arasına vahşi ve içimi sırlıklam eden ve nabzımı her türlü kavrayışın ötesine geçen bir ihtiyaçla isyan ettiren sahiplenici hırıltı.

Beni yukarı kaldırdı, kemerini açıp fermuarını indirirken beni daha sert öptü, sert siki karşılamak için çaresiz olduğum bir taleple külotuma sürtünüyordu. Darius malzemeyi kenara yırttı ve lanet ruhumun temellerini sarsan bir hırıltıyla bana çarptı ve ben

diye haykırdı, amım onun etrafında sıkıca kenetlendi ve tüm vücudum bu canavarımın gücüyle titriyordu.

Darius orada kaldı, saçlarımı tutarak öpüşmemizi kesip beni sürünge yarıklarına dönüşen gözlerindeki öfkeli girdapla buluşmaya zorlarken siki içimdeydi, morarmış dudaklarımı ıslatırken duman tadı dilimi kapladı.

"Bir daha beni böyle bırakıp gitme," diye homurdandı, bana bu şekilde sahip olmaya çalışması fikrine karşı çıkarken bu talep omurgamın dikleşmesine neden oldu.

"I-"

İtirazımı kalçalarını sertçe iterek susturdu ve beni duvara doğru becerirken nefesim kesildi, tırnaklarım göğsüne kan çekecek kadar sert bir şekilde batarken saçlarımı tutarak beni ona bakmaya zorladı. giydiği beyaz gömlek.

"Yemin et," diye hırladı, kalçalarını o kadar sert itiyordu ki cezalandırıcıydı ve içimdeki kocaman sikiğin her derin sürüşünde lanet nefesimi çalarken aklım bunun lezzetli neredeyse acısıyla dönüyordu.

Tartışmak, ona beni kontrol edemediğini söylemek ve ona aşağılık bir hakarete bulunmak istedim, ama gözlerindeki öfke yerini Öfkeyle maskeleydiği çaresiz bir korkuyla teslim oldum.

"Yemin ederim," diye nefes nefese kaldım, ellerimi gömleğine soktum ve onu daha yakına çektim. "Ben seninim. Buradayım. Seni bir daha geride bırakmayacağım."

Darius hırladı, dudaklarını dudaklarıma yapıştırırken gözleri zaferle parladı ve diğer kalçamı da eliyle kavrayabilmek için saçlarımı serbest bıraktı.

Beni o kadar sert becerdi ki, ona tutunmak, dudaklarının tadına bakmak ve vücudumda endişe verici bir hızla inşa edilen bu zevkin içinde yıkanmak için yapabileceğim tek şey buydu.

Öpücükleriyle yuttuğu bir çığlıkla boşaldım ve amım onun etrafında sıkıca kenetlenirken son bir kez daha kendini içime soktu, o da boşalırken bir kükreme çıkardı, beni tohumuyla doldurdu ve bana her an tekrar kaybolabilecekmişim gibi sarılırken tüm dünyadaki tek kadın gibi hissettirdi.

O alnını benimkine bastırıp beni güçlü kollarının arasında tutarken öylece kaldık, nefes nefese kaldık ve birbirimizin havasını içimize çektik.

"Yine de, eğer tüm buluşmalarımız böyleyse..." Alay ettim, ama o sadece hırladı.

"Hayır. Seninle bir saniye daha kaybetmeyeceğim Roxanya. Kendine Ejderha büyüklüğünde bir takipçi kazandın ve ölüm beni kollarından koparana kadar hiçbir yere gitmeyeceğim. O zaman bile kalmaya çalışacağım, yanaklarındaki hava ve tenindeki ışık olacağım, nereye gidersen git seni asla terk etmeyeceğim."

"Böyle konuşma," diye karşı çıktım, kollarımı boynuna doladım ve teninin sedir ve duman kokusunu içime çekerken onu kollarıma çektim ve kalbimdeki bir şey yerine oturdu.

"Gitmeliyiz," diye mırıldandı, gerçi beni bırakmaya niyetli görünmüyordu ama yemek salonunun tamamını sikişmek için ele geçirdiğimize göre, kimse acıkmadan ve geri dönmeye çalışmadan gitmemiz iyi bir fikir gibi görünüyordu.

"Nereye gidiyoruz?" diye sordum ve bana bakmak için geri çekildi, gözleri bir kez daha en koyu kahverengiydi.

"Dışarı," dedi kararlı bir şekilde. "Seni bir randevuya götürüyorum."

"Gerçekten mi?" Kaşlarım kalkarak sordum. "Katılmam gereken savaş işleri yok mu ve-"

"Hayır," diye tersledi ve beni yere indirip pantolonunu tekrar bağlamadan önce tacımı düzeltmek için elini kaldırdı. Hâlâ tamamen sikişiyorduk

Giyinmiştim ve boş odaya bakarken kızarmaktan kendimi alamadım, geldiğimde burada olan her puştun tam olarak ne yaptığımızı biliyordu. "Sensiz bir gün daha idare edebilsinler diye aylardır yoktun," dedi kararlı bir şekilde. "Ve bu çoktan geçti. "Sana aldığım bisiklete binme zamanın geldi."

Bu fikir karşısında heyecandan gözlerim büyüdü ve simit büfesindeki Geraldine gibi ciyak ciyak bağırdım.

"Gerçekten mi?" Kendimi dersten kaçmak üzere olan yaramaz bir çocuk gibi hissederek sordum. "Gerçekten mi?" dedi kararlılıkla, elimi tuttu ve beni evimize doğru götürdü. oda. "O tacı çıkarman gerekecek prenses, çünkü gideceğimiz yerde bir kaska ihtiyacın olacak."

"Peki bu nerede?" Diğerlerinin gizlice kaçtığımız için bize biraz kızabileceklerini bilsem de bu düşünceyle sırtarak sordum. Ama Ejderhamla vakit geçirmeyeli o kadar uzun zaman olmuştu ki ve bu randevuyu geciktirmiştik, o yüzden bu fikre karşı çıkmayacaktım.

"Ölümlüler diyarı," dedi kararlı bir şekilde. "Seni fast food yemeye götüreceğim ve o güzel canavarınla gönlünce yarışacağın bir gün geçireceksin.

Sonra geceyi New York'un en havalı otelinde geçirmemiz için para ödeyeceğim ve tüm geceyi vücudunu isteğime göre bükerek ve son dört yıldır kaçırdığımız tüm zamanı telafı ederek geçireceğim. aylar."

"Tamam," diye kabul ettim, dudaklarımı yalayarak çünkü bu kulağa cennet gibi geliyordu. "Krep yiyerek başlayabilir miyiz?"

"Bebeğim, eğer krep istiyorsan sana seve seve bir krep alırım. krep evi. Günü yüzündeki o gülümsemeyle geçiriyorum ve geceyi çığlıklarının sesiyle yıkıyorum. Her arzun benim için emirdir ve bugün hepsinin yerine getirilmesini sağlayacağım." Darius

Daha hızlı hareket etmemi sağlamak için elimi çekti ve bunu düşününce dudağımı ısırđım.

"Bu durumda, tamamen seninim."

OceanofPDF.com

Gabriel

"Kalıp yeni arkadaşınla takılmak istemiyor musun?" Yemek salonundan çıkarken yanımda yürüyen Orion'a elimdeki kahve fincanıyla Rosalie Oscura ile sohbet eden Seth'i işaret ederek sordum.

Ona bir göz attıktan sonra bana kuru bir bakış attı. "O benim arkadaşım değil, Noxy."

"Doğru," dedim bilerek, zihnimde onlar için bambaşka bir gelecek görerek. "Ve ben senin Nebula Müttefikin değilim."

İnledi. "Lütfen bana bu itin kaderinde beni kazanmak olmadığını söyle?" Güldüm. "Şart değil, ama kesinlikle bir şans var."

"Bu şansı yok etmek için daha çok çalışacağım," dedi sırtarak. "Görünüşe göre sen ve Darius ve şimdi de Caleb gibi beni zorlamadıkça arkadaş edinemiyorum."

"Seni zorlamadım," dedim.

"Seni bana yıldızların zorladığını iddia edebilirim," diye karşılık verdi. "Ben de onların seni bana zorla getirdiğini iddia edebilirim." Ona bir bakış attım.

Zodyak Akademisi'nde tanıştığımız gece ona şehvet iksiri içirdiğimi ve ben ona panzehir bulana kadar bana fena halde aşık olduğunu hatırladım.

Bir kahkaha attı. "Evet, o geceyi mezara götüreceğiz, değil mi?"

"Proball olayını da mezara götürdüğümüz sürece," diye mırıldandım ve o da bana ciddi bir şekilde başını salladı. Bunu bir daha asla düşünmek istemedim. Hâlâ kâbuslar görmeme neden oluyordu. Sikimde TSSB vardı.

"Hiç arkadaşı olmayan biri için çok fazla arkadaşın var gibi görünüyor," diye alay ettim ve omzunu benimkine dayadı.

"Hayır bilmiyorum."

"Yanlış hatırlamıyorsam, 'parmak sayısından fazla arkadaş istememe' kotanızı fazlasıyla aştınız."

"Her neyse. Seth Capella saflarımıza katılmıyor," dedi kararlı bir şekilde.

"O zaman neden Darcy yokken bütün gece ona sarıldığını hayal ettim?"

"Siktir git," diye mırıldandı. "Ona sarılabileceğini söyledim ve ikimiz de uyuyakaldık, hepsi bu. Her neyse, şimdi de arkadaş polisi mi oldun?"

"Aslında tüm Varislere aşık olmanı izlemekten oldukça keyif alıyorum," diye takıldım ve o da uyarırcasına hırladı.

"Dikkat et, Noxy. Sadece Cal ve Darius için vaktim var." "Max'in sana anlattıklarından sonra tam beş dakika boyunca güldün. Ölümlüler diyarına giden ve kendini Pegasus parıltılarıyla kaplayarak herkesi gerçek Edward Cullen olduğuna inandıran vampir."

"Komikti," dedi savunmaya geçerek. "Sevdiğim o değil, hikayeyi sevdim."

"O zaman neden hep onun şakalarına gülüyorsun?"

"Şakalar komiktir, Gabriel," diye hırladı. "Bu yüzden onlara şaka deniyor."

"Orio, ben de bir zamanlar senin gibiydim, insanları içime alamıyordum ve bana yaklaştırmaya çalışan herkesi umursamıyormuş gibi davranmak için çok çalışıyordum.

"Ciddiyim," dedim ve kaşlarını çatarak bana baktı. "Sadece inatçı bir pislik olduğun için hayatının en iyi arkadaşlıklarını kaybetmeni istemiyorum, ya da daha kötüsü, korkunç bir şey olur ve onları sonsuza dek şekillendirme şansı."

"Darcy, kız kardeşi, sen ve ailen, Darius, Xavier, Cal var, bu yeterli değil mi?" diye sordu inatçılığını kanıtlayarak.

"Evet, yeterli," diye itiraf ettim. "Ama her zaman daha fazlası olabilir." Omuz silkti ve ben de bir elimle sırtına vurdum. "Her neyse, bana senden ve kız kardeşimden bahset. Ona iyi davranıyor musun, çünkü davranmazsan hayatını mahvedeceğimi biliyorsun," dedim karanlık bir gülümsemeyle.

Darcy geri döndüğünde, Orion'la birlikte onu lanetin izlerine karşı kontrol ettik ve Lavinia'nın onun üzerindeki etkisine dair kesin bir iz bulamadık. Gücünün geri geldiğini hissettiğini iddia etti ve Görüm bana lanetten gerçekten kurtulduğunu doğrulayacak bir cevap vermese de, kız kardeşlerimin Anka ateşinin onunla savaşılabileceğinden umutluydum.

"Elbette öyleyim," dedi kararlı bir şekilde. "Ve sen benim hayatımı yok edemezsin Noxy, ne yapacaksın? Statümü elimden alıp herkesi benden tiksindirecek misin? Oh bekle, çok geç."

Parmaklarımı sırtına geçirdim, hınzır gülümsemem büyüdü. "Başlangıç olarak sevdiğin tüm kitapları yakacağım."

Keskin bir nefes aldı ve dehşet içinde bana baktı. "Yapamazsın."

"Ben yapardım. O sayfaları yırtar ve o ciltleri çığlık çığlığa yapardım."

"Sen bir canavarsın," diye küfretti.

"Yani seninle mutlu mu?" Zorladım ve alnında bir kırıışıklık oluştu. "Şey, evet. Çoğunlukla, sanırım."

"Ne demek istiyorsun?" Kaşlarımı çattım.

"Yani..." Bana baktı. "Ve bunun için kitaplarımın peşine düşme, ama şu anki duruşumdan pek memnun olmadığını biliyorum. durum."

"Anlamı ne?" Bastırdım ve içini çekti, kara gözleri benimkilere dalarken acı çekmiş gibi görünüyordu.

"Benim Power Shaming'imi umursamıyor çünkü bu dünyada büyümedi. Bunun bizi ne kadar derinden etkileyeceğini anlamıyor. Her zaman. Bir daha asla toplumda kabul görmeyeceğim. Bu savaş bittiğinde ve lanet yıldızlara dua ettiğinde, Vegas tahta çıktığında, ne sonra? Onun yanında duramam, halkının desteğini kaybeder. Alay konusu olur. Ya bunun için bana kızarsa? Kolay bir hayatı, tüm dünyanın yargısı olmadan açıkça birlikte olabileceği bir partneri hak ediyor."

Bahsettiği geleceği daha fazla *görmeye* çalıştım ama kader çok zayıftı, Lionel tahtta otururken neredeyse hiç akla yatkın değildi.

"Peki ne planlıyorsun? Çünkü ay üzerine yemin ederim Orio, eğer onu terk edersen-"

"Onu terk etmeyeceğim," diye söz verdi. "Ama arka planda kalmaktan mutluyum, bırakın dünya birlikte olmadığımıza inansın."

"Burada, Burrows'da yapmaya çalıştığın gibi mi?" Alay ettim ve o da başını salladı. "Onun senin olduğunu iddia etmekten gurur duymalısın."

"Öyleyim," diye hırladı. "Ama bu durumun beni zor bir duruma soktuğunu inkâr edemezsin. Sen olsan ne yapardın?"

Bunun üzerine düşündüm, karımı düşündüm ve bu tür bir sınavla karşılaşmamızın nasıl bir şey olacağını hayal ettim. Ve kahretsin, Orion haklıydı. Onun benim utancımın ağırlığı altında ezilmesine izin veremezdim ama yine de... bundan daha iyi bir cevap olmalıydı.

Bir kez daha rehberlik için yıldızlara baktım ve öyle bir karışım *gördüm* ki

Onlardan uzaklaştım. Bugünlerde imgelemlerimde çok fazla ölüm vardı. Ailemin ve arkadaşlarımin sayısız kez sayısız şekilde öldüğünü *görmüştüm* ve bazen zihnimi kapatıp

Şimdi. Bu savaş sırasında en azından her şeyin yoluna gireceği umuduna sahip olmak çok huzur verici olmalıydı. Ama buradaki pek çok insan için öyle olmayabilirmiş gibi görünüyordu.

"Sanırım ben de senin yaptığını yapardım ve karım bunun için bana cehennemi yaşatırdı," diye itiraf ettim ve Orion bir kahkaha attı.

"Evet, benim dünyama hoş geldin," dedi ve ben de bakışlarımı yönlendirdim.

savaşın kaotik görüntülerine kapılmamak için çok uzağı *görmemeye* çalışarak özellikle bu duruma doğru ilerledim.

Orion'un Darcy'yi isyancıların önünde alenen sahiplenmesini ve bunun yarattığı öfkeyi izlerken önümde küçük bir olasılık cebi açıldı ama kız kardeşim hayatının en mutlu anıymış gibi gülümsüyordu ve tüm ilişkilerinin sırlar arasında yaşandığını bildiğim için kalbim burkuldu. O daha iyisini hak ediyordu. Bütün lanet dünyayı hak ediyordu. Tıpkı Tory'nin hak ettiği gibi, ama lanet olsun ki Darius gidip kaderlerinin dışında göstermek. Sadece çok fazla yangını söndürebilirdim ve onunki kontrol edemediğim azgın bir cehennemdi.

İmgelem devam ettikçe, isyancıların Darcy'den uzaklaştığını, sadece Tory'nin emrine uyduklarını ve giderek daha fazlasının ikizine sırtını döndüğünü izledim. Orion'un yaptıklarından dolayı kendinden nefret etmeye başladığını gördüm, kendini suçlaması onu Darcy'nin taht iddiasını mahvetme suçluluğunu içerek uzaklaştırmaya itiyordu.

O olası gelecekte geri döndüm ve arkadaşşıma hüznle gülümsedim. "Onu tüm kalbinle sev Orio," diye iç geçirdim, bunu yapamayacağımı biliyordum.

kaderlerine müdahale edemezlerdi. Kendi kararlarını vermek, kendi engellerini aşmak zorundaydılar. Ama bu beni onlar için yüreğimi saran bir korkuyla baş başa bıraktı.

İki kız kardeşim de sevmeyi seçtikleri erkekler yüzünden yıkılacak mıydı? Düşünmeye bile değmezdi ama yıldızlar muhtemelen bundan kaçınmama izin vermezdi.

"Her zaman," diye söz verdi.

Sınıfların bulunduğu uzun geçitlere ulaştık ve ben bana ayrılan sınıfa girerken Orion da onu takip etti.

"Justin Masters'tan ne haber?" diye sordu.

"Henüz hiçbir şey yok," dedim ciddiyetle. "Yine de Tepegözler sağlam bir kanıt ya da itiraf elde etmeye çalışmaktan vazgeçmeyecekler."

"Eğer Hamish hücrelerine girmeme izin verseydi, onu dakikalar içinde çıkarırdım," dedi gözlerinde bir kötülük parıltısıyla.

"Evet, koleksiyonuna bir suç daha eklemiş olursun. Katil olmak istediğine emin misin?" diye sordum.

"Bir küçük suçtan daha ne çıkar? Zaten kaçıyorum," dedi Orion omuz silkerek ve ben de güldüm.

"Bugünkü ders için burada kalmak ister misin?" Ona sordum. "Onlara seromansi öğretmek için yardıma ihtiyacım olabilir."

"Elbette," diye kabul etti ve masama doğru yöneldim, sandalyem alev almadan bir an önce kafamda bir görüntü belirdi.

"Ne oluyor lan?" Kahve fincanımı masanın üzerine bırakıp ateşi söndürmek için acele ederek küfrettim. Ama bunu kontrol altına aldığım anda, kara tahtamın tamamı alevler içinde kaldı.

"Orio!" Odanın dört bir yanında küçük ateşler canlanırken yardım için bağırdım ve bunun sorumlusunun kim olduğu kafamda belirdi. "Xavier - ne oluyor

Cehennem mi?!" Sonunda alevleri kontrol altına aldık ve döndüğümde Xavier'i buldum.

yanakları kızarmış ve yüzünde garip bir gülümsemeyle masamın yanında duruyordu.

"Sadece küçük bir şaka," dedi masumca ve Tyler ile Sofia'nın sınıfa girdiklerini fark ettim. Aslında bu sınıfa katılmamaları gerekiyordu ama Xavier Sofia'nın da katılmasını istemişti ve ben de kabul etmiştim, Tyler da geldi ve gitmeyi reddetti. Sight bana bunun kavga etmeye degecek bir şey olmadığını söyledi, ben de o zamandan beri onu gönderme zahmetine girmedim.

Orion masalardan birinin üzerine tüneyip kollarını kavuşturarak, "Çok komik," dedi.

"Sana ceza verirdim ama akşamımın bir saatini senin önemsiz bir işi yapmanı izleyerek geçirmektense gözlerimi oymayı tercih ederim," diye mırıldandım, kahvemi elime aldım ve sonuncusunu yuttum. A Dilimde bir an garip bir tat kaldı ve dudaklarımı birbirine çarparak gözlerimi yanakları, kulakları ve boynu kıpkırmızı olan Xavier'e diktim. "Git ve otur." Onu yanımdan uzaklaştırdım ve o da sınıfın ön tarafına yakın, Sofia'nın yanındaki koltuğuna doğru koşar adımlarla ilerledi.

Tory, Darcy ve Varisler geldi, hemen ardından Geraldine ayın kraliyet balosuna inişiyile ilgili yüksek sesle bir şarkı söyledi ve ben de masamdan bir demet mum almadan önce hepsinin yerlerine oturmasını bekledim.

Orion onları benden kaptı ve herkesin masasına atarken biraz agresif bir şekilde herkese dağıttı. Ama Darcy'ye yaklaştığında ve Darcy bir tanesini almak için elini uzattığında, elini uzanamayacağı bir yere götürdü ve sırtarak dudaklarına dokundu. Darcy oturduğu yerden kalktı ve Darcy'nin sırtına uzanıp mumu elinden alırken onu öptü.

"Artık sınıfta öpüşmekte özgür olabilirsiniz, ama bu yapmalısın," diye seslendi Max ve Orion ayağa kalkarak onu bir av gibi görüş alanına kilitledi.

"Canım ne isterse onu yaparım ve eğer eğitiminin son yılını kaçırmaman için sana ders vermeye devam etmemi istiyorsan, o zaman fikirlerini kendine saklamayı öneririm," dedi ölümcül bir gülümsemeyle ve Max gözlerini devirdi ama başka bir şey söylemedi.

"Bence çok romantik!" Geraldine çenesini ellerinin arasına alarak haykırdı. "Utanç verici, itici bir Fae profesörü, tüm dünya bunu yapmamasını isterken bir prensese sahip çıkıyor."

"Geraldine," diye tısladı Darcy.

"Bağışlayın beni leydim. Yersiz mi konuştum?" diye soluk soluğa kaldı. Darcy, "Ona iğrenç deme," diye ısrar etti.

"Aman Tanrım, bisküvi kutusu!" Geraldine'in nefesi kesildi. "Beni affet, sevgili Darcy. Gelecekte daha uygun bir kelime seçeceğim. Korkunç belki? Ya da iğrenç?

Belki de hırçın kelimesi senin zevkine daha uygun olurdu?"

Darcy, "O öyle biri değil," diye homurdandı.

Geraldine, Güçten Utanan Fae'lere karşı kültürel normlar ile kraliçesini memnun etme arzusu arasında sıkışmış bir halde, "Ah - özür dilerim - fırın ürünlerimi patlattım," diye geveledi. Onun utancı kolayca üstesinden gelebileceği bir şeydi. O benim Nebula Müttefikimdi ve böyle bir şeyin beni sinirlendirmesine izin vermeyecek kadar güçlüydüm, ki Varislerin ondan rahatsız olmamasının nedeni de buydu. Birçok Fae, Güçten Utanmış bir Fae'nin arkadaşlığının kendi statülerini düşürdüğüne inanırdı, ama ben bunların hiçbirini sikime takmazdım. Her şeyde Orion'un yanında olurdum, o da benim için hep aynı şeyi yapmıştı.

"Başlayalım, olur mu?" Geraldine'e soğukkanlılıkla bakan Orion'u rahat bırakarak öneride bulundum ama herkes dikkatini bana çevirdiğinde Tyler nefesini tutarak kasıklarımı işaret etti.

"Aman Tanrım, efendim, doğudan gelen canavarı orada mı tutuyorsunuz?" Atlas'ını çıkardı, bir fotoğraf çekti ve ben aşağıya baktım, koyu renkli tüyler buldum

Bel kemerimin üstünden filizleniyor, kasıklarım biraz şişkinleşiyor. "Bu da ne-"

Kot pantolonumun düğmesi aniden koptu, odanın öbür ucuna uçtu ve Seth'in tam gözüne çarptı.

"Neden?!" diye bağırdı yüzünü tutarken ve fermuarım açıldı.

"Orio," diye soluk soluğa kaldım, olanları düşününce içimi tam bir panik kapladı.

"Dostum, pantolonunda bir Pomeranian mı var?" Tory tereddüt etti.

Orion bana bakakaldı ve kendimi tekrar aşağıya bakmaya zorladım, kot pantolonumun önü tamamen açılırken ve saçlar, hızlı büyümeyi zar zor kontrol altına alan boxerımın üstünden kalın ve hızlı bir şekilde filizlenirken beni terk eden bir keder sesi.

Mirasçılar kahkahalarla kükremeye başladılar ama bu bir şaka değildi. Kollarım ışık hızıyla büyüyordu ve onları boxer'ıma geri sokmaya çalıştığımda, malzeme parçalandı ve telli siyah bir çalı gibi filizlenen kolları serbest bıraktı.

Tyler Corbin gözlerinde manik bir parıltıyla her saniyeyi kaydediyordu ve lanet ettim, sınıfa sırtımı döndüm, elime bir çift gümüş makas aldım ve saçlarımı kesmeye başladım, böylece ayaklarımın etrafında süzülüyordu.

"İyi misin, Gabriel?" Darcy endişeyle seslendi.

"Biri bana iksir verdi!" diye bağırdım ve Orion endişeyle yanıma koştu.

"Ne yapabilirim, Noxy?" diye sordu ciddiyetle.

"Hepsini buradan çıkarın," diye yalvardım ve o da başını sallayarak sınıfa geri döndü.

"DIŞARI!" diye bağırdı en iyi profesör ses tonuyla.

Darius sırtarak, "Asla olmaz, bunun nasıl sonuçlanacağını görmek istiyorum," dedi.

ve eğer o Ejderha zaten lanetlenmiş olmasaydı, onu hemen orada öldürürdüm.

"Kıllarını mı kesiyor?" Sofia gürültülü kahkahalar arasında fısıldadı.

Makasla kesmeye çalışmaktan vazgeçtim, kıllar kontrolden çıkmıştı, onları tutabileceğimden daha hızlı büyüyorlardı. Tırmanıyorlardı. Çeneme doğru ittim ve acı dolu bir sesle onları aşağı ittim, öfke uzuvlarımı yakarken etrafımda döndüm.

"Bunu kim yaptı?!" Cevabı görmeye çalışarak bağırdım ama aklıma gelen tek şey kontrolden çıkan kıllarımın görüntüsüydü ve nefes nefese kalıp tekrar Orion'a döndüm. "Büyümelerini durduracak bir şey getir," diye yalvardım ve Orion başını sallayarak sınıftan çıktı ve beni tüm odadaki gülen pisliklere maruz bıraktı. Darcy ve Tory bile gülmekten kırılıyordu ve ben de kız kardeşlerime homurdanarak, Atlas'ı kapıp kırma niyetiyle Tyler'a doğru yürüdüm. Ancak oraya varmadan önce, kıllarım bir başka büyük büyüme hamlesi geçirdi ve etrafımda genişledikçe haykırdım ve yüzüme kadar büyüyüp ağzıma sıkıştıklarında sıçradım.

Onların ötesini görmeye çalışırken onlarla savaştım, bana ulaşan tek ses odadaki sonsuz kahkahaydı ve aniden pantolonum ortadan ikiye ayrılıyor ve kıllar sırtımın etrafında kıvrılıp odanın her yönüne uzanmaya başladığında ayak bileklerime düşüyordu.

Tek kurtarıcı lütfum kılların çok kalın olmasıydı, horozum şüphesiz içlerinde gizliydi, ama kılların masama baskı yaptığını hissettiğimde ve onların baskısından zeminde gıcırdadığında, bunun neredeyse hiç kurtarıcı bir lütuf olmadığını biliyordum.

"Bana yardım edin!" Gözlerimin önünde bir boşluk açarak dışarı bakmayı başardım ve sınıfın geri kalanı sıralarına çökerken kız kardeşlerimin yardımına geldiğini gördüm.

Tory ve Darcy ellerinde makaslarla kılları kesmeye başladılar, sonra bundan vazgeçip birbirlerine baktılar ve ellerini kaldırdılar.

"Bize güven, tamam mı?" Darcy sordu ve ben de onları durdurmak için bir saniye geç kalsam da ne olacağını *anladım*.

"Hayır - bekle," diye soluk soluğa kaldım, çünkü kılları tüketmek için ateş kullandılar, kıllar bir anda alevler tarafından yutuldu, bu süreçte tüm kıyafetlerimi yaktı ve aletimin hemen yakınında durdu.

Herkesin önünde çıırılçıplak duruyordum, etrafımda dumanlar yükseliyordu, kız kardeşlerim birbirlerine bakarken yanık kılların kokusu havada asılı duruyordu.

Memnuniyetle gülümsedi ve rahatlayarak nefes verdim, bunun onu durdurduğundan emindim. Tyler koltuğunda zıplayıp Atlas'ını sikime doğru eğerken bile, bundan daha kötü kaderler olduğunu biliyordum.

Xavier onun yanında kıcıyla gülüyordu ve bakışlarım ona kilitlendiğinde gerçeği *gördüm*. Kahveme bir iksir koyduğunu *gördüm*, yani o olduğunu biliyordum. Ne yaptığını biliyordum. Gözlerini bana diktiğinde kahkahaları da kesildi, çünkü benim de bunu fark ettiğimi biliyordu.

"XAVIER"! Öfkeyle kükreyerek ona doğru bir adım attım, ama sonra kıllar tekrar harekete geçti, görünüşe göre çok hızlı büyüdükleri için onları çalan ateş tarafından teşvik edildiler, birkaç dakika içinde içlerinde kayboldum, kıcımın üzerine düştüğümde ağırlıkları beni aşağı bastırdı ve kıllar onları geri iterken her yerde masaların çığlıklarını duydum.

"Ah - kaç! Kıllar bizim için geliyor!" Caleb bağırdı ve kapıya doğru koşan ayak sesleri bana ulaştı.

"Üzgünüm, Gabriel!" Beni terk ettiklerinde Tory ağladı.

"Geliyorum!" Orio'nun sesi bana ulaştı ve Orion ortaya çıkmadan önce bir şeyin sallanma ve kesilme sesi bana ulaştı, şimdi tüm odayı doldurmuş olması gereken kıl ormanını keserek yolunu açtı. Elindeki güneş çeliğinden bıçakla bana ulaşmak için mücadele ederken yüzü gerilmişti, dişlerini sıkıp bana doğru ilerlerken kıllar onu defalarca geri itti. "Dayan, Noxy. Neredeyse geldim."

Çaresizlik içinde ona uzandım, kıllar beni defalarca aşağı itti, bu yüzden onu gözden kaçırmaya devam ettim, ama bir arkadaşımın savaşçısı bana doğru savaşmaya devam etti, yüzünü gıdıklayan ve ağzına giren kıllarımın denizine cesaret etti.

Sıçradı ve devam etti, eli benimkine ulaşana kadar bana doğru ilerledi ve ben de sıkıca tuttum.

"Bırakma," diye yalvardım, Titanik'in sonunda Rose'un Jack'e tutunmaya çalışması gibi. Ama hepimiz bunun nasıl sonuçlandığını biliyorduk.

"Yapmayacağım. Seni tuttum," diye söz verdi, beni çekmeye çalışırken kılları onu bir akıntıya kapılıp götürmeye çalışıyordu, beni kendisine doğru sürüklerken eli sıkıyordu.

Ama akıntı çok güçlüydü ve diğer eliyle bir iksir tutup bana uzatırken geriye doğru itiliyordu. Boştaki elimle iksiri almak için uzandım ama kıllar geçemeyeceğim bir duvar oluşturmuştu.

"Orio!" Ağladım.

"Noxy!" diye karşılık verdi eli elimden kaymaya başlarken.

Bir kez daha ilerledi, iksir şimdi fırlattığı bir hava akımıyla sallanarak dudaklarıma doğru geliyordu.

"Ağzını a," diye emretti ve ben de başımı arkaya eğerek dediğini yaptım. Ama Orion hava büyüsüyle onu ters çevirdiğinde, lanetli kıllar araya girerek onu bir tarafa savurdu ve iksir onun yerine gözüme döküldü, sıvı bir orospu çocuğu gibi acıttı.

"Ahh!" diye feryat ettim, yanma şiddetleniyordu.

Orion'un elinin kavrayışından daha da kaydığını hissedebiliyordum ve tüm gücümle parmaklarına tutundum.

"Sakin bırakma," diye tekrar homurdandım, gözlerim yanarken ve onu ararken kıllara doğru gözlerimi kısarak baktım.

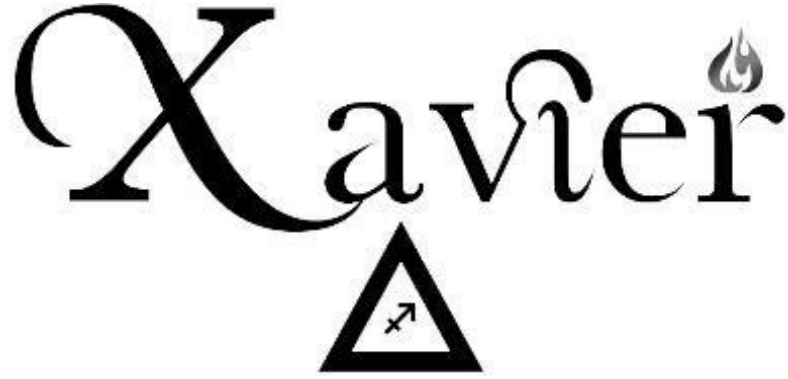
Yüzü bir kez daha kılların arasından belirdi, başını sallarken gözleri özür diliyordu.

"Çok üzgünüm, Noxy." Parmakları avuçlarımdan kaydı ve arkadaşım sanki bir canavar onu derinliklerine çekmiş gibi siyah kıl ormanının içine doğru yutuldu.

Kıllar o kadar kalınlaştı ki karanlığa gömüldüm ve çaresizlik içinde arkasından bağırdım. Ve orada aklımda tek bir düşünce kaldı.

Xavier Acrux bunu ödeyecek.

OceanofPDF.com

Sofia yanımda koşarken, Fae formumla koridorlarda zafer kişnemeleri atarak ilerledim, sarı saçlarından pembe parıltılar dökülürken gülümsüyordu.

"Bunu gerçekten yaptın mı?" diye güldü.

"Evet ve oradan çıktığında beni öldürecek," dedim kahkaha atarak.

"Çok komiksin Xavier," dedi geniş bir sırıtışla.

"Öyle mi?" Bir köşeyi daha dönüp yavaşlayarak durduğumuzda göğsüm kabardı. Karanlıkta saklanırken ikimizin de nefesi kesilmişti ve damarlarımda adrenalin dolaşıyordu.

"Bunu nasıl yaptın?"

"Her şey dikkat dağıtmakla ilgiliydi," dedim omuz silkerek. "İksiri yapması için başka birini buldum, sonra da fırsatı şansa bıraktım."

"Bu dahice." Gülümsedi, gözleri ağızıma kaydı ve aniden ona doğru ilerledim, elimi saçlarının arasına sokup onu duvara yasladığımda onun için yanıp tutuşuyordum.

Küçük bir nefes aldı ve beni itmesi için ona bir an verdim ama itmedi.

Rüyalarımı büyüleyen bu mükemmel yaratığa bakarken boğazım düğümlendi. Hayatımda gördüğüm en güzel kısraktı ve şu anda bana nasıl baktığına inanamıyordum.

Tedbiri elden bıraktım, eğildim ve ağzımı onunkine bastırdım, bana ait olmayan bir öpücük çaldım, ama yine de aldım. Yarım saniye direndi, sonra bana karşı eridi, tutku ve ihtiyaç bizi birbirimize doğru sürüklerken beni daha da yakınımaya çekti.

"Tyler," dedi ağzıma karşı. "Tyler'ı unut," diye ısrar ettim.

"Tam burada dururken onu unutmak zor," diye hırladı Tyler ve gömleğimin arkasından tutarak beni Sofia'dan uzaklaştırdı.

Öfkeyle ayağımı yere vurarak ona döndüm ve birbirimize öfkeyle kişnerken alınlarımız birbirine çarptı.

"Geri kalanımız da burada," dedi Darius ve beni korkudan aklımı başımdan alacak şekilde arkamı döndüğümde onu, ikizleri ve diğer Varisleri geçmeyi beklerken buldum. Şehvetten, sınıftan birlikte çıktığımızı tamamen unutmuştum ve lanet olası beceriksiz bir ördek gibi burada durmuş, lanet olası bir olay çıkarmış, tüneli kapatmışım, böylece hepsi beni izlemek zorunda kalmıştı.

"Ah, pardon," dedim. "Sizi yalnız bırakayım."

Soluma doğru bir adım attım ama Darius da öyle yaptı. Sarsılarak durdum ve sağa doğru hareket ettim ama o da bunu yaptı, Tory kıs kıs gülerken gariplik daha da arttı onun yanında. Bu üçüncü kez olduğunda, Darius yüzüme bir duman bulutu üfledi, kollarımdan tutup beni kaldırdı ve tüm grubun yanıımızdan geçebilmesi için beni duvara yasladı.

Onlar giderken Tyler'a ters ters baktım ve hepsi tünelden aşağıya doğru yöneldikleri anda tekrar birbirimize saldırdık.

Alınlar çarpışıyor, havayı iniltiiler dolduruyor.

"Kız arkadaşına dokunabileceğini ve bundan kurtulabileceğini mi sanıyorsun?" Tyler hırladı.

"En güçlü Pegasus'u istiyor Tyler, o da *benim*," diye ısrar ettim. "Kes şunu," diye tersledi Sofia. "İkinizden de hoşlanıyorum, tamam mı?" diye bizi çekiştirmeye çalıştı.

ama biz onu görmezden geldik, başlarımız bir kez daha birbirine çarptı, hakimiyet için savaştık, diğerini boyun eğmeye zorlamaya çalıştık.

Tyler'ın ondan daha değersizmişim gibi davranmasından bıkmıştım. İçgüdülerim onu altımda ezmeme ve sürümüzün Dom'u olarak hakkım olan konumu talep etmemi istiyordu. Sofia'ya uzun zaman önce aşık olmuşum ve evet, belki de başka bir adamın kızına taşınmanın hakkım olmadığını biliyordum, ama bu ondan daha fazlasıydı. Bu benim düzenimin bir ihtiyacıydı. Dom pozisyonuna sahip çıkmam gerektiği gibi ona da sahip çıkmalıydım. Ve bu ilkel bir sahiplenme de değildi, Sofia'yı seviyordum. Ve her şekilde benim olmasını istiyordum. Kısrağım olarak yanımda uçmasını, bulutların ve gökkuşaklarının arasında birlikte gezinmeyi.

Tyler ve ben birbirimizi itip kakmaya başladığımızda Sofia, "Buraya kadar," diye homurdandı. "Bunu aranızda çözene kadar benden bu kadar."

"Ne demek bitti?" Tyler telaşla ona doğru döndü. "Bitti, Tyler," dedi kararlı bir şekilde. "Bu kadar sinirlenmeyi kaldıramam.

artık. Son zamanlarda neredeyse hiç parıldamıyorum bile, rahat bir ortama ihtiyacım var.

Bu hiçbirimiz için sağlıklı değil." İçini çekti, gözlerinde istekle ikimizin arasına baktı, sonra döndü ve üzgün bir kişnemeye bizden uzaklaştı, yemek salonuna doğru giden diğerlerinin peşinden kayboldu.

"Şimdi ne yaptığına bir bak." Tyler beni göğsümden itti ve ben de tökezleyerek duvara çarptım. "Sen o aptal saçların ve seksi karın kaslarıyla ortaya çıkana kadar her şey yolundaydı, şimdi de diğer tüm dijazzle'ların üstüne dijazzle. Bu saçmalık. Ve ne var biliyor musun?" O

gömleğini tuttu ve çekip çıkardı, fırlatıp attı. "Bu oyunla işim bitti. Benim pozisyonumu almak istiyorsan, o zaman bana gel Xavier!"

Elini bronz göğsüne vurdu. "Dövüşeceğiz ve kim kazanırsa Dom unvanını sonsuza dek alacak ve diğeri de bunu sineye çekip bir daha asla meydan okumayacak."

"Bana uyar," dedim, kendi gömleğimi çıkarıp kavgaya hazırlanmak için ayağımı yere vurarak.

"Merhaba çocuklar," diye mırıldandı Washer, koridorun sonunda speedos'u ve koluna sardığı havlusuyla belirttiğinde. Ama bu tünelde bir hamama gidip gelmiyordu, o zaman neden böyle giyinmişti?

Bu mu? "Küçük tartışmanızda hakemlik yapacak birine ihtiyacınız var mı? Yardımımı sunmaktan mutluluk duyarım."

Burnumu kırıştırdım ve Tyler kaslı göğsünün bir kısmını örtmeye çalışır gibi kollarını kavuşturdu.

Washer, "Hadi bakalım, önce seni bir dinçleştiririm," diye cesaretlendirdi ciğer hareketleri yapmaya başlamadan önce. "Beni takip et. İşte böyle. Kalça kaslarının derinliklerine in."

Yüzünü buruşturan Tyler'a baktım.

"Dövüş için odama gitmek ister misin?" Tyler mırıldandı ve ben hemen başımı salladım, ikimiz de dönüp Washer'dan olabildiğince hızlı bir şekilde uzaklaştık.

"Böyle yapmayın!" Yıkayıcı arkamızdan seslendi. "En azından başlamadan önce vücutlarınızı yağlamayı unutmayın, bu hareketlerinizin güzel ve akıcı olmasına yardımcı olacaktır."

"Ew," diye bağırdım.

Tyler ürperdi ve odasına varıp içeri girdiğimizde rahatladım. Onu takip ettim, kapıyı tekmeleyerek kapatırken omuzlarımı yuvarladım, kıçına tam vahşi mustang gitmeye hazırdım.

Tyler komodinden bir şişe yağ aldı ve göğsüne döküp cildine sürdü.

"Ne yapıyorsun?" Şaşkınlıkla sordum, bakışlarım yağın vurguladığı kaslarının sertliğine takıldı.

Tyler, "Yıkayıcı bir sapık ama yağ konusunda da haklı," dedi. "Bunu neden saklıyorsun?" Şaşkınlıkla sordum ve o da Bana pis pis baktı.

"Ne kadar da küçük bir bakiresin, Xavier," dedi sırtarak ve yağın içinde parıltılar olduğunu ve teninde ışıldadığını fark ettim.

"Siktir git," diye hırladım. "Ben bakire değilim."

Bir kahkaha attı. "Bunu bu kadar inkâr etmen çok üzücü." Bana yağ şişesini fırlattı ve ben de elime bir miktar dökerek göğsüme ve kollarıma sürdüm.

Kafamı kaldırdığımda Tyler'ın eşofmanını düzelttiğini ve ayakkabılarını çıkardığını gördüm.

"Sihir yok," dedi. "Sadece birbirimizin canına okuyalım ve kimin en iyi aygır olduğunu görelim."

Bunun üzerine kalın bir şekilde yutkundum ama meydan okuma karşısında çenemi kaldırdım ve başımı salladım. Onunla başa çıkabilirdim, burada antrenmanlara devam ediyor, sabah antrenmanları yapıyor ve güçlü kalmak için her gün kendimi zorluyordum. Darius bana bir rejim oluşturmamda yardımcı olmaktan çok mutlu olmuştu ve eğer onun amansız antrenmanlarına ayak uydurabilirsem bunu yapabilirdim. Ama Tyler'ın kaslı vücuduna bakılırsa, o da muhtemelen aynı şekilde çalışıyordu.

Yağı yatağın üzerine attım ve bir süre birbirimize baktık, odadaki gerginlik tenimi sızlatıyordu.

"Hadi o zaman," diye kışkırttı beni, kollarını ardına kadar açarak. "Yoksa küçük yedek, bakire Xavier Acrux benimle dövüşmekten çok mu korkuyor?"

Öfkeyle inledim, ona doğru hücum ettim ve karnına çarpan bir yumruk attım. İki büklüm oldu ama karşılık olarak böbreğime bir yumruk indirdi ve acı yanıma doğru yayıldı. Onu kendimden uzaklaştırdım ve o da yatağın üzerine düştü, bacaklarını kaldırdı ve çıplak ayaklarını göğsüme vurarak beni geriye doğru sendeletti.

Öfke dolu bir kişnemeyle bana saldırdı, yumruğu çeneme çarptı ve ben de kaburgalarına aynı sertlikte bir darbeye karşılık verdim. Omuzlarımı kavradı, ben de onunkileri kavradım, ellerimiz yağlanmış tenlerimiz üzerinde kayarken ona karşılık vermeye çalıştım.

Şaha kalkıp omzumu ısırdığında tırnaklarımı geçirdim, onu geri itip bir yumruk savurduğumda öfke dolu bir kişneme beni terk etti. Ama ıskaladım ve tekrar üzerime atladı, ağırlığı beni bir masaya çarptı ve duvarlarda yankılanan bir gürültüyle masadan bir sürü şey düştü. Bir tarot destesi uçtu, kartlar yere saçıldı ve Kule bana sanki yıkım ve kaos öngörülerıyla bizimle alay ediyormuş gibi baktı. Ama bu benim için sorun değildi, çünkü bu dövüş uzun zamandır geliyordu.

Omzumu göğsüne attım, topuklarımı içeri sokarken onu geriye savurdum, içgüdülerim yanıp alevlenirken Sofia'yı düşündüm. Onu altıma almaya zorlamalıyım. Ona boyun eğdirmeliydim.

Dizlerinin arkası yatağın kenarına çarptı ve ben üzerine tırmanıp onu yatağa doğru iterken ve yüzüne bir yumruk atarken ağırlığımın altında yere düştü.

"Ben Dom'um!" Tersledim ve bana bakarken dudakları aralandı, sonra kalçalarını savurdu, dönüp dizlerinin üzerine yuvarlanırken beni üzerinden düşürdü ve benden kaçmak için bir hamle yaptı.

Tekrar üzerine atıldım ve başını çarşafın içine sokmaya zorladım. "Söyle. Dom olduğumu söyle, Tyler. Söyle."

Bana dönüp söyleyebilmesi için başını bıraktım. Ama bunun yerine başını çevirdi ve bakışları kasıklarımaya düştü ve görüş hattını takip ettim, kaya gibi sert olduğumu fark ettim, horozumun ana hatları eşofmanıma baskı yapıyordu.

Tyler'ın gözleri benimkilere dikildiğinde yanaklarımda ısı çizgileri oluştu, ama bana beklediğim gibi alaycı bir sırıtışla bakmıyordu, gözlerinde bir şehvet havuzu buldum.

"Kanıtlamadığın sürece Dom değilsin," diye mırıldandı ve ne söylediğini, benden ne istediğini biliyordum. Kavganın başka bir şeye kaydığı ve odadaki enerjinin bambaşka bir şekilde yandığı bir sessizlik anı aramızda asılı kaldı.

"Kanıtla," diye tekrar talep etti ve aniden onu tekrar çarşaflara doğru ittim ve yataktan yağ şişesini aldım, sadece içgüdüyle hareket ediyordum. Mücevherli sikimi serbest bıraktım, eşofmanını indirmeden önce üzerine pırıl pırıl yağ döktüm.

"Yap şunu," diye inledi Tyler, sözleri aynı anda hem bir yalvarış hem de bir talepti.

Aletimi onun kıcıyla hizalayıp içine sokmadan önce tek bir şüphe bile düşünmeme izin vermedim, onu altımda zorladım ve dudaklarımdan bir zevk kişnemesi düşerken kalçalarımı ittim. Ve aman Tanrım, bu çok iyi hissettirdi, aletim vücudunun içinde sanki tam oraya oturmak için mükemmel bir şekilde yapılmış gibi sıkıca sarılmıştı ve ismimi inleme şekli onun da aynı şeyi hissettiğini söylüyordu. Neden bunu daha önce hiç yapmamıştım? Neden bu coşku hissini ertelemiştim ki?

"Artık bakire değilim, değil mi Tyler?" Şehvetle güldüm, hareket etmeye başladığımda içindeki sikimin mükemmel hissiyle kanım gümbürdüyordu.

"Sikeyim seni." İnledi, kıcını bana doğru bastırdı ve onu altımda tutarken kalçalarımın her hareketini karşıladı ve ne kadar iyi olduğunu görünce nefesim kesildi.

Kafamı bulandıran bir arzu, öfke ve içgüdü sisi içinde kaybolmuş hissettim.

"Dom kim?" Onu sıkıştırıp kalçalarımı daha hızlı sallarken nefes nefese pantolonumun içinden tekrar talep ettim.

"Öylesin," diye inleyerek cevap verdi ve ben de bir kişnemeyle karşılık verdim

Kendimi unutulmanın eşiğinde hissederken zevk alıyordum. Aramızda bastırılmış çok fazla öfke ve kızgınlık vardı ve şimdi aklımı kaçırmama neden oluyordu, bu mükemmel eylemle doruğa ulaşıyordu, bu kadar yıldız lanet olası kaçınılmaz hissettiriyordu, daha önce nasıl görmediğim hakkında hiçbir fikrim yoktu.

"Sen Dom'sun. Aman Tanrım, sen Dom'sun," dedi Tyler nefes nefese.

Bu sözler gürültülü bir kişnemeyle bitmeme neden oldu, üzerine çıkarken içinde hareketsiz kaldım, onu altımda sıkıca bastırdım ve nefes nefese kaldım.

Damarlarımı şimdiye kadar uçtuğum tüm gökkuşaklarından daha iyi vızıldatan yükseklerden aşağı indi.

Ama düşüncelerim yeniden düzene girdiğinde Tyler'a baktım ve ne yaptığımı fark ettim.

"Siktir," diye nefes aldım. "Sofia."

"Xavier," Sofia'nın sesi cevap olarak bana ulaştı ve başımı çevirdiğimde onu kapıda dikilmiş, gözleri şok içinde üzerimizde gezinirken buldum.

Tyler başını kaldırıp ona da bakarken, "Özür dilerim," diye geveledim.

"Kahretsin, Sofia, bebeğim. Planlı değildi, bir anda oldu. Ne olduğunu bile bilmiyorum.

Nasıl oldu?" diye mırıldandı.

Odaya adımını attı, kapıyı arkasından tekmeleyerek kapattı ve bir sonraki hamlesinde elbisesini çıkardı. Bize doğru yürürken göğüsleri çıplaktı ve giydiği küçük, ışıltılı pembe g-string solgun tenine sıkıca yapışmıştı.

Kalçalarımı geri ittim, Tyler'ı serbest bıraktım ve o yuvarlanırken eşofman altımı yukarı çektim ve yatakta diz çökerken ondan kaydım.

"Ne yapıyorsun sen?" Boğazımda bir yumruyla sordum ve gözlerinde muzip bir parıltıyla yanımdan geçip odadaki bir kemere yöneldi ve duş sesi bize ulaştı.

Tyler yataktan kalkıp pantolonunu yukarı çekerek onun peşinden koştu ve ben de ne yapacağımı bilemez bir halde onun peşinden koştum. Endişe göğsümde savaşıyordu ama damarlarım da uğulduyor, sürünün Dom'u olarak konumumu sağlamlaştırıyordu. Her ne kadar bu konuda kötü hissetmek istesem de, Düzenimin her parçası bana bunun doğru olduğunu söylüyordu. Ve bu cehennem gibi kafa karıştırıcıydı.

Orada kayaya oyulmuş bir duş vardı, toprak büyüsiyle yapılmış olması gereken bir borudan düşen su, Sofia yıkanırken, gözleri kapalı ve başı arkaya eğik bir şekilde göğüslerini okşarken bir sprey halinde aşağıya yuvarlanıyordu.

Önünde omuz omuza durduğumuzda Tyler bana baktı ve sonunda gözlerini açtı, dudağını ısırarak bizi daha yakına çağırdı.

"İkimiz de mi?" Ben sordum, o da başını salladı, hep birlikte duşa girdiğimizde ve dilini Tyler'ın dudaklarının arasına soktuğunda tüm tereddütlerimi bir kenara bıraktım.

"Beni domalitti, içgüdüselde," dedi ve arkasına yaslanıp saçlarımdan tutarak beni daha yakına sürükledi.

"Biliyorum, gördüm," diye nefes aldı, ellerim belinin yumuşak kıvrımlarına inerken su üzerimde ağır bir şekilde yıkanıyordu. "Ve mutluyum. Çünkü aradığımız cevap buydu."

Tyler'ın bakışlarıyla tekrar karşılaştım ve gözleri ağzıma doğru kayarken boğazı düğümlendi ve Sofia başlarımızı birbirine yaklaştırdı. Ağız Tyler'ın Dilini dudaklarımdan arasına aldım, onu öptüm ve kalp atışlarımdan yeniden hızlandığını fark ettim.

Daha önce de erkekler hakkında düşünmüştüm, hatta bu tür şeyler için 31 bile çekmişim.

Ama Sofia'ya aşık olduğumdan beri daha çok kapılmışım.

içimdeki arzuları keşfetmekten çok onun fikrine kapılmıştım. Ama onu daha sert öptüğümde ve onun içinde olmanın ne kadar iyi hissettirdiğini düşündüğümde, tüm o gerilim dolu anlarda açlığını çektiğim şeyin bu olduğunu biliyordum

paylaştığımız anlar. Sofia'ya olan hislerim bu arzumu gölgelemişti ama şimdi ona teslim olduğum için daha fazlasını istediğimi biliyordum.

Aletim tekrar sertleştiğinde ve Sofia kıcını bana doğru bastırıldığında, bu anlamaya tamamen dahil olduğumu biliyordum. O kadar doğru hissettiriyordu ki, Tyler'ın bana ne kadar çekici geldiğini daha önce fark etmediğime inanamıyordum. Ona hükmetmeye çalışırken kendimi o kadar kaptırmıştım ki, ondan başka neler istediğimi fark etmemiştim bile.

Öpüşmemizi kestim, onun yerine Sofia'yı öpmek için eğildim ve Tyler eşofman altımı kavrayıp aşağı çekerken ağzıma karşı inledi. Onları tekmeledim ve vücudumu sabunla yıkarken inledim, eli aletimdeki değerli taşların çıkıntıları üzerinde kayıyor ve beni daha fazlası için acıtıyordu. Sofia'nın üzerindeki küçük g-stringi kaydırarak ayaklarımızın dibine fırlattı ve mücevherlerle kaplı amını ikimize de göstererek beni o kadar sertleştirdi ki ağrımaya başladı.

Tyler arkama geçti, Sofia'yı öne doğru iterken ağzını boynuma dayadı, böylece Sofia kendini duvara yaslamak zorunda kaldı, sonra sikimi tekrar kavradı ve amının sıcak ıslaklığına doğru yönlendirdi.

"Bunun gibi," diye homurdandı Tyler, kalçalarını benimkilere doğru itti ve o tek sert hamleyle beni onun içine zorladı, Sofia'nın haykırmasına ve dudaklarımdan bir zevk kişnemesinin dökülmesine neden oldu.

Tyler kalçalarını kavradı, her bir hamlemi karşılamak için onu geri çekti, arkamdan bana doğru sürmeye devam ederken, ikimizin de adını inlerken onu nasıl memnun edeceğimi gösterdi.

"Yıldızlar, bu çok iyi," diye iç geçirdi Sofia ve Tyler elimi tutup beline ve amını süsleyen değerli taşların üzerinden klitorisine götürürken göğsüm kabardı.

Parmaklarımı daireler çizerek hareket ettirdi ve bizim için zevkle titredi. Elimi bırakmadan önce ritmi devam ettirmem için bana bıraktı, amı şaftımın etrafını sıkıca kavrarken, Jacob'ın merdivenimdeki değerli taşların her biri onu benim için parçalayacak şekilde içinde öğütürken onu coşkuya doğru inşa etti.

Arkama uzandım, Tyler'ın eşofmanını zorla indirip sikini yumruğumla kavrarken Subs'larımı memnun etme içgüdüm beni tahrik ediyordu. Derin bir şekilde inledi, beni ve Sofia'yı izlemek için yanıma geldi ve dizginleri ele geçirmeme izin verdi ve yumruğum onun uzunluğunda yukarı ve aşağı kayarken aletimin ona girip çıkmasını izlerken gözleri kapandı.

Sofia bir ürperti ile boşaldı, inlemeleri boşluğu doldurdu, amcığı aniden sikime kenetlendi ve beni onunla boşalmaya zorlarken nefes nefese kaldım, kalçalarımı birkaç kez daha ileri iterken zevk dalgası, bunun ne kadar iyi hissettirdiğine inanamıyordu.

Sofia'dan çekildim ve o da Tyler'ın sikine uzanırken gözlerinde arzuyla bize döndü ve onu memnun etmek için birlikte çalıştık, yumruklarımız Sofia'nın kalçasına gelene kadar uzunluğunu yukarı ve aşağı kaydırды ve sıcak su etimizin üzerinde hızla ilerlerken üçümüz çaresiz, dağınık bir öpücükle çarpıştık.

Kalbim şimdiye kadar bildiğı en heyecan verici melodiyle çarpıyordu ve bunun tam ait olduğum yer olduğunu biliyordum, üçümüz birbirimiz arasında en mükemmel uyumu buluyorduk. Dom olmuş olsam da, işlerin bu şekilde gitmesini hiç beklemiyordum, içimizdeki Fae'yi memnun eden doğal bir düzene giriyorduk ve türümüzün dürtülerini dengelemenin bir yolunu bulmuştuk. Ve lanet olsun, cennet gibi hissettiriyordu.

Koridorlarda dörtnala koşup herkesi ararken, aletim bugün yaptığım seks miktarıyla karıncalanıyordu. Ben bir seks aygırıydım, yani bir seks aygırı ya da bir seks atı, lanet olsun, zaten bakire değildim ve önemli olan da buydu. *Çoooook* bakir değildim.

İleride konuşan insanların sesini duyduğumda sevinç çığlıkları attım ve Orion'un "Bu işleri değiştirir" diyen sesini tanıdım.

Pasajın içine doğru yuvarlandım, en çok onun orada olmasına sevindim çünkü beni herkesin önünde bakire olduğum için azarlayan oydu ve şimdi sözlerini yiyecekti.

Ellerimi kalçalarımaya koyarak geçide doğru sıçradım. "Ha-ha! İksirin için artık benim kanımı kullanamazsın, Orion. Bir sürü seks yaptım. Bir sürü ve bir sürü seks. Bir erkekle *ve* bir kızla. Çifte siktim, çifte batırdım ve tüm çifteleri yaptım ve aletimi tüm deliklere soktum, Orion. *Hepsine.*"

Orion, etrafında duran grubumuzun geri kalanı gibi şok içinde bana baktı ama hiçbirisi gülümsemedi ve Darius başını sallayarak elini yüzüne götürdü.

"Az önce biri *öldü* Xavier," diye tısladı Max ve Orion kenara çekilerek arkasında yerde yatan kanlı bir cesedi ortaya çıkardı, ayrıca cesedin arkasında duran annem ve Hamish'i de gösterdi.

Annem bana bakarken beti benzi atmıştı. "Bu harika bir haber tatlım, aferin sana, sen de harika bir iş çıkarmış gibi görünüyorsun ama

Bunu daha sonra
tartışalım, tamam mı?"

*Hayır. Hayır. Bir daha
olmaz.*

Annemle seks hayatım hakkında konuşmak istemiyordum. Ona bir erkek ve bir kızı tüm deliklerinden becerdiğimi açıkça söyledim. *Aman Tanrım, az önce annemin önünde "tüm delikler" dedim.*

"Özür dilerim, yıldızlara bakarak katilin
Yakalandım," diye geveledim ve aralarındaki kan gölüne bakarken geri
çekildim

Hepsi.

"Görünüşe göre katil Justin Masters değilmiş," dedi Tory ve Geraldine bir çığlık atarak elini alnına götürdü.

"Bu solucan işlediği suç yüzünden çok kötü muamele gördü. Ve şimdi aklanmış bir böcek olmalı, bir böcek gibi gökyüzüne uçmak için özgür bırakılmalı."

Geraldine, Max'e yaslanıp omzuna yaslanarak hıçkırığa hıçkırığa ağlamaya başladı. "Ne halt edeceğiz biz?" Darcy endişeyle sordu. "Neden? Tepegözler bunu yapanı bulamaz mı?"

"Tanrı sümbülümü korusun, sorgulamaları yoğunlaştırmalıyız," dedi Hamish. "Hemen başlayacağız." Annemin elini tuttu, koridorda ilerlemeye başladı ve birkaç isyancı aceleyle ilerledi, herkes benim yolumda yürümeye başlarken parçalanmış cesedi bir battaniyeyle örttü.

Döndüğümde kendimi Gabriel'le yüz yüze buldum; kolumu tutarken üst dudağı hırlayarak geriye kıvrılmıştı. "Merhaba, seni küçük pislik."

Hay sikeyim.

"Orion'un beni o balta girmemiş ormandan çıkarması ne kadar uzun sürdü biliyor musun?" diye tısladı.

"Um...bir süre?" Homurdandım.

"Neredeyse kendi kasık kıllarımda boğulmama yetecek kadar uzun, Xavier.

Bunun için yeterince uzun," diye homurdandı ve Atlas'ını çıkarıp üzerinde bir şey göstererek bana gösterdi. "O küçük pislik arkadaşına söyle de bunu indirsin."

Tyler'ın FaeBook'a gönderdiği videoya bakarken sesimde bir parça gururla "O aslında artık benim Sub'ım," dedim.

"Ayın oğlu olması ve hepimize ay büyüğü hediye etmek için dünyaya inmiş olması umurumda değil Xavier. Ona bunu indirmesini söyleyeceksin."

Tyler'ın internete koyduğu FaeBook gönderisini okurken hızla başımı salladım, altında Gabriel'in videosu oynuyordu, hayatı için koşarken kolları Geraldine'i yere seriyordu, her zaman korktuğu şekilde ölmek için feryat ediyordu. Çaresizlik içinde kapıya doğru süründü, elini uzattı ve Max onu sürükleyerek kurtarmadan önce koyu renk saçların arasında kaybolmaya başladı, bu şekilde ölmeyeceğine söz verdi ve odadan dışarı çıktılar.

Tyler Corbin: *Bugün sınıfta işler #tüylü bir hal aldı.*

Gabriel Nox bize düzenli bir çalı tutmanın önemini öğretmeye çalıştıktan sonra #pubetastrophe. Tüyleri hızla kontrolden çıktı ve #wangwig'i bir dakikadan kısa bir süre içinde tüylü bir arkadaştan kıllı bir canavara dönüştü. Hemen harekete geçen Lance Orion yardım etmek için atladi ancak #cockcarpet onu boğduğu için kendini AMBUSH edilmiş halde buldu ve kendini arkadaşının

Ağzında #willywhiskers ve gidecek hiçbir yeri yok. Orion #peenpelt ile ne kadar mücadele etse de #deeppubesea içinde kayboldu ve o zamandan beri onu henüz göremedik.

*#youhaireditherefirst #thelostfurld #bashedbyyourownbush
#deathbyphallusfuzz #willthepubenatorbeback*

Carson Alvion: *Adalet. *bush emoji**

Mikaela Colgan: *Orion istediği zaman çalılıklarına savaşmaya gelebilir! #bravethebush #bushbandit*

Leon Night: *HAHAHAHA Orion, Gabe'in #cocklocks'ına gömüldü*

*Seni özledim, Leon. Neden çağrılarima cevap vermiyorsun????
#Mindyforlife #thislionessisloneley #cryinformylion*

Savannah Desiree: *Kutsal ay taşları! Haftanın her günü #hotharpy'yi kurtarmak için o #pubacioussea'ye dalarım*

Jasmine Andrea Ray: *Gabriel için kırpın! Hepimiz katılacağız! #I'llbringmyclippers #finderskeepers*

Marta Segura: *İşte buna tehlikeli bir durum denir. #savethehotprofessors #itsnotlearningunlessmyloinsarea-burning*

Telisha Mortensen: *Tuhaflaştırmak istemem ama o pubalicious odada Gabriel ve Orion'a giden yolu YİYERDİM #dontknockittilyoutryit #furryfeast*

Zian Williams: *Umarım orada minokrab yoktur! #thecrabsareaftertheabs*

"Pardon?" Açıklamam gerekip gerekmediğini merak ederek kahkahamı yutmaya çalıştım.

ama Gabriel şu anda hepsini görme havasında görünmüyordu, bu yüzden onları çıkarmamaya karar verdim.

"Üzgün değilsin," diye hırladı. "Ama olacaksın." Beni itti. Ölü Fae'ye saldıran her neyse, cesedi isyancılar tarafından taşınırken bıraktığı kanlı dağınıklığa doğru. "Tek bir damla su büyü kullanmadan temizleyin."

"Ama-" Nefesim kesildi ve beni katliamın önünde dizlerimin üzerine çöktürdü. "Çok daha kötüsünü yapabilirim," diye uyardı Gabriel ve ben teslimiyet içinde iç çektim, ortalığı temizlemeye başladı. Ama o grubumuzun geri kalanıyla birlikte uzaklaşırken ve ben yere saçılmış kan ve irinle uğraşmak zorunda kalırken, yine de bunun hayatımın en güzel günlerinden biri olduğunu hissetmekten kendimi alamadım. Ve kendi kendime "Buna değdi" diye mırıldandım.

Geraldine

Avucumdaki gölge dürbününe vururken her şeyin anlamını düşünerek odamda volta **attım**, yeterince sert salladığımda göz küresinin içinde çıkardığı tatmin edici gümbürtünün tadını çıkardım.

Bu şey hilekâr bir yaratıktı ve onu bu gece demirinin -özellikle perilere zarar vermek için tasarlanmış, gölgeleri hedef alan ve onları etkisiz hale getiren bir metal- içine hapsetmeye çalıştığımda üç kez yüzüme sürünmeye çalışmıştı ama artık onu düzgün bir şekilde zapt ettiğime göre korkacak bir şeyim yoktu.

Yine de bu bizi hedefimize yaklaştırmadı ve bu meydan okumayı kendime görev edindim çünkü bu çabada başarılı olmadan bu savaşı asla kazanamayacağımızı içten içe biliyordum.

Espial haritasını kullanabilmek için yapışkan parmaklarımıza ihtiyacımız vardı.

Bu alçak göz yarıkların izini sürmek için. Ancak bu lanet şeyler bugünlerde bir Ejderha rahminden bile daha nadir bulunuyordu ve var olduğu bilinen sadece beş tane vardı, bunların hepsi de FIB'ye aitti ve FIB tarafından sıkı bir şekilde korunuyordu.

O alçak Daniels'ı düşünmek bile, niyetleri ne kadar kötü olursa olsun, hâlâ o sahte kralın peşinden gittiklerini ve onun emirlerini yerine getirdiklerini bildiğim için içimi kaynattı. Onlar gerçekten

ve ilk fırsatta o casusluk haritalarından birini ellerinden kapmaya kararlıyım.

Sorun şuydu ki, sevgili, tatlı, geveze Gabriel, FIB'in en üst biriminin elinde bulunan haritalardan yalnızca birini *görmeyi* başarmıştı ve haritayı ele geçirmek için yaptığımız her plan, onun başarısızlığımızı öngörmesiyle sonuçlanmıştı. Ve ölümle. Çok fazla ölüm. Dürüst olmak gerekirse, küçük çatlak bu imgelem karşısında oldukça şaşkın görünüyordu ve bunu atlatması için ona ısrarla uzanmasını önermiştim. Ama gerçekten de ıslak bir Sally gibi görünüyordu ve gitmesine ihtiyacım vardı, bu yüzden onu yine de yoluna gönderdim.

Bu gerçekten de kırılması gereken büyük bir Ejderha ceviziydi ve ben sadece başarısız olmayacak bir plan bulmaya çalışırken harcadığımız zaman için kendime kızıyordum.

Kapı çalındı ve içimi çektim, açmak için hareket ettim ve dürbünü yorganımın üzerine fırlattım, göz küresi kurutma makinesindeki nemli bir pinpon topu gibi içinde zıplayıp duruyordu.

"Merhaba şekerparem," dedi babam nazikçe, parmak eklemlerini çeneme vurarak. "Hazır mısın?"

"Oh, Tanrı merhamet etsin," diye soluk soluğa kaldım ama yine de onu koridora kadar takip ettim. Çünkü o anki beceriksizliğimi Kraliçelerimin gölge yarıklerinin yerini bulmasına ve o işbirlikçi kırıntı Lavinia'yı alaşağı etmesine yardımcı olmak için elime bir espial haritası geçti ama niyetimi telafi edebilirdim. Yine de bunu yapmaktan nefret ettiğimi kendime itiraf edebilirim.

Yürürken babam göz ucuyla bana baktı, değerlendiren bakışları beni hantallaştırdı ve kendi ayaklarıma takıldım, dirseğimden tutup beni düzelttiği için petunyamın üzerine düşmekten kurtuldum.

"Biliyorsun, eğer bu nişan artık sana uymuyorsa-" diye söze başladı, ama bir solukla sözünü kestim.

"Tatlı sourcrout sana bu fikri ne verdi?" Nefes nefese kaldım.

"Kör değilim tatlım, Rigel denen adamla bakışmalarınızı görüyorum ve onun taht hakkında alçakça fikirleri olduğunu biliyorum, ama Belki de bu o kadar sorun değildir. Hanımlarımızın ne olursa olsun yükseleceği açıktır ve kaderin tatlı ve sert eli tarafından korkutulduktan sonra senin için uygun bir eş olacak."

"Peki ya Justin?" Ağladım. "Haksız yere suçlanan zavallı, tatlı, aptal Justin? Çektiği onca acıdan sonra şimdi ona dönmezsem ben nasıl bir hanımefendiyim?"

"Popkins..."

"Hayır, bu konuda tereddüt edemem," diye kararlı bir şekilde cevap verdim, ancak alt dudağım biraz titredi ve Justin'in hücresinin bulunduğu tünele döndüğümüzde, konuyu bir yaprağın kuyuya düşmesi gibi bıraktı.

Beni bu nişana bağlayan sadece kendi kadın kaprislerim değil, sevgili annemdi de. Ölüm döşeğindeyken, zalim ve uzun ömürlü Faeitis kemiklerini kemirdiğinde ve onu yıldızların rehberliğindeki bülbülün kanatlarında bizden çaldığında, benden her zaman sözüme sadık kalmamı istemişti. Çünkü benim tatlı annemin gözünde, sözüne sadık kalmamaktan daha kötü bir şey yoktu.

Bir kar zilinin hayaliyle konuşan dil, sadece başka bir kar zili seçerdi. Sadık ve vefalı bir kadının timsaliydi o. Perde'nin ötesine, parlak kader dokuyucularımızın kollarına geçtiğinden beri geçen yıllar boyunca benim yol göstericim olmuştu. Justin'e verdiğim sözden dönersem, benim hakkımda ne düşünürdü?

Babam aceleyle ilerledi, hücresinin kapısını açtı ve Justin'i serbest bıraktı, ondan özür diledi ve ben henüz kimsenin fark etmediği bir osuruk gibi kanatlarda oyalanırken başka bir cesedin bulunduğu gerçeğini açıkladı. Ama bakışları benimkilerle buluşmak için yükseldiğinde, ihanetin pis kokusunun onu bulduğunu anladım.

"Ah tatlı semenderler," dedim. "Böylesine iğrenç ve acımasız eylemler yapabileceğinize inandığım için beni affedebilecek misiniz?"

Justin'in kaşları şaşkınlıkla kalktı, Papa cebinden çıkardığı bir anahtarla onu hapsetmek için kullanılan sihirli kelepçeleri çıkarırken kendini özgür bulduğunda sade yüzü bir şaşkınlık resmiydi.

"Gerçek suçluyu yakaladın mı?" diye sordu, soruma cevap vermedi ve başımı sallarken utanç verici bir nefes aldım.

"Affını kazanmak için ne yapmam gerekiyor?" Ona yalvardım ve bakışları göğüslerimin cömertliğine düştüğünde biraz kızardı, bana etten bir ödül istediğini bildirdi.

"Simit!" O kadar yüksek sesle bağırdım ki babam neredeyse düşüyordu ve Justin irkildi. "Bu adamın simide ihtiyacı var, eğer simide ihtiyacı olan bir adam gördüysem."

Aniden döndüm ve aceleyle uzaklaştım, kulaklarım çimlerimi sulamasına izin vermenin korkunç ihtimaliyle yanarken Justin'in beni takip eden ayak seslerini duydum.

Tenis kortundaki tavus kuşu gibi koştum, onu yemek salonuna götürdüm. Orada bulunan herkese onu alkışlamaları için bağırdım ve kalabalığın arasından mutfaklara doğru kaçmadan önce onun yiğit yüreğinden şüphe ettiğim için özür diledim.

Hamuru hazırlamaya başladığımda boğazıma bir hıçkırık düğümlendi, simitlerimi yaratmak için çalışırken onu bir kertenkele gibi dövüyordum. Ama bugünkü partinin başarısız olacağı kesindi. Çünkü gözyaşlarım serseri isilikli bir barakudadan daha fazla tuz ekleyecekti ve onları yiyip de yakında gerçeği öğrenmeyecek bir Fae olmayacaktı.

"Gerry?"

Kalbim bu sesle durdu ve keskin bir nefes aldım, olduğum yerde donup kaldım ve az önce onun fikrini zihnimde canlandırıp canlandırmadığımı merak ettim.

"Gerry, konuş benimle."

Bana dokunmadan önce bile onu sırtımda hissettim, elleri ön kollarımı buldu ve parmakları benimkilerle buluşana kadar tenimden aşağı kaydı ve beni hamur yoğurma dansında yönlendirmeye başladı.

"Kalbinin kırıldığını hissedebiliyorum," diye mırıldandı kulağıma ve ben gözlerimi kapatıp ona yaslanırken, parmaklarımızın arasındaki hamur hissine ve sırtıma bastırdığı göğsüne odaklanarak bir hıçkırık daha çıkardım

"Sözümün eri bir hanımefendi değilsem ben kimim?" Nefesinin sıcaklığını havada dönen şafak tepeli bir tüy gibi boynumda hissederek sordum.

"Sen Geraldine Grus'sun," diye cevap verdi. "Ve sen benim için her şeysin."

Bu sözler üzerine çırpınan kalbim serbestçe alt bölgelerime düştü ve onun için kırıldım, çatlayan bir yumurta gibi açıldım ve ona sarımsı içimi gösterdim.

"Ama sen bir serserisin, ben de bir hanımefendi," diye nefes aldım. "Bir balıkla bir karahindibanın gerçek aşkı bulması kadar olanaksızsınız."

"Bu balık bacaklarını uzatır ve seninle oturmak için sudan sürünerek çıkar, karahindiba."

Boğazım düğümlendi ve parmaklarım hamurun içinde hareketsiz kaldı.

"Peki ya rüzgâr eserse ve tohumlarım uçarsa?" diye mırıldandım. "O zaman kanatlarım çıkar ve seni aya kadar takip ederim," diye cevap verdi. "Çünkü bu dünyada hiçbir şey benim için senden daha önemli değil Gerry. Ve birlikte olmak için üstesinden gelemeyeceğimiz hiçbir farklılık yok."

Başımı çevirdim, gözlerim açıldı ve yakışıklı yüzünün sulu görüntüsünü ortaya çıkaran gözyaşlarıyla yüzdüm.

"O zaman benimle ayda buluş," diye nefes aldım, yapmamam gerektiğini bildiğim bir şeyi kabul ettim ve dudaklarımı dudaklarının okşaması için ayırdım. Annem

Bunun için benden nefret eder mi, adımı bir, iki, üç kez Perde'nin ötesinde lanetler mi ve bana bir dilbaz der mi?

O beni sanki ben esintide dans eden bir hogmoth'muşum gibi öptü, ben de onu sadece sevgiye ihtiyacı olan bir fıravun faresiymişim gibi öptüm.

Tatlı, dürüst ve tamamen bize aitti ve ellerimiz hamuru yoğurmaya geri döndüğünde, onunla birlikte pişirmenin ritmine kapıldım ve birlikte şimdiye kadar yaptığım en yağlı simitleri yaptık ve kalabalıktan uzakta birlikte yedik. Ve Justin'in ince dudaklarına tek bir kırıntı bile sunulmadı.

OceanofPDF.com

Lionel

Ellerimi belimin hizasında kavuşturmuş, kraliyet kış bahçesinin camlarına vuran yağmura bakıyordum. Önümdeki kapıların camında bir Hydra ve bir Harpy'nin neredeyse şeffaf görüntüleri vardı ve yağmur damlacıklarının üzerlerine çiselemesini izledim, kral ve kraliçe benden önce ağlıyor gibiydi. Ama bu bile bu sabah beni tatmin edemedi.

"Rüzgâr doğudan esiyor kralım," dedi Vard arkamdan bir yerden ve ben de başımı ona doğru savurarak alay ettim. Öfke içime aktı. Başarısızlıkları yüzünden ona işkence ettirmiştım, oğlum ve arkadaşlarının sarayıma girmesine izin vermişim ve onun gözünü çıkarmışım. değersiz yüz.

"Eğer bir hafta dolmadan bana işe yarar bir kehanette bulunamazsan, seni zindana geri göndereceğim ve işkencecim kafandan işe yarar bir şey çıkarana kadar orada kalacaksın."

"Özür dilerim efendim," diye korkuyla mırıldandı. "Gölge gözüm olmadan Görüş'e hâlâ alışmaya çalışıyorum."

Yüzümü ona döndüm ve karşımdaki bu sansar adama yaklaşıırken kollarımı iki yanıma bıraktım. Gölge göz beni çok endişelendirmişti. Saraya girme riskini almaya neden değdiği hakkında hiçbir fikrim yoktu. Oğlum bunu ne için kullanacağını düşünüyordu? Vard, biri onu kendi kafasına yerleştirmedeği sürece geleceği tahmin etmek için kullanamayacaklarını söylemişti. Belki de planları buydu. Oğlum bu kaderi birine dayatacak kadar kalpsizdi ve bu fikir beni tedirgin etti. Düşmanlarım gölgeleri *görebiliyorsa*, hareketlerim tahmin edilebilirdi.

"Neden ölmediğini biliyor musun, Vard?" Buz gibi bir sesle sordum ve titreyerek başını bana doğru sallamaya başladı. "Sadece ve sadece tek bir sebepten ötürü ölmedin. Senden daha yetenekli bir Kahin henüz karşıma çıkmadı. Ama seni temin ederim ki arıyorum, bu yüzden ya kendine başka bir gölge göz bulmanın bir yolunu bulsan iyi edersin ya da gözün olmadan daha iyi bir Kahin olursun, çünkü kaderin başka türlü belirlenmiş durumda. Ve sana söz veriyorum.

Bana yaşattığın sorun için sana Peçe'nin ötesine geçme izni verene kadar haftalarca." Tenimde yanan sıcaklıkla ona elimi geri uzattım ve sağ yanağının eti fena halde haşlanırken feryat etti.

Konservatuvardan çıkarken öfkeyle baktım, yeni uşağım Horace altın bir tepside bir bardak viskiyle aceleyle ilerliyordu. I onu geçerek kabul etti. Yeterli biriydi ama Jenkins, taklit edilemeyecek kadar özel bir kalibreye sahipti. Beni biraz memnun eden sadist bir ruha sahipti ve ihtiyaçlarımla o kadar uyumluydu ki, bunların yerine getirildiğini neredeyse hiç fark etmemiştim. Horace'ı hatalarından dolayı iki kez cezalandırmıştım ama kendini düzeltmeye istekli görünüyordu. Bu da astlarımda takdir ettiğim bir özellikti.

"Kralım," Lavinia'nın sesi sağ tarafımdaki koyu siyah halıyla kaplı dolambaçlı merdivenden geliyordu.

Başımı kaldırdım, onu gölgeler içinde buldum ve yakınlığından duyduğum tedirginlikle tüylerim diken diken oldu. Vegas'ın beni engelleme girişiminden iyi bir şey çıkmıştı. Kahinimin yüzünden gölge gözünü almış olabilirler ama buraya döndüğümüzde bana sağladığı canavar Varis'i katledilmiş olarak bulduğumuzda, rahatladığımı itiraf etmeliyim. Ne zaman Bana bir çocuk teklif etmişti, Fae olacağını düşünmüştüm ama o gölge yaratık her neyse kanım tiksintiyle dondu. Saf kan bir Ejderha olmadığı kesindi. Bu yüzden ondan iyi ki kurtulmuşum.

Artık bir Varis için yeni bir planım vardı, yapılması gerekeni yaparken tek kelime etmeyeceğim bir plan. O iğrenç kız Mildred Canopus'u kendi tohumumla dölletecektim. İhtiyacım olan tek şey Varisimi taşıyacak saf kan bir Ejderha rahmiydi, onu barındıran kadın umurumda değildi. Ve kesinlikle sikimi onun içine sokmama gerek yoktu.

Bunu başarmak için aşağılık görünümlü bir kız. Tek yapmam gereken yeni kraliçemi bu fikri kabul etmeye nasıl ikna edeceğimi bulmaktı, böylece ihtiyacım olan rahmin sahibini öldürmeyeceğinden emin olabilirdim. Başka alternatif yoktu.

Ne de olsa Canopus kızı.

"Gel yanıma uzan," diye buyurdu Lavinia, gölge elbisesinin çıplak bedenini ortaya çıkaracak şekilde düşmesine izin vererek.

Dengemi korudum ama içim ürperdi. O iğrenç yaratığın bedeninden bu dünyaya sürünerek geldiğini gördüğümünden beri bana hiç çekici gelmiyordu. Etimi kendi zevki için nasıl kullandığından ve bana verdiği acıdan bahsetmiyorum bile. Hayır. Zaman zaman ne kadar çekici görünürse görünsün, sikimi ona tekrar sokarak riske atmak istemiyordum.

"Şehirde işim var," dedim kararlı bir şekilde, ona sırtımı dönüp uzaklaştım, onu öfkeyle çılgılık atarken bıraktım, ama en azından gölge elimi bana karşı kullanmaya çalışmadı.

FIB ajanlarından oluşan bir maiyet beni dışarıda bekliyordu ve ben de hava kalkanımı etrafıma daha sıkı sararak bakışlarımı arabanın arka kapısını benim için açan güzel Ajan Francesca Sky'ın kışına diktim.

"İyi akşamlar, majesteleri," dedi bana dönerken, gözleri yerde ve başı eğikti. Koyu renk saçları örgü şeklinde örülmüştü ve o sikimi emerken saçlarını parmaklarıma doladığımı hayal ederek, bu geceki görüşmeden sonra onu kaçırıp kaçıramayacağımı düşündüm.

"Gösteriden sonra bir içki içmek için bana katıl," diye ısrar ettim ve gözleri benimkilerle buluşmak için yukarı fırladı, içlerinde korku olabilecek bir şey parladı.

Ve ben onun bu görünüşünü çok sevdim.

"Sadece ben mi, Kralım?" diye şaşkınlıkla nefes aldı. "Sadece sen," diye mırıldandım.

"Çalışmak zorundayım," dedi çabucak ve bir milisaniye için bakışlarında bir meydan okuma titreşimi vardı. Ama bu kolayca bastıramayacağım bir şey değildi.

"Ben kralım ve nişanlanmamanızı emrediyorum." Arabaya girmeden önce yanağına bir parmağımı dokundurdum ve o da arkamdan kapıyı kapattı.

Tucana'ya götürüldüm ve arabanın kapısı açılırken avuç içimi bembeyaz gömleğimde gezdirip koyu kırmızı ceketimi düzelttim. Kamera flaşlarının kaotik ışığına, üzerime düşen anti-büyü büyülerinin telaşına adım attım.

Kalabalığı şımarttım, fotoğraflar ve mükemmel tasarlanmış Halkla ilişkiler ekibim tarafından yazılan ve yarın gazeteleri dolduracak alıntılar. Krallıktaki en popüler adamdım, herkes benden bir ısırık almak istiyordu ve ben

Onları en kazanan gülümsemelerimle beslerken ve hükümdarlığımın görkeminin tadını çıkarırken onlara izin verdim.

Kraliçemi sordular, ben de çok yorgun olduğunu ama yakında tekrar ayağa kalkacağını söyledim. Ne de olsa bu benim gecemdi ve onu buraya getirip zaferlerimden herhangi birini kendine mal etmek gibi bir niyetim yoktu.

İçeri girme vakti geldiğinde, kırmızı halıyla kaplı taş basamakları tırmanarak, yanımda maiyetimle birlikte etkinlik için hazırlanmış büyük tiyatro salonuna girdim. Tiyatro FIB yakınımnda kaldı, ancak ben dönüp coşkuyla alkışlayan kalabalığa son bir el sallarken fotoğrafçıları engelleyecek kadar yakın değillerdi. Daha sonra bana içeriye kadar eşlik edildi ve altın rengi ışıklarla dolu gösterişli bir koridora yönlendirildim.

İçimdeki Ejderha'yı çağıran heykeller.

Bir süreliğine kulise götürüldüm, ancak çok geçmeden güneşin altındaki anım geldi. Tiyatro salonu destekçilerimle dolup taşıyordu ve sahnede The Celestial Times'tan yakın arkadaşım Portia Silverstone tarafından anons edilmeyi beklerken havadaki heyecanla yıkandım.

Kariyerimin zirvesindeydim, bu anın gerçekleşmesi yıllar alacaktı ve bu gece hayatım tarihe geçecek bir röportajla kutlanacaktı. Tüm krallıkta canlı yayınlanacak, diğer tüm şovlar bunun lehine iptal edilecek ve ülkedeki her Fae'nin

Solaria gözlerini ona dikmişti. Bana. Hükümdarlarına, gelmiş geçmiş en büyük krala.

"Sözü daha fazla uzatmadan, sahneye en yüce, en görkemli, en seçkin ve en güçlü Kral Lionel Acrux'u davet ediyorum!" Portia haykırdı ve ben de en güzel gülümsememi takınarak sahneye çıktım.

Seyirciler beni alkışlamak ve tezahürat yapmak için ayağa kalktı.

Koltuklar yukarıdaki geniş balkonlara kadar yükseliyordu ve altın çerçeveli kutularda Pitball yıldızları ve ünlüleri beni izliyordu, kapılarına kişisel davetiyeler gönderdikten sonra katılımları tartışılmazdı. Ön tarafta

En yakın balkonun sırası, koltuklarının yeni varisleri Ellis Rigel, Hadley Altair ve Athena Capella ile birlikte Meclis Üyeleri idi.

Portia'nın üzerinde kıvrımlı vücudunu saran lacivert bir elbise vardı ve beni selamlayarak yeşil kadife bir sandalyeye oturdu. Karşısındaki çok daha büyük olan berjer koltuğa oturmadan önce takım elbisemin düğmelerini çözdüm.

Aramızda bir masa vardı ve Portia'nın şarap kadehinin yanında en sevdiğim viskiden bir kadeh beni bekliyordu; kadehi elime alıp güzel nektarı yudumladım. Odunsu alt tonlar dilimde yuvarlandı Kalabalık sakinleşip bir kez daha yerlerini alırken ben de bardağı masaya geri koydum.

Arkamızda sahnenin arka duvarının tamamını kaplayan devasa bir ekran vardı; üzerinde siyah beyaz bir fotoğraf vardı; Ruhlar Sarayı'nın doğu balkonunda asil bir şekilde durmuş, bir dirseğimi korkuluklara dayamış ve çenemi yumruğuma dayamış uzaklara bakarken çekilmiş bir resmim.

En iyi şekilde süslenmişti. Yanında da "*Kral Lionel Acrux ile bir akşam*" yazıyordu. *Tacın arkasındaki adam.*

Ah, hayatım boyunca verdiğim mücadeleler sonunda meyvesini vermişti. Bu an için her şeyimle savaşmıştım. Çocukken bu röportajı odamda sayısız kez canlandırmıştım ve şimdi meyvesini veriyordu, tüm çabalarım sonuç veriyordu. Yıllardır kutlanmam gerektiği gibi kutlanıyordum. Artık beni görüyorlardı, gücümü görüyorlardı ve bunun altında eziliyorlardı. Ve bunun asla unutamayacağım bir gece olacağından emindim.

Portia birkaç basit soruyla başladı ve ben gençliğimden, nesli tükenmek üzere olan bir çöl şahini türünü avlamaya gittiğim ve türünün son örneğini duvarıma astığım zamandan, Baruda'nın kuzeyinde Solaria'nın en güzel gölüne bakan, kendi adıma bir otel inşa ettirdiğim zamana kadar, neşeli hikâyeler anlatırken kalabalığı ısıttı. Tabii ki, bunu yapmak zorundaydım.

Kasaba halkının bu projeye müdahale etmeye çalışmasını engellemek için birkaç avucumu yağladım, kulemin kendi su manzaralarını engellediğine dair şikayetleri neredeyse işleri bozuyordu. Ama istediğimi yaptırmaya fazlasıyla alışmıştım.

"Bize Zodyak Akademisi'nde geçirdiğin yıllardan biraz daha bahset," diye sordu Portia, başarımın kökenine indikçe sorular da derinleşiyordu. "Vahşi Kral ve arkadaşları tarafından zorbalığa uğradığın doğru mu?"

"Zorbalık mı?" Alay ettim. "Hayatımda bir gün bile zorbalığa maruz kalmadım Portia.

Hayır, sanırım bahsettiğiniz şey Hail Vega'nın beni kışkırdığı ve akademide birlikte geçirdiğimiz süre boyunca bu duygularla hareket ettiği yönündeki söylentiler."

"Peki bu söylentiler doğru mu?" Portia merakla sordu.

Yüzümden üzgün bir maskenin düşmesine izin verdim ve başımı salladım. "Ne yazık ki Hail içimdeki büyüklüğü gördü. Sadece müttefik olmak istediğim için bu büyük bir utançtı, ama ne yazık ki gücümü görmeye dayanamamış gibi görünüyordu. Bu yüzden okulda beni hedef aldı, mükemmel notlarımı değiştirdi, böylece onun için daha az tehdit olarak görünecektim. Statüsünü korumak istiyordu ama yıldızların başka planları varmış gibi görünüyordu."

"Tanrım, ne skandal ama," diye soluk soluğa bağırdı Portia ve kalabalığın her kelimeye kilitlendiğini hissettim.

"Belki, ama sanırım Vahşi Kral'ın gençliğinde de vahşi olduğunu keşfetmek çok şaşırtıcı değil," dedim, Hail'in adını yaşarken başardığımdan daha fazla lekelediğim için sessizce sevindim. "Pitball takımının da kaptanıydı ve oyundaki yeteneklerime rağmen oynamama izin vermedi."

"Pitball'da uzman mıydın?" Portia merakla sordu ve aniden Kalabalık gülmeye başladı ve ben de şaşkınlıkla onlara bakmak için arkamı döndüm,

Bakışlarının başımın üzerindeki bir şeyde olduğunu fark ettim. Döndüm ve Zodiac Akademi'de Pitball takımına seçildiğim gün çekilmiş bir videomu buldum.

Hail bana doğru tembelce çukur topları fırlatırken, ben her birini yakalayamadım, öfkem arttıkça birden fazla kez çamura düştüm. Yüzüm. O anının içine çekildim, kahkahalar kafamın içinde daha da gürültülü hale gelirken öfke kanıma karıştı. Hail'in pitball'ları biterken videoda ses çalmaya başladı ve ben onun sesine sinirlendim.

"Bu işte iyi olduğunu söylediğini sanıyordum," diye güldü Hail ve bu sözleri hatırlayınca sağ gözüm seğirdi.

"Ben iyiyim. Ben en iyisiyim," diye ısrar etti genç versiyonum hırlayarak.

"Belki de savunmada daha iyisin o zaman. Seni yakalamamı engellemeye çalış," diye emretti ve hemen üzerime saldırdı. Sağa sola hava büyüğü yaptım ama o her atıştan kaçındı ve bana bir koçbaşı gibi çarptı, ağırlığının altında sırtım yere çarptı ve benden tamamen kadınsı bir çığlık çıktı ve salondaki kahkahaların yükselmesine neden oldu.

Video bitti ve Portia'ya ters ters bakarken burun deliklerimden bir duman çizgisi çıktı. Bu video kimin eline geçmişti? Ve nasıl bu röportaj sırasında çalmayı uygun bulmuş olabilir mi!

İçimdeki sıkıntıyı kimsenin görmesine izin vermemek için kendimi tuttum.

"Yeterli olduğunuza emin misiniz Kralım?" Portia sesinde alaycı bir tını ile sordu ve ellerim sandalyemin kollarında sıkılaşıırken dudaklarımdan hafif bir kahkaha dökülmesine izin verdim.

"O gün Fae gribine yakalanmıştım," diye geçiştirmeye çalıştım kalabalık sakinleşirken. "Sizi temin ederim ki bir hafta sonra iyileştiğimde onu o sahada mahvettim ama Hail benim ikinci denememi yeteneğim yüzünden utandırılmak istemedim."

"Anlıyorum," dedi Portia hafifçe. "Pekâlâ, hayatındaki bir başka önemli ilişkiye geçelim. Kardeşin Radcliff Acrux henüz yirmi yaşındayken trajik bir şekilde öldü, ama daha önce senin üzerinde büyük bir etkisi olmuş olmalı

O zaman?" diye sordu ve ekran şükürler olsun ki değişti, ama Hail, Azriel, Tiberius'un fotoğrafıyla dolduğunda içim sert bir top gibi sıkıştı, Antonia, Melinda ve Radcliff kol kola girmiş, çamurlu Zodiac Pitball üniformaları içinde birlikte gülümsüyorlardı.

"Gerçekten de öyle," dedim başımı üzüntüyle sallayarak.

Kardeşimin arkadaşlarıyla gülümseyen görüntüsü, onun ve o görüntüdeki diğer iki Fae'nin şu anda toprağın altında ölü olmasından memnuniyet duyuyordu. "Radcliff iyi bir kardeşti ama zayıflıklarını iyi gizlerdi. Bu konudan ilk kez bahsediyorum ama... ben Uyanmak üzereyken, Radcliff bana Varis olmak için blöf yapmak zorunda olduğunu hissettiğini, babamı ailedeki en güçlü kişinin kendisi olduğuna ikna ettiğini, oysa asıl gücü bende gördüğünü söyledi. Uyanışımın ardından bana bir kez daha geldi ve Varis olmanın tadını bir süre daha çıkarabilmesi için gücümü birkaç yıllığına azaltmamı istedi - çünkü olmak istediği tek şey buydu, ancak kalbinde bunu ondan bir anda alabileceğimi ve zamanla alacağımı biliyordu. Kardeşimi çok seven ben, yükselme zamanım gelene kadar muazzam gücümün gerçeğini gizli tutacağıma ve onun yerini almak için bir dövüşte onu yeneceğime söz verdim. Ama tabii ki daha sonra çok talihsiz bir olay oldu, onu zamanından önce aramızdan aldı ve bana da onunla hiç savaşımadan bayrağı devrilmaktan başka seçenek bırakmadı." Gözümün altındaki bir damla yaşı siliyormuş gibi yaparak doğrudan kameraya baktım. "Bu gece beni Perde'nin ötesinden izleyeceğini biliyorum Radcliff ve bilmeni isterim ki, iyi yöneteceğim ve Acrux adına ikimiz için de sonsuz şans getireceğim."

Alkışlar salonda çınladı ve Portia hüznle gülümsedi.

Portia, "Evet, gerçekten de çok korkunç bir trajediydi, ama üzerinde durulmadan geçip gitmemiş bir trajedi," diyerek tüylerimi diken diken etti.

"İnceleme mi? Ne incelemesi?" Aptalı oynadım. The Daily Solaria'da yayınlanan saçmalıkları, örtbas edilmiş bir cinayeti işaret eden komploları görmüştüm. Ama hiçbir kanıt bulunamamıştı ve ben kesinlikle böyle şeyleri televizyonda canlı yayında tartışmak istemiyordum.

Portia tekrar ekranı işaret etti ve aniden kardeşim Radcliff'in ölümünden sonra şişmiş yüz hatlarıyla karşı karşıya kaldım; bu korkunç görüntü kalabalığın soluk soluğa kalmasına ve mırıldanmasına neden oldu.

Portia, Radcliff'in göğsündeki kabarmış kırmızı iğne izlerinin etrafında bir halka belirirken, "İğne izleri yalnızca bu noktada bulunuyordu," dedi. "Ve

Bazı biyologlar norian eşek arısının düzensiz bir şekilde soktuğunu, sihirle ya da belki bir kavanozla yerinde tutulmadığı sürece lokal bir yerde tekrar tekrar sokmayacağını iddia ediyor-"

"Saçmalık," diye mırıldandım, uzuvlarımdaki sıcaklık artarken ona bir el salladım. Bu da neydi böyle? Beni bir şeyle mi suçluyordu? Bunun benim kutlama gecem olması gerekiyordu, ne cüretle kardeşimin ölümünü bu geceye karıştırırdı?

Okuldaki güçlü yönlerimi, illüzyon ve zorlama sanatında kazandığım ödülleri detaylandırarak hızla ilerledi ve övgüleri içime çekerken rahatladım, yüceliğe yükselişimin anılarını gözden geçirmenin tadını çıkardım, Radcliff soruları yüzünden hissettiğim öfkeden kurtuldum. Portia'nın hayatımın böylesine kritik bir anında tepki almak gibi bir görevi olduğunu düşündüm; muhtemelen ölümünün gizli doğası nedeniyle hassas davranıyordum.

"Mezun olduğunuzda, Göksel Konsey'in Varisi olarak kardeşinizin yerini resmen almıştınız ve Hail Vega tahta çıkıp babasından görevi devralmaya hazırlanıyordu. Görünüşe göre sizinle Tiberius Rigel, Antonia Capella ve Melinda Altair katılmıştı ve sizin

Prens Hail ile birlikte halka açık gösteriler geniş çapta duyuruldu." Ekranda, tahtı ele geçirmeye hazırlanan küçük taçlı prense birliğimizi göstermek için hepimizin bir arada durduğu fotoğrafların yer aldığı bir dizi gazete makalesi akıyordu. Ama o zamanlar bile benim için belirlenen sınırların çok ötesinde ihtişamlı planlarım vardı. Neden tüm ihtişamı Hail alsın ki? Birinci olmak varken neden en iyi ikinciliğe razı olayım?

"Bugüne kadar paylaştığımız bir bağ." Şerefine içkimi kaldırdım. Balkonlarına çıkan meclis üyeleri sıkıca gülümsediler ve seyirciler alkışlayıp coşarken onlar da bana içkilerini kaldırarak karşılık verdiler.

"Ama yine de," diye araya girdi Portia, gözlerim tekrar ona döndü. "Daha derine indiğimizde, bu bağın her zaman var olmadığı anlaşılıyor."

"Ne demek istiyorsun?" Hafifçe güldüm, içkimden uzun bir yudum alırken bu kadını ölümcül bakışlarıma hedef aldım.

Portia, "Zodiac Akademi'deki mezuniyet partisinden bu özel gizli çekime bir göz atalım," diye anons etti ve kanımı damarlarımda donduran yeni bir video oynamaya başladı. Çünkü o gece hala ruhumda bir ürperti bırakıyor, hala kabuslarıma giriyor, Hail ve karısının ölümünü izlediğimde aklımda sıkıca tuttuğum şeylerden biriymi.

The Orb'da kordon altına alınmış bir kabinde otururken bir serseri beni gizlice Atlas'ına kaydetmiş olmalıydı. Kucağımda odama götürmeyi planladığım bir kız vardı ve Tiberius'un heyecanla bana doğru koştuğunu gördüğümde keşke daha önce yapsaydım dedim.

"Hey, dışarıda herkesin önünde Ejderha formunda ölçülmeni istiyorlar. Ponpon kızlar Radcliff'ten daha büyük olup olmadığını öğrenmek istiyor," dedi hevesle ve ben de heyecanla zıplayarak kızı kucağımdan ittim.

"Tabii ki var," dedim, gömleğimi aşağı bastırıp Tiberius'u kalabalığın içinden takip ederken, kayıt yapan sinsi Fae de onu izliyordu.

İlerlerken kamerayı kendilerine çevirdiler ve Hail kameraya başparmağıyla işaret ederek kalabalığın kıkırdamasına neden oldu.

Koltuğumda kıpırdandım, Portia'ya başımı salladım ve Ona doğru eğildiğimde mikrofon. "Bu uygun değil. Derhal kapattırın," diye emrettim.

"Bu onları sana sevdirecek," dedi Portia, mikrofonunu kapatma zahmetine girmeden ve bir laneti yuttum, içimdeki Ejderha bununla başa çıkmam için bana yalvarırken damarlarımda sıcaklık alevlendi.

"Hemen dur," diye tısladım ama video çoktan en kötü kısmına gelmişti.

Akademnin çoğu izlemek için toplanmışken ben dışarıda, Melinda'nın yaptığı toprak büyüsünden bir platformun zerindeydim. Kıyafetlerimi çıkardım, vücudum kalalarımdın arasında asılı duran ve bir illüzyonla biraz daha büyütülmüş devasa sikimle birlikte tam teşhirdeydi - bunda bir sakınca yoktu, her sıcak kanlı erkek bundan suçluydu.

"Portia," diye homurdandım, kalabalık dev uzantıma bakarken burun deliklerimden dumanlar çıkıyordu ve videonun burada bitmesine çok sevinirdim ama bitmedi.

Genç halim tam yer değiştirmek üzereydi ki, Hail'in ellerinden kalabalığın içinden çıkan sarmaşıklar beni yere yapıştırdı ve penisimdeki illüzyonu sıyırıp gerçek boyutunu gösterirken, kalabalığın içindeki herkes tarafından görülebilmesi için sikimin önüne bir büyütme büyüsü yaptı ve Tiberius onu Faelight'larla aydınlattı. Hail kalabalıkla birlikte kahkahalara boğuldu ve benim genç halim çığlık atarak sarmaşıklara doğru savruldu ve onları yakıp toz haline getirmeyi başararak boxerımı kapıp üzerime çektim.

"Kesinlikle Radcliff kadar büyük değil," diye seslendi Hail, bu sözler zihnimde sonsuza dek yankılandı.

O günün utancının üzerime çöktüğünü hissettim, Hail bir kahkaha atıp sanki bir oyunmuş gibi beni omzumdan alkışlamak için öne doğru koşarken duyduğum utancı hissettim.

"Saçmalama Lionel," diye iç geçirdi öfkemi içine çekerken ve bu sözler sırtımda alev alev yanan bir sıcaklık dalgası yarattı.

"Topal Lionel!" Tiberius benim genç versiyonumun yanına sıçrarken güldü. "Rad sana böyle seslenmiyor muydu?"

Öğrencilerin hepsi ilahiyi tekrar tekrar söyleyerek eşlik etti ve ben de kendimi tutamayıp avuçlarımı Hail'in göğsüne attım ve gömleğinde yanık izleri bırakırken sendeleyerek geri çekilmesine neden oldum.

"Sadece arkadaşlar arasında bir şakaydı," dedi Hail, yanıkları onu hiç rahatsız etmemiş gibi iyileştirerek. "Geçen hafta bütün saçlarımı yaktın. Bu intikam."

Benim genç halim, benimle oynamaya cüret eden bu orospu çocuğuna bakarak öfkелendi ve o anda, eğer bizim arkadaş olsaydık, sahip olduğu en iyi arkadaş ben olurum. Sırtına bir bıçak saplayana ve benim için çığlık atmasını izleyene kadar ona daha da yaklaşıyordum.

Kahkahalar salonda yankılandı ve içinde bulunduğum dehşet dolu hayalden sıyrılıp kâbusumun gözlerimin önünde yeniden canlandığı gerçekliğe sürüklendim. Kalabalık gülüyor, Lame diye bağıırıyordu. Lionel tekrar tekrar söylüyor, Portia da eğlenceli bir şarkıymış gibi alkışlıyordu.

"YETER!" Bir Ejderha kükremesi gibi kükredim, sesim tüm salonda yankılandı, ta ki salondaki herkes ölüm sessizliğine bürünüp şok içinde bana bakana kadar.

Ayağa kalktığımı fark ettim ve Portia'nın gözlerinde küçük bir korkuyla bana bakarken ona doğru döndüm. Ama hayır, bu doğru değildi. Televizyonda canlı yayındaydım. Halkın gözünde bir canavar değildim. Krallıktaki herkesin saygısını kazanmış, sakın ve saygın bir Ejderha'ydım.

Biraz sertçe güldüm, kendimi toparlamaya çalıştığım için sesim zor çıkıyordu. "Belki de yolumuza devam edebiliriz?" Koltuğuma geri gömülüp, en iyi açımı bulmaya çalışarak öneride bulundum. "O zamanlar biraz hassas zamanlar. Patlamamı bağışlayın. Hail'in yasını her gün tutuyorum, bu yüzden arkadaşlığımızı anlatırken biraz duygusallaşabiliyorum."

Portia başını eğerek, "Elbette," dedi. "Özür dileriz majesteleri. Sadece sizinle diğer Konsey Üyeleri arasında her şeyin her zaman güllük gülüstanlık olmadığını göstermek istedik ve belki bu da Vahşi Kral'ın vahşiliğine dair bir ipucu veriyordur."

Öfkemi yatıştırmaya çalıştığını, bana duymak istediklerimi söylediğini hissettim ama yine de işe yaradı, bir elimi saçlarıma götürüp çapkınca gülümseyerek sakinleşmeme yardımcı oldu.

"Ah, evet. Gerçekten de vahşi olabiliyordu. Bu hiçbir şeydi, onun eliyle yapılan pek çok zalimlik gördüm. Ve tabii ki, herkesin önünde penisime küçültücü bir iksir yerleştirmesi aslında onun en hafif kalpli davranışlarından biriydi.

şakalar." Bu, aletimin büyüklüğüyle ilgili söylentileri bastırmış olmalı. Zaten küçük değildi, sadece çok iri bir adamdım, bu yüzden ilk bakışta öyle görünüyordu.

Portia beni daha fazla hikâye anlatmaya teşvik etti ve ben de Hail'in Zodiac Akademisi'ndeki öğrencilere zorbalık yaptığına dair yalan üstüne yalan uydurdum,

Bazen kendi doğrularımı sunup onun adını da ekliyordum ve kısa süre sonra Ejderha Loncası'nın başına geçtiğimi, ünlü Fae'lerle partilere katıldığımı ve ülkenin en güzel kadını Catalina Nightbell ile evlendiğimi gösteren daha fazla video oynatılırken kendimi yeniden çok daha iyi

hissediordum. Tabii ki, düğün görüntüleri şimdi acı bir tada sahipti çünkü ben

O asi Grus'u becerdiğini düşündüm. Ama yakında onu evlilik yatağıma geri götüreceğim ve ona tam olarak kime ait olduğunu hatırlatacağım. Bu sadece bir zaman meselesiydi.

Portia heyecanla, "Lonca Ejderhaları için yaptıklarınıza teşekkür olarak, bu gece sizin için çok özel bir sürpriz hazırladılar," dedi.

"Oh?" diye sordum. Bana büyük bir hazine, belki de altın bir heykelimi hediye edip etmeyeceklerini merak ettim.

Portia, "Dikkatinizi ekrana verirseniz, Lonca üyelerinizden birinden bir mesaj bulacaksınız," diye talimat verdi ve koltuğuma geri oturdum, Ejderhalarımın birinin benim hakkımda ne söyleyeceğini görmek için beklerken gülümsedim. Belki de pullarımın parıltısından ya da kükrememin gücünden bahsedecekti. Ya da belki de Ejderha ateşimin gücüne odaklanacaktı.

Ekranda Dante Oscura'nın yüzü belirdi ve yerimde kaskatı kesildim, beni terk eden asiye bakarken ellerim yumruk oldu. "Portia," diye tükürdüm ama Dante'nin sesi odada yankılanarak beni boğdu. Beni dışarı çıkardı ve sözlerinin herkes tarafından duyulmasını sağladı.

"Buona serata Solaria, sahte krala selamlarımı iletmem istiyorum. Uzun zaman önce beni Loncasına bağladı ve küçük cagna'sı yaptı. Her zaman düşmanlarımın kirli çamaşırlarını ortaya çıkarmaya özen gösterdim ve şimdi ona sırtımı döndüğüm ve artık üzerimde etkisi kalmadığına göre, Lionel Asscrux'un kirli çamaşırlarını ortaya dökmenin zamanı geldi. Çok yaşa gerçek kraliçeler." Bir video oynamaya başladı

Bir kadını siktiğimi, homurdanarak onu domaltdığımı ve yatağa ittiğimi gösteren bir video izledim ve bu videonun ne olduğunu dehşetle anladığımda korku omurgama yayıldı ve beni çaresiz bıraktı. Bu lanet bir tuzaktı. Yıllar önce, o lanet olası Ejderha bana karşı savaşmaya çalışmıştı ve özgürlüğünü geri almak için bulduğu şey buydu. Uzun zamandır, bunu gizli tutmak için ona karşı yeterince nüfuzum vardı, ama artık

kaydettiği bu videoyu yayınlamamak için bir sebebi vardı. Ve Şimdi bunu durdurmak için hiçbir Şey yapamazdım.

Oturduğum yerden kalktım ve bu çılgınlığa bir son vermek için ekranın önünde durarak kollarımı salladım.

"Yeter! Perdeleri çekin - görüşme bitmiştir!" Bağırdım ama kimse dinlemedi, FIB ajanlarım bile koridorlarda ilerlerken yavaş hareket ediyor, birbirlerine bakıyorlardı.

"Bu gösteriye bir son verin - bunu derhal durdurun." Portia'ya doğru döndüm, parmağımla onu işaret ettim, keşke büyüümü kullanarak onu burada yakabilseydim ama büyü karşıtı büyüler bunu yapmamı engelledi. "TUTUKLAYIN!" Bağırdım ve ajanlar biraz daha hızlı hareket etmeye başladılar ama benim hoşuma gidecek kadar hızlı değillerdi. Burada sadece onlar vardı

Şu anda ona karşı hareket edebilecek durumda olsalar, silahları kalçalarına bağlı olsa, onu anında yere serebilirlerdi.

Bir at kişnemesi havayı doldurdu ve kalabalık videoya tepki olarak nefes nefese kaldı ve ben döndüm, bakmak istemiyordum ama nedense o anı bir kez daha gözlerimin önünde canlandırırken buldum. Kız, ben içine girip kıçını tokatladığım anda yer değiştirdi ve lanet olası parıltılı bir Pegasus'a dönüştü. Tüm dünya bunu izliyordu, onu at kıçıyla becerdiğimi ve ne olduğunu anlamadan önce boğazımı sıkarak inlediğimi görüyordu, sanki onu sahip olduğum bir fetiŐmiŐ gibi Düzen formunda becermek istemiştim.

Videoda çığlık atmaya ve çırpınmaya başladım, her Şey tekrar oynamaya başlamadan önce ondan uzaklaşmaya çalışıyordum. Bu tamamen bir tuzaktı ve Şimdi o Ejderha pisliği tarafından tekrar tuzadı düşürölmüŐtüm. onunla tanıştığım ilk gün toprağa koymuŐtum.

Ayadı kalkan Portia'ya doğru döndüm, geri çekilirken ellerim omuzlarına kilitlendi, gözlerinde bir kaçış ifadesi vardı.

"Bunu ödeyeceksin," diye tısladım kalabalık daha yüksek sesle gülerken ve aniden Hadley Altair, Athena Capella ve yanındaki kardeşi Greyson'ın önderliğinde üstümdeki balkondan bir slogan duyuldu. "Topal Lionel, Topal Lionel, Topal Lionel!"

Kalabalık bunu duydu ve Portia hızla uzaklaşırken elimdeki tutamağı kaybettim. "DUR!" Kükreyerek emrettim, öfke göğsümden taşarken Bu sözler etrafımdaki her yerde yankılandı. "Ben sizin kralınızım! Kralınıza saygı göstereceksiniz!"

Portia neredeyse sahneden inmek üzereydi ve ben de ona en yakın olan Francesca Sky'yı işaret ettim.

"Tutun onu!" Emrettim ama Francesca tepki vermekte yavaş davrandı, onun yerine dikkatini kalabalığı geride tutmaya odakladı ve Portia sahnenin kenarına ulaştığında bir küfür savurmama neden oldu.

Arkasında bir sürü FIB ajanı belirdi ve onu geri çekmeye çalıştı. Dişlerimi sıktım ve onu gözden uzak bir yerde bir hücreye tıktığımda bu döne k kadına çektiireceğim acının heyecanıyladışlerimi ona doğru açtım. Asla ve asla geri dönemeyeceği bir yere.

Sağımdaki duvarda bir şimşek hançeri patladığında havayı kükreyen, çarpan bir ses doldurdu, ardından gök gürültüsünün yüce feryadı geldi ve Fırtına Ejderhası'nın kendisi ortaya çıktı, dev, lacivert bedenini binanın yan tarafındaki delikten içeri itti.

FIB benim emrimle silahlarını ona doğrulttu ve şok cihazlarından çıkan bir elektrik patlaması göğsüne çarptı, fırtına güçleri elektriğin her bir parçasını zarar görmeden emdiği için sadece bir kahkaha atmasına neden oldu.

O üzerime çullanırken kendi kıyafetlerimi çekiştirdim, kalabalık kaçışırken yer değiştirip bu pisliği kendim parçalamaya hazırlandım. Ama daha önce

beni sahnenin kenarına doğru iterken birkaç ajan tarafından geri itildim.

"Buradan çıkmanız gerekiyor, efendim!" diye bağırdı içlerinden biri, ellerine karşı mücadele ederken.

"İsyancılar burada," dedi bir başkası endişeyle.

Dante aşağıya sıçrayarak kanadını bıraktı ve Portia kanadın üzerine atladı, sanki sıradan bir sürüymüş gibi Dante'nin sırtına tırmanırken ona sıkıca tutundu

Katır ve ajanlar beni tehlikeden uzaklaştırmak için güreşmeye devam ederken bir hırıltı çıkardım. Ama onunla yüzleşecektim. O lanet Ejderha'yı yok edecek ve ailesinin her bir üyesini, onları bulur bulmaz asla unutamayacağı kanlı bir katliamla öldürecektim.

Dante döndü ve delikten geri sıçradı, bir anda ötedeki şiddetli fırtınanın içinde kayboldu ve ben de yıldızlara kükreyerek bunun intikamını alacağıma dair her birine yemin etmek zorunda kaldım. Ve bu acımasız, kanlı bir şey olurdu.

Orion'un nereye gittiğinden emin olamadığım için Atlas'ımı çıkarıp ona mesaj atmak üzere yemeğe yöneldim. Cevap gelmeyince suratımı astım ama FaeBook'u kontrol edip Lionel'ın röportajında küçük düşürülmesiyle ilgili #lamelionel'in çılgınlar gibi trend olduğu gönderiler arasında gezinirken keyfim yerine geldi.

Gabriel bize bu konuda tek kelime etmemişti ama her şeyi sabote etme planlarına büyük ölçüde dahil olmuş ve Dante'yle birlikte ortadan kaybolmadan önce röportajı izlememiz için bizi teşvik etmişti. Tüm bu süre boyunca kığımızla gülmüştük ve hepsi geri döndüğünde Portia Silverstone'un da katılımıyla tüm Burrows alkıştan yıkılmıştı. Lionel'in o sahnede nasıl kıvrandığını asla unutmayacaktım ve babamın okulda onu yerden yere vurduğunu görmek beni çok gururlandırmıştı - *kelimenin tam anlamıyla* yerden yere vurmuştu.

Atlas'ımı tekrar cebime soktum ve Tory'yle birlikte kraliyet dairesine gidip gelmeyi kolaylaştırmak için oluşturduğumuz, yemek salonuna giden gizli bir kestirme olan bir geçide yöneldim. Burada karanlık yoğun ve başımın üzerine bir Faelight tuttum, kehribar küre

Başımın üzerinde sallanıyor, gölgeleri etrafımda bir halka şeklinde bastırıyordu ama onların ötesinde hiçbir şey göremiyordum.

İleride bir şey kıpırdadı ve arkadaşlarımdan bazılarının burada olup olmadığını merak ederek gözlerimi kısarak ona doğru baktım, ama seslendiğimde kimse cevap vermedi.

Büyüyü parmak uçlarıma yönlendirdim, bu tünellerde işlenen vahşi cinayetleri düşündüm, bir saldırganı öbür dünyaya göndermeye hazırlanırken nabzım yükseldi. Yürümeye devam etmekten korkmuyordum. Eski bir kraliçe tarafından eğitilmiştim, artık gücümün derinliklerini biliyordum ve

Karanlıkta sinsice ilerleyip müttefiklerimi öldüren korkak Fae'lere karşı.

"Dışarı çık," diye hırlayarak emrettim.

Bir hava dalgası saçlarımı savurdu ve nefesimi içime çekerek hızla döndüm, yanımdan bir şeyin geçtiğinden emindim. Ve korkunç bir şekilde-

"Karanlıkta tek başına dolaşmamalısın, Mavi. Ya burada gizlenen bir canavar varsa?" Orion homurdandı ve rahatlamış bir Arkamdan yaklaşıp kolunu belime dolayarak bir tuzak gibi kapatırken, dişleri boynumu sıyrırken gülüşü beni terk etti.

"O zaman onu öldürürdüm," dedim, başımı bir adak olarak yana bırakırken bedenimde bir ürperti dolaştı.

"Peki ya canavar bensem?" diye sordu, boynumdaki nefesi beni ısırmakla oynarken başımı döndürdü.

"Sen bir canavar değilsin Lance," diye takıldım ve göğsünden gelen bir hırıltı tüylerimi diken diken etti.

"Hayır mı? Ama sen bir prensessin, belki de seni bir kuleye hapsedmek isteyen zalim canavar benimdir."

"Beni kilit altında tutamazsın," diye karşı çıktım. "Doğru..." diye kabul etti.

"Peki bir sonraki hamlen ne?"

"Sanırım senin vahşi saldırı köpeğin olacağım ve sana dokunan herkesi yok edeceğim," dedi sesinde bir sırtışıla.

"Bunun için tutuklanabilirsin," dedim hafifçe, dişlerini kulağımın arkasındaki hassas deriye doğru sürüklerken bir başka ürpertiyle savaştım.

"Bu oldukça korkunç olurdu."

"Evet, tahmin edebiliyorum," dedim kuru bir sesle ve boğazının derinliklerinden güldü.

Beni ısırmak üzereyken, Kraliçe Avalon'un bana öğrettiği bir hareketle hızla döndüm, kendimi onun elinden kurtardım ve onunla yüzleşmek için döndüm, yüzümde meydan okuyan bir gülümsemeyle geri çekilirken Faelight'ım da beni takip etti.

"Gel beni yemekhanede ısır," diye teklif ettim ve gözlerindeki şakacı bakış eriyip gitti.

"Bunu yapamayacağımı biliyorsun."

"O zaman belki de gelecekte bunu yapmana izin vereceğim tek yer orasıdır," dedim içimdeki öfke alevlenerek. Asilerin önünde bir çift değilmişiz gibi davranmasından, ne zaman bir şey almaya çalışsam benden uzaklaşmasından bıkmıştım.

Elini tuttu ya da onu öpmek için

eğildi. "Mavi," diye hırladı.

"Lance," diye homurdandım ve o da iç çekerek ben uzaklaşırken bana yaklaştı.

"Neden bu şekilde olması gerektiğini biliyorsun."

"Herkesin ne düşündüğünün canı cehenneme," diye homurdandım, düşüncelerim sel gibi akıyordu. Onun koyduğu kurallara uymaktan, bu ilişkinin nasıl olacağını dikte etmesine izin vermekten bıkmıştım. "Ben sana her şeyimi veriyorum, ama sen beni korumak adına bana sadece bir parçanı veriyorsun. Bir gün tahtı ele geçirirsem gerçekten beni bırakıp gitmeyi mi planlıyorsun?"

Durakladı, sessizliği çok şey anlatıyor ve damarlarımdan lav gibi öfke

fişkırmısına neden oluyordu. "Her zaman senin için burada olacağım."

"Kulağa sanki içinde bir 'ama' saklıyormuş gibi geliyor."

"Darcy, en iyisi bu."

"Kimin için?" Hırladım. "Çünkü benim için en iyisi bir sır perdesi altında yaşamayı bırakmak olurdu. Seni herkesin önünde benim olduğunu iddia etmek istiyorum."

Solaria'daki herkes, ama sen bana izin vermiyorsun."

"Çünkü bu seni yok eder," diye tersledi.

"Bırak da yok olayım o zaman," diye hırladım. "Senin hakkında yalan söylemek zorunda kalmaktansa, rastgele bir Fae bize her baktığında benden uzaklaşmanı izlemektense, kendi seçtiğim bir hayatı yaşadığım için yargılanmayı tercih ederim. Ne düşündükleri umurumda değil."

Başını iki yana salladı. "Düşüşünden ben sorumlu olmayacağım."

"Hiçbir şeyden sorumlu değilsin, Lance. Sadece yapmak istediğim seçimi yapmama izin vermiyorsun. Bu benim çöküşüm, eğer istiyorsam bırak alayım."

"Ne dediğini bilmiyorsun," diye tısladı, ben geri çekilmeye devam ederken bana doğru ilerledi. "Solaria'nın sana, benim sana herkesin içinde sahip çıkmamdan daha çok ihtiyacı var."

"Ya da belki de beni insan içinde istemiyorsun," diye tükürdüm, bunun sadece öfkeden kaynaklandığını biliyordum ama yine de söyledim.

"Çocukluk etme," dedi küçümseyerek.

"Hayır, belki de bir şeyler vardır, Lance. Ben her zaman senin küçük kirli sırrın oldum. Belki de gizlice dolaşmanın heyecanını seviyorsun. Belki de senin için cazip olan budur."

Bir anda bana doğru fırladı, beni duvara doğru itti ve dişlerini yüzüme geçirdi. "Senin için hissettiklerimi küçümseme. Senin için dağları bile yıkarım. Yıldızlar bana küçümseyerek bakıyor, seni sevebildiğim için bana kızıyorlar, oysa onlar yukarıda hiçbir zaman gerçek bir şey hissetmiyorlar, senin kadar güzel bir şeye dokunamıyorlar. Kıskançlıklarının nesnesi benim çünkü sen yeryüzünde benim kafesimdeyken sana sahip olamıyorlar."

ama eğer ölümünü bekliyorlarsa, beni doğru yerde bulacaklardır. yanında olacağım, o zaman bile seni koruyacağım. Çünkü kimse seni benden alamayacak ve kimse seni benim seni sevdiğim kadar şiddetli sevemeyecek. Sen nereye gidersen, ben de Takip et. Ne bu hayatta ne de bir sonraki hayatta seni benden koparacak kadar güçlü hiçbir kuvvet yok. Bu yüzden sana olan aşkımı sorgulamaya cüret etme."

Gözlerimde yaşlar birikiyordu ve nefes almak için havaya ihtiyaç duyarak omuzlarını ittim, ama gitmeme izin vermedi.

"O zaman neden beni dünyanın önünde sevemiyorsun?" Fısıldadım, sesim bu kelimelerle çatlıyordu. "Beni her şeyden çok sevdiğini söylüyorsun ama aşkımızı utanç verici bir şeymiş gibi saklıyorsun. Sevdiğim adamın bana yakın çevremiz dışında kimsenin önünde dokunmamasını kabul etmemi beklemenin beni ne kadar incittiğini biliyor musun? Bu beni öldürüyor."

Sözlerim karşısında yüzü acıyla buruştu, bana bakarken gözleri acı ve çelişkiyle doluydu.

"Bırakın kaderimi ben seçeyim. Eğer mahvolacaksam, öyle olsun, ama bırakın da mahvoluşumdan mutlu olayım," diye talepte bulundum.

Yakına eğildi, ağzı benimkine değdi ve tadı kalp kırıklığına çok benzeyen yumuşak bir öpücük kondurdu.

"Sonra görüşürüz, Mavi." Geri adım attı ve ben daha cevap veremediğim geldiğim yöne doğru karanlığa karıştı, beni yanaklarımdan süzülen gözyaşları ve kalbimin parçalanmasıyla baş başa bıraktı.

Gözyaşlarımı silerek ayağa kalktım, artık hiç aç hissetmiyordum ama yine de Tory'yi ve arkadaşlarımı görmek için yemek salonuna doğru ilerliyordum. Büyük mağaraya vardığımda kendimi toparladığımdan emin oldum ve herkesin her zamanki gibi Geraldine tarafından masamıza konulan büyük bir büfenin önünde oturduğunu gördüm.

Yanlarına gittim, Tory'nin yanına otururken sahte bir gülümseme takındım, ama bana baktığı anda ikiz gibi bir bakış attı ve şöyle dedi

bir şeyler olduğunu biliyordu. Başımı hafifçe salladım ve masanın altında elimi sıktı, gözlerinde istersem benimle daha sonra konuşacağına dair bir söz vardı. Beni çok iyi tanıyordu ama açıkçası bu konuda konuşmanın bir anlamı olduğunu düşünmüyordum. Orion kararını vermişti. Asla benim yanımda durmayacak ve dünyaya benim olduğunu söylemeyecekti, çünkü bunu yapmanın taht için yaptığım teklifin sonu olacağına inanıyordu. Ama bunu yapmaya ne hakkı vardı?

Buna benim yerime karar vermek zorunda mısın?

Lionel'in röportajıyla ilgili espriler yapan ve ona karşı bir sonraki hamlemizi tartışan arkadaşlarımla birlikte gülmeye ve gülümsemeye çalışarak sebze hamburgerime doğru ilerledim, ancak kalbim ağırdı ve gerçekten hiç meşgul değildim.

Seth gelip yanıma oturdu, usulca sızlanırken Max duygularımı saklamakta pek de başarılı olmadığını söyleyen bir ifadeyle bana baktı. Neden saklamaya çalıştığımı bile bilmiyordum. Hepsi beni çok iyi tanıyordu.

Caleb masanın benden ve Seth'ten uzak ucunda oturuyordu ve içten içe acı çektiğini bildiğim için üzgün bir gülümsemeyle yanımdaki Kurt arkadaşşıma baktım. Bana aralarında geçen her şeyi anlatmıştı ve ben de yardım edebilmeyi dilemişim ama dürüst olmak gerekirse, konuşmaya ihtiyaçları varmış gibi görünüyordu ve Seth bunu yapmaya istekli değildi. Bunun yerine, ikisi de neredeyse hiç konuşmuyor ya da konuştuklarında aşırı medeni davranıyor, hiçbir sorun yokmuş gibi davranıyor ama konuşabildikleri anda hızla farklı yönlerle gidiyorlardı birbirlerinin arkadaşlığından kaçıyorlardı. Buna tanık olmak acı vericiydi.

Geraldine içinde gölge göz olan dürbünü çıkarıp Darius'un tabağına çarptı.

"Tanrı aşkına, Geraldine. Neden?" Darius şikayet etti, tabağındaki hamburger tamamen mahvolmuştu, çünkü göz, üstündeki dürbünün içinde grotesk sümüksü bir hayvan gibi ileri geri dönüyordu.

"Çünkü bir açıklama yapıyorum, seni soytarı Dragoon." Sanki mantıksız davranan Darius'muş gibi gözlerini devirdi ve Tory kahkahayı basıp erkek arkadaşından kısık gözlerle bir bakış aldı.

Geraldine, "Bir espial haritası bulmak için ilerlemeliyiz," dedi.

"Peki bunu tartışmak için tabağımdaki lanet olası gölge göze ihtiyacımız var mı?" Darius homurdandı.

"Elbette biliyoruz, seni kertenkele bozuntusu," dedi kararlı bir şekilde. "Güçten Utanan müttefikimiz FIB'deki bağlantısından henüz haber alamadı mı? Bize bir tane temin edebilir mi? harita?"

"Hayır," dedi Darius. "Francesca mesajına yanıt vermedi."

"Kahrolası Fran," diye mırıldandım ve Tory başını sallayarak bana baktı

Dayanışma.

Tory, "Onu bir hindistan ceviziyle kışından becerin," diye ekledi.

"Ve bir ananas," diye ekledi Seth. "Ve bir kile dikenli armut."

"Ve çürümüş bir havuç," diye seslendi Tyler masanın öbür ucundan ve ben ona baktım, eli Xavier'in masadaki elinin üzerindeydi, Sofia ise Xavier'in diğer tarafında oturmuş, yüzünde memnuniyet ifadesiyle ona sokuluyordu.

Onlar için çok mutlu oldum ama aynı zamanda hayatımın da canı cehenneme dedim. Çünkü herkesin görmesi için sergilenen bir başka mükemmel ilişkiydi.

Xavier bulduğu her fırsatta Subs'larını gösteriyordu ve onlar da karşılığında aynısını ona yapıyordu. Dişlerimi acıtacak kadar sıkarken parmaklarım çatalımı sıkıca kavradı ve Max kaşlarını kaldırarak bana baktı.

"İyi misin, küçük Vega?" diye sordu. "Öldürücü ölüm hisleri yayıyorsun, bu iştahımı kaçırıyor."

"Özür dilerim," diye mırıldandım, bir bariyer oluşturacak ve duygularımın ona doğru sızmasını engelleyecek kadar odaklanmaya

alışıyordum. Anka Kuşum onun duygularımı istila etmesini engelleyebilirdi ama yine de duygularımın tadına bakmasını istemiyorsam büyülü engeller koymam gerekiyordu.

İçimi çektim, huysuzca hamburgerimi bıçakladım, eğleniyormuş gibi yapmaktan vazgeçtim ve Seth başıma sokuldu.

"İyi misin bebeğim?" diye sordu, ben de omuz silktim.

"Aman Tanrım," diye fısıldadı Seth, kolumu çekiştirerek ama ben onu duymazdan gelerek hamburgerime daha şiddetli bir şekilde saldırdım.

"Kahretsin," diye nefesi kesildi Tory'nin.

"Sarhoş mu?" Cal güldü.

"Düz yürüyor, sanırım ayık," diye kıkırdadı Darius ve Seth kolumu çekiştirmeye devam etti, ama onu durdurmak için kolumu salladım.

"Leydim!" Geraldine nefesini tuttu, dikkatimi çekmek için elini sallarken yarı yarıya masaya tırmandı. "Tek gerçek aşkınız ve utanç verici Vampiriniz burada ortalığı velveleye veriyor!"

Kaşlarımı çatarak başımı kaldırdığımda Orion'un çıplak göğsüne rujla yazılmış gibi görünen 'Darcy Vega'yı seviyorum' yazısıyla gömleksiz bir şekilde mağarada ilerlediğini gördüm. Bir masanın üzerine atladı ve yemek tabaklarını tekmeleyip çatal bıçaklarını ve yiyeceklerini etrafa saçarken tüm asiler onu görmezden gelmeye çalışarak nefes nefese kaldılar.

"Büyük Teyzem Tulip'in mezarının arifesinde yanmış strudeller!" Hamish odanın diğer ucundan feryat ederek ayağa fırladı ve Catalina onu tekrar koltuğuna çekmeye çalıştı.

"Şarkı söyleyemiyorum, dans edemiyorum ya da şiir yazamıyorum, o yüzden bunu gerçekten ama gerçekten yüksek sesle haykıracağım," diye açıkladı Orion, dudaklarında bir sırıtışla bana bakarak. Bir elini boğazına götürdü, başını arkaya eğip mağaranın çatısını sarsacak kadar yüksek sesle bağırmadan önce bir güçlendirme büyüsü yaptı. "Ben Darcy Vega'ya aşığım, Solaria tahtının varisi, Vahşi Kral'ın kızı - bu arada Lionel Acrux tarafından kötü bir orospu çocuğu olması için kandırıldı. Ve biliyorum ki hepiniz benim tam bir oksijen israfı." Justin Masters'ın suratına bir ekmek tekmeledi ve

tepki vermemeye çalışırken alnından sekti. "Bu benim utancım Bulaşıcıdır ve bırakın değerli prensesinizi, yakınınızda bile olmasını istemezsiniz." Bir masadan diğerine sıçrayarak bize doğru ilerledi ve ben de ayağa kalktım, gülümsemem neredeyse yanaklarımı yaracaktı. "Ama yine de beni istediği ortaya çıktı. Ve ben de bir kız için karar vermekten bıktım.

her zaman benden daha iyilerini yapmıştır. Eğer istediği buysa, o zaman alabilir. Çünkü kara kalbime kadar bana sahip." Tekrar öne doğru sıçradı, masamın üzerine indiğinde küfür ve öfke sesleri duyuldu, bana baktı ve içinde katlanmış bir kağıt olan elini uzattı.

Meraklı bir kaş çatmayla aldım, açtım ve kalbim vahşi ve umutsuz bir melodi çıkarırken ne olduğunu fark ettim. Yüzeyinde, geçen yıl Orion'a doğum gününde hediye ettiğim son I.O.U. vardı.

I.O.U.

İstediğin yere bir öpücük.

Birisi acı içinde "Bu olamaz!" diye bağırdı.

Hamish masamıza doğru hantal adımlarla ilerlerken, "Posta kutumdan yengeç kekleri geçiyor, lütfen bu çılgınlığı durdurun," diye yalvardı.

"Baba!" Geraldine onu durdurmak için koltuğundan fırladı. "Birbirlerine aşıklar.

Ve annem her zaman aşkın tuz kabına gömülmüş bir karabiber gibi

olduğunu söylerdi." "Ama tatlı Gerrykins," diye mırıldandı,

mendilini yüzüne götürerek

ağız. "Ona bakmaya dayanamıyorum."

"O zaman bakma," diye homurdandım, Orion'un elini tuttum ve beni önünde durmam için yukarı çekmesine izin verdim.

Belimi kavradı ve beni vücuduna doğru çekti, sıcaklığı beni çevreledi ve tarçın kokusu havada asılı kaldı.

"Bana bir öpücük borçlusun," diye mırıldandı, bakışlarında şeytani bir parıltı vardı.

"Nereye istiyorsun?" Yağmur damlaları içimde patlarken bu anın tadını çıkararak sordum.

Dudaklarına vurdu, sırtışı hala yerinde duruyordu ve yemin ederim bu adama asla doyamayacaktım.

"Bundan emin misin?" Kalabalık mırıldanıp ona küfrederken fısıldadım.

"Hayır," diye ciddiyetle itiraf etti. "Bunun senin için ne anlama geleceğinden çok korkuyorum Blue, ama seni incitmekten çok daha fazla korkuyorum. Eğer bunu istiyorsan, o zaman senindir. Ayrıca, artık karar verildiğine göre, seni ilk gördüğümünden beri yapmak istediğim şeyi yapabileceğim."

"Peki bu ne?" Etrafımdaki iğrenme çığlıklarını duymazdan gelip sadece ona odaklanırken ellerim geniş omuzlarında gezinip boynuna dolanarak sordum. Zaten önemli olan tek şey oydu.

"Seni tüm dünyanın önünde öpeceğim ve onlara *benim olduğumu* göstereceğim." Eğildi ve ben de ona ağızımı ve kemiklerimi oluşturan toza kadar her şeyimi sundum. Dudaklarımız çarpıştı ve yemin ederim ki yıldızların izlediğini hissedebiliyordum, fısıltıları sanki komplo kuruyorlarmış gibi kulağımın sınırlarında asılı duruyordu ve bize karşı çalışmayı bırakmaları için dua ettim, çünkü yeterince acı çekmiştik ve mutlu olma zamanımız gelmişti.

Dili sert darbelerle benimkiyle buluştu ve kız kardeşim yüksek sesle haykırdı, yumruğunu masaya vurdu, Mirasçılar çığılığı aldı ve tüm arkadaşlarım aniden isyancıları bastırmak için birlikte çalışmaya başladı.

Yemin ederim hayatım boyunca hiç o zamanki kadar keyif almamıştım ve bunun hiç bitmeyeceğini umuyordum.

"Krakerdeki kabuklular," diye soludu Geraldine. "Peki ikinci Uzun Sherman nereye gitti?"

Sofia kıkırdadı, kışını işaret ederken at gibi bir homurtu çıkardı ve hepimiz gülmekten yerlere düştük.

Geraldine'in odasında bir kızlar gecesi geçiriyor, Angelica'nın şaşırtıcı derecede geniş oje ve güzellik ürünleri koleksiyonunu kullanarak kendimizi şımartıyorduk. Geraldine saçlarımı maviye boyamayı yeni bitirmişti ve hava sihriyle kuruturken omuzlarımın etrafında parıltıyordu, gevşek dalgalar sırtımdan aşağıya hafifçe düşüyordu.

"Belki de saçımı daha gösterişli bir renge boyamalıyım," dedi Geraldine düşünceli bir ifadeyle yatakta Tory'yle benim karşıma otururken.

"Sana kırmızı yakışır," diye önerdi Angelica.

"Saçmalık! Daha fazla aç çekiç balığını kıyılarıma çekmek için saçımı haşlanmış ıstakoza mı benzeteyim? Saçmalıyorsun Angelica," dedi Geraldine başını şiddetle sallayarak.

"Max'le aranız nasıl?" Tory sordu.

"Ah leydim," diye iç geçirdi Geraldine. "Ne yapacağımı şaşırdım! Maxy oğlan kendini benim hanımefendi bahçeme hizmet etmeye hazır ve istekli ilan etti. Ve ah, ona sonsuza dek vahşi çayırların ve gezgin nergislerin anahtarlarını vermeyi ne kadar isterdim, ama ne yazık ki... Korkarım Justin'le evlenmeliyim.

Masters."

"İğrenç," diye nefes aldı Tory. "Yine de çok *iyi biri*. Ben kapıdan yüz metre uzaktayken benim için kapıyı tuttu. Yürümek zorunda kaldım. Lanet olsun. Uzak. Oraya varmak için. Ve o hala bekliyordu." Ürperdi.

"Bu pek de kötü bir şey sayılmaz Tor," diye homurdandım. "Ve Darius senin için her zaman kapıları tutuyor."

"Evet ama bunu iğrenç bir şekilde yapıyor. O yüzden aynı şey değil," dedi saçlarını savurarak ve ben güldüm.

"Ne demek istediğini anlıyorum, Justin'in bir üstünlüğü yok. O..."
Kelimeyi bulmaya çalıştım.

"Sıkıcı mı?" Geraldine teklif etti. "Bizim türümüzün alemlerinde mümkün olamayacak kadar sıkıcı mı?"

"Ee, evet," diye itiraf ettim ve Geraldine yarı boğulmuş bir keçi gibi feryat etti. "Düğünü iptal edemez misiniz?" Sofia önerdi. "Eminim senin babamın umurunda olmaz."

"Babam nişanı atmam için bana onay verdi. Ama ben sözünün eri bir hanımefendiyim ve sözüm olmadan ben neyim Sofia?" Geraldine dehşet içinde bir elini göğsüne götürerek soluk soluğa kaldı.

"Senin için ayrılacak nasıl olur?" Ben önerdim. "Prenses ilanı gibi bir şey mi?"

"Bunu benim için yapar mısınız?" Geraldine huşu içinde nefes aldı.
"Benimle bahtsız bir solucanla olan sevgisiz evliliğim arasında durur ve evliliğimin bittiğine mi karar verirsin? Solucanı uzak bir diyara sürgün edersen, böylece onun boncuk salyangoz gözlerinde yaşayan kayıp için asla üzölmek zorunda kalmam?"

"Ee, sürgün kısmı biraz abartılı görünüyor, ama kararname olayını yapabiliriz," dedim omuz silkerek.

"Kahretsin, bunca zamandır bir şeylere karar verme yetkimiz mi vardı?"
Tory'nin nefesi kesildi. "Kafeinsiz kahvenin kafeinli kahvenin yanında servis edilmesine izin verilmemesini emretmek istiyorum."

"Ve böylece karar verildi." Bugünlerde Tory'nin bütün kahvelerini Darius'un içtiğinden emin olmama rağmen Geraldine dizini tokatladı.

"Ne zaman birbirimize dokunsak herkesin dehşet içinde beni ve Orion'u işaret etmeyi bırakmasını emredebilir miyim?" Homurdandım.

Geraldine uzandı ve gözlerindeki sempatiyle dizimi okşadı. "Hayır, benim tatlı ve nazik Darcy'm. Sadece makul sınırlar içinde mümkün olan şeylere karar verebilirsin."

Hırladım, tırnaklarıma sürdüğüm pembe boyayı karıştırdım ve düzeltmek için su büyüğü kullandım. "Kahretsin."

"Size bir soru sorabilir miyim?" Angelica ciyakladı ve hepimiz ona baktık, parlak kırmızıya dönerken burun deliklerinden bir an için duman çıktı. "Bildığınız gibi gösterişli bir Minotaur'la ilişkim var ve cinsel açıdan her şey harika gidiyor ama dün gece daha önce hiç duymadığım bir şey yapmak istedi, ben de düşüneneğimi söyledim ama emin değilim... belki içinizden biri denemiştir."

"Lanet olası dipstickle mı?" Geraldine sordu ve Angelica başını salladı. "Geriye doğru zina yapan mı? Filizlenen ördek kuyruğu mu?"

"Hayır," dedi Angelica. "Asayiş formuma geçmemi istediğini söyledi, böylece kuyruğuma tırmanıp bana bir kovboy gibi binebilecekmiş."

Herkes şaşkın bir sessizlik içinde ona bakarken çenem düştü.

Sofia'dan Geraldine'e bakarak umutla, "Yani... içinizden biri Order formunda seks yapmış olmalı, değil mi?" diye sordu.

"Bir dakika, sen devasa bir Ejderha iken seni becermek mi istiyor?" Tory ağzından kaçırdı.

"Minotor formunda mı yoksa Fae formunda mı?" Dehşet içinde sordum, neden önemli olduğunu ya da hangi cevabın daha kötü olacağını bilmiyordum.

"Hımm, ikincisi," diye fısıldadı, yanakları pembeleşmeye başlamıştı. "Yani hiçbiriniz hiç..."

"Ben üç başlı dev bir köpekken birinin benim petunyama hizmet etmesine izin mi vereyim?" Geraldine ağladı. "Kesinlikle olmaz, Angelica."

"Kanatlarımı açtırdım ama köpek vajinam yok... o yüzden aynı şey değil," diye ekledim.

"Oh," diye nefes aldı Angelica.

"Bir keresinde Tyler'ın kıcıma birkaç şeker parçası sokmasına izin vermişim ama Pegasus formumda değildim," diye önerdi Sofia ve hepimiz gülmekten kırıldık.

Akşam boyunca kendimizi şımartmaya devam ettik ve gece yarısı vanilya gibi kokarak ve Orion'u uyandırmayı dört gözle bekleyerek yatağa gittim. Neredeyse şeffaf olan ipek mavi bir ayakkabıyı giydim ve serin koridordan odama doğru koşarken beyaz sabahlığımı üzerine kapattım. Orion'un yok ettiklerinin yerine daha süslü iç çamaşırları almaları için isyancılardan birine rüşvet vermiştim ama o zaten birkaç tanesini katletmişti. Hava bu kadar sıcak olmasaydı biraz can sıkıcı olabilirdi.

Kapımıza geldiğimde elbisemi çıkardım, yere attım ve odaya girmeden önce saçlarımı omuzlarımdan üzerinden öne doğru çekip biraz kabartmak için bir an ayırdım. Yatağın başucundaki ışık yanıyordu ama boş olduğunu görünce kaşlarımı çattım.

Komodinden Atlas'ımı aldım, Orion'a bir mesaj yazıyordum ama kafamın içinde bir davul sesi başlayınca dikkatim dağıldı ve bir yere gitmem gerektiğine dair mutlak bir hisle yıkandım. Ben sadece O yerin neresi olduğundan emin değilim.

Atlas'ımı yatağın üzerine attım ve kapıya doğru döndüm, aciliyet yoğunlaştıkça aceleyle dışarı çıktım ve buz gibi tünellerde çıplak ayakla yürüdüm, beni ısıtmak için damarlarımda ateş yakamayacak kadar dikkatim dağılmıştı.

Gözümü kırptım ve dışarıdaydım, ayaklarım dün geceki fırtınadan arta kalan çamura batıyordu ve muhafızlar kafamın içinde yükselen davul seslerinin ötesinde bana bağıırıyordu. Buraya gelmem için geçen zamanı bir şekilde unutmuşum ve içten içe bunun tehlikeli olabileceğini bilsem de, yine de beni ileriye götüren kaderin yolundan kendimi ayıramıyordum.

"Prenses!" diye bağırdı muhafızlardan biri, ben bariyere doğru ilerlerken öne doğru koşup beni yakalamaya çalıştı ama parmağımı bir fiske vurarak onu bir hava akımıyla geri savurdum.

Sınıra doğru yöneldim ve kanatlarımın sırtımdan fırlamasına izin verdim, inanılmaz derecede berrak gökyüzüne bakarken, onlara doğru havalandığımda yıldızlar hiç görmediğim kadar parlak görünüyordu. Fısıldıyorlardı, plan yapıyorlardı, adımı söylüyorlardı ve ben uzaklara ve hızla uçarken beni ileriye doğru çağırıyorlardı, aşağıdaki karanlık ve uyuyan toprakların üzerinde süzülürken kendimi zorluyordum.

Kendimi bir şehrin üzerinde uçarken bulduğumda bir kez daha zamanın nasıl geçtiğini anlamadım, ışıklar pencerelerde parıldıyor ve ışıldıyordu.

Şehrin kenarındaki yüksek bir binanın arkasında yükselen ve üzerinde ağaçlar bulunan çimenli bir tepe görene kadar göğsümdeki çekim yoğunlaşarak aşağı doğru daireler çizdim. Yere inerken korkmuyordum, ayaklarım altın rengi zemine basıyordu.

yapraklar ağırlığının altında çıtırdıyordu. Rüzgâr hızlandı ve dökülen yaprakları etrafımda bir çember oluşturacak şekilde taşıdı.

Bakışlarım yıldızlara doğru yükselirken kanatlarım sırtımda esnedi ve hayal edilemez güçlerinin üzerime çöktüğünü, kalbimin güzel, aç bir hızla atmasını sağladığını hissettim.

Kader beni çağırıyordu ve tam da onun olmamı istediği yerde durduğumu biliyordum. Kaderin beni sarıp sarmaladığını ve bu ana bağladığını hissedebiliyordum.

Ve ilk kez bunun bir lanet ya da talihin acımasız bir cilvesi olmadığından emindim. Bu yıldızlardan gelen bir hediye idi ve benden cevaplamam gereken bir şey sormak üzereydiler. Ve ben gökyüzünü izlerken, gökyüzü değişmeye başladı.

İkizler takımyıldızı Terazi takımyıldızının hemen yanına oturana kadar gökler yeniden düzenleniyor, o kadar parlak bir şekilde parlıyordu ki bakmaya devam etmek zordu.

Önümde bir sis bulutu birikirken nefesim sığlaştı, Çünkü birden ne olduğunu anlamıştım. Sınıfta bana öğretilmişti, Tory bana tarif etmişti, hatta zaman zaman Orion ve benim de Elysian Eşi olup olamayacağımızı merak etme cesaretini bile göstermiştim, ama kalbimin

sahibi olan adamlar bu bağı gerçekten teklif ettiğini görmek beni hala suskun bırakıyordu.

"Merhaba, Mavi."

Başımı eğdim, Orion'u karşımda buldum, nefesleri sanki buraya kadar koşmuş gibi ağır geliyordu ve öyle olduğunu sanıyordum. Bizim için oyulmuş huzur çemberine adımını attı ve aniden yapraklardan oluşan halkanın ötesindeki dünya bulanıklaştı ve yıldız ışığından oluşan bir kubbenin içine hapsoldük, yıldızlardan başka izleyecek kimse olmadan birbirimizin önünde duruyorduk. Sakinlik balonunun içinde hava tamamen durgundu ve her şey o kadar sessizdi ki sanki dünya pamuklara sarılmış gibiydi.

Bir adım öne çıktım, ellerimiz kenetlendi ve bakışları üzerimde gezinirken gözleri alevlendi. "Donuyor olmalısın."

"Bu andan başka bir şey hissedemiyorum," diye fısıldadım, ruh eşime bakarak. Benim için seçilmiş, her yönden bana uyması için mükemmel bir şekilde tasarlanmış bir Fae. Ve yıldızlara bakarken, gerçekten kindar olup olmadıklarını ya da bizi kaderimize götürmek için çarpık bir yolları olup olmadığını merak etmek zorunda kaldım. "Bizi birbirimiz için yaratmışlar."

Başını salladı, beni kendine yaklaştırmak yüzüne bir gülümseme yayıldı ve o anda ona ne kadar çok ihtiyacım olduğu için nefes almakta zorlandım. O da

Yıldızlar isimlerimizi fısıldıyor, bizi bir araya getiriyor, bize birleşmiş, birbirimize her yönden bağlı ve söz vermiş bir hayat sunuyordu. Ve mutlu olmak için yıldızların aşkımızı onaylamasına ihtiyacım olmasa da, şimdi biz

onu benim olarak işaretleme fikrinden duyduğum heyecanı inkâr edemezdim. Hayatıma o kadar çok iyilik katmış olan bu adam üzerinde kalıcı bir hak iddia etmek, sanki bedenimde güneş ışınları yaşıyormuş gibi hissetmeme neden oluyordu.

"Bana bunun gerçek olduğunu söyle," diye mırıldandı, mavi saçımın bir tutamını kulağımın arkasına sıkıştırarak. "Çünkü yıldızların benimle yine kötü oyunlar oynamasından korkuyorum."

"Bu gerçek," dedim sırtarak.

"Peki o zaman, Mavi." Bana yaklaştı, kanım ısınana ve vücudumun her parçası daha da yakın olma ihtiyacıyla uğuldayana kadar bizi ayıran boşluğu yuttu. "Beni öpecek ve akla gelebilecek her şekilde benim olacak mısın? Huysuz bir vampir pisliğini tek sevgilin olarak kabul edecek misin? gerçek dostum?"

Ona gülümsedim, kanatlarım hafifçe çırpınırken ayak parmaklarım ayaklarımın altındaki ölü yaprakları eziyordu. "Kabul edeceğim. Ama sadece sakar bir ineği prensesin olarak kabul edersen."

Eğildi, dudaklarımız kıl payı ayrılmıştı, yıldızların fısıltıları kafamı dolduruyor ve bizi teşvik ediyor, birlikte olmamız için yalvarıyordu. Ama yalvarmalarına gerek yoktu, bu adamı bu andan çok önce seçmiştim, bu sadece pastanın üzerindeki kremaydı.

"Dünya toz olana kadar seni seveceğim," diye nefes aldı Orion ve bu sözler varlığımın merkezine lezzetli bir titreme gönderdi.

"Seni bundan sonra da seveceğim," diye cevap verdim ve bu bağı kabul ederken dudaklarımız çarpıştı ve bedenimde bir güç dalgası parladı. yıldızlar ruhlarımızı birbirine bağladı.

Dillerimiz mükemmel bir senkronizasyon içinde hareket etti ve en güçlü dürtü beni ona doğru sürüklerken inledim. Öpüşmemiz derinleşti ve onu her yerde hissettim, tenimde titremeler yarattı. Bağ kükredi ve o inlerken, elini omurgamın tabanına bastırıp beni sıkıca kendine çekerken çılgınlığa düştüm. Ama daha fazlasına ihtiyacım vardı, çok daha fazlasına.

Ağzımın içinde hırlayıp alt dudağımı dişlerinin arasına alırken parmaklarım giysilerini yırttı. Eli göğsümü kavradı ve başparmağı ince kumaşın arasından sertleşmiş meme ucumu çizerek dudaklarımdan bir inilti daha çıkardı. Ama kıyafetlerini çıkarıp onu becermeyi düşünürken

tam burada, bu tepede, siren sesleri üzerime hücum etti ve dudaklarımız birbirinden ayrıldı.

Yanıp sönen kırmızı ve mavi ışıklar donup kalmama neden oldu ve ellerinde sihirli silahlarla tepede etrafımızda duran sıra sıra FIB ajanlarını görünce başım döndü.

"Lance Orion ve Darcy Vega, olduğunuz yerde kalın!" diye bağırdı iri yarı bir adam, sesi büyüyle güçlendirilmişti. "Kralın emriyle tutuklusunuz."

Orion beni kendine doğru çekti ve bir FIB hattı bize doğru yaklaşmaya başladığında yıldız tozumuz olmadığı gerçeğine lanet ettim.

"Kahretsin," diye homurdandım, ona tutunup uçmaya hazırlanırken kanatlarımın gerilmesine izin verdim. Ama sonra bir ok boynumu deldi ve Orion öfkeyle hırlayarak onu derimden söküp bir kenara fırlattı, aynı anda bir tane de kendi boynuna saplandı.

Anka Kuşumun derin bir şekilde kilitlendiğini hissettiğimde bakışlarını dehşet içinde karşıladım.

Emir Bastırıcı etkisini gösterdiğinde göğsümün içinde kanatlarımı kaybettim.

"Ne yapacağız?" Nefes nefese kaldım ve ellerimi kaldırarak ama yüzünde çılgınca bir ifadeyle başını sallayarak onları aşağı itti.

"Kavga edersek bizi öldürürler," diye uyardı ve birden ajanlar üzerimize çullandı, bizi ayırdılar ve bileklerimize sihirli engelleyici kelepçeler taktılar.

Döndüğümde kendimi Orion'un eski sevgilisi Francesca Sky'ın ellerinde buldum, gözlerime bakarken çenesi düştü.

"Sen onun Elysian Eşisin," diye inançsızca homurdandı, sonra beni çekerek götürdü ve ben korkuyla Orion'a baktım, onu hemen arkamda yürürken bulunca rahatladım. Bir an için onun koyu renk gözlerini çevreleyen ve bana yıldız ışığı gibi parlayan gümüş halkaların büyüüne kapıldım.

Cildim hala Elysian Eşime daha yakın olma ihtiyacıyla yanıyor ve kaşınıyordu, aramızdaki bağ o kadar keskin bir şekilde alevlendi ki neredeyse onun kollarına geri dönmeyi, tutuklandığımız ve muhtemelen sonumuza yürüdüğümüz gerçeğinden daha çok önemsedim.

Francesca beni tepenin yarısına kadar inen bir yoldaki polis arabasının arkasına götürdü ve Orion da peşimden içeri itildi, kapı kapanarak sıkıca kilitlendi.

Hemen Orion'a doğru atıldım, bacağımı kucağına doğru salladım ve bir ihtiyaç homurtusuyla beni kendine doğru çekti, ağzımız birbirine değerken siki kalçalarımın arasında sertleşti ve dünyadaki tek oksijen kaynağı aramızdaymış gibi öpüştük.

"Hey!" diye bağırان bir adam sürücü koltuğına oturdu ve elindeki copla arabanın ön tarafıyla aramızdaki parmaklıklara vurdu. "Bu kadar yeter."

Francesca diğer koltuğına oturdu, başımı çevirdiğimde bize bakıyordu ama Orion yüzümü tuttu, beni ona bakmaya zorladı ve dilini tekrar dudaklarımın arasına soktu.

"Lance!" Francesca tersledi. "Bu ciddi bir durum. Şu anda neler olduğunu anlıyor musun?"

"Mükemmel. Arkadaşımı becermeye çalışırken tutuklanıyorum," diye dudaklarıma karşı homurdandı, elleri küçük geceliğimin arkasından yukarı kayarak kıcımı kavradı ve yüksek sesle inlememe neden oldu.

"Kesin şunu!" diye tekrar bağırdı adam, copu bir kez daha parmaklıklara vurarak. "Kendinizi kontrol edemezseniz ayrılacaksınız."

Onu görmezden geldik, birbirimize yaklaşmak için mücadele ederken hayvani ihtiyaçlarımız diğer her şeyi engelledi, araba yolda ilerlerken öpüştük, ısırdık ve birbirimizi gıcırdattık.

"Bir FIB karakolunun hemen dışında olduğunuzu biliyor muydunuz?" Francesca aradı.

Orion parmaklarını kalçalarımın arasından geçirip beni çıplak ve sırlıklam bulduğunda "Lanet olası yıldızlar," diye küfrettim.

"Benim," diye homurdandı, iki parmağını içime soktu ve ben nefes nefese kaldım, elini sürdüm ve alt dudağını kan çekecek kadar sert ısırırken nefes nefese kaldım. Bir iniltiyle kendi kanının tadına baktı ve elini daha sert pompaladı, ikimiz de birbirimize tamamen kapılmıştık, önünde iki ajanın bulunduğu bir polis arabasında olduğumuz gerçeğini düşünemiyorduk bile.

"Kahretsin, içinde olmak istiyorum," diye nefes verdi Orion ve ben de beline doğru uzanıp kot pantolonunun kemerini çözdüm, bu dileğini yerine getirmeyi planlıyordum ama sonra Araba durdu, kapı açıldı ve beni içinden çıkardılar.

Hırladım ve vahşi bir şey gibi tekmeledim, tırnaklarımı beni tutanın kollarına geçirdim ama sonra bir şok tabancası yan tarafıma çarptı ve çığlık attım, dizlerim betona çarptı ve elektrik uzuvlarımda patlarken yarıldı. Karanlığa göz kırparken zihnim sersemlemişti, kafamı kaldırdığımda Orion'un bana şok veren adamı yumrukladığını gördüm, tamamen vahşileşirken onu fena halde dövüyordu ve biri beni tekrar ayağa kaldırırken vahşi dostuma gülümsedim.

Francesca'nın endişeyle bana baktığını gördüm. "Yıldızlar seni buraya getirerek hepimizi lanetledi," diye fısıldadı.

"O zaman bırak bizi gidelim," diye hırladım ve o neredeyse bunu yapmak istemiş gibi baktı.

Orion'u tekrar kontrol altına almak için üç ajan gerekti ve ben önümüzde duran, kapısının üzerinde FIB yazan devasa binaya baktım.

İçeri götürüldük, Orion'un gömleğinin yarısı yırtılmıştı ve Bana dönüp bakarken omuzları kabarıyordu ve nedense tek hissettiğim, bana parıldayan gümüş yüzükler ve yüz ifadesindeki şehvet dolu bakış karşısında duyduğum arzuydu.

İkimiz birlikte parmaklıklı bir hücreye itilmeden önce bir masanın önünden ve birkaç güvenlik kapısından geçirildik. Sekiz ajan bize bakarken içlerinden biri kapıyı sıkıca kilitledi ve ben arkamdaki parmaklıklı pencereden süzülen ay ışığında durdum.

Adamlardan biri endişeyle, "Kralla temasa geçmemiz gerekecek," dedi. "Şu anda basın toplantısında," dedi bir diğeri endişeyle.

"Biz değiliz
onu rahatsız etmemeliydim."

Kalbim bir an için korkudan titredi ama sonra Orion'a baktım ve eşlik bağı bir kez daha alevlenerek beni ona doğru itti.

Beni izleyen ajanları unuttum ve ona doğru koştum, sıçrayıp bacaklarımı beline doladım, dudaklarımız beni içten dışa aydınlatan öfkeli bir öpücükle birleşti.

"Onları birlikte bırakmamız gerektiğinden emin misiniz?" dedi ajanlardan biri kararsızca.

"Bu yaptığımız Sfenks baskınından sonra elimizdeki tek yedek hücre.

Öğleden sonra," diye cevap verdi bir başkası, Orion beni parmaklıklara çarparken ve bir dong sesi tüm hücrede yankılanırken. Yırtık gömleğinin

kalıntılarını çıkardım, kaslı vücudunun benimkiyle buluşmasının sıcaklığıyla inledim. Kızlardan biri, "Bazı evrakları doldurmamıza yardım etmen gerekiyor," dedi.

Bize hitap etmeye çalıştı ve Orion öpüşmemizi kesti, dudaklarım morarmış ve şişmişti ama bir şekilde daha fazlasını istiyordum. Onun tutkusundan ve gücünden, bana sunabileceği her şeyden daha fazlasını.

"DEFOLUN!" diye kükredi. "Kalan herkes eşimi becerdiğimi görecektir. Ve eğer kalırsanız, gözlerinizi onun tenine diktiğiniz için sizi ölü olarak işaretleyeceğim. Senden payıma düşen eti alabilmek için seni dünyanın öbür ucuna kadar avlayacağım."

"Lance," diye tısladı Francesca. "Sakinleşmelisin, odaklanmalısın."

"DIŞARI!" Ona bağırdım ve sanki ona tokat atmışım gibi geri çekildi.

Ajanların hepsi bir bakış attı, sonra omuz silkip odadan kaçtılar. En son Francesca gitti, gözlerinde bir parça kayıpla Orion'a bakıyordu ve ona dişlerimi gösterdim, elim sahiplenici bir şekilde boynunun arkasına kaydı ve başını eğip odadan çıktı, sonunda bizi yalnız bıraktı.

Orion çoktan fermuarını indirmişti ve beni hücrenin arka tarafındaki sert ahşap bankın üzerine yatırdı, kalçalarımı kavradı ve sikinin ucunu girişime doğru yönlendirdi.

"O gözleri görmeme izin ver, güzelim," diye emretti ve ben nefes nefese kalıp kalçalarımı sallarken, benimle alay etmeyi bırakmasını isterken bakışlarım onunkilerle buluşmak için yukarı kayd.

Arzu dolu bir iniltiyle Elysian halkalarımı içine çekti, onları incelemek için başımı sağa sola çevirirken çenemi avucunun içine aldı ve sonra dünyayı sarsan bir hamleyle kendini içime sokarken ele geçirilmiş bir kız gibi haykırmamı sağladı, her santimi içimin derinliklerinde kılıflanmıştı. Kalçalarımı kavradı, beni daha da genişletti ve gökyüzünde avlanan bir şahin gibi beni izleyerek acı verici bir şekilde yavaşça içimden çıktı.

"Lanet olası mükemmel," diye iç geçirdi, sonra bana tekrar çarptı, sırtımı banka yasladı ve içindeki hayvanın tüm gücünü üzerimde serbest bırakırken çılgınlıklarım tüm bölgeyi doldurdu.

Kalçalarım onun her hamlesini karşılamak için çalıştı ve aniden yavaşladı, ellerini başımın üzerine bastırdı ve vücutlarımız birlikte en lezzetli şekilde çalıştı, kalçaları yıldızları görene kadar yuvarlandı ve gıcırdadı, zevk içimden dökülürken başım geriye düştü ve vücudum üzerimdeki gücünün ardından titredi. Hala boşalıyordum ki işi bitmemiş olmasına rağmen içimden çıktı, göğüslerimi serbest bırakmak için geceliğimi aşağı çekti, meme uçlarımdan birini emerken diğeriyle oynadı.

Onu her yerde hissedebiliyordum, sanki büyüü derimin altında dolaşıyormuş gibi benim ondan elektrik alıyordu ama sihirli kelepçeler gücümüzü engellediği için bunun mümkün olamayacağını biliyordum.

Dili klitorisime saldırana kadar vücudumda daha da aşağı indi ve amım yaşam kaynağıymış gibi bana ziyafet çekti, beni yalayıp ısırırken ve alay ederken kalçalarım etrafını sarıyordu. Parmaklarını ıslaklığımın içinde döndürdü, dilini içime sokmadan önce bir memnuniyet mırıltısıyla onları ağzına aldı, kıcımı elleriyle kaldırdı, böylece beni onun için lanet bir büfe gibi yayabildi.

Ayağa kalkmadan önce iki kez daha boşaldım, elinin tersiyle parlayan ağzını sildi ve bana birinci sınıf bir pislik gibi sırttı. Tanrım, o gümüş yüzükler ona çok yakışmıştı. Gözbebeklerini kaplayan elmaslar gibiydiler, o kadar parlaklardı ki sanki içlerinde ay ışığı tutuyorlardı.

Bana bir kez daha yüklendi ama ben hızlı hareket ettim, ayağa fırladım ve ellerimi omuzlarına bastırarak sırtı duvara gelecek şekilde banka oturmasını sağladım. Sonra üzerine diz çöktüm, doğrudan gözlerinin içine bakarken sert aletini kavradım ve onu bir kez daha içime yönlendirdim.

Onu sonuna kadar içime alıp kalçalarımı sallamaya başladığımda dudaklarından çok seksi bir ses çıktı, birbirimize bakarken ağızlarımız neredeyse birbirine değiyordu, ellerimiz dolaşıyor, okşuyor ve ateş omurgamda iz bırakıyordu.

zevk vücudumda yuvarlandı.

Başparmağını emip klitorisime yerleştirirken ondan başka bir şey düşünemiyordum, başka bir imkansız yüksekliğe doğru tırmanırken elini ezmeme izin veriyordu ve aniden tekrar boşalıyordum, vücudum onun sağlam uzunluğunun etrafında sıkılaşıyordu ve kıcımı tuttu, dalgayı sürerken beni yukarı ve aşağı yönlendirdi, beni alttan becerirken istediği hıza gitmeye zorladı ve hareketlerimin kontrolünü tamamen ele geçirdi. İçime öyle bir yoğunlukla giriyordu ki, bu bana onun

O da parçalanmanın eşiğindeydi, beni onu yönetmek için doğmuş ilahi bir varlıkmışım gibi izlerken amım onun her santimini sıkıyordu.

Kalçalarını son bir kez sertçe iterek bitirdiğinde başı duvara yaslandı ve onun derin sıcaklığının içime döküldüğünü ve aramızda kaydığını hissettim, nirvanadaymış gibi inlerken nefesleri ağır geliyordu.

Alnım onunkine değdiğinde, işimizin bitmeye yakın bile olmadığını biliyordum, çünkü içimdeki bu ihtiyaç hâlâ alev alev yanıyordu. Bu yüzden dünya birbirimizle işimizin bitmesini beklemek zorunda kalacaktı, çünkü fiziksel olarak durmam gerekene kadar onun bedeninden ayrılmayacaktım.

Kalçalarım gıcırdamaya başladığında başparmağını kürek kemiklerimin arasına soktu, beni ürpertirken dudaklarında kötü bir gülümseme vardı. "Bu senin için yeterli değil miydi dostum?"

"Yakınından bile geçmiyor," diye soludum, benim için yeniden sertleştiğini hissediyordum ve öne doğru eğildim, böylece tek görebildiğim gözlerindeki o parlayan, yıldız hediyeledi halkalardı.

"Seninle işim bittiğinde, Blue, beni teninden asla çıkaramayacaksın."

Darius

Kanatlarım sertçe çırparken gökyüzünde uçtum ve etrafımızda pullarımdan kıvılcımlar çıkaran ve tenimi karıncalandıran bir fırtına koptu.

Artık FIB nezarethanesine bir milden daha az mesafedeydik ve Gabriel'in uyarısı kulaklarımda çınlıyordu. *"Sert ve hızlı uçuş ve kurnazlıkla vakit kaybetmeyin."*

Kolayca halledilir.

Roxy önümde süzüldü, bronz kanatları şimşegin ilk parıltısını metalin üzerinde parlayan ışık gibi yansıtarak önümde koşarken alevleri onu ele vermesin diye sadece yarı yarıya yer değiştirdi.

Fırtına Ejderhası üzerimizde uçuyordu, o kadar yüksekteydi ki giderek kararan gökyüzüne baktığımda onu göremiyordum, bu işi başarmak için ihtiyacımız olan örtüyü sağlıyordu. Yeni yasalar sayesinde elimizde hiç yıldız tozu kalmadığı gerçeğine lanet ettim ama gidecek çok yolumuz yoktu. Burrows'tan elli milden biraz daha uzaktaydık ve bu hızla yirmi dakikadan kısa bir sürede geçmiştik.

Artık onlarla aramızda sadece bir mil vardı ve bu görevde başarısız olmam için hiçbir şansım yoktu.

Gök gürültüsü tepemde patladı ve yağmur, sanki bu ses onun gelişini müjdeliyormuş gibi bulutlardan kurtuldu. Yıldızların benim için seçtiği ve bizi lanetledikten sonra onlardan geri çaldığım kızın peşinden olabildiğince hızlı uçarken kükreme isteğime direndim.

"Onu görüyorum!" Roxy fırtınanın sesini bastırarak seslendi ve yere çarptı ve gökyüzünden vahşi bir hızla düşerken kanatlarını sıkıca iki yanına sıkıştırdı.

Onu takip ettim, kanatlarımı kapattım ve peşinden aşağıya daldım, aşağıdaki FIB yerleşkesini, bodur ve gri tuğladan inşa edilmiş binayı gördüğümde sonunda kendime kükreme izni verdim.

"Batı ne tarafta?" Roxy seslenerek beni güldürdü ve pençeli ayağımla Gabriel'in alıkonuldukları hücrelerin olduğunu söylediği bize en yakın duvarı gösterdim.

Kanımı bu dünyada başka hiçbir şeyin pompalamadığı kadar pompalayan o Vahşi Prenses tarzıyla sırtı ve ellerini öfkeli bir çığlıkla dışarı fırlattı, gücünü binayı çevreleyen koğuşlara yönlendirirken avuçlarından kırmızı ve mavi alevler fişkırdı.

Onu geçerken yavaşlamadım, Anka ateşini kovaladım ve yankılanan bir gümbürtüyle bariyerlere çarpıp onları kısa devre yaptırıp patlatarak yok ederken gözlerimi yukarı diktim.

Lance ve Darcy'nin uyarıyı anlayacaklarını umarak yüksek sesle kükredim ve son saniyede dönüp binanın yan tarafına çarparak duvarı yıktım ve her yöne tuğlalar fırlattım.

Roxy arkamdan uçtu, düşen duvarı tutmak için toprak büyüsunü kullanırken ellerini kaldırdı, her bir tuğlayı binanın dışına yönlendirdi ve buraya kurtarmaya geldiğimiz insanları kazara ezmediğimizden emin oldu.

"Vay anasını," diye soludu Lance ve ben onu ve Darcy'yi içerde yerden kalkmak için çabalarken gördüm. Darcy neredeyse şeffaf mavi geceliğini indirirken, Lance pantolonunu yukarı çekti, göğsü çıplaktı ve gömleği onların ötesinde bir yere atılmıştı.

Şu anda benimle dalga mı geçiyorlardı? Babam onları infaz etmek için buraya gelirken de mi sevişiyorlardı?

"Acele edin!" Enkazdan uzaklaşırken Roxy onlara seslendi ve Lance'in yığılmış tuğlaların üzerinden tırmanarak çıktığını gördüm, eli Darcy'ninkine kilitlenmişti, onu yanına çekerken yağmur üzerlerine yağıyordu.

Büyüleri bildiğimiz gibi kelepçelerle engellendi ve Roxy ayağa düştü, ben tekrar havaya uçmak zorunda kaldım, FIB ajanları alarm çılgınlıkları ve ellerinde silahlarla binadan çıkarken ikinci uçuşumda onları yakalamak için etraflarında döndüm.

"Bizimle savaşmazsanız zarar görmezsiniz," diye seslendi Roxy yüksek sesle, ajanlarla aramıza sağlam bir hava kalkanı yerleştirirken.

"Lance!" diye bağırdı ajanlardan biri ve bakışlarım meslektaşlarının arkasından koşarak gelen Francesca'ya takıldı.

Ben ona bakarken gözleri birleşmeye başladı ve kendi bedenine geçti. Kiklops formunda, psişik güçten oluşan bir şok dalgası o kadar ani bir şekilde ondan fırladı ki, vurmadan önce kaçmak için zar zor bir şansım oldu.

Ama beklediğim saldırı yerine, diğer FIB ajanlarının hepsinin domino taşları gibi yere düşmesini, bir yığın halinde yere çakılmasını ve onun saldırısının gücü altında seğirmesini izledim.

Roxy hepimizi korumaya devam ederken, Lance ve Darcy dışarı çıkmayı başarırken, ben ağır bir şekilde yere düştüm ve dudaklarımdan bir hırıltı koptu.

enkaz benim tarafımda.

"İstediğin espial haritası bende!" Francesca, Roxy'nin kalkanının ötesinde durduğunda seslendi ve kızım omzunun üzerinden geriye baktı

sırtını dönmeye devam ederken Lance'e doğru bir soru yöneltti.

"Bırakın geçsin," diye emretti ve Roxy kalkanı bırakıp yanımda durmak üzere geri çekilirken Francesca öne doğru koştu, arka cebinden uzun metal bir tüp çıkarıp uzattı.

"Gerçekten savaşı bununla bitirebileceğini mi düşünüyorsun?" diye sordu, bakışlarındaki umutla Nebula Müttefikine bakarken gözleri bir kez daha ayrıldı ve kalbim duyguyla çarptı.

"Evet," dedi Lance kararlılıkla. "Bu Lavinia'yı yok etmemize izin verecek ve gölgelerle bağlantısı kesildiğinde, bir kez daha eşit bir oyun alanında olacağız.

Sahte kral ölecek ve gerçek kraliçeler yükselecek."

Sesindeki inanca homurdandım, ama artık bu değerlendirmeye katılmadığımdan bile emin değildim, bakışlarım sevdiğim kadının üzerindeydi, o da kraliyet ailesinden biri gibi karşımda duruyordu. Ama yine de artık ne düşündüğümün bir önemi yoktu. Bu dünyada en iyi ihtimalle birkaç ayım kalmıştı, yani babamın düşüşünden sonra yükselecek dünyayı görmek için burada olamayacaktım. Artık tek arzum, yıldızlarla yaptığım anlaşmaya boyun eğmeden önce onun ölümünü izlemektir.

"O zaman al onu," dedi Francesca hırlayarak. "Ve onu bitirdiğinde canını yak."

Darcy de onlara doğru yaklaşırken Lance espial haritasının bulunduğu kabı aldı, kollarını ona doladı ve sıkıca sarıldı.

Francesca geri çekilip cebinden iki şırınga çıkarırken, "İşte," dedi. "Bu Emir Bastırıcı panzehiri." Lance bir tanesini bir vahşi gibi kendi koluna sapladı ve Darcy için daha nazikçe yapmadan önce pistonu bastırdı.

Lance, "Bizimle gel," diye yalvardı ama Francesca başını salladı.

"Onlara saldıranın ben olduğumu hatırlamayacaklar, yaptıklarımı örtbas etmek için kafalarında yeni anılar oluşturacağım," dedi. "Ve burada daha fazla iyilik yapabilirim. Şimdiden sayısız haksız tutuklamayı engelledim. Kalmam gerekiyor."

"Teşekkür ederim," diye nefes aldı Darcy, kollarını Francesca'ya da dolayarak Tepegöz'ün şaşkınlıkla solumasına neden oldu. "Bu savaşın gidişatını değiştirecek olan şey bu olacak."

"Gitmemiz gerek," dedi Roxy kararlı bir şekilde, gözleri fırtınalı gökyüzündeydi ve ben

Gabriel'in uyarısını düşündüğünü biliyordum, babamın her an yanında gölge fahişesiyle burada olabileceğini biliyordum.

"Dikkatli ol," diye emretti Lance ve Francesca bileklerindeki kelepçeleri hızla çözüp Darcy'ye de aynısını uzattı, gök gürültüsü bir kez daha tepemde patlarken ikisi de sırtıma sıçradı.

"Sen de," diye seslendi ve Roxy yanımdayken gökyüzüne doğru havalandım, Burrows'a geri döndüm ve fırtınanın içinde hızla uzaklaştım. Dante tepemizde öfkelenmeye devam etti ve bizimle birlikte geri uçtu.

Yağmur öfkeyle yağıyordu ama FIB karakolunu geride bıraktığımızda kalbim sevinçle çarpıyordu çünkü sadece Lance ve Darcy'yi ölümden daha kötü bir kaderden kurtarmakla kalmamış, bu savaşın sona ermesi ve hayatımı mahvetmek için elinden geleni yapan adamın çöküşü için ihtiyacımız olan şeyi de ele geçirmiştik.

Darius, Tory başının yanından uçarken ve Dante arkamızdan daireler çizerek Burrows'u çevreleyen sınırdan geçti, fırtına güçleri hala havada çalkalanıyor ve yağmur bizi sıırıslıklam ediyordu.

Darcy ve ben davul gibi çalan yağmurdan korunmaya bile zahmet etmemiştik, öpüşürken vücudu benimkine sarılmıştı, aramızdaki bağ hala gökyüzündeki gök gürültüsü gibi vücuduma çarpıyordu. Bu kıza, benim lanet olası Elysian Eşime doyamıyordum.

Darius yere indiğinde içimizden bir şok dalgası geçti ve ondan ayrılıp sırtından aşağı inmek için her şeyimi verdim. Haritanın içinde olduğu tüpü Tory'ye fırlattım, onu yakalarken güvende tutması için bir komut verdim ve Blue aşağı atlayıp onu yakalamama izin verirken kollarımı ona doğru kaldırdım.

"Tanrım, Dante, yağmur yağarken sakın ol!" Dante ağır bir şekilde Darius'un yanına inerken Tory bağırdı, hırıltılı bir Ejderha kahkahası atarken lacivert pullarından elektrik akıyordu. İkisi de Fae formlarına dönüştüler, Tory'nin peşinden içeri koşarken ben de Blue'nun elini tuttum ve onları kovalarken onu yanımdan ayırmadım.

Onu fırtınanın dışında içeri çektim, Darius ve Dante giyinip birlikte yapacakları uçuş hakkında heyecanla konuşmaya başlarken diğerlerinin kurulandığını gördüm.

Darcy'ye baktım, geceliği artık tamamen şeffaftı, yağmurdan teni kayganlaşmış, lacivert saçları sıırıslılam olmuş ve damlıyordu. Çok seksi görünüyordu ve bana Zodiac Akademisi'nde fırtınada bana geldiği zamanı, birbirimiz arasındaki en yasak sınırları aştığımız geceyi hatırlattı. Neden birbirimizden asla ayrı kalamadığımız çok açıktı. Biz kaçınılmazdık, gerçekleşmeyi bekleyen bir kaderdik.

Ancak şu anda ne kadar cazip görünse de, çiftleşmemizden bu yana düşüncelerim de netleşmeye başlamıştı ve onu bu şekilde görmemem gerektiğini fark ettim.

Başka biri.

Onu tuttum, omzuma attım ve hızla uzaklaştım, arkadaşlarımızın yanından geçip Burrows'a indim, onlara birazdan onları görmeye geleceğimizi haykırdım, sonra da odamıza kadar koştum Onu yatağa attığım yere.

Kapıyı kilitledim ve kimsenin kapıyı çalmasından rahatsız olmamak için o bölgeyi susturdum, sonra da ona doğru ilerledim.

O kadar sikilebilir görünüyordu ki benden kaçmasına izin vermeden önce yirmi dakika daha kendimi ona gömdüm. İkimizi de su büyüyle yıkadım ve hava ile kuruttum, fırtınanın kokusu sonunda bizi terk etti. Sonraki beş dakikayı vücudunda bıraktığım her izi ve çürüğü iyileştirerek ve her birinin yerine bir öpücük koyarak geçirdim. Sonunda gardıroptan dantelli siyah bir iç çamaşırı ve uzun kollu gümüş bir elbise getirdim ve sırtarak ona uzattım.

"Bunu giy."

"Peki neden giyiniyorum?" diye gülerek dediğimi yaptı ve ben de kendime birkaç kıyafet alırken onu açlıkla izledim.

"Çünkü seni Burrows'taki herkese benim Dostum," dedim gururla çenemi kaldırarak ve o da bana gülümsedi, yanaklarında pembe bir kızarıklık oluşmuştu.

"Ama gecenin bir yarısı," diye karşı çıktı ve ben bu konuda kararlı bir şekilde omuz silktim ve o da taleplerime boyun eğerek dudağını ısırdı.

Giyinmeyi bitirdiğinde, kot pantolonumun düğmelerini iliklerken ve güzel bir siyah gömlek giyerken onayımı mırıldanarak onun etrafında döndüm.

Darcy hemen öne çıkıp benim için düğmeleri iliklemeye başladı ve ben de kalbim kafesteki bir hayvan gibi çırpınarak onu izledim. İşini bitirdiğinde gardıroba doğru koştum ve orada saklı olan bir şişe burbonu alıp kapağını kapattım.

"İçmek ve neşelenmek istiyorum güzelim," dedim ve ona sırtıtarak uzun bir yudum aldım. Bu gece büyük ihtimalle ölümden dönecek olmamız umurumda bile değildi, çünkü yıldızlar sonunda bizim tarafımızda görünüyordu ve ben tamamen uyanık ve partiye hazırdım.

"O zaman boş ver, neşelenelim." Işıl ışıl parlıyordu.

Gardıroptan bir çift siyah topuklu ayakkabı aldım ve Darcy'ye yatağa geçmesini işaret ettim. Gözlerinde eğlenceyle beni izledi, kenara oturdu, ama onu geriye doğru uzanması için ittim, topuklu ayakkabılarını ayaklarına kaydardım, sonra üzerine eğildim ve boynunun çukuruna bir ölçü viski damlattım. Yalayıp emdikten sonra dilimi dudaklarının arasına soktum, boğucu bir inilti onu terk ederken ona da tattırdım.

Boynuna giden yolu öptüm, dişlerim uzadı ve istediğim şeyi düşününce kalp atışlarım hızlandı.

"Isır beni," diye nefes nefese emretti ve ben de yaptım, dişlerim derine battı, tatlı kanı dilime değdiğinde dudaklarından bir nefes aldım ve kendimden geçerek inledim. O sadece benim kan kaynağım değil, aynı zamanda

Hayatımdaki her şey saf ve güzeldi ve onun tadına asla doyamazdım.

Gecenin yüzüncü ereksiyonunu yaşayamadan geri çekildim ve onu ayağa kaldırdım, onu değerlendirirken kolumun altında dönmesini sağladım, kışının elbiseyi doldurmasına ve topuklu ayakkabıların bacaklarını ekstra uzun göstermesine bayıldım. Boynundaki izi iyileştirdim ve elimi çekerken başparmağımdaki son kanı emdim, büyü rezervlerim şişmişti.

"Seyretmesi çok zevkli birisin." Onu kapıya doğru çektim. "Herkes ne olduğunu anlatmaya hazır mısın?"

"Evet, ama sanırım ortadan kaybolmamıza kızmış olabilirler," diyerek kapıyı açtı ve kendimi kollarını kavuşturmuş öfkeli bir Tory'ye bakarken buldum, Varisler arkasındaydı ve Geraldine endişeyle saçlarını çekiyordu.

"Ne oluyor be?" Tory talep edince Darcy öne atılıp onun elini tuttu.

"Özür dilerim, Tor," dedi çabucak.

"Neden böyle giyindin?" Tory soluğunu tutarak kız kardeşini öne doğru çekti ve gözlerinin içine bakarken başının tamamını kavradı. "Bekle - ne? Cidden mi!?"

"Evet," diye güldü Darcy. "FIB bizi yakalamadan önce oldu. Lanet olası yıldızlar bize tam da lanet olası bir karakolun önünde fırsat verdi."

"Hangi andan bahsediyorsun?" Geraldine, Darcy'ye bakmaya çalışan varislerin arasından hızla geçti ve Darius da kolumdan tutup gözlerimin içine bakmak için beni kendine doğru çekti.

"Lanet olsun," diye soludu ve omzuma bir yumruk atarak beni sıkı bir kucaklaşmaya sürüklemeyi önce küfredmeme neden oldu.

"Yosun filizlerimi kırbaçlayın!" Geraldine, Darcy'nin önüne geldiğinde bağırdı, onu salladı ve yere kadar düşerken hıçkırmaya başladı. "Ayın kışındaki parıltıya bakılırsa, bu olamaz! Benim leydim

Darcy ilahi anını yaşıadı. Yıldızların altında Orry erkeğine bağlanmak için çağrıldı!" diye feryat ederek Tory'nin bacaklarına tırmandı Hıčkıra hıčkıra ağlıyor ve yüzünü Tory'nin sırtına katlanmış kanatlarına gömüyordu.

Seth heyecanla uludu, öne atılıp Darcy'yi kucakladı, sonra da koşan bir köpek yavrusu gibi bana doğru geldi, benimle çarpışırken neredeyse kendi ayaklarının üzerine düşüyordu ve Darius'u kenara itti.

O kadar mutluydum ki onu itmedim bile, sadece sırtını sıvazladım ve aniden Cal bana çarptı, o ve Seth garip bir bakış atıp aynı anda beni bırakmadan önce bana da sarıldı. Sonra Max öne çıktı, Darcy'ye sıkıca sarılmadan önce beni tebrik etti ve Geraldine'in bayıldığını fark ettim, kolları başının üzerinde dağılmıştı ve yerde yattığı yerde ağzı açık kalmıştı.

Max elimdeki burbonu kaptı, dudaklarında bir sırıtış vardı. "Yani parti yapıyoruz, değil mi?"

"Doğru," diye kabul ettim.

"Awooo!" Seth uludu ve ben de uludum çünkü neden olmasın ki?

Varisler de katıldı, Darcy ve Tory de katıldı, ta ki seslerimiz kraliyet dairesinin her yerinde ve ötesinde yankılanana, kahkahaya dönüşene kadar. Çömelip Geraldine'in yüzüne soğuk su sıçrattım ve bir feryatla uyandı, bana doğru atıldı ve tüm vücudunu bana sardı, hıčkırırken neredeyse beni boğuyordu.

"Oh, lanetin kalktı, artık omzunun üzerinden bakıp seni Güçten Utanan Fae'den başka biri olarak hayal etme ihtiyacı hissetmiyorum - öyleydin!"

"Ne demek istiyorsun?" Darcy'nin nefesi kesildi, onu üzerimden kaldırmaya yardım ederken o da yanına çöktü.

Geraldine gözlerindeki yaşları sildi ve Darcy'nin yüzünü tutarak Elysian yüzüklerine şaşkınlıkla baktı. "Benim tatlı, sevgili kraliçem, o değerini kanıtladı. Besin zincirinde bir balina balığı gibi yükseldi."

"Ne diyorsun, Geraldine?" Orion talep etti.

"Görmüyor musun, benim güzel dişli avcım?" diye homurdandı, herkes yaklaşırken diğer eliyle yüzümü kavradı. "Bu olacak Seni temize çıkaracağım. Yıldızlar tarafından leydim Darcy'nin tek gerçek eşi olarak seçilmişken, zina yaptığın için nasıl utandırılabilirsin? Solaria'da hiç kimse onların kararını sorgulamayacak. Sen iyi ve gerçek bir küheylansın ve leydime iyi hizmet edeceksin, onun belinde en büyük ateşleri yakacaksın, yiğitlik ve sadakatten doğan varisler doğuracaksın.

Senin hikayen

Solaria'daki her tepeden söylenecek bir şarkıya dönüştürüldü." Gözyaşları yanaklarından aşağı yuvarlandı ve ben şok içinde Darcy'ye baktım, bunun doğru olup olmadığından ve doğru olmama ihtimaline karşı umutlanmaya katlanıp katlanamayacağımdan emin değildim.

"Bütün bu gürültü patırtı da ne?" Hamish'in gür sesi bize kadar ulaştı ve Geraldine'i ayağa kaldırıp bir kolumu Darcy'nin beline doladığımda herkes bir adım geri çekildi.

Bu testin bunu kanıtlayacağını tahmin etmiştim.

Çizgili gece şapkası ve ona uygun burnu açık terlikleriyle koridor boyunca bize doğru koşturan Hamish'e baktım, göğüs kılları önlüğünün altından görünüyordu.

"Gerrykins, şu Power Shamed zırvasından uzak dur-" tam öğürecekti ki önümüzde durdu, bakışları gözlerime yerleşti, sonra Darcy'ninkilere geçti, sonra tekrar benimkilere.

Ağzı açılıp kapandı, sudan çıkmış balık gibi ağzı açık kaldı, tüm kelimeler onu terk etti.

Geraldine, "Baba, yıldızlar leydimiz Darcy'ye Cennetlik bir eş seçtiler," diye mırıldandı.

"Lahana yatağındaki tuzlu krakerlerimi kutsa. Hamur toplarımı bükün ve bana Dunberry Amca deyin. Şalgamımı gıdıklayın ve beni bir yığın dövülmüş pancarın içine gömün." Hamish güneşe yakınmış gibi gözlerime doğru uzandı ve bir dokunuşa karşı koyamadı, ancak bana dokunamadan gözleri başının arkasına yuvarlandı ve bir yığın halinde yere yığıldı.

Bir kahkaha attım ve Geraldine, babasını ayağa kaldırmasına yardım etmesi için Max'i öne doğru iterken bana ters ters baktı.

Tekrar uyandığında bana saldırdı, beni kocaman kollarının arasına aldı ve kendi etrafımda döndürdü.

"Oh-ho! Oğlum benim! Kurtuldun! Sevinmeliyiz! Bu en güzel günü kutlamak için çanları çalalım, kiraz çanlarını çalalım ve davulları çalalım! Oh-ho! Oh-ho!"

Beni yere yatırdı ve Darcy'ye saldırıp onu da etrafında döndürmeden önce garip bir şekilde gülümsedim ve Geraldine, Seth ve Tory'nin ellerinden tutarak onları çember oluşturmaya ve diğerleriyle el ele tutuşmaya zorladı. Darius bile sürüklenmesine izin verdi, böylece ortada sadece ben, Hamish ve Darcy kaldık, Hamish başını geriye atıp sesini yükselterek tüm Burrows'a yayılmasını sağladı.

"Sevinin - sevinin! Uyanmalısınız! Bu en önemli olayı kutlamanın zamanı geldi, çünkü Prensesimiz Darcy Vega Cennet Eşini buldu!"

Bir an sessizlik oldu, sonra tünellerin her yanından ayak sesleri duyuldu, insanların heyecanlı konuşmaları her yönden geliyordu. Arkadaşlarımız bizi yemek bölümüne doğru sürüklerken güldüm, parmaklarımız birbirine dolanırken Darcy'yi sıkıca tuttum. O gülerken onu izledim, yıldızların bana onu gerçekten bu şekilde sunduğuna inanamıyordum. Birbirimiz için yaratıldığımızı hep biliyordum,

Elysian Eşı olup olamayacağımızı bile merak etmişim ama onlar beni haklı çıkarana kadar kendimi ona layık hissetmemişim.

Şimdi, bana yeterli olduğumu söyleyen, ona hak ettiği her şeyi verebileceğimi söyleyen yüzükleri taktım ve bu bağı tüm hayatım boyunca onurlandıracaktım. Her günümü kraliçeme, eşime tapınarak geçirecektim ve bu dünyada bunu benden daha iyi yapabilecek başka bir Fae olmadığını tüm ruhumla bilecektim.

Yemek salonuna vardığımızda Fae'ler çoktan gelmişlerdi, uykulu gözlerle bize bakıyorlardı ve yüzlerindeki ifadeyi merak kaplamıştı.

"Neşeli bir gün!" Hamish bağırdı. "Bir ziyafet vereceğiz ve artık içemeyeceğimiz kadar içeceğiz. Gelin, toplanın, kraliçemize ve eşine adak olarak ne getirebiliyorsanız getirin."

Asiler itaat etmek için öne doğru koştular, herkesin başının üzerinden baktılar ve ikimizi de görebilmek için boyunlarını büktiler. Burada bulunduğum süre boyunca hiç olmadığım kadar gözlemlendiğimi hissettim ve bu ilgiden pek de hoşnut olmadığımı fark ettim ama her şey Güçten Utanmaktan daha iyiydi çünkü her bakışta gülümsemeler, el sallamalar ve öpücükler bize doğru savruluyordu.

Gözlerimin içine bakıyorlardı ve yine değerli birini gördüler. Statüsü kendisine iade edilmekle kalmamış, aynı zamanda bir Vega prensesiyle çiftleşerek güç sıralamasında birkaç seviye yükselmiş bir Fae gördüler.

Biri elime bir kadeh tutuşturdu ve Oscura Kurtları'nın burada olduğunu fark ettim; başlarında Dante ve Rosalie, ellerinde Arucso şarabı şişeleri vardı.

"İçelim, dostlar. Che le stelle benedicano ogni giorno che condividi insieme," dedi Dante kendi ana dilinde, benim bardağımı ve Darcy'nin bardağını doldururken

Elindeki altın kadehi doldurmadan önce. Ne söylediğini bilmiyordum ama kulağıma hoş gelmişti, bu yüzden içmekten mutluluk duydum.

Kadehlerimizi onunkilere tokuşturduk ve ben tatlı şarabı yudum yudum içtim.

Birileri müzik çalmaya başladığında ve ışıklar kısıldığında Kurtlar dans etmeye başladı.

Ardından Gabriel belirdi, boynumun arkasını kavradı ve Darcy'nin yanağını öpmek için eğilmeden önce yüzünde kocaman bir gülümsemeyle alnını bir anlığına benimkine dayadı.

"Yıldızlar bunu benden saklamış," diye güldü. "İlişkinizin sonunun geldiğini sanıyordum."

"Bize söylediğin için teşekkürler." Darcy onun kolunu yumrukladı ve Gabriel kıkırdadı. "Her zaman ikiniz için de yeni bir yol açılacağını ummuştum. O kadar lanet biriyim ki memnun oldum."

Leon yanından geçip Darcy'nin üzerine atılmadan önce tüm yüzümü yaladı ve ben de yüzümdeki tükürüğü sildim, Oscura Wolf bardağını tekrar doldurup uzun bir yudum daha alırken bunu umursamadım bile.

"Sana hediyeler aldım!" Leon, üzerine Darcy'nin küçük bir resminin yapıştırıldığı şatafatlı çiçeklerden oluşan bir çelengi boynuma takarak duyurdu. Darcy'nin başının üzerine de Zodyak Akademisi'nin web sitesinde yayınlanan fotoğrafımın olduğu bir fotoğraf yerleştirdi. Takım elbise giymiş huysuz bir pisliğe benziyordum. "Birkaç Mindy'ye bunları süper hızlı bir şekilde hazırlattım, yine de harika çıktılar, değil mi?"

"Harika." İğrenç şeyi çekiştirdim ama çıkarmaya zahmet etmedim.

"Mindys?" Seth kafasında kırmızı püsküllü kovboy şapkasıyla bir çörek kemirerek yanıma yaklaşırken şaşkınlıkla sordu. "Nedir onlar?"

Leon basitçe, "Sadece bana hizmet etmek isteyen Fae'ler," diye açıkladı, gözleri şapkaya kaydı. "O zaman büyü henüz etkisini göstermedi mi?" Mırıldanarak sordu.

"Ne?" Seth onu duymadığı belli olan bir sesle sordu.

"Hiçbir şey - ooh conga line!" Leon Oscura'ya katılmak için uzaklaştı Kurtlar sıraya dizilirken Rosalie'nin kalçalarını kavradı ve hepsi odanın etrafında konga yapmaya başlarken bacaklarını tekmeledi.

"Ah Lance," diye iç geçirdi Catalina bize doğru yaklaşıırken ve Leon'un söyledikleri dikkatimi dağıttı. Darius'un annesi benim ve Darcy'nin ellerini tutmuş, sulu gözlerle bizi süzüyordu. "Sizin adınıza çok mutluyum."

Darcy ona sıkıca sarılmak için hareket ettiğinde "Teşekkür ederim," dedim ve kalbim Catalina'ya olan sevgimle sıkıştı. Burada birlikte geçirdiğimiz süre içinde benim için çok değerli hale gelmişti ve onu bir ebeveyn gibi düşünmekten kendimi alamıyordum. Daha sonra beni kollarının arasına aldı, saçlarıma bir öpücük kondurdu ve ben de onu kendime doğru çektim, aurasının rahatlığı beni sararken kokusunu içime çektim.

Hamish kahverengi bir takım elbise giymiş ve boğazında parlak pembe bir papyonla yeniden ortaya çıktığında onunla dans etmek için yola koyuldu. Asilerin çoğu yarı giyinik ya da pijamalarıyla, parti hızla çılginlaşıırken kutlamalara katılıyordu.

Oscura Kurtları'ndan bazıları bizi yakaladı, hava büyüyle başlarının üzerine fırlattı ve kalabalığın kafasında zıplattı, Darcy'nin kahkahası, ne kadar mutlu olduğunu gösteren bağın daha da parlak olmasını sağladı.

Tekrar ayağa kalktığımızda, etrafımız tanıdığım en iyi insanlarla çevrilene ve ellerimizde taze içecekler olana kadar arkadaşlarımız da bize katılarak dans ettik ve dans ettik.

Gece ilerledikçe ve ben giderek daha az ayık hale geldikçe, The Burrows'daki her asi gelip benimle konuşmak istiyor ve Beni utancımdan kurtardığın için yıldızlar.

Bu biraz ters bir iltifattı ama kabul ettim çünkü böyle bir gerçekliğin benim için var olduğunu hiç hayal etmemiştim. Mahkûm edildiğimden beri kendimi öyle ya da böyle lanetlediğimi varsayıyordum. O gün kraliçem adına çok şey feda etmiştim ve yıldızların her zaman bunu bana geri vermeyi planlayıp planlamadığını merak etmek zorundaydım. Çünkü ben planımızı yaparken karşılaştığımız sınavları görebiliyordum. Yasalara aykırı olsa bile birlikte kalmak için mücadele etmekten, bizi keşfettiğinde Seth'in gazabıyla yüzleşmeye, Kylie'nin bizi ifşa ettiği ve Darcy'yi benimle birlikte dibe çekmek yerine onu korumayı seçtiğim güne kadar.

Blue her zaman bize karşı gelen herkesin karşısında durmuştu, hatta durumumun onu yok edeceğini bildiği için dünyanın önünde onu sahiplenmemi bile talep etmişti. Ve sonunda onun isteklerine boyun eğmemin ve tutmaya çalıştığım kontrolü bırakmamın son test olabileceğini düşünmek zorundaydım. Bu salonda onunla birlikte durdum, onu benim ilan ettim, o da beni kendisinin ilan etti, bunun kolay olmayacağını bilmemize rağmen

dünyanın bize sırtını dönebileceğini biliyordum. Ama bu yüzden bana verilmesini beklediğim hayat, Darcy'nin basın tarafından alaya alınmasını izleme mücadelesi ve tebaasının desteğini kaybetme olasılığı yerine, yıldızlar bizim için farklı bir kader belirlemişti. Ve lanet olsun, o parıltılı ışıklardan nefret ediyordum.

Bazen pislikler, ama hediyeleri kesinlikle saçmalıklarını telafi etmek için bir yol kat etti.

Darcy odanın öbür ucunda benden uzaklaştı, kendi asi sürüsü tarafından saldırıya uğradı ve ben önümdeki adamın ne dediğini bile duymadan bakışlarını karşılamaya devam ettim.

Her tarafımda biblolar, rozetler ve rozetler vardı, isyancılar sanki tapınmak istedikleri bir tür tanrıymışım gibi bana adaklar sunuyorlardı ve Darcy, isyancıların sihirleriyle ya da kendi eşyalarıyla bulabilecekleri her şeyin bir karışımı gibi görünen büyük bir hediye yığını topluyordu.

Bir noktada Geraldine, çöreklerden simitlere, parti halkalarından soğan halkalarına kadar her biri gümüş spreyli, tamamen halka şeklindeki yiyeceklerden oluşan bir büfeyle ortaya çıktı.

Davamda çalışmış olan Kipling kardeşlerden biri tüm bunların yanında durmuş, sanki bir şekilde onu rahatsız etmiş gibi dehşetle bakıyordu, ama nedenini bilmiyordum, yine de krema üzerine gümüş halkalar işaretlenmiş bir tepsi büyük kek getirildiğinde daha ilgili görünüyordu.

Tory önümde belirince tüm ilgimi kaybettim. Üstüne oturan kırmızı bir elbise giymiş ve gözlerine gümüş rengi göz kalemi çekmişti.

Mirasçıları ve aralarında Dante ile Rosalie'nin de bulunduğu bir grup Oscura'yı göstererek, "Meydan okuyoruz," dedi.

"Bu bir davet mi?" Ona doğru adım atarken biraz sallanarak sordum. Kahretsin, sarhoş ayaklar.

Elini uzattı, iki meme ucumu da sıktı ve beni hırlatacak kadar sertçe bükte. Sonra döndü ve vahşi bir kahkaha atarak kaçtı, diğerlerine geri döndü ve ben onun cesaretinin öznesi olduğumu fark ettim.

"Peki, sana meydan okuyacağım... Yani, meydan okuyacağım ve o zaman göreceksin, çünkü ben meydan okuma kralı olacağım-" Biraz geveledim, sonra gözlerim Darcy'ninkilerle buluştu. onu hayran hayran bakan bir çemberle çevrili bulduğumda. Dudağını ısırıldı ve beni yanına çağırdı.

İleri atıldım ama önümdeki masayı görmedim, bu yüzden üzerinden uçtum, yere çakıldım ve üç sandalyeyi de yanımda götürdüm. Ama bunun beni uzun süre yavaşlatmasına izin vermedim ve Ayağa kalkmaya çalışırken bana yardım etmeye çalışan insanlar Seth'i buldular.

dizlerinin üzerinde bir tabak yemekle önümdeki sandalyede oturuyor, şapkasıyla uyumlu parlak kırmızı kovboy çizmeleri giyiyordu.

"Bunları nereden buldun?" Ben tereddüt ettim.

"Neyi nereden buldum?" diye kaşlarını çattı ve devam etti. "Bu arada, sana başka bir lakap buldum: Utanmayan Profesör," diye heyecanla duyurdu. "Harika değil mi?"

"Hayır," diye homurdandım. "İyi bir şey olmak istiyorum. Neden her şeye benim utancımı karıştırmak zorundasın, Seth. Neden?"

"Utancın yüzünden."

Hırladım. "Ve şimdi gitti. Ve ben artık profesör bile değilim, o yüzden bana olduğum gibi hitap edin."

Seth daralmış gözleriyle beni değerlendirdi, sanki bu konu üzerinde çok düşünüyormuş gibiydi. "Vampir-yüzük-gözlü-drunk-asshole?"

Ona düz bir bakış attım. "Senden nefret ediyorum."

"Hayır, yapamazsın. Tamam, tamam, daha iyisini yapabilirim. Sana BFV adını vereceğim - Büyük Dost Vampir. Bu senin büyüklüğünü, dostluğunu ve Vampirliğini kapsıyor."

"Ne zamandan beri arkadaş canlısıyım?" Alay ettim, yine de bu lakabın o kadar da kötü olmadığını tahmin ettim.

"Birine hayal edebileceğinden bile daha fazla ihtiyacım olduğunda bana sarıldığından beri," dedi sessizce ve boğazını temizlerken şaşkınlıkla ona baktım. "Sen tanıdığım en köklü adamsın."

Son sözleri söylerken bir an için aksanlı konuştuğuna yemin edebilirim ve kaşlarımı çattım. Tuhaftı.

Ama Mavi bana göz kırparak baktığında bunu sorgulayamayacak kadar dikkatim dağılmıştı ve arkadaşımın yanına gitmek için Seth'ten hızla uzaklaştım.

"Hey güzelim." Onu etrafımda döndürdüm, isyancıları bir kenara iterek onu onlardan çaldım, arkadaşlarımızın yanına gitmek için odanın diğer tarafına geçerken onu sıkıştırdım

Kolumun altında. Onu Tory'nin yanındaki sandalyeye oturttum, o sırada Seth de elinde yemek tabağıyla koşarak yanıma geldi. *Bir dakika, az önce o kocaman at nalı kemerini mi takıyordu?*

Oyun oynamayı hatırladığımızda birbirimize bir şeyler teklif ederken hepimiz her şey hakkında sohbet etmeye başladık, ama çoğunlukla etrafımda sevdiğim herkesin arkadaşlığını içime çektim ve dünyada hiçbir şeyin bir daha ruh halimi bozamayacağını hissettim.

"-ama *varsayımsal* olarak demek istiyorum," diyordu Max çemberde karşımda. "Eğer başka bir Tarikat'a sahip olabilseydin bu ne olurdu?"

"Bu Fae alemine bir hakarettir!" Geraldine havladı. "Böyle bir şey mümkün değil ve bunu düşünmek bile kulaklarımı rahatsız ediyor, seni kafatasçı alçak."

"Bu bir oyun Gerry," dedi Max öfkeyle. "Gerçek değil, sadece *mecbur kalırsan diye* söylüyorum."

"O zaman ben de bir Cerberus olurdum." Gururla çenesini kaldırdı.

"Ama sen bir Cerberus'sun," diye iç geçirdi Max, bir elini yüzünde gezdirerek. "Ve bir Cerberus olarak kalacağım," diye açıkladı.

"Peki," diye pes etti Max, geri kalanımıza bakarak. "Hepiniz ne seçerdiniz?"

"Pegasus," dedi Darius kolayca. "Sırf babamı iki kat kızdırmak için." Xavier bir kahkaha attı. "Boktan bir Pegasus olurdun."

"Boktan bir Ejderha olurdun," diye karşılık verdi Darius ve birbirlerini hafifçe ittiler.

"Ben bir Aslan Değiştiren olurdum," dedi Caleb. "Karizma güçlerini kullanarak hizmetkârlardan oluşan bir ordu kurabilirim ve zaten en iyi saça sahibim, bu yüzden kolayca uyum sağlarım."

Seth küçük bir gülümsemeyle ona baktı ama Caleb arkasına dönüp baktığında tekrar gözlerini kaçırdı ve havayı bir gariplik kapladı. Seth'in ona

Seth bize doğru bakarken bunu sadece Darcy ve ben fark ettik ve itiraf etmeliyim ki adam için biraz boktan hissettim.

"Ben de onlardan biri olurdum," diye kabul etti Tory. "Güçlerini yeniden şarj etmek için bütün gün güneşte uyuyorlar, değil mi? Bu tam bana göre."

Darius, "Dişi aslanlar aslanlara hizmet etme eğilimindedir, bebeğim," deyince Tory burnunu kırıştırdı.

"İğrenç, sözümü geri alıyorum," dedi hızla ve Darius kıs kıs güldü.

"Sen ne olmak isterdin?" Darcy'yi dürttüm ve o da alt dudağını emerek dikkatimi ona çekti ve yanıt olarak sikimin seğirmesine neden oldu.

"Cebime koyabileceğim küçük, kabarık bir Tavşan Şekillendirici mi?" Alay ettim ve o da güldü, beni geri iterken bana ters ters baktı.

"Hiç şansın yok," diye homurdandı ve bu günlerde tam anlamıyla bir yırtıcı olduğunu görebiliyordum. Onun bu yönünü çok seviyordum. Dışarıdaki tatlılık, içindeki vahşi yaratığı gizliyordu. Gelip benimle oynaması için onu dışarı çekmekten zevk alıyordum.

"Hayvan şekil değiştirenlerden biri olmanın nasıl bir şey olduğunu öğrenmek istiyorum," diye karar verdi. "Belki tüylü ve vahşi bir şey - Ayı Değiştiren gibi!"

"Ya da bir Kurt," diye atladı Seth. "Birlikte ayın altında koşmaya gidebiliriz - awooo!"

"Awoo!" Darcy gülerek cevap verdi ve ben de ona sıırıttım.

"Oh ne eğlenceli." Geraldine alkışladı. "Ama dut ağacım adına, kraliçeler için hak ettikleri, onurlu Nişan, yiğit Anka Kuşu'ndan daha uygun gerçek bir Nişan yoktur."

"Bu sadece bir oyun Gerry," diye ısrar etti Max.

"Ve ben sadece bir odun yığınının binip öbür dünyaya giden bir krillim Maxy, ama asla fok balığı olmayan bir plankton olamam," dedi.

"Bu da ne demek oluyor?" Max tereddüt etti ve ben de kaşlarımı çattım. Geraldine'in en iyi zamanlarda bile neden söz ettiği hakkında hiçbir fikrim yoktu.

Oscura şarabıyla harcanmışım.

"Sana ne olmak istemediğimi söyleyeyim," dedi Darius burnunu kırıstırarak. "Bir Tepegöz."

"Şimdi, şimdi, Tarikatları Ayıplama, seni koca Dragoon. Tüm Tarikatlarda erdem vardır," diye ısrar etti Geraldine.

"Tarikatlarına karşı değilim, sadece bir böcek gözü istemiyorum," dedi. "Aman Tanrım, Lance, Francesca Sky'ın böcek gözünü sen arka kapısından mı girdi?" Seth ağzından kaçırdı ve ben daha ona haddini bildiremeden Darcy elini kaldırıp ona su fişkirtti ve onu odanın öbür ucuna fırlattı, o da korku içinde uluyarak Gabriel ve ailesinin arasına düştü.

Darcy'ye döndüm, yüzünde vahşi bir ifade buldum ve vahşi, hırıltılı küçük ağzından bir öpücük çalmak için öne doğru eğildim.

"Bu dünyada senden başka istediğim bir Fae yok," dedim dudaklarına karşı, onu yatıştırdım ve omuzları gevşedi.

Seth koşarak geri geldi, hava büyüyle kendini kuruluyordu, kovboy şapkasını düzeltirken saçları omuzlarına dökülüyordu ve kırmızı deri bir yelek giydiğini fark ettim, gömleği artık yoktu ve kaslar sergileniyor. Bunu da nereden bulmuş?

"Ne giyiyorsun lan sen?" Max ona yaklaşırken sordu ve Seth ilk kez kıyafetini fark etmiş gibi yere baktı.

"Woooah," diye mırıldandı ve kot pantolonu aniden kırmızı deri pantolonlara dönüştü. Soluk soluğa arkasını döndü ve poposunu sallayarak bunların aslında kıcsız pantolonlar olduğunu gösterdi.

Seth kıcını ileri geri oynatırken Caleb'in dudakları aralandı ve botlarının arkasında mahmuzlar belirirken kendine hayran kaldı.

"Neler oluyor böyle?" Seth'in aksanı bir kez daha daha taşralı bir aksana dönüştü ve elini ağzına götürerek şöyle dedi

Şok. "Bunu duydun mu?"

Leon kalabalığın arasından hızla ilerleyerek Seth'i gördü ve kahkahalarla gülererek sırtına vurdu. "Seni yakaladı!"

"Beni ne yakaladı?" Seth şaşkınlıkla sordu.

"Şapka. Ona sahip olan adam Bo Vine adında bir Boğa Şekil Değiştiren'di. Son bir dileği vardı ve o da bu dünyadan göçüp gittiğinde bu şapkanın içine hapsedi, gezgin bir Aslan Şekil Değiştiren tarafından ürkütüldüklerinde kendi İnek haremi tarafından çiğnendi." Başını üzüntüyle salladı. "Trajik."

"Şekil Değiştiren sen miydin?" Lafı geveledim ve Leon şaşkınlıkla bana baktı. "Ne ima ediyorsun? Bo'nun arazisine girip onun özel eşyalarını çaldığımı mı?"

ve yanlışlıkla onu mu öldürdün?" Leon'un nefesi kesildi.

"Evet, tam olarak bunu ima ediyorum," dedim ve sanki onu yaralamışım gibi elini kalbine götürdü.

"Lance Orion, elinizde ne bir kanıt ne de devam edecek bir şey var. Bo'nun ölümü hakkında hiçbir şey bilmiyorum, ama penceresinden güvercinleri vurmaya seven ve bir keresinde bir kanalizasyon borusunu taciz etmekten tutuklanan kötü bir pislik olduğunu biliyorum. Yani öldüğüne üzülmüyor muyuz? Üzülmüyor muyuz? Yoksa bu bilinmiyor mu? İsimsiz Aslan bir kahraman mı?"

Varisler kıs kıs gülerken ona düz bir bakış attım.

"Sanırım bu görünüm bana yakışıyor." Seth kıcını oynatmaya devam etti. "Hepsi bende kalabilir mi?" Büyük gözlerle Leon'a baktı ama Leon ciddiyetle başını salladı.

"Bo son nefesini verirken son arzusunu dile getirmiş -bunu duymak için orada değildim- ama *görünüşe göre* her zaman en güzel kırmızı deri kıyafetleriyle bir Pegasus'a binmek ve Rednex'ten Cotton Eye Joe'yu olabildiğince yüksek sesle söylemek istediğini söylemiş." Leon kaşlarını çatarak Seth'e baktı. "Ve eğer onun dileğini yerine getirmezsen deri derine yapışacak, aside dönüşecek ve kemiklerini eritecek."

"Ah!" diye bağırdı Seth ve Caleb hemen onun yanına koşarak şapkaya uzandı.

Caleb, "Çıkar şunu," diye homurdandı ama Leon onu tutamadan bir çığlıkla geri itti.

"Hayır! Dilek yerine getirilmeli!" Leon bağırdı. "Kıyafetlerden herhangi birini çıkarırsan laneti tetiklersin ve deri sana bağlanır-"

"Derim. Anladım," dedi Seth. "Peki ben ne yapacağım?"

"Bo'nun dileğini yerine getir," diye gizemli bir şekilde nefes alan Leon, iç çekerek ayağa kalkan Xavier'i dramatik bir şekilde işaret etti.

"Hadi o zaman." Xavier soyunmaya başladı ve Seth aceleyle ileri atıldı, daha o kımıldamadan bir bacağı kalçasının üzerine attı, kış yanağı pantolonunun yanından tamamen dışarı fırladı.

"Dostum." Xavier ona vurarak uzaklaştırdı. "Bana bir saniye ver."

Seth geri çekilirken inledi, Xavier'in öne atılıp Pegasus formuna geçmesini bekledi ve Seth onun sırtına tırmanmak için aceleyle ileri atıldı.

Tory müziği çalan Oscura'ların yanına koşarak onlarla konuştu ve bir saniye sonra Rednex'ten Cotton Eye Joe çalmaya başladı ve Xavier havalanarak üzerimizden uçarken Seth'in elinde bir kement belirdi ve sanki hayatı buna bağlıymış gibi şarkı sözlerini söylerken onu sallamaya başladı - ki sanırım öyle oldu.

Yanımda gülmekten kırılan Darcy'ye baktım ve bu durumun gülünçlüğü karşısında ben de bir kahkaha attım. Tory koşarak grubumuza geri döndü, Seth'in yukarıda daireler çizmesine güldü ve tekrar yerine oturdu.

"Bu bok gerçekten derisini yakacak mı?" Leon bize doğru yaklaşırken sordum, kulaktan kulağa sırtıyordu.

"Evet," dedi. "Her yıl doğum günümde o şapkayı takıyorum. Yemin ederim Bo'nun da mezardan şarkı söylediğini duyabiliyorum. Ona bir insanın birine verebileceği en büyük hediye verdiğimi söyleyebilirsiniz."

"Ne, ölüm mü?" diye sordum.

"Ah Lance," diye güldü Leon, Xavier yere inip Seth sırtından kayarak şapkasını çıkarırken giysileri normale dönerken kalabalığa doğru geri çekildi.

"Sanırım bunu tekrar yapmak istiyorum," dedi Seth, şapkayı tekrar takacakmış gibi yavaşça başına doğru kaldırarak.

Caleb hemen onun yanına gitti ve şapkayı elinden çekip aldı; şapka elinde toz haline geldi ve Seth'in şaşkınlıkla arkasından bakmasına izin vererek tek kelime etmeden yerine döndü.

Xavier, Fae formuna geri dönüp kıyafetlerini giyerken, "Hadi biraz daha cesaret edelim," diye önerdi.

Tyler ve Sofia büfeden koşarak geldiler, ona bir tabak yemek verdiler ve yüzünde kendini beğenmiş bir sırıtişla kabul ettiğı öpücükler sundular. Sonunda onu sürüsünün içinde bu kadar mutlu görmek çok hoştu, aralarında doğal bir düzen kurulmuştu.

Gabriel kanatlarını çırparak Xavier'in arkasına kondu ve eğilerek kulağına bir şeyler söyledi. "Bana hâlâ borçlusun evlat, bu yüzden ben meydan okuyacağım ve sen de bunu başaracaksın."

Xavier telaşla sıçradı ve boğazında bir özür iniltisiyle ona baktı.

"Tamam, tamam," diye kabul etti ve Gabriel tatmin edici bir şekilde gülümseyerek kulağına bir şeyler fısıldamak için eğildi.

Xavier bir kahkaha attıktan sonra başıyla onayladı, ayağına fırladı ve Gabriel'in istediğı şeyi yapmak üzere yola koyuldu. Nebular Müttefikim diğer tarafıma oturmak için hareket etti ve en az benim kadar sarhoş olduğunu belli eder bir şekilde bana gülümsedi.

"Hey, Profesör, şuna bir bakın." Tyler bana Atlas'ını fırlattı, ben de yüzüme çarpmadan önce havadan yakaladım ve kaşlarımı kaldırarak ona baktım.

"Ben senin profesörün değilim," diye düzelttim.

"Ama yine de bize bir şeyler öğretiyorsun." Tyler bunu anlayamamış gibi kaşlarını çatı.

"Bu farklı," dedim küçümseyerek.

"Nasıl?" diye sordu, kulağımın dibinden ayrılmıyordu.

"Çünkü öyle Corbin," diye havladım, tam ev puanı çalmak üzereydim ki kendimi durdurmak için dilimi tuttum ve Tyler bana güldü.

"Tam bir profesör," diye mırıldandı ve Darcy ekrandaki makaleyi okumak için yaklaştığında bana uzattığı Atlas'a bakarak iç geçirdim.

Lance Orion yıldızlar tarafından temize çıkarıldı!

Mucizevi bir gece, eski bir öğretmen için mucizevi bir şafağa dönüştü Zodiac Academy'de profesör ve bir zamanların popüler yükselen Pitball yıldızı Lance Orion, ülkeyi sarsacak İlahi An'da Darcy Vega'dan başkasıyla birlikte yıldızların altına çağrıldıktan sonra. Kader sorusu onlara sorulduğunda, hevesle birbirlerinin kollarına atladılar, ancak kendilerini FIB tarafından kuşatılmış, sersemletilmiş ve tutuklanmış olarak buldular.

Gözlerinde gümüş halkalar olan iki aşık, sahte kralın emriyle acımasızca bir hücreye sürüklendi. Ama her şey kaybolmamıştı. Kaçış gerçekleşti ve Ejderha Kralı gelip ikisini de idam etmeden önce kesin ölümden kurtuldular.

İfşaat, Solaria'yı şok edecek ve birlikte olmak için her türlü mücadeleyi veren yıldızlara bağlı çifte bayılmalarına neden olacak bir hikayeyle birlikte geliyor. Birbirlerine karşı olan duygularıyla savaştıktan sonra Zodiac Akademisi, sonunda yıldızların yönlendirdiği olma dürtülerine teslim oldular. birlikte. Ancak, Lance Orion'un bir öğrenciye sahip çıkmasını engelleyen yasa

Ortağı sonunda onları yakaladı ve Kylie Major onları FIB'ye ihbar ettikten sonra Orion işlediği suçtan dolayı mahkemeye çıkarıldı.

Ancak şimdi gerçek ortaya çıktıkça, kürsüde anlattığı hikayenin, sevdiği kadını korumak ve onu kendisiyle ilişkiye girmesi için Karanlık Zorlama yaptığını iddia ederek utançtan kurtarmak için söylediği bir yalandan başka bir şey olmadığını keşfediyoruz. Bu yalan onu yirmi beş yıl hapis cezasına çarptırdı.

Darkmore Cezaevi ve onu Güçten Utanç duymaya ve şüpheye yer bırakmayacak şekilde mahvolmaya terk etti. Ve yine de, bugün büyük ve hayal edilemez

Vega prensesinin adını temiz tutmak için yaptığı fedakârlık, bazılarının düşünmeye bile ürperceği bir yükü kendi üzerine yükledi.

Ruhlar Sarayı'ndaki ev hapsinden kaçtığından beri, bu utancın tüm ağırlığına maruz kaldı, etrafındaki Fae'ler onu dışlayıp alay ederken adı defalarca çamurda sürüklendi. Ama şimdi kaderin garip bir cilvesiyle, yıldızlar onun ve tek gerçek aşkının üzerine bir bağ yerleştirdi, ruhundaki utancı kaldırdı ve Elysian Eşi için feda ettiği her şey için ona ılık tuttu.

Darcy Vega, 'Lance şimdiye kadar tanıdığım en sadık, asil ve özverili adam ve ben onun Elysian Eşi olma ayrıcalığına sahibim' diyerek yorumda bulundu. Ayrıca 'o benim için güneşin kendisinden bile daha değerli ve tüm hayatımı onu sevmeyi hak ettiği gibi severek geçireceğim' dedi.

Başımı kaldırıp baktığımda Darcy'nin gözleri ılık ılık ve duygu dolu bir şekilde bana bakarken boğazımda bir yumru oluştu.

"Bunu sen mi söyledin?" Ben sordum, o da başıyla onayladı ve eğilerek yanağımdan usulca öptü.

"Her kelimesinde ciddiydim," diye yemin etti ve Tyler'a bakmadan önce suskun bir şekilde ona baktım.

"Senden bir yorum almayı umuyordum," diye sordu Tyler. "Böylece sabaha kadar yayınlayabilirim."

"Ne diyeceğimi bilemiyorum," dedim, koltuğumda geriye doğru yığıldım ve bir elimi saçlarımda gezdirdim, ne yapacağımı bilemez haldeydim, zihnim hala bunun gerçekten olduğunu düşünüyordu.

Utancımdan kurtulmuştum, Elysian Eşim olarak inanılmaz derecede şaşırtıcı bir kıza sahiptim ve şimdi tüm dünya öyle olmadığımı öğrenecekti.

Onu istismar eden bir canavar.

"Evet biliyorsun." Gabriel bana mırıldandı, gözlerinde bilmiş bir bakış vardı ve kelimeler aklıma geldiğinde bir kahkaha attım.

Tyler ben konuşurken Atlas'ına vurdu, ben gerçekten söyleyebileceğim tek şeyi söylerken onları not aldı, "Ben tüm dünyadaki en şanslı adamım."

Kutlamalar oldukça yoğunlu ve sırtırmaktan kendimi alamıyordum, bunun nedeni kısmen oldukça sarhoş olmamdı ama aynı zamanda işler ilk kez iyi gidiyordu.

Benim sanguis kardeşim Elysian Mate bağında kurtuluşunu bulmuştu ve ben de tüm isyancılar tarafından onlara atılan neşe ve sevginin içinde yüzüyordum çünkü onlar onun Güçten Utanan bir ezik olduğunu anında unutmuş gibiydiler.

Hamish o kadar çok hıçkırıyordu ki Catalina onu erkenden yatağa götürmüştü ve Xavier'in Gabriel'in bir meydan okuması olarak çenesine attığı kılılı topları göstermemişti bile. Devasa toplar her titreyen hıçkırığında sallanıyordu ve bunun kan kardeşime Güç Utancı yüzünden yaptığı muamelenin adaleti olduğunu düşünmek zorundaydım. Gabriel'in de bunu böyle *gördüğünü* hissediyordum çünkü daha önce Orion'la birlikte koridorda koşturup durmuş, onları herkese göstermiş, ikisi de küçük çocuklar gibi defalarca gülüp eğlenmişlerdi.

Odanın kenarındaki koltuğumda biramı yudumlarken diğerlerinin dans edişini izledim ve etrafımdaki eğlence ve kahkaha seslerini içime çektim. Xavier, Tyler/Sofia sandviçinin ortasında kalmıştı.

İkisi onun boynunu öpüyor ve mutlu küçük viyaklamalar çıkarıyorlardı, bu da tüm kalabalığın üzerinde parıltıların uçuşmasına neden oluyordu ve bu noktada yemek salonundaki hemen hemen herkes parlıyordu.

Sanki bu tünellerin ötesinde hiç savaş yokmuş gibiydi. Neredeyse.

Ancak başka bir çift dansçıyı gördüğümde gülümsemem kayboldu. Odanın diğer ucunda Seth'in kolları Rosalie Oscura'ya dolanmış, Rosalie müzik için doğmuş gibi hareket ediyor, vücudu ritme göre sallanıyordu ve bunu fark etmemek çok zordu. Ama benim baktığım o değildi. Hayır. Gözlerim Seth'in ellerindeydi, elleri Rosalie'nin kıkırda geziniyordu ve Rosalie başını geriye doğru eğip yüksek sesle uluyarak odanın dört bir yanındaki Kurtların da onu takip etmesine neden oldu.

Birlikte iyi görünüyorlardı. Mükemmel bir şekilde eşleştiler. İki muhteşem, güçlü Kurt Adam Alfası, annesinin ve babasının üzerine titreyeceği türden güçlü yavrular üreteceklerine hiç şüphe yoktu.

Onları birlikte izlemekten duyduğum hayal kırıklığına karşı dilimi ısırardım, uzun, siyah saçlı başka bir Kurt Adam kız onlara katılmak için içeri girdiğinde çenem titriyordu, ardından Seth'in selamlamak için lanet bir barış işareti yaptığı sarışın bukleli bir adam geldi.

Mükemmel.

Gülümsemem kaybolurken sikim kot pantolonumun içinde zonkluyordu ve onun önümde diz çöktüğü anı aklımdan çıkaramıyordum. Ağzının sikimin etrafına dolanmasının ne kadar iyi hissettirdiğini ve bunun onun için bundan daha fazla bir şey ifade ettiğini düşünmeye başlamamın ne kadar aptalca olduğunu.

Kurtadamlar için seks yemek yemek gibiydi. Bir sürünün aç bir üyesi varsa, onu doyururlar ve sert bir aleti olan bir üyesi varsa, onun için emerlerdi. Bu kadar. Şimdi bunu hatırladığından bile şüpheliydim, sikim daha önce ve o zamandan beri sahip olduğu sikler ve amcıklar denizinde kaybolmuştu.

Tam bir aptalmışım.

"Neden kaşlarını çatıyorsun?" Tory yanımdaki sandalyeye çöküp önündeki masaya bir pasta koyarken hıçkırarak sordu. Çok lezzetli görünen yapışkan çikolatalı bir pastaydı ama tuhaf bir şekilde ortasında bir delik vardı ve üzerine oturulmuş gibi görünüyordu.

Tory onu parmaklarının ucuyla masanın diğer tarafına itti, orada bırakırken biraz titredi ve o büyük yeşil gözlerini bana çevirip cevabımı bekledi. İyi görünüyordu. Mutlu görünüyordu. Ve onda göğsümdeki ağrıyı biraz hafifleten bir şey vardı çünkü o ve Darius bunu gerçekten hak ediyordu.

"Yok bir şey. Sadece bu gece biriyle takılmak isteyip istemediğime karar vermeye çalışıyorum," diye yalan söyledim, bakışlarım tekrar Rosalie'nin hâlâ diğer Kurtlarla dans ettiği odaya kaydı ama Seth gitmişti ve artık nerede olduğuna dair hiçbir fikrim yoktu. Umursadığımdan da değil. Ama o sarışın adam da ortadan kaybolmuştu ve boğazımda bir yumru oluşmuştu, bu da midemi bulandırıyordu.

"Rosalie bu gece aptalca seksi görünüyor," dedi Tory, bakışları benimkileri takip ediyordu ama onu düzeltmeye zahmet etmedim. "Sanırım ona aşık bir kızım var."

"Evet," diye kabul ettim, bundan fazlasını söylemedim çünkü haklı olmasına rağmen Rosalie benim istediğim kişi değildi. "Bu pasta da neyin nesi?"

Tory'nin gülümsemesi hınzırlaştı ve kulağıma fısıldamak için yakınımaya eğildi. "Bu bir tuzak," dedi heyecanla.

"Kimin için?" Ben sordum.

Cevap vermeden önce etrafına bakındı, sesini bir kez daha alçak tuttu. "Seth. Bütün atıştırmalıklarımı çalıp duruyor. Ve Orion'un avukatlarıyla daha yeni tanıştım - Darius onları çoktan

Elysian Mate statüsünü ilan etmek ve Güç Utanç zimbirtısının kayıtlarından silinmesini sağlamak için evrak işleri."

"Beni kaybediyorsun," diye itiraf ettim, ezilmiş pastaya bir kez daha bakarak.

"İçlerinden birinin pasta fetişi var. Yani, üzerinde fondan olmayan hiçbir şey için sertleşmiyor. Onunla işi bitti." Başını pastaya doğru eğdi ve ortasındaki delik birdenbire çok iğrenç bir anlam ifade edince burnumu kırıştırdım.

"Asla olmaz."

"Evet, öyle. Ve o zaman üzerime işediği için Seth'ten hâlâ intikam alamadım. Yani bunu hak etti."

"Yıldızlar adına," diye mırıldandım, onu uyarmalı mıyım diye düşündüm, ama Tory'nin gözleri, uyarabileceğimi anlayınca tehlikeli bir şekilde kısıldı.

"Bu Fae'ye karşı Fae, Caleb. Beni satmaya kalkma."

"Peki," diye kabul ettim, ama pastaya bakarken, bu konuda sözümü tutup tutamayacağımı merak ediyordum.

Ben bu kararı veremediğim Seth kalabalığının arasından belirdi, pastayı görünce yüzünde bir sırıtma belirdi ve o sarışın herifle gitmediğini fark ettiğimde hissettiğim rahatlamayı göstermemek için mücadele etmek zorunda kaldım.

Tory parmağıyla Seth'i işaret ederek, "O benim pastam," diye uyardı. "Hiç alamazsın."

"Öyle mi?" diye sordu, gözlerindeki meydan okuma her an o şeyin içine balıklama dalacağını söylüyordu.

"Seth," diye uyardım, bunun olmasına izin veremezdim. "Yapma-"

"Yani şimdi onun tarafında mısın?" diye öfkeyle sordu. "Odasında bulduğum o büyük çikolatayı seninle paylaştıktan sonra mı?"

Tory nefesini tuttu, suçlayıcı bir ifadeyle bana bakarken elini göğsüne bastırdı. Ona bir özür diledim ve Seth de bu fırsatı değerlendirerek

Pastaya doğru hamle yap.

"Hayır!" Ben bağırdım ve Tory de haykırdı. "Fikrimi değiştirdim, çok iğrenç!"

Ama Seth pastayı çoktan ağzına götürmüştü, artık çok geçti, ya da en azından ben öyle sanıyordum.

Tory onun suratına o kadar çok su sıktı ki, sandalyesinden geriye doğru yuvarlandı ve ayaklarımızın altındaki fayansları sarsan bir gürültüyle yere düştü ve pasta dans eden bedenlerin arasında uçup gitti.

"Seks pastasıydı," diye açıkladı Tory, ayağa kalkarken dudaklarından bir kahkaha döküldü. "Bunu yapamazdım."

"Neden?" Seth talep etti.

"Üzerime işedin," diye cevap verdi, adam bir kahkaha atıp bir kez daha ayağa fırlamadan önce ikisi de birbirlerine ters ters bakıyordu.

"Belki tekrar yaparım!"

Tory çılgılık atarak kalabalığın arasına daldı, Seth peşinden koşarken Tory topuklu ayakkabılarının üzerinde biraz tökezledi ve Tory ava çıkmış gibi uludu.

Onun koştuğunu görünce dişlerim diken diken oldu ama kendimi ayağa kaldırırken Darius'a onu avlama konusunda verdiğim sözü hatırladım ve içgüdülerime hâkim olmak için mücadele ederken ellerimi yumruk haline getirdim.

Kendime bir içki daha almak için odanın diğer tarafına geçtim, sarışın adamla dans eden Rosalie Oscura'yı bir kez daha gördüm ve onunla tekrar takılmayı denemeli miyim diye düşündüm. Birini unutmanın en iyi yolu başka birinin altına girmektir. Peki neden bunu yapmakla o pastayı yemekle ilgilendiğim kadar ilgileniyordum?

Odanın öbür ucunda kuzenimi gördüm ve hemen yanına gittim, yolda biramı yudumladım ve bana bir öpücük verirken onun yanındaki koltuğa çöktüm.

küçük bir selam verdi ve Leon'un anlattığı hikâyeyi dinlemeye devam etti.

"Selam kayıp kız," dedim selamlarken, ona taktığım lakap dudaklarına bir gülümseme getirdi.

"Selam küçük kuzen," diye cevap verdi ve Leon başını salladı, hikâye anlatmaya bir an bile ara vermedi.

"-Sonra bir adam kışında bir porsuk ve kafasının üstünde dengede duran birayla çalıların arasından fırladı," dedi dramatik bir şekilde, kendi içkisini kafasında dengelerken dikkatimi daha çok çekti ve Dante hikayesinin saçmalık olduğunu söyleyerek ikisinin eğlenerek izlediğim bir tartışmaya girmesine neden oldu.

Leon bir masaldan diğerine geçerken onlarla birlikte oturdum, her biri daha da gülünçleşiyordu, ta ki artık doğru söyleyip söylemediğine dair hiçbir fikrim kalmayana kadar. Ama beni ne kadar güldürürse güldürsün, dikkatim Seth'in bir kez daha Rosalie ve Kurt sürüsüyle dans ettiği dans pistine geri dönüyordu.

Ellerini kollarında ve göğsünde gezdirip duruyorlar, onu sürülerinin içine çekiyorlar ve orada kaldığı sürece heyecanla uluyorlardı. Çok sinir bozucuydu.

Bakışlarımı son bir kez onlardan ayırdım ve sandalyemi onları hiç göremeyeceğim şekilde yeniden konumlandırımdı, bunu yapmamak için her şeyimle savaşıırken arkamı dönüp bakma arzusuyla tenim karıncalandı.

Bir kız aniden kucağıma düştü, bana kirpiklerini kırptıştırırken dudaklarından bir kıkırtı döküldü ve çenemi okşamak için uzandı.

"Hey, ben Lucy ve son derece esnek biriyim," diye mırıldandı. "Ne kadar olduğunu öğrenmek ister misin?"

Onu üzerimden itme arzusu güçlü bir şekilde yükseldi, ancak teklifini düşünmeye çalışırken bunu yapmadan kendimi durdurdum. Seth açıkça

İlgimi çekti, yani burada oturup bütün gece Leon'un saçma hikâyelerini dinledikten sonra gidip yalnız mı uyuyacaktım? Yani, kız Ateşli, bunu inkar edemezdim ve dudağını ısırma şekli bana yatakta lanet bir fişek olacağını düşündürdü, ama...

"Bu gece olmaz, tatlım," dedim, ayağa kalktım ve onu kendiminkinin üzerine yatırırken özür dileyen bir gülümseme sundum.

Yine de Fae'ye ihtiyacım vardı ve bokumu sahiplenmeliydim. Çünkü sorunlarımı bu kızın yatağında geçireceğim bir geceye gömmeyeceksem, onlarla doğrudan yüzleşmem gerekecekti. Bu da en iyi arkadaşım ile konuşmam gerektiği anlamına geliyordu.

Ama dans pistine döndüğümde, oraya gidip benimle konuşmasını talep etmeye hazırlanırken, kalbim bir taş gibi çöktü.

Seth gitmişti. Rosalie Oscura da öyle.

Nabzım kulaklarımda atarken göğsümde soğuk ve boş bir his büyümeye başladı ve onlardan herhangi bir iz bulmak için odayı aradım, hiçbir şey bulamadım. Burada değillerdi. Ve nerede olabilecekleri düşüncesinden o kadar nefret ediyordum ki, bu fikir bile dişlerimi kamaştırıyordu.

Kulaklarımı zorladım, dikkatimi bu odaya en yakın odalara odakladım ve onu dinlemeye çalıştım, ama onun yerine Rosalie'nin sesini duydum; sesi tiz bir iniltiyle yükseliyordu.

"Evet, böyle," diye nefes nefese kaldı. "Beni ne kadar memnun etmek istediğini göster bana."

İçimden bir hırıltı kaçtı ve daha fazla düşünmeden onun inleme sesine doğru fırladım çünkü bunun olmasına izin veremezdim. En azından ona benim gibi hissetme ve daha fazlasını isteme ihtimali olup olmadığını sormadan olmazdı.

Sikeyim.

Karanlık bir tünele daldım ve Rosalie'nin iniltilerini net bir şekilde duymamı sağlayacak kadar açık olan bir kapının önünde durdum.

Kapıyı bir hırıltıyla açtım, karanlık odada Rosalie'nin bir masanın kenarında oturduğunu, eteğinin yukarı doğru itildiğini ve elinin Seth'in uzun saçlarına dolandığını, Seth'in onun amcığıyla ziyafet çektiğini ve onu tekrar yüksek sesle inlettiğini görünce kalbim paramparça oldu.

"Dalle stelle... evet, aynen böyle," diye boğuk bir sesle ısrar etti, adam onu yalayıp emerken kalçaları adamın yüzüne sürtünüyordu ve kadın onun için yüksek sesle nefes alıyordu.

Ama tüm göğsümün çökmek üzere olduğunu hissederken, Rosalie'ye hiç benzemeyen kadınsı bir inilti kulaklarıma ulaştı ve kız konuşurken nefesim kesildi.

"Tadın çok güzel Alfa," diye inledi. "Benim için gel, yüzüme boşalırken adımı söyle."

"Lanet olası adını bilmiyorum," diye küfretti Rosalie. "Ama belki dilini konuşmaktan daha faydalı bir şey için kullanırsan, daha sonra hatırlarım."

"Tamam." Kız bir kez daha Rosalie'nin kalçalarının arasına daldı, onu yemeye geri dönerken inliyordu ve ben ışıkları yakmak için uzandım. Çünkü emin olmak zorundaydım ama göğsümdeki umut ve karanlık odadan görebildiklerim kalbimi şimdiden aydınlatmıştı.

"Ah, stronzo, ne yapıyorsun lan sen?" Rosalie bana bakarken tersledi, kızın kafasını kalçalarının arasına geri iterken o da etrafına bakmak için bir hamle yaptı. "Durma," diye ekledi ve dizlerinin üzerindeki Kurt onu ağzıyla sikmeye devam etti.

"Seth'i arıyordum," dedim, etraflarındaki boş odaya bakarken ve sonunda onun gerçekten burada olmadığını kabul ederken, bu noktada bunu sahiplenebileceğimi düşündüm.

Rosalie'nin dudakları sinsî bir sırıtışla kıvrıldı ve başını salladı. "Elbette öylesiniz, siete destinati l'uno all'altro."

"Bunun ne anlama geldiğini bilmiyorum," diye itiraf ettim, Rosalie kalçalarını sallayıp bir kez daha inlerken bir an için dizlerinin üzerindeki kıza baktım.

"Yapacaksın. Bunu her zaman söyleyebilirim," diye cevap verdi Rosalie gizemli bir şekilde. "Yani... sen ve o..."

Bir kahkaha attı, gözümü tutuyordu ve kalçalarını bir kızın kafasına sıkıştırmışken bu konuşmayı yapıyor olmamız umurunda değilmiş gibi görünüyordu. "Hayır, Vampiro. Her ne kadar bir Alfa'nın tadını arzulasam da, benim için yaratılmamış birini sahiplenmeye çalışmak istemiyorum. Geçen yıl akademinizde hep birlikte olduğumuzdan beri onu becermedim ve şimdi ikinizle de tekrar birlikte olmaya niyetim yok."

"Tamam. Ben sizi yalnız bırakayım," dedim ve onun samimi cevabı karşısında gülümsememi bastırarak ışıkları kapatmak için uzandım.

Rosalie yanıt vermedi, bunun yerine masaya geri yattı ve kıza parmaklarını da kullanmasını emretti, ardından talimatlarını açıkça yerine getirirken öncekinden daha yüksek sesle inledi.

İkisinin daha da yakınlaştığını duyunca kapıyı kapattım ve bir karar verirken çenemi tuttum. Bu gece Seth'i bulacak ve aramızdaki bu garipliğe öyle ya da böyle bir son verecektim.

Çünkü onsuz olmaktan bıkmıştım ve bu da bunu çözmemiz gerektiği anlamına geliyordu.

Darcy ve Orion'la paylaştığım odaya geri döndüm - daha doğrusu o Alevler Sarayı'ndan döndüğünde beni kovana kadar onlarla paylaştığım odaya. Ama Max ve Xavier'in odasında yerde uyumaktan yorulmuştum, her ne kadar orada kendime güzel, rahat bir yosun yuvası yapmış olsam da. Max'le sorunlarım hakkında konuşamazdım. Hayır, gerçeği bilen ve kendimi biraz daha iyi hissedene kadar gecenin geri kalanında benimle bu konuda sohbet etmek isteyecek iki insanın yanında olmalıydım.

Ama bir süre sonra kapı açılıp Orion ve Darcy odaya daldıklarında, öpüşürken birbirlerinin kıyafetlerini yarı yarıya yırttıklarında beni gördüklerinden emin değildim.

Beni fark etmelerini bekledim, Orion Darcy'yi yatağa itip elbisesini yukarı çekerken kollarım iki yanımda sallanıyordu, ikisi de birbirlerine bağımlıymış gibi davranıyorlardı. Ama çok fazla sevişmişlerdi ve bunu içimden atmam gerekiyordu.

Ağzımı açtım ama ne diyeceğimi bilemediğim için tekrar kapattım, Darcy Orion'u sırt üstü dönmeye teşvik etti, sonra gömleğini yırtarak açtı ve vücudunda aşağı doğru öpücükler kondurmaya başladı, gözlerinde şehvet parlıyordu.

Yatağımın altına sakladığım atıştırmalıklardan birkaçını getirip bunu beklemeyi düşündüm, bunun çiftleşme gecesi olduğunu ve her şeyi göz önünde bulundurarak kaba olmak istemedim, ancak Darcy fermuarını açtığında ve ben atıştırmalık zulama doğru geriye doğru bir adım attığımda, hareket Orion'un dikkatini çekti ve onun Bakışlar bir kurşun gibi üzerime fırladı.

"Seth!" diye kükredi ve Darcy başını kaldırdı ama saçları Orion'un fermuarına takılınca ciyakladı.

"Ah, ah, ah," diye tısladı onu kurtarmak için mücadele ederken ve Orion dik oturarak ona yardım etmeye çalıştı.

"Oh, bu zor bir iş. Bununla birçok kez başa çıktım, senin için onu serbest bırakabilirim." Aceleyle ileri atıldım, yardım etmek için uzandım ama Orion elimi tokatlayarak uzaklaştırdı ve ben de sızlandım.

"Bunu neden yaptın?" diye sordum ve o da bana hırladı.

"Çünkü elini sikime yaklaştırmayı istemiyorum," diye tükürdü.

"O zaman ben de eski günlerdeki gibi Darcy'nin saçını kırpmaya gideyim," diye şaka yaptım ama ikisi de bu şakadan hoşlanmadı.

Darcy, "Saçımı kesmeyeceksin, Seth Capella," diye uyardı. "Yoksa taşaklarını koparırım."

"O zaman bırak da onu serbest bırakayım. Sihirli bir dokunuşum var," diye söz verdim ve Darcy içini çekti, geri çekilmesi için Orion'a başıyla işaret etti ama saçlarını fermuara doğru çekerken yüzünü buruşturdu.

Yakınına eğildim, yüzüm Orion'un hâlâ taş gibi sert olan ve kot pantolonunun üzerinde şişkin duran sikinin tam önündeydi.

"Ay aşkına," diye iç geçirdi Orion, Darcy'nin saçını tutup birçok Fae'nin saçını kurtarmış olan bükme ve çekme hareketini nazikçe yaparken. Aşağı inmeye ve kirlenmeye çalışırken saçınızın takılmasından daha kötü bir şey olamazdı.

"İşte bu," dedim gevşerken.

"Belki o tarafa doğru çekersin," diye önerdi Darcy, başım onunkine çarparken.

"Şu işi bir an önce halledin," diye teşvik etti Orion.

"Bu tarafa kaydırmam ve sonra biraz dişlerimi kullanmam gerekiyor" dedim.

"Evet, işte böyle," dedi Darcy heyecanla, saçlar serbest kalmaya başlarken. "Neredeyse oldu," dedi Orion bizi izlerken ve başım yukarı ve aşağı sallanırken dişlerimin arasında hafifçe çekiştirirken bir yandan da takılan ucunu oynattım.

"Burada neler oluyor böyle?" Caleb'ın sesi odanın içinde çınladı.

"Neye benziyor?" Bir ağız dolusu saçın arasından söyledim.

"Görünüşe göre yaşlı profesörümüze sakso çekiyorsun. Dostum," diye bağırdı Caleb ve ben saçımı kurtarıırken güçlü ellerim etrafımda kenetlendi.

Darcy dik otururken sevinçle ciyakladı ve ben Caleb tarafından odanın öbür ucuna sürüklenip duvara fırlatıldım. Beni boğazımdan tutarak orada kısırdı, gözleri düşmanlık doluydu.

Lacivert gözlerinin derinliklerinde yanan bir şeyle bana bakarken, elini boynumdan çekmeye çalışarak, "Cal," dedim. Ve çok fazla acıya benziyordu.

"Saçım Lance'in fermuarına takıldı," diye açıkladı Darcy, Caleb'in kolunu tutup boğazımdan çekmeye çalışırken.

Caleb, yatağın üzerinde kayarken aleti hâlâ pantolonunun içinde olan Orion'a bakarken eli gevşedi.

"O itin sikime yaklaşmasına izin vereceğimi mi sanıyorsun gerçekten?" diye alay etti.

Caleb kolunu indirerek uzun bir nefes verdi ve omuzlarının titrediğini fark ettim.

"Cal, neler oluyor?" Gariplik hızla üzerimize çökerken sesim kalınlaşarak sordum.

Artık onunla nasıl konuşacağıma dair hiçbir fikrim yoktu, sanki sikini ağzıma aldığım an her şeyi değiştirmişti. Ve keşke bunu geri alabilseydim. Çünkü en kötü korkularım gerçekleşmişti ve her geçen gün onu daha fazla kaybettiğimi biliyordum. Ama şimdi buraya gelmişti ve ne halt düşündüğünü anlayamıyordum.

"Sen benim Kaynağımsın," diye bağırdı aniden, dönüp Orion'a bakarak. "Kaynağımı alıyorum," diye açıkladı ve Orion'un kaşları kalktı.

"Elbette, sanguis frater," dedi Orion kolayca. "Keyfini çıkarın."

Gözleri açlıkla Darcy'ye kaydı ve Caleb aniden beni bir bebek gibi kucağına aldı, bir kolunu bacaklarımın altına, diğerini de sırtıma doladı.

"Ne yapıyorsun?" Şaşkınlıkla fısıldadım.

"Acıktım," diye mırıldandı ve odadan dışarı çıktı.

"Gel buraya," diye homurdandı Orion, kapıyı arkamızdan kapatırken hınzırca gülen Darcy'ye doğru atıldı, kilit sesi bizi takip ediyordu.

Caleb bir anda hızlandı ve bir de baktım ki beni yatağına atmış, vahşi bir hayvan gibi önümde volta atıyor.

"Benimle dövüşmek mi istiyorsun?" Alfa içgüdülerim başını kaldırıp gözlerindeki öfkeye karşılık verirken omuzlarım dikleşerek sordum.

"Hayır," diye çıkıştı. "Sadece çeneni kapa ve bir saniye beni dinle."

"Tamam, ama-"

"Seth," diye hırladı, ben yatağın kenarına oturmak için hareket ederken bana doğru döndü. "Sen benim en iyi arkadaşımsın ve seni kaybetmek istemiyorum. Biz birlikte büyüdü. İyi günde de kötü günde de birbirimizin yanında olduk, yani anlamsız bir oral seks bunu mahvedemez."

Yavaşça başımı salladım, boğazım acıyacak kadar sıkıydı, anlamsız kelimesi kırık kalbimle ziyafet çekmeye gelen bir akbaba gibi kafamın içinde dönüp duruyordu.

"Peki bunu nasıl geride bırakacağız? Sahip olduklarımızı nasıl geri alacağız?" Cal eğilerek benimle burun buruna gelmesini istedi ve ben birden nefes alamaz hale geldim. Çünkü geri dönmemin bir yolu olmadığını biliyordum, işim bitmişti, kalbini en iyi arkadaşına adanmış lanet olası bir Kurt'tum ve bunu geri almak mümkün değildi. Ama rol yapmakta her zaman çok iyiydim.

"Bir şeyleri değiştirmek zorunda değil," dedim. "Ben bütün arkadaşlarımı beceririm," diye ısrar ettim ve ona yine bu saçmalığı anlattım. Ama gururumu kurtaran tek şey buydu. Çünkü ona umutsuzca, amansızca aşık olduğumu itiraf edersem, aramızdaki her şey kalıcı olarak değişecekti. Duygularımın etrafında dans edecek, benden uzaklaşırken sorun olmadığını söylemeye çalışacak ve bana tekrar yakınlaşmak konusunda kendini garip hissedecekti. Eğer onu bunun hiçbir anlamı olmadığına ikna edebilirim, o zaman

Belki bunda kurtarılabılır bir şeyler bulabilirdik. Olanlardan pişmanlık duyması fikri beni içten içe yıksa bile. "Belki bu konuda kendini garip hissediyorsundur diye düşündüm, bu yüzden sana biraz zaman tanıyordum, ama ciddiylim.

Beceremediğim arkadaşlarımı saymak, becerdiklerimi saymaktan daha kolay benim için. Sanırım şu anda yediye düştüm..."

"Doğru," diye tısladı Caleb, volta atmaya devam ederek. "Yani bu sadece bir kerelik bir şeydi. Aptalca bir karardı çünkü doğru düşünemiyordum.

Açtın ve içlerinden biri uzun süredir sevişmediğinde Kurt sürüne yaptığın gibi acıyarak sakso çekmeyi teklif ediyordun."

Tereddüt ettim, doğamın her parçası hayır demek istiyordu. Hayır, benim için öyle olmamıştı. Onu iyi hissettirmek istemiştım çünkü onu çok seviyordum ve bir an için onun da bunu istediğini düşünmüştüm. Ama kendimi kaptırmıştım ve şimdi bunu yaptığım için benim hakkımda ne düşüneceğinden korktuğum için kendimi biraz hasta hissediyordum. Belki de ondan faydalandığımı düşünmüştü, kanlı ereksiyonunu daha fazlası sanmıştı. Ve belki de olan *buydu*. Belki de onu o kadar çok istemiş ve o anı o kadar uzun süre hayal etmişim ki, tüm mantıklı düşünceler beni terk etmişti

Çünkü onun da benden hoşlandığına inanmayı çok istiyordum.

"Evet," diye mırıldandım, gerçekler dile getirilemeyecek kadar acıydı.
"Hepsi *buydu*."

Ağzımdan çıkan bu kelimelerden nefret ediyordum. Tadı kül, is ve lanet olası bir ölüm gibiydi. Aramızda tekrar bir şey olma ihtimalinin ölümü. Ve acıtıyordu, yıldızlar adına acıtıyordu. O kapının kapandığını, bir daha açılmamak üzere kilitlendiğini hissedebiliyordum. Bilmiyordum.

Bu, onun da benden hoşlanabileceğine dair küçük bir umut ışığıyla yaşamaktan daha acı vericiydi ya da hoşlanmadığını bilmek ruhumun mutlak parçalanmasına benziyordu. Her iki durumda da S olmadan İspanya'da tatil yapıyordum.

"Doğru," dedi tekrar.

"Doğru," diye bir kez daha yineledim ve önümde durdu, parmakları kıvrılıp açılıyordu ve o kadar muhteşemdi ki ona bakarken kalbim bir kez daha kırıldı.

"Acıktım," dedi. "Hâlâ Kaynağım olacak mısın, hâlâ benimle ava katılacak mısın?"

Neredeyse kendi iyiliğim için hayır diyecektim, artık benden kanımdan başka bir şey istemediğinden ne kadar emin olduğumu bildiğim için ağzını üzerimde hissetmenin on kat daha kötü olacağını biliyordum. Ama aynı

zamanda bencildim,

bencil bir ezikti ve yine de kalbimi biraz daha parçalasa bile onunla o anları çalmak istiyordum.

"Elbette," dedim sanki hiçbir şey ifade etmiyormuş gibi hafifçe.

Dudaklarını ıslattı, bakışları boynuma düştü. "Bu gece üzerinde çalışmam gereken bir sürü duygum var," dedi. "Vampir duyguları. Senden çok uzun zamandır uzaktaydım ve Kaynağım olarak... bazı şeyler yapmam gerekiyor. Tamam mı?"

"Tamam," dedim ve o kadar kolay kabul ettim ki bu gerçekten üzücüydü. Çünkü Caleb'in beni ayak bileklerimden ve el bileklerimden tavana bağlayıp bir tanrıya kurban eder gibi kanımı akıtması gerekiyorsa, o zaman kıcımlı tokatlayıp bana Bay İstekli diyecekti.

Gözleri parladı ve sonra bana doğru hamle yaptı, bileklerimi kavrayıp başımın üzerinde sabitlerken vücudu beni çarşafı altına bastırdı. Benim kalçalarımı sallarken nefeslerim düzensiz geliyordu, kurban rolü oynamak istemiyordum, içgüdülerim kanımı bu şekilde almasına izin vermeyecek kadar şiddetliydi.

Bizi ters çevirdim, bileklerimi onun tutuşundan kurtardım ve onun yerine bileklerini yatağa sabitledim.

Bana dişlerini gösterdi ve ben zaferime sırtarak bakarken o beni üzerinden savuşturdu, ellerini serbest bıraktı ve böbreğime yumruk attı.

"Orospu çocuğu," diye hırıldadım beni üzerinden attığında ve yüzüstü yere düştüm, ağır bir yük üzerime çökmeden önce dizlerimin üzerinde doğruldum.

Caleb saçlarımı avuçlarının arasına aldı, dizleri beni aşağıda tutmak için dizlerimin iç kısımlarına sertçe bastırdı ve başımı yana doğru çekip dişlerini boğazıma geçirdiğinde savaşımaya çalışmaktan vazgeçtim.

Ağzımdan hain bir inilti çıktı ve bu sesle kalçaları öne doğru savruldu, ben nefes nefese kalıp tekrar kafamın karışmaması için uğraşırken siki kıcıma sertçe vurdu.

Bu benim kanımla ilgili. Sadece benim kanım.

Ben ağzının tenimde yarattığı hissi ne kadar sevdiğime çok fazla dikkat etmemek için savaşıırken o beni merhametiyle tutarak derin derin içti ve ben biraz sersemleyene kadar geri çekilmedi. Ayağa kalktı, kolumdan tuttu ve gömleğini çıkarıp pantolonunu indirmeden önce beni de ayağa kaldırdı.

"Um..." Bakışlarım onun yontulmuş vücudunda geziniyordu, sikim zonkluyordu ve kafam karıştı.

"Biz yatmaya gidiyoruz," dedi.

"Doğru," diye mırıldandım, sadece boxer'ımla kalana kadar kendi giysilerimi çıkardım ve bakışları aletimin dış hatlarını gözden geçirdi. Onu selamlıyordu ve ben de oyunu ele vermeye çalıştığı için ona lanet ediyordum. Ciddi bir dickscussion yapmamız gerekiyordu, çünkü Cal bakarken ereksiyon kasabasını ziyaret edemezdim.

Caleb hiçbir şey söylemedi, beni yatağa götürdü, yorganı arkaya attı ve işaret etti.

"Bin," diye emretti, kaşlarımı kaldırdım ama dediğini yaptım.

Beni takip etti, ondan uzaklaşmam için beni itti, sonra kollarını etrafıma doladı ve sırtım göğsüne gelecek şekilde beni kendine doğru çekti. Parmakları boynumdaki ısırık izinin üzerinde gezindi ve yarayı iyileştirirken titredim, sikime hücum eden kanı ve sert kaslarının benimkine karşı şekillenme hissini görmezden gelmeye çalıştım.

"Sen benim kaynağımsın," dedi kulağıma. "Ve sen benim en iyi arkadaşımsın. Bu yüzden bundan sonra burada benimle kalacaksın."

"Evet, efendim," diye fısıldadım.

"Ne?" diye tersledi ve ben kıkırdadım.

"Şaka yapıyorum," dedim ve bir kahkaha patlattı, beni sıkıca kendisine yaslarırken vücudu gevşedi.

Daha önce sarılmamış değildik, ama bu konuda bir şey daha kasıtlı hissettirdi ve kendime bunun bir

Vampir Kaynağı muhtemelen asla anlayamayacağım bir şeydi. Ama bundan şikâyet etmeyecektim, çünkü sayamayacağım kadar çok geceden sonra ilk kez kendimi huzurlu hissediyordum, hiçbir zaman gerçekten benim olamayacağını bilsem de sevdiğim adam tarafından kucaklandığımda neredeyse anında uykuya dalabiliyordum.

OceanofPDF.com

Uyandığımda inledim, kendini beğenmiş bir Ejderha pisliğinin kıkırdaması beynimde gümbürdedi ve kavrulmuş dilim pamuk gibi ağzımın çatısına yapışırken ve bir bardak su için körlemesine uzanırken onu takırdattı.

"Al." Sert ve soğuk bir şey dudaklarımla buluştu ve ölmek üzere olan bir kadın gibi buz parçasını emmek için dudaklarımı ayırdım, soğuk su ağzımda eridi ve şu anda acı çektiğim bazı sorunları hafifletti.

"Eğer bu buz saçağı bir sik gibi görünüyorsa, çok kızacağım," diye mırıldandım tekrar emmeden önce.

"İstersen sana bunlardan bir tane yapabilirim?" Darius alaycı bir tonda teklif etti. O zaman ben de kullanabilirim-"

"Dostum. Şu anda vajinasına don ısırığıyla birlikte çifte penetrasyon isteyen bir kadın gibi mi görünüyorum?" Buz sarkıtını elinden kaparak ve emmeye devam ederken gözlerimi açarak sordum.

Darius bu konuda karar verememiş gibi başını iki yana eğince koluna bir tokat attım ve kendimi bir iniltiyle doğrulmaya zorladım.

"Tamam, belki şimdi değil," diye kabul etti. "Ama belki akşamdan kalmalığını yağlı yemeklere boğduktan sonra..."

Ona bir tokat daha attım ama sırtışıma biraz çapkınlığa dönüştü ve bu fikre biraz daha dikkatimi verdikten sonra başımı sallayarak onu kovdum. Bu dersi zor yoldan öğrenmiştim - kelimenin tam anlamıyla. Onun herhangi birini şımartmak

Sekiz saniyeden fazla süren fantezilerim onun bunları bedenimde oynamasıyla sonuçlandı. Aslında bundan şikâyetçi değildim ama şu anda işlemem, yemek yemem ve dün gece kendimi maruz bıraktığım utanç seviyesini zihinsel olarak işlemem gerekiyordu.

Lance ve benim masaların altında süründüğümüz anılar vardı. Seth'ten saklanmaya çalışırken kafamda tekrar tekrar çalmaya devam etti ve neredeyse ona da yaptığım şakayı düşündükçe ürperdim. Üzerime işediği için bunu kesinlikle hak etmişti, bu yüzden şimdi bile bizi aramak zorunda kalacağımı tahmin ettim, ama muhtemelen hala bu konuda oldukça kızgındı.

"Bu sabahki koşumuzu atlamak ister misin?" Yataktan kalkıp kıyafet aramaya başladığımda Darius sordu. Üzerimde Darius'un tişörtlerinden biri vardı ama külotum çoktan gitmişti ve dün gece buraya tökezleyerek döndükten sonra beni yatağa yatırıp çılgılık attırmasına dair oldukça canlı anılarım vardı, kanıt olarak bıraktığı kalçalarımın arasındaki ağrıdan bahsetmiyorum bile. Alevler Sarayı'ndaki yarım tacımı da kafasına geçirdiğinden, küfürlerime güldüğünden ve beni o kadar sert boşalttığından emindim ki şikâyet etmeyi unutmuştum.

Dürüst olmak gerekirse, ölümlüler aleminde tanışmış olsaydık, muhtemelen onunla yaptığım turlar arasında vajinam için bir dinlenme programı planlamış olurum. Ama o boku iyileştirebildiğim için, bunun yerine talep üzerine gitmeye hazırdım ve bakışlarım onun çıplak göğsüne ve yatağa bıraktığım buz sarkıtına düştüğünde, vermeye başladım önerisini biraz düşündüm.

Hayır, Tory. Kahvaltıdan önce seni tekrar ayartmasına izin verme.

"Önce yemek. Sonra şu ürkütücü harita meselesi," dedim kararlı bir şekilde. "Bugün kapatmamız gereken gölge yarıkları var."

Geraldine dün gece casusluk haritasının sorumluluğunu üstlenmişti, bana ona çok iyi bakacağını söyledi ve beni Bu şeyden sorumluydum, bu yüzden şikayet etmiyordum.

Darius yataktan beni izlemeye devam ederken alt dudağını dişlerinin arasına aldı ve ben de söylemediği bir şey olduğunu hissederek ona bakarken gözlerimi kısıtım.

"Çıkar ağzındaki baklayı koca adam," dedim ve iç çekerken bakışları bacaklarımdan gözlerime kaydı.

"O yarıkları kapattığımızda Lavinia ve babam sonunda savunmasız kalacaklar," dedi. "Bu da onlara saldırma zamanının geldiği anlamına geliyor."

"Evet, planımız bu," diye takıldım.

"Roxy... Lionel'ın peşinden giden kişinin ben olmama izin vermeni istiyorum."

Kaşlarımı çattım, o kertenkele pisliğinin kafasını koparıp ayaklarımdan dibine serdiğini görme arzusu, onun ellerinde çektiğim onca acıya karşılık içimde şiddetle yükseldi, ama ona bir atış yapmak için ağzımı açtığımda tereddüt ettim. Evet, o sapkın orospu çocuğunun yanında aylar geçirmiştım ve bu süre içinde çok acı çekmiştim ama Darius buna bir ömür boyu katlanmıştı. Babasının elinden gördüğüm muamele bile ona geri dönüyordu aslında, Lionel ona da zarar vermek için etrafındaki insanlara saldırmıştı. Ben, Orion, Xavier, Catalina. Doğduğu günden beri o zorbanın yönetimi altında acı çekiyordu, bu yüzden onun ölümünü ondan almaya çalışmak gerçekten benim haddime miydi?

"Peki kralı öldüren kişi sen olsaydın bu seni ne yapardı?" Alçak bir sesle sordum çünkü bu, hangimizin öldürücü darbeyi daha çok hak ettiğini anlamaktan daha fazlasıydı.

Darius yavaşça nefes verdi, bakışları benimkinde sabit kaldı. "Sana layık bir adam," diye cevap verdi. "Ya da en azından öyle olmasını umuyorum. Sana ve diğer herkese çektiği acıların intikamını alabilseydim. Bana her zaman sunduğu gazabı ona geri çevirebilirsem ve onu ve gücünü sonsuza dek sona erdirebilirsem, o zaman diğer her şeyi telafi etmek için yeterince şey yapmış olabileceğimi düşünmek isterim."

Ona doğru ilerledim, yanağını avucumun içine almak için uzandım ve aramızdaki aşk havada çatırdarken ruhlarımızın yoğunluğunun birbirimize doğru uzandığını hissettim.

"Seni bana layık kılan şey onu öldürmek değil," dedim, başparmağım elmacık kemiğinin üzerinde gezinirken onu içime çektim. "Aramızdaki bu aşk bunu kanıtlıyor. Bana hiç ummadığım bir şey verdin ve hâlâ mükemmel olmadığını biliyorum ama ben mükemmel istemiyorum. Kusurlarını, öfkeni, gücünü ve tutkunu istiyorum. *Seni* istiyorum, Darius Acrux. Bir benim için bir Ejderha öldüren beyaz şövalye."

Dudaklarında bir gülümseme belirdi ve beni nabzımı hızlandıran ve göğsümde gök gürültüsü gibi çarpan bir yoğunlukla öpebilmek için ayağa kalktı. Ya da en azından karnım yüksek sesle guruldayana ve o bir kıkırdamayla benden ayrılana kadar öyle oldu.

"Hadi gidip karnını doyuralım, bebeğim," dedi ciddi bir şekilde ve ben de kıyafet avımı bitirip deniz mavisi bir eşofman altı ve crop topuz giydikten sonra siyah saçlarımı dağınık bir topuzla bağlayıp çoraplarımı giyerken başımı salladım.

Darius da gri bir atlet ve siyah bir eşofman giymişti, kapıya doğru ilerlerken kocaman kolunu omuzlarıma doladı ve beni koridora çıkardı.

"Bu taraftan leydim!" Geraldine bağırdı ve ben de dönüp tünel boyunca, kapısında durup bana el salladığı odasına baktım. "Oh ve sen de, seni alçak Dragoon, orada olduğunu fark etmemiştim!" diye ekledi,

Gerçi bu hiç mantıklı değildi çünkü Darius onunla benim aramda duruyordu ve kocaman bir adamdı ama ona sırtarak baktım ve bizi ona doğru çevirirken havayı yemek kokusu doldurdu.

Kapısına ulaştığımızda ve koku güçlendiğinde içimden bir inilti yükseldi, bakışlarım yatağının yerine odanın ortasına koyduğu masaya ve onun ötesindeki yiyeceklerle dolu masaya takıldı. En iyi, en sağlıksız, en yağlı yiyecekler ve görünürde tek bir mango bile yoktu.

"Siktir git Geraldine, burada cenneti yaratmışsın," diye inledim hevesle, Darius'u bırakıp doğruca yemeğe yönelirken.

"Hayır leydim. Ben bir savaş konseyi kurdum," diye yanıtladı zaferle. "Ve biz de sabahın köründen beri bu ziyafeti hazırlamak için köle gibi çalışıyoruz."

"Biz mi?" Şaşkınlıkla sordum, sonra Max masanın arkasından kalktı, elinde bir tabak krep vardı ve ziyafetin arasına yerleştirdi.

"Saat sabahın üçüydü, şafak vakti değil," diye homurdandı, yanağındaki un lekesini çıkarmak için elinin tersiyle silerken daha da kötüleştirdi. "Ve bunu yapmak için beni partiden ayrılmaya zorladın. Keklerini karıştırmam için beni odana davet ettiğinde ne demek istediğini anlasaydım, gelmezdim. Ben de senin aslında kekler."

"Başka ne demek istemiş olabilirim ki?" diye sordu ona.

"Seks, Gerry. Seks."

"Bazen çok kaba oluyorsun. Şimdi yemek masasında ıslak bir pipi gibi davranma, yemeği kasvetli bir hale sokacaksın," diye bağırdı Geraldine, şikayetini esintiyle uzaklaştırmaya çalışır gibi bir el bezini ona doğru sallayarak.

"Her ne ise, bunun için buradayım," dedim coşkuyla, elimdekileri yığarak O kadar çok yiyeceklerle dolu ki hepsini yemek için ciddi bir mücadele vereceğimi biliyordum, ancak bu üstlenmeye istekli olduğum bir meydan okumaydı.

Geraldine'in savaş masasına oturmak için odanın içinde dolaştım ve beni yüksek arkalıklı, üzerinde Anka kuşları ve taşlar gibi karmaşık oymalar olan ve iki kraliçenin önünde eğilen Varislere benzeyen bir grup adamın bulunduğu bir sandalyeye yönlendirdi.

Darius yanımdaki sandalyeye oturmak için hamle yapınca Geraldine çığlık attı ve onu sandalyeden uzaklaştırarak diğer tarafımdaki diğer tüm koltuklarla eşleşen üç ayaklı tabureye yönlendirdi. sade bir masa.

Ben yemeğe başlarken, Geraldine komodininin üzerindeki Espial haritasının bulunduğu metal tüpü almak için hareketlendi ve dramatik bir hareketle haritayı içinden çıkardı, bileklerini oynatarak masanın ortasına koyarken önünde açılmasını sağladı.

Geraldine uzanıp parmağını Solaria haritasının üzerine koyduğunda çatalım ağzımın yarısına kadar gelmişken durakladım, ondan gelen bir büyü titreşimi o şeyi harekete geçiriyor gibiydi. Sayfadan dağlar ve ormanlar yükselirken, nehirler hareket etmeye başlarken, denizde dalgalar yükselirken ve

Gökyüzünü taklit eden bulutlar oluşmuş, bazıları beyaz ve kabarık, diğerleri karanlık ve yağmur yağıdırıyor ya da şimşek çakıyor.

"Vay canına," diye nefes aldım ve Darius'un eli masanın altında uyluğumun üzerinden kayarak beni hafifçe sıktı.

"Bazen ne kadar ölümlü olduğunu unutuyorum," diye alay etti ama ona baktığımda, karanlık bakışlarında sevgiden başka bir şey bulamadım, sanki haritanın kendisinden daha ilginçmiş gibi hayranlığımı izliyordu.

"Bu şey harika," diye itiraz ettim ki kapı açıldı ve Darcy "Ooooh," diyerek içeri girdi.

Kız daha yakından bakmak için acele edince Orion kıkırdadı ve Caleb ile Seth de içeri girerken ona yemek hazırlamak için uzaklaştı.

"Toplanın, toplanın!" Geraldine yüksek sesle seslendi. "Karnınızı doyurun ve düşmanlarımızın gözünün içine bakmaya hazırlanalım."

"Xavier geliyor mu?" Darius kardeşinden bir iz var mı diye etrafına bakınarak sordu ama Caleb başını salladı.

"Odasında o kadar çok inleme ve sızlanma vardı ki dostum. Yakın zamanda bize katılamayacak kadar meşgul."

Geraldine elini sallayarak, "O zaman bu işi yapmaması gerekecek," dedi. "Eğer onun neşeli kepçesi bu görevin önüne geçiyorsa, öyle olsun. o."

"Ben yemek yerken şu neşeli kepçe muhabbetini yapmasak olmaz mı?" Darius mırıldandı ve Geraldine onun dramatik davrandığını düşünmüş gibi içini çekti.

Herkes yemek tabaklarını kaptı ve ben yemek yerken ucunda asılı duran iğrenç göze bakmak istemediğim için komodininin çekmecesinden dürbünü çıkarırken yemeğe odaklandım.

"Sahte kralın düşüşünü kim incelemek ister?" Geraldine tek dizinin üzerine çökerek dürbünü uzattı ve ben tiksintiyle burnumu kırıştırdım.

Caleb bir lokma tostun içinden, "Yok artık," dedi. "O şeyin fırsatını bulursa yüzüme sürünüp gözümü yiyeceğini söylemiştin. Benim gözlerim yutulamayacak kadar güzel."

Geraldine bir avanağa seslenir gibi, "Evet, *eğer fırsat* verirsen," diye içini çekti. "Ama benim dürbüne olan inancım tam. onu içeriyor. Kaçamayacağından ve kimsenin yüzüne sürünemeyeceğinden en az yüzde kırk eminim. Asla korkmayın."

"Yüzde kırk iyi bir oran değil," diye karşı çıktı Seth. "Ben de yüzüme yaklaşmasını istemiyorum."

"Ver şunu," dedi Darius hışımla, elini uzatarak ama Geraldine'in bakışları ondan bana ve Darcy'ye kayarken küçük bir inilti duyuldu.

"Bu gerçekten de gerçek kraliçeler için bir onur olmalı," dedi ve ben fiziksel olarak geri çekilen Darcy'ye baktım.

"Peki," dedim, o şeyin bana nasıl baktığını görmezden gelmeye çalışarak. bana doğrulttu. Utançtan hıçkıra hıçkıra ağlamasına katlanmak zorunda kalmamak için onu içeren metal tüpü almak için uzandım.

Bizden önce başka biri yapıyor.

"Bunun iyi bir fikir olduğunu sanmıyorum, Tor," dedi Darcy, başını reddederek sallayarak.

"Ben de öyle," diye onayladı Darius, elini uzatıp onu benden almaya çalıştı ama ben onu kenara çektim, inatçı yapım onun talepkâr tonu karşısında alevlendi.

Benden çalamasın diye ondan uzağa eğilerek, "Hadi oradan, pislik herif," dedim.

Dürbünü dikkatlice kaldırdım, camın diğer ucundaki gölge göze bakarken yüzüme tam olarak değdirmedim ve kendimi ürkütücü şeyin içinden bakarken bulduğumda keskin bir nefes aldım.

Dünya onun içinden daha karanlık, bir şekilde daha puslu görünüyordu. Ve haritaya bakmak için çevirdiğimde, daha önce görmediğim şeyler gördüm. Ruhlar Sarayı'nın üzerinde karanlık bir güç sarmalı dolaşıyordu ve bunun Lavinia'nın kendisinden kaynaklandığını tahmin edebiliyordum. Ama odağımı ondan çevirdiğimde, daha fazla güç sarmalını fark ettim. Gölgeler haritanın etrafına yayılmıştı, yedi tanesini sayana kadar yarıklar teker teker ortaya çıkıyordu.

"İşte," diye işaret ettim ve Geraldine ciyaklayarak standart bir kâğıt harita kaptı ve konumu X ile işaretledi. "Ve işte," diye işaret ettim

Krallığın doğusundaki kırmızımsı kayalıklarda oluşmuş bir kanyonun derinliklerinde gizlenmiş gibi görünen bir başka kanyon daha vardı.

Hepsini işaretleyene kadar işaret etmeye devam ettim ve dürbünü Darius'a uzattım, o da bakmak için elini uzattı, ben masumca omuz silerken benim bir velet olduğum hakkında mırıldandı.

Onu bıraktıktan sonra avucumu pantolonuma sildim, o şeyden kurtulduğum için mutluydum ve o lanet kırmızı ve siyah gözü görmenin getirdiği anılardan ürperdim.

Max ayağa kalktı ve bana doğru ilerledi, anılar üzerime baskı yaparken ve kendi çığlıklarımın sesleri kulaklarımda çınlarken omzuma bir el koydu. Bir zamanlar benim için yaptığı gibi duygularımı benden çalmadı, sadece Vard, Lionel, Lavinia ve tüm rejimlerine karşı öfkemi körüklemek için anıları kullanırken bana yardım etti ve bunu yapmak için ne pahasına olursa olsun düşüklerini görmeye yemin etti.

"Peki plan nedir?" Orion'a bakarak sordum; Geraldine'in çizdiği haritayı incelerken konsantrasyon içinde kaşlarını çatı.

"Yıldız tozu olmadan bu yerlerden bazılarına gitmemiz haftalar sürer. Bir uçağı ele geçiremezsek belki, ama FIB fark etmeden bir uçağı binmek çok zor olacak," dedi hayal kırıklığı içinde. "Ve eğer planladığımız gibi hepsini aynı anda vurmak istiyorsak, bu da o kadar süre için ayrılımamız anlamına gelir."

"Bütün bu yıldız tozu meselesi tam bir sürtük," diye homurdandı Caleb. Darcy ve ben yokken paha biçilmez maddeden daha fazla ele geçirmeyi başaramamış olmaları pek çok soruna neden olmuştu. "Sadece bir torba dolusu lazım," diye homurdandı Darius. "Bir çuval dolusu elimizde o kadar çok-"

Kapı çalındı ve Gabriel kapıyı açıp içeri girerken hepimiz etrafımıza bakındık.

"Noxy," diye sıcak bir şekilde selamladı Orion. "Nerelerdeydin? Sensiz başladık."

"Üzgünüm," diye yanıtladı Gabriel. "Bunu 'kötü bir gün için' saklayan, cidden sinir bozucu bir Aslan Değiştiren'le anlaşma yapmak zorunda kaldım." Hepimizin arasındaki masaya bir torba yıldız tozu attı ve gözlerim torbaya takılınca genişçe sııttım.

"Bu kadar yeter, değil mi?" Çantayı eline alıp tartarken onay için Darius'a bakarak sordum.

"Evet, sanırım öyle olacak. Ancak bu miktarla herhangi bir yere ikiden fazla kişinin gidebileceğinden şüpheliyim."

Grubumuza bir göz attım ama bunu yapmak için nasıl bölünmemiz gerektiğine dair herhangi bir plan yapamadan Gabriel araya girdi.

"Seth ve Orio çöldeki bu savaşa gitmeli," dedi. "Daha fazlasını söyleyemem ama hıza ve güçlü bir kalkana ihtiyacınız olacak. Sonra Geraldine ve Darcy şuradakine. Darius ve Max şu mağarada. Ailemden bazı üyelerin kuzeydeki ve çöldeki ikisini yok etmelerine yardım etmelerini sağlayabilirim.

Kutup Başkenti'nin yanındaki kar alanlarını, Tory ve Caleb ise şu kanyondakini halledebilir."

Darius, "Ben Roxy ile gidiyorum," diye ısrar etti.

"Hayır. Mağarada kaba kuvvet, kanyonda ise hız gerekecek. Eğer önerdiğim şekilde ayrılırsak, bu gecenin ilerleyen saatlerinde hepimizin buraya döneceği olası bir gelecek görüyorum. Başka bir kombinasyon olursa kader değişir ve Başarılı olma ihtimalimiz giderek azalıyor."

Darius tartışmaya hazır görünüyordu ama ben onun pazusuna bir yumruk attım. "Bunu halledebileceğimi düşünmüyor musun?" Kaşlarının çatılmasını sağlayarak talep ettim.

"Sadece seni korumak için orada olmak istiyorum."

"Gabriel'i duydu, eğer dinamikleri değiştirirsen onu tehlikeye atarsın," dedi Darcy kararlı bir şekilde ve ikizim arkamı kollarken sırtımdan kendimi alamadım.

Darius masada bir müttefik arayıp bulamayınca, "Peki," dedi. "O zaman şu işi bitirelim."

"Bağlama iğnesinin nasıl kullanılacağını tekrar gözden geçirmesi gereken var mı?" Orion, masanın üzerine bir kutu koyup, bunun için hazırladığı ek bağlama iğnelerini ortaya çıkarmak için kutuyu açarken duruşu gergin bir şekilde sordu. Toplamda on tane vardı ama neyse ki o kadarına ihtiyacımız olmayacaktı ve diğerlerine yeterince karanlık öğretilmişti.

onlara ulaştığımızda yarıkları başarılı bir şekilde kapatmak için büyü. Bana ve Darcy'ye de öğretmeyi planlıyordu ama henüz yeterince pratik yapmamıştık, bu yüzden bu görevi Caleb'a devredecektim.

"Ben iyiyim," diye onayladı Darius ve biz ayağa kalkarken diğerleri de başlarıyla onayladılar.

"Pekâlâ o zaman, gidelim." Gabriel arkasını dönüp odadan çıkarken bir çift simit aldı ve Seth masanın etrafından dolanıp Orion'a katıldı. Kurt formu.

"Görev arkadaşı olduğumuza inanamıyorum," diye fısıldadı Seth yüksek sesle, gülümsemesine karşılık vermeyen Orion'u dürterek. Aslında ona bakışı, eğer böyle bir şey varsa, bir tür anti-gülümseme gibiydi. "Kader olmalı."

"Sanırım eşimi kazanmak için tüm iyi şansımı kullandım, bu yüzden bunu dengelemek için biraz kötüye ihtiyacım vardı." Orion odadan çıktı ve silahlarımızı almaya giderken Darcy ile kıkırdadık.

"Bu o olabilir," diye nefes aldı, elimi tuttu ve sıkı parmaklarını sıkıca kavradı. "Eğer bu işe yararsa, Lionel ve Lavinia'yı

ve yıl bitmeden tahtımızı geri almak istiyoruz."

Bu fikir kaşlarımı kaldırmama neden oldu. Bu savaşı gerçekten kazanırsak dünyamızın neye benzeyebileceği ihtimali üzerine çok fazla düşünmemiştim. O noktaya gelmek için verdiğim bitmek bilmeyen mücadeleye kendimi o noktaya geldiğimizde neler olacağını düşünmeye vakit ayıramayacak kadar kaptırmıştım ama o haklıydı. Her şey değişmek üzere olabilirdi ve ben birden kendimi bunun ne anlama geleceğinden emin olamazken buldum.

Varislerle o kadar alıştığım bir barış seviyesine gelmiştik ki, iş başa düştüğünde onların da bize karşı olduğunu unutmuştum. Lionel denklemden çıktıktan sonra bu altımız için ne anlama gelecekti? Ben ve Darius için ne anlama gelecekti?

Aklımda içimi çalkalayan bu düşünceyle Darcy'yi takip ettim ve onu bir kenara itmek için elimden geleni yaptım. Çünkü bu savaştan sonra ne olursa olsun, yine de kazanmamız gerekiyordu. Ve bugün acımasız bir saldırıya geçecektik.

Üfle.

Yıldız tozu bizi devasa vadinin eteklerine bıraktı. Yarığın gizli olduğunu bildiğim yerde boynumu geriye atıp başımın üzerinde başımı döndürecek kadar uzanan mavi gökyüzüne bakarken nefesim kesildi.

Caleb bakışlarımı takip edip bana biraz daha yaklaşıırken, "Cragoon Vadisi en alçak noktasında üç milden fazla derinliğe sahip," dedi.

"O zaman aşağıda kimsenin olmama ihtimali nedir?" Aşağıya bakıp çevremize göz gezdirerek sordum.

Kayalık duvarlar yerini, dünyadan saklanmış bu küçük cennette geliyor gibi görünen canlı bir ormanlık alana bıraktı. Orada

Ağaçlarda cıvıldaayan kuşlar ve çalılıklar arasında koşuşturan küçük memeliler vardı ve uzaktan akan suyun sesini de duyabiliyordum.

"Eski ve unutulmuş bir Fae kabilesinin buralarda bir yerlerde yaşadığına dair eski bir efsane var," diye yanıtladı düşünceli bir şekilde. "Gerçi hiç kimse bunun gerçek olduğuna dair bir kanıt elde etmeyi başaramadı. Ama bütün

vadisi, ziyaretçilerin buraya gelip bu değerli habitatı tahrip etmesini önlemek için Solarya yasaları tarafından korunmaktadır. Buraya ayak basmak için bile kraliyet soyundan özel izin almak zorundasınız ve Vahşi Kral öldüğünden beri, daha fazlasını öğrenmek isteyebilecek kaşiflere erişim izni verecek kimse olmadı."

"Buraya geldiklerini kim nereden bilebilir ki?" Aramaya nereden başlayacağımızı merak ederek vadiye bir aşağı bir yukarı bakınırken merakla sordum. "Büyülü bir alarm var mı?"

"Evet. Ama aileniz öldürüldüğü için Lionel yerine annemi uyarıyor, böylece benim sihirli imzamı tanıyacak ve alarmı yükseltmeyecek."

"Umalım da öyle olmasın," diye kabul ettim, içimi bir önsezi kaplamıştı.

"Atla o zaman, benim hızımla seninkinden daha hızlı arayabiliriz." Caleb bana sırtını döndü, omzunu sıvazladı ve ben de atlayabilmek için yaklaştım, geçmişimizin bunu tuhaflaştırıp tuhaflaştırmadığını merak ediyordum.

"Aramız iyi, değil mi?" Emin olmak için sordum ve gerçekten ne sorduğumu anlamadan önce şaşkın bir bakışla bana baktı.

"Evet, merak etme tatlım. Bugünlerde duygularımla oynayan başka biri var."

"Sana bunu yaptığımı mı düşünüyorsun?" Rahatsızca sordum ve o da homurdandı.

"Birazcık. Ama istemediğim bir şekilde değil. Ve dürüst olmak gerekirse? Bence yıldızlar sen ve Darius için ne planlamış olursa olsun bizim için uzun bir dönem oldu. Bu yüzden bunu erkek arkadaşına asla bahsetmediğimiz güzel anılar olarak saklayalım çünkü beni barbekü yapmasını ve rahatça arkadaş bölgesinde kalmasını istemiyorum."

"Kulağa hoş geliyor. Peki şimdi bana duygularınla kimin oynadığını söyleyecek misin?" diye sordum.

"Bu yarığı kapattıktan sonra sana anlatmama ne dersin?" diye önerdi, gülümsemesi kayıyordu. "Çünkü nereden başlayacağımı bile bilmiyorum ve bu muhtemelen daha önemli."

"Tamam," diye kabul ettim ve başka bir şey söylemeden çekip gitti.

Ona sarıldığımda içimden bir kahkaha koptu, ağaçlar arasında yarışırken, bir nehrin üzerinden atlarken ve tüm kanyon boyunca o kadar hızlı ilerlerken gözlerim havanın saldırısına karşı kısıldı ki, nehrin kenarındaki çakılların üzerinde kayarak durup beni aşağı bıraktığında beynim dönmeye başladı.

Su yanımdan hızla geçip gitti, çalkalanan akıntıya bakıp yüzümde soğuk spreyi hissettiğimde, suyun düşüşü nabzımın daha sert atmasına neden oldu.

Caleb, çalkantılı suyun yaklaşık altı metre yukarısındaki bir noktayı işaret ederek, "İşte bu tam bir kaltak," dedi.

Yarığın dünyadaki konumunu belirleyen karanlık.

"Bana güvenmek zorundasın, ahbap," dedim meydan okumayı kabul ederken ve Caleb'i hava büyümlle sarmaladıktan sonra ayaklarından tutup kaldırırken

cebinden bağlama iğnesini çıkardı.

"Ve beni inanılmaz derecede sabit tutman gerekecek," diye yanıtladı onu yarıktan önce suyun üzerinde asılı kalması için kaldırırken.

"Bana güvenmiyormuşsun gibi konuşuyorsun," dedim.

"Bu güvenle ilgili değil. Bu benim o lanet şeyin içine çekilmemle ilgili. Eğer çuvallarsan Gölge Diyarı'na gidersin. O yüzden çuvallama, Tory. Uğruna yaşayacağım çok şey var."

Onu sabit tutmaya odaklanırken homurdandım ve Caleb uzanıp diyarlar arasındaki kesiği tekrar dikmeye başladı.

"Şaşırtıcı derecede iyi gidiyor," diye seslendim ona, ağaçlara bakıp bir saldırıya hazırlanmam gerekip gerekmediğini düşünürken. Ama kuşlar ötmeye ve güneş çok çok yukarılardan vadiye doğru parlamaya devam ediyordu ve bunun değişeceğini gösteren hiçbir şey yoktu.

Kırılan bir dalın sesiyle irkildim, Caleb'ı kıpırdamadan tutmaya çalışırken telaşla etrafıma bakındım, ağaçların arasından bize yaklaşan bir şeyin izini ararken kalbim hızla çarpıyordu.

Bu kadar yakınımdaki akıntının gürültüsünden hareketleri dinlemek zordu ve etrafımı tararken gözlerim sağa sola kaydı, bir saldırıya hazırlandım ve ormandan fırlayacak her neyse onu beklerken Anka kuşumu derimin yüzeyine çağırdım.

Caleb yanılmış mıydı? O uyarı Lionel'a gönderilmiş miydi? Yoksa burada, ağaçların arasında saklanan ve saldırmak için bekleyen periler mi vardı?

O kadar gergindim ki Caleb bana seslendiğinde o kadar sert irkildim ki neredeyse kıpırdamadan dururken kendi ayaklarımın üzerine düşecektim.

"İşte bu kadar," diye açıkladı.

"Ciddi misin?" Şaşkınlıkla sordum, onunla yüzleşmek için döndüm ve hava büyümlle onu yere geri çektim.

"Evet. Orion bunun ne kadar zor olduğu konusunda çok yaygara kopardı ama bence sadece egosunu tatmin etmek istiyor olmalı çünkü bu çocuk oyuncağıydı. Tabii ki sonuncusunda o karanlık eserler falan vardı ama neyse. Bunu tamamen başardım."

Ona birkaç saniye göz kırptım, bir şeylerin bizim için bu kadar kolay planlandığına inanamıyordum.

"Görünüşe göre yıldızlar sonunda bizden yana," dedim kahkaha atarak.

"Umalım da diğerlerini de kayırıyor olsunlar," diyerek bana yaklaştı ve çantasından küçük bir tutam yıldız tozunu aldı.

Yolculuğu daha da kolaylaştırmak için kolunu tuttum, yol boyunca yetecek kadar yıldız tozumuz olduğunu ve Caleb'in onu üzerimize fırlattığını umuyordum.

Yıldızların kucağına çekilirken midem bulandı, başımı döndüren daireler çizdim ve sonunda onların pençesinden yuvarlandım. İkimiz de Burrows'un dışındaki yemyeşil çimlere kış üstü düştük. "Lanet olsun. Şimdi neden yıldız tozuyla seyahat etmekten nefret ettiğimi hatırladım.

Yeterince yok," diye homurdandı Caleb, ben kendimi geriye bırakıp güldüğümde, bulutların üzerimde dönmesini izlerken ve çocukken Darcy ile böyle çimlere uzandığımızı hatırlarken.

Düşene kadar dönüp durur, sonra da sanki bir panayırda gezintiye çıkmışız gibi gökyüzünün bizim için dönüp durmasını izledik. Tabii ki bu bir panayıra en yakın olduğumuz zamandı, bu yüzden belki de hissetmezdik ama o zaman hayal ettiğimiz şey buydu.

Caleb küfretti ve ben etrafıma bakınırken Darcy birdenbire ortaya çıktı ve Geraldine'le birlikte onun da üzerine düştü.

"Oh kutsal karın kasları, öldüm ve çörekler cennetine gittim!" Geraldine Caleb'in karnına yüzünü yerleştirirken ağladı ve Darcy onun kasıklarından uzaklaşırken özür diledi, ben ise onlara sadece güldüm.

"Sen mi yaptın?" Ben sordum.

"Evet," diye onayladı Darcy. "Sanırım Nymph'lerin bundan haberi yoktu çünkü orada öylece oturmuş bizi bekliyordu."

"Bizimki de," dedim ona, ayağa kalkarken hava tekrar dalgalandı ve Gabriel yanında Leon'la belirdi, ikisi de Dante ve Rosalie yeniden ortaya çıkıp kendilerininkini de kapattıklarını onaylamadan önce yarıklarının ne kadar kötü korunduğunu çabucak açıkladılar.

Kalbim heyecanla yerinden çıkacak gibi oldu.
Diğerleri geri dönüyor, bu işi bu kadar kolay halledebileceğimizi düşününce umut içimi yakıyor.

Ama Orion ve Seth ortaya çıkınca bu umutlarım suya düştü; Orion ondan özür dilerken Seth yüksek sesle uluyordu, yanık saç ve kan kokusu boğazımda düğümlenecek kadar güçlü bir şekilde onlara yapışmıştı.

"-Sana bunun bir kaza olduğunu söylemişim! Bunu yapmak istememiştim," diye bağırdı Orion.

"Bunun ne olduğunu biliyorum, Lance Orion. Saf ve temiz bir saç katliamıydı.

Basit!" Seth hırladı ve bize bakmak için döndüğünde, kafasının sağ tarafındaki uzun kahverengi saçlarının neredeyse tamamının yanmış olduğunu gördüğümde içimden bir nefes kaçtı. Yüzü isle boyanmıştı ve tepeden tırnağa su içindeydi.

"Ne oldu?" Darcy aceleyle ileri atılıp Orion'a bir göz atarken bir yandan da onda yara olup olmadığını araştırdı.

"Senin sakar erkek arkadaşın Phoenix ateş kılıcıyla saçlarımdan yarısını kopardı," diye homurdandı Seth, ama bu ses mahvolmuş saçlarını karıştırırken bir iniltiye dönüştü.

"Hayır. Savaşın ortasında saçını savuran aptal herif sendin," diye tersledi Orion. "Nymph'in yanı sıra senin de kafanı keseceğimi nereden bilebilirdim ki?"

"Yarığın korunuyor muydu?" Etrafımda Darius'tan bir iz ararken endişeyle sordum.

"Evet," diye onayladı Orion. "Ama çok fazla kişi üzerimize gelmeden önce kapatmayı başardık."

"Bir rüya takımı gibi birlikte çalışıyorduk," dedi Seth hüzünle. Darcy umutla ikisinin arasına bakarken küçük bir heyecan çığlığı attı ve Orion ona 'hiç şansı yok' der gibi bir bakış attı. "Ta ki benim tatlı buklelerimle Sweeney Todd oynamaya karar verene kadar."

Bir kıkırdama dikkatimi omzumun üzerinden çekti ve Gabriel'in yumruğunu dudaklarına bastırması, Leon'la birlikte Seth'in saçlarının durumuna bakarken tamamen dağılmamak için gerçekten çok çaba sarf ederken orada durduğunu gördüm.

"Biliyordun!" Seth aniden suçladı, Gabriel'in güldüğünü görünce titreyen parmağını kaldırarak onu işaret etti ve haklı olduğunu anladığımda ben de dağıldım. Gabriel bunun olacağını *görmüş* olmalıydı ve bunu durdurmak için hiçbir şey yapmamıştı.

"Kız kardeşimin saçını kestiğin için bunu hak ettin, it herif," diye alay etti ve Seth hamle yaptığı sırada Dante arkasından bir kahkaha patlattı.

Gabriel daha ona yaklaşmadan yanından kaçmaya başlamıştı bile ve Seth Solaria'nın en büyük Kahini'nin suratına yumruk atmak için elinden geleni yaparken birkaç dakika boyunca onları eğlenerek izledim ama başarılı olamadım.

Ama onun kendi ilacından bir kez daha tattığını görmek beni eğlendirse de, zihnim Darius için duyduğum korkuyla doluyken onların bir ileri bir geri gidişlerine tam olarak odaklanamıyordum.

Geraldine'in gözlerini grupta yakaladım, yüz hatlarında Max için duyduğu korkuyu gördüm ve dirseğimle onu dürterek yanına gittim.

"İyi olacaklar," dedim, ona olduğu kadar kendime de.

"Oh, bundan eminim leydim," diye coşkuyla kabul etti. "Ölümçül yaralar ya da sakatlıklar beni ölümden daha çok endişelendiriyor. Kayıp uzuvlar ya da sivri yaralar, yarısı yenmiş uzantılar ya da-

"Evet, anlıyorum," dedim, durmasını isterken sesim biraz sert çıkmıştı.

"Aman Tanrım, çok özür dilerim. Tabii ki senin Dragoon'un Yarısı yenmiş ya da bir ayağı kesilmiş ya da bir parmağı porsuğun bombardımanına sokulmuş olması pek olası değil."

Darius ve Max nihayet ortaya çıkınca aşk acısı çeken bir aptal gibi çılglık attım, kendimi Ejderhamın kollarına atmak için ileri atıldım ve onu tepeden tırnağa kaplayan yapışkan yeşil maddeye bakarken önünde durdum.

Darius öfkeyle homurdandı: "O lağım çukurunda yaşayan lanet olası sümüklüböcekten de bahsedebilirdin, Gabriel," diye bağırdı, yere balçık damlatırken göğsü hızla inip kalkıyordu.

Max de çamurla kaplanmıştı ve yüzündeki çamuru agresif bir şekilde sildi, parmak uçlarıyla çamuru savurarak yanındaki çimenlere sıçrattı ve ben de ölçülü bir adım geri attım. Sarılma bekleyebilirdi.

"Ah doğru, evet... bunun için üzgünüm," dedi Gabriel bilerek. Gözlerinde yine bir puşt parıltısı vardı ve kendimi durduramadan eğlendiğimi homurdandım.

"Bunu sen de mi *gördün*?" Darcy gülümsemesini engellemek için dudağını ısırarak ona sordu.

"Eperious slug nedir?" Merakla sordum, Darius vücudundan biraz daha balçık silmeye çalışırken ondan bir adım daha uzaklaştım ama yapışmış gibiydi.

Geraldine, "Çok korkunç bir yaratık," diye ekledi. "Kocaman ve etobur bir sümüklüböcek, tam boydayken bir minibüsü tek lokmada yiyebilecek kadar büyük. Karanlık ve rutubetli mağaralarda yaşamayı sever ve yaratıklar habersizce içeride dolaşırlar. Sonra saldırır, onları tuzağına düşürür.

balçık haline getirir ve içinde yavaşça çözünecekleri yerde onları bütün olarak yutar.

yaklaşık bir hafta boyunca mide asidine maruz kalır. Bunun ölmek için çok korkunç bir yol olduğu söyleniyor."

"Evet, öyle olurdu," diye homurdandı Darius. "Ama sonunda o lanet şeyden çıkmayı başardık - bunu yapmak için sahip olduğum büyüün neredeyse her damlasına ihtiyacım vardı."

"Balçık yakıyor," diye inledi Max ve Gabriel daha yüksek sesle güldü. Kardeşim bazen tam bir pislik olabiliyordu. Yine de bu yönünü seviyordum. "İçeri girip yıkamam lazım."

"Nelly'nizle olmaz!" Geraldine ellerini kaldırdı ve ikisine öyle bir su püskürttü ki, durmaları için bağırdıklarında ayakları yerden kesildi ve tepeden aşağı yuvarlandılar.

Yine de durmadı, üzerlerindeki her bir balçık zerresi uçup gidene ve tepenin eteğindeki çamur birikintisinin içinde nefes nefese kalıp küfürler savurana kadar durmadı.

"Burrows'un o iğrenç balçıkla dolmasına izin veremem," diye açıkladı Geraldine, sanki yaptıkları son derece mantıklıymış gibi ve Darius'un ayağa kalkmasına yardım etmek için tepeden aşağı koşarken ona başımı salladım.

Tepeye doğru yürürken çok kızgın görünüyordu, önce Gabriel'e sonra da Geraldine'e kaşlarını çattı ve dikkatini kahkahalarını dizginlemeyi başaran tek kişi olan Orion'a çevirdi.

"Lanet olası sümüklü böceğe rağmen yarığı kapattık," dedi kararlı bir şekilde. "Yani bu kadar mı? Lavinia'yı zayıflatmak için yapmamız gereken her şeyi yaptık mı?"

"Sanırım öyle," diye onayladı Orion. "Ruh şapkasını kontrol edip Miguel'in bunu doğrulayıp doğrulayamayacağına bakabilirim, ama işe yaradıysa isyancıları nihayet yürüyüşe hazırlayabiliriz. Savaşı Lionel'in kapısına kadar getirebilir ve sonunda tacı onun değersiz kafasından söküp alabiliriz."

"Daha iyi bir planım var," dedi Darius. "Büyüm yenilenir yenilenmez ona kendim gideceğim. Ona karşı bir savaşta orduyu riske atmamıza gerek

yok.

Kafasını koparabilirim. Ondan daha iriyim, onun kadar güçlüyüm ve kazanmak için ondan çok daha fazla arzum var. Bu gece her şeyi sona erdirebilirim ve bu lanet savaşı sonsuza dek bitirebiliriz."

Diğerleri de itirazlarını dile getirince, "Hayır," diye bağırdım. "Sadece Lavinia'nın zayıflamış olması onun artık bir tehdit olmayacağını garanti etmez. Peki ya Vard? Ya da Lionel'in Ejder loncası? Hepsiyle tek başına yüzleşmek için uçup gitmeni kabul etmemizi bekleyemezsin."

Darius kararlı bir şekilde, "Eğer başarısız olursa, o zaman bir orduyu onun kapılarına getirme planına devam edebilirsin," diye cevap verdi. "Ama bu riski almaya değer olmalı. Bu şekilde riske attığımız tek hayat benimki ve-"

"Hayatını riske atmaya niyetim yok Darius, bunu anlamakta bu kadar zorlanacak ne var?" Bunu talep ettiğimde gözleri Ejderha'sıyla parladı ve içinde bu işin sorumluluğunu almasına izin vermediğim için öfke yükseldi. Ama burada yetkili o değildi ve kazanacağından emin olamayacağı bir dövüşe atılmak gibi aptalca bir şey yapmasına izin vermem mümkün değildi.

"Benim hayatım seninkinden daha iyidir," diye karşılık verdi ve Gabriel nefesini içine çekti, gözleri bir hayalle bulutlandı ve Orion da ona bakarken bir anlığına dikkatimi dağıttı.

"Kendi hayatının bizimkilerden daha değersiz olduğunu nasıl iddia edebilirsin?" Seth sordu ve ben bu cevabı beklerken öfkeyle Darius'a baktım.

"Daha az değerli değil," diye homurdandı. "Ama zaten Noel yaklaşıyor, bu yüzden benim için mantıklı olan-"

"Noel'in bununla ne alakası var?" Max sordu, yüz ifadesi sanki tadını sevmediği bir duyguyu okumuş gibi çimdikleniyordu.

"Ondan önce babamla yüzleşmem gerekiyor," dedi Darius öfkeyle, dişlerinin arasından çıkan dumanla bize meydan okur gibi bakarken

bir soru.

"Neden?" diye sordum. "Tüm bunlar olurken Noel kimin umurunda?"

"Biliyorum," diye cevap verdi, bakışları benimkilerle buluştu ve öfkesi onu aynı hızla yutmadan önce bir an için orada acı kıvılcımları çaktı.

"Lionel'in ölümüne ne gibi saçma zaman çizelgeleri koyduğunuz umurumda değil.

Ömür boyu," diye cevap verdim. "Çünkü bu sana bağlı değil ve bir intihar göreviyle gecenin karanlığına doğru uçup gitmeyeceksin. Son bir yıldır hazırlandığımız şekilde bu savaşı ona getirmek için bir plan yapmamız gerekiyor ve-"

"O kadar uzun zamanım yok Roxy," dedi Darius, ilerleyip kollarımdan tutarak beni tekrar ona bakmaya zorlarken.

Gözlerindeki bakışla kalbimin etrafında buzlar oluştu ve ona bakarken ciğerlerimden bir nefes düştü, bu anın bıçak sırtında olduğunu hissediyordum.

Bir sonraki soruyu sormam gerektiğini bildiğim için tereddüt ederken, Görü'nün bana bu cevaptan hoşlanmayacağını söylemesine ihtiyacım yoktu. Bunun acısının havada uğuldadığını ve beni yutmak için beklediğini hissedebiliyordum.

"Neden?" Nefes aldım ve cevabımı vermek için ağzını açtığı anda bakışlarındaki bir şey paramparça oldu.

"Çünkü ölüyorum, Roxy."

Sessizlik her yanımızı sarmıştı; öyle bir sessizlik ki bu, acı veriyordu, çınlıyordu ve sonsuza kadar hiçbir şeyle doluydu çünkü sessizliği bozmak sadece onun sözlerini gerçeğe dönüştürecekti.

"Hayır, değilsin," diye karşı çıktım, kollarını tuttum ve tırnaklarım teninde iz bırakacak kadar sıktım. "Tam karşımdasın, sağlam ve kırılmaz. Ölmüyorsun, Darius. Senin hiçbir sorunun yok."

"Yıldızlarla bir anlaşma yaptım," diye nefes aldı. "Geçen Noel'de Ruhlar Sarayı'nda kavga çıktığında Gabriel beni Unutulmuşların Mağaraları'na götürdü ve beni bir odaya götürdü, orada senin hayatını kurtarmak için bir yıldızla anlaşma yaptım."

"Hayır," dedim, bu kelimeler kafatasıma girip kök saldıkça başımı sallayarak. "Hayır." Bana söylediği şeyin gerçekliğini reddediyordum çünkü çok fazla anlam ifade ediyordu.

"Bağlar," diye nefes aldı Darcy, eli omzuma kondu ve arkama geçerek bana destek oldu, tüm bunların adaletsizliği damarlarımda birikirken, gerçeklik, lanet olası gerçek.

Ben başımı sallamama rağmen Darius başını sallıyordu. "Bana ölümünüzü gösterdiler. İkinizin de. Ve bana seni kurtarmam, kaderi değiştirmem ve babamı yenmek için bir şans vermem için bir şans sundular. Üzerimizdeki tüm bağlar kırıldı ve senin aşkına layık bir adam olabileceğimi kanıtlamak için tek bir yılım vardı Roxy."

"Hayır," diye hırladı Orion.

"Bir yıl mı?" Nefesim kesildi, bu sürenin bitmesine ne kadar yakın olduğumuzu fark ettiğimde kalbim küt küt atmaya başladı.

"Bu yüzden Saray'a gittiklerinde çok kızmıştın. Alevler," dedi Orion farkına vararak, sesi çatlayarak. "Onunla geçirdiğin zaman çalındığı için mi?"

Darius başını salladı ama gözlerini benden ayırmadı, yüzümü ellerinin arasına aldı ve bana haber verme nezaketini bile göstermeden benim için yaptığı bu berbat seçimi anlamamı istedi.

"Seninle geçirdiğim hiçbir zaman yeterli olmazdı, Roxy. Yapmak zorundasın

Bunu biliyorum. Bir yıl, bir ömür, lanet olası bir sonsuzluk asla yeterli olmazdı. Ama ölmene izin veremezdim. Bir seçim yapmak zorundaydım. Yapmak zorundaydım-"

Yumruğum patladı ve ona öyle sert bir yumruk attım ki, elimde bir şeylerin kırıldığından oldukça emindim, çünkü içimden tüm mantığa, akla ya da anlayışa meydan okuyan ve bunun yerine onu şimdiden kaybetmeye çok yakın olduğumu bilmenin acısı ve dehşetiyle dolu bir çılgılık patladı.

Sevebileceğim tek adam. İstedğim tek kişi. Ruhumun her zerresiyle ihtiyaç duyduğum kişi. Ve bana bu konuda yalan söylemişti. Bir çözüm aramak için harcayabileceğim ayları boşa harcamama izin vermiş ve bunun yerine bir çözüm bulmam için bana haftalar bırakmıştı.

Çok fazlaydı. Hem de çok fazla.

"Benim için bu seçimi yapmaya hakkın yoktu," diye tısladım, bir adım geri çekilirken patlamış dudağından akan kan parmak eklemlerimi lekeledi ve yüzleşmek istemediğim kalp kırıklığıyla bana baktı çünkü bunu bize yapan oydu ve bana böyle bakması adil değildi.

"Roxy," diye başladı ama ben başımı şiddetle salladım.

"Hayır," diye homurdandım, bu lanet yalandan dolayı tüm incinmişliğim, öfkem ve acım bu tek kelimenin içinde onu ürkütecek kadar güçlü bir şekilde ona saldırdı.

Bir adım daha geri çekilirken başımı salladım, çok iyi tanıdığımı sandığım bu adamın bana bir yabancıymış gibi kolayca yalan söylemesine baktım, çünkü bu bana öyle hissettiriyordu. Tanımadığım birinin hareketleri. Ya da daha da kötüsü, kaderinde her zaman beni yok etmek olan bir canavarın eylemleriydi.

Kalbim kırılmış, ruhum parçalanmış, içimde ona bakmaya bile dayanamayacağım kadar büyük bir öfke yanarken, kanatlarımı açtım ve gökyüzüne doğru havalandım, ondan ve her şeyden, lanet olası savaştan, lanet olası babasından ve parçalanan lanet olası kalbimden uzağa uçtum.

Gözyaşlarım yanaklarımdan aşağı dökülürken binlerce parçaya ayrıldı ve rüzgârın dondurucu soğuğu tarafından çalındı.

OceanofPDF.com

Darius'a bakakaldım, korkudan ciğerlerim duracak gibi olurken sessizliğe gömüldüm. Darcy kız kardeşinin peşinden gitti, onu gökyüzüne doğru kovalarken kanatları sırtından fırladı ve ben Darius'a doğru bir adım attım, ancak Varisler önce davrandılar, bir Kurt sürüsü gibi etrafını sardılar ve cevaplar istediler. Yine de onları duyamıyordum. Dünyadaki en iyi arkadaşlarımdan birinin hayatını takas ettiği ve öleceği gerçeğini anlamaya çalışırken kulaklarımdaki çınlamadan başka bir şey duyamıyordum.

Ve en kötüsü de, bilmem gerekirdi. Bağların bir hiç uğruna kopmayacağını anlamalıydım. Ve içten içe, belki de anlamıştım. Belki de onu bu konuda zorlamamıştım çünkü bunun bir bedeli olduğunu biliyordum ve gerçeği öğrenmeye dayanamıyordum. Ya da belki de tüm bu lanet olası zaman boyunca onun gözlerinde gizlenen bir sır olduğunu fark etmemiş boktan bir arkadaşım. Çünkü artık çok açıktı. Kaçamak cevaplar vermişti, omuz silktiğim yorumlar yapmıştı, hatta bana hoşça kal bile demişti ama ben bunu en kötü senaryolardan bahsetmesine bağlamıştım ama şimdi her şey kafamı allak bullak edecek kadar anlam kazanmıştı.

"Noxy," Gabriel'e döndüm, gözlerinde acıyla uzandı ve Leon, Rosalie ve Dante'yi toplayıp üçü içeri doğru giderken kolumu kavradı. "Biliyor muydun?"

"Çok üzgünüm Orio," diye nefes aldı. "Gerçekten. Gerçekten üzgünüm. Bunu söylemek bana düşmezdi."

Başımı salladım, Seth'in kederli uluması gökyüzünü doldururken ve bu sesin acısının göğsümü tam ortadan ikiye böldüğünü hissederken başım öne eğikti.

"Bunu durdurmanın bir yolu yok mu?" Gabriel bunu zaten söylemiş olmasına rağmen sordum, ama tekrar duymak zorundaydım, çünkü kesinlikle bir şans olmalıydı.

Yüzde bir şans bile. Bir madeni para üzerinde dönebilecek bir kader ve onun için değişti. Ama o sadece üzgün bir şekilde başını salladı ve kalbimdeki o küçük umut penceresini kapatıp sürgüledi.

Varisler sırayla Darius'u kucakladılar ve Caleb bir kayanın üzerine oturdu, Seth aceleyle yanına oturup ona sokulurken başı ellerinin arasına gömüldü. Max Darius'la alçak bir ses tonuyla konuştu, eli Darius'un kolundaydı ve sanki içindeki öfkeyi dışarı atmaya çalışıyordu.

Darius'un istediği buysa, herkes için. Ama ben bunu istemedim. Eğer bu gerçekten olacaksa, o zaman ruhumu sızlatan her dilimiyle yüzleşecektim. İnkâra sarılmak ve onu bir emzik olarak kullanmak dünyadaki en cazip şey olsa bile acıdan kaçmayacaktım. Ama Darius'un gözleri her şeyi anlatıyordu ve bakışlarımla buluşup başını eğerek bana yaklaşmamı teklif ettiğinde, içindeki ihtiyaca boyun eğdim, öne doğru adım attım ve kollarımı ona sıkıca sardım.

"Siktir git," diye kulağına hırladım ve duygularım boğazımdan midemin çukuruna kadar yanarken sırtımı sıvazladı.

"Çok özür dilerim, Lance."

"Özür dilemene gerek yok, seni pislik," diye bağırdım. "Çünkü bunu neden yaptığını biliyorum."

"Sen de aynı şeyi yapardın," dedi ve kafasına yumruk atmak istedim, ama bunun yerine onu daha sıkı tuttum, bırakmayı reddederek, korkarak Gelecekte onu bir daha asla böyle kucaklayamayacağım bir an bizi bekliyor.

"Ne yapabilirim ki?" Çaresizce sordum, her zaman her şeyi çözmek istediğim gibi bunu da çözmek istiyordum. Kitaplarıma dalıp bir cevap aramak istedim, Noxy'yi o da bir cevap bulana kadar sarsmak istedim çünkü hiçbir şey yapmamak bir seçenek değildi.

"Değişme," diye yalvardı. "Bana ölmek üzere olan bir adammışım gibi davranma. Sadece sen ol, sevdiğim Lance Orion ol, bana ne zaman hata yaptığımı söyleyen ve tahtı Vegas'la paylaşmam için beni ikna etmeye çalışıyor."

Zayıfça güldüm, hala onu bırakmamıştım.

Korku dolu bir kışneme havayı yardı ve döndüğümde Xavier'i buldum Catalina da peşinden koşuyordu. Caleb arkalarından dışarı çıktı, yüzünde onları getirdiğini ve onlara haberleri verdiğini söyleyen acımasız bir ifade vardı.

Xavier, "Darius, bana bunun doğru olmadığını söyle," dedi ve ben de kardeşini serbest bırakarak Xavier'in Darius'u gömleğinden yakalamasına ve ona dişlerini gösterirken sertçe yumruklamasına izin verdim.

"Özür dilerim Xavier," dedi Darius ağır bir sesle, Catalina ona çarpıp öyle yüksek sesle hıçkırarak ağlıyordu ki tüm dünyayı dolduruyor gibiydi. Darius bir kez daha açıkladığında, Xavier ona doğru sarktı, ağabeyinin göğsüne ağlarken ona sarıldı ve bir şekilde bu kendi başına hissetmekten daha kötüydü. Etrafındaki herkesin dağıldığını görmek. Sanki onun cenazesinde duruyormuşuz gibiydi, ama o hayattaydı ve bize bakıyordu. Ama onun kaderi de aynı şekilde mühürlenmişti, değiştirilmesi imkansızdı.

Gabriel bir elini omzuma attı ve beni uzaklaştırdı. Darius'a ailesiyle vakit geçirmesi için zaman tanımam gerektiğini biliyordum ve Varisler de peşimizden sürüklendi. Ve İçeri girerken arkadaşıma baktım, ona veda etmeye asla hazır olamayacağımı biliyordum.

OceanofPDF.com

Darius

Yatağında altın rengine bürünmüş bir şekilde oturmuş, dünyanın en büyük pisliği gibi hissediyordum ve sonunda durumumun gerçekliğiyle yüzleşmemi takip eden sessizlikte yıkanıyordum. Arkadaşlarım ve ailemle kalmaya çalıştım ama birkaç saat sonra annemin gözyaşları ve onların yıkılmış ifadeleri bana fazla geldi ve biraz yalnız kalmak için yalvardım.

Ama şimdi yalnız *olduğum için, bunun* daha kötü olduğunu düşünmeye başlamıştım. Onları etrafımda istiyordum, onların varlığıyla yıkanmak ve yapabiliyorken her şeyi içime çekmek istiyordum. Ama işte tam da bu yüzden onlara bundan daha önce bahsetmemiştim.

Çünkü artık öyle davranmıyorlardı. Artık ölüme mahkûm bir adamdım, ölüm benim için gelene kadar zamanımı bekliyordum.

Korku, acı ve merhamet onlardan uzaklaştırılamayacaktı ve bir daha asla onlarla birlikte olmadan zaman geçiremeyecektim.

Orada otururken bu kaybın yasını tutuyordum. Zamanımızın azaldığını bilmeden sevdiğim insanlarla vakit geçirmenin basit mutluluğunu yaşıyordum.

Ama en çok Roxy'yi özlüyordum.

Bana verdiği yarık dudağı iyileştirmemişim. Küçük bir acı, bunun ona ne yapacağını hatırlatan çok küçük bir şeydi. Ve bunun için kendimden nefret

ettim.

Hayatımda yaptığım diğer tüm kötü şeylerin toplamından daha güçlü bir şekilde kendimden nefret ediyordum.

Rollerimizi tersinden düşünmeye çalışsaydım, ölümüne sadece haftalar kaldığını ve bunun ötesinde onsuz bir gelecekle yüzleşeceğimi bilseydim, Nefes alamıyordum. Onsuz yaşama düşüncesi bile dehşet vericiydi. Hayal edebileceğim hiçbir şeye benzemiyordu ve bunun katlanabileceğim bir gelecek olmadığını biliyordum. Zamanım geldiğinde ve yıldızlar onlara olan bu borcumu tahsil ettiğinde, onun kucağından koparılırken çekeceğimi bildiğim acının bir santimi kadar bile olsa onu terk etmeye mahkum olabileceğimi düşünmek beni dehşete düşürüyordu. Bunu kabul ettiğimde çok uzun bir süre gibi gelmişti, ama şimdi? Şimdi bu, o kızla paylaşmak istediğim sonsuz sevginin yanında okyanusta bir damlaydı. Bu kaderden çok daha iyisini hak ediyordu. Benden çok daha iyisini.

Kapı çalındı ve nabzım hızlanarak kapının açık olduğunu söyledim, aptal gibi gelenin o olmasını, geri dönmüş olmasını ve ona ihtiyacım olduğu anda tekrar kollarımda olmasını umuyordum.

Ama tabii ki o değildi. Bu onun tarzı değildi. İncinmişti, bu da öfkeli olduğu anlamına geliyordu ve bu öfkeyi ne kadar sürdüreceğini ya da ne kadar uzak duracağını kimse bilemezdi. Ve anlıyordum. İhtiyacı olduğunda bana öfkelenmek, ona bunu yaptığım için benden tekrar tekrar nefret etmek için zamanı olmasını istiyordum ama aynı zamanda onunla geçirecek zamanım da o kadar azalmıştı ki

Onun affı olmadan geçecek günler ya da haftalar düşüncesi beni Noel Günü'nde beni bekleyen kaderden çok daha fazla korkutuyordu.

Ölümünden korkmuyordum. Ama ona veda öpücüğü veremeyeceğim bir kaderden korkuyordum.

Darcy odaya girdi, gözleri kızarmış ve şişmişti ama yüz ifadesi kararlıydı.

"Hey," dedim, ona ne söylemem gerektiğinden emin değildim, ikizine yaptıklarından dolayı onun da benden nefret etmesi gerektiğini biliyordum. Asla yapmayacağıma yemin ettikten sonra onu tekrar incitmek.

"Darius..." dedi usulca, bakışları üzerimde gezinirken bir an tereddüt etti, sonra öne atılıp kollarını boynuma dolayarak bana doğru hamle yaptı.

Kucaklamasına karşılık vermem birkaç saniye sürdü, ondan da öfke beklediğim için bunun şoku beni hazırlıksız yakaladı.

"Teşekkür ederim," diye kulağıma doğru nefes aldı, beni sıkıca kavırken bir damla gözyaşı boynuma düştü. "Bu sırrı bu kadar uzun süre sakladığın için ne kadar acı çektiğini hayal bile edemiyorum ve bu anlaşılmayı yapmandan nefret ediyorum, o kadar nefret ediyorum ki. Ama anlıyorum. Bunu onun için yaptın. Çünkü onu seviyorsun. ona. Bedeli ne kadar acı olursa olsun, kız kardeşimin hayatını kurtarmak için bu fedakârlığı yaptığın için sana kıyamam."

İçimi çektim, göğsümdeki acının biraz olsun azalmasına izin verirken onun kucağında rahatladım ve tüm bu aylar boyunca kaderim konusunda korku tuzağına düşmeye her meylettiğimde sarıldığım o tek gerçeğe tutundum. Çünkü seçimimden pişman değildim. Onun için bunu binlerce kez tekrarlayabilirdim. Onlar için.

"Ben de senin için yaptım," dedim ona. "Yıldızlar bana senin ölümünü de gösterdi, küçük şirret. Ve ben buna izin veremezdim."

Bana daha sıkı sarılırken hıçkırığa hıçkırığa ağıladı, beni gerçekten önemsiyormuş gibi sarılırken daha fazla gözyaşı tenime düştü. Ve ben de ona ne kadar değer verdiğimi fark ettim. O artık benim için küçük bir kız kardeş gibiydi. Benim küçük aptal Nefes almak kadar kolay bir şekilde beni daireler çizerek koşturan cadalog bir kız kardeş.

"Sen iyi bir adamsın, Darius. Seni kendi suretinde yaratmaya çalışan canavardan çok daha iyisin. Dünya sensiz çok daha boş bir yer olacak."

Buna ne diyeceğimi bilemiyordum ama bu sözler benim için tarif edemeyeceğim kadar anlamlıydı, özellikle de ondan duyunca. Geri çekilip yanağımı avucunun içine alarak ve hüzünle gülümseyerek beni cevap vermeye çalışmaktan kurtardı.

"Seni o kadar çok seviyor ki tüm bunlarla ne yapacağını bilmiyor," diye nefes aldı. "Kızgın olduğu için ondan nefret etme."

"Ondan asla nefret edemem," diye mırıldandım ve o da başını sallayarak ayağa kalktı ve geri çekildi.

"O da senden asla nefret edemezdi. Daha önce, tüm kalbiyle istediği zamanlarda bile. Etmedi, Darius."

Kapı arkasından kapandı ve ben bu sözlerle baş başa kaldım. İlk tanıştığımızda Roxy'ye davranış şeklimden duyduğum sonsuz pişmanlık. Babama karşı gelmenin bir yolunu daha önce bulmuş olsaydım aramızdaki her şey çok farklı olabilirdi. Gerçi artık pişmanlıkların, içinde kaldıkları anılara değmediğini biliyordum.

İçimi çektim, kalkıp altın sandığımı kollarıma aldım ve sihrimi daha hızlı yenileyebilmek için hepsini yatağın üzerine döktüm. Şimdi babamın peşinden gitmeye niyetli değildim. Roxy ile bu işi çözmeye çalışmadan ölümü göze alamazdım. Gitmeden önce ona doğru düzgün veda etmeden.

Tişörtümü çıkarıp tekrar yatağa oturdum ve daha fazla halka yerleştirdim, Altın bir taç alıp düşünceli bir şekilde bakmadan önce kolyeler ve bilezikler taktım. Nedense bu gece tacı başımda hissetmek istemiyordum.

Ben taç giymek için doğmamıştım. Gerçekten tek istediğim Solaria, tebaası için neyin en iyi olduğunu bilen insanlar tarafından yönetilecekti. Ve bu savaş ne şekilde sonuçlanırsa sonuçlansın, bunun asla benim kaderim olmayacağını kabul etmek zorundaydım. Tahtı diğer varislerle paylaşmayacaktım.

Göksel Konsey'deki yerimi alacağım. Yeni yılı bir daha göremeyecektim bile.

Bu benim için son gündü. Son günlerim geri sayımdaydı ve tek umabildiğim, bu dünyayı geride bırakıp Perde'nin ötesine geçmeden önce en azından babamın düşüşünü görebilmektir.

Gözlerimi kapattım ve uyku beni zorlarken onunla savaşıma zahmetine bile girmedim, çok fazla uyanıklık büyüğü ve uyku karşıtı cereyan kullanmaktan duyduğum yorgunluk, aylarca ondan kaçındıktan sonra üzerimde ağırlık yapıyordu. Bana kalan zamanın bir anını bile kaçırmak istememiştim ama şimdi kendimi sonunda uykunun kaçışını isterken buldum.

Bu boş odayı geride bırakmak ve sevdiğim kızı hayal etmek, gerçekte ona yakın olamasam da bu şekilde ona sahip olmak istedim.

Çabucak uykuya daldım, ama uykum dinlendirici olmaktan çok uzaktı, kabuslar ya da Roxy'nin ben yokken bana yas tuttuğuna dair görüntüler beni rahatsız ediyordu.

Ama ona ne kadar pahalıya mal olacağımı bilmenin getirdiği umutsuzluğun içine daha da düşmüşken, kapanan bir kapının sesiyle uçuşumun kenarından geri çağırıldım.

Sarsılarak uyandım, gözlerim odanın öbür ucunda onunkileri bulduğunda küçük bir altın para seli yere düştü ve kendimi sabit tutmak için mücadele ettim, onun bana baktığı kadar dikkatle ona baktım.

"Sana çok kızgıyım, Darius," diye nefes aldı Roxy, sesinde kovabilmeyi dilediğim bir acı vardı.

"Özür dilerim bebeğim," dedim, ne kadar üzgün olduğumun hiçbir önemi olmadığını bilerek.

"Gerçekten, gerçekten kızgıyım," diye tekrarladı, gözlerinde ateş dans ederken kanatları omurgasında alevlendi. "Ama... sahip olduğumuz zamanı bu duyguyla harcamayacağım."

"Sen değil misin?" Boğazım bu fikir karşısında umutla titreyerek sordum ve oturmak için hareket ettiğimde başını salladı.

"Kazanmamız gereken bir savaş var," dedi kararlı bir şekilde, bana doğru bir adım atarak. "Hamish ve diğerleri şimdiden ayrıntılar üzerinde çalışıyorlar. Hafta bitmeden savaşı Ruhlar Sarayı'na taşıyacağız. Darcy ve ben isyancıları silahlandırmak için alevlerimizle kutsayacağımız yüzlerce silaha sahip olacağız

böylece onlara karşı durabilecekler. Ve o zamana kadar Lionel'in peşinden gitmeye kalkışmayacağına dair bana yemin edeceksin."

Bir adım daha yaklaştığında ona baktım, benden taleplerini sıralarken aramızdaki mesafe eriyordu ve onunla savaşmak için duyduğum tüm arzunun kaybolduğunu fark ettim. Bu anlaşmayı onun için yapmıştım. Zaten bana sahipti. Öyleyse neden kraliemin emirlerine karşı savaşmaya devam edeyim?

"Tamam," diye kabul ettim.

Roxy ne çıktı ve elini salarımanın arasına soktu, gözlerime bakarken başımı geriye yatırdı ve ben de onun tuzağına düştüm. Tüm ruhumu esir alan ve her parçamı tamamen sahiplenlen o sonsuz yeşil gözler.

"Senin için gümüşle halkalansaydı nasıl görünürlerdi merak ediyor musun?" Ona sordum ve başını sallarken dudakları hafifçe kalktı, kanatları sırtında esnedi.

"Hayır. Yıldızların seni benim için seçmesini istemiyorum, Darius. Ben seni kendim için seçtim ve bu tam da istediğim gibi. Kaderin bu konuda söz hakkı yok. Sen benim eşimsin çünkü seni *ben* seçtim, onlar değil. Sen benim eşimsin çünkü benim için tek olduğunu kanıtladın, kader değil. Aşkımız eşsiz bir tutku ve sonsuz bir bağlılıkla yanıyor.

Çünkü bunun için daha önce hiçbir Fae'nin yapmadığı ve yapamayacağı şekilde savaştık. Sen bana yıldızlardan gelen bir hediye değilsin, Darius. Sen bizden başka kimsenin kazanamayacağı bir savaşın ganimetlerisin.

Bu yüzden gözlerini bana ilk diktiğin günkü gibi sonsuz karanlık kabul edeceğim.

Ve eğer yıldızlar bize tekrar yüzük teklif etmeye gelirlerse, onlara daha önce verdiğim cevabın aynısını vereceğim. Çünkü hayır, benim için seni ya da senin için beni seçmelerini istemiyorum. Bizim için hiçbir şey yapmalarını istemiyorum. Onlara ihtiyacımız yok. Seni onlarsız benim yaptım, ben de onlarsız seninim.

"

"Çok inatçı," diye yorum yaptım ve o da bana gülümsedi.

"Ben sadece ne istediğimi biliyorum."

Eli çenemde gezindi, gözleri yüzümde dolaştı.

Sanki hafızasına kaydediyormuş gibiydi ve dikkatinin bana odaklanmasını ne kadar sevsem de bunun arkasındaki sebepten nefret ediyordum. Beni hatırlamak zorunda olmasından, bu anı ve diğer tüm anları hatırlamak zorunda olmasından nefret ediyordum.

Şu anla benim sonum arasında onunla çaldıklarım sınırlıydı.

Eli boynumdan aşağıya indi, parmak uçları omzumun üzerinden kayarak oradaki mürekkebi okşadı, bakışları daha aşağılarda gezinirken çenesi eğildi, eli koluma kadar ulaşp parmaklarını benimkilerle birleştirene kadar beni santim santim içine çekti.

"Yemin et," dedi, ses tonu değişmez ve bakışları sertti. İşte benim kızım buydu. Her türlü yumuşaklığı her zaman çelikle yumuşatılmıştı ve buraya geri dönmüş olabilirdi, bana sarılmak ve bunun acısını öpmek isteyebilirdi, ama yine de bana çok kızgındı ve bunu hak ettiğimi biliyordum.

"Bana güvenmiyor musun?" diye sordum.

"Tüm ilişkimiz boyunca bana yalan söylediğini öğrendikten sonra ilişki? Garip bir şekilde, hayır, bilmiyorum." Gözleri nabzımı hızlandıran Anka ateşiyle parladı ve kanatları biraz kıpırdadı, hışırdayan tüylerin sesi bakışlarımı onlara çekti.

"İlişkimiz seni kollarıma almadan çok önce başladı," diye itiraz ettim.

"Eğer beni hayal edebileceğin her şekilde incitmeni bekleyerek geçirdiğim tüm günleri saymamı istiyorsan, bunun sana pek bir faydası olmaz. Ayrıca, bu muhtemelen bana yaptığın en kötü şey. Ben," diye cevap verdi.

"Roxy," diye nefes aldım, sesim bu isimle kırıldı, ondan şu anda ne isteyebileceğimden emin olmasam da bir şey için yalvarıyordum.

"Yemin et," diye tekrarladı, ses tonu değişmiyordu ve ben de pes ettim çünkü söz konusu olduğunda onun için her şeyi yapardım.

"Savaştan önce babamın peşinden gitmeyeceğime yemin ederim," diye cevap verdim, büyü avuçlarımızın arasına çarparak beni bu yemine bağladı.

"Şimdi bu kaderin geçmesine izin vermeyeceğine yemin et," dedi, sesi koyulaştı ve gözlerinden bana gölgeleri hatırlatan bir şey geçti. Yine de onun içinde her zaman karanlık vardı, tıpkı benim içimde olduğu gibi. Şüphesiz bu da cazibenin bir parçasıydı.

Dudaklarımı ıslattım, gözlerindeki talep ve benden böyle bir yemin etmemi istemesi karşısında kalbim yerinden çıkacak gibi oldu.

"Yemin etmemin bunu değiştirmeyeceğini biliyorsun," dedim usulca.

"Vazgeçtiğini biliyorum," diye cevap verdi ölümcül bir sakinlikle, ama yeşil gözlerindeki acıyı görebiliyordum. "Ve beni yıldızlardan almak için bu kadar çok savaşan bir adamın benden bu kadar kolay vazgeçmeyeceğini de biliyorum."

"Böyle mi düşünüyorsun?" Bana kaşlarını kaldırarak bakarken ve sözlerini geri almazken, önerisi karşısında kanım ısınarak sordum.

"Sanırım babanla yaşarken dayak yemeye çok alıştın, Darius. Bu yüzden şimdi, sahip olduğun her şeyle bununla savaşmak yerine sadece yuvarlanıp kabul ediyorsun."

"Bazen tam bir sürtük oluyorsun," diye homurdandım.

"Bu beni haksız yapmaz," diye cevap verdi bir omzunu silkerek.

"Benden ne yapmamı bekliyorsun Roxy?" "Ne yapmamı bekliyorsun, Roxy?" diye sordum, öfkem yükselmişti.

kendime rağmen.

"Benim için yildızlara bir kez meydan okudun zaten. Peki bir kez daha ne olacak?" diye sordu.

"Bu kader o meydan okumanın bedeliydi," dedim, konuşmak zorunda kaldığım kelimeler ruhumu acıtıyordu ama bunu düşünmüştüm. Aylardır bundan *başka bir şey* düşünmemiştim ve bunu değiştirmenin hiçbir yolunu göremiyordum. "Bana seni sevmem için bir yıl verildi ve ben de bunu yaptım."

"Madem beni bu kadar çok seviyorsun, o zaman neden beni terk etmeye bu kadar kararlısın?

Beni yok mu ediyorsun?" diye

sordu buz gibi. "Etmiyorum,"

diye itiraz ettim.

"Yemin et, Darius."

"Gabriel zaten geleceğime baktı. Bundan kaçış olmadığını biliyor. Bundan kaçış yok. Kaderime çoktan karar verildi. Hepinize aylar önce söylemiş olsaydım bile, bunun sadece dikkatinizi savaştan uzaklaştıracağını o da benim kadar iyi biliyordu çünkü hepiniz bunu değiştirmenin bir yolunu arıyor olacaktınız.

ama öyle bir kader yok. Yapabilseydim bunu değiştirmek için elimden gelen her şeyi yapmaz mıydım sanıyorsun?"

"Görünüşe göre değil." Parmakları parmaklarımın etrafında sıkılaştı ve ona hırladım, içimdeki Ejderhayı görmesine izin verdim ama o sadece cevap olarak sırtındaki bronz kanatları esnetti ve canavarını da görmeme izin verdi.

Roxy cebinden bir Lapis Lazuli kristali çıkardı, elimi ters çevirdi ve kendi elini boyamadan önce üzerine burcumun takımyıldızını boyadı. Elimini tekrar

tutarken bana kaşlarını kaldırdı, onunla bir yıldız sözü vermemi istediği açıktı.

Bu kadına, bu prensese, bu nihai fantezime baktım ve Gözlerini dikmiş beni bekliyordu, iş başa düştüğünde benden istediği hiçbir şeyi ondan esirgemeyeceğimi biliyordu. Yani eğer isterse Öldükten sonra ruhumu göklerin pençesinden alıp ait olduğu yere, ona geri vereceğime yemin etmemi isteseler yemin ederdim. Onun için göklerdeki tüm yıldızlara karşı çıkan tek bir adam olsam da fark etmezdi, çünkü onun adına girmeyeceğim hiçbir savaş yoktu. İhtimaller ne kadar imkansız olursa olsun.

"Bu kaderin geçmesine izin vermeyeceğim," dedim.

"Ben de öyle," diye karanlık bir şekilde cevap verdi ve nefes nefese kaldım, elimi onunkinden çekmeye çalıştım ama ben çekemedim sihir aramıza girdi ve başımda dikildi, muzaffer bir şekilde gülümsüyor ve az önce yaptığı şey yüzünden kendimi kaybetmemi bekliyordu.

"Gerçekten ikimizi de lanetledin mi?" Elimi onunkinden çekip kristali bir kenara fırlatırken ben de "Cidden ikimizi de lanetledin mi?" diye sordum.

"Hayır," diye cevap verdi. "Bu yemini tutmaya niyetliyim."

"Peki ya yapamazsan? Mezarın ötesinde seni bundan zor kurtarabilirim."

"Sözünüze sadık kalırsanız buna gerek kalmayacak."

"Bahsettiğin şey imkânsız," diye ısrar ettim.

"Bir zamanlar imkânsızdık, Darius Acrux. Bu yüzden yapabileceklerimiz ya da yapamayacaklarımız konusunda sınırlamalar koymaya çalışmayın."

Ona bakarken boğazım düğümlendi, korkumdan yeminimi bozmak istiyordum ama sevgimden daha da çok yeminime sadık kalmak istiyordum. Çünkü elbette ölmek istemiyordum. Onu kaybetmek istemiyordum. Benden istediği her şeyi kabul etmek ve ona tüm dünyanın onun yanında olacağına dair söz vermek istiyordum.

"Seni seviyorum, Roxanya Vega," dedim, sesim bunun gerçekliğiyle çiğleşmişti. "Bu kaderle, savaşla, babamla, tahtla, her şeyle ilgili ne olursa olsun

sana olan aşkımanın yanında sönük kalıyor. Senin için yeterince iyi olmadığını biliyorum ama bu sana tapmamı daha da kolaylaştırıyor. hak ediyorum çünkü senin gibi bir adam olmaya çalışmaktan asla vazgeçmeyeceğim. sahip olmayı hak ediyorum. Son nefesime kadar değil, eğer istediğin buysa ondan sonra da."

"Benim istediğim sensin," diye cevap verdi kararlılıkla.

Avuç içi göğsüme doğru hareket etti ve beni geriye doğru itti, böylece yatak başlığına oturmak için yer değiştirdim, bakışlarım onunkilere kilitlendi, yavaşça giydiği kıyafetleri çıkardı, ayaklarının dibinde su birikintisine bıraktı ve eşleşen siyah sütyen ve külotuyla onlardan kurtuldu.

Bakışlarım onun koyu bronz teninde geziniyor, göğüslerinin kabarıklığını ve ağır nefeslerinin yükselip alçalmasını izledikten sonra kum saatine iniyordu

Sıkı belinin ve yuvarlak poposunun kıvrımları, onu bana bağlayan ve gözlerimi ona her diktiğimde kalbimi yerinden oynatan o dövmeyle doğru iniyordu.

O haklıydı. Yıldızlar buna sahip olamazdı. Bizi alamazlardı. Çok güçlü, çok güzel ve çok doğrudu. Ve bunu almalarına izin veremezdim çünkü o benimdi. O benim en değerli hazinemdi ve onu elimde tutmak için ne gerekiyorsa yapardım.

Roxy yatağa doğru ilerledi, kucağıma tırmandı ve alnını benimkine dayayarak gözlerini kapadı ve tıpkı benim onu içime çektiğim gibi o da beni içine çekti. O sarhoş ediciydi, benim bu yaratığım, ruh yok edici, kalp kırıcı, sonsuz her şeydi.

Kürek kemikleriyle birleştikleri yeri bulana kadar ellerimi kanatlarının altından omurgasında gezdirdim ve parmaklarımı deri ve tüylerden oluşan o çıkıntı boyunca ileri geri gezdirmeye başladım.

"Benim," diye mırıldandım, bu kıza sayamayacağım kadar çok söylediğim şeyi tekrarlıyordum, ama hiç bu kadar acımasızca dürüst hissetmemiştim.

"Peçenin ötesinde bile," diye nefes aldı ve başımı salladım, yüzümü çevirip kulağının altından boynunu öptüm, kanatlarının sırtından çıktığı o hassas noktaya masaj yapmaya devam ederken benim için titremesini sağladım.

Roxy kalçalarını benimkilerin üzerinde kaydırды ve pantolonumun içindeki aletin sert çıkıntısının üzerinde gezinirken inledim, en çok bu ikisi arasında bir nefes aldım

Vücudumun her zerresinde onu ne kadar çok istediğimi hissederken dudakları öpülesi.

Ağzımı çenesinin köşesine götürdüm, onu tekrar öptüm ve kalçalarını bir kez daha salladı, bu yavaş, şehvetli hareket, altımızdaki yataktan paralar dökülürken boğazımın arkasında bir hırıltı oluşmasına neden oldu.

Dudaklarının köşesini buldum ve onu bir kez daha öptüm, kirli sakalım yumuşak etini ısıyor ve yanağından bir damla yaş süzülürken tuzlu suyun tadı dilimi kaplıyordu.

"Seni seviyorum," diye yemin ettim ona, bu sözlerle acısını dindiremeyeceğimi biliyordum ama yine de gerçeği hissetmesini umuyordum.

"Ben de seni seviyorum," diye cevap verdi, öpücüğümü karşılamak için başını çevirdi ve ben onu o kadar tatlı öperken gözyaşlarının tadı aramızdan geçti ki içim sızladı. Elimin hala omurgasını okşadığı yerde kalbinin her atışını hissedebiliyordum, tüm vücudu korku ve üzüntü dolu bu nabızla atıyor gibiydi.

Dilim için dudaklarını ayırdı ve öpüşmemizi derinleştirdim, ilk öpüşmemizin böyle olmasını diledim, sadece en kötü yanımı görmek yerine benim için ne kadar önemli olduğunu hissedebilmesini diledim.

Ama bu artık doğru değildi. Onun önünde açık ve engelsiz duruyordum ve o hala kollarımdaydı, elleri arkamda kenetlenmişti.

Sanki varlığının tek sebebi benmişim gibi beni boynumdan tutup öpüyordu. Fethetmek istediği imparatorluk bendim. Kendisi için seçtiği kaderi bendim. Eğer bu hayatın ötesinde bizim için savaşmaya devam etmemi istiyorsa, o zaman yapardım. Kalmak için savaşırdım ve gitmeyi bile reddederdim.

Gökler beni bu değersiz bedenden sürüklemeye geldiğinde, öbür dünyadaki yerime mal olsa bile.

Çünkü yıldızlarla geçireceğim bir sonsuzluk, onun kollarındaki bir hayatın yanında benim için hiçbir şey ifade etmiyordu.

Roxy kalçalarını bir kez daha döndürdü ve ben ona sahip olma ihtiyacıyla inledim.

Kaç kez bir araya geldiğimiz önemli değildi, onu hep böyle arzuluyordum ve şimdi bedenlerimizin bir bütün olduğunu hissetmeye her zamankinden daha çok ihtiyacım vardı.

Gözyaşlarını öpmeye devam ederken parmaklarımı omurgasında gezdirdim ve sütyenini yavaşça çözdüm, kollarından aşağı sürükleyip bir kenara attım

ellerim onun meme uçlarına doğru yol alırken.

Parmaklarımı çakıllı etinin üzerinde gezdirirken usulca inledi, meme uçları iki sert ve ağrıyan noktaydı, onları çekiştirdim ve daha önce alay ettim.

Öpüşmemizi kesiyor ve bir tanesini dudaklarımın arasına almak için ağzımı bırakıyorum.

Roxy arkaya doğru eğildi, uzun saçları omurgasından aşağı dökülürken kalçalarını benimkilere doğru sallamaya devam etti, bu yavaş ve baş döndürücü ritimle aletim onu tutan kumaşa karşı daha fazlasını zorladı.

Boğucu dudaklarından havayı dolduran sesler etimi canlandırdı ve ağzımı diğer meme ucuna götürdüğümde, ellerimi külotunun kenarlarını kavramak için bıraktım ve aşağı doğru yuvarlamaya başladım.

Roxy geri çekildi, bir kez daha ayağa kalktı ve iç çamaşırını çıkardı, ben de pantolonumu çıkarırken beni izledi ve bakışları aletime düştü,

tekrar üzerime tırmanırken dili dudaklarını ıslattı.

Beni kucaklamak için hareket ettiğinde onu tekrar öptüm, amının kayganlığı şaftımın uzunluğunu taşıyor ve ikimizi de birbirimize sahip çıkma ihtiyacıyla titretiyordu.

Aletim ikimizin de yönlendirmesine gerek kalmadan girişini buldu, öne doğru eğilirken omurgası en baştan çıkarıcı şekilde kavislendi ve aletimin ucu içinde hareket etti.

"Sadece sen varsın Roxy," dedim, onun her daim yeşil gözlerini bulup tutarak. "Yıldızlar her şeyeime sahip olabilir, senden başka her şeyeime."

"Sadece sen varsın, Darius," diye cevap verdi, elleri omuzlarıma doğru hareket ederken yolun geri kalanını sikimin üzerine indirdi, o mükemmel ağzından çıkan bir inilti tüm vücudumun onu arzulamaktan titremesine neden oldu.

Üstümde yavaş bir ritme başlarken bakışlarımı tuttu, gözyaşları hala birkaç dakikada bir yanaklarından aşağı yuvarlanmak için serbestçe kayıyordu, ama ona olan ihtiyacım tarafından tüketildiğimde, göğsüme düştüklerinde cızırdamaya başladılar, Ejderhamın sıcaklığı onun için çözülürken cildimi yakıyordu.

Aramızdaki sıcaklık artmaya devam ederken Roxy'nin gözleri parladı ve parmaklarımı klitorisine indirdim, zevk inlemelerini kendi parmaklarımla yuttum.

Kalçalarının benimkine karşı ritmiyle aynı anda hassaslaşmış noktanın etrafında yavaş daireler çizmeye başladığımda öpücükler.

Avuçlarını göğsüme bastırdı ve büyüünün benimkine karşı ağırlığı, bariyerlerimi indirip onu içeri alırken lanetlememe neden oldu, büyümüzün birleşik ısısı sıvı alevler gibi içimde yuvarlanıyordu.

Kalçalarımı onun ritmine göre hareket ettirdiğimde aramızdaki sıcaklık artmaya devam etti, kendimi daha derine sokmaya başladığımda ellerimle ona rehberlik ettim, içindeki horozumun her derin itişinde nefesini yakalamasını sağladım.

Vücutundaki baskının, kopmak için yalvaran bir sarmal gibi gittikçe arttığını hissedebiliyordum ve o bu zevke karşı savaşıırken klitorisine masaj yapmaya devam ettim, ona doğru ilerlerken ve sonunda benim için parçalanana kadar onu sertçe öperken adını talep ederek homurdandım.

Ama amı nabız gibi atıp sikimi sıktıkça, aramızdaki sıcaklık Anka Öpücüğü'yle bana hediye ettiği alev göğsümde yükselip kendi alevleriyle bir kez daha buluştu ve birdenbire yanmaya başladık.

Öpüşmemizi keserken lanet ettim, sadece onun bedenini değil benimkini de tüketen mavi ve kırmızı alevlere bakarken gözlerim büyüdü, bu Aramızdaki ateş ışığı yakalıyor ve tıpkı birbirimizi sahiplendiğimiz gibi etrafımızdaki her şeyi sahipleniyordu.

Roxy kalçalarını tekrar döndürdü ve aramızdaki yanma damarlarımdan geçerken bir Ejderha kükremesi benden kaçtı ve aramızdaki her bir temas noktası şimdiye kadar bildiğim hiçbir şeye benzemeyen bir zevkle vızıldadı.

Kanatları sırtında genişçe açılmıştı, ateş onları o kadar güzel yaldızlıyordu ki, bu büyüleyici yaratığa sadece bakabiliyor ve onu benim yaptığım için şansına hayret edebiliyordum.

Roxy sikimin üzerinde bir aşağı bir yukarı gidip gelirken inledi ve ben de onun içine girdim, sikimi içine her sokuşumda haykırıırken ona baktım ve alevlerimizin gücüyle altımızdaki altın sikkelerin eridiğini hissettim.

Kırmızı ve mavi ateş, Ejderhamın altın rengi ile serpiştirilmişti. Tenini kaplayışında o kadar büyüleyici bir şey vardı ki, tek yapabildiğim ona bakmak ve aramızdaki bu anın sonsuza dek sürmesini sağlamaktı.

Ama tabii ki, bedenim onun yıkımını ne kadar çabuk durdurabilirse, ben de günlerin bizi geçip gitmesini o kadar çabuk durdurabilirdim ve onu derinlemesine becermeye devam ederken

ve yavaşça, sonuma yaklaştığımı biliyordum.

Onu tekrar öpmek için ayağa kalktım, gözyaşları artık ateşin etkisiyle yok olmuştu, öyle ki dudaklarında tadabildiğim tek şey ona karşı hissettiğim arzu ve aşktı.

Kıcını kavradım ve bizi ters çevirdim, bacağına kolumun üzerinden geçirirken kanatlarını altına sıkıştırdım ve vücudunun içindeki o mükemmel noktayı bulup ona yönetebileceğim tüm zevki sunarken adımını söylemesini sağlamak için sikimi tam olarak içeri soktum.

Roxy'nin dudakları bir kez daha benimkileri buldu, kalçalarımı ona doğru sürdüm, onu derinden öperken yavaş işkencemi sürdürdüm, ona bir kez daha sokulduğumda dilim onunkilerle dans etti ve benim için o kadar güzel boşaldı ki, doruğunda ona katılmaktan başka seçeneğim yoktu.

İçine boşaldığımda onu sertçe öptüm, onu tohumumla doldurdum ve amı etrafımda titreşirken ve aramızdaki alevler sonunda sönerken onu benim olarak işaretledim.

Nefes nefese yere erimiş altın damlatan yatağın üzerine düştük ve kollarımı ona dolayıp öyle sıkı sarıldım ki yok olan hazinemi umursayacak gücü bile kendimde bulamadım.

Kendimi asla bırakmak zorunda kalmayacağıma inandırdım.

"Evlen benimle, Roxy," dedim, bunu istememin haksızlık olduğunu biliyordum ama yine de yaptım. Çünkü artık hayatımda yapamayacağım pek çok şey vardı ama bunları kaçırmak istemiyordum.

"Benimle kal, Darius," diye yanıtladı, yapamayacağımdan neredeyse emin olduğum tek şeyi yapmamı istiyordu. Ama eğer yapabileceğim bir şey varsa, bunu onun için yapardım.

"Yapabilirsem yaparım," diye dürüstçe cevap verdim, bundan daha kesin bir yemin edemediğim için nefret ediyordum.

"O zaman seninle evlenirim," diye cevap verdi. "Saçmalık yok. Sadece biz."

"Gerçekten mi?" "Gerçekten mi?" diye sordum, göğsüm bu fikirle, onun böylesine taşınamaz bir şekilde benim olmasıyla şişti.

"Gerçekten mi?"

Sevdiğim kadının kollarında uyandım, erimiş hazine yatağı kaplamış ve bizi lanet olası yatağa yapıştırmıştı.

Roxy de uyandığında inledi, bacaklarından biri artık katılaşmış olan altına saplanmıştı, ancak vücudunun geri kalanı benimkinin üzerine örtülmüştü, bu yüzden en kötüsünden kurtulmuştu.

Düzeltmeye nereden başlayacağımdan emin değildim ama bu konuda bir yorum yaptığımda bana gözlerini devirdi ve elini kaldırıp toprak büyüsunü kullanarak metalin kontrolünü ele geçirdi ve onu erimiş bir balçığa dönüştürmeyi başarmadan önce aldığı şekle geri döndürdü. Bileğinin bir hareketiyle paraları ve mücevherleri yatağın yanındaki hazine sandığına geri attı ve ben onu durduramadan yataktan kalktı.

"Bugün babana yapacağımız saldırıyı planlamamız gerekiyor," dedi ve odanın diğer ucuna geçip gardırobu açarak kıyafetlerini agresif bir şekilde karıştırdı.

"Öyle," diye kabul ettim, gözlerimle onun hareketlerini takip ederek ve yıldızlar borçlarını tahsil etmeye gelmeden önce kaç sabahımız kaldığına odaklanmamaya çalışarak. Çünkü alacaklarını biliyordum. İstedğim kadar yemin edebilir ve gücüm yettiğince mücadele edebilirdim ama sonuçta ne kadar dilesem de bizim için bu kaderden kurtulmanın gerçek bir yolunu göremiyordum.

"Bu yüzden acele etmeliyiz." Alevler Sarayı'ndan dönerken giydiği uzun, altın rengi elbiseyi gardıroptan çıkardı ve ben onu giyerken

onu izlemeye devam etti. "Bana bakmaman gerektiğinden oldukça eminim, dostum."

"Ben senin erkeğın değılim," diye sinirli bir şekilde homurdandım. "Ve neden sana bakmayayım ki?"

"Şimdiden fikrini mi değıştirdin?" diye sordu merakla. "Çünkü evlilik konusunda kararlı olan sensin. Ben günah dolu bir hayat yaşamaktan gayet memnunum."

"Gerçekten mi?" Kendimi dikleştıirirken birdenbire çok daha uyanık hissederek sordum.

"Sana söyledim, saçmalık yok. Bunu yapmak istiyorsun ya da istemiyorsun. Büyük kalabalık ve bakire beyaz olayını da yapmayacağım. Beni ya olduğum gibi kabul edersin ya da hiç kabul etmezsin."

"Seni nasıl götürmeyi sevdiğimi biliyorsun," dedim kabaca ve o da bana sırtarak karşılık verdi.

"Gidelim o zaman. Geraldine'e ve diğerlerine mesaj attım bile, o yüzden çılgına döndüğüne ve sıfır zaman çizelgesiyle çılgınca hazırlıklar yaptığına şüpbe yok. Ona bunu süslü hale getirecek kadar uzun süre vermek istemiyorum."

"Tanrı korusun," diye takıldım.

"Savaş konseyi yarım saat içinde başlıyor," diye karşılık verince kaşlarımı kaldırdım. "Sen ciddisin," dedim.

"Vega mı olacaksın yoksa?" diye sordu sinirli bir şekilde ve tüm bu olanların onu konfor alanının dışına ittiğini söyleyebilirdim ama İşte oradaydı, yemek için yeterince iyi görünüyordu ve onunla evlenmemi bekliyordu. "Sen bir Acrux olacaksın," diye düzelttim ve bana hınzırca bir gülümseme verdi.

"Oh, hayır. Burada işlerin nasıl yürüdüğünü biliyorum. Çift, ilişkideki en güçlü Fae'nin adını alır. Ve bu da ben oluyorum. senaryo."

Bunu söylediğinde dudaklarım şaşkınlıkla aralandı ve haklı olduğunu anladım.

Hayatım boyunca bana uygun bir eş bulma ihtimalim hiç olmamıştı.

Bu yüzden her zaman eşimin benim adım alacağını düşünmüştüm. Ama iddiası doğruydu. Yine de beni karşısına alıp kazanmamıştı, bu yüzden onun gücüne boyun eğmem pek olası değildi. yakında.

"Bunun doğru olduğunu kabul etmem için beni kıcımın üstüne yatırman gerekecek bebeğim," diye cevap verdim.

Roxy komodinin üzerinde duran altın saate baktı ve içini çekti. "Vakit yok. İsim meselesini babanı öldürdükten sonra çözeriz o zaman. Kesik kafası oturup kıcını tekmelememi izleyebilir, böylece değerli Varisinin sonunda boyun eğmek zorunda kaldığı ve imparatorluğu için son umut kırıntısının da öldüğü anı en ön sıradan izleyebilir. Romantik olacak."

"Lanet olsun, psikopat gibi konuşmana bayılıyorum,"

dedim. "Seninle tanıştığımdan beri bunu çok daha fazla yapıyorum," diye cevap verdi.

Kapıya çılgınca vurulması dikkatimizi çekti ve iç çekti. "Bu saçmalık olacak. Bütün bunlar olmadan önce acele et. çok düşün gibi."

"Yıldızlar yasakladı," diye alaycı bir şekilde onayladım ve Geraldine'in heyecan çığlıklarının kulak zarlarım için korktuğum kadar yüksek sesle havayı deldiği kapıya gitmeden önce beni tersledi.

Darcy ve Sofia'yı da orada gördüm ve Roxy dışarı çekilmeden ve Geraldine kraliçesinin görüntüsünden gözlerimi temizlememi emrederken kapı yüzüme çarpılmadan yarım saniye önce selamlamak için elimi kaldırdım.

Bu kız gerçekten delinin tekiydi ama itiraf etmeliyim ki beni biraz etkilemeye başlamıştı.

Xavier, Mirasçılar ve Orion birkaç dakika içinde ben gömleğimin düğmelerini iliklerken geldiler ve hepsi birden üzerime atlayıp tebriklerini sunarken ve beni tokatlarken dudaklarımda beliren boktan sırıtışa engel olamadım.

arkaya. Seth, Orion'un yaktığı taraftaki saçlarını kazıtmış, saçlarının diğer tarafına da örgüler dolamıştı. Darcy onun bir Viking savaşçısına benzediğini söylemişti, ne demekse artık.

Bu yüzden onunla alay etmemize rağmen, hepimizin sessizce ona çok yakıştığını düşündüğümüzden emindim.

Burrows'tan yukarı çıktım, annemi ve Hamish'i Gabriel ve ailesiyle birlikte çiftlik evinde buldum ve annem beni görür görmez bana koştu, beni kollarıyla sardı ve bunun hayatının en gururlu günü olduğunu söyledi.

Onu kucağımda ezdim, babam tarafından bizden çalınan yıllara duyduğum kızgınlığı hissetmemeye çalışarak şimdi bize bahsedilen zamana sıkı sıkı sarıldım.

"Seninle gurur duyuyorum," diye nefes aldı annem, gömleğimin önünü tutup gözlerinde yaşlarla bana bakarak. "Baban seni kendi gibi bir adam yapmak için çok uğraştı ama sen tüm zorluklara rağmen onun etkisinden kurtuldun ve kendi başına bir adam oldun. Kalbini yıldızların pençesinden geri kazanabilecek bir adam. O kızın sevgisine layık bir adam. Orada."

Bu sözler içimdeki bir akora dokunduğunda ve kemiklerime kadar yankılanan yankılı bir notayla onu kollarıma çektim. Çünkü bu sözler, geçen yıl boyunca olabileceğimi kanıtlamaya çalıştığım şeyle ilgili her şeyi somutlaştırıyordu ve onları

Uzun zamandır sevgisinden mahrum kaldığım kadının dudakları benim için dünyalara bedeldi. Birlikte eğlenmek için daha fazla zamanımız olmalıydı, ama bu sözlere inanabilirsem, en azından nasıl bir erkek olabileceğimi kanıtlamak için yeterince şey yaptığımı bilerek bu dünyadan göçebilirdim

ve beni hatırlanmaya değer bir adam olarak hatırlayabilirlerdi.

Roxy, Burrows'u çevreleyen sınırın en uç noktasında, tepelerin alçalarak kartalların manzaranın üzerinde süzüldüğü ve sonbaharın her tonunun ağaçların üzerinde çiçek açtığı, yapraklarının ihtişamlarına son vermeyi vaat eden soğuk rüzgarla gökyüzünde yarıştığı muhteşem manzarayı ortaya çıkardığı yerde beni bekliyordu.

Gözlerim kızımın üzerinde sabitlenmişken, aramızdaki mesafeyi Diğerleri arkamda kümелendi, en son buraya geldiğimde kesinlikle orada olmayan çarpıcı kır çiçekleriyle dolu bir tarlada ilerliyordum.

Roxy dudaklarının kenarını çekiştiren bir gülümsemeyle bana baktı, şimdi sırtını açıkta bırakan ve ayaklarının etrafından dolanan bir trene sahip, elle dikilmiş dantelden yapılmış çarpıcı bir kan kırmızısı elbise giyyordu. Uzun, koyu renk saçları tutturulmuştu ve gevşek bukleler boynunu okşamak için kaçıyordu; yüzü makyajla boyanmıştı, gözleri siyahla kaplıydı ve dudakları benim için boynuna taktığı kolye gibi yakut kırmızısıydı.

Geraldine'in onu son gördüğümde bu yana geçen on dakika içinde nasıl değiştiğini ya da o elbiseyi nereden bulduğunu kim bilebilirdi ki ama gözlerim onun orada beni beklerkenki görüntüsüyle ziyafet çekerken nabzım aklıkla çarpıyordu.

Geraldine hıçkırarak ağlamaya başladı ve Darcy gümüş gözlerinde bizim durumumuz için olduğunu bildiğim yaşlarla gülümsedi ama o anda buna odaklanamadım. Tek görebildiğim *oydu*. Daha onunla tanışmadan kalbimin sahibi olan kız.

"Benimle buluşmak için koridorda yürümen gerekmiyor muydu?" Ona yaklaşıırken sordum, kardeşlerim ve ailem yakınımda kümelenmişlerdi.

"Sana söyledim, saçmalık yok," diye omuz silkerek cevap verdi ve ayaklarının dibine fırlatılmış gül demetini fark ettim.

Sonsuzluğu sunmak istediğim bu kadına bakarken beni terk ediyor, sonsuza dek sürecek mutluluğumuzun birkaç hafta içinde sona ereceğini bildiğim için kalbimin kırılmasına izin vermemeye çalışıyordum.

"Geleneksel yeminler mi edeceğiz?" Geraldine boğuk bir sesle konuştu ama Roxy hemen başını salladı.

"Hayır. Sadece burada duracağım ve dünyaya onun benim olduğunu söyleyeceğim. Eğer bu konuda benim sözüme inanmak istemeyen olursa, konuyu bana kendileri getirebilirler."

"Her zaman bu kadar agresif," diye takıldım onun yanında dururken, kusursuz makyajını ve etrafımızda dans eden serin esintide dalgalanan abanoz saçlarındaki mükemmel şekillendirilmiş bukleleri fark ettim. Geraldine baskı altında gerçekten de hızlı çalışıyordu.

"Bunu beni boğmaya çalışan Ejderha söylüyor."

Başımı salladım, şu anda bu konuyu açtığına inanamıyordum ve aynı zamanda bunu yapacağını neden bilmediğimi merak ediyordum. Bu lanet kız benim sonum olacaktı. Ama benim için sorun yoktu.

"Yüzükleriniz var mı?" Lance bir kolunu omuzlarına dolamak için hareket ederken Darcy bana sordu, bana hem mutlu hem de yıkılmış olduğunu söyleyen bir ifadeyle bakıyordu. Ne yazık ki tüm konuklarımızın hissiyatı aşağı yukarı böyleydi.

"O hazine takıntılı bir Ejderha, yüzükleri olduğunu biliyorsun," diye şaka yaptı Caleb ve ben bir kahkaha attım, yüzükleri cebimden çıkarıp Roxy'ye benim takmam için olanı uzattım.

Bir an için basit platin kordona baktı, şaşkınlıkla bana baktı ve ben de omuz silktim. "Saçmalık yok demiştin."

Yüzünde bulutların arasından süzülen güneş ışığı gibi bir gülümseme belirdi ve yanıma gelip elimi tuttu, yüzüğü hiç belli etmeden parmağıma taktı.

"Bu adamın kocam olduğunu iddia ediyorum," dedi, sesinde onu reddetmek için goklere meydan okuyan bir g halkası vardı.

"Bu kadını karım olarak kabul ediyorum," diye cevap verdim, onun önderliğinde yakut kakmalı yüzüğü parmağına taktım ve ona a bir gülümseme verdim.

Geraldine birlikteliğimizden, yıldızlardan ve her Şeyi resmileŐtirmek için kullandığını tahmin ettiğim bazı saçmalıklardan bahsetmeye başladı ama kızımı kollarımın arasına alırken tek kelimesine bile konsantre olamadım.

Roxy'nin gözleri bana olan aşkıyla yanıyordu ve ben de ağzımı onunkine daldırdım, hayallerimin kadınına kollarımda ve yüzüğümü parmağında bulduğumda bu kadar Şanslı olacağıma inanamıyordum. Benimle buluşmak için kaval kemiğini kaldırdı, parmakları gömleğimin n kısmına kıvrıldı ve aramızdaki son mesafeyi de kapattım, gri bulutların altında, görünürde tek bir yıldız bile yokken onu nefes nefese öptüm.

Bu konuda haklıydı. Kadere ya da gzlerimizdeki yüzüklere ihtiyacımız yoktu.

Birbirimize ait olduğumuzu biliyordum. Ve tam burada, bunların hiçbiri olmadan, uzun zamandır arzuladığım kadına sahip çıkarken aramızdaki bağın gücünü herhangi bir bağın bize verebileceğinden çok daha derin hissettim.

Ve artık ölümün bile ruhlarımızı birbirinden ayıramayacağını biliyordum.

Savaş konseyi bütün sabah sürmüştü, bunun bir nedeni de Darius ve Tory'nin nikâhlarının ardından, lanet olası birlikteliklerini tamamlamak için onu odaya sürükledikten sonra bir saatten fazla beklemek zorunda kalmamızdı.

O zamanı duvarların nasıl sallandığını fark etmemeye çalışarak ve aynı zamanda Darius'un kaderi hakkında acı çekme tuzağına düşmemek için çok çalışarak geçirdik.

Diğerleriyle birlikte bütün gece uyanık kalıp bu konuyu tartıştık ve sonunda hepimiz dikkatimizi onun kaderini değiştirmeye vermeden önce bu savaşa odaklanmaya karar verdik.

Gabriel bu konuda bizim için en iyi başarı yolunu bulmak için çok çalışıyordu ve sonunda hepimiz bir hafta içinde gerçekleşecek olan dövüşü karar verdik.

Ordumuzu taşıyacak yıldız tozu olmadan, savaşı Lionel'e getirmek için yapmamız gereken çok iş olacaktı, bu yüzden önümüzdeki birkaç gün içinde isyancıları yola çıkarmayı planladık ve öğleden sonrayı hepsini savaşa hazırlamak için büyük bir mitinge katılarak geçirdik.

Ancak saatlerce gerçekleri destekleyen sloganlarını dinledikten sonra kraliçeler ve tüm bu savaş kampanyasının figüranları gibi hissederken, bir gece uykusuz kalmanın sonuçlarını hissetmeye başlamıştım.

"Düşünsene, bir hafta içinde tekrar eve dönmüş olabiliriz," dedi Max yanımda durup elini omzuma bastırarak ve bir kez daha tazelenmiş ve uyanmış hissetmeme yardımcı olarak.

"Bunu hayal etmek zor," diye itiraf ettim, isyancıların kutlama sesleri tünelleri dolduruyor ve kafatasımın her yerinde yankılanıyordu. Birkaç içkiden fazlası tüketiliyordu ve akşam karanlığında her şeyin bir çılgınlığa dönüşeceği açıktı, ama kutlamalara katılmak için güç toplamakta zorlandım.

"Bir yolunu bulacağız," diye yemin etti Max, dokunuşundan Darius'a duyduğum korkuyu hissederek ve umutsuzca ona baktım, bunun doğru olmasını istiyordum ama nasıl olabileceğini göremiyordum. "Bir çözüm bulmamız için hâlâ haftaları var. Solaria'daki en güçlü Fae'ler biziz - bunu değiştirmenin bir yolu olmalı."

"Umarım..." diye kestirip attım, çünkü içimi bir uğultu kapladı. Annemin bana verdiği deri günlükte dikkatimi bekleyen yeni bir mesaj olduğu konusunda beni uyarıyordu. "Annem az önce bize bir mesaj," dedim ve Max'in gözleri her zamanki gibi korkuyla açıldı. temas kurduğu zaman. Ailelerimizle daha önce hiç sorun yaşamamıştık ama hepimiz Lionel'in her an onlara saldırmasını bekliyorduk, bu yüzden güvenlikleri için duyduğumuz korku hiç azalmadı.

"Herkes nerede?" Bağırın, kana susamış Fae kalabalığına bakarak sordum ve odanın uzak tarafında Seth ve Darius'u gördüm ama diğerlerinden hiçbirini göremedim.

Max'in kolunu tuttum, onu omzuma aldım ve kalabalığın arasından fırlayarak - muhtemelen sıkışık bedenler arasında birkaç kişiyi devirerek - diğer Varislerin önünde durdum.

"Hey, n'aber?" Seth bana ve Max'e bakarak sordu ve yüz ifadelerimizdeki tedirginliğı açıkça fark etti.

"Annemden bizi bekleyen bir mesaj var," diye açıkladım.

"O zaman gidip okuyalım," diye cevap verdi Darius. "İkizler zaten kalabalık tarafından yutuldu ve Lance onların bataklığa saplanmamasını sağlıyor. Sanırım bu gidişle bu şey bütün gece devam edecek."

"Haydi o zaman," diye kabul ettim ve dönüp kraliyet dairesine giden yolu göstererek Seth'le paylaştığım odaya yöneldim.

Bu odada onun ağzının benimkine karşı ne kadar iyi hissettirdiğini düşünmemek benim için oldukça zordu, vücudumun diğer kısımlarından bahsetmiyorum bile, ama onu buraya geri getirdiğimden beri, bu çizgiyi tekrar geçmemeye dikkat ettik. Bu konuda daha fazla konuşmamız gerekiyordu ama ben bu konuda oyalanıyor, her otuz bir çektiğimde onu düşünmediğim bir noktaya gelmeye çalışıyordum ki sonunda kendimi aptal durumuna düşüreceğim korkusu olmadan bu konuyu tartışabileyim.

Diğerleri kapının yanında dururken ben odanın diğer tarafına geçtim ve annemin bana karalama taşının sözlerini yansıtmam için verdiği deri günlüğü saklandığı yerden dikkatlice çıkardım, büyülü kilitleri kaldırdım ve Onu korumak için yaptığım gizlemeler.

Mesaj beni bekliyordu ve onu okuduğumda kalbim göğsümde buz kesti.

Lionel bizi malikanesine çağırdı ama bir şeyler ters gidiyor. Hadley ve diğerleri onun elinde ve biz ona gitmedikçe onları görmemize izin vermiyor. Korkarım

ne planladığını.

Seth ulurken Max, "Lanet olsun," diye küfretti.

"Ne yapacağız?" Nabzım hızla atarken sordum.

"Biz onlara gideriz," dedi Darius kararlı bir şekilde, aramıza bakarak. "Babamın ailelerinizi sizden almasına izin vermeyeceğim."

Kalın bir şekilde yutkundum, bunu düşündüğümüz için deli olup olmadığımızı merak ediyordum, ama biz neslimizin en güçlü Fae'leriydik ve neredeyse bir yıldır tam da bu tür bir durumu öngörerek dövüş becerilerimizi geliştirmek için çalışıyorduk.

"Diğerlerini bulmaya çalışalım mı?" Seth kapıya doğru bakarak sordu.

Max, "Vegas ve Geraldine'in nerede olduğunu Allah bilir," dedi. "En son Duyduğuma göre Gerry onlara buradaki her Fae'yi dokunuşlarıyla tek tek kutsatıyormuş. Tory bu konuda pek memnun görünmüyordu ama Hamish de ısrar etti ve onlarla birlikte tünellere doğru yola çıktılar."

"Muhtemelen onları bulabilirim," diye önerdim, şu anda oldukça kapsamlı olmalarına rağmen bu tünel ağları boyunca çok fazla zorluk çekmeden ileri geri ateş edebileceğimi biliyordum.

Max, "Asiler gittiğimizi fark ederse paniğe neden olabiliriz," diye belirtti. "Ben sadece gidelim derim. Hepimiz ne olursa olsun bunu yapacağımızı biliyoruz, o halde savaşa hazırlanmaları gerekirken neden ordunun çıldırmasına neden olma riskini alalım?"

"Evet, Max'e katılıyorum," diye kabul ettim, ailem için duyduğum korku beni hemen harekete geçirdi.

"Hiç yıldız tozumuz yok," diye belirtti Darius. "Ama bizi oraya uçurabilirim.

Buradan bir saat ya da daha fazla sürer."

"O zaman gidelim," dedi Seth kararlı bir şekilde. "Daha miting bitmeden ailelerimizin yanına sağ salim dönmüş olacağız ve onlar da bizimle birlikte savaşmaya hazır olacaklar. Başarısız olamayız."

Birbirimize baktık, bunun kesinlikle cehenneme gidebilecek pek çok yolu olduğunu biliyorduk ama başka seçeneğimiz olmadığını da biliyorduk. Bu bir aileydi. Bize ihtiyaçları vardı.

Başımla onayladım ve hepimiz silahlarımızı toplamak ve savaşa uygun kıyafetler giymek için ayrıldık. İkizimi kaptım ve diğerlerine hazır olduklarında onlarla dışarıda buluşacağımı bildirmek için seslendim.

Gabriel'i bulmam için tünellerde birkaç tur atmam gerekti ve yüzünde bilmiş bir ifadeyle yoluma çıktığında neredeyse ona çarpıyordum.

"Gidiyor musun?" diye sordu, sesi endişe doluydu.

"Annem ve diğer Konsey Üyelerinin başı dertte. Lionel onları kötü bir şey için Acrux Malikânesi'ne götürüyor. Bize yardımcı olabilecek bir şey *görebiliyor* musun?" Ben sordum.

Gabriel hediyelerine eğilirken kaşlarını çattı, yenilgiyle başını sallayıp bana özür dileyen bir bakış atmadan önce ihtiyacım olan cevapları arıyordu.

"O yer gölgelerin içinde saklı," dedi. "Ama bu geceden sonra geleceğin için birçok yol *görebiliyorum*, bu yüzden bu çabada öleceğini sanmıyorum. Tabii bir şeyler değişmezse."

"Süper güven verici," diye mırıldandım. "Deniyorum," diye cevap verdi kuru bir sesle.

"Diğerlerine nereye gittiğimizi söyleyebilir misin?" "İkizler mutlu olmayacak," diye uyardı. "Hayır, ama bu bir aile, anlayacaklardır."

Başıyla onayladı ve ben de koluna vurarak ondan uzaklaştım, tünellerden hızla geçerek Burrows'tan çıktım ve Darius'u bulduğum bu yeri koruyan devasa güç alanından geçtim.

Seth ve Max sırtında, Darius'un giysileri kollarında olduğu halde devasa altın Ejderha formuna dönüşmüştü bile.

"Gabriel bize yardım edecek bir şey *göremedi*," diye açıkladım ben de onun üzerine atlarken.

"Önemli olduğunda asla yapamaz," diye mırıldandı Seth ve ben de onaylarcasına iç geçirdim, Seth'in arkasına yerleşirken Darius'un sırtındaki devasa dikenlerden birini tuttum, saçlarının kırpılmış tarafına ve örgülere bakmaktan kendimi alamadım.

Darius meydan okuyan bir kükreme ve yolumuza çıkan herkese hızlı ve acımasız bir son vaat eden bir Ejderha ateşi patlamasıyla gökyüzüne doğru havalandı ve ben sadece bu sözün yerine getirildiğini görmek için oraya zamanında varabileceğimizi umdum.

OceanofPDF.com

"Bu taraftan!" Geraldine bağırdı, Tory ve beni tünellere götürdü, orada isyancılar 'onları kutsamak' için önümüzde eğilirken ellerimizi başlarının üzerinde gezdirdik.

Bir kutsama sunacak gerçek bir güce sahip olmadığımı biliyordum ama inancın gücünü de biliyordum. Ve eğer bunun yardımcı olacağını düşünüyorlarsa, o zaman yardımcı olacağını tahmin ettim.

Tory de istemeye istemeye katıldı ve ben Darius'u düşünerek ona endişeli bakışlar atmaya devam ettim, gözlerindeki acıyı her gördüğümde göğsüm sıkıştıyordu. Sert bir duvarın altında gizliydi ama kız kardeşimi bir kitap gibi okuyabiliyordum. Ve dürüst olmak gerekirse, burada işimin bitmesini istiyordum.

Onu Gabriel'le birlikte uçağa bindirip kollarımda tutabileceğim sessiz bir yere götürebilirdim. Ya da belki bir an önce Darius'a dönmek isterdi. mitingi terk etti. Tek bildiğim, birlikte geçirecekleri zamanın azaldığını öğrendikten hemen sonra sevdiği adamla evlendiği ve şimdi savaş uğruna kalbini bir kenara bırakmak zorunda olduğuydu. Umarım Lionel bu iş bittiğinde sebep olduğu tüm yıkım için yanıyordur.

Geraldine bize mola vermemiz için seslenip bizi yemek salonuna geri götürdüğünde rahatlamıştım, salonun arka tarafındaki odaya geçtik.

sadece bizim için ayrılmıştı. Rahat sandalyeler ve bize bir nebze huzur vermek için yerleştirilmiş bir susturucu balon vardı ve Tory, gerçek bir cennet dilimi gibi görünen şiddetli bir ateşin yanında oturan bir sandalyeye doğru ilerlerken rahatlayarak inledi.

Geraldine başımı sevgiyle okşadı, sonra döndü ve acilen kraliyet atıştırmalığına ihtiyaç duyulduğuna dair bir şeyler söyleyerek odadan dışarı çıktı.

Orion, Gabriel ile gergin görünen bir tartışma yaşıyordu ve Tory sandalyesine yığılırken ben de onlara katılmak için hareket ettim. Orion'un kolu yumuşak bir şekilde etrafıma dolandı ve başımı omzuna yaslayıp gözlerimi kapatarak bir anlığına rahatlardım, nabzım kulaklarımda çok yavaş atarken kardeşimle ne konuştuğunu bile duymadım.

Gözlerim kapalı kaldıkça kendimi daha da bitkin hissediyordum ve bana güç verecek bir uyanma büyüü yapmak niyetiyle büyümü çekiştirirken, onun yerine gelen şey yakıcı bir öfke dalgası oldu. Bu savaşa, lanet olası Lionel'a ve hepimizin üzerinde asılı duran, sevdiğim her bir insanı tehlikeye atan tehdide öfkeliydim.

"Varisler gitti, birkaç saat önce ayrıldılar," Gabriel'in sesi düşüncelerimin sisini yarıp geçti.

"Gitti mi?" Tory soluk soluğa kaldı, gözleri irileşerek dik oturdu. "Gitti de ne demek?"

"Aileleri tehlikede," diye açıkladı Gabriel. "Darius yardım etmek için onlarla birlikte gitti."

"Nasıl tehlikede? Ne zaman dönecekler? Neden bizi almaya gelmediler?" Tory panik içinde sordu.

Gabriel, "Geri döneceklerinden oldukça eminim," dedi.

"*Oldukça* emin misin? Bu yeterince iyi değil," diye tersledi Tory. "Bu, Darius'u yıldızlarla pazarlık yapmaya götürmenin iyi bir şey olduğundan *emin* olman *gibi* bir şey mi?"

Geçen Noel'deki fikir?"

Gözlerim fal taşı gibi açıldı ve hırlayarak Gabriel'in üzerine atıldım, ellerimdeki alevlerle göğsünü ittim ve o da tökezleyerek geri çekilirken küfretti.

Ne yaptığımı fark ettiğimde nefesim kesildi ve Orion beni ondan uzaklaştırdı. Gabriel yarayı iyileştirirken dehşet içinde, "Özür dilerim, bunu yapmak istememiştim," dedim.

Göğsünde yanıklar vardı, gömleğinden dumanlar çıkıyordu.

Gabriel bana kaşlarını çattı ve Tory'nin de şaşkınlıkla bana baktığını fark ettim, Gabriel'e olan öfkesi benim için endişelenmeye başladığında utançtan boynum yandı.

"Özür dilerim," diye tekrarlardım.

"Sorun ne Mavi?" Orion beni kendisine çevirdi, orada görmem gereken öfke yerine endişeyle bana bakıyordu.

Gabriel bana yaklaştı, gözlerimin içine bakarken yanağımı avuçladı ve bakışlarımda bir şey ararken doğrudan ruhuma bakıyormuş gibi hissettim.

"Ne oldu?" Tory ondan bunu talep etti ama Gabriel kaşlarını çatarak başını salladı.

"Göremiyorum..." diye mırıldandı ama yüzündeki çatık kaşlar bunun hiç de güven verici olmadığını gösteriyordu.

Tüm Burrows'ta yankılanan bir gümbürtü duyuldu, sarsıntı ayaklarımın altındaki zemini salladı ve beni iliklerime kadar donduran bir soğukluk üzerime çöktü.

"O da neydi?" Tory soluk soluğa kaldı ama cevap tünellerin her yanından yükselen bağırışlar şeklinde geldi.

"Koğuşlar yıkıldı!"

"Sınır düştü!" "Kendinizi
hazırlayın!"

Sonra çılgınlıklar, zifiri, kan donduran çılgınlıklar.

Ses, tünellerde üstümüzde bir yerden geliyordu ve panik, jet yakıtının alev alması gibi içime i ledi.

"Gidin!" Ba ırarak kapıya doğru koştum ve yemek salonuna koşarken ailem etrafımda toplandı.

"Periler - t neldeler," diye ba ıran biri salona daldı ve toprak büyüsüyle  ıkı ı mühürlemek için çalışmaya ba ladı.

"Dur - hepimizi içeri kapatacaksın." Yakınındaki ya lı bir kadın kolunu çekti.

Kaosun ortaya çıkmak üzere olduğunu görebiliyordum ve daha fazla çığlık tünellerden geçerken - bu sefer daha yakından - gelen canavar dalgasını durduramayaca ımızı biliyordum. Ama savunmasız olanları çatışmadan uzakla tırabilir ve d  manlarımızın   n  kendimiz kesebilirdik.

"Dante!" Onu gördüğümde bağırdım, Oscura Kurt sürüsü etrafını sararken yanına koştum.

" ocukları ve yaşlıları buradan çıkarın. Yeni bir tünel a mamız gerekiyor," dedim çabucak.

Rosalie onun yanına geçerken, "Bunu yapabilirim," dedi.

"Onlarla kalıp çocukları koruyaca ım," dedi Leon şiddetle, avuçlarında ateş tutu uyordu.

"Arka duvardan tünel açın." Tory işaret etti ve ba lamak için koşmaya ba ladılar, bir grup toprak Elementalı yardım etmek için acele ediyordu.

Orion'a döndüm, daha fazla çığlık duyulurken sakin olmaya çalıştım. tünellere. "Zırhlarımızı ve silahlarımızı al," diye emrettim. "Onları durdurmak ve girişlerini engellemek için çıkışa y nelece iz. Bizimle orada bulu un."

Ge itte gözden kaybolmadan önce başını salladı ve ben Gabriel'e döndüm, cevaplar için yıldızları avlarken gözleri ileri geri hareket ediyordu. Ama bize geri döndüğünde yüz hatları ciddiye.

"Geldiklerini *göremedim*," diye küfretti. "Ve şimdi o kadar çok ölüm *görüyorum ki*, buna dayanamıyorum."

"Lionel burada mı?" Tory sesine hırıltı katarak sordu.

Cevabı yüzeyden gelen bir kükremeye geldi ve odadaki tüm Fae'ler başlarını kaldırıp bize doğru koşmaya başladılar.

İçlerinden biri "Kraliçelerim, ne yapacağız?" diye seslenirken, diğerleri daha fazla yönlendirme için haykırdı.

Tory ile bakiştık, bir orduyu savaşa götürmeye gerçekten hazır olup olmadığımdan emin değildim ama bu konuda bir seçeneğimiz olacak gibi görünmüyordu.

Lionel buradaysa, bir savaş yaklaşıyor demektir ve biz de bu savaşı yönetmek için elimizden geleni yapmalıyız.

"Hamish!" diye bağırdım ve o da kalabalığın arasından fırladı.

"İsyancıları silahlandırın. Ateşimizle aşıladığımız kılıçları getirin ve herkeste bir tane olduğundan emin olun."

"Emredersiniz leydim." Koşarak kalabalığın arasına daldı ve Washer ile Oscura'lardan bazılarının da aralarında bulunduğu bir grup insanı yardım etmeleri için etrafına topladı.

"Nimflerin buraya girmesini engellemeliyiz," diye seslendi Tory.

"Düşmanlarımızı yok etmek için Tory ve beni takip edin!" Bağırdım ve çatıyı sarsan bir yükseliş tezahüratı yükseldi.

"Birazdan sizi takip edeceğim." Gabriel koşarak ailesinin yanına gitti ve onlarla acilen konuşmaya başladı.

küçük yeğenim. Boğazımdan bir hırıltı döküldü. Bugün ona zarar gelmesine izin vermeyecektim.

Tory ve ben kanatlarımızın sırtımızdan kurtulmasına izin verdik, giydiğimiz elbiseler kanatlarımızın iki yanımızda genişçe açılmasına izin veriyordu. Asilerin üzerinde havalandık, kapıdan içeri süzüldük ve adamlarımıza bizi takip etmeleri için seslendik.

Dante, Leon ve Rosalie Oscura isyancılarla birlikte çalışırken anneler çocuklarıyla birlikte isyancıların arasından geçerek onları yoldan çekmeye

çalıştı.

Toprak Elementalleri arka duvardaki yeni tüneli derinleştirecek ve tüm aileleri buradan geçirecek.

Savaşmak isteyen Fae'ler yemek salonunun ötesindeki geçide dökülürken, kana susamış gözlerle bize baktılar ve biz de onları durdurmak için düşmanlarımıza doğru acele ederek savunmasız olanlardan uzaklaştırdık.

Dolambaçlı tünellerden geçerken, öfke damarlarımı yaktı ve ateş içimde bir cehennem gibi döndü. Burası bizim için bir yuva olmuştu; ışık, kahkaha ve sevgi dolu bir yer. Ve yıkılışını görmeye niyetim yoktu.

Hamish ve Washer ön saflara kılıç dağıtırken onların üzerinden uçtuk, biz koşarken halkımızı silahlandırdık ve elinde kılıç olan herkes onları takip etti.

İki parmağımı boğazıma bastırdım, sesimi yükseltme büyüsü yaptım, böylece sesim isyancılara geri döndü, Orion'un bana bunu nasıl yapacağını öğrettiğine sevindim düzgün bir şekilde. "Lionel bizi bulmuş olabilir ama bilmediği bir şey var ki o da vahşi yaratıklardan oluşan bir yuvanın üzerinde durduğu! Biz toprakta dövülmüş bir aileyiz, sevdiğimiz insanlar için her şeyimizle savaşmaya hazırız.

Bizden çaldığı özgürlükler! Geldiğimizi duysun, birlikte olduğumuzda olduğumuz canavarlar gibi kükreyelim! Ve ayaklarının titremesinden korksun, çünkü bizi uyandırdı ve dişimizle tırnağımızla savaşmaya hazırız!"

İsyancılar karşılık olarak kükredi, ses koridorları doldurdu, tam o sırada başka bir geçidi döndük ve bir sıra Nimf üzerimize geldi.

Tory elimi tuttu ve Anka kuşlarımız çarpıştı, içimizden fışkıran bir ateş patlaması ilk Nimf dalgasına çarptı. Patlamayla iki tanesini yere serdik ve isyancılar ileri atılarak

Anka ateşi metal boyunca tutuşurken bıçaklar Nimfleri kesip biçti.

Nimflerin ıngıraklarının korkunç sesi havada yayılarak benim ve onlara yakın olan herkesin büyüsünü kilitledi ve bir lanet savurmama neden oldu.

Tory ve ben uçmaya devam ederken Nymph'leri gücümüzle patlattık, çiftlik evine doğru ilerliyorduk, umutsuzca Burrows'un girişini olabildiğince hızlı bir şekilde kapatmamız gerekiyordu.

Tarikat güçlerimiz bir kez daha birleşti ve Anka kuşu bizden fırladı, süzülüşünü izlerken kalbim gırtlalıma kadar fırladı, önce bir Nymph'e sonra diğerine çarparak onları yere serdi ve kle dönüşerek altımızda kaotik bir şekilde toplanan kalabalığın üzerine saıldılar.

"Lionel'ı yok etmeliyiz," diye hırladı Tory.

"Yüzeye çıkalım," dedim ve kanatlarımızı çırparak geçitlerde daha hızlı ilerlemeye başladık. Etrafımızda savaş çığlıkları yükseliyor, altımızdaki insanların gözlerinde öfke parılıyor, ikimiz kitlelerin üzerinde süzülürken onların cesareti benimkini destekliyordu.

Daha fazla Nimf ilerlememizi engelledi ve biz uçarken geçitlerin her yerinde şiddetli kavgalar patlak verdi, Anka ateşimizi yaklaştığımız tüm Nimflere fırlattık ve onları lme sürdük.

ıngırakları atmosferde yankılanarak halkımızın büyüsünü kilitledi ve güçlerimizi bir anda zayıflattı. Giderek daha fazla müttefikimiz yer değiştiriyordu ve biz de henüz yer değiştirmemiş olanlara seslenerek onları Tarikat formlarına bürünmeye ya da Anka alev kılıçlarıyla savaşmaya devam etmeye çağırdık.

Dışarıya açılan geçide ulaştığımızda bizi bekleyen katliamla karşılaştık. Biz.

Geraldine çoktan zırhını giymiş ve kılıcını kuşanmıştı. Nimfleri geride tutmak için savaşıyordu. Kendi yollarında savaşıyorlardı.

Büyükbaba saatinin bulunduğu kemerden geçerken, toprak duvarın tamamı çiftlik evinde bir delik açacak şekilde parçalanmıştı. Biz Geraldine başka bir grup toprak elementaliyle birlikte deliği kapatmaya çalışırken ileri doğru uçuştuk ve Tory ile ben onun önüne düştük.

Tory, "Anka ateşinden bir duvar oluşturacağız, geri çekilin," diye emretti ve biz ellerimizi kaldırırken onlar da itaat etmek için acele ettiler.

Su perileri delikten geçmeye çalışmak için ileri atılırlar.

Kabaran bir ateş bulutu bizden uzaklaştı ve Nimfler çılgılık attı, ateş girişin etrafında kıvrılırken bazıları patlamada öldü.

aşılmaz duvar ve Nimflerin akını sonunda durduruldu. Alevlerimizden uzaklaştıklarında çingiraklar düştü ve büyüm bana geri döndü, güç parmak uçlarımda çatırdadı.

"Tünellerde kalanları öldürün - gedik kapatıldı!" Tüm isyancıların duyabilmesi için sesimi bir kez daha yükselterek bağırdım.

Tory, "Geraldine, çatıdaki herkesi buraya topla, kimsenin tünelden içeri girmesine izin verme," diye emretti.

"Emredersiniz leydim," dedi, insanları savunmayı sıkılaştırmaları için yönlendirmeye başlarken gözleri ateş saçıyordu.

"Mavi!" Orion bağırdı, elinde silahlar ve zırhımızla arkamızdan fırladı.

"Tanrıya şükür." Hemen elbisemi çıkardım.

Tory bir bıçak kaptı, bağlarla vakit kaybetmek yerine gelinliğinin kırmızı dantelini kesti ve zırhlarımızı giydik, kendimiz için yaptığımız yeni kılıçları kınına sokarken Orion kılıcını hazır tuttu, gözlerinde kendi ruhumda hissettiğim bir karanlık vardı.

Xavier ve Sofia, gümüş Pegasus formundaki Tyler'ın sırtına binmiş, dörtnala bize doğru geliyorlardı. Xavier'in metal Anka kuşu ateşi vardı.

Başına taktığı kask, vites değiştirdiğinde hazırdı ve Tyler yavaşlayarak dururken bize baktı.

Xavier acilen, "Yüzeye çıkmak zorundayız," dedi. "Babama ulaşmak zorundayız."

Orion Xavier ve Sofia'ya birkaç bıçak fırlatırken başımı salladım.

"Geraldine!" Seslendim, aklıma bir fikir geldi ve bir anda bize doğru koştu.

"Nasıl hizmet edebilirim?" diye sordu.

"Yüzeye bir tünel açmalıyız ki asiler dışarı çıkıp savaşabilsinler," dedim.

"Kesinlikle, size yardım etmeme izin verin. Ve bu iş bittiğinde, bir gece kuşu gibi arkanızdan geleceğim ve ölümün bedelini aya haykıracağım!"

Arkamızda hepsi silahlı ve zafer için kanlarını akıtmaya hazır görünen bir isyancı hattı oluşurken ona başımla işaret ettim.

"Bizi takip edin!" Tory bağırdı. "Yüzeye çıkıyoruz! Özgürlük için savaşın!"

"Özgürlük için!" diye bağırdılar ve Tory ile ben sağımızdaki duvarda bir delik açarak toprak büyüsuyle onu parçaladık ve Geraldine etrafımızdaki duvarı genişletirken isyancıların takip edebileceği kadar büyük bir yol açtık.

Orion kılıcını kaldırmış arkamda duruyordu ve bugün orada aşkımızın tüm hiddetiyle savaşacağımızı söyleyen bir bakış paylaştık. Hepsi için savaşacaktım, onun için, kız kardeşim için, erkek kardeşim için, Solaria'da bulduğum ve benim için çok değerli olan ailem için, burada durup onlar için ölmeye hazır olmak kolaydı.

"Yakınımda kal," diye nefes aldım ve gözlerinde bir söz parladı.

"Ben her zaman senin gölgendeyim, beni orada bulmak için sadece bakman yeterli," dedi, bakışlarında bir kararlılık parlamasıyla çenesini kaldırarak.

"Seni seviyorum Tor," diye fısıldadım kız kardeşime ve o da bana gözlerinde parlayan aynı sevgiyle baktı.

"Seni seviyorum, Darcy."

Herkes arkamızdan koşarken toprak patikada hızla ilerledik, biz patikada ilerledikçe zemin üstümüzde açılıyordu. Ve aniden dışarıdaydık, serin sonbahar havası etrafımızı kırbaçlıyordu, uzun çimenler kanla kırmızıya boyanmıştı ve bir anda tam bir kargaşa çökmüştü.

Periler çığlık atarken kanatlarımın arkamda açılmasına izin verdim ve Orion bir Vampir hızıyla ileri atıldı, alevli Anka kılıcını savurdu ve en yakındaki canavarın göğsüne sapladı.

Gökyüzüne doğru havalandım, esintiyle gelen bir Nimf'in arkasına geçtim ve kafasını Anka ateşiyle patlattım, dudaklarımdan öfke dolu bir çığlık çıktı. O toza dönüşürken ve Tory başka bir Su Perisiyle buluşmak için koşarken, gözlerim düşmanlarımızın olduğu alanda gezindi, bakışlarım yeşim yeşili Ejderha formundaki Lionel'a takıldı, o da bir adamı çenelerinin arasına alıp bütün olarak yuttu.

Ortaya çıktıklarında bir grup isyancı buraya gelmiş olmalıydı ama belli ki ortalık kan gölüne dönmüştü çünkü her yerde cesetler vardı ve son kalanlar da avlanıp katlediliyordu.

Lionel'ın bizi yok etmek umuduyla buraya getirdiği güçlere baktım, binlerce Nympha ve arkalarında duran, kralları emrettiği anda bize saldırmak için dişlerini ve pençelerini açmış bekleyen Ejderha lejyonunu gördükçe kalbim çarpıyordu. O izin veriyordu

Nymphs isyan koşmak, ama bu bizim için mağaza vardı ne karşılaştırıldığında sadece çocuk oyuncakı oldu.

Arkamızdaki isyancılardan kükreyen, böğüren bir çığlık geldi, ordumuz Tory ve beni savaşın içine doğru takip ederken yerden dökülüyordu. Bir Centaur hücumu kılıçlarını kaldırmış dörtnala yanımızdan geçti ve onları

Göğüslerini yumruklayan ve koşarken öfkeyle böğüren bir grup Minotor.

Gabriel tünelden koşarak çıktı, karanlık kanatlarını esneterek gökyüzüne doğru havalandı ve gözlerindeki dehşeti gördüm, bunun geldiğini *göremediği için* ne kadar acı çektiğini anlatıyordu. Ama kardeşim gölgeleri tahmin edemezdi ve Lionel'ın bu gece bu saldırıyı planlarken gölgelerin arkasına saklandığı açıktı.

Düşmanlarımızla yüzleşmek üzere tünellerden çıkabilmeleri için ordumuza alan yaratmamız gerektiğinden ileriye doğru bastırdık ve kalçamdan daha küçük bir kılıç kaptım, bir efor çılgılığıyla fırlattım ve eşime saldıran bir Su Perisinin gözüne girmeden önce uçtan uca döndü.

Orion altımdaki Nymph'i feryat ederken oydu ve Tory önümüzden uçup, bir asi sürüsü onu takip ederken kendi savaşına dalarken kalbim burkuldu.

Bir grup Nimf, Tyler'ın sırtında Xavier ve Sofia'nın etrafını sarmıştı ve onlara doğru uçtum, kalçamdan kılıcı çektim ve Kraliçe Avalon tarafından bana öğretilen bir hassasiyetle savurdum. Keskin, ateşli kılıç deriyi ve kemiği yararak Nimflerden birinin kafasını kopardı ve öldüğünde havaya kül saçıldı.

Tyler dörtmala ileri atıldı, başı eğikti ve boynuzu başka bir Su Perisi'nin göğsüne saplandı, onu yere düşürdü ve üçü savaşın derinliklerine doğru ilerlemeden önce onu çiğnedi.

Gökyüzünde bir Su Perisi bana doğru uzandı, sondalı eli bacağıma doğru hamle yaptı ve bir çılgılık atarak kılıcımı ona doğru savurdum, sürmeden önce sondalarını kopardım

Bıçağı kafasına sapladım. Etrafımda korlar patladı ve bakışlarım Orion'a kilitlendi, türünün vahşi ve acımasız vahşiliğiyle öldürüyor, düşmanlarını kesiyor ve güçlü vuruşlarla acımasızca bitiriyordu.

Sevdiğim herkes için yüreğimi korku kapladı ve gözlerim Lavinia'ya takıldı, bir gölge kulesinin üzerinde durmuş, isyancıları teker teker avlıyordu.

Karanlık gücünün patlamalarıyla, dudaklarında kötü niyetli bir sırıtışla.

"Yolu göster, Mavi!" Orion yerden bağırdı, sadık dostum emrimle savaşmaya hazırды. "Seni takip edeceğim."

Başımı salladım, iki adamımızı yere seren başka bir Nymph'i görüş alanıma aldım, dişlerimi nefretle sıktım.

Tory'nin yüz metre ötede bir savaşa kilitlendiğini gördüğümde Anka ateşim Nimf'i parçaladı, kanatları ateşle parlıyordu ve Nimfleri yakıp güçlerimize yol açmak için onları geri püskürtmeye çalışıyordu.

Orion altımda daha fazlasını keserken, ben de ilerlerken ateş topları ve kılıcımın ucuyla işlerini bitirdim.

Hamish ve Catalina altımda belirdiler, elleri birbirine kenetlenmişti. İsyancı liderin dudaklarından muazzam bir meydan okuma yükseldi ve bildiğim bir sonraki şey, arkalarındaki tüm yamaç parçalandı ve kayalar ve toprak yerden koptu, ordumuzun tüm ordusunu ortaya çıkardı, gözlerinde yanan güçle kalbimin yükselmesine neden oldu. Bunu yapabiliydik, bunu gerçekten kazanabiliydik.

Catalina meydan okurcasına bağırarak boştaki elini ileri doğru savurdu ve yerinden çıkan tüm kaya ve toprağı düşman ordusuna doğru fırlattı; Lionel bundan kaçınmak için gökyüzüne doğru koşarken öfkeyle kükremeye zorlandı ve altındaki Nymph safları darbeyi aldı, ölürken çığlık attılar.

Ordunun içindeki Toprak Elementalleri tünel kalıntılarından devasa taş yamaçlar çıkardı ve isyancılar sahte olana meydan okuyarak böğürdüler Kral ve iğrenç ordusu onları savaş alanında karşılamak için yerden yükselirken.

Öfke damarlarımda bir yılan gibi kıvrılırken bakışlarım Lionel ve Lavinia'ya kaydı ve onlara söz verirken göğsümde bir hayvan başını kaldırdı

Bu gece ölmelerini. Çünkü sevdiğim hiç kimsenin öldüğünü görmeyecektim, düşmanlarımızın kanlar içinde ayaklarımın dibinde yok olduğunu görene kadar kanımdaki tüm ateşle savaşıacaktım.

Son Anka kraliçesinin torunlarına karşı gelmenin ne demek olduğunu öğrenmek üzereydiler.

OceanofPDF.com

Darius

Babamın eski evini korumak için bıraktığı koğuşları aşmam uzun sürmedi ve dördümüz Acrux Malikânesi'nin geniş arazisinde nefeslerimizi tutmuş bir şekilde ve intikam arzusu damarlarımızda dolaşarak süzüldük.

"Sonunda ailemizi o pislikten kurtardığımıza sevineceğim," diye mırıldandı Seth, sık ormanlık alandan arazinin arka tarafına doğru ilerlerken, gölün etrafından dolanarak ve tedbiri elden bırakmadan olabildiğince hızlı bir şekilde malikâneye yaklaşıırken.

"Sadece kardeşlerimize yaptıkları için endişeleniyorum," dedi Caleb ve ben Hadley'e ya da diğerlerine zarar vereceği düşüncesiyle hırladım.

Max sessizliğini korudu ve ben onun aklından geçenleri dile getirmesine gerek kalmadan biliyordum. Babası hala kararlılıkla onu destekliyor olabilirdi ama üvey annesi ve Ellis muhtemelen küçük kız kardeşini onun yerine koyan bu mevcut düzenlemeden fazlasıyla memnundular. Bunu tartışmıştık.

Geçtiğimiz aylarda birden fazla kez. Ve her ne kadar

Max ve babasının karısı arasında kaybolan aşk, Ellis farklı bir hikayeydi. Evet, sinir bozucu ve iğrenç biriydi ve her zaman kafa tokuşturuyorlardı, ama o

hala onun kanıydı. Hâlâ babasının kızıydı. Ve onun Lionel'ın tarafını seçmesi ve bunun bu savaşta uzun vadede ne anlama gelebileceği konusunda endişelendiğini biliyordum.

"Bu taraftan," diye ısrar ederek onları gölün etrafından dolaştırdım ve gücümün tüm gücünü kullanarak bizi gölgelerle örtmek ve istenmeyen gözlerin dikkatini üzerimizden uzaklaştırmak için kullandım.

Burada çalılıkların arasından geçen eski bir tavşan patikası vardı ve Xavier ile ben bu patikayı sık sık resmi patikanın arasından geçmek için kullanırdık.

Gölü çevreleyen ormanlık alanın vahşiliğinde oynamayı ve özgürmüşüz gibi davranmayı tercih ettik.

Onu kullanmayalı uzun zaman olmuştu ama yine de buldum ve Seth toprak büyüsünü kullanarak onu geçmemize yetecek kadar genişletti.

Havada, malikâneye yaklaştıkça daha da yoğunlaşan bir ağırlık vardı ve içime bastıran bir bulantı dalgasıyla savaştım. Uzun zamandır hapishanem olan o duvarlara yaklaştıkça.

Bu lanet yerden nefret ediyordum. Burayı annem ve kardeşim için de cehenneme çeviren canavardan nefret ediyordum. Ve şimdi bile, tasmalı bir köpek gibi geri dönmeye zorlanmak yerine içeri gizlice girip o canavardan bir şeyler almak için buradayken, uzun zamandır bu karanlık duvarlara yaklaşmama eşlik eden o önsezi hissinden kurtulamıyordum.

Tiz bir çığlık havayı ısırdı ve dinlerken sarsılarak durduk, ses acı veren bir feryatla kaybolmadan önce etrafımızda yankılandı.

Seth'in yüzü soldu ve Cal uzanıp omzunu tuttu, hepimiz o çığlıkta annesinin sesini tanıdık ve içimdeki öfke çukuru o lanet evde neler olup bittiğini düşündükçe daha da alevlendi.

"Aklımızı başımıza almalıyız," dedi Max kararlı bir şekilde ve Seth kederli bir ulumayla dilini ısırırken küçük grubumuza bir sakinlik ve cesaret duygusu aşıladı.

"Onları buradan çıkaracağız," diye söz verdim, dikkatimi tekrar malikâneye çevirdim ve bir zamanlar ikamet ettiğim yüksek kuleye baktım.

"Eski odanın çatısına çıkabilirsek bizi içeri sokabilirim," dedim.

Max kendinden emin bir tavırla, "Bizi oraya götürebilirim," diye cevap verince Seth başıyla onayladı.

"O zaman bizi gözden uzak tutmak ikimizin sorumluluğunda, Cal," dedim, sarı buklelerini gözlerinden uzaklaştırıp evle aramızdaki mesafeyi değerlendirirken ona bakmak için döndüm. Açık arazide uzun bir koşuydu ama bu konuda yapabileceğimiz çok az şey vardı.

Caleb kararlı bir ifadeyle, "Herkesi çimenlikte vuracağım," dedi. "Böyle daha kısa bir süre için bizi saklamak çok daha kolay olacak."

Başımızla onayladık ve o da ileri atıldı, Max'i ayağından kaldırdı ve hızının ve sihirlerinin birleşimiyle birkaç dakika içinde gözden kaybettiğim bir bulanıklık içinde çimlerin üzerinde hızla uzaklaştı. Onları takip etmek imkansız.

"Tüm bunlar bittiğinde babanın cesedine bakmak hoşuma gidecek, Darius," dedi Seth karanlık bir ses tonuyla. "Bunu söylemek tuhaf kaçtıysa özür dilerim ama umarım küçük küçük Ejderha sush-ahh'larına bölünür!"

Caleb Seth'i kaptığı gibi hızla uzaklaşırken homurdandım, o kadar hızlıydı ki hareketini bile zar zor fark ettim ve en son benim için dönmesini beklerken kendimi destekledim.

Caleb'in omzu karnıma çarptı ve beni ayağımdan kaldırarak çimenlikte o kadar hızlı koşturdu ki, bir bulanıklıktan başka bir şey göremedim.

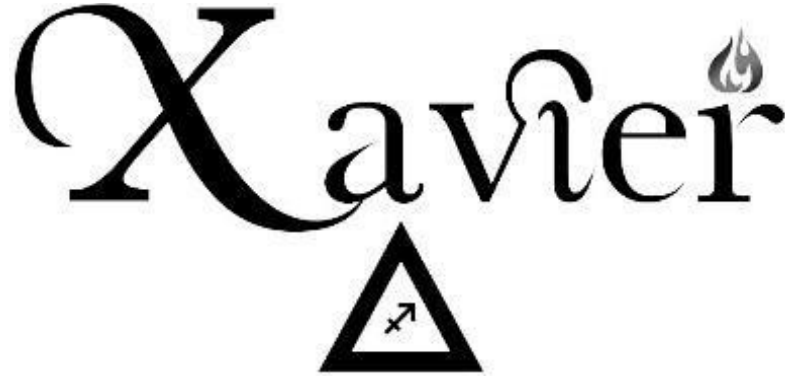
Birdenbire yerden fırlayıp havaya yükselene kadar etrafımı saran hareket.

Bizi yukarı doğru yönlendiren hava büyü, bizi kulenin on katının hepsinden fırlattı ve beynim daha hangi yolun yukarı olduğunu anlayamadan, kendimi kulenin tepesindeki taş platforma çakılırken ve Seth üzerime inerken rüzgâr ciğerlerimden sökülürken buldum.

"Bunu kimsenin gördüğünden şüpheliyim," diye homurdandım ceset yığınının arasından sıyrılıp tekrar ayağa kalkarken. "Şimdi tek yapmamız gereken herhangi bir büyü alarımı tetiklemeden içeri girmek."

"Acele etmeliyiz," diye ısrar etti Seth, babamın gücünün tadına bakmak için sihrimle uzanırken yanıma yaklaşarak. "Bu konuda içimde kötü bir his var."

Max karanlık bir sesle, "O zaman dördümüz birden," diye mırıldandı.

"Babamın yanına git!" Savaşta dörtnala ilerlerken Tyler'dan bunu istedim.

Tyler kararlılıkla kişneyerek müttefiklerimizin ve düşmanlarımızın arasından sağa sola savrulurken, cesetlerin üzerinden atlarken ve boynuzunu bize saldırmaya çalışan herkesi kenara itmek için kullanırken Sofia'nın beline sıkıca tutundum.

Ejderha ateşiyle bir sıra isyancıyı havaya uçururken bakışlarım babamdaydı, tepemizde süzülüyordu, devasa kanatları etrafımızdaki havayı karıştırıyordu ve ben serin rüzgârla savaşmak için ateşi damarlarıma çektim.

Sofia dönüp bana bakarken "Dikkatli ol," diye yalvardı, beni sertçe öptü ve ben de bunun son öpüşüm olabileceğini bilerek onu sıkıca kavradım. Ondan ayrılmadan önce Tyler'ın sırtında ayağa kalktım ve Tory ile Darcy'nin Phoenix ateşiyle benim için yaptıkları boynuz miğferi kafamda ayarladım.

Tyler cesaretlendirmek için kişnedi, ama ben bu sesin ardındaki korkuyu duyabiliyordum, çünkü yukarı doğru sıçradım, leylak rengi Pegasus formuma geçerken kıyafetlerimi çıkardım ve Lionel'ın peşinden gökyüzüne doğru koştum, kanatlarım sırtımdan fırladı ve dudaklarımdan öfkeli bir kişneme çıktı.

Kalbim sanki verdiğim karara karşı savaşıyormuş gibi, sanki bunun son atışları olabileceğini biliyormuş gibi göğsümde şiddetle çarpıyordu. Ama umurumda değildi. Babamın bu insanları öldürmesine seyirci kalmayacaktım. Onun zulmünden bıkmıştım, pisliğin içinde saklanmaktan ve dünyanın sonunu beklemekten bıkmıştım. Onu burada bulmak bir bakıma rahatlatıcıydı, sonunda onunla yüzleşmek rahatlatıcıydı.

Arkasından yaklaştım, kör noktasında durdum ve arkasından öfkeyle fırlayan kuyruğunun altından geçtim. Başını eğdi, aşağıda daha fazla av arıyordu ve ben de göbeğinin altına doğru savruldu, kanatlarımı göğsünün altına doğru sertçe çırparken boynuzumu doğru açığa getirdim. Boynuzumdaki Anka ateşini tutuşturmak için başımı salladım ve bir anda boynuzumda kırmızı ve mavi alevlerden oluşan bir girdap parladı.

Hâlâ beni fark etmemişti ve başımı eğip alevli boynuzumu onun kara kalbiyle hizalayıp işini bitirmek için pullara ve kemiğe saplamaya hazırlanırken umut damarlarımda bir melodi söylüyordu.

Sonra bacaklarımı tekmeledim ve kanatlarımı çıptım, elimden gelen tüm gücü darbeye yönlendirdim.

Babam son anda döndü ve kornam ona tam ortasından çarptı. Ama yine de derine saplandı ve ben kornamı çekip kanatlarımı sertçe çırparak ona bir kez daha çarpmaya ve umutsuzca hedeflediğim hedefi vurmaya hazırlanırken acı içinde kükredi.

Tekrar saldırmak için ona doğru hamle yaptım ama pençelerinden biri bacağıma dolandı ve beni havaya fırlatarak korkudan midemin bulanmasına neden oldu.

Alçalmamı kontrol altına almaya çalışırken kanatlarım esnedi ve yukarı doğru uçmayı başarırken çenesinin kırılmasını kıl payı atlattım, toynaklarım kafatasına çarparken onu daha yükseğe çıkmak için bir sıçrama tahtası olarak kullandım.

Bir kükreme daha çıkardı ve sırtındaki sıcaklık beni kuyruğumu kovalayan ateş konusunda uyardı, gökyüzüne doğru koştum, yanmış saç kokusunu aldığımda boğazımdan bir korku iniltisi çıktı, kuyruğumun yandığını görmek için arkama baktım.

Sönene kadar sertçe çıırtım ve rahat bir nefes alarak bulut örtüsünün içine girdim, bir su Elementalinin burada küçük bir fırtına yaratmış olmasına şükrettim, böylece onu saklanmak için kullanabildim.

Savaşın çığlıkları ve çığlıkları burada boğuldu ve ben örtülüydü, babamı da göremiyordum, derin hırıltısı etrafımdaki havada gürlüyordu.

Sağa sola döndüm, bir sonraki hamlemin ne olacağından emin değildim ve aniden iki yeşim yeşili göz yoğun sisin arasından bana baktı.

Ateş yoluma çıktı, bulutları turuncu renkte aydınlattı, ben de kanatlarımı çıırtım ve göklerden pike yaparak olabildiğince hızlı bir şekilde yeryüzüne doğru düştüm.

Etrafımdaki havanın sürüklenip yer değıştirmesi onun peşimde olduğundan emin olmamı sağladı ve ateş yanımdan geçerken bir o yana bir bu yana savruldu, beni tüketmeye o kadar yakındı ki hareket etmeye devam etmek için tek yapabildiğim buydu.

Son saniyede kanatlarımı gerdim, dalıştan kalktım ve babamla yüzleşmek için geri döndüm. Yan tarafına çarptım, devasa vücudunun manevra yapması benim yapabildiğimden çok daha uzun sürdü ve ateşli boynuzum bir kez daha etine battı, kaburgaları boyunca pulları çatlattı ve kanının tatlı kokusu zaferle inlememe neden oldu.

Daha yükseğe uçtum, yan tarafına doğru koştum, toynaklarım vücuduna morartıcı darbelerle çarptı, kafasına doğru hücum ettim, hedefime odaklanırken nefeslerim burun deliklerimden beyaz bir sis içinde ağır bir şekilde düşüyordu, dörtnala yukarı çıktım zaferle omurgası benim adım mırıldanıyor.

Kornamı kafasına sokar ve işini bitirirdim.

Artık onun kurbanı değildim. Onun saltanatından kurtulan biriydim ve benim türümü zayıf olarak görmeye cüret ettiği güne pişman olacaktı.

Ama tam ona vurmaya hazırlanırken, bir gölge filizi aniden ortaya çıktı, ön bacaklarımı birbirine kilitledi ve tökezleyip babamın başının üzerinden yuvarlanırken ve kanatlarımdan biri de yanıma çarparken dehşet içinde kişnememe neden oldu.

Düşerken Lavinia'nın güldüğünü duydum ve arka bacaklarımı güçsüzce tekmeledim, diğer kanadım yere çakılmadan önce düşüşümü yavaşlatmak umuduyla uzandı.

Toprağa çarptım ve Lionel'ın gölge ayağının ön pençeleri beni tutarken yan tarafımı tırmıkladı, ağırlığı üzerime bastırdıkça ve kaburgalarım onun muazzam cüssesi altında kırıldıkça yaradan acı yayıldı.

Acı içinde inledim, gözlerim savaşılan bedenlerin arasından bana doğru dörtnala koşan Sofia ve Tyler'a takıldı. Onlar bana ulaşmak için savaşıırken Sofia, Tyler'ın sırtındaki pozisyonundan ateş büyüğü püskürtüyordu ama onlar

çok geç olacaktı. Bakışlarım onlara kaçmaları için yalvardı, çünkü babamla yüzleşip kazanamayacaklarını biliyordum.

Bir grup Nimf yollarına çıktı, bana giden yolu kapattı ve onları kazanmaları için dua ettiğim bir savaşı zorladı. Sofia alevli bir kılıç kaldırdı ve Tyler şaha kalkarken öfkeyle kişnedi, ancak başka bir grup Nimf geldi ve onların ötesindeki Denizaltılarımı gözden kaybettim. İçimde panik çiçekleri açtı ve yıldızlara bunun onları bu hayatta son görüşüm olmamasını diledim.

Lionel üzerime doğru şaha kalktı, çeneleri kanadımın etrafına kenetlenmeden ve başı yana doğru savrulmadan önce devasa bedeninden bir öfke gümbürtüsü yükseldi.

Kanadımı koparıp vücudumdan ayırarak yanındaki çiğnenmiş uzun otların arasına düşmesini sağladığında yan tarafım acıdan kavruldu ve sadece dehşet içinde bakabildiğim için şok tüm varlığımı sarstı, leylak tüyleri kırılmış bir kuş gibi acınası bir şekilde rüzgarda çırpınırken kırmızıya boyandı.

Gözlerimi yukarıya diktiğimde kan akıyor ve içimde panik çiçekleri açıyordu.

Babamın acımasız gözleri, beni Peçe'nin ötesine göndermeden önce bunu olabildiğince acıtacağını biliyordu.

Lavinia beni gölge bağlarından kurtardı ama üzerime çöken Ejderha'nın ağırlığıyla ayağa kalkmamın imkânı yoktu. Ve ölümüm dört bir yandan üzerime gelirken, bunun benim sonum olduğunu biliyordum.

Öfkeli bir kişneme havayı yardı ve Tyler sırtında Sofia ile gökyüzünden süzülerek inip toynaklarını Lionel'in kafasına çarparken gözlerim ona kilitlendi. Babam çenesini onlara doğru şaklattı ve ben de kaçmaları için çaresizce onlara doğru kişnedim. Ama beni terk etmeyecekleri açıktı.

Lionel dönüp onları yakalamak için gökyüzüne doğru havalandığında üzerimdeki ağırlık kalktı, ama tüm kalbimi yıldızlara doğru tutan iki Fae'yi takip edişini izlerken yardım etmek için ayağa kalkamadım.

Odamın üstündeki kulede durduğumuz yerde soğuk hava etrafımızda dalgalanıyordu ve ben bizi içeri sokmaya çalışırken diğerleri bizi burada fark eden birileri var mı diye gözcülük yapıyordu. Burada eski odama açılan bir kapı vardı ama babamın hareketlerimden haberdar olmak için kapıya tespit büyüleri ve büyülu alarmlar yerleştirdiğini çoktan anlamıştım.

Bunun yerine kapıyı görmezden gelerek yan tarafa geçtim ve orada bıraktığım büyüü etkinleştirerek tuğlaların gümbürdeyerek benim için ayrılmasını sağladım, babamın büyüünü atlatarak eski odalarım girmeme izin verdim.

Diğerleri beni karanlığa kadar takip etti ve ben de kıvrımlı merdivenlerden aşağıya doğru aceleyle indim; buranın tanıdıklığı ve buraya döndüğümünden beri geçen zamanın uzunluğu, ensemdeki tüyleri diken diken eden bir şeye dönüştüğünde, bir deja vu hissi duyularımı harekete geçirdi.

Karanlık alana girdim, mobilyalarımın tanıdık düzenini geçtim ve diğerleri beni takip ederken yatağımın ayakucundaki bir kaldırım taşının altına gizlediğim kasaya doğru hızla ilerledim.

Kilidini açtım, içinden büyük bir yıldız tozu kesesi aldım ve zaferle sırtarak, hazır buradayken babamın kasasına girip daha fazlasını çalmayı deneyip deneyemeyeceğimi merak ettim. Bu çanta ordumuzu taşımak için yeterli olmazdı ama eğer

Sonra da onun en sevdiği ulaşım aracını kullanarak sözüm ona 'değersiz' Fae'lerden oluşan bir lejyonun yerini değiştirebilirdim. Bu hareketin görmezden gelinmesi zor bir tatlılığı olurdu.

Kasaya sakladığım birkaç parça hazineyi de kaptım ve içimdeki Ejderha hazineye kavuşmanın mutluluğuyla mırıldanırken onları açgözlülükle ceplerime tıktırdım.

"Vay anasını," diye nefes aldı Caleb ve başımı kaldırıp baktım, ses tonundaki korkuyla tüylerim diken diken oldu, çünkü onu odamın uzak tarafındaki pencereden aşağıya, altımızdaki iç avluya bakarken gördüm.

Ayağa kalktım ve ona doğru koştum, perdeleri biraz daha çekiştirdim ki aşağıyı da görebileyim.

Orada beni bekleyen manzara karşısında dudaklarım uçukladı ve şimdi avluya hakim olan kömür karası taştan sunağı, üzerinde havada asılı duran ve buraya geldiğimizden beri hissedebildiğim o karanlık güçle titreşen ve uğuldayan girdap gibi gölgeleri dehşet içinde seyretmekten başka bir şey yapamadım.

Ama en kötü kısmı bu değildi. Sunağın önünde diz çökmüş, ellerini bir adak gibi uzatmış, bilekleri kesilmiş ve kara büyüünün gücü altında titrerken yaralarına gölgeler yapışmış Fae sırasına bakarken nefesim kesildi.

Diğer Varislerin ebeveynlerini ve kardeşlerini de tanıdım, her biri Yedekler, gökyüzüne geri beslemeden önce güçlerinin ham özünü çekiyor gibi görünen gölgeler tarafından o iğrenç şeye tutturuldu.

"Lavinia kendini tekrar gölgelere bağlamanın bir yolunu bulmuş," diye dehşet içinde nefes aldım. "Bu yolla gölgelerden faydalıyor olmalı, onların gücünü açıklığı beslemek için kullanıyor ve karanlığın bir kez daha bizim diyarımıza sızmasına izin veriyor."

"Neden onları öldürmüyor?" Max sesini yükseltti ve babasını onu hapseden kara büyü'nün elinden çekip almak ve onu özgürlüğüne kavuşturmak için aşağıya doğru yırtınmanın eşiğinde olduğunu söyleyebilirdim.

Lavinia'nın gücü. Ama hepimiz bunun o kadar kolay olmayacağını biliyorduk. Peki ailelerinin geri kalanının nerede olduğunu kim biliyordu? Seth ya da Caleb'in babalarından hiçbir iz yoktu ve diğer kardeşleri neredeydi? Onlar da burada mıydı?

Malikane mi?

"Sanırım öyle," diye fısıldadı Seth, ileriye doğru yürürken pelerinli bir figürü işaret etti; kollarını havaya kaldırmış, Tanrı'ya övgüler yağıdırıyordu Gölge Prenses, Caleb'in kardeşi Hadley'nin üzerine çöküp çenesini yukarı kaldırmadan önce.

Hadley'nin yüzü acı içindeydi ve Vard'ın avucunda yeşil bir iyileştirme büyü'sü parıldamadan ve elini Hadley'nin yanına bastırmadan önce ağzına bir şişe bir şey sokmasını izlerken kalbim onun için acıdı.

"Ona ne yapıyor böyle?" Caleb homurdandı, pencere çerçevesini o kadar sert kavradı ki, tahtadan bir parça elinde parçalandı. yetenekli gücünün kuvveti altında parmakları.

"Sanırım kan tazeleyici bir iksir olmalı," dedi Max, cevabı bulmak için Siren yeteneklerini kullanırken kaşlarını çatarak. "Hızla gücünü geri kazanıyor."

"Bu işin acısını çıkarmak için onları hayatta tutmak istiyorlar," diye homurdandım. "Belli ki gölgeleri Lavinia'ya yönlendirmek için güçlerine ihtiyaçları var ve

ölüyorlar."

"Peki ya büyüleri?" Seth sordu. "Sonsuz değil. Bir kez tükendiler mi, sonra ne olacak?"

Ama bunun cevabı, bir Su Perisi karanlık bir köşeden çıkarken, tekmeleyen, çırpınan ve merhamet için yalvarmaya başlayan bir adamı kavradığında netleşti. Vard bıçağını kaldırarak ilerledi, adamın kolunu kesti ve adam Hadley'e doğru itilirken kanlı bir çığlık attı, yaralı kolu ağzına doğru itildi.

Hadley içgüdülerine karşı koymaya çalıştı, başını salladı ve içindeki canavara karşı savaşıırken kısık bir sesle küfretti, ama açıkça büyüye ihtiyacı vardı ve gölgeler kendi gücüne yapışmışken, kan ihtiyacıyla çılgına dönüyordu.

Vard adamın kolunu tekrar ağzına götürdü ve Hadley hırlayarak adamın etini parçaladı, büyüsunü yeniden şarj ederken derin derin içti ve gölgelerin iğrenç tutuşu kraliçelerini beslemek için onu sıkıca kavradı.

"Sirenler acıyla besleniyor," diye gürledi Max, avlunun diğer tarafında iki Su Perisi'nin birkaç Fae'ye işkence ettiği hareketi işaret ederek, ağızları çığlıklarla ayrılmıştı ve bu çığlıklar bir susturma balonuyla korunuyor olmalıydı çünkü onları hiç duyamıyordum.

"Ve ailemi kaçırmaya zorluyorlar," dedi Seth, Antonia'nın ayaklarının altındaki zemin bir toprak Elementalinin büyüsunü gücüyle hareket etmeye başladığında sesindeki korku öfkeye dönüştü, bacaklarını kendi iradesi dışında hareket etmeye zorlayan, ayın altında koşarken büyüsunü yenileyen dönen bir tekerlek yarattı.

"Haydi," diye homurdandım, bu dehşet gösterisini izlemekten vazgeçip kararlılıkla dişlerimi gıcırdatarak kapıya doğru ilerledim, niyetim aşağı inip arkadaşlarımdan ailelerini kurtarmak için her bir Nymph'i ve babamın takipçisini parçalamaktı.

Ama daha birkaç adım atmıştım ki Atlas'ın zil sesi havayı yardı ve şaşkınlıkla etrafıma bakındım, eski yedeklerimden birinin bırakıldığı komodinine kaşlarımı çatarak baktım, hala fişe takılıydı ve belli ki unutulmuştu.

Max yanımdan geçip gitmek istedi ama kolunu yakaladım, bu aramanın önemli olduğu hissiyle tenim karıncalandı ve bir an için etrafımızdaki yıldızların kendi aralarında fısıldaştıklarını duyduğuma yemin edebilirim.

"Ben Gabriel," dedi Caleb, arayanın kimliğini kontrol etmek için odanın karşısına geçerken ve biz şaşkınlığımızı fark edemeden telefonu açtı.

"Darius?" Cal telefonu hoparlöre verdiğinde Gabriel havladı ve ben cevap verirken hepimiz yaklaştık.

"Hepimiz buradayız. Ne oldu?"

"Burrows saldırı altında ve baban burada," dedi aceleyle ve tutunmaya çalıştığım son umut kırıntıları da bu sözlerle birlikte solup gitti. "Lavinia bunu planlamış olmalı. Onlar buraya gelene kadar bunun olacağını *tahmin* etmemiştim." Sesindeki ıstırabı duyabiliyordum ama bu haberi kaldırmamı kolaylaştırmadı.

"Neler oluyor?" Derimin altındaki canavar kan ihtiyacıyla kıvranırken talep ettim.

"Tüm Su Perisi ordusu ve Ejderha muhafızları saldırıyor," dedi Gabriel hızla. "Onlarla açık alanda buluşuyoruz ve ikizler hücumu liderlik ediyor. Sanırım Lavinia olasılıkları onların lehine çevirmek için seni buradan uzaklaştırdı."

"Ya da bizi tuzağa düşürmek için," diye homurdandı Seth ve ben bunu düşünürken elim yumruk haline geldi. Konsey üyeleri belli ki bir süredir buradaydı, bu da Cal'ın aldığı mesajın annesinden gelmediği anlamına geliyordu. "Bizi de aşağıdaki bok festivaline dahil etmek istiyorlar."

"Siktir," diye onaylarcasına nefes aldı Max ve göğsünden bir hırıltı yükseldi.

"Yine de ailem olmadan gitmiyorum," dedi Caleb kararlı bir şekilde ve kalbim iki yöne doğru parçalanıyormuş gibi hissettim çünkü her ne kadar bunu anlasam da, o kavgaya geri dönmem gerekiyordu, kızımın yanında durmak için orada olmalıydım ve babamı karşısına alacak kişi ben olmalıydım.

"Kader benim takip edemeyeceğim kadar hızlı dönüyor," dedi Gabriel. "Ama Darius, hemen dönmen gerek yoksa Xavier ölecek. Sen değiştiremediğin sürece onun kaderi belli. Babanla karşı karşıya geldi ama kaderini gördüm, kazanamaz. Gerisine karar vermeyi sana bırakıyorum ama Darius - sadece altı dakikan var."

Arka planı çığlık sesleri doldururken çağrı kesildi ve her şeyin ne kadar fevkalade yanlış gittiğinin büyüklüğü omuzlarıma sonsuz bir ağırlık gibi çökerken dehşet içinde kardeşlerime baktım.

"Gidin," diye emretti Max. "Burada kalıp ailelerimizi kurtarabiliriz. Kardeşinin sana ihtiyacı var."

Diğerleri başlarıyla onayladılar ve ben de onlara doğru atıldım, hepsini kollarımla sardım ve son kez olmasından korktuğum bir şekilde kucaklaşırken onları kendime doğru ezdim.

"Doğduğum günden beri hepinizi ailem gibi sevdim," dedim kararlılıkla. "Bu iş nasıl sonuçlanırsa sonuçlansın, bunu bilin."

"Biz de seni seviyoruz kardeşim," diye cevap verdi Caleb ve Seth kederli bir şekilde uluyarak uzaklaşırken cebimden yıldız tozunu çıkardım ve çantayı Max'e fırlatmadan önce kendime bir avuç aldım.

"Seni sınıra atacağız," dedi Max, beni çatıya çıkan kıvrımlı merdivenlere doğru iterek ve hızla merdivenleri çıktık.

"İyi şanslar," dedim ve Seth ile Max beni yakalayıp korkunç bir hızla malikâneden uzağa fırlatmak için bir hava büyü patlaması fırlattıklarında bir depar atıp kendimi korkuluğun kenarından fırlattım.

Arazinin kenarında yıldız tozuyla seyahati engelleyen bariyerleri aştım ve parıldayan maddeyi başımın üzerinden fırlattım.

Bir sonraki nefeste yıldızlar beni Acrux Malikânesi'nden uzaklaştırıp doğrudan savaşın kalbine gönderdi.

İsyancılar babamın ordusuna karşı acımasızca savaşıırken, savaşın üzerinde yükseldim, büyü ve kılıçların çarpışması altımda çınliyordu. Tüm Fae'lerin kalplerinin derinliklerinde tuttıkları hayatta kalmak, silahları Anka ateşiyle parlıyordu.

Düşerken yer değiştirdim, devasa altın Ejderha formum vücudumdan ayrılırken gözlerimi babama kilitledim, pislik herif Sofia'yı sırtına almış uçan Tyler'a çenesini kapattı. Tyler bir hız patlaması yaptı ve babam ondan vazgeçerek dönüp yere doğru dalışa geçti. Muazzam bir gümbürtüyle yere indi ve çamura yayılmış Pegasus formundaki Xavier'e yaklaştığını gördüğümde kalbim dehşetle çarptı. Kardeşim ayağa kalkmaya çalıştı ama babam pençeli ön ayağını Xavier'in yan tarafına çarptı; güzel Leylak rengi bedeni, bu dünyadaki her şeyden daha çok nefret ettiğim yeşim yeşili Ejderha'nın cüssesinin altında kalmıştı.

Benden bir meydan okuma kükremesi yükseldi ve babam başını yana doğru savurdu, Xavier'den bir acı çığlığı kaçtı, çünkü onu doğuran Ejderha bu hareketle güzel leylak kanadını sırtından kopardı, kan ve tüyler bizi ayıran küçük boşlukta uçtu, kanat zaten koparmış olduğu diğer kanatla birlikte yere indi.

Sertçe daldım ve onunla çarpıştım.

Onu, toprakta kanlar içinde ve kırık bir şekilde yatan kardeşimden uzaklaştırırken kemiklerim sızladı ve kalbimdeki acı öfkeye dönüştü

Daha önce hissettiklerime hiç benzemeyen bir şekilde, ne pahasına olursa olsun yerine getirmeye kararlı olduğum bir Şey üzerine yemin ettim.

Lionel Acrux bu gece ölecekti ve dünyayı onun kanıyla kıpkırmızıya boyayan ben olacaktım.

OceanofPDF.com

Orion'un yanında yerde sırt sırta savaşıırken, bir Nimf halkası tarafından saldırıya uğradığımızda yanaklarımı kül ve kan benekleri kapladı.

Ellerimden çıkan alevler üçünü birden öldürdü ve ben tökezleyerek ilerlerken karanlık bir an için görüşümü kapattı.

Bir Su Perisi'nin sondalı eli bana çarparak beni yere düşürdü ama aniden dostum orada belirdi ve varlığımın temellerini sarsan bir öfke kükremesiyle kılıcını onun göğsüne sapladı.

Hızla ayağa kalktım, içimdeki gücü kullanarak ateşi kanımda gezdirdim ve düşmanlarımın ölmesi için yalvardım. Orion bir diğerinin işini bitirirken sağımdaki bir Nymph'i patlattım ve nefesleri ağırlaşarak yanıma fırladı.

Ağrıyan uzuvlarımızı ve son dövüşlerimizde aldığımız yaraları iyileştirirken kendimizi isyancıların arasında bulduk. Bir ara kılıcımı düşürmüştüm ve onu almak için koştum.

Toprağa saplandığı yerde çamura ve Nimflerin siyahımsı kanına bulandı.

Orion kendi kılıcını elinde döndürdü, diğer elinde de savaşa geri dönmeye hazırlanırken bir bıçak vardı ve etimin kenarlarına bir ürperti gönderen bir bakış paylaştık. Parmaklarımı büktüm, büyü parmaklarımda bir kez daha karıncalanırken, perilerin çingirakları etrafımızdan uzaklaştı, onların hoş sesi ölümler kulaklarımı dolduruyor.

"Hazır mısın güzelim?" diye sordu.

"Hadi onlara çığlık attıralım," dedim tam o sırada gri bir Ejderha tepemize çullandı. Çeneleri genişledi, üzerimize ve etrafımızdaki kalabalığa cehennem ateşi yağdırarak kalbimin durmasına neden oldu.

Hızlı davrandım, bir elimi kaldırdım ve alevleri hava büyüleriyle söndürdüm, canavarın ciğerlerindeki havayı da çalarak vahşi kükremesini keserken içimden bir meydan okuma çığlığı yükseldi.

Sonra kılıcımı kınına soktum ve diğer elimi kaldırarak Ejderhanın etrafındaki havayı kullandım, devasa bedeninin kontrolünü ele geçirdim ve kaslarım gergin ve yanarken onu gökyüzünden çektim, onu dövüşün ötesindeki bir gölete çarparak gönderdim ve bıraktım.

Ejderha suyun içinde savruldu, çırpındıkça her yere damlacıklar sıçradı ama ben ciğerlerindeki havayı tuttum, panikleyip tekmeledikçe öfke omurgamda bir yol açarken hepsini çaldım.

Gücüm aniden içimde kilitlendi ve nefesim kesildi, dizlerim büküldü ve kulaklarımda bir çınlama duydum.

Yerde olduğumun yarı yarıya farkındaydım, savaşın gürültüsü etrafımda uğuldarken ellerim çamura batıyordu.

"Darcy," diye soludu Orion, beni tutup ayağa kaldırarak.

Vücudumdan bir sarsıntı geçti ve içimde yükselmeye başlayan iğrenç karanlıkla savaşırken ona sarıldım. Ama ona yapıştığımda

Gözlerinde gümüş halkalar parlıyordu, gücüm aceleyle bana geri döndü ve kollarını daha sıkı kavradım, kendimi bu anın içinde toprakladım.

"Ne oldu?" diye sordu ve etrafımıza sağlam bir hava kalkanı yerleştirerek bize savaştan bir an kazandırdığını fark ettim.

"Yok bir şey," dedim, dövüşe geri dönmek istiyordum.

"Bana yalan söyleme, dostum," diye hırladı, yüzümü avucunun içine alırken içimi görüyordu.

"Pekâlâ, emin değilim," diye itiraf ettim. "Sanki..." Üst dudağım geriye doğru kıvrılırken, sonsuz Nimf sırasının ötesindeki karanlık bir kulede duran Lavinia'ya baktım. "Onun gibi hissettim," diye tükürdüm. "Ona ulaşmak istiyorum, Lance. Ateşimde yanmasını istiyorum."

Omzunun üzerinden ona doğru baktı, dişlerini gösterirken gözlerinde nefret vardı. "Bunu ben de görmek isterdim Mavi," dedi karanlık bir sesle.

"O zaman gidelim." Onu bıraktım ve hava kalkanını indirdi, Orion arkamda ilerlerken asilerin arasından ilerledim, Lavinia'yı görüş alanımıza alırken kılıcını kaldırdı.

Darius, Lionel ile öfkeli bir kavgaya tutuşmuştu, ikisinin devasa formları havada çarpışıyordu ve ben onu Orion'a gösterirken nefesim kesildi.

"Darius burada," diye seslendim savaşın gürültüsü arasında, babasıyla olan mücadeleyi kazanabilmesi için dua ederek.

Orion beni göğsüne doğru çekti ve bir kalp atışı kadar sonra üç Nymph kalabalığın arasından hızla gelip birkaç Fae'yi altlarına aldılar ve sondalarını göğüslerine sapladılar.

İçimden bir hırıltı çıktı ve ellerimi kaldırıp en yakındakine bir cehennem ateşi salarken Orion bir diğerinin önünü kesmek için harekete geçti. Asilerin hepsi bana baktı.

Düşmanlarımızı kesmeleri için onlara seslenirken, ben de emir vermeye fazlasıyla istekliydim.

"Safları sıklaştırın, Burrows'a ulaşmalarına izin vermeyin!" Bağırdım.

"Emredersiniz Kraliçem!" diye bağırان isyancılar gözlerinde korku olmadan savaşa daldılar ve halkımın vahşetine tanıklık ederken kalbim kabardı.

Yıkayıcı bir su dalgasının üzerinde gidiyordu, vücudu Tarikatının açık mavi pullarıyla kaplıydı ve kıyafetleri atılmıştı. Anka kuşu kılıcını taşıyan su kırbaçları fırlatarak Nimflerin göğüslerine doğru savuruyordu ona hatırlatmadan önce.

"Şundan ve şundan birazcık al!" diye bağırdı onları bıçaklarken, becerisi ve doğruluğu hayranlık uyandıracak bir şeydi.

İsyancılar dudaklarında benim adımla haykırarak üçüncü periyi indirdiler ve düşmanlarımızı yere serdikten sonra Orion ve ben ilerlemeye devam ettik.

Fae'ler sayısız Tarikat formunda yanımızdan hızla geçtiler ve her yerde kürkler, boynuzlar ve büyü çarpışırken kimin bizimle kimin bize karşı olduğunu bilmek zordu.

Nimflerin çingiraklarını arkamızda bırakırken Orion etrafımıza bir hava kalkanı ördü ve ben de hızımızı artırıp Lavinia'ya doğru koşarken bizi güvende tutması için kendi gücümü kalkana sundum, isyancılara cesaretlendirici sözler söylerken yol boyunca bulabildiğimiz tüm düşmanları alt ettik.

Biz giderken Tory'nin peşine düştüm ve onu bir adamın başının üzerinden uçarken gördüm.

devasa Nymph, onu alt etmek için savaşıyordu ve Kraliçe Avalon'un ona öğrettiği savaşçı gibi dövüştüğünü görmek beni rahatlattı.

Bir isyancı dalgası bize karşı geri çekilip bizi yavaşlatırken yemin ettim. Bir sıra Nymph ilerlemelerini engellerken Orion'a baktım ve aklımda bir fikir oluştu.

"Lavinia'ya tünel açabiliriz," dedim. "Eğer onun ötesine geçebilirsek, ona

arkadan saldırabilirim."

"Bizi hızlı hareket ettireceğim," diye kabul etti Orion, ama hiçbir yere gitmeden önce ellerimi kaldırdım ve hava büyümlle bir kasırğa yarattım, korkunç girdap gökyüzünden indi ve bizden önce isyancılara saldıran Nymph'lere çarptı.

Gücümün içine çekildiler, dönen gri fırtına gücümü ona akıtırken saçlarımın etrafımda uçuşmasına neden oldu. Periler yere atıldıklarında çığlık attılar, müttefiklerimiz üzerlerine düşerken onları savunmasız bıraktılar, onları yok etmek için ateşimizle kutsadığımız silahları kullandılar, övgüyle bağıldıklarında ismim tekrar gökyüzüne taşındı.

Büyük kasırgayı bir nefeslik eforla dağıttım ve Orion bana sanki rakiplerimizi yok etmek için buraya getirilmiş bir cehennem tanrıçasıymışım gibi baktı. Yapmayı planladığım şey de tam olarak buydu.

Ellerimi yere doğru çevirdim, ayaklarımızın altında bir tünel açtım ve Orion peşimizden gelirken tünelin içine daldım ve tüneli arkamızdan kapattım. Savaşın boğuk sesi toprağın içinden etrafımızda yankılanırken bir Faelight yarattım ve bir sonraki emrimi beklerken dostumun yanaklarındaki kan beneklerine baktım.

"Acele edelim," diye ısrar ettim ve Orion toprağın altında bir patika çizerken beni kucağına aldı ve hızlı bir tempoyla o patikada ilerletti.

Binlerce ayak sesinin gürültüsü ve savaşın çarpışması etrafımızdaki toprağı titretti ve kalbim arkadaşlarım için korkuyla çarptı. Ama onlar güçlüydü, onları savaşırken görmüştüm ve düşmanlarını defalarca nasıl alt ettiklerini izlemiştim. Bu savaşın üstesinden gelebilirlerdi, bunun için aylardır eğitim alıyorduk ve üzerimize yıkılmış olsa da bu hazır olmadığımız anlamına gelmiyordu. *Bunu yapabiliriz.*

Lavinia'nın ötesinde olmamız gerektiğinden emin olduğumda Orion durdu ve beni ayaklarımın üzerine yatırırken ellerimi üzerimizdeki toprak çatıya doğru çevirdim.

"Bekle," diye homurdandı Orion ve beni vücudumdaki tüm korkuyu alıp götüren bir öpücüğün içine çekti. Sadece birkaç saniye sürdü ama bana Ayrıldığımızda sonsuz cesaret, dudaklarım onunkiyle temas ettiği için yanıyordu. "Ona gününü göster, Blue."

"Clara için," diye yemin ettim ve başını sallarken kız kardeşinin adını duyunca gözleri parladı.

Ona bunu yapabileceğime yemin eden sert bir bakış attım, ellerimi toprağa uzatıp onu parçalara ayırırken yer üstünde bizi nelerin beklediğine dair korkuya kapılmama izin vermedim.

Orion bizi bir hava akımıyla havaya kaldırdı ve ben de ellerimi yukarı kaldırarak kanatlarımı açtım ve Lavinia'nın üzerinde durduğu yüksek karanlığın arkasında buldum.

Bir an bile tereddüt etmedim. Ellerimde bir kasabayı yerle bir edebilecek Anka ateşinden bir alev inşa ederken, uzuvlarım boyunca dönen ateşle yukarı doğru uçtum, ruhumun derinliklerinde yandım.

Durdum, tam arkasında durdum ve dudaklarımda çarpık bir gülümseme belirdi.

Güle güle, gölge kaltak.

Ateşi serbest bıraktım, kısa menzilli patlama beni havada geriye doğru uçururken ateş topu Lavinia'ya çarptı ve alevlere karşı gözlerimi korumak için bir elimi kaldırdım. Patlamaya karşı koymak için kanatlarımı çıırttım, onu bitirmek için acımasız bir kararlılıkla ileri doğru uçarken bakışlarım parlaklığa uyum sağladı.

Vücudu alevlerin içinde yok oldu ve Lavinia feryat edip inledi, altındaki karanlık kule alevlerimin içinde parçalandı. Çığlık atarak yere düşerken onu yere kadar takip ettim ve zafere ulaştım.

kanım. Onun peşinden daireler çizerek aşağı inerken içimden bir kez daha ateş fişkırdı.

Yırtıcı bir kuş gibi yere çakıldı, vücudu sarsıldı ve Anka kuşu ateşimin içinde kıvranmaya başladı.

Kanatlarımı çırparken onun üzerinde durdum ve bana, arkadaşlarıma ve Clara'ya yaptıklarından dolayı bu canavar kaltağın üzerine tüm gücümü boşalttım.

"Siktir git!" Beni lanetlemeye cüret eden, acımasızlığı ve karanlığıyla kazanabileceğini düşünen canavarı kızartarak bağırdım.

Ama o bizim ışığımızın yanında bir hiçti.

Onun yanına inmeye çalışırken gücüm kesildi ve kanatlarım çırpındı, yere garip bir şekilde çarptım ama ayaklarımın üzerinde kalmayı başardım. Tarikatıma ulaşmak için elimi uzattığımda içimi bir panik kapladı ama Anka kuşum çağrıma cevap vermedi.

Orion bir anda yanımdaydı, Lavinia'nın yanışını izliyordu ve Ben nefes almaya çalışırken isyancılar yakınlarda tezahürat yapıyor, savaşın gidişatı nihayet bizim lehimize dönüyordu.

Yorulдум. Hepsi bu kadar.

Sadece nefes al.

Orion etrafımızda bir hava kalkanı oluşturdu ve prenseslerini kurtarmak için içeri dalmaya çalışan Nymph'leri geride tuttu ama o hâlâ benim ateşimin içinde yanıyordu ve şimdi kimsenin onun ölümünü benden almasına izin vermeyecektim.

Lavinia'nın çığlıkları kesildi ve alevlerim tamamen söndü, arkalarında kömürleşmiş kemiklerden oluşan bir kabuk bıraktılar ve yorgunluk üzerime çökmesine ve Phoenix'ime hiç ulaşamamama rağmen, rahatlamama, kahrolası sevincime güldüm. Çünkü o ölmüştü. Lanet olası ölmüş ve gitmişti ve onsuz Lionel bir hiçti.

"Başardın," diye güldü Orion, yapabileceğimi biliyormuş gibi ve ben de dönüp kendimi ona attım, boğuk bir mutluluk hıçkırığı beni terk ederken ona sıkıca sarıldım. Yanaklarımı, başımı, ulaşabildiği her yeri öptü.

Yüzümü göğsüne yaslayıp tarçın ve zafer kokusunu içime çektim.

"Her şey bitti. O gitti. O lanet kabus öldü," diye iç geçirdim.

"Bekle." Orion sertleşti ve beni geriye iterek dönüp kemiklere bir kez daha bakmaya zorladı. Ve onları orada dikilirken bulduğumda gülümseme yüzümden kaydı, iskelet bir el beni işaret ederken gölgeler etrafımı sarmıştı Korkunç yaratık Lavinia'nın kemiklerini bir kez daha deriyle kapladı.

Gölgeler canlı bir canavar gibi etrafında kıvrılıp bükülürken vücudu baştan aşağı yeniden şekillendi ve yüzü yeniden şekillenirken Orion ve ben dehşet içinde geri çekildik. Koyu renk saçları kafatasının tepesinden uzamış, gölgelerinin yarattığı ruhani rüzgarda dans ediyordu ve karanlık onu siyah bir elbiseye büründürürken dudaklarında hain bir alaycılıkla bana baktı.

Kalbimin göğsümde katı bir buz kütesine dönüşmesine neden olan bir şekilde hala beni işaret ediyordu.

Orion kılıcını kaldırırken ben de ellerimi kaldırdım ama ne bir Anka ateşi, ne bir büyü fısıltısı, hiçbir şey çıkmadı.

Lavinia parmaklarını büktü ve buna karşılık midemde bir şey büküldü, iki büküm olurken acı dolu bir nefes aldım.

"Geri çekilin!" Orion bir meydan okuma çığlığıyla ileri atıldı, kılıcı kalkmıştı ve Tarikatımın armağanlarıyla alev alev yanıyordu ve Lavinia'nın gözleri ona dikilince içimi bir korku çığlığı kapladı. Ama kılıcını savurduğu anda, Lavinia bir gölge patlamasıyla onu kenara savurdu ve yere sertçe çarpmasına neden oldu.

Bir gölge sarmalı kılıcı elinden çekip aldı, tekrar ona çevirdi ve ucunu boğazına dayadı. Bir sonraki anda karanlık gücüyle etrafımızdaki hava kalkanını parçalara ayırdı ve biz onun merhametine kaldık.

"Gerçek kraliçeler için!" diye bağırarak isyancılardan biri Lavinia'ya saldırmak için ileri atıldı ama Lavinia gönderdiği gölgelerle onu tam ortasından ikiye böldü, kan döküldü ve çaresizlik içinde ellerime güç vermeye çalışırken dehşet içinde irkilmeme neden oldu.

Lavinia bana doğru yürüdü, gölgelerini solumdaki kalabalığın üzerine saldı ve insanları parçalara ayırırken dehşet çığlıkları havada uçuştı.

"Dur!" Yerde çırpınan Orion'a acı içinde bakarak bağırdım, sonunu o kadar net görüyordum ki korku beni neredeyse boğacaktı.

"Vega pisiği," diye tükürdü Lavinia, gözlerinde bir zehir deniziyle bana bakarak. "Anka kuşunun gölgelerimden daha güçlü olduğunu mu sanıyorsun?"

Parmaklarımı bükerek Anka kuşumun yükselmesi ya da büyüümün geri dönmesi için yalvardım ama sanki bunların hiçbirisi içimde yoktu. Kemiklerimde yaşamayan bir gücün bana gelmesini isteyen bir ölümlüydüm ve öyle görünüyordu ki Lavinia bunu biliyordu.

"Lanetimi yendiğini mi sandın?" diye sordu ağzında şeytani bir gülümsemeyle. Elini tekrar havada döndürdü ve içimdeki karanlık bir çukur beni öne doğru çekti, karnımı tutarken acı çığlık atmama neden oldu. "Anka Kuşun iyi bir mücadele verdi, kabul ediyorum. Bu kadar uzun sürmemesi gerekiyordu. Ama şimdi buradasın ve gücüm her zamankinden çok daha fazla, onu durduramazsın."

"Bana ne yaptınız?" Nefes nefese kaldım.

"Dışarı çık, dışarı çık, her neredesin," diye şarkı söyleyen Lavinia sorumu duymazdan gelirken, pençelerin içimi parçaladığını hissedebiliyordum ve karanlık bir şey göğsümde ilerlerken bir kez daha çığlık atmama neden oldu.

"Dur," diye inledim, acı neredeyse dayanılmaz hale gelince sendeledim.

"Bırakın onu!" Orion bağırdı ama artık tamamen Lavinia'nın pençesindeydim ve önümde durduğunda gözlerinde nefret dolu bir uçuşum gördüm.

"Ambres tenus avilias mortalium avar," diye homurdandı Lavinia ve başım gökyüzüne bakacak şekilde geriye düştü, göğsümde öfke kabardı ve Karanlık, sihrimin yaşaması gereken yere doğru yarışıyor.

"Dur," diye tekrar yalvardım, sesim ciğerlerimden çıkan bir nefeslik havadan başka bir şey değildi, tüm bedenim onun tarafından ele geçirilmişti.

"Sen kötü, çok kötü bir Vega oldun. Madem tüm bu insanları kurtarmak istiyorsun, o zaman neden onlara zarar veriyorsun?" Lavinia mırıldandı.

Anılar gözlerimin önünde canlandı ve kendimi Orion'la benim odamda dumana dönüşürken, içimde yükselen kana susamışlıkla gecenin karanlığında kapının altından sıvışırken dehşet içinde izledim. Çok geçmeden çiftlik evinin dışında, öldürülmüş olarak bulunan ilk muhafız grubunun arkasındaydım. Onlardan birini ahıra kadar takip ettim ve aniden vücudumun içinde bulunduğu dumanlı form kocaman bir canavara dönüştü. Kalın siyah kürkle kaplanmışım, pençelerim jilet gibi keskin pençelerle donatılmıştı. Öfke, açlık ve nefretten başka bir şeyle dolu değildim.

Hayır, o ben değilim.

Ama öyleydi. O canavar bendim ve cinayetlerden o sorumluydu. *I* sorumluydu. Tüm o ölüm, acı ve korkudan.

İlk adamı ahıra sürüklerken, onu pençelerim ve dişlerimle öldürürken, çığlıkları etrafımda yankılanırken ve diğer muhafızları çekerken anıyı izledim. Ama geldikleri anda bana yenik düştüler, vücutlarını parçaladığımda güçleri benimkiyle kıyaslanamazdı, parçalarını yutarken geri kalanları katliamda samanların üzerine saçılmış halde bıraktım.

Her bir cinayete dair anılar zihnimi yırttı, geceleri o dumanlı halimle odamıza girip çıkmamı, sonra da kurbanlar buldum. Ve hissettiğim tek şey öfkeydi. Tüketiyordu ve kör ediyordu

ve gücümü, Düzenimi yiyip bitirdi. Her öldürdüğümde biraz daha güçlendi ve büyüm elimden daha sıkı bir şekilde çekildi. Düzenim karşı koymuştu, canavarın öfkesini hissedebiliyordum ama şimdi gölgeler kraliçesinin önünde duruyordum ve o da içimdeki bu canavara sahipti. Sahip olduğum her şeyi benden çalan bu yaratık daha fazlasını, çok daha fazlasını istiyordu.

"Gölge Canavar senin içinde kök salmış," diye mırıldandı Lavinia, ben anılarımdan sıyrılıp dehşet içinde ona bakarken ve zaten doğru olduğunu bildiğim şeyi reddederek başımı sallarken. "Gücünden parça parça besleniyor. Onunla iyi savaştın ama yeterince iyi değil. Ve şimdi o doydum ve sen bir canavara bağlı bir ölümlüden başka bir şey değilsin. Ve o canavar *benim*." Lavinia elini tekrar büktü. "Dışarı çık ve oyna, canavar."

"Hayır," diye dehşet içinde soludum, ellerimi tekrar kaldırdım, Anka kuşumu yüzeye çıkarmaya çalıştım, ama o gitmişti. Sanki bedenimden uçup gitmiş ve beni terk etmişti ve bu gerçeklik kadar korkunç bir şeyi daha önce hiç tanımamıştım.

"Ondan uzak dur!" Orion bağırdı ve Lavinia ona doğru baktı. Kendi kılıcının merhametiyle onun gölgelerinde bağlı olduğu yerde, sonra bana geri baktı.

"Sanırım canavar acıktı. Novus estris envum magicae. Avilias avar!" Parmaklarını büktü ve aniden öfkem her şeyi tüketti ve etim parçalanmaya başladı, devasa bir canavar bedenimden çıkmak için savaşıırken zırhım büküldü ve büküldü. Zırhım üzerimden zorla çıkarıldı ve yere çarparken bir dizi çınlamayla etrafımda parçalara ayrıldı, Ses, gelecek ölümün habercisi gibiydi. Boğazımdaki kolye koptu ve İmparatorluk Yıldızı yuvarlanarak çamurda kayboldu.

Lavinia'nın üzerinde yükselirken kocaman pençelerim toprağa çarptı ve içimdeki hayvan kontrolü ele geçirirken her parçam kendini bırakmaya zorlandı

çok.

Lavinia Orion'un ayağa kalkmasına izin vererek ona da kılıcını uzattı ve dostum hemen kılıcı ona doğrulttu.

"Onu bu lanetten kurtar!" diye emretti ve kılıcını ona doğru savurdu ama Lavinia elini hafifçe sallayarak onu geriye doğru savurdu.

"Küçük arkadaşlarınıza zarar vermeden önce onu durdursanız iyi olur," diye alay etti Lavinia.

"Ona asla zarar vermeyeceğim," diye hırladı ve onu düşündü, bakışlarım o tarafa döndüğünde ve önümde görebildiğim av miktarıyla salyalarım akarken beni isyancılara doğru işaret etti.

İçimde açlık ve ölümden başka bir şey olmadan onlara doğru ilerledim, zihnim karanlıktan bir bulanıklıktı.

"Hayır - Mavi! Bana bak!" diye bir ses bana ulaştı ama artık kime ait olduğunu çıkaramıyordum.

İçimde kabaran öfke damarlarımı tutuştururken kalabalığa doğru koşmaya başladım. Acıkmıştım, o kadar çok acıkmıştım ki ağrıyordu. Fae'lerle çarpıştığımda ve pençelerimden ilk kan döküldüğünde, aya doğru uludum ve içimdeki karanlığın derinleştiğini hissettim.

Krallığını koruyan bir kraliçenin öfkesi ve düşmanlarının kanında yıkanmak için doğmuş bir canavarın gücüyle savaştım. Ve o kadar çok düşmanım vardı ki. Lionel ve Lavinia çok uzun bir listenin sadece başındaydı ve lanet olası yıldızlara başlamayacaktım bile.

Şimdi bizi izliyorlardı, tertemiz gökyüzünde parıldıyorlardı, arzularıyla kaderlerini böylesine dikkatsizce çarpıttıkları Fae'ler burada çamurun içinde yaşamları için savaşıırken gösterinin tadını çıkarıyorlardı. Burada kimin galip geldiği umurlarında değildi. Sadece düzenledikleri katliamı izlemeye gelmişlerdi.

Ateş ve öfkeyle savaştım, düşmanlarımızın saflarında büyük delikler açarken büyümü her zaman tam şarjda tutmak için alevin gücünü kullandım, ancak yine de her açıdan üzerimize geldiler.

Tamamen gafil avlanmıştık ve ordumuzun büyük bir kısmı hâlâ yeraltında sıkışıp kalmış, tünellerde tıkanmış ve saflarımıza katılmak için buraya ancak yavaş yavaş gelmeye başlamışken, ciddi bir dezavantajla karşı karşıyaydık.

Bakışlarım Catalina ve Hamish'e takıldı, toprak büyülerıyla yamacı parçaladılar, alttaki tünellerden daha fazla isyancıyı kurtardılar ve bir yandan da üzerlerine çullanan Ejder Loncası'na karşı kalkan oluşturdular.

ordumuzu daha savaşı tam olarak katılamadan Ejderha ateşıyla yakmayı hedefliyordu.

Su perisi çingiraklarının ağır gücü tekrar tekrar duyuluyor, onlardan birine çok yaklaştığımda içimdeki büyüün ısrarcı bir vuruşla titremesine neden oluyordu, ancak alevli kılıcım zaten türlerinin kanıyla ıslanmıştı ve sadece büyümlle savaşabileceğimi düşünme hatasına düşenler yanıldıklarını zor yoldan anladılar.

Saflarına liderlik ediyor gibi görünen devasa Su Perisi hâlâ görüş alanımdaydı ama daha da uzaklaşmış, Tiberian Sıçanlarının Eugene Dipper'in önderliğinde karşı koymaya çalıştığı savaş alanının uzak tarafına doğru ilerliyordu.

Etrafımda savaşan ordumuzun cesareti karşısında yüreğim kabardı ama

Lionel'in yandaşlarının sayıca çokluğu yine de dehşet vericiydi.

Daha önce duyduğum hiçbir şeye benzemeyen bir kükreme ayaklarımın altındaki zemini sarstı ve oradaki isyancılar çığlık atarak bu sese neden olan şeyden kaçmaya çalışırken sağıma döndüm.

Korkularının kaynağını gördüğümde gözlerim açıldı; gölge pençeleri ve bir kâbusun ruhsuz gözleriyle saflarını yırtan devasa bir canavar. Bir Monolrian Ayı Değiştiren kadar büyüktü ve biraz da onların türüne benziyordu, siyah kürkü öldürdüğü Fae'lerin kanıyla ıslanmıştı.

Anka kuşumu çağırırken dudaklarımdan çıkan meydan okuyan bir feryatla elimi kaldırdım ve yumruğumda kırmızı ve mavi alevler tutuştu, beni neredeyse ayaklarımdan düşüren bir enerji patlamasıyla serbest bırakana kadar gittikçe büyüdü.

Elimden ateşten doğan bir kuş fırladı, ürkütücü güzellikteki sesiyle tüm isyancıların duyması için haykırdı, başlarının üzerinden geçip onları yok etmeye gelen gölge yaratığa doğru uçarken morallerini yükseltti.

Anka ateşi üzerine doğru gelirken canavar başını kaldırıp bana baktı, gözlerinde gümüş bir parıltı vardı ve omurgamdan aşağıya doğru bir ürperti yayılırken neredeyse duraksamama neden oluyordu.

Saldırım yaratığa çarptı ve yaratık kükreyerek ayaklarından fırladı, geriye doğru Nimflerin saflarına çarptı ve onları altında ezdi, kemikli uzuvları parçaladı ve acı içinde çığlık atmalarına neden oldu.

Ayağa kalkmak için çabalarken ona doğru koşmaya başladım, o darbeden kurtulmuş olması kaşlarımı çatmama neden oldu. Kılıcımı hazır tuttum ve meydan okuyan bir sesle bağırdım.

Ben onlara doğru koşarken isyancılar kenara çekilmeye çalıştı ama onları görmezden geldim, yukarı sıçradım ve hava büyüümü kullanarak kendimi başlarının üzerinden ittim, kılıcımı iki elimle kavradım ve öldürücü darbeyi vurmaya hazırlanırken üzerimde salladım.

Bir şey bana bir araba kazası şiddetiyle çarptı ve bir acı lanetiyle rotamdan çıktım, güçlü bir bedenın altında yere yuvarlandım ve toprakta kayarken kılıcıma olan hakimiyetimi kaybettim.

Kalçamdan bir bıçak kaptım, yuvarlanmamızı durdurmak için dizimi yere sıkıştırdım ve hançeri rakibimin boynuna doğru salladım, Orion'u tanıdığımda gözlerim alarmla açıldı.

Saldırımı son saniyede durdurmayı başardım, bıçağımın ucu çenesinin köşesini sıyırıp kan akıttı ve ben de keskin bir nefes aldım.

"Lanet olsun, neredeyse seni öldürüyordum."

"Canavar Darcy," diye havladı, az önce ondan çektiğim kan umurunda bile değilmiş gibi görünüyordu. "Bu bir lanet. Lavinia onu içinde tezahür etmeye zorladı ve bunun ilk kez olduğunu sanmıyorum."

Başımı çevirdim ve savaşı bedenlerin arasından baktım. Canavar bir kez daha ayağa kalkarken dudaklarım dehşetle aralandı ve ne dediğini anladım.

"Burrows'daki Fae'leri öldüren o muydu?" Nefes aldım ve Orion ben tekrar ona bakarken başını salladı.

"Sanırım öyle. Ama bunun olduğunu bildiğini sanmıyorum. Lanetin etkisi altında olduğu için kendini tamamen kaybetmiş görünüyor. Onu buradan uzaklaştıracam. Bu savaşı kazanmalısın, Tory. Onları zafere götürmelisin."

Bunu anladığımda kalın bir şekilde yutkundum, ayağa kalkarken etrafımıza bir hava büyü kalkanı fırlattım ve ona da bir el uzattım.

"Baskı yok o zaman," diye mırıldandım, etrafımızı saran katliama bakarak.

"Yapabilirsin," dedi Orion, kolumu tutup gümüş halkalı gözlerine bakmamı sağladı, orada kendime duyduğum inançtan çok daha fazlasını buldum ve kalın bir şekilde yutkundum.

"Lütfen onu kurtar Lance," diye nefes aldım, savaşın şiddetinden beni duyup duyamayacağından emin değildim ama başını sertçe salladı.

"Ne gerekiyorsa yapacağım."

"Daha fazla güce ihtiyacın var mı?" Canavar kükrerken sordum ve bir kez daha ona doğru baktım, onu buradan nasıl çıkarmayı planladığını merak ediyordum.

Cevabı, boynuma batan dişlerinin keskin acısıyla geldi ve kılıcımı sıkıca kavrarken dişlerimi sıktım, bakışlarım bir kez daha o devasa Su Perisi'ne düştü, tam o Fae benzeri formuna geri dönerken ve Alejandro'yu tanıdığımda dudaklarımdan bir hırıltı çıktı.

Orion beni serbest bırakırken "Ölme," diye emretti ve son bir kez bakışlarıyla karşılaştım.

"Sen de." Bizi koruyan kalkanı indirdim ve kendimi Darcy'ye bensiz yardım etmesine izin vermeye zorlarken o da Darcy'ye doğru uzaklaştı.

Düşen kılıcımı geri almak için aceleyle yanına gittim, kılıcımı kaldırdım ve Alejandro'yu görüş alanıma aldım, o da Nymph'lere karşı savaşılan asilere avuç avuç vahşi ateş büyüğü fırlatmaya başladı.

Babamı öldürdüğünde ondan çaldığı ateş büyüğü. Kan ve kemikle aldığı büyüğü ona ödetecektim.

"Bu gece öleceksin, pislik."

OceanofPDF.com

Geraldine

Her şeyi görmüştüm. Leydi Darcy'm taşralı bir canavara dönüşüyor ve Orry erkeği de onun peşinden koşuyordu. Ona koşmak, onu meralarındaki vahşi bir mustang gibi evcilleştirmek zorundaydım.

Sevgili Darcy'nin dönüştüğü dev canavar yaratık halkımıza ziyafet çekerken ileri atıldım. Bagamagooth'un derin uçurumlarından gelen bir yaratık gibi kürkünün kenarlarında dans eden gölgeleri olan büyük bir siyah ayıyı andırıyordu.

"Geliyorum, dayanın leydim!" diye bağırdım.

Savurma sopamı savururken dudaklarımda Vega ismiyle havada döndüm, çivili top bir Nymph'in sersem suratına çarptı ve vahşiyi is haline getirdi. Bu, ıssız bir alanda kazanılmış küçük bir zaferdi ve Darcy halkımızın arasında kudururken, kıyametimizin fırtınalı bir denizin üzerindeki ay gibi yükseldiğini ve Peçe'nin ötesine geçmemiz için bizi işaretlediğini görebiliyordum.

Orion, Darcy'yi olabildiğince çoğundan uzak tutmak için isyancıların üzerine hava kalkanları yerleştirdi ama Darcy onları defalarca delip geçti.

Bir çılgılık ve sadık silahımın savruluşuyla bir başka Su Perisini daha yere serdim, Bitmeyen Göksel Karma'nın Kılıcı bizi korumak için doğmuş gibi düşmanlarımıza ölüm saçıyordu.

"Al bakalım seni aşağılık herif!" Alnımı silerek bağırdım Ben ilerlerken, isyancıların parçaları tepemden uçup giderken ve feryatlar yoğunlaşırken tatlı Darcy'm artık kanla kaplanmıştı.

Ondaki bu değişime neyin yol açtığına dair bir fikrim vardı. Suçlu açıkça Lavinia'ydı. Aralarındaki etkileşimi görmüştüm ama savaşın gürültüsünden tek bir kelime bile duymamıştım.

Orion onu geri itmek için mücadele ediyordu, kolu Darcy'nin pençelerinin darbesiyle çoktan kanamıştı ve ben onlara ulaşmak için mücadele ederken Garbles'ın bir Grebe'si gibi çılgılık attım. Elysian Eşi'nin pençelerinin altında kaldığını görmeyecektim ya da kafasını güzel bedeninden ayırışını izlemeyecektim ama ne yazık ki daha hızlı hareket edemiyordum, kraliçeleri onları parçalara ayırırken dönüp kaçan asiler tarafından geri itildim.

Ama bir yusufluğun çenesi önünde bir sivrisinek gibi sinmeyeceğim, hayır! Leydimin yardımına koşardım. Onun adını gökyüzüne haykırır ve yalvarırdım

Onu, bedenini saran bu korkunç şekilden kurtarmak için yıldızlara yalvardı.

Orion hava büyüyle isyancıların bir başka hattını kaplamayı başararak onlara kaçma şansı verdi, ardından Darcy'nin bacaklarını bağlamak için buz büyü yaptı ve onu yerde tuttu.

Cesaretlendirmek için bağırdım ama Darcy buzı kırdı ve bir sıra asiye çarparak onları pençelerinin altına aldı.

"Tanrım, kertenkelede guacamole."

Yaklaştım ve Darcy bir adamı çenelerinin arasında sallarken yüzüme kan sıçradı. Sevgili leydimin gözleri ona bunu yapan iğrenç gölge cadının karanlığıyla doldu ve onu kurtarmaya yemin ettim.

Orion Darcy'nin sırtına atladı, elleri Darcy'nin kürkünde düğümlenirken başını yana doğru çekti, çenesini isyancılardan uzaklaştırdı ve onlara kaçma şansı verdi. Ama kaçmadım.

Topuklarımı sıktım, omuzlarım isyancılara çarparak yanımdan geçen bedenlerin akıntısına karşı koydum, beni de kayıp bir hindistan cevizi gibi kendileriyle birlikte denize sürüklemelerine izin vermedim.

Darcy başını o kadar sert salladı ki Orion onun üzerinden fırladı ve bana hayati bir kemiğinin kırıldığını söyleyen bir çatırtıyla sırt üstü yere düştü. Acı içinde homurdanırken kıpırdayamadığını gördüm; Elysian'lı Eşi öldürücü darbeyi indirmek için öne çıkarken kılıcı savaş alanının toprağında kaybolmuştu.

Boğazıma bir nefes düğümlendi ve dirseklerimi etrafımdaki isyancılara geçirerek onları kenara ittim, kabuğundan fırlayan bir bezelye gibi saflarını yarıp geçtim ve bir anda tekrar koşmaya başladım, savurma silahımı havada tutarak salladım ve ufkun ötesinde uyuduğu yerde güneşin beni duyabileceği kadar yüksek sesle bağırdım.

Darcy başını kaldırdı, gözlerini Orion yerine bana çevirdi ve ben de onlara doğru koşmaya devam ettim, kamçım hâlâ sallanıyordu ama leydime zarar vermeye niyetim yoktu. Bana dişlerini gösterdiğinde çelişkiler içinde kaldım ve ölümümün gözlerinde iki çakıllı elmas gibi parladığını gördüm.

"Orry adamına zarar veremezsin!" Feryat ederek ileri atıldım, ayaklarım yerden kesildi ve bir takla atarak Orion'un üzerine düşüp onu tüm gücümle iyileştirdim.

Omurgasının kırılan diskleri tekrar birleşirken homurdandı ve keskin pençeler zırhımı tereyağını kesen sıcak bir bıçak gibi delip omzuma derinlemesine saplanmadan ve beni üzerinden fırlatmadan önce gözlerimiz bir an buluştu.

Havada süzüldüm, savurma kamçım üzerindeki hakimiyetimi kaybettim, sıcak kan fişkırması sırtımdan aşağı yuvarlanırken ve gökyüzü ile yeryüzü bir bütün haline gelirken zaman yavaşlıyor gibi görünüyordu.

Bedenimde bir ölüm nehrinin kokusunu aldım ve yere düşüp çamurlu bir kıyıdan aşağı yuvarlanırken zamanımın yaklaşıp yaklaşmadığını merak ettim; rüzgâr ciğerlerimi zorlarken etrafımda bir kan ve çamur denizi uçuşuyordu.

Belki de annem yakınlardaydı, bana elini uzatıp yıldızlara doğru yol göstermeyi bekliyordu. Ama ben sessizce gitmeyecektim, kemiklerimde daha fazla mücadele kalmayana kadar savaşıacaktım. Eski cesur savaşçılar gibi savaşımaya devam edecek ve bu gece ayın önünde bir dağ gibi sarsılmadan duracaktım.

Başımı kaldırdım, kalkmaya çalışıyordum ve Angelica dev kırmızı Ejderha formuyla önümde yere düştüğünde çok büyük bir patlama sesi duydum. Mildred'in devasa kahverengi Ejderhası tepesine indiğinde kükredi, çirkin canavar keskin dişleri ve kanlı pençeleriyle boğazını parçaladı ve sevgili Angelica'nın kükremeleri boğazında söndü, ölürken son nefesi yanaklarımda yuvarlandı ve o iğrenç Mildred başını omuzlarından ayırdı, gökyüzüne doğru havalandıktan önce zaferini haykırdı.

Kendimi zorla ayağa kaldırıp iyileşirken, Orion'un Darcy'nin peşinden gittiğini görürken içimde ıstırap, keder ve tam bir yıkım vardı. savaş alanında, gömleğinin yarısı yırtılmış ve kana bulanmış.

Sevgili arkadaşım Angelica'ya bakarken gözyaşlarım yanaklarımdan süzüldü ve boğazımda zambak yastığındaki bir kurbağa gibi hıçkırıklarla ağladım.

"Tatlı, sevgili Angelica!" Feryat ettim, gökyüzüne bakarken gözyaşlarım sıcak ve hızlı akıyordu, kendi yaptığım bir lanetle onu damgalarken bakışlarım Mildred'in üzerinde daralıyordu. "Benim elimle öleceksin ve ben seni cehenneme göndermeden önce çılgılık atarak ve yanarak acı çekeceksin.

İçten dışa! Bugün beni dinleyin! Yürekli ve ayak tırnağında senin asla sahip olamayacağın kadar değer taşıyan müttefikimin intikamını alacağım!"

OceanofPDF.com

"Şimdi ne yapacağız?" Oraya hücum edip ailemi ve arkadaşlarımın ailelerini de almak için çaresizce homurdandım. Peki ailelerimizin geri kalanı hangi cehennemdeydi? Bu evde miydiler? Çünkü eğer oradalarsa onları aramaya nereden başlayacağımı bilmiyordum ve belki de gözden çıkarılmış olabilecekleri, Lionel'ın onlardan kurtulmuş olabileceği fikri zihnimde kabarıyor ve hiç düşünmeden savaşa atılmak istememe neden oluyordu. Ama kendimi tutmam gerekiyordu. Duygularımı içimdeki o karanlık çukura bastırmalı ve en iyi yaptığım şeyi yapmalıyım. Soğuk kalpli, kana susamış, her şeye gözünü kırpmadan göğüs gerebilen bir pislikmişim gibi davranmalıyım. Yapacağım şey buydu.

Alt katta, avluyu görebildiğimiz bir salona ulaşmıştık. Bir kanepenin arkasında diz çökmüştüm, Cal sağımda, Max solumda duruyordu, boğazımda bir inilti vardı, etrafımızı bir susturma baloncuğu sarmıştı ve kalın bir gizleme büyü bizi diğerlerinin arasına karıştırmıştı.

Mobilya. Vard'ın büyük bir Nymph grubunu da yanına alarak malikânenin önüne doğru gittiğini ve yeni gelenlerin yakında burada olacağından bahsederek mırıldandığını izlemiştik ve o yeni gelenlerin biz olduğumuzu hemen anlamıştık. Bu da bizim için tuzaklarını çok geç hazırladıkları anlamına geliyordu. O zaman çoktan eve girmiş olmamız onlar için kötü oldu. Sanırım Vard'ın gölge gözünü çalmak onu en boktan Kahin yapmıştı. Solaria'nın bu tarafında. Ama tüm bunlar karşısında küçük bir zaferdi bu.

"Dışarıda onlardan çok fazla var," dedi Max hayal kırıklığıyla. "Bizim onları uzaklaştırmak için."

"Ve o yarığı kapatmak için bir bağlayıcı iğneye ihtiyacımız var," diye cevap verdim. "Sence birimiz yıldız tozuyla geri dönüp bir tane bulmalı mı?"

Max kaşlarını çatarak, "Birden fazla yolculuk için yeterli yıldız tozumuz yok," dedi.

"Bekle, Stella'nın evi hemen yan tarafta," dedi Cal farkına vararak. "Ve?" Ben sordum.

Caleb, "Ve Orion bana orada babasının eski kara büyü ekipmanlarıyla dolu gizli bir bodrum olduğunu anlattı," diye açıkladı. "Merdivenlerin altındaki koridorda gizli bir panelin arkasında saklı."

"Tabii ki bunu sana en iyi arkadaşın söyledi," diye mırıldandım.

"Ya iğne yoksa?" Max endişeyle söyledi.

"Kara büyüde en sık kullanılan nesnelerden biri - Orion bana bu konuda bir sürü şey anlattı. Bu yüzden denemeye değer," diye ısrar etti Cal.

"Ama yine de o yarığa ulaşmadan önce Nymph'leri sunaktan uzaklaştırmamız gerekiyor," dedim.

"Bir ateş yaksam nasıl olur?" Cal önerdi ve ben de bunu düşündüm.

"Hepsi bunun için gitmeyecek, belki birkaçı ama..." Başımı salladım.

Max düşünceli bir ifadeyle, "Duygularını manipüle etmeyi deneyebilir, onları bastırabilirim," dedi. "Belki de elimde yeterince güç varsa hepsini uyutabilirim.
zaman."

Cal, "Ailelerimizi de uyutacaksın ve bu onları o lanet sunak şeyiyle daha fazla tehlikeye sokabilir," diye tısladı.

"Buldum," dedim, ikisi bana bakarken topuklarımın üzerinde geriye doğru oturdum. "Ses taklidini mükemmelleştirdim. Bir illüzyon yapabilirim, Lionel'mışım gibi davranarak onları dışarıdan uzaklaştırabilirim, böylece siz de gidip bir bağlama iğnesi bulabilir ve herkesi serbest bırakabilirsiniz."

"Bu tamamen kötü bir fikir değil," diye kabul etti Caleb. "Ama bunu anlarlarsa ve çingiraklarını üzerinizde kullanırlarsa, hapı yuttunuz demektir."

"Bir grup periyle başa çıkamayacağımı mı sanıyorsun?" diye alay ettim ama bana attığı sert bakış karşısında kalbim bir an için ritmini kaybetti.

"Sadece dikkatli ol," diye homurdandı, elimi sıkmak için uzandı ve temas noktası göğsümde bir ısı oku gönderdi.

"Her zaman öyleyim." Göz kırptım ve sonra illüzyonu gerçekleştirmeye çalıştım. Lionel'ı tam olarak taklit edemediğim için mükemmel değildi. Bunu yapmamı engellemeye çalışan büyüler vardı ama etrafıma büyük bir pelerin geçirip kapüşonu yukarı çekerken, geçeceğimi düşündüm. Zaten avlu karanlıktı ve ses taklidim mükemmel olacaktı.

Cal burnunu kırıştırarak, "Ergh, ona acayip benziyorsun," dedi.

Lionel'in gür sesiyle, "Ben küçük horozlu bir iguanayım," dedim. "Nasıl yani?"

"Mükemmel. Şimdi siktir git." Max beni itti ve ben de ayağa fırladım, omuzlarımı geriye doğru bastırarak kapıya doğru yürüdüm ve pisliğin kendisine yakışır dramatik bir hareketle kapıyı açtım.

"Ne yaptığınızı sanıyorsunuz siz?!" Kükredim, Nimfler beni görünce telaşla kaskatı kesildiler.

İçlerinden biri homurdanarak, "Lavinia'nın bizden istediği şeyi yapıyoruz," diye cevap verdi.

"Peki Lavinia sizin kralınız mı?" diye bağırdım ve birkaçı bunun üzerine bakışlarını değiştirdi. "Eee?!"

"Hayır, majesteleri." En yakınımıdaki başını eğdi ve ben de belli belirsiz omzunu okşadım, sonra bunun Lionel'a yakışan bir hareket olmadığını fark edip yüzümü buruşturarak elimi pelerinine sildim. "Hemen içeri gir. Konuşmamız gerek. Hepiniz!"

İşaret ettim ve Nymph'ler itaat etmek için acele ettiler, yanımdan geçerken itaatkâr bir şekilde başlarını eğdiler, ancak birkaçı sunağın etrafında gerçekleşen bok gösterisini izlemek için geride kaldı ve sanırım onlarla başa çıkmak için diğerlerine güvenmem gerekecekti.

Nymph'leri içeride takip etmeye başladım, Max ve Cal'in saklandıkları yere baktım ve ailelerimizi o cehennem sunağından çabucak uzaklaştırabilmeleri için yıldızlara dua ettim.

Perileri koridora kadar takip ettim, yanlarından geçerken onları işaret etmeye devam ettim, çocukken buraya kaç kez gelmiş olmama rağmen uçsuz bucaksız koridorlarda dönüp durdum. Yemek odası olduğundan emin olduğum ama büyük bir banyo olduğu ortaya çıkan bir kapıdan içeri daldım.

Toplar.

Hepsi benim arkamdan içeri girdi ve ben de kapüşonumu yüzüme doğru çektim. Bu odadaki parlak ışıklar, eğer bu adamlar pislikler yüzüme çok yakından baktı.

Doğru. Canavarlarla dolu bir banyodayım. Şimdi ne olacak?

Boğazımı temizledim, parmağımı altın bir muslukta gezdirdim ve kendime düşünmek için bir an kazandırmaya çalışarak incelerken mırıldandım.

Nimfler birbirlerine baktılar ve zamanımın tükenmekte olduğunu anladım. Az önce hepsine yol göstermiş olmam için mantıklı bir sebep bulmalıydım.

bu banyoya.

Nimflerden biri bana biraz fazla yakından bakmaya başlayınca başımı eğdim, boğazımı temizleyerek eğildim ve musluğu göz ucuyla inceliyormuş gibi yaptım.

"Bu hiç iyi değil," diye mırıldandım. "Hiç iyi değil."

"Affedersiniz kralım ama iyi olmayan nedir?" diye sordu içlerinden biri ve benim cevabını bilmediğim güzel bir sorusu vardı.

"Musluklar tabii ki," diye homurdandım. "Parıldamaları gerektiği gibi parlamıyorlar."

Bir Su Perisi, "Belki de bunu hizmetkârlarınızla görüşebilirsiniz, majesteleri?" diye önerdi.

"ZALİMLİK!" Bir havlu kapıp onu kırbaçlamak için bağırdım, ama hareket kapüşonumu geri attı ve gizleme büyüm tüm doğru olmayanlığıyla ortaya çıktı.

"Bekle, sen de kimsin?" diye tersledi Perilerden biri. "Sen bizim kralımız değilsin!"

"Aman Tanrım, bu bir Vega!" Kükreyerek arkalarını işaret ettim ve Salaklardı, hepsi döndü ve ben eğilip koştum, hava büyüyle onları bir kenara fırlattım ve kendimi öfkeli bir esintiyle kapıdan dışarı fırlattım.

Kapıyı arkamdan çarparak kapattım, toprak büyüyle kaynak yaptım, vücudumu kaplayan gizliliği serbest bırakmadan önce tüm kapı metalle parlayana kadar metalle daha sıkı ve daha sıkı bir şekilde mühürledim.

Bir ağırlık çarptı, ardından bir tane daha ve bir tane daha, ama kapım yerinden oynamadı.

"Ha!" diye bağırdım heyecanla, ama sonra bir patlama sesi duyuldu. Nymphs duvarı yararak koridora çıktı, arkadaşları da arkasından döküldü ve ben şaşkınlıkla irkildim, dönüp koridorlara doğru koşmaya başladım. Ama arkadaşlarıma dönmedim, koridorun derinliklerine daldım.

bir Nimf denizi kuyruğumu kovalarken büyüü omzumun üzerinden geri fırlattım.

Peşimdekileri yavaşlatmak ve sihrimi kilitleyecek ölümcül çingiraklarının önüne geçmek için kapıları patlattım ve mobilyaları önlerine fırlattım, vazoları ve paha biçilmez yadigârları etrafa saçtım.

"Yakalayın onu!" diye bağırdı biri sağımdaki açık kapılardan birinden ve Vard'ın tek gözlü yüzünde öfkeli bir ifadeyle bana doğru işaret ederek eve girdiğini gördüm.

Bir hava büyüüyle masadan bir vazoyu kaldırdım, kafasına çarptım ve arkamdan bir ateş patlaması fırlatırken küfretmesine neden oldum. Başımı eğdim ve koşmaya devam ettim, yüksek sesle uluyarak onları takip etmeleri için cesaretlendirdim.

Çünkü beni kovaladıkları sürece ailemin ve arkadaşlarıımın yakınında bile olamazlardı. Ve umarım buradan siktir olup gitme sürecine girmişlerdir.

Öfke zihnimden asit gibi fişkırdı ve yerdeki Fae'lerin arasına bakarken, saflarını yırtarken, çok fazla kanın tadı beni çılgına çevirirken, bir **öfke** dalgası beni ileriye doğru sürükledi.

Daha fazlasını istiyordum. İçimdeki bu karanlık ve bitmek tükenmek bilmeyen yok etme, yakıp yıkma ve yeryüzüne bela olma ihtiyacını gidermem gerekiyordu.

Ağzımdaki dişler zehir tadındaydı, keskin ve acı tadı dilimin üzerinde yuvarlanıyor ve ısırığımdan sonra yaşayacak kadar şanslı olanlara sonsuz acı ve ıstırap veriyordu. Ama uzun süre yaşayamazlardı. Kara ve lekeli zehir damarlarında dolaşıp onları başka bir kurbanım olarak ele geçirdiğinde değil. Onun kurbanı.

Lavinia'nın fısıltıları kulaklarımda yankılanıyor, sesi beni ilerlemeye teşvik ediyordu ve bir yanımda ayaklanıp onun emirlerini dinlemem için mücadele etse bile ruhum ona öylesine derinden bağlıydı ki. Ama bunu yapmak imkansızdı.

Onları reddetti, sözleri içimde asla söndürülemeyecek bir ateş yaktı, ama bu bildiğim ateş değildi, her iyi parçamı bütünüyle yutan kötü bir şeydi.

Önümde bir adam belirdi, kollarını açmıştı ve gümüş halkalı gözlerinde bir yakarış vardı. Ona doğru hamle yaptım, pençelerim şiddetli bir hava kalkanına çarptı

O yerinde tutmak için savaşırken, ben de onu geri çekip hırlayarak savunmasını kırmaya çalıştım.

"Mavi!" diye bağırdı, bu kelime göğsümün derinliklerinde bir şeyleri harekete geçirdi ama sonra Lavinia'nın fısıltıları daha da yükseldi ve nefretim yoğunlaştı.

"Öldürün onu. Hepsini öldür," diye kafamın içinde ısrar etti. Sahibem. Varlığımın yönlendiricisi, beni zincire vuran ve asla çıkaramayacağım kadar derin hissettiren şekillerde ona bağlayan kişi.

Hava kalkanını yırttım ve bir hız patlamasıyla uzaklaştı, böylece pençem ona vurmak yerine yere çarptı. Homurdandım, bakışlarımı gümüş bir Pegasus'a çevirdim, yerde süzülüyor, etrafını sarıyordu ve birkaçının sırtına tırmanmasına izin vermek için durakladı. Onun ötesinde pembe bir Pegasus aynı şeyi yapıyordu, çoktan uçmaya başlamıştı ve bulutlara doğru uçarken ona doğru hamle yaptım, toynağını yakaladım ve onu gökyüzünden geri sürükledim.

Onu yere fırlattım ve öldürmek için ileri atıldım ama gümüş Pegasus bana saldırdı, koluma bir boynuz sapladı ve geri çekilirken kükrememe neden oldu. Pembe Pegasus ayağa fırladı, kuyruğunu kıstırıp koşmaya başladı, gümüş olan ise dörtlü onun peşinden gitti.

Peşlerinden gittim, kanatlarını gerip gökyüzüne doğru havalandıklarında onlara yetiştim ama ben daha hızlıydım, onları pençelerimin arasına alıp işlerini tamamen bitirmek için ileri atıldım. Ama arkamdan bir şey tüylerimi tuttu, beni aşağı çekti ve yere fırlattı.

Kendimi ayağa kaldırdığımda gümüş gözlü adam tekrar ortaya çıktı, beni kendi iradesine zincirlemeye çalışarak etrafıma hava ipleri gererken ona hırladı.

Eli sopalı bir kız belirdi, toprak büyüünden sarmaşıklar fırlattı, beni bağladı ve büyüleriyle savaşırken beni yere serdi, öfkem içimde dalgalanıyordu

Kız çenelerimi sıkıca kapatmak için bir ağızlık oluştururken ve başımı yere doğru çekerken omurga.

Adam öne atıldı, önümde diz çöktü ve ben kendimi kurtarmak için mücadele ederken bir elini başıma koydu. Beslenmem, olabildiğince çok kan çekmem ve bana sahip olan gölge kraliçeyi doyurmam gerekiyordu.

Adam benimle konuşurken homurdandım, duymayı umursamıyordum ama görmezden gelmek imkânsızdı.

"Bana geri dön, Mavi," diye emretti. "Bana bak. Beni tanıyorsun."

Yakınına eğildi, böylece tek görebildiğim gözleri oldu ve bir an için Onu tanıdığımdan emindim. İçimdeki öfke azalmaya başladı ve boğazımdaki hırıltı, neden bu adamın bana ait olduğunu hissettiğimden emin olamadan onu tanımaya çalışırken söndü.
beni Lavinia kadar derinden etkiledi.

Ama sonra hanımım bir kez daha konuştu, sesi kafamı doldurdu ve onu boğdu.

"O senin düşmanın. Isır, parçala, öldür. İsyanlıların kanını dökün ve ödüllendirileceksiniz."

Damarlarımda enerji patlamasıyla ayağa kalktım, gölge ve karanlık kanıma akan yağ gibi içime yayıldı. Bağlarımdan kurtuldum, hepsini birden kopardım ve önümdeki adama doğru atıldım.

Onu pençelerime hapsettiğimde pençelerim yanlarını parçaladı, onu yakınına sürükleyip çenelerimi açtığımda benim için acı içinde kükremesine neden oldu, kafasını omuzlarından koparmaya giderken ağzını parçaladı.

Keskin bir şey üst bacağıma tekrar tekrar çarptı ve öfkeyle uludum, avımı bıraktım ve eli sopalı kızın üzerine yürüdüm. "Beni affedin, Leydi Darcy," diye yarı hıçkırıklarla ağlarken arkasını dönüp koşmaya başladı.

"I

yıldızların senin için seçtiği adama zarar vermene izin veremem!"

Beni yavaşlatmak için arkasına buzdan duvarlar örerken dudaklarımda

bir hırıltıyla peşinden atladım, ama hepsine çarptım, parçalar her yere
uçtu

Onun peşinden koşmaya devam ederken kendimi yerdeki devasa bir yarığa yuvarlanırken buldum.

Öfkeyle uludum, dibe çarptım ve deliğin tepesinde durup beni tutmak için uçurumun üzerine büyümlü bir ağ atmaya çalışan kıza baktım. Ama ben bir gölge yaratığıydım, bir canavar gece. Ve ben tutulmayacaktım.

O beni tuzağa düşürmek için acele ederken ben fırladım, toprak duvarlara tırmandım ve daha yükseğe tırmandım. Ama oraya ondan önce ulaştım, keskin pençelerimle kafesini kestim ve delikten çıkarken bacağını yakaladım. Sopası elinden kayarken onu altına düşürdüm ve farkına vardığında gözlerinin akını gördüm.

"Boşuna ölmeyeceğim! Seni seviyorum leydim!" diye haykırdı, dişlerimi vücuduna geçirdim, çığlıkları kesilene kadar parçaladım, toprakta kan izleri bırakırken onu bir bez bebek gibi benden uzağa fırlattım, sonra beni tuzağa düşürmek için açtığı deliğe düşerek karanlığa yuvarlandı.

Başımı kaldırdım ve öldürdüğüm için geceye doğru uludum. Ve sonunda tekrar aşağı baktığımda, gümüş gözlü adamın elinde alevli bir kılıç tuttuğunu gördüm dikkatimi çekmek için başının üstünde sağa sola sallıyordu.

Zihnindeki ses bana bu adamın işini bitirmemi ve kanıyla ziyafet çekmemi söylerken, diğer isyancıları geride bırakarak savaş alanına doğru yola çıktım.

Ve ben bu emrin kölesiydim.

Ateş büyüğü hava kalkanıma öyle bir güçle çarptı ki ayaklarımdan yere düştüm, sırt üstü yere çakıldığımda zırhım metalik bir dong sesiyle çınladı ve yeri kaplayan çamur ve kanın içinde yuvarlanırken hırladım, omurgamdan kanatlarımı çağırıp havalanmadan önce bir kez daha ayağa kalktım.

Etrafımdaki savaş hâlâ devam ediyordu ve Lionel'ın lanet olası hayran kulübü üyelerinden biri Ejderha ateşini üzerime püskürttüğünde lanet okudum, enerjimi kalkan olarak harcamak yerine hızımla saldırıyı savuşturdum ve kırmızı canavara buz ve tahta parçaları fırlatarak kanatlarını ve gözlerini hedef aldım.

Büyü kanatlarının ince zarını parçaladığında Ejderha acı içinde kükredi ve ben de saldırımın ardından bir hava patlamasıyla canavarı Nimflerin saflarının üzerinden uçurdum, böylece isyancılara çarpmak yerine düşerken onlara çarptı.

Alejandro farklı şekillerde saldırmak için Nimf formuna girip çıkmaya devam ederken, Nimfler onun

komutu onun hatlarından geçmesine izin verirken ben defalarca bununla yüzleşmek zorunda kaldım.

Arkamda sadık bir isyancı grubu oluşmuştu, dövüş tarzıma uyum sağlayıp her geçen dakika daha da ilerlememe yardımcı olmak için benimle birlikte savaşıyorlardı ve Justin bir Nymph'i ateş büyüleriyle tutuşturup çığlık atarak kardeşlerinin arasına geri gönderirken ona acımasız bir gülümseme sundum.

Dünyayı sarsan bir kükreme havayı doldurdu ve savaş alanından Lionel ile Darius'un dövüştükleri tepeye baktım; ay ışığında parlayan altın ve yeşil pullar, kan olması gereken şeyle kayganlaşmıştı.

Kalbim eşim için korkudan sıkışıyordu ama kendimi ona inanmaya zorladım, tıpkı onun da bu savaşı sonuna kadar götürmek için bana inanması gerektiği gibi. Halkıma bakıp Lionel'ın ordusunun onlara doğru ilerleyen sonsuz gibi görünen sürüsünü gördüğümde, bu savaşın sonucundan korkmaya başladığımı itiraf etmek zorundaydım.

Kılıcımı kınına soktum ve kendimi dövüşün üzerinde asılı tutarken su büyümü çağırdım, gücümü parmaklarımın ucuna çektim ve yemin ederim kulak zarıma çarpan su akışını duyana kadar orada tuttum, gücü beni boğmakla tehdit ediyordu.

Önümüzdeki Nymph'lerin üzerine bir gelgit dalgası saldı, saçlarım uyguladığım enerjinin gücüyle geriye savruldu ve dudaklarımdan vahşi bir hırıltı yanarak onlara çarptı, onları yıkadı ve savaş alanının çamuruna sürükledi. Sonra o çamuru tuttum, çırpınan birçok periyi sürükledim. Yumruklarım sıkılıyor, uzuvlarım büyümün gücüyle titriyor, onları çamura boğuyor ve birliğimi satın alıyordum. kavgadan küçük bir erteleme.

Gökyüzünden inip halkımın önüne düştüm ve Catalina'yı onların arasında, geri çekilenlere birbiri ardına tahta mızraklar fırlatırken buldum.

Saldırımından kaçmayı başaran Nymph'lerin sırtını yere getirirken Hamish elini onun omzundan ayırmıyor ve ona gücünü veriyordu.

"İşte bu, Kitty! İncir ağacından daha fazla delik aç!"

Küçük Fae birliğim bir sonraki emirlerim için bana bakarken gözlerim savaş alanında bir ileri bir geri gidip geliyordu ve Justin yaklaştı, metal bir kalkanı kaldırdı ve eğer bir saldırı gelirse beni korumayı umuyormuş gibi koruyucu bir şekilde tuttu, diğer elinde hazır tuttuğu Phoenix ateş kılıcının parıltısı vardı.

Alejandro'yu solumda gördüm, çığlık sesleri onun olduğu yönden dayanılmaz bir hal almıştı, Eugene'in taburunun tamamı Tiber Sıçanlarına geçmişti

Nimfler çingiraklarıyla havadaki büyüü boğarak onlara doğru koşarken, formlarını değiştirip dehşet içinde kaçıştılar.

Grubumu o yöne yönlendirmek için ağzımı açtım, ama komut benden kaçamadan Gabriel gökyüzünden bir mermi gibi düştü, tamamen değişmiş Harpy formuyla önüme indi, siyah kanatları omurgasında parlıyordu ve vücudu türünün gümüş zırhlı pullarıyla kaplıydı. Göğsü kan yanağına sıçramıştı ve bana bakışı *gördüğü* şeyin dehşetiyle doluydu.

"Geri çekilme çağrısı yapın," dedi. "Gün kaybedildi ve eğer oyalanırsak ordu yok olacak. Nimflerin ne yapacağını *göremiyorum* ama şimdi yenilgiyi kabul etmezsek, ordunun ayakta kalabileceği bir gelecek kalmayacak."

"Etrafımız sarıldı Gabriel," diye korkuyla nefes aldım, biri beni izliyor olabilir diye omurgamı dik tutuyordum ama gerçek buydu. Lionel'in ordusu saldırmadan önce etrafımızı sarmıştı ve tek çıkış yolu bizim aralarından geçmemizdi.

"Ailem büyük bir grup toprak elementalini tünellere geri götürdü," diye cevap verdi başını sallayarak. "Bir tünel kazıyorlar."

Konuştüğümüz gibi bizim için kaçış yolu. Çocukların ve savunmasızların bu yoldan kaçtığını *gördüm* ve ordumuzun geri kalanının da onların arasından çıkma ihtimali çok yüksek. Sadece ne olması gerektiğini *görmedim*. bu kaderi henüz garantilemedi. Ama ya şimdi ya da asla, Tory, geri çekilme çağrısı yap yoksa savaş bu gece kaybedilecek."

Bu öneri karşısında gözlerim dehşetle açıldı ama onu daha fazla sorgulamadım, yeteneklerine güvenerek parmaklarımı boğazıma bastırdım ve tüm ordumuzun duyabileceği kadar yüksek sesle bağırırken sesimin tonunu yükselttim.

"Geri çekilin! Tünellere geri dönün! Geri çekilin!"

Etrafımızdaki asiler çağrımı duydular ve birdenbire kaçmak için savaşmak yerine Burrows'a doğru koşmaya başladılar, hiçbiri emirlerime karşı gelmedi ve Nymph'ler peşlerinde koşarken emrettiğim şeyi yapmak için acele ettiler, ölümlerine açıldılar.

"Geri çekilmenin gerçekleşmesi için ordumuzla onların ordusu arasına bir kalkan yerleştirin," diye özellikle kimseye emretmedim ama Hamish anlayışla çenesini kaldırdı.

"Yapılacak, kraliçem. Halkımız kaçarken Kitty ve ben hattı koruyacağız."

"Ne yapacaksın?" Catalina soluk soluğa kaldı, ben başka tarafa bakarken elimi tuttu ve onlarla gitmeyeceğimi anlamış gibiydi.

"Bu dövüş bittiğinde ben de geleceğim," diye hırladım, gökyüzünde Lionel ya da Lavinia'yı aradım ama ikisini de yakınımda bulamadım.

"Lionel bu gece ölürse bunu kurtarabiliriz."

"Ama kraliçem," diye soludu Hamish ve ben ona başımı salladım.

"Bu bir emirdir. Halkımızı buradan çıkarmak için hepinize ihtiyacım var. Yapabilir miyim?

Bunu yapacağına güveniyor musun?" Gözlerimi ona diktim ve emirlerime boyun eğerek başını eğdi.

"Bugün gerçek kraliçeler için savaşmak bir onurdu," dedi ve Darcy'yi düşündükçe, Orion'un onu kendine döndürmeyi başarıp başaramadığını merak ettikçe ve tüm ruhumla iyi olacağını umdukça kalbim duyguyla kabardı.

"Seninle savaşmak benim için de bir onurdu," dedim kararlılıkla, vedalaşırken elini tuttum ve Catalina kollarını bana doladığında nefesim kesildi.

"O orospu çocuğu öldüğünde çığlık atsın," diye hırladı ve denemeye yemin ederken bir kahkaha attım, onu çabucak bıraktım ve dövüşle yüzleşmek için geri döndüm.

"Yanınızda kalıp savaşmak için izin istiyorum kraliçem," dedi Justin, bir kez daha koruyucu bir şekilde yanımda durmak için hareket ederken dikkatimi ona çekti ve bakışlarındaki kararlılığı görerek başımı salladım.

"Bakalım bu işi bitirebilecek miyiz?"

Justin bir adım arkamdayken koşmaya başladım, geri çekilen isyancıları kovalayan Nymph kalabalığının içinde belirdiğinde bakışlarım bir kez daha Alejandro'ya takıldı, türünün çingirakları kemiklerimde yankılanıyor ve kılıcımı bir meydan okuma narasıyla kaldırıp onu karşılamak için ileri koşarken büyümün benden uzaklaşmasına neden oluyordu.

Ben gizlenme büyülerini ikimizin etrafında sıkı sıkı tutarken Caleb bizi malikâneye doğru fırlattı ve ihtiyacımız olanı bulmak için yarıştık. Seth'in Nymph'leri uzaklaştırırken ne yaptığını bildiğini umuyordum çünkü çılgın fikirleri bazen çok tehlikeli olabiliyordu.

"Bu konuda kurnazlık yapacak zaman yok," diye seslendi Cal.

Stella Orion'un yaşadığı evi çevreleyen koşullara doğru patlatmadan bir an önce sırtına tünediğim yerde ateş büyüsünün sıcaklığının derisini yakıldığını hissettim.

Bariyerlerin ve tespit büyülerinin arasından geçerken alevlerin sıcaklığı tenimi öptü ve Caleb ilerlemeye devam ederken ona sıkıca tutundum, o kadar hızlı hareket ediyordu ki kendimi hareket hastalığı hissinden kurtarmak için etrafımızdaki herhangi bir şeyi görmeye çalışmak yerine bakışlarımı başının arkasına kilitledim.

Ön kapıdan içeri daldık ve Caleb evin içinde hızla ilerleyerek kapıları duvarlara çarptırdı ve sonunda bodrumun gizli girişi olduğunu tahmin ettiğim duvardaki bir panelin önünde kayarak durdu. Stella Orion'u orada dikilirken bulduğumuzda gözlerim fal taşı gibi açıldı.

Dışlerini göstermiş ve ellerinde toprak büyüsü dolanıyordu.

Caleb dişlerini ona doğru gösterirken, "Kenara çekil," diye uyardım. "Neden buradasın?" diye sordu.

"Çekil," diye homurdandı Caleb.

"Peki ya yapmazsam?" diye nefes aldı ve ben altında bir şey hissettim. Bu kelimeler, yeteneğim korkuya, umuda, kayba kilitlendi. Ne düşünüyordu acaba? "Öleceksin," diye tükürdü Caleb, ama yine de kıpırdamadı, bakışları

Aramızda.

"İstedğin bu mu?" Hediyelerimi daha sert çekiştirerek sordum ve hediyelerin çekiciliğini hissedince gözleri büyüdü.

"O kadar çok şey istiyorum ki," diye tısladı ve içinde beni yakan bir acı hissettim. "Dünyanın ölümle dolu olmadığı bir zamana geri dönmek istiyorum."

"Bunu Ejderha dostunun lanet olası dünyayı ele geçirmesine yardım etmeden önce düşünecektin," diye tersledim, pişmanlığının derinliği güç rezervlerimi körüklerken.

Zihinsel kalkanlarını bana karşı kaldırmaya çalıştı ama ben buna izin vermeyecektim, kendimi sıkıca tutuyordum.

Pullar tenimde dalgalandı ve derin bir nefes alarak ona yapışan acı ve keder hissini içime çektim ve ellerindeki sarmaşıklar düşerken boğuk bir hıçkırık çıkardı.

Caleb, "Kimildamazsan canını yakarız," diye uyardı.

"Ne istiyorsan onu yap. Artık umurumda değil," dedi başını sallayarak. "Kızım gitti. Oğlum benden nefret ediyor ve hayatımı adadığım adam beni sadece kullanıyor."

"Lionel Acrux herkesi kullanıyor," diye belirttim ve başını salladığında içinde bir meydan okuma ve kalp acısı parıltısı belirdi ama duygularını sıkıca kavradığım için dilini tutamadı ve ondan daha fazlasını kopardım.

"Beni severdi," dedi. "Biz özel bir şeydik. En azından şu ana kadar öyleydik..."

Nefret ve kıskançlık içinden kara ve acı dolu bir sel gibi akıyordu ve Lionel'in yeni kraliçesi, gölge sürtük Lavinia'yla olan anıları, onu öpmesi, övmesi, onunla evlenmesi gözümün önüne geldi.

"Onu durdurmak için bir bağlama iğnesine ihtiyacımız var," dedim, aniden iğneyi bize vereceğinden emin olarak. "Gölgelerle bağlantısını kesebilirsek onu öldürebiliriz. Onu ölü görmek istemiyor musun?"

Bu öneri Stella'yı heyecanlandırdı, ardından korku ve gölge sürtüğü buraya getiren adama sadakat duygusu geldi, ama bu duyguya karşı savaştım ve içindeki intikamcı duyguları, kıskançlık ve nefreti cesaretlendirmeye odaklandım, ona Lavinia'nın ölüp gittiğini, etkisinin Lionel'in omuzlarından kalktığını gösteren imgeler armağan ettim.

Stella bir hıçkırıkla aniden kenara çekildi ve Caleb'in önünü açarak onu geçip bodruma indi, ancak bir dakika sonra avucunda bir bağlama iğnesiyle geri döndü. Ondan bir toprak büyüğü patlaması fışkırdı ve Stella telaş içinde haykırıırken, ben onu yeteneklerimin cazibesine kaptırmışken, karşı koymak için elini bile kaldıramayan Stella'yı sarmaşıklarla bağladı.

Gücümü ona daha fazla bastırdım, onu uykuya dalmaya zorladım ve bir gümbürtüyle yere düşerken saatlerce uyanmayacağından emin oldum.

"Sence onu öldürmeli miyiz?" Başını sallamadan önce bir an düşünen Caleb'a bakışlarımı kaldırarak sordum.

"Bu seçimi Orion'a bırakalım. Ne de olsa onun sürtük annesi."

Başımınla onayladım ve o da beni ayağımdan kaldırarak evden dışarı çıkardı ve geniş arazide Acrux Malikânesi'ne doğru ilerlemeye başladık.

Darius'un odasının üstündeki kuleye yaklaşırken bizi tekrar havaya kaldırdım ve Caleb, Gölge Prenses'in yararı için anne babamızın hâlâ kan kaybettiği avlunun hemen dışına gelene kadar bizi evin içine doğru hızlandırdı.

"Dikmek mi istersin yoksa arkamı kollamak mı?" Caleb sordu, Seth'in evin içinde bir yerlerde uluduğunu duyduğumuzda ikimiz de korkuyla etrafımıza bakındık, ama sesi başı dertteymiş gibi değil, daha çok avlanıyormuş gibi geliyordu.

"Seni yakaladım," dedim, bakışlarımı babama dikip çenemi sıkarken dikkatimi tekrar avluya çevirdim. Dışarıda hâlâ birkaç Nymph vardı ama bizim için bir şey ifade etmeyeceklerdi.

Parmaklarımı büktüm ve parmak uçlarımdan su damlamasına izin verdim, su izleri avluya doğru kıvrıldı ve Fae benzeri formlarında nöbet tuttukları Nymph'lere doğru ilerledi. Su, botlarını bulana kadar onlara doğru hızla ilerledi, sonra yukarı ve üzerlerine doğru hareket etti, sıcaklık o kadar ısındı ki damlalar tenlerine değdiğinde fark etmediler bile.

Hepsiyle temas kurduğum anda gücümü çektim, yumruğumu kapattım ve damarlarındaki kanı tutarak tek bir kalp atışında dondurdum ve dördü de saldırı altında olduklarını bile fark edemedi avlunun taş zeminine düşerek öldüler. Gücümün büyük bir kısmını harcadım ve bu efordan dolayı uzun bir nefes aldım.

Caleb önümden fırladı, elindeki iğneyle taş sunağın üzerine sıçradı ve yarığı kapatmak için çalışmaya başladı.

Arkasından koşarak babamın yanına gittim ve o başını kaldırıp şok içinde bana bakarken kolunu tuttum.

"Max?" diye soludu, derisi kemikleri boyunca gergin görünüyordu, sanki gölgelerin gücü onun özünü derisinden emiyordu.

Bileğindeki yaradan yükselen ve onu o iğrenç varlığa doğru çeken kanı ve gücü içime çekerken kararlı bir şekilde başımı salladım. Onu yere bağlayan ağır zincirler vardı, böylece doğrudan içine çekilemezdi ve bunu ona yapan lanet olası pisliklere karşı içim nefretle doldu.

"Seni buradan çıkaracağız. Sonra hep birlikte Darius'un Lionel'ı öldürmesini kutlamaya gidebiliriz."

Bu öneri karşısında babamın gözleri büyüdü ve bakışları önümdeki kapı aralığına kaydı.

"Acele edin," diye tısladı. "Burada onların türünden sayısız insan var." "Seth onları uzaklaştırdı," diye ona güvence verdim ve Antonia korkuyla inledi Oğlu için.

"Onlardan çok daha fazlası var," diye ısrar etti babam ama ben daha cevap veremediğim acı dolu bir uluma yüreğime korku saldı ve ondan uzaklaşarak kapıya doğru birkaç adım attıktan sonra belirsizlik içinde Caleb'e baktım.

"Git," diye tısladı, iğneyi diyarlarımız arasındaki bariyerden geçirmek için savaşıırken bakışları yarıktan hiç ayrılmıyordu. "Seth'in sana benden daha çok ihtiyacı var."

Tereddüt ettim ama Seth'in ulumasını tekrar duyduğumda kararımı verdim ve koşarak malikâneye geri döndüm.

Bir büyü gümbürtüsü döşeme tahtalarını takırdattı ve ben de ona doğru hücum ettim, kendi saldırımı hazırlarken yumruklarım buzla kaplandı ama binanın ortasındaki geniş merdiveni geçerken omzuma bir acı saplandı.

Küçük acı noktasına baktım, yaradan tek bir damla kanın dökülmesini izledim ve keskin bir nefes aldım.

Avludan bana doğru fırlayan bir gölge mızrağını görmek için döndüm.

Karanlık enerji bana o kadar şiddetli çarptı ki ayaklarım yerden kesildi ve büyüm onun pençesine kilitlendiğinde haykırdım, üzerindeki doğal olmayan çekiş onu kolumdaki küçük kesikten sürüklerken gölgeler demir bir tutuşla ona kilitlendi ve aniden yerde geriye doğru savruldu.

Gölgeler beni malikâneye ve avluya doğru sürüklerken beni sabitleyecek bir şeylere tutunmaya çalışarak mücadele ettim ve bağırdım; kapı çerçevesine tutunmaya çalışırken tırnaklarım yarıldı, sonra ondan da kurtuldum.

Taşların üzerinde sürüklenirken Caleb'e bir uyarıda bulundum. sunağa doğru döndü ve sunaktan atlarken bağlama iğnesini düşürdü ve beni yarıktan uzaklaştırmak için savaşırken omuzlarımdan tuttu.

"Seni yakaladım!" diye bağırdı, ben de tekmeleyip ondan uzak durmak için mücadele ederken.

"Cal, biri beni kesti," diye nefes nefese kaldım. "Yapmak zorundasın-"

Caleb'in acı çığlığı kalbime bir darbe gibi çarptı ve gölgeler kolundaki bir kesiğe çarpıp onu da yarığa doğru sürüklemeye başladığında bana olan tutuşu aniden duraksadı.

Bir kez daha ona doğru çekilirken bağırdım, ailelerimizin ıstırap çığlıkları kulaklarımda yankılanırken, o karanlık genişlik beni çağırdı ve bana sadece yıkımımınla sonuçlanacağını bildiğim sonsuz bir zevk sundu.

Gerry'yi, sevdiğim tüm insanları düşündüm ve buna tutunmaya çalıştım. Sonumun bana doğru koştuğunu gördüğümde aşık oldum, ancak unutulmaya yüz tutmadan önce, bir kelepçe ayak bileğimin etrafına kapandı ve yerde çılgınca nefes alarak sarsılarak durdum.

Caleb da kendini orada bulduğunda göz göze geldik ve ağır ayak sesleri etrafıma bakmamı sağladı, tam o sırada Vard yaralı yüzünde acımasız bir zafer ifadesiyle evden dışarı çıkarken bir grup Nympha da dövülmüş, kanlar içindeki Seth'i arkasından sürüklüyordu.

Seth, ayak bileklerini de bir dizi kelepçeye kilitlediklerinde mücadele etti ve gölgelerin çekimi yoğunlaştıkça inledim ve sihrime kilitlendiler, gücümü iğrenç metreslerini beslemek için kullandılar.

"Görünüşe göre geldiğini gördüm," diye tısladı Vard ve bıçağını bileğimin kıvrımına saplamak için öne atıldığında, dudaklarımdan bir acı çığlığı kaçtı ve gücüm sonsuz gökyüzüne doğru benden uzaklaştı. rehin alındım ve nefret dolu yıldızların merhametine kilitlendim.

OceanofPDF.com

Darius

Dilimde kanının tadı ve içimde doyurmaya kararlı olduğum ölümüne duyduğum açlıkla babamı gökyüzünde kovaladım.

Kaçmak zorunda kaldığında acı ve öfkeyle kükredi, yan tarafına açtığım uzun yara altımızdaki yamaca kan damlatıyordu, ben de bunu bitirmeye kararlı bir şekilde peşinden koştum.

Çok hızlıydı, ama ben daha hızlıydım ve üstün gücüm ve cüssemle ona saldırdım, onunla çarpıştığım da zaferimi kükreyerek ilan ettim ve bir pençe ve diş çarpışması içinde gökten yuvarlandık.

Onu altımda kısırdım, boğazına doğru hamle yaptım, çenem tam kapanacakken beni tekrar tekmeledi ve geriye doğru savruldu, yere sertçe çarptım ve kaçan asilere doğru tepeden aşağı yuvarlandım.

Babam peşinden koştu, ordumuzun çığlıkları kulaklarıma ulaştığında çenesi genişledi ve Ejderha ateşini saflarına savururken başlarının üzerine devasa bir buz kalkanı fırlatmak için tam zamanında yer değiştirdim.

Peşinden buzdan mızraklar fırlattım, ona saldırırken kalkanımı korumak için harcadığım çabayla hırladım ve korkaklığına lanet okudum

benden uzaklaşıp tepemden uçarken taktikler.

"Darius!" Onu takip etmeye hazırlanırken bir kızın sesi kulağıma çarptı.

Döndüğümde Sofia'yı gördüm, gözleri iri ve korku doluydu, Xavier'i geri çekilen isyancılardan uzaklaştırmaya çalışıyordu, çünkü onlar Xavier'in Fae formunda yerde kanlar içinde yattığı yerin yanından hızla geçiyorlardı.

"Onu bana ver," dedim korkuyla, ona doğru koştum ve kolunu tuttum, iyileştirici büyüü derisine bastırdım, ancak sırtındaki kanayan yaralar sadece biraz kabuk bağladı, yan tarafındaki derin kararmış kesikler büyüü yaralardan emiyor ve herhangi birinin iyileşmesini engelliyor gibi görünüyordu.

"Sanırım Lionel'ın gölge pençesiydi," diye hıçkırdı Sofia, Xavier'in yanaklarını kavradı ve ağzına bir öpücük kondurdu. Anka kuşunun ateşten miğferi bileğinden sarkıyordu ve miğferin sıkıca bağlandığı yerde Xavier'in kafasında bir iz vardı.

Xavier inledi, gözlerini kırıştıtarak açtı ve gözleri ondan bana kayarken hissettiği acıya küfretti.

"Kanatlarımı kopardı," diye boğuk bir sesle konuştu, gözlerinde parıldayan yaşlar içimi parçaladı.

"Onun işini bitireceğim," diye yemin ettim, başımı kaldırdığımda öfkeli bir kişneme dikkatimi çekti ve kocaman gümüş bir Pegasus kalabalığın arasından dörtlale bize doğru geldi.

"Tyler!" Sofia haykırdı ve ben ayağa kalkarak kardeşimi kollarımın arasına aldım, Pegasus önümüzde durdu, solgun bacaklarına sıçrayan çamuru ve birazdan fazla kanı tekmeledi. Boynundan bir çanta sarkıyordu, kayışı yarıya kadar kopmuştu ve hareketsiz dururken içinden bir kot pantolon düşmüştü, burnunu Xavier'in yanağına bastırırken bir alarm kişnemesi duyuldu.

Geraldine'in sırtına yayılmış, göğsü ve yan tarafı muazzam bir ısırik iziyle delinmiş ve etine Xavier'inkine benzer siyahımsı pençe izleri kazınmış halini gördüğümde göğsüm sıkıştı.

Ölü gibi görünüyordu ve ona dokunmak için uzanmadan önce bir an tereddüt ettim, zayıf bir nabız bulduğumda içimden rahat bir nefes aldım.

Onu da iyileştirmeyi denedim, büyüümün önünde Xavier'in bedeninde olduğu gibi benzer bir engel buldum.

"Gölgelerin canı cehenneme," diye ısırdım, neden bu kadar uzun sürdüğünü merak ettiğim diğer Varisler için içimi bir korku kapladı. Lavinia hâlâ

Savaş alanının uzak tarafında, Nimflerin üzerinde, gücüyle benimle alay etmek için özel olarak tasarlanmış gibi görünen bir gölge bulutunun üzerinde uçuyordu. O sunakta ne haltlar döndüğünü bilmiyordum ama hâlâ o kadar güçlüyse bu iyi bir şey olamazdı ve defalarca önümüze bu kadar çok engel çıkardıkları için lanet olası yıldızlardan nefret ediyordum.

"Ne yapacağız?" Sofia, bende olmayan bir cevap için bana bakarak sordu.

"Kraliçeni duydu," dedim kararlı bir şekilde, Xavier'i de Tyler'ın sırtına yerleştirmek için öne çıktım. "Geri çekilme çağrısı yaptı. O yüzden içeri geri dönün.

Tünellere gidin ve dördünüzün de buradan uzaklaştığından emin olun."

"Ne yapacaksın?" diye soluk soluğa sordu, Tyler'ın düşürdüğü kot pantolonu kapıp üzerime geçirirken elimi koluma koymak için uzandı.

"Bir Vega'nın emirlerine boyun eğmeyecek kadar inatçıyım, onu üzerinde durduğumuz topraktan daha çok seviyor olsam bile," diye homurdandım, korkak babamı bulmak için gökyüzünü taradım ve onu hâlâ isyancıların peşinden ilerleyen Nimflerin saflarının ötesindeki bir tepede dururken gördüm. O da Fae formuna geri dönmüştü, şüphesiz ona verdiğim yarayı iyileştirmesi gerekiyordu ve şimdi onu Ejderha Loncası'nın lideri olarak gösteren kırmızı bir pelerinle örtülmüştü.

"Lionel'ın peşinden mi gidiyorsun?" diye korkuyla nefes aldı ve tekrar ona döndüm, onu kolayca kaldırdım ve Tyler'ın sırtına diğerleriyle birlikte oturttum, böylece düşmediklerinden emin olabilirdi.

"Kaderimle yüzleşiyorum," diye onayladıktan sonra Pegasus'un kıçına sıradan bir katırmış gibi bir tokat attım ve gitmelerini emrettim.

Tyler ürkek bir kişnemeyle havalandı, güçlü kanatlarını çırparak benden uzaklaştı ve hayatta kalmak için tek umutları olan tünellere doğru dörtnala koşmaya başladı ve ben de onların gidişini izlemekten daha fazlasını yapabilmeyi diledim.

Onlardan uzaklaştım ve koşmaya başladım, ilerlerken büyü yaptım ve Nimf ordusunun başının üzerinde buzdan bir köprü kurdum ve geçtiğimi görmek için yukarı baktıklarında onları Ejderha ateşiyle patlattım.

Çığlıklarının sesi havayı güzel bir şekilde renklendirdi ve önümde yere saplanmış baltamı gördüğümde yüz hatlarımı karanlık bir gülümseme aydınlattı. Buraya geri döndükten sonra onu düşürmüş olmalıyım ve vardiya beni ele geçirdi, ama oradaydı, Nymph'lerin ona yaklaşmasını engelleyen Anka ateşiyle parlıyordu ve sanki o da babamın boynunu kesmenin ağırlığını hissetmek için açmış gibi beni bekliyordu.

Buzdan köprümden sıçradım, baltayı kaptım ve en yakındaki Nymph'e savurdum, bacaklarını kopardım ve koşarken çığlık atmasına izin verdim, babamın avuçlarında dans eden alevler ve gözlerinde iğrenç bir zafer bakışıyla beni beklediği tepeye doğru ilerledim.

Alevleri bana doğru fırlattı ama ben yavaşlamadım, Ejderhamı çağırarak derimi birkaç dakikalığına altın pullarla yaldızladım, böylece ısıyı saptırabilir ve beni saldırısının yanmasından kurtarabilirlerdi.

Yüzündeki şaşkınlık ifadesine sırıtarak teşekkür ettim. Bu numarayı öğrenmek için gösterdiğim azim ve Gabriel'in yanında bunu mükemmelleştirmek için katlandığım saatler için mutluyum.

Saldırısının korları arasından meydan okuyan bir kükremeye fırladım, baltamı kafasına doğru savurdum ve kenara sıçramak zorunda kaldığında bağırdı, baltamın bir sonraki savruluşunun altından eğildi ve üçüncü denemede hava büyüleriyle onu ellerimden düşürdü.

O anda üzerine atıldım, onu altımdaki zemine doğru ittim ve yumruğumu yüzüne öyle sert vurdum ki dişlerinin kırıldığını duydum.

Lionel kükreyerek altımda çırpındı, tüm gücüyle karşı koyarken ben de saf cesaret ve kararlılıkla onun üzerindeki pozisyonumu korudum ve sonunda beni bir hava patlamasıyla sırt üstü yere düşürmeyi başarana kadar ona defalarca darbe yağdırdım.

Acı dolu bir kükreme tepemizdeki gökyüzünü sarstı ve gri bir Ejderhanın havada bize doğru savrulduğunu görmek için tam zamanında baktım, boğazındaki vahşi bir yaradan kan akıyordu.

Ben kenara sıçradım ve babam benden uzaklaştı; Ejderha, yamacı çınlatan bir gümbürtüyle aramızdan yere düştü. Fae formuna geri dönmeden ve babamın iğrenç kuzenlerinden biri ortaya çıkmadan önce.

Ignatius toprakta kan kaybından ölürken çığlık attı ve ben de yumruğuma bir buz mızrağı geçirip göğsüne saplayarak işini bitirdim. On yaşındayken babamın beni döverken içeri girdiğini hatırlıyorum. Göz göze gelmiş, tek kaşını kaldırmış ve böldüğüm için özür dileyerek oradan uzaklaşmış ve beni yediğim tekmelerle baş başa bırakmıştı. Ve son nefesini verirken bakışlarımla buluştuğunda, umarım o anı da hatırlıyor ve tanık olduğu ve görmezden geldiği şeyler yüzünden o evde yaratılan canavarı görüyordu.

Kuzenini öldürmekle dikkatimin dağıldığı anda babam ayağa kalktı ve bana tekrar vurmak için hamle yaparken hırlayarak meydan okudu. I

Buzdan mızrağı Ignatius'un göğsünden çekip aldı ve öfkeli bir haykırışla ona fırlattı, onu hamle yapmaya zorladı ve bana ateş ve havadan bir cehennem gönderdi.

Dizlerimin üzerine çöktüm, kendimi buzdan bir kalkanla korudum ve tuttuğum büyü kubbesi onun gücünün saldırısı altında parçalanıp çatlarken dişlerimi sıktım, bakışlarım buzun arasından görebildiğim vücudunun bulanık hatlarına sabitlendi.

"Benden saklanıyor musun evlat?" diye alay etti, tıpkı Xavier'in eve her geldiğinde ondan kaçmaya çalışmasıyla alay ettiği gibi. Ama ben asla saklanmadım. Dayak yiyeceğimi bilsem ya da aklından korkularıyla savaşmamı sağlayacak acımasız ve alışılmadık bir yöntem geçirse bile her zaman çenem dik bir şekilde ona doğru yürüdüm. Onunla bir Fae gibi yüzleştim, tıpkı şu anda onunla yüzleştiğim gibi.

"Sadece anın tadını çıkarıyorum," diye karşılık verdim, parmaklarımı toprağa batırdım ve orada bulduğum nemi tutarak bir dizi jilet gibi keskin sivri uçla altından yukarı ve dışarı gönderdim.

Onu kestiklerinde babam acı içinde inledi, saldırısı durakladı ve bana kalkanımı kovmak için zaman tanıdı.

Ignatius'un kömürleşmiş iskeletini önümde bulduğumda dudaklarımı karanlık ve tehlikeli bir gülümseme aydınlattı, vücudu babamın ateş büyüleriyle yanmıştı. Kemikleri bir adak gibi ortaya serilmişti ve Lance'in bu güne hazırlanırken bana öğrettiği kara büyü'nün sözleri dudaklarımdan dökülürken bir uyluk kemiğini avucuma aldım ve parmaklarımı iyi çalışılmış hareketlerle üzerinde gezdirdim.

"Chiedo al buio di disturbare questo corpo dalla pace e di mettere la sua magia nel mio sangue," diye nefes aldım, bu kelimelerin gücü bir Tüm vücudum titredi ve kemiğin içinde saklı olan büyü açığa çıkarken keskin bir nefes aldım.

Kemiği kendime mal etmek için kara büyüyü kullanırken, kemik içinde kilitli olan güçle parlamaya başladı. Bu kelimelerin gücüyle kaslarım gerildi ve içinden dikenli sarmaşıklar fışkırdı, parmaklarımın etrafında dolandı ve toprak büyüsünün yabancı hissi bedenimin içine doğru ilerlerken derimi kesti.

Toprak elementinin yabancı hissini içime çekerken canım acıyordu, sanki o dikenler vücudumdaki her damarı tırmalıyor ve onları yırtarak açıyor, tekrar dışarı çıkmak için umutsuzca bir yol buluyorlardı.

Babam bana doğru koşarken kükredi, kemiği düşürüp altın pullarımla derimi bir kez daha  rtmeyi başardığımda yumrukları ateşle kaplandı darbesi inmeden önce.

enemle buluşan yumruğunun ıtırtısını, dikenlerle kaplı sarmaşıklar Ejderhamın ateşiyle yaldızlanarak bedenimden geri çıkarken ve onu tepeden aşağıya savuracak kadar büyük bir güçle benden koparırken dudaklarımdan dökülen çabanın kükremesi takip etti.

Peşine düştüm, sarmaşıkları etinden kurtarmak için savaşırken ve çalınan büyü vücudumda sarsılmaya devam ederken beni tam olarak neye dönüştürdüğünü görmesine izin verdim.

Bir kez daha çarpıştık, yumrukların, büyünün ve nefretin öfkeli çarpışması kemikleri atlattı ve kanı uçurdu ve tüm yamacı gücümüzün kudreti altında titretti.

Sarmaşıkları boğazına dolamayı başardığımda babam telaşla haykırdı, altın pullar etimi zırhlarken Ejderhamın yanmaz derisini bir kez daha geçmeyi başaramayınca alevler onu yaktı.

 st ne atladım, yumruğumu yüzüne indirip boğazındaki dikenleri sıkarken karanlık tenimde dönüyordu, dudakları maviye döndü ve sonunda ölümünü bende gördüğünde gözleri dehşet içinde genişledi,

O kadar iyi hissettirdi ki zaferimi şimdiden göklere çıkarmak istedim.

Ama tam onu yakaladığımdan emin olduğum anda, yaptığım kara büyü yandı, çalınan toprak elementi üzerindeki hakimiyetim kayboldu ve onu boğan sarmaşıklar tamamen parçalanmadan önce kırılğan hale geldi. Öne doğru atıldım, ellerimi boynuna doladım, dişlerimi sıktım ve kalbimin çılgın hızına uygun bir çaresizlikle bunu sona erdirmek için savaşırken onu altıma çektim. Ama tam zaferimden emin olduğum anda, Babam pelerininin bir kıvrımından güneş çeliğinden bir kılıç çıkardı ve Kan dökülürken ve tehlikeli metal beni kesip açarken yanımdan geçip beni kendimi onun üzerinden atmaya zorladı.

Bir lanetle ondan uzaklaştım, ayağa sıçrarken baltamı tekrar elime aldım ve o da kendine geldi. Bana fırlattığı hava darbesini daha fazla suyla savuşturmak için bir elimi kaldırdım, gücümüz çarpışırken yamacı ıslatmasına neden oldu ve bakışlarımı bir kez daha şiddetli savaşa çekerek bir açıyla gönderildi.

Geri çekilme devam ettikçe Nimfler isyancıları kovalamaya devam etti, giderek daha fazlası yer altına inip düşmanlarından uzaklaştı, ancak oradan nereye gitmeyi planladıkları hakkında hiçbir fikrim yoktu.

Babam bir kez daha hava büyüleriyle bana saldırmaya çalıştı, kırbaçlar omurgamı kesmek için etrafımda dolanırken, onu saldırısı altında arkamda çatlayan ve parçalanan buzdan bir bariyerle engelledim, ses bana o havuzun altında sıkışıp kalan Roxy'yi hatırlattı.

Bu iblis yüzünden neredeyse dönüşeceğim adamı düşününce içimden bir hırıltı yükseldi ve bir kez daha ona doğru koşup baltamı kafasını gövdesinden ayırmayı hedefleyen acımasız bir vuruşla savururken meydan okuyarak kükredim.

Balta, tenine yakın tuttuğu hava kalkanına arpdı ve baltayı geri çekip ona ikinci kez vurduğumda gözleri panikle açıldı.

Tekrar tekrar baltam kalkanına çarparken, kasları kalkanı korumaya çalışmanın gerginliğiyle şişiyor, yüzü kızarıyor ve Damarlar patlamaya hazır görünüyor.

Yarattığı canavarın gözlerine baktı ve gözlerinde kendi ölümünü gördüğünü biliyordum, içimdeki Ejderha daha önce hiç hissetmediğim kadar güçlü bir açlıkla onun sonuna bakıyordu.

O buradaydı. Tam buradaydı ve kalkanını kaplayan Anka ateşi aramızdaki havayı ısı ile dalgalandırırken, silahımın saldırısı altında kalkanının kırıldığını hissedebiliyordum.

"Bütün bunlar bir fahişeye yüzünden mi?" diye haykırdı beni zapt etmek için mücadele ederken, soğukkanlılığı azaldı ve özünde korkak bir adam olduğu ortaya çıktı. Çünkü bu, ayağı kalkmış ve Gücüne sahip çıkmak için savaşıyan bu adam bir hilekar ve bir düzenbazdı, geldikleri kadar Fae değildi. Ama şimdi ve burada ona başka bir seçenek bırakmıyordum. Benimle erkek erkeğe yüzleşmek zorunda kalacaktı ve bunu yüzündeki dehşet dolu ifadeden anlayabiliyordum. ruhsuz gözleri kimin kazanacağını zaten biliyordu.

"Roxanya Vega fahişeye değil," diye tükürdüm, baltam kalkanına öyle bir kuvvetle arpdı ki, titreşimlerinin terden kayganlaşmış omurgamdan aşağı yuvarlandığını hissettim.

"Vega ikizlerini döndükleri anda öldürmeliydim," diye tısladı, gözlerindeki o nefret dolu bakış hiç değişmedi. Ama artık gerçekte ne olduğunu biliyordum. Kıskançlık. Babalarından, kendi kardeşinden ve hatta benden nefret ettiği gibi onlardan da aynı nedenle nefret ediyordu. Çünkü bizim ondan daha güçlü olduğumuzu ve yanımızda durduğunda her zaman küçük bir adam olarak kalacağını görebiliyordu.

Bu adamın tüm ruhumun sahibi olan kıza, eşime, karıma yaptığı her şeyi düşündükçe parmağımdaki alyans da o alevler kadar sıcak yanıyor gibiydi.

"Onunla evlendim," diye alay ettim baltayı bir kez daha savururken. "Ve kafan yumruğumdan sarkarken ona döndüğümde, ben de onun önünde eğileceğim."

Babamın gözleri bu öneri karşısında inatçı bir öfkeyle parladı ve Ejderhasının kükremesiyle aramızdaki hava kalkanının parçalanmasına izin vererek

Baltamın darbesinin altından geçmek için bana doğru yaklaştı ve gölge elini yan tarafıma batırdı, pençeleri derimi deldi ve nefesimi benden çaldı.

Yumruğumu tüm gücümle çenesine savurdum, üstünlüğü ele geçirmek için mücadele ederken baltam kalçasının arkasını kesti ve yere yığıldı, geriye düşerken çığlık attı ama gölgeleri içimde titreyip titreşerek onları ele geçirmeye zorladı.

Beni kontrol altına almak için savaşırken acı dolu bir feryatla sırtımı dikleştirdim, güçleri boyun eğmiyordu.

Roxy'nin bana hediye ettiği Anka Öpücüğü'nün ateşi onlarla buluşmak için koştu, birbirimize olan aşkımızın öfkesiyle onları yaktı ama beni merhametlerine bıraktıkları anda babam elini geri savurdu ve güneş çeliğinden kılıcını göğsüme sapladı.

Ona bakarken içimdeki her şey durmuş gibiydi; damarlarımda atması gereken nabız, şok ve kararlı bir reddetme duygusu içime işlerken inanılmaz bir şekilde durgunlaşıyordu.

Kalbime aldığım darbeden akan kanın tenimi lekelediğini ve kaderimi bir kez daha çaldığını hissederken, acı dolu birkaç dakika boyunca tek yapabildiğim dehşet içinde ona bakmaktı.

Böyle bitmemesi gerekiyordu.

İşin benimle ona kalacağını hep biliyordum ama bu sahnenin tersten oynanmasıyla doruğa ulaşmalıydı.

"Benim hiçbir oğlum lanet olası bir Vega'ya boyun eğmeyecek," diye hırladı babam, ölümümü gözlerimin içine bakarak kendi ölümüymüş gibi sahiplenirken üst dudağı geriye doğru kıvrıldı. "Sana dünyayı sundum ve sen reddettin, bu yüzden şimdi sana doğduğunda sunduğum ayrıcalığı geri alıyorum. Yıldızlara geri dön, Darius. Belki ölümünde sana yaşarken olduklarından daha nazik davranırlar."

Beni kendisinden uzaklaştırdı ve düştüm, uzuvlarım komutlarıma yanıt vermiyordu ve toprağa çarparken beni durdurmak için hiçbir şey yapmıyordu ve kendimi çok kısa hayatımda beni çok fazla küçümseyen yıldızlara bakarken buldum.

Lionel gitmeden önce bana tükürdü ve hissedebildiğim tek şey kalbimin içinde saplı kalan bıçağın etrafıma yaydığı derin kan gölüydü.

Dudaklarım konuşmadığım kelimelerle aralandı ve onu tekrar hayal kırıklığına uğrattığımı fark ettiğimde içimi ezici bir hayal kırıklığı duygusu kapladı.

Roxanya Vega'ya yıldızları sunmuş ve ona pislikten başka bir şey vermemiştim. Onun için yeterince iyi olmadığını her zaman biliyordum ve şimdi ölümüm de hayatım kadar kısa ve anlamsız bir aceleyle gelmişti ve onu bu kadar inciten adamın kellesini bile ona hediye edememişim.

Bu dünyadan kaymaya başladığımda ona duyduğum sevgiye tutundum, kendimi onun kollarında sıkıca tutulma hissine bırakırken ve bu hayatta ya da bir sonraki hayatta ikamet etmek isteyeceğim tek yerin orası olduğunu bilirken onu da kendimle birlikte çaldım.

Onu hiç hak etmemiştim. Ama yine de benim olmuştu. Eğer sadece en kısa zaman diliminde. Şansım her zaman ne kadar kötü olursa olsun, en hayati şekilde kutsanmış olduğumu biliyordum. Öpücüğünün sıcaklığını tatmış ve aşkının ağırlığında boğulmuştum, onun tarafından tüketilmiş, onun tarafından sahiplenilmiş ve yine onun tarafından bütünleştirilmişim.

İyi bir adam değildim. Ve kesinlikle mükemmel biri de değildim. Ama onun olmuşum.

Üzerimdeki acımasız gökyüzünde yıldızlar birer birer sönmeye başladı, sanki şimdi dikkatlerini benden çeviriyorlar, başarısızlığımı görüyorlar ve bana olan tüm ilgilerini kaybediyorlardı.

Ama sonra onlardan çok daha parlak yanan tek bir ışık noktası belirdi ve onları önemsizleştirdi ve onu gökyüzünde süzülürken güneşin kendisinden daha sıcak yanarken gördüm. Sonsuz güzellikte, çok güçlü, çok kuvvetliydi.

Kalbim.

Benim
aşkım.

Kraliçem.

Ve ben de bu hayattan böyle ayrılmak istiyordum, çünkü iş başa düştüğünde, onun benim için o olduğunu biliyordum. Gerçekten ihtiyaç duyduğum tek şeydi ve kısa bir süre için de olsa bana aitti. Ve bu yeterliydi.

Sadece o var.

Darcy beni çatışmanın çok ötesindeki uzun otların arasına kadar kovaladı ve kaçan asileri korumak için yeterince uzaklaştığımda kılıcımı kınına soktum, onunla yüzleşmek için döndüm, kalbim yukarıdan izleyen yıldızların pençesinde sıkıştı, kaderim onun bana gelmesine izin verirken belirlenmek üzereydi.

Onu Geraldine'den uzaklaştırmak zorundaydım ve iyi olması için dua ediyordum ama en azından Darcy beni buraya kadar takip ettiğine göre bir şansı vardı.

Nefes aldım, ayaklarımı yere bastım ve bu eylemde kendi ölümümün de bana bahsedilebileceğini biliyordum. Ama sevdiğim kadının Gölge Canavar'ın karanlığına sonsuza dek düştüğünü görmektense bu daha iyiydi.

Beni görüş alanına aldığı anda, siyah gözleri bağımızın halkalarıyla zar zor parlıyordu, hırladı ve bana doğru daha hızlı koştu. Zamanım tükeniyordu. Ve bir sonraki hareketimin, atmak üzere olduğum zarın içinde hayatımı barındıran bir kumar olduğunu biliyordum.

"Hiçbir yere gitmiyorum Mavi," dedim nefesimin altında.

Sırtımda bir illüzyon yarattım, birlikte olduğumuz binlerce anıyı resmettim, aşkımızın yansıması havada dalgalanıyordu. İlk öpücüğümüz

Acrux havuzunun altında, mavi saçlarıyla bana geldiği gece, FIB'in beni götürdüğü gün, iyi, kötü ve aradaki her şey, çiftleşmemize kadar, gözetim altında birbirimizi sahiplendiğimiz zaman yıldızların gözleri. Burada ve şimdi onun için kanadım, aramızdaki her güzellik parçasını ve kalbimin kumaşına dikilmiş her acı anı sundum. Biz bu anılardan oluşmuştuk. Bu bizim hikâyemizdi, başlangıcımızdı ama bu bizim sonumuz değildi.

Yanılsamayı değiştirdim, ona henüz yaşanmamış bir hayatı gösterdim. Bizim için beslediğim umutları, bu savaşta uğruna mücadele ettiğim şeyleri. O, geldiğini hiç görmediğim bir rüyaydı, aradığım amaçtı. Lionel'in beni Darius'a bağladığı gün kaybettiğim çocuğun hayallerini istemiyordum artık, ondan doğan bu yeni hayalleri istiyordum. Karanlığa batırılmış, günaha boyanmış, soğuk ve sevimsiz bir şeye dönüştürülmüştüm. Yine de o beni sevmenin bir yolunu bulmuştu ve ben bu sayede özgürleşmiş, uzun zamandır bildiğim o mürekkep karanlığından yükselmiş ve güneşe uzanmıştım. Fakat

Şimdi o, benim ışığım, karanlığa gömülmüştü ve ben onu bu dünyada hiçbir şey için terk edemezdim.

Ben de ona bizim için istediğim hayatı gösterdim, sahip olmak için dua ettiğim çocukları, ona sunacağıma yemin ettiğim kahkahaları ve gülümsemeleri gösterdim. Ona huzuru, sevgiyi ve hiçbir acının yaşanmadığı ve var olan tek şeyin neşe olduğu sayısız günü gösterdim. Ve bu geleceği şu anda ona vaat ettim. Hayatım, bu gece yok edebileceği ya da bana geri dönmenin bir yolunu bulabileceği ve hala ciğerlerimde nefesim ve kalbimde atışlarım varken vermek zorunda olduğum her şeyi kabul edebileceği bir teklifti.

"Ben seninim. Ve bu hayat bizim olabilir," diye seslendim ona. "Sen benimsin ve Lavinia seni benden alamayacak!"

Darcy önümde yavaşladı, gözleri arkamdaki anılara takıldı, ben ise onun önünde kalkanım olmadan, ellerimden başka bir şey kaldırmadan duruyordum.

bir teslimiyet jestiyle.

"Lütfen beni gör," diye mırıldandım, kanla ıslanmış ve gölgesinde kalmam için üzerimde yükselmiş bir şekilde bana doğru yürürken kelimeler dehşet içindeydi.

Eğer o kaybolursa burada öleceğimi biliyordum. Çünkü onsuz bu dünyada bana yer yoktu.

"Mavi, bana geri dön," diye yalvardım.

Yüzünü benimkine yaklaştırdı ve ben ona bakarken öldüğümünden emindim, büyüm neredeyse tamamen tükenmişti. Ve kılıcımı ona karşı kullanmayacaktım.

O kadar hızlı yer değiştirdi ki, keskin bir nefes aldım ve onu karda karşımda çıplak ve titrerken buldum, saçları artık mavi değil, koyu siyahtı ve Lavinia'nınki gibi omuzlarında hareket ediyordu. Kanlıydı. ve yara bere içindeydi, bacakları ve kolları derin yaralarla kaplıydı ve onu o halde gördüğüm için göğsüm ağrıyordu.

Onları incelemek için ellerini kaldırdı, sanki hiç görmemiş gibi evirip çevirdi.

ve bundan duyduğum korku beni neredeyse yok ediyordu. Ama kafasını kaldırdığında, kızım oradaydı.

"Lance?" diye nefes aldı, elleri titremeye başlamıştı ve ben rahatlamış bir şekilde öne atıldım, onu kendime doğru çektim ve göğsümdeki güç kuyusu boşalırken onu iyileştirmek için büyümün son kalanını ona sundum.

Beni aniden itti, başını salladı ve savaşa dönüp bakarken bir elini yüzünde gezdirdi. "Ne yaptım ben? Aman Tanrım, Geraldine..."

"Sen değildin," diye yemin ettim, iyi olduğundan emin olmak için bir kez daha ona doğru adım attım.

"Öyleydi," dedi dehşet içinde, gözlerinden yaşlar boşanarak.

İçlerindeki gümüş halkaları görmek için yaklaştım ve bir an var, bir an yok olarak titreşmelerini izledim. Ölmek üzereymiş gibi yanıp sönüyorlardı.

yıldızlar ve kalbim atmayı unuttu.

Korku üzerime çöktü ama yıkılmadım. Her şeye rağmen onun için burada olacaktım. Yüzüklü ya da yüzüksüz, benim için fark etmezdi. O benim ne olursa olsun dostum.

Sanki hissetmiş gibi nefesi kesildi, eli göğsüne gitti. "Ben ölümlüyüm," diye mırıldandı.

"Hayır," diye reddettim, elini tuttum ve dehşet bir ilmik gibi boğazıma dolanırken onu kendime çektim. "Bana bak," diye yalvardım ama bakmadı, gözleri titreyen parmaklarını boyayan kandaydı, ta ki ben çenesinden tutup onu bana bakmaya zorlayana kadar. "Bunu düzeltereğim," diye söz verdim tüm cesaretimle.

"Artık çok geç," dedi korkuyla ve sonra aramızda biraz mesafe açmak için beni tekrar itti. "Uzaklaşmak zorundasın. Geri geldiğini hissedebiliyorum."

"Seni bırakmayacağım," diye hırladım. "Bu lanet bizi bozamaz."

"Burada kalamam," diye yarı hıçkırarak ağladı. "Hepinizden uzaklaşmak zorundayım." "Mavi, lütfen. Bununla savaşılabirsin.

Sadece bana bak. Bunu durdurabilirsin.

tekrar devralabilirsin, yapabileceğini biliyorum."

Ama başını salladı, yanaklarından daha fazla gözyaşı akıyor, yüzünü boyayan kan ve külün arasında izler bırakıyordu ve ben ileri adım atarken ve o geri adım atarken acı dolu bir hırıltı beni terk etti.

"Lütfen," diye fısıldadı, beni uzaklaştırmak için elini kaldırdı. "Lütfen uzak dur, seni incitmek istemiyorum. Tanrım... Tanrım, ben ne yaptım? Bütün o insanlar..." Ellerini saçlarında kavuşturdu, acı dolu bir ses onu terk etti ve ben ileri atıldım, benden ne istediği umurumda değildi, yapmayacaktım

Onu yalnız bırak. Bana hayatında hiç olmadığı kadar ihtiyacı vardı.

Dağılırken onu kendime doğru çektim, göğsüme yaslanıp hıçkıra hıçkıra ağladı ve ben onu kollarımla sarıp ne yapacağımı bulmaya çalışırken bana yapıştı.

"Kaçaacağız. Birlikte uzak bir yere gideriz, tamam mı?" Teklif ettim ama geri çekildi, ağlamamak için kendini zor tutarken titreyen bir nefes aldı.

"Hayır," dedi, sesinde bir kraliçenin çınlaması vardı. "Yalnız gitmeliyim. Eğer seni incitirsem, kendimi asla affetmem."

"Mavi," diye homurdandım, yeşil gözleri o kadar karanlıkla dolmuştu ki neredeyse siyah görünüyorlardı. "Lütfen." Elini tuttum, o geri çekilmeye devam ederken ve etrafındaki gölgeler kalınlaşırken ona tutunmaya çalıştım.

"Gitmem gerek," dedi.

"Sana veda etmiyorum ve hiçbir yere gitmiyorsun," diye ısrar ettim. "Beni senden uzak tutmak için yıldızları çağırman gerekecek."

Sanki sözlerime cevap verircesine, bir meteor gökyüzünü yırtarak geçti, düşen bir yıldız başımızın üzerinden geçerken ardında ısıltılı bir ateş izi bıraktı

dağlara doğru yöneldi ve bir tanesinin yan tarafına çarparak yeryüzünü sarsan bir sarsıntıya yol açtı.

Şok içinde nefes aldım. "Şimdi ne oldu? Gökyüzü de mi düşüyor?" Darcy'ye baktım, gözlerinde bir özürle benden gittikçe uzaklaştığını gördüm.

"Canavar uyanıyor," dedi, sesi kırıldı ve aşağıya baktığımda bacaklarımı canavarın gücüyle gölgelere bağladığını gördüm, ileri atıldığımda ve güçleri tarafından geri çekildiğimde toprağın kendisine bağlıydı.

"Bekle," diye dehşet içinde soludum, o dönüp devasa siyah Gölge Canavar'a dönüştü ve geceye doğru kederli bir şekilde uludu.

"Darcy!" Boğazım yırtılırcasına bağırdım. Onu bir an sonra kaybedeceğimi biliyordum ve buna dayanamıyordum. "Yarın şafakta benimle buluş

meteorun düştüğü yere!" O dağlara doğru giderken çaresizlik içinde arkasından bağırdım ve beni duyduğundan bile emin değildim.

Öfkeyle kükreyerek gölgeleri tekrar tekrar çekiştirdim, kurtulmak için savaştım, kalbim parçalanmamız fikriyle ikiye bölündü.

Gitmesine izin vermezdim. Onu dünyanın öbür ucuna kadar takip ederdim, gerekirse aya kadar takip ederdim.

İçimde kalan tüm Vampir gücünü kullanarak Bacaklarımdan gölgeler düştü, sonra dağlara baktım, eşim çoktan kaybolmuştu.

"Mavi!" Bağırdım, içimde güçlü bir panik vardı.

Tam arkasından ateş etmek üzereydim ki bakışlarım savaşın son kalıntıları arasındaki Lavinia'ya kaydı.

Yıldızlar birbirlerine yaklaşıp fısıldaşırken, oyuncaklarının onlar için yaptığı gösteriyi izlerken ürperdim. Yıpratılmaktan, nihayet sonsuza kadar benim olduğuna inandığım her şeyi kaybetmekten çok yorulmuştum. Elysian Eşimin gözlerinin içine bakmak ve gümüş yüzüklerinin gözlerimin önünde solmasını izlemek zorunda kalmıştım, o canavarın ona ne yaptırdığını fark ettiğı anda kalbinin paramparça olduğunu görmüştüm ve eğer bu onu kırdıysa, ben de kırılırdım.

Yıldızların bizden çalmaya kararlı görüldüğü bir hayat için savaşırken kendimi çok bitkin hissediyordum. Bizi öylece bırakmayı planlıyorlar mıydı? Yoksa hayat birbiri ardına gelen kayıplardan mı ibaret olacaktı?

"şimdi mutlu musun?!" Yıldızlara bağırdım. "Sana yeterince işkence etmedik mi?!"

Ayakta durmak için tüm gücümü harcadım, bakışlarım parlayan yapıcılarımızdan uzaklaştı ve düşüncelerim tekrar Lavinia'ya kaydı, zihnimde bir karar pekişti. Darcy'ye bunu yapan oydu. Darcy'ye bunu yapan oydu.

Böylece laneti bozacak cevabı onun değersiz dudaklarından söküp alacaktım.

Titreyen bir nefes aldım, sonra hızla ileri atıldım, son isyancıların Burrows'a çekildiği yere geri döndüm, yıldızlar bana defalarca karşı gelse bile ne yapmam gerektiğini biliyordum. Çünkü evet, yorgundum ama yenilmemiştim. Vücudumdaki her kemiği kırsa ve belimi bükmeye çalışsa bile bu kadere boyun eğmeyecektim. Başka bir kader için savaşıacaktım, gerekirse gökyüzünün kumaşından bir kader inşa edecektim.

Bu dünyadaki diğer tüm yaratıklardan daha içgüdüsel olarak nefret ettiğim gölge orospuya ulaşmadan önce, bakışlarım şiddetli savaşın ötesindeki bir tepenin zirvesinde yatan bir cesede düştü, içimdeki içgüdüsel bir şey beni ona doğru çekti ve içimdeki her şeyi durdurdu.

Hayır.

Ona doğru sendeleyerek ilerlerken varlığımın temelleri sarsıldı, yanına düştüğümde panik uzuvlarımı bağladı ve yüzüne dokunduğumda keder tüm havayı benden uzaklaştırdı.

"Darius," diye mırıldandım, teni buz gibi soğuktu ve göğsündeki güneş çeliğinden bıçak o kadar derindi ki muhtemelen kalbinden geriye hiçbir şey kalmamıştı. Gözleri kapalıydı, yüz hatları hareketsizdi ama ölüyken bile huzurlu görünmüyordu.

Acı, etimi tekrar tekrar kesen bir hançer gibi vücuduma saplandı.

"Çok üzgünüm," diye inledim, üzerine kapandım ve onu hayal kırıklığına uğrattığımı hissederek göğsüme sarıldım.

Burada olmalıydım, bunun olmasını engellemeliydim.

Lavinia son isyancıları avlamaya çalışırken etrafımda çığlıklar yükselmeye devam ederken ona sarıldım ve ölümün her an üzerime çökebileceğini biliyordum ama kardeşimle geçirdiğim bu zamanı çalmak zorundaydım, bir parçam

Hala geri dönmesi için dua ediyordum. Ama içten içe biliyordum ki ruhu gitmişti. Perdenin ötesinde çalınmıştı. Bedeninin boşluğunu hissedebiliyordum ve bu kalbimin sadece ona ait olan bir parçasını paramparça etti.

"Lütfen uyan," diye yalvardım, bu kaybın ağırlığına dayanamıyordum. O En iyi arkadaşımın daha fazlasıydı, uzun yıllar boyunca hayatımda sahip olduğum tek iyi şeylerden biriydi. Birlikte yüzlerce savaşa girmiştik ve yaşadığımız onca şeyden sonra onu kaybetmek imkânsız görünüyordu.

Kendimi onu bırakmaya zorlarken umutsuz bir inilti çıkardım ve onu tekrar çamurun içine yatırdım.

"Geri geleceğim," diye söz verdim boğazımdaki keskin yumrunun arasından. "Sana düzgün bir cenaze töreni yapacağım, yemin ederim."

Başımı kaldırdım, bakışlarımı dikerken kendimi zorlukla ayakta tutabildim

Lavinia, gölgelerden oluşan kulesinin üzerinde karlar arasında, çarpık gücüyle bir grup isyancıyı kovalıyordu. Kılıcımı çekerken ellerim titredi ve dondurucu hava kemiklerime kadar işledi, Darius'a son bir kez baktım ve kalbimin başka hiçbir şey düşünemeyecek kadar intikamla dolu olduğunu fark ettim. Onun için, Mavi için.

Kederim şimdiye kadar tattığım en acı öfkeye dönüştü ve aniden hareket ettim, bize bu kadar acı çektiren cadıya doğru düzenimin hızıyla koştum. Eşimi bu gece yok edebilecek bir lanetle ona bağlayan, kız kardeşimin ruhunu içine hapseden ve ona yıllarca acı çektiren cadıya.

Kılıcımı büyük bir hızla savurarak Lavinia'yı havada tutan gölgeleri yırttım ve Lavinia korku dolu bir çığlık atarak bana doğru yuvarlandı.

Ama tabii ki yere çarpmadan önce kendini yakaladı ve bir gölge platformunun üzerinde, bir ayak üstünde asılı kaldı. İleri atıldım, kalbimdeki keder ve öfkenin ağırlığı o kadar ağırdı ki neredeyse beni boğacaktı.

onu öldürmek için. Kılıcımın darbesinden kurtulmak için geriye doğru hamle yaparken nefesi kesildi ve ben de nefret dolu bir haykırıyla kılıcımı tekrar savurdum, Emrim'in hızını kullanarak kesip biçtim ama o benden kaçmak için rüzgâr gibi hareket etti.

Bıçağım sonunda boynunun etine saplandı ve kafası neredeyse kopmak üzereyken çığlık attı. Ama bir sonraki saldırımdan kaçınmak için başka bir gölge girdabında yükselirken, karanlık gücü boğazını sararak bir damla bile kan sızmayan yarayı iyileştirdi.

Bu canavar bomboştu, içinde yaşayan bir kalp yoktu, onu yaşamaya yaklaştıracak hiçbir organ yoktu. Çürüme ve ölümden oluşmuştu ve gölgeler bedenine durmaksızın aktığı sürece belki de öldürülemezdi. Ama lanet olasıca denerdim.

"Seni alıngan küçük cehennem zebanisi," diye homurdanarak bir kez daha önümde alçaldı ve ben tekrar ileri atılarak dişlerimi çıkardım. hiç değilse çığlık atmasını sağlar.

Ciğerlerimden yükselen umutsuzluk ve öfke dolu bir haykırıyla kılıcımı göğsüne saplamaya çalıştım ama parmaklarını oynattı ve beni karanlık gücüyle sardı, sanki kâğıttan başka bir şey değilmişim gibi kılıcı elimden çekip aldı. Sanırım ben de öyleydim, yıldızlar tarafından parçalanmış ve kesilmiş bir kâğıt adam. Onlar tarafından dövülmüştüm ve benimle işleri bittiği anda beni avuçlarının içinde buruşturacaklardı. Belki de Lavinia bunu onlar için yapacak kişi.

"Vay, vay, vay," diye mırıldandı, gölgeleri bir piton gibi etrafıma sarılıp kollarımı iki yanıma bağlarken üzerimde yükseldi. "Bu gece seni tekrar ne zaman göreceğimi merak ediyordum." Hınzırca gülümsedi ve ben de ona karşı dişlerimi gösterdim, tutuşuna karşı faydasızca mücadele ettim.

"Bana laneti nasıl bozacağımı söyle," diye emrettim ve o da gülümseyerek bana yaklaştı ve bir parmağını çenemin altından geçirerek sertçe ona bakmamı sağladı.

"Bana geleceğini biliyordum," diye fısıldadı, gözlerimin içine derin derin bakarken derisi siyahımsı damarlarla kıvranıyordu. "Şu yüzüklere bak," diye tısladı. "Güzel, güzel, küçük gümüş hazineler. Ama ölümlüler Fae'lerle çiftleşemez ve onunla canavarcılık oynamaktan yorulduğumda, belki de evcil hayvanımı bedeninden geri çeker ve onu zayıf bir insan kızı olarak çürüyüp gitmeye bırakırım," diye alay etti. "Prensesinizin yüzükleri sonsuza dek yok olacak. Puf. Güle güle."

"Siktir git," diye tükürdüm. "Ne olursa olsun o benim eşim."

"Şimdi öyle mi?" diye güldü. "Tatlı prensesin için bedel ödemeye mi geldin, Lance Orion? Ne de olsa kanını lanete bağladım."

O gün benden akıttığı kanı hatırlayınca bu sözler boğazımı düğümledi. Bu muydu yani? Cevap bende mi yatıyordu? Çok daha iyi.

"Onun için her türlü bedeli öderim. Adını söyle ve yemin et, özgür olacak" dedim ve o da bunu düşündü, simsiyah gözlerinde şöyle bir bakış vardı

Başından beri umduğu şey buydu. Onun ellerine bu kadar kolay teslim olmak midemi bulandırıyor ama Darcy özgür olmalıydı. Bunu sağlamak için ne yapılması gerekiyorsa yapacaktım.

"Bunu bize neden yapıyorsunuz? Neden bizi öldürüp bu işi bitirmiyorsunuz?" Tersledim.

Daha da yaklaştı, tüm karanlık ve ölüm bedenine yapışmıştı.

"Çünkü uzun, çok uzun zaman önce bir Vega beni cezalandırmıştı. Şimdi bu iyiliğin karşılığını verme sırası bende," diye homurdandı, bakışlarında intikam ateşi parlıyordu. "Aklıma gelen her şekilde canlarını acıtacağım, ciyaklatacağım ve acı içinde kıvranmalarını sağlayacağım. Ve bu çok kolay, küçük avcı. Onlardan birini zaten bir katile, bir canavara dönüştürdüm, şimdi geriye kalan tek şey, benimkinin benden alındığı gibi onun kralını da elinden almak."

"Yani istediğın benim ölümüm mü?" Isırdım ve şu anda ölüm fikrine karşı uyuşmuş hissetsem de, bu yüzden Mavi'den ayrılma düşüncesine karşı uyuşmamıştım.

"Belki," dedi sırtarak, elini kalbime doğru kaydıldı ve gölgelerinin bedenime ulaştığını ve onun için acı verici bir şekilde sert atmasını sağladığını hissettim. Ölmek üzere olduğumdan emindim, yıldızlar ruhumu sanki her an varlığımdan koparmaya hazırlanıyorlarmış gibi çekiyorlardı. "Kanınız bedeldir. Et, kemik, kalp, ne şekilde sunmak istersen. Eğer istersen kalbini göğsünden kesip çiğ ve kanlı bir şekilde bana verebilirsin. keşke."

Lavinia beni gölgelerinin bağlarından kurtarıp kılıcımı bana geri verirken kalbim güm güm atıyordu ama kılıcın ucunu kendi göğsüme doğru çevirmem için gölgelerini kullanarak elimi yönlendiriyordu. Gözlerinin içine baktım, kılıcı elinden kaptım ve kendi etime sertçe bastırdım, seçimin ona ait olmasını istemiyordum.

Acı keskin bir şekilde alevlendi ve ben ona karşı dişlerimi sıktım, kaderimin gözlerinin içine baktım ve onun acımasızlığından korkmadım.

İçimden hiçbir şüphe gölgesi geçmeden bu teklifi sunarken yaramdan kan aktı. Blue'yu düşündüğümde, onu zihnimin gözünde tuttuğumda ve adrenalın uzuvlarımda yanarken, bunu yapmamam için bana yalvarırken bırakmadığımda kolaydı, ama onun için her şeyi yapardım.

Üzgünüm, güzelim. Seni yıldızlarda bekleyeceğim.

O benim kanatlı prensesimdi, beni kendimden kurtaran ve hayatıma o kadar çok tatlılık katan kızdı ki, aynı kişi olduğumu düşünmek bile şaşırtıcıydı. Beni, olabileceğimi hiç düşünmediğim bir adam haline getirmişti ve bunun karşılığını ona verebileceğim hiçbir şey yoktu. Ama bunu yapabilirdim, çünkü Mavi kaybolduysa hayatımın bu dünyada ne değeri vardı ki?

"Tanrım," diye mırıldandı Lavinia, daha derin kesmemi engellemek için gölgeleri elimin etrafına doladı. "Ne kadar sadık bir küçük kral. Benimkinden bile daha sadık."

"Kalbimi istiyor musun, istemiyor musun?" Hırladım ve daha da yaklaştı, başparmağını göğsümden aşağı dökülen kan çizgisi boyunca gezdirdi, ağzına götürdü ve yalayarak uzaklaştırdı.

"Mm," diye iç geçirdi. "Çok tatlı, çok baştan çıkarıcı. Ama beni pek iyi dinlemedin. Tekrar söyleyeceğim. Bana bedeli et, kan ya da kemik olarak teklif edebilirsin. Şahsen... Sanırım bunu senin etinden almak isterim." Eğildi, dişlerini omzumun etine batırırken beni bir kez daha gölgelerine hapsetti ve daha fazla kan çekecek kadar derin ısırığında öfkeyle hırladım. Sonra bir kâfir gibi kanımı yaladı ve soğuk dilinin okşamasıyla ürperdim.

"Benden ne istediğini bilmiyorum," diye tısladım tiksintiyle, gözlerini dolduran çığ, ahlaksız bir şehvetle dudaklarını yalayarak uzaklaşırken.

"Kendi isteğinle benim olacaksın," diye duyurdu. "Vücudun, dilediğim her şeyi yapabileceğim oyun evim olacak. Onu kesebilir, kırbaçlayabilir, yakabilir ve aklıma eserse becerebilirim. Ve sen de bunu kendi isteğinle yapmama izin vereceksin, şikâyet etmek yok, karşı koymak yok."

Ona ters ters bakarken boğazımdaki safra yükseldi, bu bedelin ağırlığı neredeyse dayanılamayacak kadar fazlaydı.

"Bu mu yoksa ölüm mü?" diye sordum, sesim içi boş, boş bir şeydi.

"Evet," diye onayladı. "Ya da vücudundaki kemikleri teker teker alabilirim, çat, çat, çat, ama bu da muhtemelen ölümle sonuçlanır." Sanki gayet normal bir konuşma yapıyormuşuz gibi hafifçe güldü.

"Peki sana bedenimi sunarsam, bunu ne kadar süre için istiyorsun?" Homurdandım, ölümün bu sürtüğün yanında sonsuza kadar kalmaya tercih edileceğini biliyordum. "Darcy lanetten ne zaman kurtulacak?"

"Diyelim ki... üç ay döngüsü," diye önerdi. "Bundan daha adilini söyleyemem."

Sonra seni Vega eşine geri gönderdiğimde, bana verdiklerini öğrendiğinde kalbi paramparça olacak."

"Bizi küçümsüyorsun," dedim, ses tonum yıldız bağımızın gücüyle yükseliyordu. "Biz her şeyden sağ çıkabiliriz."

Sırıttı ama bu sıritiş şimdiye kadar tanık olduğum her şeyden daha şeytaniydi.

"Bunu göreceğiz, Lance Orion. Anlaştık mı?" Bana elini uzattı.

"Bu konuda bir ölüm anlaşması yapmalısın," diye ısrar ettim, kalbim kabul ettiğim şeyi yavaşça kabul ederken düzensiz bir şekilde atmaya başlamıştı. "Sözünün hiçbir şüpheyeye yer bırakmayacak şekilde bağlayıcı olması gerekiyor."

Gözlerini devirdi, sonra avucunu kılıcımın üzerinde gezdirdi, yarararak açtı ve aynısını yapmak için elimi tuttu. Sonra elini benimkine vurdu, kanımız birbirine karışırken kanının buz gibi ıslak dokunuşu tenime değdi - gerçi onunkinin gerçekten kan olduğundan emin değildim.

"Anlaşmamızın şartlarını yerine getireceğime yıldızlar üzerine yemin ederim," diye mırıldandı. "Bedenin üç ay döngüsü boyunca isteyerek benim olacak ve bu süre dolduğunda Darcy Vega'yı lanetinden kurtaracağım."

"Ve beni esaretinden kurtaracaksın," diye hırladım ve sanki bundan bahsetmeyecekmiş gibi nazikçe gülümsedi.

"Ve seni serbest bırakacağım, Lance Orion, tutsaklığımdan. Ve eğer anlaşmanın bana düşen kısmını yerine getirmezsem, öleceğim."

"Sen ölebilir misin ki?" Tersledim.

"Tüm varlıklar ölebilir," dedi acı bir şekilde.

Büyü aramızda mırıldandı, kan taklidinin en azından bu anlaşmayı yapmak için yeterli olduğunu doğruladı. Ama bunun bir parçası daha olduğunu biliyordum, yapmam gerekeni kabul ederken boğazımda bir yumru oluştu.

"Katılıyor musun?" diye sordu, gözlerinde zafer ateşi yanıyordu.

Tereddüt ettim, maruz kalmak üzere olduğum Şeyden dolayı içime korku yayılıyordu ama yapmak zorundaydım. Ya bunu yapacaktım ya da Darcy'nin büyüünü sonsuza dek yok edecek bir lanet tarafından tüketilmesine izin verecektim. Bu onu ölümlü kılacaktı, etinde barınan ve onu sevdiği insanlara karşı kışkırtan o iğrenç canavardan bahsetmiyorum bile. O bu kadere hak etmeyecek kadar iyi ve tatlıydı. Ve Solaria'nın Şu anda ona benden daha çok ihtiyacı vardı.

Üç ay döngüsü geçecekti. Ve çıktığımda kim olursam olayım, onu sevmeye devam edecektim. Hala onun olacaktım.

Kararımın çoktan kesinleŐtiđini biliyordum ve dehşet bedenimi sarmış olsa da geri ekilmeyecektim. Ama yapabilirdim Darcy Vega için cehennemde üç ay döngüsü hayatta kalmak. En saf haliyle ısırap verici olurdu ama bedenim bir hiçti. Önemli olan parçam Mavi'ye aitti. Ve Lavinia ona asla dokunamayacaktı. En azından bu Şekilde kızımın yanına dönebilir, onu atan kalbimin her atıŐıyla sevmeye hazır olabilirdim. Bir gün onunla yeniden bir araya geldiğimde, bu seimim için beni suçlamaması ve beni affetmenin bir yolunu bulabilmesi için dua ettim.

"Katılıyorum," dedim sertçe ve aramızdaki bağ acı verici bir Şekilde koptu.

Büyü benim ve onun teninin altında yara açarken yıldızlar fısıldıyor, ışıık avuçlarımızın etrafında parlıyor ve kanımız toza dönüşüyor.

Elimi bıraktı ve avucumun içine kırmızı bir yıldızın yakıldığını gördüm, derimin altına gömölüp kaybolmadan önce bir süre orada parladı. Lavinia aynı işaretin kendi bedenine yerleŐmesini izledi ve dudaklarında bir gülümseme belirdi.

Bitmişti. Bağlanmış, zincirlenmiş ve bu iğrenç canavar tarafından sahiplenilmiŐtim.

"Üç ay döngüsü," diye onayladı, boğazıma dokunmak için uzandı ve etrafına dolanan bir gölge yakasının sıkıca kenetlendiğini hissettim.

"İŞte buradayız. Hepsi benim." Bana doğru süzölüdü, tasmaya bir tasma gibi bağlanan bir gölge dalını çekiştirdi ve beni

Vücudunu saran gölge pelerininin içinden bir kese yıldız tozu çıkardı.
"Hadi eve gidelim tatlım, seni bir erkeğin kırılabilceğı her şekilde
kırmaya başlamak için sabırsızlanıyorum."

OceanofPDF.com

Catalina

Hamish'in eli benimkine sıkıca kenetlenmişti, azalan büyülerimizin birleşimi aramızda dalgalanıyordu ve geri çekilirken halkımızı kovalayan Nymph'leri durdurmak için savaşıyorduk.

Yüzlercesi, Fırtına Ejderhası ve sürüsünün onları savaştığımız bu cehennemden güvenli bir yere götürmek için açtığı tünelleri takip ederek yerin derinliklerine doğru koşarken yanımızdan geçmişti.

Yaralılar ya geri taşınırken ya da kendilerini güvenli bir yere sürüklemeyi başarırken akın artık bir damlamaya dönüşmüştü. Bazı cesur ruhlar, güçleri azalmadan önce iyileştirebildikleri kadarını iyileştirerek oyalandılar, ama şimdi ikimize kalmıştı ve bizim büyümüz de hızla azalıyordu.

"Onları daha fazla oyalayamayız Kitty," diye bağırdı Hamish, dişlerini sıkmış, gücünün her damlasını kullanarak Nimflerin bize ulaşmasını engelledi. Attığımız sarmaşıklar sıkıca sarılmıştı giderek daha fazlasını tünellerin girişinden ve Lionel'ın bu gece burada yarattığı katliamdan kaçmak için bize doğru koşan son birkaç asiden uzaklaştırıyordu.

"Biliyorum," diye soludum, hâlâ buraya dönmek için savaşan kazazedeler arasında çocuklarımdan bir iz ararken bir damla gözyaşı yanağымda iz bıraktı.

"Ama kaçamam. Onlar hala dışarıdayken olmaz, Hammy."

"Ben de," diye onayladı, gözleri kızına ve oğullarına duyduğu sevgiyle parlıyordu.

O ve ben saf bir şey yaratmıştık. Bu küçük mutluluk balonu, sevgi temelinden başka bir şey üzerine inşa edilmemişti.

Beni kırık bir ruh olarak bulmuştu, Lionel'ın ellerinde geçirdiğim taciz yılları beni bir zamanlar olduğum kadının kabuğu haline getirmişti. Yine de beni kendime getirdi. Hiçbir emir ya da bağ olmadan gerçekte kim olduğumu bulmama yardım etmiş ve beni o kadın olarak sevmişti. Bana gerçek aşkın ne olduğunu ve ne kadar sonsuz güzellikte olabileceğini göstermiş, ben de onu karısını kaybettikten sonra yaşadığı acıdan kurtarmıştım.

Korku dolu bir kışneme dikkatimi çekti ve gümüş bir Pegasus'un dört nala bize doğru geldiğini görünce kalbim durdu; sırtında bir kız, alarm çığlıkları atarak onlara yaklaşan Nimflere ateş püskürüyordu. Nimfler çingiraklarını bıraktılar ve kızın ellerindeki ateş tam onu tanıdığım anda söndü.

"Sofia!" Elimi onlara doğru uzatıp toprak büyüyle yerde bir yarık açtım ve Hamish bir koçbaşı yaratarak sol taraflarındaki perilere çarparken sağ taraflarındaki periler öfke çığlıkları atarak yarığın içine yuvarlandılar.

"O geliyor!" Sofia bağırdı ama sözlerine pek dikkat etmedim. Önünde Tyler'ın sırtında yatan iki figürü gördüğümde ve Xavier'in kana bulanmış etini gördüğümde keskin bir nefes çektim.

"Hammy, Xavier ve Geraldine ellerinde," diye soludum, Pegasus'u daha hızlı koşmaya teşvik ederken elini sıkıca kavradım ve Nymph'leri uzak tutmak için arkasındaki zemini tahrip etmeye devam ettim.

Tyler dörtnala daha hızlı koşarken telaşla kişnedi, gözlerinde dehşetle bize doğru saldırırken etrafına çamur ve ot parçaları saçtı ve ben onun ötesine baktığımda nedenini gördüm.

Lionel onların arkasında yükseldi, hava büyüsunü kullanarak hâlâ bize ulaşmak için savaşılan Nympha'ların saflarının üzerinde durdu ve bakışları hücum eden aygıra ve taşıdığı Fae'ye kilitlenirken ellerini kaldırdı.

"Sıkı tutun Kitty, o serseriye uzak tutabiliriz," dedi Hamish kararlı bir sesle ve kalbim o adamı görünce korkuyla titremesine rağmen Bir zamanlar bana acımasızca sahip olan kocamın elini sıkıca tutarak çenemi kaldırdım ve Lionel'in onlara zarar vermesini önlemek için çocuklarımızın arkasına bir hava kalkanı fırlatırken ona tüm gücümü verdim.

Lionel kalkanı öyle bir güçle ateşledi ki neredeyse düşüyordu ama saf kararlılık ve çocuklarımıza duyduğumuz sevgi sayesinde kalkanı tutmayı başardık.

Büyü rezervlerim azaldıkça keskin bir nefes aldım, tükenmekte olduğumu biliyordum ve yıldızların bana biraz daha dayanmam için gereken gücü vermesini diledim.

Tyler bizi karşılamak için acele ederken yüksek sesle kişnedi, açık tünel arkamızda geniş bir şekilde duruyor ve onu içeri davet ediyordu.

"Atla!" Yanımızda durmak için kayarlarken Sofia bağırdı ve Xavier'in omurgasındaki yaralara bakarken içimden bir hıçkırık koptu, bunlara neyin sebep olduğunu ve suçlunun kim olduğunu tam olarak biliyordum.

Geraldine'in beti benzi atmıştı, kalbimi korkuyla çarptıran bir zehir kokusu vardı üzerinde ve Xavier'in elini tutup sıkmadan önce parmaklarımı saçlarında gezdirmek için uzandım.

"Onu uzak tutmalıyız," diye soludum, Hamish yüksek sesle hırlarken, Lionel'ı uzak tutmak için savaşıırken büyümdaki çekiş acı verecek kadar şiddetlendi.

"Anne?" Xavier inledi ve yanağına bir öpücük kondurmak için eğildim.

"Seni doğuracağımı ilk öğrendiğim andan itibaren koşulsuz sevdim. Sen benim yıldızlı oğlumsun, karanlıktaki ışığımsın ve dönüştüğün adamla sonsuz gurur duyuyorum aşkım," dedim, vedanın soğuk tadını dilimde hissederek ve bunun tek yol olduğunu bilerek.

"Bunu neden söylüyorsun?" Xavier oturmak için kendini iterken homurdandı ama bildiğini biliyordum.

"Hepimiz ondan kaçamayız," dedim, büyüm titrediğinde ve tamamen kesilmeden önce sadece birkaç dakikamız olduğunu bildiğimde sözlerim bir çığlığa dönüştü.

"Cesur ve doğru yaşa, benim tatlı kızım," dedi Hamish hoyratça, Geraldine'in gevşek elini avucunun içine alıp dudaklarından acı dolu bir inilti dökülürken sıkıca kavradı. "Sonunda bu kötülüğün üstesinden geleceğini biliyorum."

"Darius'a onu sevdiğimi söyle," diye fısıldadım Xavier'e. Lionel'in büyüünün gücü amansız bir kuvvetle kalkanımıza çarparken, çocuklarımı bir daha asla göremeyeceğimi bilmek kalbimi paramparça ediyordu. "Benim için ne kadar önemli olduğunuzu size asla gösteremediğim zamanlarda bile ikiniz hayatımı tamamladınız. Sana olan sevgim hiç azalmadı."

"Anne, lütfen," Xavier'in sesi bu kelimeyle kırıldı ve acı içimi parçaladı çünkü benden istediğı şeye boyun eğemeyeceğimi biliyordum.

"Git," dedim, Tyler'ın vahşi ifadesiyle karşılaşmadan önce bakışlarım Sofia'ya kaydı. "Ve onu sevmeyi hak ettiğı şekilde sevdiğinden emin ol."

Hala direniyorlardı, Xavier onlarla gelmemiz için yalvarıyordu ve çenemi sıktım, sahip olduğum tüm güçle kendimi çelikleştirdim ve sesimi yönetebildiğim kadar kalın bir şekilde Zorlama ile bağladım, bu gücü ona yönlendirirken Tyler'ın zihinsel kalkanını paramparça ettim.

"Kaçın!"

Bu emir onu çok etkiledi ve dörtnala koşmaya başladı, Xavier'in acı çığlıkları bana kadar ulaşırken arkamızdaki tünele doğru hızla ilerledi.

Sonsuz bir acı dünyası.

Hamish kalkanı etrafımıza daha sıkı sararken tünelden döndüm, Lionel kalkanı delmeye çalışırken büyümüz titreşiyor ve çatlıyordu.

Bu sadece bir zaman meselesiydi. İkimiz de bunun ne olduğunu biliyorduk. Son bir direniş ama hayatta kalabileceğimiz bir direniş değil.

Kalçamdaki kılıftan küçük bir bıçak çıkardım ve Hamish'in karanlık bakışlarıyla karşılaştım.

"Beni canlı yakalamasını riske atmayacağım," diye nefes aldım, bunu kabul edip kendi kılıcını da çekerken gözlerinde bu taahhüdün acısı parıldıyordu.

"Buna da izin vermeyeceğim canım," diye yemin etti, böyle bir şey olursa neye maruz kalacağımı çok iyi biliyordu. Lionel'in merhametine çok uzun süre katlanmıştım ve bir daha asla onun oyuncağı olmayacaktım.

"Birlikte mi?" Kendim için herhangi bir mutluluk umudundan vazgeçtikten çok sonra bana dünyayı sunan ve hayatımı tamamlayan bu adama bakarken acı bana saldırarak sordum.

"Her zaman, Kitty. Sen ve ben birbirimize bağlıyız."

Onu öpmek için parmak uçlarımda yükseldim, büyümüz son kez kekeleyip çatlarken öpücüğünde aşkımızın tatlılığını tattım, kalkan Lionel'ın saldırısı altında parçalandı ve o muzaffer bir gülümsemeyle dumanın içinden geçerken alevleri söndü.

"Gelinimin bu asi pislik için bana ihanet edeceği günü göreceğimi hiç düşünmemiştim," diye alay etti Lionel, öpüşmemizi kesip ona döndüğümüzde, hâlâ el ele ve bu sahte krala karşı meydan okumayla doluyduk. "Umarım onun sikinin tadı çekeceğin acıya değmiştir.

Buna katlan, Catalina. Çünkü benden uzakta geçirdiğin her hain anın bedelini sana ödetmeyi planlıyorum."

"Bir daha asla benden bir şey alamayacaksın Lionel," diye dudak büktüm, bıçağı kavrayışım sıkılaşıırken ona karşı duyduğum tiksinti ve küçümsemeyi görmesine izin verdim.

"Ve sen asla gerçek bir kral olamayacaksın," diye tükürdü Hamish.

Lionel bize doğru yaklaşıırken zalimce güldü, öldürücü gözlerini Hamish'e dikerken avuçlarında ateş birikiyordu ve bunu yapmak istediğini biliyordum.

Onu öldürürken bana izlettirecekti. Ama Lionel Acrux'un benden almasına izin vermeyi bırakmıştım. Yani artık tek bir şeye bile sahip olamayacaktı. lmlerimiz bile.

Hayatımı benden çalan canavardan uzaklaştım ve son kez sevdiğim adamın gözlerine baktım.

"Sonsuzluğa doğru gidiyoruz, aşkım," diye nefes aldı.

"Elimi bırakma," diye cevap verdim ve bıçağımyı kendi boğazıma geçirmeden önce hissettiğim son şey, onun benimkini sıkıca kavrayışıydı. Kendi bıçağını kalbine sapladığında ve ikimiz birlikte yere düştüğümüzde, bu söze sımsıkı sarıldık ve yıldızların kucağına bir olarak kaydık.

Asilerin hepsi emrettiğim gibi benden kaçmış, tünellere çekilmiş ve güvenli bir yere ulaşmayı ummuşlardı. Savaş alanında sadece Justin ve ben kalmıştık, yeryüzündeki son yiyecek kırıntılarını gören aç ruhların çaresizliğiyle üzerimize gelen Nymph'leri parçalıyorduk.

Diğer herkesi gözden kaybetmiştim ve bu lanet olası cehennem savaşında başarmaya kararlı olduğum tek şeye odaklanırken sadece kaçmış olmalarını umabiliyordum.

Babamı öldüren Su Perisi ben buradan ayrılmadan önce ölecekti ve bunun için ne yapmam gerektiği umurumda değildi.

Alejandro öyle güçlü bir çığırak çıkardı ki, ona doğru koşarken neredeyse dizlerimin üzerine çökecektim. Kılıcımı daha yukarı kaldırırken, onun iğrenç gücüyle mücadele etmek için Tarikatımın ateşini tenimi kaplamaya teşvik ettim.

Onu öldüren darbeyi indirdiğimde vücudumda yankılanıyordu.

Bir hareket gözüme çarptı ve döndüm, Justin'i orada buldum, kendi kılıcı bana doğru sallanıyordu ve gözlerinde korkusuz bir adanmışlık bakışı, engellemek için zamanında gardımı almak için savaşıırken kalbimin atmasına neden oldu.

Nymph'in sondaları zırhıma çarptı ve Justin beni kurtarmak için orada olmasaydı bunun lanet olası kalbim olacağını fark ettiğimde içimi bir ürperti kapladı, kılıcı yaratığa saplandı ve bakışlarımız karşılaştığında aramızdaki toprağa siyah kan döküldü.

Su Perisi sondalarını ona doğru savururken acı dolu bir feryat koptu ve ben de kılıcımı canavarın kalbine sapladım, ölürlen küle ve kora dönüşmesine neden oldum.

Justin kendini iyileştirmek için elini böğrüne bastırırken, "Teşekkür ederim kraliçem," diye soluk soluğa söylendi ve ben reddederek başımı salladım.

"Sana teşekkür etmeliyim." Gerçekten de onun kötü adam olabileceğine neden inandığımı bilmiyordum çünkü böyle bir şey yapamayacak kadar iyi biriydi.

Bakışlarımı tekrar Alejandro'ya çevirdim, meydan okurcasına kılıcımı ona doğrulttum ve daha fazla Nimf üzerimize gelirken onun da bana karşılık vermesine neden oldum. Hava büyülerimle bizi korumak zorunda kaldım ve koşmaya devam ederken etrafımızda bir güvenlik kubbesi oluşturdum.

Ama biz ilerledikçe, Nimfler ıngıraklarını daha çok salmaya başladılar, içime işleyen güçleriyle sihrimi çalmaya çalışıyorlardı ki bize son bir kez daha saldırabilsinler.

Justin arkamdan uludu ve döndüğümde onu hareketsiz yatarken buldum. Perilerin ıngıraklarının gücü gücünü çalarken ve onu onların merhametine bırakırken diz çöktü.

Büyülerimi ona fırlatıp onu havaya kaldırırken, göğsünü sarması için sarmaşıklar atarken ve yapraklardan bir paraşüt yaratırken lanet ettim.

"Ne yapıyorsun?" diye nefes nefese kaldı.

"Arkamı kolladığın için sağ ol dostum, ama bu senin Kaçın," dedim, inkar edercesine başını sallarken sıkıca bağlandığını iki kez kontrol ettim.

"Acı sona kadar yanınızda savaşmak istiyorum leydim. Sizin sadık ve galantınız olacağım-"

"Beyaz şövalyeler bana göre değil, Justin. Ama teşekkürler ve tüm o caz. Eğer ölürsem, onlara bir baş belası gibi öldüğümü söyle."

"Bekle," diye soludu ama dövüşe konsantre olmam gerekiyordu ve onun için endişelenirken bunu yapamazdım, bu yüzden hava büyümle onu gökyüzüne fırlatmak için tüm gücümü kullandım ve çığlıkları artık onları duyamayana kadar yukarı ve benden uzağa fırladı. Onu, asilerin kaçtığını tahmin ettiğim yöne doğru esen güçlü bir rüzgâr ve iyi olacağına dair içten bir umutla bıraktım. Ölmek için fazla iyi biriydi.

Nimflerin çığlıkları kısa sürede dikkatimi tekrar dövüşe çekti ve Alejandro'yla yüzleşmek için döndüm, ayağımı yere vurup onunla aramda büyük bir yarık açılmasına neden olurken üst dudağımı geri çekerek alay ettim.

Etrafındaki toprak parçalanarak onu diğerlerinden ayırdı. Nymphs ve ben kılıcımı hazır tutarak ve Anka ateşi damarlarımda magma gibi yanarak onu karşılamak için koşarken hava kalkanımı onu da kuşatmak için dışarı ittim.

Alejandro tehditkâr bir çığlık atarak devasa formuyla ileri atıldı, attığı her adımda yer titriyor ve kalbim savaşın baş döndürücü melodisiyle çarpıyordu.

Sondalı yumruğunu bana doğru savurdu ve ben yumruğun altından eğildim, kılıcım başımın üzerinde kavis çizerek kolunu kopardı ve arkamda bir gümbürtüyle yere düştü.

Acı dolu bir kükremeye döndü, diğer eli bana çarptı ve beni yere yuvarladı, ama ben yuvarlanmaya devam ettim.

Bacaklarının arasındaydı ve kılıcımı bacaklarının arkasına sapladım, dizlerinin üzerine yuvarlanırken daha da yüksek sesle çığlık atmasına neden oldu.

Bana doğru hamle yaptığında ayağa fırladım ve meydan okuyan bir çığlıkla ona tekme attım, botum kürek kemiklerinin arasına indi ve onu önümdeki çamura çarptı.

Toprakta çırpınıp dururken diğer kolunu da kopardım, acı çığlıkları havayı titreştirirken ondan uzaklaştım ve aniden öyle güçlü bir ıngırak çıkardı ki ciğerlerimdeki havayı boğdu ve büyümü geri alma şansımın olmadığı iimin derinliklerine kilitledi.

Hava kalkanım düştüğünde dizlerinin üzerine çöktü ve diğer Nymph'ler bana doğru gelirken zafer çığlıkları attılar. Henüz bitmedi.

"Ben Vahşi Kral'ın kızıyım!" Kılıcımı geriye doğru kaldırıp kan kırmızısı gözlerinin içine bakarak kükredim. "Ve ben kilom için geldim et!"

Öfkeli bir çığlıkla kılıcımı savurdum, bıçak vahşi bir darbeyle boynunu kesti ve zafer şarkıları içimden geçerken onun aşağılık hayatına kan ve intikam püskürterek son verdim. Bu canavar babamın Sihir ve ben şimdi onu zgr bırakıyor, değersiz bedeninden koparıyor ve öbür dünyada onu bulması için dua ediyordum.

Diğer Nimfler neredeyse üzerime geliyordu, ama kafası yere çarptığında gökyüzüne sıçradım, alev alev yanan kanatlarım ve onların Tenime yapışan o tek zafer parçasıyla başarısızlığımızın savaş alanının üzerinde yükselirken çığlıklar etrafımda yankılanıyordu.

Gabriel

Tünel üstüne tünel açtım, isyancıları darboğaza soktum ve onları ağın çok daha derinlerinde olan ailemin peşine gönderdim, dağların altında bir kaçış yolu açtım. Güvende olduklarını bilmenin verdiği rahatlama yine de yeterli değildi çünkü sevdiğim diğer insanlar hâlâ buradaydı ve her birini çevreleyen tehlikenin hayallerine dalmak yerine şu anda kalıp savaşmak yapabildiğim tek şeydi.

Başka bir boş tüneli kapattım, toprak büyüleriyle sıkıca mühürledim, şimdi tükenmediğinden emin olmak için mümkün olduğunca az kullanmaya çalışıyorum.

"Bu taraftan!" Tünelden sağıma doğru koşarak gelen bir grup isyancıya seslendim ve onlar yanımdan geçerken Tyler'ın Pegasus formunda, sırtında üç kişiyle bana doğru geldiğini gördüm.

Geraldine onun boynuna sarılmıştı, Sofia ise önündeki Xavier'e tutunmuştu; Xavier'in başı, Geraldine'den Xavier'e şifa büyüü akarken düşüyordu. İkisi de çıplaktı ve onları selamlamak için aceleyle ilerledim, Xavier'in yüzünün solgunluğu ve Sofia'nın durgunluğu karşısında göğsümde endişe alevlendi.

Geraldine'in cesedi. Etraflarına aceleyle bir yosun örtüsü serdim ve Sofia teşekkür ederek örtüyü kavrarken titredi.

Tyler homurdandı, Geraldine'in serin alnına elimi koyup etine iyileştirici büyü yapmaya çalıştığımda bir an burnunu bana sürttü, pek işe yaramayınca içimi bir endişe kapladı.

Xavier perişan görünüyordu ve acı kalbimi parçaladı çünkü nedenini biliyordum, Catalina ve Hamish'in geride kaldığını *görmüştüm*, bizim için ne yaptıklarını biliyordum. Ve onların fedakârlıklarının bir hiç uğruna olmasına izin veremezdim.

"Geraldine'in nesi var?" Korkuyla sordum.

"Sanırım bende de aynı sorun var," dedi Xavier, yan tarafındaki siyahımsı pençe izlerini göstermek için battaniyeyi kaldırırken sesi kuruydu.

Bu yaraların nasıl iyileşebileceğini, ikisinden birinin hayatta kalıp kalamayacağını *görmeye* çalıştım ama onlar gölgeden yapılmıştı ve etrafımızda bu kadar ölüm varken yarına dair bir şey *görmek* zordu.

"Devam edin," diye ısrar ettim, onlara arkamdaki tüneli işaret ederek. "Leon sizinle en uçta buluşacak, olabildiğince hızlı gidin." Onlara niyetli bir bakış attım ve Xavier kaşlarını çatarak bana baktı, ben aceleyle uzaklaşmadan kolumu yakaladı.

"Bana bunun nasıl biteceğini söyle," diye talep etti ve ben kalın bir şekilde yutkundum. "Bana sevdiğim herkesin hayatta kaldığını söyle." Sanki kurtulamayacaklarını zaten biliyormuş gibi söyledi ve ben gerçeği ona açıklamaya dayanamadım.

"Xavier," diye iç geçirdim, elini nazikçe üzerimden çekerken kolunu sıktım. "Savaş tahmin edilemeyecek kadar kaotiktir. Bu gece herkesin öldüğünü ve birçoğunun hayatta kaldığını *gördüm*. Hangimizin kurtulacağını bilemiyorum ama yemin ederim ki elimden geldiğince çoğumuzu kurtarmak için elimden gelen her şeyi yapacağım."

Xavier inledi, gözleri dalgalanarak kapandı ve sonra tekrar açıldı, Sofia ona daha fazla iyileştirme büyüsunup yanağını öperken üzerine zayıflık bulutu çöktü.

"Birlikte kalın ve olabildiğince hızlı gidin," diye ısrar ettim ve Tyler havalandı, ben savaşın olduğu yöne doğru ilerlemeye devam ederken tünelden aşağı doğru koşmaya başladı, etrafımdaki tünelleri kapatarak sadece bu yolun kalmasını sağladı.

Göreceklerimden korkarak ama sevdiklerimden kimlerin hâlâ o savaşta olduğunu *görmek* için bakmam gerektiğini bilerek kendimi Görüş'ün içine bıraktım.

Zihnim önce Darcy'ye yöneldi, çünkü savaş başladığından beri onun kaderini göremiyordum, karanlık onu bulanıklaştırıyor ve bunun ne anlama geldiği konusunda beni dehşete düşürüyordu. Ama şimdi bile ona ulaşamıyordum ve görüşümü Orion'a çevirirken kalbimdeki paniği yatıştırmaya çalıştım, ama onun kaderi de aynı derecede karanlıktı, bana sadece anlık görüntüler sunuyordu, kaderini çevreleyen o kadar çok kan ve acı vardı ki nefes almakta zorlanıyordum. Ama yaşıyordu. Sadece nerede olduğunu *göremiyordum*.

Sonra Tory'yi aradım ve kaderinin nasıl değiştiğini izlerken kalbim yerinden çıkacak gibi oldu. Darius'un göğsünde bir hançerle yerde yattığını ve Tory'nin hıçkırıklarının havayı doldurduğunu *gördüm*. Acı göğsümü delip geçti, çünkü Darius'un ölümünün çoktan gerçekleştiğini biliyordum ve imgelemi devam ettirmek için her şeyimi harcadım, ortaya çıkmasına izin verdim. Lionel'ın Tory'yi kederinden çökmüş halde bulmasını izledim, sonra ellerini hava büyüsyyle bağladığını ve sırtına bir bıçak sapladığını *gördüm*.

İmgelemden sıyrıldım, koşmaya başlarken panik bedenimde alevlendi.

Tünellerde yükseldikçe hava yoğun bir dumanla kaplanıyordu ve Burrows'un bir bölümünün yandığını fark ettim. Alevlerin duvarları yaladığı tünelleri kapattım ve özgürlük şansı sunan bu son bölüme yayılmalarını engelledim. Ama kaç kişinin daha hayatta kaldığını *görmek* için görüşümü kullandığımda, bunun o an olduğunu biliyordum. Buraya başka kimse inemeyecekti ve aniden nefes alamaz oldum çünkü kız kardeşlerimden hiçbirini görmemiştim, Orion'u da görmemiştim.

Onları kaybedemezdim.

Döndüm, yıldızların rehberliğini takip ederken ellerim titriyordu, hareketlerimin Tory'yi kurtaracağını biliyordum ama nedenini *göremiyordum*.

Tünelin girişini paramparça ettim, her şeyi aşağı indirdim ve son sihrimi de çalacak kadar kalın bir buz ve toprak duvarla kapattım. Ama iş bitmişti. Tüneller kapalıydı ve geçmeyi başaran herkes güvendeydi. En azından şimdilik.

Derin ve şaşkın bir kahkaha havayı doldurdu ve döndüğümde Lionel Acrux'u kırmızı bir pelerinle orada bulduğumda omurgamdan aşağı soğuk sular dökülür gibi oldu. "Ölü kraliçenin piç oğlu," dedi sırıtarak. "Ve öyle görünüyor ki "Sanki sihri bitmiş gibi."

Karnım sıkıştı ve yıldızlar bana kaderimi, Tory'yi ölümden kurtaracak olan kaderimi gösterdiler. Onlara ve sinsi yöntemlerine başımı salladım çünkü ben kurbanlık kuzuydum.

Cebinden bir kese yıldız tozu çıkararak bana doğru yürürken, "Yeni bir Kahine ihtiyacım var," diye duyurdu.

Yüzüne bir yumruk savurdum ve ağzından kanlar akarak geriye doğru tökezlerken küfretti. Bir elini kaldırarak ciğerlerimdeki oksijeni çaldı ve hava büyüyle üzerime öyle bir ağırlık bastırdı ki önünde diz çöktüm.

Yüzüme bir tomar kan tükürdü ve beni havadan iplerle kendisine bağlarken bana bakıp alay etti. "Buna pişman olacaksın, ey kudretli Kahin."

Yıldız tozunu üzerime fırlattı ve Lionel'la birlikte yıldız tozunun kucağına düştüm; geleceğe bir bakış atmak için etrafımda fısıldayan yıldızları çağırırken kalbim küt küt atıyordu. Ama bana sunacakları hiçbir şey yoktu, beni ezecek kadar ıssız bir gelecek vizyonundan başka.

Bu yüzden dikkatimi bu savaşta savaşmak zorunda kalan sevdiklerime çevirdim, etrafımdaki yıldızların gücünden yararlandım ve onları bana bir kehanet, bu korkunç kadere bir cevap, kazanmaları için bir yol sunmaya zorladım. Ve

çağırma cevap verdiler, kehaneti eter içine gönderdim, o savaşta hala ayakta olduğunu bildiğim ve bir yol bulabilecek tek kıza hediye ettim yıldızların rehberliğini çözmek için. Sonra değer verdiğim her şey için dua ettim; o ve kız kardeşi bir gün karanlığa ışık tutacak ve halklarını zafere götürecek bir yol bulsunlar diye.

OceanofPDF.com

Etrafımı saran ölümü, hayatta kalan son isyancıların çoktan gittiğini ve Nymph'lerin tünellere girmek için savaştığını gördüğümde, bedenim alev alev yanarken ve damarlarımda öfke dolaşırken savaş alanının üzerinde **süzüldüm.**

Lavinia ya da Lionel'dan bir iz bulmak için etrafıma bakındım ve onları göremeyince kaşlarımı çattım. Aslında, onlarla birlikte savaşan Ejderhalar ve Fae'ler de gitmişti, kanım için çılgılık atan ve uluyan Periler dışında etrafımda tek bir ruh bile yoktu. Sanki sihime duydukları arzu beni gökyüzünden alıp ölümümün beni beklediği kucaklarına çekmeye yetecekmiş gibi sondalarıyla yerden bana doğru uzandılar.

Sevdiğim insanlardan herhangi bir iz ararken korku bedenimi delip geçiyordu; onların bir gün beni bulabileceklerine inanmanın aptalca bir umut olup olmadığını merak ediyordum.

tünellere geri dönmeyi başardı ve onları burada hiçbir yerde göremedi.

Savaşın sonu tam bir kaos olmuştu. Bırakın daha uzaktakileri, yanımdaki insanları bile zar zor takip edebiliyordum ve şimdi ailemden ve arkadaşlarımdan bir iz ararken dehşetin pençesinde kalmıştım.

Darcy ve Orion'a ne olmuştu? Onu kavgadan uzaklaştırmış mıydı? Onu tekrar kendine döndürmeyi başarmış mıydı?

Diğer yarım için endişelenmekten göğsüm ağrıyordu ve savaş alanını yukarıdan tararken nabzım hızla atıyordu, bakışlarım ölülerin ve kanlı, çiğnenmiş toprağın üzerinde gezinerek onun nerede olduğuna dair herhangi bir ipucu arıyordu ama hiçbir şey yoktu.

Gabriel, Geraldine, Sofia, Tyler ve Xavier neredeydi? Kalbim, geldiğini göremediğim bir saldırı beklentisiyle gümbür gümbür atarken, göğsümdeki bu çılgınca çarpıntıya dayanmak gittikçe zorlaşıyordu, sanki benim bilmediğim bir şeyi zaten biliyordu ve ben sadece ona yetişmek için mücadele ediyordum.

Savaşan iki Ejderhanın görüntüsü, altın pulların parıltısı ya da güçlü bir kükreme için yeryüzünü ve gökyüzünü avladım. Kanatlarımı sertçe çırpıp savaş alanını boydan boya geçerek Darius'u ararken, kalbim göğsümde titremeye başladı ve açılmasına izin vermeyi reddettiğim bir yarığın çizgileri etrafımda şekillenirken içimde çılgınca bir panik oluşuyordu.

Ani bir önsezi duygusu ruhumun derinliklerinde beni vurdu. Gökyüzünde bulduğum boşluk ve içimdeki korku o kadar güçlüydü ki ellerim titriyordu.

"Darius?" Bağırdım, adrenalini içimde Anka ateşimden daha sıcak bir şekilde parlıyordu, savaş alanında ondan herhangi bir iz ararken, hızlı uçarken ve yıldızların gözlerini bana çevirip izlediklerini hissettiğimde derimi karıncalandıran bir çaresizlikle arıyordum. Biliyorlardı. Onu bulduğumda beni nasıl bir kaderin beklediğini biliyorlardı ve benim için geldiğinde yıkımdan ziyafet çekmek için yaklaşıyorlardı.

Onu gördüğümde kalbim göğsümde durdu, damarlarımda buzlar dolaşıp beni hareketsiz hale getirirken nefesim boğazımda düğümlendi. İşte oradaydı, kalbimi ve varlığımı ele geçirmiş olan adam, benden çok aşağıdaki bir tepenin üzerinde sonsuza dek hareketsiz yatıyordu.

Gökyüzünden bir taş gibi düştüm, kalbim boğazımda ve acı beni bir mengene gibi kavrarken ona doğru serbestçe düşerken Emir formumun ateşi vücudumda sönüyordu.

Yere sertçe vurdum ve dizlerimin üzerine çöktüm, kalbine saplanmış olan güneş çeliği bıçağı gördüğümde göğsümde bir hıçkırık tutuldu ve kendi iki gözümle görebildiklerimi reddederek başımı salladım.

"Hayır," diye nefes aldım, yanağına uzandığımda, kirli sakalının kaba ısırtığı avucumu sıyırdığında ve teninin soğuk dokunuşu uzuvlarıma battığında ve izin vermeyi reddettiğim bir kesinlik ile beni boğduğunda, inkar dilimde acı gibi tadı olan bir lanetti.

Acı içimi öylesine titretti ki, onu içimde bir sarsıntı gibi hissettim ve beni mahvederken ardından gökyüzüne ve tüm dünyaya şok dalgaları yolladı.

Başımı sallayıp bunu kabul etmeyi reddederek, tepkisiz dudaklarına bir öpücük kondurmak için eğildiğimde gözlerimin arkası yaşlarla doldu.

İçindeki soğukluk benim de tenime işliyor ve kaderin kanatlarında veda fısıldıyor.

Dudaklarımı dudaklarına daha sert bastırdım, üzerlerindeki kanın, acının ve sonsuz bir hiçliğin tadını aldım, çünkü *onun* tadını alamıyordum. Pervasız,

İçimdeki tüm kötülükleri alıp en derin arzusu olarak görmenin bir yolunu bulan acımasız, güzel adamım. Beni özüme kadar aydınlatan, her parçamı gören ve onun için daha parlak yanmasını sağlayan yaratık

Karşılığında tüm benliğini sunarken. Benim karanlık kabusum, benim güzel hayalim, benim çalınmış kaderim.

"Lütfen," diye yalvardım, yıldızların beni duyduğunu biliyordum ve onu tekrar öperken merhametlerine sığınarak, onun baskısına karşılık vermesini diledim.

Dudakları dudaklarıma değsin, gözleri açılsın ve öpücüğü kestiğimde bana bakıyor olsun diye. "Lütfen, o olmasın."

Yıldızların gözlerinin sırtımdaki ağırlığı beni toprağa gömmeye çalışıyormuş gibi hissediyordum, çünkü onlar yıkımımı büyük bir dikkatle ve soğuk bir umursamazlıkla izlemeye devam ediyorlardı. Yine de bana hiçbir teklifte bulunmadılar. Hiçbir kelime duyulmadı. Yalvarışıma karşılık verdi ve çaresizce sevdiğim adam altımda kıpırdamadı.

Parmaklarım koluna değdi ve ona hediye ettiğim Anka Öpücüğü'nün soğuk metalini hissettiğimde boğazıma bir hıçkırık düğümlendi, bu dünyadan göçtükten sonra bilezik formuna geri döndü, bu adaletsiz kaderin tabutuna bir çivi daha çakıldı.

Nimflerin heyecanla çığlık atma sesleri kederimi noktaladı, benim için geldiler, sonunda beni yerde savunmasız gördüler ve kalbim muhtemelen yeniden birleştirilemeyecek kadar çok parçaya ayrılırken gücümün ödülünü almak için birbirleriyle yarıştılar.

Göğsümden kum taneleri gibi düştüler ve soğuk rüzgârda savruldular, Peçe'nin ötesinde onu bulmak ve bana dönmesi için yalvarmak üzere dışarı fırladılar.

Onun kıpırdamayan elini elimde tuttuğum, ölümünün acısında boğulduğum ve ayağa kalkıp onu altımda ölü bir şekilde bırakmaya zorlandığım bir geleceği düşünmeyi reddettiğim her geçen saniye içimde öfke yükseldi. Öfkeli enerji, yanaklarımdaki gözyaşlarını yakana ve kalbimdeki acıyı temizleyene kadar yükseldi ve yükseldi, beni daha önce hiç yaşamadığım bir öfkeyle tüketti.

"Bu bizim kaderimiz değil," diye dudaklarına karşı homurdandım, elim göğsüne saplanmış olan güneş çeliği bıçağı kavramak için hareket etti, metalin soğuk ısırığı avucumu gerçekliğin keskin ısırığıyla yaktı ve benim isteklerimle alay etti.

ve bana çaldığı şeyi hatırlattı.

Öfke dolu bir hırıltıyla bıçağı çıkardım ve sevdiğim adamı barındırması gereken boş kabı öpücüğümünden ayırdım.

Yıkımımı sanki onlar için hiçbir şey değilmiş gibi izlemeye devam eden yıldızlara öfkeli bakışlar. Sonsuz varoluşlarında hiçbir şey.

Ama bu konuda yanıldılar.

Ben hiçbir şey değildim. Ben öfke, ıstırap ve anlatılmamış bir gücün birleştiği, çoktan defalarca parçalamaya çalıştıkları bir ruhtum.

Kız kardeşim karanlıkta bir yerlerde kaybolmuştu, arkadaşlarımdan hepsi kayıptı ve her zamanki gibi kendi kaderleriyle yüzleşiyorlardı ve bu adam, kalbimin bu bekçisi ve tüm varlığımın sahibi, kollarımda zalim tasarımlarına bir kurban gibi ölü yatıyordu.

Kollarımdan kopan silahı elime aldım ve onu kavrarken güneş çeliğinden yapılmış bıçağın avucumu kesen soğuk öpücüğünü hissettim Sıkıca. Keskin kenarı boyunca kanımın onunkiyile karıştığını hissederken, kırık kalbim onsuz yaşanacak bir hayatın düşüncesiyle çırpınırken ona baktım.

Parmaklarımdan arasından kan damladı, onun, benim, *bizim*. Bunda bir sihir vardı. Kadim bir sihirdi bu ve etrafımdaki havada dolaştığını hissedebiliyordum ve ona doğru eğildiğimde içimde daha önce hiç hissetmediğim bir güç oluşuyordu. Bu benim Elementlerim, Phoenix'im ya da herhangi bir Bilmediğim sihir. Hamdı, vahşiydi, olduğumuz ve olacağımız her şeyin özüydü.

Dudaklarımda bir lanetle kalpsiz gökyüzüne baktım ve bıçağı etime daha derinden sapladım, iz bırakacağını biliyordum ve silahı bırakıp yumruğumu görmeleri için yıldızlara doğru kaldırırken acıyı memnuniyetle karşıladım.

Arkadaşımdan ve kendi kanımın karışımı kolumdan aşağı akıyordu.

"Bunun için cenneti paramparça edeceğim," diye hırladım, boştaki elimi salladım ve hava ve su büyülerimi kullanarak kanımızın damlacıklarını uçurdum

Ziyafet çekmeleri için gökyüzüne. "Dünyanızı paramparça edeceğim ve kaderinizi lanet yumruklarınızdan kan ve ateşle söküp alacağım.

Bunun intikamını alacağım," diye bağırdım onlara, etrafımda kırbaçlanan güç saçlarımın dalgalanmasına neden olurken daha fazla kan akmaya başladı.

cennete doğru. "Hayatım üzerine, seni lanetliyorum. *Onun* hayatı üzerine, seni lanetliyorum. Ve kaderimiz için, senin sonunu getireceğim!"

Darius'un bedeni altımda soğuk ve gevşek bir şekilde dururken, kanı etimi boyarken ve güçlü varlığı takip edemeyeceğim bir yere giderken, bu sonun bizim için yarattığı umutsuzluğa kapıldığımda içimde karanlık yükseldi.

Periler tepeye tırmanırken zafer çığlıkları attılar, sayısız periler her türlü mantığın ötesine geçen bir açlık ve kederimin öfkesiyle karşıladığım ölümüm için susuzlukla üzerime çullandılar.

İlki bize ulaştı ve sondaları tüm varlığıma sahip olan adamın göğsüne değdiğinde, kendimi tutmaya çalıştığım ince tutuşumu kaybettim ve boğazımdan acı dolu bir kükreme koptu. Başımı geriye doğru eğdim ve etrafımızda biriktiğini hissettiğim o dizginlenemez güç göğsümden patlayarak tüm savaş alanında ve ötesinde yankılandı.

Yıldızlara kederimi haykırırken benden kırmızı ve mavi ateşten bir şok dalgası patladı ve perilerin çığlıkları, gücümün tüm kuvveti altında ölürken bana cevap olarak yükseldi.

Patlama benden bir süpernova gibi koptu, ardında ölüm ve külden başka bir şey bırakmadı ve içimden dünyaya yayılırken omurgamı dikleştirdim, acımın sonsuz bir yankısını da beraberinde taşıyarak bu yıldızlarla lanetlenmiş dünyanın her köşesine dokundu ve üzerinde yaşayan herkesin de bunu hissetmesini sağladı.

Sonuncusu da yanarak içimden çıkarken öne doğru düştüm, yıldızlardan çaldığım adamın cesedinin üzerine düşüp kulağımı bastırdığımda hıçkırıkları bedenimden reddedilemeyecek sert dalgalar halinde koptu

Benim için bir daha asla atmayacak olan kalbim, kaderime fikrini değiştirmesi için yalvarırken, gözyaşlarım bana verilen tek cevaptı.

Ama sevdiğim tek adamı kaybetmenin üzüntüsünü yaşarken, önümde derin, altın bir parıltı belirdi ve beni başımı kaldırıp gökyüzünde benim için resmedilen kehanete bakmaya zorladı.

Tüm umutlar kaybolduğunda ve en karanlık gece çöktüğünde, şunu hatırlayın

bağlayan sözler.

Güvercin aşk için kanadığında, gölge savaşçıyla buluşacak.

Yarığın derin olduğu yerde bir tazi intikam için kükreyecektir.

Bir şans bekliyor. Kral, Hydra'nın körüklediği gün düşebilir.

kindar saray.

Kalpsiz Gökyüzü'nün sonunu tartışmak mı istiyorsunuz? Gelin ve [tartışma grubunda bize katılın. Serinin son kitabı için şimdi ön sipariş verin](#)

Seth'in aya gittiği zamanı okumak ister misiniz?

Kısa öyküsünü [buradan](#) ÜCRETSİZ olarak indirin.

___Yazar Notu___

Nasıl gidiyor? İyi misin? Biraz huysuz musun? Bizi bir çirozla tokatlayıp kaygan somon mu demek istiyorsun? Yoksa bundan daha mı kötü? Kahretsin... Daha kötü, değil mi?

Olumlu yanlarına bakalım! Lionel duvarına asmak için yeni süslü kanatlar aldı - yaşasın! Lavinia'nın eve götürebileceği sevimli bir hayvanı var, Darcy

Her zaman pofuduk bir şekil değiştiren olmanın nasıl bir şey olduğunu öğrenmek istemişti ve Darius'un da takılacağı ışıltılı yeni arkadaşları oldu, woohoo!

Tamam, tamam. Tüm ciddiyetimle söylüyorum, bu kitapla sizi bağladığımızı, ağzınızı tıkadığımızı ve bir uçurumdan keskin kayaların içine ittiğimizi biliyorum. Ama iyi tarafından bakarsak, serinin bir kitabı daha var. Ve evet, belki de 8. kitap şu anda elinde bıçağı ve yüzünde gülümsemesiyle o keskin kayaların üzerinden size yaklaşan psikopat bir katile benziyor. Ama bu kitabın size yaşattığı tüm mutlulukları da unutmayalım!

Xavier biriyle yattı - woohoo! Ayrıca Solaria'daki en iyi Kahin'e şaka yapmayı da başardı. Gabriel, Lionel tarafından arkadaşlarına ve ailesine karşı acımasızca kullanılırken buna kesinlikle gülecek, değil mi? Ve Caleb'in D'sini emdirdiğini de unutmayalım, her ne kadar planlandığı gibi gitmemiş olsa da, ölümcül bir tehlike altındayken ve ruhunun bedeninden çekilip alınmasından korkarken muhtemelen bunu anımsamaktan çok mutlu olacaktır, değil mi? Değil mi?

İşte geldik, başardınız. Size madalya falan vermek isterdim çünkü bu kitap şimdiye kadar yazdığımız en uzun kitaptı ve cidden, yazmayı çok sevdik. Bu karakterler bize bedenlen ve ruhen aitler ve onlara daha fazla işkence etmek için sabırsızlanıyoruz - ah, yani onlara mutluluklar - seri sona erdiğinde.

Bir sonraki kitap için henüz ön sipariş vermediyseniz, [buradan](#) sipariş verebilirsiniz.

Ve eğer bizimle biraz daha takılmak isterseniz

Kitapları en az sizin kadar seven inanılmaz okurlar, gelip Facebook'taki okuma kabilemize [buradan](#) katılabilirsiniz.

2021 bizim için bu kadar! Ancak bu alanı izleyin, çünkü önümüzdeki yıl büyük şeyler geliyor ve bunları sizinle paylaşmak için sabırsızlanıyoruz.

Devam eden desteğiniz için teŖekkr ederiz. Bizler sadece bir odada oturup sohbet eden ve çay içen birkaç kızı kardeŖsiz. Bağımsız yazarlar olarak bize verdiğiniz tüm destek için teŖekkr ederiz! Sevgilerimle,

Caroline ve Susanne xxxx

Not: Gabriel, Leon ve Dante'yi seviyorsanız, onları Zodyak Akademisi serisinden beŖ yıl önce geçen kendi TAM serilerinde (Zodyak'ın Acımasız çocukları) [burada](#) bulabilirsiniz. Ve Orion'un Gabriel'le ilgili gizli hikyesini öğrenebilirsiniz...

OceanofPDF.com